MAGNUM
BULLARIUM
ROMANUM,
A BEATO LEONE MAGNO
USQUE AD
S.D.N. BENEDICTUM XIV.
OPUS ABSOLUTISSIMUM,

LAERTII CHERUBINI, Præſtantiſſimi Juriſconſulti Romani, à D. ANGELO MARIA CHERUBINO Monacho Caſſinenſi, deinde à R. R. P. P. ANGELO A LANTUSCA & JOANNE PAULO A ROMA, Ordinis Minorum S. Franciſci Strictioris Obſervantiæ, ac tandem eorum cura & ſtudio qui recentiorum Pontificum Conſtitutiones hactenus promulgatas collegerunt, illuſtratum & auctum.

EDITIO NOVISSIMA.

Accedunt, prout in Editione Romana, Vitæ omnium Pontificum, Appendices inſuper ſuis locis reſtituti.

CUM RUBRICIS, SUMMARIIS, SCHOLIIS, ET INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS.

TOMUS TERTIUS.
A CLEMENTE VIII. AD GREGORIUM XV.

Juxta Exemplar ROMÆ, Ex Typographia REVERENDÆ CAMERÆ APOSTOLICÆ,

LUXEMBURGI,

Sumptibus HENRICI-ALBERTI GOSSE & Soc. Bibliop. & Typograph.

MDCCXLII.

CUM PRIVILEGIO SACRÆ CÆSAREÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS.

INDEX
TRIUM ROMANORUM
PONTIFICUM,

Quorum Conſtitutiones juxta temporum ſeriem continentur in hoc Tertio Tomo.

CLEMENS VIII. *Florentinus*,	habet	Conſt. 123.	*fol.*	1.
PAULUS V. *Romanus*,		Conſt. 121.		195.
GREGORIUS XV. *Bononienſis*,		Conſt. 50.		418.

Imprimatur, Si videbitur Reverendiſſ. Magiſtro Sacri Palatii Apoſtolici.
I. B. Epiſc. Camer. Viceſg.

Reimprimatur, Fr. Nicolaus Riccardius Sac. Pal. Mag.

BULLARIUM ROMANUM,

TOMUS TERTIUS,

CLEMENS OCTAVUS

PONT. CCXXXV.

ANNO CHRISTI MDXCII.

Anno 1592. Clemens Octavus Florentinus, Hippolytus Aldobrandinus anteà dictus, Silveſtri filius, Presbyter Cardinalis tituli S. Pancratii. Creatus tertio Kalend. Februarii, Coronatus die Dominico Purificationis Sanctiſſimæ Virginis Mariæ, Anno Domini 1592. Vixit annos 13. menſem 1. dies 5. Creavit Cardinales 53. Obiit die tertia Martii Domini 1605. Sepultus fuit in Baſilica Sancti Petri. Vacavit ſedes dies 29. Anno 1592.

I. Comprobatio Conſtitutionis Pii V. ab Innocentio IX. declaratæ, de non alienandis, & infeudandis Civitatibus, & Locis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, cum alterius declarationis adjectione.

Conſtitutio Pii V. eſt num. 35. in Tom. 2. & Conſtitutio Innoc. IX. & utrobique notavi, ſed pleniùs in dicta conſt. Pii, in dict. Tom. 2.

Habes addita ſup. Tom. 1. Ad Leon. Conſt. 1. pag. 6.

Edita An. D. 1592.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. AD ROMANI Pontificis curam, & ſollicitudinem pertinet, hoc quoque inter cætera non mediocri ſtudio providere, ut quæ ad conſervandam Sanctæ hujus Sedis temporalem ditionem, bona, & jura, ſalubriter ſancita fuerunt, ea & ab ipſo, & ab aliis inviolata ſerventur.

Pius V. edidit Bullam hic cit. §. 1. Alias ſiquidem fel. rec. Pius Papa V. Prædeceſſor noſter literas edidit in hæc verba.

Omittitur quia eſt in loco cit. in rub.

Succeſſores approbamus. §. 2. Quæ quidem Conſtitutio uti optima, & ad retinendam S. R. E. dignitatem planè ſalutaris: approbata, confirmata, & innovata fuit ab iis qui ſequuti ſunt, prædeceſſoribus noſtris, piæ nimirum memoriæ Gregorio XIII. Sixto V. & Gregorio XIV. in Tom. 2.

Innoc. IX. ampliavit ut notavi in rub. §. 3. Et noviſſimè ab Innocentio IX. qui etiam, de venerabilium fratrum ſuorum, tunc S. R. E. Cardinalium conſilio, & aſſenſu, de quorum numero nos quoque tunc eramus, declaravit eadem Conſtitutione prohibitam fuiſſe, & prohiberi, omnem, & quamcumque infeudationem, ac alienationem Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & locorum Sedi Apoſtolicæ, tam mediatè, quam immediatè ſubjectorum, non ſolùm ne fiat, neve attentetur poſt eorum devolutionem, ſed etiam antequam devolvantur, ac omnem, & quamcumque in perpetuum, vel ad tempus prorogationem, ac extenſionem infeudationum, inveſtiturarum, & conceſſionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, & Locis nondum notarum, ipſorumque incorporationem, quoad effectum impediendæ infeudationis, alienationis, prorogationis, & extenſionis hujuſmodi non à die eorum devolutionis, ſed à die ipſius Conſtitutionis, etiam antequam illa devolvantur, ipſo jure cum omnibus clauſulis, & decretis in prædicta Conſtitutione contentis, Cameræ, & Sedi Apoſtolicæ factam cenſeri, adjecto etiam Decreto, & declaratione, ut promiſſio, & juramentum præſtitum, & præſtandum, de ſervanda eadem Pii prædeceſſoris prædicti Conſtitutione, per ipſum Innocentium, & ſucceſſores ſuos Romanos Pontifices, ac prædictos S. R. Eccleſiæ Cardinales, intelligatur de ipſa Pii V. prædeceſſoris Conſtitutione, per eum ut ſuprà declarata, & ſecundùm hujuſmodi declarationem eamdem Conſtitutionem, ad unguem, & inviolabiliter obſervari oportere, ac debere, ſicuti etiam ſe ſervaturum eſſe promiſit, ac ſanctè, & ſolemni more juravit, prout in ejuſdem Innocentii prædeceſſoris, ſub Datum Prid. Nonis Novembris Pont. ſui Anno primo, expeditis literis, clariùs continetur.

§. 4. Quare nos cùm primum ad Apoſtolicæ dignitatis faſtigium divina providentia vocati ſumus, id ipſum ad exequendum noſtri Paſtoralis officii debitum, præcipuè pertinere exiſtimantes, præinſertas Pii prædeceſſoris literas, ac omnia in eis contenta, etiam juxta declarationem prædictam, per ipſum Innocentium prædeceſſorem factam, ac deſuper confectarum literarum continentiam, & tenorem, quem pariter præſentibus haberi volumus pro expreſſo, ac ad verbum inſerto, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium comprobamus, confirmamus, & innovamus. Eaſque firmiter, & inviolatè, ac juxta declarationem prædictam nos ſimiliter ſervaturos eſſe promittimus, & juramus, atque per eos ad quos ſpectat, pariter perpetuò obſervari præcipimus, & mandamus. Nulli ergo omninò, &c. Si quis, &c. Hic Pontif. comprobat, vocat & jurat d. Bullam Pii V. extenſam ab Innocent. IX.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, 1592. 16. Kal. Martii, Pontif. noſtri Anno 1. Dat. P. A. 1. die 14. Febr.

Publicatio.

In nomine Domini, Amen. Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo, Indictione ſexta, die verò trigeſima Menſis Martii, Pont. Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & Domini Clementis divina providentia Papæ Octavi, Anno primo, Retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, Sancti Joannis Lateranen. Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, & ibi dimiſſæ per aliquod ſpatium temporis, ut moris eſt, per nos Hieronymum Lucium, & Paſchalem Sanctorium, prælibati S. D. N. PP. Curſ.

Andreas Lucius Mag. Curſ.

Edita A. D. 1592.

Sequitur declaratio, & extenſio d. Conſtitutionis Pii V.

Pius V. alienationem locorum Sed. Ap. ſtrictiſſime prohibuit, ut ſup. in ejus conſt. 55. a[†] nonet. Tom. 2. ubi etiam id tractantibus pœnas impoſuit.

§. 5. SAnctiſſimus D. N. dixit, poſt editam per ſanctæ recordationis Pium Papam V. Sanctitatis ſuæ prædeceſſorem de fratrum conſilio Conſtitutionem de non alienandis Civitatibus, Terris, Oppidis, & Locis, ſibi, & Apoſtolicæ Sedis in temporalibus mediate, & immediate ſubjectis, etiam ad illud uſque tempus in feudum, aut quemvis alienationis titulum dati ſolitis, ad Sedem prædictam quomodolibet devolutis, & pro tempore devolvendis, graviſſimis impoſitis pœnis contra perſonas tractantes, conſulentes, aut aliàs verba facientes de hujuſmodi Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Locorum infeudationibus, etiam ſub prætextu neceſſitatis, & evidentis utilitatis, ſive illas inſinuantes, & ſuadentes, prout in ipſa Conſtitutione ſub Dat. 4. Kal. Aprilis Pontificatus ſui Anno II. edita, ſæpius poſtmodum per prædeceſſores ſuos, ac noviſſime per Sanctitatem ſuam comprobata latius continetur.

Greg. XIV. declaravit d. prohibitionem non intelligi de feudo non devoluto, ſi evidens extaret utilitas, vel neceſſitas illud iterum infeudandi.

§. 6. Piæ mem. Gregorium XIV. itidem prædeceſſorem ſuum, in Conſiſtorio ſecreto, Romæ apud Sanctum Marcum die Veneris xiii. Septembris 1591. habito, ſententiis tamen S. R. E. Cardinalium, qui tunc aderant, ac de quorum numero etiam Sanctitas ſua erat, minime requiſitis, quinimmo multis eorum expreſſe contradicentibus, declaraſſe, & decreviſſe, Pii prædeceſſoris Conſtitutione prædicta non prohiberi, feudum nondum devolutum, quando neceſſitas, aut evidens, & vera Eccleſiæ utilitas poſtulaverit, iterum infeudari. Nec juramentum in ea præſtitum ſimilem caſum comprehendere, ac neminem licite jurare poſſe, quod contra neceſſitatem, aut evidentem utilitatem Eccleſiæ ſit, ſicque prædictam Conſtitutionem intelligendam judicaſſe, ac definiviſſe, ita ut nemini poſtea de ea aliter quàm tunc ab ipſo declaratum fuit, loqui, & ſcribere liceret, prout in eodem decreto, & declaratione plenius continetur.

Hic modo Pont. gravibus juſtiſque de cauſis hic enunciatis d. declarationem Greg. XIV. revocat.

§. 7. Verùm quia re ipſa compertum eſt, quod fere omnes alienationes Terrarum, Civitatum, Oppidorum, & Locorum, hujuſmodi hactenus factæ, ex quibus magna læſio, & imminutio patrimonii, ac exiſtimationis S. R. E. ſecuta eſt, etiam ſub prætextu, & colore veræ & evidentis neceſſitatis, vel utilitatis prædeceſſoribus Sanctitatis Suæ inſinuatæ fuerunt, cùm tamen vix ulla neceſſitas excogitari poſſit, cui ex aliis bonis, aut redditibus, & proventibus, quàm Conſtitutione prædicta alienari prohibitis ſubveniri nequeat; vix etiam ulla dari poſſit utilitas, cui non præponderet recuperatio, & realis reintegratio in patrimonium S. R. E. earumdem Civitatum, & locorum hucuſque alienatorum, cùmque hujuſmodi caſus, abſolutæ neceſſitatis, aut veræ, & evidentis utilitatis, facilius mente atque animo concipi, & effingi, quàm uſu venire poſſint, multo magis expedire omnem prorſus alienationum, & inveſtiturarum, prorogationum, & aliarum conceſſionum, quomodocumque & ſub quibuſcumque cauſis, & prætextibus attentandi viam omnino præcludere, quam ob rariſſimos caſus, qui vix unquam contingere poſſunt, apertam relinquere, cùmque lucrum in tempore negligere, maximum quandoque ſit Eccleſiæ lucrum, utilius eſſe radices omnes, ex quibus hujuſmodi alienationes provenire valeant, penitus evellere, quàm ex eo, quod aliquando poſſit earum aliqua utilis eſſe, occaſionem præbere, ut multæ præjudiciales, & damnoſæ fiant, cui abſurdo atque incommodo, ipſum Pium prædeceſſorem præfatum dicta Conſtitutione non immerito occurrere voluiſſe, qui longe plures, & graviores jacturas, ex multis pernicioſis diſtractionibus ſequi poſſe cenſuit, quàm utilitates ex pauciſſimis, ſi quæ unquam contingerent, fructuraſæ. Proinde Sanctitas ſua habita ſuper hoc cum venerabilibus fratribus S.R.E. Cardinalibus deliberatione matura, & ſingulorum auditis ſententiis, de eorum conſilio, & unanimi aſſenſu, Decretum, & declarationem ſuperiùs memoratam felicis recordat. Gregorii XIV. tamquam deſtruens prædicti Pii Conſtitutionem, alienandique occaſionem præbens, ac minime neceſſariam, & deſuper forſan confectas literas, quarum omnium tenores haberi voluit pro expreſſis, ac ad verbum inſertis, auctoritate Apoſtolica revocavit, abrogavit, caſſavit, & annullavit, perinde ac ſi nunquam emanaſſent.

Prohibitionemque Pii V. caſus etiam veræ neceſſitatis & utilitatis comprehendere declarat.

§. 8. Declarans dicta Conſtitutione prohiberi Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Feudorum, & Locorum in ea contentorum, tam quæ nunquam antea in feudum conceſſa quàm quæ aliàs etiam ſæpius alienata, vel infeudata, ac poſtmodum devoluta, aut etiam nondum devoluta fuerunt, alienationes, & prorogationes, & extenſiones inveſtiturarum, feudorum, & conceſſionum etiam ex cauſa neceſſitatis, aut evidentis & veræ utilitatis factas, & faciendas, juramentum quoque ſuper ejuſdem Conſtitutionis obſervationem per Sanctitatem Suam, & ſucceſſores ſuos, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales præſtitum, & præſtandum, caſum hunc neceſſitatis, etiam abſolutæ, & evidentis, & veræ utilitatis, omnino comprehendere, nec propterea aliquid illicitum, jurari, aut quod contra neceſſitatem, vel utilitatem Eccleſiæ ſit, ſed quod rationi conſonum, atque è re illius eſt, ac ſummopere conducit, prout eadem auctoritate declaravit, ſtatuit, & decrevit, cum clauſulis, & derogationibus opportunis.

Dat. P. A. 1. die 26. Julii.

Actum Romæ in Monte Quirinali, die 26. Julii 1592. In Conſiſtorio ſecreto.

II.

Comprobatio Conſtitutionum à Sixto V. editarum, circa conſervationem pecuniarii præſidii triginta centena millium nummûm aureorum, ab eo in Arce Sancti Angeli repoſitorum, ad Sedis Apoſtolicæ ſubventionem.

Hæ conſtitutiones Sixti ſunt tres, & leguntur ſuprà in Tom. 1.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1592.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QUæ ſalubri prædeceſſorum noſtrorum providentia, pro communi Chriſtianæ Reipublicæ bono, & rei Eccleſiaſticæ fidei noſtræ creditæ conſervatione, ſtatuta fuerunt, ea ut firma perpetuo, & inconcuſſa permaneant, libenter noſtræ approbationis munimine roboramus.

Sixt. V. triginta centena millia nummûm aureorum, in ærarium repoſuit, indeque promi vetuit in ſuis conſtitut. cit. in rub.

§. 1. Dudum ſiquidem felicis recordationis Sixtus Papa Quintus prædeceſſor noſter, graviſſimis de cauſis adductus, & adverſus ingentia, quæ impendebant, & adhuc impendent pericula, opportuna, quantum temporis conditio ferebat, ſubſidia præparans, de fratrum ſuorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, in quorum numero etiam nos tunc eramus conſilio, primo ſui Pontificatus Anno Decies centena nummûm aureorum millia, ſecundo verò Anno, altera itidem Decies

con-

centena millia, ac demum tertio Anno tertia ſimiliter Decies millia aureorum hujuſmodi, in certum ſanctiuſque ærarium, quod in Pontificia Sancti Angeli Arce conſtitutum eſt, ſumma diligentia induſtriaque retulit, ac de ſingulis Decies centenis millibus nummis perpetuò aſſervandis, nec ullo inde unquam tempore, niſi ad præſcriptos maximéque neceſſarios uſus depromendis, & erogandis, trinas Conſtitutiones edidit, prout in illis, quarum tenores, etiam pro expreſſis, & præſentibus literis de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo inſertis haberi volumus, ac decernimus, plenius continetur.

Quas conſtit. hi Pont. confirmat, & jurat.

§. 2. Quas quidem Conſtitutiones cùm maximè expediat in futurum ſervari, Nos, & muneris noſtri debito ſatisfacere, & quod in eis diſponitur, ut par eſt, adimplere cupientes, eaſdem Sixti prædeceſſoris literas, & omnia in eis contenta, de venerabilium Fratrum noſtrorum prædictorum Cardinalium conſilio, & aſſenſu, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & innovamus, eaſque firmiter, & inviolatè, juxta illarum diſpoſitionem, obſervare etiam nunc de novo per præſentes promittimus, vovemus, & juramus, ac per eos, ad quos ſpectat in futurum obſervari debere ſtatuimus, & ordinamus. Nulli ergo &c. Si quis autem &c.

D. P. An. 1. 15. Februar.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingenteſimo nonageſimo-ſecundo, 16. Kal. Martii, Pont. noſtri anno 1.

III.

Declaratio quoad electionem, & qualitates Judicum Conſervatorum, ad inſtantiam quorumcumque Ordinum, Univerſitatum, Collegiorum, & locorum piorum, à Sede Apoſtolica conceſſorum, & concedendorum.

De Conſervatoribus Religioſorum in genere, aliquid habetur ſupra in conſt. 22. Leonis X. in Tom. 1.

Revocavit quaſcumque electiones de Judicibus Conſervatoribus hactenus factas, & novam de eis, eorumque electionibus in poſterum fiendis diſpoſitionem edidit Greg XV. in conſt. 9. Sanctiſſimus. inſ. Tom. 4.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1592.

Cauſa hujus Conſtitut.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus Noſter Dominus Clemens, divina providentia Papa VIII. ne ob malitioſam petentium ſuggeſtionem; & ex eo quod ob locorum diſtantiam, perſonarum quibus cauſæ mandantur, certa notitia haud ita facile haberi poteſt, per Judices aliquos minus interdum idoneos in Conſervatores deputatos cauſas ipſas cognoſci contingat, cupiens ſalubriter providere.

Revocatio quarumcumque deputationum Judicum Conſervatorum à Sed. Apoſt. conceſſarum, non habentium qualitates requiſitas in cap. 11. de Reſcriptione in 6.

§. 1. Revocavit ac declaravit nullas, invalidas, & ſubreptitias, omnes, & quaſcumque Judicum deputationes in literis Conſervatoriis, juxta formam in quinterno Cancellariæ deſcriptam, ſeu aliàs quomodolibet expeditis hactenus per Sedem Apoſtolicam, perpetuò, vel ad tempus nondum elapſum conceſſas, & directas iis Conſervatoribus, & Judicibus, qui qualitates non habent requiſitas, & deſcriptas in Conſtitutione fœl. rec. Bonifacii Papæ Octavi prædeceſſoris ſui, quæ incipit; Statutum.

Et non electorum in Conciliis Provincialibus juxta formam Conc. Trid.

§. 2. Quique etiam in Conciliis Provincialibus, aut Diœceſanis, juxta Decretum Concilii Tridentini, electi, & deſignati non ſunt ad inſtantiam quorumcumque Conventuum, Capitulorum, Militiarum, Univerſitatum, Collegiorum, Ordinum, ac in favorem quorumvis Monaſteriorum, Hoſpitalium, & aliorum quorumvis piorum, tam ſæcularium quàm cujusvis Ordinis, aut Inſtituti Regularium locorum, quantumvis exemptorum obtentas, cum quibusvis præſervativis, reſtitutivis, mentis atteſtativis, derogatoriarum derogatoriis, efficacioribus, & inſolitis clauſulis, & decretis, quorum omnium tenores Sanctitas Sua haberi voluit pro expreſſis.

Reſtrictio, quod hoc non procedat quoad negotia jam cœpta.

§. 3. Non tamen quoad negotia jam cœpta, vel quoad ea, in quibus illæ ſuum ſortitæ effectum ſeu executionem habuerunt.

Declaratio, quod hæc diſpoſitio procedat etiam quoad Conſervatorias concedendas.

§. 4. Ac etiam inſuper voluit, & ordinavit, quod omnes deinceps literæ Conſervatoriæ hujuſmodi per Sedem Apoſtolicam concedendæ, ad Conſervatores, & Judices dumtaxat dirigantur, qui qualitates juxta dicti Bonifacii Conſtitutionem habeant, quique, in præfatis Conciliis electi, & deſignati ſint, & non aliis, aliter verò expeditæ literæ præfatæ nullius ſint roboris, vel momenti.

Decretum irritans.

§. 5. Decernens, &c.

Papæ ſubſcriptio.

Placet, publicetur, & deſcribatur Hi.

Publicatio Pont. A. 1. die 19. Mart.

Lecta, & publicata fuit ſupra dicta revocatio Romæ in Cancellaria Apoſtolica, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo, die verò Jovis decima-nona Martii, Pontificatus Sanctiſſimi Domini noſtri Papæ Anno 1.

Claudius C[illegible]colinus Cuſtos.

IV.

Approbatio, novaque conceſſio facultatis Fratrum Ordinis B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, in diebus S. Catharinæ, ac Cinerum, & Cœnæ Domini, generalem faciendi benedictionem, & abſolutionem.

Hujus abſolutionis, & benedictionis formam præſcripſit, & etiam in die S. Antonii, & S. Laurentii fieri permiſit hic idem Pont. infra in hoc Tom. III. in conſt. 79. Cùm nos. ubi notabo.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1592.

Exordium.

INfirma ævi conditio ſæpe efficit, ut res, vel maxime nobiles, ex hominum memoria ſenſim excidant.

Conſuetudo Ordinis abſolvendi, & benedicendi omnes Religioſos, & ſæculares poſt confeſſionem.

§. 1. Quo genere incommodi, Ordo B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum affectus eſſe dicitur in hoc more antiquiſſimo ab immemorabili tempore obſervato, videlicet, quod ipſa Religio poteſt in diebus S. Catharinæ Virginis, & Martyris, & Cinerum, & Cœnæ Domini, omnes tam Religioſos quàm ſæculares, nimirum in Eccleſia præſentes, & genuflexos, poſt confeſſionem à Sacerdote coram omnibus recitatam de more abſolvere, & benedicere, ut etiam aliæ Religiones facere conſueverunt.

Et quia ignoratur, à quo Pont. iſta facultas fuit Ordini conceſſa.

§. 2. Sed quia hoc ſolum ex traditione obſervatur, & neſcitur à quo Romano Pontifice ſit hujuſmodi facultas abſolvendi dictæ Religioni conceſſa, eo quod tractu temporis, & literæ Apoſtolicæ, & alia chirographa dictæ Religionis fuerunt deperdita.

Ideo ab iſto Pont. approbatur, & de novo conceditur.

§. 3. Nos de conſilio venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſuper ſtatu Regularium deputatorum, ac ſupplicationibus dilecti filii Magiſtri Petri Machado Provincialis Provinciæ Caſtellæ dicti Ordinis in hac parte inclinati, hanc facultatem prævia dicta confeſſione, ut præfertur, de more à Sacerdote coram omnibus recitata, abſolvendi, & benedicendi omnes præſentes, tam Religioſos quàm ſæculares, dictis diebus, generalem, & inveteratam, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, & eidem Religioni quatenus opus ſit de novo concedimus.

Quibuscumque non obſtantibus.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Exemplorum Bullæ fides.

§. 5. Volumus autem quod præſentium tranſumptis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 1. die 20. April.

Dat. Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 20. Aprilis 1592. Pont. noſtri anno 1.

Confirmatio Conſtitutionum Pii IV. & Sixti V. circa pœnas, & confiſcationes ex maleficiis Status Eccleſiaſtici provenientes, ut in Urbe omnino ſerventur, præſertim circa eas non alibi quàm apud Depoſitarium Cameræ perſolvendas.

Edita An. D. 1592.

CLEMENS PAPA VIII.

Motu proprio, &c.

Exordium.

INter ceteras animi noſtri curas, quibus à primordiis aſſumptionis noſtræ ad ſummi Apoſtolatus apicem quotidie ſollicitamur, illam propenſiori animo amplectimur, per quam Cam. noſtræ Apoſtolicæ jurium, redituum, & bonorum, recto & firmo regimini conſulitur.

Pius 4. pœnas maleficiorum locorum Status Eccleſiaſtici applicavit Cameræ, ut ſup. fol. 42. in ejus conſtitutionibus 43. Decret.

§. 1. Aliàs ſiquidem fel. rec. Pius Papa IV. prædeceſſor noſter ſtatuit, quod omnes pœnæ, & mulctæ pecuniariæ, ſeu cujusvis qualitatis bona, quæ Communitatibus, & Univerſitatibus, Civitatum, Oppidorum, & Locorum S. R. E. ditioni in temporalibus ſubjectorum applicatæ eſſent, non amplius eiſdem Communitatibus, & Univerſitatibus, ſed Cam. Apoſt. applicatæ exiſtant, & eſſe cenſerentur, nec per alios quàm ab eadem Camera ad id ſpecialiter deputatos Officiales, & Exactores exigerentur, de quorum manibus illa reciperent, ſi qui titulo oneroſo, aut ob aliquos pios, vel alios quoſcumque uſus eas ſibi deberi prætenderent.

Six. V. confirmavit Bullam Pii IV. & ampliavit, ut ſup. fol. In ejus Bul. 93. Ad Romanum.

§. 2. Et demum bene, & prudenter rec. me. Sixtus Papa V. etiam prædeceſſor noſter ejuſdem Pii conſtitutionem præfatam approbavit, & innovavit, ac opportune voluit, & mandavit, ut quæcumque Communitates, Univerſitates, Collegia, aut perſonæ, etiam Eccleſiaſticæ quavis dignitate fulgentes, aut eorum Magiſtratus, pœnas ſeu mulctas prædictas ſeu illarum portionem aliquam, quovis titulo etiam oneroſo, aut alia occaſione, vel cauſa etiam juſtiſſima, ſibi deberi, vel applicatas eſſe prætenderent, intra certum tunc expreſſum, nunc verò elapſum terminum, conceſſiones, & applicationes prædictas, ſuaque jura, & privilegia, ſi quæ haberent, in Camera Apoſtolica exhiberent, & illorum confirmationem obtinerent, quas nihilominus de manibus depoſitarii uniuſcujuſque Provinciæ, ſeu Civitatis, præcedente ſpeciali mandato, nec aliàs exigere poſſent, ſeu deberent, inſuperque revocavit omnes, & quaſcumque conceſſiones, & applicationes dictarum mulctarum, pœnarum, & compoſitionum eiſdem Communitatibus, & Univerſitatibus, Collegiis, & aliis prædictis, titulo oneroſo, & aliàs ut præfertur factas, quæ intra dictum tempus ab eadem Camera approbatæ, & innovatæ non forent, prout in eorumdem prædeceſſorum noſtrorum deſuper editis conſtitutionibus latiùs continetur.

Hic Pont. ex cauſis hic enunciatis.

§. 3. At cùm nos acceperimus in hac alma Urbe noſtra eorumdem prædeceſſorum conſtitutiones uſu receptas non eſſe; immo in grave dictæ noſtræ Cameræ Apoſtolicæ detrimentum, pœnæ, mulctæ, & compoſitiones prædictæ, Judicum, & Præſulum, Curiarum, & Tribunalium ejuſdem Urbis arbitrio, penes Notarios, & alias incertas perſonas deponuntur, ex quorum manibus dictæ noſtræ Cameræ Officialibus irrequiſitis, eorumdem Judicum mandato, & juſſione perſolvuntur, & plerumque evenire ſolet, ut dictarum pœnarum, & mulctarum pecuniæ, occurrente aliquando Judicum prædictorum mutatione, cùm Judices de novo aſſumpti dictarum pecuniarum, illorumque depoſitariorum penitus ſint ignari, à depoſitariis, & illa detinentibus facillime occultentur.

Dictas conſtitutiones approbat, & qualcumque pœnas apud Depoſitarium Cameræ perſolvi jubet.

§. 4. Nos itaque, huic malo mederi, ac malitiæ, quantum cum Deo poſſumus, obviare, ſimulque dictæ noſtræ Cameræ Apoſtolicæ indemnitati conſulere cupientes: Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eorumdem Pii, & Sixti prædeceſſorum noſtrorum conſtitutiones prædictas, & omnia in eis contenta, & diſpoſita harum ſerie confirmantes, & approbantes, illaſque, quatenus opus ſit, innovantes, hac perpetuò valitura conſtitutione noſtra ſancimus, ſtatuimus, & ordinamus, & deinceps perpetuis futuris temporibus pœnæ ſeu mulctæ pecuniariæ, & confiſcationes omnium ſeu cujusvis partis bonorum inflictæ, & infligendarum cauſa & occaſione cujuſvis criminis, exceſſus, delicti, vel quaſi per reos quoſcumque in dilectorum filiorum ejuſdem Urbis Vicarii, Gubernatoris, ac Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Generalis Auditoris, & aliorum quorumcumque Romanæ Curiæ Tribunalium, & Curiarum, tam ab eorumdem Tribunalium, & Curiarum Judicibus ordinariis, quàm ab eis deputatis tum per ſententias, decreta, proceſſus, tum etiam per viam ſupplicationum, remiſſionum, abſolutionum, liberationum, condemnationum, compoſitionum, gratiarum, abolitionum, ſeu caſſationum proceſſuum ab ipſis pro tempore conceſſarum, tam ex juris communis diſpoſitione, quàm juxta tenorem quarumcumque Apoſtolicarum conſtitutionum, ordinum, ſtatutorum, conſuetudinum, ejuſdem Urbis, & illius Curiarum, aut in vim edictorum decretorum bannimentorum à dicta noſtra Camera Apoſtolica illiuſque Officialibus, necnon Judicibus prædictis promulgatorum proceſſatos ſeu condemnatos perſolvendæ in manibus dilecti filii Joannis Baptiſtæ Ubertini Florentini moderni ac pro tempore exiſtentis dictæ Cameræ Depoſitarii, non autem penes dictos Notarios, aut alias perſonas quaſcumque realiter, & cum effectu deponantur, & perſolvantur.

Judicibus hæc obſervare mandat.

§. 5. Diſtricte propterea interdicimus, & prohibemus eiſdem Vicario, Gubernatori, Auditori, & aliis Judicibus ſupra dictis, ne in poſterum pœnas pecuniarias, ſeu mulctas, & compoſitiones prædictas, in manibus cujusvis alterius perſonæ quàm Depoſitarii pro tempore exiſtentis ejuſdem Cameræ perſolvi mandent, faciant ſeu permittant, nec ex eis partem, ſive ratam vel portionem aliquam ex hujuſmodi pœnis ſibi debitam propria auctoritate retinere, aut à partibus exigere valeant.

Depoſitario formam obſervandam in reddendis rationibus, & in faciendis ſolutionibus præſcribit.

§. 6. Idem verò Depoſitarius quamcumque pecuniarum ſummam cauſa, & occaſione pœnarum, mulctarum, & compoſitionum prædictarum ei perſolvendam, in libro particulari more mercatorum tenendo deſcribat, & adnotari faciat, & de eis bonum, & fidele computum teneat, quæ computa ſingulo anno in Camera Apoſtolica exhibeat, juret, & ſolidari curet, pecuniaſque prædictas non aliter quàm in vim mandatorum manu noſtra ſeu Cameralium dilectorum filiorum noſtrorum, & S. R. E. Camerarii, & Theſaurarii generalis manu ſubſcriptorum perſolvat, & perſolvi faciat, certa quorum annua ſumma tantum excepta per nos pro neceſſariis cujuſcumque Tribunalis, & Curiæ impenſis ſupportandis, & perſolvendis firmanda, & ſtatuenda, quàm ab eodem Depoſitario de mandato Judicis, qui Curiæ, & Tribunali, pro cujus neceſſitatibus hujuſmodi pecuniarum ſumma veniet perſolvenda, præerit, ejus Procuratoris Generalis Fiſci noſtri manu ſubſcripto, perſolvi poſſe, & debere indulgemus.

Notariis barum pœnarum retentionem prohibet.

§. 7. At ſtricte inhibemus Notariis Officialibus dictorum Tribunalium, & Curiarum, aliiſque perſonis quibuſcumque, ne de cetero in perceptione, & exactione pecuniarum, pœnarum, mulctarum, & compoſitionum prædictarum, ſub depoſiti vel alio quovis prætextu vel cauſa ſe quomodolibet ingerant, ſeu intromittant, quinimmo omnes, & quaſcumque pecuniarum ſummas penes eos cauſa, & occaſione pœnarum, mulctarum & compoſitionum prædictarum hucuſque depoſitas, & ſolutas, in dictæ Cameræ Apoſtolicæ Depoſitarii manibus intra triduum proximum realiter, & cum effectu perſolvant.

Reis, Depoſitario ſolvere jubet.

§. 8. Reis verò, & aliis perſonis, quæ ad ſolutionem pœnarum, mulctarum, & compoſitionum earumdem tenentur, ut illas in manibus dicti Depoſitarii, non autem in poſſe, & manibus Notariorum, & aliarum perſonarum prædictarum etiam quod aliter à Judicibus habuerint in mandatis, deponant, & perſolvant.

Contravenientibus pœnas imponit.

§. 9. Quod ſi ſecus factum fuerit, Depoſitario, & reis vel aliis perſonis quibuſcumque, qui pecunias prædictas aliter quàm ſub ſupra dicta forma perſolvent, omnes ſolutiones ſecus factæ nō admittantur, nec acceprentur, immo iidem rei, & alii earumdem pœnarum, mulctarum, & compoſitionum debitores, ad illas in ejuſdem Depoſitarii manibus denuo ſolvendo, cogantur, & compellantur, Notarii verò, qui ſe in earumdem pecuniarum receptione ſeu retentione immiſcuerint, ſeu quas hucuſque receperunt, intra dictum tempus in ejuſdem Depoſitarii manibus realiter, & cum effectu non perſolverint, ducentorum ducatorum auri de Camera eidem Cam. Apoſt. applican. qualibet vice pœnam incurrant. Vicarius autem, Gubernator, Auditor, & alii Judices prædicti, qui circa præmiſſa in culpa fuerint, noſtro, & ſucceſſorum noſtrorum arbitrio puniantur.

Executores hujus conſtitut. deputat.

§. 10. Quocirca dilecto filio noſtro Henrico tituli S. Pudentianæ Presb. Card. Caetano nuncupato, moderno ac pro tempore exiſten. noſtro, & S.R.E. Camerario motu pari per Apoſtolica ſcripta mandamus, ut præſentes noſtras literas, & in eis contenta omnia, tam in dicta Camera, quàm extra eam, ubi, quando, & quoties opus fuerit, ſolemniter publicari, ac in ejuſdem Cameræ libris regiſtrari, ac per omnes, quos illa concernunt inviolabiliter obſervari, & debitæ executioni demandari faciant, & univerſos prædictos ad illorum obſervationem pœnis prædictis quacumque mora ceſſante cum effectu cogat, & compellat, contradictores quoslibet, & inobedientes auctoritate noſtra appellatione poſtpoſita compeſcendo.

Clauſulas derogatorias addit.

§. 11. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictorum Tribunalium, & Curiarum juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ceteriſque contrariis quibuſcumque, ut autem tenor præſentis noſtri motus proprii cedulæ ad omnium notitiam deducatur, ac omnes quorum intereſt, & intereſſe poterit afficiat, volumus, & mandamus illius copiam in Cameræ Apoſtolicæ ac cujuſcumque Curiarum prædictarum valvis, ac in acie Campi Floræ affigi, & ibi relicta ejus copia aliquamdiu detineri.

Tranſumptis credi decernit.

§. 12. Volumuſque ut præſentis noſtri motus proprii cedulæ ſola ſignatura ſufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra, regula quacumque contraria non obſtante, quod ejus tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis, ea prorſus indubitata fides adhibeatur, in judicio, & extra, quæ præſenti cedulæ adhiberetur, ſi foret exhibita, vel oſtenſa.

Placet Motu proprio Hi.

P. P. Subſcrip. Publ. A. 1. die 22. April.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, 1592. Indictione 5. Pontif. Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D.N.D. Clementis Papæ Octavi Anno primo, die verò 22. menſis Aprilis ſupra dictæ literæ, affixæ, & publicatæ fuerunt in acie Campi Floræ, & aliis locis publicis, ut moris eſt, per me Alexandrum Colangeli S.D.N. PP. Curſ.

Baptiſta Preſſius de Caſſis Mag. Curſ.

VI.

Cenſuum à Communitatibus Status Eccleſiaſtici venditorum, reductio ad ſcuta ſeptem pro centenario.

De materia Cenſuum notavi ſuprà in Tom. 1. conſt. 79. Pii V. Cum onus.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Data An. D. 1592.

Cauſa hujus reductionis.

QUæ ad ſublevationem gravaminum, & commoda Populorum, noſtræ, & Sedis Apoſtolicæ Ditioni in temporalibus ſubjectorum, pertinere dignoſcimus, in iis libenter auctoritatis noſtræ partes interponimus, prout æquitate ipſa, & noſtra erga eos paterna Charitate ſuadente, conſpicimus in Domino expedire. Sane non ſine magna animi noſtri moleſtia accepimus, pleraſque Communitates, & Univerſitates Civitatum, Oppidorum, & locorum Status noſtri Eccleſiaſtici ob variaſque eorum neceſſitates multos cenſus vendendo, grave æs alienum contraxiſſe, hujuſmodi verò cenſuum emptores, illos ad rationem non ſex, vel ſeptem, ſed octo, novem, & decem, pro quolibet centenario, & anno, fere omnes exigere ſolere. Quare intolerabili onere gravati, ex redditibus propriis, aliquando emptoribus cenſuum ſatisfacere nequeunt.

Deductio omnium cenſuum per Communitates impoſitorum ad ſeptem pro centenario.

§. 1. Nos igitur in præmiſſis, opportuna ratione aliqua, ſaltem ex parte, providere volentes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia omnes, & ſingulos cenſus hactenus ſuper quibuſcumque rebus immobilibus, tam Urbanis quam Ruſticis, in quacumque Provincia, Civitate, Terra, Oppido, Territorio, Diſtrictu, & Loco Status Eccleſiaſtici, nobis, & Sedi Apoſtolicæ, tàm mediate quàm immediate ſubjectis, conſiſtentibus, cujuſcumque pretii, valoris, qualitatis, & denominationis bona & cenſus hujuſmodi extiterint, per quaſcumque Communitates ſeu Univerſitates ejuſdem Status, & Ditionis ſeu etiam ſingulares perſonas; intuitu tamen illarum & cum promiſſione indemnitatis ab ipſis Communitatibus ſeu Univerſitatibus, quæ pretia cenſuum hujuſmodi venditorum in ſuos uſus acceperit, facta, ſeptem pro quolibet centenario & anno, quocumque modo excedentes, hactenus creatos, impoſitos, & venditos, quoad illorum fructus, ex nunc deinceps in futurum per primò decurrendos ad rationem ſeptem tantum pro quolibet centenario, & anno, ſalva tamen dictos cenſus redimendi facultate auctoritate Apoſtolica tenore præſentium reducimus & moderamur.

Liberatio obligatorum à ſolutione majoris cenſus.

§. 2. Ac ipſas Communitates, & Univerſitates, cenſus prædictos, ex nunc perſolventes, alios pro eis etiam uti principales, principaliter, & in ſolidum, ſeu aliàs quovis modo, etiam in forma Cameræ Apoſtolicæ obligatos à ſolutione cenſuum prædictorum, aliàs quàm ad rationem ſeptem pro centenario, & anno, hujuſmodi aliquid ulterius, pro fructibus in futurum ſolvendis non teneri, nec ad id vigore quarumcumque obligationum, & quibuſvis juramentis, quæ ipſis Communitatibus, & Univerſitatibus, prædictos cenſus perſolventibus, ut præfertur & aliis pro eis, etiam in dicta forma Cameræ obligatis, harum ſerie relaxamus, ſeu aliàs vallatarum, nec ad illarum obſervationem, & cenſuum jam impoſitorum ſolutionem, ultra prædictam ſummam ſeptem pro quolibet centenario, & anno, cogi aut compelli poſſe, declaramus.

Clauſula ſublata, &c.

§. 3. Ac ita per quoſcumque Judices, & Commiſſarios etiam Palatii Apoſtolici cauſarum Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ, ac Rotæ Auditores ſeu quoſvis alios Judices, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiri ac interpretari debere. Irritum quoque decernimus & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clauſ. derog.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quarumcumque Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Locorum, ſtatutis, conſuetudinibus, legibus &

naturis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, necnon obligationibus in ampliori forma, fidejuſſionibus, renunciationibus, ac juramentis præſtitis privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, etiam per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac etiam nos ſub quibuſvis clauſulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, necnon irritantibus decretis, ex quavis cauſa, etiam per modum legis univerſalis, aut aliàs quomodolibet editis, ſive in favorem Univerſitatum, Communitatum, Collegiorum, Congregationum, Civitatum, & Locorum conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro expreſſis, habentes, quatenus directè vel indirectè, præſenti noſtro Motui proprio, in toto vel in parte contrarientur, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 5. die 1. Maii.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 1. Maii 1592. Pont. noſtri Anno primo.

Publicatio.

Anno à nativitate D. 1592. Indictione 5. die verò 28. menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. Domini Clementis divina providentia Papa VIII. Anno 1. Retroſcripta litera Apoſtolica affixa, & publicata fuerunt in Cancellaria Apoſtolica, ac in acie Campi Floræ ut moris eſt, per me Claudium Apoſtolicum Curſ.

Joann. Baptiſta Bagni Mag. Curſ.

VII.

Ampliatio prohibitionis editæ à Gregorio XIII. contra Fratres Prædicatores Ordinis S. Dominici, favoribus cujuſcumque perſonæ extra ipſum Ordinem utentes, ad dignitates & officia obtinenda.

Hac prohibitio Gregorii eſt ſup. Tom. 2. in ejus conſt. 62. Cum nihil, Ubi materiam hujus Ordinis indicavi.

Edita An. D. 1592.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Religioſos Viros, ſicut honorum gradus, cùm ad eos aſſumuntur, obedienter ſuſcipere, ſuſceptoſque humiliter adminiſtrare oportet, ſic ad eos mendicatis, ſæcularium præſertim perſonarum ſtudiis, aditum ſibi patefacere minime convenit.

Greg. 13. favores extra Ordinem quæri prohibuit in ſua conſt. 62. Cum nihil ſuprà. Tom. 2.

§. 1. Cùm itaque fel. re. Gregorius Papa XIII. prædeceſſor noſter per ſuas in forma Brevis literas, die primo Julii 1580. Pontificatus ſui Anno Nono, datas Magiſtro Generali, ac Provincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Prædicatorum Prælatis, tunc & pro tempore exiſtentibus, in virtute ſanctæ obedientiæ mandaverit, ne ad inſtantiam & requiſitionem quarumcumque perſonarum, tam Laicarum quàm Eccleſiaſticarum extra ſupra dictum Ordinem conſtitutarum, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque ſæculari dignitate, & excellentia etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cujuſvis dicti Ordinis Religioſo ullam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere auderent. Quinimo quoſcumque dicti Ordinis Fratres, & Religioſos, qui contra decreta ſuarum Conſtitutionum, hac via, & iis mediis per conquiſitos favores & ſuffragia, aliquid ſibi procuraverint, ad talia, & ſimilia, ac etiam majora in eodem Ordine conſequenda perpetuo inhabiles etiam declaravit, prout latiùs in eiſdem literis continetur.

Et hic Pont. eam ampliat.

§. 2. Cùmque ut accepimus, à nonnullis ambigatur, ac ſub gratiarum vocabulo, gradus, honores, dignitates, officia, & munia Ordinis præfati comprehendantur, Nos Ordinis prædicti quieti, ac Religioſorum illius ſaluti opportuniùs conſulere, aliàſque in præmiſſis providere volentes, ac literarum præfatarum, necnon Decreti Capituli Generalis ejuſdem Ordinis in executionem earumdem literarum facti, quod incipit. Quamobrem ſingulos noſtri Ordinis Prælatos admonemus, veriores, ac totos tenores præſentibus pro expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, Motu proprio, ex certaque noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, literas ac decretum hujuſmodi, ac in eis contenta quæcumque, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò confirmamus, & approbamus, ac illis perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſingulos, tam juris quàm facti, & alios defectus, ſi qui in eis intervenerint, ſupplemus. Et nihilominus præfatam Gregorii, de gratiis, ut præfertur, per mendicatos favores minime concedendis prohibitionem, ad quoſcumque gradus, honores, dignitates, officia, adminiſtrationes, functiones, Prælaturas ejuſdem Ordinis perpetuò extendimus, & extendi debere decernimus. Et propterea dilectis Magiſtro Generali, Provincialibus, & aliis Prælatis ac Superioribus ejuſdem Ordinis, ne poſthac aliquod præmiſſorum cuiquam ad inſtantiam, ſeu requiſitionem, vel contemplationem perſonarum ſuperiùs expreſſarum quarumcumque quovis modo concedere, Religioſis verò, ac Fratribus ejuſdem Ordinis quibuſcumque, non ſolum in præmiſſis omnibus ſæcularium favorem minime procurare, ſed nec etiam ſponte oblatum, aut ab eis minime procuratum recipere, & ſimiliter, ne ad hunc effectum munera aliqua ſæcularibus impendere, vel exhibere audeant vel præſumant, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub eiſdem pœnis in dictis Gregorii literis contentis præcipimus, & expreſſe interdicimus, & prohibemus, eiſdem auctoritate, & tenore ſtatuentes, quod omnes & ſinguli in præmiſſis delinquentes, nulla alia monitione præcedente, & abſque proceſſu deſuper habendo, ſententias & pœnas præmiſſas irremiſſibiliter eo ipſo incurrant.

Contraventionem certo modo probari decernit.

§. 3. Quodque ad illos, ſententias, & pœnas hujuſmodi damnabiliter incurriſſe legitime probandum, & omnino convincendum ſolæ præmiſſarum perſonarum inſtantiæ, favores, & preces, etiam oretenus porrectæ plenam, indubiam, & ſufficientem, in judicio, & extra fidem faciant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur. Sicque ab omnibus ejuſdem Ordinis Superioribus, Prælatis, & perſonis, ac aliis Judicibus ordinariis & delegatis, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis judicandi, interpretandi facultate, ubique judicari, & definiri, ac interpretari debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, perpetuò decernimus, & ſtatuimus.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, dictique Ordinis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ac omnibus illis, quæ dictus Gregorius prædeceſſor in præfatis literis voluit non obſtare, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Hanc Bullam publicari & regiſtrari jubet.

§. 5. Volumus autem, ut præſentes literæ in quibuſcumque Capitulis, tam Generalibus quàm Provincialibus, & Conventualibus, ut ad ſingulorum notitiam facilius deveniant, publicentur, & inter ſtatuta, & ordinationes ipſius Ordinis perpetuò obſervandæ deſcribantur, earumque exemplis etiam impreſſis, manu Secretarii, & ſigillo Magiſtri Generalis, vel manu alicujus Notarii publici, & ſigillo alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem quæ præſentibus fides ubique adhiberi debeat.

Dat. P. A. 1. die 23. Maii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſima-tertia Maii, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo, Pont. noſtri Anno primo.

Indi-

VIII. Indictio Viſitationis omnium Eccleſiarum, Monaſteriorum, & Locorum Piorum Almæ Urbis.

Similem indictionem Viſitationis fecit pro anno Jubilæi 1625. S. D. N. Urbanus VIII. ut in conſtit. 14. Militantem, ſub qua habes alias conſtitutiones pro eadem cauſa editas circa facultates Viſitatorum, & aliàs, ubi vide in Tomo IV.

Edita A. D. 1592.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Dilectis filiis univerſo Clero & Populo Romano Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Procœmium & cauſæ hujus indictionis.

SPeculatores Domus Iſrael, quæ eſt Eccleſia Dei viventis, mirabili ejuſdem providentia conſtituti, qui in humilitate noſtra oſtendere dignatus eſt divitias bonitatis ſuæ, admonemur debito creditæ diſpenſationis officio, & charitate Chriſti urgemur, ut miniſterium noſtrum, divina gratia adjutrice, implere ſtudeamus, quare in hoc ipſo Apoſtolatûs noſtri initio, contemplantes ex hac ſublimi ſpecula, non ſine intimo doloris ſenſu, calamitates, atque incommoda populi Chriſtiani, cùm ad cæteras afflictæ Reip. partes, quantum cum Domino licet, ſublevandas animum adjicimus, tum potiſſimum ab hac Alma, & nobis maximè dilecta Urbe noſtra ocolos nunquam deflectimus. Sic enim intelligimus, quam Eccleſiis omnibus Paſtoralem ſollicitudinem deberemus, eam nos tanto impenſiùs huic Sanctæ Romanæ Eccleſiæ debere, quanto nobis propinquior, & pluribus charitatis vinculis eſt conjuncta, quam merito, & in oculis, & in corde, & in viſceribus Chriſti præcipuo quodam ac verè paterno affectu gerimus. Itaque non ſolùm de ejus temporalibus commodis laboramus, ſed multò magis, ut par eſt, de ejuſdem Urbis ſpiritualibus bonis augendis, atque amplificandis ſolliciti ſumus, quibus ſcilicet, & humana felicitas ſolidiùs continetur, & vera ac ſempiterna beatitudo comparatur, quod certè dum facimus, etiam aliarum Eccleſiarum, quamvis illæ locorum intervallo ſint disjunctæ, rectam adminiſtrationem eadem opera procuramus. Nam cùm omnes unum corpus ſimus in Chriſto, membra cum ſuo capite copulata, eodem ſpiritu pietatis ali, & recreari neceſſe eſt. Quemadmodùm igitur ſtabilis illa Catholicæ fidei petra, adverſus quam inferorum portæ prævalere non poſſunt, divino conſilio in hac Urbe, quæ prima Sedes eſt, conſurgit, hic Beatiſſimi Apoſtolorum Principis Petri Cathedra collocata, unde omnis exiſtit Eccleſiæ unitas, & communio, hic Orthodoxæ fidei integritas, & ſana doctrina, & verus Dei cultus ſemper viguit, ac viget, atque ab hac Eccleſia omnium matre, & magiſtra, tanquam ab ipſo fonte in alias Eccleſias promanat, ſic viciſſim ſummoperè cupimus, ut omnis ex Urbe auferatur iniquitas, & ut Clerus, & Populus Romanus, vitæ innocentia, Eccleſiaſtica diſciplina, omni denique Chriſtianæ pietatis exemplo cæteris præluceat. Illudque in primis optamus, ut in religioſiſſimis, & antiquiſſimis Urbis Baſilicis, nulla in divinis laudibus, & precibus ab Eccleſiaſtico Ordine Deo perſolvendis negligentia appareat, nemo opus Dei negligenter faciat, ne horribili maledictione feriatur, nulla ſit divini cultus perturbatio, nulla ſacrorum rituum, ac cæremoniarum ignoratio, aut neglectus, quin potiùs decor domus Dei in Urbis Eccleſiis ubique eluceat, omniaque ordinatè, decenter, & religioſe fiant, ut fideles populi ædificentur, & glorificent Patrem noſtrum, qui in cœlis eſt. Etenim, qui in ſortem Domini vocati ſunt, qui à communi populo ſegregati in loco excelſo ſunt poſiti, meminiſſe debent ſe à Domino vocari, ſal terræ, & lumen mundi, ut omnium virtutum ſapore, & luce populos condiant, atque illuſtrent, ne peccatorum tabe putreſcant neve ſempiternæ mortis tenebris obruantur; alioquin ſanguis pereuntium animarum de eorum manibus à juſto judice requiretur. Quare cùm fideles omnes, tum potiſſimum Clericos, ea ſanctimonia, & morum integritate præditos eſſe decet, ut re ipſa de eis dici poſſit, quod eſt in divinis Scripturis: Genus electum, gens ſancta, regale ſacerdotium, de quibus, & illud quoque ſcriptum eſt: Sancti eſtote, quoniam ego ſanctus ſum, dicit Dominus. Cæterùm, cùm eadem ſit hominum, quæ & agrorum natura, qui niſi crebrò excolantur, nullum, aut perexiguum fructum ferunt, magnamque ſpinarum copiam profundunt, contrà verò ſi cultura, & diligentia adhibeatur, & ſteriles agri ſæpè fructuoſi evadunt, & natura boni meliores, & fecundiores fiunt. Ob eas cauſas jure optimo à ſacris canonibus, & præſertim à ſancta Tridentina Synodo tantoperè commendatur Epiſcopalis Viſitatio, quæ veluti ſpiritualis quædam cultura eſt populi Chriſtiani, qua divinarum rerum veneratio augetur, boni mores conſervantur, pravi corriguntur, inſtaurantur Eccleſiæ, populus ad pietatem accenditur, & alia complura ex viſitantium zelo, & prudentia, ad Dei gloriam, & fideliũ utilitatem conſtituuntur.

§. 1. Quæ cùm ita ſe habeant, ſtatuimus pro noſtro Paſtorali officio, Deo bene juvante, hunc peculiarem agrum, & gregem noſtrum recognoſcere, & Romanæ Urbis omnes, tam Patriarchales, quàm Collegiatas, & Parochiales Eccleſias, earumque Capitula, & perſonas, item Monaſteria, Conventus, & Eccleſias quorumvis Ordinum, tam virorum, quàm mulierum, Hoſpitalia, Collegia, Confraternitates laicorum, Montem Pietatis, & omnia quocunque nomine cenſentur loca pia, per Nos ipſos viſitare. Ad hoc autem ſalutare opus piè ſanctéque exercendum atque exequendum, fideles operarios noſtros, & adjutores delegimus, nonnullos ex Venerabilibus fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, & Epiſcopos aliquos, ut eorum conſilio, & adjumento, tantò fructuoſius in hoc ſalutari Viſitationis officio verſemur, quod certè neceſſariò duximus ſuſcipiendum, ſummi & æterni Paſtoris exemplo excitati, cujus ſunt illa. Ecce ego requiram oves meas, & viſitabo eas, ſicut viſitat paſtor gregem ſuum. Et nobis à Domino dictum videtur: Intende ad viſitandas omnes gentes, non miſerearis omnibus, qui operantur iniquitatem. Et alibi Sapiens nos admonet: Diligenter agnoſce vultum pecoris tui, tuosque greges conſidera. Et Salvator noſter boni Paſtoris eſſe ait, proprias oves cognoſcere, & vocare nominatim. Ad laudem igitur, & gloriam Omnipotentis Dei, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ exaltationem vobis viſitationem noſtram indicimus, quam proximo Dominico die, qui etiam Sancti Baſilii optimi, & Sanctiſſimi Epiſcopi, atque Eccleſiæ Doctoris commemoratione celebris eſt, in Sacroſancta primaria Lateranenſi Baſilica inchoabimus, & ſtatutis diebus, Deo adjutore, proſequemur.

Indictio viſitationis Eccleſiarum, Monaſteriorum & piorum locorum Urbis incipien. die Domin. proximè venturo.

§. 2. Omnes autem per viſcera Miſericordiæ Dei noſtri, in quibus viſitavit nos Oriens ex alto, paternè hortamur, & monemus, ut memores vocationis ſuæ, & tempus hujus ſacræ Viſitationis agnoſcentes, vitæ, ac morum emendatione, & vera tam interiori, quàm exteriori reformatione Viſitationem noſtram præveniant, quod certè libenter præſtabunt, ſi præter cætera, illud ad animum revocaverint, ſe eſſe Clerum Romanum, quem Beatiſſimi Apoſtolorum Principes Petrus, & Paulus inſtituerunt, atque erudierunt, ſeque in ea Urbe Clericalis officii munera obire, quæ tot fortiſſimorum martyrum ſanguine in CHRISTO plantata & irrigata eſt, in qua domicilium fidei, & viſibile Eccleſiæ caput à Deo poſitum eſt, ut hinc omnes, non ſolùm doctrinæ, ſed vitæ, & totius Eccleſiaſticæ diſciplinæ exempla petant, & bonus odor CHRISTI ad vitam ex Romana Eccleſia ad omnes Eccleſias diffundatur.

Hortatio ad omnes, ut prævis morum reformatione hanc viſitationem præveniant.

Juſſio celebrandi orationem quadragints horarum ad divinum implorandum auxilium pro bona directione hujus Viſitationis.

§. 3. Quia verò infirmitatem noſtram agnoſcimus, & planè ſcimus, nihil nos boni cogitare, nedum efficere poſſe ſine divino auxilio, idcircò ad cœleſtem opem implorandam, volumus, ut proxima ſexta feria, in nonnullis Eccleſiis Urbis, Patriarchalibus, Collegiatis, & aliis præcipuis ſacroſancta Euchariſtia ſolemni ritu in altari proponatur, & Quadraginta horarum oratio celebretur.

Hortatio ad ferventer orandum.

§. 4. Univerſos autem Chriſti fideles in hac ipſa Alma Urbe exiſtentes hortamur, atque in Domino requirimus, ut ſollicitudinem noſtram ſuis orationibus ſublevent, & laborem adjuvent, quæ ut gratæ, & efficaces ſint in conſpectu ejus, qui cor contritum & humiliatum non deſpicit, dignis pœnitentiæ fructibus eum placare ſtudeamus, quem peccatis noſtris ad iracundiam provocavimus.

Indulgentia pro ibi orantibus ut ſupra.

§. 5. Quod quidem ut libentiùs, & ſalutariùs fiat, omnibus & ſingulis Chriſti fidelibus utriuſque ſexus Romæ degentibus, qui eodem ipſo proximo Dominico die, poſt diligentem ſuorum peccatorum confeſſionem, ſacram Euchariſtiam ſumpſerint, ut hæc noſtra Viſitatio ad Dei gloriam, & animarum ſalutem feliciter eveniat, piè in quavis Eccleſia oraverint, plenariam peccatorum ſuorum indulgentiam concedimus atque elargimur.

Alia adhortatio ut quiſque Deo ferventer inſerviat.

§. 6. Omnes igitur ſimul, dilecti filii, ſive ex populo, veterem hominem exuentes, in novitate vitæ ambulemus, nos ſollicitudine non pigri, ſpiritu ferventes, Domino in toto corde ſerviamus, ut ejuſdem miſericordiam copioſam, cùm ad hoc ſanctæ Viſitationis opus, tum ad certas neceſſitates noſtras, fratrumque noſtrorum bonis operibus, & ſedulo pietatis cultu impetremus.

D. P. An. 1. die 8. Junii.

Datum Romæ in Monte Quirinali, die octava Junii, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo, Pontificatus noſtri Anno primo.

IX.

Hortatio Paſtoralis ad Alumnos Seminariorum Sedis Apoſtolicæ, & alios, ut in ſtudiorum curſu, Catholicæ fidei, omniumque virtutum generis progreſſu, perſeverent, & in dies magis ferventiùs intendant.

Edita A. D. 1592.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilectis filiis Rectoribus, Præfectis, & Alumnis Seminariorum noſtrorum, & Sedis Apoſtolicæ, atque quibuſcunque aliis, qui Catholicorum Regum, Principum, Epiſcoporum aut aliorum opera ac liberalitate, ad Chriſtianam Religionem informantur, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Pia Paſtoris enarratio.

EA ſemper fuit Sedis Apoſtolicæ pro ſalutis animarum cura, in omnes univerſi terrarum orbis homines charitas, ut illos licèt longiſſimis locorum intervallis diſtantes, ac vitæ etiam ratione, & ſermonis genere inter ſe maximè differentes, æqualibus tamen paterni amoris ſui officiis ad Catholicæ Religionis cultum alliciendos, & ſibi adjungendos, perpetuò eſtimaverit. Id cùm permulta Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum de Catholica Eccleſia benemerendi ſtudia, & præclara rerum ab eiſdem geſtarum monumenta declarant, tum pleraque adoleſcentium natura, & ingenio præſtantium, recenti memoria ad Religionis, & bonarum artium cultum piè liberaliterque inſtituta Seminaria clariſſimè oſtendunt. Quibus quidem Seminariis ſtabilitis jam & firmatis, ipſi etiam pro Paſtorali noſtro munere, quantum cum Domino poſſumus, favere cupientes, ut qui in illis exercentur, eò magis Catholicæ Religionis propagandæ deſiderio accendantur, quo clarior eſt creſcentium quotidie noſtrorum, & Sedis Apoſtolicæ beneficiorum magnitudo. Idcircò inter alia, quæ graviſſimũ Apoſtolicæ ſervitutis onus, divina diſponente clementia, tenuitati noſtræ nuper impoſitum à nobis exigit, noſtri etiam muneris hoc tempore eſſe duximus, ut ad vos Sedis Apoſtolicæ Alumnos ſcriberemus.

Hortatio de qua in rubr.

§. 1. Quocirca, cùm Seminariorum erectio, & omnis, quæ in ipſis adoleſcentibus piè ſapienterque inſtituendis cura hactenus ſuſcepta eſt, & adhuc ſuſcipitur, eo præſertim tempore ſpectet, ut Sedes Apoſtolica regendarum animarum munus, ſociatis ſibi multorum ſtudiis atque laboribus, faciliùs exequatur. Propterea vos omnes & ſingulos paternè monemus, ac in Domino hortamur, ut facta in primis omnium veſtrarum cogitationum ſumma, animum ſtatim ad ea conſilia traducatis, quæ Nationum veſtrarum benè, & Catholicè vivendi rationes, ob hæreſium pravitatem graviſſimis antea difficultatibus implicatas, hactenus vobis expeditas reddiderunt. Hiſce enim propoſitis, diligenterque vobiſcum conſideratis, illud etiam, quod eſt proximum, faciliimè intelligetis, nihil videlicet majori ſtudio, nos & Sedem Apoſtolicam à vobis expectare, quàm ut jactis firmiſſimis ejuſdem Catholicæ fidei, pietatis, & doctrinæ fundamentis, omnique ſtudiorum curſu planè abſoluto, tales vos præbeatis, ut quantum ipſi & Sedes Apoſtolica de uniuſcujuſque veſtrum ſalute laboramus, tantum etiam vos de veſtra, & eorum qui veſtræ fidei committentur, ſalute laboretis. Quod tum pro ſingulari veſtra in Romanam Eccleſiam fide, & in nos obſervantia, tum pro beneficii, quo cumulati eſtis, magnitudine, & muneris vobis injuncti adminiſtratione vos omninò præſtituros eſſe confidimus. Neque enim in eo duntaxat tota officii veſtri ratio conſiſtit, ut ipſi in propria benè vivendi diſciplina conſtanter perſiſtatis, ſed illud præterea à vobis optimo jure exigitur, ut ſinguli privatos, tum in ſtudiis, tum in omni virtutum genere progreſſus, ad publicam eorum, quibus præfuturi eſtis, utilitatem ac ſalutem, etiamſi maximi propterea cruciatus ſubeundi, ac certiſſima ipſiuſmet vitæ pericula ſuſtinenda ſint, libenti pioque animo (quod ætate noſtra plerique collegæ veſtri, ob divini nominis gloriam piè ac fortiter fecerunt) ſtudioſè conferatis. In primis verò omni ſtudio danda eſt nobis opera, maximéque curandum, ne humani generis adverſario inſtigante, deteſtandam paucorum quorundam perfidiam projectamque impudentiam ullo unquam tempore imitandam ſtatuatis, qui obliti promiſſorum, ac violata fide, qua ſe atque operam ſuam Deo, ac Romanæ Eccleſiæ addixerant, ad miſerrimas voluptatum illecebras, & ad ſæcularia deſideria, eluſa quam in Seminariis concitaverant ſpe, turpiſſimè ſeſe converterunt. A cujus ſanè infamiæ periculo ac ſuſpicione, quo longius abeſſe vos certò ſcimus, eò impenſius etiam unumquemque veſtrum diligimus, hunc ipſum amorem libentiſſimo officio, ac reipſa teſtaturi, quotieſcunque veſtra ſtudia, pióſque conatus juvandi aliqua ſeſe obtulerit occaſio.

Dei auxilium implorandum ab ipſis Alumnis.

§. 2. Cæterùm, quoniam ea eſt humanarum virium imbecillitas, ut planè infirmi ſimus ad omnia, niſi divina in primis ope fulciamur, propterea quo munitiora vobis præſidia comparetis, vehementer cupimus, atque vos etiam in Domino valdè hortamur, ut aliquot dies, eos nimirum, qui vobis à Moderatoribus præſcribentur, in ea cogitatione impendatis, ex qua cognitæ vobis, ac perſpectæ reddantur cauſæ, ob quas in hanc lucem vos Deus produxerit, quantam ad felicitatem creaverit, quid perpetua Moderatorum, ſub quorum diſciplina degitis, de pietate ac virtutibus veſtris cura & ſollicitudo à vobis expoſcat, ut deinceps peccatis omnibus expiatis, & nos, & reliquam Chriſtianam rem apud Dominum Deum juvetis.

Et quando.

§. 3. Propterea hebdomada ea, quam Præfecti eorumdem Seminariorum, vel Collegiorũ, & ſcholarum ſemel acceptis hiſce noſtris literis, aut ſaltem,

ſi

ſit quod per eos dies impedimenti acceſſerit proxima hebdomada tribus diebus, quarta ſcilicet & ſexta feria, ac Sabbato jejunetis, & facta ſacramentali confeſſione, die Dominico dictum Sabbati diem proximè ſubſequente, vel alio dictæ ſequentis hebdomadæ die, arbitrio Confeſſarii, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum devotè percipiatis. Interea verò pro ſanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, hæreſium extirpatione, Catholicorum Principum concordia, pace, tranquillitate, ſalute, Deum oretis, ejuſdem quoque gratiæ præſidium nobis imploretis, poſtuletiſque ab ejus bonitate, ut dignetur ſuo Sanctiſſimo Spiritu, in tot, tamque gravibus curis infirmitatem noſtram adjuvare, operarios quamplurimos, & tanto miniſterio dignos in vineam ſuam mittere. Qui autem vel propter corporis infirmitatem, vel propter aliud quodvis impedimentum, ſuperiùs expreſſa facere tunc temporis nequiverint, Confeſſarii arbitrio ea ipſa in aliud, proximum tamen tempus, differre valeant.

Indulgentiarum largitio proponitur.

§. 4. Quæ omnia, ut eò libentiùs præſtare ſtudeatis, quo uberius ſpiritualibus muneribus & gratiis animas veſtras refectas eſſe cognoveritis, de Omnipotentis Dei miſericordia, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, Vobis omnibus, & ſingulis prædictis, qui præmiſſa adimpleveritis, pleniſſimam peccatorum veſtrorum indulgentiam, veniam, & remiſſionem tenore præſentium damus, concedimus, & elargimur. Qua indulgentia frui volumus, Catholica Seminaria omnia, ſive ab Epiſcopis, ſive à Principibus ſæcularibus inſtituta, egentium etiam ſtudioſorum domos, ſive hujus Sanctæ Sedis, ſive aliorum Catholicorum benignitate, atque eleemoſynis ſuſtententur, horumque Seminariorum, domorumque Præfectos, Miniſtros omnes, eos etiam, quorum hactenus opibus atque eleemoſynis ſuſtentati conſueverint, ſcilicet, quas præſcripſimus, rebus peractis, ea hebdomada, aut proxima, ut dictum eſt, qua hujus noſtræ conceſſionis litteræ ad eos pervenerint.

Fides exemplorum hujus Bullæ.

§. 5. Quia verò difficile eſſet has ipſas noſtras literas ad eos omnes ad quos pertinent deferri, volumus, ut earum exemplis etiam impreſſis Notarii publici manu ſubſcriptis, & perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ ſigillo conſignatis, eadem omninò fides adhibeatur, quæ his ipſis litteris, ſi ad eos perlatæ eſſent, tribueretur.

Dat. P. A. 1. 23. Junii.

Datum Romæ in Monte Quirinali, ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Junii, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo, Pontificatus noſtri anno primo.

X.

De bono regimine, rectaque adminiſtratione bonorum & redituum cujusque Communitatis locorum ditionis S.R.E. & inſtitutione Congregationis Cardinalium ad cognitionem gravaminum, ac litium earundem Communitatum.

Hac Bulla eſt confirmata, & juriſdictio Cardinalium hujus Congregationis ampliata, non tamen quoad pœnas maleficiorum, à Paulo V. in conſtitut. 38. Cupientes. infrà in hoc Tom. 3.

De nullitate quarundam obligationum iſtarum Communitatum, vide ſup. in Tom. 2. in conſt. 18. Pii IV. Quia non ſolùm. fol. 22. & Six. V. conſt. 42. Inter varias, ubi alia continentur. Et circa exemptiones, de quibus agitur in hac Bullâ, quæ prætendunt Communitates, vide etiam infrà in dicto Tomo 2. Pauli V. conſt. 2. In maximis.

Edita A. D. 1592.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus ſervorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſæ hujus Reformat.

PRo commiſſa nobis à Domino Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, eique etiam in temporalibus ſubjectarum civitatum, & Populorum tutela, paternaque erga noſtros ſubditos charitate, præcipuo ſtudio tenemur providere, ut ad eos pertinentia bona, ea qua decet fide & cura, utiliter & providè adminiſtrentur præſertim verò tollantur pravi abuſus, qui in publicum, & commune damnum paulatim irrepunt. Ex quibus, & hactenus gravi ære alieno communia illorum bona oppreſſa, vel ab ipſo noſtri Pontificatus initio comperimus, & malum hoc, niſi celeriter opportuna remedia adhibeantur, quotidie in deterius prolabi videmus. Dum non pauci ſua privata commoda, & lucra quærunt, atque illicitis modis, quod pravè ambiunt aut concupiſcunt, conſequi affectant, potentiorum aut vulgi gratiam vanis aſſentationibus aucupantur, ſuas denique cupiditates explere ſatagunt, nulla utilitatis publicæ ratione habita, ærarium publicum ipſarum civitatum & locorum exhauriunt, grave ære alieno implicant, inanibus pompis & oſtentationibus dilapidant.

Tabella expenſarum cujuſque Communitatis quolibet anno conficiatur.

§. 1. Quibus malis atque incommodis (quantum noſtra vigilantia atque auctoritate, eniti poſſumus) occurrere cupientes, Hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione ſtatuimus, & ordinamus, ut in qualibet Civitate, Terra, Oppido, Caſtro, & loco dicti ſtatus temporalis Eccleſiaſtici univerſi, ita ut etiam Bononien. Beneventan. noſtræ Civitates ſub hac conſtitutione ſint comprehenſæ, tabella aut libellus quotannis initio conficiatur in quo ſumptus omnes ordinarii, extraordinarii, publici, utiles aut neceſſarii, ſint deſcripti. Et earum quidem, quæ certæ, & ordinariæ ſunt, expenſarum, certa etiam taxa, & ſumma exprimatur, quæ verò incertæ, & extraordinariæ videbuntur, earum univerſæ ſumma aliqua annua taxetur, quam toto anni circulo excedere nequaquam liceat, Sigillatim verò pro rei indigentia, ex univerſa ſumma ſic taxata, à toto Conſilio, cum interventu Præſidis, Gubernatoris, aut Poteſtatis, portiones neceſſariæ infrà annum detrahantur.

A Gubernatoribus locorum, revideatur & approbetur.

§. 2. Eaque Tabella, aut Libellus per Gubernatorem, ſeu Præſidem Provinciæ, aut Civitatis, & cujuſcunque Terræ, Oppidi, & Caſtri Prætorem ſeu Poteſtatem, ſingulis annis.

Et hoc primo anno coram Camerario & Theſaurario Papæ.

§. 3. Hac verò prima vice, non ſolùm ab ipſis, ſed etiam poſt eos triginta dies tunc proximè ſequentes, à dilectis filiis Sanctæ R. E. Camerario & Theſaurario generali Cameræ Apoſtolicæ accurate, & diligenter inſpiciatur, corrigatur, & approbetur, expunctis inde iis omnibus impenſis, quæ præter, aut contrà hanc noſtram conſtitutionem, etiam ex ſtatuto vel conſuetudine antiqua fieri ſolebant, ac retento ipſius Tabellæ ſeu Libelli exemplo, ſeu Regiſtro penes Cameram Apoſtolicam gratis, & abſque ullo earundem Communitatum, ſeu Univerſitatum diſpendio, ſtatim intrà decem dies, ab ipſius receptionis die numerandos, ſic reviſa, approbata, & correcta, ad prædictas Communitates, ſeu Univerſitates remittatur.

Et gratis ab omnibus Officialibus hæc omnia fiant.

§. 4. Diſtrictè autem inhibemus, ſub indignationis noſtræ, & aliis graviſſimis noſtro, & ſucceſſorum noſtrorum arbitrio imponendis pœnis, ne pro ſigillo, vel pro ſcriptura, carta, atramento, cera, capſula, cordulis, aliiſve rebus, ad hujuſmodi expeditionem pertinentibus, ſeu pro labore, aut regalibus, quidpiam, ne minimum quidem obolum, hac de cauſa prædicti Camerarius, aut Theſaurarius, eorumve Notarii, Tabelliones, Secretarii, Familiares, aut quilibet Officialis vel Miniſter, exigere, vel etiam ſponte oblatum, recipere præſumant, quinimo volumus, ut ſine ulla mora omnia gratis, & prout in Pœnitentiaria Apoſtolica fieri ſolet, ſine aliqua ſolutione expediantur, & mittantur. Atque in hoc, Camerarius & Theſaurarius prædicti ſummo ſtudio invigilent, & ſi aliquem ex ſuis, vel aliis Notariis, Tabellionibus, Secretariis, Familiaribus, Officialibus, aut Miniſtris, vel minimum quicquam recepiſſe deprehenderint aut cognoverint contra eos, etiam

ad privationis officiorum, & munerum quæ obtineant, inhabilitatiſque ad illa vel alia in poſterum obtinenda, exilii perpetui ab Urbe, & ejus diſtrictu, & aliis gravioribus pœnis procedant, ſcituri, ſi connivendo, aut tolerando, aut aliàs quomodolibet receptionum, & exactionum hujuſmodi, per ſe vel alium conſcii, aut participes fuerint, ſe quoque noſtrum, & ſucceſſorum noſtrorum judicium, in hac re ſeverum, ut præfertur, ſubituros.

Tabella ſic approbata Romæ ad ſua loca remittatur & publice aſſervetur.

§. 5. Verum eadem Tabella ſeu Libellus, ejuſve exemplum ſic correctum, approbatum, & intra decem dies remiſſum, nedum in ipſarum Communitatum, ſeu Univerſitatum Archivo aſſervetur, ſed in publico aliquo omnibus patenti ac conſpicuo loco, præ foribus Aulæ, ubi habetur publicum Conſilium, vel ubi jus dicitur, & frequens populi ſit concurſus, affigatur, & perpetuò retineatur.

Et nihil ultra contenta in Tabella expendatur abſque licentia.

§. 6. Nec liceat in futurum, niſi de expreſſa Cameræ Apoſtolicæ, aut ſi urgens neceſſitas moram non patiatur, Gubernatoris aut Præſidis civitatum, & locorum, qui ſtatim poſtea Camerarium, & Theſaurarium generalem prædictos certiores de eo reddere teneantur, licentia, cum interventu Procuratoris Fiſcalis ejuſdem loci, cauſa cognita, etiam ſimiliter gratis concedenda, Tabellæ ipſius ſeu libelli tenorem, etiam ſequentibus annis, immutare aut alterare, neque abſque prædicta licentia, etiam in caſibus improviſis, inopinatis, aut inſolitis, aliquid, ultra contenta in hujuſmodi Tabella, aut Libello erogare. Quidquid verò ultra præſcriptas ſummas erogatum fuerit, id volumus, ut ab eis quibus exigendi, & ſolidandi computa, & rationes expenſarum, ſive illas, ut dicitur ſindicandi cura incumbit, nequaquam habeatur, neque ipſis communibus ærariis dictorum locorum, aut maſſis, ſed perſonis ſingularibus, quæ ſumptus ipſos fecerint, expenſum feratur, quæ etiam ad illius, tamquam ab eis indebitè ablati, reſtitutionem teneatur.

Officiales Communitatis, dimiſſis officiis, de adminiſtratis ſindicentur & indicem debitorum Gubernatoribus tradant, & per Miniſtros Communitatis illo tempore exigantur.

§. 7. Id autem quò accuratius ſervetur, & earumdem Civitatum, Terrarum, ac Populorum utilitati amplius conſulatur, præcipimus, ut quilibet modernus, aut pro tempore exiſtens Gubernator, Præſes, aut Poteſtas, tam ex nunc, ſeu in ipſo primo ingreſſu, quàm deinde ſtatim finito tempore Magiſtratus per quoſcumque Priores, Maſſarios, Camerarios, aut Officiales geſti intra decem dies ab ipſis Prioribus, Maſſariis, Camerariis, ſeu Officialibus, qui Magiſtratu funguntur, aut fungi deſinunt, reſpective, plenariam informationem rerum ad publicum regimen & adminiſtrationem communem bonorum pertinentium, præcipue verò indicem, & nomina ſingulorum debitorum cujuſcumque Communitatis ſeu Univerſitatis, tam ex ſupra dictis quàm ex aliis quibuſcumque cauſis accurate, & ſigillatim deſcripta ſibi tradi, eaque poſtmodum cum primum ſolutionis dies advenerit, tum ſi jam advenerit, intra tres, aut ad ſummum quatuor menſes per Officiales & Magiſtratus earumdem Communitatum ſeu Univerſitatum exigi, & in ærarium Communitatis ſeu Univerſitatis referri.

Quod in fine anni ſuperest detractis expenſis Tabellæ in ſolutionem æris alieni vel &c. expendatur.

§. 8. Et ſi quid in fine anni, deductis expenſis in Tabella ſeu Libello deſcriptis, ſupererit, id in extinctionem æris alieni publice contracti, aut ſi æs alienum nullum ſit, vel in Annonam ſublevandam, vel pro Monte Pietatis, vel in recuperationem & redemptionem bonorum, & rerum, ſeu jurium per ipſas Communitates ſive Univerſitates alienatorum, vel denique in aliorum immobilium bonorum emptionem, cum interventu tamen Gubernatoris ſeu Poteſtatis & Procuratoris Fiſcalis loci, converti curet. Quod ſi prædictas pecunias in Monte Pietatis deponi contigerit, id ea conditione fiat, ut illas poſtea quandocumque eædem Communitates, & Univerſitates, inde extrahere, & ſi eis videbitur in uſus per hanc conſtitutionem permiſſos erogare valeant.

Fiſcus cujuſlibet loci Officiales Communitatis, cogat ad reddendas rationes, coram Gubernatore.

§. 9. Fiſci verò cujuslibet loci Procurator petat omninò, coram Syndicis, & Gubernatore, ſeu Præſide aut Poteſtate intra decem dies ab iis, qui Magiſtratu perfuncti ſunt, tam de adminiſtratione juxta taxam in Tabella ſeu Libello præſcriptam, quàm de aliis ſupra dictis, præſertim nominibus debitorum inexactis, rationes reddi. Et ſi quid, vel in expenſis exceſſum, vel circa exactionem neglectum, aut per negligentiam ultra tempus prædictum dilatum fuerit, contra eoſdem reos, Magiſtratu, ut præfertur, perfunctos, ad reſtitutionem debitarum expenſarum, necnon ad ſolutionem de ſuo proprio debitorum per negligentiam inexactorum, ac ulterius, etiam ad pœnarum in hac conſtitutione contentarum, executionem procedi, quarum pars quarta ipſi Procuratori Fiſcali ſit applicata.

Gubernator & Fiſcus in prædictis negligentes coerceantur.

§. 10. Si verò poſt hujuſmodi decem dies elapſos, Gubernator, aut Poteſtas in exigendis rationibus, vel in cogendo ad ſolvendum vel reſtitutionem, aut in exequendis pœnis, ſive aliàs in præmiſſis negligens fuerit, ad reſtitutionem & refectionem damni, ex indebitis impenſis, vel retardata exactione communi ærario cujuslibet loci, illati, etiam de ſuo proprio integre teneatur. Procurator autem Fiſcalis ejus Terræ, Oppidi, aut Civitatis, Generalem Cameræ Apoſtolicæ Procuratorem Fiſcalem de hujuſmodi negligentia certiorem faciat, ſive etiam cuilibet de Populo id denunciare liceat, ac tam in ſyndicatu per eos ad quos ſpectat, quàm poſtea per Procuratorem Fiſcalem Generalem Cameræ Apoſtolicæ contra ipſos Gubernatores, & Poteſtates, ſive etiam contra perſonas, quæ pro ipſis in ſyndicatu fidejuſſerint, procedatur, ita ut tam ab eis quàm ab ipſis reis principalibus, illatum damnum, inexacta debita, indebitæque expenſæ, & quæ in hac conſtitutione continentur mulctæ, cum ſimili lucro perſonis prædictis applicando exigantur. Ac propterea tam ipſi Gubernatores, Præſides, Poteſtates, quàm Procuratores Fiſcales in præmiſſis culpabiles, officiis per eos obtentis, eo ipſo privati, & ad illa atque alia ſimilia de cetero obtinenda perpetuò inhabiles & incapaces ſint, & cenſeantur.

Gubernatores, & alii Officiales gratis omnia faciant.

§. 11. Prælati verò, Gubernatores, & Poteſtates, eorumque Cancellarii, Secretarii, Tabelliones, aut Miniſtri, vel familiares, nihil omninò, ne minimum quidem occaſione ſyndicatus hujuſmodi, vel pro ſententia ferenda, aut pro Tabella ſeu Libello conficiendo, revidendo, vel licentia, ut præfertur, concedenda, ſubſcribenda, vel taxa facienda, emolumenti, aut regalium, neque etiam pro mercede aut labore, ſive aliàs, ut præfertur, percipiant, & ſi quid perceperint, etiam tamquam hujus conſtitutionis violatores, pœnas, quæ in ea ſunt deſcriptæ, ipſo facto incurrant.

Communitates eorum bona non alienent neque obligent, contra formam Bullæ Six. V. 42. ſup. fol. 43. ultra hic addita.

§. 12. Ceterum omnibus, & ſingulis Communitatibus, Univerſitatibus, & Populis quarumcumque Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Caſtrorum, & Locorum Status noſtri temporalis Eccleſiaſtici, earumque Senatui, Conſiliis, Adunantiis, & Congregationibus, Magiſtratibus, & Adminiſtratoribus, eorumque ſingularibus perſonis, diſtricte interdicimus, & prohibemus, ne quis eorum vel earum, ſub quovis prætextu aut cauſa etiam urgenti, & neceſſaria, contra conſtitutionem fel. recordat. Sixti Papæ Quinti prædeceſſoris noſtri, quæ incipit; Inter varias, & multiplices, quam nos harum ſerie approbamus, innovamus, & ampliamus, bona, aut jura ſua vendat, alienet, hypothecet, aut cenſus ſuper illis imponat, aut pro ſe, præterquam ex cauſa locationis tantum ad modicum tempus, & ſolutionibus non anticipatis, non autem titulo conductionis, nec ullo modo pro aliis obliget, ſive ære alieno ſe obſtringat.

§. 13. Ne-

Neque Oratores ad Sedem Apoſt. abſque licentia tranſmittant, & nemo tale munus ſuſcipiat contra formam d. Bullæ.

§. 13. Neque Legatos ſeu Oratores, ad nos, & Sedem Apoſtolicam ſumptibus publicis, aut etiam privatis, & propriis ipſorum Legatorum, neque etiamſi ipſi ſponte id munus ſuſcipere, & de ſuo proprio impenſas ſubire velint, unquàm mittat, neve ſub nomine Agentis, aut negociorum geſtoris, vel Procuratoris, aliàs quàm ad neceſſariam litium proſecutionem in Romana Curiâ, pariter expenſis communibus aut privatis, retinere aut mittere, neve quiſpiam id munus ſuſcipere, aut obire audeat, niſi habita prius, quoad obligationes, & alienationes, licentia, juxta prædictæ Sixti prædeceſſoris Conſtitutionis tenorem; quo verò ad mittendos Legatos, ſeu Oratores, à nobis vel pro tempore exiſtente Romano Pontifice, vel ab eo qui conſultationibus negociorum Status Eccleſiaſtici pro tempore præerit dumtaxat in ſcriptis obtenta, ſine qua, ſi quis id munus ſuſcipere auſus fuerit, præter alias per Sixtum prædeceſſorem inflictas pœnas, etiam officiis per eum obtentis eo ipſo privatus, & ad illa, & alia quæcumque obtinenda perpetuo inhabilis, & incapax, necnon infamis & ignominia atque infamia notatus cenſeatur.

Donare quicquam quibuſvis perſonis non præſumant, nec pro eis aliquid de Communitatis pecunia impendere.

Conſonat Bulla 3. Pauli 2. Munera. ſup. Tom. 1. lib. 1.

§. 14. Ad hæc, prohibemus pariter, ne prædictæ Communitates, Univerſitates, earumve Collegia, Senatus, Adunantiæ, Congregationes, Magiſtratus, Officiales, aut ſingulares perſonæ ullo modo præſumant, ex fructibus, reditibus, & proventibus, collectis, vel contributionibus, certis vel incertis, ordinariis ſeu extraordinariis, eorum ærarii, ſeu maſſæ communis, ſive ex pecuniis, etiam privatis, & particularibus ſingulorum civium per viam voluntariæ collectæ, ſeu contributionis in commune congeſtis, etiam cujuſvis ſtatuti ſeu conſuetudinis, aut verius corruptelæ prætextu, ex quavis cauſa etiam ſolita, & rationabili, munera aut dona quæcumque ejus Legato, Vicelegato, Gubernatori, Protectori, Viceprotectori, Præſidi, Officiali, aut perſonæ, etiam quavis, tam Eccleſiaſtica, etiam Pontificali, aut alia majori, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalatus, quàm mundana dignitate fulgenti, ſeu illius conſanguineis, affinibus, familiaribus, aut miniſtris, mittere, tradere, aut largiri, aut in alicujus etiam Legati, Vicelegati, Gubernatoris, Præſidis, Benefactoris, aut Protectoris honorem, etiam occaſione hoſpitii, aut tranſitus vel primi ingreſſus, aut beneficiorum acceptorum memoriam gratique animi teſtificationem, pro conſtruendis, ornandis, aut erigendis perpetuo, vel ad tempus Portis, Arcubus, Trophæis, Porticibus, Mœnibus, aut aliis monumentis, ſeu pro prædictis perſonis, quavis dignitate vel auctoritate fulgentibus, honorifice, laute, opipare excipiendis, ſeu pro quibuſvis conviviis aut hoſpitiis, etiam moderatis, eiſdem aut cuivis alteri, quacumque occaſione vel cauſa exhibendis, aut pro perſonis quæ illos comitentur, aut illis miniſtrent, vel obviam procedant pretioſis veſtibus induendis, ullas pecunias erogare.

Salariaque Officialium, alimenta ſtudentium, dotes puellarum augere, aut alio prætextu, quicquam ultra Tabellam expendere non valeant, niſi &c.

§. 15. Vel pro congiariis, miſſilibus, aut muneribus publicis, ſeu etiam cibariis, eſculentis, & poculentis, epulis, comeſſationibus aut compotationibus, Populo, aut Magiſtratibus vel Officialibus ultra eorum ſalaria, & emolumenta, de jure vel ex laudabili conſuetudine debita, largiendis, ſeu pro præſtandis pueris vel adoleſcentibus ſtudiorum cauſa, alimentis, vel dotibus puellarum non egentium augendis, aut pro exhibendis ſpectaculis, etiam piis, & intra Eccleſias vel extra eas, in quibuſvis publicis aut privatis, ſacris aut prophanis locis, etiam ubi Sanctorum, & Sanctarum vita, aut res pie geſtæ Populis ſpectandæ proponuntur, ſive etiam piorum operum, & charitatis ſeu eleemoſynæ prætextu, aut aliàs in prædictis ſeu aliis rebus ſupervacaneis in dicto Libello ſeu Tabella non contentis, ſed ad pompam, & oſtentationem aut ad oblectationem, vel paucorum lucrum, & privata commoda quomodolibet pertinentibus, ſumptus aut impenſas aliquas facere, niſi re ipſa pro divino cultu, & veris CHRISTI pauperum indigentiis, de conſilio, & conſenſu loci Ordinarii, ſublevandis, aut pro iis tantum piis ludis publicis, qui ex inveterato uſu permittuntur, & in prædicta Tabella ſeu Libello exprimentur, taxam à Gubernatore ſeu Præſide, aut Poteſtate ipſius Provinciæ Civitatis, aut Loci, cui ſubſunt, præfigendam, quæ in ſupra dicto Libello, ſeu Tabella comprehenſa erit, non excedentibus, ſumptus hujuſmodi fiant.

Litigantes cum Communitatibus, vel earum debitores, aut bonorum occupatores, & qui rationem adminiſtrationis non reddiderunt, ad publica officia non admittantur.

§. 16. Prohibemus inſuper, ne quicumque Cives, Oppidani, aut Incolæ, qui ſuæ Communitatis aut Univerſitatis bonorum detentores, uſurpatores, & occupatores fuerint, quive contra ipſas Communitates litem aliquam, ſeu controverſiam habuerint, quæ ad hunc effectum per ſolam unicam citationem cœpta & inchoata cenſeatur, eadem lite ſeu controverſia durante, necnon qui ejuſdem ſuæ Communitatis, ſive Univerſitatis debitores ex quacumque cauſa extiterint, earumve bona aut pecunias adminiſtraverint, antequam id quod debent integre perſolverint, ſeu rationes adminiſtrationis reddiderint, cum ejus reſidui, in quo debitores remanſerint, reali reſtitutione, ad obtinendos, gerendos aut exercendos aliquos in ea Civitate, Provincia, Oppido, Terra, Caſtro, aut Loco, Magiſtratus aut munera quæcumque, vel officia publica, ullo modo eligantur vel admittantur. Et ſi de facto electi, admiſſive fuerint, electio, & admiſſio irrita ſit, & nulla, & tam ipſi quàm eligentes ſive admittentes, necnon Gubernatores, Præſides, & Poteſtates qui id permiſerint, vel etiam exactam ſuper his inquirendis, & prohibendis diligentiam, prout eos teneri volumus, & decernimus, non adhibuerint, pœnis in hac conſtitutione contra illius tranſgreſſores inflictis plectantur.

Locationes vel affictus Communitatum fiant, cum idonea fidejuſſione, & cum pacto prohibitivo cujuſcumque defalcationis.

§. 17. Porrò locationes ſeu affictus, tam vectigalium, quæ gabellæ aut datia dicuntur, quàm aliorum quorumcumque redituum, proventuum, jurium, & emolumentorum, ad commune ipſarum Civitatum, & locorum ærarium quomodolibet ſpectantium, ſtatuimus, & jubemus omnino ſervandis atque adhibitis ſolemnitatibus, quæ de jure, aut cujuslibet loci ſtatuto, vel conſuetudine requiruntur, cum perſonis fide & facultatibus idoneis, quæ idoneas pariter in publico conſilio approbatas cautiones præſtent, iniri, & contrahi debere. In quibus ſane locationibus ſeu affictibus, ea ſemper conditio, & pactio addatur, ut ipſæ Communitates, ſive Univerſitates ab omni prorſus detractione, ſeu remiſſione, & ut vulgo dicitur, defalcatione, ex quocumque ac inopinato, & inſolitiſſimo belli, incurſus militum, depopulationis agrorum, direptionis aut ſiccitatis, alluvionis, grandinis, tempeſtatis, incendii, aut alio quovis maxime fortuito caſu, atque ex quovis capite, ac etiam legitima, & urgenti amiſſionis aut diminutionis fructuum, etiam omnium, vel majoris partis, aut ſterilitatis, vel alia quavis cauſa cogitata vel incogitata, vel incogitabili, ſint prorſus immunes, nec ad id cogi poſſint, etiamſi de jure tenerentur, ſed integre ſemper reſponſiones & præſtationes ſeu penſiones annuæ, abſque ulla diminutione per ipſos conductores eis ſolvi debeant, & quamvis pactum hujuſmodi forſan in contractibus omiſſum fuerit, nihilominus vigore præſentium literarum tacite ineſſe, & ſubintelligi debere, perinde ac ſi id ipſum inter contrahentes expreſſe cautum, & conventum fuiſſet: Sublata omnibus Judicibus, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Card. ac ſacri Palatii Apoſtolici Auditoribus aliter judicandi & interpretandi facultate.

§. 18. De-

Depoſitarii Communitatum non admittantur ad officium, antequam præſtent idoneam fidejuſſionem.

§. 18. Depoſitarios quoque pecuniarum, & introituum communis ærarii cujuslibet Communitatis, ſive Univerſitatis, non aliter eiſ[illegible], deputari, aut admitti volumus, niſi priuſquam ad munus aſſumant, idoneam, arbitrio Gubernatoris, Præſidis, aut Poteſtatis cautionem præſtent. Alioquin tam ipſas locationes, affictus ſeu appaltus, quam Depoſitariorum deputationes ſive electiones aut admiſſiones, cum omnibus inde ſecutis, etiam obligationes in forma Cameræ Apoſtolicæ, juramento, aut inſtrumento publico vallatas, irritas, & nullas cenſeri. Et nihilominus Magiſtratus ſeu Officiales, qui contractus ipſos inierint, Depoſitarios admiſerint, vel in publico conſilio aſſenſum dederint, una cum cæteris conſentientibus, pariter pœnis in hac conſtitutione expreſſis teneri decernimus, & declaramus.

Exemptiones quæcumque à Communitatibus conceſſæ revocantur, & in futurum concedi prohibentur. Cauſæ movendæ ſuper exemptionibus manu regia à Cardinalibus deputatis cognoſcantur, ut mox infrà.

§. 19. Prætereà auctoritate Apoſtolica tenore earumdem præſentium revocamus, irritamus & annullamus, omnes, & quaſcumque exemptiones, immunitates, remiſſiones, condonationes jurium atque onerum, realium & perſonalium aut mixtorum, Cameræ Apoſtolicæ, ſeu eorum communi ærario debitorum, aut vectigalium, gabellarum, datiorum, portoriorum, dohanarum, collectarum, ſubſidiorum, contributionum, cuivis particulari perſonæ pro rata illas quomodolibet tangenti, ſive præſidiis, aut bonis per ea poſſeſſis, per quaſcumque Communitates ſeu Univerſitates, ex quavis cauſa etiam legitima, & de jure debita ſeu permiſſa, qualis eſt ob numerum duodecim filiorum, & quacumque occaſione, etiam ſub prætextu tituli onerosi, & contractus ultro citroque obligatorii, etiam publico conſilio, & communi omnium conſenſu, perpetuo vel ad tempus conceſſas, etiamſi id ſine ullo Cameræ Apoſtolicæ damno aut præjudicio factum fuerit, ratamque ipſam eædem Communitates, & Univerſitates in ſe ſuſceperint.

Decretum irritans.

§. 20. Diſtrictiùs inhibentes, ne quid tale in poſterum concedere aut attentare præſumant, ac revocantes ex nunc in irritum quicquid circa omnia & ſingula præmiſſa, præter aut contra hæc noſtra interdicta, prohibitiones, ſtatuta, ordinationes, juſſa, voluntates, decreta, mandata, aut præcepta, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contravenientes in prædictas pœnas hic deſcriptas incurrant.

§. 21. Quod ſi quis conjunctim cum ceteris, ſeu diviſim, noſtrarum hujuſmodi prohibitionum, ſtatutorum, ordinationum, juſſionum, decretorum, mandatorum, voluntatum aut præceptorum, violator ſeu tranſgreſſor extiterit, ſtatuimus, ut præter ſuperiùs expreſſam reſtitutionem aut ſolutionem, ſeu damni refectionem, ii, qui præeminentia, aut gradu aliquo cæteris ſuperiores fuerint, niſi pro viribus, id quod contra hanc conſtitutionem attentatum geſtumve eſt, impedire tentaverint, ſuumque aſſenſum omnino conſtanter denegaverint, omnibus, & ſingulis per eos obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, officiis, & Magiſtratibus, eo ipſo privati, ac tam ipſi quam alii inferiores, qui id ſuaſerint, procuraverint, petierint, propoſuerint, aut ipſimet fecerint, vel ab aliis fieri juſſerint, ad illa, & alia, ſimilia vel diſſimilia in futurum obtinenda, inhabiles perpetuo, & incapaces, ac perpetua infamia, & ignominia notati, & ſinguli eorum ſi ſolvendo fuerint, ultra prædictam reſtitutionem, ad duplum ejus damni quod communitati ſeu menſæ illarum fuerit, de ſuo reficiendum obligati exiſtant, ſin minus, pœna exilii aut carceris ſaltem triennalis plectantur. Alii verò qui ſolummodo conſenſum, tacite vel expreſſe præſtiterint, ſi ſolvendo fuerint, tantumdem pecuniarum quantum erogatum extiterit, de ſuo perſolvant, ſin autem id propter inopiam præſtare nequiverint, pœna aliqua corporis afflictiva, Superiorum arbitrio puniantur, ejuſmodi mulctarum quarta pars inter eos dividatur, qui quantum in eis fuerint, contradixerint, ſeque oppoſuerint, vel poſt conſenſum præſtitum, erroris pœnitentes, Superioribus id primi denunciaverint.

Contra quos extenditur Bonifacii VIII. conſt. 1. in ſuprà Tom. 2. lib. 1. & Gregorii conſt. 24. lib. 2. in d. Tom. 1.

§. 22. Sed & conſtitutiones piæ memoriæ Bonifacii Octavi, & Gregorii Decimi-tertii Rom. Pontif. prædeceſſorum noſtrorum contra paciſcentes, promittentes, dantes aut recipientes quicquam parvum vel magnum, pro gratia vel juſtitia pro ſe vel aliis obtinenda, & contra complices vel dantes in præmiſſis auxilium, conſilium vel favorem, cum omnibus in eis contentis pœnis, cenſuris, & extenſionibus, quæ ſupra dictis aggravatæ, & additæ, non autem per eas imminutæ aut immutatæ cenſeantur, harum ſerie approbamus, & innovamus, ac ad omnes ſuperiùs expreſſas perſonas, etiam ſpeciali nota dignas, quæ contra ultimo dictas conſtitutiones in quibuſvis caſibus per eas expreſſis, dando, recipiendo, promittendo, paciſcendo, conſentiendo, aut permittendo, non ſolùm apud Sedem Apoſtolicam, ſed in quibuſvis Tribunalibus, & eorum quibuſcumque Judicibus, etiam laicis Almæ Urbis, ac tam in Romana Curia quam extra eam, in quibuslibet temporali ditioni noſtræ, mediate vel immediate ſubjectis Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis deliquerint, per eaſdem præſentes extendimus, & ampliamus, pœnis aliis, à jure, vel per alias Conſtitutiones Apoſtolicas, aut propria locorum ſtatuta, vel conſuetudines, contra perſonas aliquid præmiſſorum committentes, vel omittentes, forſan decretis, vel inflictis, nihilominùs in ſuo robore permanſuris.

Executio hujus conſtit. ab omnibus obſervetur.

§. 23. Quocirca univerſis, & ſingulis modernis, & pro tempore exiſtentibus ejuſdem Sanctæ Eccleſiæ Camerario, Theſaurario generali, necnon Legatis, Vicelegatis, Præſidibus, Gubernatoribus, Poteſtatibus, ac Prioribus, Maſſariis, Magiſtratibus, & Officialibus, cæteriſque ad quos ſpectat, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, & eorum ſinguli, quantum ad eos pertinet, curent omni ſtudio, diligentia, auctoritate, & vigilantia, præſentem conſtitutionem firmiter & inviolate obſervari. Et contra inobedientes vel tranſgreſſores, condignis pœnis animadverti.

Debitoreſque Communitatum, manu regia ad ſatiſfaciendum compellantur quibuſcumque inhibitionibus non obſtantibus.

Recurſum habent ad Card. deputatos ut hic infrà.

§. 24. Præcipuè verò ipſis Legati, Vicelegati, Præſides, Gubernatores, & Poteſtates, contra quoſcumque Communitatum ſive Univerſitatum debitores, pro exactione integræ ſummæ, & quantitatis, quæ earum communibus ærariis debetur, & pro tempore debebitur, ſummarie, ſimpliciter, & de plano, ſola facti veritate inſpecta, ſine ſtrepitu, & figura judicii, manu regia, in vim præſentis conſtitutionis, etiam quavis inhibitione, tam à prædicto Camerario, ſeu cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditore, quàm à quocumque alio Judice ordinario vel delegato, quavis auctoritate fungente, etiam forſan in vim ſpecialis commiſſionis decreto non obſtante, juris, & omni & quacumque appellatione remota exequantur eoſdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet, & rebelles, per opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Clauſ. derog. contrariorum.

§. 25. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, dictarumque Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Caſtrorum, juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis quorumcumque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, vel ad verbum non inſerta, effectus præſentis noſtræ conſtitutionis impediri quomodolibet valeat vel differri. Quæ omnia, quatenus præmiſſis in aliquo adverſentur, prorſus tollimus, & abrogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 26.

Digitized by Google

Juſſio publicandi hanc conſtit.

§. 26. Volumus autem, ut præſentes litteræ in valvis ſancti Joannis Lateranen. & Principis Apoſtolorum de Urbe Baſilicarum & in acie Campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimiſſis.

Deſcribendaque in libris Statutorum; & quotannis in publicis Conſiliis bis legendi, & in publico tenendi.

§. 27. Quodque earum exempla, ſeu illorum compendia, latino aut vulgari ſermone conſcripta, in libris quorumcumque Statutorum prædictarum Communitatum, & Univerſitatum inſerantur, & ſaltem bis quotannis, & majoribus conſiliis ſive adunantiis cujuſque Communitatis ſive Univerſitatis, alta & intelligibili voce legantur, atque in publico etiam aliquo omnibus patenti loco, ubi frequenter Cives aut Oppidani convenire ſoleant, perpetuo affixum retineatur, adeo ut ſi contingat, exempla hujuſmodi inde amoveri aut lacerari, ſeu temporis diuturnitate conſumi, debeant omnino Priores, Maſſarii, Cancellarii, ſive alii earumdem Communitatum ſive Univerſitatum Officiales, ſub privationis officiorum obtentorum, & inhabilitatis ad illa vel alia poſtmodum obtinenda, & aliis etiam gravioribus corporis afflictivis pœnis, ipſo facto incurrendis curare, ut ſtatim eadem exempla renoventur, & denuo affigantur, & ſi id commode fieri, in marmoreo aliquo lapide ad perpetuam memoriam inſculpantur.

Gubernatores aliique Officiales, ante admiſſionem ad Officium, hanc conſtit. obſervare jurent.

§. 28. Demum à ſingulis Legatis, Vicelegatis, Præſidibus, Gubernatoribus, Poteſtatibus, necnon Communitatuum ſeu Univerſitatum Prioribus, Maſſariis, Cancellariis, aut quocumque nomine nuncupatis Officialibus, initio Magiſtratus, antequam ad illum exercendum admittantur, ſuper earumdem præſentium literarum obſervatione jusjurandum ſolemne publice præſtetur.

Omnes hæc conſtitut. liget poſt publicationem in Rom. Curia.

§. 29. Et nihilominus poſt triginta dies à die publicationis, ut præfertur, in Rom. Cur. faciendæ, unumquemque perinde arctent & afficiant, acſi cuique perſonaliter, & per eos juratæ fuiſſent.

Tranſumptorum fides.

§. 30. Quodque earum tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eadem prorſus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ. Nulli ergo &c.

D. P. A. 1. die 15. Aug.

Datum Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, Milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo, decimo octavo Kal. Septembris, Pont. noſtri Anno primo.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. JEſu Chriſti 1592. indictione 5. die vero 21. menſis Auguſti, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. Domini Clementis divina providentia Papæ VIII. Anno ejus 1. Supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Baſilic. Sanctorum Petri, & Joannis Lateranen. de Urbe, necnon in acie Campi Floræ, & ad Valvas Cancel. Apoſtolicæ per nos Joſephum Spadem, & Paſchalem Sanctorium prælibati S. D. N. Papæ Curſ.

Franciſcus Baron Mag. Curſ.

Sequitur Deputatio Cardinalium ad cognitionem cauſarum ipſarum Communitatum.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilectis filiis noſtris Antonio Mariæ, S. Mariæ de Pace, Salviato, ac Mariano SS. Marcellini & Petri titulorum Presbyteris, e de Camerino, & Alexandro S. Laurentii in Damaſo Cardinalibus Montalto nuncupatis.

Prætenſiones debitorum Communitatum antedictarum.

CUm per conſtitutionem nuper à nobis etiam ſuper bono regimine, & adminiſtratione redituum Communitatum, & Univerſitatum ditionis temporalis Eccleſiaſticæ univerſæ, inter alia præceperimus, ut cuncti earum debitores, ad ſolvendum id quod debent, per earum Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Præſides, aut Poteſtates, omnibus opportunis juris, & facti remediis quamprimum omnino compellantur. Multi autem ex ipſis debitoribus prætendant, ſe non teneri, nec debita ipſa liquida eſſe, & à mandatis ſeu ſententiis per prædictos Judices relaxatis, ad nos & Sedem Apoſtolicam appellantes ſeu de nullitate dicentes, petant executionem hujuſmodi tamdiu ſuſpendi, donec de juſtitia appellationum cognoſcatur. Alii cùm id quod debent tergiverſatione aliqua nequeunt denegare, executionem ſaltem variis artibus eludere ſatagunt, & ne bona ſua haſtæ ſubjiciantur, diverſa impedimenta excogitent. Proinde nos volentes eorum quidem, quibus minus juſte moleſtiæ inferuntur, indemnitati conſulere, iis contra, qui ſub prætextu frivolæ appellationis, aut aliàs quoquo modo debitas ſolutiones retardare conantur, omnem fraudis viam præcludere.

Juriſdictio Cardd. deputatorum ad cognoſcendas cauſas appellationum, & gravaminum debitorum Communitatum, exemptionumque validitatis.

Defalcationum & remiſſionum &c.

Ampliavit & poſtea declaravit hanc juriſdictionem S.D.N. Paul. V. indicatus ſup. in rubr.

§. 1. Circumſpectioni veſtræ, aut duobus ſaltem ex vobis conjunctim procedentibus, privativè quoad omnes, & quoſcumque alios Judices ordinarios vel delegatos, quavis dignitate & auctoritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarium, Vicecamerarium, Theſaurarium generalem, Cameram Apoſtolicam, ejuſque cauſarum generalem Auditorem, aut Præſidentes clericos, ac Palatii Apoſtolici cauſarum Auditores, ac etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & Legatos etiam de latere, tam in Romana Curia quàm extra eam juriſdictionem exercentes, omnes, & quaſcumque cauſas appellationum, reclamationum, recurſuum, nullitatum, ſeu notoriæ injuſtitiæ, necnon reviſionis etiam prætextu cujuſvis erroris, etiam calculi, aut reductionis, ad arbitrium boni viri, ac reſtitutionis in integrum, tam ſuper præmiſſis quam ſuper validitatibus, & invaliditatibus quarumcumque exemptionum, vel immunitatum, quibuſvis perſonis per eaſdem Communitates, ſeu Univerſitates, ſive etiam auctoritate Apoſtolica, & per nos ſeu prædeceſſores noſtros conceſſarum, & an ſint admittendæ necne, ac ſuper prætenſis remiſſionibus, ſeu defalcationibus ſolutionum eiſdem Communitatibus debitarum, ob quoſcumque in dicta conſtitutione expreſſos vel non expreſſos fortuitos caſus, vel ex quacumque alia cauſa, culpa vel facto cujuſcumque perſonæ, aut aliàs ad inſtantiam quarumcumque perſonarum, quæ ipſis Communitatibus, ſeu Univerſitatibus aliquid debent vel debeant, prætenditur, aut quidpiam ex præmiſſis petunt, tam laicorum quàm clericorum, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis vel præeminentiæ exiſtentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium, etiam ſi Univerſitates, Societates, Congregationes. Collegia, ac tam Virorum quam Mulierum Monaſteria, Hoſpitalia, Eccleſiæ aut loca pia, quocumque privilegio, immunitate vel exemptione ſuffulta extiterint, ſive etiam vice verſa ad ipſarum Communitatum, ſeu Univerſitatum inſtantiam, contra prædictos vel alios quoſcumque aut inter ipſaſmet Communitates invicem, occaſione cujuſvis laudi arbitramenti, ſententiæ, decreti aut mandati, per prædictos Gubernatores, Poteſtates, aut Præſides, vel Legatos aut quoſcumque alios Judices ſeu Commiſſarios, etiam ad id delegatos vel ſubdelegatos, aut arbitros vel arbitratores in vim conſtitutionis noſtræ prædictæ, ſeu aliàs quomodolibet lati aut relaxati, motas aut movendas, cum illarum dependentiis, emergentibus, incidentibus, annexis & connexis, ſummariè ſimpliciter & de

plano, ſine ſtrepitu & figura judicii, ſola facti veritate inſpecta, etiam terminis ſubſtantialibus non ſervatis, manu regia audiendi, cognoſcendi & fine debito terminandi, ac ſuperiùs expreſſis, & aliis quibuſvis Judicibus, & perſonis quoties opus fuerit, ſub cenſuris & pœnis arbitrio veſtro infligendis, moderandis, & applicandis, inhibendi, ſive inhibitiones quaſcumque ab eis editas, etiam vigore quarumcumque Commiſſionum Apoſtolicarum, non tamen noſtra ſignatarum, moderandi aut revocandi, & prout juſtum vobis videbitur, mandata quæcumque neceſſaria & opportuna decernendi, relaxandi, & omni & quacumque appellatione, reclamatione, & recurſu omninò poſthabitis exequendi, plenam & liberam facultatem & poteſtatem, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & impertimur.

Cogendique conſanguineos debitorum, ad redimendum eorum bona.

§. 2. Præterea cùm ſæpenumerò contingat debitas executiones mandatorum in favorem earumdem Communitatum relaxatorum, ea ſpecie eludi, quod non reperiatur, qui bona debitorum auctioni ſubjecta emere velit, eidem circumſpectioni veſtræ per præſentes committimus, & mandamus, ut tam cauſis hujuſmodi per vos cognitis, quàm etiam non cognitis, eorum contra quos de prædictorum Judicum, ſeu veſtro mandato, occaſione prædictæ noſtræ conſtitutionis executio aliqua facienda erit, bona vendi, & auctioni ſubjici, & ſi intra brevem terminum nemo qui illa emat, repertus fuerit, conſanguineos, & affines proximiori gradu conjunctos, ad illa emenda cogi, prout in bonis ex crimine & delicto confiſcatis, & publicatis, ad inſtantiam Procuratoris Fiſci fieri ſolet, cæteraque omnia in præmiſſis & circa ea, neceſſaria, & quomodolibet opportuna decernere, mandare, & exequi, etiam omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recurſu penitus remotis, vel inhibitione ſuperiùs expreſſorum, vel aliorum quorumcumque, vel litis pendentia non obſtante, auctoritate noſtra curetis, ſuper quo etiam plenam eiſdem Legatis, Vicelegatis, Præſidibus, & Poteſtatibus facultatem tribuatis.

Clauſulæ derogativæ.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac etiam aliis omnibus, quæ in Conſtitutione noſtra prædicta voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. An. 1. die 30. Oct.

Dat. Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 30. Octob. 1592. Pont. noſtri Anno 1.

Publicatio.

Anno à Nativitate D.N. JEſu Chriſti 1592. Indictione 5. die verò 5. menſis Novembris Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. Domini Clementis Divina Providentia Papæ VIII. Anno ejus 1. Supradicta litera affixa, & publicata fuerunt ad Valvas Baſilicarum, Sanctorum Petri, & Joannis Lateranen. de Urbe, necnon in acie Campi Floræ, & ad Valvas Cancell. Apoſtolicæ per nos Joan. Baptiſtam Bagni, & Franciſcum Baron prælibati S. D. N. Papæ Curſ.

Hieronymus Lucius Mag. Curſ.

X I.

Confirmatio, declaratio, & extenſio Conſtitutionum Apoſtolicarum, & Concilii Tridentini, contra pugnantes in Duello publicè, vel privatim. Mittenteſque, ſcribentes, aut divulgantes chartulas provocatorias, aut ſcripta, quæ dicuntur Manifeſta, eorumque complices, & fautores.

Duellorum prohibitionem in Statu Eccleſiaſtico primum edidit Lucius II. in conſtitutione 19. Regis. ſuprà, & deinde Leo X. in conſtit. 31. Quam Deo. in Tom. 1. Sed generalem prohibitionem primò promulgavit Pius IV. in conſtit. 21. Ea quæ. Tom. 2. ac poſtea Concil. Trident. Seſſione 25. cap. 19. & poſtremò ante hunc Pontificem, ampliavit Gregorius XIII. in conſt. 78. Ad tollendum. Tom. 2.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus ſervorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

ILlius vices, licet immeriti gerentes, qui ut animas ſuorum fidelium à peccato, & diaboli laqueis liberaret, è cælo deſcendens, humana carne aſſumpta, ne proprio quidem ſuo precioſiſſimo ſanguini pepercit, ſed ſeipſum in Ara Crucis immaculatam hoſtiam æterno Patri offerre voluit, in hanc præcipuè curam ſummo ſtudio incumbimus, ut eaſdem animas inæſtimabili pretio redemptas adverſus Satanæ fraudes, quantum in nobis eſt, illæſas, præſertim verò totis viribus nobis à Domino traditis exterminemus exitialia quædam, atque enormia peccata, quibus divina Majeſtas gravius offenditur, quæque eodem fabricante humani generis hoſte, inventa atque introducta ſunt, ut ex cruenta corporum morte animarum etiam ſimul interitus, ac pernicies ſequatur.

Pius IV. contra ubique duellantes, & duellum permittentes, vel auxiliantes pœnas inſtixit, in ſua conſt. cit. in rub.

§. 1. Rectè ſiquidem, & ſalubriter ſel. record. Pius Papa Quartus prædeceſſor noſter, poſt alios complures ſuos noſtroſque prædeceſſores, qui deteſtandum divina, naturalique lege, ac ſacris canonibus damnatum duellorum abuſum, ſuis etiam conſtitutionibus ſeverè prohibuerant, graveſque pœnas contra quoſcumque temporali S. R. E. mediatè vel immediatè ſubjectos ejus criminis quomodolibet reos, vel participes inſlixerant, cupiens non ſolùm in terris prædictis, ſed aliàs ubilibet animarum periculis obviare, Principes, ac Domicellos permittentes in ſuis Dominiis id patrari, ac etiam extra Terras, & Loca ditioni Eccleſiaſticæ ſubjecta, hujuſmodi duella ſeu ſingularia certamina, aut diffidationes deſuper facientes, ac ad id invitantes, provocantes, auxilium, conſilium, vel favorem dantes, illiſque adſtantes, & intereſſentes, necnon chartas deſuper ſubſcribentes aut publicantes, ſeu de illis ſe intromittentes ſingulos, Imperatore, ac Regibus inferiores, majoris excommunicationis, ac (ſi Eccleſiaſtici fuerint) ultra eam, etiam privationis omnium dignitatum, beneficiorum, & officiorum Eccleſiaſticorum, inhabilitatiſque ad illa, & alia in poſterum obtinenda, pœnis ſubjacere, eaſque incurrere voluit, à quibus nonniſi à Romano Pontifice abſolvi poſſint.

Concil. Trid. ſeſſ. 25. c. 19. Principibus duella permittentibus, pugnantibuſque & aliis graves pœnas impoſuit.

§. 2. Sed & poſtmodum generalis Tridentina Synodus ad exterminandum penitus ex Chriſtiano Orbe hoc malum, ſtatuit, ut Imperator, Reges, Duces, Principes, Marchiones, Comites, & quocumque alio nomine Domini temporales, qui locum ad monomachiam in terris ſuis inter Chriſtianos conceſſerint, eo ipſo ſint excommunicati, ac juriſdictione, & dominio Civitatis, Caſtri, aut loci in quo vel apud quem duellum fieri permiſerint, quod ab Eccleſia obtinent, privati intelligantur, & ſi feudalia ſint, directis dominis ſtatim acquirantur. Qui verò pugnam commiſerint, & qui eorum Patrini vocantur, excommunicationis, ac omnium bonorum ſuorum proſcriptionis, ac perpetuæ infamiæ pœnam incurrant, & ut homicidæ juxta ſacros canones, puniri debeant. Et ſi in ipſo conflictu deceſſerint, perpetuò careant Eccleſiaſtica ſepultura. Illi etiam qui conſilium in cauſa duelli tam in jure quàm facto dederint, aut alia quacumque ratione ad id quemquam ſuaſerint, necnon ſpectatores, excommunicationis, & perpetuæ maledictionis vinculo teneantur.

Greg. 13. ad duella etiam privatim commiſſa extendit in ejus conſt. cit. in rub.

§. 3. Quas pœnas noviſſimè piæ mem. Gregorius Papa XIII. pariter prædeceſſor noſter, extendit adverſus illos etiam omnes, qui non publicè, ſed privatim ex condicto ſtatuto tempore, & in loco convento monomachiã commiſiſſent, etiam Patrinis, ſociiſve non vocatis, & loci ſecuritate non habita, & provocatoriis literis minimè præcedentibus, etiã contra locorũ dominos, ſi id (quantum in ſe fuerit) non prohibuiſſent, cæteroſque ſupradictos criminis

ſocios,

ſocios, & ex compoſito ſpectatores, etiam ſi pugnam ob aliquod impedimentum non commiſiſſent, ſi ad locum acceſſiſſent pugnaturi, & per eos ſtetiſſet quo minùs pugnarent.

Hic modo Pontif. dictas conſt. & Concilium approbat.

§. 4. Verùm quia cum magna animi noſtri moleſtia intelleximus, adhuc in quibuſdam, præſertim tranſalpinis, ac remotis regionibus, & potiſſimum ubi bella vigent, caſtrenſi quadam, & militari licentia, ſeu veriùs audacia perniciosum hoc ſcelus inter fideles exerceri, quaſi fas ſit in ſolo hoſtili, ubi Chriſtiani nominis, ſeu Catholicæ fidei hoſtes tyrannidem exercent, ſive hæreſes, & ſchiſmata impunè graſſantur, ſive inter ſigna, & caſtra militaria in caput ſuorum fratrum impios convertere mucrones, quos multo ſalubriùs contra Chriſti adverſarios ſtringi par eſſet. Nos nefaria diaboli arma ſalutari Eccleſiæ gladio ad continendos in officio fideles nobis præcipuè ipſius Domini auctoritate tradito retundere, atque à cervicibus gregis Domini noſtræ curæ crediti, quantum (eodem Deo adjutore) eniti poſſumus, propulſare cupientes, prædictas omnes Conſtitutiones, ac Decretum Concilii Tridentini cum omnibus, & ſingulis in eis contentis cenſuris, & pœnis, decretis, extenſionibus, quarum, & quorum omnium tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, & ad verbum inſertis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò approbamus, confirmamus, & innovamus.

Eaſque Bullas & earum pœnas ad certas perſonas, & loca hic enunciata extendit.

§. 5. Ac inſuper auctoritate, & tenore præmiſſis decernimus, & declaramus, eaſdem Conſtitutiones, ac Decretum, locum habere ubique gentium, & terrarum, inter quaſcumque perſonas etiam armatas, & in Caſtris ſeu propugnaculis militantes, etiā ubi noſtrorum, & Sanctæ Rom. Eccleſiæ aut Catholicæ fidei hoſtium furor impunè graſſatur, vel in Dominiis per eos occupatis, & detentis. Idem quoque juris cenſendum eſſe, ſi publico, & forſan juſto bello indicto, miles aliquis alterum in adverſariorum exercitu militantem, ſive aliàs in hoſtium Caſtris, præſidiis, aut Terris degentem, privatas ſimultates atque inimicitias publicæ cauſæ interniſcendo, etiam Ducum permiſſu, ex condicto ad ſingulare certamen deſcendat, aut illum provocet. Necnon iiſdem pœnis, decreto & Conſtitutionibus teneri eos inter quos pactiones initæ ſint de dirimendo certamine cùm primum alteruter vulneratus fuerit, ſeu ſanguinem effuderit, aut certus ictuum numerus utrinque illatus fuerit. Vel ſi convenerint, ut non ſinguli cum ſingulis, ſed bini, terni aut plures hinc inde pugnent. Et non ſolū locorū Dominos, ſed etiam Magiſtratus, Præſides, Locumtenentes, aut etiā militū Duces, & Capitaneos in Caſtris vel extra ea, in alieno, vel hoſtili ſolo, vel cum militibus exercitus adverſariorū monomachiā in quocumque caſu per præſentem, vel alias Conſtitutiones hujuſmodi prohibito, permittentes, vel quantum in ipſis eſt non prohibentes, aut poſt diſſū crimen, veniam & impunitatem concedentes.

Scripta quoque omnia ad duellum quaſi præparatoria prohibet.

§. 6. Præterea pari ratione prohibemus omnia, & ſingula ejus generis ſcripta, Manifeſta, ſeu fides vulgò appellata, quæ etiam ſine expreſſa provocatione ad certamen, tamen quaſi præparatoria quædam ad chartulas, ſeu libellos provocatorios, & ad duellū, illorumque veluti radices aut ſemina, ut plurimum laceſſendi aliquem ad pugnā, & ſuſcitandæ ſimultatis, atque inimicitiæ materiā, & occaſionem præbent. Dum ſcilicet in illis per modum Epiſtolæ, libelli, aut publicæ atteſtationis, & intimationis, ſive per authentica documenta, ſive per unius, pluriumve chirographum, ſubſcriptiones, aut relationes, ſub prætextu proprii, vel alieni honoris, & famæ, more militari, atque ut vulgo dicitur, Cavalleresco, tuendi aut lædendi, ſive ad illatæ, propulſatæve contumeliæ, aut injuriæ probationem, ſeu tollendam illius ſuſpicionem rei alicujus geſtæ ad id pertinentis, vel verborum, aut reſponſionum ſeries, & ordo narratur, vel ex ſimili abuſu hac de cauſa aliquid tale adeò firmiter aſſeritur, aut negatur, ut qui contradixerit, is ſive nominatim, ſive in genere mendacii arguatur, aut mentiri dicatur. Aut ad hunc effectum ex militari etiam conſuetudine quæritur, declaratur, aut reſpondetur, qua mente, aut quo ſenſu quidpiam ejuſmodi, quod ad ſuperiùs expreſſa ſpectet, geſtum dictumve ſit. Vel denique offert ſe quiſquam contra certam, vel incertam perſonam, vel generatim contra quemcumque ad probandum armis, & verificandum etiam inito certamine, aliquid ita eſſe, aut fuiſſe, vel non fuiſſe. Necnon quaſcumque etiam ſine ſcripto factas talium rerum ſuprà dicta quoquomodo concernentiū, & ob hujuſmodi cauſas in locis publicis, vel privatis, ubi hominum multitudo convenire ſoleat, denunciationes, narrationes, declarationes, & teſtificationes. Volentes, eos omnes, & ſingulos, qui ſuo, vel alieno nomine, ad effectum de quo ſuperiùs dictum eſt, prædicta, vel his ſimilia, multoque magis ad certandum provocatoria ſcripta, libellos, epiſtolas, earumve exempla dictaverint, compoſuerint, ſcripſerint, miſerint, detulerint, divulgaverint, affixerint, exemplaverint, typis impreſſerint, ſubſcripſerint, intimaverint, vel etiam verbo denunciaverint, ſive atteſtati fuerint. Quive aliis ad ſingulare certamen, publicè, vel occultè ineundum, vel ad provocandum aliquem ad pugnam, ſive ad hujus generis ſcripta, quæ Manifeſta, quæque chartulæ provocatoriæ appellantur, ſcribenda, dictanda, mittenda, deferenda, divulganda, auxilium, conſilium, operam, vel favorem præſtiterint, ſive id ſuaſerint, aut mandaverint, quive in præmiſſis, vel eorum aliquo ſe quomodolibet immiſcuerint, etiam ſi neque pugna aliqua, nec certamen, aut effectus, nec acceſſus, aut actus ad pugnam proximus, neque expreſſa, & aperta provocatio ſubſecuta fuerit, neque ſcriptiones prædictæ, quæ Manifeſta dicuntur, in publicum prodierint, aut cuiquam intimatæ extiterint, ſi per eos non ſteterit, quo minùs publicatio, aut denunciatio fieret; Nihilominùs cenſuris, & pœnis omnibus in præſenti, & aliis prædictis Conſtitutionibus, & Decreto contentis ſubjacere, tam ſi ſuperius enumeratis, quàm ſi aliis etiam majoribus Eccleſiaſticis, vel mundanis dignitatibus, gradibus, & præeminentiis excellant.

Iterumque duellantes duellum permittentes, fautoreſque &c. excommunicationis pœna ferit, ultra alias eis inflictas.

§. 7. Quinimò de novo etiam per præſentes ex parte Omnipotentis DEI Patris, & Filii, & Spiritus ſancti, excommunicamus, & anathematizamus, maledicimus, & execramur omnes, & quoſcumque, publicè, vel privatim, palam, vel occultè, in quibuſcumque locis, modis, & formis, ac caſibus ſub præſenti noſtra, vel aliis prædictis Conſtitutionibus, ac Decreto comprehenſis, ſingulare certamen (quod Duellum vulgo dicitur) ex compoſito ineuntes, necnon id ſcelus ſuadentes, aut provocantes, opem, conſilium, vel favorem præſtantes, equos, arma, & commeatus præbentes, aut comitantes, vel circa chartulas, ſeu libellos, literas, nuncios, aut quæcumque alia ſcripta hujuſmodi quomodolibet peccantes, hujuſque delicti ſocios de induſtria ſpectatores, patrinos, fautores, defenſores, quacumque, tam ſuperius expreſſa, quàm alia Eccleſiaſtica, vel mundana præfulgeant dignitate. Ita ut ſingulares etiam perſonæ cujuslibet Communitatis, Univerſitatis, Collegii, aut Reipublicæ, quæ hujus criminis participes quoquomodo fuerint, nequaquam excuſentur, ſed ſuprà dictos omnes eorumque ſingulos, ipſo facto, abſque ulla monitione, Judicis decreto, aut miniſterio, perpetui anathematis, excommunicationis majoris, & maledictionis æternæ mucrone perculſos, & damnatos harum ſerie declaramus, & ſi in ipſo conflictu obierint, ſepultura Eccleſiaſtica perpetuò privatos eſſe volumus. Ipſas verò Civitates, Terras, Oppida, vel Caſtra, & loca in quorum territoriis id facinus, ſcientibus, & tacitè, vel expreſſè permittentibus, aut tolerantibus Dominis, aut Magiſtratibus, vel Senatu, aut Populo, admiſſum fuerit, Eccleſiaſtico ſupponimus interdicto, cujus inter-

dicti relaxationem aut excommunicationis abſolutionem, ab alio quàm à nobis, aut pro tempore exiſtente Romano Pontifice pœnitentia, & ſatisfactione congruè peracta, niſi in mortis articulo conſtituti, nequeant obtinere, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum quibuſvis perſonis, tam Eccleſiaſticis cujuſcumque Ordinis, aut militiæ, ſtatus, aut gradus, aut conditionis exiſtentibus, quàm laicis, etiam Imperiali, Regali, vel alia mundana præeminentia inſignitis, per Sedem Apoſtolicam in genere, vel in ſpecie conceſſorum. Quæ omnia, quoad præmiſſa, nolumus cuiquam in aliquo ſuffragari. Pœnis aliis tam ſpiritualibus, quàm temporalibus contra eos inflictis, nihilominùs in ſuo robore permanſuris.

Principes hortatur ad duella exterminanda, & delinquentes puniendum.

§. 8. Univerſos autem, & ſingulos chariſſimos in Chriſto filios noſtros, Imperatorem, Reges, ac dilectos filios nob. Viros Duces, etiam armorum, & exercituum, Marchiones, cæteroſque Principes Chriſtianos, necnon Dominia, Potentatus, Communitates, & Univerſitates Civitatum, Oppidorum, & Caſtrorum, illorumque Domicellos, & Dominos temporales, ac etiam Militum, & copiarum, tam equeſtrium quàm pedeſtrium Ductores, Tribunos, Præfectos, Capitaneos, in quibuſcumque etiam Nobis, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ temporali juriſdictioni non ſubjectis locis conſtitutas, cujuſcumque gradus præeminentiæ, & nobilitatis exiſtentes, hortamur, rogamus, & obteſtamur per viſcera D. N. JESU CHRISTI, ut ejus divini nominis intuitu pro ſua erga eumdem Deum, per quem regnant Reges, & à quo Principatus acceperunt, pietate, atque erga nos, & ſanctam hanc Sedem reverentia, & devotione, non modò nihil tale in ſuis Dominiis fieri permittant, nec ullo modo conniveant, ſed hoc malum omni ſtudio, diligentia, & auctoritate exterminare totis viribus procurent, contra quoſcumque delinquentes, & ut præfertur quomodolibet complices, & participes etiam temporalibus pœnis graviſſimis animadvertant, & per ſuos Officiales, & Curiæ Miniſtros procedi curent, ſcituri ſe obſequium Deo pergratum, perque acceptum præſtituros, ſi quo gladio ad tutelam bonorum, & ad propulſandos perditorum conatus ſunt accincti, eumdem ad vindictam hujus peccati, & ad ſumendas de hujuſmodi criminis reis debitas pœnas exercuerint, contra verò memores, ſi in re tam gravi malè ſe geſſerint, ſe in diſtricto Dei judicio rationem in noviſſimo die reddituros.

Tranſumptis hujus Bullæ credi mandat.

§. 9. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, Notarii publici manu ſubſcriptis, & perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo obſignatis, eadem prorſus fides ubique gentium & locorum adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur exhibitis, vel oſtenſis.

Publicari eam præcipit, & ſtrictè omnem pœnalem addit.

§. 10. Quodque eædem præſentes in Lateranen. ac Principis Apoſtolorum de Urbe Baſilicarum, & Cancellariæ Apoſtolicæ valvis de more publicentur, affixis inibi earum exemplis per aliquem ex Curſoribus noſtris, & dimiſſis, quodque eadem publicatio, qui in Urbe ſunt, poſt triduum, qui verò extra eam, & citra montes, poſt duos menſes, ultra montes, verò, poſt quatuor menſes, omnes quos concernunt, perinde arctet, & afficiat, ac ſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Nulli ergo omninò, &c.

Dat. P. An. 1. die 17. Aug.

Dat. Romæ in Monte Quirinali, Anno Incar. Dom. 1592. 16. Kal. Sep. Pont. noſtri Anno 1.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. 1592. indictione 5. die verò 2. menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. Domini Clementis divina providentia Papæ VIII. Anno 1. Suprà dictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt in Valvis Baſilicarum, S. Petri in Vaticano Principis Apoſtolorum, & Jo. Lateranen. de Urbe, Cancell. Apoſt. ibidem illarum copiis affixis, per me Hieronymum Lucium S. D. N. Papæ Curſ.

Jo. Gauce Mag. Curſ.

XII.

Exemptio Congregationis B. MARIÆ Fulienſis, à juriſdictione omnium aliorum Prælatorum Ordinis Ciſtercienſis Monachorum Sancti Benedicti.

Ampliavit Paulus V. ut indicavi ſuprà in Tom. 2. in conſt. 32. Sixti V. Religioſis 1 qui illius conſtitutionem approbavit, gratiiſque primùm decoravit.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1592.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis noſtri muneris ratio poſtulat, ut Religioſorum ſtatui, & profectui, quantum cum Domino poſſumus, libenter proſpiciamus.

Editio ſtatutorum pro Reformatione hujus Congregationis.

§. 1. Nuper ſiquidem per aliàs noſtras literas, dilecto filio Magiſtro Alexandro de Franciſcis, Ordinis Fratrum Prædicatorum Vicario Generali, Theologo, ac familiari noſtro, quem pridem Capituli Generalis Congregationis Reformatæ Beatæ MARIÆ Fulienſis, Ciſtercienſis Ordinis, Aſſeſſorem deputaveramus, nonnulla ſtatuta tunc expreſſa, pro bono dictæ Congregationis regimine condendi facultatem conceſſimus, prout in ipſis literis in ſimili forma Brevis expeditis latiùs continetur. Qui quidem Magiſter Alexander, ut accepimus, nonnulla ſtatuta condidit, & alia quædam pro Reformatione, & proſpero ſtatu ejuſdem Congregationis ſtatuit, & adhuc facultates illi per nos attributas, Reformationi hujuſmodi prudenti ſollicitudine incumbit.

Exemptio ejuſdem à juriſdictione Generalium, & aliorum Prælatorum Ord. Ciſter. Adverte hanc exemptionem comprehendere etiam Moniales hujus Congreg. ut ſua conſt. declaravit Paul V. die 14. Aug. 1608. eam tamen in hoc opere non poſui.

§. 2. Nos autem dictæ Congregationis, illorumque Abbatum, & Monachorum, ut majori cum quiete, ac ſpiritus fervore, juxta eorum Regularia inſtituta, Altiſſimo gratum exhibeant famulatum, ſtatui opportuniùs providere volentes, Motu proprio, non ad alicujus nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, ac certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Congregationem prædictam Fulienſem, ejuſque Vicarium Generalem, Abbatemque & Monachos Monaſterii Beatæ Mariæ Fulienſis, in quo primùm hujus Congregationis Regularis Obſervantia, & Reformatio introducta extitit, alioſque univerſos eorum Abbates, Monachos, & Religioſos, eorumque Monaſteria, Domos, Conventus, Grangias, Loca, & bona quæcumque præſentia, & futura, atque ad ea quomodolibet ſpectantia, & pertinentia, & quæ deinceps ad ea ſpectabunt, & pertinebunt, illiſque concedentur, vel ad ea devolventur, ab omni ſuperioritate, juriſdictione, gubernio, regimine, adminiſtratione, ſubjectione, obedientia, viſitatione, correctione, & emendatione Ciſtercii, Clarævallenſis, & aliorum nunc, & pro tempore exiſtentium Generalium, ac Morimondenſis, & aliorum Abbatum, Prælatorum, Superiorum, ejuſdem Ordinis Ciſtercien. quacumque auctoritate fungentium; & functurorum, & quantumvis ampliſſimis privilegiis, & facultatibus utentium, & uſurorum, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, perpetuò eximimus, & liberamus, ita ut nullam omninò juriſdictionem, facultatem, & auctoritatem in dictam Congregationem, Abbates, Monachos, Religioſos, Monaſteriaque & Loca atque bona, illius habere, exercere aut prætendere dicti Generales, & alii Abbates, & Prælati Ordinis Ciſtercien. aliquo tempore poſſint, minuſque in rebus, & negotiis ejuſdem Congregationis aliquo pacto ſe ingerere, aut immiſcere valeant.

Receptio Congreg. Fulienſis ſub Sedis Apoſt. protectione.

§. 3. Ipſamque Congregationem Fulienſem ejuſque Vicarium Generalem, necnon Abbates, Monachos, Religioſos, Monaſteria, Domos, Loca, res, & bona prædicta, ſub immediata Noſtra, & Sedis Apoſtolicæ protectione, regimine, ſubjectione, gubernatione, obedientia, recipimus, & ſubjicimus.

Elargitio omnium privilegiorum Ord. Ciſter.

§. 4. Illis tamen, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, indultis, facultatibus, immunitatibus,

exemptionibus, prærogativis, indulgentiis, aliiſque gratiis, tam ſpiritualibus, quàm temporalibus, eidem Ordini Ciſtercien. in genere, vel in ſpecie quomodolibet per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac nos, & Apoſtolicam Sedem, ac Legatos, etiam de Latere, necnon etiam quoſcumque Reges, Imperatores, ac Principes ſæculares conceſſis, vel in futurum concedendis, æquè ac alii dicti Ordinis Ciſtercienſis Monachi, & Religioſi, ſine aliqua prorſus differentia, uti, & gaudere, ac frui liberè & licitè poſſint, valeant ac debeant.

Declaratio, quo Monachi hujuſmodi Cong. non teneantur ad alia Ciſter. Ord. Inſtituta.

§. 5. Nec propterea ad alia dicti Ordinis Ciſtercienſis inſtituta Monachi dictæ Congregationis Fulien. teneantur, vel obligentur, ſed tantum ad Regularem Obſervantiam prædictam, & Conſtitutiones per nos dictumque Alexandrum declaratas, poſtquam editæ, & per nos confirmatæ fuerint, ſeu in poſterum per Fratres dictæ Congregationis edendas, & ſtatuendas, ac per nos, & dictam Sedem confirmandas, obſervare teneantur, auctoritate Apoſtolica, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus, illiſque ſi opus ſit, ea omnia communicamus, & extendimus.

Prohibitio in virtute ſanctæ Obedientiæ, quæ fit Abbati Ord. Ciſtercien. Generali & aliis, ne deſuper ſe intromittant.

§. 6. Mandantes propterea in virtute ſanctæ Obedientiæ, expreſſe interdicentes Abbati Ciſtercienſis Ordinis Generali, ac aliis Abbatibus, & Prælatis ſuprà dictis, ne ullo unquam tempore ſe in gubernio, regimine, adminiſtratione, viſitatione, correctione, & Reformatione Congregationis prædictæ, illiuſque Religioſorum, aliquo modo intromittere, ac tam ipſis quàm aliis Monachis & Religioſis ejuſdem Ordinis Ciſtercien. ne in rebus, negotiis, ac ſtatu prædictæ Congregationis, ac illius Religioſorum prædictorum ullatenus ſe ingerere, aut immiſcere, præterquam ſi ad illam ſe tranſtulerint, & in ejuſdem Obſervantia permanſerint, nec aliquo modo invicem commiſceri, ſeu hujus Congregationis Religioſi ad prædictum Ordinem Ciſtercienſem tranſire poſſint nec debeant, audeantve, ſeu præſumant, cùm dicta Congregatio pro Reformatione dicti Ordinis inſtituta ſit, non autem Ordo prædictus ipſius Congregationis relaxationi, aut impedimento eſſe debeat.

Clauſ. præſervativæ.

§. 7. Atque decernentes præſentes literas nullo tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, retractari, ſeu invalidari ex quacumque cauſa, vel prætextu minimè poſſe, ſed ſemper, & perpetuò validas, & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere.

Clauſula ſublata &c.

§. 8. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri, & interpretari debere, irritumque & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, etiam noſtris, de non tollendo jure quæſito, ac de non concedendis indulgentiis ad inſtar, ac in univerſalibus, Provincialibuſque & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, ac dicti Ordinis Ciſtercien. etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini Ciſtercien. illiuſque Generali, ac aliis prædictis Abbatibus, & Superioribus, ſub quibuſque verborum formis, & tenoribus, in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis illorumque totis tenoribus plena, & ad verbum mentio habenda eſſet, illis pro expreſſis, & inſertis, habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. An. I. die 4. Sept.

Dat. Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die quarta Sept. milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo, Pontiſ. noſtri Anno primo.

XIII.

Declaratio Præcedentiæ Fratrum Prædicatorum Ordinis S. Dominici, in omnibus actibus, & proceſſionibus, tam publicis, quàm privatis, ante omnes Religioſos, tam Mendicantes, quàm non Mendicantes, poſt Canonicos & Clericos ſæculares, ac antiquos Ordinis Monachales.

Ad hac habes conſt. 84. Gregorii XIII. Expoſcit ſuprà. in Tom. 2. & aliam Pii V. conſt. 71. Divina. Et ſimilem declarationem hic idem Clem. edidit die 16. Martii 1600. contra Fratres Eremitas Ordinis S. Auguſtini, ſed ea prætermiſſa, hanc poſui uti generalem.

Edita Ao. D. 1592.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Greg. 13. edidit conſtitutionem ſuper præcedentia Fratrum Mendicantium, quæ eſt ſuprà Tom 2. Expoſcit.

Inter cætera cordis noſtri deſiderabilia, id intenſis exoptamus affectibus, ut controverſiarum ac litium materia inter perſonas Eccleſiaſticas è medio tollatur. Sanè nobis nuper innotuit, quod in Regnis Aragonum, Valentiæ, & Cataloniæ, ac tota demum Provincia Aragoniæ Ordinis Fratrum Prædicatorum, & præſertim in Civitate Oriolen. & Oppido Civitate nuncupata Alicante, ac loco de Caſtello della Plana prædicti Regni Valentiæ, nonnullæ lites, cauſæ, quæſtiones, & controverſiæ inter prædictos Fratres ex una, & alios Mendicantes ſive Regulares quoſcumque ſuper præcedentia ac ritu incedendis in actibus, & proceſſionibus tam publicis, quàm privatis, occaſione ſeu intuitu quarumdam literarum fel. recor. Gregorii Papæ XIII. prædeceſſoris noſtri in forma Brevis, ſub die 15. Julii 1583. quæ incipiunt. Expoſcit, confectarum, partibus, ex altera motæ ſunt, & moveri ſeu oriri facilè poſſunt.

Hic modo Pont. extinguit lites deſuper exortas.

§. 1. Nos conſiderantes, lites, cauſas, & controverſias hujuſmodi, præſertim inter Religioſas perſonas, quæ relictis Mundi vanitatibus, votum ſuum in humilitatis ſpiritu Domino Deo noſtro perſolvere profitentur, non modicam infundere labem, populoque ſcandalum generare, ac in hac Urbe noſtra omnium capite, & unde in omnia regimen ſervari conſuevit, eum ritum, & ordinem ſervari, quod in actibus, & proceſſionibus, tam publicis, quàm privatis, poſt Canonicos, & clericos ſæculares, & antiquos Ordines Monachales, Fratres Ordinis Prædicatorum hujuſmodi primum, digniorem, & honorabiliorem locum obtinent, & cæteros alios Fratres Mendicantes, ſive alios quoſcumque Regulares præcedunt, atque de antiquitate, & præeminentia cujuslibet Ordinis Fratrum Mendicantium, & aliorum Regularium quorumcumque plenam, & indubitatam notitiam habentes, ac eorum honoris, & jurium conſervationem, ac pacem, & quietem inter eos confovere, & ſcandala hujuſmodi removere, paterno affectu cupientes, ac ſtatum litium, & merita cauſarum hujuſmodi, & cognomina Judicum, & collitigantium, & eorum jura, & prætenſiones, necnon tenorem literarum dicti Gregorii prædeceſſoris perinde, ac ſi de verbo ad verbum insererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, de venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, ſuper ſtatu Regularium Deputatorum conſilio, & nobis attributæ poteſtatis plenitudine, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, lites, & cauſas quaſcumque tam motas quàm movendas, ſeu quæſtionum, & controverſiarum materias omnes in quibuſcumque inſtantiis coram quibuſcumque Judicibus indeciſas pendentes, ad nos harum ſerie advocamus, & penitùs extinguimus, & aliis Mendicantibus ſive quibuſcumque aliis Regularibus, ſuper his perpetuum ſilentium imponimus.

Digitized by Google

Præcedentiamque concedit Fratrib. S. Dominici ante cæteros Mendicantes, & non Mendicantes poſt Canonicos, & Clericos ſæculares, & antiquos Ordines Monachales.

§. 2. Volumus, & decernimus, in prædictis Regnis Aragonum, Valentiæ, & Cataloniæ, & tota ſiemum Provincia Aragoniæ, Ordinis Fratrum Prædicatorum, & præſertim in Civitate Oriolen. & Oppido Civitate nuncupato Alicante, & loco de Caſtello della Plana hujuſmodi, eum ritum, & ordinem inter Fratres Sancti Dominici prædictos, ac alios Mendicantes, ſive alios Regulares quoſcumque cujuſvis Ordinis, vel Religionis exiſtentes ſervari debere, qui in hac Urbe noſtra omnium capite ſervatur. Videlicet, quòd in omnibus actibus, & proceſſionibus, tam publicis, quàm privatis, poſt Canonicos, & Clericos ſæculares, & antiquos Ordines Monachales, ſiqui inceſſerint, dicti Fratres Ordinis Prædicatorum primum, digniorem, & honorabiliorem locum obtineant, ita ut dicti Fratres Sancti Dominici, immediatè poſt modò dictos ſubſequantur, poſt quos omnes alii Regulares, tam Mendicantes, quàm non Mendicantes cujuſcumque Ordinis, vel Religionis exiſtant, incedent, & ſubſequentur, etiamſi Eccleſiæ, Capellæ, Conventus, Domus, & Loca regularia dictorum Fratrum Prædicatorum in locis prædictis primò inſtituta & fundata non fuerint, prout nos id de facto obſervari volumus, & præcipimus.

Et deſuper eos moleſtari prohibet.

§. 3. Diſtrictè in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub excommunicationis majoris latæ ſententiæ eo ipſo per contrafacientes incurrendæ pœna, omnibus, & ſingulis quorumcumque aliorum Ordinum pro tempore Religioſis ſive Regularibus, inhibentes, ne de cætero præmiſſorum occaſione Ordinem Fratrum Prædicatorum hujuſmodi, illiuſque Fratres pro tempore exiſtentes, moleſtare, inquietare, perturbare, aut quoquo modo impedire audeant, vel præſumant.

Et iis judicari præcipit.

§. 4. Sicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, ac definiri debere, necnon irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 5. Quocirca univerſis, & ſingulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & dilectis filiis Abbatibus, Prioribus, & aliis perſonis quibuſcumque in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutis, per præſentes Motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel eorum quilibet per ſe, vel alium ſeu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum Prædicatorum fuerint requiſiti, eis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant auctoritate noſtra præmiſſa omnia obſervari, juxta præſentium continentiam, & tenorem, contradictores quoſlibet, ac rebelles, & præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Obſtantia tollit.

§. 6. Non obſtantibus literis dicti Gregorii prædeceſſoris, aliiſque præmiſſis, necnon quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Conventuum, Domorum, Locorum, & Ordinum Mendicantium, ſive aliorū quorumcumque Regularium hujuſmodi, juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, Mendicantibus Fratribus, ſive aliis Regularibus quibuſcumque, & illorum Superioribus, per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, etiam Bulla Aurea, Mare magnum, nuncupata contentis, ac Motu ſimili conſiſtorialiter etiam per modum legis & ſtatuti perpetui, etiam iteratis vicibus, cum quibuſvis derogatoriarū derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis, pro tempore in contrarium forſan revocantibus, etiamſi in eis caveatur expreſſe, quod niſi per trinas diſtinctas literas, cū temporis intervallo competenti, ternis diſtincta vicibus, illis quos concernunt, intimandas derogatum eſſet aut cenſeatur, conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi de eis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, illorū tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe latiſſimè derogamus, contrariis quibuſcumque, aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Tranſumptis credi jubet.

§. 7. Volumus autem, & dicta auctoritate decernimus, quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An 1. die 25. Sept.

Dat. Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſima-quinta Septembris, milleſimo quingenteſimo nonageſimoſecundo, Pontificatus noſtri Anno 1.

XIV.

De reductione Monachorum Ordinis S. Baſilii in unam Congregationem, & ſub regimine unius Abbatis. Et de forma recipiendi Novitios.

Hoc regimen Abbas exercet etiam quoad Monachos reformatos, ut habetur infrà in hoc Tomo. in conſt. 103. Altiſſimi. ubi alia indicabo.

Edita An. D. 1592.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus ſervorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

QUæ ad reſtituendos in priſtinum decorem, & dignitatem Ordines regulares in Eccleſia DEI à ſanctis Patribus inſtitutos, & collapſam in eis diſciplinæ præſertim Monaſticæ obſervantiam, modis congruis inſtaurandam, piè ac providè à prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus ſancita fuerunt, in eis confirmandis, & innovandis, auctoritatem noſtram libenter interponimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Gregor. 13. Monachos S. Baſilii in unam Congregationem reduxit ſub regimine unius Abbatis ut ſup. in ejus conſtit. 58. Benedictus. Tom. 2.

§. 1. Quam ſanè piam cogitationem, Apoſtolici noſtri muneris propriam impenſius ſuſcipimus pro ſalubri directione, & profectu inſignis Ordinis ſancti Baſilii, pro cujus reformatione alias fel. rec. Gregorius Papa XIII. prædeceſſor noſter, per ſuas ſub Dat. Kal. Novemb. Pont. ſui Anno Octavo editas literas, primum quidem reductionem Monaſteriorum Ordinis prædicti, necnon Priorum & Monachorum in Congregationem, & Capitulum tunc recens celebratum, eiſque indictionem, & præſidentiam, & in eo factas Abbatis Generalis, & alias tunc expreſſas electiones de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine approbavit, & confirmavit, atque inter alia ſtatuit, ut Abbas Generalis pro tempore electus, æquè ut alii aliorum Ordinum in Congregationes reductorum, Abbates Generales, & Præſidentes, in ſuis quiſque Capitulis, Congregationibus & Ordinibus, de jure, privilegio, & conſuetudine habent, & exercent, habereque, & exercere poſſunt, plenam, & omnimodam ſuperioritatem, juriſdictionem, & auctoritatem haberet, & exerceret, tam in ea omnia quæ in Italia, & Regnis utriuſque Siciliæ ſunt, quàm etiam in alia Provinciæ Hiſpaniæ paulò ante per eumdem prædeceſſorem in Regnis Hiſpaniarū inſtituta, & prorſus in cætera quæcumque Monaſteria, Domos, & Loca, in eadem provincia ſub regula ſancti Baſilii eatenus erecta, & in poſterū erigenda, eorumq; Abbates, Conventus, Monachos, & perſonas, quæ pridem cùm Monachis ejuſdem Ordinis ſancti Baſilii in Italia exiſtentibus, & eorum

Congre-

Congregationi prædictæ, ſub obedientia inde futuri Abbatis, ſeu Vicarii generalis ejuſdem Congregationis, idem Gregorius prædeceſſor perpetuò conjunxerat, eaque necnon Viſitatorem ejuſdem Provinciæ Hiſpaniæ, Abbati, ſeu Vicario generali Congregationis hujuſmodi in Italia pro tempore eligendo ſubjecerat, & ab eo dependere decreverat inter alia, quemadmodùm in ejuſdem Gregorii prædeceſſoris diverſis literis, prioribus videlicèt Kal. Maji, ſecundò, poſterioribus verò 8. Kal. Junii, ſexto Pontificatus ſui annis datis pleniùs continetus.

Aliaque ſtatuit, ut ibidem.

§. 2. Juſſit prætereà ipſe Gregorius prædeceſſor univerſos, & ſingulos ejuſdem, &c.

Omittitur reſiduum, quia ipſa Bulla habetur ſup. in loco cit. in rubr.

Hic modo Pontifex ea approbat, cum omnibus inde ſecutis.

§. 3. Cùm autem ſicut dilectus filius noſter Julius Antonius tt. S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis S. Severinæ nuncupatus, modernus ejuſdem Ordinis apud nos, & Sedem Apoſtolicam Protector, nobis nuper expoſuit, ex literis ſuperiùs expreſſis, quæ ſuum magna ex parte effectum ſortitæ fuerunt, non mediocris utilitas, & fructus ſpiritualis ad reformationem ejuſdem Ordinis provenerit, & tamen adhuc multa reliqua ſint, propter quæ valdè expediat eaſdem literas debitæ executioni, omninò atque integrè demandari, Nos, quibus ſummoperè cordi eſt, quantùm noſtra Paſtorali vigilantia eniti poſſumus, modis omnibus procurare, ac Deo juvante efficere, ut ejus Ordinis Religioſi in dies, quam optimos, & feliciſſimos in viis Domini progreſſus faciant, atque uberrimos in ſancta Eccleſia fructus, majorum ſuorum, & præcipuè S. eorum Patris, & Patriarchæ Baſilii exemplo proferant, Motu proprio, & ex certa ſcientia ac deliberatione noſtra, ſuprà ſcriptas Gregorii prædec. literas, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis, & in eis contenta quæcunque, ac potiſſimum, quæ illarum vigore circà diſtinctionem menſæ Conventualis à menſa Abbatiali, necnon dimembrationem, & diviſionem partis bonorum, proprietatum, & jurium à Monaſteriis, & Archimandritatibus prædictis, illorumque pro menſa conventuali hujuſmodi applicationem, & appropriationem ab ipſis Gulielmo, quamdiu in humanis egit, & deinde Julio Antonio Cardinalibus Protectoribus vel de eorum mandato hactenus geſta ſunt, vel quæ poſthac per eumdem modernum, ac pro tempore exiſtentem Protectorem gerentur, necnon ſtatuta, ſeu conſtitutiones hactenus per dictam Congregationem, ſeu Monachos in Capitulis generalibus facta ſeu edita, ac de ejuſdem Julii Antonii Cardinalis Protectoris mãdato per viros Religioſos, eruditos, & pios reviſa, examinata, & ab ipſo approbata, ex nunc prout ex tunc, & è contra, Apoſtolica auctoritate tenore præſentiũ approbamus, confirmamus, & innovamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, eaque præſentis ſcripti patrocinio cõmunimus. Supplentes omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſiqui intervenerint in eiſdem.

Protectoremque Ordinis præmiſſorum executorem deputat.

§. 4. Ac nihilominùs eidem Julio Antonio Card. moderno, & pro tẽpore exiſtenti Protectori, per Apoſtol. ſcripta mandamus, plenamque per præſentes tribuimus facultatem, ut per ſe vel alium ſeu alios, etiã ſi videbitur, dicti vel alterius Ordinis Religioſos, ad integram executionem earumdem literarũ juxtà illarum formam & tenorem, præſertim quoad inſtitutionem menſarum conventualiũ, & ſeparationem bonorum, proprietatũ, & jurium à menſis Abbatialibus, ubi opus erit, ac aliàs in omnibus, & per omnia procedat, atque in omnibus, & ſingulis ſuperiùs expreſſis, & aliis, quæ in literis prædictis etiam nominatim ipſi Gulielmo Cardinali conceſſæ fuerant facultatibus, tam quoad negotia jam cœpta, quàm quoad non cœpta, ubi, quando, & quoties opus fuerit, ſeu expedire judicaverit, liberè & licitè utatur, perinde ac ſi hæc ipſa ſibi ab initio expreſsè demandata, tributa, & nunc harũ ſerie de novo ſingillatim cõceſſa fuiſſent.

Novitios certo modo recipi indulget, non obſtante conſt. Sixti V. quæ eſt in Tomo II. Cùm de.

§. 5. Quoniam verò, ſi quando contingeret recipi Novitios aliquos ſexdecim annis majores, & in ea Provincia Capitulum Provinciale, aut nunquam celebraretur, aut admodùm rarò, tunc ſæpè nimis incommodum eſſet, tum ob hujuſmodi cauſam, tum propter Monaſteriorum paucitatem, & locorum intervalla, quibus inter ſe disjuncta, & remota ſunt, generalis, aut provincialis capituli celebrandi tempus expectare, & aliàs ſervare formam in Conſtitutione piæ mem. Sixti Papæ V. etiam prædeceſſoris noſtri, ſuper modo admittendi Novitios ad habitum regularem, & ejuſdem Sixti prædeceſſoris declaratoria poſtmodum edita, præſcripta. Nos unicuique Priori, ſeu Prælato cujuſlibet Monaſterii, Prioratus, Domus aut Loci regularis, & conventualis dicti Ordinis, ut de conſilio & conſenſu duorũ aliorũ ejuſdem Congregationis Priorum, ſeu Prælatorum, qui vicinioribus conventibus præfuerint, necnon conventus ſeu Monaſterii, ſeu Prioratus, aut Domus, vel loci, Novitios etiam ſexdecim annis majores, alioquin tamen habiles quandocunque ad habitum regularem ejuſdem Ordinis S. Baſilii recipere, & admittere, etiam Capituli Provincialis aut Generalis, vel cujuſvis alterius licentia, approbatione, aut conſenſu non requiſito, ac Novitiis ipſis, ut poſtquàm, ut præfertur, recepti fuerint, inibi permanere, & legitimo tempore poſt annum probationis, profeſſionem emittere liberè, & licitè valeant, poteſtatem, & licentiam, auctoritate, & tenore præmiſſis concedimus, & impartimur.

Contraria ſubmovet.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtris de unionibus committendis ad partes, ac valore fructuum exprimendo, necnon de non tollendo jure quæſito, ac generalis, & uniones perpetuas, niſi in caſibus à jure præmiſſis fieri prohibentis, noviſſimè celebrati Lateranen. Conciliorum, ac rec. mem. Innocentii IV. quæ incipit, Volentes, & Bonifacii VIII. Roman. Pontificum de una, & in eodem Concilio generali edita de duabus dietis, ac prædictis ejuſdem Sixti prædeceſſoris, aliiſque Apoſtolicis conſtitutionibus, necnon Monaſteriorum, & Ordinum prædictorum juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Monaſteriis, & Ordinibus, eorumque Superioribus, & perſonis, etiam Monaſteria, & Archimandritatus ejuſdem Ordinis in commendam obtinen. per quoſcunque Rom. Pont. prædeceſſores noſtros, ac nos, & eamdem Sedem etiam per modum ſtatuti perpetui, ac initi, & ſtipulati contractus, ac alias ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſcunque etiam derogatoriarũ derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, in genere, & in ſpecie etiam ab immemorabili tempore quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis, ac etiam uſu receptis, ac quocunque tempore factis, & promulgatis, tam quæ alias ipſe Gregorius prædeceſſor in ſuis literis prædictis voluit, & decrevit non obſtare, quàm quibuſcunque aliis indulgentiis, & literis Apoſtolicis, ſpecialibus vel generalibus. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua mentio habenda, & quævis alia ad hoc requiſita forma ſervanda foret, tenores hujuſmodi pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum, forma in illis tradita ad unguem ſervata, inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice, & ad effectum præſentium dumtaxat, ſpecialiter, & expreſsè Motu ſimili derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque, aut ſi Commendatariis, & perſonis prædictis, vel quibuſvis aliis communiter, vel diviſim, ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, & ad verbũ de indulto hujuſmodi mentionem.

Exemplis credi jubet.

§. 7. Poſtremò volumus, ut earumdem literarum exempla etiam impreſſa, Notarii publici manu ſubſcripta, & Prælati Eccleſiaſtici ſigillo obſignata, eamdem illam prorſus fidem ubique locorum, in judicio, & extrà illud faciant, quam ipſæmet præſentes facerent exhibitæ vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 8. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc

paginam noſtræ approbationis, confirmationis, ſuppletionis, roboris, adjectionis, communicationis, mandati, tributionis, conceſſionis, impartitionis, ac voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. P. A. 1. die 29. Oct.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo, Quarto Kal. Novemb. Pontificatus noſtri Anno primo.

XV.

Inſtitutio Congregationis S.R.E. Cardinalium, ſuper gratiis, & remiſſionibus bannitorum, & criminoſorum humium Status Eccleſiaſtici, eorumque complicum, & fautorum.

Hanc facultatem gratiandi aliàs Pontificimet reſervatam fuiſſe, conſtat ex conſt. 27. Pii IV. Naper. ſuprà in Tomo II.

De materia autem bannitorum, & exulum, ac receptatorum, & fautorum, plenè notavi ſuprà in conſtitut. 6. Sixti Quinti. Hoc noſtri in dicto Tomo II.

Edita An. D. 1592.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilectis filiis noſtris Antonio Maria, S. Mariæ de Pace, Salviato, necnon Mariano SS. Marcellini, & Petri titulorum Presbyteris de Camerino, & Alexandro S. Laurentii in Damaſo Diacono in Cardinalibus Montalto nuncupatis.

Exordium.

IN regendis Populis S. R. E. temporali ditioni ſubjectis, quorum curam, & tutelam nobis potiſſimum Divina Providentia commiſit, eam duximus rationem judicandam noſtræ paſtorali ſollicitudini maximè conſentaneam, ut peccantes quidem, & in peccato perſeverantes publicæ præſertim quietis perturbatores, juſtitiæ gladio nobis ipſius Domini auctoritate tradito coërceamus, pœnitentibus verò, & ad cor reverſis paternæ clementiæ, & miſericordiæ viſcera non claudamus.

Cauſa hujus conſtitutionis. Tu ſcias iſtam Congregationem eſſe perpetuam, aliis pro tempore ſubrogatis Cardinalib. ſicut ſunt aliæ omnes ſimiles conſtitutiones, ut alibi dixi.

§. 1. Horum utrumque vel ab ipſo noſtri Pontificatus initio ſpectantes, cùm Provincias univerſas, & Populos ejuſdem Romanæ Eccleſiæ, à numeroſa exulum, latronum, ſicariorum, aliorumque ſceleratorum hominum multitudine, omni facinorum genere miſerandum in modum vexatas inveniſſemus, coacti ſumus magnis laboribus, & impenſis, adverſus perditorum hujuſmodi hominum pervicaciam atque impœnitentiam, juſtitiæ ſeveritatem dolenter quidem, ſed neceſſariò exercere. Cùmque jam pleriſque ex famoſis latronum ducibus, eorumque impiis ſectatoribus divina favente gratia, & noſtrorum militum opera captis, profligatis, aut de medio ſublatis, publicam, quàm votis omnibus optabamus, tranquillitatem, Deo adjutore, conſecuti ſimus, ad eam ſolidiùs firmandam, ſtabiliendam, & conſervandam, non mediocriter pertinere exiſtimavimus, nunc viciſſim iis, quæ ſurperfuerunt reliquiis nefariorum hominum, qui humiles, & pœnitentes peccatum ſuum agnoverint, Apoſtolicæ clementiæ ſinum aperire, ut eos, quantùm in nobis eſt, à via perditionis ad viam ſalutis revocatos, Chriſto Domino, & Patriæ ſalubriter lucremur. Cùm igitur intelligimus, plurimos ex ſubditis noſtris in illa ſuperiorum temporum calamitate, ſive metu, exulumque minis territos, ſive amicitia, neceſſitudine aut propinquitate permotos, ſive privatarum inimicitiarum occaſione impulſos, ut aſſeclas, & propugnatores habere viderentur, aut quibuſvis aliis cauſis inductos, cum ſuprà dictis exulibus, ſicariis, facinoroſiſque hominibus verſatos eſſe, eoſque domo, & hoſpitio recepiſſe, cibaria præbuiſſe, eiſque variis modis faviſſe, alios etiam, cùm delictorum interdum haud ita gravium ſibi conſcii forent, ut legum, & Judicum ſeveritatem vitarent, ad ſocietatem, & contubernium eorundem perditorum quaſi ad aſylum confugiſſe, nec defuiſſe aliquos, qui vel ſola animi levitate, & juvenili furore impulſi, ad oſtentandum animi, aut corporis robur, vel forſan inopia, & fame oppreſſi, & ferè quotidianis per ipſos facinoroſos latrones ubique impunè graſſantes, ſibi ſuoque tenui patrimonio illatis damnis, ad extremam tolerandæ vitæ deſperationem adducti ſe eiſdem ſceleſtis comites adjunxerint. Quibus partim jam damnatis contumaciæ nomine, partim nondum manifeſto deprehenſis, ſi præteritæ culpæ abolendæ, ac veniæ, & abſolutionis ex Pontificia noſtra benignitate conſequendæ ſpes aliqua tribueretur, non planè arduum nec difficile foret, illos, veteri malitiæ fermento expurgato, ad veram pœnitentiam, Chriſtianam vitam, & bonam frugem revocari.

Facultates Cardinal. deputatorum ſuper remiſſionibus bannitorum, eorumque complicum & fautorum.

§. 2. Nos illius vices, licèt imparibus meritis, gerentes in terris, qui ſuperbis reſiſtit, humilibus dat gratiam, paternum ergà ſubditos noſtros animum, præcipuumque charitatis affectum, modò ex corde reſipiſcant, ſuſcipere, eiſque nec penitùs gratiam denegare, neque rurſus impunitatem ſine ullo defectu largiri decrevimus. Quare de veſtra ſingulari prudentia, conſilio, & integritate plurimùm in Domino confidentes, Circumſpectioni veſtræ, & duobus ſaltem ex vobis conjunctim procedentibus, plenam, & liberam facultatem, auctoritatem, & poteſtatem per præſentes tribuimus, omnes & ſingulas utriuſlibet ſexus perſonas, tam in hac Alma Urbe noſtra, quàm in aliis quibuſcunque Provinciis, Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis, nobis & Apoſtolicæ Sedi tam mediatè, quàm immediatè ſubjectis, etſi eorum incolæ non ſint, & ad illa quoquomodo declinaverint, quæ commercium cum cujuſvis generis bannitis, homicidis, ſicariis, aliiſque ſuprà dictis facinoroſis hominibus habuerint, eos quoquomodo receptaverint, vel eiſdem cibum, potum, pecunias, veſtimenta, pulverem, pilas plumbeas, plumbum, arma, & alia neceſſaria ſubminiſtraverint, literas, & nuncios eiſdem miſerint, ſive ab eis acceperint, aut equos commodaverint, atque adeò ipſos etiam latrones publicos, viarum graſſatores, ſicarios, bannitos, & exules, eorumque fautores, & receptatores, etiamſi cum ipſis bannitis delictorum complices, ſocii, participes, & in delictis patrandis, vel bannitorum opera uſi fuerint, vel eis auxilium, conſilium, & favorem præſtiterint, tam ſi in dictis de cauſis delati, proceſſati, inquiſiti, & in contumaciam, ſeu aliàs condemnati ſint, quàm etiam antequàm delicta ipſa in judicio reducta ſint, & antequàm proceſſum in quacumque inſtantia etiam de quibus nulla omninò ad Curiam notitia pervenerit, tam laicos, quàm clericos, & preſbyteros, & ſæculares, & quorumvis Ordinum etiam Mendicantium regulares, cujuſcumque dignitatis, gradus, & conditionis fuerint, etiamſi ipſi delinquentes juriſdictioni Epiſcoporum, vel cujuſcumque alterius Curiæ Eccleſiaſticæ ſubjecti ſint, & cauſæ ipſæ, & crimina ad forum Eccleſiaſticum pertineant, & in eo proceſſus cœpti, & formati, & forſan etiam condemnationes ſecutæ fuerint, qui de admiſſis dolentes ab intimis, & à ſimilibus abſtinere proponentes, per ſe, vel Procuratorem, aut Conſanguineos, vel affines, aut alios pro eis agentes, veniam humiliter petierint, ab homicidii etiam voluntarii, ac etiam multiplicati, & aliis quibuſcunque atrocioribus, graviſſimis, & enormiſſimis criminibus, exceſſibus, & delictis ab eis commiſſis, etiamſi talia eſſent, quæ majori, magiſque ſpeciali expreſſione indigerent, necnon excommunicationis aliiſque cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, quas propterea incurrerunt (hæreſis, & læſæ Majeſtatis in primo capite criminibus duntaxat exceptis) in utroque foro, ſi propter paupertatem, aut aliàs, vobis videbitur gratis abſolvendi, & liberandi, capitiſque & ultimi ſupplicii, exilii, etiam perpetui, confiſcat. bonorum, non tamen fiſco incorporatorum, aliaſque pœnas temporales,

corpo-

Digitized by Google

corporales, & pecuniarias, tam per noſtras, quàm etiam dictorum prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, ac alia adverſus talia perpetrantes quomodolibet inflictas, arbitrio veſtro remittendi, commutandi & moderandi, ſive cum illis, quos pro abſolutione, & gratia hujuſmodi obtinenda, ad nos remittendos duxeritis, componendi, & certam eis veſtro arbitrio compoſitionem taxandi, eoſdemque, ſi aut poſtquam pacem ab hæredibus, vel propinquis occiſorum habuerint, ſeu partibus læſis ſatisfecerint, ac aliàs prout vobis viſum fuerit, ad patriam, famam, honores, & bona, non tamen fiſco incorporata, necnon in priſtinum, & eum, in quo ante commiſſa delicta erant, ſtatum pleniſſimè reſtituendi, omnemque inhabilitatis, & infamiæ maculam, ſeu notam ab eis omninò abolendi, proceſſus quoſcunque contrà eos in contumaciam, vel aliàs quomodolibet formatos caſſari, & aboleri mandandi. Necnon univerſis, & ſingulis Provinciarum, Civitatum, & locorum dicti Statùs Eccleſiaſtici Legatis, Prolegatis, Gubernatoribus, Rectoribus, Locatenentibus, Poteſtatibus, aliiſque omnibus Judicibus ordinariis, delegatis, & perſonis cujuſcunque dignitatis, ordinis, & conditionis, quavis auctoritate fungentibus, ne ſic abſolutos moleſtare, inquietare, vel perturbare audeant, inhibendi, quinimò ut proceſſus, decreta, bannimenta aut condemnationes, & acta quæcumque contrà eos, facta gratis omninò caſſent, & aboleant, præcipiendi, cæteraque omnia faciendi, & exequendi, quæ in præmiſſis, & circa ea neceſſaria fuerint, & opportuna.

Gratiati ab eis caveant, de ſe repræſentando, & pro eis etiam conſanguinei cogantur.

§. 3. Volentes, & Apoſtolica auctoritate decernentes, quòd omnes ii, quibus gratias, abſolutiones, remiſſiones etiam per modum compoſitionis vigore præſentium per eos concedi contigerit, & eorum unuſquiſque idoneas cautiones, & fidejuſſiones de ſe repræſentando, ſub pœnis, & intrà tempus arbitrio veſtro declarandum, præſtare teneantur, aut ſi propter inopiam id fieri nequeat, aliàs arbitrio veſtro ad cavendum pariter, ſive ad ſe obligandum ſaltem cum juramento de ſe repræſentando tam ipſi quàm pro iis conſanguinei, vel affines propinquiori gradu conjuncti cogi, & compelli poſſint, & debeant. Quæ quidem cautiones, obligationes, aut fidejuſſiones non temporales ſint, ſed perpetuò durent, nec unquam ex quavis cauſa etiam juridica à quoquam quavis dignitate vel auctoritate fungente, niſi de ſpeciali gratia Romani Pontificis manu ſignata, caſſari, aboleri, aut quiſquam ab earum vinculis eximi, vel liberari valeat, quin potiùs omnes, & quæcunque abolitiones, aut liberationes, ſi quas forſan de facto attentari contigerit, nullius ſint roboris, & momenti, nec cuiquam ſuffragentur, quo minùs perſonæ prædictæ, ut priùs obſtrictæ remaneant, & eveniente caſu ad obſervantiam promiſſionum arctari, & compelli poſſint.

Inſtrumentum publici Notarii has gratias plenè probet.

§. 4. Inſuper declaramus inſtrumentis tantum authenticis conficiendis per Tabellionem, ſeu Notarium publicum veſtro juſſu coram teſtibus, ut moris eſt, ſuper hujuſmodi gratiis, abſolutionibus aut compoſitionibus, per vos faciendis rogatum, nec aliàs, plenam, atque indubitatam fidem, in judicio, & extrà illud adhiberi, idque ad probandum facultatem vobis per præſentes attributam ſufficere, nec ipſarum præſentium inſertionem, nec aliud omninò adminiculum requiri.

Gratiæ de ſubreptione & obreptione minimè notari poſſint.

§. 5. Neque abſolutiones, & gratias ſuprà dictas, ac quæcunqua decreta, per vos vigore præſentium geſta, de ſubreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, intentionis, vel alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci poſſe, ſed illa perpetuò valida, & efficacia fore. Sicque per quoſcunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ſublata eis aliter judicandi facultate, judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, ſi ſecùs ſuper his, à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Notarii in prædictis merces moderata ſit.

§. 6. Ipſum verò Notarium, ſeu Notarios tam à vobis ad præmiſſa adhibendos, quàm in partibus de abolitionibus, & caſſationibus proceſſuum, ſeu bannimentorum aut decretorum; pro tempore totos, jubemus exigua, & tenui mercede per voſmet ipſos taxanda in Romana Curia, extrà eam verò duobus tantùm juliis pro rogitu cujuſlibet abolitionis, & uno pro rogitu cautionis, ſeu fidejuſſionis omninò contentos eſſe, nec quicquam ulteriùs etiam pro atramento, cera, capſa, cordulis, ſigillo, carta, labore petere ſeu prætendere, aut oblatum recipere poſſe, & ſi receperit, pœnam privationis officii Tabellionatus, & inhabilitatis perpetuæ ad illud exercendum, ac exilii perpetui à tota ditione prædicta ipſo facto incurrere.

Confirmatio Bullarum prohibentium Legatis, &c. Baronibus remiſſionem bannitorum. Ad hoc vide notata hic in ſubr.

§. 7. Cæterùm omnes, & quaſcunque Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, & literas Apoſtolicas, per quas in genere vel in ſpecie quibuſcumque Legatis, Vicelegatis, Præſidibus, Gubernatoribus, & Officialibus Civitatum, Provinciarum, & locorum dictæ ditionis temporalis Eccleſ. quavis dignitate, & præeminentia, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, necnon Baronibus, & Domicellis, ſeu Dominis temporalibus Terrarum, Caſtrorum, & locorum dictæ ditionis, quavis etiam Marchionali, & Ducali, vel alia majori auctoritate, gradu, aut titulo inſignitis, merumque, & mixtum Imperium, & gladii poteſtatem habentibus, bannitos, & ſicarios prædictos abſolvendi, ſeu cum eis componendi, vel ad quamcumque gratiam admittendi facultas adimitur, & denegatur, illarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, harum ſerie approbamus, confirmamus, & innovamus, illaſque firmiter & inviolatè obſervari jubemus.

Annullatio hujuſmodi remiſſionum.

§. 8. Diſtrictiùs inhibentes unicuique ex ſuprà dictis, ne quis eorum tale quidpiam attentare audeat, vel præſumat, & nihilominus quaſcumque per eos forſan de facto concedendas gratias eo ipſo nullas, irritas, & invalidas eſſe, & cenſeri, viribuſque, & effectu omninò carere, nec ipſis impetrantibus prodeſſe, aut ſuffragari.

Eaſque concedentium pœnæ.

§. 9. Contrà ipſos verò concedentes, cujuſcumque ſtatus, gradus, nobilitatis aut conditionis fuerint, etiam per viam inquiſitionis, querelæ, aut ex mero officio, tam in Syndicatu, quàm aliàs quandocumque, ad pœnas non ſolùm in prædictis Conſtitutionibus contentas, verùm ad alias etiam graviores, privationis officiorum, dignitatum, & feudorum per eos obtentorum, inhabilitatiſque ad illa, & alia in poſterum obtinenda, infamiæ, atque ignominiæ, perpetuæ, ſine ulla ſpe veniæ procedi debere ſtatuimus, & decernimus.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 10. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtris, aliiſque Apoſtolicis Conſtitutionibus, & Ordinationibus, etiam contrà hujuſmodi homicidas, bannitos, & alios facinoroſos quomodolibet editis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium quomodolibet conceſſis, & innovatis, cujuſcumque tenoris exiſtant, per quæ præſentibus, noſtriſque hujuſmodi literis non expreſſa, aut omninò non inſerta, effectus gratiarum à vobis earumdem præſentium auctoritate faciendarum impediri valeat quomodolibet vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda eſſet in noſtris, vel veſtris literis hujuſmodi mentio ſpecialis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Limitatio hujus facultatis ad biennium, immò perpetua, ut in apoſtil. 1.

§. 11. Volumus autem facultatem vobis per præſentes conceſſam hujuſmodi, lapſo biennio à data præſentium numerando omninò expirare.

§. 12. Quodque ii, qui prædictam libertatem, &

indul-

Abſolutis injungenda eſt pœna ſalutaris à Confeſſariis.

indulgentiam in vim præſentium obtinuerint, pœnitentiam ſalutarem ſibi poſtmodùm per Confeſſarios idoneos à locorum Ordinariis approbatos, quibus plenam ſuper prædictis facultatem concedimus, injungendam adimplere teneantur.

Tranſumptis credi jubet.

§. 13. Earundem verò præſentium exemplis etiam impreſſis, Notarii publici manu, & Prælati Eccleſiaſtici ſigillo munitis, eandem prorſus fidem, in judicio, & extrà illud adhiberi debere, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 1. die 3. Nov.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 3. Novembris 1592. Pontificatus noſtri Anno primo.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jeſu Chriſti 1592. indictione 5. die verò 5. menſis Novembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis divina Providentia Papæ VIII. Anno primo ſupradictæ litteræ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Baſilicarum, SS. Petri, & Joannis Lateranen. de Urbe, necnon in acie Campi Floræ, & ad Valvas Cancellariæ Apoſtolicæ per nos Joannem Baptiſtam Bagni, & Franciſcum Baron. prælibati S. D. N. Papæ Curſ.

Hieronymus Lucius Mag. Curſ.

XVI.

Privilegia pro Conclaviſtis, qui in Conclavi, in quo hic Pontifex electus fuit, interfuerunt.

Similes, ac majores gratias quiſque Pontifex concedere hactenus conſuevit, ſed poſui ſolummodò hanc Bullam, & aliam Pauli V. n. 3. non omittam, quia vix alia de cætero uſui eſſe poterunt.

Conclaviſtis, qui Conclavibus interfuerunt, in quibus creati fuere Summi Pontifices Gregor. XV. & S. D. N. Urban. VIII. privilegia eis reſpectivè conceſſerunt, & ut Gregor. XV. videre poteris inter ejus Conſtitut. 1. Romanus, & S.D.N. Conſt. 1. Circumſpecta, infrà Tom. 4.

CLEMENS EPISCOPUS,

Edita An. D. 1592.

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Cauſa indultorum.

Æquitati conſentaneum cenſemus, dilectos filios Conclaviſtas, qui in Conclavi, in quo divina favente Clementia, ad ſummi Apoſtolatûs apicem aſſumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus, ut familiares domeſtici inſerviendo interfuerunt, quique ea de cauſa labores, vigilias, & incommoda plura ſubierunt, habita ratione obſequiorum, congruis favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuſque meritis exornare.

Conclaviſtæ Papæ familiares fiunt Notarii, qui Sedis Apoſtolic. &c.

§. 1. Conclaviſtas itaque prædictos, ac eorum quemlibet a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, eorum ſupplicationibus hac in parte inclinati, Conclaviſtas præfatos in veros, indubitatos, & non fictos familiares continuos commenſales noſtros, & eos, qui ex illis Clerici ſunt, ſeu militiæ Clericali adſcribi deſiderant, quoſque venerabilis frater noſter Alphonſus Epiſcopus Oſtienſis Jeſualdus, & dilecti filii noſtri tituli S. Mariæ in Tranſtiberim presbyter ab Altaemps, ac Franciſcus S. Mariæ in Via lata Diaconus Sfortia, nuncupati Cardinales, gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali honore judicaverint, in noſtros & Apoſtolicæ Sedis Notarios recipimus.

Comitesque Palatini, Nobiles &c.

§. 2. Ac tam illos quàm alios Conclaviſtas ſingulos, qui ſigillatim ab eiſdem tribus Cardinalibus dignitatis honore approbati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, ac Milites. Ac tam illos, quàm omnes alios Conclaviſtas indiſtinctè, qui nobiles non ſunt, Nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex aliis Civitatibus temporali dominio noſtro, & dictæ Romanæ Eccleſiæ mediatè vel immediatè ſubjectis Cives eſſe voluerint, ſingulos in ea ipſa civitate tantùm, quàm ſigillatim eorum quiſque elegerit, & ad quam ab eiſdem Cardinalibus ſe admitti petierit, veros Cives adinſtar, nulla prorſus differentia inter eos, & ſingulos alios veros originarios antiquiſſimos, & Nobiles, ac participantes Cives ipſius Urbis, & Civitatis, ita ut ipſum jus Civitatis, & ipſa Civitas, ad quoſcumque illorum hæredes eodem modo tranſeat, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium creamus, conſtituimus, deputamus, & nobilitatis ac civitatis titulo, honore & inſignibus decoramus, aliorumque familiarium continuorum Commenſalium nobis actu in Palatio noſtro Apoſtolico ſervientium, & in illius Tinello comedentium, & bibentium, ac noſtrorum & dictæ Sedis Notariorum, Palatiique, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, ac Nobilium, & Civium hujuſmodi originariorum numero, & conſortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis, & non fictis, familiaribus continuis Commenſalibus, ac Notariis noſtris Comitibuſque, Militibus, ac Nobilibus, & Civibus haberi, & reputari volumus, & mandamus.

Et eorum indultis gaudent.

§. 3. Eiſque, ut in quibuſcumque impetrationibus, conceſſionibus, & literis, tam gratiam, quàm juſtitiam concernentibus, ſe familiares continuos Commenſales noſtros, ac Comites, Milites, Nobiles, & Cives etiam originarios nominare, nec propterea, impetrationes, conceſſiones, & literæ ipſæ ſubreptionis vitio ſubjaceant, ſed validæ, & efficaces exiſtant. Necnon ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuſcumque ac prorſus ſimilibus antelationibus, & antelationum prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, gratiis, conceſſionibus, & indultis ac juribus, quibus alii noſtri familiares continui Commenſales tempore dictæ aſſumptionis noſtræ ad ſummi Apoſtolatus apicem, ac quibus alii ejuſdem Sedis Notarii etiam de numero participantium exiſtentes, etiamſi habitum, & Rochettum Notariorum dictæ Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ prædictorum Comites, ac Milites, & Nobiles ac etiam originarii, & antiquiſſimi Cives Urbis, ſeu Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente de Nobile, & Cive originario, & antiquiſſimo procreati de jure, ſtatuto, conſuetudine, vel aliquo ſpeciali privilegio, ſeu aliàs quomodolibet etiam quoad aſſecutionem quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum, etiam per quaſcumque literas, ſeu Conſtitutiones Apoſtolicas pro tempore editas, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio, & extrà, ſine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant realiter, & integrè in omnibus, & per omnia, etiamſi in Urbe, & Civitate hujuſmodi non habitaverint, perinde ac ſi de verè nobili genere ex utroque parente Nobili originario, & antiquiſſimo Cive procreati forent, ac hujuſmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, conceſſiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, Civitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eiſdem Conclaviſtis in ſpecie emanaſſent aut emanarent, & eis naturaliter de jure, ſtatuto, conſuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, indulgemus.

Exemptio à ſolutione decimarum & impoſitionum &c.

§. 4. Necnon eoſdem Conclaviſtas ſingulos, à ſolutione, & exactione decimarũ, & cujuſcunque pedagii, ſubſidii, gabellæ, & cujuſvis alterius oneris, tam

ordinarii, quàm extraordinarii, ubicumque locorum, & ex quacunque quantumvis gravi, & urgentiſſima ac excogitabili cauſa, & occaſione impoſitorum, & pro tempore imponendorum, liberamus, & eximimus, liberoſque & exemptos fore, & eſſe decernimus. Diſtrictius inhibentes, ne exactores pedagiorum, decimarum, ſubſidii, gabellarum, & onerum hujuſmodi, ad aliquam ſolutionem cogere, & compellere, aut alii quicunque cujuſcunque Eccleſiaſticæ vel ſæcularis dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, vel conditionis, eos ſuper præmiſſis, eorumve uſu, poſſeſſione, vel quaſi, directè vel indirectè, quovis quæſito colore vel aliàs quomodolibet impedire quoquo modo præſumant.

Remiſſio fructuum indebitè perceptorum ob omiſſionem horarum canonicarum &c. ac etiam irregularitates.

§. 5. Ipſiſque Conclaviſtis ſingulis, quoſcunque fructus, reditus & proventus Eccleſiaſticos, ac etiam occaſione penſionum annuarum ipſis vel eorum alicui reſervatarum, ratione omiſſionis horarum canonicarum indebitè perceptos, cujuſcunque quantitatis fuerint, gratioſe remittimus, & condonamus. Ac cùm eiſdem ſuper inhabilitate propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod cenſuris hujuſmodi ligati, Miſſas, & alia divina officia, (non tamen in contemptum clavium) celebraverint, & alias divinis ſe immiſcuerint, ut illa, & aliis præmiſſis non obſtantibus, ad omnes etiam ſacros, & presbyteratus ordines, etiam ritè promoveri, & in illis ac ſuſceptis per eos aliàs ritè ordinibus, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare liberè, & licitè poſſint, auctoritate, & tenore præmiſſis de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus.

Habilitatio illegitimorum ad officia ſæcularia &c.

§. 6. Necnon eoſdem Conclaviſtas, ſiqui eorum defectum natalium patiuntur ex quocunque damnato, & illicitò, non tamen presbyteri, coitu forſan procreati ſint, legitimamus, omnemque ab illis genituræ maculam ſive notam abſtergimus, & abolemus, ac cum eorum ſingulis, ut in quibuſcunque bonis paternis, & maternis, ac aliorum conſanguineorum, ſeu cognatorum vel aliorum quorumcunque, ſine tamen præjudicio venientium ab inteſtato, vel ex fidei commiſſo, vel alia de jure valida diſpoſitione, ſuccedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo conſequi, & habere. Necnon ad dignitates, honores, & quæcunque alia officia ſæcularia, publica, & privata eligi, & aſſumi, illaque gerere, & exercere, in omnibus, & per omnia perinde ac ſi de legitimo matrimonio procreati forent. Ac eodem defectu non obſtante, ſi aliud canonicum eis non obſiſtat, ut clericali charactere, qui illo nondum inſigniti ſunt, inſigniri, & ad omnes, & ſacros, & presbyteratus ordines, ſi nondum promoti exiſtunt, promoveri, ac poſtmodum charactere, & ordinibus hujuſmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eiſdem ordinibus, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, liberè, & licitè valeant, dicta auctoritate earundem tenore præſentium, etiam de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus.

Diſpenſatio circa delationem habitus & tonſuræ pro Conclaviſtis habentibus penſionem centum ducatorum.

§. 7. Et inſuper eiſdem Conclaviſtis omnibus, & ſingulis, quod ratione quarumcunque penſionum ipſis, & eorum cuilibet (non tamen ultrà ſummam centum ducatorum auri de Camera pro quolibet nunc & pro tempore reſervatarum, & reſervandarum) in habitu & tonſura per felicis recordationis Sixti Papæ Quinti prædeceſſoris noſtri deſuper editam declaratis, & præſcriptis incedere, illoſque deferre minimè teneantur, & ob non delationem habitus, & tonſuræ hujuſmodi, amiſſionis earundem penſionum, vel alias pœnas in dicta conſtitutione contentas nullatenus incurrant, aut incurriſſe cenſeantur, dummodo tamen aliàs habitum decentem, & honeſtum deferant, concedimus, & indulgemus.

Literæ Apoſtol. gratis pro eis expediantur.

§. 8. Præcipimus quoque, & mandamus, quod omnes & quæcunque gratiæ, proviſiones, commendæ, & quævis aliæ literæ Apoſtolicæ, ac etiam in forma brevis pro illis expediendæ, gratis ubique expediantur, & expediri debeant.

Indultum quoad penſiones.

§. 9. Necnon Conclaviſtis prædictis, & eorum ſingulis ut quicunque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitani, ſeu aliarum Eccleſiarum, aut perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tam in Romana Curia, quàm extrà eam, ad id per eos, & eorum ſingulos eligendi ſeu eligendæ, quaſcunque penſiones annuas eis, & eorum ſingulis ſuper quibuſvis fructibus, reditibus, & proventibus quorumcunque beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine curâ, ſæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum, etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani regularium, ſeu fructus, reditus, & proventus beneficiorum hujuſmodi reſervatos, uſque ad ſummam centum ducatorum auri de Camera hujuſmodi, in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo caſſare, & extinguere, ac poſtquam caſſatæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas, tertiam partem omnium fructuum dictorum beneficiorum non excedente, ſeu fructus, reditos, & proventus hujuſmodi uſque ad ſummam prædictam, uni vel pluribus aliis perſonis Eccleſiaſticis per eoſdem Conclaviſtas, & eorum ſingulos nominandis, etiam quæcunque, quotcunque, & qualiacunque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus & exſpectantibus, ſimiliter eis, quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis, eiſdem modo, & forma, quibus eiſdem Conclaviſtis reſervatæ vel reſervati fuerint, etiam abſque beneficia ipſa obtinentium conſenſu integrè perſolvendas, ſeu per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, reſervare, conſtituere, concedere, & aſſignare liberè & licitè valeant, concedimus & indulgemus. Decernentes ipſas tranſlationes, & novas reſervationes, conſtitutiones, & aſſignationes penſionum ſeu fructuum, redituum, & proventuum hujuſmodi, plenam roboris firmitatem obtinere. Ipſaque beneficia, ſuper quorum fructibus, reditibus, & proventibus reſervata fuerint, obtinentes, ad illas perſolvendas efficaciter obligatos fore.

Privilegium de non regiſtrandis.

§. 10. Necnon eoſdem Conclaviſtas, eorumve aliquem ad præſentes literas in Camera prædicta inſinuandas, aut admitti, & regiſtrari petendum minimè teneri, nec illas etiamſi intrà tempus legitimum inſinuatæ, admiſſæ, aut regiſtratæ non fuerint minus validas cenſeri, ſed ſuos plenarios effectus ſortiri debere.

Clauſula hujus conceſſionis præſervativa.

§. 11. Ac eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcunque ſub quibuſvis revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & conſtitutionibus Apoſtolicis ſimilium gratiarum revocatoriis, vel qui illas limitarent, aut moderarentur, quæ à nobis, & dicta Sede pro tempore, & ex quibuſvis cauſis etiam urgentiſſimis, & in favorem fidei, ac divini cultus argumentum etiam conſiſtorialiter, vel aliàs quavis auctoritate hactenus, vel impoſterum emanaverint comprehenſas, ſed quoties illæ emanabunt, toties eaſdem præſentes in priſtinum ſtatum repoſitas, & reintegratas eſſe, ac cenſeri.

Clauſula ſublata.

§. 12. Sicque per quoſcunque Judices, & Commiſſarios in quavis cauſa vel inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit, attentari.

Executores deputantur.

§. 13. Quocirca mandamus dilectis filiis Reſcribendario, & Computatori literarum Apoſtolicarū Scriptorum, ac aliis, ad quos pertinet, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœna indignationis noſtræ, ut literas Apoſtolicas ſuper præmiſſis omnibus, & ſingulis, tam conjunctim, quàm diviſim, ac pro ſingulis, quibus conceſſa ſunt, & ſeorſim, ac ſeparatim, cum omnibus, & quibuſcunque derogationibus, decretis, & clauſulis in eis contentis, gratis de mandato noſtro, ubique in omnibus officiis, &

Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, plumbique & Regiſtri, abſque alia pecuniarum exactione, etiam per viam compoſitionis facienda, omni contradictione, & dilatione ceſſantibus ſignetur, expediant, & expediri faciant. Necnon Venerabilibus fratribus Amerin. & Camerinen. Epiſcopis, ac dilecto filio Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, quatenus ipſi vel duo aut unus eorum, per ſe vel alium ſeu alios, literas prædictas, ac omnia, & ſingula in eis contenta, ubi, & quando expedierit, ac quoties pro parte dictorum Conclaviſtarum, ſeu alicujus eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant literas, & in eis contenta hujuſmodi, inviolabiliter obſervari. Non permittentes Conclaviſtas prædictos per quoſcumque deſuper quomodolibet impediri ſeu moleſtari. Contradictores per cenſuras Eccleſiaſticas, appellatione poſtpoſita compeſcendo.

Derogatio contrariorum.

§. 14. Non obſtantibus præmiſſis, ac de certo Notariorum numero, etiamſi ad illud nondum deventum ſit, cui per hoc alias non intendimus derogare, ac noſtro de præſtando conſenſu in penſionibus, necnon piæ memoriæ Pii Papæ Quarti, de ſimilibus, vel diſſimilibus gratiis in dicta Camera infra tres menſes præſentandis, & regiſtrandis, ac recolendæ memoriæ Quinti prædeceſſorum noſtrorum contra illegitimos, necnon in Univerſalibus, & Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis, ſpecialibus, vel generalibus, conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon Eccleſiarum, Monaſteriorum, Hoſpitalium, Ordinum, & Militiarum, ac etiam Urbis, aliarumque civitatum oppidorum, & terrarum, necnon Cameræ prædictæ, & quarumcumque Univerſitatum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, naturis, decretis, & etiam novis reformationibus, necnon etiam legibus, tam Pontificiis, quàm Imperialibus, & Ducalibus, ac etiam ſacris canonibus, privilegiis quoque; indultis, & literis Apoſtolicis Superioribus, & perſonis, ac locis quibuſvis in genere, vel in ſpecie, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, necnon derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam vim contractus, & ſtatuti perpetui continentibus, ac etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac conſiſtorialiter, & aliàs in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis illorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Volumus autem, quod Sacriſta, & Magiſtri Cæremoniarum Capellæ noſtræ, ac Medici, cæterique omnes & ſinguli, qui etiam in ipſo Conclavi, nobis & Cardinalibus, aut Capellæ prædictis inſerviendo interfuerunt, quibuſcunque privilegiis, & facultatibus per præſentes conceſſis, ad quæ habiles, & idonei, à tribus Cardinalibus prædictis judicati fuerint, gaudeant, & ſub illis comprehendi debeant.

Fides tranſumptorum.

§. 15. Quodque præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Curiæ, ſeu in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ perſonæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Nomina Conclaviſtarum &c. Nulli ergo &c.

Dat. P. A. 1.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo, quinto Idus Novembris, Pontificatus noſtri Anno primo.

9. Novemb.

XVII.

Inſtitutio Orationis Quadraginta horarum, alternatim, & jugiter habendæ, in Eccleſiis & piis locis Almæ Urbis, ad præſcriptam Eccleſiarum, & temporis diſtributionem, cum indulgentiarum conceſſione.

Continuationem hujuſmodi Orationis præcepit Paulus V. die 10. Maii 1606.

Hactenus in Urbe inſtituta fuit tempore Pii IV. Archiconfraternitas Orationis, & Mortis, quæ ſingulis menſibus hanc celebrat Orationem, in ejuſdem Pii conſtitut. 22. Divina, ſuprà Tom. 2. lib. 2.

CLEMENS EPISCOPUS,

Edita A. D. 1592.

Servus ſervorum Dei. Dilectis filiis Clero, & Populo Romano ſalutem, & Apoſtolic. Benedictionem.

Cauſa hujus Conſtitut.

GRaves, & diuturnæ Chriſtianæ Reipublicæ calamitates, quæ, peccatis promerentibus quotidiè magis ingraveſcunt, paſtoralem ſollicitudinem noſtram, quam univerſæ Eccleſiæ debemus, aſſiduè commovent, magno ſanè cum doloris ſenſu præſentium malorum, & impendentium periculorum metu, ſed præcipuè cor noſtrum, & paterna viſcera noſtra transfigit luctuoſus ſtatus nobiliſſimi, & olim florentiſſimi Galliæ Regni, quod tot jam annos ſumma rerum perturbatione, & omnium malorum acerbitate conflictatur, ſerpunt in dies latius hæreſium incendia, jamque pari furore inflammati ſanctæ Eccleſiæ inimici hinc hæretici, inde Turcæ cervicibus noſtris propiùs imminent, planè ut manifeſtè omnibus appareat, ad tam multa incommoda repellenda inanem eſſe omnem operam hominum, inanes labores, & imbecilles vires, niſi cœleſtis gratiæ auxilio roboremur, quod ut conſequi poſſimus, confugiamus neceſſe eſt ad illam deſideriorum noſtrorum fidelem internuntiam, atque interpretum, & bonorum omnium conciliatricem Orationem, quæ ex corde humili, & animo contrito emiſſa, cælos penetrat, iram Dei mitigat, plagas & flagella avertit, & divinæ miſericordiæ impetrat abundantiam, eſt enim, ut ſancti Patres illam vocant, clavis cœli, & cùm aſcendit Oratio, deſcendit Dei miſeratio, & quidem tantò faciliùs, & uberius deſcendit, quantò major fidelium ac piorum multitudo in uno charitatis ſpiritu copulata, continuatas adhibet preces.

Inſtitutio Orationis de qua in rubr.

§. 1. Quare memores verbi Domini, quod eſt apud ſanctum Prophetam: Invoca, inquit, me in die tribulationis, eruam te, & honorificabis me, ſtatuimus ad placandum Deum, ut avertatur ira ejus à populo ſuo, & ad ejus opem his difficillimis temporibus impetrandam, perpetuam ſine intermiſſione Orationem publicè in hac alma Urbe ſic inſtituere, ut in Eccleſiis Patriarchalibus & inſignibus Collegiatis, necnon S. R. E. Cardinalium titulis, & diaconiis, & Regularium, atque etiam Confraternitatum Eccleſiis, quæ ſeorſim deſcriptæ erunt, certis præfinitis diebus, pia, & ſalutaris, Quadraginta horarum oratio celebretur, ea ſervata Eccleſiarum, & temporis diſtributione, ut die, noctuque, quavis hora, toto vertente anno, ſine intermiſſione orationis incenſum in conſpectu Domini dirigatur.

Hortatio ad piè ibi orandum pro his enarratis.

§. 2. Quamobrem vos omnes, quos uti peculiares filios præcipuos complectimur affectu, vehementer in Domino hortamur, ut in hoc ſaluberrimo, & perneceſſario orandi ſtudio, vos ipſos piè, & diligenter exerceatis. Pauperes omnes ſumus, & Dei gratia indigemus, bonorum omnium auctor, & largitor eſt Deus, nihil boni adipiſci, nihil mali evitare ſine eo poſſumus, petite ergo, & accipietis, pulſate, & aperietur vobis. Orate pro Eccleſia Sancta Catholica, ut diſſipatis erroribus, unius

fidei veritas toto terrarum orbe propagetur. Orate ut peccatores redeant ad cor, & ne ſcelerum fluctibus abſorbeantur, ſed per Pœnitentiæ tabulam ſalventur. Orate pro Regum & Chriſtianorum pace, & unitate. Orate pro afflicto Regno Galliæ, ut qui dominatur cunctis regnis, & cujus voluntati nihil reſiſtit, Regi Chriſtianiſſimo, & optimè de Chriſtiana religione merito, veterem pietatem, & priſtinam tranquillitatem reſtituat. Orate ut fidei hoſtes, teterrimi Turcæ, qui furore, & audacia incenſi, Chriſtianis omnibus ſervitutem, & vaſtitatem minitari non ceſſant, ipſius Dei Omnipotentis dextera conterantur. Orate denique pro nobis ipſis, ut Deus infirmitatem noſtram ſublevet, ne tanto oneri ſuccumbamus, ſed det nobis in populo ſuo, verbo, & exemplo proficere, & opus miniſterii noſtri adimplere, ut una cum grege nobis, licèt immeritis, credito, ad vitam ſempiternam perveniamus, per aſperſionem ſanguinis Agni immaculati, quem in Altari offerimus, & Deo Patri repræſentamus, ut reſpiciat in faciem CHRISTI ſui, & parcat nobis peccatoribus, intercedente etiam advocata noſtra Sanctiſſima Virgine Dei genitrice MARIA, Sanctiſque omnibus cum CHRISTO Domino regnantibus.

Hæc oratio initiatur in Palatio Apoſtolico in prima Dominica Adventus.

§. 3. Hanc autem piam orationem nos ipſi primùm in noſtro Apoſtolico Palatio, prima Dominica ſacri Adventus poſt Miſſarum ſolemnia inchoabimus, cum Venerabilibus fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus, & qui in Urbe adſunt Epiſcopis, & Prælatis, ut deinceps ſuo ordine in cæteris Urbis Eccleſiis ad præſcriptam formam celebretur, & ſalutaris conſuetudo ſine intermiſſione orandi ritè ac devotè inducatur.

Indulgentiæ pro orantibus Sanctiſſ. D.N.Paul.V. cit. in rubr. tempus orandi arbitrarium eſſe induſit.

§. 4. Cæterùm, ut eo propenſiùs in hoc pio inſtituto perſeveretis, de Omnipotentis Dei miſericordia, & beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli auctoritate confiſi omnibus, & ſingulis utriuſque ſexûs Chriſti fidelibus verè pœnitentibus, & confeſſis, ac Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento refectis, qui in quacumque Eccleſia, ubi oratio ejuſmodi indicta fuerit, devotè orando unam ſaltem horam perſeveraverint, plenariam peccatorum ſuorum indulgentiam concedimus, & elargimur. iis verò qui inibi pias ad Deum preces brevioris temporis ſpatio effuderint, ſeptem annos, & totidem quadragenas de injunctis ſibi, aut aliàs debitis pœnitentiis miſericorditer in Domino relaxamus.

Dat. P. An. 1. die 25. Nov.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum die vigeſima-quinta Novembris, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo, Pontificatus noſtri Anno primo.

XVIII.

Nullitates juriſdictionis, citationis & mandati, & non aliæ, in omnibus Status Eccleſiaſtici Tribunalibus attendantur.

Hoc idem quoad Tribunalia Urbis juſſit Pius IV. ſup. in Tom. 2. in ejus conſt. 58. cum ab ipſo. Et ſpecialiter in Rota, in alia ejus conſt. 44. In Thron. Et in commiſſionibus cauſarum, id ſpecificari decrevit in altera ejus Bulla 59. Cùm nuper. Et eadem decrevit Paul. V. in ejus conſtitut. 71. Univerſi. §. 1. ſuprà in Tom. 2.

Edita An. D. 1593.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

LItium diſpendiis, & ambagibus, præſertim inter perſonas curæ, & juriſdictioni noſtræ, etiam in temporalibus ſubjectas occurrere, quantum in nobis eſt, cupientes.

Pius IV. tres tantùm nullitates à judicibus Urbis attendi decrevit, ut ſuprà Tom. 2. in ejus Bulla 58. Cùm ab ipſo, & Hic Pont. ad omnes latiùs Status Eccleſiaſtici extendit.

§. 1. Statutum fel. recordat. Pii Papæ Quarti prædeceſſoris noſtri, ne Judices Almæ Urbis nullitates attendant, niſi ex defectu citationis, juriſdictionis, aut mandati, ſed illis non obſtantibus ad expeditionem cauſarum procedant, ad omnes & quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, Magiſtratus, & Officiales, nedum Urbis etiam Capitolinos, ſed in quibusvis ditionis temporalis Eccleſiaſticæ, Provinciis, & Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis quamcumque juriſdictionem exercentes, & quavis auctoritate, & dignitate fungentes, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione extendimus, & ampliamus, atque in quocumque Tribunali, aut Curia ſæculari, etiam Capitolina, vel Eccleſiaſtica firmiter, & inviolatè ſervari.

Clauſ. ſublata &c. apponit.

§. 2. Sicque & non aliter per quoſcumque ex ipſis Judicibus, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ac Legatos etiam de latere, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi facultate, in quacumque cauſa, & inſtantia etiam nunc pendente, aut in futurum movenda Eccleſiaſtica, prophana, civili, & criminali, aut mixta, judicari, & definiri, & quibuscumque nullitatibus præter ſuperiùs expreſſas nequaquam attentis, ad expeditionem cauſarum earumdem procedi debere præcipimus, & mandamus. Decernentes irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his per quoſcumque quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulas derogat. addit.

§. 3. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, nec non legibus etiam, Imperialibus, earumdemque Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, & locorum etiam dictæ Urbis, juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, ipſis, earumve conſiliis, Judicibus, Magiſtratibus, Officialibus, Curiis, Tribunalibus, Collegiis, vel perſonis quomodolibet conceſſis, etiam ſæpiùs approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & individua mentio, aut quævis alia expreſſio habenda, aut quævis alia forma ad hoc ſervanda eſſet, tenores hujuſmodi, perinde ac ſi ad verbum inſerti, & forma in illis tradita ad unguem ſervata foret, pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, ad effectum præſentium ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque quibuscumque.

Tranſumptis credi jubet.

§. 4. Volumus autem præſentium literarum exemplis etiam impreſſis, Notarii publici manu ſubſcriptis, & ſigillo Prælati Eccleſiaſtici obſignatis eamdem fidem haberi, quæ haberetur eiſdem præſentibus exhibitis vel oſtenſis, eaſdemque præſentes in valvis Baſilicæ Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris eſt, affigi, & publicari, ac poſt triginta dies cunctos quos concernunt perinde afficere, ac ſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent. Nulli ergo, &c.

D. P. An. 1. die 9. Febr.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo tertio, quinto Idus Februarii, Pont. noſtri Anno 2.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini noſtri Jeſu Chriſti 1593. die 22. menſis Martii, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto patris, & D.N.D. Clementis divina providentia Papæ VIII. Anno ejus 2. ſupradicta litera affixa, & publicata fuerunt ad valvas Baſilic. SS. Petri, & Joannis Lateranen. de Urbe, & in acie Campi Floræ, per nos Joannem Baptiſtam Bagni, & Franciſcum Baron Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſ.

Baptiſta Preſſius Mag. Curſ.

XIX.

Approbatio conſtit. Pauli IV. & Pii V. circa leges, & ordinationes à Judæis ubique locorum obſervandas. Et expulſio eorumdem ab omnibus Civitatibus, & Terris Status Eccleſiaſt. Roma, Avenione, & Ancona exceptis.

Hanc conſtit. quoad Hebraos Orientales, & alios Anconæ domicilium habentes, hic idem Pont. declaravit infrà in ejus Bulla 26. Ex Apoſtolica.

De materia Judæorum notavi ſuprà Tom. 2. in Pauli IV. conſt. 3. cùm nimis.

Edita An. D. 1593.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

CÆca & obdurata Hebræorum perfidia, non ſolùm ingrata eſt in Dominum, ac Redemptorem humani generis JESUM CHRISTUM Dei Filium ipſis promiſſum, & ex ſemine David ſecundùm carnem natum, ſed neque etiam ſanctæ Matris Eccleſiæ, ipſorum converſionem patienter expectantis, magnam erga eos miſericordiam agnoſcit, quinimò pietati Chriſtianæ pro gratia injuriam reddens, non ceſſat quotidiè tot committere enormes exceſſus, tot deteſtanda patrare flagitia in præjudicium ipſorum Chriſti fidelium, qui eos in teſtimonium veræ fidei, & in memoriam paſſionis Dominicæ, atque ut tandem reſipiſcant benignè tolerant, & recipiunt, ut nos gravibus querimoniis ea de cauſa ad nos perlatis impulſi, cogamur pro debito paſtoralis officii opportunum aliquod huic malo remedium adhibere.

Prohibitio Judæis, hos libros, & alia impia ſcripta retinendi vel quovis modo utendi.

§. 1. Sanè jam pridem fel. record. Paulus Papa Quartus prædeceſſor noſter per ſuam ſub dat. pridiè Idus Julii, Pontificatus ſui Anno primo editam conſtitutionem, prudenti ac ſalubri conſilio certas præſcripſit leges, quas Judæi in Terris ditionis Eccleſiaſticæ degentes ſervare tenerentur.

Pius V. approbavit in conſtu. 6. & in ſua conſt. 80. & poſt à de Statu Eccleſiaſtico expulſit in ſua conſt. 6. & 30.

§. 2. Eaſque poſtmodum recolendæ mem. Pius Papa Quintus itidem prædeceſſor, ſub dat. videlicet tertio-decimo Kalendas Maii, Pontificatus ſui Anno primo, non ſolùm innovavit, ſed etiam complura indulta, & privilegia, quorum obtentu Judæi ſe tuebantur, abrogando, eamdemque Pauli prædeceſſoris conſtitutionem, adverſus illa reſtituit, ac firmiter obſervari præcepit, ac demum per alias ſuas literas eos ab omnibus ditionis temporalis Eccleſiaſticæ Civitatibus, Terris, & locis, Urbe Roma, & Ancona exceptis, perpetuò exulare juſſit, prout in eorum literis latius continetur.

Sed tamen Judæi quàmplura indulta & tolerantias adverſus prædictas leges extorſerunt.

§. 3. Quæ cùm optima ſuadente ratione à ſancta hac Sede emanaverint, ipſi tamen Judæi ſucceſſu temporis paulatim ab hujuſmodi vinculis ſe eximere attentarunt, & forſan ab aliis prædeceſſoribus noſtris, qui ut eos ab eorum caligine ad agnitionem veræ fidei allicerent, manſuetudinem Chriſtianæ pietatis non denegandam eis cenſuerunt, aliquas ſuper hoc tolerantias, ſive indulta extorſerunt. Quibus poſtmodùm contra piam eorumdem prædeceſſorum mentem, & intentionem pravè abutentes, eò tandem ſunt progreſſi, ut adverſus divinas, naturales, humanaſque leges, magnis, & gravibus uſuris pecuniarum, quas præſertim à pauperibus, & egenis exigunt, monopoliis illicitis, & fœneraticiis pactis, fraudibus, dolis in contrahendo, ac fallaciis, plurimos cives, & incolas ditionis temporalis Eccleſiaſticæ, ubi commorantur, miſerè exhauſerint, bonis ſpoliaverint, ac tenuis potiſſimùm fortunæ homines, præſertim ruſticos, & ſimplices, non ſolum ad extremam inopiam, & mendicitatem, ſed propemodùm in ſervitutem redegerint, multa præterea, & quidem graviora ſcelera, flagitia, & ipſi commiſerint, & perdito cuique à nequiſſimo in facinoribus patrandis ſuam libentiſſimè operam, & quamcumque poterunt opem præſtiterint.

Hic itaque Pontifex dictas Pauli IV. Pii V.

§. 4. Nos igitur his, & aliis graviſſimis de cauſis adducti, hujuſmodi nationem ac pleriſque ex noſtris Populis, apud quos experientia docuit eam multò plus detrimenti afferre, quàm boni ab ipſa ſperari queat, cenſuimus omninò expellendam, & tamen ne à nobis prorsùs ejecta, ad gentes, quæ CHRISTUM non nôrunt, divertat, atque à viis ſalutis reliquiis Iſraël prophetico ore promiſſæ longiùs recedat, eam ab amplioribus quibuſdam, aut nobis proximis Civitatibus, ubi faciliùs legum vinculis, & Judicum ſeveritate in officio contineri poſſit, duximus non repellendam. Ac proinde nos eorumdem Pauli, & Pii prædeceſſorum veſtigiis inhærentes, primùm quidem eorum conſtitutiones, & literas, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, harum ſerie approbamus, & innovamus, illiſque perpetuæ, inviolabilis, & inconcuſſæ firmitatis robur adjicimus.

conſt. innovat, & confirmat.

Privilegia eis in contrarium conceſſa revocat.

§. 5. Deinde verò, uſu, & reipſa edocti, quæ eiſdem Judæis præter illorum formam, pia & benigna eorum qui ſecuti ſunt, prædeceſſorum noſtrorum indulgentia permiſſa fuerunt, ea, ut ſperabatur minimè profuiſſe, quinimò contra mentem concedentium, malitia Judæorum in damnum Chriſti fidelium retorta extitiſſe, omnia, & quæcumque ſi quæ forſan à fœl. mem. Pio Quarto, Sixto Quinto, & aliis Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, ſive de eorum, ut aſſeritur, mandato in favorem eorumdem Judæorum, tam in Alma Urbe tantùm quàm in quibusvis aliis ditionis temporalis Eccleſiaſticæ Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis degentium, etiam ſuper hoc ipſo, ut ubilibet commorari eis liceat, in genere vel in ſpecie, etiam Motu proprio, vel ſub prætextu cauſæ, & tituli oneroſi, etiam vim contractus inducentis, aut alias conceſſa dicuntur, privilegia, permiſſiones, indulta, aut capitula, quorum etiam omnium, & ſingulorum tenores pro expreſſis, ac ad verbum inſertis habemus, in ea parte qua prædictis eorumdem Pauli, & Pii V. prædeceſſorum, necnon præſentibus noſtris literis adverſantur, aut ultra illas aliquid concedunt, harum ſerie revocantes, caſſantes, abolentes, irritaque, caſſa, & nulla decernentes.

Exulareque præcipit à toto ſtatu Eccleſiaſtico præter quam ab Urbe Roma, Ancona, & Avenione. Ad hoc vide quod notavi in rubr.

§. 6. Hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione præcipimus, & mandamus, ut omnes, & quicumque Judæi utriuslibet ſexùs, in quibuſvis ditionis noſtræ temporalis univerſæ Civitatibus, etiam Bononien. & Beneventan. Oppidis, Terris, Caſtris, & locis, etiam ſub eadem ditione conſiſtentium, Baronum, & Domicellorum quamcumque juriſdictionem, præeminentiam, titulum, inſignia ſeu exemptionem habentium, ad præſens reperiuntur, debeant omninò, intra tres menſes à die publicationis præſentium literarum in Romana Curia faciendæ numerandos, ex ejuſdem ditionis temporalis, & ſtatus Eccleſiaſtici finibus diſceſſiſſe & aliò commigraſſe. Quin potiùs tam illos quàm alios, ſi qui fortaſſe ad prædictum ſtatum accedent, jubemus in poſterum à tota ditione præfata, non ſolùm noſtris, ſed etiam perpetuis futuris temporibus ſine ulla ſpe reditus exulare, ita ut quicumque Judæi ſive incolæ, ſive peregrini, præſentes aut futuri, in quavis dictæ ditionis Civitate, Oppido, Terra, vel loco, etiam Domicellorum, & Baronum hujuſmodi quandocumque poſt lapſum trium menſium prædictorum inventi fuerint, rebus omnibus ſpolientur, eæque Fiſci juribus applicentur, eorum verò unuſquiſque, qui ætate, & corpore viribus ſatis firmis ad eam pœnam ſuſtinendam reperietur, ad triremes quoad vixerit, ſit eo ipſo damnatus. Idque in toto ſtatu prædicto ubique ſervetur (Urbe Roma, & Avenionen. atque Anconitan. Civitatibus dumtaxat exceptis) ubi eos, qui ad præſens ibidem, vel alibi intra prædictū ſtatum degunt, ſi ad dictas potiùs Civitates quàm aliò ſe recipere maluerint, & prædictis de cauſis, & ad proſequendas cum Orientalibus mercaturæ negotiationes, & commercia, & quia illos

præ-

præſertim, qui noſtro, & hujus Sedis conſpectui proximi ſunt, pœnæ formidine à maleficiis temperaturos, atque interdum aliquos lumen veritatis facilius agnituros ſperamus, cenſuimus tolerandos.

Statutis locorum, Apoſtolicisque & canonicis ſanctionibus, & prædictis Pauli 4. & Pii 5. conſtitutionibus ligari declarat.

§. 7. Verùm his ipſis, quos in tribus tantùm prædictis Civitatibus commorari permittimus, Univerſis, & ſingulis Judæis præcipimus, ut Civitatum prædictarum in quibus pro tempore habitaverint, ſtatuta favorem Chriſtianorum concernentia, nec non edicta Ordinariorum, & Magiſtratuum, præcipuè verò noſtras, ac prædictas Pauli, & Pii Quinti prædeceſſorum, & alias Apoſtolicas & canonicas, quæ circa ipſos Judæos aliquid diſponunt conſtitutiones inviolabiliter obſervent.

Executores hujus conſtit. deputat.

§. 8. Quocircà tam dilectis filiis noſtris in Alma Urbe Vicario, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario, quàm aliis univerſis & ſingulis ſtatus, & ditionis Eccleſiaſticæ Civitatum, & Oppidorum, & locorum Ordinariis, nec non Legatis, Vicelegatis, Præſidibus, & Gubernatoribus, nunc, & pro tempore exiſtentibus, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenùs eorum unuſquiſque curet, quantum in ſe, præſentes literas nulla alia à nobis expectata juſſione, aut mentis declaratione, debitæ executioni quamprimùm demandari, ac deinde perpetuò firmiter, & inviolatè obſervari, nec ſolùm quicquam contra illarum tenorem, etiam prætextu hactenùs conceſſorum indultorum, permiſſionum, ſive conſuetudinum tolerare, indulgere, aut permittere, vel licentias aliquas concedere præſumant, ſed contra quoſcumque inobedientes, & transgreſſores omni ſeveritate animadvertant, contradictores per opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo.

Clauſulas derogatorias apponit.

§. 9. Non obſtantibus præmiſſis, nec non quibuſvis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ſtatutis, & conſuetudinibus etiam juramento &c. roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, tàm per ſuperiùs nominatos, quàm alios quoſcumque noſtros prædeceſſores Univerſitatibus eorumdem Judæorum, ſive eorum aliquibus etiam derogatoriis, & ex quibuſvis cauſis etiam graviſſimis, & urgentiſſimis, atque oneroſis; vim contractus ſolemniter initi, ultrò citròque obligatorii inducentibus, tam in genere ſuper præmiſſis, & ſuper habitando in locis ditionis Eccleſiaſticæ eis beneviſis, & ſuper exercendo quocumque mercaturæ genere, quàm in ſpecie iis qui in tribus prædictis Civitatibus commorantur, ſeu aliàs conceſſis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua mentio habenda, aut quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenore hujuſmodi pro expreſſis, ac forma ad unguem ſervata ad verbum inſertis habentes, ſpecialiter, & expreſsè harum ſerie derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Formam publicationis ſubjicit.

§. 10. Volumus autem, præſentes literas in valvis Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, per aliquem ex Curſoribus noſtris, ut moris eſt, publicari, & elapſo termino ſuperiùs deſcripto, eos quos concernunt perinde afficere, acſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Tranſumptiſque credi jubet.

§. 11. Illarum quoque tranſumptis etiam impreſſis, Notarii publici manu ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eamdemque fidem haberi, quæ ipſis originalibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ. Nulli ergo &c.

Dat. P. A. 2. die 25. Febr.

Datum Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, Milleſimo quingenteſimo nonageſimo tertio, Kal. Martii, Pont. noſtri Anno ſecundo.

Publicatio.

Anno à Nativitate D.N. *Jeſu Chriſti* 1593. *indictione 6. die verò* 13. *menſis Martii Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. Domini Clementis divina providentia Papæ VIII. Anno ejus 2. Supradicta literæ affixæ, & publicatæ fuerunt, ad Valvas Baſilicarum SS. Petri, & Joannis Lateranen. de Urbe, nec non in acie Campi Floræ, per nos Joannem Baptiſtam Bagni, & Franciſcum Baton.* S.D.N. *Papæ Curſ.*

Baptiſta Preſſius Mag. Curſ.

XX.

Contra Hebræos, tenentes legentesque libros Thalmudi, & alios hactenus damnatos, aut blaſphemias, & contumelias in Deum & Sanctos continentes.

De libris Thalmudi, prima prodiit prohibitio ab Innoc. IV. in Tom. 1. fol. 85. in conſt. 2. Impia, & alia de his & ſimilibus libris, prodiit à Jul. III. in conſt. 24. Cùm ſicut. in d. Tom. 1. Alia autem de materia Judæorum indicavi in conſt. præced.

Edita A. D. 1593.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CUm Hebræorum malitia novas in dies excogitet fraudes, quibus pernicioſa volumina, libroſque impios, ac planè deteſtabiles, tum antiquitùs damnatos, tum recens conſcriptos in vulgus proferat.

Approbatio prohibitionis libri Thalmudi, & aliorum deteſtabilium ſcriptorum.

§. 1. Nos & ipſis exitiale, & Chriſtiano populo periculoſum rati hanc eorum nequitiam conniventibus oculis tolerare, ac pro noſtro paſtorali officio opportunum huic malo remedium adhibere volentes, adducti exemplo complurium Romanorum Pontt. prædeceſſorum noſtrorum, præſertim fe. re. Gregorii IX. Innocent. IV. Clementis IV. Honorii IV. Joannis XXII. Julii III. Pauli IV. & Gregor. XIII. qui ſæpiùs impium illud Thalmud nuncupatum, & alia ſimilia reprobata & deteſtanda ſcripta & volumina damnarunt, & retineri prohibuerunt, ſeu aliàs ex Chriſtiani Orbis Provinciis & Regnis pio zelo exterminarunt, omnes & ſingulas eorumdem prædeceſſorum ſuper hoc editas literas, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, harum ſerie approbantes & innovantes.

Prohibitio Judæis, hos libros, & alia impia ſcripta retinendi vel quovis modo utendi.

§. 2. Atque illis hæc addentes, omnibus & quibuſcumque Univerſitatibus Hebræorum, eorumque ſingulis, tam in temporali S.R.E. ditione, quàm etiam extra eam ubivis locorum, & in quibuſvis Chriſtiani orbis partibus conſtitutis, perpetuò prohibemus, ne quoſvis libros & codices impios Thalmudicos ſæpè damnatos, vaniſſimos cabaliſticos, atque alios nefarios à prædeceſſoribus noſtris prohibitos & condemnatos, necnon opera, commentaria, tractatus, volumina & ſcripta quæcumque, tam lingua Hebraica quàm quavis alia hactenus conſcripta, aut verſa, edita, & impreſſa, ac in poſterùm conſcribenda aut vertenda, edenda vel imprimenda, continentia ſeu continentes, tacitè vel expreſsè, hæreſes vel errores contra ſacras veteris legis & Teſtamenti ſcripturas, necnon contumelias, impietates, blaſphemias contra DEUM, ſanctiſſimam Trinitatem, & Salvatorem noſtrum Dominum JESUM CHRISTUM, ejuſque ſanctam Chriſtianam fidem, ac beatiſſimam ipſius Genitricem ſemper Virginem MARIAM, & beatos Angelos, Patriarchas, Prophetas, Apoſtolos, alioſque Sanctos DEI, ſacratiſſimam Crucem, ſacramenta novæ legis, ſacras Imagines, & ſanctam Catholicam Eccleſiam, & Sedem Apoſtolicam, ac contra Chriſti fideles, præſertim Epiſcopos, Sacerdotes, & alias Eccleſiaſticas perſonas, atque etiam contra nuper ad ejuſdem CHRISTI fidem converſos ac Neophytos, & aliàs contra Religionem Catholicam, vel in quibus etiam impudicæ & obſcenæ narrationes memorantur, etiam ſub prætextu

quòd expurgata fuerint, vel donec expurgentur, ſive quòd de novo typis excuſa fuerint, mutatis nominibus, vel etiam ſub obtentu ſeu tolerantia aut permiſſione, ut prætendunt, Secretarii aut cujuſvis perſonæ ſacri Concilii Tridentini, aut Judicis librorum prohibitorum per rec. mem. Pium Papam IV. prædeceſſorem noſtrum editi, vel cujuſvis indulti Apoſtolici, aut licentiæ per S. R. E. Cardinales, etiam Legatos aut Camerarium, ſeu Cameram Apoſtolicam vel nuncios, etiam cum poteſtate Legati de latere, aut locorum Ordinarios, ſeu Inquiſitores hæreticæ pravitatis forſan quomodolibet conceſſa, aut quovis alio quæſito colore, legere, habere, vel retinere, emere vel vendere, aut evulgare ullo modo audeant vel præſumant.

Revocatio quarumcumque facultatum, licentiarum & indultorum, illa tenendi.

§. 3. Omnes verò & quaſcunque facultates, litteras, permiſſiones, indulta, tolerantias legendi, tenendi, etiam ad tempus certum vel incertum, vel ad effectum prædicta, & ſub ſimilibus vel aliis prætextibus quæcumque, ut præfertur, prohibita ſcripta, volumina, libros, & alia ſupradicta quibuſvis Judæis, in genere vel in ſpecie, à prædeceſſoribus noſtris, & dicta Sede Apoſtolica ſeu ejus Legatis etiam de latere, vel Nunciis aut Inquiſitoribus hæreticæ pravitatis, aut locorum Ordinariis, vel quibuſvis aliis, quavis dignitate vel auctoritate fungentibus, etiam S. R. E. Cardinalibus, ejuſque Camerario ſeu Camera prædicta, ſub quibuſvis verborum formis & conceptionibus, & quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis clauſulis, ac vim contractus inducentibus, irritantibusque & aliis decretis, etiam Motu proprio & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſeu ad quorumcumque Principum, etiam Regali, Ducali, vel alia quacumque præeminentia fulgentium inſtantiam, vel eorum intuitu conceſſas, auctoritate & tenore præmiſſis revocamus, irritamus, & annullamus, ac pro revocatis, irritis & penitus infectis in perpetuum haberi volumus.

Prohibitio concedendi has licentias, & eis utendi.

§. 4. Diſtrictiùs inhibentes, tam quibuſcumque ex prædictis, quavis auctoritate & facultate ſuffultis perſonis, ne hujuſmodi licentias, tolerantias, indulta quoquo modo concedere, quàm Judæis, ne illis ſic per præſentes revocatis, aut poſthac forſan de facto concedendis uti, aut earum prætextu ſeu aliàs quomodolibet libros prædictos retinere, legere, deferre, emere, vendere, aut de novo edere præſumant.

Præfixio termini ad ejuſmodi libros conſignandi Inquiſitoribus, aut locorum Ordinariis.

§. 5. Quinimò ſi quos ad præſens habent, eos ſtatim intra decem dies Romæ in officio Sanctæ Romanæ & univerſalis Inquiſitionis, extra Urbem verò intra duos menſes à die publicationis præſentium numerandos, locorum Ordinariis ſeu Inquiſitoribus hæreticæ pravitatis, à quibus poſtmodum abſque alio mandato noſtro, nulla interpoſita mora comburantur, exhibere, tradere & conſignare omninò teneantur & debeant.

Pœnarum inflictio in contravenientes.

§. 6. Præcipientes, tam ipſis Judæis quàm quibuſcumque Typographis, Bibliopolis, ſeu mercatoribus, & aliis quibuſcumque Chriſti fidelibus, etiam cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis vel conditionis exiſtentibus, ſub pœnis amiſſionis librorũ, & publicationis omnium bonorũ, Fiſco ejus Principis in cujus ditione libri reperti fuerint applicandorum, ac aliis etiam gravioribus & corporis afflictivis arbitrio Diœceſani, ac etiam Inquiſitoris, ſi inibi fuerit, ſtatuendis ac moderandis, necnon quoad Chriſtianos, etiam excommunicationis majoris latæ ſententiæ per unumquemque contrafacientẽ eo ipſo incurrendæ, ne hujuſmodi libros & alia ſcripta ſuperiùs prohibita, ut præfertur retinere, habere, legere, edere, typis excudere, ſeu imprimere, deſcribere, vel exemplare, advehere, emere, vendere, donare, commutare, aut aliàs quomodolibet diſtrahere vel alienare.

§. 7. Neve quiſquam, etiam ſub prædictis & aliis pœnis contra fautores Apoſtatarum à fide & hæreticorum à ſacris canonibus & conſtitutionibus Apoſtolicis inflictis, ipſis Hebræis, pro habendis, ſcribendis, ſeu imprimendis hujuſmodi libris, vel undecumque afferendis ſeu tranſvehendi, aut pro eorumdem legendorum licentia de cætero impetranda, opem, conſilium, auxilium vel favorem præſtare aut impendere quoquo modo audeat.

Et in fautores Hebræorum in præmiſſis.

Deputatio executorum hujus conſt.

§. 8. Quocircà venerabilibus fratribus noſtris tam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus adverſus hæreticam pravitatem in toto terrarum Orbe generalibus Inquiſitoribus, quàm etiam Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, cæteriſque locorum Ordinariis, & Inquiſitoribus quibuſcumque ejuſdem hæreticæ pravitatis, in quibuſvis Regnis, Provinciis, & Civitatibus pro tempore exiſtentibus, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi & eorum ſinguli, in Civitatibus, Terris, & locis, ubi Judæi commorantur, tam in eorum Synagogis & locis publicis, quàm privatis domibus, aut officinis, & aliàs ubique locorum etiam apud Bibliopolas Chriſtianos prædictos ſic prohibitos libros & ſcripta, per ſe vel alium ſeu alios ab eis deputandis diligentiſſimè perquirant, & contra eos qui ſuper retentione hujuſmodi culpabiles reperti fuerint, ad prædictarum & aliarum etiam graviorum eorum arbitrio pœnarum executionem procedant. Contradictores necnon inobedientes quoſcumque, eiſve auxilium, conſilium, vel favorem præſtantes, per opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 9. Non obſtantibus præmiſſis, necnon conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, dictis Hebræis, eorumve Univerſitatibus, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis & decretis, in genere vel in ſpecie quomodolibet conceſſis, etiam ſæpiùs approbatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi aliàs pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & individua mentio habenda, ſeu quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda eſſet, tenores hujuſmodi, necnon formas, & decreta in illis appoſita, acſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis quoad reliqua in ſuo robore permanſuris, ad effectum præmiſſorum ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Forma & effectus publ. hujus conſt. Quam publ. habes hic in fin.

§. 10. Volumus autem præſentes litteras, ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, atque in platea quæ Judæorum nuncupatur, per Curſores noſtros publicari, earum exemplis inibi affixis, ac dimiſſis, ac poſt hujuſmodi publicationem & elapſum terminum ſuperiùs præſcriptum, cunctos & ſingulos quos concernunt, perinde arctare, atque efficere, acſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Tranſumptis fides.

§. 11. Illarumque exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eamdem prorſus fidem in judicio & extra illud habere, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ approbationis, innovationis, additionis, prohibitionis, revocationis, irritationis, annullationis, voluntatum inhibitionis, præcepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Datum

Dat. P. A. 2. die 28. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo tertio, pridie Calend. Martij, Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Publicatio.

Anno à nativitate D. 1593. indict. 6. die vera Sabbati 3. menſis Aprilis. Pont. Sanctiſſimi in Chriſto patris, & D. N. D. Clementis divina providentia Papæ VIII. anno ejus ſecundo, retroſcriptæ literæ Apoſt. affixæ & publicatæ fuerunt in valvis Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, in acie Campi Floræ, & in Platea nuncupata Judæorum, relictis in eis copiis affixis per nos Jo. Baptiſt. Bagni, & Franciſcum Baran. S. D. N. Papæ Curſ.

Baptiſta Preſſius Mag. Curſ.

XXI.

Reformatio circa electionem Præpoſiti generalis, aliorumque Prælatorum Congregationis Monachorum Eremitarum S. Hieronymi de Obſervantia, ſub regula S. Auguſtini, & Capitulorum generalium & Dietarum celebrationem, totiuſque Ordinis ſalubrem directionem.

Edita An. D. 1593.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Quæ ad proſperam religioſorum directionem, ac reformationem pertinent, ea libenter concedimus, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Sanè cum poſt futura Feſta Paſchalia, Capitulum generale Congregationis Monachorum Eremitarum S. Hieronymi in Monaſterio S. Petri de Hoſp. Lauden. diœceſis celebrandum ſit, nos qui Congregationem ipſam ad priſtinam regularis obſervantiæ normam reduci ac reformari maximè cupimus, nonnulla quæ in eodem Capitulo publicari, & deinceps perpetuò in eadem Congregatione obſervari volumus, & ſtatuenda cenſuimus.

Approbatio actorum in Capitulo gen. & Dieta ultimo loco habitis.

§. 1. Motu igitur proprio, & ex certa ſcientia, maturaque deliberatione noſtra, & de Apoſtolicæ Sedis plenitudine, cùm acceperimus ex diverſarum Apoſtolicarum conſtitutionum diverſis temporibus, à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, pro eadem Congregatione factarum forſan invicem contrarietate, in Capitulo generali Mantuæ ultimo celebrato, ac in Dieta generali de menſe Octobris proximè præterito habita, omnia in illis geſta juxta Patrum conſtitutum præſcriptum ad unguem fieri non potuiſſe, imò forſitan aliquibus earumdem conſtitutionum aliqua ex parte contraventum extitiſſe, & ideò de illorum validitate ab aliquibus hæſitari potuiſſe & poſſe, nos omnia & ſingula, tam in prædicto Capitulo quàm in Dieta generali hujuſmodi facta, geſta, ſtatuta & ordinata, quatenùs tamen ſacris Canonibus & Concilii Tridentini decretis, ac regularibus ejuſdem Congregationis inſtitutis ſint conformia, etiamſi in illis conſtitutionum prædictarum omnium & ſingularum forma ad unguem minimè ſervata, aut contra aliquarum ex illis diſpoſitionem ex illis forſan facta fuerunt, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium validamus, confirmamus, & approbamus, omniſque & ſingulos præmiſſos, & alios quoſcumque, juris & facti defectus, ſi qui in eiſdem intervenerint ſupplemus, ac valida firma & efficacia fore, ſuoſque plenarios ſortiri & obtinere effectus decernimus.

Juſſio confirmandi Georgium Lucianum Præpoſitum gen. pro alio triennio.

§. 2. Inſuper quia per alias noſtras in ſimili forma Brevis literas, dilectum filium Georgium Lucianum Cremonen. ejuſdem Congregationis Præpoſitum generalem in prædicta Dieta generali, in Virgilij de Mantua olim ejuſdem Congregationis Præpoſiti generalis prædefuncti locum canonicè electum, ad triennium proximum à die celebrationis proximi futuri Capituli generalis numerandum confirmavimus, prout in illis litteris pleniùs continetur. Dilectis filiis Definitoribus, Conſultoribus, Prioribus, & aliis in dicto Capitulo præſidentibus, ac vocem habentibus, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ pœna præcipimus & mandamus, ne circa electionem novi Generalis quicquam attentare, aut quoquo modo innovare præſumant, ſed juxta præteritarum noſtrarum literarum ſeriem, eumdem Georgium ad hujuſmodi triennium in Generalem confirment & recognoſcant, eidemque Prioratum aliquem ejuſdem Congregationis juxta illius regularia inſtituta per eum dicto triennio durante, tenendum, regendum, & gubernandum, qui etiam totius Ordinis caput durante officio Generalatus exiſtat, aſſignent & concedant; irritamque nihilominùs & inanem, quamcumque electionem, ſeu aliam diſpoſitionem ſecùs faciendam fore, nulliſque viribus ſubſiſtutam decernimus.

Gregor. 13. in ejus conſt. iſta quæ, Tom. 2. nonnulla ad preces Congregationis ſtatuit, quæ ejus conſtitutionibus adverſantur.

§. 3. Prætereà quia ut accipimus, in litteris ſeu conſtitutione fel. record. Gregorij Papæ XIII. prædeceſſoris noſtri, quæ incipit, Pro noſtri muneris officio, ſuper ſtatu dictæ Congregationis ſub dat. die 24. Pontificatus ſui anno quarto expedita, inter alia diſponitur, quòd deinceps dictæ Congregationis Præpoſitus generalis, Viſitatores, Conſultores & Definitores, ex numero Priorum ab ipſiſmet Prioribus tantùm eligerentur. Et quòd occurrente vacatione alicujus Prioratus, ad illum non eſſet aſſumendus, niſi qui tempore vacationis & electionis alicujus Monaſterii Vicarius eſſet. Quod Viſitatores Monaſteriorum Sancti Alexij de Urbe, & Sancti Pauli Albanenſis, in generali Capitulo & Definitoribus eligendis vocem non habeant. Et quòd Procuratores, qui ab unoquoque Monaſterio ad Capitulum deſtinantur, voce activa & paſſiva in eodem Capitulo generali careant, prout latiùs in eiſdem literis vel conſtitutione continetur, quæ omnia regularibus ejuſdem Ordinis inſtitutis adverſantur, atque in benemeritorum, idoneorumque religioſorum præjudicium tendunt.

Hic ideò Pont. decrevit, Præpoſitum, Conſultores, & Definitores, eligi poſſe, tam ex Prioribus quam aliis ſubditis.

§. 4. Nos prædictæ & alii cuicumque conſtitutioni Apoſtolicæ de ſimili materia diſponenti, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, in hac parte ſpecialiter & expreſsè derogantes, harum ſerie perpetuò ſtatuimus & ordinamus, quod poſthac tam generalis Præpoſitus quàm Conſultores & Definitores, tam ex Priorum quàm ſubditorum:

Prioreſque etiam ex non Vicariis.

§. 5. Ipſique Priores etiam ex eorumdem ſubditorum non Vicariorum tantum.

Procuratorem generalem ex omnibus ſubditis.

§. 6. Procurator verò generalis ſimiliter ejuſdem Congregationis, tam ex ſubditorum quàm Priorum numero, ſine tamen earum reſidentiarum præjudicio, & dummodò aliàs idonei & ſufficientes exiſtant, eligi & deputari poſſint & debeant.

Vocem quiſque habeat in Capitulis generalibus & Dietis, prout habebit ante Bullam Greg XIII.

§. 7. In generalibus verò & aliis intermediis Capitulis, ſeu dietis, omneſque qui juxta eorumdem regularium inſtitutorum diſpoſitionem, locum & vocem habere poſſunt & debent, ſicut antequam conſtitutio Gregor. præterita emanaſſet, poterant ac debebant, locum ac vocem hujuſmodi, ad quem omnes & ſingulos adverſus præteritam conſtitutionem in priſtinum reſtituimus, reponimus & reintegramus, liberè & abſque aliquo impedimento habeant, & habere poſſint ac debeant.

Præpoſiti gener. & Priorum officia triennio durent & non confirmentur.

§. 8. Ex præmiſſis tamen eidem, aut aliis conſtitutionibus Apoſtolicis circa ea quæ diſponunt, ut Generalis, Præpoſitus & Priores, aliique Officiales triennales eſſe debeant, minimè derogatum, aut alias præjudicium illatum eſſe aut cenſeri, ſed illorum reſpectivè officia hujuſmodi ad triennium durare debere, ultra quod in illis minimè confirmari, ſed Priores de uno ad aliud Monaſterium transferri tantum poſſe declaramus & decernimus.

Ambitus prohibetur.

§. 9. Inſuper omnes & ſingulos prædictæ Congregationis Religioſos, qui pro obtinendis in ipſa Congregatione dignitatibus, muneribus vel officiis, litteras commendatitias, favores, gratias, preces à

quibuſcumque perſonis, tam Eccleſiaſticis quàm ſæcularibus cujuſcumque ſtatus, gradus, conditionis, præeminentiæ, etiam Cardinalatus dignitate, & quacumque ſæculari, etiam Marchionali, Ducali, Regali, vel Imperiali poteſtate & præeminentia fungentibus ac fulgentibus, requirere & mendicare, aut alias ab ipſis etiam non requiſitis, ſed ſponte omninò delatis, quoquo modo uti auſi fuerint, omnibus & quibuſcumque dignitatibus, officiis, muneribus, & aliis oneribus & honoribus ipſius religionis per eos obtentis, necnon voce activa & paſſiva perpetuò privati, ac ad illa & alia quæcumque deinceps obtinenda perpetuo inhabiles & incapaces, etiam abſque alia declaratione, ſed tantummodò ex ipſa litterarum, favorum, gratiarum, etiam oretenus porrectarum hujuſmodi probatione exiſtant ex ipſo.

Contrariis Pontificiis constitutionibus derogatur, & non contrariis approbationis robur adjicitur.

§. 10. Cæterùm, conſtitutiones omnes quorumcumque Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum pro felici gubernio & directione dictæ Congregationis hactenus emanatas, quorum omnium & ſingulorum tenores & datas præſentibus pro expreſſis haberi volumus, in his tamen quæ præſentibus noſtris non adverſantur, perpetuò confirmamus & approbamus, illiſque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omneſque & ſingulos, tam juris quàm facti defectus, ſt qui intervenerint, in eiſdem ſupplemus, in illis præſentibus noſtris aliquo modo adverſari prætendatur, illis ſpecialiter & expreſsè derogamus ac derogatum eſſe volumus.

Clauſ. præſervativæ adjunguntur.

§. 11. Decernentes præſentes literas nullo unquam tempore, de ſubreptionis aut obreptionis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, aut quovis prætextu vel occaſiona infringi, revocari, retractari, ſuſpendi, limitari, aut in jus vel controverſiam revocari, neque ſub quibuſcumque ſuſpenſionibus, revocationibus, limitationibus, moderationibus, aut contrariis diſpoſitionibus pro tempore faciendis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties illas in priſtinum & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas eſſe & cenſeri.

Clauſula que ſublata &c.

§. 12. Sicque & non alias per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, quavis auctoritate fungentes, & dicti Ordinis Protectores, & alios Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & de latere Legatos, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præpoſitus, Viſitatores & Definitores, & alii executores exiſtant.

§. 13. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ moderno ac pro tempore exiſtenti Præpoſito generali, ac Viſitatoribus, Definitoribus, Prioribus & Monachis, univerſis & ſingulis ejuſdem Congregationis, quatenùs omnia & ſingula in præſentibus noſtris, ac in aliis Apoſtolicis literis & conſtitutionibus contenta, quæ per præſentes revocata non ſint, obſervent, & ab aliis quos ſpectat obſervari curent, eaque inter ejuſdem Congregationis regulas & conſtitutiones regulares deſcribi & adnotari, ac exemplari, regulaſque & conſtitutiones ipſas regulares ad præſentis noſtræ aliarumque Apoſtolorum conſtitutionum præſcriptum aptari faciant.

Contraris ſubmoventur.

§. 14. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in provincialibus, ſynodalibus & univerſalibus Conciliis editis, generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac ejuſdem Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & quibuſvis aliis perſonis, ſub quibuſcumque verborum formis & tenoribus, ac derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, irritantibuſque & aliis decretis, in genere vel in ſpecie: etiam Motu proprio, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, & conſiſtorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & approbatis, quibus omnibus & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, ac de verbo ad verbum inſerta, mentio ſeu alia expreſſio habenda eſſet, tenores hujuſmodi præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſsè, ac latiſſimè derogamus & derogatum eſſe volumus, ceteriſque contrariis quibuſcunque.

Dat. P. A. 2. die 14. Apri.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum; ſub Annulo Piſcatoris, die decima-quarta Aprilis, milleſimo quingenteſimo nonageſimo tertio, Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Subſequitur Reformatio circa totius Ordinis bonum regimen.

SAnctiſſimus Dominus noſter Dominus Clemens Papa Octavus & cæt.

Edita A. D. 1595. De Chori ſervitio.

Nullus omninò prætextu cujuſcumque privilegii vel Superioritatis etiam Generalatus, à ſervitio Chori cenſeatur immunis, niſi pro tempore quo quis in proprii officii munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem & Prædicatoribus, Superiores iis tantum diebus, quibus eos legere aut prædicare contigerit, diſpenſare poſſint. Idem quoque præſtare valeant, cum ægrotis & ſtudiorum cauſa legitime impeditis. In eos qui negligentes aut inobedientes fuerint, ſalutari pœnitentia Superiores animadvertant ad præſcriptum conſtitutionum, etiam alimenti, ſi opus fuerit, ſubtractione.

Sacræ ſcripturæ lectione.

§. 1. Lectio ſacræ Scripturæ, vel caſuum conſcientiæ bis in hebdomada præſcriptis diebus, in ſingulis Monaſteriis habeatur, ad quam Monachi omnes conveniant, eaque abſoluta mutua collatione circa explicatam doctrinam ſeſe utiliter exerceant.

Paupertatis voto.

§. 2. Quò Trident. Concil. decreta de paupertatis voto cuſtodiendo fidelius obſervent, præcipit, ut nullus ex Monachis, etſi Superior ſit, bona immobilia vel mobilia, aut pecuniam, proventus, cenſus, eleemoſynas, ſive ex concionibus, ſive ex lectionibus, aut pro Miſſis, tam in propria Eccleſia, quàm ubicumque celebrandis, aliòve ipſorum juſto labore & cauſa, & quocumque denique nomine quæſita, etſi ſubſidia conſanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tamquam propria, aut etiam nomine Monaſterii poſſidere poſſint, ſed ea omnia ſtatim Superiori tradantur, & Monaſterio incorporentur, atque cum cæteris illius bonis, reditibus, pecuniis ac proventibus confundantur, quo communis inde victus, & veſtitus omnibus ſuppeditari poſſit. Neque ſuperioribus, quicumque illi ſint, ullo pacto liceat eiſdem Regularibus, aut eorum alicui bona ſtabilia etiam ad uſumfructum, vel uſum, adminiſtrationem, vel commendam, etiam depoſiti aut cuſtodiæ nomine concedere, eorum verò, quæ ad neceſſitatem conceſſa erunt, nullus quicquam poſſideat ut proprium, neque ut proprio utatur. Nulla quorumcumque Superiorum diſpenſatio, nulla licentia, quantum ad bona immobilia vel mobilia, Monachos excuſare poſſit, quominùs culpæ & pœnæ ab ejuſdem Concilii decretis impoſitæ, & ipſo facto incurrendæ obnoxii ſint, etiamſi Superiores aſſeverent hujuſmodi diſpenſationes, aut licentias concedere poſſe, quibus in ea re fidem minimè adhiberi volumus.

Veſtitu & ſuppellectili.

§. 3. Monachorum veſtitus, & ſuppellex cellarum, ex communi pecunia cõparetur, & omninò uniformis ſit omnium Monachorum & quorumcumque Superiorum, ſtatuique paupertatis, quam profeſſi ſint, conveniat, ita ut nihil ſuperflui admittatur

nihil

nihil etiam, quod ſit neceſſarium, alicui denegetur. Quæcunque Monachorum veſtes, ſive laneæ omniſque alia ſuppellex, tam pro veſtitu quàm pro accubitu neceſſaria in aliquem commodum Monaſterii locum deferantur, ibique ab uno vel Monachis huic muneri deputatis diligenter cuſtodiantur, ut inde Superioris arbitrio, prout unicuique opus fuerit, ſubminiſtrari opportunè poſſint.

Cibo & pitancia.

§. 4. Omnes etiam Superiores, quicumque illi ſint, eodem pane, eodem vino, eodemque obſonio, ſive eadem, ut ajunt, pitantia in communi menſa prima vel ſecunda, niſi infirmitatis cauſa impediti fuerint, veſcantur, neque ſingulare aliquid, quo privatim quiſque in cibum utatur, ullo modo afferri poſſit. Siquis in ea re peccaverit, nihil ea die alimenti percipiat niſi panem & aquam.

Peculiaribus Præſtationibus ratione officiorum.

§. 5. Superiores omnes, etiam Generalis, qui reditus aut præſtationes peculiares ratione officiorum habent, earum accepta, & expenſa in libro diſtincto fideliter ac diligenter adnotari curent, neque in alios uſus quàm ratione officii neceſſarios quicquam expendant, quando verò contigerit ipſos in aliquo Monaſterio immorari, eam quantitatem pecuniæ in commune conferant, ex qua ſibi & iis qui ſecum erunt, victus ad præſcriptum regulæ ſuppeditetur.

Adminiſtratione bonorum cujuſcumque Monaſterii.

§. 6. Nullus ex Superioribus locorum adminiſtrationem bonorum, & aliarum rerum, diſpenſationemque pecuniarum, & redituum ſui Monaſterii, etiam nomine Monaſterii per ſe ipſum habere ſive exercere poſſit, ſed univerſum id onus tribus Religioſis ejuſdem Monaſterii à Generali ita demandetur, ut unus rerum, & bonorum redituumque colligendorum, & exigendorum curam habeat, alter tanquam Depoſitarius pecunias ac cætera ab illo collecta, & exacta fideliter aſſervet, alius de pecuniis, & rebus à Depoſitario acceptis, Priori, & Monachis, ac Monaſterio univerſo de neceſſariis, mandante tamen ipſo Priore, non ſecundùm proprium affectum, ſed juxta charitatis regulam, veluti bonus diſpenſator provideat. Officiorum hujuſmodi confuſione penitùs interdicta. Cæterùm hi tres, tam impenſi quàm accepti ſingulis menſibus ſuo Priori, adhibitis etiam duobus vel tribus Monachis ejuſdem Monaſterii probatioribus, rerumque uſu peritis, deinde ipſimet rurſus præſentibus, Priori, & peritis prædictis Generali vel Viſitatoribus, cùm advenerint, denique ipſe Generalis, ac Viſitatores in quolibet proximo Capitulo generali ſaltem coram tribus Judicibus ab ipſo Capitulo ad hoc conſtitutis illorum omnium, & etiam univerſæ adminiſtrationis ſuam, tam publicæ quàm privatæ rationem reddere teneantur, cujus etiam exemplum authenticum ex actis Capituli deſcribatur, ad hoc ut ad omne mandatum noſtrum, vel Sedis Apoſtolicæ Romam tranſmitti poſſit.

Regularium numerum in quolibet Monaſterio hic generaliter ſtatuit S D N. Paulus V. in ſua conſtit. 7. Sanctiſſimus.

§. 7. Ut Monaſterii bona & proventus, expenſis reſpondeant, in utroque Monaſterio is tantum deinceps conſtituatur, & in poſterum retineatur Regularium numerus, qui ex reditibus illius propriis, vel ex communibus conſuetis, vel etiam ſingulorum eleemoſynis aliiſve quibuſcumque obventionibus in commune, ut præfertur conferendis, commodè poſſit ſuſtentari.

Redituum aſſervatione.

§. 8. Reditus verò, & ſupradicta omnia, communi in loco ac tutò diligenter aſſerventur.

Declarationis prohibitione, tam de Concil. Trid quam de ipſis decretis.

§. 9. Superioribus autem, ne Conc. Trident. aut hæc noſtra decreta declarare ullo modo poſſint, omninò interdicimus, & prohibemus, decernentes irritum &c. Siquis autem contra præſumpſerit attentare, is eo ipſo omni gradu officioque privatus, ad ea inhabilis perpetuò exiſtat.

Lectorum & Prædicatorum privilegii uſu.

§. 10. Nullus, niſi actu vel legat vel prædicet, aliquo ſui gradus privilegio gaudeat.

Socii alicui adminiſtrandum concedendi qualitate.

§. 11. Si alicui ex neceſſaria cauſa Generalis judicio probanda, ſocius ex eodem Ordine, qui illi miniſtret, concedendus erit, is niſi vigeſimum quintum agat annum, & qui communi ſervitio ſit deputatus, non concedatur, & ſi commodè fieri poteſt, ſit laicus converſus.

Clauſuræ obſervantia.

§. 12. Ut omnis ſcandalorum, & vagationis occaſio tollatur, Monaſterii clauſura perpetuò ac diligenter ſervetur, ac propterea à Superiore janitor conſtituatur, qui diligentia ac morum integritate maximè commendetur. Is januæ cuſtodiendæ ſemper aſſiſtat, eamque nemini Monachorum aperiat, niſi ſocium, & exeundi licentiam obtinuerit. Nullus Monaſteria egredi audeat, niſi ex cauſa, & cum ſocio, impetrataque licentia ſingulis vicibus, ac benedictione à Superiore accepta, qui non alteream concedat, niſi cauſa probata, ſociumque exituro adjungat non petentis rogatu, ſed arbitrio ſuo, neque eumdem ſæpiùs. Licentiæ verò generales exeundi nulli omninò concedantur. Contravenientes autem pœna gravi etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur. Eandem etiam janitor ſubeat, ſi ſciens exeundi facultatem fecerit. Cum autem quis in Monaſterium revertetur, Superiorem iterum adibit benedictionem recepturus, qui à ſocio itineris rationem, & quid rei actum ſit, diligenter perquirat.

Acceſſus ad Urbem prohibitionis.

§. 13. Nullos Monachos Romam venire Superiores permittant, niſi priùs à Generali vel Protectore duntaxat licentiam in ſcriptis impetraverint. Si quis autem ſine hujuſmodi facultate Romam venire præſumſerit, voce activa, & paſſiva biennio privatus exiſtat, ſubiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas, quæ item omnia adverſus eos, qui ſupra dictos admiſerint, & receperint, ſine ulla exceptione locum habeant.

Cellularum & dormitorii qualitate.

§. 14. Habeat Superior clavem ita fabrefactam, ut cùm ſibi videbitur, cellas omnes reſerare poſſit, & propterea nullus cellam etiam noctu ita claudat, quin ſemper à Superiore poſſit aperiri. In medio dormitorio tota nocte lampas colluceat. Nullus etiam Superior cellas, ſive in clauſtro ſive alibi, ſeparatas à communi dormitorio habeat, ſed unuſquiſque unica cella, eademque cum cæteris aliorum Monachorum conjuncta, nudis omninò parietibus, ac lectulo, & menſa humilibus, uniformique ſuppellectili, ut præfertur, quemadmodum Religioſos decet, contentus ſit, poſſit tamen Generalis vel Viſitatores alicui ex Superioribus Monaſteriorum, ſi eorum muneris, & officii neceſſitatem id exigere cognoverint, alteram etiam cellam concedere. Cellæ ſive ædiculæ, quæ extra dormitorium ſeparatim ſunt, ad officinas, aut alias ad communem uſum, & commoditatem Monaſterii redigantur. Sigillatim ſuo quiſque lecto cubet, neque ullibi duo eodem lecto dormire poſſint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt, In privatis cellis nulli camini permittantur, ſed omnes obſtruantur, ſtatim cardinibus etiam è parietibus convulſis, ut res illa non ad tempus facta, ſed perpetuò duratura videatur. Cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

Monaſteriorum feneſtris.

§. 15. Monaſterii feneſtræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes proſpiciunt, muro ita obſerantur, ut omninò proſpectus impediatur.

Infirmaria, infirmorumque cura.

§. 16. Valetudinarius præterea in ſingulis Monaſteriis, certo ac ſalubriori loco conſtituatur, quòd pro loci ſitu, & Monachorum numero, quoad fieri poterit, commodiſſimum eſſe poſſit, in quo Monachi omnes, cùm ægrotabunt, curentur, neque inde niſi recuperata ſanitate abire permittantur. Qui verò infirmorum curæ præpoſiti erunt, omni ſedulitate ac charitate operam ſuam præſtabunt, ac cura-

bunt, ne quid ægrotis omninò deſit, quod ad ſanitatem recuperandam omninò pertineat.

Licentiarum extra clauſtra degendi prohibitione.

§. 17. Ineatur ratio, qua ſublatis licentiis, & facultatibus hactenus quibuſcumque conceſſis, degentes extra Monaſterii clauſtra, ad ea quamprimum revocentur, nec in poſterum, niſi ex graviſſima cauſa à Sede Apoſtolica probanda, hujuſmodi facultates concedi poſſint.

Monaſteriis deput. an. ad recipiendum venientes ad Religionem.

§. 18. Nulli de cætero ad habitum aut profeſſionem admittantur, niſi in Monaſteriis in qualibet Provincia per Sedem Apoſtolicam deputandis.

Largitionis munerum prohibitione ſervanda. Hanc lege in conſt. hujus Pont. nu. 24. Religioſæ, Ambitus prohibitione.

§. 19. Curent Superiores, ut conſtitutio interdicens largitiones munerum; & præſcribens hoſpitalitatis formam ab omnibus in quolibet Monaſterio inviolabiliter obſervetur.

§. 20. Ut omnis officiorum ambitus occaſio præcidatur, caveant omnes à directa vel indirecta vocum ſeu ſuffragiorum procuratione, tam pro ſe ipſis, quàm pro aliis, tum in capitulis, locorum, tum in ceteris, præſertim generalibus capitulis aut congregationibus, & alibi. Quicumque ſecus fecerint, præter alias pœnas, & cenſuras, hactenus contra hujuſmodi ambientes inflictas, quas in ſuo robore permanere volumus, in pœnam privationis officiorum quæ obtinent, eo ipſo incidant, & ad futura quæcumque pariter inhabiles habeantur, ſuper quo cum eis diſpenſari à nemine poſſit, niſi à nobis vel ſucceſſoribus noſtris, & pro qualitate culparum gravius etiam plectantur. Porrò ſupradictas omnes pœnas etiam complices, ac ſimpliciter ſcientes, & non revelantes extendimus.

Electionis officialium forma Concil. verò diſpoſitio hic enunciata eſt in c. 6. ſeſſ. 25.

§. 21. In Superiorum & Officialium omnium electionibus, forma præſcripta a ſacro Concilio Tridentino, & conſtitutionibus Ordinis inviolabiliter ſervetur, jurentque electores ſecundùm veritatem cujuſque conſcientiæ, probiores ac magis idoneos, ſe electuros, ac propterea priuſquam ad electionem deveniatur, inprimis, & ante omnia perlegantur Conſtitutiones de qualitate, & requiſitis eligendorum.

Eligendorum qualitatibus.

§. 22. Ad officia, gradus, & Prælaturas, illi eligantur, qui poſſint, & conſueverint regulas Ordinis, & conſtitutiones obſervare, præſertim quæ pertinent ad ſervitium Chori, ac veſtitum, & victum communem.

Monachorum peritorum deputatione, ad examinandos Lectores, Prædicatores, & promovendos ad Ordines.

§. 23. Eligantur in Capitulo generali, ſeu Provinciali aliquot graves, & periti ex Monachis cujuſlibet Provinciæ, ſaltem tres, qui admittendos ad prædicationem verbi DEI, vel ad audiendas confeſſiones, etiam ipſorum Monachorum, ac Lectores publicos, diligenter ſimul examinent priuſquam probentur, & ad hujuſmodi miniſteria admittantur. Horum etiam curæ ſit examinare, & probare, tam quoad doctrinam, quàm quoad mores promovendos ad quoſcumque ordines, in quo ſervetur decretum Congregationis interpretum ſacri Concilii Tridentini, ea de cauſa nuper editum, & promulgatum.

§. 24. Illud porrò Superiores omnes in Domino admonemus, ut memores ſint rationis, quàm in noviſſimo die reddituri ſunt pro grege ſibi commiſſo, ac propterea omni ſtudio invigilent, ut quæ in eorum Ordinis conſtitutionibus, de oratione mentali, ſilentio, jejuniis, capitulo culparum, aliiſque ſpiritualibus exercitiis, prudenter ac piè ſancita ſunt, ac omnia, & ſingula ad unguem obſerventur, intelligantque ſuper his veluti fundamentis omnium Congregationum ædificia conſtruenda, & amplianda eſſe, quæ ut faciliorem exitum ſortiantur, & uberiores fructus in animis Monachorum producant, valde opportunum erit, ſi in quolibet Monaſterio ſingulis hebdomadis habeatur ſermo de religioſa diſciplina, regularique obſervantia.

Tabellæ retentione, ſuper his, quæ Monachi ſingulis diebus præſtare debent.

§. 25. Ut autem omnia ordinatè peragantur, appendatur in loco conſpicuo uniuſcujuſque Monaſterii tabella, in qua diſtinctè adnotetur, quid ſingulis cujuſque diei horis ſinguli Monachi præſtare debebunt, ut certo etiam ſigno præmoniti, majore animi præparatione opportunè ſuis muneribus ſatisfacere queant.

Decretis Ordinis, his non contrariis cuſtodiendis.

§. 26. Quæ Ordinis Conſtitutiones his decretis non adverſantur inviolatè cuſtodiendæ erunt.

Contravenientium pœnis.

§. 27. Quibus horum decretorum capitibus certa pœna præſcripta non eſt, arbitrio Generalis, vel alterius immediatè Superioris infligatur. Ut autem decreta hæc, donec alia, quæ ad pleniorem ſupradicti Ordinis reformationem facient, edantur, ab omnibus obſervari poſſint, diſtrictè præcipimus, & mandamus Generali, ac omnibus aliis quibuſcumque Superioribus, ad quos hoc ſpectat, ut curent ac efficiant in generali Capitulo, primo quoque tempore celebrando, ea omnia publicari, & recipi, ac inter alias Ordinis Conſtitutiones perpetuò valituras redigi, interdicta eorum omninò ſingulis facultate illas declarandi, aut adverſus eas unquam diſpenſandi. Alioquin ſciant ſe in pœnam Generalatus, & officiorum privationis, & inhabilitatis perpetuæ ad alia ipſo facto, & ſine ulla receptione reſpectivè incidiſſe.

Dat. P. An. 5. die 24. April.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die vigeſimaquarta menſis Aprilis, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto.

XXII.

Confirmatio gratiarum à Pontt. prædeceſſoribus conceſſarum Congregationi Clericorum regularium S. Majoli, aliàs de Somaſcha, cum aliorum privilegiorum conceſſione.

Iſta Congregatio initium ſumpſit à quadam Societate tempore Pauli III. inſtituta, & per eum approbata, ut in ejus conſt. 21. Ex injuncto. ſup in hoc Tom. I. & tranſlata eſt in regularem obſervantiam, ut habetur in conſt. Pii V. in Tom. 2. quam tibi indicavi in pracit. conſtitut. Pauli III. ubi quoque alia adnotavi in dict. Tom. 2.

Edita An. D. 1593.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet ex benignitatis Sedis Apoſtolicæ ſtudio provenire, ut ea quæ pro divini cultus augmento, religionis propagatione, & animarum ſalute, provida ratione conceſſa ſunt, ſuæ protectionis munimine confovere. Unde nos ad ejuſdem apicem divina diſponente clementia aſſumpti, his quæ propterea facta comperimus noſtræ approbationis robur, cùm à nobis petitur, libenter adjicimus, ut eo firmiùs ſubſiſtant, quo Sedis ejuſdem protectione ſæpius fuerint circumfulta.

Congregatio petit confirmationem conſtitutionum indicatarum in rubrica.

§. 1. Sanè pro parte dilectorum filiorum Præpoſiti, & Presbyterorum Congregationis Clericorum Regularium de Somaſcha, aliàs S. Majoli Papien. nuncupatæ exhibita nobis nuper petitio continebat. Quod cum jam ab anno Domini milleſimo quingenteſimo vigeſimo octavo, ad gloriam Omnipotentis Dei &c. Cùm autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ipſi Præpoſitus, & Presbyteri cupiant, præmiſſa omnia per nos confirmari, & approbari, nobis humiliter ſupplicari fecerunt, quatenus eorum deſiderio annuere, aliàſque in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Hic modo Pontif. eas, omniaque privilegia confirmat.

§. 2. Nos attendentes ad diligentem & fructuoſam culturam ipſius vineæ Domini, quam præfati Presbyteri & Clerici Regulares ſtudio indefeſſo, multis piis, ac laudabilibus exercitiis in dies faciunt, ac volentes propterea illos & dictam Congregationem amplioribus favoribus, & gratiis proſequi,

Præpo-

Præpoſitum, & ſingulares perſonas Congregationis hujuſmodi, à quibuſvis Excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnia, & ſingula præfata, & quæcumque alia privilegia, exemptiones, immunitates, conceſſiones, facultates, prærogativas, indulta, favores, & gratias, præfatæ Congregationi ſingulisque illius domibus, Conventibus, Collegiis, Eccleſiis, Capellis, Oratoriis, Hoſpitalibus, & locis, necnon Præpoſito generali, aliisque Superioribus, & perſonis, tam profeſſis quàm non profeſſis, ac familiaribus domeſticis, eiſque aliàs quomodolibet inſervientibus, tam per ſupradictos quàm alios Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac nos, & Sedem Apoſtolicam ejuſque auctoritate quomodolibet conceſſa, ac deſuper confectas literas, omniaque in eis contenta, necnon etiam omnia, & ſingula ſtatuta, ordinationes, regulas, & conſtitutiones in univerſa congregatione præfata, hucuſque editas, licitas tamen & honeſtas, ſacriſque Canonibus, & Concilio Trid. minimè contrarias, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illiſque omnibus, & ſingulis, Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſupplentes omnes, & ſingulos, ac quoſcumque, & qualeſcumque juris, & facti, ac etiam ſolemnitatum, & alios quantumvis ſubſtantiales etiam de neceſſitate exprimendos defectus, ſi qui in eis aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint.

Præpoſitoque d. Congregationis dat auctoritatem, cum eius religioſis diſpenſandi &c. Ad hoc vide etiam hujus Const. conſt. 115. Quæcumque.

§. 3. Ac inſuper eidem Congregationi, ejuſque Præpoſito generali, quod ipſe Præpoſitus cum voto ejus conſiliariorum à Capitulo generali deputatorum, cum quibuſvis ejuſdẽ Congregationis profeſſis, defectum natalium patientibus, ad omnes, etiam ſacros, & presbyteratus ordines ſuſcipiendũ, ac in eiſdem in altaris miniſterio etiam miniſtrandũ, necnon ad quæmcumque ipſius Congregationis adminiſtrationem officium, & dignitatem recipiendum ac retinendum, & exercendum diſpenſare.

Et loca omnis viſitandi, & reformandi.

§. 4. Idemque Præpoſitus generalis, & Viſitatores ejuſdem Congregationis toties quoties opus eſſe judicaverint, Orphanotrophia, & loca, tam puerorum quàm puellarum, ſub cura, regimine, & adminiſtratione, ac diſciplina dictæ Congregationis exiſtentia, abſque eo quod deſuper à Gubernatoribus, ſive Oeconomis, & adminiſtratoribus rerum temporalium ipſorum impediantur, ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ, ſtatim per impedientes ipſo facto incurrenda, ſi poſt monitionem ab Epiſcopo faciendam ab hujuſmodi impedimentis non deſtiterint, à qua nonniſi à Sede prædicta, præterquam in mortis articulo abſolvi queant, (ſine præjudicio jurium Epiſcopi) viſitare, & quæ reformanda fuerint circa diſciplinam eorumdem puerorum, & puellarum, ac regimen ſpirituale, reformare liberè, & licitè valeant, auctoritate & tenore prædicta licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Exemptionem etiam elargitur eidem Congregationi à confeſſione ordinaria Monialium non Orphanarum, & aliis curis Congregationis opera impedientibus.

§. 5. Ut autem Congregatio ipſa, ac ſub ejus inſtituto militantes perſonæ Orphanis, & Seminariis puerorum liberiùs, & meliùs inſervire, & quæ ſui inſtituti ſunt adimplere poſſint, ipſaque diſciplina Regularis, in domibus, Collegiis, & locis illius magis vigeat, eamdem Congregationem ſingulaque illius Collegia, & loca, ac eorum ſuperiores, & alios, ab omni onere audiendi confeſſiones ordinarias, quarumcumque Monialium, præterquam Orphanarum juxta antiquum ipſius Congregationis inſtitutum, nec non ab omnibus aliis oneribus, & curis, quæ ſervituti, & commoditati Orphanotrophiorum, Seminariorum, & diſciplinæ regularis hujuſmodi impedimento, & damno eſſe quoquo modo poſſunt, omninò, & in perpetuum abſolvimus, & penitùs liberamus, & etiam ut de cætero nullus, etſi ſit Præpoſitus generalis, aliqua hujuſmodi onera, vel curas, niſi de conſenſu duarum ex tribus partibus Capituli generalis, ſuſcipere audeat neque poſſit.

Profeſſiones omnes in manibus cujuſcumque Presbyteri d. Congregationis emiſſas, validas eſſe declarat.

§. 6. Poſtremò omnes profeſſiones emiſſas uſque in præſentem diem à quibuſvis clericis, & laicis d. Congregationis, etiamſi non in manibus Præpoſiti generalis, aut ejus Vicarii, ſed aliorum presbyterorum inibi profeſſorum factæ ſint, neque conſtet illos, eo tempore auctoritatem tales profeſſiones accipiendi habuiſſe, validas, firmaſque, & ratas eſſe, & fore, perindè ac ſi à Præpoſito generali vel ejus Vicario prædicto receptæ eſſent, dummodò tamen aliàs canonicè factæ fuiſſent, & tales profeſſi, profeſſioni hujuſmodi hodiè acquieſcant.

Præpoſitoque dat auctoritatem inferioribus committendi receptionem profeſſionis ſervata in reliquis Bulla Six. V. num. 72. Cùm deſuper.

Clauſ. hujus Bullæ præſervativas apponit.

§. 7. Licereque in poſterum Præpoſito generali prædicto hujuſmodi facultatem admittendi ad profeſſionem, cuilibet Præpoſito vel Rectori inferiori ejuſdem Congregationis demandare ſervata in reliquis forma conſtitut. ejuſdem Sixti prædeceſſoris deſuper editæ.

§. 8. Præſentes quoque literas ullo unquam tempore, de ſubreptionis vel obreptionis ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ vel quocumque alio defectu notari, impugnari, ſeu quomodolibet infringi, vel in jus aut controverſiam vocari, aut etiam adverſus eas, quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, ſeu etiam Motu proprio concedi poſſit. Neque ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, ſuſpenſionibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus pro tempore emanatis comprehendi, ſed ſemper, & omni tempore ac omninò ab aliis excipi, & quoties emanabunt toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum ſuum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per Generalem, & alios Præpoſitos præfatos pro tempore eligen. conceſſas, illaſque perpetuò validas, & efficaces eſſe, & cenſeri, plenamque Congregationem, ac Præpoſitum generalem, & alios ſuperiores, ac perſonas illius ſuper eiſdem præmiſſis, illorumque poſſeſſione, uſu, & commodo pacificis per locorum Ordinarios, aut quoſcumque alios quomodolibet moleſtari, perturbari, ſeu inquietari vel impediri poſſe.

Clauſulam ſublatа &c. addit.

§. 9. Sicque, & non aliàs per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, ac etiam cauſarum Palatii Apoſtol. Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & alios Eccleſiaſticos ac ſæculares, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, nec non quicquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Clauſulam derogationis addit, ac ſanctionem pœnalem adjicit.

§. 10. Non obſtantibus præmiſſis, ac dicti prædeceſſoris ſuper admittendis Religioſis edita, & quibuſvis aliis Apoſtolicis, nec non in provincialibus conſtitutionibus, & ordinationibus, ac etiam juramento, confirmatione Apoſt. vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, legibus, reformationibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis quibuſvis Superioribus, & perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, iiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in genere & vel in ſpecie, etiam motu ſimili, & aliàs in contrarium quomodolibet, etiam pluries, & iteratis vicibus conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamſi de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda

foret,

foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Nulli ergo &c.

Dat. P. An. 2. die 26. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo tertio, ſexto Kalend. Maii Pòntificatus noſtri Anno ſecundo.

XXIII.

Quod Fratres Ordinis B. MARIÆ de Monte Carmelo favores extra Religionem non procurent, pro impetrandis dignitatibus vel officiis ipſius Ordinis.

Quamplura de hoc ordine notavi ſup. in Tom. 1. fol. 70. ad conſt. 8. Honorii III. Ut vivendi.

Edita An. D. 1593.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Regulares potiùs promereri quàm dignitates appetere debent.

QUoniam nemo debet ſibi aſſumere honorem, niſi vocatus à Deo tanquam Aaron, & à regularis vitæ inſtituto valdè alienum eſt, ut Religioſi viri, quos honorum, & dignitatum gradus ſanctitate vitæ, ac aliis religioſis virtutibus potiùs promereri, quàm appetere, eoſque gradus, cùm ab eis aſſumentur, obedienter ſuſcipere ſuſceptoſque humiliter adminiſtrare decet, mendicatis ſæcularium præſertim perſonarum ſtudiis, ad eos ſibi aditum patefacere contendant, unde magna in Eccleſia Dei pernicies adferri ſolet. Nos qui pro muneris noſtri debito in hoc potiſſimùm laborare non deſiſtimus, ut Eccleſiaſtica Regulariſque diſciplina priſtino candori reſtituatur, huic malo opportunum remedium adhibendum cenſuimus.

Quidam tamen Carmelitani aliter faciebant.

§. 1. Cùm itaque ſicut accepimus, quidam in ordine Carmelitarum profeſſionis, & regulæ quam profeſſi ſunt, penitùs immemores, nimiaque dignitatum, & officiorum Eccleſiaſticorum in dicto Ordine conſequendorum ambitione ducti, pro iis conſequendis, Eccleſiaſticorum, & ſæcularium Principum ſtudia requirant, & S.R.E. Cardinalibus, aliiſque Prælatis commendatitias literas, alioſque favores & gratias propterea expetant, quibus adjuti, quos ex ſe ſibi promeruiſſe minimè confidunt, gradus, & dignitates in eodem Ordine conſequi valeant, ſicque ejuſdem Ordinis quietem non ſine animarum ſuarum periculo perturbant.

Hic ideò Pont. id fieri prohibet.

§. 2. Nos malum hoc ab eodem Ordine, cujus proſperum regimen, & incrementum ad Eccleſiæ ſanctæ utilitatem ſinceris exoptamus affectibus, pro noſtra Paſtorali ſollicitudine propellere ſummoperè cupientes. Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & ſingulos Fratres dicti Ordinis cujuſcumque ſtatus, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis exiſtentes, qui de cætero ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia officia dicti Ordinis aſſequenda intenti ad Principum, & Prælatorum, atque aliarum quarumcumque perſonarum, tam ſæcularium quàm Eccleſiaſticarum de gremio dicti Ordinis non exiſtentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque ſæculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium favore recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliiſque viis, directè vel indirectè, palàm, vel occultè ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aſpiraverint, vel aliis minimè legitimis, & honeſtis rationibus ea obtinere quæſiverint, aut etiam ſpontè oblatis, & minimè conquiſitis uſi fuerint, illorumque complices, & fautores ad quaſcumque Prælaturas, dignitates, & officia, graduſque, honores, adminiſtrationes, & munera in ipſo Ordine obtinenda perpetuò inhabiles declaramus, ac obtinendis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, adminiſtrationibus, functionibus, & officiis hujuſmodi eo ipſo privamus voce tam activa, quàm paſſiva carere decernimus, & declaramus.

Superioribuſque Ordinis tales favores attendere prohibet.

§. 3. Atque in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna omnibus dicti Ordinis Fratribus, Superioribus, & Prælatis quocumque titulo nuncupatis, etiam Generali, præſentibus, & futuris, præcipimus diſtrictèque mandamus, ne quempiam ullo tempore precibus, literis vel favoribus adducti, vel aliàs ad inſtantiam, ſeu requiſitionem, vel contemplationem Principum vel Prælatorum, aut aliorum quorumcumque, tam ſæcularium quàm Eccleſiaſticorum extra dictũ gremium exiſtentium, etiam Cardinalium, Imperatoris, Regum & Ducum, ad cujuſvis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & officia prædicti Ordinis promovere, vel pœnas aliaſque remittere audeant ſeu præſumant.

Electioneſque aliter factas invalidas, & contravenientes abſque proceſſu, &c. eo ipſo pœnas incurrere declarat.

§. 4. Decernentes, electiones, & promotiones ad Monaſteria, ſeu Prioratus vel officia Ordinis contra præſentium diſpoſitionem, quod abſit, quandocumque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorſus, invalidaſque fore, & eſſe, nulliſque viribus ſubſtitutas omnes, & ſingulos in præmiſſis delinquentes, nulla alia monitione præcedente, & abſque proceſſu deſuper habendo, ſentẽtias, & pœnas præmiſſas irremiſſibiliter eo ipſo incurrere, & ad illos ſententias, & pœnas præmiſſas damnabiliter incurriſſe legitimè probandum, & omninò convincendum ſolas præmiſſarum perſonarum inſtantias, preces, & favores etiam oretenus porrectas, plenam, indubiam, & ſufficientem, in judicio, & extra fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri.

Et ita & non aliàs judicari mandat.

§. 5. Et ita per quoſcumque Judices, & Cõmiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantia tollit.

§. 6. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus, ac Ordinis hujuſmodi juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrariũ quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenore præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, contrariis quibuſcumque. Aut ſi prædictis Fratribus, vel quibuſvis aliis communiter vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Hæc conſtit. publicari, & ejus tranſumptis credi jubet.

§. 7. Ut autem harum literarũ notitia ad omnes dicti Ordinis Fratres faciliùs deveniat, volumus illas in Generali Capitulo ſeu dicta d. Ordinis publicè legi, illaſque in dicto Capitulo vel dicta lectas ſic arctare, ac ſi legitimè unicuique intimatæ fuiſſent, illarũque exemplis, vel impreſſis, manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Rectoris generalis dicti Ordinis, vel alterius in dignitate Eccleſiaſtica conſtituti obſignatis, eamdem prorsùs fidem haberi, quæ præſentibus haberetur, ſi eædem exhiberentur.

Pont. An. 2. die 21. Maii

Dat. Tuſculi, ſub annulo Piſcatoris, die 2. Maii, 1593. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

XXIV.

Prohibitio amovendi libros, & alia monumenta ex Bibliothecis Ord. F.F. B. MARIÆ de Monte Carm.

Planè de hoc Ordine notavi in Tom. 1. fol. 70. ad Conſtitut. 8. Honorii III. Ut vivendi.

Edita A. D. 1593.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QUæ ad tuenda, & conſervanda bona, & jura ſpectantia ad perſonas & loca Eccleſiaſtica, in

iis auctoritatem noſtram libenter interponimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Prohibitio amovendi libros & monumenta quæcumque ex Bibliothecis Ordinis Fratrum Carmelitarum.

§. 1. Volentes itaque conſervationi Bibliothecarum in quibuſvis domibus, & conventibus Ordinis Fratrum Carmelitarum pro communi eorum uſu inſtitutarum, & inſtituendarum, opportunè proſpicere, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, univerſis, & ſingulis perſonis Eccleſiaſticis, ſæcularibus, & regularibus, ac etiam laicis, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis vel conditionis exiſtentibus, auctoritate Apoſtolica per præſentes interdicimus, ac diſtrictè prohibemus, ne deinceps perpetuis futuris temporibus ex Bibliothecis prædictis, aut earum aliqua, libros, & monumenta, ſive impreſſa, ſive manuſcripta, ibi exiſtentia amovere, vel ſubtrahere quoquo modo præſumant. Nos enim quoſcumque amoventes, & ſubtrahentes, excommunicationis ſententiæ ipſo facto incurrendæ, atque ab alio quàm à Romano Pontifice, niſi duntaxat in mortis articulo abſolvi non poſſint, ſubjacere volumus, atque decernimus.

Derogatio contrariorum.

§. 2. Non obſtantibus quibuſvis conſtitutionibus Apoſtolicis, ac Monaſteriorum, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides hujus Bullæ tranſumptorum.

§. 3. Verùm quia difficile foret præſentes literas ad ſingula quæque loca ubi expediens foret, deferri, volumus, & ſimiliter dicta auctoritate decernimus: quod illarum exemplis, etiam impreſſis, in dictis Bibliothecis & loco conſpicuo, ubi commodè legi poſſint affixis, ac manu Notarii ſubſcriptis, & ſigillo ejuſdem Ordinis Generalis munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 2. die 29. Maii

Dat. Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 29. Maii 1593. Pont. noſtri Anno 2.

XXV.

Separatio Congregationis Fratrum Diſcalceatorum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, à Fratribus Mitigatis dicti Ordinis. Et declaratio muneris Prælatorum dictæ Congregationis, cum gratiarum communicatione.

Hanc ſeparationem initiavit Gregorius XIII. ſup. in Tom. 2. in ejus conſt. 64. Pia, ibi videas etiam alia quæ notavi. Quin imò Congregatio Diſciplinatorum Hiſpan. de qua in d. Conſt. Gregorii XIII. d. Tom. 2. aliaque Congregatio eorumdem in Italia poſtea erectæ ſunt etiam ſeparatæ, ut inf. in conſtit. 71. In Apoſtolica.

Horum Diſcalceatorum fundatrix fuit Thereſia Hiſpana, quam in Sanctarum Virginum numerum retulit Greg. XV. ut in Conſt. 20. Omnipotens, infrà Tom. 3.

Edita An. D. 1593.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam,

Exordium.

PAſtoralis officii nobis divinitùs injuncti, aſſidua ſollicitudo nos admonet, ut omni cura & vigilantia ad ea ſemper per quæ Regularium perſonarũ, quæ relicto ſæculo, Dei obſequio ſe dicarunt, quieti conſulitur, & quæ Religioſũ earum propoſitum impedire poſſunt, removentur, ut nulla re, quæ eas à divino cultu avocet, ſecundùm Ordinũ ſuorum Regularia inſtituta tranquillis mentibus, gratum Altiſſimo impendere poſſint famulatum.

Greg. XIII. Diſcalceatos Hiſpaniæ, à Fratrib. profitentibus regulam Mitigatam, ſejunxit, ut ſup. in conſtit. 64. Ita. tom. 2.

§. 1. Dudum ſiquidem fel. record. Gregorius Papa XIII. inſtitutum, quod Religioſi Diſcalceati nuncupati Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo in Regnis Hiſpaniarum exiſtentes, juxta primitivam Regulam profitebantur laudans, & approbans, eoſdem Fratres, & Moniales, eorumque Domus, Conventus, Monaſteria, & loca tunc & pro tempore exiſtentia, Provinciis Fratrum, & Monialium ejuſdem Ordinis, per piæ mem. Eugenium Papam IV. prædeceſſorem noſtrum jam ante Mitigatorum in perpetuum ſejunxit, ſeparavit & diſmembravit, ac eorumdem Fratrum, Monialium Diſcalceatorum Domus, & Monaſteria, & loca in unam Provinciam de per ſe Diſcalceatorum nuncupandam per unum Priorem Provincialem in Capitulo eorum Provinciali, ex eiſdem Diſcalceatis eligendum, regendam & gubernandam, in perpetuum erexit, & inſtituit, ac dictam Provinciam Fratrum, & Monialium Diſcalceatorum, ſub obedientia, & ſuperioritate Prioris Generalis totius Ordinis, ſicuti aliæ Provinciæ Ordinis ſuberant, perpetuò ſubeſſe voluit, qui Prior Generalis per ſe ipſum ſolùm, vel per alium virum idoneum, ex ipſis Diſcalceatis, & juxta eorum primitivam Regulam, eos viſitare, corrigere, & punire poſſet.

Sixtus V. auctè numerum Diſcalceatorum per plures Priores, & unum Vicarium Generalem regi decrevit, ſed ejus Bullam non hic benè relatam reperi.

§. 2. Et deinde recol. mem. Sixtus Papa V. prædeceſſor noſter, audiens numerum Fratrum, & Monialium Diſcalceatorum hujuſmodi non mediocriter auctum fuiſſe, & in dies majora ſuſcipere incrementa, & non ſolum per univerſam ferè Hiſpaniam, ſed etiam in Indiis complura Monaſteria, & Domos, aliaque Regularia loca Diſcalceatorum inſtituta, & erecta fuiſſe, & per unum Priorem Provincialem non ita commodè regi, & gubernari poſſe; ordinavit, ut ex omnibus Conventibus Provinciæ priùs erectæ, ut præfertur, fierent plures Provinciæ. Univerſas verò Provincias dicti Ordinis Diſcalceatorum in unam Congregationem omnium hujuſmodi Provinciarum Diſcalceatorum nuncupan. perpetuò erexit, & inſtituit, ſtatuitque & ordinavit, ut ſingulis hujuſmodi Provinciis ſinguli Priores Provinciales præeſſent, & Vicarius Generalis in Capitulo ejuſdem Congregationis electus, ipſis Prioribus Provincialibus, ac toti Congregationi præeſſet, & in illos eamdem auctoritatem haberet, quam habebat Prior Generalis totius Ordinis prædicti, & aliàs, prout in diverſis dictorum prædeceſſorum deſuper confectis literis pleniùs continetur, ad quas relatio in neceſſariis habeatur.

Sed Diſcalceati, & Mitigati concorditer poſtea ſe disjunxerunt.

§. 3. Cum autem ſicuti nuper accepimus, in Capitulo Generali in Civitate Cremonen. hoc præſenti Anno celebrato, in quos Fratres ejuſdem Ordinis tam Diſcalceati, quàm Mitigati nuncupati intervenerunt proptèr bonum pacis, tranquillitatis, & augmenti tam totius ordinis, quàm Congregationis Diſcalceatorum hujuſmodi, ac ob alias juſtas, & rationabiles cauſas unanimi conſenſu determinatum fuerit, ut ſeparatio Congregationis dictorum Diſcalceatorum omninò ab Ordine Fratrum Mitigatorum, & renunciatio juriſdictionis Prælatorum utriuſque partis fieret, ita ut dicta Congregatio Diſcalceatorum, nec votum, nec vocem activam, & paſſivam in Capitulo Generali totius Ordinis Carmelitani amplius haberet, nec quomodolibet in ſuis Capitulis ſe intromitteret, nec Prior Generalis dicti Ordinis Mitigatorum ullam haberet auctoritatem, juriſdictionem, & ſuperioritatem in Congregationem Diſcalceatorum prædictam, ac in ejus perſonas quaſcumque, ſive Superiores, ſive Inferiores, & dilectus filius Fr. Joannes Srephanus Chizzola, Prior Generalis Ordinis Carmelitarum, & reliqui Capitulares in ſuo Capitulo Generali renunciaverint, per ſuffragia ſecreta nomine totius Capituli per ſe, & univerſum Ordinem, totam illam juriſdictionem, facultatem, & auctoritatem, quæ ſibi & Capitulo Generali, per prædictas, & alias literas Apoſtolicas conceſſa fuerat, ita tamèn, ut dicta Coogregatio Diſcalceatorum, vel ejus Superiores omninò in perpetuum non præſumerent accipere loca, vel Conventus hujus Religionis Mitigatorum, etiam ſponte à Civitatibus, vel Principibus quibuſcumque aliis ex eis exhibenda, vel offerenda, quod ſi contrarium aliquando ipſos feciſſe compertũ foret, nulla eſſet, & irrita iſta conceſſio, & nullum jus omninò acquiſitum eis intelligeretur.

Quod Pont. modo approbat.

§. 4. Nos æquum, & rationi congruum ducentes, ut qui arctioris Regulæ Obſervantiam ſectan-

tur,

tur, Superioribus eorum, qui in laxiori degunt, non ſubjaceant, ſed Superiores babeant ejuſdem profeſſionis, & ab illis juxta eorum inſtituta Regularia proſperè, & feliciter gubernentur, ac dictarom literarum, & decreti dicti Capituli Generalis, & omnium in eo contentorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitùs omiſſo infererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, nec non de præmiſſis à dilecto filio noſtro Dominico tit. S. Chryſogoni Presbytero, Cardinali Pinello nuncupato dicti Ordinis, nec non præfatæ Congregationis Diſcalceatorum Protectore plenè informati. Motu proprio, non ad dictorum Fratrum, aut aliorum pro eis nobis deſuper oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, prædictæ ſeparationis Decretum in Capitulo Generali hujuſmodi factum, & ordinatum, ac omnia & ſingula in eo contenta, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, ac idem de novo decernimus.

Diſcalceatos a Superioribas Mitigatorum eximit.

§. 5. Nec non prædictum Vicarium Generalem, ac omnes & ſingulas perſonas præfatæ Congregationis Diſcalceatorum, illiuſque Conventus, Domos, Collegia, & Provincias, tam virorum, quàm mulierum, ab omni ſuperioritate, juriſdictinne, gubernio, & adminiſtratione, ſubjectione, obedientia, viſitatione, correctione, & emendatione, tam Generalis Ordinis Carmelitarum, quàm aliorum Prælatorum, & Soperiorum quacumque aoctoritate fungentium, & functurorum, & quantumvis ampliſſimis privilegiis, & facultatibus utentium & uſurorum, perpetuò eximimus, & liberamus, ita ut dictus Prior Generalis, aut alii Superiores dicti univerſi Ordinis Carmelitarum, nunc & pro tempore exiſtentes, nullam omninò juriſdictionem, facultatem & auctoritatem in dictam Congregationem Diſcalceatorum, illiuſque Vicarium Generalem, ac Conventus, Domos, Collegia & Provincias, tam virorum, quàm mulierum, habere, exercere, aut prætendere aliquo tempore poſſint, minuſque in rebus, & negociis ejuſdem Congregationis aliqua pacto ſe ingerere, aut immiſcere valeant.

Sub protectionem Sedis Apoſtol. recipit.

§. 6. Ipſamque Congregationem Diſcalceatorum, ejuſque Vicarium, nec non Conventus, Domos, Collegia, & Provincias, ſub immediata noſtra, & Sedis Apoſtolicæ protectione, ſubjectione, gubernatione, & obedientia recipimus, & ſubjicimus.

Eorum Superiorem Præpoſitum generalem vocari decrevit.

§. 7. Sed quia ſicut accepimus, antea ſubordinationem habeat prædictus Congregationis Diſcalceatorum Vicarius totius Ordinis Carmelitarum Priori Generali, ac propterea Vicarii nomen obtinebat, & ceſſante illa ſubordinatione illius cujus vices gerebat, ſit neceſſe nomen quoque mutare. Ideò harum ſerie ſtatuimus, & ordinamus, eumdem ipſum, qui antea Vicarii nomine vocabatur, de cætero Præpoſitum Generalem nominandum Ordinis Diſcalceatorum, ſive primitivorum, videlicet primitivam Regulam Ordin. B. Mariæ de Monte Carm. obſervantium.

Qui ſex Conſiliarios habeat, totumque Ord. Diſcalceatorum regat.

§. 8. Qui eamdem facultatem habeat, quam Vicario Generali prædicto dictus Sixtus prædeceſſor noſter conceſſerat, cum ſex Conſiliariis, ſive Aſſiſtentibus votum deciſivum habendi, ab eodem Sixto prædeceſſore, & à piæ memoriæ Gregorio Papa XIV. etiam prædeceſſore noſtro aſſignatis, quos Conſiliarios, ſive Aſſiſtentes huic de novo inſtituto, prædicto Præpoſito Generali adjungimus, & aſſignamus cum voto deciſivo, ut aliàs juxta formam præſcriptam in dictis literis prædeceſſorum noſtrorum habetur. Quibus aſſociatus poterit totum prædictum Ordinem Diſcalceatorum regere, & gubernare, juxta præſcriptum Conſtitutionum ſupradicti Ordinis, quæ dudum ſunt à nobis confirmatæ, vel earum, quæ ab eiſdem Fratribus Diſcalceatis in poſterum fient, & condentur.

Definitores Capituli ſint etiam eligendi ut hic.

§. 9. Quia verò conſiliarii, ſive Aſſiſtentes prædicti debent eſſe quoque Capituli Generalis prædicti Definitores in eorum Capitulo Generali eligendi, ordinamus, ut ex unaquaque Provincia unus eligatur Definitor, non excedendo ſenarium numerum, qui ſit ex Conventualibus illius Provinciæ, vel qui habet Officium pro ea, aut pro univerſo Ordine, qui durante Capitulo, Definitoris, extra verò Conſiliarii ſive Aſſiſtentis nomine vocabuntur. Pro Provincia Sancti Alberti, quæ in Indiis Hiſpaniarum exiſtit, vel pro alia, aut aliis, ſi quæ juvante Deo, addentur, poſſint propter longinquitatem locorum ex aliis Provinciis deputari, niſi aliqui ex dictis Provinciis Indiarum idonei propinquiores extiterint, ut in Definitores prædictarum Provinciarum eligi poſſint, ſi verò ſub protectione unius Definitoris Conſiliarii contingeret plures eſſe Provincias, alternatim eligatur ex eis prædictus Definitor, qui omnes in eodem Conventu, & Domo, ut in Conſtitutionibus ſtatutum eſt ſimul cum Præpoſito Generali degentes, expeditioni negociorum, Ordiniſque regimini intendant. Quæ conſeſſio Præpoſiti Generalis, & Aſſiſtentium nomine Congregationis, ſive Conſultæ inſignietur.

Præpoſito Generali infirmo aut abſente, vel decedente, eligatur Vicarius de Conſiliis.

§. 10. Si autem contingat Præpoſitum Generalem abſentari à Conſulta ſive Congregatione prædicta, vel mori, vel ante ſuum diſceſſum, aut ejus obitum adhuc eo vivente, ſi graviter infirmabitur, fiet in præſentia ipſius electio Vicarii generalis per Præpoſitum Generalem, & Aſſiſtentes ex eiſdemmet Conſiliariis, ſive Aſſiſtentibus, qui dictæ Congregationi præſideat, & cum reliquis Aſſiſtentibus, ut præfertur, expeditioni negociorum intendat. Quod ſimiliter fiet, ſi hunc contingat infirmari, aut mori, quod ſervabitur in ſimilibus eventibus, quia Vicarius hujuſmodi aliàs non poterit abſentari in abſentia Præpoſiti Generalis, & vocabitur noviter Electus, etiam Vicarius Generalis, cujus Officium, & nomen ſolùm durabit, dum abſens erit Præpoſitus Generalis, vel ſi mortuus fuerit uſque ad Capitulum Generale intra ſex menſes incluſivè congregandum, in quo præſidebit uſque ad novi Præpoſiti Generalis Electionem, quo abſente prorogabitur Capitulum prædictum uſque ad adventum Præpoſiti Generalis, interim tamen ordinaria terminabuntur à Definitorio, Electo prius Vicario Generali, ut præfertur.

Præpoſiti prædicti officium ad ſex annos duret.

§. 11. Prædictus autem Præpoſitus Generalis ſtatim Electus, ſic ipſo facto confirmatus, teneatur tamen certiorem facere Cardinalem dicti Ordinis Diſcalceatorum Protectorem de hujuſmodi Electione. Qui per ſexennium, & non ultra durabit, nec poterit reeligi, niſi alio ſexennio tranſacto; cæteri verò Prælati & Superiores, ſicuti per Sixtum Quintum, & Gregorium Decimum-quartum prædeceſſores prædictos, & Ordinis Conſtitutiones eſt diſpoſitum, à quibus tempora celebrandi Capitula Generalia, & provincialia, & ea quæ ibi debent fieri, ſunt definita, quæ omnia obſervanda præcipimus.

Et nunc ejus locum tenet Vicarius uſque ad Capitulum.

§. 12. Quia verò Capitulum Generale proximè futurum, indictum eſt pro Feſto Pentecoſtes anni ſequentis, videlicet, Milleſimi quigenteſimi nonageſimi quarti, & antea non poſſent ſine magno Conventuum diſpendio, & Fratrum incommodo Capitulares accedere ad illud, ideirò ex nunc, eum qui jam eſt Vicarius Generalis, conſtituimus & nominamus Præpoſitum Generalem cum plenitudine auctoritatis, & poteſtatis Generalis, ſicuti ſupra diſpoſitum eſt, ut videlicet ſimul cum Aſſiſtentibus Regimini Ordinis intendat, ſicuti ſi eſſet per ſuffragia ſecreta Electus. Accedente autem tempore Capituli, ipſe præſideat Capitulo uſque ad Electionem novi Præpoſiti Generalis, ſervatis in reliquis Ordinis Conſtitutionibus, & ſanctionibus Apoſtolicis.

Qui una cum Definitoribus opportunas ordinationes faciat, &c.

§. 13. Nec non Præpoſito Generali, & Aſſiſtentibus, ſeu Definitoribus prædictis, in Capitulo quæcumque ſtatuta, & ordinationes bonum regimen dicti Ordinis Diſcalceatorum ad Dei ſervitium concernentia, dummodò ſacris Canonibus, & Decretis Concilii Tridentini, ac Conſtitutionibus

Apoſto-

Apoſtolicis, & eorum primitivæ Regulæ, & inſtituto non adverſentur, condendi, mutandi, alterandi, & in totum, ſi videbitur, abrogandi, & de novo edendi, ſicuti per Gregorium Decimum-tertium, ac Sixtum Quintum, & Gregorium Decimum-quartum prædeceſſores præfatos, ac per nos & Conſtitutiones dicti Ordinis eſt diſpoſitum, licentiam & facultatem concedimus. Poterit quoque prædictus Præpoſitus Generalis plures Provincias inſtituere, Domos & Conventus Fratrum ubique Terrarum denuò erigere.

Ordinis privilegia, primitivæ regulæ non contraria confirmat.

§. 14. Necnon prædicto Præpoſito Generali, ac Ordini Diſcalceatorum hujuſmodi reſpectivè, quæcumque privilegia, indulta, & facultates Provinciæ, ac Priori Provinciali, à Gregorio Decimo-tertio Diſcalceatorum, & Vicario Generali, & Congregationi etiam Diſcalceatorum poſtmodum à Sixto Quinto erectæ, & à Gregorio Decimo-quarto prædeceſſoribus prædictis, & à nobis, vel aliis Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris conceſſa fuerunt, competere ſtatuimus & declaramus. Omnia præterea & ſingula privilegia, facultates, gratias, prærogativas, indulta, favores, conceſſiones, tam Priori Generali totius Ordinis Carmelitarum, quàm prædicto Ordini, ſingularibuſque illius perſonis, tam à Romanis Pontificibus, quàm dictæ Sedis de Latere Legatis, necnon quibuſcumque Regibus, Imperatoribus, & Principibus ſæcularibus conceſſa, vel concedenda in futurum, æque ac aliis dicti Ordinis Carmelitarum Fratribus, & Religioſis, ſine aliqua prorſus differentia conceſſa ſunt, prædicto Ordini Diſcalceatorum, Præpoſito Generali, ſuiſque Fratribus, dummodò primitivæ Regulæ, & Ordinis Conſtitutionibus, Regularique Obſervantiæ non repugnent, eiſdem auctoritate, & tenore concedimus, & indulgemus. Illiſque, ſi opus ſit, ea omnia communicamus & extendimus.

Clauſulas præſervativas apponit.

§. 15. Decernentes præſentes litteras nullo umquam tempore ſub ullis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, alterationibus, limitationibus, abrogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, à nobis & quibuſcumque aliis Romanis Pontificibus, vel dicta Sede nunc & pro tempore emanatis comprehendi, ſed ſemper ab illis exemptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum, in quo ante præmiſſa erant ſtatum reſtitutas, & de novo etiam ſub poſteriori data per pro tempore exiſtentem Præpoſitum Generalem Congregationis hujuſmodi eligenda conceſſas eſſe, & fore. Sicque per quoſcumque Judices & Commiſſarios quacumque auctoritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, dictæque Sedis etiam de Latere Legatos, & Nuncios, ac cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique & in quavis inſtantia interpretari, judicari ac definiri debere, irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquā quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attētari.

Executores deputat.

§. 16. Quocircà Venerabilibus Fratribus univerſis, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac dilectis filiis eorum Vicariis in ſpiritualibus generalibus, & Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori, necnon Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Decanis, Archidiaconis, Canonicis, Capitulis, & aliis ad quos vel quomodolibet ſpectat & pertinet, ac ſpectabit & pertinebit, per præſentes Motu ſimili mandamus, quatenus ipſi vel duo aut tres eorum per ſe vel alium ſeu alios faciant, auctoritate noſtra præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, ab omnibus ad quos ſpectat & pertinere putatur, inviolabiliter obſervari, dictoſque Fratres Diſcalceatos illis omnibus & ſingulis pacificè frui & gaudere, non permittentes eos deſuper à quoquam quomodolibet moleſtari. Contradictores quoſlibet & rebelles & præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque juris & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Obſtantia tollit.

§. 17. Non obſtantibus præmiſſis piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodò quis vigore præſentium ad judicium ultra tres dietas non trahatur, ac de non recipiendis, novis Domibus aliiſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, necnon omnibus illis, quæ dicti prædeceſſores in ſuis litteris prædictis voluerunt non obſtare, contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujuſmodi mentionem.

Tranſumptis credi jubet.

§. 18. Volumus autem quod præſentium tranſſumptis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, ſigillo dicti Ordinis Diſcalceatorum, ſeu alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ ipſis originalibus litteris adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 2. die 20. Dec.

Dat. Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Decembris, milleſimo quingenteſimo nonageſimo tertio, Pontific. noſtri Anno ſecundo.

XXVI.

Indulta & immunitates pro Mercatoribus etiam Hebræis, ad portum Civitatis Anconæ Status Eccleſiaſtici merces advehentibus, & aliis ibi mercaturæ cauſa domicilium conſtituentibus. Et juriſdictio Conſulum eorum cauſas cognoſcentium.

Quoad Hebræos Ancone degentes, vide etiam hic ſuprà fol. 17. conſt. 19. Cæca. ubi alia indicavi

edita An. D. 1594.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſæ hujus conſtitut.

EX Apoſtolicæ ſervitutis officio eam ſuſcipimus ſollicitudinem, in locis potiſſimum ditioni Noſtræ, etiam in temporalibus ſubjectis, ut cunctis mortalibus, maximè verò exteris nationibus eò confluentibus, juſtitia æqua lance miniſtretur, neque eorum cuiquam injuria, aut gravamen aliquod inferatur, ſed ut Chriſtianam potiùs, ac præſertim Apoſtolicam pietatem, ac benignitatem. vel in ipſa regiminis forma agnoſcant & admirentur, tum verò ut Civitatum, ac populorum Status Eccleſiaſtici publica & privata commoda, communemque utilitatem, pro ea qua tenemur paterna ac Paſtorali vigilantia modis omnibus procuremus. Quare cùm inter alia quæ huc pertinent, illud certe non mediocris momenti ſit, ut commercium maritimum inter Subditos noſtros, & Mercatores diverſarum præſertim Orientalium regionum qui Anconitano, ac reliquis ditionis noſtræ prædictæ, Portibus cum Navibus onuſtis mercibus ad victum, & communem uſum utilibus, ac neceſſariis appellunt, non modò conſervetur, ſed majori in dies, Deo juvante, Navium multitudine & frequentia, Mercatorum concurſu & celebritate, mercium copia & ubertate augeatur. Operæ pretium duximus, & illa de medio tollere gravamina aut impedimenta, quæ ipſos fortaſſe abducere, aut retrahere poſſent, eos contra gratiarum, immunitatum & privilegiorum, benigna ac liberali conceſſione, & promiſſa ſub fide publica ſecuritate invitare, ac ſubditos demum veſtros, qui ad alia externa emporia confluunt, ab alienis ad propria etiam ſi opus erit propoſito alicujus damni periculo revocare.

Exemptio à gabellis, pro Mercatoribus exteris è Orientalibus partibus merces Anconam adducentibus, vel diverſæ mercaturæ cauſa domicilium conſtituentibus.

§. 1. Si igitur Mercatores, etiam exteri, ex quacumque Gente & Natione oriundi, Naves comparare & inſtruere, & in his ultro citròque commeando merces ex Orientalibus partibus Anconam adducere, vel in ipſa Civitate Anconitana, ut venturarum mercium pericula, ſub certis ſponſionibus ſuſcipiant, ſive ut aliàs quoquo modo Mercaturæ negociis operam navent, domicilium ſibi parare & conſtituere voluerint, eos omnes & ſingulos ab omnibus impoſitionibus, datiis, oneribus, gabellis, collectis, ſubſidiis, contributionibus, ad quæ Cives, & Incolæ Anconitani, aliàs quàm ratione mercium ipſarum venalium, quomodolibet tenentur, hactenus indictis (illis exceptis, quæ Cameræ Apoſtolicæ debentur, necnon etiam poſthac forſan indicendis quibuſcumque) etiam ſi illorum exactionem, per eamdem Cameram, ejuſve Officiales, & Miniſtros fieri contingat, auctoritâte Apoſtolica tenore præſentium perpetuò eximimus & liberamus, exemptoſque & immunes, ac ad illorum ſolutionem nequaquam teneri, neque ad id à quoquam cogi, vel compelli poſſe decernimus & declaramus, perpetuamque immunitatem, & exemptionem ſuperiùs expreſſam, eorum ſingulis gratioſe, & liberaliter concedimus & elargimur.

Salvi conductus à Camerario Mercatoribus dari ſoliti, confirmantur.

§. 2. Quoad eos verò Mercatores illarum gentium & nationum quibus per edicta publica, ſeu litteras patentes, dilecti filii noſtri moderni, & pro tempore exiſtentis, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarii, ſalvi conductus, ut ajunt, concedi ſolent, eis nos quoque ad Anconitanum Portum, & Civitatem tutum, ſecurum, & liberum commeatum, remeatum, acceſſum & receſſum, commercium, ac veniendi & redeundi, & occaſione mercium quandiu opus fuerit, Anconæ commorandi, & cum ipſis ſubditis noſtris liberam occaſione mercium ipſarum contrahendi licentiam, ac pleniſſimum, ſuper præmiſſis omnibus, ut dicunt, Salvum conductum perpetuò concedimus & impartimur.

Prohibitio, hos Mercatores aſſecuratos, perturbandi.

§. 3. Inhibentes ne quis eos, tamquam ſub fide publica præſentium auctoritate aſſecuratos quoquo modo moleſtare præſumat. Quinimò vehementer, etiam atque etiam hortamur in Domino, & per Apoſtolica ſcripta monemus univerſos & ſingulos, nunc & pro tempore exiſtentes Præfectos, & Milites Claſſium, ac Triremium, tam Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Hiſpaniarum Regis Catholici & cujuſcumque Regni Provinciæ, & Inſulæ ei ſubjectæ, quâm etiam Dilectorum Filiorum Nobilium Virorum Ducis & Dominii Venetorum, necnon Magni Etruriæ ſibi ſubjectæ Ducis, & Sancti Joannis Hieroſolymitani, ac Sancti Stephani & quarumcumque aliarum Militiarum, necnon Dalmatarum Uſchocchi nuncupatorum, & cæterarum omnium Rerumpublicarum, & Principum, ne illis umquam Navigiis onerariis, quæ merces ad Civitatem Anconitanam ac alia ditionis noſtræ loca comportant, ipſiſve Mercatoribus, aut Nautis, ut præfertur aſſecuratis, damni, detrimenti, aut impedimenti aliquid in rem vel in perſonam inferant. Quinimmò habentes eos pro noſtra & Sedis Apoſtolicæ reverentia propenſius commendatos, in exercenda hujuſmodi mercatura omnem illis opem, operam, favorem, enixè ac benignè impendant, ſcituri ſe in hoc obſequium Nobis, & eidem Sedi gratiſſimum præſtituros, & ſi contrafecerint, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas & temporales contra Piratas, & Prædones noſtra Maria infeſtantes inflictas incurſuros.

Confirmatio qualificata, Statutorum a Paulo III. conceſſorum Hebræis Orientalibus Anconæ commorantibus.

§. 4. Verùm his qui Anconæ nunc & pro tempore commorantur Hebræis Orientalibus, eorumque Univerſitati, per eaſdem præſentes concedimus, & indulgemus, ut Statutis, & Capitulis, eis aliàs per fel. rec. Paulum PP. III. prædeceſſorem noſtrum conceſſis ſive permiſſis, cum ea tamen moderatione quoad primum & cum eis limitationibus & reſtrictivis, quoad reliqua, quæ nuper à dilecto filio noſtro Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario, adjectæ & editæ fuerunt, & non aliàs, uti liberè & licitè valeant, illaque omnia & ſingula, quorum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, cum moderatione tamen & limitationibus & reſtrictivis hujuſmodi, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus, eiſque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus.

Declaratio ſuæ conſtitutionis contra Hebræos editæ, quoad Hebræos Anconæ degentes.

§. 5. Declarantes inſuper, litteras noſtras de eiſdem Judæis ex toto Statu prædicto præterquam Roma, Avenione & Ancona expellendis nuper editas, ipſis Hebræis Orientalibus, vel aliis Anconæ domicilium habentibus non obeſſe quò minùs ad quæcumque Status Eccleſiaſtici loca pro exigendis creditis occaſione mercium prædictarum contractis accedere, & per ea diſcurrere liberè & licitè valeant, nec propterea à quoquam moleſtari queant, dummodò ſuper hoc litteras teſtimoniales, de eorum origine, & juxta hujuſmodi itineris cauſas fidem facientes à venerabili Fratre noſtro Epiſcopo Anconitan. ſeu pro tempore exiſtente Gubernatore ejuſdem Civitatis ſubſcriptas ſecum deferant.

Prohibitio emendi merces ex partibus Orientalibus, per mare Adriaticum, ad alios Portus ejuſdem maris, extra Statum Eccleſiaſticum delatas, & poſtea in d. Statu comportatas ſub pœna iſta importantibus expreſſa.

§. 6. Cæterùm, quia ſæpè contingit, merces ex Oriente per Mare Adriaticum advectas, priùs ad alios Portus Maris Adriatici extra ditionem Eccleſiaſticam ſitos appellere & exonerari, deinde verò ad Statum noſtrum Terra Marive comportari, diſtrictè interdicimus & prohibemus, ne quis omninò ex ſubditis noſtris prædictis poſthac umquam perpetuis futuris temporibus, merces cujuſque generis, qualitatis, & quantitatis, ex partibus Orientis per Mare Adriaticum, ad alios extra ditionem prædictam ejuſdem Maris Adriatici Portus priùs delatas, & exoneratas, ac poſtmodum terra marive ad loca Status Eccleſiaſtici comportatas, emere quoquo modo audeat. Cujus quidem prohibitionis ſi quis tranſgreſſor & violator extiterit, ita ut Merces quaſcumque priùs quidem ad Portus Adriatici Maris extra ditionem noſtram conſtitutos allatas & exoneratas, deinceps Anconam, vel ad alia Status noſtri loca, terra aut mari importare præſumat; Volumus, ut quaſi cujuſdam mulctæ nomine, ultra ſolita & vetera vectigalia, novum etiam ſolvere teneatur, duodecim nimirum pro centenario ejuſ pretii quo res ipſæ æſtimatæ erunt. Hujuſque vectigalis novi quod harum ſerie imponimus, atque indicimus, exigendi facultatem cæterorum vectigalium conductoribus, & Exactoribus, de quo tamen Nobis, & Cameræ Apoſtolicæ ſigillatim rationem reddere debeant, per præſentes tribuimus.

Triticum ad Portum Anconæ advehendum, libere cuique vendi poſſit.

§. 7. Quòd ſi quando Triticum, ſeu Frumentum ad Portum Anconitanum advehi contigerit, prohibemus dilectis filiis Communitati, & hominibus ejuſdem Civitatis noſtræ Anconitanæ, ne in poſterùm cujuſvis privilegii aut conſuetudinis, etiam antiquæ & immemorabilis prætextu, etiam pro eorum uſu, neceſſario frumento hujuſmodi Navibus advecto pretium aliquod certum ullo modo præſcribere, & eo oblato, vel ſoluto triticum ſibi vendicare audeant, ſed ſi frumento indiguerint, ad illud emendum ſicuti alii advenæ emptores, nullo prorſus diſcrimine concurrant.

Mercatores non ſolvunt gabellam, ante quam eas merces vendant, vel alibi aſportent.

§. 8. Inſuper univerſis & ſingulis Mercatoribus, ad eumdem Portum Anconitanum merces undequaque convehentibus indulgemus, ut non priùs ad ſolutionem vectigalium pro ipſis mercibus injunctorum teneantur, nec cogi aut compelli poſſint, quàm merces vendiderint, aut aliò aſportaverint, ac pro ea tantum rata, qua res ipſas vendi aut exportari contigerit.

Conſoles Sanitatis, nihil circa perſonas & merces Navium exterarum agant, abſque interventu Gubernatoris Anconæ.

§. 9. Poſtremò cupientes opportunè providere ne à Magiſtratibus ad purgandum merces ex locis peſtiferæ contagionis ſuſpectis pro tempore advectas in eadem Anconitana Civitate deputatis, Conſulibus ſanitatis vulgò nuncupatis, ſub prætextu cavendi ab hujuſmodi morbi periculo gravamen aliquod ipſis

Mercato-

Mercatoribus inferatur, ſed & ſalubritati, & tamen debita inter Mercatores æqualitas ſervetur, ac omnes ceſſent querelæ, ſtatuimus & ordinamus, ut deinceps per dictos Conſules in adventu Navium exterarum, nihil circa perſonas & merces in dictis Navibus exiſtentes ſine Gubernatoris pro tempore exiſtentis, cum eis conjunctim, procedentis conſenſu, præſentia & interventu, prohiberi, permitti, ſtatui, decerni, judicari aut definiri valeat.

Cauſæ ipſorum Mercatorum Anconæ cognoſcantur.

§. 10. Denique, ne Mercatores, ac perſonæ quæcumque ad Portum ipſum confluentes, vel inibi commorantes, litium diſpendiis, atque incommodis ab hujuſmodi commercio diſtrahantur, omnia privilegia de cauſis inter Mercatores, ſive alios quoſcumque incolas ſive exteros, occaſione Mercaturæ, & negotiorum hujuſmodi pro tempore motis, tam in prima quàm in ſecunda inſtantia, intra Civitatem ipſam Anconitanam, nec alibi cognoſcendis, & terminandis per quoſcumque prædeceſſores noſtros quomodolibet conceſſa, auctoritate & tenore præmiſſis perpetuò approbamus & confirmamus, & illa quatenus opus ſit de novo concedimus, ita ut nec prætextu privilegiorum Rotæ Maceraten. quibus in hac parte, & in quantum indultis Civitatis Anconæ quomodolibet præjudicent, harum ſerie ex certa noſtra ſcientia derogamus, nec alio quovis colore alibi extra d. Civitatem Anconitanam in quacumque inſtantia, trahi ſeu converiri poſſint.

Forma eligendi Judices ad eas cognoſcendum cum facultate ſummariè, &c. procedendi.

§. 11. Quinimmò ut controverſiæ & lites hujuſmodi quàm citiſſimè & minimo diſpendio terminentur, ſtatuimus, ut quotannis, ex numero Mercatorum inibi commorantium tres Conſules eligantur, alter nimirum, ex Florentina, alter verò per Ultramarinos, ac tertius ex alia quavis Natione, arbitrio Univerſitatis Mercatorum in prædicta Civitate degentium eligendus, quorum vel duorum ex eis conjunctim procedentium judicio, cauſæ omnes inter Mercatores invicem, ſeu inter illos & alias perſonas, aut etiam inter alios quoſcumque occaſione Mercaturæ quomodolibet motæ & movendæ, ſummariè, ſimpliciter & de plano, ſine ſtrepitu & figura judicii ſola facti veritate inſpecta cognoſcantur, audiantur, & decidantur. Conſules verò prædicti Aſſeſſorem aliquem juris peritum ſuo arbitrio aſſumant, cujus voto in ejuſmodi cauſis definiendis uti poſſint. Quod ſi res, de quibus agetur, valorem quadraginta ſcutorum non excedunt, à ſententiis vel decretis vim definitivæ habentibus, eorumdem Conſulum non liceat provocare. Sin autem prædictam ſummam exceſſerint, non ad alium Judicem fas ſit appellare, quam ad ſeptem vel octo Mercatores ſorte extrahendos, qui hujuſmodi cauſas appellationum etiam ſummariè, ſimpliciter & de plano, ſine ſtrepitu & figura judicii ſola facti veritate inſpecta terminent, nec ulterius quàm ſemel tantum, ut præfertur, ulla omninò appellatio detur. Atque in eligendis Conſulibus modus & forma ſervetur, quæ in Statutis per prædictum S.R.E. Camerarium, ac dilectum filium noſtrum, & Cam. Apoſt. Theſaurarium Generalem edendis præſcribitur, eorumque munus & juriſdictio expiret prout ejuſdem ſtatutis factis à Camerario & Theſaurario declarabitur.

Ipſi judices & Gubernator, nihil recipiant de Mercibus Navium, neque emant.

§. 12. Caveant autem iidem Conſules & Gubernator, ne ex Navibus, & mercibus hujuſmodi quicquam ſive parvum ſive magnum, etiam emptionis, ſive alio quovis contractus, aut donationis titulo, etiam ſpontè oblatum accipere quoquo modo præſumant, alioqui noverint ſe graves arbitrio noſtro pœnas incurſuros.

Decretum irritans, & clauſula ſublata.

§. 13. Decernentes ſic in præmiſſis univerſis & ſingulis per quoſcumque Judices & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam ejuſdem Civitatis Gubernatorem, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari & definiri debere, necnon irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum deputatio & facultates.

§. 14. Quocirca tam prædictis Camerario & Theſaurario generali, quàm dilectis filiis Cam. Apoſt. Præſidentibus Clericis & eorum cuilibet, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi vel duo aut unus eorum præſentes litteras, ubi & quando opus erit, & quatenus pro parte eorum quorum intererit requiſiti fuerint, ſolemniter publicantes, eorumque ſingulis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant per ſe vel alium ſeu alios auctoritate noſtra, illas & in eis contenta quæcumque firmiter obſervari. Contradictores quoſlibet & rebelles, & præmiſſis non parentes per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 15. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis fides.

§. 16. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis Notarii publici manu ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Forma publicationis, & Sanctio pœnalis.

§. 17. Quodque eædem præſentes in valvis Baſilicæ Principis Apoſt. de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris eſt, publicentur, ac deinde quoad ſupradictam prohibitionem emendi merces extra Statum Eccleſiaſticum elapſis quatuor Menſibus, quoad reliqua verò ſtatim ab ipſa die publicationis hujuſmodi, cunctos quos concernunt, non minùs afficiant, quàm ſi eorum cuique perſonaliter intimatæ fuiſſent. Nulli ergo &c. Si quis &c.

Dat. P. An 3. die 8. Mart.

Dat. Romæ, apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1594. Id. Martii, Pont. noſtri Anno 3.

XXVII.

Canonizatio S. Hyacinthi Poloni, Profeſſoris Ordinis Fratrum Prædicatorum S. Dominici, ejuſque relatio in numerum Sanctorum Confeſſorum, & ſuæ feſtivitatis inſtitutio die 16. menſis Auguſti celebrandæ.

Edita An. D. 1594.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Sancti qui in Cœlo regnant, in Terra etiam Romani Pont. decreto venerandi ſunt.

BEnedictus Pater miſericordiarũ, & Deus totius conſolationis, qui dilectam filii ſui ſponſam, Catholicã & Apoſtolicam Eccleſiam perpetua regit providentia, atque his luctuoſis temporibus, multis ærumnis, & calamitatibus afflictam, multiplici etiam gaudio, ex Sanctorum ſuorum gloria conſolatur. Verè enim magna exiſtit ſpiritualis lætitiæ materia, cum Deus illuſtria ſervorum ſuorum merita ideò mundo manifeſtat, ut dum illis ubique Terrarum veneratio tribuitur, Deus ipſe in Sanctis ſuis mirabilis prædicetur; Nam cùm aliqui ſervi DEI, excellenti vitæ ſanctitate, & miraculis inſignes, jam cum Chriſto in cœlo regnantes, in terra quoque ſumma Romani Pontificis auctoritate, Sancti eſſe declarantur, Rex ipſe ſempiternæ majeſtatis, & gloriæ, in Sanctorum Concilio glorificatur, divini cultus obſervantia augetur, fidelium pietas, & devotio excitatur, deteſtandæ hæreſes magis magiſque convincuntur, plures populo Dei ad virtutis exemplum, & ſuffragii patrocinium proponuntur, ut quod fideliter petimus, id efficacius multiplicatis interceſſoribus conſequamur.

Sixtus V. canonizavit S. Didacum ut ſuprà in ejus Bulla 82. Rex.

§. 1. Quare magna Dei benignitate, ante paucos annos factum eſt, ut à felicis recordationis Sixto Papa V. prædeceſſore noſtro, ex Seraphici Patris Franciſci Religione, Beatus Didacus Hiſpanus, in Sanctorũ numerum referretur, & nunc viciſſim, ex Beatiſſimi Patriarchæ Dominici diſciplina, Beatus Hyacinthus Polonus, Sanctis pariter Chriſti Confeſſoribus adſcribatur, nimirũ ut duo clariſſimi Ordines, unde tot pii ac Sancti viri Catholicæ Eccleſiæ lumina prodierunt, noſtra quoque ætate, duplicato

populi Chriſtiani gaudio, honore conſimili augeantur, ut duæ iſtæ lucernæ, fide, & ſignis mirabilibus luminoſæ, & charitate ardentes, ſuprà excelſum candelabrum collocatæ, in Domo Dei colluceant.

Et mox proponitur Canonizatio Sancti Hyacinthi.

§. 2. Et nos quidem cùm multis aliis in rebus, tum in hoc etiam divinæ gratiæ abundantiam agnoſcimus, primum quòd nos ipſos Deus, veluti oculatos teſtes, in hac religioſa cauſa eſſe voluerit: nam cùm adhuc ex numero eſſemus venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, & Apoſtolicæ Sedis de Latere Legatione in Polonia fungeremur, vidimus Cracoviæ inſigni loco ſepulchrum Beati Hyacinthi, in quo venerandum illius Corpus, in ſomno pacis requieſcit, & Regni illius erga hunc Beatum virum, ſingularem devotionem perſpeximus: deinde etiam in eo divitias bonitatis Dei prædicamus, quòd ita diſpoſuerit, ut hoc pium, & ſalutare canonizationis Beati Hyacinthi negocium, ante annos quinque, & ſeptuaginta, Religioſis Poloniæ Regibus, Regnique Ordinibus ſupplicantibus inchoatum, & à pluribus Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, variis progreſſionibus promotum, tandem per noſtræ humilitatis miniſterium, qui Poloniæ Regnum peculiari paternæ dilectionis affectu complectimur, omni ex parte abſolveretur.

Leo X. Poloniæ Rege inſtante, illius proceſſum commiſit.

§. 3. Anno ſiquidem humanæ ſalutis 1518. felicis recordationis Leo Papa X. prædeceſſor noſter, ſupplicationibus recolend. mem. Sigiſmundi Primi Poloniæ Regis tunc in humanis agentis, de Beato Hyacintho Polono, Ordinis Fratrum Prædicatorum, fidei integritate, & morum ſanctimonia, & miraculorum fama, in univerſo Poloniæ Regno percelebri, in Sanctorum numerum referendo, inclinatus, bon. mem. Joanni Epiſcopo Laudicen. & Jacobo Canonico Cracovien. ut in ejus vitam, & miracula, diligenter inquirerent, ſuis quibuſdam litteris mandavit. Qui pro ſuo Apoſtolicæ Sedi obtemperandi ſtudio, univerſæ illius vitæ, & miraculorum rationes in acta retulerunt: eaque anno etiã Domini 1526. Leone prædeceſſore prædicto vita functo, ad piæ mem. Clementem Papam Septimum etiam prædeceſſorem noſtrum tranſmiſerunt.

Interim Leo obiit, & Clemens VII. Fratribus Ord. S. Dominici licentiam dedit in Regno Poloniæ, illius officia celebrandi.

§. 4. Quibus quidem actis diligenter perſpectis, ac etiam ipſius Sigiſmundi Regis ſupplicationibus idem Clemens prædeceſſor adductus, dum de tota re maturè decerneret, Fratribus Ordinis Prædicatorum dicti Regni, ut poſtridie feſtivitatis Aſſumptionis Beatiſſimæ DEI Genitricis Virginis MARIÆ, ſolemnitatem atque Officium, ac Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium in ejuſdem B. Hyacinthi honorem celebrare, atque etiam imagines, & Altaria illi in omnibus Eccleſiis domorum ſuarum præfati Ordinis ſtatuere poſſent conceſſit. Et deinde prædicto Sigiſmundo Rege id etiam poſtulante, eamdem conceſſionem ad omnes dicti Regni Cathedrales Eccleſias, quoad uſque ad Canonizationem dicti B. Hyacinthi deventum eſſet, extendit.

Paulus III. iterum negocium d. Canonizationis tribus Cardd. examinan. commiſit.

§. 5. Cæterùm, conſilio de Canonizatione hujuſmodi ob quaſdam tunc obortas difficultates per id tempus intermiſſo, anno ſimiliter Domini 1539. tunc exiſtentes Præſules ejuſdem Regni, in Synodo Petricovienſi per eos celebrata congregati unanimi conſenſu, dicto Clemente prædeceſſore defuncto, per literas ſanctæ mem. Paulo Papæ III. ſimiliter prædeceſſori noſtro ſupplicarunt, ut ad hujuſmodi Canonizationem perficiendam, ſuam, & dictæ Sedis auctoritatem impertiretur. Quorum ſupplicationibus idem Paulus prædeceſſor annuens, tribus venerabilibus ſuis S.R.E. Cardinalibus, Ordinum Prioribus, negocium Canonizationis hujuſmodi rurſus examinandum commiſit, qui, & ipſi, pro aſſiduis ejuſdem Sigiſmundi Regis, necnon Prioris Provincialis dicti Ordinis in prædicto Regno tunc deputati ſupplicationibus, quibus nempe petebant, ut in ipſius Hyacinthi fidei ſinceritatem, vitæ ſanctitatem, & miraculorum, quorum in dies in dicto Regno fama augebatur, excellentiam diligenter iterũ inquireretur, ad quoſdam ipſius Regni probatos viros hoc negocium detulerunt, qui conceſſionibus Apoſtolicis ſuper ea re factis, aliiſque omnibus, quæ ad Canonizationem prædictam pertinebant, attentè conſideratis, ſingula maturè examinata in publica documenta redegerunt, denique ſumma fide collecta ad dictam Sedem tranſmiſerunt. Poſtmodùm, idem Paulus prædeceſſor Fratribus dicti Ordinis ejuſdem Regni, etiam conceſſit, ut ipſi Officium de dicto Beato Hyacintho ſingulis quintis feriis, in quas nullum Feſtum proprium incideret, perinde ac ſi eſſet in Sanctorum numerum relatus, quemadmodum de Sancto Dominico ſingulis feriis tertiis fieri ſolebat recitare, ac illius oſſa, & corpus exhumare, ipſumque in ſublimiorem Eccleſiæ locũm transferre poſſent.

Gregorius Pont. XIII. & Sixtus V. de Canonizationis abſolutione requiſiti fuerant.

§. 6. Poſteà labente anno Domini 1583. claræ mem. Stephani Poloniæ Regis, de eadem Canonizatione apud ſe. record. Gregorium Papam XIII. pariter prædeceſſorem noſtrum, dum in humanis ageret, ſupplicatione intercedente, ac interea illo vita functo, chariſſimi in Chriſto filii noſtri Sigiſmundi Tertii Poloniæ Regis, ac chariſſimæ etiam in Chriſto filiæ noſtræ Annæ Poloniæ Reginæ, necnon dilectorum filiorum noſtrorum tunc ſuorum, Gregorii tit. S. Sixti, de Radzivil, & Andreæ de Somlio, tit. S. Angeli in Piſcina, Battorii nuncupatorum Cardinalium, & venerabilium Fratrum noſtrorum Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, cæterorumque totius Regni prædicti Ordinum ſtatus, tam Eccleſiaſtici, quàm ſæcularis, votis ac precibus, à fel. rec. Sixto Papa V. etiam noſtro prædeceſſore, per dilectos filios Staniſlaum Reſcium, ejuſdem Sigiſmundi Regis apud eumdem Sixtum internuncium, necnon Fratrem Hippolytum Mariam Baccaria de Monte Regali Magiſtrum Generalem totius Ordinis Prædicatorum, ac ejus nomine Fratrem Bartholomæum de Miranda, tunc Procuratorem Generalem ejuſdem Ordinis, ad demum Fratrem Severinum Cracovien. ejuſdem cauſæ, nomine Provinciæ, & Regni Poloniæ, ad id conſtitutum Procuratorem, ſupplicatum fuit, ut ipſe eumdem Beatum Hyacinthum pro ſanctitatis ſuæ fama, quam miraculorum acceſſio in dies magis magiſque confirmabat, in Sanctorum numerum veteri Rom. Eccleſiæ ritu, & præſcripta ſolemnitate cooptaret.

Sixtus V. proceſſum jam perfectum Cardd. deputatis ſuper ſacris ritibus examinandum commiſit, & deinde tribus Rotæ Auditoribus.

§. 7. Idem verò Sixtus prædictum proceſſum ſuper hujuſmodi re confectum, Congregationi venerabilium Fratrum noſtrorum, tunc ſuorum, S.R.E. Cardinalium, ſuper ſacris ritibus deputatorum, examinandum commiſit. Coram quibus idem Sigiſmundus Rex, & univerſi Regni prædicti Status Eccleſiaſtici, necnon ipſius Ordinis Prædicatorum Religionis Profeſſores, nonnulla Scripturarum, ac jurium volumina, duoque proceſſus ſuper ea re formati exempla protulerunt, unum videlicèt fel. re. Pauli PP. IV. etiam prædeceſſ. noſtri, qui unus ex tribus Cardinalibus in ordine Prioribus à prædicto Paulo prædeceſſore ad id deputatus fuerat, ſcripturarum monumentis depromptum, alterum verò ex ipſo Regno ſimul cum libro, tum vetuſtatis auctoritate, tum vitæ, ac miraculorum ejuſdem B. Hyacinthi diligenti expoſitione probato allatum, eo quidem illud ad fidem propoſitis de rebus faciendam firmius, quod eſſet præſtantium virorum literis obſignatum, & longo annorum ſpatio, in Archivio Cracovienſis Conventus ejuſdem Ordinis Prædicatorum, tanta cum fidei laude aſſervatum, ut illo tamquam certi teſtis opera ſummæ auctoritatis homines ſemper dubiis in rebus uterentur. Cujus rei fidem vel hoc ipſum augebat, quod alterum alteri, tum rebus tum ſententiis omnibus, tam aptè reſpondebat, ut nihil vel ſimilius vel congruentius excogitari poſſe videretur. Quæ quidem univerſa, citato Fiſci Procuratore, recognita fuerunt. Idem porro Sixtus prædeceſſor, tribus cauſarum Palatii Auditoribus doctrina, &

rerum

rerum uſu præſtantibus, ad hoc nominatim deputatis mandavit, ut de iiſdem illis juribus ac proceſſus exemplis diligenter cognoſcerent, & concluſiones inde pro more colligerent.

Qui Gregorio XIV. d. proceſſus acta omnia retulerunt.

§. 8. Qua in re, cùm diu, multumque illi operam ſuam exercuiſſent, eodem Sixto, ſicut Domino placuit, viam univerſæ carnis ingreſſo, fe. re. Gregorio PP. XIV. prædeceſſori etiam noſtro retulerunt, producta jura pleniſſimæ eſſe fidei atque auctoritatis, proceſſumque omnem ad Canonum præſcripta fuiſſe confectum, atque ex eo Beati Hyacinthi integritatem, vitæ ſanctitatem, & miraculorum, ex quibus octo potiſſimum conſideranda propoſuerant, claritatem manifeſtè elucere. Qua quidem re ad venerabilium etiam Fratrum ſuorum S.R.E. Cardinalium, ſuper ſacris ritibus tunc deputatorum Congregationem, ut & ipſi quid ea de re ſentirent, in medium afferrent, ejuſdem Gregorii juſſu remiſſa, iidem Cardinales attentè examinatis allatarum à prædictis cauſarum Auditoribus cõcluſionum argumentis, ac Fiſci Procuratore ſemper citato, atque audito, ſervatiſque etiam ſervandis unanimi conſenſu eorumdem Auditorum, ſuper ſcripturis, juribus, & proceſſus exemplis exhibitis relationem approbarunt, & rationes, quibus de illius fide, vita & miraculis conſtaret, longè firmiſſimas eſſe judicarunt.

Rex Poloniæ pro d. Canonizationis abſolutione apud hunc Pontif. Clementem 8. vehementiùs inſtetit.

§. 9. Acceſſit denique recens, & æquitatis ac pietatis plena poſtulatio ejuſdem Sigiſmundi III. Regis, qui etiam Sueciæ Rex exiſtit, quique Legatione nobis, ac Sedi Apoſt. obedientiæ cauſa, dilecto filio inſigni viro Stanislao Mynſki, Palatino Lencintienſi apud nos, & d. Sede Oratori ſuo nuper delata, nihil eum à nobis vehementius hoc tempore flagitare juſſit, quàm ut negocium iſtud ad optatum tandem, & ſuis atque Chriſti fidelium ejuſdem Regni Poloniæ ſupplicationibus, conſentientem exitum perducamus.

Qui Clemens Canonizationi intentus, illius vitæ narrativam proponit.

§. 10. Cujus quidem B. Hyacinthi vitæ omnis, ac rerum quas Deus ejuſdem, tum viventis tum defuncti interceſſione ac meritis geſſit, narrationem hoc loco pro noſtro munere toti Eccleſiæ proponendam duximus, ut inde non ſolùm ad divinas laudes prædicandas, atque ad Chriſtianam religionem firmiore pietatis zelo conſervandam Chriſti fidelium animi excitentur, verùm etiam eo nomine ingentes gratiæ ab omnibus Chriſti fidelibus Deo agantur, quod B. Hyacinthi prædicti ſanctitatem, quamquam gravibus de cauſis antea probatam, & multis miraculis illuſtrem, publica tamen ipſius Apoſtolicæ Sedis, quàm Spiritus Sanctus regit, & gubernat, ac noſtra ſententia omnino confirmari hoc tempore voluerit.

S. Hyacinthus in Villa Camienſi Regni Poloniæ ortus, & Canonicus Cracovienſis fuit.

§. 11. Natus igitur eſt B. Hyacinthus in Polonia, in Villa, quæ Camienſis appellatur, Vratiſlavienſis Diœceſis ante annum Domini milleſimum ducenteſimum, ex nobilibus, & Chriſtianis parentibus, ſed quibus vitæ virtutum, ac miraculorum ſplendore longè ipſe præluxerit. Incuntis ætatis tempus iis primum litteris, quibus ætas illa informari ſolet, impertivit, in quibus cùm tantum profeciſſet, quantum ad altiorem diſciplinam capeſſendam ſatis ſibi eſſe videbatur, animum ſtatim ad Theologiæ, & juris Canonici ſtudia adjunxit, magno ſanè, & admirabili cum fructu, ut qui non multò poſt Cracovienſis Eccleſiæ Canonicus factus, ita inter ordinis ſui viros excelluerit, ut propter eximiam eruditionem, cum præclara & inſigni pietate conjunctam, ardens lucerna cæteros clariſſimo virtutum ſuarum lumine colluſtraret.

Habitum à S Dominico Romæ ſuſcepit.

§. 12. Ab Ivone deinde Cracovienſi Epiſcopo Patruo ſuo Romam perductus eſt: ubi una cùm Ceslao ipſius conſanguineo, & Hermanno Theutonico familiari ſuo à Dominico Romæ tunc degente, ejuſdem Ivonis rogatu, qui de Hyacintho, ac duobus aliis regularis vitæ ſuæ inſtituto imbuendis, cum ipſo egerat, perexiguo tempore omni illius diſciplina egregiè inſtructus, in ejuſdem S. Dominici Ordinem nomen dedit, habituque de illius manibus ſuſcepto, & expreſſe illius regulam profeſſus, in Poloniam tandem cum ſociis rediit.

Monaſteria plurima conſtruxit, & S. Dominici veſtigia, & virtutes verbo, & opere imitatus eſt.

§. 13. Quo in itinere, cùm uſque ad Civitatem Frizacenſem proceſſiſſet, verbo ſimul & exemplo tantum illic profuit, ut ipſis ſex menſibus Monaſterium dicti Ordinis, multis ibidem Fratribus, & Hermanno illis Præpoſito, relictis, conſtruxerit. Inde Cracoviam reverſus, alio ibi ejuſdem Ordinis Monaſterio erecto, Dominicanæ Religionis creſcentem paulatim familiam propagavit. Mox ad aliarum ejuſdem Poloniæ Regni Provinciarum ſalutem cogitatione converſa, quatuorque aliis profeſſionis ſuæ Monaſteriis variis in locis ædificatis, omnes, tum verbi Dei prædicatione, tum vitæ ſuæ innocentia in ſui admirationem excitavit. Summa denique hæc eſt, quam à Sancto Dominico ejuſdem Religioſi inſtituti auctore, tamquam è puriſſimo fonte hauſerat, vivendi rationem, eamdem ipſum ad extremum uſque vitæ diem ſanctè, & religioſe ſervaſſe. Nam ſive Chriſtianæ humilitatis ſpecies ante oculos proponatur, eo nihil erat demiſſius, nihil modeſtius, ſive caſtitatis, ac virginei pudoris imago pulcherrima deſideretur, illo nihil purius, nihil candidius fuit, ſi denique veræ in Deum, & proximos charitatis forma exquiratur, illius charitate nihil potuit abſolutius, nihil perfectius exoptari. Quanto porro in corpore caſtigando, atque in ſervitutem redigendo, illius fuerit ſeveritas, ſingulæ noctes indicio fuerunt, quibus ſeſe uſque ad ſanguinis profuſionem affligebat. Qua verò continentia, & moderatione in victu omni fuerit, præter ſextas ferias Beatiſſimæ etiam Dei Matris Mariæ Virginis, & SS. Apoſtolorum Vigiliæ ad unam omnes declarant, quibus excepto pane, & aqua, nihil omninò guſtabat. Divini autem Numinis propitiandi tãta cura, tantaque ſollicitudine tenebatur, ut totas noctes in Templo fundendis ad Deum precibus inſomnis perſæpè conſumeret, & ſi quando inedia, ac ſopore feſſis, & cadentibus membris, ſomnum capere cogebatur, aut ſtans, lapidi tantum Altaris innixus, aut jacens humi, ſcilicet proſtratus quieſcebat. Et quoniam nihil magis quàm otium homini, præſertim Religioſo, vitandum eſſe ſentiebat, idcircò quicquid temporis vacuum ab oratione ſupererat, id omne partim colendis ſacris ſtudiis, partim habendis concionibus, partim confeſſionibus audiendis, partim etiam ægrotis inviſendis, partim denique Deo, & proximo ſerviendo, impendebat.

Miracula vivens multa fecit, quorum aliqua hic ponuntur.

§. 14. Cujus quidem ſingularem ſuſceptæ vitæ rationem, qua cæleſtis potiùs, quàm humanus vir meritò reputabatur, frequens multorum, qui ſe ejus precibus, & orationi commendabant, ad eum concurſus, atque adeò nova in dies rerum ab eo geſtarum præſtantia, & pleraque minimè obſcura declarant. In quibus, ut cætera, quæ innumera propè ſunt, omittamus, cujuſdam Petri ex Villa Proſſovii oriundi reſuſcitatio proponenda primum occurrit, quem rapidi fluminis impetu ex equo dejectum, & in aquis omninò ſubmerſum, cùm ejus corpus altero die jam latens, inexpectato ex ipſo flumine produſſet, Deus ob merita, & preces ejuſdem B. Hyacinthi, ſtatim ad vitam revocavit. Ejuſdem quoque ſanctimoniam mulier quædam, Judith nomine egregiè oſtendit, quam cum paralyſis morbi vis elinguem prorſus, ac mutam reddidiſſet, nullaque ratione vocem emittere ullam poſſet, tandem Beati viri interceſſione aſſequuta eſt, ut lingua, & ſermone liberè uteretur. Prædicandi autem Evangelii cauſa cùm ad varia paſſim loca ſe conferret, ac propterea ad Vandalum flumen Viſſogradum Maſſoviæ Urbem redundantibus aquis præterfluens aliquando perveniſſet, nullo nauclero, nulloque navigio, quo trans amnem veheretur, ad illius ripas conſpecto, divina ope implorata, &

Crucis ſigno communitus, comites ad iter per medios fluctus alacriter proſequendum hortari hunc in modum cœpit. Eja, inquit, filii, ſequimini veſtigia mea in nomine Chriſti, quo dicto, ſtatim in flumen ſiccis veſtigiis ſe immiſit. Verum ſociis præeuntem illum ſequi metuentibus, extenſo pallio aquam tegens. Agite, inquit, filii chariſſimi, ſit iſte nobis pons JESU CHriſti, per quem in nomine ejus tranſeamus. Itaque flumen illud altiſſimum ſimul, ac rapidiſſimum unà cum ſociis incolumis trajecit: Quodam tempore etiam, cùm per agros Villæ cujuſdam Diœceſis Cracovien. inopum, ac pauperrimorum hominum ſegetes injuria grandinis læſas paſſim, ac disjectas videret, non priùs ſibi ab oratione temperavit, quàm eaſdem incolis intactas, atque integras reddidiſſet.

Diem ſui obitus prædixit, & die 15. Aug. 1257. obdormivit in Domino.

§. 15. Longum eſſet cæteras res ab eo, dum vixit, geſtas percenſere, ut cui toto vitæ curſu nullus umquam dies effluxerit, quo non præclara aliqua ediderit fidei, pietatis, innocentiæ, cæterarumque omnium ſacrarum virtutum documenta. Quo quidem vitæ genere ad quadraginta propemodum annos perducto, cùm tandem cuperet diſſolvi, & eſſe cum Chriſto, in Vigilia Feſtivitatis Aſſumptionis Beatiſſimæ Dei Genitricis, ac Virginis Mariæ, Fratribus Monaſterii Sanctiſſimæ Trinitatis Cracovienſis accerſitis, moriturum ſeſe definito die prædixit, eosque appropinquantis ſui diſceſſus nuncio perculſos amantiſſimè conſolatus valere in Chriſto, Deumque in vita perpetuò timere juſſit. Poſtridiè igitur piis, ac canonicis precibus recitatis, & Sacroſanctis Eccleſiæ Sacramentis ſumma cum veneratione perceptis, cùm verſum illum extremo jam vitæ ſpiritu protuliſſet: In manus tuas, Domine, commendo ſpiritum meum, in Domino obdormivit, ejuſdem Domini Anno 1257. die 15. Aug.

Miraculis etiam poſtea claruit quorum aliqua hic recenſentur.

§. 16. Audita ejus morte, cùm magna hominum multitudo, ſive proſequendi funeris, ſive contingendi corporis, ſive per eum divini auxilii expetendi cauſa, ſive alio Chriſtianæ pietatis officio ad Sanctiſſimæ Trinitatis Monaſterium ejuſdem Ordinis Prædicatorum, ad ſepulchrum ipſius religioſum, ac celebre, confluxiſſet, Deus, in cujus conſpectu glorioſa eſt mors Sanctorum ejus, Zegotam quemdam nobilem Polonum, qui ex equo, quem forte agitabat, miſerrimè excuſſus, effractis, & contuſis totius corporis membris ſtatim obierat, ad B. Hyacinthi ſepulchrum, eo ipſo quo mortuus eſt die, a parentibus allatum, ob ejuſdem B. Hyacinthi merita, & preces, non ſolùm in vitam denuo excitavit, verùm etiam priſtinæ, & valetudini, & integritati ita reſtituit, ut in eo minimæ quidem læſionis reliquum ullum veſtigium appareret. Cujus miraculi famam alterius etiam exitus poſtea auxit, infantulus enim, quem mater mortuum ediderat, à patre ad Beati viri tumulum translatus, cùm primum is pro filiolo voto ſe Deo piè obſtrinxit, magna cum omnium admiratione vivere ſtatim cœpit. Acceſſit aliud quoque admirabile ipſius in Urſulam quamdam factum, quæ cùm maximis deplorati morbi doloribus toto biennio jactata, eò tandem deveniſſet, ut omnis melioris valetudinis ſpe abjecta, ipſos jam menſes duos nullo amplius cibo, ſed aqua dumtaxat vitam tueretur, Agnete tamdem filia B. Hyacinthi opem ſuppliciter implorante, optatam ſalutem recuperavit. Poſtremò cujuſdam Barbaræ Cracovienſis feminæ, quæ ex partu in hydropiſim inciderat, ita ut jam de illius ſalute ab omnibus eſſet deſperatum, valetudo, nulla prorſus humana medicina, ſed unius B. Hyacinthi, cui ſeſe commendaverat pietate, ac meritis, redintegrata, eximiam ſervi Dei ſanctitatem clarè confirmavit.

Ex ſuprà dictis cenſuit hic Pont. Canonizationis negotium abſolvere;

§. 17. Quibus ſanè ſignis, multisque aliis ad eamdem B. Hyacinthi ſanctitatem comprobandam pertinentibus rebus adducti, ac prætereà conſtanti omnium Ordinum dicti Regni, & ejuſdem Sigiſmundi Tertii Regis, ac Dominicanæ Religionis petitioni ſatisfacere cupientes, cùm id maximè idem Sigiſmundus Rex per prædictum Stanislaum Mynski ſuum apud nos Oratorem, ipſe verò Dominicanus Ordo per dilectum filium fratrem Joannem Vincentium Ariſtoricenſem ejuſdem Ordinis Prædicatorum Generalem à nobis poſtulaverit, ut quoniam quæcumque ad acta, & proceſſum B. Hyacinthi ſpectabant, & hujus ſanctæ Sedis præſcripto expedita, ac perfecta erant, Nos, quibus ea de re ſtatuendi poteſtas à Deo eſt tributa, ad hujuſmodi negocium definiendum omnes auctoritatis ſanctæ Sedis Apoſtolicæ, & noſtræ, partes conferremus, de eo ipſo non priùs tamen quàm rebus omnibus diligenter, ut par eſt, circumſpectis, hoc tempore decernendum eſſe exiſtimavimus.

Et ideò habitis pluribus deſuper conſultationibus per Cardd. ſacris ritibus deputatos, & dicto proceſſu examinato, in Conſiſtorio ſecreto fuit dictum, B. Hyacinthum canonizandum fore.

§. 18. Crebris igitur, ac diuturnis ſuprà dictorum venerabilium Fratrũ noſtrorum S.R.E. Cardinalium Congregationis ſacrorum Rituum conſultationibus, hac ipſa de re etiam noſtro tempore habitis, & proceſſu omni ex ſacrorum Canonum præſcripto ab eiſdem viſo, & examinato, quin etiam viris in ſacra Theologia, ac Pontificio jure verſatis in conſilium adhibitis, cùm nihil jam deſiderari videretur, ſecretum Conſiſtorium indiximus, in quo venerabilis Frater noſter Alphonſus Epiſcopus Oſtienſis Cardinalis Geſualdus, cùm ſuo, & cæterorum Cardinalium congregationis ſacrorum Rituum nomine, omnia ad eam rem ſpectantia exactè, ac prudenter explicaſſet, id demum in ſumma retulit. De B. Hyacinthi vita, ac miraculis ſe, & Cardinales collegas ſuos ſentire, omnia probata eſſe, quæ ad canonizationem ex divini juris præſcripto pertinerent, eamque ob cauſam, poſſe Beatum illum (ſi idem nobis videretur) in Sanctorum numerum cooptari.

In dicto ergo Conſiſtorio publico, Oratio habita fuit de vita, moribus, & miraculis S. Hyacinthi, & Papa ad Deum orationes fieri juſſit pro inſpiratione ejus quod agendum eſſet.

§. 19. Qua quidem re intellecta, vehementer in Domino lætati ſumus, quod ad augendam ſervi ſui dignitatem facultas nobis hoc tempore ſe offerret. Nullam igitur officii partem ad peragendum tanti momenti negocium prætermittendam eſſe cenſentes, veteri Rom. Pontificum prædec. noſtrorum exemplo adducti, mandavimus ut de re ad exitum perducenda pro ipſius gravitate diutiùs deliberaretur. Itaque aliquot dierum ſpatio interjecto, publicum Conſiſtorium hanc ob rem indiximus, non modò venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium conſeſſu, ſed etiam Patriarcharum, Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, & Prælatorum, cæterorumque Familiarium noſtrorum conventu frequens, in quo quidem dilectus filius Cinus Campanus Conſiſtorialis aulæ noſtræ Advocatus, res geſtas, & B. Hyacinthi virtutes, fidei ipſius ſinceritatem, vitæ ſanctitatem, ac miracula oratione de more eſt complexus, ac deinde ejuſdem Sigiſmundi III. Regis, totiuſque Poloniæ Regni, ac Religionis Dominicanæ nomine, ut ipſum in Sanctorum numerũ referremus, ſuppliciter à nobis poſtulavit. Quod cùm præſentes ipſi audiviſſemus, inuſitata lætitia viſcera noſtra perfundi ſenſimus. Divina enim voluntate eveniſſe intelligebamus, dictum Sigiſmundũ Regem, cui nunc maxima duorũ præſtantium regnorum moles incumbit, ideò de B. Hyacintho inter Sanctos aggregando incredibiliter laborare, ut nimirum nova ſibi, ſuisque Regnis firmæ apud Deũ interceſſionis patrocinia compararet. Itaque reſpondimus in tam ſollicita, tamque conſtanti optimi ac piiſſimi Regis poſtulatione, ineſſe eximiæ illius religionis ſignificationem haud hac animi ſui virtute alienã, neque indignam præſtanti ejus divini cultus amplificandi deſiderio. Diximus etiam permagnæ nobis eſſe voluptati, eoque animum noſtrũ ad gratias Deo agendas vehementer excitari, quod quibus ſervis ſempiternæ beatitudinis præmia jamdiu in cœlis ſunt tributa, eoſdem etiã in terris ab hominibus coli velit Deus, ut Chriſti fideles, vel illorum interceſſione cœleſtia auxilia faciliùs promereantur, vel eorũdem imitatione expeditiùs ad cœleſtem, qua ipſi jam perfruuntur,

glo-

gloriam perducantur. Summa denique reſponſionis noſtræ hæc fuit, nobis quidem eſſe conſtitutum graviſſimæ illius petitioni non deeſſe, cauſæ tamen magnitudinem obſtare, quo minùs in ſumma ipſius, totiuſque ſui Poloniæ Regni voluntate res ipſa à nobis adhuc præſtari poſſit, ut quibus eadem de re cum venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus, & cæteris Epiſcopis diligenter tractandum eſſet. Quocirca eoſdem Cardinales, & Epiſcopos etiam, atque etiam monuimus, ut non ſolùm quæcunque hac ipſa in cauſa verſarentur, omni ſtudio adhibito examinarent, verùm etiam conjunctis precibus Deum deprecarentur, ut mentibus noſtris lucem præferret ad ea demùm agenda, quibus divinæ illius gloriæ amplitudo, & totius Eccleſiæ utilitas augeretur.

Indixit poſteà aliud ſecretum Conſiſtorium, in quo omnium voto concluſum fuit Canonizationem faciendam, & ideò præfinivit diem futuræ Dominicæ in Albis pro ea abſolvenda.

§. 20. Hiſce deinde perfectis rebus, Conſiſtorium ſecretum indiximus, in quo etiam Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, qui tunc in Urbe erant, ac noſtri, & Sedis Apoſt. Notarii, & Sacri Palatii Auditores mandato noſtro vocati adfuerunt. Tunc igitur nos pro noſtra, & Sanctæ hujus Sedis, in qua à Deo collocati ſumus, auctoritate & poteſtate, & pro ſingulari Spiritus Sancti in eandem Sedem, cujus ipſa infallibili ſapientia gubernatur, præſidio, ea diximus, quæ ad rem propoſitam, atque ad illius temporis rationem inprimis accommodata eſſe videbantur. Poſtremò cum eiſdem Cardinalibus, cæteriſque Epiſcopis egimus, ut præcisè reſponderent, utrùm ex proceſſu, & ex rebus in eo comprehenſis, ac probatis, B. Hyacinthus canonizandus videretur. Ac primùm quidem iidem Cardinales, deinde etiam Patriarchæ, ac deinceps Archiepiſcopi, & Epiſcopi, ſuo quiſque ordine concordibus ſententiis cenſuerunt, B. Hyacinthum ex rebus, quibus omnis illius vitæ proceſſus conſtat, à nobis optimo jure, Sanctorum numero eſſe adſcribendum. Itaque, quod unum jam reſtabat, de talibus, tamque inter ſe conſentientibus ſuffragiis, Deo bonorum omnium Auctori gratias agentes, ac læti rerum tot ab hinc annis cœptarum felici ſucceſſu, diem Canonizationis præfiximus ad decimum quintum Kalendas Majas, Dominicam ſcilicet in Albis, cùm nimirùm Paſchalis ſolemnitas feſtivitate concluditur, novella germina Sanctitatis regenerantur, Neophytorum habitus immutatur, Paſchales denique, id eſt indulgentiæ, ac remiſſionis dies celebrantur, ut tot tantiſque cœleſtibus præſidiis adjuti, meliùs, ac faciliùs noſtro munere fungeremur.

In quo omnibus hic enumeratis, ritè, & rectè completis, ipſe Pontifex definivit, Hyacinthum Sanctum eſſe, & Sanctorum Confeſſorum catalogo adſcripſit & ejus feſtivitatem die 16. Auguſti celebrari juſſit.

§. 21. Ubi igitur ipſa Dominica in Albis hodiernus ſcilicet dies illuxit, nos, & iidem Cardinales, necnon Patriarchæ, Archiepiſcopi, & Epiſcopi, qui in Capellam noſtram Pontificiam nobiſcum ad id convenerant, ſacris veſtibus induti, Hymno, Ave Maris Stella, ad honorem Beatiſſimæ Virginis Mariæ, cujus opem tunc maximè invocandam duximus, inchoato, eodemque illo ab ejuſdem Capellæ noſtræ Cantoribus ad finem uſque deinceps decantato, aliiſque etiam Romanæ Curiæ Prælatis, & Officialibus, Familiaribuſque noſtris unà cum cæteris totius Eccleſiaſtici ſæcularis, & regularis Ordinis viris, longo, pioque ordine præeuntibus, omnes cum ardentibus cereis ad illius gloriam, qui ſua luce, & ſplendore cœlos complet, ex Palatio noſtro Apoſtolico ſumma cum celebritate proceſſimus ad Baſilicam Principis Apoſtolorum, tunc magno undique ornamentorum apparatu inſtructam, adeò, ut ſingularis lætitiæ ſpecimen omni ex parte præſeferret. Suggeſtus enim loci amplitudine inſignis, ejuſdem Regis, & Dominicani Ordinis impenſis extructus, ibi primùm eminebat, in quo Altare ad Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium ſolemni ritu à nobis celebrandum, è regione erectum cernebatur. Templi deinde parietes inſignibus Aulæis auro, & bombyce intextis obtecti erant. Omnis prætereà interioris Baſilicæ ambitus, accenſis undique cereorum flammis collucebat, denique ſuſpenſa de tholo, ac trabibus vexilla, B. Hyacinthi Sanctiſſimam Dei Genitricem Mariam Virginem flexis genibus venerantis effigiem ſpectandam proponebant. Nos igitur in eam Baſilicam magna omnium Ordinum frequentia ingreſſi, atque in ea ſupernæ, & Beatæ Urbis Hieruſalem quaſi ſub aſpectu poſitam pulchritudinem intuentes, in ſuggeſtum primum, ac deinde orandi cauſa ad Altare, ac poſtremò ad Throni ibidem, ut moris eſt, ad dextrum latus erecti Sedem pervenimus, ubi eoſdem Cardinales, Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos cum ſacris veſtibus obedientiam nobis præſtantes excepimus. Tum idem Staniſlaus præfati Sigiſmundi Regis Orator, ſemel iterum ac tertio poſtulavit, ut B. Hyacinthum in Sanctorum numerum referremus; noſque ad ſingulas ipſius petitiones, Litaniis, ac ſacris Hymnis, per tria diſtincta intervalla recitatis, preces adjunximus. Denique omnibus ritè, ac piè peractis, quæ hac in re alii Romani Pontifices prædec. noſtri ſervanda eſſe ſtatuerunt, Sanctoque Spiritu, cujus divino numine Eccleſia afflata nunquàm fallitur, multis cum precibus invocato. Ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, ac Chriſtianæ Religionis augmentum, auctoritate ejuſdem Dei Omnipotentis, Patris, & Filii, & Spiritus ſancti, Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, & noſtra de Fratrum noſtrorum conſilio, decrevimus, & definivimus, bonæ memoriæ Hyacinthum Polonum Ordinis Fratrum Prædicatorum, Sanctum eſſe, ac Sanctorum Catalogo adſcribendum, ſicut per præſentes definimus, decernimus, & adſcribimus. Statuentes, ut ab univerſali Eccleſia anno quolibet, in die 16. Auguſti Feſtum ipſius, & Officium, ſicut pro uno Sancto Confeſſore, non Pontifice ad formam in rubricis Romani Breviarii præſcriptam devotè, & ſolemniter celebretur.

§. 22. Inſuper eadem auctoritate omnibus verè pœnitentibus, & confeſſis, qui annis ſingulis eodem die feſto ad ſepulturam, in qua ejus corpus requieſcit, devotè acceſſerint, necnon Eccleſias, & Altaria in ipſius honorem conſtructa devotè viſitaverint, eaſdem indulgentias, & peccatorum remiſſiones conceſſimus, & elargiti ſumus, quemadmodùm concedimus, & elargimur, quæ cæteris dicti Ordinis Monaſteriis, & Eccleſiis in diebus feſtis ejuſdem Ordinis Sanctorum jam conceſſæ ſunt.

Indulgentiaſque viſitantibus ejus ſepulchrum vel ſacellum elargitus eſt.

§. 23. Quibus rebus ad S. Hyacinthi canonizationem neceſſariis abſolutis, & Hymno ad laudem Dei, & gratiarum actionem decantato, ac divina ope per ejuſdem Sancti viri interceſſionem devota, ac pia precatione, quam ipſi recitavimus, implorata, tandem eodem in ſuggeſtu, & Altari Miſſam ſolemniter de Octav. Dominicæ Reſurrectionis, cum ejuſdem S. Hyacinthi commemoratione celebravimus, & omnibus Chriſti fidelibus, qui huic Canonizationi, & Miſſæ interfuerant, ad laudem Dei, & Sancti ſui gloriam, plenariam peccatorum ſuorum indulgentiam conceſſimus.

Miſſam de Octava Reſurrectionis celebravit cum commemoratione d. Sancti, & intereſſentibus indulgentiam plenariam conceſſit.

§. 24. Quocircà omnes JESum CHriſtum Dominum noſtrum collaudamus, agnoſcamuſque ſumma ejus bonitate eveniſſe, ut in hoc perturbato rerum ſtatu, novi apud Deum interceſſoris meritis, ac precibus adjuvari valeamus. Magno quidem illud eſſe debet ad benè ſperandum omnibus argumento, quòd rem à tot Poloniæ Regibus, ipſiſque Regni ordinibus expetitam, communibus piorum, ac religioſorum hominum votis ubique optatam à pleriſque etiam Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris ſuſceptam, hoc tempore perficiendi facultatem nobis tribuerit. Itaque Deum in Sanctis ſuis mirabilem deprecemur, ut Sancto Hyacintho ſuffragantes, Eccleſiæ ſuæ pacem, & tranquillitatem, Regibus, & Principibus Chriſtianis unionem, obcæcatis hæreticis Catholicæ veritatis viam oſtendat, miſeris infidelibus Chriſtiani nominis hoſtibus orthodoxæ fidei lucem largiatur.

Hortatur omnes ad Deum collaudandum.

§. 25. Cæterùm, quia nimis difficilè foret præ-

Exemplo-

rum Bullæ ſides.

ſentes noſtras originales literas ad ſingula loca, uti opus eſſet, deferri, volumus ut earum tranſumptis, etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique ſides habeatur, quæ ipſis præſentibus, ſi exhibitæ, & oſtenſæ eſſent, haberetur. Nulli ergo omninò &c.

Dat. P. An. 3. die 17. April.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo nonageſimo quarto, 15. Kalend. Maii, Pontificatus noſtri Anno tertio.

Papa ſubſcr.

Ego Clemens Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Protector noſter aſpice Deus.

Cardinalium ſubſcriptiones.

Ego Alphonſus Epiſcopus Hoſtienſis, Cardinalis Geſualdus.

Ego Innicus Epiſcopus Portuen. Cardinalis de Aragona.

Ego M. Antonius Epiſcopus Præneſtinus, Cardinalis Columna.

Ego Ptolomæus Epiſcopus Tuſculanus, Cardinalis Comenſis.

Ego Gabriel Epiſcopus Sabinen. Card. Palæottus.

Ego Fr. Michael Epiſcopus Albanenſis, Cardinalis Alexandrinus.

Ego Julius Antonius, tit. S. Bartholomæi in Inſula, Presbyter, Cardinalis S. Severinæ, Major Pœnitentiarius.

Ego Hieronymus, tit. S. Suſannæ, Presbyter Cardinalis Ruſticucius.

Ego Petrus, tt. S. Hieronymi Illyricorum Presbyter, Cardinalis Deza.

Ego Alexander, tt. S. Praxedis, Presbyter, Cardinalis Florent.

Ego Auguſtinus, tt. S. Marci Presbyter, Cardinalis Veronenſis.

Ego Simeon, tit. S. Anaſtaſiæ Presbyter, Cardinalis de Terranova.

Ego Scipio, tt. S. Salvatoris in Lauro Presbyter, Cardinalis Lancellotus.

Ego Henricus, tt. S. Pudentianæ, Presbyter, Cardinalis Cajetanus, S. R. E. Camerarius.

Ego Joannes Baptiſta, tt. S. Joan. & Pauli Presbyter, Cardinalis Caſtrucius.

Ego Dominicus, tt. S. Chryſogoni Presbyter, Cardinalis Pinellus.

Ego Antonius Maria, tt. S. Agnetis in Agone Presbyter, Cardinalis Gallus.

Ego Fr. Conſtantius, tt. S. Petri in Monte aureo, Cardinalis Sarnanus.

Ego Antonius, tit. SS. Stephani Presbyter, Cardinalis Saulius.

Ego Evangeliſta, tt. S. Matthæi in Merulana Presbyter, Cardinalis Cuſentinus.

Ego Joan. Franciſcus, tt. S. Mariæ in Via Presbyter, Cardinalis Maurocenus.

Ego Marianus, tit. Sanctorum Petri, & Marcellini, Cardinalis de Cameſino.

Ego Fr. Gregorius, tt. S. Auguſtini Presbyter, Cardinalis de Monteſpero.

Ego Paulus, tt. S. Cæciliæ Presbyter, Cardinalis Sfondratus.

Ego Benedictus, tt. S. Marcelli Presbyter, Cardinalis Juſtinianus.

Ego Auguſtinus, tt. S. Laurentii in Pane, & Perna Presbyter, Cardinalis Cuſanus.

Ego Franciſcus Maria, tt. S. Mariæ in Aracœli Presbyter, Cardinalis à Monte.

Ego Octavius, tt. S. Alexii Presbyter, Cardinalis Paravicinus.

Ego Philippus, tt. S. Onuphrii Presbyter, Cardinalis Placentinus.

Ego Hieronymus, tt. S. Presbyter, Cardinalis Matthæjus.

Ego Flaminius, tt. S. Clementis Presbyter, Cardinalis Platus.

Ego Federicus, tt. S. Mariæ Angelorum Presbyter, Cardinalis Borromæus.

Ego Lucius, tt. SS. Quirici & Julitæ Presbyter, Cardinalis Saxus.

Ego Franciſcus, tt. S. Mariæ Tranſpontinæ Presbyter, Cardinalis Toletus.

Ego Alexander, S. Laurentii in Damaſo Diaconus, Cardinalis Montaltus, S. R. E. Vicecancellarius.

Ego Aſcanius, S. Mariæ in Coſmedin Diaconus, Cardinalis Columna.

Ego Guido, S. Euſtachii Diacon. Card. Pepulus.

Ego Odoardus, S. Adriani Diaconus, Cardinalis Farneſius.

Ego Antonius Diaconus, Cardinalis SS. Quatuor Coronatorum.

Ego Petrus S. Nicolai in Carcere Diaconus, Cardinalis Aldobrandinus.

Ego Cynthius Diaconus, Cardinalis S. Gregorii.

XXVIII.

De Largitione Munerum utriuſque ſexûs Regularibus interdicta.

CLEMENS EPISCOPUS,

Edita A. D. 1594.

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

REligioſæ Congregationis, ab inſigni ſanctitate viris Spiritus ſancti afflatu inſtitutæ, tantas Eccleſiæ Dei utilitates omni tempore attulerunt, ut ad eas conſervandas, & inſtaurandas, Romani Pontifices prædeceſſores noſtri, magnam jure optimo diligentiam ſemper adhibuerint. Nam, cùm ea ſit rerum humanarum conditio, & natura, ut etiam, quæ optimè fundata, & conſtituta ſunt, partim hominum imbecillitate, & ad malum proclivitate, partim dæmonis aſtutia, paulatim deficiant, ac niſi cura pervigili ſuſtententur, in deterius prolabantur. Idcircò Summorum Pontificum vigilantia magnoperè laboravit, ut Regularium Ordinum diſciplina, aut labefactata in priſtinum reſtitueretur, aut ſalutaribus Conſtitutionibus communita, integra atque incolumis permaneret. Quorum nos veſtigiis pro eodem officii munere inſiſtere, & Paſtoralem illorum ſollicitudinem (quantum poſſumus) divina adjutrice gratia cupimus imitari.

Munerum elargitio Regularibus prohibetur.

§. 1. Quare ne ex muneribus, quæ à pluribus Religioſæ vitæ profeſſoribus, ex Chriſti patrimonio, quibuſvis hominibus quavis ex cauſa ſæpè tribuuntur, gravia incommoda & mala, etiam boni ſpecie exiſtant, præcavere, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione, univerſis & ſingulis cujuſcunque Ordinis Mendicantium vel non Mendicantium bona immobilia, & reditus certos ex indulto Apoſtolico poſſidentium, vel non poſſidentium, ſeu cujuſvis Congregationis Societatis, & inſtituti (non tamen Militiæ) Regularibus perſonis utriuſlibet ſexûs, & quamcunque largitionem, & miſſionem munerum penitùs interdicimus.

Qui ſint Regulares declaratur.

§. 2. Sub qua prohibitione comprehendi volumus omnia, & ſingula Capitula, Conventus, & Congregationes, tam ſingulorum Conventualium, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarũ, Præceptoriarum, Domorum, & Locorum, quam Provincialia, aut Generalia cujuſlibet Provinciæ, ſive univerſi Ordinis, Societatis, aut Inſtituti, eorumque vel earum Camerarios, Commiſſarios, & quoſque Officiales, & ſingulares perſonas: ipſos etiam Ordinum, Congregationum, & Societatum hujuſmodi Superiores quaſcumque dignitates obtinentes, etiam Generales, & Provinciales, Magiſtros, Miniſtros, & quocũque nomine Præfectos; necnon Conventuum, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, Domorum, & Locorum

quorum-

quorumcunque Abbates, Priores, Præpoſitos, Præceptores, etiam majores, Guardianos, Miniſtros, Rectores, atque Abbatiſſas, Prioriſſas, & alios quovis titulo Præſidentes, tam ipſis Regularibus, quàm Laicorum Ordinariis, ſeu quibuſvis Superioribus ſubjectos utriuſlibet ſexûs ad vitam, vel ad tempus deputatos, adeò, ut nemo unquam eorum, vel earum directè, vel indirectè, palàm, vel occultè, tam communi, quàm particulari, & proprio nomine, etiam ſub quovis Statuti, vel conſuetudinis, ſeu verius corruptelæ, aut alio prætextu, vel quacunque cauſa, niſi in Generali Capitulo, aut alia Generali Congregatione re maturè diſcuſſa unanimi conſenſu omnium, Superiorumque permiſſu cauſa approbata fuerit, quicquam tale attentare valeat.

Et quid prohibitum ſit, explanatur.

§. 3. Id autem ita abſolutè, & generatim vetitum intelligatur, ut neque omninò fas ſit, quicquam donare, tam ex fructibus, reditibus, proventibus, collectis, vel contributionibus, aut oblationibus, ſive eleemoſynis, aut ſubſidiis certis, vel incertis, ordinariis, ſeu extraordinariis, menſæ, ſeu maſſæ communis, vel cujuſvis Fabricæ, ſeu Sacriſtiæ, quorum bona communiter, ut præfertur, adminiſtrantur, ſeu quæ rationibus reddendis ſunt obnoxia, quàm ex pecuniis etiam, quæ à ſingulis quovis modo acquiſitæ in commune conferendæ omninò ſunt. Nec ſi per viam voluntariæ contributionis in commune congerantur. Nec ſi forſitan privatim, & nominatim cuilibet Religioſo à ſuis Superioribus, vel à propriis affinibus, propinquis, familiaribus, amicis, aut benevolis, vel à piis Chriſti fidelibus, etiam eleemoſynæ, aut charitatis, & illius propriæ perſonæ intuitu attributæ, ſeu quoquo modo per quemlibet Religioſum ſuo Monaſterio, Domui, aut Loco acquiſitæ, eique ut ad libitum de eis diſponat, per Superiores conceſſæ fuerint. Præterquàm leviora eſculenta aut potulenta, ſeu ad devotionem, vel religionem pertinentia munuſcula, communi tantùm, nunquam verò particulari nomine (ubi Superiori de conſenſu Conventus videbitur) tradenda. Sed & hujuſmodi miſſiones munerum ipſis Religioſis utriuſlibet ſexûs non ſolùm per ſe, verùm etiam per alios, tam directè, quàm indirectè prohibitas declaramus.

Quibus donari non liceat, enucleatur.

§. 4. Neque verò quiſpiam ab hac generali prohibitione ſe excuſare valeat, etiam ſi munera miſerit cuivis perſonæ Laicæ, vel Eccleſiaſticæ cujuſcunque ſtatus, gradus, dignitatis, ordinis, vel conditionis, & quavis non ſolùm mundana, & Ducali, Regia, Imperiali, verùm etiam Eccleſiaſtica, & Pontificali, aut alia majori, etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate fulgenti, etiam proprio loci Ordinario, etiam ex cauſa, & occaſione benedictionis, vel ſuſceptionis habitus Regularis, tonſuræ aut Profeſſionis Monialium, tam ſibi ſubditarum, aut ipſi etiam proprio Ordinis, vel Congregationis Protectori, Viceprotectori vel Provinciali, aut cujuſvis Monaſterii, Prioratus, Domus, aut cujuſlibet alterius loci Regularis Superiori, aut alio quocunque officio, munere, aut dignitate fungenti, vel cuicunque etiam ſimplici, & particulari Religioſo. Ita ut inter ipſos quoque Religioſos (ne prava ambitione impulſi pro conſequendis in ſua Religione gradibus, & dignitatibus alter alterius, gratiam, aut benevolentiam aucupetur) quæcunque largitio, aut donatio munerum (niſi rerum minimarum, de licentia expreſſa, & in ſcriptis Superiorum) ſit penitùs interdicta.

Excuſatio prohibetur.

§. 5. Inſuper prohibemus, ne unquam eiſdem Regularibus liceat ullas pecunias, quoquo modo erogare in alicujus etiam benefactoris, aut protectoris, vel Ordinarii honorem, etiam occaſione tranſitus, vel primi ingreſſus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam, gratique animi teſtificationem, ſeu pro prædictis quavis auctoritate, vel dignitate fungentibus, honorificè, lautè, & opiparè excipiendis, ſeu pro quibuſvis conviviis eiſdem, aut cuivis alteri quacunque occaſione vel cauſa exhibendis, vel pro comeſſationibus, aut compotationibus quibuſvis perſonis tam ejuſdem Ordinis Congregationis Monaſterii, domus aut loci, quàm extraneis largiendis, aut pro exhibendis ſpectaculis, etiam piis, intrà Eccleſias, Monaſteria, & Domos ſacras, ſeu pias, vel extrà eas, in quibuſvis publicis, aut privatis, ſacris, aut profanis locis, etiam ubi Sanctorum, & Sanctarum, vita aut res piè geſtæ, etiam in memoriam Paſſionis Dominicæ populis ſpectandæ proponuntur, aut aliàs in prædictis, ſive in quibuſvis rebus ſupervacaneis ad pompam, & oſtentationem, aut ad oblectationem, vel paucorum lucrum, & privata commoda quomodolibet pertinentibus, niſi re ipſa pro divino cultu, & veris Chriſti pauperum indulgentiis, ſervato in hoc charitatis ordine, & habita neceſſitatis ratione, de conſilio, & conſenſu Superiorum ſublevandis, aut aliàs in rebus licitis, & per Capitulum Generale, aut Provinciale non prohibitis, vel taxam ibi forſan præſcriptam non excedentibus, ſumptus hujuſmodi fiant.

Hoſpitalitatis, & pietatis opera excipiuntur.

§. 6. Declarantes tamen per hæc, laudabilem, & Apoſtolica doctrina ſacriſque Canonibus commendatam hoſpitalitatem, præſertim ergà pauperes, & peregrinos, nequaquam imminui, aut prohiberi. Quinimò ſi qui reditus ad id, vel ex fundatione, vel ex inſtitutis ſtatutis, aut conſuetudinibus aliquorum Monaſteriorum, Ordinum aut Regularium hujuſmodi locorum, aut ex teſtatorum, vel donantium voluntatibus, ſive aliàs applicati, aut donati ſunt, eos omninò, ut decet, integrè in uſus pios hoſpitalitatis hujuſmodi erogandos eſſe, & præſertim in Monaſteriis, ſeu locis deſertis, & ab laicorum ædibus longiùs remotis, ubi tamen pauperum, & verè egenorum ratio inprimis habeatur. Si quos verò ditiores occaſione tranſitus, ſive aliàs ex devotionis, aut neceſſitatis cauſa eo divertere contigerit, eos ſanè deceret Refectorio communi cum Religioſis, menſaque & ferculis communibus, nequaquam à cæteris diſtinctis contentos eſſe. Verùm omninò ipſi Regulares in hoſpitibus hujuſmodi potentioribus excipiendis ita ſe gerant, ut in eis frugalitas, & paupertas religioſa prorſus eluceat.

Munera recipientibus pœnæ infliguntur.

§. 7. Pari etiam ratione diſtrictè inhibemus, ne quiſpiam ex prædictis Laicus aliàs, quàm ut ſuperiùs dictum eſt, vel Clericus ſæcularis, vel regularis quocunque honore, præeminentia, nobilitate aut excellentia etiam S.R.E. Cardinalatus dignitate præditus, etiam Provincialis aut Monaſterii, Domus vel loci cujuſlibet Superior, eorumve affines, propinqui, familiares, aut Miniſtri utriuſlibet ſexûs, quicquam contrà hanc ſuperiùs expreſſam prohibitionem recipiant. Quòd ſi, vel ab aliquo particulari Religioſo, vel à Superiore quopiam Generali, Provinciali, aut alio quocunque officio fungente, aut à Conventu, Capitulo, vel Congregatione, ſive ab univerſo Ordine, & Religione quicquam receperint, id, quod acceperint, ſuum non faciant. Verùm ipſo facto abſque aliqua monitione, Judicis decreto, ſententia, aut declaratione, ad illius reſtitutionem omninò utroque foro teneantur, adeò, ut reſtitutione ipſa realiter non facta, neque etiam in foro conſcientiæ abſolvi poſſint. Hanc autem reſtitutionem fieri volumus non privatim ei Religioſo, qui donavit, ſed ei Monaſterio, Domui, vel alteri loco, de cujus bonis facta eſt largitio, vel ſi non de ejus bonis donatum eſt, in quo idem Religioſus donans profeſſionem emiſit, vel ſi nomine totius Capituli, Conventus, aut Congregationis, vel univerſi Ordinis, ſeu Religionis donatio facta extiterit, pariter communi menſæ, aut maſſæ, cujus nomine donatum fuerit, accepta munera reſtituantur, ita, ut nec Conventus, Capitulum, Congregatio, Ordo, aut Religio, cui reſtitutio facienda eſt,

illam remittere, & iterum condonare, aut recipientem ab obligatione reſtituendi eximere, vel ut in pauperes eroget, concedere quoquo modo poſſit.

Dantibus quoque pœnæ imponuntur.

§. 8. Quòd ſi quis ex ſuprà dictis Regularibus utriuſlibet ſexûs cujuſcumque gradus, ordinis, dignitatis, ac ubilibet locorum exiſtentibus, conjunctim cum cæteris, ſeu diviſim noſtrarum hujuſmodi prohibitionum, ſtatutorum, ordinationum, juſſionum, decretorum, mandatorum tranſgreſſor fuerit, ſtatuimus, ut omnibus, & ſingulis per eum obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, & officiis eo ipſo privatus, ac ad illa & alia ſimilia vel diſſimilia in futurum obtinenda inhabilis perpetuò, & incapax, ac perpetua infamia, & ignominia notatus exiſtat. Et præterea privationem vocis activæ, & paſſivæ abſque ullo Superioris decreto, aut miniſterio ipſo facto incurrat, necnon ultrà hujuſmodi pœnas etiam tanquam contrà furti, & ſimoniæ criminum reum, tam per viam denunciationis, accuſationis, aut querelæ, quàm etiam ex officio procedi, & inquiri, condignisque ſupplicüs affici debeat, pœnis aliis à jure ſtatutis, ac per alias Conſtitutiones Apoſtolicas, aut propria cujuſvis Ordinis, Congregationis, Monaſterii, Domus, aut loci, ſtatuta, vel conſuetudines contrà perſonas aliquid præmiſſorum committentes forſan decretis, & inflictis, nihilominùs in ſuo robore permanſuris.

*Executores hujus Bullæ deputantur.

§. 9. Quocirca univerſis, & ſingulis modernis, & pro tempore exiſtentibus locorum Ordinariis, eorumque Vicariis, & Officialibus, necnon quorumcunque Ordinum, Prioratuum, Monaſteriorum, & Domorum Superioribus, etiam Generalibus, ſeu Provincialibus, cæteriſque, ad quos ſpectat per Apoſtolorum ſcripta mandamus, quatenùs ipſi, & eorum ſinguli, quantum ad eos pertinet, curent omni ſtudio, diligentia, auctoritate, & vigilantia præſentem conſtitutionem firmiter, & inviolatè obſervari, & contrà inobedientes vel tranſgreſſores condignis pœnis animadverti. Eoſdem inobedientes, necnon contradictores quoſlibet, & rebelles, per opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Clauſula derogatoria.

§. 10. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, dictorumque Monaſteriorum, Prioratuum, domorum, locorum, necnon Ordinum, Congregationum, Collegiorum, juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis quorumcunque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, vel ad verbum non inſerta effectus præſentis noſtræ conſtitutionis impediri quomodolibet valeat vel differri, & de quibus quorumcumque tenoribus habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis. Quæ omnia quatenùs præmiſſis in aliquo adverſentur, prorſus tollimus, & abrogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Forma & effectus publi.

§. 11. Volumus autem, ut præſentes literæ in Valvis Sancti Joannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorũ de Urbe Baſilicarũ, & in acie campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimiſſis. Quodque earum exempla, ſeu illorum compendia in libris quorumcumque ſtatutorum prædictorum Monaſteriorum, Prioratuum, Collegiorũ, Domorum, Ordinum, & Congregationũ (quoad Moniales, in vernaculum, & vulgarem cujuſque Regionis ſermonem verſa) & à loci Ordinario, qui id quamprimum fieri curet, ſubſcripta inſerantur, & ſaltem quotannis in Capitulis ſive Congregationibus cujuſque earum alta, & intelligibili voce legantur. Et nihilominùs poſt ſexaginta dies à die publicationis, ut prætertur, in Romana Curia faciendæ unumquemque citrà montes, ultrà montes verò poſt 4. menſes, perinde arctent, & afficiant, ac ſi cuique perſonaliter intimatæ, & per eos juratæ fuiſſet.

Tranſumptorum fides.

§. 12. Quodque earum tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis eadem prorſus fides in judicio, & extrà illud ubique adhibeatur, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 13. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam noſtrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, ſtatuti, mandati, ſublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis &c.

Dat. P. A. 3. die 19. Junii.

Datum Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingenteſimo nonageſimo quarto, 13. Kalend. Julii, Pontificatus noſtri Anno tertio.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini 1594 indict. 7. die verò 2. menſis Junii, Pontific. Sanctiſſimi in Chriſto Patris D. N. D. Clementis Divina providentia Papæ VIII. anno tertio, retroſcriptæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt in Valvis Baſilicarum S. Joannis Lateranen. S. Petri, Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, dimiſſis inibi copiis affixis, ut moris eſt, per nos Proſperum Spoda & Franciſcum de Bonis, ejuſdem S. D. N. Curſ.

Gabriel Suvarellus mag. Curſ.

XXIX.

Approbatio Archiconfraternitatis B. MARIÆ de Suffragio nuper in Urbe inſtitutæ, ad orandum pro liberatione Animarum in Purgatorio exiſtentium. Et conceſſio indulti anno quolibet unum reum condemnatum è carceribus liberandi, in feſto omnium Sanctorum, vel in die Veneris Sancti.

Quoad formam aggregandi alias Confraternitates, attende diſpoſitionem hujus Pontificis in conſtitut. 115. Quæcunque. Et circà Indulgentias, vide moderationem Pauli V. firmatam die 25. Octobris 1606. mox publicandum ſub die 25. Octob. 1606.

CLEMENS EPISCOPUS,

Edita An. D. 1594. & 1603.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX debito noſtri miniſterii paſtoralis, ad ea noſtræ operationis ſtudia diligenter convertimus, per quæ fidelium vota, præſertim animarum Chriſti fidelium ſalutem concernentia, optatum conſequantur effectum, & ea, quæ propterea per fideles ipſos piè facta, & ordinata fuiſſe dicuntur, firma perpetuò, & illibata perſiſtant, cùm à nobis petitur, libenter Apoſtolico munimine roboramus, ac alias concedimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

In Urbe erecta fuit Confraternitas ſuffragii pro Animabus in Purgatorio exiſtentibus.

§. 1. Sanè dilectus filius noſter Franciſcus Sanctæ Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Sfortia nuncupatus, tam ſuo, quàm dilectorum filiorum Confratrum Confraternitatis ſub invocatione Animarum Purgatorii, aliàs Suffragii, in Parochiali Eccleſia Sancti Blaſii in via Julia de Urbe canonicè inſtitutæ nominibus, nuper nobis expoſuit, quod cùm nonnullis ex dilectis filiis Parochianis dictæ Eccleſiæ, ſingulari quodam pietatis affectu ergà Chriſti fidelium animas, quæ in Purgatorio futuram beatitudinem expectant commoti, & de ſui ipſius ſalute altiori mente recogitantes, unam utriuſque ſexûs Chriſti fidelium Confraternitatem Animarum Purgatorii, aliàs Suffragii nuncupatam, cujus præcipuum inſtitutum hoc eſſet, pias ad Deum preces pro dictis animabus in Purgatorio exiſtentibus, & in earum refrigerium effundere, & aliàs ad Dei Omnipotentis laudem erigendam, atque inſtituendam ſtatuerint.

Vicarius Papæ licentiam ad hoc conceſſit.

§. 2. Subindèque dilectus filius noſter in dicta Urbe, & ejus diſtrictu Vicarius generalis, illam ordinaria ejus auctoritate perpetuò erexerit, ſub certis modo, & forma tunc latiùs expreſſis, prout in

patenti-

patentibus literis dicti Vicarii deſuper confectis plenius contineri.

Hic modò Pontifex inſtitutionem dictæ Confraternitatis, ejuſque ſtatuta approbat.

§. 3. Et ſicut eadem petitio ſubjungebat, ſi dicta Confraternitas ſub tam pio, & laudabili inſtituto de novo per nos inſtitueretur, ac aliqua ſpeciali gratia, & titulo ac denominatione Archiconfraternitatis decoraretur, illa exindè ampliùs ſtabiliretur, optataque in Domino ſuſciperet incrementa, pro parte Franciſci Cardinalis, & Confratrum prædictorum nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus ipſos Confratres aſſerentes ſe dictum Franciſcum Cardinalem in ſuum, & Confraternitatis hujuſmodi Protectorem elegiſſe, in ſuo laudabili propoſito confovere, eoſque ac Confraternitatem ipſam ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos, qui pium dictorum Confratrum propoſitum promovere ſinceris deſideramus affectibus, eoſdem Confratres, ac eorum quemlibet à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Erectionem, inſtitutionem dictæ Confraternitatis, necnon quæcunque ſtatuta, & ordinationes ad fœlix regimen, & proſperam directionem dictæ Confraternitatis jam hactenus condita, quatenus ſint licita, & honeſta, ac ſacris canonibus, & conſtitutionibus Apoſtolicis, ac Concilii Tridentini decretis non contraria, & ab eodem Vicario examinata, & admiſſa, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis Apoſtolicæ robur adjicimus, necnon omnes, & ſingulos, tam juris, quàm facti, & alios quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui intervenerint, in eiſdem ſupplemus.

Eamque in Archiconfraternitatem erigit.

§. 4. Et nihilominùs dictam Confraternitatem in Archiconfraternitatem aliarum Confraternitatum, ut infrà erigendarum, cum omnibus privilegiis, & inſignibus, juribus & juriſdictionibus ſolitis, eiſdem auctoritate, & tenore etiam perpetuò ſine alicujus præjudicio erigimus, & inſtituimus.

Statuta etiam condendi facultatem tribuit.

§. 5. Eiſdem Confratribus, ut pro felici gubernio, proſperoque ſucceſſu dictæ Archiconfraternitatis, & illius rerum ac bonorum omnium, omniumque aliorum ad eam, nunc, & pro tempore pertinentium, præter jam condita quæcunque alia ſtatuta, & ordinationes condere, eademque toties, quoties pro rerum, & temporum mutatione, & qualitate expediens fuerit, etiam in toto, vel in parte, mutare, corrigere, & in melius reformare, ac etiam de novo facere, quæ ſic condita, reformata, ac de novo facta, per dictum Vicarium examinari, & quatenùs ſint licita, & honeſta, ac ſacris canonibus, & conſtitutionibus dicti Concilii decretis non contrarientur, approbari debeant.

Aliaſque Confraternitates aggregandi. Quoad formam aggregandi, vide hujus Pontif. Conſtitut. 115. Quæcunque.

§. 6. Et inſuper dictæ Archiconfraternitati quaſcunque alias Confraternitates ſub illius inſtituto, ubivis locorum & gentium, erectas, & erigendas, ſi, & poſtquàm hoc per eorum Procuratorem ad id ſpecialiter conſtitutum in una ex Congregationibus ipſius Archiconfraternitatis petierint, ſimiliter perpetuò aggregare, eiſdemque ſic per eos pro tempore aggregatis Confratribus, ac earum Eccleſiis, Capellæ, Oratoriis, & Confratribus, & perſonis omnia, & ſingula privilegia, indulgentias prædictæ Archiconfraternitati, ejuſque Confratribus, necnon Eccleſiæ, ſeu Capellæ hujuſmodi conceſſas (facultate eligendi confeſſorem, necnon aggregandi, & gratias hujuſmodi communicandi excepta) communicare, concedere, & alia omnia in ſimilibus per alias dictæ Urbis Archiconfraternitates, earumque Confratres fieri, & obſervari ſolita facere, liberè, & licitè valeant, plenam, liberam, & omnimodam licentiam, facultatem, & auctoritatem harum ſerie impartimur.

Indulgentias Confratribus, & aliis elargitur. Quoad Indulgentias, vide novam diſpoſition. S.D.N. Paul. V. cit. in rub.

§. 7. Poſtremò, ut Chriſti fideles prædicti, ad dictam Archiconfraternitatem ingrediendam, & piorum operum in illa exercitium ampliùs incitentur, & exindè ipſa Archiconfraternitas confratrum numero, & frequentia magis decoretur, prædictaque Eccleſia, vel alia, ad quam ipſam Archiconfraternitatem transferri contigerit, in majori habeatur veneratione, & fidelis populi ergà illam devotio augeatur, quo ipſi uberioribus cœleſtis gratiæ donis cognoverint ſe indè eſſe refectas. De Omnipotentis DEI miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, Omnibus, & ſingulis utriuſque ſexûs Chriſti fidelibus verè pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacroſancta communione refectis, prædictam Archiconfraternitatem de cætero ingredientibus, die primi illorum ingreſſus, & receptionis hujuſmodi, ac tam illis, quàm jam ingreſſis Confratribus dictæ Archiconfraternitatis pro tempore ubique decedentibus, in eorum mortis articulo, ſi verè pœnitentes, & confeſſi ſanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum, (ſi id commodè fieri potuerit) ſumpſerint, & nomen JESU ore, vel ſaltem corde invocaverint: Necnon omnibus & ſingulis utriuſque ſexûs Chriſti fidelibus ſimiliter vere pœnitentibus, & confeſſis, qui Eccleſiam, vel Oratorium dictæ Archiconfraternitatis in omnium Sanctorum, ac per totam Octavam, ac Nativitatis B. MARIÆ Virginis feſtivitatibus annis ſingulis devotè viſitaverint, & pro ſalute Romani Pontificis, paceque, & tranquillitate Sedis Apoſtolicæ, ac omnium Principum Chriſtianorum, ac etiam pro Animarum in Purgatorio prædicto exiſtentium liberatione, & alias pias ad Deum preces fuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem auctoritate, & tenore præmiſſis elargimur. Inſuper, qui verè pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra communione refecti, durante oratione quadraginta horarum eidem orationi, ſive die, ſive nocte intervenerint, & pſalmum, qui incipit: Miſerere mei Deus, ſive: De profundis, cum ipſo reſponſorio, Requiem æternam, aut, qui præſtare neſciverint, coronam recitaverint, pro Animabus in Purgatorio exiſtentibus, ipſiſque Confratribus, qui itidem verè pœnitentes, & confeſſi qualibet feria ſecunda primæ hebdomadæ cujuſvis menſis dictum Sanctum Euchariſtiæ Sacramentum, devotè, & cum contritione eiſdem Purgatorii Animabus, pſalmos, & orationes hujuſmodi recitando ſuſceperint, ſeptem annos, & totidem quadragenas. Quique in Oratorio officiis Defunctorum interfuerint, & corpora dictorum Confratrum utriuſque ſexûs Defunctorum, pſalmum De profundis, vel coronam hujuſmodi recitando ad ſepulturam aſſociaverint, eiſdemque pſalmum De profundis, vel coronam hujuſmodi Chriſti fidelibus, etiam non Confratribus ab hac luce decedentibus devotè etiam recitantibus, vel dictum Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum, dum ad infirmos defertur, aſſociaverint, & proceſſionibus dictæ Archiconfraternitatis ex quavis cauſa de licentia ejuſdem Vicarii pro tempore faciendis intervenerint, & qui ſecunda, & ſexta feriis cujuſlibet hebdomadæ pſalmum De profundis, vel coronam hujuſmodi pro Animabus prædictis dixerint, quique Miſſas pro Animabus eiſdem celebrari fecerint, & quoties infirmos dictæ Archiconfraternitatis viſitaverint. Necnon proceſſionibus dictæ Archiconfraternitatis infrà Octavam commemorationis Defunctorum ad Eccleſiam Sancti Gregorii de Urbe, feria ſexta in Paraſceve ad Baſilicam Principis Apoſtolorum de eadem Urbe faciendis devotè interfuerint. Ac tam ipſis Confratribus, qui confeſſi, & communicati ſeptem Eccleſias dictæ Urbis viſitaverint, quâ aliis Chriſti fidelibus illos aſſociantibus, centū dies de eis in-

junctis,

junctis, ſeu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis, miſericorditer in Domino relaxamus.

Confeſſorem eligendi licentiam tribuit. Tu vide aliam hujus Pontificis Bullam, cit. in rubr.

§. 8. Poſtremò eiſdem Confratribus, ut pro indulgentiis prædictis faciliùs conſequendis iidem Confratres, ac etiam eorum quilibet, Confeſſorem ſibi benè viſum ab Ordinario approbatum, qui audita eorum confeſſione eos à quibuſvis peccatis, criminibus, & exceſſibus, etiam quantumvis enormibus, videlicet in caſibus dictæ Sedi reſervatis, exceptis contentis in literis in die Cœnæ Domini legi ſolitis, bis in vita, & in mortis articulo, in aliis verò eidem Sedi non reſervatis caſibus quoties opportunum fuerit abſolvere, & pro eis ſalutarem pœnitentiam injungere poſſit, eligere licitè, & liberè valeat, eiſdem auctoritate, & tenore indulgemus, præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Contrariis derogat.

§. 9. Non obſtantibus noſtra de indulgentiis ad inſtar non concedendis, & quibuſvis aliis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Volumus autem, quòd ſi ingredientibus dictam Archiconfraternitatem, aut aliud ex præmiſſis peragentibus, vel aliàs aliqua alia indulgentia in perpetuum, vel ad certum tempus nondum elapſum duratura per nos conceſſa fuerit, præſentes literæ nullius ſint roboris vel momenti.

Nulli ergo &c.

Dat. P. A. 3. die 5. Sept.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo nonageſimo quarto, quinto Idus Septembris, Pontificatus noſtri Anno tertio.

Sequitur indultum liberandi unum condemnatum.

CLEMENS PAPA VIII. &c.

Edita An. D. 1603.

Cauſa hujus conceſſionis

PIas Chriſti fidelium Societates ad charitatis opera exercenda canonicè inſtitutas, ut in eorundem operum exercitio magis confoveantur ſpecialibus favoribus, & gratiis libenter proſequimur, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Indultum liberandi carceratum in feſto omnium Sanctorum, ac die Veneris Sancti, prævia pace offenſarum.

§. 1 Proinde veſtram Confraternitatem ſpecialis gratiæ favore benignè proſequi volentes, ac vos & quemlibet veſtrum à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtitis, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus veſtro nomine nobis humiliter porrectis inclinati, vobis, veſtræque Confraternitati, ut ſingulis annis in feſto Omnium Sanctorum, vel in ſexta feria Majoris hebdomadæ arbitrio veſtro eligendum, unum reum, petieritis, & à dilecto filio noſtro, & pro tempore exiſtente Almæ Urbis Gubernatore obtinueritis, capitali pœna, præterquàm occaſione criminis læſæ Majeſtatis, falſificationis monetæ, aut literarum Apoſtolicarum, aſſaſſinii, aut ſacrilegii, damnatum, liberare, & abſolvere, dummodò tamen pacem ab offenſis habuerit, liberè, & licitè valeatis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium facultatem, & auctoritatem concedimus. Mandantes propterea eidem Gubernatori nunc, & pro tempore exiſtenti, ut ſingulis annis in perpetuum vobis unum ex hujuſmodi pœna capitali damnatis liberum dimittat, & concedat, ipſumque per vos pro tempore liberatum, ab omni pœna capitali eo ipſo abſolutum, ac ad patriam, famam, gradus, honores, & bona quæcunque, præterquam Fiſco incorporata, plenariè reſtitutum, & reintegratum eſſe, & cenſeri, nec illum ſuper præteritis delictis, & exceſſibus ulteriùs moleſtari vel perturbari poſſe decernimus, & declaramus.

Quibuſcunque non obſtantibus.

§. 2. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Dat. P. A. 12. die 10. Martii

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 10. Martii, milleſimo ſexcenteſimo tertio, Pontificatus noſtri anno duodecimo.

XXX.

Confirmatio Ordinationum præfinitarum, pro bono regimine Ordinis Fratrum B. MARIÆ de Mercede redemptionis Captivorum, & pro electione Magiſtri Generalis ejuſdem.

Alias Ordinationes habes infrà in Conſtitut. 68. Ex paſtoralis. Cætera autem de hoc Ordine notavi ſuprà in Tomo I. ad Conſt. 9. Gregor. IX. fol. 78. Devotionis. Mox autem alias reformationes edidit hic idem Clemens infrà in Conſtitut. 132. Decet.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1594.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IIs, quæ pro fœlici Regularium perſonarum ſtatu, & illorum ſalubri directione providè ſtatuta comperimus, ut firmiora ſubſiſtant, & perpetuò futuris temporibus obſerventur, confirmationis Apoſtolicæ robur libenter adjicimus, prout ipſorum Religioſorum vota expoſcunt, & nos conſpicimus in Domino expedire.

Ordinationes infrà ſcriptæ in Capitulo generali editæ fuerunt nuper.

§. 1. Sanè dilecti filii Magiſter Generalis; & Definitores Ordinis FF. B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum nobis exponi fecerunt, quod nuper in Capitulo Generali dicti Ordinis in Eccleſia Monaſterii Sancti Auguſtini ejuſdem Ordinis in oppido de Calatayud Tarraconenſis diœceſis anno proximè præterito, cum aſſiſtentia venerabilis Fratris Illephonſi Archiepiſcopi Cæſarauguſtani in eodem Capitulo Præſidentis, Apoſtolica auctoritate deputati, celebrato ad ejuſdem Ordinis, illiuſque Religioſorum proſperam directionem infrà ſcripta decreta, ac ſtatuta facta fuerunt.

Alterna electione Magiſtri gener.

§. 2. Et primò, quòd deinceps electio Magiſtri Generalis dicti Ordinis tam quoad perſonam eligendam, quàm quoad locum, in quo electio erit celebranda, alternatim fieret, videlicèt, quòd una vice perſona eligenda ſit ex corona Aragoniæ, & Galliciæ, alia vice ſit ex Corona Caſtellæ, incluſis Provinciis Andaluſiæ, & Indiarum.

Loco celebrandi Capitulum generale.

§. 3. Quo verò ad locum quando eligenda fuerit perſona ex Corona Caſtellæ, celebrari debeat Capitulum in loco Coronæ Aragoniæ Capitulum celebretur in loco Coronæ Caſtellæ, & quòd juxtà hoc decretum ſive ſtatutum, primum Capitulum generale celebrari debeat in Provincia Caſtellæ, & perſona eligenda ſit ex Corona Aragoniæ.

Admiſſione Provincialium & Definitorum Indiarum ad dictum Capitulum.

§. 4. Præterea circà difficultatem itineris electorum ex Indiis, ſimiliter decretum, & ſtatutum fuit, ut ſemper, & quando Provinciales, & Definitores Indiarum accedunt, ad Capitulum generale, ut electioni Magiſtri Generalis aſſiſtant, quivis ipſorum admittatur, & recipiatur, in definitorio, & in electione, dummodò oſtendant priùs nominationem ſui Capituli Provincialis, cujus nominationis data non excedat quatuor annorum tempus, & dummodò non conſtet de ipſorum revocatione, aut nova alia nominatione facta per Capitulum Provinciale.

Procuratore generali, & provinciali in Urbe.

§. 5. Decretum item fuit, quòd quando Magiſter generalis fuerit ex Corona Caſtellæ, & habuerit Romæ Procuratorem, & Vicarium generalem ex eadem Corona, Aragoniæ Provincia poſſit, ſi voluerit curam ſuorũ negotiorũ dare altari Procuratori ſuis expenſis Religioſo ſuæ Provinciæ nominato per ſuum Capitulum Provinciale, aut cum mandato procurationis Provincialis, & Definitorũ ipſius, & id ipſum facere poſſit Provincia Caſtellæ, quãdo Magiſter generalis fuerit ex Corona Aragoniæ, & nominaverit Romæ Procuratorem generalem ſuæ Coronæ, cùm hoc, quod Procurator particularis Provinciæ in robur Religionis, & obedien-

tiæ ſit ſubditus Commendatori Monaſterii Romæ ipſius Ordinis, ut Prælato ordinario, & Procuratori, & Vicario generali, uti talibus obſervatis in omnibus ſuis Ordinis conſtitutionibus.

Subſidiis Magiſtro generali debitis.

§. 6. Ad evitandos item ſumptus ſuperfluos decretum pariter, ac ſtatutum, ut Provincia Caſtellæ, Andaluſiæ, & Aragoniæ non teneantur dare Magiſtro generali ſingulis annis ultra ſeptuaginta quinque ſcuta valoris decem drachmarum Caſtellæ, neque ipſe Magiſter generalis poſſit accipere, vel petere amplius pro ipſius victu, & veſtitu, quæ ſcuta ſeptuaginta-quinque Provincialis per ſuam Provinciam dividat, babito reſpectu redituum, & proventuum quos quilibet conventus habet, & quod Provinciæ Indiarum ſolvant veſtiarium hucuſque ſolitum, habeatque Magiſter generalis reditus, proventus, & emolumenta loci de Algat, quemadmodum hactenus ſemper habuit. Quia etiam domus dicti Ordinis ſunt ita pauperes, ut extraordinaria onera ſufferre non poſſint, decretum, ut Magiſtris generalibus, & Provincialibus quando eorum officiis finem impoſuerint, nihil dari debeat. Non obſtantibus decretis in alio Capitulo generali Cæſarauguſtæ celebrato, factis, per quæ deſignati fuerunt centum ducati ſingulis annis ſolvendi Magiſtro generali, qui officio ſuo finem impoſuiſſet, & ſexaginta octo ducati unicuique Provinciali, qui ſimiliter officium ſuum implevisſet. Addita tamen cohortatio fuit ad commendatores, & Prælatos ordinarios domorum, in quibus habitaverint, ut ipſorum officiis peractis ita illos tractari curent, ut ipſorum perſonas, & dignitates decet.

Revocatio omnium exemptionum & diſpenſationum à Generali Fratribus conceſſarum.

§. 7. Præterea ut ceſſent multa inconvenientia, quæ ipſa experientia magna eſſe comprobavit circa exemptiones, quas Magiſtri generales pro tempore exiſtentes concedere conſueverunt multis Religioſis, tam in ſedendo, quàm in non aſſiſtendo choro, necnon officiis conventualibus, & ſimiliter circa diſpenſationes ſuper celebratione plurium Miſſarum, quam permittunt Ordinis conſtitutiones, & ſuper uſu lini in veſtibus, necnon ſuper immunitatibus à dictis Magiſtris generalibus aliquando quibuſdam concedi ſolitis, illos ſibi, ac præfato Magiſtro generali pro tempore exiſtenti immediatè ſubjiciendo, revocando inprimis dictas exemptiones, decretum, & ſtatutum fuit, ut nullus Religioſus poſſit talibus exemptionibus, diſpenſationibus, immunitatibus, & ſubjectionibus uti, nec Prælati ulterius illis aſſentiri, ſub pœna privationis officii quoad Prælatum ad annum, quoad reliquos verò illis utentes ſub pœna carceris, in quo detineri debeant per ſex menſes.

Hortatio ad Magiſtrum gen. ut eaſdem cætero parce & juſte concedat.

§. 8. Et inſuper fuit addita cohortatio ad Magiſtrum generalem, quod in conceſſione hujuſmodi exemptionum parcè admodum, & conſideratè procedat paſſim, ſed raro & ex juſtiſſimis cauſis, & cum debitis limitationibus.

Pecuniæ pro redemptione certarum Provinciarum non poſſunt applicari pia Captivis extra eas.

§. 9. Item cùm viſum fuerit gravata fuiſſe Capitula Provinciæ Caſtellæ, & Andaluſiæ in Redemptione Captivorum aliarum Provinciarum mediantibus pecuniis earumdem Provinciarum Caſtellæ, & Andaluſiæ, decretum fuit, quòd pecuniæ quæ venerint ex Indiis ad redimendum Captivos, unà cum reliquis quæ aggregabuntur in Provinciis Caſtellæ, & Andaluſiæ, deſerviant tantummodo, & applicentur Redemptioni Captivorum dictarum Provinciarum, abſque eo quod Magiſter generalis illas extrahere, aut in Redemptionem captivorum aliarum Provinciarum, vel in alios uſus convertere, ſeu aliter applicare valeat, ſub pœna privationis officii.

Unio fienda Collegio Civitatis Illerdenſis.

§. 10. Præterea cùm conſideratum fuerit, quod domus Bergæ, Tarragæ, Pradas, & Mont blanch in Principatu Cataloniæ, & domus Sarriconi, & cujuſdam loci nuncupati, Un caſtillo, Regni Aragoniæ ſunt ferè inutiles Ordini, & Religioni, nam paucos continent in ſe fratres, & non poteſt in ipſis ſervari Regularis obſervantia, decretum fuit, quod ſupradictæ domus Cataloniæ uniantur ſeu incorporentur, & reducantur ad Collegium quod Ordo ac Religio habet in civitate Illerdenſi, & hoc eo conſilio, ut ex reditibus dictarum domorum conjunctis cùm reditibus dicti Collegii, poſſit major numerus Scholaſticorum, & perſonarum, quæ in literis exerceantur in dicto Collegio manuteneri.

Alia unio fienda Collegio civitatis Oſcenſis.

§. 11. Et ſimiliter quòd domus Regni Aragoniæ unirentur, & incorporentur Collegio quod Ordo habet in civitate Oſcena, ad eundem finem, & effectum. Et quod executio unionis ſeu incorporationis domorum Cataloniæ, committatur Priori Barchinonenſi, Domorum verò Aragoniæ, Provinciali, ſeu Vicario dictæ Provinciæ.

Creatio Magiſtrorum, & Præſentatorum quæ eſſe debeat.

§. 12. Præterea ut directus gradus Præſentatorum, & Magiſtrorum detur perſonis dignis, qui in ſacris literis ac ſcientiis diu operam præſtiterint, & in illis profecerint, decretum, & ſtatutum fuit, ut nulli Religioſo dicti Ordinis detur gradus Præſentati, niſi ad illum à ſuo Capitulo Provinciali priùs propoſitus ſive nominatus fuerit, & niſi ſaltem ſpatio trium annorum Logicam docuerit ſive legerit, & poſtquam fuerit expoſitus, & confirmatus in Capitulo generali, non poſſit ad Magiſtri munus, & gradum ſimiliter proponi aut nominari, niſi Theologiam ſcholaſticam, aut poſitivam ſpatio quatuor annorum ſimiliter docuerit ſive legerit, non comprehenſo inter illos tempore quo legerit caſus conſcientiæ & obſervata in reliquis omnibus forma conſtitutionis in diſtinctione 2. cap. 15. Et qui aliter fuerint graduati, non habeantur neque reputentur uti tales, nec habeant nomen, nec votum, nec aliud privilegium, ſuper quo per Magiſtrum generalem non poſſit diſpenſari aliqua de cauſa, occaſione, vel prætextu. Et nullus expoſitus fruatur voce, loco, nec aliquo privilegio præſentati, nec Magiſtri quouſque admittatur in Capitulo generali.

Magiſter generalis quæ Capitulis poſtponere poſſit.

§. 13. Simulque ut Magiſter generalis adeſſe poſſit Capitulis provincialibus, quando opus eſſe viderit, decretum pariter, & ſtatutum fuit, quòd eidem Generali liceat differre, aut anticipare Capitula provincialia celebranda ante Capitulum intermedium quod ſequitur, ea tamen lege, ut anticipatio aut dilatio unius Capituli Provincialis ad aliud, non excedat tempus quadraginta dierum, cùm ſit tempus competens ad hoc ut poſſit uni intereſſe, & ad aliud accedere.

Forma votandi in electione Magiſtri generalis.

§. 14. Necnon ut in electionibus, tam Magiſtri generalis quàm aliorum Provincialium vota libera ſint, decretum, & ſtatutum fuit, quòd ſi qui præſtituri ſunt votum, non teneantur petere ſchedulas ad effectum votum dandi à Secretario Capituli, ſed poſſint ipſi facere ſchedulas arbitrio ſuo poſtquam congregati fuerint in Capitulo ad eligendum, aut illas ex ſuis cubiculis factas afferre, vel ut ipſi voluerint afferendo tantummodò ſchedulam ejus perſonæ, in cujus favorem votum dederint, & ubi hoc pacto vota præſtita fuerint, electus debeat habere ſuprà medietatem votorum alia duo vota, ſi electus eſt Capitularis.

Magiſter generalis an poſſit nominare Vicarium generalem vel Provincialem.

§. 15. Similiter decretum, & ſtatutum fuit, quòd Magiſter generalis ſi commorabitur in Hiſpania, non poſſit nominare Vicarium generalem in aliqua Provincia. At verò mortuo Provinciali alicujus Provinciæ, licèt dictus Provincialis ſubſtituerit alium Vicarium Provincialem, poſſit tamen Magiſter generalis nominare pro illa Provincia alium Vicarium generalem, qui in ea exerceat juriſdictionem quam exerceret ipſe Magiſter generalis ſi in ea exiſteret.

Nemo recipiatur ad Ordinem abſque ejus licentia.

§. 16. Ulterius decretum, & ſtatutum fuit, ut nullus Religioſus alterius Ordinis in ipſum Ordinem abſque expreſſa licentia Magiſtri generalis recipi poſſet.

Vicarii Indiarum non recedant ab eis quouſ-

§. 17. Et quòd nullus Vicarius generalis Indiarum, poſſit ex Indiis in Hiſpaniam reverſus egredi, quouſque alius in ejus locum deputatus acceſſe-

que ſucceſſores illuc non pervenerint.

rit, aut Magiſter generalis per ſuas literas permittat, ut recedere valeat, antequàm ſucceſſor illuc perveniat, providerit, ſub pœna privationis officii, & vocis activæ, & paſſivæ in perpetuum. Et ſub eadem pœna ſucceſſor, qui illuc accedit, remittere teneatur viſitationem, ſeu quam dicunt reſidentiam ſui anteceſſoris, cum ejuſdem anteceſſoris culpis, & juſtificationibus, clauſoque proceſſu illum remittat in Hiſpaniam, ut Magiſter generalis ſuper eo videlicèt ſententiam ferat, mandato ſuprà dicto Vicario generali, qui ex Indiis fuerit reverſus, ut ſe præſentet coram ipſo Magiſtro generali, ita tamen, ut ſi ex proceſſu probatæ extiterint culpæ, & delicta, propter quæ idem anteceſſor videatur carcerandus, poſſit illum carceri mancipare.

Proximum Capitulum generale ubi celebrandum.

§. 18. Poſtremò habito tractatu de loco celebrationis Capituli generalis intermedii, reſolutum fuit, quòd dictum Capitulum celebretur in Monaſterio ejuſdem Ordinis oppidi Valleſoleti Palentinæ diœceſis, ac aliàs prout in ſtatutis, & ordinationibus deſuper, ut præfatur, factis, pleniùs contineri dicitur.

Ordo petit confirmationem Pontif.

§. 19. Cùmqoe Magiſter generalis, & Definitores præfati cupiant præmiſſa omnia Apoſtolico munimine roborari, nobis humiliter ſupplicari fecerunt, quatenùs eorum deſiderio hujuſmodi annuere, ac alias in præmiſſis opportunè providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui dictas ordinationes comprobat.

§. 20. Nos habita ſuper præmiſſis cum venerabilibus fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus ſuper conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium deputatis, quibus præinſerta ſtatuta examinanda demandavimus, matura conſultatione, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnia, & ſingula præinſerta ſtatuta Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ex certa noſtra ſcientia perpetuò approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti, ac ſolemnitatum quarumcunque quomodolibet omiſſarum, & alios quoſcunque defectus, ſi qui intervenerunt, in eiſdem ſupplemus, eaque omnia, & ſingula perpetuò valida, & efficacia fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, ac modernis, & pro tempore exiſtentibus dicti Ordinis Magiſtro generali, aliiſque Superioribus, fratribus, & perſonis quibuſcunque inviolabiliter perpetuò obſervari, eoſque omnes, & ſingulos ad illarum omnium obſervationem cogi, & compelli poſſe.

Clauſulam ſublata, &c. apponit.

§. 21. Sicque & non aliter per ipſius Ordinis Magiſtrum generalem, & Superiores, ac quoſcunque Judices quavis auctoritate fungentes, & ſacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ac etiam de latere Legatos, & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executoreſque hujus Bullæ, & dictarum ordinationum deputat.

§. 22. Et nihilominùs Venerabilibus Fratribus Toletano, & Cæſarauguſtano Archiepiſcopis, ac dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali per præſentes committimus, & mandamus, quatenùs ipſi, vel duo, aut unus eorum, per ſe vel alium, ſeu alios, & quando opus fuerit, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſolemniter publicantes, faciant ſtatuta prælata à Magiſtro generali, & fratribus dicti Ordinis nunc, & pro tempore exiſtentibos perpetuò obſervari, ac eos, quos illa concernunt, & concernere poterunt quomodolibet in futurum, ad illorum omnium obſervationem omnibus juris, & facti remediis cogant, & compellant, non permittentes aliquod contrà illorum ſtatutorum continentiam, & tenorem, per quoſcunque quovis prætextu, vel colore, aut aliàs quomodolibet attentari, contradictores quoſlibet, & rebelles, ac præmiſſis non parentes per ſententias & cenſuras Eccleſiaſticas, ac etiam pecuniarias pœnas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus ſententias, cenſuras, & pœnas præfatas aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 23. Non obſtantibus quibuſcunque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, illiuſque Monaſteriorum, Domorum, Provinciarum, & locorum quorumcunque, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis contrà præmiſſa, aut aliàs quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat harum ſerie ſpecialiter, & expreſsè derogamus, & ad plenum derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Exemplorum fides.

§. 24. Volumus autem, ut earundem præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo ipſius Ordinis vel perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eadem prorsùs fides in judicio, & extrà illud adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 3. die 8. Nov.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris die octava Novembris, milleſimo quingenteſimo nonageſimoquarto, Pontificatus noſtri Anno tertio.

XXXI.

Inſtitutio Feſtivitatis S. Staniſlai Epiſcopi, & Martyris, pro die 7. menſis Maii, duplici officio celebrandæ.

Hunc Staniſlaum Sanctorum Catalogo adſcripſit, & canonizavit Innocentius IV. ut ſuprà in Tom. I. fol. 99. in ejus Conſtit. 13. Olim. lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1595.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Quæ ad Sanctorum venerationem, & fidelium ergà ipſos devotionem augendam pertinent, ea nos libenter concedimus, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Hic Pontifex imperat, & jubet celebrari Feſtum Sancti Staniſlai.

§. 1. Sanè cùm glorioſus Pontifex, & Martyr Sanctus Staniſlaus Polonus in maxima apud univerſos Regni Poloniæ Chriſti fideles veneratione exiſtat, noſque tum ob peculiarem noſtram ergà ipſum Sanctum devotionem, tunc ob paternam noſtram in dictum Regnum charitatem, noviſſimè, de conſilio venerabilium Fratrum noſtrorum, S.R.E. Cardinalium Congregationis ſacrorum Rituum, eundem Sanctum Staniſlaum Epiſcopum, & Martyrem in Kalendarium Romanum referri, ac de illo duplex officium per univerſum orbem Chriſtianum à Clero ſæculari, & regulari eo die, qui ejuſdem Sancti Martyris feſto proximior nullo alio feſto eſſet impeditus, celebrari juſſerimus, prout etiam per præſentes jubemus.

Congregatio Cardinalium ſuper ritibus dict. feſtum præſcripſit ad diem 7. menſis Maii.

§. 2. Cùmque eadem ſacrorum Rituum Congregatio officium ſic celebrandum, ad diem ſeptimum menſis Maii ejuſdem Sancti Martyris diem feſtum proximè præcedentem, nullo alio feſto impeditum adſcribendum eſſe, atque in eodem officio, quod

Digitized by Google

erit de communi, unius Martyris orationem, & tres lectiones de ipſius vita, ab ipſa congregatione diligenter examinatas, & approbatas in ſecundo nocturno recitandas cenſuerit.

Idem Pont. hoc approbat.

§. 3. Nos ad Dei gloriam, ejuſdem S. Stanislai venerationem, & fidelium ſpiritualem conſolationem, juxta præfatæ congregationis ſententiam, officium hujuſmodi de Sancto Stanislao Epiſcopo, & Martyre, die ſeptima Maii ejus diei feſto proximè præcedenti, quatenus nullo alio feſto ſit impeditum, celebrandum eſſe, & in eo orationem, & lectiones prædictas, quas tenore præſentium confirmamus, & approbamus, recitandas eſſe, ſi verò dies ſeptimus Maii hujuſmodi alio feſto fuerit impeditus, in alium diem non impeditum juxta rubricas Breviarii Romani transferri debere, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus, & ordinamus.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Breviarii Romani reformatione, cæteriſque in contrarium facientibus quibuſcumque.

Dat. P. A 4. die 4. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die quarta Julii, milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto, Pontificatus noſtri Anno quarto.

XXXII.

Inſtitutio feſtivitatis S. Romualdi Abbatis, & Ordinis Camaldulenſis fundatoris, die 7. menſis Februarii duplici ritu de communi Confeſſorum celebrandæ.

De hujus Ordinis ſtatu, & indultis vide ſup. in Tom. 1. fol. 26. in conſt. 1. Alex. II. ubi notavi.

Edita An. D. 1595.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sanctorum feſta ſunt inſtituta, ut eorum virtutes imitemur.

PIa Mater Eccleſia ad hoc Sanctorum cum CHRISTO regnantium memorias à Chriſtianis Populis frequentari inſtituit, ut nos, quos uti filios Dei quotidiè parere ſatagit, tantorum Patrum exemplis provocati eorum ſectemur fidem, imitemur virtutem, gloriamque paribus vitæ lineamentis, aut invenire, aut exquirere ſtudeamus. Ad hæc, ut eorum invocatione ſentiamus ipſos, qui ex hac vita diſceſſerunt, habentes adhuc erga nos, qui in hoc mundo relicti ſumus, charitatem, curam de nobis gerere, ſuiſque precibus atque interventu apud Deum nos juvare, cùmque de propria ſalute, & immarceſſibilis gloria ſint ſecuri, de noſtra multiplici miſeria ſollicitos exiſtere.

Inter Sanctos S. Romualdus virtutibus & miraculis claruit.

§. 1. In his ſanè reponendum eſſe in primis judicamus glorioſum Anachoretam Romualdum, patria, familia, vitæ ſanctitate, & divinarum rerum contemplatione, Ordiniſque Camaldulenſis fundatione illuſtrem, cujus tanta fuit in Deum religio, & pietas, ut in Cœlis ſolummodò ejus converſatio eſſe videretur ab hominum conſpectu, & acceſſu remotiſſima, Sanctorum verò, & Beatorum conſuetudine, quorum apparitione, & intuitu, ſæpiſſimè dignatus eſt, acceptiſſima. Tanta erga proximos charitas, ut oratione, & lachrymis ſuis Patrem Religioni, & cœlo acquiſiverit, multos clariſſimos etiam viros, Reges, & Principes ſuo exemplo ad humiles caſas in Eremo habitandas, & fulgorem purpuræ, cum vili tunica commutandum allexerit, plurimos à corporis, & animæ infirmitatibus, ac imminentibus vitæ periculis, ſigno Crucis eripuerit, collapſamque in Italia Eremiticam diſciplinam reſtituerit, ac mirificè propagaverit. Tanta verò ſui humiliatio, & contemptus, ut Spiritus Sancti, qui ſuper humiles requieſcit, domicilium effectus, ſacrarum Scripturarum intelligentiam, & prophetiæ donum conſecutus ſit, & quò magis humilitatem coluit, eò ampliùs à Deo exaltari meruerit, longitudine dierum in terris, immortalitate, & Sanctorum gloria in Cœlis coronatus.

Hic ideò Pont. habito conſenſu Cardd. ſup. ſacris Ritibus, ejus feſtum inſtituit.

§. 2. Ut autem tam inſignis Dei miles, debita ab omnibus veneratione, & cultu honoretur, aſſiduiſque precibus invocetur vir dilectus Deo, & hominibus, cujus memoria in benedictione eſt, ſupplicationibus etiam dilectorum filiorum Abbatis generalis, & Monachorum dicti Ordinis Camaldulenſis, pro præclaro ejuſdem Ordinis Inſtitutore nobis humiliter porrectis inclinati, ad venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Congregationi Sacrorum Rituum Præpoſitorum, quibus hoc negocium examinandum commiſimus, conſilio, & aſſenſu, ejuſdem S. Romualdi nomen, & diem Feſtum in Kalendario Romano quo nunc utimur, die ſeptimo Februarii, quo die ejus tranſlatio facta eſt adſcribendum, ejuſque officium à quibuſcumque perſonis Eccleſiaſticis, ſæcularibus & regularibus, ubique terrarum exiſtentibus, ſub ritu duplici de communi Confeſſorum non Pontificum, ubi proprium deeſt, præter Lectiones ſecundi Nocturni, quæ propriæ aſſignantur ab ejuſdem Congregationis Cardinalibus approbatæ, celebrandum eſſe, auctoritate, & tenore præſentium, perpetuò decernimus, & ſtatuimus; Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ univerſis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, & aliis Eccleſiarum Prælatis, ut in ſuis quiſque Eccleſiis, Conventibus, Ordinibus, Militiis, Provinciis, Civitatibus, & Diœceſibus, præſentes noſtras literas ſolemniter publicare, ac dicta die officium hujuſmodi de S. Romualdo ritu duplici, tam ipſi quàm cæteri omnes Presbyteri, & Clerici, ſæculares, & regulares utriuſque ſexùs, ac aliæ perſonæ, etiam exemptæ, quibus officium dicendi, & pſallendi munus quomodocumque injunctum eſt, celebrare, & pſallere omninò debeant. Decernentes omnes, & ſingulas perſonas hujuſmodi ad aliam recitationem officii ea die non teneri, ſed debito, & obligationi hujuſmodi perinde ſatisfacere, acſi divinum officium juxta ſuorum Breviariorum præſcriptum recitarent.

Quibuſcumque non obſtantib.

§. 3. Non obſtan. fel. rec. Pii V. prædeceſſoris noſtri, ac aliis Apoſtolicis, necnon in provincialibus, & ſynodalibus Conciliis, etiam ſuper nova Breviarii reformatione editis conſtitutionibus, & ordinationibus, ſtatutis quoque, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, quodque dies feſtus hujuſmodi in Kalendario Romano deſcriptus huc uſque non ſit, cæteriſque contrariis quibuſcũque.

Fides exemplorum.

§. 4. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An 3. die 9. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die nona Julii, milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto, Pontificatus noſtri Anno tertio.

XXXIII.

De electione Prælatorum, Fratrum Tertii Ordinis S. FRANCISCI de Pœnitentia in communi ſub trium votorum ſubſtantialium profeſſione viventium.

De his Fratribus, attende ſup. in Tom. 1. conſt. 42. Leon. X. Inter cætera. cum ibi notatis lib. 1.

Edita An. D. 1595.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem in his auctoritatis ſuæ partes libenter interponere, per quæ Religioſorum ſtatui, eorumque proſpero regimini, opportunè conſulitur.

Ratio conſtitutionis.

§. 1. Sanè pro parte dilectorum filiorum Viſitatoris generalis, & aliorum Superiorum, ac Fratrũ Tertii Ordinis Sancti Franciſci de Pœnitentia, nobis fuit expoſitum, quòd cùm aliàs prædictus

Ordo, non ita propagatus eſſet, ſtatutum fuit dilectos filios Priores, & Diſcretos Conventuum, ac domorum dicti Ordinis, Capitulis generalibus, quæ quolibet triennio pro electione novi Viſitatoris generalis, & quatuor Definitorum generalium fieri ſolent, intereſſe, & vota cum cæteris in eo habere debere. Cùm autem Ordo in varias Provincias, benedicente Domino, diffuſus, & auctus ad præſens exiſtat, valdeque moleſtum ſit, & diſpendioſum, tot Fratres ad Capitula generalia convocare, quinimò confuſio ob ingentem numerum multoties inde provenire ſoleat.

Ordo eligendi Viſitatorem Generalem, & Definitores generales in Capitulis generalibus.

§. 2. Nos cupientes his, & aliis incommodis opportuna ratione occurrere, dicti Viſitatoris generalis ſupplicationibus inclinati, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus, quòd ex nunc de cætero perpetuis futuris temporibus, in electione novi Viſitatoris generalis, ac etiam Definitorum generalium, in ipſis Capitulis generalibus facienda, Viſitator generalis præteritus, necnon ex qualibet Provincia unus Provincialis ac Diſcretus, Cuſtos ſimiliter Provinciales, & non alii, generalibus Capitulis intereſſe, ac votū habere poſſint.

Eligendique Provinciales Cuſtodes, & Definitores in Capit. Provincialibus.

§. 3. In electione verò novorum Provincialium, Cuſtodum, & Definitorum Provincialium in Capitulis provincialibus facienda, Provinciales præteriti, Diſcreti Provinciales, Priores, & Diſcreti Conventuum, necnon Definitores generales actuales, ac demum Procurator generalis tunc exiſtens vota habeat.

Priorumque & Diſcreti provincialis.

§. 4. Ad Priorum verò, & Diſcreti Provincialis electionem, Provinciales, & quatuor Definitores provinciales, tantum procedant.

Forma dandi vota.

§. 5. Mandamuſque ut electiones omnium ac quorumcumque ſupradictorum per vota ſecreta in ſchedulis conſcripta fiant, & ſtatim facta electione ſchedulæ comburantur, ita ut eligentium vota numquam publicari poſſint.

Provincialium & Priorum electiones non fiant in Capitulo gener.

§. 6. Ac prohibemus, ut nullo pacto in Capitulis generalibus electiones Provincialium, ac Priorum fiant, ſed tantùm in qualibet Provincia ſuus Provincialis Diſcretus provincialis, & Priores creentur.

Irritatio electionum aliter factarum.

§. 7. Decernentes omnes, & ſingulas Viſitatoris generalis, Provincialium, ac Diſcretorum, & Cuſtodum, etiam Provincialium, necnon Priorum, & Definitorum prædictorum, ſeu quorumvis eorum electiones, quas contra hic traditam formam fieri pro tempore contigerit, eo ipſo nullas, & nullius momenti eſſe, ac fore, illiſque non obſtantibus, ad alias electiones, juxta hujuſmodi formam procedi poſſe ac debere, necnon irritum, & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſula derogatoria.

§. 8. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon prædicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 4. 29. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſima-nona Julii 1595. Pontificatus noſtri Anno quarto.

XXXVI.

Inſtructio ſuper aliquibus ritibus Græcorum, pro Epiſcopis Latinis, in quorum Diœceſibus Græci vel Albanenſes Græco ritu viventes degunt.

Edita A. D. 1595.

Ad hæc & totam materiam Græcorum, attende omnino conſt. 14. Innoc. IV. ſub Catholicæ, ſuprà in Tom. 1. fol. 100. lib. 1. ubi plenè notavi.

Circa Sacramentum Baptiſmi.

SAnctiſſimus Dominus noſter Clemens Papa Octavus &c.

Presbyteri Græci baptizatos chriſmate in fronte non conſignent & ideò ab ipſis in ordine baptiſmi apud eorum Euchologiam prætermittantur, quæ ſequuntur poſt illa verba ἢ μετὰ τὴν εὐχὴν &c. uſque ibi, ἔτω ποιεῖ ὁ ἱερεὺς σχῆμα κυκλῷ hoc eſt, & poſt orationem &c. ubi habetur forma hujus conſignationis, uſque ad verba: Poſteà facit ſacerdos figuram circuli &c.

Sacramentum Confirmationis.

§. 1. Epiſcopi Latini, infantes ſeu alios baptizatos à Presbyteris Græcis de facto chriſmate in fronte conſignatos confirment; & tutius videtur ut cum cautela, & ſub conditione id faciant, videlicet N. ſi es confirmatus ego te non confirmo, ſed ſi non es confirmatus, ego conſigno te ſigno crucis, † & confirmo te chriſmate ſalutis † in nomine Patris & Filij & Spiritus ſancti; præſertim verò cùm veriſimiliter dubitari poteſt, quòd ab Epiſcopis Græcis fuerint baptizati.

Sacramentum Euchariſtiæ.

§. 2. Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum quod pro infirmis aſſervatur, ſingulis octo diebus, aut ſaltem quindecim renovetur.

Non aſſervetur idem Sacramentum toto anno, ſi tamen aſſervatū fuerit, ſaltem, in fine anni ſumatur.

Tollatur abuſus, tundendi, vel etiam miſcendi ſacro Oleo, ac iterum coquendi, vel aliàs exſiccandi ſpecies Sacramenti ſacræ Euchariſtiæ feria quinta Cœnæ Domini, ut deinde illud aſſervent.

Si Græci velint accipere altaria portatilia ab Epiſcopis Latinis conſecrata, benè erit; ſin minùs, tolerentur eorum throni, ſive throni ſuper altaria lapidea ponendi cùm celebrant.

Corporalia uti Latini habeant, niſi thronis etiam pro corporalibus utantur.

Sacramentum pœnitentiæ.

§. 3. In caſu neceſſitatis, Presbyteri Græci Catholici poſſint Latinos abſolvere.

Utantur forma abſolutionis in generali Concilio Florentino præſcripta, & poſteà ſi voluerint dicant orationem illam deprecativam, quàm pro forma hujuſmodi abſolutionis dicere tantùm conſueverunt.

Tollendus abuſus, ubi eſt, ut vir atque uxor ſimul & eodem tempore eidem Presbytero confiteantur.

Aqua ex ritu Græco in die Epiphaniæ, vel primo die menſis benedicta, conſervetur in Eccleſia, ut illa fideles aſpergantur.

Circa Oleum Sanctum Catechumenorum, & Infirmorum.

Non ſunt cogendi Presbyteri Græci, olea ſancta præter Chriſma ab Epiſc. Latinis diœceſanis accipere, cùm hujuſmodi olea ab eis, in ipſa oleorum, & Sacramentorum exhibitione, ex veteri ritu conficiantur ſeu benedicantur. Chriſma autem, quod non niſi ab Epiſcopo, etiam juxta eorum ritum, benedici poteſt, cogantur accipere. Prohibeantur verò ab Epiſcopis Græcis externis ſchiſmaticis, ſeu S. R. E. communionem non habentibus, illud accipere, vel eo uti.

Sacramentum Ordinis.

§. 4. Ordinati ab Epiſcopis ſchiſmaticis, aliàs ritè ordinatis, ſervata debita forma, recipiunt quidem ordinem, ſed non executionem.

Proinde ipſi ordinati ab Epiſcopis ſchiſmaticis, correcti vel emendati reconciliandi ſunt, & abſolvendi cum pœnitentiis ſalutaribus; dummodò errores vel ſaltem ſchiſma Ordinatoris abjurent in judicio, vel publicè vel ſecreto pro qualitate facti. In ordinibus autem per eos aliàs ritè ſuſceptis miniſtrare non permittantur, niſi cum ipſis ſuper irregularitate hujuſmodi occaſione contracta, auctoritate Sanctæ Sedis Apoſtolicæ fuerit diſpenſatum.

Non ſunt admittendi Epiſcopi ſchiſmatici, ſive pro ordinibus, ſive pro aliis ſacramentis conferendis, ſed detinendi quoad ſancta Sedes Apoſtolica deſuper conſulatur, & reſponſum habeatur.

Græci ſine literis dimiſſoriis Epiſcopi Latini diœceſani ad ſacros ordines promoti, ſuſpenſi ſunt, & ſi ſuſpenſi in ſuis ordinibus miniſtraverint, efficiuntur irregulares ſicut & Latini.

Super hujuſmodi autem, & ſimilibus irregularitatibus diſpenſandi facultatem à ſancta Sede Apoſtolica obtineri oportet.

Si Epiſcopus Latinus Græcum aliquem ordinare voluerit, qui à Presbytero Græco in baptiſmo Chriſmate in fronte de facto fuerit conſignatus, de-

bet

bet illum antea confirmare, ſaltem ſub conditione videlicet N. ſi es confirmatus &c. ut ſuprà. Presbyteri vidui, ſeu uxoribus orbati, habitum deferant diverſum ab aliis.

Sacramentum Matrimonii.

§. 5. Curent Ordinarii locorum, ut decretum ſacri generalis Conc. Trid. de reformatione matrimonii vertatur in linguam Græcam vulgarem, & in locis & parochiis Græcorum, & Albanenſium evulgetur, & publicetur.

Matrimonia inter conjuges Græcos dirimi, ſeu divortia quoad vinculum fieri nullo modo permittant, aut patiantur, & ſi qua de facto proceſſerunt, nulla, & irrita declarent.

Maritus Latinus, uxoris Græcæ ritum non ſequatur.

Latina uxor non ſequatur ritum mariti Græci.

Græca verò uxor ſequatur ritum Latini.

Quod ſi id fieri non poſſit, quiſque conjugum in ſuo ritu, catholicè tamen, manere permittatur.

Proles ſequatur patris ritum, niſi prævaluerit mater Latina.

Presbyter Græcus conjugatus, ante ſacrum Sacrificium ſeu ſanctam Miſſam celebrandam, vel per hebdomadam, vel per triduum abſtineat ab uxore.

Aliaque dogmata.

§. 6. Græci credere tenentur, etiam à Filio Spiritum ſanctum procedere, ſed non tenentur pronunciare, niſi ſubeſſet ſcandalum præſertim ſi degant inter Latinos, aut neceſſitas poſtularet confitendi fidem Catholicam, quia tunc oporteret etiam pronunciare.

Numquam Monachis Græcis, ſeu Calogeris animarum cura committatur, niſi ex neceſſitate, vel alia juſta cauſa.

Presbyteri ſæculares Græci, abjuratis ſchiſmate & erroribus, atque in fide Catholica benè inſtructi, in Parochialibus ſeu Curatis Eccleſiis Græcorum inſtitui poſſunt.

Tolerandus eſt apud Græcos uſus carnium die Sabbati, ubi ſine ſcandalo fieri poteſt, in locis tamen ipſorum, & inter eos tantùm.

Item tolerandum eſt, ut ad jejunium eodem die Sabbati in Quadrageſima, excepto uno Sabbato ſancto, ex antiqua traditione non teneantur, ſed dumtaxat ad abſtinentiam.

In jejuniis biduanis, vel triduanis, vel aliàs à diœceſanis, vel in Jubilæis à Summo Romano Pontifice indictis, dies Sabbati in eis comprehenſus vel præſcriptus, in alium diem pro plebibus Græcis ab ipſis diœceſanis, Apoſtolica auctoritate Sanctiſſimi D.N.D. Clementis divina providentia Papæ Octavi permittitur commutari.

Si ipſi Græci ad obſervationem jejuniorum, & vigiliarum Latinæ Eccleſiæ induci poſſent, optimum eſſet, ſed non cogantur, & cùm ipſi qualibet hebdomada, & feria quarta, & feria ſexta jejunent.

Græci exiſtentes inter Latinos, dies feſtos de præcepto ejuſdem Latinæ Eccleſiæ ſervare teneantur.

Epiſcopus Græcus Romæ ſit &c.

§. 7. Inſuper idem Sanctiſſimus D.N. conſtituit, Romæ habendum eſſe Epiſcopum Græcum Catholicum, qui Græcos Epiſcopis Latinis Italiæ, & Inſularum adjacentium ſubjectos, ab Epiſcopo Græco ordinari volentes, cum illorum dimiſſoriis ad id tantum concedendis, ritu Græco ordinet.

D. P. An. 4. die 31. Aug.

§. 8. Ita Sanctitas ſua ex ſententia Congregationis ſuper reformatione Græcorum decrevit, & declaravit, ac fieri mandavit, Romæ in Palatio Montis Quirinalis apud Sanctum Marcum, die 31. menſis Auguſti, Anno Domini 1595. Pontificatus ſui Anno Quarto.

XXXV.

Inſtitutio Monaſterii ſeu domus Refugii nuncupatæ in Alma Urbe, pro Virginum, honeſtarumque viduarum educatione, & aliarum mulierum ad honeſtam vitam ſe convertentium probatione: Cum ſubſidii aſſignatione; Judicisque ſpecialis deputatione, ad ejuſdem Monaſterii, ejuſque perſonarum, & Officialium lites dijudicandas.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1595.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN ſupremo curæ paſtoralis munere, quod nullis noſtris meritis, ſed divina ope freti ſuſtinemus, nihil magis curandum eſſe cenſemus, quàm ut periclitantium animarum ſaluti, & perſonarum quæ neceſſario auxilio deſtitutæ ſunt, commoditati, quantum cum Domino poſſumus, conſulamus. Quæ quidem paternæ charitatis officia, ita ſuſcepta adminiſtratione ſunt conjuncta, ut ea functionis noſtræ propria eſſe ſentiamus.

Cauſa hujus inſt. ſeu erectionis.

§. 1. Nos itaque animadvertentes in Alma Urbe noſtra, varia alioquin piorum locorum celebratione reperta, certam aliquam domum ad tria perſonarum genera recipienda hoc tempore deſiderari, puellarum nimirum ac Virginum, quæ variis cauſis antequam nubant, aut vitam religioſè inſtituant, in diſcrimine honeſtatis conſtitutæ ſunt; Viduarum deinde, quæ nullum commune domicilium habent in quo degant; ac demum earum mulierum, quæ à turpi corporis ſui quæſtu ad meliorem frugem ſe recipere volentes, mutandæ quidem vitæ ac pœnitentiæ agendæ deſiderio quandoque inflammantur, ſed cùm loco indigeant, ubi ab impudica hominum conſuetudine prius disjunctæ, tantiſper commorentur, quamdiu in Monaſterium ad illas recipiendas in Urbe deſtinatum admittantur, aut aliud honeſtum vitæ genus ineant, ne concepto illo ardore ſenſim refrigeſcente, in eadem peſtifera peccandi libidine perſeverent. Conſiderantesque ulteriùs, ſi hæc domus in Urbe erigeretur, procul dubio animarum CHRISTI immaculati agni ſanguine redemptarum ſaluti opportuno admodùm remedio conſultum iri, ideircò cæteris locis piis in Urbe à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris opportunè, pro rerum ac temporum ratione inſtitutis, ejuſmodi domum hoc tempore addendam duximus.

Inſtitut. domus pro pauperibus virginibus recipiendis in una ejus parte: pro viduis in alia: Ac pro impudicis mulieribus pœnitentibus in altera.

§. 2. Ad laudem igitur Omnipotentis Dei, ad virginum, & viduarum, aliarumque mulierum ſuprà dictarum commoditatem, & communem domum, quæ in tres diverſas partes diſtribuatur, in quarum aliam Virgines, quæ vel parentibus orbatæ, vel eorum cura atque omni alia deſtitutæ in periculo pudicitiæ verſantur, donec nimirum vel de matrimonio contrahendo, vel de vita religioſè inſtituenda deliberaverint, illiſque de convenienti dote, aut eleemoſyna, ſive à ſuis ſive ab aliis proviſum ſit, aut quouſque de viro cum quo matrimonium contrahant, aut de Monaſterio in quod admittantur certo conſtitutum fuerit, in aliā verò viduæ honeſtæ conditionis, & famæ, quæ in eadem domo ſimul degere voluerint: In aliam denique mulieres impudicæ pœnitentiam agere cupientes, quouſque cum cæteris in Monaſterium pro eiſdem in Urbe deſignatum recipiantur, aut donec honeſtum vivendi genus complecti aut admitti, & ibidē commorari atque educari, ac ſingulæ ſub proprio vitæ inſtituto, ſeorſum Virgines à Viduis atque à mulieribus prædictis exercen. inſtrui & probari, ac aliàs regi, & gubernari debeant, in ædibus & viridariis quoque Bernar. Acciajoli in eadem Alma Urbe noſtra, in Monte Quirinali ſitis, per nos nuper à dilecto filio Joanne Baptiſta Acciajolo ejuſdem Bernardi filio, & hærede, in uſum prædictæ domus emptis, atque inſtauratis, auctoritate Apoſtolica præſentium erigimus, & inſtituimus.

Denominatio eſt Monaſterium Refugii B. Virginis in Urbe.

§. 3. Quoniam verò erectionis hujus, atque inſtituti fundamenta, ita demum firma, & ſalutaria fore confidimus, ſi ſanctiſſimæ DEI genitricis, ac Virginis MARIÆ humani generis Advocatæ præſidio ac patrocinio innitantur, inprimis nos ejuſdem Beatiſſimæ Virginis, quam ſingulari ſemper pietatis cultu proſecuti ſumus, interceſſione ac meritis freti eamdem domum Beatæ MARIÆ Refugii Urbis appellari debere ſtatuimus.

Feſtum ejus Aſſumptionis ibidem eſt ſolenniter celebrandum.

§. 4. Ex omnibus verò illius feſtivitatibus Aſſumptionis ejuſdem in Cœlum diem, anniverſaria ſolemnitate ibi celebrandam eſſe decernimus.

Officiales pro ejuſdem regimine Monaſterii ad annum eligentur.

§. 5. Pro ejuſdem autem domûs regimine, & gubernio, Adminiſtratores, & Officiales neceſſariè ad annum proximum, & deinde ad noſtrum beneplacitum duraturos, qui regimini, & gubernio dictæ domûs præſint, & alia infrà ſcripta exequi curent, eligemus.

Qui opportuna eſſent ſtatuta & ordinationes.

§. 6. Quibus Adminiſtratoribus, & Officialibus, poſtquàm, ut præfertur, electi fuerint, quæcunque ſtatuta, & regulas, ac normam ad hujuſmodi regimen, & gubernium proſperè dirigendum neceſſaria & opportuna, licita tamen, & honeſta, ac ſacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis conformia, & à nobis, & à Sede Apoſtolica approbanda, & affirmanda, tam à virginibus, viduis, & mulieribus in dictam domum recipiendis, quàm ab ipſis, & aliis futuris Adminiſtratoribus, & Officialibus obſervanda, condendi, & faciendi, interimque domum prædictam regendi, & gubernandi, illiuſque regimini & gubernio præſidendi, inferiores Miniſtros eorum arbitrio conſtituendi, & deputandi, & quando eis expedire viſum fuerit, mutandi & revocandi.

Qualitateſque virginum, viduarum, & aliarum mulierum recipiendarum præſcribant. Eaſdem viſitent, corrigant, &c.

§. 7. Inprimis verò virginum, viduarum, & mulierum in dicta domo recipiendarum qualitates deſignandi, & præſcribendi, eaſdemque virgines, viduas, & mulieres in domum prædictam, donec ſtatuta per eos condita, à nobiſque approbata, & confirmata fuerint ſimiliter ipſorum arbitrio recipiendi, & admittendi, eaſque dimittendi.

§. 8. Necnon etiam eaſdem, cùm opus fuerit, viſitandi, corrigendi, & reformandi, ipſius domûs bona, & redditus adminiſtrandi, ac omnia, & ſingula alia ad regimen, & gubernium ejuſdem domûs, ipſarumque virginum, viduarum, & mulierum commoditatem neceſſaria, & opportuna faciendi, ordinandi, mandandi, gerendi, & exequendi.

Congregationes duas pro regimine dictæ domus, ibidem inſtituant.

§. 9. Præterea duas in eadem domo Congregationes, alteram virorum, alteram mulierum, ad infrà ſcripta peragenda, auctoritate noſtra inſtituendi, & erigendi facultatem, & auctoritatem, tenore præſentium concedimus, & impartimur.

Unam virorum videlicet unius Præfecti, & aliorum Deputatorum, Miniſtrorum.

§. 10. Ex virorum verò Congregatione unum Præfectum, & aliquos aſſiſtentes, & deputatos necnon cæteros Adminiſtratores, & Officiales, pro regimine & adminiſtratione dictæ domûs, ejuſque bonorum & redituum neceſſaria, juxtà ſtatuta, ut præfertur, condenda, & à nobis approbanda ſingulis annis eligenda & deputanda.

Alteram mulierum videlicet unius Præfectæ, aliarumque matronarum & miniſtrarum.

§. 11. Ex mulierum etiam Congregatione, ſimiliter unam Præfectam, & aliquas Matronas aſſiſtentes, necnon cæteras Miniſtras, & Officiales, ut præfertur, neceſſarias, quæ munera pro hujuſmodi operis executione, & ipſarum virginum, viduarum, & mulierum receptione, regimine, & gubernio, eis in eiſdem condendis, & approbandis ſtatutis injungenda, adimplere curent, pariter erigi, & deputari volumus, & ordinamus.

Nemo alius in dicto gubernio ſe intromittat.

§. 12. Inſuper domum & Congregationes prædictas ſub immediata Beatorum Petri & Pauli, ac noſtra & Succeſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum, Sediſque Apoſtolicæ protectione, tutela, & patrocinio recipimus, & perpetuò permanere volumus, ita ut nullis aliis perſonis, quacunque auctoritate, poteſtate, & dignitate fungentibus & functuris, quantumvis ſpeciali nota dignis, in illarum protectione, regimine, adminiſtratione, vel gubernio ullo unquam tempore, quavis occaſione, prætextu, cauſa, vel quæſito colore ſeſe ingerere, vel immiſcere liceat.

Clauſula ſublata.

§. 13. Sicque per quoſcunque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ipſoſque S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, quidquid ſecùs ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Indulgentiæ pro perſonis dictarum Congregationum, & aliis.

§. 14. Decernimus autem, ut pii utriuſque ſexûs Chriſti fideles in prædictas Congregationes eò libentiùs admitti & recipi curent, ac piis domûs prædictæ obſequiis, ea, qua decet charitate, vacare ſtudeant, de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum auctoritate confiſi, omnibus utriuſque ſexûs Chriſti fidelibus, qui in eiſdem Congregationibus pro tempore deſcribentur die, quo ſe deſcribi fecerint, ſi verè pœnitentes & confeſſi, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, plenariam, necnon in cujuſque eorum, qui pro tempore in ipſis Congregationibus deſcripti fuerint, mortis articulo, ſi verè pœnitentes confeſſi, ſacraque Communione refecti fuerint, vel ſi hoc facere nequiverint, ſaltem contriti, nomen JESU ore vel corde piè invocaverint, etiam plenariam. Necnon tam ipſis, qui in dictis Congregationibus deſcripti fuerint, quàm cæteris Chriſti fidelibus, qui in prædicto Aſſumptionis, & etiam in Nativitatis, Conceptionis, Purificationis, Annunciationis, Præſentationis, & Viſitationis B. MARIÆ feſtivitatibus, à primis Veſperis uſque ad occaſum Solis, earum Eccleſiam dictæ domûs devotè viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſium extirpatione, ſanctæque Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, ſimiliter plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Inſuper perſonis dictarum Congregationum, quoties divinis officiis, ſeu Congregationibus in dicta domo habendis, & celebrandis interfuerint, vel aliquod pium opus pro dicta domo præſtiterint, ſexaginta dies de injunctis eis, ſeu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta, relaxamus. Præſentibus quoad ipſos, qui in dictas Congregationes recepti fuerint, perpetuis futuris temporibus, quo verò ad cæteros Chriſti fideles, ac decennium proximum valituris. Volumus autem, ut virgines, viduæ, & aliæ mulieres prædictæ in dictam domum receptæ, ſi præmiſſa omnia, & ſingula adimpleverint, eaſdem peccatorum ſuorum indulgentias & remiſſiones, ſicut cæteri prædicti in omnibus conſequantur.

D. P. An. 4. die 20. Sept.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub annullo Piſcatoris, die 20. Septembris 1595. Pontificatus noſtri Anno quarto.

Sequitur Juriſdictio Judicis dicti Monaſterii.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1595.

Ad perpetuam rei memoriam.

Relatio prædictæ inſtit.

CUm nos nuper, ut diverſarum pauperum puellarum, ac virginum in Urbe inopia laborantium, & diverſis periculis expoſitarum, necnon honeſtarum viduarum, etiam in cælibatu vivere ſtatuentium, honoris, & pudicitiæ ſecuritati, necnon mulierum, quæ vitam minùs honeſtam anteà duxerant, quæque poſteà ad cor reverſæ cœnum carnalium voluptatum relinquere, & pœnitentiam agere decreverint, commoditati & probationi, donec vel in aliquod Urbis Monaſterium admiſſæ fuerint, vel illis aliàs proviſum fuerit, paterna charitate conſuleremus, unam Domum Refugii nuncupatam in Monte Quirinali, in ædibus & viridariis Bernardi Acciajoli per nos ab ipſius Bernardi hæredibus magno ſumptu comparatis, erigendam, ibique unum Collegium pauperum virginum, & honeſtarum viduarum, ac pro illis, necnon mulieribus prædictis pœnitentibus quoſque ſimiliter in aliquod Monaſterium ut ſuprà receptæ fuerint, ſeu aliàs illis pariter fuerit proviſum recipiendis, manſiones ſeparatas inſtituendas & inſtaurandas decreverimus, jamque magna ex parte & ædificia dictæ domûs inſtaurata fuerint.

Relatio ſubventionis dicto Monaſterio per

§. 1. Verum, cùm ad eorum perfectionem, & ſuppellectilis, ac rerum neceſſariarum comparationem, non mediocris impenſa ſit, nos ut pretium

ædium,

hunc Pontificem ſubminiſtratæ.

ædium, & viridarii prædictorum quantò citiùs integrè perſolvi poſſit, tria millia per Joffredum Lomellinum Cameræ Apoſtolicæ Clericum pro reſiduo pretii officii Clericatus dictæ Cameræ Apoſtolicæ, quod obtinet, & mille & trecenta per Julium, & ejus filium de Philippis Veliternenſes, pro compoſitione cum Camera Apoſtolica, ac alia ſcuta mille monetæ per equites Angelum, & Alexandrum de Cananis, pro compoſitione ſpolii & bonorum, quæ bonæ memor. Cardinalis Canani ſolvere promiſſa, & conventa. Necnon alia mille quingenta per Univerſitatem Macellariorum, ſeu diverſos eorum particulares dilectos filios, pro reſiduo decem millium occaſione mutui per Cameram Apoſtolicam facti debita, & quaſcunque alias pecuniarum ſummas nuper per Cameram Apoſtolicam, ſeu ejus Miniſtros diverſis particularibus Macellariis in eorum ſubventionem mutatas, irrevocabiliter inter vivos donavimus, & conceſſimus. Et adminiſtratores dicti Collegii, ſeu domus, dilectos etiam filios Confraternitatem ibidem erectam, ſeu erigendam deputavimus, eoſque Procuratores irrevocabiles, ut in rem propriam ad dictas ſummas, ut præfertur, donatas, & earum ſingulas exigendas, & de eis quietandas fecimus & conſtituimus, prout in aliis noſtris literis pleniùs continetur.

Cauſæ conceſſionis hujus juriſdictionis.

§. 2. Conſiderantes, quod eis valdè difficile redderetur, ſi pro conſecutione ſuprà dictorum creditorum, eis, ut præfertur, donatorum, & conceſſorum, & quorumvis aliorum bonorum & pecuniarum, domui, ſeu Collegio hujuſmodi, ac perſonis pro tempore in eo degentibus debitarum, manutentioneque & conſervatione omnium bonorum ſuorum, jurium & actionum, nunc & pro tempore, tam ad domum & collegium hujuſmodi, quàm etiam ſingulas perſonas in eo degentes, illiuſque Officiales, Adminiſtratores, & alii deſervientes, ac [illegible] & cauſarum deſuper, tam activè, quàm paſſivè jam forſan ortarum, & quæ oriri continget in futurum, in diverſis Almæ Urbis Tribunalibus, & coram diverſis Judicibus agere, ſeu trahi, & ſe ac eorum Domûs, ſeu Collegii hujuſmodi bona, & jura recuperare ac defendere, & tueri cogerentur, ac in diverſis locis moleſtarentur, volentes propterea earum indemnitati, ac jurium, & bonorum conſervationi opportunè conſulere, ac paterna diligentia providere.

Deputatio Judicis cauſarum dicti Monaſterii, & ejus perſonarum.

§. 3. Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, harum ſerie, hac prima vice, dilectum filium Rudolphum Bonfiolum Bononienſem Senatorem, de cujus ſcientia, providentia, ſolertia, & integritate plurimùm in Domino confidimus, in judicem dictæ Domus ſeu Collegii, ac quarūcumque perſonarū illius, tam virginum & viduarum, & aliarum mulierum ſuprà dictarum, quàm etiam quarumcunque aliarum perſonarum, tam ibi pro tempore degentium, quàm etiam ad ſervitia ejuſdem Domûs, ſeu Collegii commorantium, cujuſvis ſexûs, Ordinis, conditionis exiſtentium, necnon Officialium, & Adminiſtratorum illius pro tempore deputatorum, eorum officio & adminiſtratione duntaxat durante, pro hac prima vice eligimus, conſtituimus, & deputamus, relicta in poſterum eidem Confraternitati, & ejus Officialibus, alium, ſeu alios deputandi, amovendi, ſeu revocandi, prout ſibi benè viſum fuerit.

Conceſſio juriſdictionis ampliſſima.

§. 4. Cum plena, ampla, & libera facultate, & auctoritate, & poteſtate ac juriſdictione, omnes & ſingulas lites & cauſas, ac differentias, tam civiles, quàm criminales & mixtas, tam ſuper exactione dictarum pecuniarum donatarum, ac ratione Domûs ſeu Collegii hujuſmodi, & perſonarum prædictarum, quàm etiam eorum bonorum, rerum, & jurium, & actionum, necnon aliorum quorumcunque inter vivos, & cauſa mortis, vel quaſi contractuum, etiam in ſe Camerales obligationes, & ſeu illius vim habentes, activè & paſſivè, ultrò, citròque, & per appellationem, & in quacunque inſtantia, quavis occaſione, prætenſione, vel cauſa & prætextu, quomodocunque, & qualitercunque motas & movendas, ſummariè, ſimpliciter, & de plano, ſola facti veritate inſpecta, ac etiam manu Regia & abſque aliqua ſubſtantialium, aut aliorum terminorum obſervatione, aut alia cautela judicaria, ubicunque & quandocunque principaliter, vel incidenter tractabitur, aut agetur de aliquo etiam minimo jure, aut intereſſe Domûs ſeu Collegii, aut perſonarum prædictarum, ſeu cujuslibet earum, tam activè, quàm paſſivè, ac privativè ad omnes & ſingulos alios, tam Ordinarios, quàm Delegatos, Judices, & Conſervatores ac executores, cujuſvis Ordinis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentes, & quavis auctoritate, privilegio, indulto, & juriſdictione fulcitos, eorumque Curias & Tribunalia, Eccleſiaſtica & ſæcularia, ſingulis diebus & horis, præterquam in honorem Dei feriatis, omni & quacunque appellatione remota audiendi, vivendi, cognoſcendi, decidendi, ac fine debito terminandi, ac debitæ executioni demandandi, demandari faciendi, illaſque, & eas ſingulas à quibuſcunque Tribunalibus, & Judicibus ordinariis & Commiſſariis, & aliis prædictis, necnon Convertitarum, Neophytorum, Sancti Jacobi Incurabilium, Conſolationis, & aliorum piorum locorum, Ripæ, & Ripettæ, Burgi Sancti Petri, Curiæ Capitolinæ Almæ Urbis Conſervatoribus, Auditore Cameræ, & Vicario noſtro generali in dicta Urbe, & ejus diſtrictu, ac Palatii Apoſtolici Auditoribus, ac dictæ Urbis Gubernatore, Senatore, & quibuſvis Judicibus, & Conſervatoribus, etiamſi Judices & Conſervatores, ac Tribunalia hujuſmodi ſimilia, aut ampliſſimum privilegium haberent, in ſtatu & terminis, in quibus cauſæ ipſæ reperientur, aut aliàs quomodolibet, prout ei viſum fuerit, avocandi, & reaſſumendi, & eis ſeſe in cauſa & cauſis hujuſmodi ingerere, & intromittere, ac partibus, ne coràm alio comparare, aut procedere audeant, ſub pecuniariis pœnis arbitrio ſuo imponendi, applicandi, & moderandi, inhibendi. Et inobedientes & rebelles pœnas prædictas damnabiliter incidiſſe, & incurriſſe, declarandi, aggravandi, & reaggravandi. Ita, quod nullo unquam tempore, Domus ſeu Collegium hujuſmodi, ac perſonæ prædictæ, nec earum aliquæ quavis occaſiona vel cauſa, aut prætenſione, ſeu prætextu ad inſtantiam quarumvis perſonarum, Communitatum, Univerſitatum, Capitulorum, & Congregationum, Societatum, & Confraternitatum, ſæcularium, ſeu cujuſvis Ordinis Regularium, & minùs Conventuum, Monaſteriorum, Prioratuum, Hoſpitalium, aut Religionum ſeu Congregationum, aliarumque Eccleſiarum, & piorum locorum, etiam magis privilegiatorum, & ſimilem, vel ampliorem facultatem habentium, ſeu quarumvis aliarum perſonarum Eccleſiaſticarum, Regularium, vel ſæcularium, aut etiam Laicorum cujuſvis Ordinis, dignitatis, & conditionis exiſtentium alibi, quàm coràm ſuprà dicto Rudolpho, & pro tempore Judice eis, ut præfertur, deputato, ſeu deputando, aut vocari, nec moleſtari, aut conveniri, cauſæque coràm ipſo pro tempore introductæ, ab eo avocari, nec illi minuſve partibus inhiberi poſſit.

Facultas procedendi quacunque ulterius Judicis inhibitione non attenta.

§. 5. Decernentes & volentes, motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus, quod idem Rudolphus, & pro tempore Judex, quacunque reaſſumptione ab eiſdem ſuprà dictis, & aliis quibuſcunque, quomodocunque per quoſcunque Judices factis, & inhibitione, ſub quibuſvis cenſuris, & pœnis emanata non obſtante poſſit & valeat, ad ulteriora in cauſis prædictis, uſque ad illarum finalem expeditionem & executionem, abſque alicujus pœnæ, aut cenſuræ incurſu, aut ſpolii, ſeu attentatorum vitio procedere, & exequi facere.

Clauſula hujus conceſſionis præſervativa.

§. 6. Præſentes quoque, & deſuper conficiendas literas, etiam ex eo, quod dicti Gubernatoris, & aliorum Tribunalium ſuprà dictorum, Notarii, Montiſtæ, aut alii intereſſe habentes ad hoc vocati non fuerint, nec præmiſſis conſenſerint, aut aliàs de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu, nullo unquàm tempore argui, notari, vel impugnari, aut aliàs ad viam juris reduci poſſe, ſed ſemper validas & efficaces exiſtere, & quoties revocatæ, ſeu reductæ forent, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, & reintegratas exiſtere, neque ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus per nos vel alios Romanos Pontifices prædeceſſores ſeu ſucceſſores noſtros, ſub quibuſcunque verborum expreſſionibus, & formis, etiam motu, & ſcientia ſimilibus pro tempore factis & faciendis comprehendi, ſed ſemper ab illis, exceptas, & ſuum plenarium effectum ſortiri debere.

Clauſula ſublata.

§. 7. Sicque per quoſcunque Judices, & dicti Apoſtolici Palatii Auditores, & S.R.E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ contrariorum.

§. 8. Non obſtantibus præmiſſis, ac quarumcunque Congregationum, Societatum, Confraternitatum, Monaſteriorum, Prioratuum, Cœnobiorum, Militiarum, Hoſpitalium, Conventuum, Religionum, Ordinum, & Eccleſiarum, & aliorum piorum locorum hujuſmodi, necnon dictæ Urbis ſtatutis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, Vicario, Gubernatori, & Senatori, Conſervatoribus, Reformatoribus dictæ Urbis, & aliis quibuſcunque Judicibus, & Notariis prædictis, ex quibuſvis aliis, illis & ſingulis illorum, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, necnon quibuſvis etiam derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, in genere, vel in ſpecie quomodolibet conceſſis, etiamſi in eis expreſsè caveatur, quod illis derogari nequeat, niſi derogationes hujuſmodi, & cauſæ in eis forſan expreſsè, ſpecialiter insererentur, ac de conſenſu Superiorum, Monaſteriorum, Ordinum, Congregationum, & aliorum piorum locorum, aut Judicum Notariorum hujuſmodi fierent, aut aliàs factæ derogationes hujuſmodi nemini ſuffragentur. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat harum ſerie pari motu ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Et quòd prædicta donatio inſinuari non debeat, nec minùs præſentes in Camera noſtra præſentari, & regiſtrari debeant; non obſtantibus conſtitutionibus Pii IV. de regiſtran. quibus quo ad hoc derogamus.

Exemplorum fides.

§. 9. Volumus autem, quòd earundem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, ac manu unius ex Adminiſtratoribus, & Notarii domus, ſeu Collegii hujuſmodi pro tempore exiſtentium ſubſcriptis, & ſigillo dictæ domus munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 4. die 24. Oct.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 24. Octobris, milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto, Pontificatus noſtri Anno quarto.

XXXVI.

Approbatio Indicis librorum prohibitorum à Pio IV. jam confirmati, nuper ſuppleti. Et facultas Cardinalium Congregationis ſuper Indice, decidendi dubia deſuper emergenda, cum innovatione aliorum indultorum eis competentium.

Hunc indicem habes in fine Concilii Tridentini, & ſupplementum habes in liberculo, juſſu iſtius Pontificis mox impreſſo.

Super hoc Indice, Congregationem Cardinalium inſtituit Sixtus V. cum ampliſſimis facultatibus, ut in ejus conſt. 74. Immenſa Congreg. 7. lib. 2. ubi notavi ſuprà in Tomo II.

Libros prohibitos habendi, ſeu legendi, licentias quomodolibet & quibuſvis conceſſas, revocarunt Gregor. XV. in conſtit. 40. Apoſtolatûs infrà Tom. 3. & S. D. N. Urban. VIII. in conſt. 114. Apoſtolatûs, dicto Tomo 4.

Edita A. D. 1595.

CLEMENS EPISCOPUS,

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

SAcroſanctum Catholicæ fidei depoſitum, ſine qua Deo placere, aut æternam ſalutem conſequi nemini licet, ut ſalvum in Eccleſia Dei perpetuò conſervaretur, poſteriſque inviolatum traderetur, paſtoralis Romanorum Pontificum vigilantia, ſummo ſemper ſtudio, & contentione laboravit. Ipſi enim à CHRISTO Domino, hujus tam pretioſi depoſiti auctore, & illud fideliter cuſtodiendi, & bonum ſemen patrisfamilias, ab inimici hominis zizaniis diſcernendi, & Eccleſiam ſalutari doctrina ædificandi, præcipuam curam, ſummamque poteſtatem, in Beatiſſimo Petro Apoſtolorum Principe acceperunt. Quocircà ſanctæ memoriæ Gelaſius Primus, & Gregorius Nonus, aliique complures Romani Pontifices prædeceſſores noſtri, zelo zelati pro Domo Domini exercituum, ut hanc fidei Catholicæ, doctrinæque integritatem, ſalvam incorruptamque in Eccleſia Dei retinerent, Apoſtolici animi magnitudine pro muro domus Iſraël, adverſus ejuſdem fidei hoſtes, ſeipſos opponentes, ne illorum dolis & inſidiis, imprudentes, & ſimpliciores homines caperentur, lucem à tenebris, prava à rectis ſejunxerunt, quæ ſequenda, quæ cavenda eſſent, Chriſti fidelibus declararunt, probatos, laudabiles, orthodoxos libros ab adulterinis, pernicioſis, & apocryphis, ſingulari diligentia diſtinxerunt, poſtremò hæreticorum impia dogmata, & noxia ac venenata ſcripta, Conciliorum decretis, Pontificiis Conſtitutionibus, aut alio opportuno cenſuræ genere, condemnarunt.

Concilium Tridentinum hunc Indicem confecit, & Pio IV. illius approbationem remiſit, ut legitur in fine dicti Concilii.

§. 1. Sed cùm noſtris hiſce calamitoſis, & noviſſimis temporibus antiquus humani generis hoſtis, à ſua malitia nunquam recedens, ad eandem Catholicam doctrinam, & veritatem labefactandam, peſtiferas hæreſes, & deteſtabiles errores, aut novos conflaſſet, aut veteres ex inferis excitaſſet, ſacra Tridentina Synodus, peſtilentem noxiorum librorum copiam, quæ plus nimio excreverat, coercere, atque auferre cupiens, primùm quidem doctiſſimos aliquot viros delegit, qui de tota ea recognoſcerent, & deliberarent, deinde verò, cùm ii in negotio non parùm progreſſi eſſent, juſtis de cauſis eadem Synodus permota, ad ipſam Apoſtolicam Sedem integram rem deferendam ſtatuit.

Pius IV. approbavit in conſtit. 76. Dominici.

§. 2. Itaque felic. re. Pius Papa IV. prædeceſſor noſter, qui tunc ad Eccleſiæ gubernacula ſedebat, Prælatis quibuſdam doctrina, & prudentia præſtantibus adhibitis, Indicem librorum prohibitorum, & Regulas quaſdam, per ſuas literas in forma Brevis promulgavit, & ejuſmodi noxiorum librorum detrimentis depellendis opportunè providit. Cæterùm, licèt illa, pro temporis ratione, prudenter fuerint tunc conſtituta, tamen cùm Satanæ aſtutia, in hujuſmodi librorum editione nova in dies mala creſcerent, nam

poſt

poſt illud tempus alii etiam libri pernicioſi partim conſcripti atque editi, partim, qui ſcripti erant, & antea delituerant, in medium prodiêre, quorum lectione ſimpliciores & incauti homines, in errores induci facilè poterant. Propterea piæ mem. Sixtus Papa V. prædeceſſor noſter multis illuſtratis, atque ad regulas adjectis neceſſariis rebus, mandavit, ut nonnulli alii ejuſdem generis libri, eidem Indici adderentur.

Sixt. V. alios libros addi juſſit, ſed re infecta obiit & iſte Pont. perfecit.

§. 3. Verùm, cùm idem Sixtus, re minimè abſoluta, ab humanis exceſſerit, Nos animarum ſaluti, quantum cum Domino poſſumus, conſulentes, quod jam pridem utiliter cœptum, & à multis diu deſideratum erat, hoc tempore omninò perficiendum, atque in lucem edendum duximus. Venerabili igitur Fratri noſtro Marco Antonio Epiſcopo Præneſtino de Columna, & dilectis filiis noſtris Auguſtino S. Marci, de Verona, Simeoni S. Anaſtaſiæ, & Terranova, Hieronymo S. Mariæ ſuper Minervam, Aſculano Friderico S. Mariæ Angelorum in Thermis, Borromæo, Franciſco S. Mariæ Tranſpontinæ, Toleto, titulorum Presbyteris, necnon Aſcanio S. Mariæ in Coſmedin, de Columna Diacono Cardinalibus, ſuper hujuſmodi Indice per nos deputatis, aliiſque piis & eruditis viris in conſilium adhibitis, ea omnia ac ſingula, quæ à Sixto V. ut ſuprà diximus, inſtituta erant, diligenter examinanda commiſimus, quæ cum magno ſtudio viſa, ac Deo favente, demum abſoluta fuerint.

Et modo approbat.

§. 4. Nos tam eandem Pii prædeceſſoris conſtitutionem & indicem, ac Regulas, quorum omnium tenores haberi volumus pro expreſſis, quàm hæc ipſa illis addita, prout inferiùs deſcripta ſunt, omnia & ſingula, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & præſentis ſcripti patrocinio communimus, atque ab omnibus, tam Univerſitatibus, quàm ſingularibus perſonis ubique locorum exiſtentibus, ſub eiſdem pœnis in dicta Pii conſtitutione contentis, obſervari præcipimus, & mandamus. Quò autem facilius negotium, cùm prohibitionis, tum expurgationis & impreſſionis librorum peragatur, eas omnes facultates, privilegia, & indulta, quæ rec. mem. Pius V. Magiſtro ſacri Palatii primùm, deinde Gregorius XIII. & Sixtus V. Cardinalibus Congregationis prædictæ conceſſerunt, quorum tenores hic volumus haberi pro expreſſis, confirmamus, & quatenus opus eſt, innovamus, in his omnibus, quæ additis in hoc indice non adverſantur.

Dubia ſuper eo emergentia, deciſioni Congregationis remittit.

§. 5. Volumuſque prætereà, ac decernimus, ut ſi quæ in poſterum dubitationes, aut controverſiæ circà ipſum Indicem, illiuſque Regulas, aliaque illis addita emerſerint, ad Congregationem ſuprà dictorum Cardinalium, ſeu aliorum, qui pro tempore ſuper indice hujuſmodi deputati fuerint, referantur, & ex ſententia eorundem Cardinalium, nobis, aut ſucceſſoribus noſtris, ſi rei gravitas id poſtulaverit conſultis, declarentur, & decidantur, quorum auctoritatem cum permittendis, tum prohibendis, expurgandis, & imprimendis libris, aliiſque ad eam rem pertinentibus explicandis, volumus eſſe præcipuam, atque ita mandamus, ab omnibus Venerabilibus Fratribus noſtris Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, aliiſque locorum Ordinariis, & dilectis filiis Inquiſitoribus, Univerſitatibus, Magiſtris, Doctoribus, Bibliopolis, Impreſſoribus, Mercatoribus, Gabellariis, cæteriſque omnibus cujuſcunque gradus, ordinis, aut dignitatis, tam Eccleſiaſticis, ſæcularibus, vel regularibus, quàm laicis quocunque honore, vel dignitate præditis, inviolabiliter obſervari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibus, ſynodalibus Conciliis, editis generalibus, vel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus, ac quibuſvis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcunque tenoribus & formis in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & ad verbum inſerta mentio habenda eſſet, tenores hujuſmodi præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice duntaxat, ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Exemplis credi jubet.

§. 7. Decernentes earundem præſentium exemplis, etiam impreſſis, Notarii publici manu ſubſcriptis, & ſigillo Prælati alicujus Eccleſiaſtici obſignatis, eandem haberi fidem, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 4. die 17. Oct.

Datum Tuſculi, ſub annulo Piſcatoris, die 17. Octob. 1595. Pontificatus noſtri Anno quarto.

XXXVII.

Quod in crimine Aſſaſſinii contrà perſonas Eccleſiaſticas, declaratio ſpectet ad Judicem Eccleſiaſticum, & contrà Milites, aliaſque perſonas Conventus & Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani pertineat ad eorum Superiores, adjuncto Epiſcopo loci, antequàm Judices ſæculares aliquam declaratoriam deſuper ferant, vel ad pœnarum executionem deveniant.

Cætera de hac Militia, & Religione, plenè tibi indicavi ſuprà in Tomo I. fol. 39. Conſtit. 2. Anaſtaſ. IV. Chriſtianæ, lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1595.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ne Judices ſæculares in perſonas Eccleſiaſticas, ultra quam deceat manus extendant.

§. 1. ÆQua, & circumſpecta Romani Pontificis providentia, inter cætera, quæ ei divinitus incumbunt onera, illud etiam ſollicitè proſpicere, & cavere debet, ne ſæculares Judices in perſonas Eccleſiaſticas, & præſertim Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani, pro fidei Catholicæ adverſus Chriſtiani nominis hoſtes defenſione aſſiduè laborantes, ſub prætextu criminis Aſſaſſinii, ultrà quam deceat manus extendant.

Utque Milites Religioſi ſuis privilegiis perfruantur.

§. 2. Propterea nos pro Paſtoralis officii noſtri munere, his malis, atque incommodis, quæ de cætero evenire poſſent, opportuna ratione obviare volentes, & ut Milites Religioſi, ac perſonæ Hoſpitalis prædicti, in ſuis immunitatibus & privilegiis, ut par eſt, conſerventur illæſi, Motu proprio non ad ipſius Religionis, aut alicujus pro ea nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine.

Decernit declarationem criminis aſſaſſinii ad Judicem Eccleſiaſticum pertinere.

§. 3. Hac noſtra perpetuis futuris temporibus valitura conſtitutione decernimus, declarationem criminis Aſſaſſinii ad Judicem Eccleſiaſticum omninò pertinere.

Et quoad hos Milites ſpectare ad eorum Superiores adjuncto loci Epiſcopo.

§. 4. Ideòque omnibus, & ſingulis quarumcunque Civitatum, Provinciarum, Terrarum, Regnorum, & Dominiorum, Curiis, Tribunalibus, Magiſtratibus, necnon Gubernatoribus, Poteſtatibus, Officialibus, & Miniſtris, cæteriſque perſonis quacunque etiam Regali, Imperiali, & alia auctoritate & poteſtate fungentibus, & functuris, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium diſtrictè prohibemus, atque interdicimus, ne ſub excommunicationis majoris latæ ſententiæ, à qua non niſi à Romano Pontifice, præterquàm in mortis articulo conſtituti abſolvi queant, aliiſque pœnis noſtro, & ſucceſſorum noſtrorum pro tempore exiſtentium arbitrio infligendis, & per quemcunque eorum ipſo facto & ipſo jure ſine aliqua declaratione incurrendis, audeant, vel quoquo modo præſumant, ex nunc de cætero in perpetuum contrà aliquos dicti Hoſpita-

lis

lis Fratres, Milites, ac Religioſos, Donatos, Familiares, Servitores, necnon Presbyteros ſæculares eorum Eccleſiis inſervientes, dum eis inſerviunt, & alias quaſvis perſonas dicti Hoſpitalis, declaratoriam aliquam ſententiam ferre, quòd aſſaſſinii crimen commiſerint, neque ad pœnarum executionem devenire, niſi priùs per Superiores eorum, adjuncto ſibi loci Epiſcopo, declaratum fuerit, eos tale aſſaſſinium commiſiſſe, non obſtante quavis etiam antiquiſſima & immemorabili conſuetudine in contrarium forſan quomodolibet vigente.

Clauſula ſublata &c.

§. 5. Decernentes quoque ſic in præmiſſis omnibus per quoſcunque Judices & Commiſſarios Eccleſiaſticos, & ſæculares, quavis etiam Imperiali, Regis, Ducali, aut alia auctoritate & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane quidquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis etiam in corpore juris clauſis, necnon ſtatutis, legibus, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis quibuſvis hujuſmodi Curiis, Tribunalibus, Magiſtratibus, & aliis ſuprà dictis, eorumque Judicibus ac aliis Superioribus, & perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis & decretis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & individua mentio facienda eſſet, illarum hujuſmodi tenore præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, latiſſimè hac vice ſpecialiter & expreſsè derogamus cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Tranſumptorum fides.

§. 7. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 4. die 18. Dec

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris die 18. Decemb. 1595. Pontificatus noſtri Anno quarto.

XXXVIII.

Edita An. D. 1596.

Approbatio Pontificalis Romani, pro ceremoniis, & ritibus per Eccleſiæ Catholicæ Pontifices obſervandis nuper reſtituti, Abolitioque aliorum omnium Pontificalium.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX quo in Eccleſia Dei, multa tum à ſacris Conciliis tum à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, ad Dei gloriam augendam, & ad Catholicæ fidei unitatem ubique retinendam, piè ac ſapienter inſtituta ſunt, nihil magis iidem Pontifices prædeceſſores noſtri curandum ſibi eſſe ſtatuerunt, quàm ut communes Eccleſiaſtici muneris rationes, ad propriam normam ſervata antiquitatis auctoritate revocarent.

Pius V. Breviarium, & Miſſale reſtituit, ut ſup. in Tom. II. in conſt. 64. & 106.

§. 1. Hac ſollicitudine impulſus felic. recordat. Pius Papa V. prædeceſſor noſter, formulam primum pſallendi Horas Canonicas, & celebrandi Miſſas, variè priùs conſtitutam, & à nonnullis prædeceſſoribus noſtris, reſtitui & inſtaurari cœptam, ad unam pariter formam, Romano Breviario, ac Miſſali propterea ſummo ſtudio ac diligentia edito, redigendam curavit.

Alii Pontifices Pontificale edideruat, ſed ejus forma immutata fuit.

§. 2. Atque hoc ſanè conſilio alii Romani Pontifices, qui eundem Pium præceſſerunt, Pontificales ceremonias, ac ritus, quibus ejuſdem Catholicæ Eccleſiæ Præſules in ſuorum munerum functione uterentur, certis ſimiliter forma, & modo præfinitis, in Romanum Pontificale retulerunt.

§. 3. Cæterùm, quia eædem ceremoniarum, ac rituum formulæ ibi expreſſæ, poſteà ſive diuturnitatis injuria, ſive Typographorum negligentia, ſive alia de cauſa, in ipſo Pontificali partim immutatæ, partim corruptæ, veteris inſtituti, atque auctoritatis gratiam magna ex parte amiſerant, idcircò neceſſaria res viſa eſt, ut eædem formulæ in ſacris Præſulum Eccleſiaſticorum muneribus ſervandæ, recuperato prioris integritatis ſtatu, omninò reſtituerentur, & ab omnibus præſcripta firma aliqua ratione, obſervarentur.

Illud ergò iſte Pontifex revideri, & reformari fecit, edique Romæ, & divulgari juſſit.

§. 4. Nos igitur ad ſummum Apoſtolatus apicem, meritis licèt imparibus evecti, prædictorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærentes, omni cura, & ſollicitudine adnitendum nobis eſſe duximus, ut errores, qui quidem nec pauci, nec leves in idem Pontificale depravatis paſſim locis irrepſerant, quam accuratiſſimè tollerentur. Idem enim Pontificale, corrupti, & mendoſi voluminis ſpeciem adeò præſeferebat, ut (multis dictionibus hinc indè partim in unam contractis, partim una in plures diſtincta, partim iiſdem male ac perperam collocatis, & trajectis, partim denique ipſo orationis ſenſu mutato) dubium eſſet, quibus tandem officiis, vel laudibus iidem Eccleſiæ Præſules divinum numen proſequerentur, præterquàm quod in rubricis etiam ſparſim turbata ordinis ſerie diſpoſitis, tanta erat varietas & obſcuritas, ut multis in locis recte ne ſe haberent, opinione magis, quàm judicio eſſet ſtatuendum. Hanc ergo ad rem, tam cum Eccleſiæ cultu officioque noſtro conjunctam, tamque eorum, qui pro impoſiti oneris debito, ſacris Eccleſiæ muneribus vacare debent, concordiæ & unitati congruentem, examinandam, & abſolvendam, piis quibuſdam atque inſignibus viris, diu, multumque in Pontificalibus ceremoniis & ritibus verſatis, negotium dedimus, dictum Pontificale undequaque corrigendi, & reſtituendi, necnon quæcunque ad exactam illius editionem ſpectare viderentur, perquirendi, & præſtandi. Cùmque apud eos paterna hortatione ad hoc opus maturandum quotidiè ferè uteremur, re tota tandem ad nos perlata, & in hanc, quæ nunc editur, formam redacta, ſingulari Dei benignitate, neque enim aliter accipimus, Pontificale Romanum tandem reſtitutum, & abſolutum eſt, atque ita ex omni parte diſpoſitum, quòd ii etiam, qui negotio ac muneri huic præfuêre confirmarunt, ut nihil ab antiquis Pontificalium codicibus, qui tum in clarioribus Urbis Eccleſiis, tum in noſtra Vaticana Bibliotheca, ac denique in quibuſdam aliis inſignibus locis aſſervantur, alienum, aut diſcrepans irrepſerit. Ad quam operam in vetuſtis libris inter ſe conferendis, ſtrenuè ac fideliter navatam, id commodi quoque acceſſit, quòd ii, qui ea in re induſtriam collocarunt, ex graviſſimis Scriptoribus eos demùm auctores, qui omnium probatiſſimi haberentur, ſecuti fuerunt, quodque ambiguis omnibus, ac dubiis rebus prætermiſſis, eas duntaxat, quæ eſſent in veteris Pontificalis ſumma comprehenſæ delegerint, iis tamen exceptis, quæ ad Romanum Pontificem attinebant, quod nimirùm in Ceremoniali Sacræ Romanæ Eccleſiæ ſunt expreſſæ. Ex rubricis verò, multis detractis, quæ exactiore methodo in librum ceremoniarum Epiſcoporum ſunt relata, pleriſque etiam, uti neceſſitatis ratio poſtulabat, adjectis, & præterea non paucis quibuſdam in meliùs commutatis, clariùſque expoſitis ac denique cantu plano in aptiorem modulationis formam (permultis ſyllabis, pro temporum natura, ubi ratio eas produci & corripi poſtulabat, contra quam priùs in antiquo Pontificali expreſſum erat,

magis

magis appoſitè extenſis, vel contractis) à viris ejus rei peritis, ad hoc juſſu noſtro delectis, diligenter redacto, opus jam abſolutum probavimus, & Romæ edi, editumque divulgari mandavimus.

Eodem modo obſervari præcipit, & alia prohibet.

§. 4. Ut autem ipſius operis labor, finem eum, ob quem eſt ſuſceptus, ſortiatur, utque poſthac in omnibus & ſingulis Eccleſiis, uno eodemque modo ceremoniæ, & ritus Pontificales obſerventur, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia & ſingula Pontificalia in hunc uſque diem, in quibuſcunque terrarum orbis partibus impreſſa, & approbata, & quibuſvis privilegiis Apoſtolicis munita, & decretis, ac clauſulis roborata, per præſentes ſupprimimus, & abolemus, eorumque uſum in poſterùm univerſis Eccleſiis, Monaſteriis, Conventibus, Militiis, Ordinibus, & locis, atque etiam omnibus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, & aliis Eccleſiarum Prælatis, cæteriſque omnibus, & ſingulis perſonis Eccleſiaſticis, ſæcularibus, & regularibus utriuſque ſexûs, interdicimus, & prohibemus, & hoc noſtrum Pontificale ſic reſtitutum, & reformatum in omnibus univerſi terrarum orbis Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & locis, etiam exemptis, ſi quæ ſunt, recipi & obſervari præcipimus.

Immutari prohibet.

§. 5. Statuentes Pontificale prædictum nullo unquam tempore, in toto, vel in parte mutandum, vel ei aliquid addendum, aut omninò detrahendum eſſe, ac quoſcunque, qui Pontificalia munera exercere, vel aliàs, quæ in dicto Pontificali continentur facere, aut exequi debent, ad ea peragenda, & præſtanda, ex hujus Pontificalis præſcripto, & ratione teneri, neminemque ex iis, quibus ea exercendi, & faciendi munus impoſitum eſt, niſi formulis, quæ hoc ipſo Pontificali continentur, ſervatis ſatisfacere poſſe.

Introductionem demandat.

§. 6. Omnibus igitur, & ſingulis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, & cæteris Eccleſiarum Prælatis, necnon aliis, quibuſcunque perſonis Eccleſiaſticis, ſæcularibus, & regularibus utriuſque ſexûs, ad quos id ſpectat, præcipimus ac mandamus, ut omiſſis, quæ ſic ſuppreſſimus, & abolevimus, cæteris omnibus Pontificalibus, hoc noſtrum in ſuis Eccleſiis, Monaſteriis, Conventibus, Ordinibus, Militiis, Diœceſibus, & Locis prædictis recipiant, illoque poſthac perpetuò utantur.

Juſſio publicari hanc Bullam.

§. 7. Cæterùm, ut præſentes literæ omnibus pleniùs innoteſcant, mandamus, illas ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & Cancell. Apoſtol. & in acie campi Floræ publicari, earumque exemplar de more affigi. Volumuſque præterea, & motu atque auctoritate ſimilibus decernimus, ut qui in Romana Curia ſunt præſentes, lapſis duobus menſibus, qui verò intrà montes, octo, & qui ultrà ubique locorum degunt, duodecim integrè excurſis, vel aliàs ubi venalium hujus Pontificalis voluminum, notitiam & facultatem habuerint, ſacras ceremonias & ritus in eodem Pontificali præſcriptos juxta illius modum & normam, in quibuſcunque actibus exercere, & obſervare teneantur.

Exemplis credi jubet.

§. 8. Ipſarum autem literarum exempla, manu Notarii publici, & ſigillo alicujus perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ, aut illius Curiæ obſignata, vel in ipſis voluminibus, abſque prædicto vel alio quopiam adminiculo, Romæ impreſſa, eam ubique locorum & gentium fidem faciant, quæ præſentes facerent, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 5. die 10. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris die decima Februarii 1596. Pontificatus noſtri anno quinto.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini 1596. indictione 9. Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ VIII. anno quinto, retroſcripta literæ Apoſtolicæ affixæ & publicatæ fuerunt in Valvis Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, ut moris eſt per me Catherinum Menandi Apoſtolicum Curſorem.

Joſephus Spada Mag. Curſ.

XXXIX.

De executione Concilii Tridentini contrà Regulares non ſubditos Epiſcopo, extrà Clauſtra notoriè delinquentes. Et de pœnis eorum Superiorum illos punire negligentium.

De materia autem extrà Clauſtra vagantium & Apoſtatarum, plenè notavi ſuprà in Tom. II. in Pauli IV. Conſtit. 14. Poſteaquam. Et ad iſtam Conſtitutionem confert alia Conſtitut, 34. Pauli V. incipiend. Religioſorum.

Contrà Regulares Apoſtatas, & electos nonnulla ſtatuit S. D. N. Urban. VIII. ut in Conſtitut. 26. Sacra, infrà in Tomo 4.

CLEMENS EPISCOPUS,

Edita An. D. 1596.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Suſcepti muneris ratio poſtulat, ut ea, quæ in ſacro Tridentino Concilio providè conſtituta ſunt, ab iis, ad quos ſpectat, inviolatè obſervari curemus.

Concil. Trid. ſeſſione 25 cap. 4. juſſit [illegible] extra clauſtra notoriè delinquentes certo modo puniri

§. 1. Maturo ſanè conſilio ipſius Concilii decreto proviſum eſt, ut quicunque Regularis non ſubditus Epiſcopo, intrà Clauſtra degens, extrà ea ita notoriè deliquerit, ut populo ſcandalo ſit, Epiſcopo inſtante, à ſuo Superiore intrà tempus ab Epiſcopo præfigendum, ſeverè puniatur, & Superior de punitione Epiſcopum certiorem faciat, ſin minùs, ipſe à ſuo item Superiore officio privetur, & delinquens ab Epiſcopo puniri poſſit.

Sed executio dicti Concilii deficiebat ex cauſis hic expreſſis.

§. 2. Verùm quia experientia compertum eſt, interdum in hujuſmodi decreti executione nimis remiſsè procedi, cùm enim Epiſcopus inſtat, aliquem Regularem, eo, quo ſuprà dictum, modo, delinquentem, à ſuo Superiore puniri, ſæpè fit, ut Superior Regularem delinquentem ad alia ſuorum Ordinum loca, extrà Epiſcopi diœceſim, ex induſtria impunitum tranſmittat, atque etiam ipſe aliquando ad alias Provincias ſe conferat, nec ulteriùs ſuper delinquentis exceſſibus inquirat, & de ejus punitione Epiſcopum certiorem reddat. Unde nec Regularis delinquens tunc ab Epiſcopo puniri poteſt, cùm extrà ipſius diœceſim exiſtat, nec Superior, qui delinquentem corrigere negligit, officio privatur.

Hic ergò Pontif. præſcribit normam, qua dicti Concilii decretum exequi debeat.

§. 3. Nos pro Paſtorali noſtra ſollicitudine, præfati decreti executioni, quantum cum Domino poſſumus, favere, & præmiſſis malis, ut par eſt, opportuno aliquo remedio occurrere volentes, de venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium prædicti Concilii interpretum ſententia, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione, omnibus & ſingulis cujuſcumque Ordinis & inſtituti Regularium, etiam mendicantium Superioribus, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ, ac privationis dignitatum, & officiorum per eos obtentorum, eo ipſo incurrendis pœnis, præcipimus, & mandamus, ut juxtà prædictum decretum, quilibet ipſorum, Regularem non ſubditum Epiſcopo, intrà Clauſtra degentem, & extrà ea ita notoriè delinquentem, ut populo ſcandalo ſit, Epiſcopo inſtante, intrà tempus ab Epiſcopo præfigendum, ſeverè puniat, ac de punitione Epiſcopum certiorem faciat, & aliàs decretum ipſum, in omnibus, & per omnia exequatur. Cæterùm, ſi Superior in Regularem delinquentem non animadverterit, quinimò, ſi illum impunitum ad alia ſuorum Ordinum loca, extrà Epiſcopi diœceſim, ut præfertur, tranſmiſerit, volumus, & ſimili motu atque

auctori-

auctoritate decernimus, ut ſuperior inſtante Epiſcopo, intrà terminum ab Epiſcopo præfigendum, & ſub eiſdem indignationis noſtræ, ac privationis dignitatum & officiorum obtentorum, necnon & ſub inhabilitatis ad illa & alia in poſterum obtinenda, ac ulterius privationis activæ, & paſſivæ vocis, ad quas à nemine præterquàm à nobis, & à Romano Pontifice pro tempore exiſtente reſtitui poſſit, ipſo facto ſimiliter incurrendis pœnis, ipſum regularem delinquentem à loco ad quem tranſmiſſus fuit, revocare & in quo deliquit conſtituere, ſeu ſiſtere teneatur. Quòd ſi hoc etiam facere prætermiſerit, per præſentes ſimiliter ſtatuimus, ut Ordinarius loci, ad quem regularis delinquens tranſmiſſus fuerit, ſuper præmiſſis ab ipſo Ordinario loci, in quo deliquit, ſimiliter requiſitus, vel aliàs de illius delicto informatus, ut præfertur, tamquam Sedis Apoſtolicæ delegatus, prædictum Concilii decretum omninò exequi, & in regularem delinquentem ſeverè animadvertere poſſit, & debeat.

Et ita, & non aliàs judicari poſſe decernit.

§. 4. Decernentes ſic & non aliter, per quoſcunque Judices, & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, etiã ejuſdem Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, irritum quoque & inane, quicquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulaſque contrariis derogatorias apponit.

§. 5. Non obſtantibus quibuſvis eorundem Ordinum, vel inſtituorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Formam & effectum publicationis addit.

§. 6. Ut autem præſentes literæ omnibus ſuprà dictis innoteſcant, mandamus illas ad Valvas Eccleſiæ Sancti Joannis Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, ac in acie Campi Floræ affigi, & publicari, volumuſque poſt quindecim dies, eos, qui in Urbe ſunt, qui verò extrà eam, & citrà montes, intrà quatuor, qui demùm ultrà montes erunt, intrà octo menſes à die publicationis hujuſmodi computandos, perindè afficere & arctare, ac ſi eorum unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Fidemque tranſumptis dari præcipit.

§. 7. Ac earundem præſentium literarum exemplis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ obſignatis, eandem fidem in judicio, & extrà illud haberi, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 8. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam noſtrorum præcepti, voluntatis, decreti, & mandati infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem &c.

Dat. P. A. 5. die 23. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, ſeptimo Calend. Martii, Pontificatus noſtri Anno quinto.

Publicatio.

Anno à nativitate Domini 1596. indictione 9. die verò 18. Martii, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris D. N. D. Clementis Divina Providentia Papa VIII. Anno ejus 5. reſcripta litera Apoſtolica affixæ, & publicata fuerunt ad Valvas Baſilicæ S. Joannis Lateranen. & Principis Apoſtolorum de Urbe, ac in acie Campi Floræ, per nos Joſephum Spadam, & Ludovicum Maſſarutium Sanctiſſimi D. N. Papa Curſ.

Gabriel Savarellus mag. Curſ.

X L.

Moderatio Bullæ Sixti V. contrà Clericos malè promotos, & eos promoventes editæ, cum præſervatione pœnarum ibidem, ſimoniacè ordinatis, & ordinantibus inflictarum.

Hæc Conſtitutio eſt num. 91. ſuprà, lib. 2. Sanctum, ubi alia de materia indicavi.

Noviſſimam contrà malè ad ſacros, vel minores Ordines, ſeu Clericalem characterem ordinantes, & malè ordinatos, edidit Sanctionem S. D. N. Urbanus VIII. ut in Conſtitutione 33. Secretis infrà Tomo 4.

Edita An. D. 1595.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanum Pontificem decet, ea quæ ob juſtas cauſas interdum ſtatuta ſunt, cùm ipſa rerum experientia ſuadet, moderari, & immutare, prout in Domino ſalubriter conſpicit expedire.

Sixti V. Bulla hic eſt citata.

§. 1. Aliàs ſanè emanarunt literæ felic. record. Sixti PP. V. prædeceſſoris noſtri, contrà Clericos malè promotos, ac in Epiſcopos in Ordinum collatione peccantes, tenoris &c.

Omittitur inſertio Bullæ, quoniam eam habes in loco cit. in ſub.

Moderatio dictæ conſt. Sixti V. ejuſque reductio ad terminos ſacrorum Canonum, & Bullæ Pii II. & Concilii Trident.

§. 2. Nos animadvertentes in dictis literis nihil ferè quoad ea, quæ in Ordinum collatione ſervanda ſunt, diſponi ultrà id, quod in ſacris Canonibus, & in Concilii Tridentini decretis, ac aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum conſtitutionibus diſpoſitum fuit, ſed diverſas pœnas, & cenſuras Eccleſiaſticas contrà Epiſcopos, & alios Prælatos in Ordinum collatione peccantes, & ſimiliter contrà Clericos, tam ſæculares, quàm cujuſvis Ordinis, inſtituti, & militiæ regulares malè promotos conſtitui, abſolutionemque, & diſpenſationem Sedi Apoſtolicæ reſervari, & aliàs, ſicut in præfatis literis continetur. Conſiderantesque tam promoventes, quam eos, qui ad dictos ordines promoventur, ſæpè cenſuris & pœnis hujuſmodi, ob illarum multiplicationem in eorum perniciem animarum, variis modis illaqueari, nonnullos ex Prælatis & Epiſcopis in conferendis hujuſmodi Ordinibus nimis ſcrupuloſè procedere, multoſque metu pœnarum, & cenſurarum, præfatarum, ab Ordinum collatione prorsùs deterreri, adeò, ut Clericorum, & Sacerdotum numerus propterea aliquibus in locis valdè imminutus ſit, omnium in præmiſſis ſecuritati, ac animarum ſaluti, paterna charitate proſpicere volentes, motu proprio, & ex ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione, ſuprà dictas literas ad terminos ſacrorum Canonum, ac Conſtitutionis re. mem. Pii Papæ II. etiam prædeceſſoris noſtri, quæ incipit: Cùm ex Sacrorum Ordinum, ſub dat. videlicèt quinto decimo Kalend. Decembris, Pontificatus ſui anno quarto, cujus tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, & ad diſpoſitionem decretorum Sacri Tridentini Concilii reſtringimus, & reducimus, necnon cenſuras, & pœnas, in eiſdem Sixti literis contrà quoſcunque præterquàm contrà ſimoniacè ordinantes, & ordinatos, inflictas, quas volumus in ſuo robore permanere (aliis etiam pœnis, & cenſuris per eoſdem Canones, ac Conſtitutionem Pii II. Conciliumque Tridentinum injunctis ſalvis, & firmis remanentibus) moderamur, & abolemus.

Clauſula ſublata.

§. 3. Decernentes ſic, & non aliter per quoſcunque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam ejuſdem Romanæ Curiæ Cardinales, & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, irritum quoque & inane, quidquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non

Clauſula derogatoria.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis aliis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Exemplorum fides, & Sanctio pœnalis.

§. 5. Volumus autem ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Prælati vel perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eadem prorſus fides in judicio & extra illud habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omninò hominum &c.

Dat. P. A. 5. 28. Februar.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto, pridie Calendas Martii Pontificatus Noſtri Anno quinto.

XLI.

Inſtitutio Congregationis ſuper Baronibus Status Eccleſiaſtici, cum juriſdictione eorum Caſtra & bona etiam fideicommiſſis ſubjecta, diſtrahendi, pro ſatisfactione ſuorum creditorum. *Quòd autem Barones iſti teneantur eorum Vaſallos ab obligationibus pro eis contractis liberare, juſſit Pius IV. in conſtitut. 18. Quia lib. 2. ubi notavi ſuprà in Tomo 2.*

Edita An. D. 1596.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium.

JUſtitiæ ratio, & publicæ fidei cauſa poſtulat, ut eorum, qui pecunias noſtris & S. R. E. ſubditis crediderunt, ſeu quibus aliquid ab eiſdem, quavis occaſione vel cauſa debetur, indemnitati, pro munere noſtro, opportuno remedio conſulamus.

Cauſa hujus edictur.

§. 1. Cùm igitur multorum querelis jamdiu ad nos perlatum ſit, & quotidianis expoſtulationibus perferatur, nonnullos Barones & Domicellos, noſtros & S. R. E. ſubditos, tam in Urbe ejuſque diſtrictu, quàm in univerſo ſtatu noſtro Eccleſiaſtico exiſtentes, contracto variis de cauſis ære alieno, nullam prorſus inire rationem illud diſſolvendi, immò nec annuas fructuum præſtationes idcircò debitas, maximo creditorum incommodo, perſolvere, ipſoſque adeò creditores, dum eorum credita à dictis Baronibus, & Domicellis exigere conantur, magnos ſumptus facere, & variis litibus implicari, & nihilominùs credita ipſa nullo modo conſequi poſſe, fidejuſſores etiam, qui pro eiſdem Baronibus & Domicellis, ſeſe, & bona ſua quoquo modo obligarunt, ab eorum obligationibus minimè poſſe liberari. Prætereà, licèt aliàs ad eorumdem Baronum & Domicellorum res aliquo pacto ſublevandas, à nonnullis Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, ac etiam forſan à nobis, ex ſpeciali gratia, conceſſa fuerit facultas, quoſdam pecuniarum Montes ſuper eorum Civitatibus, Terris, Caſtris, Caſalibus, & aliis bonis ſtabilibus, ad diverſas ſummas aſcendentes, erigendi cum obligatione etiam, per ipſos Barones facta fructus, hoc nomine ſingulis annis conventos, ſolvendi, ac certis modo, & forma Montes erectos, intra præſcriptum tempus, extinguendi, eos tamen qui pecunias in dictis Montibus poſuerunt, hactenus annuas fructuum præſtationes, à nonnullis ex dictis Baronibus, & Domicellis conſequi non potuiſſe, neque adhuc poſſe, ac prætereà aliquos etiam Barones & Domicellos, eoſdem Montes, vel eorum partem, juxta eorum obligationem, ſtatuto tempore non extinxiſſe, nec forſan ulteriùs de illorum extinctione cogitare, quo fit, ut iidem creditores, ſub fide publica hactenus magno detrimento affecti fuerint, & in dies magis ac magis afficiantur.

Inſtitutio Congregationis, pro ſatisfactione creditorum cujuſcumque Baronis, his modis videlicèt.

§. 2. Nos hiſce malis, pro officii noſtri munere, occurrere, & debitæ ſupradictorum creditorum (inter quos plerique pauperes, complures etiam pupilli, & viduæ ſunt) ſatisfactioni expedita aliqua ratione providere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtra, deque Apoſt. poteſtatis plenitudine, dilectum filium noſtrum Bartholomæum, S. Mariæ in Porticu Diaconum, Card. Cæſium nuncupatum, necnon dilectos filios Tiberium Ceraſium Cameræ Apoſtolicæ Clericum, Paulum Coperchium Fiſci, & dictæ Cameræ Advocatum, Paulum Æmilium Zaccham ejuſdem Cameræ Commiſſarium generalem, ac Rudolphum Bonfiolum Senatorem Bononienſem ad infra ſcripta omnia, & ſingula facienda, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium conſtituimus, aſſumimus, & deputamus, ac eiſdem liberam, amplam, & plenam facultatem & auctoritatem concedimus, & impartimur, ut conjunctim omnes, ſeu ſaltem idem Bartholomæus Cardinalis, & major ipſorum pars, omnibus, & ſingulis, tam inſtrumentariis, ſive hypothecariis, quàm Chirographariis, ac etiam Legatariis, & ratione mercedis, cibariorum & veſtiarii, ſeu aliàs quovis modo privilegiatis, vel mercium, ſive aliarum rerum occaſione, aut etiam ex cauſa fidejuſſionum, pro eiſdem Baronibus ſeu Domicellis, ac pro qualibet ſumma, & quantitate quorumcumque Principum, Ducum, Marchionum, & Comitum, aliorumque Baronum, & Domicellorum, noſtrorum, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ſubditorum, in Urbe ejuſque diſtrictu, & in univerſo Statu noſtro Eccleſiaſtico exiſtentium, cujuſcumque ſtatus, gradus, conditionis, & ordinis fuerint, etiamſi dignitate quacumque Eccleſiaſtica, etiam Cardinalatus honore præfulgeant, aut ipſorum parentum ſeu anteceſſorum, vel auctorum quorumcumque creditoribus, etiamſi eorum vaſſalli & ſubditi, aut alii quicumque fuerint, qui de ipſorum creditis, ex quavis cauſa, & ad quamcumque ſummam, ut præfertur, aſcendentibus, per mandata executiva, à quibusvis Judicibus Urbis aut alterius loci Status prædicti, decreta & relaxata docuerint, ipſaque mandata exhibuerint, quàm primum, abſque ulla dilatione, non obſtantibus quibuſcumque inhibitionibus, dilationibus, ſuperſeſſoriis in forma non graveris, aut aliàs quomodolibet ab iiſdem met, vel aliis Judicibus, aut etiam forſan à nobis, ſive de ordine ac mandato noſtro emanatis, & emanandis, quas omnes, & ſingulas, ex nunc, auctoritate præſentium revocamus, & irritamus, infra ſcriptis modis & formis ſatisfieri curent, mandent, & cum effectu faciant, videlicet.

Exhibitis à creditoribus mandatis executivis per Judices relaxatis contra Barones. Congregatio illa exequi faciat, abſque alia citatione ſuper quibuſcunque eorum bonis & caſtris nomine Cameræ ad commodum creditorum, & ſtatim ceſſet Baronum juriſdictio, & ejus exercitium.

§. 3. Prædictorum Deputatorum Congregatio, exhibitis mandatis prædictis, abſque alia citatione, & tela judiciaria, & ſine ulla cauſæ cognitione, ſuper veritate crediti, vel diſcuſſione juſtitiæ, aut nullitatis mandatorum relaxatorum, tamquam meri, & puri executores, & propria auctoritate, & mandato, & ſine vitio ſpolii attentatorum, aut nullitatis, omnium & quarumcumque Civitatum, Terrarum, Caſtrorum, Caſalium, Palatiorum, & aliorum bonorum immobilium, tam in Urbe ejuſque diſtrictu, quàm alibi ubicumque in noſtro Statu Eccleſiaſtico exiſtentium, ad ipſos Principes, Duces, Marchiones, Comites, vel Barones aut Domicellos quoſcumque, contra quos vel eorum auctores, parentes, & quosvis anteceſſores, ſeu hæreditaria eorum bona quæcumque mandata hujuſmodi ex quavis cauſa, ut ſuprà dictum eſt, relaxata fuerint, vel eorum partem, arbitrio ipſius Congregationis pertinentium, & per eos quocumque titulo habitorum, & quovis modo tentorum, & poſſeſſorum, realem, actualem, & corporalem poſſeſſionem, nomine Cameræ Apoſtolicæ capi, & retineri, ad commodum tamen, & utilitatem eorumdem creditorum, per menſem duntaxat immediatè ſequentem, à die captæ poſſeſſionis, à qua die omnis ipſorum Principum, Ducum, Marchionum, Baronum ſeu Domicellorum, & aliorum prædictorum juriſdictio, & illius exer-

citium atque adminiſtratio, penitùs ceſſet, & ceſſare debeat, ita quòd ipſi non poſſint per ſe, vel alios in Civitatibus, Terrie, Caſtris, Caſalibus, Palatiis, & aliis locis, & bonis prædictis ſeſe ingerere, aut aliquo pacto intromittere, ſed illorum juriſdictio, & adminiſtratio penes dictam Congregationem, ſeu perſonas ab ea deputandas remaneat, omninò curent. & re ipſa præſtent.

Elapſo menſe Civitates, & bona eorum ſubhaſtanda proponat, & abſque expenſis plus offerenti deliberet.

§. 4. Quo menſe elapſo, Civitates, Terras, Caſtra, Caſalia, Palatia, & alia bona hujuamodi ſubhaſtanda proponant, & plus offerenti, omiſſa penitùs omni alia ſolemnitate, & ſine ſolita etiam ſubhaſtatione, & deliberatione, per manus Curſorum, ſeu aliàs fieri conſueta, & abſque illarum expenſis, prævia duntaxat uniue edicti per dies quindecim in locie publicis affixione, ad deliberationem plus offerenti, cum cedula bancharia idonei Mercatoris, ſervata tamen, quo ad perſonas, quæ Civitates, Terras, Caſtra & alia bona hujusmodi emere voluerint, forma conſtitutionis felicis recor. Sixti Papæ V. prædeceſſoris noſtri, ſuper prohibitione alienandi Caſtra & alia bona ſtabilia in ſtatu Eccleſiaſtico exiſtentia, ſine Sedis Apoſtolicæ licentia, aliis perſonis, quàm vaſſallis ejusdem Status, deveniant, illasque, & illa deliberent, & vendant, ac inſtrumentum, vel inſtrumenta quæcunque, & alia deſuper neceſſaria, & opportuna obliganda, etiam perſonas Principum, Ducum, Marchionum, Baronum, & Domicellorum prædictorum, & bona eorum, pro evictione, etiam in forma ejusdem Cameræ Apoſtolicæ celebrari faciant.

Pretium inde reductum creditoribus conſignari faciat.

§. 5. Ac pretium inde redigendum, in ſatiefactionem dictorum creditorum, juxtà eorum anterioritatem, & potioritatem, recepta priùs ab eis jurium ceſſione, ad favorem emptoris, & ſi eidem Congregationi viſum fuerit, præſtita etiam ab ipſis idonea cautione, ſeu facta obligatione de eodem pretio reſtituendo prioribus, & potioribus, ad omne mandatum ſui Judicis, conſignent, & conſignari faciant.

Camera Apoſtolica inter oblatores admittatur.

§. 6. Inter oblatores autem, Cameram Apoſtolicm, ſeu ejus Commiſſarium, ſi offerre voluerit, ad offerendum admittant.

Oblatore non reperto Cameræ ad judicat pro pretio extimando, & ipſa creditoribus ſatisfaciat.

§. 7. Sed ſi intrà dictos quindecim dies nullus oblator reperiatur, tunc Congregatio prædicta, Civitates, Terras, Caſtra, & alia prædicta, eidem Cameræ noſtræ Apoſtolicæ adjudicet, liberet, ac vendat, & ipſa Camera noſtra Apoſtolica, prævia æſtimatione, per unum, vel plures æſtimatores ab ipſa Congregatione deputandos, pro illo pretio, quod æſtimatum fuerit, illas, & illa pro ſe accipere debeat, & de dicto pretio omninò ſuprà dictis eorum creditoribus ſatisfacere teneatur.

Subhaſtatio eadem, & deliberatio fiat, ſi extrajudicialiter conſtiterit Montem, vel cenſum Baronis non fuiſſe debito tempore extinctum, aut fructus non ſolutos, vel alia per eum promiſſa non impleta,

§. 8. Declaramus autem, ſi inter dictos creditores reperientur aliqui, qui occaſione quorumvis, tam Montium, quàm Cenſuum, intuitu, ac contemplatione ipſorum Principum, Ducum, Marchionum, Comitum, Baronum, & Domicellorum, vel eorum Auctorum, & Prædeceſſorum ſuprà dictorum, erectorum, & impoſitorum reſpectivè creditores fuerint, & quibus de fructibus idcircò debitie hactenùs integrè ſatisfactum non erit, vel in futurum non ſatisfiet, in præmiſſis eum ſervari debere modum, & ordinem, ut capta ſummaria informatione, etiam extrajudiciali per dictam Congregationem de lapſu temporis, & de ſatisfactione non ſecuta, abſque ulla, ut dictum eſt, cauſæ cognitione, ad ſubhaſtationem, venditionem, & adjudicationem ſuprà dictarum Civitatum, Terrarum, Caſtrorum, & bonorum pretio, ut ſuprà extimando, modo, & forma prædictis, & ulterius ad extinctionem dictorum Montium, & cenſuum, ac ſatisfactionem dictorum fructuum, uſque ad diem dictæ extinctionis decurſorum, ipſa Congregatio omninò deveniat. Idemque ſervari volumus, & mandamus, quo ad illos Principes, Ducea, Marchiones, Comites, Barones, & Domicellos, qui licèt dictos fructus ſuo tempore quotannis ſolverint, ſuprà dictos tamen Montes, ut præfertur, erectos, vel cenſus impoſitos, & venditos, intrà tempora in erectione ipſorum Montium, aut in impoſitione, & venditione cenſuum fidejuſſoribus promiſſa, vel aliàs conventa, non extinxerint, aut in futurum debitis temporibus non extinguent, ſeu etiam alia pacta in eiſdem Montium erectionibus, & cenſuum impoſitionibus, & venditionibus appoſita & aliàs conventa, ſeu in quibuscunque contractibus, in quibus, ſeu quorum vigore dicti Barones, & Domicelli, aut eorum auctoree, ſeu anteceſſores, debitores exiſtunt adjecta non adimpleverint, vel non obſervaverint, aut in futurum non obſervabunt, ſive adimplebunt, in toto vel in parte, ipſa Congregatio eos ad dictorum Montium, & cenſuum integram extinctionem, & debiti ſolutionem, ac creditorum ſatisfactionem, etiamſi diee totius Montium, & cenſuum extinctionis, vel debiti ſolutionis non advenerit, cogat, & compellat.

Fideicommiſſa & cætera hæc non impediant.

§. 9. Volumus etiam, & pari motu, ac poteſtate decernimus, Principes, Duces, Marchiones, Barones, & Domicellos ſuprà dictos, ſeu illorum quoscunque pro tempore ſucceſſores, ſubhaſtationem, deliberationem, venditionem, & adjudicationem, & alia prædicta, impugnare, impedire, vel retardare non poſſe, nec adverſus ea aliquo modo ſe tueri, aut pro illorum revocatione quocunque tempore inſtare, etiam ea ratione, vel prætextu, quòd ipſi in Caſtris, & bonis prædictis ſint hæredes cum beneficio legis, & inventarii, vel non ſuccedant illis, qui debita prædicta contraxerunt, ſed quod loca, & bona ſuprà dicta ex antiquis inveſtituris, conceſſionibuc, fideicomiſſie, donationibus, vel ex contractibus etiam ex cauſa dotium, vel quacunque alia de jure privilegiata conſecuti fuerint, vel ad ea vocati ſint, mandatave à Judicibus fuerint tantummodò decreta, ſeu relaxata contra bona hæreditaria illorum, qui debitum hujusmodi contraxerunt, ſed ſatis ſit, & ſufficiat, quod ii, qui debitum contraxerunt, dicta bona quovis titulo, & modo tenuerint, & poſſederint, ſeu quòd ipſi Barones, & Domicelli ſimili modo illa teneant, & poſſideant, aut ex eo, quod creditores ex cauſa Montium, & cenſuum, reſtitutionem ſortis principalis petere non poſſiot, ſe à fidejuſſione eximi, quibus, & aliis quibuscunque allegationibus, ſeu ſubterfugiis non obſtantibus, ad executionem, nihilominùs ſubhaſtationie, & deliberationis, & aliorum præmiſſorum ſuprà dictarum Civitatum, Terrarum, Caſtrorum, & locorum deveniri omninò debeat, illaque robur perpetuæ firmitatis ſortiantur, & obtineant.

Illisque pleniſſimè derogatur.

§. 10. Ut autem præmiſſa omnia, & ſingula ad favorem omnium creditorum prædictorum ſtatum, & diſpoſita, ſtatim ſine ulla mora, aut aliquo impedimento, executioni demandari poſſint, omnibus, & quibuscunque inveſtituris, conceſſionibus, donationibue, fideicommiſſie, primogenituris, & alienandi prohibitionibus, necnon pactis de ſuccedendo tam in contractibus, quàm in ultimis voluntatibue purificatis, & purificandis ſuper Civitatibus, Caſtris, Caſalibus, Palatiis. & aliis bonis immobilibus hujusmodi, per quoscunque aſcendentes, ſeu collarerales, ac penitùs extraneos, ac forſan ipſos etiam Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, etiam Motu proprio, & conſiſtorialiter emanatis, & ſub quibusvis clauſulis, vinculis, & cautelis, quomodolibet factis, & confirmatis, quorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, ac etiam regulæ noſtræ de noo tollendo jure quæſito, Motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus, pleniſſimè, ac latiſſimè derogamus, ac derogatum eſſe volumus.

§. 11.

Aliaque bona libera Baronum dictis fideicommiſſis ſuppoſita cenſeantur.

§. 11. Quod ſi forſan iidem Principes, Duces, Marchiones, Barones & Domicelli, aliqua alia bona ſtabilia nulli inveſtituræ, conceſſioni, donationi, fideicommiſſo, primogenituræ vel alienandi prohibitioni, aut pacto de ſuccedendo, aliiſque prædictis ſubjecta, vel aliàs immunia, & exempta & libera quoquo modo poſſederint, nos pari motu, & auctoritate, eadem bona inveſtituræ, conceſſioni, donationi, fideicommiſſo, primogenituræ, prohibitioni, & pacto prædictis in locum bonorum venditorum prædictorum, in omnibus, & per omnia ſubjicimus, ſubſtituimus, & ſubrogamus, & per eamdem Congregationem, ſecuta venditione prædicta, ſubjici, ſubſtitui & ſubrogari debere decernimus & mandamus.

Clauſula ſublata.

§. 12. Declarantes nihilominùs Civitates, Caſtra, & bona, ſic ut ſuprà, vendita & aſſignata, ſemper, & quocumque tempore penes illorum emptores, & Cameram præfatam, ac ſucceſſores eorumdem ab omnibus fideicommiſſis, primogenituris, prohibitionibus, pactis, donationibus, necnon nexibus, vinculis, hypothecis, obligationibus, ac aliis prædictis, libera, & ſemper exempta, remanere debere, ita ut nullo unquam tempore prætextu prædictorum fideicommiſſorum, primogeniturarum, prohibitionum, pactorum, donationum, nexuum, onerum, vinculorum, hypothecarum, obligationum vel ſucceſſionum, tam ex teſtamento quàm ab inteſtato, emptores, Camera & ſucceſſores prædicti, moleſtari ſeu inquietari quomodolibet poſſint, ſalvis tamen reſponſionibus, canonibus, cenſibus, ratione directi dominii, ſeu cujuslibet alterius ſuperioritatis, occaſione dictorum bonorum, eidem Cameræ debitis.

Si de pretio quid ſupererit, inveſtiatur ut hic.

§. 13. Cæterùm volumus, & eidem Congregationi pariter mandamus, ut ſi ex pretio bonorum vigore præſentium vendendorum, aliquid ſolutis debitis ſupererit, id quod ſuperfuerit, ſi bona vendita alicui fideicommiſſo, prohibitioni, vel alteri cuicumque oneri, ſeu vinculo ſubjecta eſſe conſtiterit, in aliorum bonorum ſtabilium vel locorum Montium non vacabilium, quæ eidem fideicommiſſo, prohibitioni, oneri, & vinculo in locum bonorum venditorum omninò ſubjaceant, converti curent, & faciant, eorumque fructus ſingulis annis in aliorum ſimilium bonorum vel locorum Montium emptionem inveſtiri debere declarent, & cum effectu inveſtiri faciant, donec ad valorem, & ſummam bonorum venditorum aſcenderint, quæ pariter omnia fideicommiſſo, prohibitioni, oneri ac vinculo hujuſmodi, in omnibus, & per omnia, prout bona vendita hujuſmodi antea erant, ſubjecta exiſtant. Si verò bona eadem vendita nulli fideicommiſſo, prohibitioni, ſeu oneri & vinculo obnoxia fuerint, Congregatio ipſa partem quæ ſupererit ex pretio hujuſmodi, ſolutis debitis ut præfertur, ipſis Principibus, Ducibus, Marchionibus, Baronibus, & Domicellis, ſolvi, & conſignari faciant.

Caſtra per Cameram ſic emenda non comprehenduntur per triennium ſub Bulla Pii V. quæ eſt 35. lib. 2. Tom. 2.

§. 14. Civitates verò, Terras, Caſtra & loca juriſdictionalia per Cameram Apoſtolicam in vim præſentium emenda, & acquirenda, in Conſtitutione fœl. recordationis Pii Papæ Quinti prædeceſſoris noſtri, de Civitatibus, Terris, Caſtris & locis S. R. E. non infeudandis, per triennium, à die illarum venditionum computandum, minimè comprehendi debere declaramus.

Clauſula ſublata.

§. 15. Decernentes ſic & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis, per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Cameræ prædictæ Præſidentes Clericos, S. R. E. Camerarios, necnon ejuſdem, S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ contrariorum derogatoriæ, & ſanctio pœnalis.

§. 16. Non obſtantibus quibuſcumque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac legibus municipalibus Urbis, necnon Civitatum, Terrarum, Caſtrorum & locorum ſupra dictorum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, ac inveſtituris, etiam in remunerationem, aut ex quavis alia cauſa onerosa, aut ex contractu, erectionibus dignitatum, aliiſque quibuſvis conceſſionibus, dictis Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus & Domicellis, ſub quibuſcumque verborum formis & tenoribus, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, & irritantibus ac aliis decretis in contrarium, præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, approbatis & innovatis, necnon fideicommiſſis, ac ultimis voluntatibus, donationibus, pactis quorumcumque aliiſque præmiſſis. Quibus omnibus, & ſingulis etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo & forma illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat, & ad effectum omnium, & ſingulorum præmiſſorum ſpecialiter, & expreſſe ac latiſſimè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Nulli ergo, &c.

D. P. An. 5 die 25. Junii.

Dat. Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, ſeptimo Kalend. Julii, Pontif. noſtri quinto.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini 1596. indict. 9. die verò ultima menſis Junii, Pont. Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis divina providentia Papæ VIII. Anno V. Retroſcriptæ litteræ Apoſtolicæ, affixæ & publicatæ fuerunt in valvis Baſilicarum Principis Apoſtolorum, Sancti Joannis Lateranenſis, ac in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per nos Catherinum Menandi, & Petrum Aloyſium Peregrinum Curſ.

Proſper Spada, Mag. Curſ.

XLII.

Quòd Itali extra Italiam non habitent in locis, ubi liber, & publicus cultus, ſive uſus Catholicæ Religionis non exiſtat.

Edita An. D. 1596.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſa hujus Conſtitut.

CUm ſicut non ſine magno animi noſtri dolore accepimus, quamplures Chriſti fideles ex diverſis Italiæ partibus, eorum patriæ, ubi vera, & ſancta Catholica & Apoſtolica Religio viget, & publicè prædicatur, diſcedentes, abeant in longinqua loca, ubi non ſolùm hæreſes impunè graſſantur, ſed quod pejus eſt, Catholicæ Religionis uſus publicè interdicitur, & prohibetur, quo fit, ut perſonæ ibi permanentes, etiamſi Catholicæ ſint, cogantur tamen contra eorum pia deſideria, ſacroſanctæ Miſſæ ſacrificio, aliiſque divinis Officiis, ac Sanctorum ſacramentorum perceptione, in ſuarum animarum diſcrimen diutius carere.

Itali non habitent in locis in quibus Catholicæ fidei cultus liber non permittitur.

§. 1. Quare nos, his & aliis malis, & periculis inde provenientibus, quantum cum Domino poſſumus, obviare cupientes, hac noſtra in perpetuum valitura Conſtitutione ſtatuimus, & ordinamus, ut de cætero nullus Italus, ſive Mercator, ſive cujuſvis alterius conditionis, vel ſtatus exiſtat, quovis quæſito colore, prætextu vel ingenio audeat habitare, vel domicilium tenere in Civitate, Oppido ſeu loco, ubi aliqua Eccleſia cum Parocho, vel Paſtore, ſeu Sacerdote Catholico non exiſtat, in qua liberè & ſine omni periculo palam, & publicè celebrari, & audiri poſſint ſacroſanctæ Miſſæ, & alia divina Officia, & Conciones, ac Sacramenta Eccleſiaſtica miniſtrari, mortuorum corpora ſepeliri, & cætera fieri juxta ritum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ.

Evitentque hic enarrata.

§. 2. Utque iidem Itali abſtineant à Matrimoniis cum hæreticis mulieribus, & ab hæreticorum ſepulturis, filios ſuos de ſacro fonte levari per hæreticos non permittant, nec ipſi viciſſim hæreticorum filios, niſi per Catholicum Sacerdotem Catholico more baptizentur, levare præſumant, Medicorum quoque hæreticorum opera, neceſſitate ceſſante, & ubi adſit copia Catholici Medici idonei, non utantur.

Ad habitandum ibi non accedant, niſi id prius ſignificent Ordinariis vel Inquiſitoribus, qui cum eis hic deſcripta ſervent.

§. 3. Cùm vero Itali prædicti ex Italia recedunt, ad morandum ſeu inhabitandum in partibus prædictis, id ſignificent ſuis Ordinariis, vel inquiſitoribus locorum, à quibus ſerio admoneantur, ut in eis perpetuò Catholicam, & Orthodoxam fidem conſtanter retinentes, & profitentes, piam & Catholicam vitam ducant, Dominicos & Feſtos dies, abſtinentias, & ſacra jejunia ab Eccleſia præcepta religioſe colant, atque omnem hæreſim, & errorem, hæreticos, ſchiſmaticos, & ab Orthodoxa fide aberrantes fugiant, & evitent, ac ut ſaltem ſingulis annis de eorum Sacramentali peccatorum confeſſione, & Sanctiſſimæ Euchariſtiæ perceptione per eos facta, fidem ſeu teſtimonium ipſis Ordinariis, vel Inquiſitoribus in Italiam tranſmittant, ad quod, & nos dictos Italos tenore præſentium teneri,& obligatos eſſe decernimus, & mandamus.

Inobedientes vel de hæreſi ſuſpecti inquiri poſſunt.

§. 4. Quòd ſi quis propriæ ſalutis immemor, contra præmiſſa facere præſumpſerit, poſſint adverſus eum per locorum Ordinarios, & Inquiſitores hæreticæ pravitatis, uti de hæreſi ſuſpectum procedi.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumpti fides.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſiſmet præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 5. die 20. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſima-ſexta Julii, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, Pontificus noſtri Anno 5.

XLIII.

Contrà Monachos Congregationis Camaldulenſis Ordinis Sancti Benedicti, ejus officia, & dignitates ambientes, & eorum complices.

Quoad Eremitas dictæ Congregationis, vide ſupra Tomo I. in Conſt. 1. Alexandri II. ubi alia, tàm de ipſis quàm de Monachis ſibi indicavi.

Edita An. D. 1596.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ambitio in religioſis damnatur.

AMbitioſam honorum, & dignitatum cupiditatem, Eccleſiaſticos omnes, ſed Religioſos præſertim, qui in humilitatis ſpiritu Deo ſervire tenentur, ita evitare decet, ut ipſi Prælaturas minimè requirere, ſed eas vocati ut Aaron obedienter ſuſcipere, & humiliter adminiſtrare ſtudeant.

In Ordine igitur Camaldulenſi, ii qui extra gremium Congregationis pro obtinendis dignitatibus, & gratiis favoribus utuntur, gravibus pœnis ſubjiciantur.

§. 1. Hujus ſiquidem ambitionis malum ex Ordine Camaldulenſi, in quo apud nonnullos, qui propriis religioſarum virtutum ut deceret meritis innixi non valentes, ad Ordinis ejuſdem dignitates, & gradus etiam majores iis quos forſan obtinent, per mendicatos S. R. E. Cardinalium, & Principum etiam ſæcularium favores, aſſumi procurant, vigere, non ſine animi noſtri dolore accepimus, quantum cum Domino poſſumus, evellere cupientes. Motu proprio ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnes, & ſingulos Monachos prædicti Ordinis, & Congregationis Camaldulenſis, cujuſcumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ exiſtentes, qui nimirum pro quibuſcumque Prælaturis, dignitatibus, muneribus & officiis, etiam iis quæ obtinent majoribus, in dicta Congregatione conſequendis, ſive pro remiſſione pœnarum eis impoſitarum, aut aliis quibuſcumque gratiis impetrandis, ad Principum quorumcumque tàm Eccleſiaſticorum etiam S. R. E. Cardinalium, quàm ſæcularium ac Prælatorum de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium favores recurrerint, eoſque requiſierint, vel eis etiam ſpontè delatis, aut ab aliis etiam ipſis inſciis procuratis uſi fuerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliiſque viis directè vel indirectè, palam vel occultè, ad dignitates ſeu officia in Congregatione prædicta obtinenda aſpiraverint, vel aliis minùs legitimis & honeſtis rationibus, ea obtinere procuraverint, illorumque complices & fautores, ad quaſcumque Prælaturas, dignitates, gradus, honores & officia, tàm ſpiritualia, quàm temporalia, & præſertim in ipſa Congregatione obtenta vel obtinenda, perpetuò inhabiles declaramus, ac obtentis prælaturis, dignitatibus, adminiſtrationibus vel officiis eo ipſo privamus, ac privatos voce activa, & paſſiva carere, pœnaſque hujuſmodi à nobis tantùm, & Romanis Pontificibus ſucceſſoribus noſtris remitti poſſe decernimus, & declaramus, omnes & ſingulas ſupra dictas pœnas ad eos etiam extendentes, qui ne ex aliquo Monaſterio removeantur, ſeu ut in alterius Monaſterii familia deputentur, contra Capituli, ſeu Superiorum voluntatem, ſupra dictas literas ſeu favores exquirere, & obtinere præſument.

Et etiam qui eos ſimili modo promoverint aut gratiaverint.

§. 2. Quocircà in virtute ſanctæ obedientiæ ac indignationis noſtræ, aliiſque omnibus prædictis pœnis, dilectis filiis Generali, Viſitatoribus, Diffinitoribus, aliiſque Prælatis quocumque titulo nuncupatis, præſentibus, & futuris, præcipimus, ac diſtrictè mandamus, ne aliquos ullo unquam tempore, præcibus, literis vel favoribus adducti, ſeu aliàs ad inſtantiam, requiſitionem vel contemplationem Principum Eccleſiaſticorum vel temporalium, etiam S. R. E. Cardinalium aut aliorum quorumcumque extra gremium dictæ Congregationis exiſtentium, ad cujuſvis generis Prælaturas, dignitates, officia, adminiſtrationes & gradus promovere, vel pœnas aliquas remittere, aut aliam quamcumque gratiam, ut præfertur, facere audeant, vel præſumant, imò promovendorum meritis, & virtutibus tantùm inſpectis, quòd Dei cauſam agant memores ſint, quòd magis puro & ſincero corde, nulla privata aut mundana affectione commoti, in electionum negocio procedant.

Promotiones aliter factæ, nullæ ſint.

§. 3. Decernentes electiones, & promotiones ad Monaſteria, ſeu ad quæcumque alia officia dicti Ordinis ſic literis aut aliis favoribus Principum, & Prælatorum quorumcumque, vel aliorum extra gremium, ut præfertur exiſtentium, eorumque præcibus aut pollicitationibus, injuſtè ac indebitè extortas, ſeu aliàs quandocumque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorſus, invalidaſque fore & eſſe, & adverſus eos qui in his minùs legitimis rationibus

ad

ad regenda Monaſteria, ſeu ad alia quæcumque officia eligi aut aſſumi obtinuerint, per ejuſdem Congregationis Superiores quandocumque procedi, & rei veritate cognita condignis pœnis, tamquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici poſſe & debere.

Clauſula ſublata &c.

§. 4. Et ita per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiri debere, irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſula derogatoria.

§. 5. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus, ac dictorum Congregationis & ordinis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, illis & illorum Superioribus ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis & decretis, conceſſis & confirmatis. Quibus omnibus etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice, Motu & ſcientia ſimilibus, latiſſimè derogamus, contrariis quibuſcumque. Aut ſi prædictis Congregationi & Monachis, vel quibuſvis aliis communiter vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Juſſio hanc Bullam legendi anno quolibet in Capitulo Gener. d. Congregationis.

§. 6. Ac ut harum litterarum notitia ad omnes dictæ Congregationis Monachos faciliùs deveniat, volumus, illas in generali dictæ Congregationis Capitulo quotannis publicè legi, ibique lectas omnes ſic arctare, ac ſi legitimè unicuique intimatæ fuiſſent, illorumque exemplis, vel impreſſis manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Generalis ipſius Congregationis, vel alterius in dignitate Eccleſiaſtica conſtituti obſignatis, eamdem prorſus fidem haberi, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. R. An. 5. 3. Septemb.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die 3. Septembris, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, Pontific. noſtri Anno quinto.

XLIV.

Ordinationes pro bono regimine Congregationis Fratrum Joannis Dei nuncupatæ, per univerſam Italiam, electioneque Majoris ejuſdem Congregationis.

Instituta fuit in Hiſpaniis iſta Congregatio ad regimen Hoſpitalium pro curandis pauperibus infirmis, ut habetur in conſtitut. 143. Pii V. Licet. lib. 2. ubi notavi ſuprà in Tomo 2.

Hujus Congregationis fundator fuit Fr. Joannes de Deo, quem Beatorum Confeſſorum numero adſcripſit S. D. N. Urban. VIII. in Conſtitut. 108. In Sede, infr. Tom. 4. & de his Fratribus vide quæ addidi ad Pauli V. Conſtitut. 100. Romanus hic infrà in hoc Tomo 3.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. [illegible]

Exordium.

ROmani Pontificis providentia circumſpecta, piorum Locorum, & virorum, à quibus pia, præſertim circa pauperum infirmorum hoſpitalitatem, opera exercentur, ſtatum reſpiciens, ad eorum conſervationem, ea quæ aliàs juſtis ſuadentibus rationibus auctoritate Apoſtolica ſunt ordinata, aliqua ex parte mutat, prout temporum ratio ſuadet; ac aliàs in Domino conſpicit expedire.

Hic Pont. locorum Ordinariis Congregationem ſuppoſuit, & profeſſionis emiſſionem, ac ſacrorum ordinum ſuſceptionem prohibuit & per unum Majorem nuncupatum ipſam Congregationem regi vetuit.

§. 1. Aliàs ſiquidem cùm pridem Congregatio Joannis DEI, in Urbe, ac diverſis Italiæ, & Hiſpaniæ partibus Apoſtolica auctoritate recepta, & confirmata, cujus Confratres, nonnullos pauperes & infirmos graviterque laborantes hoſpitio recipere, eiſque inſervire conſueverunt, valde aucta eſſet, illiſque diverſa privilegia, & indulta, ab hac Apoſtolica Sede, Romaniſque Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, præſertim quòd per unum ex ipſis Confratribus Majorem nuncupatum Congregatio ipſa regeretur, quòdque ab Ordinariis locorum exempti eſſent, atque illius Religioſi profeſſionem emittere, & ad ſacros ordines promoveri poſſent, conceſſa fuiſſent, nos ipſo noſtri Pontificatus initio, accepto quod ejuſdem Congregationis Confratres à ſuo primævo inſtituto paulatim recedebant, ac opus Hoſpitalitatis eorum pauperum infirmorum, cui imprimis incumbere tenebantur, intermittebatur, & multi Confratrum litterarum ſtudiis intendebant, & ſacris ordinibus initiari, ut à ſervitio Hoſpitalium excuſarentur, procurabant, matura conſideratione præhabita, Congregationem prædictam, ejuſque Hoſpitalia, & Loca ubique exiſtentia Ordinariis locorum eorumque juriſdictioni, & ſuperioritati ſubjecimus, nec amplius per unum Majorem regi vel gubernari volumus, ac ipſius Congregationis Confratribus profeſſionis emiſſionem, & ſacrorum ordinum ſuſceptionem interdiximus, ita ut deinceps votum paupertatis, & Hoſpitalitatis tantum præſtare, & obſervare tenerentur, ac aliàs ſtatuimus, & ordinavimus, prout in noſtris literis ſub Dato die 13. Februarii 1592. in forma Brevis expeditis latiùs continetur.

At modo regimen Majoris reſtituit.

Imò S. D. N. Paulus V. aliquid innovavit circa ſacrorum ordinum ſuſceptionem, ut infrà in ſua Conſtit. 36. Inter.

§. 2. Cùm autem proceſſu temporis, experientia compertum ſit, quòd Congregationis prædictæ, Hoſpitalia & Loca pia in Italia exiſtentia, ſic ab invicem ſeparata, & alicujus communis ſuperioris, qui ea eorumque Confratres primævi inſtituti obſervantiam reſtituat, & eoſdem in ipſa conſervet, regimine deſtituta, gravia incommoda, & damna paſſa ſunt, & quotidiè patiuntur, ita ut niſi de aliqua regiminis forma eis provideatur, facile evenire poſſit, ut Congregatio ipſa in totum extinguatur, & corruat, nos propterea Congregationem ipſam, quam ad pauperum infirmorum ſubventionem valde utilem eſſe accepimus, conſervari cupientes, ac quorumcumque privilegiorum, & indultorum eidem Congregationi à quibuſcumque Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, præſertim fel. rec. Pio V. Gregorio XIII. & Sixto V. conceſſorum, ac noſtrarum literarum prædictarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, ſupplicationibus dilecti filii noſtri Hieronymi tituli Sanctæ Suſannæ Preſbyteri Cardinalis Ruſticuccii, noſtri in alma Urbe Vicarii qui ejuſdem Congregationis apud nos Protector exiſtit, nobis ſuper hoc eorum nomine porrectis, inclinati, eidem Congregationi Joannis DEI, ac ſingulis ejus Hoſpitalibus, & locis in Italia jam receptis, & deinceps recipiendis, eorumque Confratribus, & perſonis, nunc & pro tempore exiſtentibus, ut omnibus & ſingulis privilegiis, prærogativis, gratiis, facultatibus, indultis & indulgentiis à prædictis Pio V. Gregorio XIII. & Sixto V. aliiſque Romanis Pontificibus Congregationi, hoſpitalibus, & Locis Hiſpaniarum, ac Hoſpitalis St. Jo-

anis Callibitæ in Inſula St. Bartholomæi de Urbe, juſdem Congregationis Joannis DEI in genere vel in ſpecie conceſſis, confirmatis & innovatis (citra tamen facultatem profeſſionem emittendi, & ſacros ordines ſuſcipiendi, & citra exemptionem à juriſdictione Ordinariorum locorum, quibus eos omninò ſubeſſe volumus, & ſuper quibus literas noſtras prædictas exactè obſervari mandamus) perpetuò frui, uti, potiri & gaudere, in omnibus, & per omnia poſſint, & valeant, perinde ac ſi ipſis nominatim, & æquè principaliter conceſſa fuiſſent.

Votum inſerviendi Hoſpitalibus ſub Ordinarii obedientia emitti præcipit.

§. 3. Ita tamen ut Confratres in quocumque Italiæ loco jam recepti, ſtatim, & deinceps recipiendi in Congregatione prædicta, debito tempore votum inſerviendi eorum Hoſpitalibus ſub Ordinarii loci obedientia in omnibus ejuſdem Ordinarii aut Majoris confratris, ut infrà pro tempore electi emittere, & Hoſpitalitatem pro iis infirmis, quos recipere, & curare conſueverant, quatenus fieri poterit exercere, juxta prædictarum noſtrarum literarum ſeriem teneantur.

Majoris electionem & munus præſcribit.

§. 4. Utque unus Confrater in Majorem ab omnibus Prioribus quorumcumque Hoſpitalium, & Locorum dictæ Congregationis in Italia exiſtentium, Romæ in Hoſpitali St. Joannis Callibitæ prædicto per ſecreta ſuffragia majoris partis vocalium eligatur, cujus officium ad ſexennium tantùm durare debeat, ita ut finito ſexennio, iterum eligi aut confirmari, niſi lapſo altero ſexennio, minimè poſſit.

Conſiliariorumque & Viſitatorum atque Priorum.

§. 5. Duo item Conſiliarii, & duo Viſitatores in eodem loco, & eiſdem modo, & forma eligantur quorum Conſiliariorum, & Viſitatorum, necnon etiam ſingulorum Priorum officium ad triennium tantum duret, & finito triennio ad idem officium nemo poſſit iterum eligi, vel in eo confirmari, niſi alterum triennium intercedat.

Majoris poteſtatem, & Ordinariorum juriſdictionem deſcribit.

§. 6. Major omnia, & ſingula Hoſpitalia, & Loca dictæ Congregationis Italiæ viſitandi, & reformandi, rationes, & computa videndi, Confratres de uno ad alium locum transferendi, inobedientes, & ordinationum transgreſſores corrigendi, mulctandi, & puniendi, cujuſque Hoſpitalis gubernii formam, juxta tamen conſtitutiones faciendas, ſtabiliendi & determinandi, facultatem habeat, reſervata tamen in omnibus ſemper locorum Ordinariis ſuperioritate, ſuperintendentia, liberaque auctoritate viſitandi, puniendi, & caſtigandi eoſdem Confratres in delictis & exceſſibus, præſertim gravibus, tàm intra quàm extra hujuſmodi Hoſpitalia, forſan committendis, ſecretè tamen, & circumſpectè, quoad fieri poterit, ad evitandam Congregationis infamiam.

Licentiam Hoſpitalia erigendi, & eleemoſynas recipiendi Congregationi concedit.

§. 7. Utque Congregationis ipſius Confratres, alia ejuſdem inſtituti Hoſpitalia de licentia Ordinariorum locorum erigere, & ædificare, eleemoſynaſque pro eorum, & Chriſti fidelium infirmorum ſuſtentatione, eorumdemque Hoſpitalium manutentione omni loco, & tempore ſine aliquo impedimento petere, & recipere valeant, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium licentiam concedimus, & facultatem.

Habitum deſignat.

§. 8. Inſuper ut habitum cum ſcapulare, & capuccio, prout hactenus geſtare conſueverunt, privativè quoad alios quoſcumque qui de eadem congregatione non fuerint, ſub pœnis Ordinariis locorum benè viſis, deinceps etiam perpetuò valeant.

Incorrigibiles certo modo a Congregatione expelli poſſe concedit.

§. 9. Ut Confrater Major, & Conſiliarii de conſenſu Ordinariorum locorum, ob graves cauſas, & ob incorrigibilitatem, Confratres quos indignos judicaverint, ex dicta congregatione expellere & dimittere, ipſoſque ſic expulſos, ab emiſſo per eos Hoſpitalitatis voto abſolvere, dummodò tamen pœnitentiam ipſis ob eorum exceſſus, & defectus impoſitam, adimpleverint, & non aliter poſſint, & valeant. Nec aliquis eorumdem confratrum alia ratione aut modo Hoſpitalia, & Loca, ipſamque congregationem, deſerere, aut ab eis recedere, ſeu à voto inſerviendi hujuſmodi pauperibus in eorum Hoſpitalibus ſub Ordinarii obedientia etiam quorumcumque privilegiorum, aut generalis Jubilæi, ſeu cruciatæ Sanctæ, vel alterius cujuſque gratiæ ſeu generalis facultatis, à nobis ſucceſſoribuſque noſtris Romanis Pontificibus, & Apoſtolica Sede pro tempore concedendarum virtute, abſolvi vel liberari valeat.

Promotionem ad ſacros ordines prohibet.

§. 10. Quodve Confratres hujus Congregationis, Sacerdotes, aut in ſacris ordinibus conſtituti eſſe non poſſint, nec ad hujuſmodi ſacros ordines promoveri valeant, ſed juxta primævum eorum inſtitutum in ſimplicitate pauperibus infirmis, ut præfertur, inſervire debeant.

Ordinationes pro regimine Hoſpitalium conſtituendi facultatem tribuit.

§. 11. Demum, ut circa modum, & formam obſervandam quoad electiones, & mutationes Officialium prædictorum, & receptionem novorum Confratrum, eorumque qualitates, & præſertim quòd non ſint Sacerdotes, ſive uxorati, ac circa tempus eorum admiſſionum ad votum prædictum de inſerviendo pauperibus in hujuſmodi Hoſpitalibus, ac pro omni & quacumque alia cauſa bonum regimen, gubernium & adminiſtrationem, tàm in ſpiritualibus quàm temporalibus, idem Frater Major cum conſenſu Conſiliariorum, ac Viſitatorum pro tempore exiſtentium prædictorum, quæcumque ſtatuta, conſtitutiones, & ordinationes ad bonum regimen, & gubernium quorumcumque, tàm erectorum quàm erigendorum Hoſpitalium in quibuſcumque Italiæ partibus, & Confratrum eorumdem, edere poſſit & valeat, & poſtquam facta, & formata fuerint cum conſenſu eorumdem Conſiliariorum, & Viſitatorum, ſemel pluries ampliare, corrigere, mutare, moderari, ſeu de novo, prout magis expedire videbitur, edere, dummodò earum conſtitutionum confirmationem à nobis, & à Sede Apoſtolica obtineant, auctoritate, & tenore prædictis pariter concedimus & indulgemus, atque ſtatuimus, & ordinamus.

Clauſulas præſervativas apponit.

§. 12. Decernentes, præſentes literas nullo unquam tempore, de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari vel invalidari, aut in jus vel controverſiam quacumque ratione vel cauſa vocari aut ad terminos juris reduci, vel quodvis aliud juris ſeu gratiæ remedium contra illa impetrari poſſe, minuſque ſub quibuſcumque ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, tàm per nos quàm per quoſcumque Romanos Pontifices, pro tempore exiſtentes, faciendis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas & plenariè reintegratas eſſe, & de novo etiam ſub poſteriori data conceſſas cenſeri.

Clauſulam ſublat. &c. ſubjungit.

§. 13. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis omnibus derogat.

§. 14. Non obſtantibus prædictis literis noſtris, & quibuſvis aliis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel ſpecialibus, & quibuſvis ſtatutis & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis, quoque, indultis, literis Apoſtolicis quibuſvis Ordinibus, Eccleſiis, Monaſteriis, & piis locis, illorumque Superioribus, & quibuſvis perſonis ſub

quibuſ-

quibuſcumque tenoribus, & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, & decretis, etiam Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam ſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & individua, ac expreſſa mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia exquiſita forma, ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Exemplis credi jubet. §. 15. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 5. die 9. Sept. Datum Romæ apud St. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 9. Setemb. 1596. Pontificatus noſtri Anno quinto.

XLV. Confirmatio, & declaratio conſtitutionis Gregorii XIII. ſuper reformatione Fratrum Minorum St. Franciſci ſtrictioris Obſervantiæ, tàm in Italia quàm Regno Franciæ, & Provinciis Belgicis.

Conſtitutio iſta eſt n. 55. ſup. in Tomo II. lib. 2. Cùm illius, ubi omnino videas, quæ tibi indicavi. Et circa Noviciorum exceptionem vide aliam hujus Pont. declarationem in conſt. 106. Sanctiſſimus.

Has Conſtitut. Gregor. XIII. & hujus Pont. Succeſſor innovavit, & ſuper addidit alias ordinationes pro fæliciori horum Fratrum regiminis progreſſu S. D. N. Urban. VIII. in Conſt. 13. Romanus inſ. Tom. 4. ad quam vide alia adnotata, ſicuti ad ejuſdem Sanctiſſimi Pont. Conſt. præced. 12. In ſupremo, quæ hìc repetere longum eſſet.

Edita An. D. 1596. & 1603.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. PRo injuncti nobis Apoſtolici muneris ratione, de ſtatu Religioſorum qui ſub voluntate paupertatis habitu militantes, in habitu humilitatis ſpiritu Deo vota reddere ſatagunt, paterna charitate ſolliciti, conſtitutiones & ordinationes ſummorum Pontificum, ad eorum proſperum regimen & gubernium providè factas, nonnullis mutatis ſeu adjectis pro locorum & temporum qualitate, libenter confirmamus, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Gregorius 13. edidit conſt. circa hos reformatos ſuprà. §. 1. Dudum ſiquidem à fœl. rec. Gregorio Papa XIII. prædeceſſore noſtro emanarunt literæ, tenoris ſubſequentis, videlicet Gregorius Papa Decimus tertius. Ad perpetuam rei memoriam. Cum illius vicem meritis &c.

Omittitur Bulla Gregorii, quia eam habes in loco cit. in rubr.

Hic modo Pont. eam ſalvis declarationibus infra ſcriptis approbat quo ad Fratres Italiæ circa. §. 2. Cùm autem noviſſimè nos pro regimine, & gubernio dictorum Fratrum reformatorum nonnulla decreta ſeu ordinationes ediderimus, aut ſuper his dilecto filio Bonaventuræ Miniſtro Generali Ordinis Sancti Franciſci de Obſervantia, nonnullas facultates conceſſerimus, prout in noſtris deſuper in forma Brevis expeditis literis ſub Dat. Romæ apud St. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 8. Januarii 1594. Pontificatus noſtri Anno ſecundo pleniùs continetur. Cumque pro felici ſtatu, & gubernio dictorum Fratrum reformatorum expediat, præinſertas Gregorii prædeceſſoris literas, & in eis contenta, exceptis infra ſcriptis per nos confirmari, & à Fratribus prædictis obſervari. Nos prædictarum noſtrarum literarum tenorem præſentibus pro expreſſo haberi, ac ſingulares Fratres dicti Ordinis reformatorum à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati èxiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ſuper conſultationibus, & negotiis Epiſcoporum & Regularium, præpoſitorum ſententia, præinſertas Gregorii prædeceſſoris literas, ac omnia in eis contenta ſalvis limitationibus infra ſcriptis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium quoad Fratres dicti Ordinis Reformatorum in Italia exiſtentes tantum, perpetuo confirmamus & approbamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque & ſingulos, tàm juris quàm facti defectus, ſi qui in eiſdem intervenerint ſupplemus. Et pro majori præmiſſorum firmitate literis noſtris prædictis, quatenus in aliquo obſtent, ſpecialiter, & expreſsè derogamus.

§. 3. Quoad caput circa receptionem Novitiorum per Cuſtodem faciendam, ſervetur etiam forma Conſtitutionis fœl. rec. Sixti Papæ Quinti prædeceſſoris etiam noſtri ſuper hoc editæ. Novitios.

§. 4. Quoad Monaſteria ipſis Reformatis concedenda, volumus, ut ſint apta ad duodecim ſaltem Fratres recipiendos, & retinendos. Monaſteria.

§. 5. Circa reſervationem caſuum ſervetur Decretum à nobis ſuper hoc editum. Caſus reſervatos.

§. 6. Quoad ſtatuta, & ordinationes de cætero faciendas, ultra ea quæ in prædictis Gregorii literis diſponuntur, volumus, ut nullo modo decretis per nos in noſtra viſitatione Urbis editis, neque aliorum ſummorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutionibus minimè adverſentur. Statuta.

§. 7. Quoad Prædicatores, & Confeſſarios examinandos & approbandos, volumus, ut in ſingulis Capitulis Cuſtodialibus, aliquot graves & periti viri, ex Fratribus cujuſcumque Cuſtodiæ ſaltem tres, qui una cum Cuſtode admittendos ad prædicationem Verbi DEI, vel audiendas Confeſſiones, etiam ipſorummet Fratrum, ac Lectores publicos ſimul examinent, neque antea ad hujuſmodi miniſteria exercenda ab aliquo probentur aut admittantur. Horum etiam cura ſit examinare & probare, tàm quoad doctrinam quàm quoad mores promovendos ad quoſcumque Eccleſiaſticos ordines, qua in re ſervetur decretum Congregationis Interpretum ſacri Concilii Tridentini nuper editum, & promulgatum. Hi verò examinatores, in hujuſmodi officio confirmari nequaquam poſſint, ſed in ſingulis Capitulis Cuſtodialibus alii ſemper de novo ad hoc munus obeundum eligantur. Prædicatores & alios promovendos.

§. 8. Si quando autem prædictos Reformatos accedere contigerit ad loca, ubi proprias habent domos, ſeu Conventus, volumus & præcipimus, ut ad Conventus & domus illorum de familia quæ in eiſdem locis erunt, divertere aut hoſpitari nullo modo poſſint. Hoſpitio Reformatorum.

§. 9. Decernentes præmiſſa omnia & ſingula perpetuò valida, firma, & efficacia eſſe & fore, & per præfatos Fratres Reformatos perpetuò obſervari debere, præſentes quoque literas nullo tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ defectu notari, argui ſeu impugnari, aut ſub quibuſvis revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus com- Clauſ. præſ.

prehendi, ſed ſemper ab illis exceptas eſſe & fore, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutos, repoſitos & plenariè reintegratos cenſeri. Sicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, necnon irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 10. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus, etiam Mare Magno, Bulla Aurea, vel aliàs nuncupatis, ac quibuſcumque dicti Ordinis, ſtatutis & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, tàm eidem quàm aliis quibuſcumque Ordinibus eorum Superioribus, & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque inſolitis clauſulis ac irritantibus & aliis decretis, in contrarium præmiſſorum in genere vel in ſpecie, etiam Motu proprio, & conſiſtorialiter, vel aliàs quomodolibet conceſſis ac pluries confirmatis & approbatis, ac omnibus illis quæ dictus Gregorius prædeceſſor in ſuis literis voluit non obſtare. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores ac ſi de verbo ad verbum præſentibus insererentur, pro plenè & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 11. Volumus autem, & auctoritate Apoſtolica decernimus, quod tranſumptis præſentium literarum, etiam impreſſis, ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & manu Notarii publici ſubſcriptis eadem fides, tam in judicio quam extra illud ubilibet adhibeatur, quæ ipſis originalibus literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 5. die 12. Oct.

Datum Tuſculi, ſub Annulo Piſcatoris, die duodecima Octobris, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, Pontificatus noſtri Anno quinto.

Sequitur extenſio dictæ Bullæ ad Gallos, & Belgicos.

Edita An. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

PRò injuncti, &c. Ut ſupra in conſtitut. præinſerte.

Extenſio d. Bullæ ad Gallos retentur.

§. 1. Nunc verò agnoſcentes, pro fœlici ſtatu, & gubernio Fratrum Reformatorum Minorum St. Franciſci de Obſervantia, Provinciarum Belgicarum, Flandriæ videlicet, Sancti Andreæ, & Brabantiæ, aliàs Inferioris Germaniæ, plurimùm expedire, ut nos præinſertas literas hujuſmodi, quas pridem in favorem Fratrum Reformatorum Italiæ confirmavimus, deinde ad Fratres Reformatos Regni Franciæ, extendimus, prout in noſtris deſuper expeditis literis etiam pleniùs continetur, ad ipſas quoque Provincias, in omnibus & per omnia, (ſalvis infra ſcriptis limitationibus) extendamus, & pro dictis Provinciis confirmemus & innovemus.

Extenſioque ad Belgicos firmatur.

§. 2. Ea propter eorumdem Fratrum Reformatorum dictarum Provinciarum id humiliter expoſcentium petitionibus annuendum duximus. Propterea omnes & ſingulos dictarum Provinciarum Fratres Reformatos à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis humiliter porrectis inclinati, præinſertas Gregorii XIII. literas, ac omnia in eis contenta, (ſalvis limitationibus infra ſcriptis) ad ipſos Fratres Reformatos Provinciarum ſupra dictarum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, perpetuò extendimus & ampliamus, ac confirmamus & approbamus, & pro majori præmiſſorum firmitate, prioribus noſtris literis prædictis (quatenus in aliquo obſtent) ſpecialiter & expreſsè derogamus.

Modus recipiendi Novitios.

§. 3. Cæterùm, quoad caput circa receptionem Novitiorum per Cuſtodem faciendam, volumus & Apoſtolica auctoritate concedimus, ut in dictis Provinciis tantùm, quoſcumque Novitios habitum dicti Ordinis ſuſcipere volentes, ad habitum hujuſmodi extra Capitulum Cuſtodiale, juxta formam literarum à nobis editarum ſub Dato die 5. Septembris 1602. in favorem Cuſtodum, & Fratrum Reformatorum dicti Ordinis, in Regno Franciæ exiſtentium (quæ incipiunt. Ordinis veſtri) recipere valeant. Quas quidem literas, tàm quoad præmiſſa quàm quoad reliqua in illis contenta, in omnibus & per omnia ad eoſdem Reformatos dictarum Provinciarum, & cujuslibet earum extendimus perindè, ac ſi in illarum favorem nominatim editæ fuiſſent.

Numerus Fratrum in Monaſteriis

§. 4. Quoad Monaſteria ipſis Reformatis concedenda, volumus ut ſint apta ad duodecim ſaltem Fratres recipiendos, & retinendos.

Caſus reſervati.

§. 5. Circa reſervationem caſuum, ſervetur decretum à nobis ſuper hoc editum.

Statuta.

§. 6. Quoad ſtatuta & ordinationes de cætero faciendas, ultra ea quæ in prædictis Gregorii literis diſponuntur, volumus, ut nullo modo decretis per Nos, in noſtra viſitatione Urbis editis, neque aliorum ſummorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum conſtitutionibus, adverſentur.

Ratio inſtituendi Examinatores, in Capitulis Cuſtodialibus.

§. 7. Volumus ut ſingulis Capitulis Cuſtodialibus, aliquot graves & periti viri, ex Fratribus cujuſcumque Cuſtodiæ ſaltem tres, qui unà cum Cuſtode, admittendos ad prædicationem verbi DEI, vel audiendas confeſſiones, etiam ipſorummet Fratrum, ac Lectores publicos ſimul examinent, neque antea ad hujuſmodi miniſteria exercenda, ab aliquo probentur aut admittantur. Horum etiam cura ſit examinare, & probare, tàm quoad doctrinam, quàm quoad mores, promovendos ad quoſcumque Eccleſiaſticos ordines. Qua in re ſervetur decretum Congregationis Interpretum ſacri Concilii Tridentini, nuper editum & promulgatum. Hi verò Examinatores, in hujuſmodi officio confirmari nequaquam poſſint, ſed in ſingulis Capitulis Cuſtodialibus, alii ſemper de novo ad hoc munus obeundum eligantur.

Divertere aut hoſpitari non debent Reformati apud Fratres de Familia, in locis in quibus habent hoſpitia.

§. 8. Si quando autem prædictos Reformatos accedere contigerit ad loca, ubi proprias habent Domos, ſeu Conventus, volumus & præcipimus, ut ad Conventus, & Domos illorum de familia, quæ in eiſdem locis erunt, divertere aut hoſpitari nullo modo poſſint. Decernentes, præmiſſa omnia & ſingula, perpetuò valida, firma, & efficacia eſſe & fore, & per prædictos Fratres Reformatos, perpetuò obſervari debere.

Clauſu. præſ.

§. 9. Præſentes quoque literas, nullo tempore, de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ defectu notari ſeu impugnari, aut ſub quibuſvis revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas eſſe, & fore, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas & plenariè reintegratas, cenſeri. Sicque per quoſcumque Judices &

Com-

Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, necnon irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executorum.

§. 10. Quocircà venerabilibus Fratribus Colonienſi, Cameracenſi & Mechlinienſi Archiepiſcopis, & dilecto filio noſtro & Apoſtolicæ Sedis, in Inferiori Germania Nuncio, necnon univerſis & ſingulis Archiepiſcopis, Epiſcopis & Eccleſiarum Prælatis, ac quibuſcumque in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutis, per præſentes mandamus, quatenus ipſi vel duo aut unus eorum, per ſe vel alium ſeu alios præſentes literas & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum Reformatorum prædictorum deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra, eos præmiſſis omnibus & ſingulis, juxta præſentium continentiam, & tenorem pacificè frui & gaudere. Non permittentes eos deſuper, per Miniſtrum Generalem, alioſque prædictos, quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, omni appellatione poſtpoſita, compeſcendo, necnon legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus illos ſententias, cenſuras, & pœnas prædictas incurriſſe declarando, illaſque etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 11. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus, etiam Mare Magno, Bulla Aurea, vel aliàs nuncupatis, ac quibuſcumque dicti Ordinis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, tàm eidem, quàm aliis quibuſcumque Ordinibus, eorumque Superioribus & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriis, aliiſque inſolitis clauſulis, ac irritantibus & aliis decretis in contrarium præmiſſorum, in genere vel in ſpecie, etiam Motu proprio, & conſiſtorialiter, vel aliàs quomodolibet conceſſis, ac pluries confirmatis & approbatis, ac omnibus illis, quæ dictus Gregorius prædeceſſor in ſuis literis voluit non obſtare. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores ac ſi de verbo ad verbum præſentibus infererentur, pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Transſumptorum fides.

§. 12. Volumus autem & auctoritate Apoſtolica decernimus, quòd tranſumptis præſentium literarum, etiam impreſſis, ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & manu Notarii publici ſubſcriptis, eadem fides tàm in judicio quàm extra illud ubilibet adhibeatur, quæ ipſis originalibus literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. A. 12. die 11. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die undecima Julii, 1603. Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

XLVI.

Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, nullo etiam quarti voti prætextu vel indulto, de cætero recipiant Fratres Minores St. Franciſci de Obſervantia, aut alterius ſtrictioris Ordinis profeſſores.

Ejuſmodi privilegium, quòd ſcilicet iſte Ordo reſpectu quarti voti, cæteris Ordinibus ſtrictior eſſet, edixerat Calliſtus III. in ſua Conſtitut. 3. ſuprà in Tom. I. lib. 1. Et de inſtitutione ejuſdem Ordinis, aliiſque eum concernentibus notavi ſuprà in Conſtitut. 9. Gregorii IX. Devotionis lib. 1. Et poſtremò Paulus V. eamdem ferè Conſtitutionem edidit pro Capuccinis huic inhærendo infrà in hoc Tomo III. in ſua Conſtitut. 30. Nuper ad nos.

Horum Fratrum Privilegia, & Indulta confirmavit S. D. N. Urban. VIII. in Conſtitut. 94. Ex Clementi infrà Tom. 4.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1596.

Ad perpetuam rei memoriam.

Hic Ordo reſpectu quarti voti ſtrictior aliis reputabatur.

NUper ad nos perlatum eſt, Religioſos Ordinis B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, prætextu cujuſdam indulti Apoſtolici dicto Ordini antiquitus conceſſi, Profeſſores Ordinis Fratrum Minorum de Obſervantia nuncupatorum, & alios Regulæ ſtrictioris, in eorum Sodalitatem, ſeu Domos aut Conventus recipere. Quare, cùm id ſæpius meritas pœnas eludendi cauſa fiat, & ex hoc multa ſcandala in populo generentur, & alia multa incommoda naſcantur.

Hic Pont. contrarium decernit.

§. 1. Nos hujuſmodi ſcandalis obviare, & quieti Religioſorum proſpicere cupientes, tenoremque dicti indulti, perinde ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, de venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ſacri Tridentini Concilii Interpretum ſententia, ne quis Prælatorum ſeu Superiorum aut Fratrum Conventuum ſeu Domorum dicti Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, tàm in Regnis Hiſpaniarum, quàm alibi conſiſtentium, quavis demum ille dignitate, præeminentia, prærogativa vel munere fungatur, quemquam Ordinis Fratrum Minorum de Obſervantia, aut alicujus ſtrictioris Regulæ, quàm ſit Regula dictorum Religioſorum Beatæ MARIÆ de Mercede, prætextu cujuſvis indulti ſeu privilegii Apoſtolici recipere audeat, vel præſumat, etiam ſi habeant privilegium id faciendi cauſa quarti voti, quod ipſi Profeſſores Ordinis B. MARIÆ de Mercede hujuſmodi faciunt, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium diſtrictè prohibemus.

Subdens alia ratione quàm quarti voti regulam ſtrictiorem eſſe judicandam.

§. 2. Declarantes, Regulam ſtrictiorem eſſe judicandam alia ratione, quàm reſpectu quarti voti. Decernentes ex nunc irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obſtantibus privilegio, ſeu indulto hujuſmodi, quod harum ſerie proprio Motu revocamus & abolemus, ac quibuſvis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede, juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis clauſulis & decretis, in genere vel in ſpecie, ac aliter in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis, illorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Vo-

Tranſumptiſque credi mandat. §. 4. Volumus autem quòd præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ,

Dat. P. A. 5. die 24. Dec. Datum Romæ apud St. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 24. Decembris, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, Pontificatus noſtri Anno quinto.

XLVII. Juriſdictio Conſulum Artis Aromatariorum Urbis, cognoſcendi cauſas ad Artem ſpectantes, cum indultorum conceſſione.

Quæ ad locum Aromatariorum in cauſis diſcuſſionum, vide etiam ſuprà in Tomo II. Conſtitut. 15. Pii V. Sanctiſſimus, lib. 2. ubi notavi. Et juriſdictionem criminalem diminuit, Paulus V. infrà in hoc Tomo III. in ſua Conſtitut. 71. §. 25. num. 7. & Conſtitut. 46. §. 25.

Hanc Bullam non præjudicare juriſdictioni Gubernatoris Urbis, hic idem Pont. declaravit die 24. Martii 1604. quam non pono, quia hoc tantum continet, quod in praxi notiſſimum eſt, ipſaque Bulla penes Notarios civiles Gubernatoris regiſtrata eſt.

S. D. N. Urban. VIII. declaravit quòd Indulta diverſis Urbis Tribunalibus, & Judicibus conceſſa cognoſcendi cauſas criminales privativè quoad alios, non intelligi quo ad Gubernatorem Urbis ſed cumulativè cum eo, ut in Conſtitut. 93. Decet. inf. Tom. 4.

Edita A. D. 1596.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Laudabilis Apoſtolicæ Sedis rectitudo, quæ in ſuis actibus provida circumſpectione dirigitur, fidelium quorumlibet, eorum præcipuè, qui ad humani corporis infirmitates curandas, pharmaca, & alia medicamenta opportuna operoſæ diligentiæ ſtudio parare, & impendere dignoſcuntur, indemnitati libenter conſulit, & diſpendiis occurrit, ac quæ propterea provide ordinata, ac etiam ab ipſa Sede eis conceſſa fuiſſe dicuntur, ut firmiora ſubſiſtant, ſæpiùs approbat & confirmat, aliàſque deſuper diſponit, prout rerum & perſonarum qualitatibus debitè penſatis, ad publicam utilitatem, & ſalutem conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Cauſa hujus conceſſionis. §. 1. Exhibita ſiquidem nobis nuper pro parte dilectorum Filiorum Conſulum, ac Univerſitatis & Collegii Aromatariorum Urbis petitio continebat, quòd licèt ipſi, eorumque anteceſſores pro fœlici Artis Aromatariæ, & illam exercentium ſtatu & adminiſtratione, diverſa ſtatuta, ordinationes & capitula ediderint, eaque deinde Apoſtolica auctoritate confirmata, & nonnulla alia privilegia & indulta ipſis Aromatariis, & eorum Univerſitati ac Collegio hujuſmodi, per diverſos Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros ſub certis modo & forma tunc expreſſis conceſſa fuerint, Nihilominùs dicti Aromatarii his etiam ſtatutis, ordinationibus, capitulis, privilegiis & indultis ſuffulti, aliqua in dies damna & incommoda tàm in conſequendis eorum creditis, quàm aliàs, pro temporum ac perſonarum malitia & diverſitate ſubeunt.

Petitio Univerſitatis Aromatariorum. §. 2. Quare pro parte Conſulum ac Univerſitatis, & Collegii præfatorum, Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus ſtatutis, capitulis, ordinationibus, privilegiis, & indultis hujuſmodi, pro illorum ſubſiſtentia firmiori, & ne ars ipſa illamque exercentes, dum aliis proſunt, & prodeſſe ſtudent, ſuaque pharmaca, & alia remedia corpori humano neceſſaria credunt, damnis & incommodis afficiantur, ſed ſuo exercitio debitè in publicam utilitatem adimplendo efficaciùs intendant, robur Apoſtolicæ confirmationis adjicere, ac aliàs in præmiſſis per infra ſcriptæ ordinationis remedium ampliùs providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Confirmatio ſtatutorum, & privilegiorum. §. 3. Nos igitur æquum eſſe cenſentes, ut qui promptè & fideliter ſua miniſteria obire conantur, congruam mercedem recipiant, ac à litium incommodis & diſpendiis releventur, Conſules & ſingulares perſonas Univerſitatis & Collegii hujuſmodi, à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes, necnon ſtatutorum, ordinationum, capitulorum, privilegiorum & indultorum prædictorum, ac literarum Apoſtolicarum, & aliarum ſcripturarum deſuper confectarum, & inde ſecutorum quorumcumque tenores ac datas præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnia & ſingula Univerſitatis, & Collegii hujuſmodi ſtatuta, ordinationes & capitula, licita tamen & honeſta, necnon quæcumque privilegia, conceſſiones, immunitates, gratias & indulta, eiſdem Univerſitati, & Collegio ac Artem hujuſmodi exercentibus per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Sedem, & Cameram Apoſtolicas uſque in hunc diem quandocumque & quomodocumque conceſſa, quatenus tamen in uſu exiſtant, omneſque & ſingulas deſuper confectas ſcripturas ac literas & cedulas, & Motu proprio vel alio modo ſignatas, cum omnibus, & ſingulis clauſulis etiam decretis in eis contentis, & appoſitis auctoritate prædicta tenore earumdem præſentium perpetuò approbamus & confirmamus, ac etiam innovamus, & de novo concedimus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis Apoſtolicæ robur adjicimus, ac illa omnia per & ad quos nunc ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari, & eiſdem ſtari volumus & mandamus, & ſingulos juris & facti, ac quoſvis alios etiam ſubſtantiales defectus, ſi in eis vel aliquo eorum intervenerint, aut interveniſſe dici vel prætendi poſſint, ſupplemus. Et nihilominùs auctoritate & tenore prædictis ſtatuimus & ordinamus, voluimuſque & decernimus, ac etiam Aromatariis, eorumque Univerſitati, & Collegio hujuſmodi concedimus, & indulgemus.

Aromatarii in eorum Conſulatu tantum debitores conveniant. §. 4. Quòd nulli prorſus Aromatarii debitores ſuos pro cauſis ad ipſam Aromatariam ſpectantibus in alio Tribunali quàm Conſulatus ipſorum convenire ullo modo poſſint, alioquin qui ex eis hoc forum & judicium declinaverit, toties pœnam ſex ſcutorum, Eccleſiæ & Hoſpitali Sancti Laurentii in Miranda nuncupati de Urbe applicandorum, irremiſſibiliter incurrat.

Nemo etiam privilegiatus forum declinare poſſit. §. 5. Quodque omnes & ſingulæ perſonæ etiam Eccleſiaſticæ, ac quovis privilegio ſuffultæ, in & pro quibuſcumque pharmacis, & rebus medicinalibus ſoli Conſulatui in prima inſtantia ſubjectæ ſint & eſſe cenſeantur, omneſque cauſas, in quibus de hiſce rebus quoquo modo agitur, ſeu agi contingет pro tempore, in ſolo ipſius Conſulatus Tribunali in dicta prima inſtantia juxta fœl. recordat. Gregorii Papæ Decimi tertii prædeceſſoris noſtri Motus proprii formam, ac tenorem cognoſci, ac terminari debeant, exceptis tamen illis cauſis, in quibus in vim obligationis Cameræ Apoſtolicæ agetur.

§. 6. Et

Facultas Conſulum viſitandi, & puniendi Drogherios, & alios.

§. 6. Et inſuper liceat eiſdem Conſulibus præſentibus, & futuris abſque aliquo cujuſcunque impedimento, Drogherios, & omnes alios, qui Speciariæ, vel alias quaſcunque res medicinales ad prædictam artem quomodolibet ſpectantes, & illam concernentes. pro quibus rebus eidem Conſulatui pari modo ſubſiut, exceptis tamen his, quæ cum Protomedici interventu viſitari, & recognoſci debent, ſive in parva, ſive in magna quantitate vendiderint, etiamſi quamvis aliam artem mixtim exercuerint, viſitare, & recognoſcere, ac quidquid corrupti, aut vitiati, & adulterati in eiſdem repertum fuerit, ſive totum, ſive partem, necnon etiam ipſoſmet Aromatariorum libros, in quibus fraudes aliquas commiſſas derectum erit, projici, ac comburi facere, necnon dictas res vitiatas quaſcunque, ac corruptas vendentes, ſeu venales proponentes, & præparantes, juxtà delicti, & negligentiæ qualitatem debitis pœnis, non tamen corporis afflictivis efficere, quæ etiam pœnæ Eccleſiæ, & Hoſpitali præfatis eo ipſo applicentur, & applicatæ cenſeantur.

Fides libris Aromatariorum danda

§. 7. Ac quòd Aromatariorum libris, quos mercantili more, vel ſecundum uſum, & conſuetudinem dictæ Artis tenuerint, plena, & indubia ubique fides, in judicio, & extrà illud in omnibus juxtà formam Motus proprii piæ memoriæ Julii Papæ III. etiam prædeceſſoris noſtri ſuper hoc diſponentes, uſque ad quinquennium tantum, & non ultrà adhibeatur.

Debitores teneantur etiam pro rebus alteri deſervitis.

§. 8. Ac illi omnes, qui in hujuſmodi libris pro rebus inde habitis debitores ſcripti reperientur, intelligantur, & ſint uſque ad dictum tempus pro re ſcripta obligati, etiamſi res ipſæ non ſuo, ſed aliorum quorumvis uſui, de ipſorum tamen debitorum ordinatione inſervuiſſent, ſeu inſerviuiſſe dicerentur.

Præſcriptio 16. annorum tantùm contrà eos allegare poſſet. Ta vide declarationem in Bulla 41. S.D.N Pauli V. §. 15. num. 6.

§. 9. Taleſque debitores præſcriptionem aliquam contrà hujuſmodi Aromatariorum credita, ſi aliundè, quàm ex eorum libris probentur, tam quo ad futura, niſi poſt lapſum ſexdecim annorum juxta prædictæ Urbis Statuta, allegare, ſeu prætendere nequeant, non obſtaute, quòd forſan aliàs quodvis aliud præſcriptionis hujuſmodi tempus etiam magis breve per Julium, ac Gregorium prædictos, ſeu alios Romanos Pontifices ſimiliter prædeceſſores noſtros conceſſum, ſive ſtatutum reperitur.

Prioritatiſque, & potioritatis privilegium etiam contrà privilegiatos pro ſcut. 50. tantùm,

§. 10. Præterèa, quòd dicti Aromatarii pro quibuſvis pharmacis, & rebus medicinalibus, ac medelis per eos ad quaſvis infirmitates ſubminiſtratis, præferantur, & præferri omninò debeant omnibus & ſingulis aliis cujuſvis defuncti, vel decocti, aut aliàs quantumvis privilegiati non ſolventis creditoribus, etiam quantumvis potioribus, ac anterioribus, & quaſvis obligationes etiam Camerales, ac publica inſtrumenta etiam jurata, ac quavis hypotheca vallata, etiam cauſa dotis, & quaſvis alias clauſulas, ſeu cautelas in ſe continentes habentibus, uſque ad ſummam quinquaginta ſcutorum tantùm.

Aromatarii non veniunt in diſcuſſione.

§. 11. Neque ſub aliqua bonorum diſcuſſione comprehendantur, nullaque ceſſio bonorum, ſive quinquennalis, aut alia dilatio, vel Capitulum Odoardus, ſeu aliud quodlibet remedium, à jure, vel ex ſpeciali gratia Principis introductum, ſeu conceſſum contrà dictos Aromatarios, & in eorum præjudicium ſuper conſecutione ſuorum creditorum, occaſione medelarum, & aliarum rerum medicinalium debitorum uſquam valeat, nec debitoribus ipſis in aliquo ſuffragetur.

Executio ſub quovis prætextu retardari non poſſit.

§. 12. Et hæres defuncti ſolutionem rerum medicinalium hujuſmodi, pro quibus ipſe defunctus erat deſcriptus, debitor, & etiam funeralium, etiam prætextu, quòd adiverunt hæreditatem cum beneficio legis, & inventarii, retardare, vel differre, aut impedire minimè poſſit, quin executio ſuper bonis hæreditariis interim fiat.

Mulieres teneantur ſolvere res ipſis deſervitas etiam in vita maritorum.

§. 13. Mulieres verò, viris decoctis, vel mortuis, ſi hæreditas ſolvendo non ſit, teneantur ſolvere eas omnes res medicinales, quæ pro ipſiſmet mulieribus ſervierunt, licèt ſub nomine, & debito viri in dictis libris notatæ reperiantur, uſque ad ſummam tamen viginti quinque ſcutorum tantùm, factis priùs per eoſdem Aromatarios debitis diligentiis etiam judicialibus, contrà dictorum virorum ſic defunctorum, aut decoctorum bona.

Mulieres poſſint obligari pro ſe, & familia, Pro ſcut. 15.

§. 14. Et eædem mulieres pro rebus medicinalibus illarum filiis, & familiaribus, reliquæque familiæ de illarum ordine traditis, uſque ad ſummam quindecim ſcutorum obligare ſe poſſint.

Quando appellari poſſit a ſententia Conſulum, & de depoſito faciendo, & ubi ſit appellandum. In eo's, quod de Gubernatore notavi in rub.

§. 15. Nemini que licitum ſit à ſententia Conſulum prædictorum appellare, ubi de ſumma minori, quàm decem ſcutorum prævia debita Taxa reductorum agitur, ac minùs recurſum habere, niſi priùs facto actuali depoſito penès pro tempore exiſtentem ejuſdem Collegii Notarium. In aliis verò cauſis dictam ſummam excedentibus, Laicis videlicèt ad forum, ſeu Tribunal Capitolinum, vel ad Cameram Apoſtolicam, aut ipſius Cameræ Clericorum Decanum pro tempore exiſtentem, Prælatis verò, & perſonis Eccleſiaſticis ad Cameram prædictam duntaxat appellatio permiſſa intelligatur, ſemelque, & non ultra appellare, vel recurrere liceat, & hoc caſu tempore exiſtens Judex appellationum, ſeu Decanus Cameræ hujuſmodi, de eiſdem cauſis ſummariè, & de plano, ac ſine ſtrepitu, figura judicii ſola facti veritate inſpecta cognoſcere debeant.

Nullus Judex poſſit reaſſumere cauſas Aromatariorum.

§. 16. Pro præmiſſorum autem faciliori executione, & obſervatione diſtrictiùs inhibemus, atque interdicimus, nunc & pro tempore exiſtentibus, Gubernatori & Senatori ac etiam Vicario dictæ Urbis, necnon Auditori Cameræ prædictæ, eorumque Locum tenentibus ac quibuſvis aliis Judicibus, & Officialibus Eccleſiaſticis, ac ſæcularibus, quacunque auctoritate, & facultate ſuffultis, ne aliquas hujuſmodi cauſas reaſſumere, vel ad ſe avocare aut aliquem præmiſſa de cauſa debitorem ad eos recurrentem audire, vel admittere, nec ſeſe in illis contrà præſentium tenorem, etiam prætextu quarumcunque facultatum, & privilegiorum eis conceſſorum etiam ex officio, & ad cujuſcunque inſtantiam, vel alio quovis modo ingerere, ſeu immiſcere, minùſque ipſos Aromatarios, aut eorum Univerſitatem, aut Collegium hujuſmodi in aliquo ſuper præmiſſis moleſtare, vel impedire, ſeu moleſtantibus, aut impedientibus favere audeant, vel præſumant.

Clauſ. præſ.

§. 17. Decernentes præſentes nullo unquam tempore ex quocunque capite, vel cauſa de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, in jus, vel controverſiam vocari, aut adverſus illas quodvis juris, facti, aut gratiæ remedium impetrari poſſe, ſed ſemper, & omni tempore contrà, & adversùs quaſcunque impugnationes, validas, & efficaces exiſtere, ſuoſque effectus ſortiri, & obtinere. Ac ita in præmiſſis omnibus per ſuprà dictos, necnon alios quoſcunque Superiores, & Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, necnon Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, necnon eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in quavis cauſa & inſtantia, judicari & definiri debere, necnon irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſula derogatoria.

§. 18. Non obſtantibus præmiſſis, necnon conſtitutionibus, ordinationibus Apoſtolicis ſub quavis forma, & expreſſione verborum conceptis, necnon prædictæ Urbis juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis,

ſtatutis,

ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, necnon indultis, atque literis Apoſtolicis eidem Urbi, ac dilectis filiis Populo Romano, necnon Gubernatori, & Vicario Urbis, atque Auditori Cameræ Apoſtolicæ hujusmodi, necnon aliis Judicibus, Superioribus, & perſonis, ac locis piis. illorum quoque Adminiſtratoribus ſub quibuscunque tenoribus ac formis, necnon cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, atque aliis efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac efficaciſſimis, irritantibus quoque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam Motu ſimili, necnon ex certa ſcientia, atque de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam iteratis vicibus, necnon aliàs quomodolibet, & quandocunque conceſſis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorum quoque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, individua, necnon expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda eſſet, tenores hujusmodi perindè, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo; necnon forma in illis tradita obſervata inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſsè harum ſerie derogamus, necnon derogatum eſſe volumus, & decernimus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Sanctio pœnalis.

§. 19. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, conceſſionis, roboris adjectionis, mandati, ſuppletionis, ſtatuti, ordinationis, conceſſionis, indulti, inhibitionis, interdicti, ſingulorum decretorum derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare, &c.

Dat. P. A. 5 die 30. Dec.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, tertio Kalend. Januarii, Pontificatus noſtri Anno quinto.

XLVIII.

Quando S. R. E. Cardinales Diaconi, ad Ordinem Presbyteratus tranſeuntes, locum obtineant ante illos Cardinales, Presbyteros, qui poſt eos ad Cardinalatum aſſumpti fuerunt.

Alia de Cardinalibus tam Diaconis, quàm Presbyteris eorumque munere, & electione, plenè notavi ſuprà in Sixti V. Conſtit. 50. Poſtquam, in Tom. II. lib. 2.

Edita A. D. 1597.
Declaratio quoad Diaconos præſentes.

SAnctiſſimus D. N. D. Clemens Papa VIII. decrevit, ut qui in præſenti Cardinales Diaconi exiſtunt, ſi in Ordine Diaconatus per integrum decennium à die eorum promotionis ad Cardinalatum perſeveraverint, tranſeuntes ad Ordinem Presbyteratus, locum obtinere valeant ante omnes illos Cardinales Presbyteros, qui poſt illos ad Cardinalatum aſſumpti fuerint; dummodò decem ſaltem annis Cardinales Diaconis in eodem ordine remaneant.

Declaratio quoad Diaconos futuros.

§. 1. In poſterùm verò Cardinales Diaconi promovendi, eodem privilegio potiantur, uno hoc excepto, quod ipſis decennii tempus, non à die quo ad Cardinalatum evecti fuerint, ſed à die quo ad ordinem Presbyteratus promoveri potuerint, currere incipiat.

Actum P. A. 6. die 18. August.

Actum Romæ apud Sanctum Marcum, die Lunæ decima Auguſti, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſeptimo, In Conſiſtorio ſecreto.

XLIX.

Confirmatio, & extenſio Conſtitutionum editarum contrà extrahentes de Statu Eccleſiaſtico animalia, fruges & frumenta, etiam ex bonis Eccleſiaſticis collecta. Et contrà mercantes, vel retinentes in dicto Statu ſal exterum; Baronesque ab eorum ſubditis ementes frumentum ultrà ſuum uſum neceſſarium unius anni.

Hæ Conſtitutiones hic enunciatæ in Apoſtillis ſunt indicatæ, ibi videas. Iſta autem approbata eſt, & ampliata à Paulo V. in conſtit. 12. Inter. ubi etiam notabo infrà.

Quòd autem extrahentes Annonæ ſpecies extrà Statum Eccleſiaſticum, in Excommunicationem, & Cenſuras, certis caſibus non incurrant, declaravit infrà Gregor. XV. in conſtit. 30. Romani.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1597.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

FRumenti penuriam, non tam Dei judicio, à quo juſtè pro peccatis noſtris affligimur, quàm hominum avaritia, ac deteſtabili frumentario quæſtu, in locis maximè ditioni noſtræ temporali ſubjectis invaleſcentem, ejusque pretium hoc præcipuè anno falſis rumoribus, ac diverſis artibus nimis adauctum conſpicientes, in hoc unum præcipuè incumbendum duximus, ut ſubditi noſtri, ac pauperes hujus Almæ Urbis noſtræ, quos paterna charitate complectimur, quantum in nobis erit, ab iſta Annonæ caritate releventur.

Multi extrahunt frumenta, & Blada de Statu Eccleſiaſtico contrà Gregor. XIII. conſtit. 10. Volentes.

§. 1. Intelligentes itaque non ſine animi noſtri maxima perturbatione, quòd quamplures, tam ex ipſiſmet ſubditis, quàm alii propriæ ſalutis penitùs immemores, non obſtantibus tot conſtitutionibus per prædeceſſores noſtros, & præſertim ſelic. recordat. Gregorium XIII. ſuper prohibitione extrahendi frumenta, & alia Blada extrà Statum Eccleſiaſticum editis, ac pœnis in eis contentis, in dies maximam frumenti quantitatem extrà dictum Statum nobis immediatè ſubjectum, & ad ea loca, in quibus pretium adauctum eſſe audiunt, vel per ſe ipſos comportant, vel his, qui illud exportaturi ſunt, ſcienter vendunt; & non ſolùm propria ipſorum Frumenta, Bladaque, quæ ex prædiis ſuis, propriaque induſtria, & arte colligunt, verùm etiam, quæ ab aliis, & præſertim pauperibus ruſticis, Operariis, & Agricolis, ac etiam ſubditis, ſi Barones ſint, vili pretio ex negotiatione compararunt, & congeſſerunt.

Alii Frumenta recondita tenent contrà Bullam 5. Clemen. VII. lib. 1. & Bullam 19. Pii V. lib. 2.

§. 2. Alii verò frumenta prædicta, etſi non extrahunt, ita in horreis & in foveis recondunt, ac concluſa ſupprimunt, ut quam Dei benignitas aliquando populis fertilitatem anni concedit, ipſi avarè & ſordidè perturbare & vitiare non erubeſcunt, pœnas & cenſuras in conſtitutione per fœlicis recordat. Clementem Septimum, & Pium Papam Quintum prædeceſſorem noſtrum deſuper editis temerè incurrentes.

Alii Sal exterum mercantur contra Bullam 49. Gregor. XIII. lib. 2.

§. 3. Alii autem ſumpta occaſione, quòd aliquibus ab hinc annis, ob devaſtationem Salinarum Cervien. Miniſtri Cameræ, ut neceſſariam Salis quantitatem populis noſtri Status ſubminiſtrarent, illud ab exteris Regionibus convehi fecerunt, credentes ad inſtar Cameræ idem ſibi licere in præjudicium Cameræ noſtræ & animarum ſuarum perniciem, dictum ſal exterum & mercari & vendere, eoque uti temerè audent, nulla habita ratione pœnarum in Conſtitutione per fœl. recordat. Gregorium XIII. prædeceſſorem noſtrum, contrà inobedientes in hujusmodi materia inflictorum.

Hic itaque Pontif. Bullas Gregorii XIII. Pii IV. & Pii V. & Clemen. VII. & aliorum deſuper editas approbat cum pœnis ibidem ap-

§. 4. Ut his igitur malis radicitùs evellendis nova remedia adhibeantur, & quos charitatis vinculo potiùs, quàm pœnarum ſeveritate in officio hucuſque continere fruſtrà ſtuduimus, indignationis noſtræ, ac legum & Magiſtratuum ſeveritas, juſtitiæque gladius, ac debitas luendi pœnas timor exterreat, ac penitùs ab his cohibeat, hac præſenti, & perpetuò valitura conſtitutione, omnes & ſingulas

poſitis excommunicatione excepta.

conſtitutiones, à Gregorio Decimo-tertio, Pio Quarto, Pio Quinto, Clemente Septimo, & quibuſvis aliis Roman. Pontif. prædeceſſoribus noſtris ſuo cujuſque tempore, ſuper manutentione Annonæ, contra extrahentes Frumenta, Blada, Legumina, & omnia alia cujuſvis generis commeatus, ac mercantes ſal exterum, & alios ſupra nominatos, & infrà dicendos editis, pœnaſque etiam privationis Feudorum, ac confiſcationis aliorum quorumcumque bonorum, quoad Domicellos, & Barones, & amiſſionis Frumenti, Bladorum, Salis & animalium, ac ſcutorum quinque pro qualibet ſalma dicti Frumenti, ac duorum pro quolibet capite animalium, quoad omnes cum omnibus aliis & ſingulis in eis contentis, quoad ea quæ præſentibus non adverſentur, & excepta excommunicationis ſententia, quæ cùm ad medelam & ſalutem inventa ſit, ne animarum perniciem & interitum afferat, tàm ex ſuprà expreſſis caſibus, quàm in emendo Frumenta, & alia ultra uſum, conſulto tollenda & ſubmovenda duximus, ex certa ſcientia noſtra approbantes & innovantes, illarumque omnium tenores, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis & inſertis haberi volentes.

Adverte S. D. N. Paul. V. innovaſſe excommunicationem quoad extrahentes, in ſua Bulla cit. in rubr.

Aliaſque pœnas infligit.

§. 5. Univerſis & ſingulis tenore præſentium interdicimus, ne ſub indignationis noſtræ, & ſub jam dictis pœnis, nempe quoad Barones, Domicellos, Feudatarios, & ſubditos noſtros, quacumque etiam Ducali dignitate fulgentes, privationis Feudorum, ac confiſcationis aliorum bonorum & rerum quarumcumque; quo verò ad alias privatas perſonas cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis & conditionis, ultra amiſſionis Frumentorum, Bladorum, Leguminum, & animalium illa quomodolibet deferentium, necnon quinque ſcutorum pro qualibet ſalma, & duorum ſcutorum pro quolibet capite animalis, triremium pro prima vice ad decennium, ac deinde ſub capitis, ſive extremi ſupplicii, & confiſcationis omnium bonorum, ipſo facto & abſque alia declaratione incurrendis pœnis, Triticum, hordeum, Legumina etiam, ac omnis generis Frumenta, fruges, & animalia, etiam ex bonis Eccleſiaſticis collecta, à Terris & Locis dicti Status noſtri Eccleſiaſtici, abſque expreſſa noſtra, & à nobis obtenta in ſcriptis manu noſtra, ſeu ſucceſſorum noſtrorum ſolùm ſignata licentia, extrahere ſeu extrahi facere, vel extrahentibus vendere, neve dictum ſal exterum undecumque intra Eccleſiaſticæ noſtræ ditionis temporalis fines comportare, aut vendere, vel quoquo modo mercari, retinere, vel eo uti audeant vel præſumant.

Baronibus prohibet Frumenta, Blada & Legumina ultra uſum Anni à vaſſallis emere etiam ſub pœna capitis.

§. 6. Baronibus autem, Ducibus aut Domicellis prædictis, ne ab eorum ſubditis, per ſeipſos vel per interpoſitam perſonam, Frumenta & Blada, vel Legumina, præterquam pro ſuo, ſuarumque familiarum unius duntaxat Anni uſu emant, ſub jam dictis omnibus, ac etiam capitis pœnis ſtatuimus atque decernimus.

Camerario & Præfecto Annonæ juriſdictionem in contravenientes concedit.

§. 7. Mandantes dilectis filiis, noſtro & S. R. E. Camerario, & Annonæ Præfecto, quatenus contra prædictos delinquentes, ſeu in flagranti fuerint reperti, ſive ad Curiam denunciati fuerint, vel aliàs etiam ſecreto delati, ex officio ad executionem prædictarum pœnarum irremiſſibiliter procedant & procedi mandent, & faciant, & quoties opus fuerit bona confiſcata, feuda devoluta declarent, eaque Fiſco, & Cameræ noſtræ actualiter incorporari faciant.

Clauſulas derogatorias apponit.

§. 8. Non obſtantibus in contrarium facientibus quibuſcumque.

Dat. P. A. 6. die 13. Sept.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, decima-tertia Septembris, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſeptimo, Pontificatus noſtri Anno ſexto.

Inſtitutio trium Novitiatuum vel Seminariorum in tribus Monaſteriis Ordinis St. Baſilii in Italia, cum aſſignatione ſubventionis, per Commendatarios ipſorum Monaſteriorum eis annuatim præſtandæ.

In Regnis autem Hiſpaniarum, vide locorum inſtitutionem, quam præfinivit iſte Pontif. cum regulis reformationis infra in ejus Conſtitut. 103. Altiſſimi, ubi cætera remiſſivè indicabo.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1597.

Ad perpetuam rei memoriam.

Inſtitutio trium Novitiatuum pro Novitiis Ordinis S. Baſilii in Italia.

Cum ad ſublevandum Ordinem St. Baſilii, tria ejuſdem Ordinis Seminaria, ſeu tres Novitiatus, in quibus adoleſcentes & Novitii, litteris Græcis & Latinis operam dent. Unum videlicet in Sicilia, & in Monaſterio magno nuncupato St. Salvatoris Meſſanenſis dicti Ordinis; alterum verò in Regno Neapolitano; & tertium in Monaſterio Cryptæ Ferratæ, in Agro Romano nullius diœceſis, ſeu in Monaſterio in Urbe propediem erigendo inſtitui valde expediat.

Quoad recipiendos & educan. Novitios, vide ordinationes infra in Conſtitut. 83. ia ſuprema.

§. 1. Nos quibus ſummoperè cordi eſt, modis omnibus Deo juvante efficere, ut ejus Ordinis Religioſi, in dies optatos & fœlices in viis Domini progreſſus faciant, atque uberes in Eccleſia Dei fructus more majorum ſuorum, & præcipuè Sancti eorum Patriarchæ Baſilii proferant, omnibus & ſingulis Commendatariis quorumcumque Monaſteriorum, Prioratuum, & aliorum Regularium locorum dicti Ordinis in Sicilia, Calabria, & aliis Italiæ partibus, in quibus nimirum Seminaria Eccleſiaſtica Latina non ſunt, ſeu etiam ſi erecta ſint, iis per dictos Commendatarios, portio aliqua actu non perſolvitur, conſiſtentium, quavis illi dignitate, auctoritate & conditione, etiam Cardinalatus honore præfulgeant, in virtute ſanctæ obedientiæ, harum tenore præcipimus & mandamus, ut eam omnem ratam portionem vel pecuniam, quam ipſi ratione Commendarum, Monaſteriorum, Prioratuum & locorum hujuſmodi, Seminariis Eccleſiaſticis Latinis pro quolibet centenario, ſingulis annis perſolvere tenerentur, quatenus ibidem Seminaria Latina hujuſmodi non ſint, aut ipſi dictis Seminariis Latinis contributionem aliquam actu non perſolvant, de cætero perpetuis futuris temporibus, Procuratori, ſeu Procuratoribus dictorum Seminariorum, ſeu Novitiatuum à dilecto filio Theodoro moderno ac pro tempore exiſtente Abbate Generali Congregationis Italiæ Ordinis præfati, ſeu à Capitulo generali ejuſdem Ordinis pro tempore deputatis & deputandis, pro ſuſtentatione & manutentione dictorum Seminariorum, ſeu Novitiatuum Ordinis hujuſmodi, ad omnem illius, vel illorum requiſitionem, ac omni & quacumque excuſatione, mora & dilatione poſtpoſitis, perſolvere debeant & teneantur. Quos Commendatarios à ſolutione ratæ ſeu portionis vel pecuniæ hujuſmodi eiſdem Seminariis Latinis in poſterum faciendis, perpetuò eximimus & liberamus. Necnon Procuratori ſeu Procuratoribus, ſic ut præmittitur deputatis aut deputandis, eam omnem ratam ſeu portionem vèl pecuniam ab ipſis Commendatariis, ſeu eorum affictuariis propria auctoritate exigendi, levandi, ac in uſus dictorum Seminariorum, ſeu Novitiatuum convertendi, licentiam & auctoritatem per præſentes tribuimus & impartimur.

Aſſignatio annui ſubſidii eis præſtandi à Commendatariis Monaſteriorum d. Ordinis.

Applicatio beneficiorum ſpectantium ad collationem Conventus & Capituli S. Salvatoris, pro Novitiis d. Monaſterii S. Salvatoris.

§. 2. Quoniam verò extant quædam beneficia ſimplicia Eccleſiaſtica, regularia ſive ſæcularia, tàm in Siciliæ quàm in Calabriæ Provinciis, quæ ad Capituli ſeu Conventus Monachorum dicti Monaſterii Sancti Salvatoris liberam collationem, ſeu proviſionem ſpectant & pertinent, quorum quidem aliqua tantum nunc reperiuntur unita ſeu applicata Seminario, ſeu

Novitiatui ejuſdem Monaſterii, cætera vero cùm vacant à dicto Capitulo & Conventu liberè conferuntur. Idcirco nos eorumdem beneficiorum non unitorum qualitates, ſituationes, confines, vocabula, invocationes, veroſque annuos valores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illa omnia & ſingula, cùm primum per ceſſum vel deceſſum, aut aliàs quovis modo vacaverint, dummodò dictorum beneficiorum collatio ſeu proviſio ad prædictum Capitulum, ſeu Conventum Monachorum dicti Monaſterii Sancti Salvatoris liberè ſpectet & pertineat, prædicto Seminario, ſeu Novitiatui perpetuò annectimus, unimus & incorporamus.

Approbatio unionis & applicationis jam factæ.

§. 3. Et eorum quæ hactenus unita, applicata ſeu incorporata ſunt, unionem, applicationem & incorporationem, eadem auctoritate noſtra confirmamus, & approbamus.

Facultas Procuratoris dicti Novitiatus capiendi poſſeſſionem dictor. beneficiorum, & eorum fructus exigendi propria auctoritate.

§. 4. Ita quòd Procuratori dicti Novitiatus liceat propria auctoritate, eorumdem beneficiorum, & illorum bonorum ac illis annexorum poſſeſſionem, ſeu quaſi, ex nunc prout ex tunc, cùm ut præfertur vacaverint, dicti Seminarii aut Novitiatus nomine, liberè apprehendere, & cùm unioni locus factus fuerit, eorum fructus, reditus & proventus propria auctoritate perpetuò exigere, percipere & levare, ac in Seminarii ſeu Novitiatus hujuſmodi uſus & utilitatem convertere, alicujus licentia ſuper hoc minimè requiſita.

Clauſ. Præ.

§. 5. Decernentes, unionem, annexionem & incorporationem aliaque præmiſſa, perpetuò valida & efficacia fore & eſſe, nec per quaſcumque noſtras & pro tempore exiſtentium Romanorum Pontificum, etiam in craſtinum aſſumptionis ad Apoſtolatus apicem editas & edendas, conſtitutiones & regulas, etiam unionum effectu non unitarum revocatorias, revocari, aut ſub iis comprehendi. Sicque per quoſcumque Judices & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari & definiri debere, necnon irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſula derogatoria.

§. 6. Non obſtantibus noſtra de unionibus committendis ad partes, vocatis quorum intereſt, & exprimendo vero valore, ac Lateranenſis Concilii noviſſimè celebrati, uniones perpetuas niſi in caſibus à jure permiſſis, fieri prohibentis, aliiſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Monaſteriorum & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus.

Exemplorum fides.

§. 7. Volumus autem quòd præſentium tranſumptis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 8. die 10. Oct.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die decima Octobris, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, Pontificatus noſtri Anno ſexto.

LI.

Confirmatio, & innovatio gratiarum & privilegiorum omnium, etiam per viam excommunicationis conceſſorum Ordinibus tàm Fratrum Minorum Regularis obſervantiæ, quàm St. Claræ, & Tertii Ordinis de Pœnitentia St. Franciſci, in communione & ſub tribus votis eſſentialibus viventium, in his quæ Concilio Tridentino, & decretis Fratrum Reformatorum non adverſantur.

Ejuſmodi confirmationes plerique prædeceſſores, & ſignanter Clemens VII. Paulus IV. Gregorius XIII. & Sixtus V. ediderunt, infrà in hoc Tomo III. Sed illis conſulto prætermiſſis, hanc poſui ut pleniorem; Regulam verò, & alia de Ordine St. Franciſci, vide ſuprà apud Conſtitut. 5. Honorii III. Salet. ubi plenè notavi in Tomo I. lib. 1. fol. 66.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1597.

Ad futuram rei memoriam.

Ordinis Fratrum Minorum de obſervantia commendatio.

RAtio Paſtoralis officii noſtri exigit, atque efflagitat, ut quorum Religionem, ac virtutem Sedi Apoſtolorum totique Eccleſiæ non modò illuſtrem, & præclaram, ſeu utilem etiam, ac neceſſariam eſſe animadvertimus, eoſdem noſtris, & ejuſdem Sedis Apoſtolorum honoribus, ac beneficiis libenter proſequamur. Cùm verò ex bonis, & commodis ſpiritualibus Ordinis Mendicantium, ea longè, lateque pateant, ſemperque patuerint, quæ à ſacro Ordine Fratrum Minorum de Obſervantia, ab ipſis fundatæ Religionis initiis, in omnes Chriſtianæ Reipublicæ Provincias profluxerunt, quotidiéque profluunt, & promanant, faciendum nobis eſſe ſtatuimus, ut in eodem Ordine, noſtris, & Sedis Apoſt. gratiis atque muneribus honeſtando, nihil Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum benignitati ac ſtudio concedamus.

Plurimarum gratiarum, & indultorum à multis Romanis Pontificibus conceſſio.

§. 1. Cùm igitur pro parte dilecti Filii Joan. Bapt. Moles Commiſſarii Generalis in Romana Curia Ultramontanæ Familiæ prædicti Ordinis de Obſerv. expoſitum fuerit, ex ipſius Sedis benigna dignatione provenire, ut Romanus Pontifex quandoque prædeceſſorum ſuorum Romanorum Pontificum geſta innovet, ac Apoſtolica auctoritate innovata, & reſtaurata muniat & fulciat, & in priſtinum ſtatum reponat ac reducat, necnon propterea nonnulli Romani Pontifices prædeceſſores noſtri quaſdam gratias, conceſſiones, indulgentias & peccatorum remiſſiones, abſolutiones etiam plenarias, libertates, prærogativas, favores, immunitates, exemptiones, declarationes, facultates, multaque alia privilegia, & indulta, tàm prædictis Fratrum Minorum quam St. Claræ, ac Tertio de Pœnit. nuncupatæ Ordinibus, illorùmque Superioribus, Fratribus, Monialibus & Sororibus, ac utriuſque ſexus perſonis, & Monaſteriis, Domibus, Eccleſiis & Locis quibuſcumque dictorum Ordinum nunc & pro tempore exiſtentibus, in genere vel in ſpecie, etiam per modum communicationis, ſive extenſionis privilegiorum aliis Ordinibus eorùmque Domibus & Eccleſiis, & utriuſque ſexus perſonis Ordinum mendicantium & non Mendicantium exiſtentibus conceſſorum, conceſſerunt, aut jam conceſſa confirmarunt & approbarunt, prout in ſingulis conceſſionibus, & declarationibus, & litteris eorumdem prædeceſſorum expeditis pleniùs dicitur contineri.

Generalis Commiſſarii pro eorum confirmatione petitio.

§. 2. Cùm autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, illa quæ ſæpiùs Apoſtolica auctoritate prædicta munita exiſtunt, Majorem obtineant roboris firmitatem, pro parte prædicti Joan. Baptiſtæ Moles, nobis fuit humiliter ſupplicatum, ut prædictis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, favoribus, conſervatoriis, declarationibus, facultatibus, diſpenſationibus, gratiis, conceſſionibus, indulgentiis & indultis, pro illorum obſervantia, noſtræ approbationis robur adjicere, aliàſque in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 3. Nos

Hujus Pœnitentiæ approbatio, in his quæ Conc. Trid. non adverſantur, vel decretis Fratrum Reformatorum.

§. 3. Nos igitur, qui omnium votis, præſertimque illorum, qui ſub ſuavi Religionis Jugo, divinis laudibus, & Chriſtianæ Religionis augmento incumbentium perſonarum tranquillitati & commoditati conſulunt, libenter annuimus, eaſque favoribus proſequimur opportunis, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, quæcumque præmiſſa, ac omnia & ſingula alia privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, conſervatorias, declarationes, facultates, diſpenſationes, gratias, conceſſiones, indulgentias, & indulta ſpiritualia & temporalia, etiam per modum communicationis, & extenſionis inter ſe & cum aliis Ordinibus Mendicantibus & non Mendicantibus, ejuſdem Fratrum Minorum Regularis obſervantiæ, & St. Claræ, & de Pœnitent. Tertio Ordinibus, etiam in Congregatione ſub trium votorum ſubſtantialium profeſſione, & eorumdem Superiorum Ordinis Minorum Regularis obſervantiæ hujuſmodi obedientia degentibus, ipſorumque Superiorum Fratribus, Monialibus, Sororibus, ac utriuſque ſexûs etiam ſingularibus perſonis, necnon Monaſteriis, Domibus, Eccleſiis & Locis quibuſcumque in genere & in ſpecie, etiam per ſolam ſignaturam, etiam vivæ vocis oraculo, ut præfertur, aut aliàs per eoſdem Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac nos & Sedem prædictam ſub quacumque forma, & expreſſione verborum conceſſa, ac etiam iteratis vicibus approbata, necnon omnibus & ſingulis in eis forſan contentis clauſulis, decretis & declarationibus quibuſcumque, ac ſingulas deſuper etiam pluribus vicibus confectas literas, & in eis contenta, & inde ſequuta quæcumque, illorum omnium tenores & formas datas, affectus & decreta in illis appoſita, acſi de verbo ad verbum infererentur, & in his eſſent inſerta, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, dicta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ex certa ſcientia (in his omnibus, in quibus decretis Concilii Tridentini non adverſentur, ſalvis etiam decretis à nobis in favorem Fratrum Reformatorum conceſſis) approbamus & confirmamus, ac innovamus, perpetuamque roboris firmitatem obtinere, & firmiter obſervari, necnon Ordinibus Fratrum Minorum Regularis Obſervantiæ, & Sanctæ Claræ, ac Tertio de Pœnitentia nuncupato, etiam in Congregatione ſub obedientia Fratrum Minorum de Obſervantia hujuſmodi degentibus Superioribus Fratribus, Monialibus etiam Tertiariis nuncupatis, Sororibus, Perſonis, Monaſteriis, Domibus & Eccleſiis & locis prædictis, etiam per modum communicationis, & extenſionis hujuſmodi ſuffragari, illiſque frui, uti & gaudere, quando & quoties opus fuerit, poſſe & debere, in judicio & extra, ac etiam in foro conſcientiæ, in omnibus & per omnia, ac ſi ſpecialiter & expreſſe eiſdem Fratrum Minorum, & St. Claræ & Tertio de Pœnitentia Ordinibus per nos conceſſa fuiſſent, decernimus. Supplentes omnes & ſingulos juris & facti, ac ſolemnitatum etiam de juris neceſſitate, aut aliàs quomodolibet requiſitarum, forſan omiſſarum, & alios quoſcumque defectus, ſi qui forſan intervenerint in eiſdem.

Executorum hujus conſt. deputatio.

§. 4. Quocirca Venerabilibus Fratribus Mantuæ, & Toy, Epiſcopis, ac dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, per eaſdem præſentes committimus & mandamus, quatenus ipſi vel duo, aut unus eorum, per ſe vel alium ſeu alios, faciant auctoritate noſtra præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, plenum eorum effectum ſortiri, illiſque omnes, quos concernunt, pacificè frui & gaudere. Non permittentes quemquam deſuper contra præſentium tenorem ſub quovis prætextu & cauſa, etiam defectu intentionis noſtræ per quoſcumque quomodolibet indebitè moleſtari, quinimò quicquid in contrarium attentari vel fieri contingerit, omnia ſemper in priſtinum reponi. Contradictores quoſlibet, & rebelles, etiam per quaſcumque, de quibus eis videbitur, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, & alia opportuna juris & facti remedia, appellatione quacumque poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis. Sicque per quoſcumque Judices & Commiſſarios, ac S. R. E. Cardinales, necnon ſacri Palatii Apoſtolici cauſarum Auditores, ſublata eis quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, judicari & definiri debere.

Clauſula derogatoria.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam prædeceſſoris noſtri, de una, & in Concilio Generali de duabus dietis, dummodò ultra tres dietas aliquis præſentium vigore ad judicium non trahatur, aliiſque Apoſtolicis Conſtitutionibus, ac Provincialibus & Capitularibus ſtatutis & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis & litteris Apoſtolicis, etiam in forma brevis per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac etiam nos, & Sedem prædictam, etiam Motu proprio, ac ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac cum quibuſvis irritativis, annullativis, ceſſativis, etiam privilegiorum eorum revocativis, reſtrictivis, reſervativis, exceptivis, reſtitutivis, declarativis, mentis atteſtativis, ac derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis & inſolitis clauſulis quomodolibet, etiam pluries conceſſis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, etiam quòd in eis caveatur expreſſe, quod illis nullatenus, aut non niſi ſub certis modo & forma derogari poſſet, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, Motu, ſcientia, & auctoritate ſimilibus derogamus. Aut ſi aliquibus communiter vel diviſim, ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 6. Verùm quia difficile foret præſentes litteras ad ſingula quæque loca, in quibus forte opus eſſet, deferri, volumus, & pariter Apoſtolica auctoritate decernimus, quòd illarum tranſumptis manu alicujus ex Secretariis cujuſvis prædictorum Prælatorum Generalium, ac Romanæ Curiæ Commiſſarii, & ſuorum ſucceſſorum, aut Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo officii alterius eorumdem, aut alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, ſeu Curiæ Eccleſiaſticæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die vigeſima Decembris 1597. Pontificatus noſtri Anno ſexto.

D. P. An. 6. die 20. Dec.

LII.

Acceptatio devolutionis Ducatus Ferrariæ, mox recuperati, ejuſque & redituum incorporatio Rever. Cameræ Apoſt. ac ſubjectio Bullæ Pii V. de Terris S. R. E. non infeudandis.

Hæc Pii V. Conſtitutio eſt Num. 35. ſuprà in Tomo II. lib. 2. Ubi de ſua materia plenè dixi.

Edita A. D. 1598.

LIII.

Ferrariæ Ducatus ad R. Cam. Apoſt. devolutus eſt per obitum Alphonſi Ducis abſque aliqua declaratione.

SAnctiſſimus in CHRISTO Pater & Dominus noſter Dominus Clemens divina providentia Papa Octavus.

§. 1. Quoniam per obitum Alphonſi Eſtenſis Ferrariæ Ducis, Ducatus & ſtatus Ferrariæ, cum omnibus Civitatibus, Terris, Caſtris, fortalitiis, Portubus, locis, membris, juriſdictionibus, juribus, ac aliis annexis & connexis, de quibus à Sede Apoſtolica & ſuis prædeceſſoribus Romanis Pontificibus idem Alphonſus, ſive ejus anteceſſores, inveſtiti fuerunt, ſeu aliàs quomodolibet illos & illa à Sede præfata tenuerunt & habuerunt, ad eandem Sedem & Cameram ſuam Apoſtolicam, tum ex forma inveſtiturarum, ſeu aliarum conceſſionum de eis factarum, tum vigore conſtitutionis fœl. recordationis Pii Papæ Quinti prædeceſſoris editæ ſub Dat. 4. Calend. Aprilis, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto, Pontificatûs ſui Anno ſecundo, reverſi & reverſa, & devoluti ac devoluta exiſtunt, & utile eorum dominium cum directo conſolidatum eſt, etiam abſque aliqua alia ulteriori acceptione, declaratione, ac poſſeſſionis apprehenſione, & aliàs juxta prælatam conſtitutionem Pii V. ad quam in omnibus & per omnia, & in omnibus ejus partibus relationem haberi voluit.

Hic tamen Pont. d. devolutionem acceptavit.

§. 2. Nihilominus pro potiori cautela, & jura juribus addendo, & conſtitutioni inhærendo, de venerabilium fratrum ſuorum S. R. E. Cardinalium conſilio pariter & aſſenſu, Statum & Ducatum prædictum cum omnibus Civitatibus, Terris, Caſtris, Fortalitiis, Portubus, locis, membris, & aliis annexis & connexis, per obitum prælati Ducis Alphonſi, ſeu aliàs ad eamdem Sedem devolutum, & devoluta, & utile illorum dominium cum directo conſolidatum eſſe declaravit, & hujuſmodi reverſionem, devolutionem, & utilis cum directo dominio conſolidationem acceptavit, ipſumque Ducatum & Statum Ferrariæ, cum omnibus ſupra dictis, Sedi Apoſtolicæ & Cameræ reverſum, unitum, & incorporatum eſſe, ac cenſeri decrevit & declaravit omni meliori modo.

Et d. Ducatum d. Cameræ incorporavit, & SS. Petro & Paulo dicavit.

§. 3. Et quatenus opus ſit, eundem Ducatum & Statum de novo eidem Sedi & Cameræ univit & incorporavit, & diſpoſitioni conſtitutionis præfatæ Pii V. ſubjacuiſſe, & ſubjacere, ſimiliter decrevit & declaravit, Deoque Omnipotenti, Beatæ Virgini, ac SS. Apoſtolis Petro & Paulo, perpetuò tribuit & dedicavit.

Actum P. A. 6. 19. Januarii.

Die 19. Januarii 1598. apud S. Petrum, in Conſiſtorio ſecreto, Romæ.

Sequitur alia itidem declaratio, & applicatio.

Edita An. D. 1598.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & D. N. D. Clemens divina providentia Papa Octavus.

Idem Pont. Deo agit gratias de recuperatione d. Ducatus.

§. 4. Dixit, Ducatum & Statum Ferrariæ jam fuiſſe recuperatum, idque ſola Dei Omnipotentis miſericordia factum eſſe, & propterea illi ingentes eſſe gratias agendas, præſertim cùm id abſque ulla ſanguinis effuſione contigerit.

Iteratòque illum Cam. Apoſt. incorporat cum ſuis fructibus & B. Mariæ & SS. Apoſt. Petro & Paulo conſecrat.

§. 5. Et iteratò ut magis enixam, & exploratam ejus voluntatem oſtendat, jura juribus addendo, Ducatum & Statum præfatum, omneſque illorum reditus, eidem Sedi & Cameræ Apoſtolicæ univit & incorporavit, & diſpoſitioni conſtitutionis Pii V. editæ ſub Dat. 4. Calend. Aprilis, Pontificatus ſui Anno ſecundo, ſubjacuiſſe, & ſubjacere ſimiliter decrevit, Deoque Omnipotenti, Beatæque Mariæ Virgini, & SS. Apoſtolis Petro & Paulo, quorum ope id factum fuit, perpetuò addixit & conſecravit.

Dat. P. A. 7. 11. Februarii.

Romæ apud Sanctum Petrum, die undecima Februarii, milleſimo quingenteſimo nonageſimo octavo.

Juriſdictio & facultates S.R.E. Cardinalis de latere Legati in Alma Urbe dimiſſi, ob diſceſſum Summi Pontificis verſus Civitatem Ferrariæ, & alia loca Status Eccleſiaſtici.

Hujuſmodi legationum Bullas tres tantummodò de quampluribus in hoc opere ponendas duxi, ut ſuprà in Tomo I. lib. 1. tibi ſignificavi in Pauli III. Conſtitut. 16. Licet.

Edita An. D. 1598.

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Procemium.

LIcèt poteſtatis plenitudo deſuper nobis commiſſa ſit, & univerſi gregis Dominici, divina diſponente clementia, curam habeamus, finem tamen humanæ poſſibilitatis excedere non valentes, conſiderantesque, quòd circa ſingula per noſmetipſos Apoſtolicæ ſervitutis debitum abſolvere non poſſumus, nonnumquam aliquos & præcipuè S. R. E. Cardinales in ſollicitudinis noſtræ partem aſſumimus, ut ipſis vices noſtras ſupplentibus, miniſterium nobis deſuper commiſſum, favente pietate ſuperna, faciliùs & ſalubriùs exequamur. Et quamvis ad cunctorum Chriſti fidelium, Provincias, Civitates, & loca paternum ſtudium & diligentiam adhibeamus, ad Almam Urbem tamen noſtram, aciem noſtræ conſiderationis paternis affectibus dirigentes, illam, Cives, incolas, & habitatores ejuſdem, tamquam peculiares filios, & devotos diligentiori cura intuemur, & ſuper eorum fœlici regimine pacifico & tranquillo, ut præſerventur à noxiis, & optatis perfruantur incrementis, ſpecialiter providere deſideramus.

Hic Pontifex profecturus Ferrariam & alias loca ſui Status, Legatum Romæ relinquit Inicum Avalos S. R. E. Cardinalem cum poteſtate.

§. 1. Cùm itaque ex graviſſimis & urgentibus cauſis animum noſtrum moventibus, ad Civitatem & Ducatum noſtrum Ferrarienſem ac alias Provincias, Civitates, & loca temporalis ditionis Eccleſiaſticæ dimiſſis in eadem Urbe Palatii noſtri, & Curiæ Cameræ Apoſtolicæ cauſarum auditoriis, necnon Gubernatore, ſeu Vicecamerario, ac Vicario, ſeu ejus Locumtenente, & Senatore, & Dataria, & Cancellaria noſtra, cum plumbo, Capella, & ejuſdem Cancellariæ, & aliis Curiæ Romanæ Officialibus, nos conferre intendamus. Nos interim bono & fœlici Urbis, & Romanæ Curiæ prædictarum regimini providere volentes, & ad te potiſſimum, quem etiam in magnis & arduis Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ negociis verſatum, eximia probitate & fidelitate, rerumque gerendarum experientia, & præcipua prudentia, ac integritate comprobatum habemus, mentem noſtram convertentes, ac ſperantes, quòd ea quæ tibi duxerimus committenda, gratia tibi aſſiſtente divina, circumſpectè, prudenter, juſtè, & fideliter exequeris. Te in Urbe prædicta, ejuſque territorio, & diſtrictu, ac Civitatibus, Terris, & locis illi adjacentibus, noſtrum & dictæ Sedis Legatum de latere, necnon omnium Tribunalium, & Officialium, ac Miniſtrorum etiam juſtitiæ, tàm in ſpiritualibus quàm temporalibus, generalem & ſpecialem Superintendentem, de Venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium conſilio, auctoritate Apoſtolorum tenore præſentium, uſque ad beneplacitum, vel ad eamdem Urbem reditum noſtrum dumtaxat, creamus, conſtituimus, & etiam deputamus.

Almam Urbem & in ea degentes etiam exemptos gubernandi &c.

§. 2. Dantes tibi harum ſerie pariter, & concedentes plenam, liberam, & omnimodam poteſtatẽ, & facultatem, ac auctoritatem Urbem, Civitates, & loca prædicta cum eorum territoriis, diſtrictibus, & pertinentiis, necnon perſonas, cives, habitatores etiam Curiales, & ipſam Romanam Curiam

ſequentes ſeu ad camdem undecumque venientes, dum in ea fuerint, ſeu in ea degentes, & incolas ejuſdem, cujuſcumque ſtatus, gradus, Ordinis, præeminentiæ, dignitatis, etiam Pontificalis fuerint, ac ejuſdem Romanæ Curiæ Officiales exiſtant, etiamſi ſe exemptos à quòcumque Legationis officio prætenderent, noſtro & dictæ Romanæ Eccleſiæ nomine gubernandi, regendi & adminiſtrandi, ac prout cæleſtis gratiæ infuſio, & tua prudentia perſuadebunt, reformandi & corrigendi, occupata recuperandi, necnon illa & alia deformata in priſtinum & debitum ſtatum reducendi.

Cauſas criminales, via appellationis & recurſus cognoſcendi.

§. 3. Cauſas civiles & criminales Eccleſiaſticas & ſpirituales, etiam beneficiales ac matrimoniales, & etiam prophanas, ad forum Eccleſiaſticum & ſæculare quocumque jure ſpectantes, ac mixtas, intra terminoa tuæ Legationis, & Vicariatus hujuſmodi, per viam appellationum quarumcumque, vel recurſus, unà cum negocio principali, conjunctim vel diviſim, vel aliàs prout tibi viſum fuerit, ac cum omnibus & ſingulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis & connexis, per te vel alium ſeu alios audiendi, cognoſcendi, etiam ſummariè, ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu, ut præfertur, & cum reiteratione terminorum ex ſtylo Curiæ, ſeu natura obſervari conſuetorum, ac etiam cum illorum omiſſione, illaſque decidendi & terminandi.

Sententias quaſcumque exequendi.

§. 4. Et quaſcumque ſententias, per te ſeu etiam alios Judices quoſcumque latas, tàm in Romana Curia quàm extra eam, etiamſi in rem tranſiverint judicatam, executioni debitæ, cum decreto literarum executorialium, ſeu mandati executivi, & cum invocatione brachii ſæcularis demandandi. Dictarum cauſarum cognitionem, terminationem, & executionem in caſibus recurſus, prout expedire judicaveris, ſuſpendendi.

Curiales & Officiales coercendi.

§. 5. Ac etiam in ipſa Urbe, quamdiu ab ea abſentes fuerimus, in quoſcumque Curiales, & ipſam Curiam ſequentes, & Officiales quoſcumque ipſius Curiæ noſtræ, ac quæcumque Urbis Tribunalia, & ipſorum officiorum & Tribunalium Præſidentes, cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis & conditionis fuerint, omnimodam juriſdictionem, & generalem ac ſpecialem ſuperintendentiam exercendi.

Diſcordias componendi.

§. 6. Necnon etiam inter Comites, Barones & Milites, Dominos temporales & nobiles, & perſonas alias ſæculares & Eccleſiaſticas, necnon Communitates & Univerſitates, ac Populos, & omnes alios ſæculares diſcordes, & differentes, Terrarum, locorum, & diſtrictus prædictorum pacem & concordiam faciendi, & inter eos pro hujuſmodi pace & concordia inducias indicendi, ipſoſque ad eas, & ipſarum obſervantiam quibuſcumque pœnis, diſtrictionibus, ſententiis & cenſuris, prout tibi videbitur, compellendi, concordes in unitatia & charitatis vinculo conſovendi & confirmandi.

Rebelles, bannitos, delinquentes puniendi.

§. 7. Rebelles & delinquentes, ejuſdem Romanæ Eccleſiæ hoſtes, cenſuris & pœnis, tàm Eccleſiaſticis quàm aliis etiam pecuniariis, & corporis afflictivis coërcendi & corrigendi, ac ad noſtram & dictæ Romanæ Eccleſiæ unitatem reducendi. Ac præterea pro bannitorum & perditorum hominum profligatione & extirpatione, Tibi non ſolùm in Urbe & diſtrictu prædictis, ſed etiam in Provinciis noſtris adjacentibus Patrimonii, Campaniæ, & Maritimæ, ac illarum Civitatibus, Terris, & locis quibuſcumque, noſtras vices & voces, ac omnimodam facultatem, poteſtatem, auctoritatem, & arbitrium contra quoſcumque bannitos, facinoroſos, eorumque receptatores, fautores, complices, & ſequacea, necnon contra Communitates, Univerſitates, ac Civitates, Terras & Caſtra intra terminos tuæ Legationis & Vicariatus hujuſmodi, & alios cujuſcumque præeminentiæ, vel dignitatis exiſtant Barones, Feudatarios, Duces, & quavis auctoritate fulgentes, etiam extrajudicialiter, ac manu regia, & ſecundùm voluntatem, beneplacitum, diſpoſitionem, ac arbitrium tuum, appellatione, recurſu, & reclamatione quibuſcumque remotis & rejectis, procedendi ad capturam, torturam, etiam nulla indiciorum decreta copia, aut aliquo præfixo termino ad defenſiones faciendas, illoſque omnes & ſingulos puniendi, tam in rebus & bonis quàm in perſonis, etiam uſque ad pœnam ultimi ſupplicii incluſivè. Ac ſententias quaſcumque corporales & ultimi ſupplicii, etiam in contumaciam, legitimis indiciis non præcedentibus, à quibuſvis Judicibus latas, ſtatim exequendi: Domos, vineas, poſſeſſiones, arces, fortalitia, mœnia, & alia quævis bona rebellium & delinquentium devaſtandi, demoliendi, ac publicandi: Conjunctos, affines, & conſanguineos delinquentium, & aliorum prædictorum ad illorum redemptionem cogendi: Præcipiendi Communitatibus, Domicellis, Baronibus, & particularibus perſonis, ut homines & animalia & alia neceſſaria pro bannitorum profligatione, & alia neceſſitatibus ſine aliqua mercede accommodent: Ac præterea quoſcumque alios delinquentes pœnis pecuniariis, exilii, & relegationis, ac etiam ultimi ſupplicii puniendi, ac puniri mandandi: Atque ſub eiſdem pœnis, ac privationibus præcipiendi Capitaneis, Ductoribus, Officialibus, & omnibus Militibua, tàm Legionariis quàm etiam ſtipendiariis, ad omnem requiſitionem, ſeu à te deputatorum, ſine aliqua mercede ad arma capienda & ad loca ipſis imperata accedendum, pugnandum, loca invadendum, renitentes occidendum, qui ſine licentia recedere non poſſint. Et in eventum quod dicti ſicarii, banniti, & delinquentes, vel alii inobedientea in aliqua civitate, caſtro, ſeu fortalitio, & alio quovis loco mediatè vel immediatè Sedi Apoſtolicæ ſubjecto reperiantur, ſi Communitas, Univerſitas, Barones & alii ad quos ſpectabit, eoſdem ſicarios & inobedientes, & alios quoſcumque etiam non culpabiles, ad omnem requiſitionem, ſeu tuorum Officialium, vinctos, in tuis vel eorumdem Officialium manibus tradere recuſaverint, & ſeu reſtiterint, tormenta bellica mœnia Civitatis, Oppidi, & Fortalitii hujuſmodi quatiendi, expugnandi, & uſque ad demolitionem violenter ingrediendi, etiamſi homicidia, & mortes non culpabilium accidentaliter inde ſecutæ ſint, ſine ullo, tàm ſpiritualium quàm temporalium pœnarum incurſu. Necnon Tibi tuiſque Miniſtris, Officialibus, & Militibus, in omnes armatos & conventicula, niſi ſtatim ſe in dictorum Miniſtrorum manibus dedant, impetum faciendi, & contra reſiſtentes prædictos ſeu fugientes archibuſia exonerandi, nec propterea de morte ſecuta teneantur. Novas quoque tales & nominationes, pro bannitorum & facinoroſorum extirpatione, expenſis Cameræ Apoſtolicæ ad tuum libitum imponendi. Quoſcumque etiam Principes, Duces, Barones, Civitates, Caſtra, Communitates & Univerſitates, auſu temerario conaubus tuis quocumque modo ſe opponentes, anathematis gladio feriendi, illos invadendi, exercitum cogendi, ac contra eos, ut publicos hoſtes pugnandi, Ducatibus, Principatibus, Baroniis, & feudis, privilegiis, ac bonis illos perpetuò privandi, ſpoliandi, eorumque Civitates, Caſtra, loca, & feuda quæcumque Cameræ noſtræ Apoſtolicæ perpetuò uniendi, applicandi, & incorporandi ipſo facto abſque alia Judicis declaratione. Necnon cum quibuſvis Principibus vicinis & longinquis ſuper remiſſionibus bannitorum & aliorum delinquentium hinc inde conventiones faciendi; quæ poſtquam factæ fuerint, à nobis & Sede Apoſtolica approbatæ cenſeantur, prout ex nunc ap-

probamus. Atque à Communitatibus & Univerſitatibus quarumcumque civitatum & locorum frumentum, vinum, ſtramina, & alia victui neceſſaria arbitrio tuo, ſubminiſtrari faciendi. Atque omnia & quæcumque delicta contra quaſcumque perſonas, tàm Eccleſiaſticas quàm ſæculares commiſſa, etiam in crimine læſæ Majeſtatis, exceptis tamen contentis, juxta diſpoſitionem juris communis in primo capite, ſecuta vel non ſecuta condemnatione notoria vel occulta, etiam eorum, quibus taleæ & nominationes impoſitæ fuerunt, etiam elapſo anno remittendi. Non obſtantibus fœl. rec. Pii Papæ Quinti, & aliis conſtitutionibus Summorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum de bannitis loquentibus, quibus ad tuum libitum derogare poſſis, ipſoſque delinquentes ad ſuum ſtatum, & honorem reſtituendi, in omnibus caſibus gratiandi & componendi, etiamſi ſint rebelles & diffidati (impoſito tamen illis donec pacem habuerint, arbitrio tuo, exilio à loco commiſſi delicti. Ac ſalvos conductus ad libitum prædictis concedendi, atque omnia alia in præmiſſis omnibus & ſingulis, ac circa ea neceſſaria & opportuna, ac tibi benè viſa, etiam ſpeciali nota digna, quæ Nos ipſi facere poſſemus, faciendi, mandandi, & exequendi, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium damus, tradimus, atque concedimus. Volumus autem & Apoſtolica auctoritate decernimus, quòd præmiſſorum occaſione, irregularitatis labem ſive notam minimè incurras, nec incurrere cenſearis.

Clauſulæ contrariorum ſublativæ.

§. 8. Non obſtantibus præmiſſis, ac quorumcumque Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum conſtitutionibus, ac quarumcumque Civitatum, Terrarum, Locorum, Communitatum, & Univerſitatum ſtatutis, conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis quibuscumque perſonis, etiam Pontificali, Ducali, & quavis alia dignitate præditis ac fulgentibus, quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, ad effectum præſentium, ſpecialiter & expreſſe, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine derogamus, contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter vel diviſim, ab eadem ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Facultas conferendi certa beneficia.

§. 9. Ceterùm, ut erga perſonas noſtri & Apoſtolicæ Sedis devotas, te gratioſum ac liberalem valeas exhibere, tibi, ut quæcumque beneficia Eccleſiaſtica ſimplicia dumtaxat, ac perſonalem reſidentiam non requirentia, quorum fructus, reditus, & proventus ſecundùm communem æſtimationem verum annuum valorem viginti-quatuor ducatorum auri de Camera non excedant, in Alma Urbe noſtra, & in illius diſtrictu, durante tua legatione hujuſmodi, vacatura (illis quæ ad collationem alicujus ex venerabilibus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, reſpectu Epiſcopatuum, titulorum, ſeu diaconiarum, aut etiam indultorum, vel aliàs quocumque modo pertinent, dumtaxat exceptis) quorum collatio & proviſio diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter, vel aliàs, ex quacumque cauſa, etiam de neceſſitate exprimenda, præterquam ratione familiaritatis noſtræ; aut Cardinalium viventium, generaliter reſervata, ſeu ex quavis generali reſervatione affecta fuerint, quibusvis perſonis idoneis, quibus tibi videbitur, etiam quæcumque quotcumque, & qualiacumque, invicem tamen compatibilia beneficia Eccleſiaſtica, obtinentibus & expectantibus, auctoritate Apoſtolica conferre, & illis providere pariter, liberè & licitè poſſis & valeas, facultatem & auctoritatem ſimiliter concedimus & indulgemus. Decernentes collationes, proviſiones & alias diſpoſitiones per te de hujuſmodi beneficiis faciendi perinde validas, firmas, & efficaces fore & eſſe, ac ſi à nobis ipſis factæ forent.

Clauſulæ ſublatæ.

§. 10. Sicque ab omnibus cenſeri, & ita per quoſcumque Judices Ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuscumque non obſtan.

§. 11. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtræ Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, aliiſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, & Baſilicarum & Eccleſiarum quarumcumque, in quibus beneficia hujuſmodi forſan fuerint, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Dat. P. An. 7. 3. Aprilis

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annullo Piſcatoris, die 3. Aprilis, milleſimo quingenteſimo nonageſimo octavo, Pontificatus noſtri Anno ſeptimo.

LIV.

Declaratio, quòd Officiales & Curiales, tàm ſequentes Sanctitatem ſuam in ejus ab Urbe diſceſſu, quàm in ea remanentes, ſint verè Curiales, eorumque gaudeant prærogativis, & beneficia eorumdem Sedi Apoſtolicæ remaneant affecta.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1598.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa hujus declarationis

CUm ob nonnullas graves & urgentes cauſas, ad Civitatem & Ducatum noſtrum Ferrarienſem, cum pleriſque Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, & nonnullis noſtris & Romanæ Curiæ Officialibus propediem, annuente Domino, nos conferre, ac ibidem, & in aliis forſan temporalis ditionis Eccleſiaſticæ locis per aliquot menſes commorari ſtatuerimus: Cumque in Alma Urbe noſtra cauſarum, & literarum Audientiam, necnon etiam Cancellariam noſtram Apoſtolicam relinquamus, & prætereà diverſi ejuſdem S. R. E. Cardinales, aliique Romanæ Curiæ Officiales in eadem Urbe remaneant. Nos, ne propterеà dubitatio aliqua circa Curiales ac Officiales ejuſdem Romanæ Curiæ oriatur, providere volentes.

Declaratio quod tàm ſequentes Papam, quam remanentes in Urbe, Curiales remanent.

§. 1. Hac noſtra conſtitutione, tàm eos qui nos ſequentur, quàm eos qui in dicta Urbe remanſerint, ſive Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſive Officiales & Curiales, aut alii quicumque eamdem Romanam Curiam ſequentes, fuerint, unam tantùm & non duas Romanas Curias conſtituere, eoſque omnibus ſingulis gratiis, privilegiis, antelationibus, prærogativis, declarationibus, indultis, facultatibus, conceſſionibus, & conſuetudinibus, etiam quoad acceptationes & proviſiones beneficiorum faciendas, quibus Cardinales, Officiales, Curiales, & alii prædicti, dum Nos in dicta Curia in eadem Urbe reſidemus, de jure & conſuetudine utuntur, potiuntur, & gaudent, ſeu uti, potiri & gaudere poſſe & debere, perinde ac ſi nos in eadem Urbe reſideremus, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, decernimus & declaramus.

De diſceſſu habes in conſtitut. præced.

§ 2. Nec-

Eorumque beneficia affecta hot Sedi Apoſtolicæ.

§. 2. Necnon etiam eamdem Curiam cenſeri volumus quoad beneficia, quæ tàm in dicta Urbe, & in Civitatibus & locis ad quæ accedemus, & in quibus in itinere eundo & redeundo pro tempore moram trahemus, quàm per obitum illorum qui Nos & Curiam noſtram ſequentur, ſeu ad Nos, & ad eamdem Curiam pro eorum negotiis accedent, & in itinere, ſive eundo ſive redeundo diem claudent extremum, quomodolibet vacabunt, neminemque de illis præter Nos diſponere poſſe.

Et ita judicari debere præcipit.

§. 3. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari & definiri debere, irritumque & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, pariter decernimus & declaramus.

Quibuſcumque non obſtan.

§. 4. Non obſtantibus quibuſvis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. An 7. 10. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 10. Aprilis 1598. Pontificatus noſtri Anno 7.

LV.

De luctuoſa Tyberis inundatione in Urbe & ejus diſtrictu, indictioneque publicarum ſupplicationum ad divinam miſericordiam implorandam.

Edita A. D. 1599.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus ſervorum Dei. Dilectis filiis Clero & Populo Almæ Urbis noſtræ, cæteriſque Chriſti fidelibus in eadem Urbe, ejuſque diſtrictu exiſtentibus, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Tyberis inundatio maxima & luctuoſa.

§. 1. MAnus Domini, manus Patris, manus illa potens & ſalutaris, quæ ſola dum juſtè vulnerat, piè medetur, ipſa tetigit nos, Filii dilectiſſimi. Fluvius Tyberis, extra alveum ripaſque ſuas diffuſus, tanta aquarum copia Urbem, ſuburbia, prata, & agros inundavit, & in tantam, non in planis ſolum, ſed in editioribus etiam locis, crevit altitudinem, quantam neque nos, neque majores noſtri meminerunt. Quæ Urbis facies, quis aſpectus per hos dies fuerit, planè luctuoſus & miſerabilis, quæ hominum, ædificiorum, & rerum ad vitam victumque quotidianum neceſſariarum, pernicies & jactura extiterit, nec ſine acerbiſſimo doloris ſenſu commemorari poteſt, nec certè commemorari eſt neceſſe. Vos ipſi oculis veſtris cuncta perſpexiſtis, & paſſi eſtis, & nos etiam vidimus; oculiſque & manibus in Cælum elevatis, cùm præ doloris magnitudine, cor noſtrum diſrumperetur, & quaſi cera colliquefactum eſſet, omnium miſerias paterno affectu & miſeratione complexi fuimus.

Quam propter gentium peccata eveniſſe hic Pontifex enunciat.

§. 2. Sed hujus tantæ eluvionis, & calamitatis cauſæ, non ex principiis naturalibus curioſè nimis inquirendæ ſunt, & ex eorum opinionibus, qui dicentes ſe ſapientes, ſtulti facti ſunt, tamquam ſi gentes eſſemus quæ ignorant Deum; ſed potiùs, ut Chriſtianos decet, in timore & tremore, veriorem magiſque intimam harum ærumnarum originem intra noſmetipſos perveſtigemus. Ac niſi nos ipſos fallere, & decipere velimus, peccata ipſa reſpondebunt nobis, & iniquitates quæ multiplicatæ ſunt nimis coram Deo. Abyſſus enim peccatorum, abyſſum aquarum, & inundatio inundationem evocavit.

Quiſque igitur convertatur à via ſua mala & revertatur ad Dominum.

§. 3. Ne tamen, filii, puſillo animo ſitis, neve, quod abſit, cor veſtrum obduretis ut indomiti & obſtinati peccatores ſolent, qui plagis Dei deteriores fiunt, quorum miſeram & miſerandam conditionem exprimit Jeremias verbis illis: Domine, percuſſiſti illos, & non doluerunt, attriviſti eos, & renuerunt accipere diſciplinam; induraverunt facies ſuas ſupra petram, & noluerunt reverti. Vos autem, filii, non ſic; ſed revertimini ad Dominum in toto corde veſtro, in jejunio, & fletu, & planctu; & pœnitentiæ ſalutaris tabulam apprehendite, ne pereatis in diluvio aquarum multarum iræ Dei, & juſti judicii ejus. Deus enim noſter pius eſt, miſericors, & præſtabilis ſuper malitia; qui non vult mortem peccatoris, ſed magis ut convertatur & vivat. Plaga hæc, ſi ſapitis, ſi intelligitis, ſi noviſſima providetis, non eſt ad mortem, ſed ad ſalutem. Corripuit vos Dominus, ſed non in furore ſuo, imò verò in viſceribus miſericordiæ ſuæ, ut Pater, qui hic, in hac brevi & caduca vita filiis flagella adhibet, ut in æternùm parcat. Quem enim diligit Dominus caſtigat, & tamquam filiis offert ſe vobis. Surgite & vos cum filio prodigo, & ite ad Patrem veſtrum, qui vos vocat, qui apertis brachiis vos expectat, & ad complexum & pacem & reconciliationem invitat. Clamate ad Dominum in fortitudine, & ex intimo corde verba illa pronunciate; Omnia quæ feciſti nobis, Domine, in vero judicio feciſti, quia peccavimus tibi, & mandatis tuis non obedivimus, ſed da gloriam Nomini tuo, & propitius eſto peccatis noſtris propter Nomen tuum. Denique convertatur unusquiſque à via ſua mala, & qui Ninivitas peccantes imitati eſtis, imitamini pœnitentes.

Mariæ Virginis & Principum Apoſtolorum auxilium imploret.

§. 4. Ite ad Matrem Gratiarum, & Advocatam peccatorum, ad Beatiſſimam ſemper Virginem DEI genitricem MARIAM, & illius opem atque auxilium implorate. Ite ad Glorioſiſſimos Apoſtolorum Principes Petrum & Paulum, peculiares Patronos hujus Almæ Urbis, qui Evangelii doctrinam cum ſanguine tradiderunt. Hi enim ſunt Glorioſi Principes Terræ, & Patres & Paſtores Eccleſiæ; præcipuè verò Urbis Romæ, qui eam ad hanc gloriam provexerunt, ut Gens Sancta, Populus electus, Civitas Sacerdotalis & Regia, per ſacram Beati Petri Sedem Caput Orbis effecta, latiùs præſideret Religione divina, quàm dominatione terrena. Obite in ſpiritu humilitatis, & animo contrito ſacras Beatiſſimorum Apoſtolorum Baſilicas, & fortiſſimorum Martyrum memorias, quibus velut propugnaculis Roma cincta eſt, Plorate coram Domino, & preces cum lacrymis fundite, ut per merita & interceſſionem Sanctorum qui cum CHRISTO regnant, veniam atque indulgentiam impetremus.

Ceſſent vitia & vigeant virtutes.

§. 5. Pacem igitur cum fratribus habete, ceſſent odia & inimicitiæ; ne, ſi manus plenas ſanguine extendatis, avertat Deus oculos ſuos à vobis. Libido, intemperantia, luxuries tollatur, & cætera vitia, quibus iracundia Dei provocatur. Vigeat modeſtia, temperantia, & miſericordia in pauperes. Nunc enim latiſſimus pietati propoſitus eſt campus, vitii potiſſimum qui ditiores ſunt, peccata ſua elemoſynis redimant, & pauperum inopiam ſua abundantia ſublevent. Quod ut ſincera cum alacritate faciant, omnes quanta poſſumus cum efficacia, in Domino hortamur. Nam ſi propter omnium peccata hæc plaga à Deo immiſſa eſt, ad omnes ſeu pauperes, ſeu divites pertinere debet, vel per miſeriam vel per miſerationem; ut dum corporis noſtri, quod unum eſt in Domino, membra quædam patiuntur, cætera compatiantur. Sumite igitur arma militiæ noſtræ, non carnalia, ſed potentia Dei, quibus ipſe Deus exercituum fortiſſimus, & Omnipotens vincitur; pœnitentiam, orationem, jejunium, & eleemoſynam. His enim placatur Deus, qui ſi viderit opera veſtra bona, & quia converſi eſtis ab omni via mala in ſinceritate cordis veſtri, revertetur & ipſe à furore iræ ſuæ, & non peribitis.

Indicit propterea h. Pontif. ſolemnes ſupplicationes & proceſſiones ab Baſilicas B. Mariæ Majoris & B. Petri.

§. 6. Atque ut tantò ardentius ad divinorum Sacramentorum medicinam accurratis, & ut veterem hominem exuentes, mente & ſpiritu renovati, ambuletis in novitate vitæ: Nos ad Baſilicas Principis Apoſtolorum, & Sanctæ MARIÆ Majoris de Urbe proxima hebdomada, quarta videlicet hujuſce menſis Januarii, diebus per Nos eligendis, ſolemnes ſupplicationes & proceſſiones, ut moris eſt, indicimus. Ad quas Baſilicas vel earum alteram, Nos ipſi unà cum venerabilibus fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus ac Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis in Romana Curia exiſtentibus, ac Chriſtianorum Regum & Principum Oratoribus in Urbe commorantibus, aliiſque Prælatis atque Officialibus Romanæ Curiæ & Magiſtratibus ejuſdem Urbis, vobiſque Clero & Populo comitantibus, debita animi & corporis demiſſione ſupplices adire, ipſaſque ſupplicationes & proceſſiones celebrare conſtituimus.

Hortatur morantes in Urbe ad eas, alios verò extra morantes ad alias Eccleſias viſitandas, & alia hic expreſſa implenda.

§. 7. Ut verò à divina bonitate atque clementia uberiores communis ac ſalutaris pœnitentiæ fructus capiamus, vos univerſos & ſingulos, cæteroſque utriusque Sexus Chriſti fideles, in dicta Urbe ejusque diſtrictu exiſtentes, per viſcera miſericordiæ DEI noſtri hortamur atque obſecramus, ut qui in eadem Urbe erunt, dicta hebdomada, vel ſaltem altera ſequente, poſtquàm præſentes litteræ publicatæ fuerint, ſalutari pœnitentiæ Sacramento ad præteritas culpas diluendas ſic ſe præparent, ut Deus placatus flagella ſuæ iracundiæ avertat, Romam ab omnibus periculis eripiat, ac populum in Urbe, ejusque diſtrictu exiſtentem, ſalvum atque incolumem tueatur. Et vos quidem, & ii qui in Urbe fuerint, prædictas Principis Apoſtolorum, & Sanctæ MARIÆ Majoris de Urbe Baſilicas, aut earum alteram; qui verò extra Urbem in dicto diſtrictu extiterint, Eccleſiam, ſeu Eccleſias per locorum Ordinarios, ſeu eorum Vicarios, aut de eorum mandato, & iis deficientibus, per eos, qui ibi curam exercent animarum, deputandam ſeu deputandas, quocumque die, vel quibuſcumque diebus ejuſdem vel ſequentis hebdomadæ, vel ſequentis jejunent; & prætereà pauperibus & indigentibus perſonis, aut locis piis eleemoſynas arbitrio ſuo erogantibus, atque intra hoc tempus, tàm primæ quàm ſecundæ hebdomadæ, alicui Presbytero ab Ordinario loci approbato, peccata ſua confiteantur, & Dominica prima aut ſecunda, vel alio dictæ prioris, aut ſequentis hebdomadæ die, ut ſuprà dictum eſt, ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum devotè ſuſcipiant. Regularibus verò perſonis utriusque ſexus in clauſtris perpetuò degentibus, aut aliis in carcere exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate, ſeu alio quocumque impedimento detentis, qui ſuperiùs expreſſa, vel eorum aliqua facere & implere nequiverint, Presbyter Confeſſarius quem elegerint, prædicta omnia & ſingula, vel in aliud, proximum tamen tempus, prorogandi facultatem habeat.

Indulgentias eiſdem elargitur.

§. 8. Quæ omnia, ut vos & prædicti Chriſti fideles eo libentiùs præſtare ſtudeatis, quò uberius ſpiritualibus muneribus, & gratiis vos reficiendos eſſe cognoveritis; de Omnipotentis Dei miſericordia, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ex illa ligandi atque ſolvendi poteſtate, quam Deus nobis licèt indignis, contulit, theſauros Eccleſiæ, quorum diſpenſatores ejus benignitate facti ſumus, copioſe aperientes, univerſis & ſingulis prædictis, qui præmiſſa modo & forma præſcriptis fecerint & impleverint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, veniam, & remiſſionem, ſicut in Anno Jubilæi viſitantibus certas Baſilicas intra & extra Urbem concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus & impartimur. Necnon iiſdem Chriſti fidelibus utriusque ſexus, tàm laicis quàm Eccleſiaſticis, ſive ſæcularibus, ſive cujuſvis Ordinis & Congregationis ſeu inſtituti Regularibus, indulgemus, ut ſibi eligere poſſint quemcunque Presbyterum Confeſſarium, tàm ſæcularem quàm cujuſvis Ordinis vel inſtituti Regularem ex approbatis ab Ordinariis locorum, ut præfertur, qui eos ab omnibus excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis & cenſuris, à jure vel ab homine, quovis modo & cauſa latis ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus & enormibus etiam in caſibus, tam locorum Ordinariis, quam nobis & Sedi Apoſtolicæ, etiam in litteris die Cœnæ Domini legi conſuetis, atque alias etiam per quaſcumque noſtras, vel Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodolibet reſervatis, in foro tantum conſcientiæ, hac vice ſolum abſolvere, & inſuper vota quæcumque (Religionis & Caſtitatis dumtaxat exceptis) in alia pia & ſalutaria opera commutare, injuncta tamen eis & eorum cuilibet in ſupra dictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, ac aliis ejus arbitrio injungendis, poſſint & valeant.

Jubetque Ordinariis diſtrictus Urbis, & aliis hanc publicent Conceſſionem.

§. 9. Mandantes propterea, & in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè præcipientes omnibus venerabilibus fratribus, Epiſcopis & aliis quibuſcumque locorum dicti diſtrictus Ordinariis, & aliis ſupra dictis, ad quos pertinuerit, ut, cum præſentium litterarum tranſumpta aut exempla acceperint, illa ſtatim per ſuas Eccleſias, Civitates, Oppida, Terras, Loca, Diœceſes publicent & promulgent, & publicari ac promulgari faciant, Cleroque & Populo ſibi ſubjecto ſolemnes proceſſiones & ſupplicationes indicant & celebrent.

Declaratio dictæ conceſſionis.

§. 10. Per præſentes autem non intendimus ſuper aliqua irregularitate, publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate aut inhabilitate, quoquo modo contracta, aliquam facultatem tribuere, diſpenſandi ſeu habilitandi, aut in priſtinum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſcientiæ. Neque etiam iis præſentes noſtras litteras, qui ab aliquo Judice excommunicati, ſuſpenſi vel interdicti, ſeu alias in ſententias, & cenſuras incidiſſe declarati, vel publicè denunciati fuerint, niſi intra tempus celebrationis hujusmodi Jubilæi ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, neque pariter hæreticis aut ſchiſmaticis ſpecialiter declaratis ſeu condemnatis, ullo modo ſuffragari poſſe aut debere.

Derogatio contrariorum.

§. 11. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus abſolvendi facultas in certis tunc expreſſis caſibus, ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles vel diſſimiles Jubilæi, indulgentiarum, aut facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat cuiquam ſuffragari queant; necnon regula noſtra de non concedendis indulgentiis ad inſtar, ac quorumcumque Ordinum & Congregationum, ſive inſtitutorum Regularium, juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, eiſdem Ordinibus & Congregationibus, atque inſtitutis, quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis eorumque totis tenoribus ſpecifica & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio aut expreſſio habenda, vel quævis alia forma exquiſita ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, forma in illis tradita penitùs pro ſervata habentes, hac vice ſpecialiter, nominatim & expreſſe ad effectum præſentium derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 12. Volumus autem ut præſentium tranſumptis, vel exemplis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur his ipſis litteris, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum

D. P. An. 7. 23. Januarii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono, decimo Calend. Februarii, Pontificatus noſtri Anno ſeptimo.

LVI.

Quod Monachi Congregationis B. MARIÆ Fulien. Ciſtercien. Ordinis St. Benedicti, in Proceſſionibus, aliisque actibus publicis, omnibus Fratribus Mendicantibus præferantur.

Inſtitutionem hujus Congregationis vide ſuprà in Tomo II. in Conſtitut. 32. Sixti V. Religioſos lib. 1. ubi omnia quæ iſtam reſpiciunt Congregationem indicavi.

Edita An. D. 1599.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

REgis pacifici, qui regnat in Cœlis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ad ea per quæ perſonarum quarumlibet, præſertim vitam Monaſticam ducentium, & mundanis ſpretis illecebris in ſolitudine piæ vitæ, & aſſiduis orationibus vacantium, quieti & tranquillitati conſulitur; ac litibus & controverſiis, quæ inter perſonas præfatas, & alios Regularis vitæ profeſſores ortæ ſunt, & oriri poſſunt, occurritur, libenter intendimus; & his quæ propterea providè decreta fuiſſe dicuntur, ut firma perpetuò & illibata perſiſtant, libenter cùm à nobis petitur, Apoſtolici muniminis adjicimus firmitatem.

Congregatio S. R. E. Cardinalium deputatorum, inper controverſiis Regularium cenſuit in actibus publicis, Monachor. Congregat. Fulienſis præferendos eſſe Fratribus Mendicantibus.

§. 1. Exhibita ſiquidem nobis nuper pro parte dilecti filii Joannis à Sancto Nicolao Procuratoris generalis Congregationis Beatæ MARIÆ Fulienſis, Ciſtercienſis Ordinis, petitio continebat, quòd aliàs Congregatio Venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ R. E. Cardinalium ſuper negotiis Epiſcoporum & regularium deputatorum, ad litibus & controverſiis, quæ tunc ortæ erant & oriri poterunt in futurum, inter Monachos & Fratres dictæ Congregationis Fulienſis hujuſmodi, ex una, ac Fratres Ordinum Mendicantium partibus ex altera, ratione præcedentiæ in proceſſionibus & aliis actibus publicis, ſalubriter obviandum & occurrendum; re diligenter & maturè diſcuſſa, Fratres dictæ congregationis, uti Monachos præferendos eſſe, ac præferri debere Fratribus Mendicantibus, primumque & digniorem locum in functionibus & actibus publicis jure obtinere: Nec Monachos dictæ Congregationis à Fratribus Ordinum Mendicantium hujuſmodi in hoc moleſtari poſſe, neque debere cenſuit & ordinavit, prout in ipſo decreto & ſcripturis deſuper confectis plenius continetur.

Sed hoc decretum non ſervabatur in Civitate Burdegalenſi.

§. 2. Et licèt decretum hujuſmodi ubique inviolabiliter ab omnibus obſervari, nec illi in aliquo contraveniri deberet, nihilominùs dilecti Filii Fratres dicti Ordinis Mendicantium Civitatis Burdegalenſis illud non aliter obſervantes, dilectos filios Monachos Monaſterii dictæ Congregationis in dicta Civitate exiſtentis, litibus & controverſiis, cauſa & occaſione præcedentiæ hujuſmodi, involvere, ipſamque præcedentiam ſibi attribuere & arrogare non deſiſtunt in non leve præjudicium Monachorum Congregationis ſuper eadem præcedentia ab ipſis Fratribus Mendicantibus, vano prætextu contingat impediri; & ad litibus & controverſiis hujusmodi jam de præſenti ortis, & in futurum veriſimiliter oriturís maturè obviandum, nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus tranquillitati Monachorum dictæ Congregationis Fulienſis conſulere, ac aliàs in præmiſſis opportunè providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Hic modo Pontif. d. decretum approbat.

§. 3. Nos igitur, qui fideles quoslibet pacis & quietis amœnitate perfrui ſummoperè peroptamus, eumdem Joannem Procuratorem generalem, ſimulque dictam Congregationem Fulienſem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes ipſumque Joannem à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliisque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes: Necnon litis & cauſæ, ſi quæ deſuper inter Monachos Congregationis, & Fratres Mendicantes hujuſmodi, ubilibet pendeat, ſtatum & merita, aliorumque hic etiam forſan de neceſſitate exprimendorum; ac etiam decreti, ſcripturarum prædictorum, & inde ſecutorum quorumcumque tenores etiam veriores, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes; Necnon cauſam ad nos avocantes, litemque hujusmodi penitùs extinguentes, perpetuumque ſilentium deſuper eiſdem Fratribus Mendicantibus imponentes, bujuſmodi ſupplicationibus inclinati, decretum & ordinationem prædicta, ac prout illa concernunt, omnia & ſingula in dictis ſcripturis contenta quæcumque, cum omnibus & ſingulis inde ſecutis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò approbamus & confirmamus; ac illis perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; omneſque & ſingulos, tàm juris quàm facti, ac ſolemnitatum, de jure, uſu, vel conſuetudine, aut aliàs quomodolibet requiſitarum, vel neceſſariarum, ac quoſvis alios, etiam quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, aut interveniſſe, dici vel cenſeri poſſint ſupplemus; ac decretum & ordinationem prædicta perpetuò valida & efficacia fore & eſſe, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere.

Et ubique ſervari præcipit.

§. 4. Necnon à dilectis filiis Ordinis Mendicantium hujusmodi Superioribus & Fratribus, nunc & pro tempore exiſtentibus, ac quibuſvis aliis, ad quos nunc quomodolibet ſpectat, & ſpectare poterit in futurum, perpetuò firmiter & inviolabiliter, ac ubique, præſertim in dicta Civitate Burdegalenſi, obſervari & adimpleri debere decernimus.

Excommunicationis pœnam contravenientibus ſtatuit.

§. 5. Et nihilominùs pro potiori cautela, omnibus & ſingulis Superioribus & Fratribus quorumcumque Ordinum Mendicantium præſentibus & futuris, præſertim verò dictæ Civitatis Burdegalenſis, in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, per contravenientes eo ipſo, abſque alia declaratione incurrenda, à qua non niſi per Romanum Pontificem tantùm pro tempore exiſtentem, præterquam in mortis articulo conſtituti, abſolvi poſſint, ne dictam Congregationem Fulienſem, ac illius Monachos nunc & pro tempore exiſtentes, ſuper præmiſſis aut eorum aliquo, moleſtare, inquietare, aut quoquo modo impedire præſumant, ſeu audeant, diſtrictiùs inhibemus.

Clauſulas præſervativas apponit.

§. 6. Decernentes, præſentes litteras, ſub quibuſvis ſuſpenſionibus vel derogationibus, etiam à Sede Apoſtolica vel ejus Legatis, & aliàs quomodolibet emanatis & emanandis, comprehendi non poſſe, & quoties eas revocari, ſuſpendi, aut eis in aliquo derogari, ſeu contra illas aliquid concedi contigerit, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum reſtitutas eſſe & cenſeri. Et ſic per quoſcumque Judices, & locorum Ordinarios, alioſque Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ac cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate judicari & definiri debere; ac ex nunc irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, eiſdem auctoritate & tenore decernimus.

Executores deputat.

§. 7. Quocircà Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopo Burdegalenſi, & Epiſcopo Vaſanenſi, ſeu

eorum Officialibus, & dilecto filio Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per præſentes committimus & mandamus, quatenus ipſi vel duo aut unus eorum, per ſe vel alium ſeu alios, præſentes litteras & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Joannis Procuratoris generalis, ac Monachorum Congregationis Fulienſis hujuſmodi fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra Joannem Procuratorem, ac Monachos prædictos, & eorum ſingulos, confirmatione, approbatione, adjectione, ſuppletione, inhibitione, decreto, ac omnibus præmiſſis, noſtriſque præſentibus litteris hujuſmodi pacificè frui & gaudere. Non permittentes eos vel eorum aliquem deſuper per quoſcumque, quavis auctoritate fungentes, quomodolibet indebitè moleſtari. Contradictores, moleſtatores quoslibet ac inobedientes & rebelles, per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo; necnon legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras & pœnas prædictas, etiam iteratis vicibus aggravando, interdictum Eccleſiaſticum imponendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contrariis omnibus derogat.

§. 8. Non obſtantibus fœlicis recordationis Bonifacii Papæ octavi prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali de duabus dietis edita, dummodò aliquis auctoritate præſentium ultra tres dietas ad judicium non trahatur, ac quibuſvis aliis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictorum Congregationis & Ordinis Fratrum Mendicantium, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus; privilegiis quoque indultis & literis Apoſtolicis Ordini Mendicantium hujuſmodi, ac illius Superioribus, Fratribus & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, irritantibuſque & aliis decretis quomodolibet, etiam Motu proprio, etiam conſiſtorialiter conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi eiſdem Superioribus, & Fratribus Mendicantibus hujuſmodi, vel quibuſvis aliis, communiter vel diviſim, ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Dat. P. A. 8. 9. Februarii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die nona Februarii, milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono, Pontificatus noſtri Anno octavo.

LVII.

Quod Archiepiſcopi & Epiſcopi Oleum Sanctum exhiberi faciant Ordini B. MARIÆ de Monte Carmelo, pro miniſtranda extrema unctione ejuſdem Ordinis infirmis.

Quamplura de hoc Ordine indicavi ſuprà in Conſtitut. 8. Honorii III. Ut vivendi, fol. 83. lib. 1. ibi videas.

Edita An. D. 1599.

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis & Epiſcopis præſentes litteras inſpecturis ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Petitio Ordinis Carmelitarum.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, quòd licèt Regulares prædicti Ordinis conſueverint recipere ab Archiepiſcopis & Epiſcopis Oleum ſacrum pro miniſtranda infirmis Regularibus ejuſdem Ordinis extrema unctione, nihilominùs nonnulli Archiepiſcopi, Epiſcopi, & Suffraganei Oleum Sacrum hujuſmodi prædictis Religioſis tradere recuſant. Quare nobis humiliter ſupplicari fecit prædictus Procurator generalis, ut in præmiſſis opportunè providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Papæ proviſio de qua in rubr.

§. 1. Nos igitur hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ſuper Conſultationibus & negotiis Epiſcoporum & Regularium Præpoſitorum ſententia, Fraternitatibus veſtris per præſentes committimus & mandamus, ut prædictis Ordinis Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo ubivis exiſtentibus Regularibus, quandocumque Sacrum Oleum pro adminiſtranda ejuſdem Ordinis reſpectivè Regularibus infirmis extrema Unctione petierint, illud vos in veſtra diœceſi promptè ac liberaliter exhibere faciatis, ac quoſcumque Suffraganeos veſtros, ut ſimiliter in ſua quiſque diœceſi ipſis Ragularibus Oleum Sacrum tradi curent & faciant, auctoritate etiam noſtra moneatis. Non obſtantibus in contrarium facientibus quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 2. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 8. 24 Martii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die vigeſima-quarta Martii, milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono, Pontificatus noſtri Anno octavo.

LVIII.

Indictio Sanctiſſimi Jubilæi pro Anno 1600. quo Anni Sancti conceditur plenaria remiſſio peccatorum, viſitantibus Baſilicas SS. Petri & Pauli Apoſtolorum, ac St. Joannis Lateranenſis & B. MARIÆ Majoris de Urbe. Et ſuſpenſio aliarum indulgentiarum durante d. Anno.

Antiquum hujus Jubilæi ritum approbavit Bonifac. viij. pro quolibet centeſimo Anno ut ſuprà in ejus Conſtitut. 7. Antiquorum ſuprà in Tomo I. lib. 1. Sed ad annum quinquageſimum reduxit Clemens ut in extravag. 2. de Pœnitent. & Remiſſ. & ad trigeſimum Urbanus 6. & tandem ad 25. Paulus ij. ut ſup. in ejus Conſtitut. 7. Ineffabiles. in dicto Tomo I. lib. 1.

Indictionem Jubilæi pro Anno 1625. fecit S. D. N. Urban. VIII. ut in Conſtitut. 16. Omnes gentes, infrà Tom. 4. Ubi multa ſignata de ſimili materia reperies.

Edita An. D. 1599.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum DEI. Univerſis Chriſti fidelibus præſentes litteras inſpecturis, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Annus centeſimus Jubilæi ex antiquo ritu frequentatus eſt.

ANnus Domini placabilis, annus remiſſionis & veniæ, filii in CHRISTO dilectiſſimi, jam Dei munere appropinquat, jam tempus acceptabile, & dies æternæ ſalutis adveniunt, ad redimenda peccata, ad ſalvandas animas. Annus Chriſtiano populo inprimis optabilis & jucundus Sanctiſſimi Jubilæi jam propè adeſt, qui à ſalutifero partu Beatæ Dei genitricis & ſemper Virginis Mariæ ſexcenteſimus ſupra milleſimum numeratur, tanto majori fidelium gaudio & frequentia in Alma hac Urbe, de more celebrandus, quanto expreſſius, atque efficaciùs ſuam primariam originem repræſentat. Nam, quemadmodum veteri traditione & majorum monimentis teſtatum eſt anti-

quiſſimo

Digitized by Google

quiſſimo Romanæ Eccleſiæ inſtituto, per decurrentes ſæculorum ætates, hoc eſt ſingulis centenis Annis, à CHRISTI Domini & Salvatoris noſtri Natali, ampliſſimæ peccatorum Indulgentiæ & remiſſiones propoſitæ erant iis, qui ſacra beatorum Apoſtolorum limina, piè ac devotè viſitarent.

Quam inſtitutionem Bonifacius VIII. approbavit, & alii dictum tempus immutarunt.

§. 1. Quam ſanè vetuſtam inſtitutionem anni centeſimi non vana Gentilium ſuperſtitione, ſed religioſo cultu, & Chriſtianorum concurſu Romæ celebrandi, fœl. rec. Bonifacius Papa VIII. prædeceſſor noſter, ſuo Apoſtolico decreto, ad certitudinem præſentium, & memoriam futurorum confirmavit. Ac licèt alii Summi Pontifices prædeceſſores item noſtri, qui poſteà ſunt conſecuti, intra anguſtiores annorum limites, propter vitæ humanæ brevitatem, Jubilæi celebrandi ſpatium contraxerint; ipſa tamen centenarii celebratio, ob antiquæ traditionis primordia, in primis inſignis non immeritò exiſtimatur. Et reverà divino conſilio factum videtur, ut poſtremo cujuſvis ſæculi Anno, quòd longiſſimum etiam humanæ vitæ ſpacium cenſetur, in ipſa Arce, & Domicilio Chriſtianæ Religionis, tanti beneficii memoria à cunctis fidelibus recolatur; quòd ſcilicet ad omnes homines illuminandos, Sol Juſtitiæ CHRISTUS Deus noſter, qui humano generi ſalutem attulit, ex utero Virginis egreſſus eſt. Ex eo etiam, quòd Chriſtiani univerſi, ad Petri Sedem, & ad fidei petram, tamquam Filii ad Patrem, & oves ad Paſtorem ſummum ſimul confluunt, tantò magis unius ovilis & unius Paſtoris unitas appareat, & unius fidei ſplendor latius eluceſcat, quæ nullo ſæculorum decurſu, nulla temporum varietate immutata eſt, ſed ſemper eadem à fidelibus populis, incorrupta atque inviolata profeſſione retinetur; membra quoque ſuo viſibili capiti, tantò arctiùs charitatis glutino connexa mundus agnoſcat, & denique idem ille Spiritus unitatis, quo ſola Eccleſia Catholica, ejuſque corpus admirabiliter compactum & coagmentatum eſt, tantò illuſtrius declaretur, dum veluti ab univerſitate populi Chriſtiani, in ipſa unitatis parente Romana Eccleſia, ſtatis temporibus Annus unus, Sanctus jure optimo nominatus, ſumma religione, rituque ſolemni celebratur.

Hic Pontif. dicti Jubilæi celebrationem collaudat, & illud inducit pro Anno 1600. & omnes ad ejus acquiſitionem hortatur.

§. 2. Hunc autem annum verè Sanctum, Annum Domini acceptum & placabilem, quo homines pœnitentiam agerent, & ad Deum, & Patrem miſericordiarum in corde perfecto converterentur, primus mundo annunciavit ipſe vitæ & ſalutis noſtræ auctor JESUS CHRISTUS Filius DEI, quem Pater unxit Spiritu Sancto, & omni ſuper eum gratiæ plenitudine effuſa, miſit illum evangelizare pauperibus, & manſuetis mederi, & ſanare contritos corde, prædicare captivis indulgentiam & remiſſionem, clauſis apertionem, & cæcis viſum. Et nos etiam, qui licèt humiles & indigni, vices tamen CHRISTI Domini in terris, ipſo ita diſponente, gerimus & tenemus, ex hac ſublimi Apoſtolicæ vigiliæ ſpecula, vobis univerſis Chriſti fidelibus annunciamus, indicimus, & evangelizamus hunc eumdem Annum Jubilæi, veræ pœnitentiæ, & ſpiritualis lætitiæ. Et quia charitas CHRISTI, pro quo legatione fungimur ad omnes gentes, urget nos & zelus ſalutis animarum comedit cor noſtrum, hortamur & obſecramus omnes per aſperſionem Sanguinis JESU CHRISTI, & per adventum ejus, & diem tremendi judicii, ut ſacro potiſſimùm Jubilæi tempore convertatur unuſquiſque à via ſua mala, & revertatur ad Dominum in corde puro, & conſcientia bona, & fide non ficta; quia clemens & miſericors eſt Deus noſter, & multæ miſerationis, & præſtabilis ſuper malitia. Dum verò ex noſtro Paſtoralis officii munere chariſſimos in CHRISTO Filios noſtros, Imperatorem electum, Reges, & Principes Catholicos, & omnes Chriſti fideles toto terrarum orbe, in remotiſſimis etiam Provinciis & regionibus commorantes, ad Jubilæi hujus ſanctam & jucundiſſimam in Domino celebritatem, ſummo cum gaudio vocamus atque invitamus, eodem planè tempore acerbiſſimi doloris ſenſu vehementiſſimè commovemur, mente atque animo recogitantes, quàm multæ nationes & populi ſeipſos miſerabiliter abſciderint ab unitate & communione Catholicæ & Apoſtolicæ Eccleſiæ, qui proximo ſuperiori centenario in ipſa una Catholica & Apoſtolica Eccleſia Romana, vobiſcum unanimes & cum conſenſu in domo Domini ambulantes, ſanctum illius Jubilæi annum, multa cum lætitia & ſpirituali exultatione celebrarunt; pro quorum æterna animarum ſalute vitam noſtram, ac ſanguinem, ſi opus eſſet, libentiſſimè effunderemus. At vos intereà, Filii obedientes & Catholici, à Deo & à nobis benedicti, venite, aſcendite ad locum quem elegit Dominus, ad ſpiritualem Sion, & Hieruſalem ſanctam non litera ſed ſpiritu, unde ab exordio naſcentis Eccleſiæ lex Domini, & lux Evangelicæ veritatis, in omnes gentes & nationes derivata eſt. Hæc eſt illa fœlix Civitas, cujus fides Apoſtolico ore laudata annunciatur in univerſo mundo; cui ipſi Beatiſſimi Apoſtolorum Principes Petrus & Paulus, totam doctrinam cum ſanguine profuderunt, ut per ſacram beati Petri Sedem, caput orbis terræ effecta, Mater eſſet cunctorum credentium, & Magiſtra omnium Eccleſiarum. Hic fidei petra, hic fons Sacerdotalis unitatis, hic incorruptæ veritatis doctrina, hic Claves Regni Cœlorum, & ſumma ligandi atque ſolvendi poteſtas; hic denique Theſaurus ille Eccleſiæ inexhauſtus ſacrarum indulgentiarum, cujus cuſtos & diſpenſator eſt Romanus Pontifex, qui eas omni quidem tempore diſtribuit, prout ſalubriter in Domino intelligit expedire, ſed Anno potiſſimùm St. Jubilæi, pia & larga profundit manu; quando & Portæ Sanctæ in antiquiſſimis & religioſiſſimis hujus Almæ Urbis Baſilicis, & Eccleſiis aperiuntur more ſolemni, & fideles à peccatorum labe expurgati, intrant in conſpectu Domini in exultatione, ut non jam ex veteris legis inſtituto, quæ umbram tantùm habebat futurorum bonorum, neque ex Hebræorum conſuetudine, quibus omnia contingebant in figura, aut ſervi humanæ ſervitutis jugo conſtricti liberi evadant, aut in carceribus vincti dimittantur, aut gravi ære alieno oppreſſi liberentur, quin etiam ad paternorum bonorum poſſeſſionem redeant; terrena enim hæc ſunt, fluxa, & caduca. Sed fructus Anni Sancti, & ſpiritualis noſtri Jubilæi, illi ſunt uberrimi, quod animæ CHRISTI ſanguine redemptæ, à jugo ferreo diabolicæ tyrannidis, atque ex tetro carcere, & vinculis peccatorum, divina Sacramentorum efficacia abſolvuntur, & dimiſſis debitis ac pœnis, in adoptionem Filiorum DEI, & ad cœleſtis Regni hæreditatem, & Paradiſi poſſeſſionem admittuntur, & alia quamplurima Dei beneficia accipiunt. Nos igitur Summorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærentes, & eorum pium ac ſaluberrimum inſtitutum retinentes, de Venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium aſſenſu, Jubilæi celebrationem in annum proximum milleſimum ſexcenteſimum, à primis veſperis Vigiliæ Nativitatis Domini noſtri JESU CHRISTI ejuſdem anni milleſimi ſexcenteſimi inchoandam, & per totum annum ipſum finiendam, auctoritate DEI Omnipotentis, & beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli, ac poſtea, quanto maximo poſſumus animi noſtri gaudio, ad ipſius Dei gloriam, & Catholicæ Eccleſiæ exaltationem indicimus & promulgamus. Quo ipſo Jubilæi Anno durante, omnibus utriuſque ſexus Chriſti fidelibus verè pœnitentibus & confeſſis, qui Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum Baſilicas, & Sancti Joannis Lateranenſis, ac Sanctæ MARIÆ Majoris de Urbe Eccleſias, ſemel ſaltem in die, per triginta continuos, aut intermiſſos dies, ſi Ro-

maui

Digitized by Google

mani vel incolæ Urbis fuerint: ſeu per quindecim dies, ſi fuerint peregrini, aut aliàs externi, devote viſitaverint, & pro ipſorum fidelium, ac totius Chriſtiani populi ſalute, pias ad Deum preces effuderint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, remiſſionem, ac veniam miſericorditer in Domino concedimus & impartimur.

Impeditiſque indulgentiam concedit.

§. 3. Et quoniam evenire poteſt, ut ex iis, qui hac de cauſa iter aggreſſi fuerint, vel ad Urbem ſe contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipſa Urbe, morbo, vel alia legitima cauſa impediti, aut morte præventi, præfinito dierum numero non completo, ac ne quidem fortaſſe inchoato, præmiſſa exequi, & dictas Baſilicas, & Eccleſias obire nequeant; nos piæ promptæque illorum voluntati, quantum in Domino poſſumus, benignè favere cupientes, eoſdem verè pœnitentes, & confeſſos, prædictæ indulgentiæ & remiſſionis participes perinde fieri volumus, ac ſi dictas Urbis Baſilicas, & Eccleſias diebus à nobis præſcriptis, re ipſa viſitaſſent.

Prælatis præcipit, ut populos moneant, & inſtruant, ad hujuſmodi Indulgentias conſequendas.

§. 4. Vos, autem, Venerabiles fratres noſtri, Patriarchæ, Primates, Archiepiſcopi, & Epiſcopi, in partem ſollicitudinis noſtræ vocati, Duces & Paſtores populorum, lux mundi, & ſal terræ, capite tubas argenteas quarum uſus eſt in Jubilæo, id eſt adhibete prædicationem verbi Dei, & annunciare populis hoc gaudium, ut ſanctificentur, &, Dei juvante gratia, parati ſint ad ea cœleſtia dona capienda, quæ bonorum omnium largitor Deus, Filius dilectionis ſuæ, per miniſterium humilitatis noſtræ præparavit; adducite fratres verbo & exemplo parvulos ad hujus chariſſimæ matris ubera, quæ eos per Evangelium in CHRISTO genuit, adducite Filios ad patrem, oves ad Paſtorem ſummum, membra ad caput, fideles ad fidei petram, in qua omnis ædificatio Catholicæ Eccleſiæ conſtructa conſurgit; adducite populum ad Sanctam Romanam Eccleſiam, & ad glorioſos Principes terræ Petrum & Paulum, qui univerſum mundum legem Domini docuerunt, & quorum fides, dignitas, & auctoritas, indigno etiam in hærede non deficit. Ad ſacras igitur indulgentias, earumque ſalutares fructus ipſo Jubilæi Anno Romæ percipiendos, vocate cœtum, congregate populum, ſanctificate Eccleſiam, docete oves fidei veſtræ creditas, quia advenæ, & peregrini ſumus in hac vita, & Civitatem hic permanentem non habemus, ſed futuram inquirimus. Ideò quia breves dies ſunt hujus noſtræ ærumnoſæ peregrinationis, & neſcimus qua hora pater familias, & ſponſus CHRISTUS venturus ſit; idcircò vigilent, & lampades ardentes, & plenas oleo charitatis & miſericordiæ geſtent in manibus, & feſtinent ingredi in illam requiem. Nam ſi umquam aliàs, nunc potiſſimum iræ, rixæ, & contentiones, & inveterata odia dimittenda propter CHRISTUM; nunc maximè ſervos decet miſereri conſervorum ſuorum, ut Dominus clementiſſimus omne debitum dimittat eis. Nunc præcipuè omnes carnis impuritates abluendæ, ut templum Dei mundum ſit, & unuſquiſque vas ſuum poſſideat in honore & ſanctificatione, & portet Deum in corpore ſuo. Poſtremò furta, rapinæ, homicidia, & adulteria, & omnia peccata exterminanda, ut placetur ira Dei, & eos qui Chriſtiano nomine gloriantur, agnoſcat verè Chriſtianos, & imitatores CHRISTI, & ſectatores bonorum operum. Docete autem eos, quemadmodum ad ſalutares indulgentias conſequendas, in animo contrito, & in ſpiritu humilitatis, aſſiduis orationibus & jejuniis, cæteriſque pietatis operibus, ſe ipſos præparare atque exercere debeant, & qui ſubſtantiam hujus mundi habent, aperiant viſcera ſua, & fratrum ſuorum pauperum inopiam ſublevent, præcipuè verò erga peregrinos Romam venientes, miſericordes ſint, & ſanctam Hoſpitalitatem Deo gratiſſimam, & quam vetuſtiſſimi illi Chriſtiani, etiam inter perſecutionum fluctus diligentiſſimè coluerunt, ipſi quoque multa cum hilaritate ſpiritus renovent atque obſervent. Admonete etiam eos, ut orent pro Regibus & Principibus Chriſtianis, ut quietam & tranquillam vitam agamus, & pax & concordia perpetuò conſervetur. Poſtremò docete eos cùm ſanctam peregrinationem ſuſceperint, qua modeſtia, qua devotione, qua fraternæ pacis obſervantia lucere eos oporteat, ut ſint CHRISTI bonus odor in omni loco. Præbete autem vos ipſos, fratres Venerabiles, & totus Clerus, exemplum inprimis bonorum operum, & formam gregis, ut veſtræ virtutis & religionis veluti ſale cæteri condiantur, & omnem peccati putredinem abhorreant, & denique omnes unanimes in uno ſpiritu Chriſtianæ charitatis, atque in omni ſanctitate & juſtitia Deo ſerviamus.

Principes hortatur ad ſubveniendum peregrinis.

§. 5. Hortamur quoque & rogamus in Domino chariſſimos in CHRISTO Filios noſtros, Imperatorem electum, ac Reges & Principes omnes Catholicos, ut quò plura & magis illuſtria beneficia ab eo, per quem regnant, acceperunt, tantò ardentius, ut par eſt, ad Dei gloriam procurandam, pio zelo excitentur; præcipuè verò fratrum noſtrorum Epiſcoporum & Superiorum Antiſtitum Paſtoralem ſedulitatem & vigilantiam adjuvent, & à ſuis Magiſtratibus & Miniſtris adjuvari mandent, ut improborum licentia coërceatur, & bonorum ſtudia, eorum Regia ope & gratia foveantur: maximè autem erga peregrinos beneficentiam & liberalitatem exerceant, curentque, ut tutis incedant itineribus, & nulla hominum perditorum vexatione perturbentur, ſed Hoſpitalibus, domibus, & publicis hoſpitiis amanter excepti, & commeatu, & rebus ad vitam neceſſariis recreati, ſine ulla concuſſione & injuria inſtitutum iter læti peragant, & cum gaudio in patriam revertantur. His enim hoſtiis Reges potiſſimum & Principes Deum ſibi placabilem reddent, ut diu in terris fœlices vivant, & demum in æterna tabernacula recipiantur ab illis ipſis pauperibus, erga quos miſericordiam exercuerint, in quibus CHRISTUS paſcitur & nutritur.

Exemplis hujus Bullæ credit.

§. 6. Ut verò præſentes litteræ, ad omnium fidelium quibuſcumque locis exiſtentium notitiam facilius perveniant, volumus, earum exemplis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, ac perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis, eamdem prorſus fidem haberi, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi exhibitæ forent & oſtenſæ.

Sanctionem pœnalem addit.

§. 7. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ indictionis, promulgationis, conceſſionis, impartitionis, hortationis, rogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis DEI ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverint incurſurum.

D[illegible]. An. 8. 19. Maii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono, decimo-quarto Calen. Junii, Pontificatus noſtri Anno octavo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Noſtri JESU CHRISTI 1599. indictione 12. Die verò Veneris 21. menſis Maii, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris & D. N. Domini Clementis Papæ VIII. Anno ejus 8vo Supra dictæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt in valvis Baſilicarum Sacro Sanctorum Petri & Pauli Principum Apoſtolorum, ac Eccleſiarum S. Joan. Lateranenſis ac Beatæ Mariæ Majoris de Urbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ & acie Campi Floræ, dimiſſis copiis in eiſdem locis, ut moris eſt, per nos Joan. Baptiſtam Bagni, & Catherinum Menandi Apoſt. Curſ.

Dominicus Gugnettus Mag. curſ.

Sequitur

Sequitur ſuſpenſio aliarum Indulgentiarum, & facultatum durante hoc Jubilæo.

Relatio prædictæ indictionis.

CUm Sancti Jubilæi celebrationem à Vigilia Nativitatis Domini Noſtri JESU CHRISTI anni proximi milleſimi ſexcenteſimi inchoandam, & uſque ad finem ejuſdem anni duraturam, univerſo populo Chriſtiano de venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium aſſenſu, indixerimus, ac omnibus utriuſque ſexus Chriſti fidelibus verè pœnitentibus & confeſſis, qui Beatiſſimorum Petri & Pauli Apoſtolorum Baſilicas, & St. Joannis Lateranenſis ac Beatæ MARIÆ Majoris de Urbe Eccleſias viſitarent, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, remiſſionem & veniam conceſſerimus, prout in noſtris nuper deſuper confectis litteris pleniùs continetur.

Suſpenſio omnium indulgentiarum, & facultatum abſolvendi, durante Anno Jubilæi.

§. 1. Cupientes, ut Chriſtianæ nationes ex omnibus terrarum orbis locis in Alma Urbe noſtra, in fidei ac religionis unitate congregatæ, eodem pietatis ac devotionis ſpiritu, Baſilicas & Eccleſias prædictas, quo maximo fieri poterit concurſu, eodem Jubilæo viſitent & frequentent, multorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum exemplo adducti, omnes & ſingulas indulgentias etiam perpetuas, & peccatorum remiſſiones, ac facultates & indulta abſolvendi, etiam in caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, etiam in litteris die Cœnæ Domini legi ſolitis contentis, quibusvis Eccleſiis, Monaſteriis, Hoſpitalibus, etiam St. Joannis Hieroſolymitani, Domibus, Militiis, Ordinibus, etiam Mendicantium, Congregationibus, Confraternitatibus, etiam Laicorum Univerſitatibus, & piis locis, illorumque Ordinibus, Capitulis, Conventibus, Magiſtris, Superioribus, & tàm ſæcularibus quàm quorumvis etiam Mendicantium Ordinum Regularibus perſonis, coronisque, granis, imaginibus, & numiſmatibus ex metallo, ſeu quacumque alia materia confectis, tàm ſingulariter quàm univerſaliter per quoscumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac etiam Nos, etiam ad inſtantiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, aut ipſis etiam Imperatori, Regibus, Ducibus & Principibus, vel aliis quacumque alia mundana vel Eccleſiaſtica dignitate, etiam ſpeciali nota digna fulgentibus, etiam ad inſtar Jubilæi, aut aliàs quomodocumque, & ex quibusvis cauſis & occaſionibus, ſub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clauſulis & decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac aliàs quomodolibet conceſſis, quorum omnium tenores, formas, derogationes, & decreta, præſentibus pro expreſſis haberi volumus, Apoſtolicâ auctoritate de eorumdem fratrum conſilio & aſſenſu, ac Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſuſpendimus, & ſuſpenſas eſſe declaramus, eáſque & ea eodem anno durante nulli prodeſſe, aut ſuffragari debere, irritum quoque & inane decernimus, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca per præſentes auctoritate Apoſtolicâ præcipimus & mandamus, ne interim aliæ quàm indicti à nobis prædicti Jubilæi indulgentiæ, ſive publicè ſive privatim, quovis prætextu, ubivis locorum & gentium, ſub excommunicationis eo ipſo incurrendæ, aliisque arbitrio Ordinariorum infligendis pœnis, publicentur vel nuncientur, aut in uſum demandentur.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 2. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Eccleſiarum, Monaſteriorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Hoſpitalium, Confraternitatum, Univerſitatum, Collegiorum & locorum, aliorumque prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, exemptionibus, & indultis Apoſtolicis, illis eorumque Superioribus & perſonis, ac aliis quibuscumque per eoſdem Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Nos & dictam Sedem, ejuſque Legatos, ſub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clauſulis & decretis, & ex quibusvis cauſis conceſſis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, etiam ſi in illis caveatur expreſsè, quod ſub ſimilibus vel diſſimilibus ſuſpenſionibus nequaquam comprehendantur, niſi de illis ſpecialis & individua mentio fiat, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad effectum præmiſſum, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Exemplorum fides.

§. 3. Et quia difficile nimis eſſet, præſentes, quocumque ubi illis opus fuerit, perferri, volumus earum exemplis etiam impreſſis, Notarii publici manu, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eamdem prorſus fidem, in judicio & extra ubique locorum adhiberi, quæ adhiberetur præſentibus, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ. Nulli ergo &c.

Dat. P. An. 8. 21. Maii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono, duodecimo Calendas Junii, Pontificatus noſtri Anno octavo.

Publicatio.

Anno à nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti 1599. indictione 12. die verò Sabbati 29. menſis Maii, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto patris, & D. N. D. Clementis divina providentia Papæ VIII. Anno ejus 8. ſuprà dictæ litteræ affixæ, & publicatæ fuerunt in valvis Baſilicarum SS. Petri & Principum Apoſtolorum, St. Joannis Lateranenſis, & St. Mariæ Majoris de Urbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, dimiſſis copiis in eiſdem locis affixis, ut moris eſt, per nos Joannem Baptiſtam Bagai, & Catherinum Menandi Apoſtolicos Curſores.

Dominicus Gugaetius Mag. curſ.

LIX.

Inſtitutio Rotæ in Civitate Ferrariæ Status Eccleſiaſtici ad decidendas cauſas ejus Civitatis & Territorii, cum indultorum conceſſione.

Hanc Civitatem aliàs infeudatam, hic Pontifex recuperavit, ut ſuprà in Conſtitut. 52. Sanctiſſimus in Tomo I. Et Studio generali dictæ Civitatis à Bonifacio IX. inſtituto privilegia conceſſit infrà in Conſtit. 94. Sancta.

Edita A. D. 1599.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium

IN ſupremo juſtitiæ throno divina diſponente clementia conſtituti, illud inprimis curare tenemur, ut nimirum noſtris futuris etiam temporibus, juſtitia omnibus æqua lance miniſtretur & ad id, ut decet, exequendum juſti ac rectiſſimi Judices, cum opportunis facultatibus deputentur, per quos non ſolùm unicuique jus ſuum tribuatur, ſed etiam incommodis, ac impenſis litigantium, in quantum fieri poteſt, parcatur. His igitur rationibus adducti, ac populorum Civitatis noſtræ Ferrarienſis ac aliarum Civitatum, Terrarum, Caſtrorum, & locorum Ducatus & Dominii noſtrorum Ferrarienſis recto guberno, & felici regimini proſpicere, ac ſingulorum indemnitati, & commodis opportunè conſulere cupientes, præter alia à Nobis in eadem Civitate & Ducatu ordinata, unum Tribunal Judicum, Rotam nuncupandum, in dicta Civitate Ferrarienſi inſtituere decrevimus, in quo cauſæ civiles, ut inferiùs diſponetur, cognoſci & prout juris fuerit, terminari debeant.

Auditorii numerus præſcribitur, & electio Civitatis Conſilio datur, juriſdictioque

§. 1. Motu igitur proprio, & ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine in Civitate prædicta Ferrarienſi unum Tribunal Audientiæ cauſarum, Rotam nuncupandum, perpetuis futuris temporibus

corum explicatur.

duraturum, quod conſtare debeat quinque Judicibus, Auditoribus nuncupandis, à Conſilio Civitatis prædictæ Ferrarienſis ſingulo quinquennio eligendis, qui omnes & ſingulas Ferrarienſis & Comaclenſis Civitatum, & quarumcumque Terrarum, Caſtrorum, & locorum Ducatus noſtri Ferrarienſis cauſas, lites, & controverſias civiles, meras, & mixtas quomodolibet actitandas inter cives, incolas, diſtrictuales habitatores, ac Collegia, agricolas quoque, & alios quoſcumque ſub Legatione Ferrarienſi ſubditos cognoſcere, decidere, ac fine debito terminare ac judicare poſſint & debeant, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, perpetuò erigimus & inſtituimus.

Auditorum qualitates ſignificantur.

§. 2. Quoniam verò omnia eò magis ſtabilia redduntur, quò ſolidiorem ac certiorem ſtatum, per quem feliciter regi & gubernari valeant, aſſumunt; idcircò hoc ipſum Rotæ Tribunal infraſcriptis conſtitutionibus & ordinationibus perpetuò firmiter obſervandis fulciendum duximus. Eapropter ſtatuimus, mandamus, & ordinamus, ut prædicti quinque Rotæ Auditores debeant eſſe Juris Utriuſque Doctores, non ex Civitate Ferrarienſi, aut aliquo ex locis prædicti Ducatus, ex aliis tamen ditionis Eccleſiaſticæ & Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubjectæ locis oriundi, ſummæ integritatis, prudentiæ, doctrinæ & experientiæ, non minores natu annis triginta, qui ſaltem per quinquennii ſpatium in publica aliqua inſigni Academia legerint, aut in celebri aliquo loco judicando vel advocando, foro operam dederint, neque in his muneribus obeundis inter poſtremos habiti fuerint, ſed præclarè ac laudabiliter ſe geſſerint.

Juramentum ab eis præſtandum, & ſyndicatus de dolo & barattaria tantum ſiendus.

§. 3. Hos omnes à Conſilio Civitatis Ferrarienſis ſingulo quinquennio, excepta hac prima vice, eligi volumus; & poſtquàm electi fuerint in principio ſeu ante ingreſſum eorum officii, in manibus pro tempore exiſtentis, noſtri & Apoſtolicæ Sedis in Civitate & Ducatu Ferrarienſi de latere Legati, ſeu ejus Vicelegato, aut Gubernatoris, aſſiſtentibus Judice Sapientum, & ipſis Sapientibus Communitatis Ferrariæ, jurejurando promittant, ſe ad unguem obſervaturos non modò has Rotæ conſtitutiones, verùm etiam omnes & quaſcumque Civitatis Ferrariæ proviſiones, ordinationes, & ſtatuta uſu nunc recepta, necnon juſtitiam, qua decet ſanctitate & integritate adminiſtraturos, ſub pœnis arbitrio Superiorum infligendis in ſyndicatu, cui eos omninò finito eorum officio ſubjici volumus, & in quo non niſi de dolo, fraude, barattaria, juxta ſtylum totius Italiæ, & legis diſpoſitionem illos teneri, & de his non niſi in ſingulos inquiri, cùm non ſit præſumendum univerſam Rotam dolum, fraudem, & barattariam commiſſuram, mandamus & declaramus.

Confirmatio in officio, quibus Auditoribus, & quando detur.

§. 4. Finito autem officio eorum, & uniuſcujuſque eorum, nolumus eos, vel quemdam eorum poſſe iterum pro alio quinquennio eligi vel confirmari, niſi tres partes ex quatuor ſuffragiorum in Conſilio pro nova electione, ſeu confirmatione obtinerent; concedimus verò, ut poſt quinquennium, à die eorum officii finiti elapſum, jure & rectè denuo eligi poſſint.

Tempus officii ad quinquennium terminetur, uno tantum ex eis pro ſeq. biennio electo.

§. 5. Et quoniam, ut præmiſſum eſt, Auditores de quinquennio in quinquennium eligendi ſunt, atque perpetuis futuris temporibus obſervandum, rationique conſentaneum viſum eſt, ut unus ex his qui præcedente quinquennio in Rota fuit, in eadem ad hoc, ut novi ingredientes faciliùs & citiùs inſtruantur, quinquennio ſubſequenti remaneat; propterea ſtatuimus, electionem hoc ordine, & modo fiendam; hac enim prima vice Auditores quinque eligentur, quorum officio functo, unus eorum à Conſilio ſeligendus per biennium in nova Rota perſeverabit, & aliis autem vicibus quinque Auditorum quidem fiat electio, & unus eorum, nempe ultimò electus, non ſtatim in principio quinquennii Rotam ingrediatur, ſed biennio elapſo, & hic ille erit poſteà, qui in Rota ſuccedentis quinquennii per curriculum biennii pro novis Auditoribus inſtruendis commoraturus erit, & ita perpetuis temporibus obſervari mandamus.

Electio poſt primum quinquennium ad Civitatem Ferrariæ ſpectat.

§. 6. Electionem autem dictorum Auditorum à prædicto Conſilio Civitatis Ferrarienſis ut præfertur, faciendam, incipere volumus poſt præſens quinquennium, in quo Auditores per dilectum filium noſtrum Petrum Sancti Nicolai in Carcere Diaconum, Cardinalem Aldobrandinum nuncupatum, noſtrum ſecundùm carnem ex fratre germano nepotem, ac in Civitate & Ducatu prædictis noſtrum & Apoſtolicæ Sedis de latere Legatum jam electos continuare, eorumque quinquennium à die datæ præſentium inchoare, & ut ſequitur finire.

Prætoris officium anno expleto.

§. 7. Prætorem quoque dictæ Rotæ jam electum per annum, ab eadem die datæ præſentium incipiendum Præturæ officium juxta formam inferius deſcribendam exercere debere ſtatuimus.

Stipendium Prætoris & Auditorum.

§. 8. Sed quia bovi trituranti non eſt os obligandum, & laborum cuique præmium condignum eſt proponendum, ut ad illos ſubeundos alacrior reddatur; Nos propterea cuilibet ex præfatis Judicibus Rotæ Ferrarienſis præter Prætorem, in ſingulos menſes triginta quinque ſcutorum auri in auro; Prætori verò quinquaginta quinque ſimilium ſcutorum menſtruam proviſionem ex redditibus & proventibus Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, per Depoſitarium ejuſdem Cameræ in Civitate noſtra Ferrarienſi cum mandato Legati ſeu Vicelegati, aut Gubernatoris ejuſdem Civitatis pro tempore exiſtentis, perſolvendam conſtituimus & aſſignamus.

Habitatio & locus Auditorum eiſdem à Communitate gratis dentur.

§. 9. Ac prætereà volumus & ordinamus, ut Communitas Civitatis Ferrarienſis locum Auditorii, in quo Rota fieri debeat, & domus in quibus præfati Auditores commodè, & juxta gradus decentiam honorificè habitare valeant, gratis aſſignare teneantur.

Curſores ab eadem eligantur.

§. 10. Utque Curſores eligant qui in Auditorio prædicto tempore Rotæ aſſiſtere, & illud ab omnibus immunditiis expurgare debeant.

Sportula & munera Auditoribus permittuntur.

§. 11. Iiſdem prætereà Prætori & Auditoribus, ut ſportulas & emolumenta quæcumque ſecundum ſtatuta Ferrariæ, & munera juxta conſtitutiones & conſuetudines Rotæ Bononienſis recipere poſſint, permittimus, & gratioſe concedimus, conſtitutione Aldobrandina non obſtante.

Conſilia in certis cauſis præſtare poſſint.

§. 12. Prætereà quò diligentius dicti Auditores cauſis expediendis, id quod ſummoperè nobis cordi eſt, operam navent, diſtrictè eiſdem inhibemus ſub pœnis arbitrio Legati, Vicelegati, aut Gubernatoris imponendis, ne in cauſis coram aliis Judicibus, in Civitate Ferrariæ, ac ejus diſtrictu, vel alibi in Legatione vertentibus, ullo modo conſilium dare, aut aliorum conſiliis ſe ſubſcribere audeant; concedimus autem, ut id in cauſis quæ extra Legationem tractantur, aliquando facere valeant.

Abſentia ex juſta cauſa permittitur, & quid ea durante in ejus cauſis agendum ſit, declaratur.

§. 13. Inhibemus prætereà ſub eiſdem pœnis, ne à Civitate & Auditorio diebus non feriatis abſque licentia Conſilii abeſſe poſſint, niſi fortaſſe eos vel aliquem eorum ratione cauſarum, & officii abeſſe oporteret, vel aliquo juſto impedimento detineretur, quò minùs ad Auditorium accedere, & cauſarum expeditioni vacare poſſit, & hoc caſu volumus, ut non obſtante impedimento vel abſentia, ſi cauſa ad totam Rotam pertineat, alii in ea procedant, & ſi Ponens ille eſſet abſens, alius ejus loco ſubrogetur, ſorte extrahendus, & ſi Ponens revertatur, vel ceſſet impedimentum cauſa nondum deciſa, is cauſam ſuam denuò aſſumat in terminis in quibus eam reperiet, & expediat; quòd ſi impedimentum, vel abſentia in perſona Prætoris contingeret, loco ejus ſubſtituatur Auditor ſenior.

§. 14. Nunc

Prætor quis de Auditoribus eſſe debeat.

§. 14. Nunc ad Auditorum juriſdictionem propiùs accedentes, principe loco conſtituimus, ut unus eorum ſit quolibet anno Prætor Civitatis Ferrariæ, ſenior nempe, hoc eſt, qui primo Auditor electus fuit; qui Præturam uno anno obeat, ac eo Prætura functo, alii deinceps ſecundùm ordinem quo electi fuerunt Auditores in Prætura ſuccedant; & ultimus, qui ſecundùm ea quæ ſuperiùs conſtituta ſunt, anno tertio duntaxat Rotam ingrediens in nova per biennium remanere debet, primo anno in ingreſſu novæ Rotæ Præturam adipiſcatur; & ſic de cætero ſemper obſervetur, excepta hac prima vice; qua ita exigente neceſſitate diſponimus, ut finito quinquennio in Rota nova is perſeveret, quem Conſilium generale legerit; & ſic denuò in ingreſſu novæ Rotæ Præturam anno primo obtineat.

Quas ipſe cauſas cognoſcat.

§. 15. Decernimus autem, cauſas omnes primarum appellationum totius Legationis Ferrariæ ad Prætorem ſolùm ſpectare; qui de illis cognoſcere, eaſque ſine debito ſolus terminare debeat, & ſportulas ac emolumenta ſolus quoque percipiat, nec eas, cave cum aliis Auditoribus partiri teneatur. Volumuſque, ut appellationes omnes & quæcumque à ſententiis quorumcumque judicum in quibuſcumque cauſis civilibus, necnon & reductiones ad arbitrium boni viri, quæ ab arbitris vel arbitratoribus tàm voluntariis quàm neceſſariis interponerentur, in caſibus tamen permiſſis, ad dictum Prætorem & ejus officium devolvantur; necnon poſſit cognoſcere quaſcumque alias cauſas in Civitate & Legatione Ferrarienſi, prout Prætor Rotæ Bononienſis poteſt in Civitate & Legatione Bononienſi.

Sententiæ coram quo interponendæ ſint.

§. 16. Statuentes interim, ut veteri abuſu appellandi coram bonis viris ceſſante, appellationes omnes coram judice, à cujus ſententia appellatur, omninò interponantur; & aliter interpoſitæ non valeant, nec teneant, niſi verè copia judicis haberi non potuiſſet.

Appellationum cauſæ quomodo tractandæ.

§. 17. Decernentes pro celeriori cauſarum expeditione, ut ab incidentibus & emergentibus, ſuper quibus Prætorem interloqui contigerit, in caſibus, in quibus permiſſa eſt appellatio ab interlocutoriis ex forma juris ſtatutorum vel proviſionum Ferrariæ, ad Rotam appelletur; quæ ſine voto Prætoris ipſam appellationem terminare debeat, ſicuti perpetuò & inviolabiliter ſancimus, ut in quibuſcumque cauſis ad Rotam deferendis, in quibus primo loco aliquis ex Auditoribus judicaverit, is nihilominùs in ea cauſa votum habeat.

Cauſæ coram Prætore cæptæ, a quo terminandæ.

§. 18. Demumque jubemus, ut cauſæ coram uno Prætore cæptæ, finito officio, coram eodem quoque, & ab eodem terminentur, dummodò proceſſus & ſcripturæ, antequam Præturæ munus deponat, à partibus præſentatæ fuerint, juxta formam ſtatutorum & proviſionum Ferrariæ. Declarantes id quinquennio durante locum obtinere, & cauſas coram ultimo Prætore cæptas, non coram eodem, & ab eodem, ſed coram Prætore novæ Rotæ, & ab ipſo finiendas eſſe.

Quæ cauſæ dicantur Rotales, & ad Rotam ſpectantes.

§. 19. Ad Rotam autem ſpectare diſponimus cauſas omnes viduarum, pupillorum, ac omnium miſerabilium perſonarum, ſecundùm tamen diſpoſitionem l. Unicæ. C. quando Imperator inter pupillos & non aliter; necnon dotium, & alimentorum, ac prætereà omnes cauſas cumulativè tamen quoad Locumtenentem generalem cauſarum civilium Legati, Vicelegati, aut Gubernatoris, quæ ex forma ſtatutorum, ordinum, ac proviſionum Ferrariæ, cognoſci debent ac terminari appellatione remota, exceptis iis quæ ratione perſonæ agentis, vel conventæ, vel ratione cauſæ ex forma eorumdem ſtatutorum, ordinum ac proviſionum, vel privilegii alicujus forum habeant particulare, & coram judice aliquo particulari tractari & definiri debent. Inſuper concedimus & indulgemus eidem Rotæ cognitionem ſecundarum appellationum nedum à ſententiis Prætoris, verùm etiam quorumcumque Judicum totius Legationis & Ducatus Ferrariæ; & volumus ut ipſæ ſecundæ appellationes, etiam totius Legationis omninò ad Rotam devolvantur, dummodò quoad eas extra Civitatem valor cauſæ excedat aureos centum à libris quatuor. Necnon poſſint dicti Auditores cognoſcere quaſcumque alias cauſas in dicta Civitate & Territorio Bononienſi, declarantes cauſas omnes prædictas, etiam cum voto Prætoris decidendas eſſe, exceptis appellationum cauſis quæ ab ejus ſententiis interponentur, ut præmiſſum eſt.

Facultas Rotæ in procedendo.

§. 20. In prædictis verò omnibus, tàm Prætorem quàm Rotam in procedendo ſummariè, ſimpliciter & de plano, ſine ſtrepitu & figura judicii, ſola facti veritate inſpecta, procedere poſſe; In decidendo verò proviſiones, conſtitutiones, & ſtatuta Ferrariæ ab iiſdem obſervari debere præcipimus; exceptis cauſis locorum, ac Civitatum Legationis, in quibus ſtatuta & proviſiones eorum, earumque particularia ad deciſoria pertinentia, ſi quæ vel quas haberent, ſervari mandamus.

Curatoribuſque & Tutoribus dandis.

§. 21. Et quoniam, ut ſæpenumerò dictum eſt, properamus ad cauſarum finem, & litium amputationem, jubemus, ut ſtatuti Ferrariæ ordine prætermiſſo, tàm Prætor quàm Rota, in cauſis coram eis vertentibus curatores & tutores decernendi poteſtatem habeant, hæreditatibuſque jacentibus, & vacantibus abſentibus, minoribus, & pupillis, & aliis quibuſcumque, qui curatore ſeu tutore indigerent, ità tamen ut tutoris ſeu curatoris electio præſentibus per binas cedulas cum debito unius diei intervallo notificetur, & abſentibus ac hæreditatibus jacentibus & vacantibus ſuper Podiolo Palatii Communis Ferrariæ alta voce, & ſono cornu præmiſſo, & cedulæ poſtea affigantur valvis ejuſdem Palatii; & ſi ii quibus tutor vel curator decretus fuerit, comparuerint, & curatorem alium vel tutorem petierint, vel tutorem ſeu curatorem ſibi legitimè conſtitutum nominaverint, teneatur Prætor vel Rota illum dare vel mandare, ut cum tutore vel curatore nominato judicium peragatur.

Reſtitutio adverſus peremptam inſtantiam, quando & quomodo concedenda

§. 22. Et cùm aliquando uſu veniat, ut ob negligentiam litigantium inſtantia appellationis pereat, fiatque ipſa appellatio deſerta, magna ſæpè cum negligentis jactura, qui plerumque in mentis jus fovet optimum: Nos æquitatem præ oculis habentes, decernimus, ut lege, ſtatuto, vel conſtitutione aliqua non obſtante, facta prius executione ſententiæ, à qua fuerat appellatum, & refectis parti expenſis uſque ad quadrantem, is cujus appellatio deſerta fuit, ſuper meritis audiatur per viam reſtitutionis in integrum, committendæ à Legato ſive à Prolegato pro tempore. Declarantes id ſemel obſervandum; nam iterum deſerta appellatione, ſententiam in judicatum omninò tranſire, & plenum ſortiri effectum mandamus, ne cauſæ in infinitum protrahantur. Et cùm accidere poſſit, ut ſententia prima retractetur, ideò volumus, ut pars in cujus gratiam fiet executio prædicta, idoneè cavere teneatur de reſtituendis omnibus, quæ de jure eam reſtituere oportebit in caſu ſuccumbentiæ & retractationis.

Appellatio de ſententiis Rotæ non detur, ſed ſola reviſio in eadem Rota.

§. 23. Poſtremò à ſententiis omnibus & quibuſcumque, quas Rota vel hujus noſtræ conſtitutionis tenore, ac virtute, vel aliàs, ex noſtra aut Legatorum, Vicelegatorum, aut Gubernatorum delegatione tulerit, volumus, ut nullo modo poſſit appellari, de nullitate quantumvis notoria dici vel opponi, ſupplicari, nec recurſus peti vel concedi, aut etiam ad Sedem Apoſtolicam reſtitutio efflagitari, etiam ex capite minoris ætatis, aut officium judicis implorari, vel quoquo modo illis contrairi poſſit, ſed prout latæ extiterint, omni modo executioni demandari debeant; & caſu quo propter aliquam graviſſimam cauſam, remedium

aliquod adverſus prædictas ſententias concedendum ſit, ſancimus, nullum aliud concedi poſſe præter ſolam reviſionem ad eamdem Rotam coram eiſdem Auditoribus; quibus ut univerſis neminem adjunctum, ſed ipſis uu ſingulis cum opus fuerit de eadem Rota tantum adjunctum dari volumus, quoniam id unum noſtræ Civitati Ferrariæ, ac ejus diſtrictui, ac Legationi indulgemus, ut cauſæ illius ne ullo unquam tempore, ſub quovis prætextu aut quæſito eclore vel cauſa quantumvis gravi extrahi poſſint à Civitate ipſa, etiam ad Curiam Romanam, ſed in ea atque in ipſius Rota, quam in ejus gratiam & in ſignum noſtræ erga illam dilectionis ereximus, decidi, & fine debito terminari, Camerali obligatione, & aliis quantumvis urgentioribus quibuſcumque non obſtantibus. Concedentes ipſi Prætori, & Auditoribus facultatem reaſſumendi cauſas omnes prædictas, etiam à quibuſcumque Judicibus & Tribunalibus, quoties opus fuerit, illaſque etiam in ſtatu & terminis in quibus reperientur, proſequendi, ac ſub pœnis arbitrariis, in Legatione & extra inhibendi, ac prædictas pœnas exequendi.

Cauſæ Statûs ferrariæ, extra non trahuntur.

§. 24. Nunc cùm Auditoribus juriſdictionem conceſſerimus, non abs re eſt, ut certam quoque formam, qua citius & accommodatius litea expedire valeant, eiſdem præſcribamus. Inprimis itaque volumus, ut Prætoris, quem ſupremum Rotæ, ac Civitatis Magiſtratum conſtituimus, partes ſint, cauſas omnes Rotales ſorte dividendi inter Auditores.

Prætor cauſas ſorte dividit.

§. 25. Quos Auditores & Prætorem ſingulos Judices cauſarum ſuarum ordinarios deputamus; ita tamen ut abſque voto Collegarum, nec ad terminationem cauſarum, nec articulorum quidem relevantium devenire queant.

Prætor & Auditores ſunt Judices ordinarii.

§. 26. Sportularum verò ac emolumentorum per Notarium fiat diviſio, & idem Notarius lata ſententia ſingulis Judicibus ſeu Auditoribus ſuam det portionem. Prætore tamen nullam portionem in ſportulis, ac emolumentis ſecundarum appellationum ſibi vendicante.

Notarius ſportulas dividit.

§. 27. At quia Judex cauſæ, quem Ponentem vocari volumus, ſatis elaborabit in ſtudendis proceſſibus, cùm velimus ab eo ſtatum & merita cauſæ digeſta Coauditoribus proponi, & ideò quæſtionum reſolutioni commodè vacare non poterit, ſtatuimus, Ponentem ipſum nullum habere votum in ſua cauſa, ſed juxta majoris partis Coauditorum votum, quemcumque articulum, & ipſam cauſam deffinire teneri; niſi tamen Auditores eſſent diſcordes, & vota forent æqualia, quo caſu diſponimus, ut tunc votum habeat, cùm uni parti adhærere teneatur.

Ponens non votat in cauſa, niſi aliorum vota ſint æqualia.

§. 28. Volumus autem dictam Rotam fieri bis in hebdomada, videlicet die Lunæ, ac Veneris ſummo mane, ac ſi dies Lunæ fuerit feriata, mandamus eam fieri Mercurii, ac Veneris proxima; ſi autem dies Veneris feriata fuerit, & dies Lunæ ejuſdem hebdomadæ fuerit juridica, tunc fiet ipſis diebus Lunæ & Mercurii, & in ſumma bis in hebdomada diebus non feriatis fieri decernimus, ita tamen, ut pro unaquaque Rota, una die partes cum Advocatis & Procuratoribus informent ſingulos Auditores domi, relictis etiam informationibus in ſcriptis, & Ponenti duplicatis, ut parti petenti copiam dare poſſit; & unuſquiſque in ſero ejuſdem diei ad omnes Coauditores tranſmittat ſua dubia, quæ proponere decrevit in proxima futura Rota; ſequenti verò die cauſis ſtudeant, & memoriali partium ſuper reſponſione de informationibus die præcedenti datis accipiant, tertia verò die eas quoad fieri poterit decidant. Numerum autem cauſarum, & articulorum emergentium, proponendorum & proponendarum in qualibet Rota arbitrio ipſorum Auditorum relinquimus & relaxamus.

Rota quando & quoties fieri & in formari debeat.

§. 29. Ut autem dubiorum inanium otioſa evitetur diſputatio, ſancimus, ut cauſa in Rotam introducta, actor porrigat Ponenti ſuum memoriale ſuper dubio diſputando, quod juxta naturam & exigentiam celerioris expeditionis cauſæ formabit, partem adverſam coram eo Judice citabit ad concordandum de dubio, & ipſa parte comparente, & illud acceptante, ipſi dubio ſubſcribet, copiamque utrique parti concedet, ut ſuper eo informare valeat; quòd ſi alta pars non comparuerit, judex duplicatam dubii copiam inſtanti ſubſcribet, ut unam penes ſe retinere, aliam ſuo adverſario per Nuncium notificare & tranſmittere poſſit. Et, ſi in acceptatione dubii partes diſcordes fuerint, ipſe Ponens, eas ut ſibi juſtum videbitur, concordare ſtudebit; & altera parte petente, quatenus ſic res poſtulet, ſuper dubio dando adhibebitur votum totius Rotæ.

Propoſitio cauſæ quomodo fiat.

§. 30. Termini citationum pro perficiendo proceſſu, coram eiſdem Auditoribus, finita ſtatim Rota, per Notarios, Actuarios & Procuratores ſervabuntur; quos Auditores pro ſervato habere poſſe intrà decennium proximum etiam domi declarandos decernimus.

Termini citationum quando ſervandi & declarandi.

§. 31. Ac ut facilius depoſitiones teſtium inſpiciantur, & ne Auditores magis quàm expediat fatigentur, mandamus, quoties ab utraque parte, vel altera earum examinari fuerint, & Ponenti viſum fuerit, eorum dicta in ſummarium redigantur; & quoniam à nemine accuratiùs perpenduntur, quàm à partibus intereſſe habentibus, fiet ab Actore Summarium, illudque Ponenti exhibebit, & pars adverſa coram eo citabitur ad concordantiam de ſummario, aliàs videndum pronunciari ſtari debere ſummario per inſtantem porrecto, ac illud per dictum Ponentem ſubſcribi; & adverſario comparente ſi approbabit ſummarium, erit concordatum, ſin minus, addet vel minuet in folio ſeparato, prout viderit convenire, & ipſe Ponens differentias dirimat, ipſiuſque ſummarii copiam ſingulis Auditoribus à Ponente ſubſcriptam partes exhibebunt.

Summarium teſtium quomodo firmandum.

§. 32. Citationes autem productæ ad concordantiam de dubio, & ad concordantiam de ſummario, nolumus quòd in actis redigantur, nec aliæ citationes ac intimationes, quæ non ſint neceſſariæ ad validitatem judicii, ſed neceſſariæ dumtaxat.

Citationes quæ in actis redigendæ.

§. 33. Demumque poſt cauſarum expeditionem, teneatur Rota parti petenti in cauſis excedentium ſummam ſcutorum ducentorum, tradere deciſionem. In cauſis videlicet executivis infrà decem dies continuos; in cæteris verò quibuſcumque infrà triginta dies continuos à die prolationis ſententiarum in dictis cauſis immediatè decurrendos.

Deciſiones in quibus cauſis dandæ.

§. 34. Et quoniam Rotæ Tribunal tamquam ſupremum in judicando, in Civitate & tota Legatione, meretur aliquam prærogativam; ideò ſancimus ut Prætor Rotæ in omnibus actionibus tàm publicis quàm privatis præcedere debeat cæteros Judices, tàm Civitatis, quàm totius Legationis, etiam Locatenentes generales cauſarum civilium & criminalium, quos poſt Prætorem ſuprà cæteros Auditores incedere, vel ſedere volumus. Auditores verò ipſius Rotæ præcedere volumus omnes & quoſcumque Judices ipſius Civitatis & Legationis, præter ipſos duos Locatenentes, nunc & pro tempore generales ſupra dictos.

Præcedentia Prætoris & Auditorum præfinitur.

§. 35. Necnon eoſdem Prætorem, & ſingulos Auditores Rotæ immunes conſtituimus à portu literarum, & ab omnibus datiis, gabellis, ac gravaminibus quibuſcumque. Inſuperque etiam potiri volumus omnibus privilegiis, immunitatibus, præeminentiis & prærogativis, quibus Conſiliarii juſtitiæ, in quorum locum ipſi Prætor & Auditores ſubrogantur, hucuſque potiti ſunt. Demum eidem Rotæ Ferrarienſi ejuſque Prætori ac ſingulis Auditoribus, ut omnibus & ſingulis privilegiis, gratiis, facultatibus &

Indulta eiſdem conceduntur.

præemi-

præeminentiis, quibus Rota Bononienſis ejuſque Prætor, & Auditores quomodolibet fruuntur, potiuntur & gaudent, pari modo, & abſque aliqua differentia frui, potiri & gaudere poſſint & valeant, perpetuò concedimus & indulgemus. Declarantes quatenus dictæ facultates & privilegia Rotæ Bononienſis & Conſilii juſtitiæ olim Ducalis eſſent minora ſuprà expreſſis, & ipſa Rota Bononienſis minori privilegio & facultate potiretur quàm ipſum Conſilium juſtitiæ, & è contrà, nullatenus intendimus majori privilegio derogare, ſed prout per prædicta & unum quodque eorum uberius proviſum eſt, eo majori etiam privilegio, immunitate, præeminentia, emolumento, prærogativa, facultate & gratia, Rotam noſtram Ferrarienſem ejusque Prætorem & ſingulos Auditores decorare, illisque potiri decernimus & mandamus.

Deputatio Cardinalis Protectoris.

§. 36. Cæterùm dilectum Filium noſtrum Petrum tituli Sancti Nicolai in Carcere Diaconum Cardinalem Aldobrandinum nuncupatum, noſtrum ſecundùm carnem ex fratre germano nepotem, quoad vixerit, in dictæ Rotæ & ejus Prætoris, ac Auditorum, eorumque jurium & privilegiorum, ac indultorum quorumcumque Protectorem cum omnimoda facultate & auctoritate, omnia & ſingula, quæ ad Prætoris & dictorum Auditorum officium quomodolibet vigore præſentium, & aliàs de jure vel conſuetudine ſpectant & pertinent, & quæ alii ſimiles S.R.E. Cardinales Protectores facere & exercere poſſunt & conſueverunt, faciendi, dicendi & exercendi, dicta auctoritate perpetuò etiam conſtituimus & deputamus.

Clauſulæ hujus Bullæ præſervativæ.

§. 37. Decernentes præſentes litteras ex quacumque cauſa, nullo unquam tempore ſubreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, ſive eas infringi, invalidari ſeu revocari poſſe, ſed illas ſemper & perpetuò validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, necnon inviolabiliter perpetuò obſervari.

Clauſula ſublata &c.

§. 38. Sicque per quoſcumque Judices & Commiſſarios etiam ejuſdem Palatii noſtri Apoſtolici cauſarum Auditores, & ejuſdem Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, ſeu Vicelegatos aut Cameræ Apoſtolicæ Præſidentes & Clericos, vel quoſvis alios, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique locorum judicari; definiri & declarari debere. Irritum quoque & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executorum ejuſdem Bullæ.

§. 39. Ac mandantes omnibus & ſingulis totius Status Eccleſiaſtici prædicti Commiſſariis, Gubernatoribus, Poteſtatibus & eorum Locatenentibus, Legatis, Vicelegatis, necnon venerabilibus fratribus noſtris Archiepiſcopis & Epiſcopis, ac dilectis Filiis eorum Vicariis in ſpiritualibus, Generalibus, ac aliis juriſdictionem exercentibus quibuſcumque, ut quoties ſuper hoc fuerint requiſiti, ſententias, decreta, ſtatuta, ſequeſtra, mandata, exequutoriales litteras, remiſſoriales, citationes & aliàs à dicta Rota, & ejus Auditoribus emananda pro tempore, omnibus opportunis remediis executioni demandari faciant realiter & cum effectu, prout opus fuerit, & eis commiſſum extiterit.

Clauſula derogator.

§. 40. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, & præſertim facultatibus dilecto Filio Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori conceſſis, ac ſupra dicta Conſtitutione Aldobrandina, nacnon ejuſdem Civitatis Ferrarienſis, ac aliarum Civitatum, Terrarum & locorum prædicti Ducatus Ferrarienſis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, legibus etiam municipalibus, uſibus & naturis; privilegiis quoque, indultis & litteris Apoſtolicis etiam eiſdem Provinciæ, Civitatibus, Oppidis, Territoriis, Caſtris, Villis & Locis, eorumque Communitatibus, Univerſitatibus, Juriſdictionibus, Gubernatoribus, Poteſtatibus, Officialibus & Incolis & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis clauſulis & decretis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, etiam ſi de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & expreſſa, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio ad hoc ſervanda foret, eorum omnium & ſingulorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum exprimerentur & inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter & expreſsè, motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine paribus, derogamus & derogatum eſſe volumus; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. An. 8. dis 29. Maii.

Datum Romæ apud St. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 29. Maii, 1599. Pontificatus noſtri Anno 8.

Admiſſio in Camera Apoſtolica.

Die 2. Junii 1599. ſuprà ſcriptum Breve in plena Camera Apoſtolica præſentatum fuit, illudque de ipſius Cameræ decreto Reverendiſſimo D. Horatio Ceulo dictæ Cameræ Clerico, commiſſum, & ſucceſſivè die 14. ejuſdem Camera ipſa citato de ſuper Illuſt. D. Ludovico Zacchia dictæ Cameræ generali Commiſſario, referente prædicto Reverendiſſimo D. Ceulo, illud admiſit, & in ejuſdem Cameræ libris regiſtrari mandavit, prout regiſtratum fuit ſcilicet libro Signat. Sanctiſſimi Domini Noſtri & collat. concordat.

Ludovicus Martini Cam. Apoſt. Not.

LX.

Decreta generalia pro Reformatione Regularium, tàm Monachorum quàm Mendicantium, cujuſcumque Ordinis, & inſtituti.

Circa innovationem, declarationem, & obſervantiam horum Decretorum Conſtitutionem edidit S.D.N. Urban. VIII. quam habes infrà Tom. 4. num. 26. Sacra Congregatio.

CLEMENS PAPA VIII.

Editis An. D 1599. & 1604.

De Servitio Chori.

NUllus omninò prætextu cujuſcumque privilegii vel ſuperioritatis, etiam Generalatus, à ſervitio Chori cenſeatur immunis, niſi pro tempore, quo quis in proprii officii munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem & Prædicatoribus, Superiores iis tantùm diebus, quibus eos legere aut prædicare contigerit, diſpenſare poſſint. Idem quoque præſtare valeant cum ægrotis, & ſtudiorum cauſa legitimè impeditis. In eos verò qui negligentes aut inobedientes fuerint, ſalutari pœnitentia Superiores animadvertant, ad præſcriptum Regulæ & Conſtitutionum, alimenti etiam, ſi opus fuerit, ſubtractione.

Lectione Sacræ Scripturæ vel caſuum conſcientiæ in Conventibus.

§. 1. Lectio Sacræ Scripturæ, vel caſuum conſcientiæ bis in hebdomada, præſcriptis diebus, in ſingulis Conventibus habeatur, ad quam Fratres omnes conveniant; eaque, abſoluta mutua collatione circa explicatam doctrinam ſeſe utiliter exerceant.

Paupertatis voto obſervando.

§. 2. Quo Tridentini Concilii decreta de paupertatis voto cuſtodiendo fideliùs obſerventur, præcipitur, ut nullus ex Fratribus, etiam ſi Superior ſit, bona immobilia vel mobilia, aut pecuniam, proventus, cenſus, eleemoſynas, ſive ex concionibus, ſive ex lectionibus aut pro Miſſis, tàm in propria Eccleſia quàm ubicumque celebrandis, aliove ipſorum juſto labore & cauſa, & quocumque nomine acquiſita,

etiamſi ſubſidia conſanguineorum, aut piorum largitiones, legata aut donationes fuerint, tamquam propria, aut etiam nomine Conventus, poſſidere poſſit, ſed ea omnia ſtatim Superiori tradantur, & Conventui incorporentur, atque cum cæteris illius bonis, redditibus, pecuniis ac proventibus confundantur, quo communis inde victus & veſtitus omnibus ſuppeditari poſſit. Neque Superioribus, quicumque illi ſint, ullo pacto liceat eiſdem Fratribus aut eorum alicui, bona ſtabilia, etiam ad uſumfructum, vel uſum, adminiſtrationem aut commendam, etiam depoſiti aut cuſtodiæ nomine concedere. Eorum verò quæ ad neceſſitatem conceſſa erunt, nullus quidquam poſſideat ut proprium, neque ut proprio utatur. Qui in præmiſſorum aliquo deliquerit, pœnas nedum à Concilio Tridentino præſcriptas, ſed alias quoque multò graviores, Superiorum arbitrio imponendas, incurrat. Nulla quorumcumque Superiorum diſpenſatio, nulla licentia, quantum ad bona mobilia vel immobilia, fratres excuſare poſſit, quo minus culpæ & pœnæ ab ejuſdem Concilii decretis impoſitæ, & ipſo facto incurrendæ, obnoxii ſint; etiamſi Superiores aſſeverent hujuſmodi diſpenſationes aut licentias concedere poſſe quibus in ea re fidem minime adhiberi volumus.

Veſtitu & ſuppellectile.

§. 3. Fratrum veſtitus, & ſuppellex cellarum, ex communi pecunia comparetur; & omninò uniformis ſit fratrum, & quorumcumque Superiorum, ſtatuique paupertatis, quam profeſſi ſunt, conveniat, ita ut nihil ſuperflui admittatur, nihil etiam quod ſit neceſſarium alicui denegetur. Quæcumque fratrum veſtes, ſive laneæ, ſive lineæ, omniſque alia ſuppellex, in aliquem commodum Conventus locum deferantur, ibique ab uno vel duobus fratribus huic muneri deputatis, diligenter cuſtodiantur, ut inde Superioris arbitrio, prout unicuique opus fuerit, ſubminiſtrari opportunè poſſint.

Cibo.

§. 4. Omnes etiam Superiores, quicumque illi ſint, eodem pane, eodem vino, eodemque obſonio, ſive eadem, ut ajunt, pitantia, in communi menſa prima vel ſecunda, niſi infirmitatis cauſa impediti fuerint, veſcantur; neque ſingulare aliquid, quo privatim quiſque in cibum utatur, ullo modo afferri poſſit; ſi quis in ea re peccaverit, nihil ea die alimenti percipiat, niſi panem & aquam.

Adminiſtratione & ratione officiorum.

§. 5. Superiores omnes etiam Generalis, qui reditus, aut præſtationes peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta & expenſa in libro diſtincto fideliter & diligenter adnotari curent, neque in alios uſus, quàm ratione officii ſui neceſſarios, quicquam expendant. Cùm verò contigerit ipſos in aliquo Conventu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua ſibi & iis qui ſecum erunt, victus ad præſcriptum Regulæ & Conſtitutionum ſuppeditetur.

Adminiſtratione bonorum Conventus.

§. 6. Nullus ex Superioribus locorum, adminiſtrationem bonorum aut aliarum rerum, diſpenſationemque pecuniarum & redituum ſui Conventus, etiam nomine Conventus, per ſeipſum habere ſive exercere poſſit, ſed univerſum id onus tribus fratribus ejuſdem Conventus à Generali ita demandetur, ut unus rerum & bonorum, redituumque colligendorum ac exigendorum curam habeat, alter tamquam Depoſitarius, pecunias ac cætera ab illo collecta & exacta fideliter aſſervet, alius de pecuniis & rebus à Depoſitario acceptis Priori & fratribus, ac Conventui univerſo de neceſſariis, mandante tamen ipſo Priore, non ſecundùm proprium affectum, ſed juxta charitatis regulam veluti bonus diſpenſator provideat; officiorum hujuſmodi confuſione penitùs interdicta; Cæterùm hi tres, tàm impenſi quàm accepti ſingulis menſibus ſuo Priori, adhibitis etiam duobus vel tribus fratribus ejuſdem Conventus probatioribus, rerumque uſu peritis, rationem reddant. Deinde ipſimet rurſus præſentibus Priore & peritis prædictis, Generalis cùm advenerit, denique ipſe Generalis in quolibet proximo Capitulo Generali ſaltem coram tribus Judicibus, ab ipſo Capitulo ad hoc conſtitutis, illorum omnium, univerſamque ſuæ adminiſtrationis, tàm publicæ quàm privatæ rationem reddere teneantur; cujus etiam exemplum authenticum ex actis Capituli deſcribatur, ad hoc ut ad omne mandatum noſtrum, vel Sedis Apoſtolicæ Romam tranſmitti poſſit.

Numero Fratrum cujuſque Conventus.

Tu ad hoc habes etiam Bullam 7. S. D. N. Pauli V.

§. 7. In unoquoque Conventu fratrum, is tantum deinceps conſtituatur, & in poſterum retineatur numerus, qui ex reditibus illis propriis vel ex communibus conſuetis vel etiam ſingulorum eleemoſynis, aliiſve quibuſcumque obventionibus in commune, ut præfertur, conferendis, commodè poſſit ſuſtentari; reditus verò & ſupra dicta omnia in communi loco ac tuto, diligenter aſſerventur.

Prohibitione declarandi Concilium Tridentinum, & iſtas reformandi.

§. 8. Superioribus autem, ne Concilii Tridentini, aut hæc noſtra decreta declarare, interpretari aut relaxare ullo modo poſſint, & omninò interdicimus & prohibemus. Decernentes irritum, &c. ſi ipſo autem facto quis contra præſumpſerit attentare, is eo ipſo omni gradu officioque privatus, & ad ea perpetuò inhabilis exiſtat.

De Prædicatoribus & Lectoribus.

§. 9. Nullus niſi actu legat vel prædicet, aliquo ſui gradus privilegio gaudeat.

Socio ex cauſa neceſſaria alicui concedendo.

§. 10. Si alicui ex neceſſaria cauſa, Generalis judicio probanda, Socius ex eodem Ordine, qui illi miniſtret, concedendus erit, niſi vigeſimum quintum agat annum, & qui communi ſervitio ſit deputatus, non concedatur, & ſi commodè fieri poteſt, ſit laicus converſus.

Clauſura.

§. 11. Ut omnis ſcandalorum, & vagationis occaſio tollatur, Conventus Clauſura perpetuò ac diligenter ſervetur; ac propterea à Superiore Janitor conſtituatur, qui diligentia, ac morum integritate maximè commendetur; is januæ cuſtodiendæ ſemper aſſiſtat, eamque nemini fratrum aperiat, niſi ſocium, & exeundi licentiam obtinuerit.

Exitu à Conventu, & reditu.

Hoc infrà declaratur.

§. 12. Nullus à Conventu egredi audeat, niſi ex cauſa & cum ſocio, licentiaque ſingulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Superiore; qui non aliter eam concedat, niſi cauſa probata; ſociumque exituro adjungat, non petentis rogatu, ſed arbitrio ſuo neque eumdem ſæpiùs. Licentiæ verò Generales exeundi, nulli omninò concedantur. Contravenientes autem pœna gravi, etiam carceris, ad Superioris arbitrium plectantur; eamdem etiam Janitor ſubeat, ſi ſciens exeundi facultatem fecerit; Cùm autem quis in Conventum revertitur, Superiorem iterum adibit benedictionem recepturus, qui à ſocio itineris rationem, & quid rei actum ſit diligenter perquirat.

Adventu ad Urbem.

Hoc declaratum eſt infrà in §. 31.

§. 13. Nullos fratres Romam venire Superiores permittant, niſi priùs è Generali vel Protectore dumtaxat licentiam in ſcriptis impetraverint. Si quis autem ſine hujuſmodi facultate Romam venire præſumpſerit, voce activa & paſſiva biennio privatus exiſtat, ſubiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia adverſus eos, qui ſupra dictos admiſerint & receperint, ſine ulla exceptione locum habeant.

Viſitatione Cellarum.

§. 14. Habeat Superior clavem ita fabrefactam, ut cùm ſibi videbitur cellas omnes reſerare poſſit; & propterea nullus cellam, etiam noctu ita claudat, quin ſemper à Superiore poſſit aperiri.

Lampade in Dormitorio.

§. 15. In medio Dormitorii totam noctem lampas colluceat.

Cellis, & ſuppellectili.

§. 16. Nullus etiam Superior, cellas, ſive in clauſtro ſive alibi ſeparatas à communi Domitorio habeat, ſed unuſquiſque unica cella, eadem cum cæte-

ris aliorum fratrum conjuncta, nudis omninò parietibus, ac lecto & menſa humilibus, uniformique ſupellectili, ut præfertur, quemadmodum Religioſos decet, contentus ſit. Poſſit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conventuum, ſi eorum muneris & officii neceſſitatem id exigere cognoverit, alteram etiam cellam concedere. Cellæ ſive ædiculæ, quæ extra Dormitorium ſeparatim ſunt, ad officinas, aut aliàs ad communem uſum & commoditatem Conventus redigantur. Sigillatim ſuo quiſque lecto cubet, neque ullibi duo eodem lecto dormire poſſint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt. In privatis cellis nulli camini permittantur, ſed omnes obſtruantur ſtatim, cardinibus etiam è parietibus convulſis, ut res illa non ad tempus facta, ſed perpetuò duratura videatur, cellis tamen Generalis aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

Feneſtris Conventus. Hoc infrà declaratur.

§. 17. Conventus feneſtræ omnes, quæ in vias publicas aut in vicinas laicorum ædes proſpiciunt, muro ita obſtruantur, ut omninò is proſpectus impediatur.

Infirmaria.

§. 18. Valetudinarium in ſingulis Conventibus certo ac ſalubriori loco conſtituatur, quod pro loci ſitu, ac fratrum numero, quoad fieri poterit, commodiſſimum eſſe poſſit, in quo fratres omnes, cùm ægrotabunt, curentur, nec inde niſi recuperata ſanitate abire permittantur. Qui verò infirmorum curæ præpoſiti ſunt, omni ſedulitate, ac charitate operam ſuam præſtabunt, ac curabunt, ne quid ægrotis omninò deſit quod ad ſanitatem recuperandam pertineat.

Degentibus extra clauſtra.

§. 19. Ineatur ratio, qua ſublatis licentiis ac facultatibus hactenus quibuſcumque conceſſis, degentes extra Conventus clauſtra, ad ea quamprimum revocentur; nec de cætero niſi ex graviſſima cauſa à Sede Apoſtolica probanda, hujuſmodi facultates concedi poſſint.

Receptione Noviciorum.

§. 20. Nulli in poſterum ad habitum aut profeſſionem admittantur, niſi in Conventibus per Sedem Apoſtolicam in qualibet Provincia deputandis.

Hoſpitalitatis obſervantia, & largitione munerum.

§. 21. Curent Superiores, ut conſtitutio interdicens largitiones munerum, & præſcribens hoſpitalitatis formam, ab omnibus in quolibet Conventu inviolabiliter obſervetur.

Ambitu.

§. 22. Ut omnis officiorum ambitus occaſio præcludatur, caveant omnes à directa vel indirecta vocum, ſeu ſuffragiorum procuratione, tàm pro ſe ipſis quàm pro aliis, tum in Capitulis locorum tum in cæteris, præſertim generalibus Capitulis aut Congregationibus ſeu alibi. Quicumque ſecus fecerint, præter alias pœnas & cenſuras hactenus contra hujuſmodi ambientes inflictas, quas in ſuo robore permanere volumus, in pœnam privationis officiorum quæ obtinent eo ipſo incidant, & ad futura quæcumque pariter inhabiles habeantur; ſuper quo cum eis diſpenſari à nemine poſſit niſi à nobis, vel ſucceſſoribus noſtris, & pro qualitate culparum graviùs etiam plectantur. Porro ſupra dictas omnes pœnas ad complices, ac ſimpliciter ſcientes & non revelantes extendimus.

Superiorum & Officialium electionis.

§. 23. In Superiorum & Officialium omnium electionibus, forma præſcripta à ſacro Concilio Tridentino, & Ordinis Conſtitutionibus inviolabiliter ſervetur; jurentque Electores ſecundùm veritatem cujuſque conſcientiæ, probiores ac magis idoneos ſe electuros; ac propterea priuſquam ad electionem deveniatur, inprimis & ante omnia prælegantur Conſtitutiones de qualitate & requiſitis eligendorum. Ad officia gradus & Prælaturas, illi præcipuè eligantur, qui poſſint & conſueverint regulas Ordinis, & Conſtitutiones obſervare, præſertim quæ pertinent ad ſervitium Chori ac veſtitum & victum communem.

Probatione Prædicatoris, Lectorum, Confeſſorum, & promovendorum ad ordines ſacros.

§. 24. Eligantur in Capitulo Generali vel Provinciali aliquot graves & periti ex fratribus cujuslibet Provinciæ, ſaltem tres, qui ad mittendos ad prædicationem DEI, vel ad audiendas confeſſiones etiam ipſorum fratrum, ac Lectores publicos diligenter ſimul examinent, priuſquam probentur, & ad hujuſmodi miniſteria admittantur. Horum etiam curæ ſit examinare & probare, tam quoad doctrinam quàm quoad mores, promovendos ad quoſcumque ordines; in quo ſervetur decretum Congregationis Interpretum ſacri Concilii Tridentini, hac de cauſa nuper editum & promulgatum.

Obſervantia regularum & conſtitutionum.

§. 25. Illud porrò Superiores omnes in Domino admonemus, ut memores ſint rationis quam in noviſſimo die reddituri ſunt pro grege ſibi commiſſo, ac propterea omni ſtudio invigilent, ut quæ in eorumdem, Ordinis regulis & Conſtitutionibus de oratione mentali, ſilentio, jejuniis, Capitulo culparum, aliiſque ſpiritualibus exercitiis prudenter ac piè ſancita ſunt, ea omnia & ſingula ad unguem obſerventur; intelligantque ſuper his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia conſtruenda & amplianda eſſe; quæ ut faciliorem exitum ſortiantur, & fructus uberiores in animis fratrum producant, valde opportunum erit, ſi in quolibet Conventu ſingulis hebdomadis habeatur ſermo de religioſa diſciplina, regularique obſervantia.

Tabella muneris dietim explendi.

§. 26. Quo verò omnia ordinatè peragantur, appendatur tabella in loco conſpicuo uniuſcujuſque Conventus, in qua diſtinctè adnotetur, quid ſingulis horis cujuſque diei quilibet frater præſtare debeat, ut certo quoque ſigno præmonitus, majori animi præparatione ſuo muneri ſatisfacere poſſit. Quæ Ordinis Conſtitutiones his decretis non adverſantur, inviolatè cuſtodiendæ erunt.

Pœna inobedientium.

§. 27. Quibus horum Decretorum capitibus certa pœna præſcripta non eſt, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur.

Prohibitione has Reformationes declarandi.

§. 28. Ut autem hæc Decreta (donec alia, quæ ad pleniorem ſupra dicti Ordinis reformationem faciunt, edantur) ab omnibus obſervari poſſint, diſtrictè præcipimus Generali, ac omnibus aliis quibuſcumque Superioribus, ad quos hoc ſpectat, ut curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorumdem Ordinis Conſtitutiones perpetuò valituras redigi, interdicta omninò eorum ſingulis facultate illas declarandi, & adverſus eas unquam diſpenſandi. Alioquin ſciant ſe in pœnam Generalatus & Officiorum privationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera, ipſo facto & ſine ulla exceptione reſpectivè incidiſſe.

Tempore, quo ligare incipiunt.

§. 29. Ne vero prætextu dilatæ publicationis eorum obſervatio quoquo modo differri poſſit aut impediri, volumus, ut poſt illorum publicationem in Conventu Sancti Marcelli de Urbe factam, Generalem, aliosque Ordinis Superiores, cæteroſque quoſcumque fratres præſentes, ſtatim, reliquos verò abſentes citra Montes, unius menſis, ultra Montes, trium menſium ſpatio ita arctent, ac ſi eorum ſingulis perſonaliter intimata fuiſſent.

Publicatione eorumdem.

§. 30. Inſuper mandamus, quòd Generalis in ſingulis Conventibus citra Montes unius menſis, ultra verò Montes trium menſium curſu Decreta ſupra dicta publicari faciat, ſub pœna privationis Generalatus, aliiſque arbitrio noſtro imponendis.

Dat. P. A. 8. die 25. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die vigeſima quinta menſis Julii, milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono.

Declaratio circa licentias veniendi ad Urbem. Et pœnam privationis contrà facientibus inflictam.

§. 31. Decretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis & Protectoris licentia dumtaxat permiſſum eſt, Sanctitas Sua extendi ad Provincialem decrevit, ita ut Provincialis ipſe ex cauſa communi totius Provinciæ dumtaxat facultatem hujuſmodi facere valeat. Declaravitque pœnam privationis

vocis activæ & paſſivæ contrafacientibus inflictam, Sanctitati Suæ reſervatum eſſe, interdicta omninò eorum Superioribus ſingulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi.

Datum Romæ die 20. Martii 1601.

Adduntur decreta Reformationis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ, quæ alibi opportunius intexere non valui.

Sequuntur additiones de Reformatione Apoſtolica ſupra.

§. 32. EX iis, quæ S. D. N. Clemens Papa VIII. ad Regularium Monaſteriorum rectam gubernationem inſtituit & decrevit, eorumque Superioribus ad amuſſim exequenda præcepit, nihil fuit, vel re ipſa ſanctius, vel neceſſitatis occaſione opportunius, vel religioſæ utilitatis ratione optabilius, quàm ut vetus & regularis diſciplina viris Religioſis ſalutaris ac neceſſaria, ubi collapſa eſt, inſtauretur, & ubi conſervata eſt, perpetuò cuſtodiatur, ut nihil eſſet, quod obedientiæ, paupertatis & caſtitatis, ac peculiarium votorum obſervantiam, necnon communem vitam, victum & veſtitum impediret, aut per calumniam inficeret; cùm autem compertum ſit à fratribus Ordinis Servorum, Superiorum incuria ſaluberrima Sanctiſſimi Paſtoris decreta penitus neglecta eſſe, ut hujuſmodi incommodo occurratur, Congregatio Viſitationis, Reformationis Apoſtolicæ ejuſdem Ordinis Priori generali nuper electo, ejuſque pro tempore Succeſſoribus in virtute ſanctæ obedientiæ & privationis officii pœna propoſita præcipit ac mandat, ut ſtatim prædicta decreta Pontificia inter ipſius Ordinis Conſtitutiones redigi, & ab omnibus fratribus obſervari, ac præter illa quæ decretis ipſis præſcripta ſunt, hæc quæ ſequuntur ſpeciali Sanctitatis Suæ mandato conſtituta, inviolabiliter ac perpetuò obſervari curent.

Officii divini recitatione.

§. 33. Primùm ad ea quæ de divino Officio perſolvendo ſtatuta ſunt, illud additur ac decernitur, ut pœna ſubtractionis alimenti contrafacientibus propoſita, nec à Priore nec ab eo qui ejus vices gerit, remitti poſſit illi, qui horis Canonicis, ſive diurnis ſive nocturnis, ceſſante legitima cauſa, non interfuerit. Deinde ut qui Officii initio ad Chorum non convenerit, genuflexus in medio Chori tàm diù maneat quàm diu ſurgendi licentiam à Priore impetrarit; tum in refectorio, horam canonicam quam ob hujuſmodi negligentiam omiſit, aliis cibum ſumentibus, etiam genuflexus recitare teneatur. Cura ſit Prioris, ut Officium divinum in Choro à fratribus ſuis locis conſidentibus devotè cum punctis & pauſis perſolvatur, & ut Miſſæ non niſi ex Miſſalis Romani præſcripto, nec nimia celeritate celebrentur; qua in re obſervabit, an in recitatione Canonis tantum temporis quantum ad illius verba devotè exprimenda exigitur, à ſingulis inſumatur; & contrafacientes moneat, ac ſalutaribus pœnitentiis coërceat. Ad Salve Regina poſt Completorium cantandum, omnes quotidiè etiam Officiales & Converſi omninò conveniant; & poſt Salve Regina Litaniæ Beatæ MARIÆ Virginis pro fœlici ſtatu S. R. E. pro populo, & pro Religionis augmento devotè recitentur. Diebus vero feſtis poſt Veſperam & Salve Regina ſtatim cantentur; qui defuerint, eos Prior publicè corrigat, ac etiam cibi ſubtractione puniat; quæ omnia an ſervata fuerint, Provincialis in viſitatione diligenter inquiret, & ſi Priorem negligentem invenerit, illum officio Prioratus abſolvet.

Eccleſiis aperiendis & claudendis, & allocutione fratrum prohibita tempore divinorum officiorum.

§. 34. Prior curet, ut Eccleſia diebus feſtis hora competenti pro locorum conſuetudine claudatur, & aperiatur; cùm autem eam patere neceſſe fuerit, Sacriſta, vel alius probatæ vitæ ſemper adſit, qui indigna ibi fieri prohibeat, peractis divinis Officiis fores Eccleſiæ feriatis diebus omninò claudantur, nec niſi ex præſcripto Conſtitutionum aperiantur, quod etiam de foribus Monaſterii cautum intelligatur. Provincialis in viſitatione pœnam privationis officiorum tranſgreſſoribus imponet. Caveant autem fratres, ne quacumque de cauſa tempore divinorum Officiorum, perſonas aliquas in Eccleſia, vel ad illius, Sacriſtiæve, aut Monaſterii januas, niſi de licentia Prioris alloquantur, ſub pœna unius publicæ diſciplinæ.

Exitu à Monaſteriis.

§. 35. Neque Prior pœna ſuſpenſionis ab officio eo ipſo incurrenda per ſex menſes propoſita, quemque fratrem ſolum, aut cum ſocio extra clauſtra, in via aut ædibus Monaſterio proximis tunc temporis, aut aliàs commorari permittet.

Delinquentibus non recipiendis.

§. 36. Neque bannitos, criminoſos & delinquentes, ſeu decoctores in Conventu retineat, aut retineri patiatur, ſub pœna privationis officii perpetuò eo ipſo incurrenda; eamdemque pœnam ſubeat, qui aliquem ex prædictis, etiam annuente Priore, in cella aliqua Conventus exceperit.

Confugientibus.

§. 37. Confugientes verò ad Eccleſiam, & ad alia eorum loca ſacra, Superiores teneantur quamprimùm commodè poterunt, deferre Epiſcopo, ſeu alii loci Ordinario.

Scholis puerorum non admittendis.

§. 38. Nullus puerorum ſæcularium, etiam clericorum ſcholam Grammaticæ, aut cujuſcumque artis liberalis intra Monaſterium ſub pœna amiſſionis utriuſque vocis ipſo facto incurrenda exerceat, ſeu aliquem ipſorum doceat, quam pœnam etiam Prior qui id permiſerit, incurrat. Nec extra Conventuum ſepta quicquam docere liceat, niſi de Sedis Apoſtolicæ licentia, eadem pœna propoſita.

Extraneis non permittendis.

§. 39. Prior nullo modo, neque prætextu ſervitutis Eccleſiæ, in Monaſterio extraneum quemquam commorari ad edendum vel ad diſcendum, ſive aliud quidpiam agendum permittat, pœna illi ſuſpenſionis ab officio per ſex menſes ipſo facto propoſita.

Lectorum electione.

§. 40. Verùm nemo rectè legendi munus ſuſcipiat, niſi is qui duplici doctrina diſcipulos ſibi ſubjectos inſtituat ſcientia nempe, & innocentiæ converſatione. Idcircò deinceps huic muneri præficiatur is, cujus probitas ac mores ſeniorum patrum teſtimonio commendentur, ac diligenti adhibito examine de vitæ innocentia & doctrina, Priori generali facultatem in ſcriptis habeat, qui in Lectoribus & Magiſtris conſtituendis non ingenii ſolùm & eruditionis, ſed etiam regularis diſciplinæ mortificationiſque rationem habeat.

Baccalaureatus gradibus conced.

§. 41. Ad Baccalaureatus gradum nemo deinceps promoveatur, niſi ſpectatæ vitæ, religionis & diſciplinæ regularis obſervantiæ, qua in re diligens fiat à Generali ſive ejus Vicario, Provinciali & ſocio in Viſitationibus inquiſitio per ſecretum examen, cum juramento Prioris & fratrum ejus Conventus, in quo proximo triennio commoratus fuerit, ac niſi concluſiones publicè egregiè ſuſtinuerit, circa illas priùs ſigillatim à Generali, ſive ab eo deputandis interrogatus, ac idoneus repertus ad eas honorificè ſuſtinendas, nec item eo gradu aliquis decoretur, quem ſcientiæ & aliarum virtutum ſpes magiſteriatus honore dignum non oſtendat. Quæ omnia in actis referantur, ac in litteris patentibus exprimantur, & ſi ſecus factum fuerit; promotio ipſo jure nulla ſit, ac promoventes pœnam privationis officii ipſo facto incurrant. Quod etiam in promovendis ad Magiſterium, eiſdem propoſitis pœnis, ſtrictiùs ſervari decernitur.

Studentibus recipiendis.

§. 42. Nullus in Studentium numero adſcribatur niſi bona indole, ac probis moribus excultus, habita fide cum juramento à Priore, & fratribus Conventus, in quo majori ex parte reſederit, ac niſi Grammaticam adeò calleat, ut latinè expeditè loquatur, ac ad latinos auctores approbatos intelligendos aptus exiſtat,

ſtat,

ſtat, cujusquidem intelligentiæ periculum ita fiat, objiciantur examinando duo auctores, nempe ex difficilioribus, ex quibus caput unum ſaltem ex improviſo per alia verba latina interpretetur, pœna privationis vocis utriuſque ipſo facto incurrenda per biennium ipſis adſcribentibus; ſi ſecus fiat, propoſita. Neque aliquis ad Philoſophiam audiendam niſi probè in Dialectica verſatus, neque ad Theologiam, niſi Phyſica plenè inſtructus admittatur.

Libris non utendis in Studiis.

§. 43. In Studiis verò præſertim humanioribus, nullus liber adhibeatur, ex quo mores depraventur, & vitæ innocentiæ periculum immineat.

Qui & quando legere debeant.

§. 44. Regens Baccalaureus Conventus, & Magiſter Studii quotidiè legant ſpatio unius horæ, diebus feſtis & die Jovis, ſi feſtum nullum in hebdomada occurrat, exceptis, à ſecunda Dominica poſt Paſcha, uſque ad 15. Julii, à prima die Septembris, uſque ad 20. diem Decembris, atque à prima die Januarii, uſque ad Septuageſimam. Quibus diebus nulli Studentium abeſſe liceat, neque de licentia Provincialis, quavis de cauſa ſub pœna privationis ſtudii, ipſo facto incurrenda. Ea verò ratione legent, ut Regens toto triennio tres priores libros Magiſtri ſententiarum ex ſententia D. Thomæ interpretetur (quarto ſingulis diebus feſtis poſt Veſperas ab eodem explicato) teneaturque ſaltem ſemel in hebdomada lectionem ex Metaphyſica vel ex libris Ethicorum Ariſtotelis, prout ſibi magis expedire videbitur, habere. Baccalaureus Conventus libros Phyſicæ de Cœlo, Generatione, & de Anima, iis omiſſis quæ ob facilitatem omitti ſolent, eodem tempore explicabit. Magiſter Studii totam Logicam, hoc eſt librum Prædicabilium Prædicamenti, Perihermenias, & Poſt. exactè. Priorum verò, Elenchorum, Topicorum per compendium declarabit. Concluſiones ſingulis diebus, quibus legitur, ex Theologia, Philoſophia & Logica ab unoquoque Studentium ex Ordine ſuſtineantur, aliis de more per vices argumentantibus.

Silentio in diſputationibus.

§. 45. Nec liceat alicui ad evitandam confuſionem, niſi Baccalaureo, qui partes ſuſtinentis adjuvabit, & Magiſtro ſtudii, qui partes arguentis fovebit, aliquid, niſi de Regentis licentia, dum diſputatur, dicere.

Regens omnia Studia viſitet.

§. 46. Regens ter in anno, expletis Lectionibus, per litteras quid & quantum lectum fuerit, Priori generali ſignificare teneatur, qui ſemel in anno ſtudia omnia viſitare, Studenteſque ſingulos, ejectis iis qui non profecerint, per ſe vel per alium idoneum examinare debebit.

Qui & quando prædicare poſſint.

§. 47. Nullus ad prædicandum, niſi Magiſter aut Baccalaureus mittatur, poſſit tamen Generalis aliquem ex Studentibus in Sacra Theologia diu verſatum, & ad id munus diligenti examine idoneum repertum mittere tempore dumtaxat Quadrageſimali, aliis verò temporibus nulli, neque Baccalaureo, neque etiam Regenti liceat, neque etiam in propria Eccleſia prædicare, ne ſtatutæ Lectiones deſerantur, aut intermittantur.

Theologiæ tractatione ſemel in hebdomada.

§. 48. Et quia ſacrarum, & humanarum literarum ſtudia cum pietate, bonitate & virtutum omnium exercitatione conjuncta eſſe debent, ideò ſemel in hebdomada, die à Priori generali conſtituto, de Theologia practica habeatur tractatio, in qua præcipuè de virtutibus, quibus alimur in vita ſpirituali, & de vitiis oppoſitis, quæ tamquam morbos animæ caveamus, agatur.

Recognitione progreſſus in Studiis.

§. 49. Quotannis certo ſtato tempore, à Priore generali ſingulorum Studentium progreſſus recognoſcantur, cui recognitioni, præter Priorem Conventus, & Lectores, etiam Provincialis interſit, ſeu alius à Generali delectus, iis de omnibus, quæ circa ſtudia providenda erunt, & præcipuè de promovendis diſcipulis ad ſuperiores Claſſes, & de Lectoribus & Regente, ac ipſiſmet Studentibus mutandis, cum Priori generali communicent, neque circa ſtudia aliquid ſtatuatur ſine ejuſdem Patris Generalis conſenſu.

Generalis examinatione de Baccalaureis in viſitatione.

§. 50. Generalis in viſitatione, Baccalaureos quoſcumque diligentiſſimè examinabit, & ſi quos minùs idoneos invenerit, ita ut ſufficienti ad hujuſmodi gradum eruditione careant, illos pro ignorantiæ modo, aut ſuſpendet aut privabit. Quod etiam circa alios Studentes obſervetur.

Lectio ſacræ Scripturæ vel caſuum conſcientiæ qualibet hebdomada habeatur.

§. 51. Curet Prior cujuſcumque Conventus, ut Lectio ſacræ Scripturæ vel caſuum conſcientiæ, ex præſcripto decreti Apoſtolici ſingula hebdomada habeatur. Neque ipſe Prior ab hujuſmodi lectione aliquem abeſſe permittet. Lectio autem cum collatione non minùs ſpatio unius horæ durabit, teneanturque ſinguli Sacerdotes circa propoſitas à Lectore dubitationes interrogati, quid ſentiant, ex ordine reſpondere; quibus etiam liceat circa materiam prælectam dubitationes excitare; iiſque Lector ſatisfacere teneatur, ac propterea ſummam ſaltem aliquam caſuum conſcientiæ habere ſinguli debebunt. Si Lector non legitimè impeditus à legendo per hebdomadam ceſſaverit, voce activa & paſſiva per annum privatus exiſtat, ſi per aliam hebdomadam in munere ſuo obeundo defecerit, per biennium eamdem ſubeat pœnam. Si in contumacia per tertiam hebdomadam ſteterit, ultra vocis activæ & paſſivæ privationem, per quinquennium jure legendi ſuſpenſus ſit. Si fratres verò ſtudio adſcripti Lectioni non adfuerint, pro prima & ſecunda vice in Refectorio panem & aquam publicè edant. Si tertia deliquerint, voce activa & paſſiva per triennium, aliiſque etiam pœnis, arbitrio Provincialis plectantur.

Prioris eligendi qualitatibus.

§. 52. Ut autem fratres omnes in conſcientiæ caſibus magis verſati fiant, nullus deinceps in Priorem eligatur, qui non priùs ad confeſſiones audiendas admiſſus fuerit, aut ſaltem ſpatio ſex menſium proximè futurorum, ab Epiſcopo loci, in quo Prior eſt electus, admitti ſe curaverit, aliàs officium illius ipſo jure vacare intelligatur.

Confeſſoris eligendi qualitatibus.

§. 53. Neque aliquis ad confeſſiones audiendas, antequam præſentetur Ordinario, minor triginta annis à Generali admittatur, & qui priùs rigoroſo examine circa doctrinam, mores, & diſciplinam, à Provinciali, & duobus Magiſtris, onerata ipſorum conſcientia non fuerit approbatus.

Veſtimentorum fratrum qualitatibus.

§. 54. Etſi veſtitus exterioris, qui unus eſſe debet ſicuti una eſt Religio, & interioris qualitas in Conſtitutione Ordinis Cap. XIX. ſatis exprimatur, quia tamen quorumdam temeritas, & regularis diſciplinæ contemptus ita inolevit, ut potiùs laici quàm religioſi ex habitu videantur, Prioribus Conventuum ſub pœna privationis officii, ac inhabilitatis ad alia officia ipſo facto incurrendæ præcipitur, ut omni abuſu ſublato, veſtes fratrum tàm interiores quàm exteriores ad præſcriptum Conſtitutionum corrigant, ita ut tunicæ talares ſint, non longiores, neque breviores, neque apertè, niſi ante pectus, manicæ non rugoſæ, zona non niſi coriacea; caligæ tantum albæ, veſtes interiores albi aut nigri, non mixti aut alterius coloris, camiſiæ laneæ, lineæ verò (quæ non niſi ob infirmitatem permittuntur) omninò exteriùs non appareant. Cappæ non ſint rugoſæ, pilei uniformes, non eminentes, bireta non ſint angularia, ſed potiùs rotunda, quæ intra clauſtra tantùm à Paſchate Reſurrectionis uſque ad feſtum omnium Sanctorum permittantur: pallia, quibus non niſi cùm pluit, ac in itinere utendum eſt, ſimplicia, habitus per Urbem ſemper integer, omnis denique ornatus ſericus, argenteus aut aureus, & color in omni re, quamvis minima, præter in Conſtitutione expreſſum, omniſque luxus & ſuperfluitas tollatur, pœna fratribus non exeundi ſepta Monaſterii per ſex menſes propoſita. Nullus prætereà

quamvis Magiſter quacumque de cauſa annulos aureos, aut argenteos, vel alterius materiæ in digitis geſtare præſumat, ſub pœna privationis vocis utriuſque ipſo facto incurrenda, quas pœnas Prior remittere non valeat, teneaturque ſemel ſaltem in menſe cellas, & indumenta fratrum quorumcumque diligenter viſitare, neque ullo modo aliquid ſericum, vel ad arcendum ſudorem in biretis, aut pileis, aut in alia quavis re permittet. Nemo item barbam ſibi circa maxillas, & mentum abradi faciat, ſed illam prout natura protulit, deferat, neque capillos circa tempora prominentiores, aut longiores geſtet, quàm in occipite, ſub pœna privationis vocis utriuſque ad arbitrium Generalis, pœna quoque Priori qui permiſerit, privationis propoſita. Provincialis etiam diligenter in viſitationibus perquiret, an Priores circa prædicta aliquid adverſus Conſtitutiones permiſerint, ac eos qui in culpa fuerint, officio privabit. Quòd ſi Generalis Provincialem quoque in re hac negligentem fuiſſe deprehenderit, poſſit illum ab officio ſuſpendere, aut etiam pro culpæ qualitate privare. Curæ ſit Prioris Generalis, abuſus omnes tollere, & maximè in literis familiaribus deſcribendis, ut non ſæculari, ſed religioſo more ſe invicem tractent, aliqua præſcripta forma, quæ humili Religionis ſtatui conveniat.

Syndici officio.

§. 55. Syndicus omnem pecuniam ad manus fratrum quomodolibet pervenientem, in libro reditus, in quo aliæ Conventus pecuniæ adnotari ſolent, deſcribet, atque cum pecuniis Conventus prorſus confuſam Depoſitario ſervandam tradet, ut inde communis & victus & veſtitus, ut præfertur, ſuppeditetur, aliiſque fratrum neceſſitatibus de Prioris licentia ſuccurratur juxta Decretum Sanctiſſimi Domini noſtri.

Eleemoſynis &c. conſignandis Priori vel Syndico.

§. 56. Confeſſarii, Prædicatores & Lectores, ſub pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ ad biennium ipſo facto incurrenda, eleemoſynas, ſalaria, ſive mercedes integras Priori, ſive Syndico cum aliis bonis Conventus confundendas conſignare teneantur, teneantur tamen Superiores eorum Religioſis neceſſitatibus præcipuè, & ea qua decet charitate & providentia ſupplere, & providere.

Cibum vel potum nemo ſumat ante communem refectionem.

§. 57. Nemini liceat ante refectionem communem, & benedictionem, præſertim in Refectorio aliquid comedere aut bibere, qui ſecus fecerit, aut diſciplina publica plectatur, aut cibo ea vice careat, quas pœnas Prior ſub pœna ſuſpenſionis ab officio, Provincialis ſeu Generalis arbitratu infligenda, irrogare teneatur.

Neque ſæcularibus negotiis ſe immiſceat.

§. 58. Ne Deo militantes ſæcularibus negociis implicentur, omnibus & ſingulis fratribus cujuſcumque gradus exiſtant, inhibetur, ne quis alicujus Principis aut nobilis viri, vel alterius etiam conſanguinitatis prætextu, Procurator aut negociorum geſtor ſit, nec in negociationibus ullo modo, aut mercaturis, interpretis ſive mediatoris vices aut aliud ſæculare negocium gerat, pœna privationis activæ & paſſivæ vocis, incurrenda illi propoſita, præter alias, arbitrio Generalis irrogandas.

Arma geſtare non præſumat.

§. 59. Nullus frater quovis prætextu arma cujuſcumque generis geſtare, vel apud ſe retinere, etiam ſibi in cuſtodiam ab aliis tradita, ſub pœna vocis utriuſque eo ipſo amittendæ per annum, ac per ſex menſes à Monaſterio non exeundi præſumat, quod ſi arma ex prohibitis, uti ſunt, ſclopi rotati, fuerint, pœnam triremium per triennium eo ipſo incurrat, quam pœnam Provincialis, omni excuſatione remota, ſub pœna privationis officii exequi teneatur. Prior autem qui ſcienter permiſerit, officio omninò privetur.

Bis tantum in hebdomada, è Conventu exeundi licentiam petat.

§. 60. Caveat autem Prior, ne ſub pœna privationis officii ipſo facto incurrenda fratribus exeundi licentiam, niſi ad præſcriptum Conſtitutionum, hoc eſt niſi bis in hebdomada, ac niſi genuflexis, benedictionemque petentibus, & cum ſocio concedat, nec quemquam diebus feſtis exire permittet, niſi ob caſum neceſſitatis, qui differri non poſſit.

Feneſtris Conventus obturandis.

§. 61. Decretum S. D. N. de feneſtris, quæ in vias publicas aut in vicinas laicorum ædes proſpiciunt, muro obſtruendis, quamprimum executioni mandetur, & ſi lux aliunde non poſſit, ſaltem ita obturentur, ſive fixè aptentur, ut nulla ratione à vicinis fratres videri queant. Priori pœna privationis officii propoſita, ſi ſecus factum fuerit.

Prioris & fratrum commoratione in eodem Conventu.

§. 62. Prior cujuſque Conventus non Collegiati, expleto biennio in Conventum Collegiatum reducatur, niſi ad alterum biennium ejus officium pro loci utilitate contingat prorogari. Familiæ verò ultra biennium in hujuſmodi Conventibus commorari non permittatur, ſed in aliquo Collegiato, ubi diſciplina regularis vigeat, omninò collocetur, neque Prior aut quiſquam ejuſdem familiæ frater poſſit in Conventu non collegiato niſi poſt ſex annos collocari. Provincialis autem, qui hujus decreti temerarius extiterit violator, per annum ab officio ſuo noverit ſe ſuſpenſum, quam etiam pœnam Prior ipſe Generalis, ſi contrafecerit, omninò luat.

Tranſitu fratrum de Conventu ad Conventum.

§. 63. Fratres ab eo Conventu in quo degunt, ad alium abſque Prioris licentia in ſcriptis cum termino ad redeundum præfixo, ſub pœna carceris non tranſeant, pœna ſuſpenſionis ab officio per menſem Priori, qui hujuſmodi licentiam non perquiſiverit & legerit, aut aliquem ſine illa; & Breviario, aut Corona, ſi Laicus fuerit receperit, propoſita.

Silentio, & aliis.

§. 64. Prior non modo Tabellam, Decreto Apoſtolico præſcriptam, in qua horarum diſtributio contineatur, appendi curabit, ſed & ſub pœna ſuſpenſionis vel etiam privationis officii, quam Provincialis relaxare non poſſit, quæ de ſilentio in Conſtitutione præcepta ſunt omninò ſervari faciat, fratreſque ſub eadem pœna ſtrepitantes, aut mutuò contendentes, vel etiam obſcœna verba proferentes, minaſque aliis intentantes publica diſciplina, aut relegatione ex Monaſterio, vel etiam carceratione, pro modo culpæ puniantur.

Datum Romæ, die 22. Auguſti 1604. *Die 22. Aug.*

Antonius Seneca Reſor. Apoſt. Secretarius.

Forma à Generali præſcripta Fratribus dicti Ordinis in ſcribendo.

Forma ſcribendi aliis Fratribus.

§. 65. NOs Frater Philippus Prior Generalis. Decreto Sacræ Congregationis Viſitationis, & Reformationis Apoſtolicæ inhærentes, omnibus & ſingulis Ordinis noſtri Fratribus, in virtute ſalutiferæ obedientiæ, ac ſub pœna privationis vocis utriuſque per annum ipſo facto incurrenda præcipimus, ne poſthac in ſcribendo, aut etiam loquendo quemquam quamvis Generalem, Dominum ſuum, aut Patronum vocare, aut ſe alicujus ſervitorem, ſive ſervum dicere præſumant. Sed pro perſonarum conditione Patris aut Fratris aut Filii, vel etiam Servi in Domini nominibus utantur. Neque in ſcribendo aliquem multum Reverendum, præter Procuratorem Ordinis Generalem, Vicarium Generalis & Provincialem, nec Reverendum niſi Priorem, & Magiſtrum, neque Venerabilem, niſi Sacerdotem quadragenarium, ac Baccalaureum nominare velint, ſub eadem pœna.

LXI.

Hortatio Paſtoralis ad Epiſcopos Regni Galliæ, ut pace jam compoſita inter Regem Galliæ, & Regem Hiſpaniarum, eorum muneri, animarumque ſaluti & Catholicæ fidei augmento, ardentiùs de cætero incumbant.

Similem adhortationem ad Catholicæ Eccleſiæ Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos, non diſſimilibus de cauſis, fecit S. D. N. Urban. VIII. in Conſtitut. 38. Tonitrua, infrà Tom. 4.

Edita A. D. 1599.

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopo Lugdunenſi, & Epiſcopis in eadem Provincia conſtitutis.

Proœmium.

DIves in miſericordia ſua Deus, quamvis peccatis hominum promerentibus, multis Eccleſiam perturbationibus concuti, & tamquam tempeſtatibus jactari permittat, quibus cor noſtrum gravi moleſtia & ſollicitudine conficitur, qui in hac puppi militantis Eccleſiæ, meritis licèt & viribus imparibus, Deo ipſo ita diſponente, clavum tenemus, idem tamen miſericors & miſerator Dominus, ſecundùm divitias bonitatis ſuæ, nos ſtillicidiis conſolationis ſuæ mitigare quandoque non ceſſat.

Pax compoſita fuit hoc Pontifice auctore inter Reges Galliæ & Hiſpaniæ, unde Catholicæ religionis gloria augetur.

§. 1. Nam pace inter duos potentiſſimos Reges, filios noſtros in Chriſto chariſſimos, admirabili Dei benignitate conciliata; quod crebro, & multa cum gratiarum actione commemorandum eſt, jam ex ea in iſto potiſſimum nobiliſſimo Franciæ Regno, quod in viſceribus Chriſti gerimus, commoda illa, ut audivimus, & ſpirituales utilitates emanare incipiunt, quas à ſumma Dei clementia, & à veſtra etiam Paſtorali vigilantia, Fratres venerabiles, expectabamus. Jam enim optatiſſimæ, & divinitus collatæ pacis beneficio, Regnum iſtud ampliſſimum, tamquam ex gravi & periculoſo morbo, quo diu eſt afflictatum, recreari videtur, jam divino illius munere qui eſt pax noſtra, qui non permittit nos tentari ſupra id quod poſſumus, ſed facit cum tentatione proventum, reſpirat, & quodam modo reſurgit, Chriſtianiſſima Gallia, & Catholicæ Religionis gloria, & vetus ille ſplendor divini cultus, ut audivimus, paulatim redit, & refloreſcit, Paſtores complures vigilant ſuper gregem ſuum, & oves Paſtorum vocem audiunt, & ab alienis fugiunt, & Spiritu ſancti numine corda patrum ad filios, & corda filiorum ad patres convertuntur.

Ideoque idem Pontif. in Deo exultat.

§. 2. Quæ cùm nobis nunciantur, exultat in Deo ſpiritus noſter, eùmque ex intimo cordis affectu oramus, ut ipſe, cujus perfecta ſunt opera, quemadmodum cœpit, ita in vobis opus & gratiam ſuam perficiat.

Epiſcopoſque hortatur, ut eorum muneri diligenter intendentes, animarum ſaluti, & fidei Catholicæ augmento ardenter incumbant.

§. 3. Quod igitur anno ſuperiore facimus, per Apoſtolicas noſtras litteras, te frater Archiepiſcope, & vos fratres Epiſcopi, iterum ſalutamus, iterum ex noſtra Paſtorali ſollicitudine, & zelo permoti charitatis Chriſti, qui cor noſtrum excedit, ad opera & labores Epiſcopales vos invitamus, ad quos à ſummo Patre familias vocati, & conducti ſumus, magnis ſanè præmiis & coronis, atque hoc ipſum paterni erga vos amoris noſtri officium, tantò nunc libentius, & jucundiùs repetimus, quantò majorem apud vos admonitiones & cohortationes noſtras vim habuiſſe perſpicimus, quæ certè ex ardenti ſtudio, & deſiderio ſalutis animarum promanant. Nunc ergo vos currentes magis magiſque incitamus, ſic currite in hoc ſpirituali ſtadio, ut comprehendatis. Nunquam enim ceſſandum, nunquam in medio curſu deſiſtendum, neque cura & diligentia veſtra remittenda, ſed quæ retrò quidem ſunt, & præteritorum quodam modo obliti, ad remotiora, quæ in conſpectu veſtro ſunt, vos ipſos extendite, donec gratia Dei adjutrice perveniatis ad deſtinatum ſcopum & præmium ſupernæ vocationis Dei in Chriſto JEſu. Vobis enim non corruptibilis corona propoſita eſt, ſed incorrupta & quæ nulla temporis diuturnitate marceſcit. Quod ſi ii, qui terrenis & caducis divitiis congregandis inhiant, tantos labores ſuſcipiunt, tantis ſudoribus ſeipſos exercent, agros novant, terram arant, ſulcos altius imprimunt, & iteratis arationibus ſolum proſcindunt, ut fœtus uberiores edat, quid vos tandem facere oportet in hac ſpirituali cultura? qui labores non ſubeundi? etiam ſi cum fletu & lacrymis arandum & ſerendum ſit, ut venientes paulò poſt, veniatis cum exultatione animarum, quas Chriſto lucrati eritis, manipulos lætiſſimos reportantes. Nunc ergo levate oculos veſtros, & videte regiones iſtas, quæ anteà erant ſicut Paradiſus Domini, ſed vepres multi, & ſpinæ succreverunt, & dormientibus colonis, inimicus homo ſuperſeminavit zizania, multi morum errores, multæ corruptelæ, & quod luctuoſius eſt, multæ hæreſes, tamquam ſtirpes, & herbæ venenatæ & peſtiferæ in Regno iſto ampliſſimo exortæ ſunt; ſed nativa illa Francorum bonitas, & tanquam ingeneratus animorum candor, quaſi quædam agrorum ubertas adhuc remanet; modò vos Epiſcopi in illorum culturam, magna diligentia incumbatis, confidimus in Domino, quod gratiæ ſuæ rore fœcundabit terram iſtam, & germinare eam faciet ſicut prius germina pietatis & Religionis, & quæ vos ſeminaveritis pia & ſancta, eadem benedicente Domino metetis, & fructum multum congregabitis in vitam æternam.

Clericorumque delectum habeant.

§. 4. Sed quoniam ad agrum Domini, & ad vineam Dei Sabaoth excolendam operariis multis fidelibus & ſtrenuis opus eſt, propterea hortamur vos etiam atque etiam, & commonemus, ut in Clericis conſcribendis, quorum opera in Eccleſia, & in omni ſpirituali miniſterio uti debetis, magnam curam, magnum delectum habeatis.

Simoniæ labem exterminent, avaritiæque ſuſpicionem amoveant.

§. 5. Imprimis verò date operam, omnique ſtudio, ope, conatu, vigilantia contendite, ut deteſtabilem ſimoniæ labem, à domo Dei, quam decet ſanctitudo, penitùs exterminetis, neque vos ipſos modo puros atque incorruptos à fœdiſſimi & pernicioſiſſimi morbi contagione conſervate, abſit enim ut Epiſcopalis dignitatis caſtitas atque integritas, tantæ impuritatis macula violetur atque fœdetur, ſed cæteros etiam cohibete quàm diligentiſſimè, ne tantùm ſcelus admittant, nihil immundum, nihil coinquinatum Sanctuarium Dei ingredi oportet, alioquin ira Dei ſupra modum provocatur, & Eccleſia Dei detrimentis graviſſimis afficitur. Itaque Simoniæ lepra contaminatos, arrepto diſciplinæ flagello, ejicite à templo Dei, foras canes, foras operarii ſubdoli, qui dona Dei, qui Spiritum St. exiſtimant pecunia poſſideri. Denique fratres, divini honoris zelo incenſi, vigilate, agite atque efficite, ut à Cathedralibus, & ſuperioribus Eccleſiaſticis, ab ordinum collatione, poſtremò à cujuſvis Eccleſiaſtici muneris functione, omnes illicitæ pactiones, omnis execrandæ ſimoniæ abſit labes, & pernicies, omniſque ſordidæ avaritiæ ſuſpicio ab Eccleſiaſtico ordine quàm longiſſimè arceatur.

Sacris ordinibus probos viros adſcribant.

§. 6. Jam verò quanti momenti ſit Clericorum ordinatio, quantam ea in re Epiſcoporum curam & ſollicitudinem ſacri Canones requirant, non ignoratis, fratres, hæc enim prima aut bonorum, aut malorum multorum, quæ poſteà conſequuntur, cauſa eſt & origo. Niſi enim is qui ad clericalem militiam adſcribitur, aut ſacris ordinibus initiatur, talis ſit, & tali propoſito ad hoc vitæ genus accedat, ut in corde vero & ſimplici cultum Deo præſtare, & illi fidelem ſervitutem ſervire cupiat, atque ita in ſortem Domini adſcribatur, ut verè, & ex animo Deum ipſum ſortem ſuam & portionem habere deſideret, profectò ſi aliter fiat, quamplurima & graviſſima incommoda & mala exiſtere neceſſe eſt.

Ordinationum tempora, & alia obſervent.

§. 7. Hinc illa veterum ſanctorum Patrum & ſacrorum Conciliorum tàm exquiſita diligentia, & veluti anxietas, quam in hac ipſa ordinandorum materia, ab omni Eccleſiæ antiquitate obſervare licet, ut ſtatutis anni temporibus, quando Spiritus ſancti gratia per totius fidelis populi orationem & jejunium præcipuè imploratur, ordinationes habeantur, ut in Cathedrali, & primaria Eccleſia à proprio Epiſcopo publicè ritu ſolemni celebrentur, ut nonniſi probati,

& exa-

& examinati initientur, ita ut Epiſcopus ipſe piis, & prudentibus Sacerdotibus & divinæ legis peritis, atque in Eccleſiaſticis functionibus exercitatis, ſecum adhibitis, de ordinandorum genere, natalibus, ætate, inſtitutione, vita, moribus, doctrina & fide diligenter inquirat, atque inveſtiget, ut non niſi digni & probati, bonum teſtimonium habentes, qui Deo auctore ſperent ſe continere poſſe, qui piè & fideliter in Miniſteriis ante actis ſe geſſerint, paulatim, & per temporum intervalla, ad altiores gradus aſſumantur, & ad ſacratiſſima myſteria, quibus nihil eſt divinius, meritò admittantur.

Seminariis Clericorum, & Collegiis inſtituendis, & piè informandis ſtudeant.

§. 8. Denique in Collegiis, & Seminariis Clericorum inſtituendis, & Clericis ipſis ab ineunte ætate ad pietatem & religionem informandis, magna omni tempore ab Epiſcopis diligentia eſt adhibita, idque merito, propterea quod optimè perſpicerent, Eccleſiaſticam diſciplinam iis fundamentis niti, & bonorum operariorum copiam iis primis in Eccleſia neceſſariam eſſe intelligerent.

Clericos idoneos ad ſacros ordines promoveant.

§. 9. Quas ob cauſas, fratres, quanta maxima poſſumus efficacia vos hortamur, monemus, & rogamus per viſcera miſericordiæ Dei noſtri, ut non niſi idoneos, Eccleſiis veſtris utiles, Clero adnumeretis, & ad ordines præſertim ſacros promoveatis. Ætas quidem, ut ſcitis, unicuique ordini præſcripta eſt, ſed non ea ſufficit, niſi in vita & moribus eorum, qui ſacris ordinibus initiandi ſunt, ſenectus ſit, niſi Chriſti bono odore compleant domum Dei, & niſi ea eruditione & ſcientia ſint inſtructi, quæ ad ordinem exercendum pertinet, quod cum in aliis ſacris ordinibus obſervandum eſt, tum maximè in Presbyteris initiandis, qui ſublimiore loco ſupra candelabrum ponuntur, & tanquam lucernæ accenduntur, ut luceant omnibus qui in domo ſunt, quibus animarum cura committitur, quæ eſt ars artium, qua nulla difficilior, aut majoribus periculis obnoxia. Hi nimirum adjutores veſtri ſunt, qui ad populum regendum, & ſalutaribus Sacramentis paſcendum eliguntur, qui doctrina, pietate, caſtis moribus, & illuſtribus bonorum operum exemplis ita aliis prælucere debent, ut verè lux, & ſal populi ſint, & habeantur. Nunc autem crebro apud vos ſacris ordinibus initiari audimus, & multo cum animi dolore audimus, homines viles, infimæ & abjectæ conditionis, nulla eruditione, nullis meritis, nulla generis honeſtate commendatos, imò verò rudes, illiberales, ſordidos, ineptos, vitiis plerumque commaculatos, à quibus nihil planè boni, aut ad virtutem, aut ad prudentiam, aut ad rerum uſum ſit expectandum, multum verò mali jure optimo ſit metuendum. Itaque videte fratres, ne contra Apoſtoli præceptum manus cuiquam nimis propere imponatis, & ne communicetis peccatis alienis, neque enim aliam ob rem quam ob collatos ordines, gravius judicium apud juſtum Judicem ſubibitis.

Præſertim in locis ubi Catholica religio reſtituitur.

§. 10. Quia verò, ut initio diximus, admirabili Dei benignitate Franciæ Regnum paulatim, ut audimus, & in Domino confiſi ſperamus, reſurgit, & errorum denſæ tenebræ, quæ loca multa pervagaverant, atque obſederant, cæleſtis gratiæ Sole exoriente, & veritatis lumine diſſipantur, ob eam cauſam vos fratres magnoperè hortamur, ut ad eas regiones, civitates & loca, in quibus Catholicæ Religionis uſus reſtituitur, & divini cultus ſacræ functiones renovantur, & Sacramentorum adminiſtratio iterum in mores inducitur, atque inſtauratur, Clericos & Sacerdotes probatiſſimos mittatis, qui non ſolùm doctrina & rerum Eccleſiaſticarum uſu, ſed vitæ integritate & prudentia præſtent, qui zelo honoris Dei, & ſalutis animarum ſint incenſi, qui verè omni ſua actione fidelem populum ædificent & non deſtruant, qui non terrena compendia, ſed animarum lucrum quærant, qui denique novellas plantationes colant, rigent in ſpiritu charitatis, & patientiæ, ut ab eo, qui eſt fons perennis bonorum omnium accipiant incrementum.

Eccleſias, & Diœceſes viſitent.

§. 11. Sed quoniam in omni rei domeſticæ cura nihil eſt utilius, quàm ſi ipſemet pater familias omnia frequenter inſpiciat, ſuàque vigilantia ſuorum induſtriam & diligentiam alat, propterea vos hortamur fratres, vobiſque præcipimus, ut Eccleſias, & Diœceſes veſtras vos ipſi viſitetis, vos ipſi ſtate in medio ovium veſtrarum diſſipatarum, & congregate eas, vos ipſi imitatores facti boni paſtoris illius, qui animam ſuam poſuit pro ovibus ſuis, paſcite gregem veſtrum, & pecoris veſtri vultum agnoſcite, ut non jam furum & alienorum, ſed patris & Paſtoris ſui vocem audire, & ſequi aſſueſcant, vos congregate agnos, & in brachiis veſtris, & in ſinu veſtro levate, & geſtate eos, & fœtas oves vos ipſi portate, mirum eſt enim quanta vis ſit, quanta utilitas Epiſcopalis viſitationis, quod alteris etiam litteris noſtris Paſtoralibus, quas anno ſuperiore ad vos dedimus, accuratè pro rei gravitate conteſtati ſumus.

Sacras functiones, & Sacramenta frequentent.

§. 12. Sed in univerſum in omni ſacra & Eccleſiaſtica functione vos auctores, vos duces & magiſtros eſſe oportet, ut quaſi de veſtræ ſanctitatis ſplendore Clerus omnis lumen hauriat, & veſtræ charitatis igne incaleſcat. Itaque in tremendi Sacrificii frequenti & devota oblatione, in Miſſarum ſolemni celebratione, in Sacramentis adminiſtrandis, in divinis officiis obeundis, in cultu & nitore Eccleſiarum, in diſciplina domus & familiæ veſtræ, in pauperum amore, & miſericordia, in omni denique opere pietatis, religionis & virtutis, eſtote forma gregis veſtri, ſicut decet Epiſcopos ſervos Chriſti, & diſpenſatores myſteriorum Dei.

Cæteraque pietatis, & Epiſcopalis muneris opera impleant.

§. 13. Implete igitur fratres gaudium noſtrum, reficite viſcera noſtra, ambulate in dilectione, & laborate ſtrenuè in vinea Domini in omni patientia, & doctrina, aſpicientes in remunerationem magnam, & in gloriam illam, quæ exuperat omnem ſenſum, nam magni quidem ſunt labores, ſed magna erunt præmia bonorum Epiſcoporum, in quibus poſuit Deus verbum reconciliationis, qui legatione funguntur pro Chriſto ad populum. Ergo honorificate, & implete miniſterium veſtrum, adjuvate patriam nobiliſſimam, adjuvate animas prætioſo Chriſti Sanguine redemptas, arcete lupos ab ovilibus veſtris, reſiſtite miniſtris Satanæ, prædicate verbum, docete errantes, & eos in viam veritatis & ſalutis adducite, aderit vobiſcum Deus, qui nos confortat, & in quo omnia poſſumus, non deerit etiam vobis, ut confidimus, auxilium Chriſtianiſſimi Regis veſtri Henrici, Filii noſtri chariſſimi, Filii deſideratiſſimi, quem cum multis lacrymis parturivimus, & multo cum gaudio iterum genuimus in Chriſto, nam à nobis, & ab hac ſancta Sede, in qua indigni & immeriti præſidemus, ubi noſtra Apoſtolica auctoritate opus fuerit, omnia vobis parata erunt adjumenta, venite ad nos, qui vos ut fratres amamus in viſceribus JESU CHRISTI, venite ad matrem, ad Romanam ſanctam Eccleſiam veſtram, & omnium Eccleſiarum matrem, caput & magiſtram, nihil nobis optatius, nihil jucundius, quàm unà vobiſcum Dei gloriæ, & Catholicæ fidei propagationi ſervire, & animas multas ad Chriſtum adducere. Adjuvantes ergo exhortamur vos, ne in vacuum gratiam Dei recipiatis. Ecce nunc fratres, tempus acceptabile, ecce nunc dies ſalutis, tantam ſalutiferæ pacis opportunitatem ne effluere patiamini, ſed fructum ex eo capite uberrimum, nunc enim populi admonendi efficaciter ſunt, ut Dei optimi beneficia agnoſcant, eúmque deinceps peccatis ad iracundiam ne provocent, ſed convertantur ad eum in corde perfecto, & ambulent rectè coram Deo, abjicientes opera carnis, & opera tenebrarum, induti arma lucis, & opera ſpiritus perficientes, ut tranquil-

lam

lam vitam agamus, & pace diuturna perfruamur, & fidei Catholicæ incremento, in Domino gaudeamus. Invitat etiam Anni ſancti, & pleniſſimi Jubilæi jam proxima celebritas, quando Spiritus unitatis Eccleſiæ magnoperè apparet, & fidelium omnium pietas & devotio, quaſi communi quodam calore, & gratiæ impulſo excitata, vehementiùs exardeſcit, quam ſanctam Jubilæi celebritatem, jam per litteras noſtras Apoſtolicas omnibus Chriſti fidelibus indiximus & promulgavimus, & præcipuè Fratres noſtros Epiſcopos & ſuperiores Antiſtites admonuimus, ut nunc maximè ſtudeant, Dei adjutrice gratia, parare Domino plebem perfectam. Hoc ipſum vos etiam atque etiam hortamur, fratres, idque tantò impenſiùs, quantò plura & majora à patre luminum beneficia accepiſtis. Attendite igitur vobis & univerſo gregi, & talenta vobis credita negotiamini fideliter & fructuoſe, ipſo benedicente, à quo ſolo eſt omnis ſufficientia noſtra, & cujus vicem in terris nos quamvis indigni gerentes, Fraternitates veſtras pariter benedicimus, & Clero ac populo veſtro fideli eamdem Apoſtolicam benedictionem noſtram paterno affectu impartimur.

Archiepiſcopus has litteras ad ſuæ Provinciæ Epiſcopos perferri curet.

§. 14. Tu verò Frater Archiepiſcope cura, quod te Anno quoque ſuperiore feciſſe non dubitamus, ut hæ litteræ noſtræ ad Fratres noſtros Provinciæ tuæ Epiſcopos diligenter perferantur. Deus autem omnis gratiæ, qui vocavit nos in æternam ſuam gloriam in CHRISTO JESU, qui ipſe vos regat, perficiat & confirmet in omni opere bono, ipſi Gloria & imperium in ſæcula ſæculorum. Amen.

D. P. An. 8. die 20. Aug.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Auguſti, 1599. Pontificatus noſtri Anno octavo.

LXII.

Inſtitutio Congregationis Fratrum Reformatorum & Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum, primitivam dicti Ordinis Regulam obſervantium.

Hanc primitivam regulam vide ſuprà in Conſtitut. 1. Innocentii III Operam. fol. 52. lib. 1. Tom. I. Qui illam inſtituit, & ibi de toto hoc Ordine materiam poſui. Iſtámque inſtitutionem approbavit, duóque vota ab iſtis Diſcalceatis, ultra alia emitti juſſit, Paul. V. infrà in hoc Tomo III. ſua Conſt. 61. Quæ piæ.

Edita An. D. 1599.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD militantis Eccleſiæ regimen divina diſpoſitione, meritis licèt imparibus, evecti, illud nobis præ cæteris curandum propoſuimus, ut Eccleſiaſticorum, & Religioſorum Ordines quoſcumque ad priſtini regularis cujuſcumque eorum inſtituti normam, à qua non parum deflexerunt, quantum in Domino poſſumus, reduceremus. Ac propterea, qui ſua ſponte, Religionis ac arctioris vitæ zelo ducti priſtinæ regulæ, quam ſuæ Religionis auctores inſtituerunt, obſervantiam cum antiquo illo rigore amplecti, ac de cætero ſectari conſueverunt, eoſdem non ſolùm in eorum propoſito confovere, ſed etiam opportunis gratiis & favoribus libenter proſequi ſolemus.

Quidam Fratres hujus Ordinis primitivam regulam ab Innocentio III. inſtitutam in ſuo rigore obſervare cœperunt in Regnis Hiſpaniarum.

§. 1. Cùm itaque ſicut accepimus, nonnulli Pii & Religioſi Ordinis Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum profeſſores, piè conſiderantes præfatum Ordinem, qui à fel. rec. Innocentio Papa III. prædeceſſore noſtro inſtitutus & confirmatus fuit, prout in ejus literis ſub dato in Laterano 5. Idus Februarii, Pontificatus ſui Anno I. expeditis continetur, temporum injuria, & hominum tepiditate à primi ejus inſtituti regularis obſervantia deflexiſſe, & laxiorem vivendi modum ſuſcepiſſe, & adhuc retinere, ac propterea divina inſpirante gratia, arctioris vitæ zelo ducti, primum dicti Ordinis regulare inſtitutum imitari cupientes, poſtpoſitis quibuſcumque corporis commoditatibus, dummodò Chriſtum lucrifacerent, primitivam ipſius Ordinis regulam à præfato Innocentio prædeceſſore inſtitutam, cum priſtino illo rigore, obſervare cœperint, & nonnullas ejuſdem Ordinis domos ad hujuſmodi primitivam regulam reduxerint, & ſeu de novo inſtituere ſperent, ac alii quamplures eorum veſtigia ſectantes, ſub eadem primitivæ regulæ obſervantia, Altiſſimo famulari deſiderent.

Hic Pontif. eorum inſtitutum comprobat, & ipſorum Reformatorum Congregationem erigit, & per unum Priorem ea eis eligendum regi decernit.

§. 2. Nos qui pro noſtri Paſtoralis officii debito Religioſorum quorumcumque ſtatui proſperè dirigendo libenter intendimus, pium dictorum Religioſorum propoſitum ſummopere in Domino commendantes, ac eorum laudabilia principia fælicioribus progreſſibus, quantum cum Domino poterimus, augere cupientes, & eorum quemlibet à quibuſlibet excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes, ex venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, ſuper Epiſcoporum & Regularium conſultationibus & negotiis deputatorum, quibus hoc negocium examinandum, & nobis referendum commiſimus, ſententia, Motu proprio, & ex certa ſcientia ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, unam Provinciam ſeu Congregationem Fratrum Reformatorum, & Diſcalceatorum Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum nuncupandam, quæ primitivam regulam Ordinis præfati perpetuò obſervent, habitu, quem modo geſtant, utentes, in eiſdem Hiſpaniarum Regnis per unum Priorem Provincialem, in Capitulo dictæ Provinciæ ſeu Congregationis, poſtquam, ut in Domino ſperamus, eorumdem Religioſorum Reformatorum numerus auctus fuerit canonicè pro tempore celebrando, ex eiſdem Reformatis & Diſcalceatis eligendum, regendam & gubernandam in perpetuum, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium erigimus & inſtituimus.

Eámque à ſuperioritate Officialium regulæ modificatæ eximit præterquam Magiſtri generalis.

§. 3. Eámque ſic erectam & inſtitutam ab aliis Provinciis præfati Ordinis modificatæ regulæ perpetuæ ſejungimus, ſeparamus & diſmembramus; ipſóſque Fratres Reformatos, & eorum domos & Monaſteria, tàm hactenus erecta quàm in poſterum erigenda, ab omni, & quacumque juriſdictione, viſitatione & ſuperioritate tàm Commiſſarii generalis, quàm aliorum Miniſtrorum Provincialium aut localium & aliorum quorumcumque Superiorum modificatæ regulæ ejuſdem Ordinis, ſuper dictis Reformatis, & eorum domibus eis competente, excepto Miniſtro Generali, ut infrà dicitur, perpetuò eximimus & liberamus; ipſámque tamen Provinciam ſeu Congregationem Fratrum Reformatorum, Diſcalceatorum, ejúſque domus & Monaſteria præſentia & futura, ſub obedientia & ſuperioritate Miniſtri Generalis totius Ordinis præfati, ſicut aliæ ejuſdem Ordinis Provinciæ ei ſubſunt & ſubjacent, perpetuo ſubeſſe, atque ſubjectam remanere, & ſubjacere volumus.

Qui eos viſitare & corrigere poſſit, ut hic declaratur.

§. 4. Qui per ipſum tantum, vel alium virum idoneum, ex ipſis tamen Fratribus Reformatis ab eo eligendum, eos juxta eorum primitivam Regulam & inſtituta regularia viſitare, reformare, corrigere & punire poſſit, in Monaſteriis tamen, domibus & locis eorundem Fratrum Reformatorum; extra quæ nullatenus dicti Fratres Reformati, vel aliqui eorum ab eodem Miniſtro Generali, quovis prætextu vel occaſione amoveri, aſſignari, mutari, extrahi aut transferri, vel ad alias Provincias mitti, aut in eis retineri poſſint, nec ipſe Miniſter Generalis aliqua ejuſdem Ordinis Fratrum Reformatorum ſtatuta, auctoritate Sedis Apoſtolicæ confirmata ſeu confirmanda, vel quæ

ipſe Nuncius nunc fecerit, vel quæ poſteà à quocumque Capitulo Provinciali dictorum Fratrum Reformatorum facta fuerint, ſi auctoritate noſtra, ut dictum eſt, fuerint confirmata, mutare, nec aliquas gratias, exemptiones aut privilegia alicui, vel aliquibus adverſus ipſa ſtatuta concedere valeat.

Ex Conventibus laxioribus ad hos Reformatos tranſiri ſervata forma hic tradita indulget, & Reformatos ad Carthuſianos tantum tranſire permittit.

§. 5. Quia verò nonnulli præfati Fratres Reformati ex prædicto Ordine Regulæ modificatæ, quam profeſſi olim fuerunt, ſunt aſſumpti, volumus & mandamus, ut his & aliis, qui ut dictum eſt, ex Conventibus laxioribus ad hos Reformatos in poſterum recipientur, anni ſpatium concedatur loco probationis; intra quem, ſi qui præfati inſtituti vitæque auſteritatem tolerare non poſſint, ad Priores Conventus Regulæ modificatæ reverti liceat, & ſi Reformati ſibi minus expedire eorum ſocietatem exiſtimaverint, miſſos facere valeant; poſt annum verò elapſum, (quod ad experimentum periclitationemque conceditur) ſine nova profeſſione, nulli Fratrum Reformatorum hujuſmodi liceat ad alium præterquam Carthuſianum, neque etiam ſanctiſſimæ TRINITATIS modificatæ Regulæ Ordinem abſque Apoſtaſiæ nota tranſire.

Ad firmandam hanc Reformatorum Congregationem Viſitatorem a ſuo Nuncio eligi jubet, qui hic deſcripta exequatur.

§. 6. Ut autem in hujuſmodi Monaſteriis ii tantummodò admittantur, qui ad onera ſupra dictæ primitivæ Regulæ ſupportanda habiles & idonei futuri ſint, Dilecto Filio noſtro & Apoſtolicæ Sedis in eiſdem Hiſpaniarum Regnis Nuncio, nunc & pro tempore exiſtenti per præſentes committimus & mandamus, quatenus aliquem Religioſorum ex Fratribus Ordinis Diſcalceatorum Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, aut Diſcalceatorum Sancti Franciſci, pietate, prudentia, doctrina & experientia, ac in primis Religionis zelo præſtantem, quem ad hoc munus magis aptum & idoneum judicaverit, in Viſitatorem præfatorum Fratrum Reformatorum Diſcalceatorum Ordinis ſanctiſſimæ TRINITATIS eligat, qui Monaſteria prædictorum Fratrum Reformatorum perſonaliter viſitare, & in ſingulorum Fratrum prædictorum, qui hujuſmodi primitivæ regulæ obſervantiam amplexi ſunt, vitam, mores & qualitates diligenter inquirat; ac eorum quos verè arctioris vitæ zelo ductos, ad hanc primitivæ regulæ normam tranſire judicaverit, profeſſionem per eos (ut ſuprà dictum eſt) emittendam recipere curet, cæteros verò, quos minus idoneos & aptos eſſe compererit, ut habitum Fratrum Reformatorum dimittant, & ex eorum domibus exeant, & ad modificatæ regulæ prædictæ domus revertantur, auctoritate noſtra etiam ſub excommunicationis, aliiſque cenſuris & pœnis Eccleſiaſticis cogat & compellat.

Eidem Nuncio ſtatutorum Congregationis ſtabilimentum committit.

§. 7. Præterea idem Nuncius cum conſilio prædicti Viſitatoris, ac aliorum piorum & eruditorum virorum dictorum Ordinum Diſcalceatorum Carmelitarum, aut Sancti Franciſci, & etiam ex ipſiſmet Reformatis ſanctiſſimæ TRINITATIS, ſtatuta & conſtitutiones pro fœlici dictæ Provinciæ Reformatorum, ejuſque domorum & Monaſteriorum gubernio, primitivæ regulæ prædictæ, ac ſacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adverſantes, auctoritate noſtra faciat & obſervari mandet.

Miniſtrorumque & Vicariorum &c. electionem concedit.

§. 8. Miniſtros inſuper, domorum Vicarios & Magiſtros Novitiorum, tàm ex prædictis Reformatis, ſi alioquin idonei fuerint, quàm etiam in ſupplementum, ex dictis Carmelitis aut Sancti Franciſci Diſcalceatis, prout fœlici hujus novæ Provinciæ progreſſui in Domino magis expedire judicaverit, eadem auctoritate noſtra eligat.

Nuncio præfato & perſonis ab eo deputandis Novitiorum receptionem permittit.

§. 9. Dantes & concedentes eidem Nuncio, & ab eo deputando Viſitatori prædicto, aut aliis vel aliis, quos idem Nuncius ad hoc ſemel aut iterum, ut præmittitur, duxerit deputandos reſpectivè, tàm præmiſſa faciendi, quàm etiam domos ſeu Monaſteria ejuſdem primitivæ regulæ exigendi, ac Miniſtris ſeu aliis eorum Superioribus, ut eos qui relicto ſæculo ad prædictam Religionem confugere divina inſpirante gratia ſtatuerint, & alios qui ex prædicto Ordine modificatæ regulæ ſanctiſſimæ TRINITATIS, aut ex aliis, laxioris tamen regulæ Ordinibus, ad præfatum Reformatorum Ordinem tranſire voluerint, ſervatis ſervandis admittere poſſint concedendi; dummodò quoad eos qui ex aliis Ordinibus ad hunc tranſitum facere voluerint, major pars vocalium domus in qua recipiendi erunt, vota in illum conſentiant, & Viſitatoris prædicti licentia accedat, & nihilominus integrum Novitiatus annum, prout alii de novo recipiendi, antequam profeſſionem emittant, perficiant.

Nuncio præcipit ut Capitulo poſtea congregando præſideat, & Prælatorum electionem curet.

§. 10. Poſtquàm autem benedicente Domino prædictorum Fratrum Reformatorum Ordinis ſanctiſſimæ TRINITATIS numerus creverit, ita ut prædictorum externorum Religioſorum auxilio non indiguerint, & octo ſaltem domos, ſeu Monaſteria habuerint, in quorum ſingulis duodecim ſaltem Fratres Reformati hujuſmodi exiſtant, prædictus Nuncius eos ad Capitulum celebrandum convocari faciat, & in dicto Capitulo ipſe præſideat, & tàm Viſitator, quàm Miniſtri & eorum Procuratores canonicè electi, vocem & locum habeant, ac Miniſtrum Provincialem, cæteroſque Miniſtros domorum ex eiſdem Fratribus Reformatis, juxta præſentium tenorem & regularis ejus Ordinis inſtituta eligant.

Miniſtri hujus Congreg. auctoritatem hic Pontif. præfinit.

§. 11. Ipſe verò Miniſter Provincialis primò electus, auctoritate noſtra prædicta, ea vice dumtaxat ab ipſo Nuncio confirmetur, & tàm ipſe quàm ejus ſucceſſores eamdem Provinciam Fratrum Reformatorum ſalva ſemper Miniſtri Generalis, tàm in ipſam Provinciam quàm in eumdemmet Miniſtrum Provincialem pro tempore eligendum, ut ſuprà dictum eſt, ſuperioritate, ita ut viſitandi, regendi & gubernandi plenam & omnimodam habeat poteſtatem. Cæteri autem Miniſtri Provinciales pro tempore in Capitulis Provincialibus, quæ de triennio in triennium, tàm pro ſtatutis faciendis, moderandis, aut ea cauſa abrogandis, quàm electionibus Superiorum, & aliis ad bonum regimen ejuſdem Provinciæ pertinentibus, faciendis & ordinandis, celebrari debeant, eligendi, à Miniſtro Generali confirmationem quamprimùm petere ac obtinere curabunt, ſtatim tamen ac electi fuerint, præfatam auctoritatem habeant & exercere poſſint.

Eidem Congreg. facultatem eligendi Procuratorem generalem tribuit.

§. 12. Concedimus quoque eidem Provinciæ, ut eum creſcente numero domorum & Fratrum, prout ſuprà dictum eſt, Provincialem elegerint, Procuratorem Generalem apud Sedem Apoſtolicam, pro ejuſdem Provinciæ negotiis tractandis deputare & perpetuò retinere valeant.

Privilegia Ordinis communicat.

§. 13. Præterea omnibus & ſingulis dictæ Provinciæ perſonis, nunc & pro tempore exiſtentibus, quod omnibus & ſingulis privilegiis, gratiis & indulgentiis, exemptionibus & immunitatibus, prærogativis, favoribus & indultis, tàm ſpiritualibus quàm temporalibus, quibus Fratres dicti Ordinis de jure vel conſuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, decretis ſacri Concilii Tridentini, conſtitutionibus Apoſtolicis, ac primitivæ regulæ prædictis non contrariis, uti, potiri & gaudere liberè & licitè valeant, indulgemus.

Reformatos in præmiſſis ab aliis Fratribus non moleſtari prohibet.

§. 14. Inhibentes Miniſtro Generali Ordinis ſanctiſſimæ TRINITATIS, Commiſſario Generali, Miniſtris Provincialibus & localibus, & aliis quibuſcumque præfatæ Regulæ modificatæ, ne per ſe aut alios, prædictos Reformatos ejuſdem Ordinis, aut etiam Viſitatores prædictos, aut ſuper præmiſſis quoquo modo moleſtare ſeu inquietare audeant vel præſumant, etiam ſi nondum profeſſionem prædictam regulæ primitivæ emiſerint; quod ſi ſecus fecerint, eos & eorum ſingulos excom-

muni-

Digitized by Google

municationis ſententia, ipſo facto incurrenda innodamus. Dicti vero Reformati, nullumodo parere aut deferre teneantur; ſalva tamen in reliquis obedientia, dicti Miniſtri Generali, cui eos perpetuò ſubjectos eſſe & ſubjacere volumus, ut dictum eſt.

Hanc conſtitutionem prævaricari mandat.

§. 15. Decernentes præſentes litteras nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ defectu, etiam ex eo quòd omnes intereſſe habentes forſan vocati non fuerint, notari, argui, ſeu impugnari, aut ſub quibuſvis revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus etiam ab eadem Sede emanatis & in poſterum emanandis comprehendi poſſe, ſed illas ſemper validas & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri debere, ſicque per quoſcumque Judices & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari & definiri debere; necnon irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores hujus Conſtitut. deputat.

§. 16. Quocirca dilectis Filiis, noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in Regnis Hiſpaniarum Nuncio, nunc & pro tempore exiſtenti, & cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori, necnon Generali Carmelitarum Diſcalceatorum nunc & pro tempore exiſtenti, per præſentes mandamus, quatenus ipſi, vel duo aut unus eorum per ſe vel alium ſeu alios, præſentes litteras & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, aut quoties pro parte Fratrum Reformatorum prædictorum, deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio, aſſiſtentes, faciant eos auctoritate noſtra præmiſſis omnibus & ſingulis, juxta præſentium continentiam & tenorem pacifice frui & gaudere, non permittentes eos deſuper per Miniſtrum Generalem alioſque prædictos quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmiſſis non parentes per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, Necnon legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, illos ſententias, cenſuras & pœnas prædictas incurriſſe declarando, illaſque etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contrariis omnibus derogat.

§. 17. Non obſtantibus præmiſſis, ac aliis Apoſtolicis, necnon in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac etiam juramento, confirmatione Apoſtolica & quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & litteris Apoſtolicis præfatis vel quibuſvis aliis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque & aliis decretis, in genere vel in ſpecie, etiam Motu proprio, & aliàs quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, expreſſa & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus; cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, de indulto hujuſmodi mentionem.

Tranſumptis credi jubet.

§. 18. Cæterùm, quia difficile foret, earumdem præſentium litterarum notitiam ad quaſcumque perſonas pervenire, & ubique illas præſentare, eadem auctoritate volumus & decernimus, quatenus tranſumptis earumdem præſentium litterarum manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillatis, eadem fides ubique tàm in judicio quàm extra illud adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud St. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris die 20. Auguſti, 1599. Pontificatus noſtri Anno octavo.

Dat. P. A. 8. die 20. Aug.

LXIII.

De receptione & profeſſione Novitiorum, ad Congregationem Fratrum Reformatorum Diſcalceatorum Ordinis Eremitarum S. Auguſtini nuper in Urbe inſtitutam.

De iſtorum habitu, vide infrà in Conſtitut. 111. Paſtoralis. Ubi alia de hoc Ordine Eremitarum indicabo.

De hujuſmodi Fratribus vide infrà ad Conſtitut. 3. Greg. XV. Paſtoralis; & Conſtitut. 36. Ad ſacram. necnon S.D.N. Conſtitut. 58. Ad uberes, ubi multa notavi.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1599.

Exordium.

Decet Romanum Pontificem ea benignè concedere, per quæ Religioſorum quieti, & in regulari obſervantia progreſſui, ac Religionum propagationi opportunè conſulitur, prout in Domino ſalubriter conſpicitur expedire.

Approbatio receptionis Novitiorum hucuſque facta.

§. 1. Nos itaque cupientes propagationi Congregationis Fratrum Reformatorum Diſcalceatorum Ordinis St. Auguſtini nuper in Alma Urbe per nos admiſſæ, ac inſtitutæ, opportune proſpicere, ac dilectos Filios Vicarium Generalem, ac ſingulos Fratres ejuſdem Congregationis, quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac certa noſtra ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, profeſſiones per ipſos Fratres, & quemlibet eorum uſque in præſentem diem in dicta Congregatione emiſſas, & receptiones quaſcumque Novitiorum in ipſa Congregatione hucuſque factas, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, approbamus, & validàmus, ac validas, firmas & efficaces fuiſſe, eſſe ac fore, ipſoſque Fratres, qui profeſſionem emiſerunt verè profeſſos exiſtere, & ut tales in eadem Congregatione perſeverare poſſe ac debere.

Licentia emittendi profeſſionem.

§. 2. Novitios verò profeſſionem regularem emittere liberè pariter poſſe declaramus.

Novitios, quoque alios recipiendi & ad profeſſionem admittendi juxta Conſt. Sixti V. quæ eſt ſuprà lib. 2.

§. 3. Prætereà eiſdem Vicario & Fratribus, ut in ipſa Congregatione alios Novitios, ſervata tamen forma Conſtitutionis fœlicis recordationis Sixti Papæ Quinti prædeceſſoris, ac decretorum noſtrorum recipere, & expleto Novitiatus Anno ad profeſſionem etiam regularem admittere, ſine alia noſtra licentia liberè & licitè poſſint & valeant, auctoritate & tenore prædictis, licentiam concedimus & indulgemus.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac decretis noſtris prædictis hujuſmodi Novitios ad profeſſionem ſine ſpeciali noſtra licentia admitti poſſe prohibentibus; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 5. Novemb. 1599. Pontific. noſtri Anno octavo.

Dat. P. A. 8. die 5. Nov.

LXIV.

Facultas eligendi Confeſſorem, quæ à Sede Apoſtolica datur in Bulla Cruciatæ & aliis indultis, non ſuffragatur perſonis Ordinis Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, neque aliis quibuſcumque Ordinibus.

Alia de Ordine Carmelitarum indicavi tibi ſuprà in Conſtitut. 8. Honorii III. Ut vivendi. fol. 70. lib. 1. Tom. I.

De facultate verò eligendi Confeſſarium ad Regulares utriuſque ſexus & cujuſcumque Ordinis non extendenda, nec extra forum conſcientiæ, edidit S. D. N. Urban. VIII. Conſtitut. 105. In ſpecula. infrà Tom. 4.

Edita A. D. 1599.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis circumſpecta benignitas honeſtis petentium votis, quæ perſonarum ſub Religionis jugo Altiſſimo famulantium ſtatum, & ſalubrem directionem reſpiciunt, ad exauditionis gratiam libenter admittit, & favoribus proſequitur opportunis.

Sedes Apoſt. dat quandoque facultatem eligendi Confeſſorem in Bulla Cruciata & aliis.

§. 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus Filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, quòd in Bulla Cruciatæ Sanctæ, & aliis privilegiis, quæ ab Apoſtolica Sede concedi ſolent, detur facultas eligendi Confeſſorem idoneum ab Ordinario approbatum, qui poſſit Chriſti fideles abſolvere à caſibus Ordinario reſervatis, & à quibuſdam etiam quæ dictæ Sedi reſervata ſunt, Religioſi dicti Ordinis, ſeu eorum nonnulli, etiam iis facultatibus uti præſumunt, & illorum prætextu eligunt Confeſſorem aliquando præter eos, qui à ſuis Prælatis eorum Confeſſionibus, deputati ſunt, quo aliquando in ſpeciale eorum vergit detrimentum. Quare prædictus Procurator Generalis, humiliter nobis ſupplicari fecit, quatenus in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Hæc facultas declaratur non prodeſſe Regularibus.

§. 2. Nos igitur hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, talem conceſſionem Sanctæ Cruciatæ, & aliorum indultorum particularium, quantum ad prædictum articulum eligendi Confeſſorem, & abſolvendi à caſibus reſervatis, cum Fratribus & Sororibus Monialibus Ordinis prædicti, ac aliorum quorumcumque Ordinum, & Congregationum cujuſvis instituti Mendicantium & non Mendicantium, tàm Provinciæ Hiſpaniæ quàm extra eam ubilibet, locum minimè habere, neque cenſeri, ſed noſtræ intentionis exiſtere, quod iidem Fratres & Moniales, quantum ad Sacramentum Pœnitentiæ ſeu Confeſſionis adminiſtrationem, diſpoſitioni ſuorum Prælatorum ſubjecti ſint, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuò declaramus. Eiſdem tamen Prælatis, ut in uſu hujuſmodi poteſtatis ſe cum ſubditis benignos, & faciles exhibeant, præcipimus & mandamus.

Obſtantibus derogatur.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, & quibuſvis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis prædicti, etiã juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetud. cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis fides datur.

§. 4. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 8. die 23. Nov.

Datum Romæ apud St. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Novembris, 1599. Pontificatus noſtri Anno octavo.

LXV.

Reformatio, declaratio & extenſio juriſdictionum & facultatum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Camerarii.

Hujuſmodi Camerariatus Officiũ antiquiſſimum eſſe liquet ex Conſt. Urb. V. Apoſtolatus ſupra Tom. 1. f. 261. lib. 1. Et Pii IV. Conſt. 55. Romanus, Tom. 1. lib. 2. Ejuſque juriſdictionem in dijudicandis litibus, vide tam in dictis Bullis quam in alia Urbani VI. Conſt. 1. Apoſt. Tom. 1. f. 270. lib. 1. Et Leonis X. Conſt. 24. Licet, Tom. 1. lib. 1. Ac Julii III. Conſt. 3. Licet. in d. Tom. 1. lib. 1. Et ſignanter quoad coërcitionem Miniſtrorum Cameræ, attende Conſtitution. 9. Julii II. Percipimus, lib. 1. Et quoad computa Officialium, & reſciſſionem contractuum Cameræ læſivorum, obſerva d. Conſt. Pii IV. præcitatam. Circa verò reſciſſionem alienationis bonorum Sedis Apoſtolicæ inſpice Conſt. 104. ejuſdem Pii, Apoſtolicæ. ſuprà Tom. 2. lib. 2. Et circa lites naufragiorum obſerva Conſt. 7. Pii V. Cùm nobis, in d. Tom. 2. lib. 2. Prout quoad expeditiones Clericorum, attendi debet Conſt. 3. Julii III. Licet. in Tom. 1. lib. 2. Nec prætermittenda eſt Bulla 20. Pii IV. Providentia, Tom. 2. lib. 2. ubi omnia privilegia & juriſdictiones Camerarii confirmantur & de novo conceduntur. Neque reformatio Pauli V. infrà in ſua Conſt. 71. Univ. §. 2. in hoc Tom. 3.

Quo verò ad ipſam Cameram, id eſt cauſas eam concernentes vide dict. Conſtit. Urbani VI. Et quoad redditionem computorum Cameræ, habes Conſt. 40. Pauli III. Cum ſicut. ſuprà in Tomo 1. lib. 1. Quoad occupatores Terrarum Sedis Apoſt. vide Conſt. 11. Pauli IV. Incumbentia, in d. Tom. 2. lib. 2. Quoad occupatores ſcripturarum Cameræ extat Bulla 56. Sixti V. in Tomo 2. Non ſine. lib. 2. Circa ſolemnitates contractuum ejuſdem Cameræ, inſpice Bullam 13. Pii IV. Cùm in alienationibus lib. 2. Quoad ſpolia, vide infrà in hoc Tomo 3. in Conſt. 1. Pauli V. In eminenti ubi notabo. De gratiis autem intereſſe Cameræ tangentibus in ea regiſtrandis, attende Bullam Pii IV. n. 98. Ingens lib. 2. Tom. 2. Reformationes autem dictæ Cameræ ſunt in Conſtit. 13. Eugenii IV. Inter. lib. 1. Et in Conſtitut. 24. Leonis X. Licet. lib. 1. Tomo 1. Et Conſtitut. 55. Pii IV. Romanus, lib. 2. Ubi etiam notavi in Tomo 2.

Edita An. D. 1599. & 1600.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Dilecto Filio Petro St. Nicolai in Carcere, Diacono Cardinali Aldobrandino nuncupato, noſtro & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario, Salutem & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

IN conferendis muneribus & officiis, quæ præſertim gravia & nobis proxima ſunt, ita æquum eſt proſpicere, ut illi inprimis ad ea aſſumantur, quorum multis & illuſtribus exemplis teſtata jam pridem virtus, jucundam nobis ſpem facit, ac tales futuros eſſe, qui opera & conſilio fructus quoudiè proferant in noſtra Republica ampliores.

Vicario officii Camerariatus per obitum Cardinalis Cajetani.

§. 1. Cùm itaque officium Camerariatus noſtri & S. R. E. quod bonæ memoriæ Henricus titulo St. Pudentianæ, Presbyter Cardinalis Cajetanus nuncupatus, noſter & prædictæ Eccleſiæ Camerarius, dum viveret obtinebat, per obitum dicti Henrici Card. & Camerarii, qui apud Sedem Apoſt. debitũ naturæ perſolvit, vacaverit & vacet ad præſens.

Collatio in perſonam Cardinalis Aldobrandini.

§. 2. Nos attendentes hujus officii magnitudinem, cupientesque hoc præclarum munus tali viro demandari, qui auctoritate & prudentia fretus, Reipublicæ noſtræ adjumento eſſe poſſit, poſt habitam de hac re maturam cum fratribus noſtris deliberationem, ad te egregiis virtutib. præditum convertentes, te fratris quondam noſtri Filium, ac Signaturæ noſtræ Brevium Præfectum duximus deſumendum, cujus fidei & ſolertiæ tantum onus delegemus. Itaque de ipſorum fratrum conſilio & aſſenſu officium prædictum, ſive præmiſſo ſive alio quovis modo, aut ex alterius cujuſcunque perſonæ vacans, cum omnibus & ſingulis illius honoribus, oneribus, juribus, juriſdictionibus, ſalariis &

emo-

emolumentis, quibus dicto Henrico Cardinali & Camerario, ejuſque prædeceſſoribus quibuſcumque dictæ R. E. Camerariis conceſſum fuerat, & aliàs ut infrà, tibi auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus & aſſignamus, teque quoad vixeris, noſtrum & ejuſdem R. E. Camerarium conſtituimus & deputamus.

Condonatio pretii dicti officii.

§. 3. Tibique totum & integrum ipſius officii pretium, ad quamcumque quantumvis maximam, & inexcogitatam ſummam aſcendens, liberaliter & gratioſe etiam donatione quæ dicitur inter vivos, perpetuò valitura, & ſimili conſilio & aſſenſu, ac Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, remittimus & condonamus.

Conceſſio omnium facultatum & juriſdictionum.

§. 4. Teque in locum dicti Henrici Cardinalis & Camerarii, ac aliorum prædeceſſorum ſuorum prædictorum quoad hujuſmodi officium, ejuſque liberum exercitium, necnon honores, onera, juriſdictiones, ſalaria & emolumenta prædicta, quaſi pleniſſimè ſubſtituimus & ſubrogamus.

Diſpenſatio retinendi Camerariatum cum Præfectura Brevium.

§. 5. Teque una cum dicto officio, officium Præfecti Brevium hujuſmodi, quoad vixeris, retinere, ac utrumque officium hujuſmodi exercere, liberè & licitè valeas, & de ſimili conſilio & aſſenſu; auctoritate & tenore præmiſſis diſpenſamus.

Specificatio juriſdictionum & facultatum.

§. 6. Ita quòd liceat tibi, realem & actualem poſſeſſionem officii Camerariatus hujuſmodi, illiuſque exercitii, honorum, jurium, juriſdictionum, ſalariorum & emolumentorum omnium, per te vel alium ſeu alios, propria auctoritate liberè apprehendere, & ſimiliter quoad vixeris tenere, ac Cameræ prædictæ, & ubique dicti Camerariatus officii ratione præſidere, ac proventus, pecunias, res & cætera omnia jura ejuſdem Cameræ procurare, rationes acceptorum & impenſorum habere, credita exigere, debita ſolvere, Arcibus, præſidiis & munitionibus omnibusque præeſſe, & exactores, Caſtellanos & alios Officiales & Miniſtros quoſcumque in omnibus Provinciis, Civitatibus & locis conſtituere. Ac etiam per prædeceſſores & nos, alios de mandato noſtro, ſive dictorum prædeceſſorum noſtrorum quomodolibet conſtitutos revocare, alios ſubrogare, militiam pro uſu Status & Reipublicæ noſtræ ubicunque opus fuerit inſtituere, milites conſcribere, ſtipendia aſſignare, ſtatuta condere, & condita (ſalvis tamen infra ſcriptis reformationibus) mutare. Vices tuas in toto vel in parte delegare, ac pro libito revocare, ac prorſus omnia & quæcumque alia facere, ordinare & exequi, eamdemque & omnimodam juriſdictionem in omnibus cauſis & negociis ad ipſum officium Camerariatus quomodolibet pertinentibus habere & exercere, quæ prædictus Henricus Cardinalis, & omnes alii ante eum Camerarii, de jure, ſtatuto, uſu, conſuetudine, privilegio, fundatione & aliàs quomodocumque facere, ordinare & exequi potuerunt, ſeu etiam debuerunt, etiam ſi talia forent, quæ facultatem & mandatum exigerent magis ſpeciale, quàm præſentibus eſt expreſſum.

Aſſignatio emolumentorum.

§. 7. Decernentes te ex nunc ad dictum officium Camerariatus, ejusque liberum exercitium, necnon honores, onera, ſalaria, juriſdictiones & emolumenta prædicta, in locum ejuſdem Henrici Cardinalis & Camerarii, & aliorum prædictorum recipiendum & admittendum fore, ac recipi & admitti debere, tibique de emolumentis & aliis juribus prædictis à die obitus dicti Henrici Cardinalis & Camerarii, abſque alia intimatione Collectoribus ubilibet exiſtentibus vel aliis quibuscumque facienda integrè reſponderi debere.

Innovatio facultatum conſuetarum atque proventuum, præter hic excepta.

§. 8. Inſuper tibi concedimus & indulgemus, ut omnibus prædictis & quibuscumque privilegiis, facultatibus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, exemptionibus, immunitatibus, juriſdictionibus, juribus, emolumentis, gratiis & indultis, quibus prædictus Henricus Cardinalis & alii ejuſdem S. R. E. Camerarii, qui hactenus fuerunt in genere vel ſpecie, aut aliàs quomodolibet, tàm Sede Apoſtolica plena, quàm vacante, uſi, potiti & gaviſi tàm antiquis quàm modernis temporibus fuerunt, ac uti, potiri & gaudere poſſent & etiam deberent, ſive de illis per litteras Apoſtolicas ſive per patentes aut ſcripturas, aut libros Camerales aut decreta Cameralia, ſeu quæcumque alia publica vel privata documenta apparerent, ſimiliter & pariformiter, ac abſque ulla prorſus differentia, uti, potiri & gaudere, necnon omnia & quæcumque regalia, proventus, & jura etiam antiqua, tàm ex ſigillo, cuſtodiis, præfecturis, officiis, exactionibus, taxis, & quibuscumque aliis rebus, & præſertim in litteris facultatum prædicti Henrici Cardinalis & Camerarii enumeratis, quàm etiam ex Collectoria in Regnis Hiſpaniarum, vigeſima nuncupata obvenientia, quæ ad rationem duorum pro centenario ſuper ſpoliis, fructibus, juribus, & emolumentis omnibus dictæ, & aliarum Collectoriarum ubicumque inſtitutarum & inſtituendarum tibi aſſignamus, tibique omninò perſolvi volumus atque mandamus, (regalibus tantum & emolumentis unius pro centenario, & impoſitionibus Congregationum Regularium; & dimidii pro centenario ex vigeſima Hebræorum, ac etiam dimidii pro centenario ex ſubſidio triennali exceptis) integrè percipere, exigere, & levare, etiam libere & licitè poſſis & valeas, eaque tàm quoad jus percipiendi emolumenta, quàm quoad omnia & ſingula ſupra dicta, uti auctoritate & facultate, qua quisque prædeceſſorum tuorum pleniſſimè uſus fuit.

Obedientia Camerario ab omnibus præſtanda.

§. 9. Mandantes in virtute ſanctæ obedientiæ dilectis filiis Præſidentibus & Clericis dictæ Cameræ, cæterisque perſonis cujuscumque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, qualitatis & præeminentiæ, necnon Communitatibus, Univerſitatibus & locis, illorumque hominibus, ac aliis ad quos ſpectat & pertinet, & pro tempore ſpectabit & pertinebit, quatenus ipſi & eorum quilibet, tibi tamquam membra capiti obſequentes, ac reverentiam & obedientiam exhibentes, tuis monitis & mandatis omninò pareant & obediant, in regimine & adminiſtratione ipſius Cameræ, & dicti Officii Camerariatus exercitio ubicumque expedierit adſint, & omnia officia debita exhibere procurent. Alioquin ſententiam ſive pœnam, quam ritè tuleris, ſive ſtatueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, uſque ad ſatisfactionem condignam inviolabiliter obſervari.

Hoc idem habes ſupra in Jul. 3. Conſtitut. 3 L cer. lib. 1 Tom. I.

Præſervatio officii a prætenſionibus Dominorum de Vitellis.

§. 10. Ac inſuper cùm hæredes bonæ memoriæ Vitellotii ipſius Romanæ Eccleſiæ Cardinalis & Camerarii prætenderent officium Camerariatus hujuſmodi, quod idem Vitellotius Cardinalis dum viveret obtinebat, ex perſona ipſius Vitellotii Cardinalis, prætextu cujuſdam conceſſionis à piæ memoriæ Pio Papa Quarto etiam prædeceſſore noſtro per dictum Vitellotium Cardinalem obtentæ non vacare, eiſdemque hæredibus illius pretium & emolumenta deberi, ac proptereà lis & cauſa ſeu controverſiæ coram certo cauſarum Palatii Apoſtolici Auditore, ſuper dicto officio Camerariatus, ac illius pretio & emolumentis orta fuiſſet, & indeciſa penderet; & ſimilis memoriæ Pius Papa Quintus pariter prædeceſſor noſter ſecuritati & indemnitati tunc exiſtentis ipſius Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarii conſulere volens, voluerit & declaraverit, quòd dicta Camera ipſum Camerarium ejuſque hæredes, ac ab eo cauſam habentes, non ſolum à prædicta, ſed etiam quacumque alia lite & cauſa, per hæredes, creditores, & fidejuſſores dicti Vitellotii Cardinalis mota, tutari & liberare, ac cauſæ patrocinium propriis impenſis ſuſcipere, ac de evictione teneretur, & obligata exiſteret, cum decretis & obligationibus ac cautelis

tunc expreſſis, prout in eis, quorum tenores haberi volumus pro expreſſis plenius continetur; Nos tuæ tuorumque hæredum & ſucceſſorum, ac ab eis cauſam habentium ſecuritati & indemnitati proſpicere volentes, de conſilio, aſſenſu, ac poteſtatis plenitudine, ſimilibus, te tuoſque prædeceſſores ab hujuſmodi & quacumque alia lite & moleſtia, cæteriſque omnibus incommodis eximimus & liberamus, ac etiam ſtatuimus, & decernimus, Cameram ipſam ad cauſam prædictam, ut præfertur, ſuſcipiendam & defendendam, teque tuoſque hæredes & ſucceſſores prædictos, ab omnibus & ſingulis prædictis præſervandum, ac prorſus ad omnia, & quæcumque alia, ad quæ juxta ipſius Pii Quinti prædeceſſoris voluntatem & decretum, tunc exiſtenti Camerario, ejuſque hæredibus, & aliis prædictis tenebatur, etiam contractu ſolemni & ſtipulatione omni tempore teneri, & obligatam exiſtere.

Exemptio à quacumque ſubventione.

§. 11. Teque tàm ſuper præſentis officii Camerariatus conceſſione, quàm illius pretii donatione, ac emolumentorum, & jurium perceptione, nullo umquam tempore per nos, & Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, ac Sedem, & Cameram hujuſmodi, etiam ratione ſubventionis, & neceſſitatis Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, ac Sedis & Cameræ prædictorum, etiam pro expeditione contra Turcas, & alios Infideles, ac Catholicæ fidei hoſtes, vel ex alia quacumque etiam quantumvis juſta, pia, legitima, & quæ hic de neceſſitate exprimenda eſſet, cauſa, moleſtari, perturbari, aut inquietare poſſe, nec etiam prætextu dictæ litis, aut aliarum moleſtiarum, quam litem & cauſam, quoad te extinguimus, hæredibuſque & ſucceſſoribus, necnon creditoribus dicti Vitellottii Cardinalis perpetuum ſilentium imponimus.

Clauſulæ præſervativæ hujus conceſſionis.

§. 12. Ac præſentes, nullo umquam tempore, quovis prætextu, & ex quovis capite, de ſubreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quovis prætextu notari, impugnari, invalidari, in jus vel controverſiam revocari, terminos juris reduci, aut adverſus illas, quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari poſſe, illaſque ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilum gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, per nos vel ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices, aut dictam Sedem, ex quibuſvis cauſis, etiam motu, ac ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter pro tempore facti, nullatenus comprehendi, nec comprehenſas cenſeri, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam ſub data poſteriori quandocumque per te eligenda, conceſſas & validas ac efficaces, adverſus quaſcumque impugnationes exiſtere, vimque veri & validi ac efficacis contractus, inter nos & Sedem ac Cameram prædictam ex una, necnon te tuoſque prædictos partibus ex altera, jurati & ſtipulati perpetuò habere, & obtinere, Teque ad ſuperius expreſſa, in toto vel parte, verificandum ſeu probandum minimè teneri, ſed eaſdem præſentes abſque alia probatione ſufficere, eiſque in judicio & extra illud ſtare, nec ullam probationem cujuſque naturæ & ſpeciei illa ſit vel fuit, in contrarium adduci vel admitti, quinimò etiam ſi ſuperius expreſſa hujuſmodi minùs vera ſint, & contrarium quandocumque probari contigerit, nihilominùs eaſdem præſentes litteras ſuum plenarium effectum conſequi, teque illis eorumque effectu potiri & gaudere.

Clauſula ſublata.

§. 13. Sicque in præmiſſis omnibus & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Cameræ Præſidentes & Clericos; ac dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate in quavis inſtantia, ac etiam in dicta Camera judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Reformatio circa Hebræorum licentias fœnerandi, medendi, duas uxores habendi, Synagogas erigendi, & circa abſolutiones, tranſgreſſiones, & licentias exercendi bancherottum, ac tolerantias &c.

§. 14. Præterea volumus & ſtatuimus ac mandamus; ut tu & futuri Camerarii prædicti, de cætero perpetuis futuris temporibus à concedendo Hebræis extra Statum noſtrum Eccleſiaſticum licentias fœnerandi, quas tolerantias appellant, abſtineatis. In Statu autem prædicto, ubi Hebræi commorantur, uti Avenione & in Legatione Ferrariæ, nullas, exceptis Hebræis Levantinis, & cæteris Anconam accedentibus, & ibi commorantibus concedatis. In Urbe quoque numerum conventum non excedatis. Hebræis etiam alias tolerantias & privilegia præjudicium Chriſtianorum concernentia, ac licentias medendi, erigendi Synagogas, ducendi aliam uxorem vivente prima, aliaque contra conſtitutiones Apoſtolicas faciendi, atque abſolutiones quas vocant à tranſgreſſibus, etiam nullo modo concedatis. Similiter à licentiis exercendi nummularium, ſive Bancherottum, etiam quoad permutationem auri, & argenti, abſtineatis, ac conceſſæ revocatæ ſint, & eſſe intelligantur.

Monetaſque reprobatas ad Urbem conducendi.

§. 15. Non poſſitis dare licentiam deferendi ad Urbem quatrenos, aut monetas reprobatas.

Moratorias dandi.

§. 16. A conceſſione moratoriarum ſive dilationum, quarum prohibitionem innovamus, etiam abſtineatis.

Salvos conductus.

§. 17. Non detis ſalvos conductus etiam pro debitis, neque cedulas, Non gravetur, nuncupatas, contra mandata ab aliis Judicibus relaxata, etiam ſub prætextu depoſiti, niſi pro prædictis, aut aliquo eorum ordinem noſtrum aut pro tempore exiſtentis Romani Pontificis habeatis. In ſalvis conductibus pro navi, aut aliis quibuſcumque, non apponatis clauſulam, quòd non poſſint moleſtari, etiam ex cauſa Religionis, niſi ex cauſa cum Romano Pontifice collata.

Tractas frumentorum.

§. 18. In conceſſionibus tractarum frumentorum, bladorum, leguminum, olei & aliorum animalium, ſervetis conſtitutiones per prædeceſſores noſtros Romanos Pontifices deſuper editas, ac nullo modo extra Statum Eccleſiaſticum, nec etiam ad Civitates & loca Bononiæ & Ferrariæ, ſine Chirographo noſtro, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis, tractam hujuſmodi concedatis. Ubi autem aderit hujuſmodi Chirographum, ſive ſit pro certa perſona, vel Univerſitate, ſive pro incertis perſonis facultativum, & cuicumque directum, fiat expeditio per te, & pro tempore exiſtentem Camerarium prædictum ſolum, & non per alium. Ac iſtæ quæ dicuntur tractæ extra Statum, & ad Civitates & loca de quibus ſuprà, regiſtrentur unà cum Chirographo hujuſmodi in particulari libro, nuncupato Liber tractarum, pro quibus non percipiatis pro ſigillo, ultra julios undecim pro quolibet centenario rubrorum.

Extractioneſque de loco ad locum.

§. 19. Extractiones autem de loco viciniori Urbis ad locum remotiorem intra quadraginta milliaria, in Patrimonio, Tiberina, Latio, & Campania, atque Maritima, quoad frumenta, blada, & legumina non concedantur, niſi per Præfectum Annonæ, cum participatione tamen, ac ſub nomine & ſigillo tuo, & pro tempore exiſtentis Camerarii, pro quo ſigillo uſque ad centum, duo, & ab inde ſuprà uſque ad quamcumque ſummam, quinque julii ſolvantur.

Etiam quoad oleum & animalia.

§. 20. Quoad oleum autem intra quadraginta milliaria, & animalia in Provincia Patrimonii in prædicto caſu non concedantur niſi per Præſidentem Graſciæ, cum ſimili participatione Camerarii, & ſubſcriptione Commiſſarii ejuſdem Cameræ, ſub nomine & ſigillo prædictis, pro

quo ſigillo non ſolvatur ultra ſolitum. Quo verò ad alia loca, & aliud genus Graſciæ, tu ſolus tantùm provideas, & non alius.

Frumentorum inceptas.

§. 21. Abſtineatis quoque à licentiis emendi frumenta, blada, legumina, & olivas, ultra uſum, necnon accipiendi eadem in ſolutum, ſeu aliàs quomodolibet impetrandi.

Indulta quod pro alio tquis non ancatur.

§. 22. Et ab indultis, quòd quis ſoluta rata non teneatur pro aliis, niſi ad favorem conducentium graſciam ad Urbem, aut in caſibus aliàs permiſſis.

Ægyptios non tolerandos in ſtatu Eccleſiaſtico.

§. 23. Nec permanendi Ægyptios in Statu Eccleſiaſtico.

Pœnarum Stat. alterationem.

§ 24. Et alterandi pœnas ſtatutarias ad favorem certarum perſonarum.

Indultorum contra Bullas conceſſionem.

§. 25. Et generaliter ab indultis & diſpenſationibus contra conſtitutiones Apoſtolicas prædictas.

Communitatum licentias vendendi ſtabilia, creandi cenſus, aut faciendi nundinas.

§. 26. Non intromittatis in concedendis licentiis vendendi ſtabilia Univerſitatibus, neque accipiendi pecunias ad cauſam ſeu aliàs, minusque indultis faciendi nundinas, & mercatum, quæ in plena Camera expedientur.

Privilegia emendi & vendendi contra formam bannimentorum.

§. 27. Patentes licentiæ, & privilegia, emendi & vendendi, tàm in Platea Agonis, quàm in foro Boario, aut alio quocumque loco Urbis, contrà bannimenta & ſolitum à te non concedantur; quinimò tu invigiles, ne à quovis alio, quacumque auctoritate dentur, & conceſſa, revocata intelligantur. Ac Extraordinarii aliique Exactores, illorum uſum quoquo modo admittentes vel patientes, pœnam privationis officii, & graviorem etiam corporis afflictivam, quoad patentes tuas arbitrio noſtro & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis, quoad aliorum verò, arbitrio tuo incurrant.

Pro mandatis ex decreto Viſitæ nihil ſolvatur.

§. 28. Pro mandatis de excarcerando vigore decreti Viſitæ nihil pro ſigillo ſolvatur.

Pro ſigillo mandati Graſciæ vel Annonæ quid ſolvendum.

§. 29. In mandatis ratione Graſciæ & Annonæ, uſque ad ſummam quindecim ſcutorum pro ſigillo non ſolvatur niſi julius unus, & ſi expeditiones fiant pro pluribus perſonis, non exigatur niſi pro uno ſigillo.

Commiſſarii non deputentur.

§. 30. Commiſſarii verò etiam in Urbe nulli deputentur; niſi cum chirographo noſtro.

Commiſſariatus Ripettæ ſupprimitur.

§. 31. Officium Commiſſariatu Ripettæ ſupprimatur, prout illud motu & auctoritate ſimilibus ſupprimimus & extinguimus, ac loco illius, aliquis ſubſtitutus cum ſalario decem ſcutorum pro quolibet menſe, ex pœnis ejus diligentia incamerandis, & non aliunde percipiendo, à te deputetur.

Pœnæ dicti Commiſſariatus Societati Confalonis applicantur.

§. 32. Portio autem pœnarum, quam idem Commiſſarius Ripettæ percipere conſuevit, applicetur Societati Confalonis Redemptionis Captivorum de Urbe, prout illam, demptis dictis decem ſcutis, applicamus.

Mundatoris Plateæ Agonis deſignatur officium.

§. 33. Officium Commiſſarii Mundatoris Plateæ Agonis nuncupatum, habeat certum ſalarium decem ſcutorum etiam quolibet menſe, quæ exigantur prævia taxa per te, & pro tempore exiſtentes Camerarios prædictos facienda, ad eam rationem, ſolùm ab Hebræis & aliis habentibus ſitum Apothecæ certum in die mercati in dicta Platea.

Cauſarum criminalium Tribunal non teneatur a Camerario.

34. Tu & futuri Camerarii hujuſmodi, non habeatis Tribunal Criminale erectum; Ac tuus & ejuſdem Camerarii Auditor non procedat in cauſis criminalibus, in quibus veniet infligenda pœna ſuprà relegationem; ſed in his quæ à juriſdictione officii Camerariatus pendent, deputetis aliquem ex Judicibus ordinariis, vel aliquos vobis benè viſos ad beneplacitum, prout uſu veniet.

Quando ſit locus præventioni inter eum & Gub. Urb.

§. 35. Ita tamen, quòd in cauſis furti pignorum, quoad Hebræos Bancarios, ſit locus præventioni inter te, & Gubernatorem Urbis.

Hoc corrigitur hic infrà. Pignora ſubhaſtentur in Monte Pietatis.

§. 36. Subhaſtationes pignorum exiſtentium penes Hebræos fiant in Monte Pietatis, in quo reſiduum pretii deponi conſuevit, cum decreto tamen tuo, rogando per acta tui Notarii gratis.

Hoc corrigitur hic infrà. Conſtitutiones Pontificiæ, pro Camerario confirmantur.

§. 37. Prætereà ad juriſdictionem Cameræ noſtræ conſervandam, conſtitutiones Pauli Tertii, & Pii Quarti, ac aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum ad ejus favorem editas innovamus.

Signatura Juſtitiæ in cauſis Cameralibus non reſcribat.

§. 38. Ac inſuper ſtatuimus, quòd de cætero Signatura Juſtitiæ non poſſit nec debeat, ſive reformando, ſive declarando, aliquid in Camera noſtra, vel alibi, in cauſis ſpectantibus ad Camerarium prædictum reſcribere, & ſupplicationes ſignatæ nullius ſint roboris, nullamque tribuant juriſdictionem.

Camerarius & Cameræ, avocent ſuas cauſas ab aliis Judicibus. A: hoc habes etiam Bullas cit. in rubric.

§. 39. Ac etiam decernimus licere tibi, & Cameræ prædictæ, omnes & quaſcumque cauſas ad Camerariatus & Cameræ Tribunal quomodolibet ſpectantes à quibuscumque Judicibus, etiam Auditore Cameræ, ac etiam ſi agatur de obligatione Camerali, Palatii Apoſtolici cauſarum Auditoribus, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, liberè avocare & reaſſumere, iiſdemque inhibere.

Judices è contra ab eis non avocent.

§. 40. Nullum verò ex prædictis, aut aliis quibuscumque Judicibus poſſe cauſas prædictas à dicto Camerariatus & Cameræ Tribunali avocare & reaſſumere, etiam ſub prætextu, quod cauſæ aliàs non ſint Camerales, & ad dictum Tribunal non ſpectent.

Camera, & non Signatura cognoſcat, an cauſæ ſint Camerales.

§. 41. Super quo non poſſit Signatura Juſtitiæ cognoſcere, aut aliquo modo reſcribere, nec ſe ingerere, ſed hujuſmodi cognitio, an cauſæ ſint de juriſdictione Camerariatus, vel Cameræ, pertineat reſpectivè ad te & Cameram, qui cognoſcere debeatis, an ſint juriſdictionis ejuſdem Cameræ, & ſi partes declarationi hujuſmodi non acquieverint, vel ante hujuſmodi declarationem voluerint, Signaturam noſtram Gratiæ tantum adire poſſint, & citato Commiſſario ejuſdem Cameræ, commiſſiones proponi debeant.

Contrariis derogatur.

§. 42. Non obſtante aſſerta litis pendentia; & aliis præmiſſis, ac noſtra de non tollendo jure quæſito, quatenus opus ſit, ac aliis Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, necnon piæ memoriæ Leonis Decimi, & aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, etiam cum Collegio Cardinalium, pro unione & charitate facti, & contractu inviolabili, ſeu quaſi, à quo nullo tempore reſilire, nec illis ullo modo, aut niſi certis modis & formis tunc expreſſis derogari poſſit, necnon juramentis, renunciationibus, aliiſque clauſulis & cautelis firmatis, de dicti Camerariatus officii diſpoſitione, non perpetuò ſed ad triennium, aut aliud tempus in favorem Cardinalium ipſorum utriuſque Juris Doctorum, ac de conſenſu omnium Cardinalium ſeu majoris partis eorum, cum decreto irritante, quicquid ſecus fieri contigerit. Ita quòd de nullitate conceſſionis, omni tempore, abſque inobedientiæ culpa, aut alterius cenſuræ & pœnæ incurſu dici valeat, aut aliàs cæteris modo & forma tunc expreſſis deinceps in perpetuum facienda, aliiſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, etiam ejuſdem Pii Quarti prædeceſſoris, octavo Idus Auguſti, Pontificatus ſui Anno ſexto edita, qua cavetur, quod gratiæ & indulta qualecumque intereſſe dictæ Cameræ concernentia, infrà certum inibi expreſſum tempus in dicta Camera

præſentetur ſive regiſtrentur, alioquin illæ non valeant. Ita quod tu, ad easdem præſentes in eadem Cameræ præſentandum, ſive regiſtrandum, nulla unquam neceſſitate cogi vel compelli poſſis, & nihilominùs valeant, & tibi ſuffragentur, in omnibus & per omnia, perinde ac ſi præſentatæ & regiſtratæ fuiſſent, necnon Cameræ, & officii Camerariatus prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, uſibus quoque & naturis, quantocumque tempore pacificè obſervatis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, Collegio Cardinalium, & dictæ Cameræ Theſaurario, illiuſque Præſidentibus & Clericis, per prædictos & quoſcumque alios Romanos Pontifices etiam prædeceſſores noſtros, ac nos & dictam Sedem, etiam per modum ſtatuti perpetui, ac initi & ſtipulati contractus, ſeu quaſi, ac aliàs, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis efficacibus & ſolitis clauſulis, irritantibuſque & aliis decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac etiam conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet conceſſis, confirmatis, innovatis, extenſis, & moderatis, quibus ac omnibus aliis, quæ eiſdem præſentibus quomodolibet obeſſe poſſent, etiamſi talia & multa eſſent, quæ ſub conceſſionibus generalibus non venirent, ſed ſpecialibus omninò indigerent expreſſionibus, illorum ac ſupra dictorum omnium veriores, & totos tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, harum ſerie ſpecialiter & expreſsè, ac ampliſſimè, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, & ad effectum validitatis earumdem præſentium derogamus. Quodque tu juxta præfata omnis qualificatus, & J. U. D. non ſis, cæteriſque contrariis quibuſcumque, aut ſi aliquibus communiter vel diviſim, ab eadem ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indultu hujuſmodi mentionem.

Hortatio de officium provide gerendo.

§. 43. Tu igitur benedictione noſtra fretus, eam in demandato tibi à nobis hoc munere operam præſtare curabis, ut ii quos jam animo percepimus, fretus induſtria tua, quotidiè magis augeſcant. Noſque & prædicta Sedes per te optimè conſuluiſſe lætemur. Nulli ergo omninò hominum &c. Si quis autem &c. incurſurum.

D. P. An. 8. 18. Decemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1599. quinto-decimo Calend. Januarii, Pontificatus noſtri Anno octavo.

Sequitur declaratio circa venditionem pignorum Hebræorum ac juriſdictionem in eorum furtis.

Edita An. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilecto Filio noſtro Petro, Sancti Nicolai in Carcere Diacono Cardinali Aldobrandino, Sanctæ R. E. Camerario.

Relatio dictæ Conſtitutionis.

§. 1. CUm in litteris Apoſtolicis, &c.

Omittitur relatio præcedentis Bullæ.

Nova diſpoſitio circa venditionem pignorum Hebræorum.

§. 2. Ex rationalibus cauſis animadvertentes, magis expedire, ut pignora Hebræorum in loco ſolito ut prius, non autem in Monte Pietatis, prout in eiſdem litteris diſpoſuimus, vendatur, motu ac ſcientia ſimilibus, volumus & ordinamus, ut pignora prædicta Hebræorum, per licitationem vendenda, in loco ſolito, in Platea Judæorum nuncupata de Urbe, cum decreto tamen tuo, vel tui pro tempore Auditoris, ſeu Locumtenentis, ac pro tempore exiſtentis Camerarii, per acta ſui Notarii expediendo, deinceps ut prius vendantur.

Juriſdictionemque ſuper furtis Pignorum.

§. 3. Et juriſdictio in prædictos Hebræos, etiam ratione furti pignorum prædictorum, tibi privativè quoad omnes competat.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obſtantibus litteris noſtris, aliiſque præmiſſis, nec non fel. recordat. Pii Quarti de regiſtrandis gratiis in Camera intra certum tempus, ad cujus obſervantiam nolumus te teneri, & aliis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, & ejuſdem Cameræ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis, quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores hic de verbo ad verbum pro inſertis & expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. An. 9. 26. Februar.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſima-ſexta Februarii milleſimo ſexcenteſimo, Pontificatus noſtri Anno nono.

LXVI.

Inſtitutio Monaſterii egenarum Puellarum per Urbem vagantium, Diſperſarum nuncupatarum, & juriſdictio S. R. E. Cardinalium ejus Protectorum, in dijudicandis litibus ejuſdem. Et conceſſio exemptionis, aliarumque gratiarum.

Inſtitutionem ſimilem non tamen ejus Bullam habemus de Anno 1596. die 22. Decembris editam, de egenis pueris iiſdem Diſperſis, vel potius Litteratis, a nomine Litterati pii viri, qui primum eos eduxit, nuncupatis

Edita An. D. 1600.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

DEbitum Paſtoralis officii nobis ex alto commiſſi requirit, & nos ad id promptos excitat, ut ad ea per quæ pauperes puellæ ſpretis hujus infelicis ſæculi illecebris, & aſſumpto Religionis habitu, perpetuum Altiſſimo famulatum impendere, æternamque beatitudinem conſectari valeant, ac exinde honoris flores, & honeſtatis fructus, Regulariſque vitæ propagatio deveniant, propenſis ſtudiis intendamus, ac in his ejuſdem officii noſtri partes favorabiliter interponamus.

Inſtituta nuper fuit in Urbe, Domus puellarum Diſperſarum.

§. 1. Sanè dilectus Filius noſter Cæſar tituli Sanctorum Nerei & Achillei Presbyter Cardinalis Baronius nuncupatus, tàm ſuo quàm dilectorum etiam filiorum fundatorum Domus Puellarum Diſperſarum nuncupatarum, propè Eccleſiam Sanctæ Euphemiæ in Campo Carleo de Urbe, ac dilectæ in Chriſto Filiæ nobilis mulieris Fulvæ de Comitibus Sfortiæ Domicellæ Romanæ nominibus, nobis nuper exponi fecit, quod ipſe Cæſar Cardinalis & fundatores, ac Fulvia peculiari ſollicitudine, & ſtudio perpendentes, dictas puellas in ipſa domo collectas de præſenti ad numerum ducentarum vel circa aſcendere, paulatimque ad ætatem maturam pervenire, & neceſſarium eſſe illas pro naturali uniuſcujuſque ad hunc vel illum ſtatum propenſione collocare, multas verò illarum ſpretis ſæculi illecebris, præpotenti Deo ſub ſuavi Religionis jugo famulari deſiderare.

Pro quibus Card. Baronius, & alii Monaſterium conſtrui curarunt, in Eccleſia St. Urbani pro puellis tantum.

§. 2. Unum Monaſterium Monialium, in quo puellæ in eadem domo educatæ tantummodò recipi deberent, inſtituendum eſſe judicarunt, & mentem in locum, ubi Monaſterium ipſum commodè conſtitui poſſet, dirigentes, Eccleſiam Sancti Urbani, ſeu illius ſitum in Regione Montium de dicta Urbe, quæ à dicta domo parum abeſt, ad id apprimè commodam, & opportunam eſſe cenſuerunt.

Quam Eccleſiam a Card. Sfortia obtinuerunt.

§. 3. Et quia dicta Eccleſia quæ ſine cura eſt, & Monaſterii Sancti Laurentii extra muros ejuſdem Urbis, Ordinis Sancti Benedicti, quod dilectus filius noſter Franciſcus Sanctæ MARIÆ in Via lata Diaconus Cardinalis Sfortia nuncupatus, in commendam ad ejus vitam ex conceſſione & diſpenſatione Apoſtolica obtinet, membrum exiſtit, & à quo dependet, Eccleſiam prædictam cum illius ſitu bujuſmodi ab eodem Franciſco Cardinali obtinendam curarunt. Qui quidem conſiderans divinum cultum in ea injuria temporis imminutum eſſe, deſiderio in poſterum inibi divina officia cum debito cultu celebrari, & ipſam Eccleſiam in decentem ſtatum reduci, in eoque manutenert faciendi, illam cum ſitu hujuſmodi eidem domui, ſub noſtro & Sedis Apoſtolicæ beneplacito, cum hoc inter cætera, quòd Rectores & Adminiſtratores ipſius domus ſingulis Dominicis, & aliis de præcepto Eccleſiæ feſtivis diebus, Miſſam in dicta Eccleſia celebrari facere, illamque in decenti ſtatu manutenere deberent, in perpetuum conceſſit, eidemque domui intuitu & contemplatione celebrationis Miſſarum hujuſmodi, & octodecim ſcuta monetæ ad rationem decem Juliorum pro quolibet ſcuto bujuſmodi, ſingulis annis in perpetuum ex fructibus ipſius Eccleſiæ perſolvenda aſſignavit, prout in publico deſuper confecto inſtrumento pleniùs dicitur contineri.

Ut ibid. Monaſterium conſtituatur, &c.

§. 4. Et ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ſi à dicto Monaſterio Sancti Laurentii dicta Eccleſia, unà cum eodem reditu octodecim ſcutorum diſmembraretur & ſepararetur, ac in ſitu dictæ Eccleſiæ, ædibuſque illi adjacentibus, & cohærentibus ex tunc prout poſtquam ad formam decentem Monaſterii conſtructa fuerint, unum Monaſterium Monialium Ordinis Sanctæ Claræ, cum clauſura & cratibus ad inſtar Monaſteriorum Monialium Capuccinarum nuncupatarum pro perpetuis uſu, & habitatione earumdem puellarum dictæ domus tantùm, & non aliarum, quæ Religionis zelo, & ob melioris vitæ frugem illud ingredi, & inibi Ordinem ipſum Sanctæ Claræ profiteri voluerint, erigeretur & inſtitueretur, illique ſic erecto & inſtituto, pro illius Eccleſia, dicta Eccleſia Sancti Urbani, ac pro dictarum Monialium inibi pro tempore introducendarum ſuſtentatione, onerumque illi incumbentium ſupportatione, eadem octodecim ſcuta, ac omnia & ſingula bona hæreditatum quondam Portiæ Palioniæ, & Ortenſiæ Angelinæ eidem domui per nos aliàs conceſſa, quorum reditus & proventus annui ad valorem trecentorum ſcutorum vel circa aſcendunt; necnon alii reditus & proventus valoris annui centum ſcutorum, quos dicta Fulvia ex charitatis & devotionis zelo ipſi Monaſterio pro ejus dotis augmento aſſignare intendit, etiam perpetuò applicarentur & appropriarentur, hac ratione ſtatui & ſaluti dictarum puellarum Religionem profiteri volentium ſatis opportunè conſultum, ac divini cultus in dicta Eccleſia incrementum & prædicti Ordinis Sanctæ Claræ propagationi proviſum foret.

Card. Baronius inſtat apud Pontificem pro opportuna proviſione.

§. 5. Quare prædictus Cæſar Cardinalis eiſdem nominibus nobis humiliter ſupplicavit, quatenus præmiſſis annuere, aliàſque deſuper opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Idemque Pont. prædicta approbat, & dict. Monaſterium ſub regula St. Claræ erigit.

§. 6. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quòd petentes beneficia Eccleſiaſtica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem ſecundùm communem æſtimationem etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, & ſemper in unionibus commiſſio fieret vocatis quorum intereſſet, & idem obſervaretur in quibuſcumque perpetuis conceſſionibus, diſmembrationibus, & applicationibus de quibuſcumque fructibus & bonis Eccleſiaſticis, Adminiſtratores, ac Fulviam prædictos, eorumque ſingulos à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, bujuſmodi ſupplicationibus inclinati, à prædicto Monaſterio Sancti Laurentii dictam Eccleſiam Sancti Urbani unà cum eodem reditu octodecim ſcutorum hujuſmodi Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò diſmembramus, & ſeparamus. Necnon in ædibus, & ſitu dictæ Eccleſiæ adjacenti bujuſmodi poſtquam ad formam Monaſterii, inſtaurata & debita clauſura munita fuerint, ſi nondum ſint, unum Monaſterium Monialium dicti Ordinis Sanctæ Claræ, ſub invocatione per ipſos Cæſarem Cardinalem, & alios ſupra dictos eligenda, unà cum dicta Eccleſia, necnon campanili, campanis, clauſtro, dormitorio, refectorio, cellis, hortis, bortalitiis, cæteriſque officinis, membris, & commoditatibus neceſſariis & opportunis pro una Abbatiſſa ſeu Prioriſſa, & duodecim ſaltem Monialibus, ſub inſtitutione, correctione, obedientia, & omnimoda juriſdictione, tàm in ſpiritualibus quàm temporalibus, noſtri & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis in dicta Urbe, & ejus diſtrictu Vicarii in ſpiritualibus generalis, & dicti Cæſaris Cardinalis conjunctim; ac cura, gubernio, & adminiſtratione dictorum fundatorum, ac aliorum ipſius Domus Gubernatorum, & Adminiſtratorum ab eis eligendorum, regendum & gubernandum ac adminiſtrandum, in quo puellæ dictæ domus in Moniales tantùm recipi, & habitum per Moniales aliorum Monaſteriorum dicti Ordinis Sanctæ Claræ geſtari ſolitum ſuſcipere, & anno probationis elapſo profeſſionem per eaſdem Moniales emitti conſuetam emittere, regulas, necnon clauſuram & crates in Monaſteriis Monialium Capuccinarum hujuſmodi ſervari ſolitas, & quoad fieri poterit, ritus, & mores, ac conſuetudines & regularia inſtituta ejuſdem Ordinis Sanctæ Claræ ſervare, ac divinis laudibus & officiis inſiſtere debeant, etiam perpetuò ſine alicujus præjudicio dicta auctoritate erigimus & inſtituimus.

Illique introitus, & bona aſſignat.

§. 7. Illique ſic erecto & inſtituto pro ejus dote illiuſque Abbatiſſæ ſeu Prioriſſæ, & Monialium pro tempore exiſtentium ſuſtentatione, onerumque eis incumbentium ſupportatione octodecim ſcuta hujuſmodi, ac omnia & ſingula bona, res, proprietates, cenſus, reditus, jura, obventiones, & emolumenta, tam dictarum hæreditatum, quàm per prædictam Fulviam, & alios quoſcumque quomodolibet in perpetuum vel ad tempus, ac ſimul vel ſucceſſivè pro augmento bonorum ſeu dotis Monaſterii per præſentes erecti hujuſmodi, illiuſque ac earumdem Abbatiſſæ ſeu Prioriſſæ & Monialium pro tempore exiſtentium, vel alicujus earum intuitu per viam teſtamenti, codicillorum, donationis etiam inter vivos & cauſa mortis, ſeu cujuſcumque alterius diſpoſitionis, ac etiam in eleemoſynam, vel aliàs quandocumque & qualitercumque elargienda, donanda, & eroganda ex tunc, & è contra, ſi & poſtquam elargienda, donata, & erogata fuerint.

Cæteráque omnia ei elargienda & donanda, applicat.

§. 8. Ita quòd liceat eiſdem fundatoribus, aliiſque Gubernatoribus & Adminiſtratoribus prædictis illorum omnium realem, corporalem, & actualem poſſeſſionem, per ſe vel alium ſeu alios, nomine dicti Monaſterii per præſentes erecti, propria auctoritate liberè apprehendere & perpetuò retinere, fructus quoque, reditus, proventus, jura, obventiones & emolumenta ex eis provenientia, necnon oblationes & eleemoſynas eidem Monaſterio per præſentes erecto, illiuſque futuris Abbatiſſæ, ſeu Prioriſſæ & Monialibus pro tempore elargitas & elargiendas percipere, colligere, exigere, recipere, recuperare; arrendare, & levare, ac in Monaſterii per præſentes erecti, illiuſque Abbatiſſæ ſeu Prioriſſæ & Monialium prædictarum communem uſum, utilitatem, & neceſſitates convertere, Vicarii prædicti vel cujuſvis alterius li-

centia

centia in hoc & aliis infrà dicendis minimè requiſita, etiam perpetuò applicamus, & appropriamus.

Exemptionem à juriſdictione Ordinariorum, & aliorum tribuit.

§. 9. Necnon Monaſterium per præſentes erectum illiuſque pro tempore exiſtentes, Abbatiſſam ſeu Prioriſſam, Conventum, Moniales, Adminiſtratores, Officiales, miniſtros, ſervientes, & perſonas ac bona mobilia & immobilia, præſentia & futura, cujuſcumque qualitatis & quantitatis exiſtentià, ac ubilibet conſiſtentia, ab omni juriſdictione, correctione, viſitatione, dominio, ſuperioritate, & poteſtate pro tempore exiſtentium dictæ Urbis Gubernatoris, Senatoris, Conſervatorum, Reformatorum, nec non cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generalis Auditoris, & Ordinariorum, locorum etiam, tamquam Sedis Apoſtolicæ delegatorum, eorumque Locatenentium, Vicesgerentium, Vicariorum, & Officialium, aliorumque quorumcumque Judicum ubilibet conſiſtentium, ac quavis auctoritate & dignitate, tàm Eccleſiaſtica, quàm mundana; etiam Cardinalatus honore fungentium, necnon Protectorum, ac generalium & Provincialium Miniſtrorum, aliorumque Prælatorum & Superiorum, tàm prædictæ Sanctæ Claræ quàm aliorum Fratrum Minorum, & aliorum Ordinum quorumcumque in ſpiritualibus & temporalibus.

Exemptionem à ſolutione decimarum, & aliorum quorumcumque onerum concedit.

§. 10. Necnon à ſolutione, præſtatione, contributione & exactione decimarum, & aliorum quorumcumque onerum, ordinariorum & extraordinariorum ex quacumque cauſa, & ad favorem quorumcumque piorum locorum, etiam Seminarii puerorum Eccleſiaſtici, etiam pro Fabrica Baſilicæ Principis Apoſtolorum de dicta Urbe, manutentione claſſis triremium Sedis Apoſtolicæ impoſitorum & imponendorum, penitùs & omninò ſimiliter perpetuò eximimus, & liberamus, ac ſub beati Petri & dictæ Sedis, ac noſtra & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis protectione, & inviolabili conſervatione ſuſcipimus.

Viſitationi & correctioni Vicarii Urbis & Card. Baronii Protectoris, ejuſque Adminiſtratorum ſupponit.

§. 11. Et viſitationi, correctioni, obedientiæ, ac ejuſdem juriſdictioni in eiſdem ſpiritualibus & temporalibus Vicarii Urbis, & Cæſaris Cardinalis prædictorum, necnon curæ, gubernio, & adminiſtrationi fundatorum, ac aliorum Gubernatorum & Adminiſtratorum prædictorum perpetuò ſubjicimus & ſubmittimus.

Protectores eligit Card. Vicarium Papæ, & Card. Baronium, cum amplis facultatibus, & ſignanter.

§. 12. Necnon ut ipſius Monaſterii per præſentes erecti proſpero regimini, gubernio, & conſervationi opportunè conſulatur, illiuſque pro tempore exiſtentes Abbatiſſa ſeu Prioriſſa, Moniales, Gubernatores, Adminiſtratores, Oeconomi, Officiales, miniſtri, ſervitores, & perſonæ ab indebitis moleſtiis releventur, pro tempore exiſtentem Almæ Urbis Vicarium, & Cæſarem Cardinalem prædictos, & quemlibet eorum principaliter & inſolidum in Monaſterii per præſentes erecti, illiuſque perſonarum, rerum, bonorum, jurium & privilegiorum, Protectores, Defenſores, & Conſervatores ac Judices, quorum conſilio & ope omnia ſupra dicta & quæcumque alia in his vel circa ea neceſſaria ſtatuentur, & ordinabuntur, & coram quibus, ſeu ab eis deputando dumtaxat, omnes, & ſingulæ lites, cauſæ, quæſtiones & moleſtiæ, civiles, & criminales, ac mixtæ, ſuper dicti Monaſterii per præſentes erecti, illiuſque Abbatiſſæ ſeu Prioriſſæ Conventus, Monialium, & perſonarum bonis, rebus, juribus & actionibus cujuſcumque qualitatis exiſtentibus, motæ & movendæ, cum omnibus & ſingulis earumdem incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis & connexis, tractari cognoſci, & decidi debeant, conſtituimus & deputamus.

Adminiſtratores deputandi.

§. 13. Necnon Fundatoribus, Gubernatoribus, & Adminiſtratoribus prædictis, œconomos, Officiales, & miniſtros dicti Monaſterii per præſentes erecti, arbitrio ſuo deputandi & amovendi, ac loco amovendorum ſeu decedentium alios ſubrogandi.

Capellanos ab Adminiſtratoribus ponendos, approbandi.

§. 14. Necnon Abbatiſſæ ſeu Prioriſſæ & Monialibus prædictis, de Capellanis & Confeſſoribus idoneis etiam ſæcularibus, ab eodem Urbis Vicario approbandis & ad nutum Fundatorum, Gubernatorum, & Adminiſtratorum prædictorum ponendis & amovendis, qui in Eccleſia dicti Monaſterii per præſentes erecti, Miſſas & alia divina officia celebrare, ac illi in divinis deſervire, ipſaſque Abbatiſſam ſeu Prioriſſam & Moniales, ac earum ſingulas in ſuis confeſſionibus audire, & à peccatis, de quibus corde contritæ, & ore confeſſæ fuerint, Apoſtolica auctoritate, toties quoties opus fuerit, injuncta inde eis pro modo culpæ arbitrio ſuo pœnitentia ſalutari abſolvere, illiſque ſacramenta Eccleſiaſtica adminiſtrare valeant, ac de egregio verbi Dei prædicatore providendi.

Statuta, & ordinationes firmandi.

§. 15. Necnon quæcumque ſtatuta, ordinationes, capitula & decreta ad ejuſdem Monaſterii per præſentes erecti, illiuſque perſonarum, rerum & bonorum, ſpiritualium & temporalium curam, regimen, gubernium, directionem, & adminiſtrationem, ac Monialium prædictarum receptiones, admiſſiones, ætatem, qualitates, victum, amictum, inſtructionem, directionem, & diſciplinam, modumque & formam recitationis divinorum officiorum, precum, orationum, & aliorum ſuffragiorum pertinentia, ac aliàs utilia & neceſſaria, licita tamen & honeſta, ac ſacris Canonibus, decretiſque Concilii Tridentini, ac conſtitutionibus Apoſtolicis, & inſtitutis regularibus prædicti Ordinis Sanctæ Claræ non contraria, ab ipſo Urbis Vicario pro tempore exiſtenti, vel Cæſare Cardinale prædicto examinanda & approbanda, faciendi & edendi, ac quoties pro eorum temporum qualitatibus, ſeu aliàs expediens videbitur, cum interventu tamen, & conſilio, ac prævio examine & approbatione Vicarii, aut Cæſaris Cardinalis eorumdem illa immutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, ac etiam alia ex integro condendi.

Moniales, duas vel tres aliunde aſſumendi pro dirigendo Monaſterio.

§. 16. Necnon Vicario aut Cæſari Cardinali prædictis pro Monialium in dicto Monaſterio per præſentes erecto pro tempore introducendarum fœlici directione, ac in ritibus, moribus & inſtitutis regularibus, inſtructione, duas vel tres ejuſdem Sanctæ Claræ, ſi commodè fieri poterit, alioquin alterius Ordinis regularis Obſervantiæ Moniales, quas ad id voluntarias repererit, ex earum Monaſteriis hac prima vice, ſed neceſſitate ad hoc urgente, ſemel atque iterum dumtaxat de Superiorum ſuorum licentia aſſumendi, & in dicto Monaſterio per præſentes erecto, ita ut illæ eò ſe transferre, ac perpetuò vel ad tempus ipſi Vicario aut Cæſari Cardinali benè viſum permanere; Et ſi alterius Ordinis fuerint, ſe in habitu & regularibus inſtitutis ejuſdem Ordinis Sanctæ Claræ conformare poſſint & debeant introducendi.

Abbatiſſæ & Prioriſſæ officium diſtribuendi.

§. 17. Eiſdem Abbatiſſæ &, Prioriſſæ officia quæ ad triennium dumtaxat juxta dicti Concilii diſpoſitionem durare valeant diſtribuendi.

Adminiſtratoribus licentiam dandi, de ingrediendo Monaſterium.

§. 18. Necnon Fundatoribus, Gubernatoribus, & Adminiſtratoribus prædictis, ac aliis quibuſvis perſonis, quibus opus fuerit, ut ſepta Monaſterii per præſentes erecti in caſibus neceſſariis, & à dicto Concilio permiſſis tantum ingredi valeant permittendi.

Illudque viſitandi, & reformandi.

§. 19. Ipſumque Monaſterium per præſentes erectum, per ſe vel alium ſeu alios idoneos Sacerdotes, vitæ morumque probitate, ac rerum gerendarum experientia probatos viſitandi, illudque in capite & in membris, Sacrorum Canonum, & generalium Conciliorum decretis inhærendo reformandi, abuſus quoſcumque tollendi, regularemque obſervantiam, & diſciplinam, quoties illæ ibidem exciderint, modis congruis reſtituendi & reintegrandi.

§. 20. Ac

Cum Monialibus circa jejunia, ſeu eſum carnium, & lacticiniorum diſpenſandi.

§. 20. Ac cum eiſdem Abbatiſſa ſeu Prioriſſa & Monialibus, quarum infirmitas, vel imbecilla valetudo, aut corporis hebetudo, jejunium ſeu carnium & lacticiniorum abſtinentiam, vel rituum & inſtitutorum dicti Ordinis Sanctæ Claræ obſervantiam ferre non poterit, aut aliàs prout occaſio rerumque qualitas, & neceſſitas exegerit deſuper diſpenſandi, ac obſervantiam & inſtituta hujuſmodi relaxandi, omniàque & ſingula alia ibidem faciendi, dicendi, gerendi, exercendi, & procurandi, quæ ipſe Vicarius Urbis & locorum Ordinarii, etiam tamquam prædictæ Sedis delegati, necnon Generales Miniſtri & alii Superiores quorumcumque Ordinum in Monaſteriis Monialium ſibi ſubjectis, de jure vel conſuetudine, ſeu ex privilegio vel auctoritate dicti Concilii, ac alia quomodolibet facere, dicere, gerere, exercere, & procurare poſſunt & poterunt quomodolibet in futurum.

Juriſdictionem in cauſis Monaſterii, ejuſque perſonarum & bonorum pleniſſimam eiſdem concedit, cum facultate etiam.

§. 21. Præterea omnes & ſingulas lites, cauſas, & differentias, tàm civiles quàm criminales & mixtas, ſuper Monaſterii per præſentes erecti, illiùſque Abbatiſſæ ſeu Prioriſſæ, Monialium & perſonarum hujuſmodi bonis, rebus, juribus & actionibus quibuſcumque, necnon locationibus, venditionibus, donationibus, legatis, fideicommiſſis, teſtamentis, hæreditatibus, & illarum diſcuſſionibus, ac quibuſcumque aliis diſpoſitionibus, juriùmque & actionum ceſſionibus, & aliis quibuſcumque inter vivos ac cauſa mortis, vel quaſi contractibus, & vim obligationis Cameralis habentibus, intereſſe ejuſdem Monaſterii per præſentes erecti tamquam principaliter, ac etiam per viam neceſſariæ defenſionis, & aliàs quomodolibet concernentibus inter dictum Monaſterium per præſentes erectum, ſive illius Abbatiſſam, ſeu Prioriſſam & Moniales, Gubernatores & Adminiſtratores, Officiales, & Miniſtros pro tempore exiſtentes, & quaſcumque alias perſonas, tàm laicas quàm Eccleſiaſticas cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, & dignitatis vel præeminentiæ, etiam Cardinalatus honore fungentes, Univerſitates, Congregationes, Collegia, ac tàm virorum quàm mulierum, Monaſteria, Hoſpitalia, & alia pia loca, tàm conjunctim quàm diviſim, ac tàm activè quàm paſſivè, ultrò citroque ad invicem, vel alias quomodolibet motas vel movendas, ac etiam per appellationem, & in quacumque inſtantia coram quibuſvis Judicibus introductas & indeciſas pendentes, etiam illas ab ipſis Judicibus avocandi & reaſſumendi, per ſe vel ejus Vicegerentem, aut alium ſeu alios, quem ſeu quos ad hoc duxerit deputandos, etiam ſummariè, ſimpliciter & de plano, ſine ſtrepitu & figura judicii, ſed ſola facti veritate inſpecta, ac etiam manu regia, cum omnibus & ſingulis ſuis incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis & connexis, ac toto negocio principali etiam privativè quoad omnes & ſingulos alios Judices, ordinarios & delegatos, eorùmque Curias & Tribunalia Eccleſiaſtica vel ſæcularia, audiendi, cognoſcendi, decidendi, & fine debito terminandi.

Summariè procedendi.

In Curia & extra eam citandi &c.

Necnon quoſcumque intereſſe habentes tàm in dicta Curia quàm extra eam, etiam per edictum publicum, conſtito ſibi ſummariè de non tuto acceſſu in Romana Curia, citandi & inhibendi, ac quibuſvis etiam ejuſdem Curiæ Judicibus & perſonis, quibus & quoties opus fuerit, ſub ſententiis, cenſuris & pœnis Eccleſiaſticis, ac etiam pecuniariis inhibendi, & in eventum non paritionis ad declarationem incurſus cenſurarum & pœnarum hujuſmodi procedendi, ac ſententias deſuper ferendas debitæ executioni demandandi, ſeu demandari faciendi, contradictores quoslibet, & rebelles, per ſententias cenſuras & pœnas, aliàque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendi, ac etiam auxilium brachii ſæcularis ad hoc invocandi; necnon quæcumque dubia & difficultates, ſi quæ præmiſſorum occaſione quomodolibet oriri contigerit, declarandi, & interpretandi, omniaque & ſingula in eiſdem præmiſſis, & circa ea quomodolibet neceſſaria & opportuna, faciendi & exequendi, etiam omni & quacumque appellatione remota, plenam, liberam, & omnimodam facultatem, poteſtatem, & auctoritatem, perpetuò tribuimus & impartimur.

Contradictores compeſcendi.

Dubia declaranda.

Conceſſio omnium gratiarum & privilegiorum Monialium Ord. S. Claræ.

§. 22. Inſuper eidem Monaſterio per præſentes erecto, ac illius Eccleſiæ & Chriſti fidelibus eam pro tempore viſitantibus, illiuſque Abbatiſſæ ſeu Prioriſſæ, Monialibus & quibuſcumque aliis perſonis, ut omnibus & ſingulis privilegiis & immunitatibus, exemptionibus, favoribus, conceſſionibus, indultis, & indulgentiis, cæteriſque gratiis, tàm ſpiritualibus quàm temporalibus, quibuſvis aliis Monaſteriis & Eccleſiis Monialium dicti Ordinis Sanctæ Claræ, illorumque Abbatiſſæ, Monialibus, perſonis, & Chriſti fidelibus eaſdem Eccleſias viſitantibus, in genere vel in ſpecie, etiam per viam ſimplicis communicationis, ac aliàs quomodolibet nunc & pro tempore conceſſis, & quibus illa & illi, de jure vel conſuetudine, privilegio vel aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri & gaudere poſſunt & poterunt quomodolibet in futurum, etiam uti, potiri & gaudere, liberè & licitè valeant, non ſolum ad eorum inſtar, ſed pariformiter & æquè principaliter, abſque ulla prorſus differentia, in omnibus & per omnia, perinde ac ſi illa Monaſterio per præſentes erecto, illiuſque Abbatiſſæ ſeu Prioriſſæ, Monialibus & perſonis hujuſmodi ſpecialiter & expreſſè conceſſa eſſent indulgemus.

Clauſulæ præſervativæ.

§. 23. Necnon præſentes litteras, ac in eis contenta quæcumque, nullo umquam tempore etiam propter quod, cauſæ propter quas emanarunt, coram quibuſcumque locorum Ordinariis, etiam tamquam à Sede Apoſtolica delegatis, vel aliàs examinatæ, verificatæ & approbatæ, ac dictorum Ordinum Protectores & generales Miniſtri, aliique Prælati & Superiores, cæterique intereſſe habentes ad hoc vocati non fuerint, nec eiſdem præmiſſis conſenſerint, ſive aliàs ex quibuſcumque cauſis quantumvis legitimis & juridicis, de ſubreptione vel obreptione aut nullitatis vitio ſeu intentionis noſtræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, retractari, in jus vel controverſiam revocari, ad terminos juris reduci, vel adverſus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari poſſe, neque ſub quibuſcumque ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, per nos vel alios Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, ſub quibuſcumque verborum expreſſionibus & formis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine pro tempore factis comprehendi, ſed tamquam pro fundatione dicti Monaſterii per præſentes ad religionis divinique cultus, ac piorum operum augmentum erecti conceſſas ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum & eum in quo anteà quomodolibet erant ſtatum reſtituta, repoſita, & plenariè reintegrata, & de novo etiam ſub data per Rectores & Adminiſtratores, ac Abbatiſſam ſeu Prioriſſam & Moniales pro tempore exiſtentes prædictos quandocumque eligenda, de novo conceſſa eſſe & fore ſuùmque plenarium effectum ſortiri debere, nec quemquam ad eaſdem præſentes, & deſuper conficiendas litteras in Camera Apoſtolica juxta conſtitutionem fœlicis recordationis Pii Papæ Quarti prædeceſſoris noſtri deſuper editam, vel aliàs quandocumque præſentandi, inſinuandi, & regiſtrari faciendi teneri, neque illas propterea irritas eſſe, ſed omninò valere & ſuffragari, perinde ac ſi conſtitutio prædicta vel alia contraria non emanaſſent, ſicque per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, in quavis cauſa & inſtantia judicari &

defi-

definiri debere, necnon ſi ſecus ſuper his quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Executorum hujus conſt. deputatio & facultates.

§. 24. Quocircà venerabilibus Fratribus noſtris Hieroſolymitano & Alexandrino Patriarchis, ac dilecto Filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi vel duo aut unus eorum, per ſe vel alium ſeu alios eaſdem litteras, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Cæſaris Cardinalis ac Adminiſtratorum & aliorum prædictorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, ac eis & eorum cuilibet in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra præſentes litteras, ac omnia & ſingula in eis contenta firmiter obſervari, non permittentes eos & eorum quemlibet deſuper per quoſcumque quomodolibet indebitè moleſtari. Contradictores quoſlibet & rebelles, per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliàque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. Necnon legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, illos ſententias, cenſuras & pœnas incurriſſe declarando, ac eos etiam iteratis vicibus, aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Clauſulæ derogativæ, & Sanctio pœnalis.

§. 25. Non obſtantibus priori voluntate noſtra prædicta, ac de gratiis ad inſtar non concedendis. Necnon Lateranenſis Concilii noviſſimè celebrati uniones perpetuas, niſi in caſibus jure permiſſis fieri prohibentis. Necnon ejuſmodi Pii Papæ prædeceſſoris de gratiis intereſſe Cameræ hujuſmodi concernentibus infrà certum tunc expreſſum tempus in ea regiſtrandis, aliiſque Apoſtolicis, ac in Provincialibus, Synodalibus, & Univerſalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus. Necnon Ordinis Sanctæ Claræ & illius Monaſteriorum ac Urbis prædictorum juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis etiam illis, necnon dilectis Filiis Protectoribus, Generalibus, Miniſtris, Provincialibus, Superioribus, Conventibus & Perſonis, necnon prædictis Vicario, Gubernatori, Auditori, Senatori, Conſervatoribus, Reformatoribus, Ordinariis, locorùmque eorum Locatenentibus, Vicegerentibus, Vicariis, & Officialibus, ac aliis quibuſcumque Judicibus, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, in genere vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis, quibus omnibus etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione aliàs de illis eorùmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, contrariis quibuſcunque. Aut ſi aliquibus communiter vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem. Nulli ergo &c.

Dat. P. A. 9. 12. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Domini milleſimo ſexcenteſimo, Non. Calend. Martii, Pontificatus noſtri Anno nono.

LXVII.

Quod in partibus Indiarum, in Ordine Fratrum Minorum Ordinis St. FRANCISCI de Obſervantia, non poſſint aſſumi ad munus Provincialatus, & aliorum officiorum, niſi Filii, aut incorporati in illis Provinciis.

Hujus Ordinis materiam dixi ſuprà ad Conſtitut. 23. Leonis X. Ite. lib. 1. Tom. 1.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1600.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

His quæ ad Regularium perſonarum ſtatum & commodum providè ſunt ordinata, cùm à nobis petitur, Apoſtolicæ confirmationis robur libenter adjicimus.

Cardinalis Matthæjus Protector Ordinis Fratrum Minorum St. Franciſci de Obſervantia ſtatuit, quòd in partibus Indiarum non poſſint ad officia admitti niſi Filii illarum Provinciarum, aut illis incorporata.

§. 1. Cùm itaque ſicut accepimus dilectus Filius noſter Hieronymus tituli Sancti Pancratii Presbyter Cardinalis Matthæjus nuncupatus, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Protector, ad quem nos ſupplicem libellum nobis pro parte dilectorum Filiorum Miniſtrorum Provincialium, & Fratrum Ordinis Sancti Franciſci in partibus Indiarum Occidentalium exiſtentium porrectum remiſeramus, quo quidem ſupplici libello nobis exponebatur; nonnullos Commiſſarios generales ex Hiſpaniis, ad prædicti Ordinis Provincias in partibus Indiarum hujuſmodi proficiſentes, maximèque ad Provinciam Limenſem, quæ in Regno del Peru ſita eſt, privatis affectionibus motos, potiuſquam communi religionis utilitati inſervientes, illos qui ſecum ex Hiſpania acceſſerant, ad Miniſtratus Provincialis, & alia Ordinis officia promovere conſueviſſe, non in modicum earumdem Provinciarum, & præſertim Limenſis detrimentum. Nobiſque humiliter ſupplicabatur, ut huic malo occurrere dignaremur, maturo conſilio & deliberatione præmiſſis, ad Religionis Seraphicæ, dictarumque Provinciarum utilitatem, necnon Religionum omnium, & præcipuè eorum, qui in remotiſſimis Orbis partibus, doctrinæ exemplariſque vitæ ſplendore Catholicam fidem propagare nituntur, honori proſpicere volens, ejuſdemque Religionis ſtatutis generalibus inhærens decreverit & ſtatuerit, ut in Provinciis ejuſdem Religionis in partibus prædictis Indiarum, & præſertim in Limenſi Provincia, ad Miniſtratus Provincialis, ſeu quodlibet aliud dignitatis officium aſſumi non valerent alii dicti Ordinis Religioſi, quàm illi qui ejuſdem Provinciæ alumni eſſent, vel ad eam expreſsè, ac nominatim miſſi ex Hiſpaniis cum Miniſtri generalis, aut Commiſſarii Indiarum apud Catholici Hiſpaniarum Regis Curiam aſſiſtentis litteris obedientialibus in illis Provinciis incorporati fuiſſent, quòd ſi ſecus fieri contingeret, irritum & inane omninò eſſet, & tàm electores, promotores, & fautores, quàm electos quoſlibet privationis & eorum officiis ac inhabilitatis ad ſimilia & alia in poſterum obtinenda pœnas, quas tunc inflixit, ipſo jure incurſuros declaravit, prout in eiſdem Hieronymi Cardinalis Protectoris patentibus litteris, ſub Datis die ultima Januarii proximè præteriti expeditis pleniùs dicitur contineri.

Ordo ſupplicavit Papæ pro confirmatione.

§. 2. Cùmque firmiora ſint ea, quæ Apoſtolicæ confirmationis robore munirentur, proptereà pro parte Provincialium & Fratrum Provinciarum prædictarum nobis humiliter ſupplicatum fuerit, ut patentes litteras prædictas confirmare, ac aliàs in præmiſſis opportunè providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui ideò illud decretum approbat, & defectus ſupplet.

§. 3. Nos igitur earumdem patentium litterarum totum tenorem præſentibus pro expreſſis habentes, ac Miniſtros Provinciales, & Fratres dictarum Provinciarum ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulos à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtant, ad effectum præſentium

duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ejuſdem Hieronymi Cardinalis Protectoris litteras patentes prædictas, omniáque & ſingula in illis contenta, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ atque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omnéſque & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui in eiſdem intervenerint, ſupplemus, & nihilominùs omnia & ſingula præmiſſa de novo ſtatuimus & ordinamus, ac in Provinciis prædictis obſervari debere volumus & mandamus, præcipientes in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub pœnis ſupra dictis eo ipſo incurrendis, tàm Commiſſariis quàm aliis Superioribus & fratribus ad quos ſpectat & in futurum ſpectabit, ut præmiſſa omnia & ſingula inviolatè obſervari curent & faciant.

Contrariiſque derogat.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis & Provinciarum prædictarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 9. 4. Martii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die quarta Martii, milleſimo ſexcenteſimo, Pontificatus noſtri Anno nono.

LXVIII.

Ordinationes pro bono regimine Fratrum Ordinis B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, & electione ejus Officialium.

Alias ordinationes vide ſuprà in Conſtitut. 48. Iis quæ, in fol. 48. Ubi notavi in hoc Tom. 3. Aliaſque reformationes habes infrà in Conſtitut. 112. Decet.

Edita An. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

EX Paſtoralis noſtri muneris debito cunctorum Religioſorum ſtatui proſperè dirigendo ſalubriter intendentes, ea noſtræ confirmationis robore libenter communimus, quæ pro eorumdem Religioſorum recto gubernio & fœlici directione provide ſunt ordinata, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Capitulum generale infrà ſcripta condidit Statuta.

§. 1. Nuper ſiquidem pro parte dilectorum filiorum Magiſtri generalis, & Fratrum Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, per dilectum Filium Fratrem Bernardum de Vargas Vicarium & Procuratorem generalem ejuſdem Ordinis, nobis expoſitum fuit, quod in Capitulo generali ipſius Ordinis menſe Majo, anni proximè præteriti, in Civitate Valliſ-oletana celebrato, Definitores, Præſidentes, & alii Patres ibidem intervenientes, pro bono ejuſdem Ordinis, ejuſque Monaſteriorum, & locorum ac perſonarum regimine, inter alia infra ſcripta ſtatuta, ordinationes, & capitula condiderunt.

Feſtum Beatæ Mariæ de Mercede die feſto Nativitatis ejuſdem in tota Religione celebrari juſſit.

§. 2. Quòd nimirum ſingulis annis, die feſto Nativitatis Beatæ MARIÆ Virginis, octava Septembris, univerſaliter in tota dicta Religione feſtivitas Beatæ MARIÆ de Mercede inſtitueretur, & maxima ſolemnitate cum Miſſa, Proceſſione, & concione celebraretur.

Impoſitiones quomodo diſtribuere debeant, deffinivit.

§. 3. Quòd ſub formali præcepto, nullus deinceps Provincialis, Viſitator aut Vicarius generalis poſſit diſtribuere per Provincias, impenſiones, & taxationes, niſi priùs conſuleret duos Definitores & Provincialem illius Provinciæ, & ſi aliter fieret, dicta diſtributio, non ſolveretur per domos.

Provincialis & Viſitator quid pro viſitatione percipiant.

§. 4. Quòd nullus Provincialis, nec Viſitator, ſub pœna ſuſpenſionis officii, poſſit accipere pro ſua viſitatione, & viatico, niſi neceſſarium pro ſumptibus & expreſſis de uno Conventu ad alium.

Cauſas deciſas quando revidere poſſint.

§. 5. Quòd nullus Provincialis aut Viſitator poſſit cauſas jam deciſas præteritorum Prælatorum qui domus gubernarunt, ſub alio Provinciali cognoſcere, ſi Prælatis & Commendatoribus fuit facta viſitatio & Capitulum provinciale.

Diſpenſationes ſuper celebratione Miſſarum tolluntur.

§. 6. Fuerunt abrogatæ omnes exemptiones & diſpenſationes ſuper celebratione plurium Miſſarum ad intentionem celebrantium, quam permittunt Ordinis Conſtitutiones.

Indulta Apoſtolica Magiſtrorum & Præſentatorum ſerventur.

§. 7. Quòd omnibus privilegiis & exemptionibus, quæ hactenus habuerunt Magiſtri & Præſentati, in quantum Magiſtri & Præſentati illis frui & potiri, juxtáque tenorem litterarum à nobis in forma Brevis conceſſarum dicto Ordini, circa ipſos Magiſtros & Præſentatos, ſub datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die octava Novembris, milleſimo quingenteſimo nonageſimo quarto, deberent obſervari.

Magiſter generalis tantum utatur nomine Magiſtri in ſubſcriptionibus.

§. 8. Quòd ſub formali præcepto obedientiæ, & pœnis ad arbitrium Magiſtri generalis, deinceps nullus Provincialis quamvis eſſet Magiſter poſſet ſubſcribi, Magiſter Provincialis, nec uteretur hoc titulo in ſubſcriptionibus litterarum, & aliis proviſionibus & patentibus, ſed ſolum hoc poſſet facere Magiſter generalis.

Prior Domus Barcinonæ habeat Sedem in Capitulo generali, & vocem in omnibus ejus actibus.

§. 9. Quòd deinceps Prior Domus Barcinonæ, quæ eſt prima Ordinis, & Religionis caput, non ſolum haberet vocem in electione Magiſtri generalis, ſed etiam illam haberet in omnibus actis, & Congregationibus Capituli generalis, & in dicto Capitulo haberet Sedem poſt omnes Provinciales, & Vicarios provinciales, & ante Definitores.

Veſtiariorum qualitas.

§. 10. Quòd in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœna ſuſpenſionis officiorum, Commendator quando daret ſubditis veſtiaria, tunicæ quas Hiſpani vocant ſayas, eſſent ex panno, non autem de ſtamegna.

Depoſitarii nominatio ad quem ſpectet.

§. 11. Quòd Commendatores, ſub pœna privationis officiorum non poſſent nominare Depoſitarios, ſed nominarentur per vota libera ipſius Conventus.

Definitor Capituli Provincialis, non poteſt eſſe Commendator.

§. 12. Quòd nullus Definitor Capituli provincialis, ſub pœna privationis officiorum, durante ſuo officio, poſſet eſſe Commendator.

Commendator ultra triennium in eadem domo non reeligatur.

§. 13. Quòd Commendator alicujus domus, ſi per triennium foret Prælatus, non poſſet in futuro triennio in eadem domo reeligi, benè tamen in alia, ſi reperiatur idoneus.

Magiſter generalis, Provinc. & Viſitator non confirment ordinationes non viſas.

§. 14. Quòd Magiſter generalis, Provincialis & Viſitator, ſub pœna ſuſpentionis officii, quando viſitaverint domos Ordinis, non confirmarent præcepta, ordinationes & mandata præteritarum Viſitationum, per ſuos prædeceſſores factarum, niſi eis viſis.

Præſentandis non computantur curſus ſtudiorum extra loca Ordinis. Libri Religioſor. applicentur domui in qua decedunt.

§. 15. Quòd deinceps, ſub formali præcepto, ad præſentaturam, ut aliquis veniret præſentandus, non admitterentur curſus, quos non legiſſet in domo ſtudiorum Ordinis, in Collegio vel in Univerſitate ex approbatis.

Tu ſcias hic infrà hoc à

§. 16. Quòd in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœna excommunicationis Majoris latæ ſententiæ, Bibliothecæ, & libri Religioſorum qui ex hac vita decederent, nullo modo venderentur, ſed applicarentur domui Religionis, in qua tales Religioſi decederent,

& repoſ erentur in Bibliotheca communi, & ex illo loco nullus liber ſub eiſdem pœnis extrahi poſſet ſub pœna privationis officii Prælato extrahenti, inferiori verò extrahenti, ſub pœna gravioris culpæ, per ſex menſes.

Papa declarat.

Sacris initiati tantum, vocem habent.

§. 17. Quòd in nulla re haberent vocem Fratres ſacro ordine non inſigniti.

Redeuntes ad domum Prælato ſe præſentent.

§. 18. Quòd Religioſi de foris venientes, ſe coram ſuo Prælato præſentare deberent, ut Prælatus ſciret qua revertebantur hora.

Magiſter generalis, & Fratres ſupplicant Papæ pro confirmatione prædictorum & aliorum infrà ſcriptorum.

§. 19. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Magiſter generalis, & Fratres cupiant ſtatuta & ordinationes hujuſmodi, pro illorum firmiori validitate confirmationis Apoſtolicæ robore communiri, ac alia etiam infrà ſcripta in ipſo Ordine obſervanda, Apoſtolica auctoritate ſtatui & ordinari. Propterea dictus Bernardus Vicarius & Procurator generalis, nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui ea omnia approbat & confirmat.

§. 20. Nos igitur, eorumdem Magiſtri generalis & Fratrum votis, præſertim eorum Ordinis proſperam directionem concernentibus, quantum cum Domino poſſumus, benignè annuere volentes, atque eoſdem Magiſtrum, necnon Vicarium & Procuratorem generales, ac ſingulares ipſius Ordinis Fratres, à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ex voto venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ſuper conſultationibus & negociis Epiſcoporum, & Regularium deputatorum, ſupra dicta ſtatuta, ordinationes, & capitula, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illiſque perpetuæ & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos, tàm juris quàm facti defectus, ſi qui in eiſdem intervenerint, ſupplemus.

Feſtivitateſque St. Laurentii, & St. Antonii, ſolemniter in toto Ordine celebrari jubet.

§. 21. Præterea ſtatuimus & ordinamus, ut diebus feſtivitatum Sancti Laurentii Martyris, quo die fundatus, & Sancti Antonii Abbatis, quo die per fœl. rec. Gregorium Papam Nonum prædeceſſorem noſtrum confirmatus fuit ordo prædictus, in fundationis & confirmationis hujuſmodi memoriam, feſtivitates hujuſmodi in toto Ordine ſolemniter celebrentur.

Anniverſarium pro animabus Captivorum fidelium morientium in captivitate fieri mandat.

§. 22. Quòdque ſingulis annis infrà hebdomadam mortuorum in toto Ordine, Anniverſarium pro animabus Captivorum, qui in infidelium poteſtate Catholicam fidem retinentes mortui ſunt, fiat.

Commiſſarium generalem Indiarum, abſque Sedis Apoſt. licentia à Generali eligi vetat.

§. 23. Quòdque Magiſter generalis ejuſdem Ordinis, pro tempore exiſtens, nullo modo Commiſſarium generalem Indiarum, niſi de Sedis Apoſtolicæ licentia eligere & creare valeat, & ſi ab eo hujuſmodi electio fiat, electio ipſa nulla & irrita ſit, ipſéque Magiſter generalis ab officio ſui Generalatus ſuſpenſus exiſtat eo ipſo, & ſubditi officium hujuſmodi procurantes, pœna gravioris culpæ, per ſex menſes minimè relaxandæ, puniantur.

Viſitatoréſque ex peritioribus Ordinis eligi jubet.

§. 24. Quòdque nullus Generalis vel Provincialis, ſub pœna ſuſpenſionis ab eorum officiis, poſſit mittere ad viſitandum aliquas domos vel domum, ſeu Conventum ejuſdem Ordinis, niſi Religioſum ex peritioribus ipſius Ordinis expertum & doctum, præſertim caſuum conſcientiæ, & ſacrarum litterarum præſtantem.

Ordinationem ſupra factam de libris Religioſorum decedentium declarat.

§. 25. Declaramus autem quoad ordinationem diſponentem libros Religioſi decedentis extrahi non poſſe ex domo in qua deceſſerit, intelligi debere, ſi obiret & decederet in aliquo Conventu magno & principali, ubi Religioſi Conventuales commorari poſſunt, non autem ſi in aliquo Cœnobio & domo exigua, ubi libri remanentes diligenter cuſtodiri non poſſent, & in hujuſmodi eventu, ſolum Magiſtrum generalem, cum Provinciali illius Provinciæ ubi ſunt libri, poſſe illos transferre, & applicare alicui Collegio illius Provinciæ, aut Conventui in quo Religioſus defunctus profeſſionem ſolemnem emiſerit, ſi ipſe Conventus fuerit principalis.

Obſervantiam ejuſmodi ordinationum curari committit.

§. 26. Quocircà eiſdem Magiſtro & Vicario generalibus, aliiſque dicti Ordinis Religioſis nunc & pro tempore exiſtentibus, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœnis in ſupra dictis ſtatutis & ordinationibus contentis, per præſentes mandamus, ut omnia & ſingula ſupra dicta ſtatuta, reſpective, perpetuo obſervent & obſervari curent & faciant.

Executoreſque deputat.

§. 27. Quocirca venerabilibus Fratribus Toletano, Hiſpalenſi & Cæſarauguſtano Archiepiſcopis, per præſentes committimus & mandamus, quatenus ipſi vel duo aut unus eorum, per ſe vel alium ſeu alios præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Magiſtri & Vicarii generalis, & aliorum Religioſorum prædictorum, aut alicujus eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra, ſtatuta & ordinationes prædictas ab omnibus ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, perpetuò inviolabiliter obſervari. Contradictores quoſcumque per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contrariis derogat.

§. 28. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac aliis ejuſdem Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quivis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & litteris Apoſtolicis eidem Ordini, illiuſque Magiſtro, Vicario & Fratribus prædictis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 9. die 10. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die decima Martii, milleſimo ſexcenteſimo, Pontificatus noſtri Anno nono.

LXIX.

Cæremoniale Epiſcoporum ad officia divina ritè celebranda, aliaſque functiones itidem peragendas reformatio, & approbatio, cum antiquorum permiſſione in his quæ illi non contrariantur.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1600.

Ad perpetuam rei memoriam.

Hic Pont. Pontificale reformatum edidit, ut ſuprà in ejus Bulla 58. Ex quo. fol. 39.

CUm noviſſimè Pontificale antea mendoſum & corruptum, à piis & eruditis viris emendari & reſtitui, & demum ad Epiſcoporum, & aliorum Eccleſiarum Prælatorum communem uſum & commoditatem divulgari, & in univerſali Eccleſia ab omnibus obſervari mandaverimus, operæ pretium.

Cæremoniale nunc Epiſcoporum reformari curavit.

§. 1. Viſum fuit, Cæremoniale Epiſcoporum omnibus Eccleſiis præcipuè autem Metropolitanis, Cathedralibus, & Collegiatis, perutile ac neceſſarium, in quo ritus & cæremoniæ celebrandi Miſſas, veſperas & alia divina officia, ac in aliis Eccleſiæ functionibus & actibus ab eiſdem

Epiſcopis ac aliis Prælatis inferioribus in eiſdem obſervandæ, ac modus etiam præcedendi, tàm inter perſonas ipſas Eccleſiaſticas, quàm etiam inter eas & laicos ſimiliter ſervandas continentur, quódque pridem multis mendis reſperſum fuerat, ſimiliter reformari, & reſtitui curaremus. Ea propter id ipſum Cæremoniale Epiſcoporum, à nonnullis piis ac eruditis, in hiſque ſacris ritibus, & cæremoniis apprimè verſatis viris examinari, corrigi, & in optimam, ipſique Pontificali reformato maximè congruentem formam redigi mandavimus. Quod opus cum ea qua decuit fide & diligentia jam abſolutum fuiſſe accipimus: Porrò reliquum eſt, ut hujus operis labor, eum ad quem directus eſt finem conſequatur.

* Illudque ſervari præcipit.

§. 2. Idcircò Cæremoniale Epiſcoporum hujuſmodi juſſu noſtro emendatum & reformatum, Motu proprio & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine perpetuò approbantes, illúdque in univerſali Eccleſia, ab omnibus & ſingulis perſonis ad quas ſpectat, & in futurum ſpectabit, perpetuò obſervandum eſſe præcipimus & mandamus.

Et immutari vetat.

§. 3. Ac Cæremoniale hujuſmodi ſic emendatum & reformatum, nullo unquam tempore, in toto vel in parte mutari, vel ei aliquid addi, aut omninò detrahi poſſe.

Nec aliter debitu cæremoniis ſatisfieri decernit.

§. 4. Ac quaſcumque perſonas prædictas, quæ Sacerdotalia munera exercere, aut alia quæcumque in ipſo Cæremoniali contenta facere, aut exequi debent, ad ea peragenda & præſtanda juxta hujus Cæremonialis formam, & præſcriptum teneri, neminémque ex iis quibus ea exercendi & faciendi munus impoſitum exiſtit, niſi formulis quæ hoc Cæremoniali continentur ſervatis, ſatisfacere poſſe, perpetuò ſtatuimus & ordinamus.

Antiqua Cæremonialia huic novo non contraria permittit.

§. 5. Per præſentes autem antiqua Cæremonialia, in his quæ prædicto Cæremoniali reformato ſunt conformia, minimè aboleri, aut abrogata cenſeri volumus, ſed illorum etiam uſum (ſalva reformatione prædicta) permittimus.

Clauſulas derogatorias apponit.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac etiam in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus, necnon quarumvis Eccleſiarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tempus quo hæc obſervantia ligat, declarat.

§. 7. Volumus autem, & pari motu, & auctoritate decernimus, ut qui in Romana Curia ſunt præſentes, lapſis duobus menſibus, qui verò intra Montes octo, & qui ultra ubique locorum degunt, duodecim integrè excurſis, vel aliàs ubi venalium hujus Cæremonialis voluminum notitiam, & facultatem habuerint, ſacras cæremonias & ritus in eodem Cæremoniali præſcriptos, juxta illius modum & normam, in quibuſcumque actibus exercere & obſervare teneantur.

§. 8. Ipſarum autem litterarum exempla manu Notarii publici, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, aut illius Curiæ obſignata, vel in ipſis voluminibus abſque prædicto, vel alio quopiam adminiculo Romæ impreſſa, eam ubique locorum & gentium fidem faciant, quam præſentes facerent, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 9. die 14. Julii.

Datum Romæ apud St. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die decima-quarta Julii 1600. Pontificatus noſtri Anno nono.

Publicatio.

Die nona Auguſti 1600. ſupra dictæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, per me Alexandrum Agazzarium S. D. N. Papæ Curſ.

Jacobus Brambilla Mag. Curſ.

Inſtitutio duorum Novitiatuum, in duobus Conventibus Fratrum Eremitarum St. Hieronymi Congregationis Beati Petri de Piſis, cum licentia recipiendi venientes ad Religionem. Et ambitus prohibitio, cum pœnarum impoſitione.

Alia de hac Congregatione ſcripſi apud Conſtitut. 12. Eugenii IV. Proveniſ. lib. 1. in Tomo I.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1600.

Dilectis Filiis Bernardino Veronenſi, Priori Generali, & Antonio Ventruccio Urbinatenſi Vicario generali Ordinis pauperum Eremitarum Sancti Hieronymi Congregationis Beati Petri de Piſis.

Inſtitutio Novitiatuum.

§. 1. ORdinis veſtri conſervationi, & propagationi, quantum cum Domino poſſumus, proſpicere cupientes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, in Conventu St. Sebaſtiani Venetiarum, ubi triginta-quinque Fratres, comprehenſis duodecim Novitiis de familia, manere volumus, ac in Conventu St. MARIÆ Gratiarum Neapolitano, ubi quinquaginta Fratres, comprehenſis ſexdecim Novitiis de familia, ſimiliter manere volumus, Novitiatus veſtri Ordinis prædicti auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium erigimus & inſtituimus.

Licentia recipiendi Novitios juxta formam ſuæ Conſtitut.

§. 2. Vobiſque ut in primo dicto St. Sebaſtiani duodecim, & in ſecundo dicto Conventibus St. MARIÆ Gratiarum ſexdecim Novitios, qui qualitates requiſitas juxta conſtitutionem noſtram, ſuper receptione Novitiorum nuper editam habeant, ac ſervata in omnibus & per omnia dictæ conſtitutionis forma, ad habitum per Fratres veſtri Ordinis geſtari ſolitum recipere, ita tamen ut aliquod ſignum à Profeſſis diſtinctum juxta diſpoſitionem veſtri Capituli generalis gerant, & deinde lapſo probationis anno ad profeſſionem per eoſdem Fratres regulares, emitti conſuetam, admittere liberè & licitè poſſitis & valeatis, auctoritate Apoſtolica & tenore prædictis licentiam & facultatem concedimus & impartimur.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 3. Non obſtantibus prohibitione noſtra noviſſimè facta, conſtitutionibuſque, & ordinationibus Apoſtolicis; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 9. die 4. Sept.

Datum Romæ apud St. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris die quarta Septembris, milleſimo ſexcenteſimo, Pontificatus noſtri anno nono.

Subſequitur ambitus prohibitio.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1600.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

AMbitioſam honorum, & dignitatum cupiditatem Eccleſiaſticos omnes, ſed Religioſos præſertim, qui in humilitatis ſpiritu Deo ſervire tenentur, ita evitare decet, ut ipſi Prælaturas minimè requirere, ſed eas vocati ut Aaron obedienter ſuſcipere, & humiliter adminiſtrare ſtudeant.

Damnatio ambiendi favores extra Ordinem pro Prælaturis acquirendis.

§. 1. Hujus ſiquidem ambitionis malum à Congregatione Beati Petri de Piſis Ordinis Eremitarum Sancti Hieronymi procul abeſſe cupientes, Motu proprio, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes & ſingulos Fratres prædicti Ordinis & Congregationis, cujuſcumque ætatis, gradus, & conditionis, præeminentiæ & litteraturæ exiſtentes, qui nimirum pro quibuſcumque Prælaturis, dignitatibus, muneribus, & officiis, etiam iis quæ obtinent majoribus, in dicta congregatione conſequendis, ſive pro remiſſione pœnarum eis impoſitarum aut aliis quibuſcumque gratiis impetrandis, ad Principum quorumcumque, tàm Eccleſiaſticorum, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, quàm ſæcularium, ac Prælatorum de

gremio dictæ Congregationis non exiſtentium favores recurrerint, eóſque requiſiverint, vel iis etiam ſponte delatis, aut ab aliis etiam inſciis ipſis procuratis uſi fuerint, vel etiam pactis pollicitationibus, aliiſque viis directè vel indirectè, palàm vel occultè. ad dignitates ſeu officia in congregatione præfata obtinenda aſpiraverint, vel aliis minùs legitimis & honeſtis rationibus ea obtinere procuraverint, illorum complices & fautores, ad quaſcumque Prælaturas & dignitates, gradus, honores & officia, tàm ſpiritualia, quàm temporalia, & præſertim in ipſa Congregatione obtenta vel obtinenda perpetuò inhabiles declaramus, ab obtentis Prælaturis, dignitatibus, adminiſtrationibus, vel officiis eo ipſo privamus, ac privatos voce activa & paſſiva carere, pœnáſque hujuſmodi, à nobis tantum & Romanis Pontificibus ſucceſſoribus noſtris remitti poſſe decernimus & declaramus; omnes & ſingulas ſupra dictas pœnas ad eos etiam extendentes, qui ne ex aliquo Monaſterio removeantur, ſed ut in alterius Monaſterii familia deputentur, contrà Capituli, ſeu Superiorum voluntatem ſupra dictas litteras ſeu favores, exquirere & obtinere præſumant.

Prohibitio admittendi ambientes, ad officia & dignitates.

§. 2. Quocircà in virtute ſanctæ obedientiæ, ac indignationis noſtræ, aliiſque omnibus prædictis pœnis, dilectis Filiis Viſitatoribus, Definitoribus, aliiſque Prælatis quocumque titulo nuncupatis, præſentibus & futuris, præcipimus ac diſtrictè mandamus, ne aliquos ullo unquam tempore, præcibus, litteris vel favoribus adducti, ſeu aliàs ad inſtantiam, requiſitionem, vel contemplationem Principum Eccleſiaſticorum vel temporalium, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, aut aliorum quorumcumque extra gremium dictæ Congregationis exiſtentium, ad cujuſvis generis Prælaturas, dignitates, officia, adminiſtrationes & gradus promovere, vel pœnas aliquas remittere, aut aliam quamcumque gratiam, ut præfertur, audeant facere, vel præſumant, immo promovendorum meritis & virtutibus tantum inſpectis, quod Dei cauſam agunt memores ſint, quo magis puro & ſincero corde, nulla privata aut mundana affectione commoti, in electionum negocio procedant.

Annullatio admiſſionum aliter factarum.

§. 3. Decernentes, electiones & promotiones ad Monaſteria, ſeu quæcumque alia officia dicti Ordinis, ſic litteris aut aliis favoribus Principum & Prælatorum quorumcumque, vel aliorum, ut præfertur, extra gremium exiſtentium, eorúmque præcibus aut pollicitationibus, injuſtè, ac indebitè extortas, ſeu aliàs quandocumque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorſus, invalidáſque fore & eſſe, & adverſus eos, qui his minus legitimis rationibus ad regenda Monaſteria, ſeu ad alia quæcumque officia, ſe eligi aut aſſumi obtinuerint, per ejuſdem Congregationis Superiores quandocumque procedi, & rei veritate cognita condignis pœnis, tamquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici poſſe & debere. Et ita per quoſcumque Judices & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ erogatoriæ.

§. 4. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel ſpecialibus, conſtitutionibus & ordinationibus, ac dictorum Congregationis, & Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, illis & illorum Superioribus, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis clauſulis & decretis conceſſis, & confirmatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorúmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores, ac ſi de verbo ad verbũ infererentur, præſentibus pro expreſſis & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, Motu & ſcientia ſimilibus, latiſſimè derogamus, contrariis quibuſcumque. Aut ſi prædictis Congregationi & Fratribus, vel quibuſvis aliis communiter, vel diviſim, ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Juſſio hanc Bullam publicandi in Capitulis.

§. 5. Ac ut litterarum hujuſmodi notitia ad omnes dictæ Congregationis Fratres facilius deveniat, Volumus illas in generalibus & provincialibus dictæ Congregationis Capitulis quotannis publicè legi, ibique lectas omnes ſic arctare, ac ſi legitimè unicuique intimatæ fuiſſent, illorúmque exemplis etiam impreſſis manu ſcribæ dictæ Congregationis, vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigilli Generalis ipſius Congregationis vel alterius in dignitate Eccleſiaſtica conſtituti obſignatis, eamdem prorſus fidem haberi, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 9. die 23. Dec.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Decembris, milleſimo ſexcenteſimo, Pontificatus noſtri Anno nono.

LXXI.

Inſtitutio Congrégationis Italicæ, Fratrum Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum, ſeparatæ à Congregatione Hiſpaniæ, cum facultate Novitios extrà Capitulum ad habitum recipiendi.

De hac ſeparatione habes ſuprà in Conſtitut. 25. Paſtoralis. Ubi videas quæ ibi indicavi.

Edita A. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apoſtolicæ dignitatis culmine meritis licèt imparibus, divina diſponente clementia conſtituti, ad ea noſtræ mentis aciem libenter dirigimus, per quæ ſacrarum Religionum in Eccleſia Dei, piè ſanctèque inſtitutarum, quarum profeſſores vitæ ſanctitate & exemplo, ac ſacrarum litterarum doctrina, fideli populo ad ſalutem prodeſſe ſtudent, propagationi, & incremento, quantum cum Domino poſſumus, intendamus.

Hic Pontif. laudat inſtitutum Diſcalceatorum, & pro ejus propagatione Conceſſit ventum in Urbe, quam conceſſionem uti non neceſſariam non poſui.

§. 1. Aliàs ſiquidem cùm in Italia præter Monaſterium, ſeu Collegium Sanctæ Annæ Civitatis Januenſis nullum aliud extaret virorum Monaſterium, neque Conventus aut domus Ordinis Fratrum Carmelitarum Diſcalceatorum nuncupatorum, Nos cupientes Ordinem prædictum (cujus profeſſionis primitivæ regulæ à bo. me. Alberto Patriarcha Hieroſolymitano ipſi Ordini præſcriptæ, & à fœl. record. Innocentio Papa IV. prædeceſſore noſtro prima Septembris Anno 1248. Pontificatus ſui Anno V. confirmatæ, normam tum in Regnis Hiſpaniarum, tum in Italia diligenter obſervant, & in utrumque inſtituti ſui finem, priorem ſcilicet ac potiorem, qui eſt divina unio per orationem & contemplationem, & poſteriorem, qui eſt ſalus proximorum, verbo ac opere Sanctorum Prophetarum Eliæ, & Eliſæi aliorúmque Sanctorum Patrum, quorum hæredes ſunt, veſtigiis inſiſtentes incumbunt) in Alma Urbe noſtra propagari; unam ejuſdem Ordinis domum, apud Eccleſiam Beatæ MARIÆ de Scala nuncupatam in Regione Transtiberim de eadem Urbe, Apoſtolica auctoritate perpetuo ereximus, prout in noſtris deſuper in forma Brevis expeditis litteris plenius continetur.

§. 2.

Pro ulterius ergo in Italia propagatione, erigit Congregationem Italicam ab omni alia ſeparatam.

§. 2. Porrò, cum præter fide dignorum teſtimonia, quæ de hujus Ordinis ſanctitate ad Nos perlata ſunt, Nos ipſi experientia cognoverimus, quantum utilitatis in Eccleſia Dei pia eorum exercitus, tùm orationibus, mortificationibus, aſperitate vitæ, tùm prædicationibus, confeſſionibus, & Sacramentorum adminiſtratione, ad Dei laudem & Chriſti fidelium animarum ſalutem quotidiè afferat. Volentes ulteriori ejuſdem Ordinis propagationi, quantum cum Domino poſſumus, opportunè proſpicere, Motu proprio & ex certa ſcientia, ac mera deliberatione, noſtris ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tàm ex prædicta in Urbe per nos erecta, & alia ſupra dictæ St. Annæ Januenſis & quibuſcumque aliis domibus ſeu Conventibus in Italia forſan hactenus erectis (quas & quos jam à Congregatione ejuſdem Ordinis Hiſpaniarum per dictas noſtras litteras ſeparavimus) quam ex aliis quibuſcumque domibus & Conventibus poſthac in Italia, & aliis quibuſvis, præter Hiſpaniam locis, ac Regnis erigendis, unam Congregationem Fratrum Carmelitarum Diſcalceatorum à præfata Congregatione, ſeu Ordine Hiſpaniarum, & quibuſcumque aliis ejuſdem Ordinis Congregationibus ſeu Provinciis, illarúmque Superioribus & fratribus prorſus diſtinctam & ſeparatam, nobiſque & Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubjectam, ab uno Præpoſito cum Definitorum interventu juxta regularia ejuſdem Ordinis ſtatuta, regendam & gubernandam, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò erigimus & inſtituimus.

Cui omnia privilegia concedit, quæ Congregationi Hiſpan. concesſa ſunt vel erunt.

§. 3. Ipſique Congregationi ſic erectæ, ejuſque nunc & pro tempore exiſtentibus, domibus ſeu Conventibus, ac Superioribus & fratribus, ut quibuſcumque privilegiis, indultis, conceſſionibus, exemptionibus, immunitatibus, prærogativis, favoribus, indulgentiis, & aliis gratiis, tàm ſpiritualibus quàm temporalibus ſupra dictæ Hiſpaniarum Congregationi per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Nos & Sedem Apoſtolicam quomodolibet, etiam per viam communicationis ſeu extenſionis, aut aliàs quomodocumque conceſſis, confirmatis, & innovatis, ac in poſterùm concedendis, uti, frui, & gaudere poſſit, ſine aliqua prorſus differentia, perinde ac ſi eidem Congregationi Italiæ, ejuſque domibus, Conventibus, Superioribus, & perſonis nominatim, & æquè principaliter conceſſæ fuiſſent.

Monaſteriaque extra Hiſpaniam erigendi dat facultatem. Ad hoc vide infrà Conſtitut. 99. Quoniam.

§. 4. Utque novas domos & Conventus, in quibuſcumque Civitatibus, Terris & locis, tàm Italiæ, quàm aliarum extra Hiſpaniam Provinciarum, ac Regnorum, recipere & erigere valeat; dummodò tamen in quacumque illarum, duodecim Religioſorum numerus ad minus commodè, ali & commorari poſſit.

Bona etiam ſtabilia donata vel legata recipiendi.

§. 5. Necnon etiam ut quæcumque bona ſtabilia & mobilia ipſis domibus ex quibuſcumque priorum Chriſti fidelium eleemoſynis, largitionibus, donationibus, ſucceſſionibus, legatis, & aliis diſpoſitionibus, acquirere & recipere, ac in eorumdem Conventuum & domorum uſus & utilitatem convertere poſſit.

Novitios ad habitum recipiendi, extra Capitula prævia informatione hic deſcripta. De receptione & educat. ilorum vide infrà Conſtitut. 81. In ſuprema, cùm ibi not.

§. 6. Et prætereà, quia in eadem Congregatione Capitula generalia vel provincialia, juxta conſtitutiones quotannis non celebrantur, ut in quibuſcumque domibus & Conventibus ejuſdem novæ Congregationis à Superiore deputandis, Novitii ad habitum per Fratres ejuſdem Ordinis geſtari ſolitum, de licentia Commiſſarii ſeu Præpoſiti generalis ejuſdem Congregationis (ſervata tamen in reliquis forma ſacrorum Canonum, conſtitutionúmque Apoſtolicarum, ac decretorum noſtrorum, ipſiuſque Ordinis Regularium Statutorum) dummodò informationes pro Novitiis admittendis receptæ, per vota ſecreta, per Capitula Conventus in quo hujuſmodi Novitii recipiendi erunt, approbentur. Ipſaſque informationes, niſi jam aliàs habeantur, Superior Congregationis vel Conventus aliquibus Fratribus prudentia & zelo Religionis præſtantibus recipiendas committat, qui Commiſſarii illas recipiant de qualitatibus eorum qui recipiendi erunt ex præſcripto conſtitutionum Apoſtolicarum, & ſi extra locum Conventus hujuſmodi informationes recipiendæ fuerint, idem Superior illas modo præmiſſo recipiendas aliquibus perſonis fide dignis committat, recipi poſſint & valeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus, ac licentiam & facultatem opportunas impartimur.

Apoſtatas, vel expulſos à Congreg. Hiſpan. recipi vetat.

§. 7. Et pro majori hujus inſtituti conſervatione, in ipſa Congregatione aliquem, etiam Diſcalceatorum Hiſpaniæ, aut ab alia quacumque Religione Apoſtatam, fugitivum vel expulſum recipi poſſe prohibemus. Quod ſi ſecus, ſcienter vel ignoranter fieri contigerit, receptio & admiſſio hujuſmodi, nullius ſit roboris vel momenti, & ipſe receptus ſtatim ejici debeat.

Monialium curam præterquam Monaſterii Januen. prohibet.

§. 8. Nullum prætereà hujus Congregationis Religioſum curam aut gubernationem Monialium, etiamſi ejuſdem habitus, & regulæ exiſtant, præterquam Monaſterii de JESU MARIA Januen. ſuſcipere vel habere permittimus.

Congregationis regimini Petrum de Matre Dei præficit.

§. 9. Ipſius autem Congregationis Italiæ regimini, & proſperæ gubernationi proſpicere cupientes, dilectum filium Petrum de Matre Dei, Priorem prædicti Conventus St. MARIÆ de Scala de Urbe ejuſdem Congregationis Commiſſarium generalem, hac vice auctoritate & tenore prædictis, facimus & deputamus, eidémque Congregationem Italiæ prædictam, ejuſque domos & Conventus quoſcumque erectos, & erigendos, regendi & gubernandi, ac omnia & ſingula alia, quæ juxta conſtitutiones Præpoſitus ac Definitores in eadem Congregatione facere & exercere poſſent, faciendi & exercendi, ac ubi cenſuerit, Superiores eligi faciendi, per vota ſecreta Capituli, Conventus, facultatem & auctoritatem tribuimus.

Qui electis aliis duobus Conventibus convocet Capitulum pro electione Præpoſiti.

§. 10. At ubi alii duo Conventus jam conditi, ac decenter ſtabiliti erunt, ad quos condendos ſpecialem licentiam concedimus, omnes Superiores cum eorum ſociis & diſcretis canonicè electis per eundem Petrum ad Capitulum convocari, & juxta conſtitutiones ad electionem Præpoſiti & Definitorum Congregationis, & ad reliqua quæ ad Congregationis bonum expedire crediderint, procedi debere, Præpoſitúmque ritè juxta conſtitutiones electum eo ipſo confirmatum eſſe, & auctoritatem Commiſſarii expirare, totámque in Præpoſitum, juxta tamen conſtitutiones refundi, ſtatuimus & ordinamus.

Eóque interim decedente antiquior Prior ſuccedat.

§. 11. Sed ſi ante expletam hujuſmodi commiſſionem prædictus Petrus è vita diſceſſerit, ejus vices Priori antiquiori earumdem domorum gerendas, committimus & demandamus.

Facultas erigendi Confraternitates. Ad hoc vide etiam infrà Conſtitut. 115. Quæcumque.

§. 12. Et ut hujus ſacræ vineæ fructus pluribus proſint, Societatem ſeu Confraternitatem Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo inſtituendi, eique exercitia juxta conſtitutiones præſcribendi, perſonáſque in eandem Confraternitatem admittendi, Congregationis Commiſſario aut Præpoſito facultatem impartimur.

Clauſulæ præſervativæ.

§. 13. Decernentes præſentes litteras nullo umquam tempore, de ſubreptionis vel obreptionis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quovis defectu, etiam ex eo quod quicúmque intereſſe habentes vocati non fuerint, notari, argui, impugnari, aut ad terminos juris reduci, ſeu in jus vel controverſiam revocari poſſe. Sicque per quoſcumque Judices & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi

facultate, & auctoritate, ubique judicari & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogat.

§. 14. Non obſtantibus piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædeceſſoris noſtri, qua cavetur expreſſe, ne qui Fratrum Mendicantium Profeſſores loca ad inhabitandum recipere, ſeu recepta mutare audeant aut præſumant abſque dictæ Sedis licentia ſpeciali, de prohibitione hujuſmodi expreſſam mentionem faciente, ac aliis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 15. Volumus autem ut harum litterarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eadem prorſus fides in judicio & extra illud ubique adhibeatur, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 9. die 13. Nov.

Datum Romæ apud St. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die decima-tertia Novembris, 1600. Pontificatus noſtri Anno nono.

LXXII.

Privilegia pro Agricultoribus in agro Romano. Et prohibitiones, ne Barones banimenta circa Agriculturam promulgent, vel ſubditos impediant extra eorum Statum, alienos agros conducere, colere, & ſeminare.

Quoad Clericos in Terris propriis agriculturam facientes, de quibus ſpecifice loquitur hæc Bulla, vide infrà Conſtitut. 18. Pauli V. In eminenti. Ubi eorum bona à ſpoliis magis præſervantur. Et circa privilegia omnium artem Agriculturæ exercentium, attende Conſtitut. ejuſdem Pauli V. num. 48. Paſtoralis.

Edita An. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſæ hujus Conſtitut.

INter multiplices Paſtoralis muneris noſtri curas & ſollicitudines, ea nobis præcipuè cordi eſt, ut Alma Urbs noſtra, ad quam quotidiè tamquam ad Principis Apoſtolorum Sedem, & communem omnium fidelium patriam, ac parentem, Nationes omnes confluunt, & quam Nos omnibus commodis & ornamentis augere ſtudemus, non ſolùm rei frumentariæ inopia nequaquam vexetur, ſed uberiore potiùs copia (quandoquidem agri illius ubertas id præſtare poteſt) jugiter perfruatur. Verùm conſiderantes Annonæ difficultates, quas ab aliquibus annis citra perpeſſa eſt, & nūc etiam patitur, & quibus Nos maximo, etiam noſtro & Cameræ Apoſtolicæ diſpendio occurrere non recuſavimus, non tantum ex annorum ſterilitate, & ſuperioribus cauſis, quantum ex hominum culpa & negligentia proveniſſe, eò magis angimur & afflictamur. Cùm ſicut accepimus, uberrimum, & perneceſſarium Agriculturæ exercitium in Urbis Territorio & diſtrictu, lociſque finitimis paulatim negligi, ſeu potiùs deſeri cœptum ſit. Ita ut ubi priùs vigente Agricultura, non modò ipſi Urbi neceſſarium frumentum ſuppetebat, verum etiam ad exteras Nationes ingenti privatorum lucro, & non modico Cameræ noſtræ emolumento tranſmittebatur. Nunc verò cultivatione ceſſante externum frumentum magno pretio & difficultate, ab aliis conquirere, illúdque etiam per mare vehendum expectare, & nonnunquam Urbis famem, ventorum arbitrio non minori dedecore quàm periculo, metiri neceſſe eſt.

Sixti IV. Julii II.

§. 1. Cui quidem malo quantum in Nobis eſt occurrere, & nobilem ac fructuoſam Agriculturæ artem, in agro Romano reſtituere ac renovare cupientes, & ut omnes Tenutarum & Caſalium Domini, necnon quicumque Agricultores & Coloni, ipſo lucri ad colendum & terendum alliciantur, Prædeceſſorum noſtrorum Sixti IV. Julii II. Clementis VII. Pii V. & aliorum Summorum Pontificum veſtigiis inhærentes. Motu proprio &c. ex certa noſtra ſcientia & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, dictorum Prædeceſſorum noſtrorum litteras, in favorem rei frumentariæ, & Artis Agriculturæ editas, quorum tenores hic pro expreſſis, & de verbo ad verbum inſertis & regiſtratis haberi volumus in his, quæ præſentibus noſtris non adverſantur, & quæ uſu recepta fuerunt, ita ut Domini Caſalium & Tenutarum cogi non poſſint ad illa vel illas, in totum ſeu in partem ad quotam, ſeu aliàs locare, prout in dictis eorumdem Prædeceſſorum litteris continetur, ſed liberum ſit ipſis Dominis de illis ad libitum diſponere confirmantes & innovantes.

Clem. VI. & Pii V. conſtitutionum renovatio: Cum limitatione quod Domini Caſalium non cogantur locare.

§. 2. Statuimus & ordinamus, quod omnes, tàm cives quàm forenſes, Agricultores, Mercatores & Coloni, qui tàm in propriis quàm alienis & conductis Terris, Tenutis; poſſeſſionibus & Caſalibus in Territorio & diſtrictu Urbis, necnon Latii, Campaniæ & Maritimæ Provinciis exiſtentibus Agriculturam, & ſementem fecerint, ſingulis annis, quibus pretium, & valor frumenti communiter in Urbe per ipſos Agricultores & mercatores vendendi à tempore meſſis & recollectionis, uſque ad Calend. Martii cujuſlibet anni ſummam juliorum ſexaginta in ſingulis rubris non excesserit, poſſint & valeant quartam partem totius frumenti per eos eodem anno recollecti, deducto tamen ſemine, ad quævis loca præter infidelium, & S.R.E. hoſtium, terra marique liberè extrahere & aſportare, ſeu extrahi & aſportari facere; & hoc etiam intelligi volumus de frumento, quod Domini & locatores Tenutarum à Conductoribus receperint & exegerint, pro quota reſponſione; quatenus tamen dictas Tenutas, Terras, & Caſalia, ad quotam frumenti ex eis recolligendi, & non aliàs locaverint; dummodò tamen dicta quota quartam partem non excedat. Locatores verò, qui aliter quàm ad quotam terras locaverint, extractionis beneficio pro frumento per eos exigendo frui minimè poſſint. Dicta autem extractionis licentia, de menſe Martii cujuſlibet anni & non prius concedi debeat per litteras patentes Cardinalis Camerarii pro tempore exiſtentis juxta ſolitum, & ſolutis Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Juliis tribus pro quolibet rubro. Si autem per nos vel ſucceſſores noſtros, Camerarium, aut Annonæ Præfectos, ex quavis cauſa dicta licentia impediri contigerit, teneatur ipſa Camera eiſdem Agricultoribus, ſeu Dominis Tenutarum pro interceſſe dicti impedimenti ſummam juliorum ſex pro quolibet rubro ſolvere, liberè & abſque ulla prorſus exceptione; dummodò tamen totum eorum frumentum ad Urbem conduxerint, ſeu licentiam obtinuerint illud extra Urbem dimittendi, & ſub obligatione ad Urbem conducendi, & data nota ſummæ, & loci, ubi dictum frumentum repoſitum fuerit. Teneantur etiam ipſi Agricultor & Coloni intrà menſem poſt completam ſementem, ſingulis annis in actis Annonæ Notarii verā quantitatem & locum ſementis quam quiſque fecerit denunciare, alioquin privilegiis & beneficio præſentium litterarum noſtrarum minimè perfruantur.

Agricultores in agro Romano poſſint certo modo & tempore, de Statu Eccleſiaſtico frumentum extrahere.

Tu attende Bullam S. D. N. Pauli V. 48. 8.

§. 3. Et ut Agriculturæ exercitium omnibus liberum ſit, & Agricultorum & Colonorum numerus non modò non diminuatur, ſed potiùs augeatur. Statuimus & ordinamus quòd omnes & ſinguli Baronum, Principum, & Domicellorum quorumcumque S. R. E. ſubjectorum ſubditi & Vaſſalli, quaſcumque Terras, prædia, poſſeſſiones, & Caſalia eis bene viſa, etiam extra Statum & Territorium eorumdem Dominorum, per ſe vel alios colere, laborare & ſeminare, ſeu etiam aliis ad colendum & ſeminandum inſervire, dictáſque ter-

Barones & alii liberè permittant eorum Vaſſallos, extra eorum Statum, aliorum agros colere, & cum animalibus inſervire.

Ampliavit S.D.N Paul. V. cit. in ſub.

ras,

ras, poſſeſſiones & caſalia, ad effectum colendi & ſeminandi ad quotam, ut ſuprà, ſeu aliàs conducere, & in eis Artem Agriculturæ exercere liberè & licitè valeant. Nullúſque ex dictis Baronibus, Domicellis, & aliis quacumque dignitate, tàm temporali quàm Eccleſiaſtica præfulgentibus etiamſi S. R. E. Cardinales fuerint, ac etiam Communitates, dictos eorum Vaſſallos, Subditos & Colonos, quavis cauſa, directè vel indirectè per ſe vel alios, ſub amiſſionis, & privationis feudorum, & Statuum, aliíſque noſtro, & ſucceſſorum noſtrorum arbitrio infligendis pœnis audeat, vel præſumat cogere, impedire vel prohibere, ne poſſint quaſcumque alias terras, poſſeſſiones & Caſalia, etiam extra eorum Statum, & Juriſdictionem conducere, colere & ſeminare, ſeu aliis etiam conventa mercede etiam cum eorum bobus, & animalibus inſervire, etiam ſub prætextu quorumcumque ſuorum ſeu Caſtrorum, Civitatum & Terrarum eiſdem ſubjectarum, privilegiorum, ſtatutorum, ordinationum, uſuum & conſuetudinum etiam antiquiſſimarum, ſeu Juramentorum eorumdem Vaſſallorum; quæ omnia tamquam contra publicam utilitatem inducta tollimus & abrogamus, eoſdémque Vaſſallos quibuſlibet juramentis ad effectum præfatum abſolvimus & liberamus. Conventiones autem & pacta, quæ inter ipſos Dominos, & Vaſſallos in conſignatione, ſeu aſſignatione Terrarum interceſſerunt, dummodò juſta ſint & reciproca, & ex cauſa verè onerosa, quæ ipſi Domini in Camera Apoſtolica deducere & exhibere teneantur infrà menſem à die publicationis præſentium, obſervari debeant.

Bannimenta circa Agriculturam non faciant.

§. 4. Volentes etiam, quòd omnia edicta proclamata, ordinationes & bannimenta, quæ ipſi Barones, Principes & Domicelli ad Annonam, & Agriculturam pertinentia, & illam quomodolibet concernentia hactenùs fecerint, teneantur illa Cardinali Camerario nunc & pro tempore exiſtenti exhibere, & in futurum nulla edicta, ordinationes, & bannimenta ad Annonam, & Agriculturam pertinentia, ſub antedictis, ac etiam nullitatis & invaliditatis pœnis, facere poſſint.

Clerici in Terris propriis Agriculturam licite exercere poſſint.

§. 5. Statuimus etiam, quòd Clerici, in Caſalibus tamen propriis & non conductis, poſſint dictam Artem Agriculturæ per ſe vel alios exercere, & exerceri facere, nec eis vel eorum hæredibus per Cameram Apoſtolicam, ſeu illius Miniſtros objici, aut imputari poſſit, quod illicitam negotiationem fecerint, aut ſpoliis aliqua ex cauſa præfati ſubjaceant. Declarantes dictam Artem Agriculturæ etiam ipſis Clericis in eorum Caſalibus licitam, & permiſſam.

Vituli naſcituri in menſe Martii, Aprilis & Maii pro tertia parte alantur.

§. 6. Et quia propter Artis Agriculturæ præfatæ intermiſſionem & deſuetudinem, boves apprimè cultivationi neceſſarii defecerunt, ut quantò citiùs eorum numerus ad neceſſariam quantitatem, & copiam augeatur & reducatur, Volumus & mandamus, quòd omnes, qui habent Armenta ſeu Maſſaritias Vaccarum, teneantur alere ſeu ali facere tertiam partem omnium Vitulorum, qui in menſe Martii, Aprilis & Maii quolibet anno naſcentur, tàm marium, quàm fœminarum pro æquali portione.

Boves aratorii & Juvenci non mactentur.

§. 7. Et nullus macellarius Juvencos, ſeu Boves aratores, & qui apti ſint ad arandum, nec etiam Vaccas niſi rejiciendas (quas vulgò Cacciatore nuncupantur) ſeu veteres, & quæ pro maſſaria inutiles ſint, macellare poſſit ſub amiſſionis dictorum animalium, vel eorum pretii, ſeu aliis arbitrio Camerarii, vel Præfecti Annonæ infligendis pœnis; & ſi Macellarii emerint Boves veteres, qui ad arandum ampliùs apti minimè reputentur, aliquis tamen illis ad arandum uti vellet, teneantur Macellarii tales Boves eiſdem pretio convento vel ſoluto, tradere & relaxare, & Dohanerii tàm Bovum quàm Vaccarum prædictarum, Gabellam recipere & exigere minimè valeant, ſub amiſſionis dictæ gabellæ, aliíſque arbitrio Camerarii, ſeu Annonæ Præfecti infligendis pœnis.

Et de diſtrictu non extrahantur.

§. 8. Ac inſuper prohibemus, ne extra Territorium, & diſtrictum Urbis, Boves & Juvenci etiam bubalini abſque licentia extrahi poſſint, ſub amiſſionis dictorum Animalium per quoſlibet extrahentes, & pro qualibet vice incurrendis pœnis.

Decretum irritans.

§. 9. Sicque & non aliter per quoſcumque Judices, &c. ſublata, &c. judicari & definiri debere, irritum & cæt. decernimus.

Executores hujus Conſtit. deputantur.

§. 10. Mandantes dilectis filiis Camerario, & Annonæ Præfecto, & eorum cuilibet inſolidum, ut præſentes noſtras literas publicari, & ab omnibus inviolabiliter obſervari faciant. Dantes eis in præmiſſis & circa ea plenam & omnimodam, & eam, quam Nos ipſi habemus, facultatem & poteſtatem, declarandi & decidendi, ſi quid in præſenti noſtra Conſtitutione, declaratione & definitione opus eſſe videbitur, necnon quæcumque edicta, ſeu bannimenta pro præmiſſorum obſervatione, & executione neceſſaria & opportuna faciendi & publicandi.

Clauſ. derog.

§. 11. Non obſtantibus Conſtitutione & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Urbis, Civitatum, Terrarum; Oppidorum & Villarum quarumcumque juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, conſuetudinibus, reformationibus & decretis; privilegiis quoque & indultis Apoſtolicis, Communitatibus, Univerſitatibus, Baronibus, ac aliis præfatis à dicta Sede Apoſtolica, vel à nobis forſan conceſſis. Quibus omnibus etiamſi de illis, &c. illorum tenores, &c. illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxàt ad effectum præfatum ſpecialiter & expreſsè derogamus; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Solâ ſign. ſufficit.

§. 12. Volumus etiam quòd præſentium ſola Signatura etiam ſine data & regiſtratura, ſufficiat, & tàm in judicio quàm extra, regula contraria non obſtante, plenam fidem faciant, & nihilominùs Litteræ tàm in forma brevis, ſub Annulo Piſcatoris, quàm ſub Plumbo cum clauſulis neceſſariis & opportunis, in ampliſſima forma expediri valeant.

Papæ ſubſcr.

Placet Motu proprio H.

Publ. Pontif. An. 9. die 4. Decemb.

Anno à nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti 1600. Indict. 13. die verò 4. menſis Decembris Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis Divina providentia Papæ Octavi, Anno ejus nono. Suprà dictus Motus proprius affixus, & publicatus fuit in acie Campi Floræ, & aliis locis ſolitis & conſuetis Urbis, per me Chriſtophorum Fundatum Curſorem Apoſtolicum.

Gaſpar. Bompiedi Mag. Curſ.

LXXIII.

Inſtitutio Collegii Scholarium nationis Scotiæ in Urbe, piè in orthodoxa fide, bonarum artium ſtudiis inſtruendorum, cum redituum aſſignatione.

Edita An. D. 1600.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Pontificis Studium, quod juventus exterarum nationum præſertim hæreticorum, in Urbe pie in fidei cultu inſtruatur.

IN ſupremo militantis Eccleſiæ ſolio, & Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſumma Redemptoris noſtri benignitate conſtituti, ad ea per quæ non ſolum Urbis noſtræ ſed exterarum quoque nationum, præſertim hæreticorum, & impiorum hominum pravitate, ab orthodoxæ fidei ſemitis aberrantium, juventus in pietate ac optimis moribus & diſciplinis, ipſiuſque fidei cultu educari & inſtrui, necnon congruis reditibus ad vitæ ſubſidium, & neceſſitatum ſuarum ſublevamen confoveri valeant, libenter intendimus, ac in his Paſtoralis officii noſtri curam & ſollicitudinem, etiam per unionis beneficiorum Eccleſiaſticorum

miniſterium, vel aliàs prout rerum & temporum ratio poſtulat, favorabiliter interponimus.

Deſignatio loci in quo Collegium alumnorum Regni Scotiæ in Urbe inſtitui poſſit, ad profectum animarum dictæ nationis.

§. 1. Cùm itaque ſicut accepimus Monaſterium St. Heliæ de Melicania St. Benedicti, vel alterius Ordinis, Militenſis diœceſis, quod beatæ memoriæ Innicus Epiſcopus Portuenſis Cardinalis de Aragona nuncupatus, ex conceſſione & diſpenſatione Apoſtolica in commendam ad ejus curam dum viveret obtinebat, commenda hujuſmodi per obitum dicti Innici Epiſcopi & Cardinalis, qui nuper apud Sedem Apoſtolicam debitum naturæ perſolvit, ceſſante, adhuc eo quo ante commendam ipſam vacabat modo, vacaverit & vacet ad præſens, ac in Scotiæ Regno, quod nobiliſſimum exiſtit, & inter prima quæ fidem prædictam ſuſceperunt numeratur, jampridem hæreſi labefactato non deſint Chriſti fideles, qui ſummis conflictati calamitatibus, fidem ipſam tamen retineant, & plerique ex eodem Regno proſcripti, & relegati ſub obedientia & devotione S. R. E. perſiſtentes, ad Urbem prædictam limina SS. Apoſtolorum viſitandi, dictámque Sedem amplectendi & recognoſcendi gratia, confluere ſoleant. In ipſa verò Urbe nullus adhuc peculiaris locus, ad puerorum & adoleſcentium nationis Scotiæ hujuſmodi, qui parentibus orbati, aut à patria exules, vel bonis ſuis ſpoliati, neceſſariis ſubſidiis & ſpirituali pabulo indigent, receptionem & educationem atque in pietate & Chriſtiana Religione, necnon bonarum litterarum ſtudiis inſtructionem conſtitutus reperiatur, ædes autem è conſpectu Eccleſiæ Beatæ MARIÆ de Conſtantinopoli nuncupatæ, regionis Trivii de dicta Urbe, juxta viam publicam à duobus, & domum dilecti Filii Michaelis Sebaſtiani incolæ ejuſdem Urbis conſiſtentes, & ad Cameram Apoſtolicam ſpectantes, quas dilectus filius Andreas de Spinoſa familiaris continuus commenſalis noſter ad præſens inhabitat, pro inſtituendo ibidem Collegio ad uſum & receptionem puerorum & adoleſcentium prædictorum inſervire poſſint. Nos fœl. rec. Cæleſtini, & Honorii, aliorúmque Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, qui præcipuam hujus nationis curam habuerunt, veſtigiis inhærere, ac inſigne pietatis opus hujuſmodi promovere volentes, & ſperantes omninò futurum, ut ipſius Collegii alumni tractu temporis multiplices fructus, in dicto Regno ad animarum ſalutem producere, ac etiam eliminata hæreſi, collapſum fidei prædictæ cultum, & avitam Religionem in ſua patria reſtituere debeant.

Inſtitutio dicti Collegii nationis Scotiæ.

§. 2. Motu proprio, non ad ipſius Nationis, vel alterius pro ea nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex mera deliberatione, ac ex certa ſcientia noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, in ædibus prædictis unum Collegium, Nationis Scotiæ nuncupandum, in quo juvenes & adoleſcentes ejuſdem Nationis, ad id idonei recipi, boniſque moribus ornari, ac vera pietate, ſanáque doctrina, & reliquis Chriſtiano homine dignis virtutibus inſtrui debeant, Apoſtolica auctoritate perpetuò erigimus & inſtituimus.

Aſſignatio dotis.

§. 3. Illique ſic erecto & inſtituto pro congrua ejus dote, ac commoda illius Rectoris, Oeconomorum, Magiſtrorum, Præceptorum & Scholarium in eo pro tempore exiſtentium ſuſtentatione, Monaſterium prædictum, quod cura animarum & Conventu caret, ac cujus & illi forſan annexorum fructus, reditus & proventus, centum & quinquaginta ducatorum auri de Camera ſecundum communem extimationem valorem annuum, ut etiam accepimus, non excedunt quovis modo, quem etiam ſi ex illo quævis generalis reſervatio, etiam in corpore juris clauſa reſultet, præſentibus haberi volumus pro expreſſo, & ex cujuſcumque perſona, ſeu per liberam ceſſionem cujuſvis de illius regimine & adminiſtratione in Romana Curia vel extra eam, etiam coram Notario publico & teſtibus ſponte factam vacet, etiam ſi tanto tempore vacaverit quòd ejus proviſio juxta Lateranenſis ſtatuta Concilii, ad Sedem prædictam legitimè devoluta exiſtat, & illa ex quavis cauſa ad Sedem eamdem ſpecialiter vel generaliter pertineat, ac de illo conſiſtorialiter diſponi conſueverit ſeu debeat, necnon ſuper eiſdem regimine & adminiſtratione inter aliquos lis, cujus ſtatum etiam præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendeat indeciſa (dummodò tempore datæ præſentium prædicto Monaſterio de Abbate proviſum aut illud alteri commendatum canonicè non exiſtat) cum annexis hujuſmodi, ac omnibus juribus, membris & pertinentiis ſuis, auctoritate & tenore prædictis etiam perpetuò unimus, annectimus & incorporamus. Ædes verò prædictas ſimiliter cum adjacentiis ac juribus & pertinentiis ſuis univerſis, necnon unam vineam propè & extrà portam St. Sebaſtiani etiam de Urbe juxta bona dilectorum filiorum Achilis Lucii Medici, & Petri Bolaelis ac Antonii Mariæ de Fraſcato, ſeu forſan alios veriores confines poſitam, & olim ad quondam Hugonem Greplienge, nunc verò dictam Cameram ſpectantes, ab ipſa Camera eiſdem auctoritate & tenore ſimiliter perpetuò ſeparamus & diſmembramus, illáſque ſic ſeparatas & diſmembratas, necnon quamcumque aliam rem, proprietates, & bona dicto Collegio per quoſcumque quomodolibet donanda, elargienda, eidem Collegio auctoritate & tenore ſimilibus pariter perpetuò donamus, concedimus, applicamus & appropriamus. Ita quòd liceat ipſius Collegii Rectori, Alumnis, Magiſtris, Præceptoribus & Scholaribus pro tempore exiſtentibus, corporalem, realem & actualem dicti Monaſterii illiúſque regiminis & adminiſtrationis, ac annexorum, juriúmque membrorum & pertinentiarum, necnon domus, vineæ, proprietatum, & aliorum bonorum prædictorum poſſeſſionem per ſe vel alium ſeu alios eorum ac ejuſdem Collegii nominibus propria auctoritate liberè apprehendere, & apprehenſam perpetuò retinere, fructus quoque, reditus, proventus, jura, obventiones & emolumenta ex eis provenientia quæcumque percipere, exigere, levare, recuperare, locare & arrendare, ac in eorum communes ipſiuſque Collegii uſus & utilitatem convertere, Diœceſani loci, vel cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita.

Receptio ſub protectione Sedis Apoſtolicæ, cum exemptione à juriſdictione & ſuperioritate quorumcumque Judicum & Officialium, ſolutioneque quarumcumque gabellarum, &c.

§. 4. Et inſuper Collegium prædictum, illiuſque Rectorem, Oeconomos, Magiſtros, Præceptores & Scholares, pro tempore in eo exiſtentes, illorumque domeſticos, Officiales & Miniſtros, necnon ipſius Collegii bona mobilia & immobilia, præſentia & futura, cujuſcumque qualitatis & quantitatis exiſtentia, ac tàm in dicta Urbe quàm extrà eam ubicumque locorum conſiſtentia, ab omni juriſdictione, dominio, ſuperioritate & poteſtate pro tempore exiſtentium Vicarii, Senatoris, Conſervatorum & Reformatorum dictæ Urbis, ac Ordinariorum locorum, aliorumque Judicum & Officialium quorumcumque in ipſa Urbe, vel aliàs ubicumque conſtitutorum; necnon idem Collegium in propriis ſuis bonis & rebus ac dicti Collegii ratione, ſcholares perſonaſque in eo degentes, ac alios cum ipſo contrahentes, ac omnibus & ſingulis Portarū, Molendinorum, farinæ, trium pro centenario, ac quatuor Juliorū pro quolibet vehiculo ſolvi ſolitorum, aliiſque datiis, pedagiis, vectigalibus, angariis, ac terræ mariſque gabellis, Dohanis, bollettinis, & quibuſcumque aliis oneribus ordinariis & extraordinariis, hactenùs quomodolibet impoſitis, & in poſterum quandocūque quavis occaſione vel cauſa etiam de neceſſitate exprimenda imponendis, etiam ad inſtar exemptionis dilectorum filiorum Clericorum dictæ Cameræ, etiam ratione Ripæ, Ripettæ, Dohanæ, Terræ & Graſciæ, etiam Urbis prædictæ, necnon carnium, vini, granorum, pannorum, lini, lanæ, ſerici, librorum, cartarum, & aliarum quarumcumque rerum ad humanum victum & veſtitum neceſſariarum, ex toto Statu noſtro Eccleſiaſtico, & quibuſcumque aliis locis extra dictum Sta-

tum

tum conſiſtentibus, ad dictum Collegium tàm per terram, quàm per mare & aquam dulcem & aliàs quomodolibet conducendarum, ac etiam jam ad Urbem ipſam conductarum, & in ea exiſtentium, ac pro eodem Collegio in magna ſeu parva quantitate tàm in Barcis quàm in Magazenis & aliàs ubilibet emendorum, auctoritate & tenore prædictis itidem perpetuò eximimus & liberamus, ac ſub St. Petri & dictæ Sedis atque noſtri protectione ſuſcipimus, nobiſque & eidem Sedi immediatè ſubjicimus.

Conceſſio omnium privilegiorum & gratiarum, quibus gaudent ſtudium generale Urbis, & Collegia nationis Germanicæ, Anglicæ & Græcæ in eadem Urbe inſtituta.

De ſtudio Urbis vide inſtitutionem ſuprà in Bonifacii VIII. Conſtitut. 9. In ſupremæ, fo. 159. lib. 1. De dictis autem Collegiis inſtitutiones vide ſuprà in Conſtitut. Gregorii XIII. nu. 14. 20. & 41. lib. 2. T. 2.

§. 5. Præterea, Collegio, illiuſque Rectori, Scholaribus, Præceptoribus, Magiſtris, Oeconomis, Officialibus, Miniſtris, & perſonis prædictis, ut quibuſcumque privilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, gratiis & indultis, quibus ſtudium generale dictæ Urbis, necnon alia Germanicæ, Anglicæ, & Græcæ Nationum Collegia, in ipſa Urbe inſtituta, illorumque Rectores, Scholares, Præceptores, Magiſtri, Oeconomi, Officiales, Miniſtri, & perſonæ quovis modo utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, potiri & gaudere poſſunt & poterunt quomodolibet in futurum, non ſolùm ad eorum inſtar, ſed pariformiter, & æque principaliter in omnibus & per omnia uti, potiri & gaudere valeant, eiſdem auctoritate & tenore etiam perpetuo concedimus & indulgemus. Diſtrictiùs quoque inhibemus Vicario, Senatori, Conſervatoribus, & Reformatoribus Urbis, ac Rectori Studii hujuſmodi, aliiſque Judicibus, Officialibus, Præſidentibus & Clericis, prædictis, necnon pro tempore exiſtenti S. R. E. Camerario, & quibuſvis Commiſſariis ad exactionem decimarum, aliorumque onerum prædictorum pro tempore deputatis, ne quarumvis literarum eis ſub quibuſcumque tenoribus & formis conceſſarum prætextu, Collegium per præſentes erectum, illiuſque Rectorem, Scholares, Præceptores, Magiſtros, Oeconomos, Officiales, & Miniſtros hujuſmodi ſeu eorum aliquem, in præmiſſis quovis modo moleſtent aut moleſtari permittant.

Deputatio Camilli Cardinalis Burgheſii in Protectorem dicti Collegii, cum facultatibus hic relatis.

§. 6. Ut autem ipſius Collegii per præſentes erecti conſervationi bonoque regimini tàm in his quæ ad inſtitutionem & diſciplinam, quàm quæ, ad victum, veſtitum aliaque hujuſmodi neceſſaria pertinerent, opportune conſulatur, dilectum filium noſtrum Camillum tt. SS. Joannis & Pauli Presbyterum Cardinalem Burgheſium nuncupatum, ejuſdem Collegii per præſentes erecti Protectorem & defenſorem, cujus conſilio & ope omnia ſupra dicta ac alia quæcumque ad eoſdem in ipſum Collegium per præſentes erectum, admittendos, retinendoſque ſcholares ſpectantia, ac aliàs quomodolibet neceſſaria agantur, ſtatuantur & ordinentur, conſtituimus & deputamus; ac Camillo Cardinali, & pro tempore exiſtenti Protectori prædicto pro ejuſdem Collegii per præſentes erecti, illiuſque perſonarum, bonorum, rerum, jurium tàm ſpiritualium quam temporalium ſalubri directione & conſervatione, Rectores, Præceptores, Magiſtros, Oeconomos, Advocatos, Procuratores cæteroſque Miniſtros & Officiales in eo deputandi & amovendi, ac loco amovendorum alios ſufficiendi, necnon ſtatuta, ordinationes & decreta quæcumque licita tamen & honeſta ſacriſque Canonibus & decretis Concilii Tridentini ac Conſtitutionibus Apoſtolicis non contraria, faciendi & edendi, atque illa quoties pro eorum & temporum qualitate ſeu aliàs expediens videbitur immutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, interpretandi, & etiam alia ex integro condendi; quæ poſtquam immutata, correcta, reformata, & condita fuerint, eo ipſo dicta Apoſtolica auctoritate confirmata & approbata ſint & eſſe cenſeantur, ac ab omnibus ad quos pro tempore ſpectabit & ſub pœnis in contravenientes ſtatuendis obſervari debeant, plenam liberamque facultatem tribuimus.

Appoſitio clauſularum præſervativarum hujus inſtitutionis Collegii.

§. 7. Decernentes præmiſſa omnia & ſingula ac præſentes litteras nullo unquam tempore etiam pro eo quod cauſæ propter quas hæc omnia facta ſint, coram dicto Vicario, vel quocumque alio examinatæ, verificatæ, & approbatæ, ac quicumque intereſſe habentes ad ea vocati non fuerint, nec eiſdem præmiſſis conſenſerint, ſive aliàs quibuſcumque cauſis, de ſubreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, ſeu etiam revocari, ſuſpendi, reſtringi, limitari, aut in jus vel controverſiam vocari, ſeu ad terminos juris reduci poſſe, neque ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per nos & ſucceſſores noſtros Roman. Pont. pro tempore exiſtentes, ac Sedem eamdem, ſub quibuſcumque verborum formis & expreſſionibus, ac cum quibuſvis clauſulis & decretis pro tempore quomodolibet factis comprehendi, vel confundi, ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub poſteriori data per Rectorem, Oeconomos, Magiſtros, Præceptores, Scholares, & alios Miniſtros Collegii per præſentes erecti hujuſmodi pro tempore exiſtentes, quandocumque eligendas, conceſſas eſſe & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere debere, nec quemquam ad eaſdem præſentes in Camera prædicta juxta conſtitutionem piæ mem. Pii Papæ IV. etiam prædeceſſoris noſtri deſuper editam, aut aliàs quandocumſine præſentandum, inſinuandum & regiſtrari faciendum teneri, neque propterea illas irritas eſſe, ſed omninò valere, ac ſi conſtitutio prædicta & alia contraria minimè emanaſſent. Sicque per quoſcumque Judices etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S.R.E. Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter contigerit attentari.

Deputatio executorum hujus conſt.

§. 8. Quocircà dilectis filiis cauſarum Curiæ dictæ Cameræ Generali Auditori, ac Archidiacono Eccleſiæ Militenſi ac Vicario venerabilis Fratris noſtri Epiſcopi Milcienſis in ſpiritualibus generali, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo aut unus eorum, per ſe vel alium ſeu alios, præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Protectoris, Rectoris, Oeconomorum, Scholarium, Magiſtrorum, Præceptorum, Officialium & Miniſtrorum Collegii per præſentes erecti hujuſmodi pro tempore exiſtentium, ſeu alicujus eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis auxilio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra præſentes & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, firmiter obſervari. Ipſóſque, Protectorem, Rectorem, Oeconomos, Scholares, Præceptores, Magiſtros, Officiales & Miniſtros illis pacifice frui & gaudere, non permittentes illos vel eorum quempiam deſuper quomodolibet indebitè moleſtari. Contradictores quoſlibet & rebelles per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, ac legitimis ſuper hoc habendis ſervatis proceſſibus, ſententias, cenſuras & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Derogatio quorumcumque contrariorum.

§. 9. Non obſtantibus Pii prædeceſſoris hujuſmodi & aliis præmiſſis, & quatenus opus ſit noſtra de unionibus committendis ad partes vocatis quorum intereſt, & exprimendo vero valore etiam beneficii cui aliud unitur, necnon Lateranénſis Concilii noviſſime celebrati, uniones perpetuas niſi in

ca-

Digitized by Google

caſibus à jure permiſſis fieri prohibentis, & rec. me. Bonifacii Papæ VIII. ſimiliter prædeceſſoris noſtri, qua cavetur ne quis extra ſuam Civitatem vel Diœceſim niſi in certis expreſſis caſibus, & in illis, non ultra unam dietam à fine ſuæ Diœceſis ad judicium evocetur, ſeu ne Judices à dicta Sede deputati extra Civitatem vel Diœceſin, in quibus deputati fuerint, contra quoſcumque procedere, aut alii vel aliis vices ſuas committere audeant vel præſumant, ac in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodò ultra tres diætas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque Apoſtolicis ac in Synodalibus, Provincialibus, & Univerſalibus Conciliis, ſpecialibus vel generalibus conſtitutionibus, ordinationibus, necnon Monaſterii & Ordinis, ac Urbis, & Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, illis, necnon Vicario, Senatori, Conſervatoribus, Reformatoribus, ordinariis judicibus, Officialibus, Camerario, Præſidentibus, ac Clericis prædictis, ac quibuſvis Dohaneriis, Commiſſariis, & aliis perſonis ad executionem Pedagiorum aliorúmque onerum hujuſmodi pro tempore deputatis, necnon dilectis filiis Populo Romano, ac quorumcumque locorum Communitatibus, Univerſitatibus & hominibus, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſcumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus & aliis decretis in genere vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis & innovatis, quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, aliàs de illis eorúmque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda eſſet, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus; contrariis quibuſcumque, Aut ſi aliquibus communiter vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem. Proviſo tamen quòd propter unionem, annexionem & incorporationem hujuſmodi Monaſterium, prædictum in ſpiritualibus non lædatur, & in temporalibus detrimenta non ſuſtineat, ſed ejus congrue ſupportentur onera conſueta. Nulli ergo omnino, &c.

Datum Romæ apud St. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1600. Non. Decembris, Pontificatus noſtri Anno nono.

LXXIV. Ordinationes circa acceſſum Regularium, in Japonicas, & adjacentes Chinæ, & Indiæ Orientalis Inſulas, prædicandi aut docendi cauſa.

Edita An. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.

Univerſis & ſingulis præſentes litteras inſpecturis, Salutem & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

ONeroſa Paſtoralis officii cura, meritis licèt imparibus, nobis divina diſpoſitione commiſſa poſtulat, ut non ſolum ad proximos, ſed etiam ad remotiſſimos Orbis Terræ populos, mentis noſtræ aciem dirigentes, quæ ad illorum ſalutem, & Chriſtianæ Religionis propagationem pertinent, diligenter proſpiciamus.

Gregorius XIII. Rel.

§. 1. Aliàs ſiquidem, poſtquam Chriſti nomen, & Evangelium in extremis omnium Terrarum Inſulis, Regionibus, & Provinciis Japonũ annunciari earúmque populi pulſa Ethnicæ ſuperſtitionis, atque errorum caligine, Chriſtianæ veritatis, ac fidei lumine illuſtrari cœperant, fel. rec. Gregorius XIII. prædeceſſor noſter conſiderans, nullos verbi prædicatores, præter Religioſos Societatis Jeſu, ad Regiones & Provincias prædictas penetrare, illóſque ſolos dictis Nationibus ejuſdem veritatis, ac fidei amplectendæ auctores, Præceptores, ac veluti parentes, fuiſſe. His & aliis etiam tunc expreſſis cauſis adductus, omnibus Patriarchis & Epiſcopis, etiam Provinciæ Chinæ & Japonis, ſub interdicti Eccleſiaſtici, & ſuſpenſionis ab ingreſſu Eccleſiæ, ac Pontificalium exercitio, aliis verò Sacerdotibus Clericis & Miniſtris Eccleſiaſticis, tàm ſæcularibus quàm cujuſvis Ordinis Regularibus, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis & conditionis exiſterent, ſub excommunicationis majoris pœnis ipſo facto incurrendis interdixit, & inhibuit, ne ad eaſdem Regiones & Provincias Japonicas Evangelii prædicandi, vel doctrinam Chriſtianam docendi, aut Sacramenta adminiſtrandi, aliave munia Eccleſiaſtica obeundi cauſa, ſine ſua, & Sedis Apoſtolicæ expreſſa licentia proficiſci auderent, prout in ipſius Prædeceſſoris deſuper in forma Brevis ſub Dato Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 28. Januarii, Anno Domini 1585. Pontificatus ſui Anno XIII. confectis litteris plenius continetur.

Religioſos Societatis Jeſu, & non alios, ad Provinciam Japonum proficiſci juſſit, prædicandi aut docendi cauſa.

§. 2. Cùm autem, ſicut ex chariſſimi in Chriſto Filii noſtri Philippi Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Catholici relatione nuper intelleximus, tàm Chinæ & Japonum, quàm aliæ illis vicinæ, & adjacentes Inſulæ, Regiones, & Provinciæ, ac finitima Regna Indiæ Orientalis ampliſſima, & populis refertiſſima ſint, ac pro tanta animarum multitudine ad fidem Catholicam traducenda, & ſpiritualibus alimentis fovenda, plures operarii, ac Miniſtri neceſſarii ſint, quàm ex ſola ſupradictorum Religioſorum Societate Jeſu haberi poſſint, & idcircò operæ pretium eſſe videatur, etiam aliorum Ordinum, præſertim Mendicantium profeſſores doctrina inſignes & vita ac moribus probatos, ad dicta munera obeunda illuc deſtinari, ut auctis ibidem agri Dominici cultoribus, ipſi etiam Chriſtianæ Religionis fructus augeantur.

Eorum tamen multitudine aucta, dictorum Religioſorum numerus non ſatisfacit.

§. 3. Nos pro officii noſtri debito ſuper præmiſſis providere volentes, dictarumque Gregorii prædeceſſoris litterarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, omnibus & ſingulis Mendicantium Ordinum Magiſtris, Miniſtris ſeu Prioribus generalibus, nunc & pro tempore exiſtentibus, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus, concedimus & impartimur, ut cùm neceſſitas poſtulaverit, quoslibet Ordinis ſui ſpectatæ vitæ, & eruditionis Religioſos, quos nimirum ad prædicta officia, & miniſteria idoneos, & utiles fore in Domino judicaverint, per Luſitaniam dumtaxat, & ſuſcepta inde navigatione in Indias, & Civitatem Goam, atque ad Superiores Ordinum in illis partibus exiſtentes tranſmittere, & tàm ipſi ſic tranſmittendi quàm alii ſupra dictorum Ordinum Religioſi in eiſdem Indiarum partibus exiſtentes, & ad hoc munus obeundum à ſuis Magiſtris, Miniſtris vel Prioribus generalibus, ſeu aliis Superioribus electi & approbati, tam ad Japonicas prædictas, quàm ad alias proximas & adjacentes, etiam Chinæ & finitimorum & Terræ Firmæ Indiæ Orientalis Inſulas, Regiones & Provincias accedere.

Hic ideo Pontif. Religioſos omnium Ordinum Mendicantium ad prædicta munera accedere poſſe indulget, habita à Superioribus ſuis licentia.

§. 4. Monentes eoſdem Ordinis Mendicantium Magiſtros, Miniſtros ſeu Priores generales, Miſſiones hujuſmodi ita per eos fieri debere, ut futuræ ſint utiles, & fructuoſæ ad infidelium converſionem, & Chriſtianæ fidei propagationem, abſque ulla miniſtrorum inter ſe contentione, quæ ipſos infideles à converſionis propoſito avertat, & converſis ſcandali materiam præbeat.

Superiores autem Miſſiones iſtas utiles eſſe curent.

§. 5. Ipſi

Miſſi verò, enarrata hìc obſervent.

§. 5. Ipſi verò Religioſi, cùm ad Provincias, & loca aſſignata pervenerint, in illis obedientiæ ſuorum Superiorum, juxta eorum Regulas, & Conſtitutiones ſubjecti permanere, ibique verbum Dei prædicare, & Sacramenta adminiſtrare debeant, ſub obedientia tamen circa prædicationem & adminiſtrationem Sacramentorum tantum illius Epiſcopi, in cujus Diœceſi prædicabunt & Sacramenta adminiſtrabunt, liberè & licitè valeant, nec deſuper à quoquam moleſtari, perturbari vel inquietari debeant, & quamdiu ibidem permanſerint, ac eis propria Provincia à ſuis Generalibus conſtituta non fuerit, de Provincia Indiæ Orientalis ſui cujuſque Ordinis ſint, ac eſſe cenſeantur.

Religioſorum deſuper controverſias Epiſcopi cognoſcant, & graviora Papæ ſignificent.

§. 6. Quòd ſi forte aliquæ controverſiæ inter Religioſos dictarum Religionum (quod Deus avertat) oriantur, Epiſcopi locorum prædictorum pro tempore exiſtentes, tamquam Sedis Apoſtolicæ delegati, illas decidant ac terminent. Si verò graviora quædam negocia occurrerint, ea ad nos & Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros quanto citiùs ab eiſdem Epiſcopis referantur, ut quòd in illis ſtatui ac decerni debeat, matura conſultatione adhibita provideri poſſit.

Prohibitio ex Inſulis Philippinis & aliqua Indiarum Occidentalium parte, tranſeundi in Inſulas Japonicas.

§. 7. Cæterùm, omnibus & ſingulis Religioſis cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis & conditionis fuerint, ſub excommunicationis majoris, à qua non niſi à nobis, & Romano Pontifice, præterquam in mortis Articulo abſolvi poſſint, necnon privationis vocis, tàm activæ, quàm paſſivæ, ac dignitatum, adminiſtrationum & officiorum quorumcumque, necnon inhabilitatis ad illa, & alia in poſterum obtinenda ac exercenda, pœnis ipſo facto abſque alia declaratione incurrendis interdicimus & prohibemus, ne ex Inſulis Philippinis nuncupatis, ſive qualiber alia Indiarum Occidentalium, vel quæ pro partibus Indiarum Occidentalium nunc habentur, parte, ad illas pertinente, in Japonicas, ac alias illis proximas adjacentes, & finitimas Inſulas, Provincias & Regiones prædictas, etiam quorumcumque privilegiorum, eis vel ſuis Ordinibus à nobis & Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, in genere vel in ſpecie, etiam ſuper facultate prædicandi verbum Dei per univerſum Mundum, hactenus conceſſorum, ſeu in poſterum etiam concedendorum, approbandorum & innovandorum, niſi in illis de præſenti prohibitione, & interdicto ſpecialis, ſpecifica & expreſſa mentio, cum ſufficienti derogatione fiat, aut quovis alio prætextu, & quæſito colore, proficiſci & tranſire audeant vel præſumant. Et ſi qui hactenus, vel in poſterum ſecus fecerint, poſtquam moniti fuerint, ſtatim ſub eiſdem pœnis omni mora, & excuſatione ceſſante, ad dictas Inſulas Philippinas, vel alias partes Indiarum Occidentalium reverti, & redire omninò teneantur, & ad id per quoſcumque Judices Eccleſiaſticos ſub eiſdem & aliis eorum arbitrio infligendis pœnis cogi & compelli poſſint.

Juſſio publicandi hanc Bullam.

§. 8. Mandantes propterea univerſis & ſingulis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, ac cæteris Eccleſiarum & locorum etiam regularium Prælatis per univerſum Orbem conſtitutis, ut præſentes litteras in ſuis quiſque Provinciis, Civitatibus, Diœceſibus, Capitulis & juriſdictionibus ab omnibus inviolabiliter obſervari, & quoties ab Ordinum prædictorum Religioſis requiſiti fuerint, ſolemniter publicari curent & faciant.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obſtantibus interdicto & prohibitione, ac litteris dicti prædeceſſoris, aliiſque præmiſſis, necnon Apoſtolicis, ac Synodalibus, Provincialibus & univerſalibus Conciliis editis, ſpecialibus vel generalibus conſtitutionibus & ordinationibus, necnon prædictæ Societatis Jeſu, aliarúmque Religionum, Provinciarum & Regionum prædictarum juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, illis eorúmque Prælatis, Superioribus & perſonis, etiam particularibus, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus & aliis decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, in genere vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione aliàs de illis, eorúmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda eſſet, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, hac vice ſpecialiter & expreſſe, in quantum noſtris prohibitioni & interdicto, aliiſque præmiſſis adverſentur, harum ſerie derogamus, ac derogatum eſſe & cenſeri, neque illa ullatenus ſuffragari volumus & declaramus; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides exemptorum.

§. 10. Et quia difficile foret præſentes litteras, ubicumque uſus venerit, oſtendi & publicari, Volumus, ut earum exemplis etiam impreſſis, manu Notarii publici vel alicujus dictarum Religionum Secretarii ſubſcriptis, & perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, vel cujuſvis ex Generalibus prædictis ſigillo munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

An. 9. die 12. Decemb.

Datum Romæ apud St. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 12. Decembris 1600. Pontificatus noſtri Anno Nono.

LXXV.

Reformatio Regulæ Congregationis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, in Hoſpitalibus & extra degentibus.

Iſtam Congregationem approbavit Sixtus V. ut ſuprà in ejus Conſtitut. 25. Ex omnibus. lib. 2. Et iſtam Regulam primo conſtituit Gregorius XIV. ut ſuprà in Tomo 2. in ejus Conſtitut. 17. Illius. lib. 2.

Edita A. D 1600.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

SUprema diſpoſitione, cujus inſcrutabili providentia ordinationem ſuſcipiunt univerſa, ad Apoſtolicæ dignitatis apicem ſublimati, ex debito Paſtoralis officii nobis commiſſi, votis illis, quæ ad pauperum Chriſti infirmorũ neceſſitates ſublevandas, ac fœlicem progreſſum ad hoc inſtitutarum Congregationum faciunt, libenter annuimus, & quæ propterea per Chriſti fideles piè facta & ordinata fuerunt, ut firma, perpetua & illibata perſiſtant, Apoſtolico munimine roboramus, aliàſque deſuper diſponimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Sixtus V. iſtam Congregationem approbavit in ejus conſtit. cit. in rub.

§. 1. Dudum ſiquidem fœl. recor. Sixtus Papa V. certis cauſis adductus, ex certa ſua ſcientia Congregationem ſub vocabulo ſeu nomine Miniſtrantium Infirmis in Urbe conſtitutam, per quaſdam in forma Brevis confectas confirmavit.

Gregorius XIV. ejus Regulam confirmavit ſuprà in ejus Conſtitut. 17. Illius. lib. 2.

§. 2. Et deinde piæ memoriæ Gregorius Papa XIV. prædeceſſores noſtri, cùm accepiſſet dilectos Filios Camillum de Lellis modernum dictæ Congregationis Præfectum Generalem, & alios ejus ſocios, ad perficiendam & conſervandam unionem dictæ Congregationis quamdam vivendi formulam, juxta ea, quæ ad propoſitum ſibi finem conducere uſu didicerant edidiſſe, dictam vivendi formulam Motu proprio

per

per alias litteras approbavit, prout in ſingulis litteris prædictis.

In qua particulariter declaratur, quæ eſſet paupertas Confratrum.

§. 3. In quibus videlicet dicti Gregorii prædeceſſoris inter alia ſtatutum fuit, quòd paupertas dictæ Congregationis ita declararetur, ut Religioſorum eſſet paupertas Mendicantium eorum, qui nec ſinguli nec univerſi fructus ullos, ac reditus caperent, quæ verò neceſſaria eſſent, ea ex humili exercitio oſtiatim emendicando, vel ex eleemoſynis fidelium eis ſponte oblatis compararent.

Quódque eſſet officium Præfecti & Conſultorum.

§. 4. Prætereà, totius Congregationis Superioris Præfecti Generalis officium perpetuum eſſet, quoad viveret, ac Socios haberet quatuor, qui Conſultores dicerentur, quique pariter officium perpetuum gererent, dum Generalis Præfectus eſſet ſuperſtes.

Et eſſet major numerus laicorum quàm Sacerdotum.

§. 5. Necnon, quod longè major eſſe deberet laicorum, quàm Sacerdotum numerus, ac ii tantùm Sacris ordinibus deſtinandi eſſent, quos Præfectus Generalis, & Conſultores, vel de eorum licentia alii Superiores, non aptos modo ad ipſos ſacros ordines, ſed etiam ad Miniſterium dictæ Congregationis, ex conſtitutionum præſcripto, congruentes ac neceſſarios judicarent, pleniùs continetur.

Difficultates autem multæ ortæ ſunt circa regimen & regulam dictæ Congreg. Ideò de mandato hujus Pontif. infraſcripta reformatio conſtituta fuit.

§. 6. Cùm autem ſicut accepimus, multæ difficultates hactenus circa formulam, & vivendi modum & præſertim circa Miniſterium, & ſervitium infirmorum, necnon regimen, gubernium, manutentionem, & conſervationem dictæ Congregationis ortæ eſſent, & res multò aliter atque putatur eveniſſet, & propterea ſtatutis dicti Gregorii prædeceſſoris, quæ præſentibus expreſſa ſunt, derogandum, ſeu illa, & forſan alia immutanda, ſeu abroganda in toto vel parte eſſent, dilectus Filius Magiſter Antonius Seneca Notarius noſter, ac Prælatus Congregationis Reformationis Apoſtolicæ, cui hoc univerſum negotium examinandum commiſimus, cum dicto Camillo ac dilectis Filiis Blaſio Oppertis, & Sanctio Cicarello, ac Octaviano Variano, & Chromatio de Marino Conſultoribus generalibus dictæ Congregationis ſtabilierunt, & nobis retulerunt, ſeu propoſuerunt unam formam ſequentium ſtatutorum, quorum tenor talis eſt.

Confratres ſervire debent Infirmis, tàm circa ſpiritualia quàm corporalia opera miſericordiæ ubique.

§. 7. Cum omnis inſtituti noſtri ratio poſita ſit in operibus miſericordiæ, tàm corporalibus quàm ſpiritualibus exhibendis, in iis præcipue quæ ſpectant ad ægrotos in Noſocomiis (ubi licebit, & commodè fieri poterit juxta conſtitutiones edendas) ægrotis, tàm in ſpiritualibus quàm in corporalibus deſerviant, atque in eiſdem Noſocomiis dies noctéſque degant, & habitent; tunc verò Superiores noſtræ Religionis dabunt operam, ut à Noſocomiorum Gubernatoribus, ſeu Adminiſtratoribus dimittantur alii Sacerdotes, & mercenarii Miniſtri, quo facto, in eorum locum noſtri Patres & Fratres ſubſtituantur, ut in Noſocomiis diverſentur, & ſuccedant ad prædicta miſericordiæ, tàm ſpiritualia quàm corporalia munera obeunda. Quòd ſi aliquando illud tempus incideret, (quod Deus avertat) ut ad tollenda delictorum, vel diſſenſionum ſemina, quæ ex humana imbecillitate ſuboriri poſſunt, Sanctitas D. N. perpetuam illam habitationem, & ægrotorum curam, ut ſupra dictum eſt, in aliquibus, aut in omnibus Noſocomiis removendam cenſeret, tunc Patres, Fratréſque noſtri omninò obſtricti ſint, ac teneantur ſui inſtituti vim incolumem cuſtodire, quæ ſita eſt in eo, ut ægrotis, ſpiritualiter & corporaliter deſerviant, cum ſolitis viſitationibus, ac excubiis nocturnis diurníſque juxta conſtitutiones edendas.

Niſi hec ſervitium in Noſocomiis fiat, Fratres non ſint ſubjecti Superioribus illorum, ſed ſuæ Religionis.

§. 8. Ut autem hoc ægrotorum ſpirituale & corporale ſervitium, & Miniſterium, conſtans & perpetuum ſit, ac quemadmodum Religioſos decet, illud exequamur, Volumus, ut antequam in aliquod Noſocomium noſtri ad ægrotis inſerviendum recipiantur, inter alias conditiones, ac pactiones, quæ cum ejus loci Gubernatoribus, ac dominis convenienda erunt, illa ſit præcipua, ne Patres, Fratréſq; noſtri, qui ſuam operam circà illius loci ægrotos impendent, aliorum quorumcumq; etiam Superiorum, ac Dominor. eorundem Noſocomiorum, quàm Religionis noſtræ obedientiæ ſubjecti ſint. Igitur ad nullum laicorum auctoritas deferenda eſt præcipiendi noſtris, aut quoquo modo ſeſe ingerendi in ea quæ pertinere ad perſonas, miniſteriúmque noſtrorum videbuntur. Quia verò prædictum Miniſterium, & perpetua noſtrorum in Noſocomiis habitatio, non ex noſtræ Religionis voluntate, ſed ex Dominorum Præſidum & Gubernatorum externorum auctoritate dependet, idcircò ſtatuimus, ut ſi ob eam quam diximus cauſam dicti Miniſterii noſtri munus exequi nequiverimus, nihilominùs tamen noſtra Religio obſtricta teneatur, ac inſerviendi Noſocomiorum ægrotis utroque miſericordiæ Miniſterio ex inſtituti noſtri obligatione permaneat, ut ſuprà demonſtratum eſt.

Emittentes profeſſionem quatuor ſolemnia vota emittent.

§. 9. Omnes & ſinguli Patres, Fratréſque, qui poſthac ad habitum, & diſciplinam noſtræ Religionis admittentur, poſtquàm emiſerint illa tria ſolemnia cæterorum Religioſorum vota Paupertatis, videlicet, Caſtitatis, & Obedientiæ, debebunt quartum prætereà ſolemne votum emittere, quo nimirùm voto Deo promittant, ſe infirmis, & præcipuè in Noſocomiis degentibus in ſpiritualibus & corporalibus neceſſitatibus ſervituros, in quo tamquam in fundamento omnis inſtituti noſtri ratio conſtituta eſt; hoc verò quartum votum æque volumus omnibus noſtris, tàm Sacerdotibus quàm Fratribus eſſe commune, ſic ut omnes qui in hoc inſtituto Deo vitam ſuam dedicare voluerit, hujus quarti voti religione teneantur; ejus autem formula erit hæc, quæ ſequitur, eámque in Profeſſione facienda ſinguli pronuntiabunt.

Formulæ dictæ Profeſſionis.

§. 10. Ego N. profeſſionem facio & promitto Omnipotenti Deo, coram ejus Virgine Matre & univerſa cœleſti Curia, ac omnibus circumſtantibus, & tibi admodùm Reverendo Patri Generali Religionis Clericorum Regularium miniſtrantium Infirmis, locum Dei tenenti, & ſucceſſoribus tuis, (vel tibi Reverendo Patri Provinciali, vel Præfecto talis loci, & alii nomine & vice Præfecti Generalis, & ſucceſſorum ejus locum Dei tenenti) perpetuam Paupertatem, Caſtitatem & Obedientiam, & perpetuò inſervire, (quod eſt præcipuum noſtri inſtituti miniſterium) pauperibus infirmis, quos etiam peſtis inceſſerit, ſecundùm formam vivendi contentam in litteris Apoſtolicis noſtræ Religionis Miniſtrantium Infirmis, & in ejus conſtitutionibus, tàm editis jam quàm in poſterum edendis. Lecta profeſſione à novo Profeſſo, admittens ad profeſſionem dicat. Et ego N. auctoritate, qua fungor, accepto profeſſionem tuam, & unio te corpori myſtico noſtræ Religionis. In nomine Patris & Filii & Spiritus ſancti, Amen. Vel ego N. nomine & Vice Reverendi Patris noſtri Præfecti Generalis auctoritate, qua fungor, accepto profeſſionem tuam, & unio te corpori myſtico noſtræ Religionis, in Nomine Patris & Filii & Spiritus ſancti, Amen.

Vota ſimplicia quotannis renovanda.

§. 11. Illud præterea ſtatuimus, ut omnes & ſinguli Patres ac Fratres, ſive qui tunc in Religione ſunt, ſive qui in poſterum futuri ſunt, poſt quatuor hæc ſolemnia vota, ſtatim & immediatè alia quæ ſequuntur ſimplicia vota emittant, quæ ſemel ſuſcepta ſemper obſervent, nec per quemcumque Jubilæum etiam Anni Sancti à Sanctiſſimo Domino noſtro conceſſum aut concedendum, nec ob cauſam quamcumque à ſequentibus votis ſimplicibus abſolvi poſſint, quæ de more quotannis renovare debebunt eo die, qui Sanctæ Crucis Inventioni ſacer eſt.

Primum votum ſimplex non immutandi præſcriptum modum, inſerviendi infirmis, in Noſocomiis.

§. 12. Primum igitur ſimplex votum eſt, quo ſpondent ſe nunquam acturos, nullóque tempore, quantum erit in ipſis, aſſenſuros, ut mutetur vel alteretur præſcriptus ægrotis inſerviendi modus in Noſocomiis, tàm in ſpiritualibus quàm in corporalibus, ut ſuperius dictum eſt, niſi juſtis de cauſis fieret, ut

vali-

Digitized by Google

validiùs & vehementiùs adſtringendus (auctoritate tamen Apoſtolica) videtur.

Secundum votum ſimplex non recipiendi adminiſtrationem redituum Noſocomiorum.

§. 13. Secundum, ſe numquam daturos operam nulloque modo conſenſuros, ut redituum adminiſtrationem aut Noſocomiorum dominium habeant, atque poſſideant, quo majori eum animi puritate ſe totos in ægrotantium miniſterium ſpirituale & corporale convertant.

Tertium votum ſimplex non procurandi Prælaturas.

§. 14. Tertium, ſe numquam curaturos, ne indirectè quidem, ut in aliquam prælationem, vel dignitatem in Religione, & neque acturos, nec quantum in ſe fuerit conſenſuros, ut extra Religionem in prælationem aliquam vel dignitatem eligantur vel promoveantur, niſi ſub pœna peccati à ſummo Pontifice coacti.

Quartum votum ſimplex manifeſtandi procurantes eas.

§. 15. Quartum, ſinguli promittent ſe Religioni vel Conſultæ generali manifeſtaturos, ſi quem ex noſtris ſcirent aliquid prædictorum duorum, prælationem videlicet, ſeu dignitatem intra vel extra Religionem curare, ſeu prætendere.

Excommunicatio Papæ reſervata contra procurantes dominium, vel adminiſtrationem redituum Hoſpitalium.

§. 16. Quoniam verò noſtrorum Religioſorum eſt, cæteris curis prætermiſſis, propter divinum dumtaxat amorem, nudo ac puro miniſterio miſericordiæ ſpiritualis pariter & corporalis erga ægrotos in Noſocomiis defungi, idcircò ne quando noſtrum hoc inſtitutum convelli aut labefactari poſſit, quo dominorum etiam Gubernatorum Noſocomiorum omnia ſuſpicio tollatur, decernimus ad validiorem firmitatem hujus Ordinis obtinendam ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, cujus abſolutio Sedi tantum Apoſtolicæ reſervetur, ne quiſquam ex noſtris Patribus & Fratribus, ſive Generalis ſit, ſive Conſultores, ſive Provincialis, vel quacumque dignitate fungens, ſive per ſe, ſive per alios directè, vel indirectè recipere Noſocomiorum dominium, aut jus nullum, vel quamlibet eorum adminiſtrationem vectigalium ſeu redituum audeat, vel præſumat; imò quantum erit in ipſis numquam aſſentient, ut hujuſmodi curæ vel adminiſtrationes à Religione admittantur, cùm nudum ac purum animarum & corporum ægrotantium miniſterium ſit tantummodò à noſtris amplectendum.

Sacerdotum munus circa infirmos.

§. 17. Quamquam Sacerdotes ex officio, (quod illorum eſt proprium) ad Sacramenta Eccleſiæ adminiſtranda incumbere debebunt, utpotè ad ægrotorum confeſſiones audiendas, ad Sacratiſſimam Euchariſtiam conferendam, ad Extremæ Unctionis Oleum ægrotantibus adhibendum, ad Sacrum Miſſarum Sacrificium faciendum, ad mortuos ſepulturæ mandandos, & ad agonizantium animas diu noctuque Deo commendandas, tamen ut voto ſatisfaciant, quod corporale & ſpirituale miniſterium amplectitur, manus etiam ad aliquas corporales miſericordiæ functiones afferant, cujuſmodi ſunt illæ, ægrotantibus cibum ſubminiſtrare, pituitoſas linguas eorumdem detergere, ora colluere, confovere frigida membra, cæteraque hujus generis charitatis officia. Conceditur etiam iiſdem Sacerdotibus, (quibus tamen per Superiores licebit) ut reliqua quoque Fratrum miniſteria corporalia, quæ eorum propria ſunt officia, circa ægrotantium neceſſitates exercere poſſint.

Fratrum miniſteria circa infirmos.

§. 18. Item, quoniam ad proprium Fratrum officium pertinet infirmis in miniſterio corporali ſervire, videlicet ægrotantibus adeſſe, vigilias & excubias conſuetas peragere nocturnas atque diurnas, lectulos ſternere, menſas eſcarias apponere & amovere, cibos & fercula deferre, illos cibato reficere, cibum ſi ſit opus in os inſerere, linguas repurgare pituitoſas, infirmos attollere ſubditis ſi neceſſe fuerit ulnis, algentes calore confovere, medicatus potiones, ſyrupos & pharmaca ſuis temporibus afferre, corporis cauteria curare, Medicos aut Chirurgos comitari, & cætera id genus officia præſtare, ut tamen ipſorum Fratrum voto ſatisfiat, quo miniſterium etiam ſpiritualis miſericordiæ continetur (ad quem finem potiſſimùm omnia noſtrorum conſilia referenda ſunt, quandoquidem animarum curatio verus eſt inſtituti noſtri ſcopus) ideò Fratres ad peccatorum exactam confeſſionem & communionem, Infirmos præparabunt, eoſque ad patientiam, & ad benè moriendum diſponent. Prætereà quædam alia Sacerdotum propria miniſteria, à Superioribus tamen obtenta facultate, præſtare poterunt, uti pauperes infirmos Chriſtianam doctrinam docere, eoſdem in articulo potiſſimùm mortis ad fidei proteſtationes faciendas hortari, & agonizantium animas Deo commendare, aliaque ſimilia pietatis officia eiſdem impendere.

Quinumerus iſtorum Miniſtrorum debeat ſtare in Hoſpitalibus, & qui ſæcularium mercenariorum.

§. 19. Atque ut facilius impleatur miniſterium noſtrum, quibus in Noſocomiis, vel propter rei familiaris anguſtias, vel propter aliam quamlibet difficultatem, neceſſarius Patrum ac Fratrum numerus ad prædicta charitatis officia obeunda, ali & ſuſtentari non poteſt, cùm major numerus noſtrorum eſſe debeat, miniſtrorum mercenariorum numero, qui in ipſis Noſocomiis haberi ſolitus eſt, ſæcularium enim corpora robuſtiora ſunt, atque validiora, quàm Religioſorum, ſtatuimus, ut Pater Generalis & Conſultores vel Provinciales ſeu alii Religionis Superiores, diligentiam adhibendam curent, ut neceſſaria vitæ præſidia, victus, veſtituſque noſtris Patribus & Fratribus ſupra numerum prædictum mercenariorum in eiſdem locis degentibus, ſubminiſtrentur. Decernentes prætereà, ut miniſtri ſæculares & mercenarii advocentur, Noſocomiorum mercede conducti, ut molis onera tollant, gravioriſque ponderis vaſa vel ænea vel lignea, crateres, curriculos, lebetes & labra, grabatos, culcitras paleatas, anaclinteria, accubitorias ſpondas tranſportent, prunas in clibanum, & in focum ligna componant atque ſuccedant, aquam potoriam excoquant, faſciculos ſive ſarcinas indumentorum ægrotantium portent, ſordidas veſtes abluant, & ad fœminarum lavacra deferant, demortuos efferant, & ſepeliant, capſulas & unguentorum ac oleorum repoſitoria, Chirurgos atque unctores ſequendo circumferant, Noſocomiorum pavimenta verrant, atque lavent, ænea, vel lignea vaſa tergant, polubra, matulas, catillos, & alia hujuſmodi purgamentorum vaſa egerant, nec quiſquam ex noſtris ad prædictum miniſteriorum genus exequendum teneatur, nec compellatur, cùm robuſtiorum opera ſint, quæ quidem à prædictis mercenariis meliùs exiguntur.

Hi Miniſtri Officia hic enunciata in Hoſpitalibus non exerceant.

§. 20. Statuimus etiam, ne quiſquam ex noſtris in Noſocomiis munere Unctoris, Clyſterarii, Coqui, Cannavarii, Diſpenſatoris, Cuſtodis veſtium, Pharmacopolæ fungatur, neque ſtultorum ſeu dementium curam gerat, neque cæteris omninò hujus generis muneribus præficiatur. Quòd ſi morbi difficultas aliqua major, vel alicujus gravioris impedimenti neceſſitas Patreſque Fratreſque noſtros urgebit, ita ut explere officii ſui partes, & miniſterium hoc ſpiritualis & corporalis miſericordiæ exequi non poſſent, tunc ut in ſupplementum ad tempus, Noſocomiorum impenſis, mercenarii conducantur, quoad ea neceſſitas urgebit, qua cedente, ſuccedant iterum noſtri, mercenarii verò dimittantur.

Continua habitatio Fratrum in Hoſpitalibus, & eorum commutatio.

§. 21. Conſtituitur etiam ut omnes & ſinguli tantummodò Fratres, qui ægrotantium curæ in Hoſpitalibus deſtinati fuerint, debeant in eiſdem Hoſpitalibus in ſingulos menſes per tres hebdomadas commorari, habitare, degere, pernoctare, & alimoniam, ac cibum ſumere; at quartam verò uniuſcujuſque menſis hebdomadam, in Profeſſorum noſtrorum Domibus aut in locis animi relaxationibus aſſignatis, Præfecti arbitrio, conſumēt. Permittitur tamen quòd ſi aliqui ex prædictis Fratribus pro ſua devotione, & pia voluntate voluerit totum ipſum mēſem apud eoſ-

dem Noſocomiorum ægrotos explere, id efficere poſſit, ex dicti Præfecti licentia. Quod ſi accidet, ut in aliqua noſtrorum Domo major numerus degat, quàm Noſocomiorum miniſteria poſtulabunt, in hoc caſu liberum erit Præfecto illius domus, Fratrum vices permutare, quemadmodum, & quo tempore convenire judicaverit. In quibus Urbibus, Oppidis & locis (ut ſunt initia rerum recenter inchoatarum) noſtri nondum Domum formatam, ſed habitationem tantummodò intra Noſocomia habebunt.

Sub obedientia tamen Superiorum Congregationis.

§. 22. Volumus, ut in his locis per id tempus diverſentur, & degant ſub Præfectorum, & aliorum Officialium obedientia, quos ad hujuſmodi officia exequenda noſtra Religio in Domibus formatis creare conſueſcit.

Qui deputandi ſint in Hoſpitalibus, & à quibus.

§. 23. At in quibus Urbibus, Oppidis locisque non ſolùm formatam Domum, ſed etiam certam habitationem noſtri in Noſocomiis habebunt, prædictarum Domorum Præfecti eligent Superiores, nimirum Sacerdotem unum, penès quem regimen & cura cæterorum Sacerdotum ac Fratrum in eiſdem Noſocomiis commorantium erit; Fratrem item unum Infirmarium, cujus officium erit cæteris fratribus præeſſe in iis dumtaxat rebus, quæ ad functiones pertinent corporales circa ægrotos. Intelligat tamen dictus Frater Infirmarius ſibi nullum jus eſſe datum cuilibet ex Fratribus injungendi pœnas, quas ſi neceſſe fuerit, prædictus Pater exiget, qui Patrum & Fratrum omnium curam geret.

Oblati recipi poſſunt, abſque aliqua votorum profeſſione.

§. 24. Ne quando verò charitatis fervor intepeſcat, aut impediatur in noſtris Fratribus in miniſterio pauperum ægrotantium deſtinatis, nec ſollicitudinibus domeſticis, nimiiſque occupationibus, (ut uſu multorum annorum evenire comperimus) eorum ſpiritus obruatur, ſtatuimus ut ad hæc domeſticorum negotiorum, & famularium miniſteriorum munera peragenda, devoti ac pii homines ſub Oblatorum nomine, cooptentur, qui ſine ulla votorum noſtrorum promiſſione, nec profeſſione, voluntarii ſe totos prædictis in Domibus noſtris miniſteriis impendant.

Fœminis ægrotantibus Sacramenta quomodo adminiſtranda.

§. 25. Volumus etiam, Deo adjuvante, ut in illis dumtaxat Noſocomiis, ubi noſtris, ut ſuprà dictum eſt, certus habitandi locus erit, fœminis ægrotantibus Sacramenta diu noctuque noſtri adminiſtrent, ſed agonizantium prædictarum animis, interdiu tantùm, non noctu commendentur, juxta conſtitutiones edendas.

Facultas Superiorum, diſpenſandi cum inhabilibus ad onera ſuprà dicta.

§. 26. Verùm quia Patres & Fratres, qui hoc tempore in Religione vivunt, ob ſuperiorum temporum labores, infirmi & quaſi inhabiles reperiuntur ad hæc onera modo præſcripto ſuſtinenda, ad quæ priùs ex inſtituti obligatione minimè tenebantur, propterea decernitur, ut Præfecti, Superioresque majores noſtræ Religionis diſpenſare debeant ac teneantur, cum omnibus prædictis Patribus, & Fratribus præſentibus, qui ad prædictos labores denuò adjunctos circa miniſterium ſpirituale, & corporale Hoſpitalium exequendum non ſe ipſos aptos ſentient nec habiles judicabunt. Decernentes tamen omnes Patres, & Fratres præſentes, teneri miniſterium corporale & ſpirituale ægrotantium in Hoſpitalibus dies noctesque exequi, quemadmodum obſtricti tenentur illi Patres & Fratres, qui mittentur è noſtris Domibus ad ægrotis inſerviendum in Noſocomiis, in quibus tamen non habitant, ut ſuprà conſtitutum eſt.

Capitulum generale ſexto quoque anno celebrandum erit, & adeſſunt Officiales hic enunciati.

§. 27. Capitulum generale ordinario ſexto quoque anno celebretur, cui Capitulo intereſſe debent Pater Generalis, Conſultores generales, Arbiter Conſultæ generalis, Procurator generalis, Secretarius dictæ Conſultæ & Provinciales, præterea ex ſuis quibuſque Provinciis ſinguli cum duobus ſocius vocalibus, quorum alter Sacerdos, alter Frater erit à ſuis Provincialibus Capitulis electi & attributi. Statuimus etiam ut Fratres profeſſi, qui hoc tempore in noſtra Religione vivunt, & ſacris ordinibus initiati ſeu initiandi ſunt, eligi poſſint, & in hoc generale Capitulum convenire eo jure, quo Patres, verum in poſterum qui futuri ſunt, hujus juris erunt expertes, & in illis eligendis modus præſcriptus obſervandus eſt, id eſt unus Sacerdos, & unus Frater.

Generalis per ſex annos præfecturam gerit.

§. 28. Præfectus Generalis poſt mortem hujus qui perpetuus eſt, ſex annos præfecturam geret, quæ quidem præfectura ſemel una tantum vice, cum auctoritate Summi Pontificis prorogari in alterum ſexennium poſſit, qui exacto generalatus ſexennii tempore, niſi ad aliud officii munus eligetur, ad ſuum privati, ſubditique locum redibit, nulla prærogativa, nulloque titulo honoris, aut nominis inſignitus.

Conſultores generales ſexto quoque anno eligantur.

§. 29. Ex quatuor Conſultoribus Patris Generalis duo Sacerdotes erunt & duo Fratres, qui quidem Conſultores id officium quemadmodum Generalis Præfectus ſexennium obtinebunt. Similiter etiam, ut ſuprà definitum eſt, quoad ſuperſtes erit præſentis temporis Præfectus Generalis, cujus item Generalatus perpetuus eſt, tàm dictum Capitulum, quàm electio dictorum Conſultorum ſexto quoque anno facienda eſt.

Electioque ſemper fiat in Capitulo generali.

§. 30. Item decretum eſt, ut ſupra dicti Pater Generalis, Conſultores & Arbiter Conſultæ, ſemper in generali Capitulo eligantur.

Deficiente Generali, primus Conſultor erit Vicarius Generalis &c.

§. 31. Quòd ſi Generalis intra prius triennium ſuæ præfecturæ mortem obibit, qui primus Conſultor generalis erit eo tempore, ſuccedat in ejus locum in tres illos priores annos, unius tantùm ſuffragii jure, & Vicarii generalis nomine contentus, in Conſultoria autem ſuccedentis locum ſubſtituatur Arbiter, qui in ordine ſuæ proferendæ ſententiæ conſeſſus ultimum locum inter Conſultores Sacerdotes tenebit, circumactis autem prioribus tribus annis Capitulum generale cogendum eſt, quo in Capitulo novi Generalis electio facienda eſt. At verò ſi intra poſterius triennium Generalis Præfectus è vita deceſſerit, decernimus ut idem primus generalis Conſultor, Vicarii generalis nomen & perſonam gerat in ſex tantùm menſes, quo tempore teneatur indicere & cogere generale Capitulum, in quo Generalis Præfectus creandus eſt. Simul illud adverti debet, ut quotieſcumque novi Generalis fiet electio, creari pariter debeant Generales, Conſultores, & Conſultæ generalis Arbiter, ex quibus ſi aliquis intra ſupradictum ſexennium deficeret, obſervetur quod in Capitulis generalibus ſtatutum vel ſtatuendum erit.

Definitores Capituli Generalis, eorumque munus.

§. 32. Præterea in Capitulis generalibus quatuor Definitores, ex antiquioribus, & expertioribus Patribus & Fratribus Capituli eligantur, ex Patribus Sacerdotes duo, totidemque ex Fratribus, qui ſimul omnes unà cum Patre Generali veluti Præſidente, debent examinare, perpendere, approbare vel improbare, res quæ ſuggerentur ut ad Capitulum referri debeant, & nemini liceat, nec quiſquam poſſit quicquam ad Capitulum referre, quod non ante cognitum, examinatum & approbatum à ſupra dictis Patre Generali, & Definitoribus fuerit. Quocircà poſt obitum hujus Patris Generalis præter quatuor ſupra dictos Definitores, eligendus erit etiam Præſidens Capituli, qui unà cum Definitoribus cognoſcet, expendet, approbabit vel improbabit res ad Capitulum aut referendas, aut ſecus ad quas approbandas vel refutandas ea ratio ſuffragiorum habenda eſt, ut id fiat, quod major numerus ſuffragiorum faciendum eſſe cenſuerit.

§. 33. San-

Superiores Religionis ſunt eligendi ex numero vocalium Sacerdotum.

§. 33. Sancitur etiam, ut Præfectus Generalis, Arbiter Conſultæ, Procurator generalis, Secretarius dictæ Conſultæ, Provinciales, Viſitatores, Præfecti Domorum profeſſarum, & Novitiatuum, & generalium Valetudinariorum, & Præſidens Capituli generalis omninò cooptantur, & eligantur ex corpore & numero vocalium Sacerdotum. At verò cæteri ſubordinati Officiales, cujuſmodi ſunt Miniſtri, ſubminiſtri, rerom domeſticarum Providitores, ac eleemoſynarum Procuratores, Saeriſtæ vel æditui, conſtitui poterunt ex numero fratrum etiam non vocalium, dummodò propter has occupationes nihil earum rerum omittatur, quæ circa curam ægrotorum ex dictorum fratrum ſedulitate requiruntur.

Conſultores Provincialium & Præfectorum.

§. 34. Omnes Provinciales, item Præfecti Profeſſarum Domorum & Novitiatuum & Valetudinariorum generalium, ſinguli binos Conſultores, Sacerdotem unum, alterum fratrem habebunt, quorum Conſultorum vota dumtaxat conſultiva erunt, non deciſiva.

Fratres, propriè dicuntur qui Sacerdotes non ſunt. Præcedentia quæ ſit inter eos.

§. 35. Animadvertendum tamen eſt, quoties mentio ſit fratrum eligendorum, illos tantùm fratres à nobis intelligi, qui ad Sacerdotium deſtinati non ſunt.

§. 36. Statuimus etiam, ut inter fratres, ad quorum numerum referuntur omnes quicumque Sacerdotes non ſunt, nullus præcedendi & ſubſequendi ordo ſervetur, præterquam in Capitulis tàm Generalibus quàm Provincialibus & localibus, in quibus habenda eſt ratio dignitatum & perſonarum.

Præcedentia inter Sacerdotes.

§. 37. Idem decernimus de Patribus, hoc eſt Sacerdotibus, hos enim tantummodò Patres appellari & nominari, & ſic in noſtra Religione intelligi perpetuò volumus, inter quos Patres nullum obſervabitur dignitatis aut loci diſcrimen, nec præcedentia, niſi in ſupra dictis Capitulis, in quibus ſi loquimur de Patribus, & fratribus præſentis temporis, primum ſententiæ locum, & primi loci dignitatem obtinebunt, qui Religionem priùs ſunt ingreſſi, ſi verò de futuris, præcedere debebunt, qui primùm profeſſionem ediderint.

Examinatores Novitiorum, ipſorumque numerus & ſuffragia.

§. 38. In Domibus profeſſis, in quibus Novitii erunt admittendi, quatuor Examinatores Novitiorum eligantur à Patribus, & Fratribus vocalibus ſimul, ſine ſuffragiorum diſtinctione, quorum Examinatorum duos Sacerdotes, & duos Fratres eſſe oportebit, quod ſi evenerit dum de aliquo Novitio approbando ſuffragia feruntur, ut æqualis eſſet ſuffragiorum numerus, in eo caſu Præfectus quinti ſuffragii jus habebit, ad eamque partem acceder, quæ meliùs ſentire, & judicare videbitur, & quod ita conſtituetur, firmum erit.

Ætas Novitiorum.

§. 39. Nullus poſthac Novitius ad Religionem minor octodecim annis natu, nec quinqua & quadraginta grandior admittatur, niſi tamen habito ad majorem aliquam, evidentemque Religionis utilitatem reſpectu, ſi ſecus Patri Generali, cjuſque Conſultoribus videretur.

Novitii exacto biennio ad ſtudia promoveantur.

§. 40. At ſi cum aliquibus octodecim annis natu minoribus eſſet diſpenſandum, id nullo modo concedi debet, niſi quibus ſaltem ſextus decimus annus expletus erit, ii porrò Novitii ad habitum Religionis admiſſi, ut ad ſtudia, ſi linguam Latinam intelligunt, deſtinentur, poſtquàm biennium in Novitiatu peregerint, ad Religionis ſtudia promoveantur, quæ erunt Humaniores literæ, Logica & caſus Conſcientiæ, quæ quidem ſtudia omni cum perfectione ſunt à prædictis addiſcenda, cùm illud præcipue requiratur in noſtris, ut promptiſſimi, reſoluti, perfectiſſimique Caſuiſtæ ſint, præſertim quibus ex officio convenit, & Domi docere diſcipulos noſtros, & foris ſine ulla dubitationis hæſitatione conſcientiæ nexus exolvere, & Sanctiſſima Eccleſiæ Sacramenta fidelibus miniſtrare, cùm hoc potiſſimum noſtri inſtituti ratio requirat. Simul illud volumus ab iis qui vigeſſimum primum annum excedentes ad Religionem admitti petunt, ut in iis ea ſit litterarum facultas, ut continuò poſſint ad Conſcientiæ caſus diſcendos applicari. Qui verò Latinam linguam non intelligent, in Fratrum numerum literas non diſcentium cooptentur.

Novitiorum biretum.

§. 41. Nulli Novitiorum, tàm eorum qui literis operam daturi ſunt, quàm eorum qui Domino in ſimplicitate abſque literis ſervient, geſtare liceat pileum quadratum presbyteralem, quoad in Novitiatu legitimum tempus exegerit, fratribus ſacris ordinibus initiatis exceptis.

Omne literarum ſtudium interdicatur Noviriis ante biennium.

§. 42. Interdicimus prætereà omnibus Novitiis, qui ſtudiis ſunt applicandi, ut ſupra diximus, omnem ſtudiorum tractationem, niſi Novitiatum ante peregerint, qui quidem exercitandi ſunt non ſolùm in functionibus ſpiritualibus, ſed etiam indiſtinctè in Noſocomiorum exercitationibus, juxta Conſilium & auctoritatem ſuper his, qui in Novitiis inſtituendis reſpicere & conſulere debebit inſtitutionis formulam illàm, quæ ad Novitios in Domino, & ſpiritualiter, & corporaliter dirigendos tradetor.

ExamenNovitiorum ſexto quoque menſe fiat.

§. 43. Præfecti Domotum profeſſarum, cum ſuis Conſultoribus, item Examinatores & Magiſtri Novitiorum, ſi tamen erunt, cum Patre & fratre Infirmario Superioribus noſtrorum qui in Noſocomiis cohabitant, ſin minùs prædicti abſque dictis Patre, & Fratre Infirmario, ſexto quoque menſe congregentur, & in ſingulorum Novitiorum, quos inſtituendos acceperint, vitam & mores inquirant, deinde de ſingulis ſecreta vota deciſiva ferantur, ut illi dumtaxat in Novitiatu retineantur, aut inde dimittantur, quos retinendos aut dimittendos votorum major pars in Domino judicaverit. Veramtamen Præfectis Domorum profeſſarum, aliiſque majoris poteſtatis Superioribus liberum eſſe volumus, ut è Novitiatu dimittere poſſint, per ſeipſos, quos dimittendos cenſuerint, nullis initis ſuffragiis cæterorum, ſi intra quodlibet ſex menſium ſpatium in aliquo Novitio, aliquod publicum vel occultum delictum compererint, aut aliud quodpiam impedimentum, quo ſatis conſtaret, illum minimè futurum ad Religionem idoneum. Si tamen illorum examinibus intervenire Superiores majoris poteſtatis voluerint, hoc eſt Pater Generalis, Conſultorèſque generales, qui cum eo illo tempore reperirentur, aut Provincialis, aut Viſitator generalis, præmonitis ante Præfectis, tùm illorum conventus expectetur, etiamſi ſemeſtre ſpatium prorogandum eſſet, maximè verò ſi proximum profeſſioni ſemeſtre in illo um adventum incideret, ii nimirum Superiores majoris poteſtatis, cum ſupra dictis Superioribus deputatis convenire debebunt ad ſuffragia ferenda, & quod major pars faciendum cenſuerit, id fiat.

Habitatio Novitiorum communis.

§. 44. Omnes Novitii tàm illi qui literis operam navare debent quàm qui non debent, in Novitiorum Domibus habitabunt, atque hæc habitatio communis erit utriuſque Status & in Novitiatu communis omnium erit cura, & diſciplina, ſub regimine eorum, qui Magiſtri pariter & Præfecti, & Superiores illarum Domorum erant.

Quartum votum indiſtinctè emittendum abſoluto Novitiatu.

§. 45. Omnes ii qui ad Religionem admittentur, abſoluto Novitiatus ſui tempore, ſi apti judicati fuerint quartum votum ſolemne ægrotantibus ſerviendi ſpiritualiter & corporaliter, ut ſuprà dictum eſt, indiſtinctè emittant, quo facto, ad id exequendum ſeſe accingant, quod Superiores, qui locum Dei obtinent, ipſis injungent.

Fundatio domorum Novitiorum.

§. 46. Novitiorum noſtrorum Domus, in illis potiſſimùm Civitatibus, Oppidis & locis conſtituantur, ubi noſtra Religio commodum habebit in Noſocomiis habitandi locum, ut infirmis miniſtrent. Relinquimus tamen Patri Generali & Conſultoribus generalibus, aut quibus ipſi mandaverint, liberam

poteſtatem fundandi hujuſmodi Novitiatus in aliia etiam Civitatibus & locis, in quibus intra Noſocomia neque miniſterium, neque habitatio noſtrorum collocata eſſe, aut collocari poſſet, modò tamen in illis Civitatibus, Oppidis & locis Noſocomia repetiantur, in quibus noſtri integrè eaercere poſſint inſtituti miniſteria.

Jus ſuffragii activi & paſſivi non datur ante decennium.

§. 47. Nullus ex Patribus & Fratribus, qui noſtræ Religionis miniſterio ſeſe in poſterum emancipare voluerint, jus utriuſque ſuffragii activi, vel paſſivi conſequetur, niſi poſt decem Annos in profeſſione tranſactos in bono exemplo, & mortificatione, ſi tamen habiles, idoneique judicabuntur à Patre Generali ejuſque Conſultoribus, qui ob Religionis neceſſitates diſpenſare poterunt cum iis quos idoneos judicabunt, modò non prius id fiat, quàm poſt eapletos quinque profeſſionis annos.

In omnibus domibus numerus Religioſorum præfigatur ſecundum eleemoſynas.

Idem juſſit S. D. N. Paulus V. in conſtit. 7. Sanctiſſimus in Tomo 3.

§. 48. Statuimus, ne poſthàc ulla in Domo, quæcumque illa ſit, cujuſque Provinciæ, major noſtrorum numerus alatur, quam quotidianarum eleemoſynarum largitas patiatur, in numero verò noſtrorum conſtituendo illa cautio adhibenda ſancitur, ut in aliquibus locis plures Sacerdotes quàm Fratres, & è contra in aliis, plures Fratres quàm Sacerdotes conſtitui debeant, prout ipſorum locorum eonditio poſtulabit, quo liberiùs & perfectiùs inſtitui noſtri miniſteria caequantur, non ſolùm in ægrotis Hoſpitalium, in neceſſitatibus ſpiritualibus & corporalibus curandis, ſed etiam in iis viſendis qui ſparſim in civium privatorum Domibus, & Carceribus ægrotant, & in agonizantium animis Deo ritè commendandis, quod omninò obſervandum, & in Religione noſtra poſthàc ſemper cuſtodiendum ſtatuimus, non obſtante clauſula Bullæ fœlicis memoriæ Gregorii Decimi-quarti Pontific. Max. ad ea verba Noſtri inſtituti ratio poſtulat, ut longè major eſſe debeat Laicorum, quàm Sacerdotum numerus.

Fratres profeſſi pileo Presbyterali uti poſſint.

§. 49. Omnes profeſſi Fratres, tàm illi qui nunc vivunt, quàm qui venturi ſunt in Religionem noſtram, quadrato Presbyterorum pileo uti poſſint, non autem tonſura Clericorum, iis exceptis, qui aliquem ordinem conſecuti, deinceps ad Sacerdotium præparantur.

Habitus omnium ſit uni formis.

§. 50. Tunica & pallium noſtrorum Patrum, & Fratrum, ex ejuſdem qualitatis panno eademque forma, & prolixitate eſſe debeant, induentes ſe uti pauperes & honeſti Sacerdotes.

De habitu extat Bulla Sixti V. cit in rubr.

§. 51. Etenim multorum annorum experientia compertum eſt, profeſſorum noſtrorum Domos alere, ſuſtinere, ac manutenere non poſſe Novitios, nec alios infirmos ad obeunda noſtri inſtituti munera inhabiles, ſancitur, ut noſtra Religio poſthàc in ſingulis quibuſque Provinciis poſſit erigere unum vel plures Novitiatus, nec non unum vel plura valetudinaria generalia pro noſtris profeſſis infirmis & inhabilibus, pro quorum dumtaxat Novitiatuum, & Generalium valetudinariorum ſuſtentatione & manutentione, ipſa Religio capax ſit omnium bonorum ſtabilium, cenſuum, redituum, legatorum & aliarum ſubventionum tàm temporalium quàm perpetuarum. Generalis autem & Conſultores facultatem habebunt mittendi in dicta Valetudinaria generalia eos infirmos & inhabiles, quos ipſi vel alii Superiores de eorum licentia, judicaverint eſſe mittendos, modo & forma in conſtitutionibus præſcribendis. Statuimus etiam ea iiſdem Novitiatuum, & Valetudinariorum reditibus, Præfectos ceteróſque Officiales, ac perſonas eorumdem locorum vivere debere.

Conceſſio capacitatis quorumque redituum pro infirmorum & Officialium ſuſtentatione.

Bona Religioni relicta arbitrio Generalis & Conſultorum applicentur Novitiatibus & Valetudinariis.

§. 52. Volumus item, ut ex iiſdem reditibus Novitiatuum, & valetudinariorum generalium, eleemoſynæ nomine, ſi neceſſitas flagitabit, neceſſaria ſubminiſtrentur particularibus Domorum profeſſarum Valetudinariis. Præterea ſi Religioni noſtræ donatione, vel Teſtamento, cenſus, reditus, ſtabilia bona, ſive mobilia ſive alia quæcumque legata perpetua diſtributa vel aſſignata, vel quoquo modo relicta fuerint, decernimus eorum bonorum dominii Religionem noſtram eſſe capacem ad effectum dumtaxat eadem bona applicandi quibuſvis Valetudinariis generalibus noſtrorum profeſſorum, vel noſtris quibuſcumque Novitiatibus, arbitrio & judicio Patris Generalis, ejuſque Conſultorum.

Domus autem profeſſæ de eleemoſynis vivant.

§. 53. Animadvertendum eſt, omnes Domos noſtras profeſſas debere tantùm de eleemoſynis vivere, prout paupertatis noſtræ votum exigit, idcircò caveant noſtri profeſſi, ne prædictis Valetudinariorum, ſeu Novitiatuum reditibus, ſeu aliis quibuſcumque perpetuis fructibus alantur, niſi quibus permiſſum eſt, modo quo ſupra.

Perpetuæ Miſſarum obligationes non recipiantur niſi &c. & tunc fiat inveſtitura ut hic & applicetur ut ſupra dictum eſt.

§. 54. Quotidianarum, & temporalium Miſſarum obligationes facilè non ſuſcipiantur, ne noſtræ Domus intolerabili perſolvendi debiti neceſſitate graventur, quocirca perpetuæ neceſſitates, ſive obligationes ejuſmodi Miſſarum perſolvendarum ſuſcipi non poterunt a noſtris quibuſcumque, niſi Pater Generalis, ejuſque Conſultores propter aliquam evidentiſſimam utilitatem ſecus judicaverint, explicamus tamen, legata aut bona, quæ cum prædictis oneribus relinquentur, converti debere in tot cenſus, reditus & bona ſtabilia, ut ſi perpetua obligationis Miſſarum neceſſitas fuerit, fructus etiam redituum perpetuus ſit, qua de re ad primum generale Capitulum plenam rationem referendam volumus, ad quod pertinere debet ea reſtituere quæ diximus bona, quotieſcumque minimè videretur expedire hujuſmodi perpetuis oneribus obligari. Quæ verò bona ſtabilia ſive reditus ob illas Miſſarum neceſſitates & obligationes ad noſtros pervenerint, ea Pater Generalis, ejuſque Conſultores, applicandi aſſignandique poteſtatem habeant iis Valetudinariis noſtrorum aut Novitiatibus, quorum majores videbuntur eſſe rei familiaris anguſtiæ.

Patres poſſint in Eccleſiis fidelium confeſſiones audire, publicè ſermocinari, & omnia alia Eccleſiaſtica exercitia in illis exercere.

§. 55. Statuimus præterea, ut Patres qui ſenes ſunt, aut inhabiles ad inſtituti prædicti miniſteria, tàm in hoſpitalibus quàm in privatis civium ægrotantium domibus atque Carceribus, implenda, necnon Patribus qui ſuam hebdomadàm in Hoſpitalibus, & ſui partes officii in agonizantium animabus commendandis expleverint (juxta conſtitutiones quas ſuper his miniſteriis edentur) poſſint vacationis ſuæ diebus, de præfectorum vel aliorum Superiorum facultate, in Eccleſiis fidelium confeſſiones audire, & in illis etiam publicè ſermocinari, (non autem concionari) poſſintque alia devota Eccleſiaſtica exercitia in iiſdem Eccleſiis exercere, quas tamen exercitationes ad eum finem aſſumi, & dirigi volumus, ut velut media, & inſtrumentis neceſſariis promptiores inſtructioreſque ad animarum & corporum ægrotantium ſalutem procurandam noſtri reddantur.

Prohibetur diſpenſatio, a miniſterio ſerviendi, infirmis in Noſocomiis.

§. 56. Quam ob rem decernimus, ut Pater Generalis, ſive quicumque alius Superior, nulla cauſa poſſit cum aliquibus ex noſtris Patribus diſpenſare, ut ſuum diem vel ſuam hebdomadam in miniſtrando Noſocomiorum infirmis intermittant, ut fidelium etiam quorumcumque benefactorum vel benefactricium confeſſionibus audiendis operam dent, qui ſi Confeſſariis noſtris uti volent, hoc modo contenti erunt. Quod ſi bina hæc pietatis officia ſimul in idem tempus inciderent, id eſt hebdomada vel dies, quo noſtri Patres in Noſocomia mittendi ſunt, & officium in Eccleſiis confeſſionum audiendarum; tunc potius confeſſionum officium, quàm Noſocomiorum miniſterium, omittendum eſt.

§. 57. Nullus ex Superioribus ad habitum noſtræ Religionis admittere poterit ullum Novitium, niſi facultatem expreſſam à Patre Generali, ejuſque Conſultoribus habuerit.

§. 58. Quo-

Provinciæ à quibus dividendæ.

§. 58. Quorom etiam intererit diſpertire atque deſcribere Provincias, Valetudinaria generalia & Novitiatus, itidem applicare ſeu convrtere & conſtituere, per quos adminiſtratores, & quo pacto ſupra dicti Novitiatuum & Valetudinariorum generalium reditus, aliaque ſive mobilia ſive ſtabilis bona, quæ noſtræ Religioni vel dono vel teſtamento relinquenda ſunt, impendi & tractari debeant.

Domuſque & Hoſpitalia a quibus admittenda.

§. 59. Similiter Patris Generalis & Conſultorum erit admittern, ſive remittere quemvis locum aut domum, aut Noſocomii cujuſlibet habitationem.

Generalis eſt tollere dubitationes in prædictis.

§. 60. Simul illud explicamus & definimus, ad prædictos ſpectare declarationem, interpretationem, & deciſionem (non antem immutationem) earum rerum, de quibus ſuper prædictis omnibus capitulis vel ſtatutis dobitatio fuerit orta.

Statuta prædicta hic modo Pontifex confirmat.

§. 61. Cùm autem hojoſmodi formam ſtatutorum à nobis examinatam ad proſperum regimen, & fœlicem progreſſum dictæ Congregationis, quem enixè exoptamus, neceſſariam & opportunam fuiſſe & eſſe cognoverimus, Nos dictarum litterarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, ac Camillum & Blaſium, ac Sanctium, Octavisnum ac Chromatium prædictos, & eorum quemlibet à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes, Motu ſimili, non ad dictorum Camilli & Blaſii ac Sanctii, & Octaviani ac Chromatii aut alicujus eorum deſuper nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia & ſingula ſtatuta prædicta ſuperiùs expreſſa, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus. Ac omnes & ſingulos tàm juris quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint in eiſdem ſupplemus. Illaque ab omnibus & ſingulis dictæ Congregationis Religioſis, quovis officio ſeu dignitate fungentibus, ubicumque exiſtentibus, præſentibus & futuris, integrè & cum effectu & ad unguem perpetuò & inviolabiliter obſervari mandamus, ac ſub privationis officii, necnon vocis activæ & paſſivæ, & aliis à Generali & Conſultoribus dictæ Congregationis in contrafacientes eorum libero arbitrio imponendis pœnis, ne quiſquam eorum illi contradicere aut repognare vel adverſari directè ſeu indirectè quovis quæſito colore vel ingenio, aut contra illa ſeu illorum aliquod quoquomodo tractare audeat ſeu præſumat, diſtrictivè inhibemus, illaque de novo, quatenus opus ſit, eiſdem auctoritate & tenore edimus & facimus.

Conſtitutionem Gregorii XIV. & ſuam circa Novitiorum receptionem editas & alias ſimiles in partibus contrariis revocat.

§. 62. Necnon ſtatuta in litteris ipſius Gregorii prædeceſſoris contenta, & ſuperiùs expreſſa hujuſmodi, ac quoddam noſtrum circa receptionem Novitiorum die 13. Martii, Anni Domini milleſimi quingenteſimi nonageſimi quarti, Pontificatus noſtri Anno Tertio, edictum, ac quævis alia ſtatuta & ordinationes his proximis ſtatutis contraria, ſeu in toto vel parte repugnantia, aut illa immutantia, in perpetuum eiſdem auctoritate & tenore revocamus & abrogamus, ac revocata & abrogata eſſe decernimus, & illorum obſervationem prohibemus.

Sixti V. & Gregorii XIV. Conſtitutiones in cæteris confirmat.

§. 63. Litteris dictorum prædeceſſorum, ac noſtris prædictis aliàs in ſuo robore permanſuris, quas omnes & ſingulas ſuum omninò effectum aliàs ſortiri volumus, illiſque robur Apoſtolicæ confirmationis adjicimus.

Clauſ. præſ. apponit.

§. 64. Decernentes eaſdem præſentes litteras nullo umquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut quopiam alio defectu, etiam ex eo quod intereſſe habentes ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari, aut ad terminos juris reduci, ſeu in jus vel controverſiam revocari poſſe, ſicque per quoſcumque Judices & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac dictæ Congregationis Superiores, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari ac definiri debere, necnon irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 65. Quocircà venerabilibus Fratribus noſtris Oſtienſi & Tuſculanenſi Epiſcopis, ac dilecto Filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per Apoſtolica ſcripta, Motu pari mandamus, quatenus ipſi vel duo aut unus eorum, per ſe vel alium ſeu alios, præſentes litteras, ac omnia & ſingula in eis contenta, ubi & quando expedierit, ac quoties pro parte Præfecti, & Sociorum dictæ Congregationis fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra præmiſſa omnia obſervari. Non permittentes Præfectum ac Socios prædictos deſuper à quoquam quomodolibet moleſtari. Contradictores prædicta auctoritate noſtra appellatione poſtpoſita compeſcendo.

Contrariis derogat.

§. 66. Non obſtantibus recolendæ memoriæ Bonifacii Papæ Octavi, qua inter alia cavetur expreſſe, ne quis extra ſuas Civitatem & Diœceſim, niſi in certis exceptis caſibus, & in illis ultrà unam dietam à fine ſuæ Diœceſis ad judicium evocetur, ſeu ne Judices ab eadem Sede deputati, extra Civitatem & Diœceſim, in quibus deputati fuerint, contra quoſcumque procedere, aut alii vel aliis vices ſuas committere præſumant, & de duabus dietis in Concilio Generali edita, dummodò aliquis auctoritate præſentium ultra tres dietas ad judicium non trahatur, ac dictorum Sixti & Gregorii prædeceſſorum, ac noſtris litteris & quibuſvis aliis Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Tranſumptis credi jubet.

§. 67. Volumus autem, quòd earundem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Sanctionem pœnalem adjicit.

§. 68. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam abſolutionis, approbationis, confirmationis, ſuppletionis, mandatorum, inhibitionis, editionis, facti, revocationis, abrogationis, decretorum, inhibitionis & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. P. A. 9. die 29. Dec.

Datum Romæ apud St. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo ſexcenteſimo quarto, Calendas Januarii, Pontificatus noſtri Anno nono.

LXXVI.

In cauſis ad Sanctam Inquiſitionem hæreticæ pravitatis ſpectantibus, Judices, & Officiales gratis omnia expediant. Et mandata Univerſalis Inquiſitionis Romanæ omninò exequantur, ejuſque litteris quamprimùm reſpondeant.

De inſtitutione hujus Congregationis Univerſalis Inquiſitionis vide ſuprà in Pauli III. Conſtitut. 34. Licet ab, lib. 1. Tom. I. Et de ejuſdem facultatibus habes etiam in Conſtitut. 74. Sixti V. Immenſa, in Congregat. 1. lib. 2. in Tomo 2.

Edita A. D. 1600.

Huic autem conſtitutioni conſonat Bulla 1. Pii V. Sanctiſſimus, lib. 2.

Officiales Sanctæ Inquiſitionis gratis omnia expediant.

§. 1. SAnctiſſimus Dominus Noſter volens ac intendens providere, ut cauſæ & negocia quovis modo ſpectantia ad Sanctam Inquiſitionem cognoſcantur & expediantur omni qua decet integritate, amotis quibuſvis ſordibus, ac pecuniariis ſolutionibus, ſtatuit & decrevit, ut in poſterum omnes Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, ac quivis Eccleſiarum Prælati, ſeu inferiores Ordinarii, eorumque Vicarii & Officiales, in cauſis & negociis Sancti Officii, pro examine teſtium ſeu principalium reorum, pro ſportulis ſententiarum, pro quovis decreto ſeu actu, ſeu quacumque expeditione, nihil omninò exigant & recipiant, etiam à ſponte dantibus, ſed gratis omnia expediant.

Secretarii & Notarii nihil recipiant de his quæ mittuntur ad Inquiſitionem Romanam.

§. 2. Ac eorum Secretarii, Cancellarii, & Notarii pro ſcripturis proceſſuum informativorum, ſeu repetitionis teſtium Fiſci, quas mittunt ad Sanctam & Univerſalem Inquiſitionem Romanam, nihil penitùs exigant, ſed gratis illas mittant.

Omnes reſpondeant quamprimùm litteris d. Inquiſitionis & mandata exequantur.

§. 3. Inſuper mandavit omnibus ſupra dictis, eorùmque Vicariis, & Officialibus, ut cùm aliquid eis ſignificatur, nomine ſupra dictæ Inquiſitionis, quamprimùm litteris reſcribant, & negocia injuncta exequutioni demandent.

Hoc decretum affixum retineatur, & in Archivis regiſtretur.

§. 4. Et hoc Decretum, tàm ipſi Prælati inviolabiliter obſervent, quàm ab aliis obſervari curent, & ejus exemplaria in eorum Cancellariis affixa retineri, ut omnibus innoteſcat, & in Archivis regiſtrari faciant, ſub pœna indignationis Sanctiſſimi Domini noſtri, & aliis arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis.

Decreta An. 1601. die 5. Januarii.

§. 5. In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico, apud Sanctum Petrum, coram Sanctiſſimo D. ac Illuſtriſſimis, & Reverendiſſimis Dominis S.R.E. Cardinalibus, adverſus hæreticam pravitatem generalibus Inquiſitoribus. Nonis Januarii, Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti 1601. Quintilianus Adrianus Not.

LXXVII.

Canonizatio St. Raymundi Barcinonenſis, profeſſoris Ordinis Fratrum St. Dominici, ejuſque relatio in Numerum SS. Confeſſorum. Et inſtitutio ſuæ feſtivitatis pro die 7. menſis Januarii.

Edita A. D. 1601.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

ROmana Catholica Eccleſia, quæ ſuprà fundamentum Apoſtolorum, & Prophetarum, ipſo ſummo angulari lapide Chriſto Jeſu ædificata, divinitus à Spiritu ſancto regitur, & ineffabili ejus æternæ ſapientiæ providentia mirabiliter gubernatur, in eadem unitate fidei & doctrinæ veritate, quam à Chriſto ſuo ſponſo, & Apoſtolis accepit, perpetua conſenſione perſeverans, à Deo Patre miſericordiarum continuis gratiæ cœleſtis benedictionibus cumulatur ac veluti fœcunda Mater multiplici ſanctorum prole aucta, eorundem meritis ac virtutibus illuſtratur. Atque hanc fidei Catholicæ unitatem unus idemque Spiritus per multas gratiarum diviſiones in corpora Chriſti, cujus nos membra ſumus, anteà operatus eſt, & nunc etiam operatur. Et quoſdam quidem poſuit Deus in Eccleſia, primùm Apoſtolos, ſecundò Prophetas, tertiò Doctores, qui unum Dominum, unam fidem, unum baptiſma prædicarunt, ac veritatem facientes in charitate, creverunt in illo per omnia, qui eſt caput Chriſtus, ex quo totum corpus compactum, & connexum eſt per omnem juncturam ſubminiſtrationis ſecundùm operationem in menſuram uniuscujuſque membri. Præcipua verò hujus myſtici corporis membra ſunt viri Sancti, quos elegit Deus, & prædeſtinavit in vitam, qui eamdem fidem ſemper tenuerunt, & pro ejus defenſione legitimè certantes adeptiſunt repromiſſiones, & in cœlis coronari meruerunt.

Omni tempore, quo Eccleſia Catholica, Tyrannorum & hæreticorum perturbationem paſſa eſt, Deus ſuſcitavit aliquem Sanctum, qui fidem propagavit.

§. 1. Hujus autem fidei unitatem, in qua unum corpus in uno ſpiritu efficimur, jam inde ab ipſius Eccleſiæ naſcentis initio ad hæc uſque tempora, Principes & Poteſtates tenebrarum multis hæreſium procellis, ac turbinibus excitatis, labefactare & convellere tentarunt, ſed divina Chriſti ſapientia, qua Eccleſiam ſuam ſuprà firmam petram fundavit, adverſus quam portæ inferi prævalere nunquam poterunt, potenti ſua dextera eam ſemper defendit, & uſque ad conſummationem ſæculi conſervabit. Atque in hoc admirabilis Dei providentia maximè elucet, quod omnium pœnè ſæculorum ætatibus, & iis præcipuè temporibus, quibus religio Catholica Tyrannorum atrocitate, & hæreticorum perfidia impugnata eſt, invictos martyres, athletas fortiſſimos, glorioſos confeſſores, & viros ſanctos, magnos in virtute, ac prudentia præditos, adverſus Tyrannorum ſævitiam, atque hæreticorum iniquitatem excitarit, qui ſuo ſanguine fidem Chriſtianam decoratam, ac vitæ integritate, doctrinis, virtutibus & miraculis confirmatam latiſſimè propagarunt.

Raymundus Barcinonenſis Ordinis S. Dominici, vir Sanctus, & virtutibus plurimis ornatus, multos Infideles ad fidem reduxit.

§. 2. Ac ſuperioribus quidem ſæculis ex glorioſi Patris Sancti Dominici familia Beatus Raymundus à Penjafort Barcinonenſis extitit, qui amator veræ ſapientiæ, quæ nunquam marceſcit, ſpretis omnibus mundi divitiis, dives factus eſt in gratia Dei, quæ data eſt in Chriſto Jeſu in omni verbo & ſcientia, dives in humilitate & virtute, dives in bonis operibus, in quo denique Deus oſtendit abundantes divitias gratiæ, & gloriæ ſuæ. Nam vocavit eum in partem ſortis Sanctorum, & implevit agnitione voluntatis ſuæ in omni ſapientia & intellectu ſpirituali, ita ut plenus Spiritu ſancto & fide, in medio Regum, & Magnatum ſapientiam loqueretur, non ſapientiam hujus ſæculi, neque Principum hujus ſæculi, qui deſtruuntur, ſed Dei ſapientiam in Myſterio, quæ abſcondita eſt à ſapientibus hujus mundi, & revelata parvulis, nimirum verus Dei miniſter in paupertate, in omni patientia, in orationibus, in laboribus Dei gloriam quærens, ac myſterium fidei in conſcientia pura fidelibus & infidelibus ſumma charitate patefaciens, permultos in cœcitate cordis à via ſalutis aberrantes, verbo veritatis & innocentia vitæ in rectam mandatorum Dei ſemitam traduxit, & adverſus hæreticorum impetum & audaciam, ſe tamquam murum fortiſſimum & inexpugnabilem oppoſuit.

Gratia curationum & vitæ ſanctitate præfulſit.

§. 3. Inſuper Deus, qui eſt mirabilis in ſanctis ſuis, dedit ei gratiam curationum, ac ſanctitatem ejus, in virtute Spiritus ſancti, per ſigna & prodigia, tùm in ejus vita, tùm poſt obitum ita manifeſtavit, ut ejus gloria per ampliſſima Hiſpaniarum Regna permanarit. Hæc enim eſt ſumma Dei benignitas, quia ſanctos ſuos, qui in contemptione honorum, in omni rerum humanarum deſpicientia, & in Cruce Chriſti Domini noſtri gloriantes in hac vita ejus laudem & honorem amplificarunt, nunc eoſdem glorificans, à quibus ipſe honorificatus eſt, veluti quadam viciſſitudine honoris, omnium bonorum fœlicitate in cœlis remunerat, & tribuit eis nomen ſempiternum, quod nunquam interibit. Quamobrem ad eorum virtutes imitandas vehementer incitari debemus, cùm hujuſmodi homines averſos ab honoribus, in tribulationi-

bus,

bus, in anguſtiis tantam adeptos eſſe gloriam videamus, ut ſua tenuitate & humilitate, omnium Regum amplitudinem, omnem hujus mundi exiſtimationem, & dignitatem longè ſuperariat. Nam diverſæ ſunt viæ Dei à viis hominum, qui in vanis cogitationibus, & curis inanibus occupati loquuntur ſublimia gloriantes. Deus autem ſedes Ducum ſuperborum deſtruxit, & ceſſare fecit memoriam eorum à terra, memoriam verò humilium ſenſu reliquit, & maximis honoribus ampliſſimiſque monumentis conſecravit.

Miraculis claruit quorum aliqua mox recenſentur.

§. 4. Quare Beatum Raymundum meritò laudamus, & Deum in eo benedicimus, qui ſingularibus gratiarum donis, & ſummis virtutibus eum ornavit, de cujus vita, morum ſanctimonia, fidei puritate, & admirabilium ſignorum multitudine pauca ſolùm ad cõmunem totius Eccleſiæ utilitatem proponimus, ut omnes intelligãt, quibus tandem ille gradibus in cœlum aſcenderit, ac Deo gratias immortales agant, ejus nomen in Eccleſia Dei publico hoc noſtro, & Sedis Apoſtolicæ decreto, numero Sanctorum fuiſſe adſcriptum.

Oriundus ex Barcinona.

§. 5. Beatus Raymundus Barcinonenſis ex nobili familia de Peniafort originem duxit. Prima in pueritia religionis Chriſtianæ rudimentis imbutus, jam magnum aliquid portendere videbatur, cùm eſſet eximia corporis & animi indole, & naturæ quodam inſtinctu ad virtutem & pietatem in dies magis propenderet.

Plures gratis docuit.

§. 6. Adoleſcens humaniores litteras tàm avide arripuit, ut exiguo tempore maximos progreſſus fecerit, & eas artes quas planè didicerat, Deo adjuvante, ſumma cum laude plurimos Barcinone gratis docuerit.

Bononiam proficiſcitur, ubi publicè docuit, & creatur Doctor, ac publicè docet canones.

§. 7. Atque ut è talentis ſibi à Domino concreditis lucrum faceret ampliſſimum, Bononiam, velut ad commune bonarum artium domicilium, & diſciplinarum emporium profectus eſt, ubi tempus ſibi ad negotiationem ſapientiæ datum, non inſumpſit in vanis, & carnalibus deſideriis, quibus ætas illa juvenilis à ſtudio virtutis abripi ſæpe ſolet, ſed pietatis officiis, ac Pontificio, civilique juri toto pectore incubuit, ac tandem Doctoris laurea, cæteriſque doctrinæ inſignibus decoratus, ſacros Canones publicè magna cum hominum admiratione abſque ullo ſtipendio eſt interpretatus, cui poſteà cùm Senatus Bononienſis ob præclaram ejus eruditionem honorarium ex ære publico decreviſſet, ipſe labores ſuos Domino ſanctificans, datæ ſibi à Senatu pecuniæ, omniumque rerum, quas ſua induſtria comparaſſet, Deo inprimis, ac ſuo Parocho Decimas fideliter offerebat.

Creatur Canonicus Barcinonenſis.

§. 8. Quo in munere docendi cùm aliquot annis egregiam navaſſet operam, & jam ejus eruditionis fama per Italiam increbuiſſet, Berengarius Barcinonenſis Epiſcopus, ejus virtutibus, ac ſcientia permotus, Roma ſuam ad Eccleſiam rediens Bononiam iter inſtituit, ubi Beatum Raymundum convenit, ac multis ultrò citroque ſermonibus habitis, Berengarius virum admiratus, ac ſecum ipſe reputans eum ingenti Eccleſiæ ſuæ ornamento & utilitati futurum, vehementer inſtitit, ut ſecum ad Eccleſiam Barcinonẽſem, ubi educatus fuerat, reverteretur, quod tandem magnis ab eo precibus obtinuit, quem etiam aliquando poſt ejuſdem Eccleſiæ Canonicatu, & quadam Præpoſitura addita ornavit. Hoc beneficio, & dignitate auctus, omnibus Canonicis, & univerſo illius civitatis populo, integritatis ac doctrinæ ſplendore præfulgebat, eràtque tanta ejus in omni geſtu motuque corporis modeſtia, & totius vitæ conſuetudine ſuavitas, ut omnium ætatum atque ordinum homines in amorem ſui raperet & admirationem. Deiparam Virginem ſingulari pietatis affectu venerabatur, ejuſque honorem & cultum pro viribus ſemper auxit.

Annunciationis B. Mariæ feſtum ſolemniter celebrari curat.

§. 9. Nam cùm feſtus Annunciationis ejuſdem Virginis dies ea in Eccleſia minùs celebris haberetur, ipſe ab Epiſcopo & Capitulo impetravit, ut duplici ritu ſolemniter perpetuo coleretur, atque ex Præpoſituræ ſuæ reditibus cenſum annuum attribuit Canonicis in diſtributiones erogandum, qui ſacris officiis eo die intereſſent.

Magna fuit apud omnes B. Raymundi auctoritas, & ſanctitatis opinio.

§. 10. Magnam hac ratione apud omnes auctoritatem & ſanctitatis opinionem ſibi conciliarat, totiuſque civitatis oculos, animoſque omnium, ac præcipuè Prælatorum & Principum in ſe converterat, cùm inanem mundi gloriam inſtar fœni areſcentis decuſſo flore marceſcentem apud ſe ipſe contemnens, ad ſublimiorem vitæ ſtatum aſpiraret. Venerant tunc in eam urbem recenter Fratres Ordinis Prædicatorum, qui Apoſtolicum in morem Evangelium Chriſti prædicando populum docebant, & ad cultum DEI, ſtudiumque pietatis incitabant, quorum uſu & conſuetudine primùm delectari Beatus Raymundus, deinde etiam ad idem vitæ inſtitutum amplectendum vehementer cœpit inflammari, neque anceps ea difficiliſve cogitatio fuit. Nam inclinatum ejus animum, & in via ſalutis ambulantem, ſpecioſi illi pedes evangelizantium pacem, in montem Domini, perfectionis nimirum Evangelicæ apicem, facilè deduxerunt.

Ordinem Fratrum Prædicatorum ingreditur, & in eo profeſſionem emittit.

§. 11. Itaque jam matura ætate annum circiter quintum ſupra quadrageſimum agens, abdicatis honoribus, ſpretiſque omnibus divitiis, aſſumpſit pennas ut columbæ, atque in requiem Domini evolans, in Ordine Fratrum Prædicatorum ſolemnem profeſſionem emiſit. Quod ut omnibus admirationi fuit, hominem genere nobilem, doctrina præſtantem, affluentem bonis, dignitate & fama celebrem, ſuſcepto religioſæ vitæ inſtituto, ſpontaneam paupertatem opibus, ſuique contemptum honoribus & commodis prætuliſſe, ita ejus exemplo complures litterati, ac ſtudiis, doctriniſque dediti nobiles viri eundem Ordinem ſunt amplexi, ac propterea magnum ea religio in dicta civitate ſuſcepit incrementum.

Præcipuas Religioſorum virtutes amplectitur.

§. 12. Hic jam novus Chriſti miles, adverſus humani generis hoſtem fortiter dimicare apud ſe ſtatuens, ac turrim æternæ ſalutis ædificans, ut ſapiens architectus, humilitatis religioſæ, quæ cæterarum eſt parens cuſtoſque virtutum, fundamenta jacere decrevit.

Humilitatis fuit tenaciſſimus.

§. 13. Itaque etſi omnibus eruditione & prudentia antecellebat, hoc tamen ipſo demiſſius ſentire de ſe, aliis omnia, ſibi nihil tribuere, ſingulos honore debito proſequi, denique libentiùs deliteſcere quàm in lucem prodire conſueverat, cujus ille virtutis tenaciſſimus in omni vita fuit, & quoniam obedientia humilitatis vita eſt, ad hanc tuendam atque conſervandam, exemplo Mediatoris, & Salvatoris Domini noſtri JESU CHRISTI, qui humiliavit ſemetipſum factus obediens uſque ad mortem, vir juſtus die ac nocte meditabatur obedientiam, ac ſepulto propriæ voluntatis arbitrio, mortuus huic ſæculo vitam cum Chriſto in Deo abſconderat, ac totus à ſuperiorum nutu pendebat.

Paupertatem toto pectore amplexus eſt.

§. 14. Beatam paupertatem regni cœlorum præmio dignam, & Chriſti ore laudatam, toto pectore amplexus eſt, ac eam veluti fraternæ pacis fundamentum, munditiam vitæ, curarum hujus mundi abdicationem, proximam denique, & quaſi compendiariam ad Deum viam ſtudioſiſſimè ſemper coluit, ac ſemetipſum, tamquam aurum igni probatum in camino paupertatis expurgabat.

Caſtitatis amantiſſimus fuit.

§. 15. Caſtitatis, quæ cœleſtis & Angelicus theſaurus eſt, amantiſſimus fuit, ac præcinctus lumbos, & lucernam boni operis in manibus habens, eam in fictili corporis vaſe in ſanctificatione, & honore portans, incorruptam & integram uſque ad extremum vitæ diem conſervavit.

Dei Matrem intemeratam Virgi-

§. 16. Et qua erat in Dei Matrem, & intemeratam Virginem MARIAM pietate, in cujus fidem &

nemMARIAM aſſiduè invocabat.

clientelam ſe jamdiu ante contulerat, nullum firmius ad dæmonis vires conterendas, quàm ejuſdem Virginis præſidium inveniri poſſe certum exploratumque habens, ejus patrocinium aſſidue invocabat, ac tantus erat ejus in oratione fervor & perſeverantia, ut ex variis occupationibus ſe ipſe frequenter colligens ſederet ſolitarius, & levans ſe ſuper ſe divinæ contemplationi vacaret, in qua cæleſtes planè ſpiritus hauriebat, & de fontibus Salvatoris aquas ſapientiæ ſalutaris accipiens, tanto gratiarum imbre omnes vitæ ſuæ actiones irrigabat, ut flumina aquæ vivæ de ventre ejus in aliorum utilitatem promanarent.

Pauperum & captivorum præcipue curam gerebat.

§. 17. In pauperes, ac præcipuè captivos dura ſervitute ab infidelibus detentos propenſiſſimus erat, nullumque officii genus umquam prætermiſit, quo eos liberari poſſe exiſtimaret, quorum hoc etiam majorem curam, & ſollicitudinem gerendam eſſe cenſebat, quo in graviori periculo Chriſtianæ fidei abjurandæ, & amittendæ ſalutis æternæ verſarentur. Cùm itaque ejus hortatu Petrus Nolaſcus natione Gallus, cujus confeſſiones beatus Raymundus audiebat, vir opibus florens, & inſigni pietate præditus, ad inopes alendos, & maximè ad captivos ex Barbarorum vinculis redimendos, ſuas copias & opes cum alacritate ac libenti animo conferret, egregium pii ac liberalis animi officium pro ſua infinita bonitate gratum Deus habuit. Nam proxima nocte inſequente, Beatiſſima Virgo Dei Mater eidem Petro, qui ſanctis meditationibus, & orationi vacans, cogitabat, qua ratione calamitatibus Chriſtianorum in captivitate degentium ſuccurri poſſet, ſerena fronte ſe conſpiciendam dedit, & acceptiſſimum, ſibi, ac unigenito ſuo filio fore dixit, ſi ſuum in honorem inſtitueretur Ordo Religioſorum, quibus cura incumberet captivos è tyrannide Turcarum liberandi, ac illa ipſa nocte eadem Virgo Sanctiſſima beato Raymundo & Jacobo primo, Aragoniæ Regi apparuit, id ipſum de Religioſis admonens.

Ordinis Redemptionis Captivorum ſtatuta præſcripſit, & primum Magiſt. generalem creavit.

§. 18. Quare hi collatis inter ſe conſiliis, & conſentientibus animis, Ordinem B. MARIÆ de miſericordia, ſeu de Mercede Redemptionis Captivorum fundaverunt, cui beatus Raymundus certas vivendi leges præſcripſit ad iſtius Ordinis vocationem accommodatiſſimas, quarum approbationem aliquot annis poſt à fœl. record. Gregorio Nono prædeceſſore noſtro impetravit, & dictum Petrum, qui eidem Ordini omnia ſua promptè dederat, primum etiam Generalem Ordinis Magiſtrum, ſuis ipſe manibus habitu eodem indutum creavit.

Cum Joanne Cardinali Epiſcopo Sabinenſi in Hiſpaniam proficiſcitur, prædicatque &c.

§. 19. Hæc beatus Raymundus, quæ ad unius Dei gloriam, & proximi utilitatem geſſerat, etſi occultiſſima eſſe volebat, tamen ardentem illius in egenos charitatem, & vitæ ſanctimoniam jam ubique fama vulgaverat, & ſanctæ ejus doctrinæ odorem manifeſtabat in omni loco. Quamobrem bonæ memoriæ Joannes Cardinalis Epiſcopus Sabinenſis eruditionis & pietatis laude clariſſimus, ab eodem Gregorio Nono prædeceſſore noſtro in Hiſpaniã ad crucem adverſus Saracenos prædicandam, aliaque, Sedis Apoſtolicæ negotia pertractanda Legatus de latere miſſus, multorum ſermonibus ſingularem ejus integritatem intelligens, cum ſibi legationis accepit adjutorem. Quo in munere beatus Raymundus tanta cum prudentia, tanta humilitate & charitate verſatus eſt, ut omnibus eſſet bonus odor CHRISTI ad vitam. Nam etſi honeſtiſſimo loco natus eſſet, & jam ætate provectus, multiſque virtutibus cumulatus magna apud omnes auctoritate polleret; in hoc tamen longinquo & difficillimo itinere nullis umquam ab eo precibus obtineri potuit ut equo veheretur, ſed verus CHRISTI diſcipulus calceatus pedes in præparationem Evangelii pacis, & aſſumpto ſpiritus gladio, quod eſt verbum Dei, iter ſuis comitatus ſociis pedibus faciebat, & Cardinalem quo erat venturus prævertens, quaſi viam ante faciem ejus in benedictione præparans, Evangelio CHRISTI prædicando, permultos, adjuvante Domino, ad arctam ſalutis ſemitam, à via lata & ſpatioſa traducebat, & confeſſiones audiendo, à cenſuris & à peccatorum nexibus liberabat. Quodque omnibus mirum fuit, toto illo itinere nihil umquam de ſolita ciborum abſtinentia, vigiliis, jejuniis, prædicationibus, totiuſque religionis ſeveritate remiſit, ſed obſervantiſſimus conſtitutionum ſui Ordinis, ne latum quidem unguem ab illius ſtatutis, & legibus diſcedebat. Quare ſuſpiciebant ipſum univerſi, colebant omnes, Joannes Cardinalis ſummoperè diligebat, qui perfunctus legatione ad Urbem rediens, cùm beatum Raymundum una ſecum adducere decreviſſet, numquam id tamen ab eo potuit impetrare.

A Gregorio Nono vocatus Romam venit.

§. 20. Sed cum ad eundem Gregorium Nonum prædeceſſorem noſtrum, de rebus legationis referret, tam multa eaque præclara de hujus beati viri virtutibus dixit, ut idem Gregorius prædeceſſor illius videndi deſiderio incenſus, eum ad ſe confeſtim evocavit, cujus ille dicto audiens, quamquam religioſæ quietis avidiſſimus, Romam venit.

Capellanus & Pœnitentiarius conſtituitur.

§. 21. Excepit eum amanter, & benignè prædictus Gregorius prædeceſſor, ac brevi perſpectis & exploratis ejus animi doribus ſummiſque virtutibus, Capellani ſui officio, quod tunc temporis idem erat, quod nunc eſt cauſarum Palatii Apoſtolici Auditorum & Pœnitentiarii dignitate ornavit, ac tanti ſemper fecit, ut non niſi adhibito ejus conſilio graviores cauſas tractaret, quem cùm etiam à ſacris ſibi confeſſionibus præfeciſſet, is, qua erat in egenos charitate, pœnitentiæ loco illi injungebat, ut inopum præces, & juſtas petitiones ſtatim audiret, eorumque negocia expediret, & quàm citiſſimè conficeret, quare ab eodem Gregorio prædeceſſor.

Pater Pauperum appellatur, & Decretales in ordinem redigit.

§. 22. Pater pauperum eſt appellatus, Decreta Romanorum Pontificum, quo quæque tempore condita erant, diverſis in Epiſtolis & Conſiliis ſparſa, quæ obſcuritatem & incertitudinem inducere videbantur, ad communem omnium, & maximè ſtudentium utilitatem, in ordinem & compendium redigi jamdiu omnibus ferè placuerat, ſed tanto operi vir idoneus quærebatur. Itaque Gregorius prædeceſſor beatum Raymundum huic muneri aptiſſimum eſſe ratus, id oneris ei impoſuit, quod tandem ipſe ingenti labore trium annorum ſpatio fœliciter abſolvit, quemadmodum in ipſo Decretalium procemio graviſſimo ejuſdem Gregorii teſtimonio eſt comprobatum. Hiſce lucubrationibus & aſſiduo humilitatis ſtudio, quamdiu Romæ vixit, contrà otioſam mentis evagationem, & inanis gloriæ cupiditatem ſe ipſe tuebatur diligentiſſimè.

Archiepiſcopatum Tarraconenſem recuſat.

§. 23. Quare oblatos etiam honores, & ampliſſimas Eccleſiarum Cathedras omni conatu repudiavit. Nam cùm Gregorius Archiepiſcopatum Tarraconenſem ei deferre decreviſſet, id ille adeò graviter & moleſtè tulit, ut illicò febri correptus aliquot dies, ingenti corporis animique dolore torqueretur. Itaque ab hujus mundi gloria alieniſſimus omni ope contendit, ut eam à ſe dignitatem averteret, quod cùm per ſe non poſſet, adhibitis multorum præcibus, & quorumdam Cardinalium auctoritate, ejuſdem Gregorii prædeceſſoris animum ita inflexit, ut illius Eccleſiæ onus in eum transtulerit, quem ei muneri B. Raymundus aptiſſimum eſſe judicavit.

Barcinonem redit.

§. 24. Hac difficultate perfunctus exultabat in Domino, ac veluti ſuo juri redditus, gratiis Deo peractis, ad ſolitos labores ſeſe contulit, quorum tandem magnitudine & diuturnitate confectus, in tam gravem morbum incidit, ut illi certam mortem medici denunciarent, niſi patrium ſolum repeteret. Itaque dimiſſo Confeſſarii ejuſdem Gregorii præde-

ceſſoris

ceſſoris munere, & obtenta abeundi facultate Barcinonem rediit, atque ita rediit, ut eum animi candorem ab omni ambitionis labe intactum & illæſum, quo imbutus ad Urbem venerat, in patriam reportarit.

B. Raymundo data fuit gratia ſanitatum, & operatio virtutum.

Barcelo de Faro ſemimortuus B. Raymundi precibus vitam quæ ſatis fuit ad confitendum peccata obtinuit.

§. 25. Vix ab Urbe receſſerat, cùm ſtatim ei divinitùs per ſpiritum data eſt gratia ſanitatum, atque operatio virtutum. Nam cùm ad eum Cataloniæ portum, quem Toſſa vocant, appuliſſet, advectum ad ſe levi cymba quemdam ejus loci incolam, Barcelo de Faro nuncupatum, (qui dum in meſſem incumberet, adeò gravi & repentino correptus erat morbo, ut ſtatim omnibus orbatus ſenſibus, nullos, neque clamores, neque admotos corpori ſtimulos perciperet, ſed humi jacens exanimis, mortuus eſſe crederetur) Beatus vir miſeratus, Deum, qui dives eſt miſericordia, ardentiſſimè eſt deprecatus, ut ei vitam, quæ ſatis eſſet ad confitendum peccata, produceret, tum magna in Deum fide nixus, infirmum proprio compellans nomine rogavit, an vellet peccatorum ſordes ſacra confeſſione diluere, confeſtim ille velut è ſomno excitatus oculos ſuſtulit, receptòque vocis uſu, id velle ſe, ac vehementer optare dixit, & confeſſione facta, atque exonerata peccatorum conſcientia, perceptaque abſolutione nihil ampliùs elocutus ſpiritum Deo reddidit. Id circumſtantes admirati glorificaverunt Deum, quòd talem hominibus dediſſet poteſtatem.

Pœnitentiarii munere, quo etiam abſens ab Urbe, fungebatur ſponte ſe abdicavit.

§. 26. Atque ubi Barcinonem appulit, confirmatis paulùm viribus, ſtatim ad res divinas & cœleſtes contemplandas animum adjecit. Ejus verò Barcinonem adventus, ſimul atque per Hiſpaniam innotuit, ingens hominum concurſus ad eum fieri cœptus eſt, partim viſendi gratia, partim conſulendi (nam Pœnitentiarii poteſtatem conceſſu ejuſdem Gregorii, etiam ab Urbe abſens exercebat) quos omnes conſolabatur in Domino, & ſpiritualibus monitis mirificè recreabat, ejus enim ſcientia, quaſi inundatio in omnibus abundabat, & conſilium ejus, ſicut fons vitæ ſalutem animæ plurimis afferebat. Hac autem Pœnitentiarii poteſtate, quo liberiùs Deo ſibique vacaret; ſponte ſe abdicavit, quamquam ejus etiam abſentis opera idem Gregorius prædeceſſor, cæterique Romani Pontifices, qui eum ſecuti ſunt, prædeceſſores item noſtri utebantur, ut ex ipſorum litteris facilè conſtat, quibus ei graviſſima negocia committebant. Conſcripſit etiam ſummam caſuum conſcientiæ, qui ſolent in foro pœnitentiæ frequenter occurrere, magnæ doctrinæ, atque auctoritatis, & tàm Confeſſariis quàm confitentibus valde utilem, & neceſſariam.

Magiſter generalis Ordinis Prædicatorum abſens Bononiæ declaratur.

§. 27. Dum ſacris & ſuavibus hiſce ſtudiis, & juvandi proximi occupationibus diſtinetur, anno humanæ ſalutis milleſimo ducenteſimo trigeſimo octavo, Jordanus ejuſdem Ordinis ſecundus Generalis Magiſter, ex hac vita exceſſit. Quare novo Generali Magiſtro deligendo Capitulum generale Bononiæ eſt congregatum, ubi cùm diſſidentibus ſententiis, non ſatis Patribus inter ſe conveniret, ad Sancti DOMINICI corpus preces indictæ ſunt, atque inde ad ſuffragia ventum, quibus omnibus, nullo penitùs refragante, beatus Raymundus abſens, Generalis Magiſter eſt declaratus, cujus illa rei nuncio perculſus, atque animo perturbatus, primùm repugnare vehementer cœpit; ſed provectioribus ætate ac ſapientia Patribus Bononia Barcinonem adventantibus, qui eam omnium & Dei voluntatem eſſe confirmarunt, ægrè tandem acquievit, ac magiſtratum iniit. Itaque aliorum precibus, & auctoritate victus, animum ad regendam eam familiam adjecit.

Biennio elapſo Magiſtratu ſponte ſe abdicavit.

§. 28. Quam cùm integro biennio ſanctiſſimè, & magna cum laude adminiſtraſſet, facto, ipſo poſtulante ſuperiore anno, ex cōmuni Patrum ſententia & decreto, ut liceret Magiſtro generali officiū magiſterii renunciare, proximo inſequēte Capitulo Bononiæ item habito affectam ætatem, infirmamque valetudinem incuſans, priſtinæ nimirum quietis, vitæque privatæ avidiſſimus, Magiſtratu mœrentibus omnibus ſponte ſe abdicavit, quo veluti onere depoſito, lætus & alacer ad conſuetas pietatis exercitationes, & proximi ad virtutem incitandi ſtudium ſe quam diligentiſſimè retulit, ac nihil umquam antiquius habuit, quàm ut religionem Catholicam longè latèque propagaret, & pro viribus ab hæreſium labe vindicaret.

Jacobo I. Regi Arag. ut officium Inquiſitionis in ſuis regnis inſtitueret, ſuaſit.

§. 29. Quamobrem claræ memoriæ Jacobo Regi Aragoniæ ejus nominis primo inprimis ſuaſit, ut ſacrum Inquiſitionis officium ſuis in Regnis inſtitueret, ad hæreſim videlicet, quæ tunc ex nefaria Valdenſium Secta recenter exorta erat, omneſque aliàs procul à finibus ejus Regni arcendas, atque hanc ob cauſam Concilio Provinciali Tarraconæ adverſus eoſdem ſectarios habito, juſſu ipſius Jacobi Regis interfuit.

Ut Saracenis Evāgelium Chriſti prædicaretur eidem Jacobo Regi auctor fuit. Una cum eodem Jacobo Rege ad Majoricam Inſulam ex Balearibus proficiſcitur.

§. 30. Sub idem verò tempus Saraceni, qui nobiliſſimas Hiſpaniæ civitates, & finitimas Inſulas impia ſui generis ſtirpe multò ante inſecerant, armata manu vehementer etiam infeſtabant, quibus ut in ſuis Regnis Evangelium CHRISTI prædicaretur, eidem Jacobo Regi auctor fuit. Hunc etiam ad Majoricam Inſulam ex Balearibus proficiſcentem, ejus rogatu comitatus eſt, tùm ut ei à ſacris confeſſionibus eſſet, tùm etiam ut verbo Dei prædicando, fideique Catholicæ myſteriis explicandis, Hebræos & Agarenos, qui ibidem magno numero erant, ad Chriſtianam religionem adduceret, ubi cùm idem Jacobus Rex veſano amore captus, cujuſdam fœminæ conſuetudine uteretur, Beatus Raymundus, qua erat dicendi libertate ac prudentia, illum blando primùm ſermone ab ea conatus eſt revocare, verùm ubi ſe nihil proficere animadvertit, tùm orare, proque ſua in Deum fide precibus omnibus cœpit obteſtari, ne ob exiguam corporis voluptatem malè ſe ipſum perderet, ſed neque preces quidquam profuêre.

Miraculum transfretationis B. Raymundi. Expanſo ſuper aquis pallio centum ſexaginta milliaria ſex horis conficiens Barcinonem appulit.

§. 31. Hic tùm beatus Raymundus animi dubius, & incertus quo ſe verteret, conſulto tandem precibus divino numine, ſtatuit nihil gravius ſibi faciendum, quàm ut ex Inſula diſcederet, ne libidinem ejuſdem Jacobi Regis, quàm ferre ampliùs non poterat, probare ſua præſentia videretur. Itaque eum adiit, ſerioque ac ſeverè admonitum ſuæ voluntatis certiorem fecit. Jacobus verò Rex ejus apud ſe retinēdi cupidus, nautas omnes præmoneri juſſit, atque capitali edicto prohiberi, ne ullus eum trajiceret. Interim ignarus hujuſce conſilii beatus Raymundus in portum porrexit, ubi ab omnibus naviculatoribus communi conſenſu relictus, cognita Jacobi Regis voluntate, in portum Sollar profectus eſt, itineris ſui comiti hoc unum firmiſſimè aſſeverans, ibi æternum Regem ſibi non defuturum, at cùm neque in eo portu à nautis admitteretur, id ſecum ipſe demiratus, hoc magna fide pronunciavit, Regem quidem mortalem ita ſtatuiſſe, ſed Regem æternum aliter proviſurum. Itaque omnibus in littore ſalutatis, per quaſdam rupes, & prærupta ſaxa in mare porrecta aliquantulum progreſſus in mare deſcēdit, ac ſocium allocutus, Videbis, inquit, quemadmodum Deus optimam navem providebit. Quare fiduciæ plenus, expanſo ſuper aquis pallio, reductaque ejus ora inſtar veli ad baculum, quo tamquam malo uteretur, Dei opem invocans, ac ſigno Crucis ſe muniens, relicto in Inſula ſuo, modicæ fidei ac dubitante ſocio, mari ſe commiſit, ac leni proſperoque inflante vento, perambulans ſemitas maris, ac benedicens Deum, qui dominatur poteſtati ejus, centum ſexaginta milliaria ſex horis confecit, omnibuſque circum littora inſolitum navigandi genus admirantibus, Barcinonem appulit, ubi reſumpto pallio, quod ne quidē aqua perfuſum erat, ad Monaſterium ſui Ordinis ſub meridiem ſe contulit, quòdque non minus admirandum eſt, januis

clauſis

clauſis, illud ingreſſus, populi acclamationes evitans ad gratias Deo peragendas in templum ſeceſſit, cujus rei fama totam Urbem, fineſque illius brevi pervaſit. Auxit etiam hujus miraculi magnitudinem ejuſdem Jacobi Regis emendatio ſubſecuta, extant autem uſque in hunc diem veſtigia turris & capellæ eo in loco, ex quo in mare deſcenderat, exſtructæ, atque ipſum etiam pallium, ut continuata apud eos populos traditione receptum eſt, cujus contactu multi à variis corporis infirmitatibus quotidiè liberantur.

Seminarium quo ſui Ordinis Religioſi Hebraico, & Arabico ſermone erudirentur inſtituit, & Neophytorum curam ſuſcepit.

§. 32. In procuranda Hebræorum & Saracenorum ſalute magno charitatis ardore ſemper incenſus fuit, omnemque operam dedit ad eos fidei Chriſtianæ documentis excolendos, ac pro viribus adjuvandos quod ut ei facilius eſſet, Seminarium in quo nonnulli ſui Ordinis religioſi, Hebraico, & Arabico ſermone erudirentur, Caſtellæ, & Aragoniæ Regum impenſis inſtituit, quod opus toti Hiſpaniæ ornamento, atque infidelibus adjumento fuiſſe ex eo ſatis conſtat, quòd illius ope atque auxilio, ingens eorum multitudo doctrinæ Chriſtianæ religionem amplexa ſit. Neophytos non minori charitate doctrinæ Chriſtianæ præceptionibus imbuebat, atque tàm aſſiduus erat in illis inſtituendis, ut eorum parens eſſe videretur, & ne alimenta iis ad vitam neceſſaria deeſſent, undique eleemoſynas corrogabat.

Beneficus erat in omnes.

§. 33. De rebus dubiis ſæpe conſultus, ſingulari prudentia, ac divina planè ſapientia omnibus reſpõdebat, atque inter cætera beneficia quæ accepit, hoc præcipuè donum à Deo eſt conſecutus, ut eos quibus cum ageret, mira conſuetudinis ſuæ dulcedine ac voluptate perfunderet.

Orandi contemplandique ſummam adeptus eſt facultatem.

§. 34. Orandi, contemplandique ſummam diuturno uſu adeptus eſt facultatem, nam etſi variis gravibuſque negociis diſtineretur; tamen ubi ſe ad orationem compoſuerat, tanta ſubitò divini ſpiritus ſuavitate rapiebatur, ut omnium rerum mortalium cura exutus eſſe videretur, ac ſæpè intempeſta nocte clam obſervatus eſt in ſecretiori templi receſſu, tàm crebra altaque ſuſpiria inter orandum edere, ut audientes ad lacrymas commoveret. In divinis officiis erat aſſiduus, atque incredibilem pſallendo capiebat voluptatem.

Magna ejus fuit in ſacrificando animi puritas, & devotionis fervor.

§. 35. Sacroſanctum Miſſæ ſacrificium ferè quotidiè celebrabat, quanta verò eſſet ejus in ſacrificando animi puritas, ac devotionis fervor, vel ex eo facile æſtimari poteſt, quòd aſtantes ex ejus ſolo aſpectu ad orationem incitarentur, ac parita à Deo Patre miſericordiarum beneficia ejus præcibus impetrarent.

Frater Martinus ejuſdem Ordinis converſus ex manibus B. Raymundi celebrantis & ſacram hoſtiam populo oſtendentis, Chriſtum Dominum ſub pueri ſpecie vidit, & ab omni concupiſcentia carnis præſervatus fuit.

§. 36. Nam Frater Martinus ejuſdem Ordinis Converſus, cùm antequam ſuavi ſe CHRISTI jugo ſubjiceret, voluptatibus carnis liberiùs indulſiſſet, ac tunc earum rerum quibus ante aſſueverat, recordatione, ſuique corporis illecebris, quaſi quibuſdam ſtimulis agitatus, mirum in modum vexaretur, omnem hujus tentationis propulſandæ ſpem in beati Raymundi meritis collocavit. Igitur ejus ſacrificiis ſæpè intereſſe, ac ſummis præcibus à Deo flagitare cœpit, ut tanto ſuo malo remedium aliquod afferret, quod dum perſeveranter peteret, quodam die ex manibus beati Raymundi celebrantis, ac ſacram hoſtiam populo oſtendentis, CHRISTUS Dominus ſub auguſtiſſima pueri ſpecie clariſſima luce radiantis ſpectandum ei ſe præbuit, quo viſo tanto eſt repente gaudio delibutus, ut ex eo tempore ad extremum uſque diem, divina gratia & bonitate, ab omni concupiſcentiæ carnis commotione fuerit præſervatus.

Magna familiaritate uſus eſt cum Angelo.

§. 37. Cùm cœleſtis militiæ Angelo tanta inerat ei familiaritas & amicitia, quæ maximum eſt puritatis & ſanctimoniæ argumentum, ut ab eo frequenter ad orandum, à ſomno excitatus invitaretur.

Totam hebdomadam excepto die Dominico jejunabat.

§. 38. Cibi potuſque parciſſimus fuit, totam enim hebdomadam, excepto die Dominico jejunabat.

Lenitate, & charitate claruit.

§. 39. Nullum umquam in eo contumaciæ vel arrogantiæ veſtigium animadverti potuit, quinimò lenitate ac patientia fuit maxima, & in Deum tanta charitate, ut ejus amore omnia arbitratus ſit ut ſtercora, ex qua etiam egregia illa in proximos charitas redundabat.

Charitate, & omnibus virtutibus cumulatur.

§. 40. Omnibus demum virtutibus cumulatiſſimus, devexa jam ætate, in perpetua quadam erat animi vigilia, expectans Dominum, ut ad cæleſtes nuptias ab eo vocaretur.

Annos fere centum natus Barcinone obdormivit in Domino Anno 1275.

§. 41. Igitur annos ferè centum natus cupiens diſſolvi & eſſe cum CHRISTO, in lethalem morbum incidit, atque Sacramentis omnibus ritè munitus, orantibus ad lectulum Fratribus, deficiente ſenſim omni vitæ ſenſu, ipſo die Epiphaniæ Barcinone obdormivit in Domino, ſalutis humanæ, anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo quinto.

Alphonſus Caſtellæ, & Jacobus Aragoniæ Reges ejus exequias ſua præſentia cohoneſtarunt.

§. 42. Vulgata ejus morte, ingens hominum concurſus ad Monaſterium videndi cauſa repentè factus eſt, ac tanta fuit ejus ſanctitatis apud omnes opinio, ut multi Epiſcopi, complures Prælati, ac nobiles viri, clerus etiam & populus Barcinon. univerſus, funus ejus ſumma doloris ſignificatione ſunt proſecuti. Communem verò illam ejus ſanctitatis famam, auctoritate ſua magnoperè auxerunt Alphonſus Caſtellæ, & Jacobus Aragoniæ Reges, qui ad ejus exequias ſua præſentia cohoneſtandas, comitantibus filiis, ac domeſticis omnibus, ſumma cum veneratione & fama ſanctitatis beati hujus viri convenerunt. Itaque corpus ejus magno totius Civitatis luctu ac Principum virorum dolore honorificè humatum eſt, quod paucis annis poſt in ſepulchrum marmoreum tranſlatum fuit.

Miracula Deus edidit poſt B. Raymundi obitum.

§. 43. Barcinonenſis populus beato Raymundo vita functo, quaſi totius patriæ lumine extincto mœrore afflictus graviter angebatur, atque ob recentem virtutum ejus, ac beneficiorum memoriam, eo carere omnibus acerbiſſimum erat, ſed pater miſericordiarum, & Deus totius conſolationis, qui ſecundùm multitudinem dolorum conſolationibus ſuis timentium ſe corda lætificat, beati Raymundi meritis beneficia in omnes conferendo plebem ſuam mirificè recreavit. Nam fideliſſimi hujus ſervi integritatem & ſanctimoniam, multis quidem in vita miraculis claram, pluribus ſignis poſt obitum ingenti omnium lætitia comprobavit. Atque ut omnes etiam intelligerent quàm Deo placita eſſet anima ejus, eo ipſo tempore quo ex hac vita migravit ad Dominum, inſigni miraculo eſt declaratum.

Guillelmus de Villaragut præcibus B. Raymundo porrectis mundatur à lepra.

§. 34. Erat in ea Civitate Guillelmus de Villaragut, qui inveterata corporis lepra graviter laborabat, neque eum fœditas morbi, doloriſve acerbitas in publicum prodire, ſolitaſque exercitationes, & negocia obire patiebatur. Medici adhibitis fruſtrà medicamentis omnibus, deplorata re animum deſponderant; ipſe verò, Deo ita diſponente, qui Sanctum ſuum clarificaturus erat, in ædes quaſdam Monaſterio Ordinis Prædicatorum vicinas, ea ipſa nocte qua beatus Ramundus exceſſit è vita, diverterat, ubi cùm graviſſimo elephãtiæ dolore torqueretur, à pio quodam viro, Bernardo de Molendis nuncupato, Canonico Barcinonenſi admonitus eſt, ut beati Raymundi, qui eo tempore dormierat in Domino, meritis ſe commendaret, quod ille recuperandæ valetudinis cupidiſſimus, ſimulatque diligenter præſtitit, conſeſtim omnis lepra ex ejus membris collapſa eſt, ac ſanum corpus reliquit, in cujus rei ſignum, & accepti beneficii memoriam idem Guillelmus monumento ſuſpenſo in templo, rem omnibus teſtatam eſſe voluit, & poſteritatis memoriæ commendavit.

Margarita Joannis Phyſici filia, mortua vitæ reſtitura.

§. 45. Illud verò maximum eſt ejus ſanctitatis argumentum, quòd mortuos etiam ad vitam revocarit. Nam quædam puella Margarita nomine, Joannis Phyſici filia, quatuor aut circiter annos nata,

diuturna

diuturna ſebri, continuiſqoe alvi fluxionibus exhauſta diem obietat extremum, eamqne verè mortuam eſſe pallor ipſe vultus, contractæ nares, oculi extincti, hortidi dentes, cæteraque indicia confirmabant, quin & idem Joannes patet medieæ artis expertiſſimos, aſſeruit omnia mortis, nolla vitæ veſtigia in ejus corpore extitiſſe, honeſta interim muliet Romea ejuſdem Margaritæ matet, qnæ paulò ante ad beati Raymnndi ſepuletum acceſſerat, & auxilium ab eo, filiæque valetudinem precabatur, ubi de morte Filiæ certlor à Joanne ejus marito facta eſt, ab eodem ſæpiùs domo tevocata fuit, quo illa nuncio perculſa tanto filiæ recuperandæ deſiderio inflammata eſt, ut neque inde ſe abituram, neque domum reverſuram affirmaret, niſi beati hujus viri meritis & interceſſione Margarita ejus Filia vitæ reſtitueretur. Itaque lacrymis ac lamentis omnia miſcere, & atdentiùs orationi inſtare, atqne à Deo, per beati viri merita ſummis præcibus flagitare cœpit, ut filiam vitæ, ſibique tedderet, cujus perſeverantem firmiſſima fide orationem reſpexit Deus, nec ſprevit depreeationes cjus. Nam ſub occaſum Solis Margarita filia, paulò poſt meridiem defuncta, non modò vitæ ſed etiam integræ valetudini eſt pœnitùs reſtituta, qnæ poſtridiè in templum pedes adiit ad gratias pro tanto beneficio agendas, & decem & qustuor annos ſnpervixit.

Romea Michaëlis de Sala uxor partu fœliciter edito acerbiſſimis parturiendi doloribus liberatur.

§. 46. Altera idem honeſtæ conditionis fœmina, Romea appellata, Michaëlis, videlicet de Sala hominis pü uxor, beati Raymundi opem experta eſt, nam cùm maturo jam fœtu acerbiſſimis pariendi doloribus ptemeretur, ac infantis caput enixa, reliquo intus recluſo corpore, tribus integris diebus ac noctibus graviſſimo crneiatu torqueretur, nihil propius factum eſt, quàm ex hac vita decederet, nam ob languentis ſtomachi faſtidium, cibos omnes hauſtuſque reſpuebat, atque à ſenſibus alianata, vociſqus uſu privata jacebat exanimis, quo tàm præſenti uxoris ſuæ periculo prædictus Michaël vehementi animo conſternatus, ad templum illicò excurrit, beati Raymundi opem, ſubſidiumque implorans, qui ſimul ac domum redüt, Romea fœliciſſimè partum edidit, atquc omni dolore eſt liberata.

Juvenis quidam æger integræ valetudini eſt reſtitutus.

§. 47. Præterea juvenis quidam continuos viginti dies acutiſſima ſebri agitatus, viribuſque exhauſtus in ſuperiorem ædium partem à ſuis delatus fuerat, ut aura puriore frueretur, animumque relaxaret, quo ex loco deorſum in lapidea & ſaxa corruens, ita convulſus fractuſque membris fuit, ot immotus humi proſtratus ab omnibus mortuus eſſe putaretur. Eo, ut fit, cùm multi videndi & juvandi cauſa accurriſſent, aſtantium quidam pulveres ex beati Raymundi ſepuleto deſumptos, quos religioſe ac piè ſecum geſtabat, in jaceutis ac moribundi os injecit, colloque appendit, atque æger ille continuo valetudini eſt integræ reſtitutus. Et illa quidem, aliaque quàm plurima multo ante tempore contigerunt, hæc verò recentiora ſunt.

Michaël peſte correptus omni morbo liberat.

§. 48. Anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo nono, dum peſtilētia Barcinone graſſaretur, atque ingenti hominū clade invaleſceret, quidam probus vir, Michaël Amat appellatus, peſte mortiſera correptus, ac deſperata valetudine à medieis deſtitutus, Sacramentorum atqne extremæ nnctionis ſuſceptione ad mortem ſe cōparabat, ſēſim verò per omnia corporis membra ſerpente morbo, in eas redactus erat anguſtias, ut præcluſis faueibus loqui ampliùs non poſſet. Quare intimo cordis & animi affectu beatum Raymundum eſt depreeatus, ut eam à ſe infirmitatem depelli præcibus ſuis impetraret, qua in oratione beatum Raymundum ſibi videre viſus eſt, atque extenſa manu ſe contingere, quo ex facto ita omni repente morbo levatus eſt, ut eodem ipſo die convaluerit.

Anna Beneta ſanguinis profluvio laborans pulvere ex B. Raymundi ſepulcro adhibito vitæ diſcrimen evitavit.

§. 49. Hoc aliquanto recentius eſt. Nam anno milleſimo quingentcſimo nonageſimo ſexto, pia quædam mulier Anna Beneta vocata, Barcinone honeſtis parentibus orta, ipſo Epiphaniæ feſto copioſo ſanguinis profluvio in ſummum vitæ periculum adducta erat, neque adhibita medicorum remedia ſanguinem ullo modo ſiſtere poterant, neque ipſa in proximum diem victura putabatur. Quare eorumdem hortatu cùm Sanctiſſimæ Eucharistiæ, atque extremæ unctionis Sacramenta, piè, & devotè ſumpſiſſet, mortem expectabat. Interim in beati Raymundi præſidium toto animo conſugit, ac pulveres ex cjus ſepulcro ad ſe deferri, atque in cyatho miſceri ſibi juſſit, qoibus epotis meliùs ſe habere cœpit, & abſque ullo prorſus alio pharmaco vitæ diſcrimen evitavit.

Ex ejus ſepulcro terra quædam tenuis enaſcitur qua infirmitates curentur.

§. 50. Illud verò perpetui cojuſdam miraculi vim obtinet, quod ex primo ejus ſepuleto terra quædam tenuis, ſeu pulvis ſaluberrimus enaſcitur, qui licèt magna in copia inde exportetur, numquam tamen deficit, ac multæ magnæque corporis infirmitates eo curantur.

Ludovicus Doratus ſenſum recuperavit.

§. 51. Anno itidem milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, cùm Judices conſtituti ad explorandas beati hujus viri reliquias, arcam ubi erant reconditæ, aperuiſſent, tantus illicò odor ex ejus corpore, qui vivens in odorem ſuavitatis Deo ſe conſecrarat, exhalavit, ut multi qui eo confluxerant, nihil eo percipi poſſe jucundiùs affirmarent, quinimò egregius vir Ludovicus de Claramunt, ex gravi morbo ſenſu odoratus à ſexdecim annis orbatus, cùm in ea hominum multitudine videndi deſiderio incitatus propiùs acceſſiſſet, eum etiam odorem ſuaviſſimum ſenſit, quo repente ita recreatus eſt, ut lacrymas præ gaudio continere, nec ullam vocem emittere ullo modo poſſet, verùm tacitus apud ſe cogitans dubitabat, num iſtius ſolummodò odoris olfactum recuperaſſet, an etiam rerum aliarum, ſed domum reverſus ubi ſe varios odores percipere animadvertit, miraculum ſubitò evulgavit.

Et ejus ſepulchri meatu ſuavis odor afflatur.

§. 52. Neque verò hæc odoris fragrantia eo ſolùm tempore ex ejus corpore emanavit, ſed ex aperto quodam ejus ſepulcri meatu idem ſuavis odor quandoque afflatur, qui ab iis ſentitur, quos divina bonitas eo munere dignatur.

Reges, Epiſcopi, & populi Aragoniæ Rom. Pontificibus frequenter petierunt canonizationem.

§. 53. His, plutibuſque aliis miraculis, quæ referre longum eſſet, corda Regum inclinata, plurimique Eccleſiarum Antiſtites, & Prælati populique integri Regni Aragoniæ divinitùs excitati, una voce & conſenſu à multis Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris frequenter petierunt, ut beatus Raymundus in Sanctorum numerum referretur.

Archiepiſc. Tarraconen. Epiſc. & Abbat. in Conc. Provinc. Tarrac. congregati idem à Nicolao III. petierunt.

§. 54. Et quidem quarto ab cjus obitu anno, ſalutis videlicet humanæ, milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo nono, Archiepiſcopus Tarraconenſis, ac decem Epiſcopi Regni Aragoniæ, multique Abbates in Concilio Provinciali Tarraconæ congregati, litteras ad fœl. recordat. Nicolaum Papam Tertium prædeceſſorem noſtrum dederunt, quibus ſingolarem ejus in Deum charitatem, vitæque innocentiam coram Deo & hominibus teſtificati, ut eum prævia virtutum ac miraculorum ejus inſpectione, Sanctorum numero adſcribere vellet, humiliter ſupplicarunt.

Præfecti Civit. Regni Aragoniæ, & Principatus Cataloniæ, Civitas Barcinonen. & Fratres Ord. Prædic. idem à Bonifacio VIII. poſtularunt.

§. 55. Cùm autem ipſe Nicolaus Tertius prædeceſſor è vita migraſſet, Præfecti Civitatum Regni Aragoniæ, & Principatus Cataloniæ, totaque Civitas Barcinonen. quin & Priores, cæterique Fratres Ordinis Prædicatorum qui eas Provincias incolebant, idem à fœl. recordat. Bonifacio Octavo etiam prædeceſſore noſtro enixè flagitarunt.

Concilium Provinciale Tarraconen. à Joanne XXII. & Petrus Aragoniæ Rex à Clemente VI. idem petierunt.

§. 56. Verùm ipſo Bonifacio prædeceſſore ab humanis etiam erepto, Concilium Provinciale Tarraconæ denuò convocatum, apud ſanctæ memoriæ Joannem Vigeſimum ſecundum prædeceſſorem etiam noſtrum, primam petitionem renovavit, quo tempore Fratet Arnaldus Burguetus Ordinis Prædicatorum,

Inquiſitor ac Procurator à Capitulo generali ad hanc cauſam proſequendam inſtitutus,multos teſtes ſuper miracula, quæ de hoc beato viro vulgabantur,examinari curavit. Sed cùm per dicti Joannis prædeceſſoris obitum res tranſigi non potuiſſet, cla. mem. Petrus Aragoniæ Rex datis ad fœl.recor.Clementem Sextum ſimiliter prædeceſſorem noſtrum, literis vehementer inſtitit, ut beatus hic vir humanis laudibus extolleretur in terris, quem divinæ providentiæ ſublimitas,quemadmodum in ejus literis habebatur, honorare voluerat in excelſis.

Paul. III. conceſſit in Eccleſiis Ord. Præd. Regni Arag. ſolemne officium celebrari poſſe.

§. 57. Cùm verò hujus rei tanta ſit gravitas & magnitudo, ut exiguo tempore perfici non potuerit, omnis hujus cauſæ tractatio uſque ad tempora ſanctæ memoriæ Pauli Tertii ſimiliter prædeceſſoris noſtri fuit intermiſſa, qui tandem precibus bon.mem. Fratris Joannis à Toleto tituli Sancti Siſti Cardinalis Burgen. nuncupati inclinatus conceſſit, ut in omnibus Monaſteriis & Eccleſiis Ordinis Prædicatorum in Regno Aragoniæ exiſtentibus ſolemne officium de beato Raymundo celebrari poſſet.

Philippus II. Hiſpan. rex ſupplicavit, ut huic cauſæ finem Papa vellet imponere.

§. 58. Interjecto autem diuturni temporis intervallo, cùm Deus,qui eſt gloria virtutis Sanctorum, beati Raymundi meritis, & interceſſione plurima in dies beneficia toti Hiſpaniæ largiretur, claræ etiam memoriæ Philippus Secundus Hiſpaniarum Rex Catholicus, per literas & per dilectum filium nobilem virum Antonium de Corduba & Cardona, Sueſſe Ducem ſuum, apud nos & Sedem Apoſtolicam Oratorem ſupplicavit,ut huic cauſæ ſub tot Romanis Pontificibus inchoatæ ipſi vellemus finem imponere, quo ſanè pio Regis ſtudio vehementer ſumus recreati.

Et ipſe à Card. Congreg. ſacrorum rituum injunxit, ut hujus cauſæ acta omnia diligenter examinarent.

§. 59. Nam cùm ab ipſo Pontificatus noſtri principio nihil magis quàm Dei gloriam & Catholicæ religionis exultationem ſpectaverimus,gaudebamus in Domino, cùm utramque hujuſce Regis ſupplicationibus promoveri cerneremus,itaque ut religioſo ejus deſiderio ſatisfaceremus, Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Congregationis ſacrorum rituum injunximus, ut acta omnia quæ priùs hac in re confecta erant, diligenter inſpicerent & examinarent. Hi autem fuere ex triplici ordine aſſumpti, Venerabiles Fratres Epiſcopi Alphonſus Oſtien. Geſualdus, Inicus Avalos Portuen. de Aragona, Gabriel Sabinen. Paleottus, & dilecti filii noſtri Alexander Sanctæ Mariæ Tranſtiberim Medices, Franciſcus Sancti Petri ad Vincula de Giojoſa, Auguſtinus Sancti Marci Veronen. Dominicus Sancti Chryſogoni Pinellus, Franciſcus Maria Sanctæ Mariæ in Ara cœli de Monte, Aſcanius Sanctæ Pudentianæ titulorum Presbyteri Columna, Odoardus Sancti Euſtachii Farneſius, Antonius Sanctorum Quatuor Coronatorum, Facchenettus Diaconi nuncupati Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales.

Frater Michael Llot Procurator in hac cauſa conſtitutus ſcripturas quaſdam ad hanc cauſam ſpectantes produxit.

§. 60. Coram quibus ritè congregatis, cùm dilectus filius Michael Llot, Sacræ Theologiæ Doctor Frater ejuſdem Ordinis Prædicatorum profeſſus, ac Procurator legitimè hac in cauſa conſtitutus, pro ſuo munere, in quod per ſex annos continuos diligenter incubuit, quaſdam ſcripturas ad hanc ipſam cauſam ſpectantes protuliſſet; quia tamen multæ probationes addi poterant, literæ ad Archiepiſcopum Tarraconenſem, atque ad Barcinonen. & Vicen. Epiſcopos cum opportuna facultate miſſæ ſunt, ut alias omnes ſcripturas & probationes, annis ſuperioribus hoc in negotio factas Barcinone extraherent, & ea denique agerent quæ ad hanc cauſam requiri videbantur, omniaque ad nos tranſmitterent, quæ cùm eſſent omni jure confecta, ſummaque auctoritate firmata, & debita cum diligentia,& fide tranſmiſſa.

Et Papa eas tribus Auditoribus Rotæ examinandas dedit.

§. 61. Nos tribus viris, doctrina & integritate præſtantibus, ac uſu peritiſſimis, Seraphino videlicet Olivario Razzalio Decano, Petro Franciſco Gipſio, & Franciſco Peniæ cauſarum Palatii noſtri Auditoribus commiſimus, ut ea ſummo ſtudio, quantaque poſſent diligentia legerent, expenderent, ac totius cauſæ merita exactiſſimè ponderarent. Quo in munere cùm ſedulò & accuratè verſarentur, Philippus Secundus Hiſpaniarum Rex Catholicus, cujus memoria in benedictione ſit, magno in primis noſtro, & totius Orbis Chriſtiani dolore ac detrimento viam univerſæ terræ ingreſſus eſt.

Philippus in Hiſpania Rex Catholicus à primo ſui exordio huic Pontifici ſupplicavit, ut in hac cauſa progredi vellet.

§. 62. Quare chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus Tertius, Hiſpaniarum item Rex Catholicus ejus filius non modò regnorum, verùm etiam paternarum virtutum hæres, ſtatim à primo regni ſui exordio, ut ſe, ſuaque omnia in beati Raymundi præſidium, ac patrocinium conferret, litteris, & per eumdem Antonium Sueſſe Ducem, Oratorem item ſuum nobis ſupplicavit, ut in hac cauſa progredi vellemus. Idcircò vehementer lætabamur, & benedicebamus Domino, qui pios Reges perpetuò ſuſcitat, ad ſanctos ſuis honoribus proſequendos, quos elegit in ædificationem Corporis Chriſti, quod eſt Eccleſia.

Auditor. autem omnem rei geſtæ Papæ, ſuumque judicium ſcripto tradiderunt illorum relationem Cardinalibus ſacrorum rituum per eoſdem Auditores tradi juſſit.

§. 63. Cùm igitur prædicti Auditores in diſcutiendis actis, in univerſo proceſſu diuturnam & aſſiduam navaſſent operam, nihilque eorum quæ ad hanc rem peragendam pertinent, prætermiſiſſent, omnem rei geſtæ ſeriem, ſuumque judicium ſcripto nobis tradiderunt, quorum integram relationem nos eiſdem Cardinalibus Congregationis ſacrorum rituum per eoſdem Auditores tradi juſſimus, atque ut plurium judicio tota hæc cauſa examinaretur, alios etiam Cardinales prioribus adjunximus, nimirùm dilectos filios noſtros Federicum Sanctæ Mariæ Angelorum in Thermis Borromæum, Antonium Mariam Sanctæ Agnetis in Agone Gallum Cæſarem Sanctorum Nerei & Archillei Baroneum, Sylvium Sancti Salvatoris in Lauro titulorum Preſbyteros, Antonianum atque Andream Sancti Angeli in foro Piſcium Perettum Diaconum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, quos omnes monuimus, ut acta omnia de beati Raymundi puritate fidei, morum integritate, ac miraculorum evidentia, tanto ſtudio perpenderent, quantum & rei gravitas requirebat, & nos meritò expectabamus, qui cùm privatim, multiſque Congregationibus inter ſe habitis, dilecto filio Pompeo Molella Fiſci noſtri Procuratore ſemper citato, & partes ſuas diligenter præſtante, ſingula rerum capita, & acta omnia ſedulò examinaſſent, ac proceſſum, teſtes, inſtrumenta, & hujus cauſæ monumenta cum Auditorum ſententiis diligenter contuliſſent, eòque adducta eſſent omnia, ut ad nos referri oporteret.

Conſiſtorium ſecretum cenſuit.

§. 64. Nos Conſiſtorium ſecretum pro more convocari juſſimus, in quo præfatus Alphonſus Cardinalis Geſualdus, ſuo & totius Congregationis nomine, primùm retulit ſcripturas, proceſſum omniaque hujus cauſæ acta legitimè confecta eſſe, ac maximæ auctoritatis, probatæque veritatis vim obtinere; deinde tota beati Raymundi vita, multiſque miraculis enarratis, ſe & cæteros dictæ Congregationis Cardinales, una voce, unaque mente in eam ſententiam veniſſe dixit beatum Raymundum (ſi ita nobis videretur) poſſe Catalogo Sanctorum aggregari, in quorum ſententiam cùm reliqui Cardinales ſuo quiſque ſuffragio ex ordine iviſſent, magnam animi voluptatem capiebamus, quòd beati hujus viri ſanctitatem in dies magis elucere videremus. Atque ut in hoc graviſſimo negotio, nihil de priſtina noſtra conſuetudine, ac debita diligentia remitteremus, nos ipſi facta ſtudioſe & accuratè perlegimus, atque eorumdem Rotæ Auditorum & venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium relationem veriſſimam eſſe comperimus.

§. 65. Quare

Papa indixit Conſiſtorium publicum in quo Bernardinus Scortus habuit Orationem de vita B. Raymundi.

§. 65. Quare lapſis paucis poſt diebus, ex Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum inſtituto Conſiſtorium publicum indiximus, in quo præter Cardinales, Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, Prælati, noſtrique familiares nobis adfuerunt, ac in eo dilectus filius Bernardinus Scortus Conſiſtorialis Aulæ noſtræ Advocatus, eximia beati Raymundi charitate, vitæ innocentia, & miraculis copioſa oratione explicatis, chariſſimi in Chriſto filii noſtri Rodulphi Romanorum Regis Illuſtris in Imperatorem electi, & ejuſdem Philippi Tertii Regis Hiſpaniarum Catholici, & Principatus Cataloniæ, totiuſque Ordinis Prædicatorum nomine, ut B. Raymundum Sanctis adjungere vellemus, à nobis ſuppliciter flagitavit.

Et Pontifex ſucceſſivè, cæteris aliis peractis, orationes ad Deum porrigi juſſit.

§. 66. Quæ cùm audiremus, benedicebamus Domino & gratias Deo agentes lætabamur, Philippum Tertium Regem Catholicum in ipſo regnandi principio hunc ſibi ad fœlicem regnorum ſuorum adminiſtrationem patronum tanto ardore poſtulare. Itaque reſpondimus, ſanctam ejus petitionem nobis eſſe gratiſſimam, & eam ad Dei gloriam in primis, & communem totius Chriſtianæ Reipublicæ utilitatem pertinere, quòd nimirum Deus, qui ſplendor & gloria Sanctorum eſt, in Sanctis ſuis magis laudatur, & Chriſti fideles eo faciliùs divinæ gratiæ munera, auctis interceſſoribus obtinent, quo major cultus, & honor ſanctis adhibetur. Præterea ſingularem Regis pietatem commendantes, optare nos pio ejus deſiderio ſatisfacere diximus; hujus tamen rei tantam eſſe gravitatem, ut maturiùs adhuc cum venerabilibus fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, & cæteris Epiſcopis deliberandum eſſe cenſeremus. Itaque omnes eos in Domino hortati ſumus, ut omnia quæ ad B. Raymundi vitam & miracula ſpectarent, omni ſtudio & diligentia examinarent; deinde orantes in ſpiritu, & in ipſo vigilantes, quod nos facturi eramus, Deum precarentur, ut daret nobis ſpiritum ſapientiæ & revelationis, quo hæc arcana cœleſtia, quæ ratione humana comprehendi non poſſunt, cognoſceremus, & illuminaret oculos cordis noſtri, ut quid in hac graviſſima cauſa ſtatuendum eſſet, deliberare poſſemus.

Secretum aliud Conſiſtorium congregavit, ipſe Pont. & in eo habitis omnium votis, canonizationis futuræ diem præfixit Dominicam in Albis.

§. 67. His peractis ſecretum aliud Conſiſtorium indiximus, cui etiam Patriarchas, Archiepiſcopos & Epiſcopos, qui tunc erant in Urbe, ac noſtros & Sedis Apoſtolicæ Notarios, necnon Palatii noſtri Auditores & Secretarios voluimus intereſſe, in quo Nos ex gratiæ cœleſtis abundantia, quam noſtra tenuitas in hac ſuprema Paſtorali vigilia, domus Dei, quæ eſt Eccleſia Dei vivi, columna & firmamentum veritatis, conſtituta eſt, ea diximus, quæ ad hanc cauſam ſpectare nobis viſa ſunt; deinde ab iiſdem fratribus noſtris petivimus, ut conſideratis atque examinatis omnibus actis, id præciſe dicerent, quod Spiritus ſanctus eis daret eloqui, & an beatus Raymundus Sanctis adſcribendus eſſe videretur. Itaque primum S. R. E. Cardinales, deinde Patriarchæ, tum Archiepiſcopi, & Epiſcopi ibidem præſentes, ſuo quiſque loco dictis ſententiis, omnes communi conſenſu ex iis quæ in diverſo proceſſu explorata erant, meritò à nobis beatum Raymundum inter Sanctos referendum eſſe cenſuerunt. Gratias igitur Deo agebamus, qui fratres noſtros omnes in unitate ſpiritus idem ſentire facit, tribuens omnibus cor unum & animam unam, eoſque monuimus, ut interim precibus, jejuniis, & eleemoſynis, Dei gratiam & auxilium nobiſcum invocarent. Cùmque omnia jam ad præſcriptum, & normam ſacrorum Canonum confecta eſſent, quod ſupererat acturi, poſt aliquot menſes diem Canonizationis diximus Tertium Calendas Maii, Dominicam videlicet in Albis, qua Paſchalis ſolemnitas terminatur, Neophytorum habitus candore animi permanente commutatur, & Evangelium in Eccleſia legitur, quo Chriſtus Dominus poſt Reſurrectionem ad diſcipulos januis clauſis ingreſſus, inſufflato eis Spiritu ſancto, poteſtatem remittendi & retinendi peccata eſt elargitus, in quo magna nobis lætitiæ materia oblata eſt, quia videlicet memineramus, beatum Raymundum, & Sacramenti pœnitentiæ miniſtrum extitiſſe, & poſt trajectionis miraculum januis clauſis Monaſterium ſui Ordinis Barcinone ingreſſum eſſe, deinde etiam quod eodem ſolemnitatis & lætitiæ die Nos ab hinc ſeptem annis Sanctum Hiacynthum Polonum ejuſdem Ordinis Fratrum Prædicatorum beati Raymundi coætaneum in Sanctos retulimus, ad quam quidem animi noſtri voluptatem non mediocris acceſſio facta eſt, quòd hoc ipſo die Sanctæ Catharinæ Senenſis, ac Sancti Petri Martyris feſtum in Eccleſia ſolemniter celebretur, qui ſub eadem Sancti Dominici diſciplina vitam ſanctiſſimè traduxerunt. Quamobrem in tam accommodata totius Eccleſiæ, ac Sanctorum ejuſdem Ordinis ad hanc celeberrimam actionem feſtivitate, Nos beato Raymundo eorum honorem decernere ſtatuimus, qui ſanctis Confeſſoribus adhibetur.

Qua die Pontifex ex Capella Pontificia proceſſionaliter in Baſilicam S. Petri deſcendit, oravit.

§. 68. Cùm igitur præſcripta Dominica in Albis hodierna ſcilicet dies adveniſſet, Nos cum Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardin., Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, qui in Capella noſtra Pontificia hanc ob cauſam convenerant, veſtibus ſacris induti, hymnum, Ave maris ſtella inchoavimus, reliquum Capellæ noſtræ choro proſequente, ad beatæ Mariæ Virginis opem implorandam, atque ita cantantes in viis Domini Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus & familiaribus noſtris, & ſæculari ac religioſo Clero longo ordine præcedentibus, ſingulis cereos accenſos geſtantibus, ex noſtro Palatio Apoſt. ad auguſtiſſimam Principis Apoſtolorum Baſilicam proceſſimus, vario ornamentorum genere inſtructam, eamque ingreſſi ac ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum genuflexi procubuimus, orantes ut Deus hanc celeberrimam actionem, ad laudem & gloriam nominis ſui dirigeret. Inde ad ſupremam Eccleſiæ partem aſcendimus alto & ſublimi fornice admirandam, ubi amplum regioque ſumptu ſuggeſtum erectum erat coram altari S. Petri Principis Apoſtolorum, in quo ſacram Pontificalem Miſſam celebraturi eramus, omniaque facibus cereiſque ardentibus collucebant; ac plurimæ circum imagines beatum Raymundum erecto corpore egregiè pictum referebant, dextera manu Clavem in poteſtatis atque officii Pœnitentiarii memoriam, ſiniſtra librum doctrinæ, ac decretalium monumentorum gerentem, ubi ſtatim nobis in mentem venit, nos iiſdem, quibus beatus Raymundus, Capellani videlicet ſeu cauſarum Palatii Apoſtolici Auditoris munere, antequam in numerum Cardinalium aſſumeremur, & in ipſa Cardinalis dignitate ſummi Pœnitentiarii officio, quamquam non exactè ac perfectè functos fuiſſe, ac propterea Deum in ſpiritu humilitatis non ſine lacrymis precabamur, ut ſi quid iſtis in muneribus ex noſtra imbecillitate à nobis omiſſum vel commiſſum fuiſſet, id ejus bonitas atque clementia, beati Raymundi meritis atque interceſſione nobis condonaret. Deinde in ſuggeſtum delati ante idem altare Principis Apoſtolorum oravimus, ut ſuo nobis auxilio præſidioque adeſſet, mox in excelſo è regione altaris throno conſidentes, eoſdem Cardinales, Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos ſacris indutos veſtibus obedientiam nobis de more præſtantes excepimus, tum dilectus filius noſter Odoardus, S. Euſtachii Card. Farneſius nuncupatus, Regni Aragoniæ Protector, Catholici Regis nomine, ſemel, iterum, ac tertiò ſuppliciter à nobis flagitavit, ut beatum Raymundum in Sanctos referremus, cujus ſingulis petitionibus opportunè reſpondimus, ac per interjecta totidem intervalla, litanias, hymnos, preceſque adjunximus,

Tandem Sententiam canonizationis protulit, & beatum Raymundum Sanctum eſſe definivit, feſtum ſtatuit, & indulg. conceſſit.

§. 69. Denique abſolutis perfectiſque omnibus iis, quæ à Romanis Pontificibus hoc in genere inſtituta ſunt, communibus precibus implorata ſpiritus ſancti ope, ad honorem Sanctæ & individuæ TRINITATIS, ad exaltationem fidei Catholicæ, & Religionis Chriſtianæ augmentum, auctoritate ejuſdem S.Trinitatis Patris & Filii & Spiritus ſancti, beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli, ac noſtra, de venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, omniumque Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Romana Curia exiſtentium, conſilio communique conſenſu, beatum Raymundum à Peniafort Ordinem Fratrum Prædicatorum expreſſe profeſſum, ac in Eccleſia Sanctæ Catharinæ ejuſdem Ordinis Barcinone ſepultum, de cujus innocentia vitæ, & miraculis nobis planè conſtat, Sanctum eſſe definivimus, ac Sanctorum Confeſſorum numero, & Catalogo adſcribendum eſſe decrevimus, prout per præſentes definimus, decernimus, & adſcribimus, ſtatuentes, ut ab univerſa Eccleſia quolibet anno, die ſeptima Januarii, feſtum ejus, & officium, ſicut pro uno confeſſore non Pontifice ad normam in Rubricis Breviarii Romani præſcriptam devotè celebretur. Inſuper omnibus verè pœnitentibus & confeſſis, qui ſingulis annis eodem die prædictam Eccleſiam S.Catharinæ Barcinonenſis, in qua Corpus ejus conditum eſt, piè & devotè viſitaverint, eaſdem indulgentias & peccatorum remiſſiones conceſſimus, & elargiti ſumus, quemadmodum concedimus, & elargimur, quæ cæteris dicti Ordinis Monaſteriis & Eccleſiis diebus feſtis Sanctorum ejuſdem Ordinis conceſſæ ſunt.

Miſſam ſolemnem ibidem celebravit, & præſentibus plenariam indulgentiam elargitus eſt.

§. 70. Itaque omnibus, quæ ad beati Raymundi canonizationem ſpectabant ritè peractis, atque hymno ad Dei Laudem & gratiarum actionem decantato, divinaque ope Sancti Raymundi meritis, peculiari in ejus honorem oratione, quam nos ipſi fecimus, & clara voce recitavimus, invocata, Nos in eodem loco, & altari Principis Apoſtolorum Miſſam ſolemnem de octava Dominicæ Reſurrectionis, cum ejuſdem beati Raymundi commemoratione celebravimus, omnibuſque Chriſti fidelibus, qui & canonizationi & Miſſæ interfuerunt, ad Dei laudem & Sancti ſui gloriam, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam conceſſimus. Quare Deum mirabilem in Sanctis ſuis benedicamus, & gratias immortales ei agamus, quia ſuſcepimus miſericordiam in medio templi ejus, novum videlicet in Eccleſia interceſſorem, cujus meritis ac ſuffragiis, in omnibus animæ corporiſque periculis adjuvemur. Ac ſingulari planè divinæ providentiæ munere factum eſt, ut hiſce difficillimis temporibus, quibus Religio Catholica inimicorum telis aſſiduè impugnatur, hunc patronum & advocatum, univerſi Chriſti fideles conſecuti ſint, ad Eccleſiæ pacem in primis & tranquillitatem, ad optatam Principibus Chriſtianis concordiam, ac hæreticis in errorum tenebris à via ſalutis errantibus lucem veritatis impetrandam.

Fidem tranſumptis dari mandat.

§. 71. Cæterùm, quia nimis difficile foret præſentes noſtras literas ad ſingula quæque loca deferri, volumus ut earum tranſumptis etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides ubique habeatur, quæ hiſce præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Pœnam contra has literas aliquid attentantes indicit.

§. 72. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtrorum definitionis, decreti, adſcriptionis, ſtatuti, conceſſionis, elargitionis & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

D.P. An. 10. die 29. April.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, 1601. 3. Calendas Maii, Pontificatus noſtri Anno 10.

Papæ ſubſcr.

Ego Clemens Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Protector noſter aſpice Deus.

Card. ſubſc.

Ego Ptolomeus Epiſcopus Portuen. Card. Comen.
Jul. Antonius Epiſcopus Præneſt. Card. S. Severinæ.
Hieronym. Epiſc. Sabinen. Card. Ruſticuccius.
Alex. Epiſcopus Albanen. Card. de Florentia.
Ego Ant. Maria tit. S. Mariæ Tranſtiberim Presbyter Card. Salviatus.
Ego Aug. tit. S. Marci Presb. Card. Veronenſis.
Ego Simeon tit. S. Laurentii in Lucina Presb. Card. de Terra nova.
Ego Dominicus tit. Sancti Chryſogoni Presb. Card. Pinellus.
Ego Fr. Hieronymus tit. S. Mariæ ſuper Minervam Presb. Card. Aſculanus.
Ego Antonius tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presb. Card. Saulius.
Ego Fr. Gregorius tit. S. Auguſtini Card. de Mont Elpero.
Ego Paulus tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. Sfondratus.
Ego Benedictus tit. S. Priſcæ Presbyter Card. Juſtinianus.
Ego Franciſcus Maria tit. S. Mariæ in Aracœli Presb. Cardinalis à Monte.
Ego Octavius tit. S. Alexii Presbyter Card. Paravicinus.
Ego Hieronymus tit. S. Pancratii Presb. Cardin. Mathæjus.
Ego Octavius tit. S. Mariæ de Populo Presb. Card. de Aquaviva.
Ego Flaminius tit. S. Mariæ de Pace Presb. Card. Platus.
Ego Lucius tit. Sanctorum Quirici, & Julitæ Presb. Card. Saxus.
Ego Franciſcus Maria tit. S. Bartholomæi in Inſula Presb. Card. de Senis.
Ego Camillus tit. SS. Jo. & Pauli Presb. Cardin. Burgheſius.
Ego Cæſar tit. SS. Nerei & Archilei Presb. Cardin. Baronius, S.R.E. Bibliothecarius.
Ego Laurentius tit. S. Laurentii in Pane & Perna Presb. Card. Blanchettus.
Ego Franciſcus tit. S. Crucis in Hieruſalem Presb. Card. Avila.
Ego Franciſcus tit. S. Thomæ in Parione Presb. Cardin. Mantica.
Ego Pompejus tit. S. Balbinæ Presb. Cardin. Arigonus.
Ego Dominicus tit. SS. Petri in Monte aureo Presb. Card. Tuſcus.
Ego Arnaldus tit. S. Euſebii Presb. Card. Oſſatus.
Ego Paulus Æmilius Presbyt. Card. S. Marcelli.
Ego Silvius tit. S. Salvatoris in Lauro Presb. Card. Antonianus.
Ego Rob. tituli S. Mariæ in Via Presb. Card. Bellarminus.
Ego Bonviſus tit. S. Blaſi de Annulo Presb. Card. Bonviſius.
Ego F. Diac. Card. Sfortia S. Mariæ in Via Lata.
Ego P. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Aldobrandinus, S. R. E. Camerarius.
Ego Cinthius Diac. Card. S. Georgii.
Ego Barth. S. Mariæ in Porticu Diaconus Cardin. Cæſius.
Ego Joannes Baptiſta S. Mariæ in Coſmedin. Diac. Card. Detus.

Decla-

LXXVIII.

Declaratio & extenſio conſtitutionis Six. V. de non alienandis per ſubditos Sedis Apoſtolicæ bonis ſtabilibus Status Eccleſiaſtici, in forenſes & non ſubditos, vel Caſtra & Fortalitia, abſque dictæ Sedis licentia.

Conſonat Conſt. 3. Clem. VI. Et ſi ſolertem ſuprà Tom. 1. fol. 125. lib. 1. Et prædicta Conſtitutio Sixti V. eſt 3. ſuprà in Tomo 2. Sollicitudo. lib. 2.

Ne hic longa, ac jam indicata otioſe repetam, te remitto ad ea, quæ notavi ad dictam Conſt. 3. Sixti V. Tom. 2.

Edita A.D. 1608.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanum decet Pontificem ſuorum prædeceſſorum conſtitutiones innovare, ac quandoque eas declarare & extendere, ne illarum obſervantia propter aliquorum pravam interpretationem retardetur, vel ob hominum malitiam earundem effectus eludatur.

Sixtus V. edidit conſt. cit. in rubr.

§. 1. Aliàs ſiquidem fœl. recordat. Sixtus Papa Quintus prædeceſſor noſter &c.

Omittitur reſiduum hujus narrativæ quia ipſam Bullam habes ſupra fol. lib. 2.

Dubia exorta ſunt ſuper d. conſt.

§. 2. Cùm autem, ſicut experientia docuit, poſteaquàm prædictæ Sixti prædeceſſoris literæ emanarunt, nonnulli Status noſtri Eccleſiaſtici habitatores & ſubditi, prætextu permiſſionis in dictis Sixti prædeceſſoris literis contentæ, quòd nimirùm omni dicti Status Eccleſiaſtici habitatori, ſive extraneo ſive ſubdito, licitum ſit de bonis ſuis ſtabilibus in eodem Statu Eccleſiaſtico exiſtentibus, quocumque alio quàm venditionis ſeu permutationis & donationis titulo diſponere, vel in conſanguineos, vel in alios de dicto Statu non exiſtentes, qui tamen intra triennium, vel in eumdem Statum habitatum veniant, vel bona ipſa in alium ſeu alios habitatores & ſubditos, ut præfertur, transferant, licèt iidem habitatores, & ſubditi non ignorent in prædicta Sixti prædeceſſoris permiſſione, juxtà veriſimilem illius mentem, illos tantùm comprehendi qui in eumdem Statum Eccleſiaſticum habitatum, vel venire poſſunt, vel veriſimiliter venturi ſunt; nihilominus dictas Sixti prædeceſſoris literas perperam interpretantes, illarumque & aliorum etiàm Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum conſtitutionum, contrà ipſos quovis modo diſponentium, effectum eludere conantes, & in illarum fraudem ſive amore, ſive odio, in ſuos & alios, moti, ſive alia quavis ratione ducti, de ſuis bonis ſtabilibus in eodem Statu Eccleſiaſtico exiſtentibus, non ſolum in conſanguineos & alios, de dicto Statu non exiſtentes privatos, ſed in quaſcumque etiam Communitates, Univerſitates, Collegia, ac etiam in Principes extraneos, tàm nobis & eidem Sedi ratione feudi, aut alia quacumque cauſa ſubjectos quàm non ſubjectos, qui videlicet in propriis ditionibus, vel alibi degentes, in eumdem Statum Eccleſiaſticum habitatum, vel, ut præfertur, venire non poſſunt, vel veriſimiliter venturi non ſunt, teſtamento, codicillis, legato, fideicommiſſo, donatione ex cauſa mortis, vel alia quacumque ultima voluntate liberè diſponere poſſe prætendant ſeu diſponant, ea forſan intentione, atque conſilio, ut Communitates, Univerſitates, Collegia ac Principes extranei hujuſmodi, ad quas & quos dicta bona de jure pervenire non poſſunt, & qui alioqui prædictis bonis non indigent, eadem bona in fraudem legis conſequentes, illa vel alia illorum loco perſonis ad dicta bona obtinenda incapacibus, & inhabilibus, via ſcilicet confidentiaria, aut alia ratione tribuant, & in illas transferant, atque ita evenire poſſit & eveniat, ut dictæ perſonæ incapaces & inhabiles, id, quod per ſe, ac directè obtinere non valent, per interpoſitam perſonam, & indirectè conſequi ſperent, & conſequantur, contrà veriſimilem dicti Sixti prædeceſſoris intentionem, qui ex prædictis, atque aliis etiam cauſis animum ſuum tunc moventibus in permiſſione ſuperius expreſſa de ipſis Communitatibus, Univerſitatibus, Collegiis, & Principibus extraneis, prædictis ſpecificam mentionem non fecit, ſed illas & illos in dicta permiſſione, non comprehenſos, neque comprehenſos eſſe cenſeri voluit.

Hic ideò Pontif. dict. conſtit. approbat.

§. 3. Nos ad quos Pontificum ſpectat prædeceſſorum noſtrorum conſtitutiones, non ſolum innovare, ſed etiam dubia quæ ſuper illis emergunt, declarare, & hominum malitiis ac fraudibus occurrere, attendentes ad Noſtrorum & ejuſdem Sedis ſubditorum, quietem & tranquillitatem, & ad bonorum eorumdem ſubditorum penès ipſos conſervationem, id magis pertinere, necnon etiam ipſius Status noſtri Eccleſiaſtici utilitati, & commodo ac etiam ſecuritati maximè convenire, quibus præcipuè rationibus idem Sixtus prædeceſſor, ut ſupra dictum eſt, ad præmiſſa ſtatuenda motus fuit, ut ad omnem ambiguitatem tollendam, dictam Sixti prædeceſſoris conſtitutionem innovemus, declaremus, atque extendamus, & ampliemus, ac alia infra ſcripta ad Status noſtri Eccleſiaſtici, noſtrorumque & Apoſtolicæ Sedis ſubditorum, commodum, utilitatem & ſecuritatem ſpectantia, neceſſaria, & opportuna ſtatuamus; His, ac aliis juſtis & rationabilibus cauſis adducti, ſuper præmiſſis opportunè providere volentes, & ejuſdem conſtitutionis Sixti prædeceſſoris tenorem, ac ſi ad verbum infereretur, præſentibus pro expreſſis habentes, habita ſuper his cum venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus in Conſiſtorio noſtro ſecreto, deliberatione noſtra matura, de illorum conſilio & aſſenſu ac Motu proprio, non ad alicujus nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conſtitutionem dicti Sixti prædeceſſoris, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium innovamus, ac de cætero ab omnibus ad quos ſpectat, inviolatè obſervari volumus.

Declaratque Communitates & Collegia extrà Statum, vel non Eccleſiaſtica, Principeſque Statum Eccleſiaſticum veriſimiliter non habitaturos, non poſſe acquirere bona ſtabilia, in finibus dicti Status, neque in ejus locis, vel in qua Urbe præterquam ex cauſa dictis.

Hoc tamen mos infra declarat.

§. 4. Inſuper de conſilio & aſſenſu, motu, ſcientia, ac poteſtatis plenitudine ſimilibus, declaramus, quaſcumque Communitates, Univerſitates & Collegia, quæ extrà Statum Eccleſiaſticum exiſtunt, & Eccleſiaſtica non ſunt, necnon etiam quoſvis Principes extraneos, etiam Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque auctoritate, & dignitate, quæ ſpecialem, & individuam mentionem requireret, præditos, etiamſi illi alias, Nobis & dictæ Sedi ratione feudi, aut ex alia cauſa ſubditi ſint, qui nimirùm in propriis ditionibus, vel alibi degentes in eumdem Statum Eccleſiaſticum vel habitatum venire non poſſunt, vel veriſimiliter venturi non ſunt, aut ſi aliquando venerunt vel venient, recedere tamen ſolent, & poſteà etiam veriſimiliter non reverſuri, inde receſſerunt aut recedent, bona aliqua ſtabilia, non ſolùm in finibus ejuſdem Status Eccleſiaſtici, & juxta terminos ac limites ditionum eorumdem Principum, ſed etiam in quacumque alia ejuſdem Status Eccleſiaſtici, parte, & in ipſa Urbe exiſtentia, necnon cenſus aliaque bona ac jura quæ pro ſtabilibus habentur (non tamen officia Romanæ Curiæ, nec portiones & loca Montium) cujuſcumque illa quantitatis, qualitatis, & valoris ſint, nullo venditionis, permutationis, donationis, aut alterius contractus præterquàm ex cauſa dotis inter vivos titulo, ac ne quidem ex teſtamento, codicillis, legato, fideicommiſſo, donatione ex cauſa mortis, aut ex alia diſpoſitione in ultima voluntate quorumcumque teſtatorum, aut de bonis ſtabilibus, & aliis ſupra dictis contra præmiſſa in ipſorum favorem alias diſponentium facta vel facienda,

acquirere, illaque habere, retinere, & apprehendere hactenus potuiſſe, neque deinceps poſſe.

Extendit, & ampliat, ad omnia genera contractuum.

§. 5. Et nihilominùs conſtitutionem ejuſdem Sixti Prædeceſſoris ad quæcumque etiam genera contractuum, præterquam ut præfertur ex cauſa dotis, & diſpoſitionum inter vivos ac etiam ad teſtamenta, codicillos, legata, fideicommiſſa, donationes cauſa mortis, & alias ultimas voluntates hujuſmodi, ut præfertur, factas, & faciendas, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium extendimus, & ampliamus.

Annullat diſpoſitiones tam factas quam faciendas aliter quam dictum eſt.

§. 6. Ac neminem ex habitatoribus, & ſubditis Status noſtri Eccleſiaſtici cujuſcumque ille dignitatis, gradus, ordinis, & conditionis, ut ſuprà dictum eſt, fuerit, de ſuis bonis ſtabilibus, & aliis ſupra dictis contra formam conſtitutionis dicti Sixti prædeceſſoris, & præſentis declarationis, & extenſionis noſtræ diſponere potuiſſe & poſſe, ac ipſas Reſpublicas, Communitates, Univerſitates, Collegia, extrà dictum Statum Eccleſiaſticum exiſtentia & non Eccleſiaſtica, necnon Principes extraneos hujuſmodi ad bonorum ſtabilium, & aliorum ſupra dictorum acquiſitionem, fuiſſe & eſſe omninò inhabiles, nullumque jus illis, in quos dicta bona, jura, & alia ſupra dicta prætextu ejuſdem permiſſionis hactenos tranſlata fuerunt, ſeu in futurum transferri contigerit, acquiſitum fuiſſe, aut acquiri poſſe, ſed ipſa bona ſtabilia, jura, & alia ſupra dicta quoad diſpoſitiones jam factas, ad eos ad quos illa de jure, ſi diſponentes ab inteſtato deceſſiſſent, & diſpoſitiones hujuſmodi factæ minimè fuiſſent, pervenire debuiſſent & deberent, ſpectaſſe & pertinuiſſe, ac ſpectare & pertinere, ſervata in reliquis forma conſtitutionis ejuſdem Sixti prædeceſſoris, necnon inſtrumenta, contractus, teſtamenta, legata, codicillos, donationes, & alias quaſcumque diſpoſitiones in illas & illos, quovis titulo, ut præfertur, factas & faciendas, ſive etiam Principes prædicti aliquo conſanguinitatis ſeu affinitatis vinculo ipſis diſponentibus conjuncti ſint, ſive non, & inde ſecuta quæcumque fuiſſe, & eſſe nulla & nullas, nulliuſque roboris & momenti, ac inſtrumenta & ſcripturas deſuper edita & editas, ſive edenda, & edendas, etiam juramento vallata & vallatas, ſimiliter fuiſſe & eſſe nulla & nullas, ac nullius roboris & momenti, nullamque fidem feciſſe & facere, nec es illis audiri, agi, & excipi potuiſſe & poſſe, in judicio & extra.

Notariis harum diſpoſitionum rogitum inſtrumentorum exhibitionem eis præcipit, illiſque & contrahentibus contra has ordinationes pœnas imponit.

§. 7. Et ulteriùs, Tabelliones publicos, ac noſtros & Sedis Apoſtolicæ Notarios, etiam ex numero participantium, & alios quoſcumque de inſtrumentis & aliis diſpoſitionibus ſupra dictis ſe rogare, aut illa conficere nullo modo potuiſſe & poſſe. Quinimò eos ipſa inſtrumenta & ſcripturas, jam facta & factas, teneri infrà menſem à die publicationis præſentium computandum, Nobis & Sedi, ac Cameræ Apoſtolicæ revelare, & cum effectu exhibere. Habitatores prætereà, & ſubditos noſtros prædictos, ut præfertur, in futurum diſponentes, pœnas amiſſionis dictorum bonorum, & aliorum ſupra dictorum, ita quod Sedes & Camera Apoſtolica eo ipſo poſſit illa propria auctoritate capere, & penes ſe retinere, viventibus ita diſponentibus, ipſis verò defunctis eadem bona & alia ſupra dicta, de quibus diſpoſitum fuerit, ad eos ad quos de jure, ſi diſponentes ab inteſtato deceſſiſſent, vel diſpoſitiones hujuſmodi ſi factæ non fuiſſent, pervenire debent, omninò perveniant. Tabelliones verò & Notarios etiam ex numero participantium, & alios quoſcumque prædictos, inſtrumenta & ſcripturas hujuſmodi conficientes, ſeu jam factas, ut præfertur, non revelantes & exhibentes, pœnam quoque falſi, ac privationis Tabellionatus, & Notariatus, etiam ex numero participantium hujuſmodi, & aliorum officiorum quæ obtinent, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, & alia exercenda, eo ipſo incurrere decernimus.

Declaratque has Bullas, circa acquiſitiones Communitatum, & Principum extraneorum.

§. 8. Ceterum declaramus diſpoſitiones, tàm factas quàm pro tempore faciendas, in earum Rerum publicarum, Communitatum, Univerſitatum, Collegiorum extra Statum Eccleſiaſticum exiſtentium non Eccleſiaſticorum, necnon in Principum extraneorum hujuſmodi favorem, ad quas & quos tempore obitus diſponentium illorum bona, aliàs de jure ſi diſponentes ipſi ab inteſtato deceſſiſſent, pervenire debuiſſent ſeu deberent, in præſenti noſtra conſtitutione non eſſe, nec fore comprehenſas, pro ea tamen rata, in qua dictæ Reſpublicæ, Communitates, Univerſitates, Collegia, & Principes præfati de jure communi, vel aliàs ab inteſtato, tempore mortis dicturum diſponentium, & non ante fuiſſent & eſſent ſucceſſuri; & tunc quoque volumus ſervari formam conſtitutionis dicti Sixti prædeceſſoris, quòd ſcilicet Reſpublicæ, Communitates, Univerſitates, Collegia, & Principes præfati teneantur intrà triennium bona ipſa in habitatores dicti Status Eccleſiaſtici transferre.

Prohibet ſubditis ſe ipſos ſupponere, Communitatibus & Principibus extraneis.

§. 9. Volumus autem, ut unicuique privato, ſive noſtro & Status noſtri Eccleſiaſtici ſubdito, ſive extraneo, liberum ac licitum ſit, in Alma Urbe noſtra, quæ communis patria, & nationum omnium domicilium eſt, cum ejus ad decem millia paſſuum circuitu, non ſolùm officia Romanæ Curiæ, & portiones ac loca montium, ſed quæcumque bona ſtabilia, & alia quæ ſtabilium loco habentur, tàm ex quocumque genere contractus, quàm ex quavis diſpoſitione in ultima voluntate, ac etiam ab inteſtato acquirere, habere, retinere, & apprehendere poſſe, juxta conſtitutionis dicti Sixti prædeceſſoris continentiam & tenorem. Inſuper ut malitiis etiam & fraudibus, quæ in ſimilibus excogitari aut fieri poſſent, occurramus, Motu & auctoritate ſimilibus inhibemus quibuſcumque ſubditis Status noſtri Eccleſiaſtici ſupra dictis, cujuſcumque ſimiliter dignitatis, ut præfertur, fuerint, ne de cætero aliquis eorum audeat vel præſumat, ſeſe, aut Civitates, Oppida, Terras, Caſtra, fortalitia, juriſdictiones, feuda, res, & bona ſtabilia in quacumque ejuſdem Status Eccleſiaſtici parte exiſtentia quovis modo ſubmittere vel ſupponere alicui protectioni, defenſioni, commendationi, ſive commendigiæ, ſalvæ guardiæ, ſubmiſſioni, ac confœderationi, ſeu etiam cuſtodiæ Rerumpublicarum, Communitatum, Univerſitatum, Collegiorum extra dictum Statum Eccleſiaſticum exiſtentium, ac Principum extraneorum ſupra dictorum, cujuſcumque pariter dignitatis, ut præfertur, fuerint, aut eorum Capitaneorum & militum, ſeu ut ſubmiſſiones aut alia præmiſſa fiant, auctores eſſe, aut conſenſum præſtare, ſub confiſcationis ipſarum Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Caſtrorum, juriſdictionum, feudorum, & bonorum ſtabilium ſupra dictorum, & aliorum quorumcumque Cameræ Apoſtolicæ ipſo jure applicandorum, necnon criminis læſæ majeſtatis, & rebellionis in primo capite eo ipſo abſque alia declaratione incurrendis pœnis, quas nihilominus in ſupra dictis omnibus caſibus verè & realiter, & ipſo facto incurriſſe & incurrere per præſentes declaramus.

Aut bona ſua pro eis, aut eorum contemplatione quoquo modo obligare bona in Statu Eccleſiaſtico exiſtentia.

§. 10. Prætereà ut ſubditorum noſtrorum utilitati, ac Status Eccleſiaſtici tranquillitati magis conſulamus, quod de cætero nullius ex ſubditis Status noſtri Eccleſiaſtici præfatis, aliquas fidejuſſiones, cautiones, promiſſiones & obligationes, pro Rebuſpublicis, Communitatibus, Univerſitatibus, Collegiis, quæ extra Statum Eccleſiaſticum exiſtunt, & Eccleſiaſtica non ſunt, necnon pro Principibus extraneis quibuſcumque ſupra dictis, ſeu illorum, ac alicujus eorum contemplatione & intuitu, facere, dare & præſtare, ac aliàs quoquo modo ſeſe, eorumque Civitates, Oppida, Terras, Caſtra, juriſdictiones, feuda, res, & bona ſtabilia ſupra dicta, in quacumque ejuſdem Status Eccleſiaſtici parte, ac in ipſa etiam Urbe exiſtentia, ac jura eis quovis modo competen-

tia,

tia, & alia bona quæ loco ſtabilium habentur, ut præfertur, ad ipſos quovis modo ſpectantia, tàm pro eis & aliquo eorum, ac eorum vel alicujus eorum intuitu & contemplatione ad favorem quorumcumque extraneorum, vel etiam ſubditorum ejuſdem Status noſtri Eccleſiaſtici, quàm pro aliis quibuſvis, & aliorum quorumcumque intuitu ac contemplatione, ad favorem, & commodum ipſorummet Principum extraneorum, & aliorum ſupra dictorum, obligare & hypothecare, aut etiam bona quæcumque ſtabilia, & alia ſupra dicta, in commendam aut in erectionem commendarum alicui ex militiis regularibus, quibus Reges aut Principes extranei, nobis & Sedi Apoſtolicæ non immediate ſubjecti, in Adminiſtratores ſeu magnos Magiſtros deputati ſunt concedere, aut ut concedantur aliquo modo conſentire, ſine expreſſa præcedente noſtra & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis licentia, ſub pœna amiſſionis dictorum bonorum contra tenorem præſentium, ut præfertur, obligatorum & conceſſorum eo ipſo ſimiliter incurrenda, & Sedi ac Cameræ Apoſtolicæ applicanda, poſſit, & valeat, ita quod in caſu contraventionis eidem Sedi & Cameræ Apoſtolicæ liceat viventibus ſupra dictis, ita obligantibus & concedentibus dicta bona capere & penès ſe retinere. illis verò defunctis ad eos ad quos de jure pervenire debent, omninò perveniant. Quòdque Tabelliones & Notarii, etiam ex numero participantium, & alii quicumque, prædicti ſuper præmiſſis ſcripturas & inſtrumenta conficientes, pœnas privationis officiorum quæ obtinent, & perpetuæ inhabilitatis ad illa & alia exercenda eo ipſo incurrant, & nihilominùs fidejuſſiones, cautiones, obligationes, hypothecæ, necnon conceſſiones & conſenſus prædicti per ipſos, ut præfertur, faciendi, & præſtandi reſpectivè, ſint nullæ & nulli, ac nullius roboris & momenti, nec alicui quovis modo proſint, aut ſcripturæ, & inſtrumenta ſimiliter ſuper præmiſſis conficienda fidem faciant, vel ex illis auditi, agi, vel excipi poſſit, in judicio vel extra, perpetuò ſtatuimus, & ordinamus

Decretum irritans.

§ 11. Sicque & non aliter, per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, irritùmque & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Præceptum obſervantiæ.

§. 12. Mandantes eiſdem Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, ac Judicibus, nunc & pro tempore in toto Statu Eccleſiaſtico prædicto exiſtentibus, & eorum cuilibet, ut declarationem, extenſionem, decretum, inhibitionem, præceptum, & mandatum, ſtatutum, & ordinationem noſtram hujuſmodi, in eodem Statu Eccleſiaſtico, ab omnibus ad quos ſpectat & ſpectabit, perpetuò obſervari mandent & faciant, contradictores quoſcumque opportunis juris & facti remediis, appellatione poſtpoſita compeſcendo.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 13. Non obſtantibus noſtra de non tollendo jure quæſito, & quibuſvis aliis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quibuſcumque fideicommiſſis, purificatis & purificandis, ac ultimis voluntatibus, donationibus, & pactis quibuſcumque ac legibus etiam municipalibus, necnon Urbis & aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum Status noſtri Eccleſiaſtici, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, ac privilegiis, gratiis, & indultis, eiſdem Rebuſpublicis, Communitatibus, & Univerſitatibus, & Collegiis extra dictum Statum Eccleſiaſticum exiſtentibus, & non Eccleſiaſticis, necnon Principibus extraneis, ac etiam militiis præfatis, quorumcumque Ordinum Regularibus, ac Almæ Urbi, necnon Populo Romano & quibuſcumque Civitatibus, Terris, & locis, nobis & Sedi Apoſtolicæ ſubjectis, etiamſi tales eſſent, quæ ſub generali expreſſione non venirent, ſed de illis ſpecialis, & individua mentio habenda foret, in genere vel in ſpecie, & ſub quibuſcumque tenoribus & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmiſſorum hactenùs quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis, quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis & ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, necnon omnibus illis, quæ prædictus Sixtus Prædeceſſor in ſuis litteris prædictis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Forma & effectus publicationis quam habes hic in fine.

§ 14. Volumus autem, ut præſentes quæ in Conſiſtorio noſtro, & de Fratrum noſtrorum conſilio & aſſenſu prædicto promulgatæ ſunt, quoſcumque tàm præſentes, quàm abſentes, & ubicumque etiam extra Statum noſtrum Eccleſiaſticum exiſtentes, perinde obligent, & arctent, ac ſi unicuique eorum nominatim intimatæ fuiſſent. Et nihilominus ut illæ magis innoteſcant, mandamus eas valvis Eccleſiæ St. Joann. Lateranenſis & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ appendi, & publicari, ac etiam volumus, ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu Notarii publici, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, in judicio & extra habeatur, quæ ipſiſmet præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 15. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtram confirmationis, innovationis, declarationis, extenſionis, ampliationis, decretorum, inhibitionis, præcepti, mandatorum, voluntatum, ſtatuti, & ordinationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſt. ejus, ſe noverit incurſurum.

D. P. A. 10. 4. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo ſexcenteſimo primo, pridie Non. Julii, Pontificatus noſtri Anno decimo.

Papæ ſubſcr.

Ego Clemens Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Protector noſter aſpice Deus.

Card. ſubſcr.

Jul. Ant. Epiſc. Card. Præneſtinus Sanctæ Severinæ.
Hieronymus Epiſcopus Sabinen. Card Ruſticucius.
Alex. Epiſcopus Albanen. Card. Floren.
Ego Ant. Maria Card. Salviatus tit. S. Mariæ Tranſtiberim.
Ego Aug. tt. S. Marci Card. Veronenſis.
Ego Simeon Card. de Terra nova tt. S. Laurentii in Lucina.
Ego Dominicus tt. Sancti Chryſogoni Card. Pinellus.
Ego F. Hieronymus Card. Aſculanus tt. S. Mariæ ſuper Minervam.
Ego Ant. Maria tt. S. Praxedis Card. Gallus.
Ego Antonius tt. S. Stephani in Monte Cœlio Card. Saulius.
Ego Evangeliſta tt. S. Matthæi in Merulan. Card. Cuſentinus.
Ego Marianus tt. SS. Marcellini & Petri Card. de Camerino.
Ego Fr. Gregorius Card. de Mont'Elparo tit. S. Auguſtini.
Ego Paul. tit. S. Cæciliæ Presbyt. Card. Sfondratus.
Ego Bened. tit. S. Priſcæ Presbyt. Card. Juſtinianus.
Ego Franciſcus Maria tit. S. Mariæ in Aracœli Presb. Card. à Monte.
Ego Octavius tit. S. Alexii Presb. Card. Paravicinus.

Ego Hieronymos Card. Matthæjus tit. S. Pancratii.
Ego Flaminius tit. S. Mariæ de Pace Card. Platus.
Ego Lutius Card. Saxus tit. Sanctorum Quiriei & Julitæ.
Ego Franciſeus Maria tit. S. Bartholomæi in Inſula Card. de Senis.
Ego Camillus tt. SS. Joann. & Pauli Presb. Card. Burgheſius.
Ego Cæſar tt. SS. Nerei & Achilei Presb. Card. Baron.
Ego Laurentius tt. S. Laurentii in Pane & Perna Presb. Card. Blanchettus.
Ego Franciſcus tt S. Thomæ in Parione Presb. Card. Mantica.
Ego Pompejus tt. S. Balbinæ Presb. Card. Arigonius.
Ego Dominicus tt. S. Petri in Monte aureo Presb. Card. Tuſcus.
Ego Arnaldus tt. S. Euſebii Card. Oſſatus.
Ego Paulus Æmilius Presb. Card. S. Marcelli.
Ego Silvius tt. S. Salvatoris in Lauro Presb. Card. Antonianus.
Ego Rob. tt. S. Mariæ in Via Presb. Card. Bellarm.
Ego Bon. tit. S. Blaſii de Annulo Presb. Card. Bonviſius.
Ego A. S. Laurentii in Damaſo Diac. Card. Montaltus, S. R. E. Vicecancell.
Ego Ant. Diac Card. Sanctorum Quatuor Coronat.
Ego P. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Aldobrandinus, S.R.E. Camerarius.
Ego Cynthius Diac. Card. S. Georgii.
Ego Barth. S. Mariæ in Porticu Diac. Card. Cæſius.
Ego A. S. Angeli in Foro Piſcario Diac. Card. Perettus.
Ego Joannes Baptiſta S. Mariæ in Coſmedin. Diacon. Card. Detus.

Publicatio

Anno à nativitate D. 1601. indictione 14. die verò 7. menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis divina Providentia Papæ VIII. Anno 10. retroſcriptæ literæ Apoſtol. affixæ & publicatæ fuerunt in valvis Baſilicarum Sancti Joannis Lateranen. & Sancti Petri Principis Apoſtolorum per nos Catherinum Menandi, & Laertium Cecchettum Apoſtolicos Curſ. &c.

Auguſtinus Braccherius Magiſter Curſ.

LXXIX.

Præfinitio formæ communicationis Indulgentiarum orationumque &c. ſervandæ à Fratribus B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, ſtatis diebus, quibus ipſi generalem benedictionem facere conſueverunt.

Conſimilem formam hic idem Pontif. præſcripſit Ordini Fratrum Sanctiſſimæ Trinitatis, ſimilis Redemptionis, infrà in Conſtitut. 85. Decet. quæ etiam huic Ordini communis eſt, ut ibi legitur.

Edita A. D. 1601. & 1602.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Hic Pontif. conceſſit Ordini ſolemnem celebrationem S. Laurentii & S. Antonii ut ſupra in Conſtitut. 4. Infirma. Ubi indi. ad Bullas hujus Ordinis. Ordo conſuevit facere benedictionem generalem feria 4. Cinerum & feria 5. Cœnæ Domini.

CUm nos aliàs, ut in univerſo Ordine beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, dies feſti S. Laurentii Martyris, quo die Ordo prædictus fundatus fuit, ac S. Antonii Abbatis, quo die ipſe Ordo a fœl. record. Gregorio Papa Nono prædeceſſore noſtro confirmatus fuit, in fundationis & confirmationis hujuſmodi memoriam, ſingulis annis ſolemniter celebrarentur conceſſerimus, prout in noſtris ſub Dat. die 10. Martii 1600. expeditis litteris plenius continetur.

§. 1. Cùmque ex antiquo ejuſdem Ordinis inſtituto diebus S. Catherinæ Virginis & Martyris, feriæ quartæ Cinerum, & feriæ quintæ in Cœna Domini in ipſo Ordine abſolutio, & benedictio generalis fieri ſoleat, quæ etiam per Nos pridem confirmata fuit, prout in aliis noſtris ſub Dat. die 20. Aprilis 1592. Pontificatus noſtri Anno primo expeditis in forma Brevis litteris, pleniùs etiam continetur.

& in die S. Catharinæ. Hic Pontif. modo concedit, ut omnibus ſupra dictis diebus, eadem benedictio fieri poſſit. Contraria tollit.

§. 2. Nos volentes Ordinem prædictum, ejuſque Religioſos, amplioribus favoribus & gratiis proſequi, ſupplicationibus dilecti filii Bernardi de Vargas ejuſdem Ordinis Procuratoris generalis ſuper hoc nobis humiliter porrectis inclinati, ut ſimilis abſolutio & benedictio generalis, etiam ſupra dictis duobus diebus feſtis S. Laurentii & S. Antonii in prædicto Ordine, ejuſque Monaſteriis & Conventibus fieri poſſit, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, perpetuò concedimus & indulgemus.

§. 3. Non obſtan. conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Exemplis credi mandat.

§. 4. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem quæ præſentibus ipſis fides habeatur.

D. P. A. 10. 24. Julii.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die 24 Julii, milleſimo ſexcenteſimo primo, Pontificatûs noſtri Anno decimo.

Sequitur forma benedictionis.

Edita A. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Laudatur hic Ordo ex revelatione B. M. inſtitutus, & à Greg. IX. confirmatus ſuprà in Conſtit. cit. 9. Devotionis.

CUm ad uberes miſericordiæ fructus, quos Ordo B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, qui divino inſtinctu per ejuſdem Beatiſſ. ſemper Virg. Mariæ revelationem B. Raymundo de Peniafort nuper à nobis in Sanctorum numerum relato, & claræ mem. Jacobo Aragonum Regi, ac Petro Nolaſco dicti Ordin. primo profeſſori factam inſtitutus, & à fœl. record. Gregorio P. IX. prædeceſſore noſtro confirmatus fuit, in agro militantis Eccleſiæ pro redemptione Captivorum, qui in miſera ſervitute, & ſalutis animæ periculo, à Mauris & aliis infidelibus detinentur, continuò producere dignoſcitur, noſtræ dirigimus conſiderationis intuitum, facilè inducimur ut Ordinem prædictum ſpecialibus favoribus, & gratiis libenter proſequamur, & ea quæ circa ſpiritualium ejuſdem Ordinis Indulgentiarum communicationem pro majori fidelium devotione, & ædificatione per ejuſdem Ordinis Religioſos fieri ſolent, noſtræ declarationis ſtabilitate roboremus, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Conſuevit Ordo certis anni diebus Indulgentias aliis communicare, & in hoc quidam extant abuſus.

§. 1. Cùm itaque ſicut accepimus in ejuſdem Ordinis Conventibus, ac Regularibus Eccleſiis, ab immemorabili tempore ex Summorum Pontificum auctoritate & conceſſione, indulgentiarum communicatio ſub quadam precationum forma, certis quibuſdam anni diebus fieri ſoleret, & circa hujuſmodi communicationem quoſdam abuſus irrepſiſſe, nec certam formam auctoritate Apoſt. conſtitutam eſſe appareret.

Hic ideò Pontif. communicationem indulgentiarum permittit, & abſolutionem prohibet.

§. 2. Nos pro noſtri Paſtoralis muneris debito fidelium animarum ſaluti, ac ejuſdem Ordinis decori conſulere, ac certam in præmiſſis formam ſtatuere, aliáſque deſuper opportunè providere volentes, ex voto etiam venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Congregationi ſacrorum Rituum Præpoſitorum, quibus hoc negocium examinandum commiſimus, ac ex certa noſtra ſcientia, & matura deliberatione, quoad inſtitutum & ritum abſolutionis, quam vocant, & communicationem indulgentiarum, quæ in prædicto Ordine fieri ſolent, hanc de cætero formam (antiqua conſuetudine prorſus perpetuò abrogata) in perpetuum ſervari volumus, atque Apoſt. auctoritate tenore præſentium perpetuò ſtatuimus & ordinamus, ut nimirùm diebus ſolitis, aut ab Apoſtolica Sede conceſſis, communicatio indulgentiarum, quas prædictus Ordo B. Mariæ de Mercede, ex conceſſione & indulto Sedis Apoſt. aliis poteſt communicare, non autem abſolutio ut priùs fiebat, fieri poſſit.

Communicationis prædictæ formam tradit, juxta normam PP. præfinitam Ordini Sanctiſſimæ Trinitatis cit. in rubr.

§. 3. Hujuſmodi verò communicationem indulgentiarum tantummodò confratribus, & conſororibus ejuſdem Ordinis in Eccleſiis ipſius Ordinis præſentibus, & non aliis, & diebus ſupra dictis, cùm Pſalmis, Verſiculis, & Orationibus, quæ jam Romæ recognitæ, & à dilecto filio noſtro in Urbe Vicario probatæ, & à dicta congregatione reformatæ ſunt, fieri liceat. Et ad dictam communicationem indulgentiarum ſingulis diebus prædictis obtinendam, confratres & conſorores prædicti ſint contriti, confeſſi, ac ſacra communione refecti, aliàs prædictas indulgentias non conſequantur.

Communicationemq; bonorum operum, certa data forma permittit.

§. 4. Communicationem etiam orationum, jejuniorum, Miſſarum, aliorumque bonorum operum, quæ fiunt in dicto Ordine ſupra dictis diebus, confratribus tantùm & conſororibus, qui præſentes fuerint, ut de indulgentiis ſupra dictum eſt, fieri poſſe permittimus & concedimus. [illegible]am autem hujus communicationis fieri volumus, nudis & ſimplicibus verbis in hunc ferè modum, videlicet. Item, communicamus vobis Fratres, orationes, jejunia, Miſſas, peregrinationes & labores pro redimendis etiam captivis ſuſceptos cæteraque opera bona, quæ per Dei gratiam in noſtra Congregatione, & Ordine fiunt. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Populi invitationem fieri prohibet.

§. 5. Cæterùm, expreſſe prohibemus, ne populus in Civitatibus, Terris, & locis publicè invitetur à dicti Ordinis Fratribus ad ſuas Eccleſias ad conſequendam ſupra dictam communicationem indulgentiarum, & bonorum operum; hoc eſt in plateis, viis, & locis publicis non apponantur cedulæ impreſſæ, ſeu manuſcriptæ, quibus indicetur & promulgetur talis communicatio indulgentiarum.

Obſervantiamque hujus Bullæ præcipit.

§. 6. Mandantes propterea univerſis & ſingulis ejuſdem Ordinis Superioribus & Fratribus, ut præſcriptam hanc formam perpetuò obſervare ſtudeant, nec illam quovis modo præterire audeant ſeu præſumant, irritum nihilominùs decernentes & inane, quicquid ſecus ſuper his ab ipſis quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac ejuſdem Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis eidem Ordini, ac ſupra dictis illius Superioribus & Fratribus, ac quibuſvis aliis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis ac approbatis; cæteriſque contrariis quibuſcunque.

D. P. A. 11. 9. Julii.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub Annulo Piſcatoris die 9. Julii milleſimo ſexcenteſimo ſecundo, Pontificatus noſtri Anno 11.

Sequitur Forma *d. communicationis à Vicario Papæ probata, & ſuprà enunciata.*

Tu adverte quòd aliqua verba in §. 11. & 12. ſunt correcta, ut notavi ibi in margine. Et hanc correctionem hic idem Pontif. tradit infrà in Conſtitut. 85. §. 7. poſteà ab eo edita pro Fratribus Sanctiſſimæ TRINITATIS, & Redemptionis.

Forma abſolutionis & orationum ſervanda à Fratribus Ordinis Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum.

Vicarius Papæ, de ejus ordine diem generalis benedictionis deſigna.

Hieronymus Epiſcopus Sabinen. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Ruſticutius nuncupatus, Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Vicarius generalis, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius. Dilectis nobis in Chriſto Miniſtris & Fratribus Ordinis Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum, ſalutem Deique benedictionem.

Exordium.

ETſi cunctæ Orbis Eccleſiæ ſub Sanctorum fundatæ vocabulis, ſint pia devotione fidelium venerandæ, illas tamen quæ in honorem, & ſub vocabulo Sacroſanctæ & Individuæ TRINITATIS dicatæ noſcuntur, eò excellentiori memoria convenit venerari, quò ipſa ſancta TRINITAS immediatiùs & perfectiùs vota fidelium dirigit, & ad gratiam exauditionis admittit. Cùm ergo Ordo Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum, nutu divino, per fœl. record. Innocentium Papam Tertium, ſub tali titulo & nomine inſtitutus eſſe dignoſcatur, meritò à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialibus gratiis, & favoribus decoratur. Et Nos ut Chriſti fidelium devotio viſitandi Eccleſias dicti Ordinis in dies augeatur, necnon ad acquirendas gratias in eiſdem conceſſas eò ferventiùs & devotiùs diſponantur, auctoritate Apoſtolica à Sanctiſſimo D. N. Papa ſpecialiter nobis conceſſa, ut preces & orationes ac denique abſolutionem, quæ in Eccleſiis & Monaſteriis dicti Ordinis diebus cinerum, Cœnæ Domini, & Sanctæ Catharinæ Virginis & Martyris, dici & fieri conſuetum eſt, etiam in omnibus feſtivitatibus Sanctiſſimæ TRINITATIS, dicere & facere, publicè & ſolemniter, tenore præſentium, licentiam & facultatem eiſdem Miniſtris & Fratribus, concedimus atque impartimur.

Orationum normam præfinit.

§. 1. Quoniam autem formam abſolutionis prædictæ viris probis & doctis noſtræ ſacræ Congregationis, auctoritate prædicta examinandam commiſimus: ne aliquis ſcrupulus, ſive ambigendi locus circa eam in poſterum relinquatur, abſolutionem ipſam, preces & orationes, modo quo recitari debent, ut evidentiùs exprimatur, his præſentibus adnotandas duximus, videlicet.

Antiphona.

Intret Oratio mea. *Deinde dicantur Septem Pſalmi Pœnitentiales, in totum vel in partem, quibus finitis repetitur.*

Antiphona.

Intret oratio mea in conſpectu tuo Domine, inclina aurem tuam ad preces noſtras, parce Domine, parce populo tuo, quem redemiſti ſanguine tuo pretioſo, ne in æternum iraſcaris nobis.

Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon. Pater noſter.

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos à malo.
℣. Salvos fac ſervos tuos.
℟. Deus meus &c.
℣. Mitte eis Domine auxilium de Sancto.
℟. Et de Sion &c.
℣. Eſto eis Domine turris fortitudinis.
℟. A facie inimici.
℣. Nihil proficiat inimicus in eis.
℟. Et Filius iniquitatis &c.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus &c.
℣. Dominus vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oremus.

§. 2. ADeſto Domine ſupplicationibus noſtris, & me qui etiam miſericordia tua primus indigeo exaudi clementer, ut quem non electione meriti, ſed dono gratiæ tuæ conſtituiſti tui operis miniſtrum, da fiduciam tui operis exequendi, & in meo miniſterio quod tuæ pietatis eſt operari. Per Chriſtum &c. Oratio.

§. 3. EXaudi Domine preces noſtras, & confitentium tibi parce peccatis, ut quos conſcientiæ reatus accuſat, indulgentia tuæ pietatis abſolvat. Per Chriſtum &c. Oratio.

§. 4. PRæveniat hos famulos tuos quæſumus Domine miſericordia tua, ut omnes iniquitates eorum celeri indulgentia deleantur. Per Chriſtum &c. Oratio.

§. 5. PRæſta quæſumus Domine his famulis tuis dignum Pœnitentiæ fructum, ut Eccleſiæ tuæ Sanctæ, à cujus integritate deviarunt pec- Oratio.

cando, amiſſorum reddantur innoxii, veniam conſequendo. Per Chriſtum &c.

Oratio.

§. 6. ADeſto Domine ſupplicationibus noſtris, nec ſit ab his famulis tuis clementiæ tuæ longinqua miſeratio, ſana, eorumque remitte peccata, ut nullis iniquitatibus à te ſeparati, tibi Domino ſemper valeant adhærere. Per Chriſtum &c.

Oratio.

§. 7. DOmine Deus noſter, qui offenſione noſtra iraſceris, ſed ſatisfactione placaris, reſpice quæſumus ſuper hos famulos tuos, qui ſe tibi graviter peccaſſe confitentur, tuum eſt abſolutionem criminum dare, & veniam præſtare peccantibus, qui dixiſti pœnitentiam te malle peccatorum quàm mortem: Concede ergo, Domine, his ut tibi pœnitentiæ excubias celebrent, & correctis actibus ſuis, conferri ſibi à te ſempiterna gaudia gratulentur. Per Chriſtum &c.

Oratio.

§. 8. DEus humani generis benigniſſime conditor, & miſericordiſſime reformator, qui hominem, invidia Diaboli, ab æternitate dejectum, unici Filii tui ſanguine redemiſti, vivifica hos famulos tuos, quos tibi nullatenus mori deſideras; & qui non derelinquis devios, aſſume correctos. Per Chriſtum &c.

Oratio.

§. 9. MOveant pietatem tuam, quæſumus Domine, hæc famulorum tuorum lacrymoſa ſuſpiria, tu eorum medere vulneribus, tu jacentibus manum porrige ſalutarem, ne Eccleſia tua aliqua ſui corporis portione vaſtetur, ne grex tuus detrimentum ſuſtineat, ne de familiæ tuæ damno inimicus exultet, ut renatos lavacro ſalutari mors ſecunda poſſideat. Per Chriſtum &c.

Oratio.

§. 10. TIbi ergo Domine ſupplices preces cum fletu cordis effundimus, tu parce confitentibus, ut ſic in hac mortalitate, peccata ſua te adjuvante defleant, quatenus in tremendi judicii die ſententiam æternæ damnationis evadant, & neſciant quod terret in tenebris, quod ſtridet in flammis; atque ab erroribus ad iter reverſi juſtitiæ nequaquam vulneribus ſaucientur, ſed integrum ſit eis, atque perpetuum, quod gratia contulit, & quod miſericordia reformavit. Per Chriſtum &c.

Hic non dicitur. Oremus.

Abſolutio riſque formam ponit

Hæc verba ſignata ſunt omittenda, ut notavi hic in principio.

§. 11. COncedimus vobis Fratribus facultatem, ex auctoritate nobis à Pontificibus Romanis indulta, ut conſequi poſſitis omnes & ſingulas indulgentias, & peccatorum remiſſiones noſtræ hujuſmodi ſacræ Religioni conceſſas, juxta privilegiorum tenores ab eadem Sede Apoſtolica obtentorum, & in quantum veſtra expetit oratio, & ad nos pertinet juriſdictio, ſit vobis Omnipotens Deus indultor omnium criminum veſtrorum, deleat atque dimittat omnia peccata veſtra Dominus noſter JESUS CHRISTUS, qui cum Patre, & Spiritu Sancto vivit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen.

Hic non dicitur. Oremus.

Hoc verbum lege poteſtatem, ut notavi hic ſuprà in princ.

§. 12. DOminus noſter JESUS CHRISTUS, qui beato Petro Apoſtolo dedit licentiam animas ligandi atque ſolvendi, ille vos abſolvat ab omni vinculo delictorum, ut habeatis vitam æternam, & vivatis in ſæcula ſæculorum.

Quam omnino ſervari præcipit.

§. 13. Quam quidem formam & tenorem prædictarum à quoquam innovari, immutari, ſive impediri, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub excommunicationis pœnis eo ipſo incurrendis, omninò prohibemus, & ſecundùm eam, & non aliter, liceat prædictis Fratribus in futurum prædicta abſolutione, & orationibus, pacificè & quietè uti, frui, potiri & gaudere quibuſcumque non obſtantibus. In quorum omnium & ſingulorum fidem has præſentes noſtras litteras exinde fieri, & per Reverendiſſimum Dominum Paulum de Curte Epiſcopum Iſernien. noſtrum Vicegerentem, necnon per Notarium Curiæ noſtræ ſubſcribi, ſigillique noſtri, quo in talibus utimur, juſſimus & fecimus impreſſione muniri.

Dat. die 20. Maii 1600.

Datum Romæ ex Ædibus noſtris, Anno à Nativitate Domini noſtri JESU CHRISTI milleſimo ſexcenteſimo, indictione decima-tertia, die verò vigeſima menſis Maii, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris & Domini noſtri, Domini Clementis divina providentia Papæ Octavi, Anno ejus nono.

Paulus Epiſc. Iſernien. Viceſg.

LXXX.

Renovatio ſacræ Eremi S. MARIÆ Montis Senarii prope Civitatem Florentiæ, Ordinis Fratrum Servorum B. MARIÆ Virginis, & præſcriptio conſtitutionum pro recto ejus regimine, Novitiatuſque in ipſa E[illegible]o inſtitutio.

Has Conſtitution[illegible]portunitis deinde auctas & caſtigatas comprobavit Paulus V. die 22. Octob. 1612. Qui etiam ſuper receptione Novitiorum, & moderatione Jejunii in pane & aqua, aliam edidit ſanctionem, infrà in hoc Tomo 3. in ſua Conſtitut. 51. Sedis.

De hoc Ordine Servi arum vide quæ ad Conſtit 1. Bened. XI. adnotata fuere, ſuprà Tom. 1. fol. 184.

Edita A. D. 1593. 1600. & 1603.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem in his auctoritatis ſuæ partes libenter interponere, per quæ divinus cultus augeatur, & Regularium Ordinum reformatio fœlices in Domino progreſſus facere, & majora quotidiè valeat ſuſcipere incrementa.

Proponitur Papæ reſtitutio primævi inſtituti Eremi Montis Senarii Ordinis Fratrum Servorum B. Mariæ Virg.

§. 1. Sane dilectus filius noſter Alexander tituli ſancti Petri in Vincula Presbyter Cardinalis Florentinus, nomine dilectorum filiorum Lælii Ballioni de Florentia Prior. generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ MARIÆ, ac Prioris & Fratrum domus ejuſdem Beatæ MARIÆ Annunciatæ Civitatis Florentiæ dicti Ordinis, nobis nuper expoſuit, quòd cum dicti Ordinis prima inſtitutio à ſeptem nobilibus & religioſis viris Florentinis, quodam in Monte, Senario nuncupato, octavo à Civitate Florentina lapide poſito ubi dictorum inſtitutorum corpora requieſcunt, originem duxerit, & eodem loco Conventus tenuis reditus, & anguſtus dudum extructus fuerit in quo nunc tres ſoli Fratres dicti Ordinis commorari ſolent, dicti Prior generalis, & Prior & Conventus dictæ domus Annunciatæ primitivi dicti eorum Ordinis inſtituti, & originis memoria excitati, eodem in loco auguſtiorem domum & Eccleſiam extruere, illucque ſeptem Fratres profeſſos prædicti Ord. qui ad primævi dicti Ord. inſtituti normam, perpetuis futuris temporibus cœleſtium divinarumque rerum contemplationi vacantes gratum Altiſſimo in eremitica vita famulatum præſtent, & aliquot alios Fratres converſos, qui omnes annum vigeſimum-quintum excedunt, introducere decreverunt.

Ubi hæc inter alia, præcipua ſint exercitia.

§. 2. Ipſiſque Fratribus in dicto Conventu Montis Senarii, cui ſacra Eremus Montis Senarii Ordinis denominatio erit, ultra alia ſpiritualia Ordinis prædicti exercitia, quæ in ipſis Ordinis conſtitutionibus, & S. Auguſtini Regula, ſub qua degunt, præcipiuntur, hæc nominatim impoſita eſſe volunt onera.

Carnibus nuſquam veſci.

§. 3. Ut nimirum nullo tempore carnibus, ſed lacticiniis tantum veſci poſſint.

Jejunare ſecunda, quarta & ſexta feriis, ac in Quadrageſima & Adventu.

§. 4. Secunda, quarta, & ſexta feriis totius anni jejunare, ſed in ipſa ſexta ſemper, & in reliquis ſecunda & quarta feriis hujuſmodi, in Adventu & Quadrageſima jejunium cum pane & aqua tantum facere teneantur.

Proprietatemque non agnoſcere.

§. 5. Utque in eo conventu illud regularis vitæ inſtitutum, quod à primis illis inſtitutoribus obſerva-

batur

batur, ſervari debeat, ita ut verè ſint illis omnia communis, cor unum & anima una in Domino juxta beati Auguſtini regulam, quam profitentur.

Reſtauratio ac dictæ Eremi gubernatio ſpectatet ad Conventum Annunciatæ Civitatis Florentiæ, cujuſque membrum perpetuo eſſet.

§. 6. Intendunt prætereà fabricam dicti Conventus ſumptibus, & impenſis prædictæ domus Annunciatæ facere, ac deinde Fratribus hujuſmodi in eodem Conventu pro tempore degentibus, victum & veſtitum aliàque neceſſaria, tàm pro divino cultu, quàm pro Conventus reſtauratione ex annuis ejuſdem domus Annunciatæ reditibus ſubminiſtrare, dummodò tamen ipſe Conventus, ſeu ſacra Eremus, tamquam ipſius domus Annunciatæ membrum, ab ipſa domo dependeat, ac Superiorum dictæ domus, Prioriſque Provincialis Provinciæ Tuſciæ, in qua dicta domus Annunciatæ conſiſtit, atque Prioris generalis pro tempore totius Ordinis Fratrum Servorum juriſdictioni, tàm in ſpiritualibus, quàm in temporalibus, prout aliæ omnes domus & Conventus prædicti Ordinis ſubſit, nec ullo umquam tempore quavis de cauſa, colore, vel ingenio à dicta ſuperioritate & obedientia ſubtrahi, vel quoquo modo eximi poſſit; ſed ſingulo tranſacto biennio, juxtà conſtitutionum Ordinis formam, à Priore, & à Fratribus ejuſdem Conventus Annunciatæ de Vicario provideatur, qui ſub obedientia dicti Prioris Conventus Annunciatæ, prout alii Vicarii Conventuum illi unitorum, ex præſcripto literarum fœl. recor. Gregorii Papæ Decimi tertii prædeceſſoris noſtri ſuper regimine dicti Conventus Annunciatæ emanatarum ſubſunt, maneat.

Confirmatio Pontificia à Priore generali, & Priore & Conventu domus Annunciatæ petitur.

§. 7. Cùm autem dicti Lælius Prior generalis; ac Prior & Conventus domus Annunciatæ prædictæ, cupiant præmiſſa omnia, ut perpetuò firmiora ſubſiſtant, Apoſtolicæ noſtræ auctoritatis patrocinio communiri, nobiſque propterea humiliter ſupplicari fecerint, ut in præmiſſis opportunè providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Conceditur quæ.

§. 8. Nos piis Religioſorum votis divini præſertim cultus, & regularis obſervantiæ incrementum reſpicientibus, quantum cum Domino poſſumus, benignè faventes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, laudabile dictorum Prioris Generalis, ac Prioris, & Conventus Annunciatæ propoſitum hujuſmodi plurimùm in Domino commendamus, ipſiuſque erectionem, extructionem, introductionem, aliaque omnia & ſingula præmiſſa, prout ſuprà expreſſum eſt, accedente tamen Ordinarii loci conſenſu, & ſine cujuſquam præjudicio, faciendi, ſtatuendi, ordinandi & exequendi, plenam & liberam Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, licentiam & facultatem concedimus & impartimur, eademque omnia & ſingula, ſi & poſtquàm facta fuerint, auctoritate & tenore prædictis confirmamus & approbamus, illiſque perpetuæ & inviolabilis Apoſtolicæ confirmationis robur adjicimus, omneſque & ſingulos tàm juris quàm facti defectus, ſi qui intervenerint in eiſdem ſupplemus.

Eremi Senarii titulus conceditur, & membrū domus Annunciatæ declaratur.

§. 9. Atque domum ſeu Conventum, cui ſacræ Eremi Montis Senarii ejuſdem Ordinis Servorum denominationem & titulum concedimus & aſſignamus, tamquam membrum dicti Conventus Annunciatæ dependere, ipſiuſq; Vicarium ſingulo quoq; biennio per Priorem & Conventum Annunciatæ eligendum.

Superioribus d. Domus, ac Priori Provinciali, & Generali perpetuo ſubjicitur.

§. 10. Ac Fratres & Religioſos ipſius Conventus Annunciatæ, Superioribus & Priori Provinciali, ac Generali prædictis ſubeſſe, neque ab hujuſmodi obedientia, quovis prætextu, cauſa, ingenio vel quæſito colore ſubtrahi aut eximi poſſe.

Prior & Conventus Annunciatæ neceſſaria Eremo ſubminiſtrent.

§. 11. Ipſos verò Priorem & Conventum Annunciatæ, victum & veſtitum, aliaque neceſſaria tam pro divino cultu, quàm pro manutentione & reſtauratione domus prædictæ ſacræ Eremi, illiuſque Fratribus & Religioſis in perpetuum ſubminiſtrare debere.

In contrarium attentanda irritantur.

§. 12. Sicque per quoſcumque dicti Ordinis Superiores, & alios Judices ordinarios & delegatos, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum & inane quidquid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Executores hujus conſt. deputantur.

§. 13. Quocirca Venerabili fratri Archiepiſcopo Florentino, ac dilectis filiis ipſius Ordinis, apud nos & Apoſtolicam Sedem Protectori, ac noſtro & Apoſtolicæ Sedis apud Magnum Etruriæ Ducem Nuncio, nunc & pro tempore exiſtentibus per præſentes committimus & mandamus, ut ipſi vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alios, ubi & quando opus fuerit, præſentes literas ſolemniter publicantes, atque pii hujuſmodi & laudabilis operis inſtitutioni & conſervationi efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra, omnia & ſingula præmiſſa, per eos ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, exequi & obſervari; præſertim verò dictos Priorem & Conventum Annunciatæ ad idem factum opus exequendum & manutenendum ut ſuprà, ne impii Dæmonis aſtu temporumve iniquitate, aut fratrum incuria perire, aut intermitti valeant, excitent, & ſi opus ſit cogant & compellant. Contradictores quoſlibet per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo invocato ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contraria removentur.

§. 14. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel ſpecialibus conſtitutionibus ac ordinationibus, ac Ordinis prædicti etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; ceteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. A. 2. die 22. Oct.

Dat. Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 22. Octobris 1593. Pontificatus noſtri Anno 2.

Sequitur alia Ordinationum dictæ ſacræ Eremi præſtitutio.

Edita A. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN his rebus auctoritatis noſtræ partes libenter interponimus, per quæ Religioſorum ſtatui proſpere dirigendo, opportune providetur.

Confirmatur præcedens conſtitutio.

§. 15. Cupientes igitur proſpero ſtatui & fœlici gubernio domus, & Eremi Montis Senarii Ordinis Servorum B. MARIÆ Florentinæ Diœceſis, quantum cum Domino poſſumus, ſalubriter conſulere, ſupplicationibus & pro parte dilectorum filiorum Prioris Generalis d. Ordinis, ac Prioris Conventus B. MARIÆ Annunciatæ Civitatis Florentinæ ejuſdem Ordinis Fratrum Servorum, necnon Vicarii & Fratrum dictæ Eremi Montis Senarii, nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, eos omnes & ſingulos, à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ex ſententia & voto venerabilis Fratris Julii Antonii Epiſcopi Præneſtin. Cardinalis Sanctæ Severinæ nuncupati, ultra ea, quæ per alias noſtras in ſimili forma Brevis literas ſub Dat. 22. Octobris 1593. Pontificatus noſtri Anno ſecundo expeditas, quorum tenorem præſentibus pro expreſſis habere volumus, pro dicta Eremo Montis Senarii conceſſimus, quæ omnia & ſingula per præſentes etiam perpetuò confirmamus & approbamus, ac perpetuò valida, firma & efficacia eſſe & fore decernimus.

Vicarius Eremi eligatur

§. 16. Quod Vicarius eligendus pro regimine domus & Eremi prædictæ Montis Senarii pro tempore

in

ex ipſis Eremitis.

in perpetuum ſit & eſſe debeat unus ex ipſis Eremitis, Sacerdos ætatis annorum ſuprà 33. qui ſaltim per biennium in Eremo vixerit, vel in illius defectum ille ex Eremitis pro Vicario eligatur, qui magis accedit ad hujuſmodi conditiones.

Eremitarum profeſſio, quæ eſſe debeat.

§. 17. Quòdque omnes fratres Eremitæ probationis annum in dicta Eremo agere debeant, quamvis aliàs in familia aliorum fratrum Eremitarum profeſſionem emiſerint; quo anno elapſo ſolemniter profiteri in manibus Prioris Conventus Annunciatæ ſupra dicti teneantur, promittendo juxta conſtitutiones factas & faciendas, inter Fratres ipſos Eremitas perpetuò vivere.

Poſt eam ab Eremo diverti non poſſint.

§. 18. Poſt emiſſam verò profeſſionem ab hujuſmodi inſtituto, à Superioribus cujuſcumque gradus ſint, etiam ſi Cardinalatus dignitate præfulgeant, quoquo modo etiam ad breve tempus diverti non poſſint, & quacumque relaxatione, ſeu diſpenſatione penitus exploſa.

Superiorum auctoritas dandi licentiam circa ſervitium, Chora, & jejunium.

§. 19. Liceat tamen Superioribus licentiam concedere infirmis, & aliis ob aliquam legitimam cauſam, ut à ſervitio Chori ſint immunes, & ab obſervatione jejunii à conſtitutionibus Eremi indicti generaliter, quando dies feſtus ſolemnis incidit in ferias jejuniorum, ſeu ad jejunandum, quo caſu altera die ejuſdem hebdomadæ fratres jejunent, ita ut in qualibet hebdomada trium dierum jejunium compleatur.

Novitiorum recipiendorum forma datur.

§. 20. Quòd ſæculares Novitii recipiendi & admittendi ſint, ſaltem ætatis annorum viginti duorum, ac recipi & admitti non poſſint niſi de conſenſu Capituli fratrum ipſius domus & Eremi, necnon Prioris & Magiſtri Novitiorum Conventus Annunciatæ, quorum inſimul convenientium ſuffragiis obtinere debeant, aliorum Superiorum cenſeantur minimè requiſiti. Fratres verò de familia jam profeſſi, qui vitam & obſervantiam fratrum Eremitarum profiteri voluerint, non admittantur niſi præcedente ejus conſenſu Capituli Conventus Annunciatæ. Rejici autem vel admitti ad profeſſionem debeant tàm fratres de familia prædicti, quàm alii à ſæculo venientes, Novitii de voto & auctoritate tantummodò fratrum ipſius Eremi; & poſt emiſſam profeſſionem unuſquiſque contentus ſit loco ſibi debito ratione temporis emiſſæ profeſſionis, nullo habito reſpectu graduum Magiſterii, Baccalaureatus, vel alterius dignitatis cujuſcumque.

Uſus carnium infirmis ut concedatur.

§. 21. Quòd non liceat fratribus hujus Eremi etiam iter agentibus veſci carnibus, niſi ex cauſa infirmitatis, & tunc de conſilio Medici, Phyſici, & de licentia Superioris Eremi.

Aliis verò non in ipſa Eremo.

§. 22. Quinimò in ipſa Eremo, nec etiam quibuſvis aliis, cujuſcumque gradus, ſtatus, & conditionis ſint, permittatur carnes comedere, ſed cibis ipſis conceſſis, & non aliis uti debeant.

Hoſpites per duos tantummodò dies recipiantur.

§. 23. Et quicumque illi ſiat, exceptis Superioribus, & quibus à Priore Conventus ad pœnitentiam injunctum eſſet, ut eandem vitam cum ipſis Eremitis per plures dies ducerent, per duos tantùm dies ad hoſpitium recipiantur; quibus elapſis, hoſpitii & victus ſubminiſtratio omnibus denegetur.

Eremus quæcumque legata, & eleemoſynas habere poſſit.

§. 24. Quòd fratres Eremi poſſint exigere, conſequi & habere quæcumque legata & eleemoſynas, quæ ipſi Eremo fient, necnon quæcumque bona mobilia & immobilia, ac ſe moventia, quæ Eremo quomodolibet obvenient, per ingreſſum, & profeſſionem Novitiorum, ſeu alios quomodocumque ac qualitercumque.

Quæ ſint ipſius Eremi, pro ſuſtentatione & augmento.

§. 25. Quæ legata, eleemoſynæ & bona ſint & eſſe intelligantur Eremi prædictæ, ut ex eis eorumque reditibus, non ſolum fratrum ibi degentium ſuſtentationi, ac Sacriſtiæ neceſſitati provideri valeant, ſed etiam ut abſque gravamine Conventus Annunciatæ poſſit augeri Eremitarum numerus; liceàtque novas cellas conſtruere etiam pro iis qui vitam vellent ducere omninò ſolitariam, quod fiat de conſenſu Diſcretorum dicti Conventus Annunciatæ, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò ſtatuimus & ordinamus atque concedimus & indulgemus.

Contrariis derogatur.

§. 26. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Eremi & Ordinis prædictorum, etiam juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. A. 8. die 29. Dec.

Dat. Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 29. Decembris, 1600. Pontificatus noſtri Anno 8.

Sequitur erectio Novitiatus in d. Eremo.

CLEMENS PAPA VIII. &c.

Edita A. D. 1601.

Ad propagationem dictæ Eremi, Novitiatus ibi inſtituitur.

§. 27. ORdinis veſtri conſervationi & propagationi, quantum cum Domino poſſumus, proſpicere cupientes, Motu proprio & ex certa noſtra ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, in ſacra Eremo Montis Senarii Novitiatum veſtri Ordinis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium erigimus & inſtituimus.

Receptionis norma datur. Tu ad hoc vide conſt. 15. S. D. N. Pauli v. Sedis. in Toma 2.

§. 28. Vobiſque, ut in Eremo prædicta, Novitios, qui qualitates requiſitas juxta conſtitutionem noſtram ſuper receptione Novitiorum nuper editam habeant, ac ſervata in omnibus & per omnia d. conſtitutionis forma, ad habitum per Eremitas veſtri Ordinis geſtari ſolitum recipere, & deinde elapſo probationis anno, ad profeſſionem per eoſdem Eremitas emitti conſuetam regulares admittere liberè & licitè poſſitis & valeatis, auctoritate & tenore præſentis, licentiam & facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariis derogatur.

§. 29. Non obſtantibus probatione facta, ac conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. A. 10. die 20. Febr.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 20. Februarii, 1601. Pontificatus noſtri Anno 10.

LXXXI.

Quòd Inquiſitores hæreticæ pravitatis, & locorum Ordinarii, eos qui ad Presbyteratus ordinem non promoti, Miſſas celebrant, vel Sacramentum Pœnitentiæ miniſtrant, prævia degradatione, Curiæ ſæculari debitis ab ea plectendis pœnis tradant.

Hos Inquiſitores ejuſmodi reorum cauſas cognoſcere poſſe, declaravit ultra Paulum IV. & Sixtum V. in iſta conſtitutione relatos, Gregorius XIII. ſup. Tom. 2. in ejus conſtitut. 21. Officii.

Iſtam Sanctionem, ad omnes quantumcumque exemptos, minores viginti-quinque annis, dummodò vigeſimum ætatis annum compleverint, extendit S. D. N. Urban. VIII. conſt. 79. Apoſtolatus. inf. tom. 4.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1601.

Ad perpetuam rei memoriam.

Paulus IV. cujus Bullam non inveni decrevit, ab Inquiſitoribus tradendos eſſe Curiæ ſæculari, auctoritatem Sacerdotis uſurpantes.

ETſi alias fœl. rec. Paulus Papa IV. prædeceſſor noſter, ad nefariam & ſacrilegam quorumdam hominum temeritatem coercendam, qui cùm ad ſacrum Presbyteratus ordinem minime promoti ſint, Sacerdotis tamen auctoritatem ſibi temere aſſumentes, Miſſarum celebrationem uſurpare, & Sacramentum pœnitentiæ miniſtrare præſumunt, decreverit hujuſmodi delinquentes à Sanctæ Inquiſitionis Judicibus tradi debere Curiæ ſæculari debita animadverſione puniendos.

Sixtus V. illud

§. 1. Et poſteà rec. mem. Sixtus Papa V. etiam prædeceſſor noſter prædictum Pauli IV. decretum

innovari,

Innovavit, (ſed neque ejus conſtit. poſui. uti beni relatam.)

innovari, ac ſeriò obſervari mandaverit, eò tamen dictorum hominum prorupit audacia, ut prætextu ignorationis hujuſmodi decretorum ac pœnarum, contra ipſos, ut præfertur, inflictarum, illis ſe minimè ſubjacere, & obnoxios eſſe putent, ac proptereà ſe ab eiſdem liberari & abſolvi poſſe prætendant.

Hic modò Pontifex eorum criminis gravitate penſata.

§. 2. Nos igitur animadvertentes, hujuſmodi perditos & nefarios homines ad ſacrum Presbyteratûs Ordinem non promotos, Miſſarum celebrationem uſurpare præſumentes, non ſolùm actus idololatriæ ſaltem extrinſecè ſeu per externa & viſibilia Religionis & pietatis ſigna exercere, ſed etiam quantùm in ipſis eſt, efficere, ut Chriſti fideles, qui credunt eos ordinatos eſſe, & ritè conficere Sacramentum Euchariſtiæ, idololatriæ crimen ignoranter incurrant, purum videlicet panem & vinum, tamquam verum Chriſti Domini Noſtri Corpus & Sanguinem, eiſdem adorandum proponentes. Confeſſiones autem audientes, non ſolùm Sacramenti Pœnitentiæ dignitatem contemnere, verùm etiam Chriſti fideles decipere, dum ſcilicèt iniquè ſibi aſſumunt gradum Sacerdotalem, & auctoritatem abſolvendi à peccatis magno cum periculo & ſcandalo plurimorum.

Eoſdem ab Inquiſitoribus, vel Ordinariis degradatos, Curiæ ſeculari debitis pœnis plectendos tradi decernit.

§. 3. Proptereà, ut graviſſima ſcelera committentes, poſthac debito ſupplicio puniantur, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac matura deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, S. Inquiſitionis Judicum conſcientiæ conſulere, & ne in futurum de pœna hiſce delinquentibus imponenda dubitari poſſit, providere volentes, ſuprà dictorum Prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærentes, hac perpetuò valitura conſtitutione decernimus atque ſtatuimus, ut quicunque non promotus ad ſacrum Presbyteratûs Ordinem repertus fuerit Miſſarum celebrationem uſurpaſſe, vel Sacramentalem Confeſſionem audiviſſe, à Judicibus S. Inquiſitionis, vel locorum Ordinariis tamquam Eccleſiæ miſericordia indignus à Foro Eccleſiaſtico abjiciatur, & ab Ordinibus Eccleſiaſticis, ſi quos habuerit, ritè degradatus, ſtatim Curiæ ſæculari tradatur, per Judices ſæculares debitis pœnis plectendus.

Contraria tollit.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, etiam in Corpore Juris clauſis. Quibus omnibus & ſingulis, illarum tenores pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Hanc conſt. publicari præcipit.

§. 5. Ut autem hujuſmodi conſtitutionis ignorantia de cætero allegari aut prætendi nunquam poſſit, atque præſentes literæ omnibus innoteſcant, volumus illas ad Valvas S. Joannis Lateranenſis & Principis Apoſtolorum de Urbe Baſilicarum, & in acie Campi Floræ more ſolito publicari & affigi, atque iis inde amotis earundem exempla etiam impreſſa ibi affixa relinqui, factaque hujuſmodi publicatione, omnes, qui in Urbe poſt menſem, qui verò extrà eam & citrà Montes, poſt quatuor mẽſes, qui demùm ultrà Montes fuerint poſt decem menſes à die publicationis præſentium cõputandos afficere, & arctare, ac ſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Tranſumptis illius credi mandat.

§. 6. Ac prætereà mandamus earundem præſentium literarum exemplis etiam impreſſis, & manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Officii S. Romanæ Inquiſitionis, vel alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eandem prorſus fidem haberi, quæ hiſce præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D.P. An. 10. die 1. Dec.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 1. Dec. 1601. Pontificatûs noſtri anno 10.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini 1601. Indict. 14. die verò 5. menſis Decembris, Pontific. Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. Divi Clementis, Divina Providentia Papæ VIII. Anno ejus X. Supra dicta Conſtitutio fuit affixa ad Valvas St. Joannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Urbe Baſilicarum, & in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Hieronymum Lutium S. D. N. Papæ Curſ.

LXXXII.

Quòd Fratres Capuccini Ordinis Minorum Sancti Franciſci, à Generali, & Definitoribus, in Capitulo generali uſque ad ſequens Capitulum deputati, ſæcularium utriuſque Sexûs confeſſiones audire valeant.

Alia de Capuccinis notata ſunt ſuprà in Tomo I. ad Conſtit. 22. Clementis VII. Religionis; ubi etiam remiſſivè indicavi materiam Fratrum Minorum Ordinis S. Franciſci, lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A.D. 1602.

Ad perpetuam rei memoriam.

Gregorius XIV. (cujus Bullam hic non poſui) Capucinis prohibuit aliorum confeſſiones audire.

ALiàs fœlicis recordationis Gregorius Papa XIV. Prædeceſſor noſter ex cauſis tunc expreſſis Motu ejus proprio ſua perpetuò valitura Conſtitutione ſtatuit & ordinavit, quòd nullus Congregationis Capuccinorum Ordinis Fratrum Minorum nuncupatæ, S. Franciſci in Laicorum utriuſque Sexûs, & Clericorum ſæcularium quacunque dignitate, præeminentia, auctoritate & facultate ſuffulti eſſent, confeſſionibus occupari, vel confeſſiones eorum audire, etiamſi ad id faciendum à Superioribus Ordinis, aut Protecture, aut etiam ab Apoſtolica Sede quomodolibet & ſub quacunque verborum forma licentias eatenùs obtinuiſſent, prout in eiſdem Gregorii Prædeceſſoris literis in forma Brevis ſub data die prima Junii 1591. expeditis pleniùs continetur.

Iſte autem Pontifex ex cauſa hic expreſſâ.

§. 1. Cùm autem diverſi utriuſque Sexus Chriſti fideles pro eorum ergà dictum Ordinem, ſeu Congregationem Capuccinorum devotione, cupiant Religioſis ejuſdem Congregationis confiteri poſſe.

Prohibitionem prædictam moderatur, ut hic.

§. 2. Nos illorum pio deſiderio benignè annuentes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, deque Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine, præfatas Gregorii Prædeceſſoris literas, quarum tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, ita moderamur, ut Miniſter Generalis ejuſdem Congregationis Capuccinorum & Definitores in Capitulo Generali congregati, & in eodem Capitulo tantùm quibuſvis ejuſdem Congregationis Religioſis, ad confeſſiones audiendas approbatis, prout ipſis Miniſtro generali & Definitoribus videbitur, licentiam audiendi ſæcularium utriuſque Sexus confeſſiones uſque ad novi Capituli generalis celebrationem, & non ultrà, & ſic de Capitulo generali in Capitulum generale concedere reſpectivè poſſint & valeant, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium facultatem concedimus & impartimur.

Quaſcunque alias licentias revocat.

§. 3. Et quaſcunque licentias audiendi ſæcularium hujuſmodi confeſſiones, quibuſvis ejuſdem Congregationis Fratribus ab illius Protectore, aut quocunque alio, etiam de expreſſo noſtro mandato in perpetuum conceſſas harum ſerie revocamus & annullamus. Decernentes iterùm, & inane quidquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantia tollit.

§. 4. Non obſtantibus prælata Gregorii XIV. Prædeceſſoris, ac quibuſvis aliis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis; cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Tranſumpt. credi jubet.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, fides adhibeatur.

D.P. An. 11 die 3. Febr.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 3. Febr. 1602. Pontific. noſtri anno 11.

Modera-

LXXXIII.

Moderatio Conſtitutionum Sixti V. quoad nullitatem profeſſionis emittendæ à Novitiis Ordinum Regularium, cum præſervatione pœnarum contrà Superiores, qui, non ſervata furma, eis tradita, eos receperint. Et decreta generalia pro Novitiorum receptione, inſtitutione & educatione.

Edita 1506. 1509. 1602. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN ſuprema Eccleſiæ Catholicæ ſpecula, meritis licèt imparibus, Divina Providentia diſponente conſtituti, omnibus incommodis, quæ in eadem Eccleſia, non ſine fidelium animarum periculo, & detrimento oriri poſſunt, ob variam & ſiniſtram conſtitutionum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, quas juſtis de cauſis ediderunt, interpretationem, pro noſtri Paſtoralis officii munere conamur providere, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Sixtus V. edidit duas conſtitutiones, quæ ſunt in lib. 2. Tom. 2.

§. 1. Cùm igitur fœlicis recordationis Sixtus Papa V. Prædeceſſor noſter, ad integritatem & candorem in Regularibus & Religioſis Ordinibus in Eccleſia ſancta inſtitutis retinendum & conſervandum, quadam ſua, quæ incipit. Cùm de omnibus Eccleſiaſticis Ordinibus; ſub Dato Sexto Kalend. Decembris, Pontificatus ſui anno tertio, nonnulla circà modum, formam & qualitates admittendi Religioſos ad quoſvis Regulares Ordines decreverit. Et deinde alia ſimili, quæ incipit, Ad Romanum ſpectat Pontificem; ſub Dato 12. Kalend. Novembris, Pontificatus ſui anno tertio, quædam dubia ſuprà dicta Priori conſtitutione exorta declaraverit.

Gregorius XIV. eas in parte moderatus eſt, ut in conſt. 3. lib. 2. infrà in hoc To. 3

§. 2. Et præterea piæ memoriæ Gregorius Papa XIV. etiam Prædeceſſor noſter alia ſua perpetuò valituris conſtitutionibus, quæ incipit: Circumſpecta Romani Pontificis Providentia; ſub Dato Idibus Martii, Pontificatus ſui anno primo reſpectivè editis, conſtitutiones Sixti Prædeceſſoris ſuprà dictas, quoad illegitimos moderatus fuerit prout in eiſdem conſtitutionibus pleniùs continetur.

Hic modò Pontif. eam conſtit. Sixti V. revocat, in his, quæ concernunt nullitatem profeſſionis Novitiorum vide in dicto Tom. 2.

§. 3. Tamen, quia longo uſu & experientia compertum eſt, ex nimia facilitate & multitudine caſuum, in quibus profeſſio a ſuſcipientibus habitum alicujus Regularis Ordinis à dicto Sixto Prædeceſſore nulla declaratur, multos hac occaſione arrepta fraudulenter patiiſſe, & in dies petere, ut profeſſio quam in aliquo Regulari Ordine emiſerunt, nulla declaretur, ex quo nonnulli eorum Regulares Ordines & inſtituta ſub hoc prætextu deſeruerunt. Et idcireò pleriſque in locis maxima incommoda & ſcandala exorta fuerunt. Nos ea ſcandala & incommoda, quantum in Domino poſſumus, removere, & ne in poſterum alia ejuſmodi hac de cauſa oriantur, opportuna ratione providere cupientes, ſingularum conſtitutionum prædictarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, matura ſuper his cum Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus ſuper negotiis Epiſcoporum & Regularium deputatis, conſultatione præhabita, ex illorum ſententia & voto, Conſtitutiones prædictas Sixti Prædeceſſoris, quoad eam partem, per quam eorum, qui formam in eiſdem Conſtitutionibus præſcriptam de cætero non ſervaverint, & quoad alios caſus ibidem expreſſos, in quibus receptorum in quibuſcunque etiam Mendicantium Ordinibus, profeſſio nulla declaratur, ad terminos Juris, & ſacrorum Canonum, perinde ac ſi præcedentes Conſtitutiones in illa parte editæ non fuiſſent, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium reducimus.

Pœnas tamen impoſitas contra Superiores Ordinum præſervat.

§. 4. Verùm pœnas contrà Superiores quorumcunque Ordinum etiam Mendicantium hujuſmodi, qui admittendis Regularibus ad habitum & profeſſionem, earundem Conſtitutionum formam non ſervaverint, aut aliter quovis modo contrafecerint, in ipſis Conſtitutionibus inflictas, ſalvas eſſe volumus & ſtatuimus.

Decretum irritans apponit.

§. 5. Sicque & non aliter in præmiſſis omnibus & ſingulis per quoſcunque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate judicari & definiri debere, ac irritum & inane quidquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, pariter decernimus.

Contraria tollit.

§. 6. Non obſtantibus præfatis Conſtitutionibus; cæteriſque in contrarium facientibus quibuſcunque.

Exemplis credi jubet.

§. 7. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extrà habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 2. Aprilis, 1602. Pontificatus anno 11.

D. P. A. 11. die 2. April.

Sequuntur hic Decreta generalia ad Novitiorum receptionem, profeſſionem & inſtitutionem ſpectantia.

De Novitiis ad habitum Regularem, & profeſſionem non admittendis, niſi in Conventibus deſignandis.

Ad hæc omnia vide ſuprà in Tomo 2. in Conſtit. 71. Sixti V. cum ibi notatis lib. 2.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1596.

Cauſæ, ob quas depravantur Religiones.

REgularis diſciplinæ reſtitutioni, pro qua potiſſimum juxtà noſtri muneris debitum laborare non deſiſtimus, illud in primis magnum impedimentum afferre, quotidiano uſu compertum eſt, quòd in omnibus Conventibus, iis præſertim, qui majori reformatione indigent, ſinguli ad Religionem venientes, paſſim recipiuntur. Unde fit, ut, quò magis nos variis Conſtitutionibus malè affectas radices amputare ſtudeamus, eò magis in dies depravatæ infructuoſæque ejuſmodi noviter profitentium ſuccreſcant.

Cui, ut provideat hic Pontif. Novitios in locis deſtinandis tantum recipi mandat.

§. 1. Cui quidem malo occurrere volentes, præſenti Decreto ſtatuimus, diſtricteque præcipimus omnibus Generalibus, Provincialibus, Commiſſariis, Miniſtris, cæteriſque Superioribus Conventuum intrà Italiæ, & Inſularum adjacentium fines exiſtentium quibuſcunque & quorumcumque Ordinum Mendicantium, ut de cætero neminem ſub quovis prætexto aut colore, ad habitum Regularem admittant, niſi in Conventibus auctoritate noſtra propediem in unaquaque Provincia deſignandis.

Et uſque ad deputationem non recipiantur.

§. 2. Inſuper ſancimus, ut, quoad ejuſmodi Conventus, ut præfertur, per nos deputati non fuerint, omnes præfatorum Ordinum Superiores à receptione quorumcunque Novitiorum, ſive ad habitum, ſive ad profeſſionem omninò abſtineant.

Recipientium pœna.

§. 3. Superior, qui hujus Decreti tranſgreſſor extiterit, ipſo facto pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vociſque activæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia in poſterum obtinenda, ſe noverit incurriſſe, ac aliis etiam pœnis arbitrio noſtro ſubjaceat.

Receptionum nullitas.

§. 4. Receptiones verò & profeſſiones quaſlibet eorum, qui contrà hujuſmodi Decretum noſtrum admiſſi fuerint, nullas & irritas eſſe nunc decernimus & declaramus.

Contraria non obſtant.

§. 5. Privilegiis, ſtatutis, & conſuetudinibus quibuſcunque in contrarium minimè obſtantibus.

Datum Romæ die 12. Martii 1596.

D. P. A. 4. 12. Martii.

Reno-

Digitized by Google

Renovatio & ampliatio ejuſdem Decreti.

Edita A. D. 1599.

De Novitiis ad habitum regularem non recipiendis, niſi in Monaſteriis, & locis deſignandis.

Relatio præcedentis decreti.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater & D. N. D. Clemens Divina Providentia Papa VIII. cùm jam dudum animadverteret, collapſæ Regularis diſciplinæ reſtitutioni, pro qua potiſſimùm, juxtà ſui muneris debitũ vigilare ac laborare non deſiſtit, illud in primis magnum impedimentum afferre, quòd in omnibus Monaſteriis & Conventibus, iiſque præſertim, qui majori indigent reformatione, ſinguli ad Religionẽ profitendam accedentes, paſſim ac ſine delectu recipiuntur, ac inde fieri, ut quò magis variis Conſtitutionibus malè affectas radices evellere ſtudet, eò magis infructuoſa noviter profitẽtium germina quotidiè ſuccreſcant; cùmque ob zelum ac deſiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad verus ſuæ cujuſque Religionis inſtitutum redigendi, diſtrictè prohibuerit, ne quis in certis Monachorum & Mendicantium Ordinibus ad ſuſcipiendum habitum Religionis admitteretur, profiteretur vè, quouſq; Monaſteria & Conventus aliquot deſtinarentur, in quibus poſſet commodiùs regularis obſervantia, ſecundum reformationem à Sanctitate Sua inſtitutam, introduci.

Ampliatio dicti decreti.

§. 6. Quia tamen non obſtante prohibitione, cognovit nonnullos fuiſſe, vel ſub colore facultatis & licentiæ à Sanctitate Sua obtentæ vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non pervenerit, receptos & admiſſos, præter mentis ſuæ ſenſum. Idcircò huic malo proſpicere volens, ne licentiam ac facultatem hujuſmodi ſubreptione ac prætextu Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur. Nunc denuò diſtrictè præcipit ac mandat omnibus Generalibus, Provincialibus, Commiſſariis, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus & Guardianis quibuſcũque, cæteriſq; Superioribus Conventuum, Monaſteriorum ac Domorum quocunque nomine appellentur, intrà Italiam & Inſularum adjacentium fines exiſtentium, quorumcunque Ordinum Mendicantium & non Mendicantium (exceptis tamen Carthuſianorum, Fratrum Minorum de Strictiori Obſervãtia, necnon Capuccinorum St. Franciſci, Reformatorum St. Dominici, Diſcalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Cõgregationis Foliẽſis Ciſtercienſis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulenſis Montis Coronæ, Clericorum Regularium Theatinorũ, Societatis JESU, Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somaſcha, Miniſtrorum Infirmorum, reſpectivè Ordinibus Societatibus, ſeu Cõgregationibus nuncupatis, quæ etiam anteà exceperat & nunc iterùm excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi) Ne ſub cujuſvis licẽtiæ & facultatis impetratæ vel impetrãdæ obtẽtu, niſi per literas in forma Brevis dũtaxat & non aliàs quemquã ad habitum Regularẽ ſuſcipiendum, nec etiam converſos, niſi in Conventibus, Monaſteriis & Domibus, auctoritate ejuſdẽ S. D. N. propediem in unaquaque Provincia deſignãdis recipere, ac receptos ad profeſſionem admittere ullo modo audeant. Quinimò contrà primam prohibitionem Sanctitatis Suæ receptos, etiamſi imperfectum habitum aut ſine caputio gerant, poſt præſentis Decreti in Romana Curia publicationem, omninò ejicere debeant.

Superiorum tranſgredientium pœna.

§. 7. Superiorem autem, qui hujus Decreti tranſgreſſor extiterit, ipſo facto pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis activæ & paſſivæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia in poſterum obtinenda, eo ipſo incurrere voluit ac decrevit, & aliis etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ imponendis ſubjacere.

Receptionum irritatio.

§. 8. Receptiones verò, & profeſſiones quaſlibet eorum, qui contrà hujuſmodi decretum admiſſi fuerint, nullas & irritas eſſe ad quemcunque effectum, & nunc decernit & declarat.

Limitatio hujus Decreti.

§. 9. Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conventus, Domos & Monaſteria à ſe probata pro Novitiorum receptione & educatione hactenus permiſſione ſua conſtituerint.

Licentiarum revocatio.

§. 10. Cæteras verò licentias, ſive particulares, quæ in hanc diem effectum non ſunt ſortitæ, revocat & annullat.

Publicatio hujus Decreti.

§. 11. Vult autem Decretum hoc ſuum in ſolitis locis Urbis publicatum, ita prædictorum ſingulos afficere, ac ſi cuilibet perſonaliter fuiſſet intimatum, privilegiis, ſtatutis & conſtitutionibus quibuſcunque in contrarium minimè obſtantibus.

Dat. P. A. 7. die 20. Junii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, die 20. menſis Junii 1599.

Decretum ſuper forma recipiendi Novitios Regularium ad habitum & profeſſionem.

Edita A. D. 1602.

Relatio præcedentium Decretorum.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater & D. N. D. Clemens Divina Providentia Papa VIII. Qui aliàs pro Regularis diſciplinæ reſtitutione, ſingulis Regularium Ordinibus (quibuſdam exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Novitios in poſterum reciperent, receptoſve ad profeſſionem admitterent, quoſque in aliquibus cujuſvis Ordinis Monaſteriis ſeu Conventibus (in quibus Novitiatus pro recipiendis & educandis Novitiis deſignarentur & approbarentur) ad ejus, quam profeſſi ſunt, Regulæ præſcriptum, vitam, moreſque reſtituerent & componerent.

Licentia data recipiendi Novitios in locis deſignatis.

§. 13. Certior deinde factus, quoſdam omnium ferè Ordinum Conventus, ſeu Monaſteria ad priſtinam illam regularem vivendi formam & diſciplinam, quam diutiùs deſideraverat, fuiſſe redacta, in eiſdem Monaſteriis & Conventibus, ut Novitiatus erigi, Novitiique recipi poſſent, (ſub certis tamen legibus, ac ea præſertim, ut licentia à Congregatione Reformationis Apoſtolicæ priùs obtenta eſſet,) conceſſit, & ad alia deſignavit & approbavit.

In quorum receptione, &c. hæc ſervari mandat.

§. 14. Nunc volens, ut ea, quæ pro Novitiorum receptione & inſtitutione, de mandato Sanctitatis Suæ præſcripta fuerunt, in poſterum accuratiùs & exactiùs obſerventur, ultra formam traditam in conſtitutionibus fœlicis recordationis Sixti Papæ V. & etiam Sanctitatis ſuæ ſuper receptione Novitiorum, decrevit, ac præſentis Decreti virtute mandavit, ne in Conventibus ſeu Monaſteriis ad Novitios recipiẽdos, de Sanctitatis Suæ ſeu dictæ Congregationis Reformationis licẽtia hactenùs deſignatis & approbatis, ſeu in poſterum deſignãdis & approbãdis.

Licentia habeatur à Congregatione Reformationis Apoſtolicæ, vel à locorum Ordinariis.

§. 15. Novitii ad habitum recipi nullatenùs poſſint vel admitti, niſi priùs ab ipſa Congregatione, vel à propriis locorum Ordinariis, in quorum Diœceſi Novitiatus exiſtunt, in quibus Novitii recipiendi fuerint, expreſſè & nominatim Novitii ipſi recipiendi approbati fuerint, & ut recipi & admitti poſſint, licentiam in ſcriptis (gratis tamen in omnibus, etiam quoad ſcripturam concedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas Sua eoſdem Ordinarios omnem curam & diligentiam adhibere, ut circà ætatem, conditionem, educationem, ſcientiam, vitam & mores, cæteraſque qualitates in ipſis Novitiis requiſitas, obſerventur inſtitutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factæ & publicatæ. Neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant, Ordinariorum ipſorum conſcientiam onerando, ſi quempiam approbaverint vel admitti permiſerint, qui non ſit idoneus, & juxtà conſtitutiones & inſtitutiones prædictas, approbandus & admittendus.

Superiores Ordinum, ſervent conſtitutiones editas, circa receptionem Novitiorum.

§. 16. Firmis nihilominùs remanentibus pœnis omnibus contrà Superiores quorumcunq; Ordinum, qui in admittendis ad habitum & profeſſionem Novitiis, formam conſtitutionũ & inſtitutionum prædictarum non ſervaverint, aut Novitium aliquem, quantumvis idoneum approbatũ, in quovis alio Convẽtu

Editæ erant 2. Maii 1601. ſed amplia tæ ſunt, ut mox infra.

& Loco ſeu Monaſterio, præterquàm in hactenus à Sua Sanctitate, vel à dicta Congregatione deſignatis & approbatis, ſeu in poſterum deſignandis & approbandis, vel ultrà numerum in eorum ſingulis præſcriptum, ſeu præſcribendum receperint vel admiſerint, ſeu aliàs præmiſſis quovis modo contra fecerint.

Contraria irrita fiunt.

§. 17. Irritum ex nunc & inane decernens quidquid ſecùs, vel alias quavis auctoritate à quovis geſtum, vel attentatum fuerit.

Et cætera non obſtent. D. P. A. 11. die 19. Maii.

§. 18. Non obſtantibus quibuſcunque, &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, die 19. Maii, 1602., Pontificatus ejuſdem S. D. N. Anno 11.

Inſtitutiones ſuper receptione & educatione Novitiorum Religioſorum in Monaſteriis & Conventibus deſignatis vel deſignandis.

Edita A. D. 1603.

Editæ erant die 2. Maii 1601. ſed iſtæ ampliores ſunt.

Regularis diſciplinæ reformationi ſtudens hic Pontifex.

§. 19. CUm ad regularem diſciplinam in ſingulis Religioſorum Monaſteriis propagandam, Novitiorum inſtitutio maximè utilis ſit ac neceſſaria, & nihil ad gravem illam ac laudatiſſimam priſcorum Patrum vivendi rationem relaxandam, majorem vim habuiſſe compertum ſit, quam vel nimiam in recipiendis Novitiis facilitatem ſuprà numerum, quem capere atque alere Monaſteria ipſa poſſent, vel negligentiam in probando & examinando eorum Spiritu, an verè eſſet ex Deo, atque ex præcipuo deſiderio illi inſerviendi, vel denique incutiam in eis educandis atque inſtituendis.

Hæc videlicet in recipiendis educandiſque Novitiis obſervari præcipit circa.

§. 20. Ideircò, ut hujuſmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus & ſingulis, ad quos ſpectat, ut in recipiendis Novitiis, & in eorum inſtitutione atque educatione, necnon in Magiſtri, & aliorum Miniſtrorum electione præter alia, quæ in ſacris Canonibus ac decretis, præſertim Concilii Tridentini, Pontificis, & cujuſcunque Ordinis aut Inſtituti conſtitutionibus continentur, tàm in aliàs deſignatis, quàm nunc & in poſterum ad hoc deſignandis Monaſteriis & Conventibus, hæc, quæ ſequuntur, inviolatè obſervari & exequi perpetuò curent.

Examen ipſorum.

§. 21. Primum, quod attinet Novitiorum recipiendorum formam, ultrà diligentem perquiſitionem, quæ habenda erit de uniuſcujuſque natalibus, corporis habitudine, moribus & vita ante acta, ac præcipuè eorum, qui ſextum-decimum ætatis ſuæ annum excedent, an criminoſi, an ære alieno gravati, vel reddendæ alicujus adminiſtrationis rationi obnoxii ſint, juxtà formam conſtitutionis fœlicis recordationis Sixti V. & moderationum ſubſecutarum; illud etiam Superiores, ad quos ſpectabit, ſedulò perquirant, ut, quibus in Monaſteriis & Conventibus ex Apoſtolica facultate Novitiatus fuerint inſtituti, in iis ad Religionem nullus in poſterum admittatur, qui & ex honeſtis parentibus natus non ſit, & conditiones ſacris Canonibus, Summorumque Pontificum conſtitutionibus præſcriptas non habeat, juxtà decretum ſuper forma recipiendi Novitios, die 19. Maii 1602. editum.

Hoc decretum eſt, quod præcedit.

Ætatem & literaturam.

§. 22. Quiſque recipiendus in aliquo Ordine Regulari, etiam Mendicantium, in ea ſit ætate conſtitutus, quam ejus Ordinis, in quo recipietur, regularia inſtituta & ordinationes requirunt, eam verò literarum ſcientiam calleat, aut illius addiſcendæ ſpem indubiam præ ſe ferat, ut minores & ſuis temporibus majores ordines, juxtà Decreta Sacri Concilii Tridentini ſuſcipere valeat. Sed ſi quis annum vigeſimum quintum excedens ad habitum regularem admitti poſtulaverit, & talis eruditionis expers inventus fuerit, in Converſorum tantùm, quibus literarum ſcientia non eſt neceſſaria, numerum referatur. Ipſi Converſi non recipiantur ante vigeſimum ætatis ſuæ annum, & niſi ſaltem præcipua Doctrinæ Chriſtianæ capita noverint.

Cauſamque motivam ad electionem vitæ regularis.

§. 23. Demùm, Superiores diligenter exquirant, quo Spiritu, qua mente ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem ſibi finem propoſuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & ut Deo liberiùs famulari poſſint, an potiùs levitate, vel humano aliquo affectu aut inordinato animi motu ducantur, & an eorum parentes ope & ſubſidio ipſorum indigentes deſtituantur.

Converſorum examen & Oblatorum inſtructa.

§. 24. Provideant quoque, ut omnes etiam Converſi recipiendi, priuſquam ad habitum regularem admittantur, ab iis, quibus munus hoc incumbit, de regula, quam profeſſuri ſunt, tribus votis eſſentialibus, ſtatuque regulari, & aliis cujuſque Ordinis peculiaribus inſtitutis, & Conſtitutionibus diligenter inſtruantur. Et quia quarundam Religionum moris eſt, nedum Converſos ad profeſſionem admittendos, verum & Oblatos, ut vocant, recipere, circà ipſorum Oblatorum receptionem unaquæque Religio ſuas peculiares Conſtitutiones, ſpecialiaque inſtituta obſervare teneatur.

Novitiorum Confeſſionem generalem.

§. 25. Statim atque Novitii ad habitum recepti, & in locum Novitiatûs introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confeſſionem totius anteactæ vitæ conſcientiam diſcutiant & expurgent.

Novitiatuum formam & qualitates.

§. 26. Quod verò ad loci qualitatem uniuſcujuſque Novitiatûs ſpectat, locus hujuſmodi propria clauſura ab ea parte Conventus & Monaſterii, in qua degunt profeſſi, ſegregatus ſit atque diſtinctus; habeatque tot ad dormiendum cellulas ſeparatas, quot erunt numero Novitii, vel dormitorium ita capax, ut pro ſingulis ſinguli lectuli commodè ſterni poſſint; in quo etiam cellula, vel certus ac determinatus locus pro Magiſtro, ejuſque ſocio reperiatur. In eo etiam, præter alias communes commeditationes, aptus locus adſit ad Spirituales collationes ſeu conferentias faciendas, ac lectiones, inſtructioneſque Magiſtri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum ſe igne communi recipiant. Oratorium inſuper, ſeu Capella, ſi commodè fieri poterit, ad Novitios in Spiritualibus, præſertim in Ceremoniis Eccleſiaſticiſque functionibus exercendos. Hortus quoque peculiaris ad honeſtam recreationem, benè concluſus atque munitus adſit; ſin minùs, hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipſis verò Novitiis ibi commorantibus, curabit Magiſter cum loci Superioris auctoritate, (ſi opus fuerit) ne in eundem quiſquam alius ingrediatur. Ad hujuſmodi locum Novitiatûs nemini ejuſdem vel alterius Ordinis Regulari, etiam Conventus & Monaſterii Officiali, ullo unquam tempore, ſub quovis prætextu aditus pateat, præterquàm Magiſtro, ejuſque Socio, ac etiam Monaſterii aut Conventus Superiori, ſi quandocunque ingrediendum ſibi neceſſariò exiſtimaverit; quo tamen caſu aliquem ſemper ex Senioribus Conventûs vel Monaſterii Patribus ſocium aſſumat. Hujus loci clauſuræ clavis apud Magiſtrum ſemper aſſervetur, illique ſoli liceat ex gravi tantùm cauſa ingreſſum illuc alicui permittere; ſi qui autem Novitiorum quempiam alloqui voluerit, Magiſtro præſente, & non aliter alloquatur.

Magiſtrorum Novitiorum munus & electionem & qualitates.

§. 27. Novitiorum Magiſtro ſocius, ſi per Novitiorum inſtruendam multitudinem neceſſarius fuerit, vita & moribus, quoad fieri poterit, conſimilis deputetur; qui in his, quæ ad Novitiatûs regimen ſpectant, dicto Magiſtro immediatè ſubjectus exiſtat; eliganturque tàm Magiſter quàm ſocius per Provinciale Capitulum, per triennium ad minus onus hujuſmodi ſubituri. Quòd ſi aliquo caſu extrà tempus capitulare nova loca Novitiatûs concedi contingat, tunc electionem Magiſtri Novitiorum & ſocii hujuſmodi in his novis locis per Generalem vel Provincialem ſeu Miniſtrum, aut eorum Viſitatores ſeu Vicarios, de Deffinitorum tamen vel graviorum aliorum Patrum conſenſu, fieri permittitur; idemque ſervetur, ſi intrà triennium, alterum vel

utrumque

utrumque urgenti aliqua de cauſa ex illis locis amoveri vel mori contigerit, in cujus vel quorum locum alii conſimiles ſubrogari debeant. Tam Novitiorum Magiſter quàm ſocius ab iis omnibus officiis, oneribuſque vocationem habeant, quæ Novitiorum curam & regimen impedire valeant. Ipſe Magiſter Sacerdotali Ordine ſit initiatus, ac in quinto ſaltem ſuprà trigeſimum ætatis ſuæ anno conſtitutus, & per decennium à profeſſione emiſſa in Religione perſliterit. Socius verò trigeſimum annum excedat; ſintque ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam & vires fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præſtantes, orationi præterea & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitateque referti, non ſine affabilitate graves, zelum Dei cum manſuetudine præ ſe ferentes, ab omni cordis ac animi perturbatione, ira præſertim & indignatione, quæ in ſe & ergà alios charitatem impedire conſueverunt, quàm longiſſimè alieni, & tales demùm, qui in omnibus ſeipſos bonorum operum exemplum præbeant, ut ii, qui eorum curæ ſubſunt, illos non tàm metuant, quàm revereantur, nec illis unquàm detrahere quidquam poſſint. Habeat etiam Magiſter plenam & abſolutam poteſtatem circà Novitiorum inſtitutionem, ac Novitiatûs regimen, ita ut illis nemini (Viſitatoribus ac Superioribus majoribus, vel etiam localibus exceptis) quovis colore ſe ingerere liceat. Curam adhibeat diligentem, ut Novitii omnes in regulari diſciplina ſedulò exerceantur, agnoſcantque præcipuè divinæ, qua digni facti ſunt, vocationis præſtantiam & excellentiam, quæ vera ſit atque perfecta votorum ſolemnium, & quàm neceſſaria cujuſque Ordinis Conſtitutionum obſervantia, modum in oratione, tùm vocali, tùm mentali fructuosè perſiſtendi, illicitas paſſiones & vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona eſt atque proclivis) per ſenſuum cuſtodiam & mortificationem cohibendi, auſteritatem, jejunia, cilicia, diſciplinas, conſcientiæ puritatem, crebram illius diſcuſſionem, Sacramentorum frequentiam, confeſſionis præſertim, quæ bis ſaltem ſingulis menſibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum internorum, cordis & tentationum manifeſtationem, per exercitium humilitatis circà viliora miniſteria, per modeſtiam in omnibus actionibus, diuturnumque ſilentium.

Novitiorum orationem & confeſſion.

§. 28. Quilibet Novitius bis quotidiè orationi mentali & vocali incumbat. unuſquiſque ſecundùm propriam capacitatem, & ordinem ſibi à Magiſtro præſcriptum, pluries in die propriam conſcientiam unuſquiſque examinare contendat. Ipſi autem Magiſtro ſoli Novitiorum confeſſiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, ſi ita expedire judicaverit, vel per ſeipſum, vel per alium ab eo deputandum, ſemel aut bis in anno eorumdem Novitiorum confeſſiones audire.

Miſſamque audiendi &

§. 29. Quotidiè Miſſæ ſacrificio interſint, & ſtatutis horis in Choro, nocturnis diurniſque divinis Officiis aſſiſtant.

Exercitationes & recitationes.

§. 30. Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant vel ſcribant res ſpirituales, modeſtam animi recreationem interponant, quæ in ſolitario loco & commodo extrà Novitiatum ſemel in hebdomada, vel alternis ſaltem hebdomadibus longior ſtatuatur; ſicque ſemper Magiſtro præſente vel ſocio; qui multùm invigilent, ne duo ab aliis commorentur disjuncti, atque eo tempore, cujuſque, in quam natura feratur, propenſionem ſcrutentur.

Commorationemque extrà Novitiatum.

§. 31. Non liceat eis, durante Novitiatûs & probationis tempore, unà cum Profeſſis, niſi in Choro, in Eccleſia tempore officiorum, in proceſſionibus aut in cœnaculo cauſa refectionis commorari, nec permittatur eis Profeſſos domo exeuntes comitari.

Socium Magiſtri Novitiorum.

§. 32. Pro communibus & propriis cujuſque neceſſitatibus, quæ accidere poſſunt, unus ex Novitiis ipſis, ætate moribuſque provectior, deputetur, qui abſente ſocio, Magiſtro permittente, omnia prout opus fuerit, agat; cui etiam januæ cuſtodia, & rerum levioris momenti proviſio intrà Novitiatum committi poterit.

Converſorum inſtitutionem, & educationem.

§. 33. Cum autem licèt Clericorum benè inſtituendorum cura debeat eſſe præcipua, Converſorum tamen religioſa inſtructio non ſit prætermittẽda, quin potiùs æquanimiter amplexanda, quandoquidem ſatis exploratum eſt, iſtorum etiam, cùm regulam profiteantur eandem, perfectam educationem, tùm Religioni decorem & ornamentum, tùm aliis Chriſti fidelibus ædificationem, exemplum atque utilitatem afferre. Converſis ipſis à Clericorum Novitiatu ſeparatus ad dormiendum locus (quantùm commodè fieri poterit) aſſignari præcipitur. Illi tamen hac ſeparatione non obſtante, Magiſtro Novitiorum ſeu Superioribus Monaſteriorum & Conventuum, juxtà cujuſque Ordinis ſtatuta & Conſtitutiones ſubditi eſſe, & obedientiam præſtare debebunt, à quo non tantùm circà corporalia obſequia probandi & exercendi, verùm etiam pro eorum capacitate & commoditate, de ſpiritualibus, præſertim de modo mentaliter orandi, diligenter inſtruendi erunt, quod ut commodiùs fiat, ad Capitula & ſpirituales Conciones, quæ per Magiſtros Novitii fieri ſolent, accerſiri debeãt, & in Eccleſiis ſtatutis horis cõveniant, niſi tunc in ſuis officiis actualiter occupati fuerint.

Examen antè admiſſionem ad profeſſionem.

§. 34. Tempore verò probationis elapſo, ii tantùm, qui non ſolùm religioſæ perfectionis capaces, ſed ad laborem corporalem apti, novo ac diligenti examine reperti fuerint (dummodò ætatis ſuæ annum, quoad Clericos decimum ſextum, quo verò ad Converſos vigeſimum primum exceſſerint) ad profeſſionem admittantur. Sed qui ad Converſorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum ſtatum tranſire, etiam durante tempore probationis non poſſint.

Profeſſionum regiſtrationem.

§. 35. Superior cujuſlibet Conventus, in quo Novitiatus fuerit conſtitutus, particularem librum habeat, in quo uniuſcujuſque Novitii profeſſio regiſtretur, illamque Novitius profeſſus propria manu, & duo teſtes, qui præſentes fuerint, ſubſcribant. Converſus verò literarum ignarus, profeſſus, in eorundem teſtium, qui ſe ſubſcripſerint, præſentia propria manu ſignum Crucis apponat; aſſerveturque liber, & cuſtodiatur in Archivo, ubi ſcripturæ ad Monaſterium pertinentes reponi conſueverũt.

Filiationes, in quibuſdam Conventibus receptas.

§ 36. Quia verò in quibuſdam Ordinibus filiationis uſus eſt receptus, declaratur, quod licèt decretum ſit, ut Novitiis educandis certa Monaſteria, aut Conventus deſignata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen ſit Superioribus Monaſteriorum, & Conventuum hujuſmodi Ordinum, in quibus filiationis uſus receptus eſt, eos, quos prænarratis qualitatibus ſuffultos repererint, in ſuorum locorum filios juxtà cujuſque Ordinis conſtitutiones adſcribere, ſicque adſcriptos, cùm juxtà præſentes Inſtitutiones, & aliàs ſervatis ſervandis, ad Ordinem recepti fuerint, ad loca Novitiatuum cum teſtimonialibus literis tranſmittere; ubi tanquàm dictorum Conventuum ſeu Monaſteriorum filii, eorundem nomine, & inſtantia recipi, ac in Novitiatu probari, & deinde antequàm ad eadem Monaſteria, ſeu Conventus filiationis hujuſmodi remittantur, in profeſſorio ad perfectionem, ut permiſſum eſt, exerceri debebunt.

Numerum Religioſorum cuique Conventui præfiniendum.

§. 37. Porrò, ne loca unius Monaſterii, ſeu Conventus ab alio præoccupentur, Capituli generalis aut Provincialis partes erunt, numerum præſcribere pro omnibus, & eam ſimiliter rationem circà alimentorum contributionem (ſi opus fuerit) inire, ac ſingulis Conventibus & Monaſteriis præſcribere, quæ magis expedire videbitur.

Vide etiam conſtitut. 7. S. D. N. Pauli V. infra.

Profeſſorum de novo, loca particularia.

§. 38. Ut autem Novitii jam in Profeſſorum numerum (ſicut præmittitur) recepti, meliùs in bono Spiritu, regulariſque diſciplinæ obſervantia ſtabi-

liantur & confirmentur, mandatur, ut ſtatim poſt profeſſionem emiſſam, ſi in Conventibus aut Monaſteriis pro Novitiatibus aſſignatis locus aderit ſecundi Novitiatûs, ſive Profeſſorii, ab eo, quæ Novitiorum eſt, atque antiquorum Profeſſorum habitatione diſtinctus & ſegregatus, ibi collocentur, ſi Monaſterium aut Conventus eos alere queat, ſin minùs, in alium commodiorem Conventum, aut Monaſterium transferantur, in quo is locus cum requiſitis ad Novitiatum ſuprà narratis reperiatur, vel accommodetur, aut de novo conſtruatur. Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ ſuarum conſtitutionum ſeu inſtitutionum vigore, majoris temporis curſus novos profeſſos intrà Novitiatum detinere conſueſcunt, quibus in hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, ut prædictis earum conſtitutionibus non obſtantibus, id ipſum facere poſſint, ſi id rationi ac Religioni magis expedire dijudicaverint, quibus in locis degant ſub regulis & modo vivendi adhuc arctiori, quam ſervent antiquiores profeſſi, ita quòd in negotiis Monaſteriorum aut Conventuum non ſe intromittere, nec communibus tractatibus intereſſe, neque alicujus exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quouſque ad ætatem ſacris ordinibus ſuſcipiendis ſufficientem devenerint, vel ſaltem per triennium poſt profeſſionem, quo etiam tempore poterunt, quinimò & debebunt literarum ſtudiis operam navare, ſed directione ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Novitiorum Magiſtrum præditum eſſe oportere dictum eſt.

Novitii recipiendi in locis deſtinatis.

§. 39 Declaratur tamen, quòd propter præmiſſa non cenſeatur conceſſa licentia recipiendi Novitios, niſi in locis pro Novitiatu deſignatis, aut in poſterum deſignandis, & pro numero duntaxat in eorum ſingulis præſcripto vel præſcribendo.

Contravenientium pœna.

§. 40. Denique, ſi illi, qui inter Religioſos gradu & ordine Superiores ſunt, & alii, ad quos ſpectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, ſeu quovis modo contrà fecerint, officiorum omnium, quæ nunc obtinebunt, privationem, gravioreſque pro modo admiſſæ culpæ pœnas, ſe ſubituros certo ſciant.

Dat. Romæ apud S. Petr. die 19. Martii, 1603.

LXXXIV.

Quando Fratres Minores Ordinis Sancti Franciſci Strictioris Obſervantiæ, poſſint in eorum Eccleſiis habere Organa, paramenta & vaſa pretioſa.

Alia de his Fratribus videri poſſunt ſuprà in Tomo I. in Conſtit. 35. Clementis VII. In ſuprema, lib. 1.

Edita A. D. 1602. In relatione data Papæ ortum eſt.

SAnctiſſimus Dominus Noſter D. Clemens Papa Octavus, &c. Facta ei per Reverendiſſimos Dominos Reformatores Apoſtolicos relatione, memorialis Fratris Pauli de Clavaro Viſitatoris Fratrum Minorum St. Franciſci de Strictiori Obſervantia, Reformatorum nuncupatorum, Provinciarum Romæ, Tuſciæ, Marchiæ, &c. ſuper dubio.

Dubium, an iſti Reformati poſſint habere organa & paramenta & vaſa pretioſa.

§. 1. An dicti Reformati poſſint in eorum Eccleſiis habere organa, paramenta & vaſa Eccleſiaſtica pretioſa & exceſſiva, ſtante Bulla ejuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri, quæ illos obligat ad obſervationem Regulæ S. Franciſci juxtà declarationes Nicolai Tertii, & Clementis Quinti.

Declaratio, quod non poſſint, attenta conſt. Nicolai III. in cap Exiit. de verb. ſign. in 6. & Clem. V. in Clemen. Exivi. eod. tit.

§. 2. Sanctitas Sua declaravit & declarat, quòd in Eccleſiis, quas nunc habent, & quas in poſterum dicti Reformati ædificabunt, vel quovis modo obtinebunt; in quibus non ſunt hujuſmodi organa, paramenta & vaſa, non poſſint ea de novo facere, nec etiamſi piorum eleemoſynis, donatione, vel quovis alio titulo offerrentur ſeu fierent, illa acceptare, ſed teneantur obſervare Regulam cum declarationibus Nicolai II. & Clementis V. & VII.

Præterquàm in Eccleſiis, in quibus ſunt, & donec duraverint.

§. 3. In Eccleſiis verò, quas nunc habent, vel in poſterum habebunt & acceptabunt, ſive Fratrum de Familia, ſive quavis alia conceſſione obtinebunt in quibus eſſent hujuſmodi organa, paramenta & vaſa eiſdem Eccleſiis applicata, Sanctitas Sua concedit, quòd ſine ſcrupulo aliquo & conſcientiæ onere poſſint ea tenere, & illis uti, donec duraverint.

Dat. die Dominico 5. Maii 1602.

D. P. A. 11. die 5. Maii.

LXXXV.

Præfinitio formæ communicationis Indulgentiarum, orationumque, ac aliorum bonorum operum, ſervanda à Fratribus Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum, ſtatutis diebus, quibus ipſi generalem Benedictionem facere conſueverunt.

Eandem ferè Conſtitutionem fecit hic Pontifex ſingulariter pro Fratribus B. M de Mercede ſimilis Redempt., ut ſuprà in Conſtit. 79. Cùm nos. Et alia de hoc Ordine notavi ſuprà ad Conſtitutionem 1. Innocentii III. Operante. lib. 1. Tom. 1. fol. 52.

Edita A. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem, ea, quæ de ejus mandato per Congregationes S. Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, præſertim circa ſpiritualia Regularium Ordinum Exercitia, proindè ſtatuta & ordinata ſunt, ut perpetuò firma & inviolata ſerventur, Apoſtolicæ confirmationis robore communire, prout in Domino ſalubriter conſpicit expedire.

De mandato hujus Pontificis.

§. 1. Cùm itaque in Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſuper ſacris Ritibus & Ceremoniis deputatorum, quoad inſtitutum & ritum abſolutionis, quam vocant, & communicationem Indulgentiarum, quæ fieri ſolebat à duabus Congregationibus Regularium, videlicèt Sanctiſſimæ TRINITATIS Redẽptionis Captivorum, & B. MARIÆ de Mercede, etiam Redemptionis Captivorum, de mandato noſtro ſtatutum & ordinatum fuerit in hunc, qui ſequitur modum videlicèt.

Congregatio Cardinal. ſuper ſacris Ritibus & Ceremoniis deputatorum formam communicationis Indulgentiarum præfinivit. Quæ hic ponitur.

§. 2. Sacra Congregatio Rituum, quoad inſtitutum & ritum abſolutionis, & communicationem Indulgentiarum, quæ fieri ſolet à duabus Congregationibus Regularium, videlicèt Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum, & B. MARIÆ de Mercede, etiam Redemptionis Captivorum, de mandato S. D. N. ſtatuit & decrevit in hunc, qui ſequitur, modum.

§. 3. Non fiat abſolutio, ſed fiat communicatio Indulgentiarum, quas utraque Congregatio ex conceſſione & indulto Sedis Apoſtolicæ poteſt etiam aliis communicare. Hæc communicatio fiat tantum Confratribus & Conſororibus ambarum Congregationum, & non aliis liceat facere dictam communicationem diebus utrique Congregationi & Ordini conſuetis, ſeu à Sede Apoſtolica conceſſis, cum eiſdem Pſalmis, Verſiculis & Orationibus, quæ jam Romæ recognitæ, & à Reverendiſſimo Vicario Sanctitatis Suæ probatæ ſunt. Ad dictam communicationem Indulgentiarum ſingulis dictis diebus obtinendam, Confratres & Conſorores ſuprà dicti ſint contriti, & confeſſi, & ſacroſanctæ Euchariſtiæ communione refecti, aliàs dictas Indulgentias non conſequantur.

Et eidem Congregationi formam communicationis bonorum operum præſcripſit.

§. 4. De communicatione Orationum, Jejuniorum, Miſſarum, aliorumque bonorum operum, quæ fiunt in utraque Congregatione & Ordine, quamvis non ſit uſitatum eam ita generatim fieri, ſed certis tantùm perſonis & benefactoribus, tamen Sanctitas Sua non prohibet id fieri ſuprà dictis diebus, omnibus, qui præſentes fuerint Confratribus tantùm & Sororibus, ut de Indulgentiis ſuprà dictum eſt.

Quæ forma hic ſubſequitur.

§. 5. Forma tamen hujus communicationis fiat nudis & ſimplicibus verbis in hunc ferè modũ videlicet,

Item

Item communicamus vobis, Fratres, orationes, jejunia, Miſſas, peregrinationes & labores pro redimendis etiam captivis ſuſceptos, ceteràque opera bona, quæ per Dei gratiam in noſtra Congregatione & Ordine fiunt. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus ſancti. Amen.

Prohibitio publice invitandi populum ad conſequendas ejuſmodi communicationes.

§. 6. Prohibet expreſſè Sanctitas Sua, ne Populus in Civitatibus, Terris & locis publicè invitetur à dictis Congregationibus ad ſuas Eccleſias ad conſequendam ſuprà dictam communicationem Indulgentiarum & bonorum operum, hoc eſt in plateis, viis & locis publicis non apponantur cedulæ impreſſæ ſeu manuſcriptæ, quibus indicatur & promulgatur talis communicatio Indulgentiarum.

Emendatio formæ d. communicationis à Vicario Pont. jam editæ.

Hanc habes in fine conſt. 79. ibi videas.

§. 7. In ea forma communicatio Indulgentiarum, quæ ab Illuſtriſſimo & Reverendiſſimo Vicario Urbis recognita, Congregationi ſeu Ordini Sanctiſſimæ TRINITATIS tradita eſt, nova oratio, & quæ incipit, Concedimus vobis, videlicet verba illa, *in quantum veſtra expetit oratio, & ad nos pertinet juriſdictio*, tanquàm parùm neceſſaria omittantur. Item in ultima oratione, ubi dicitur, B. Petro Apoſtolo dedit licentiam animas ligandi, verbum licentiam hoc loco tanquàm non ſatis accommodatum deleatur, ponendo poteſtatem, Alexander Cardinalis Florentin.

Hic idem Pont. prædicta Congregationis decreta approbat & obſervari præcipit.

§. 8. Nos volentes decreta hujuſmodi inviolatè perpetuo obſervari debere, Motu proprio & ex certa noſtra ſcientia, ac matura deliberatione, prædicta decreta de noſtro ſpeciali mandato edita eſſe declarantes, illa perpetuò confirmamus & approbamus, ac prædictas Congregationes & cotum Religioſos ea inviolatè perpetuò obſervare debere præcipimus & mandamus.

Irritat in contrarium attentanda.

§. 9. Irritum nihilominùs decernentes & inane, quicquid ſecùs ſuper his à quoquam, quavis auctoritate & cujuſvis alterius conceſſionis, etiam à nobis & Apoſtolica Sede obtentæ, quam ad præſentium formam ſpecialiter reducimus, prætextu, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 10. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac earumdem Congregationum & Ordinum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis, illis & cuilibet illarum, ſub quibuſque tenoribus & formis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi jubet.

§. 11. Volumus autem ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, eadem fides habeatur, quæ præſentibus ipſis haberetur.

Dat. P. A. 11. die 9. Maii.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 9. Maii 1602. Pontificatus noſtri Anno 11.

LXXXVI.

Breviarii Romani juſſu Pii V. olim reſtituti & deinde perperam in aliquibus immutati, iterata reſtitutio, cum permiſſione Breviariorum jam impreſſorum, & prohibitione iſtud aliter de cætero imprimendi.

Edita A. D. 1602.

Hanc Pii V. primam reſtitutionem, inſpice in ipſius conſtit. 74. Quod à nobis lib. 2.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Orandi varietas in Eccleſia Dei vitanda eſt.

CUm in Eccleſia Catholica, à Chriſto Domino noſtro ſub uno capite, ejus in terris Vicario inſtituta, unio & earum rerum, quæ ad Dei gloriam & debitum Eccleſiaſticarum perſonarum officium ſpectant, confirmatio ſemper conſervanda ſit, tùm præcipuè illa communio uni Deo una & eadem formula preces adhibendi, quæ Romano Breviario continetur, perpetuò retinenda eſt, ut Deus in Eccleſia per univerſum Orbem diffuſa, uno & eodem orandi & pſallendi ordine à Chriſti fidelibus ſemper laudetur & invocetur.

Pius ideo V. Breviarium Romanum reſtituit, & immutationem prohibuit, ut ſuper in ejus conſtitut. 64. Quod à nobis Tom. 2.

§. 1. Quamobrem ex decreto Sacri Concilii Tridentini fel. rec. Pius Papa V. prædeceſſor noſter piè ac ſapienter admodùm varietatem illam Breviariorum, quæ in ſingulis Eccleſiis ferè diverſa habebantur, nonnullis tantum exceptis ſuſtulit, ac ipſum Breviarium reſtituit, & Romæ accuratiſſimè imprimi & promulgari curavit, quod ut integrum, inviolatumque ab omnibus haberetur, debita proviſione adhibita, inter alia ſtatuit, ne ullo unquam tempore, totum vel ex parte mutaretur, aut illi aliquid adderetur, vel omninò detraheretur, ſub pœnis in ejuſdem conſtitutione contentis.

Sed tamen immutatum in multis.

§. 2. Cùm verò progreſſu temporis, Typographorum negligentia, & incuria, & nimia aliorum etiam, ea quæ ad ipſos non pertinent, temerè ſibi aſſumentium, audacia ac licentia, multi errores in illud irrepſerint, ac tùm in ſacra Scriptura, & lectionibus Patrum, tùm in vitis Sanctorum & Rubricis, aliiſque locis, ſine noſtra, & Romanorum Pontificum, prædeceſſorum noſtrorum, auctoritate, pro cujuſque arbitrio pleraque addita & immutata fuerint, ita ut nulla jam reperiantur Breviaria, quæ à prima editione ejuſdem Pii in multis non diſcrepent, atque diſſentiant, & aliqua recognitione indigeant.

Hic propterea Pont. Breviarium rerum inſpici & examinari & reſtitui mandavit, & Romæ in Typographia Vaticana imprimi fecit.

§. 3. Nos qui pro Paſtorali noſtra ſollicitudine in eam curam præcipuè incumbimus, ut ea quæ à Prædeceſſoribus noſtris ſanctè ac piè inſtituta ſunt, perpetuò integra & inviolata conſerventur, quæ verò hominum culpa immutata ſunt atque corrupta, & quæ recognitionem exigunt, in priſtinum ſtatum reſtituantur & reformentur, mandavimus nonnullis piis & eruditis viris, quorum conſultatione, & opera in hujuſmodi rebus frequenter utimur, ut idem Breviarium nova adhibita diligentia accuratiùs inſpicerent atque examinarent, & ea quæ depravata eſſe, & recognitione indigere animadverterent, pro ſua doctrina, & pietate, reſtituerent. Quod cùm ab iis exactè, ac profectò non mediocri cum emolumento præſtitum ſit, ita ut ex ſuperiori illo incommodo per occaſionem non parum utilitatis provenerit. Nos illud in noſtra Typographia Vaticana quàm emendatiſſimè imprimi ac divulgari juſſimus.

Illud non alibi quam in d. Typographia de cætero imprimi poſſe jubet, niſi prævia Inquiſitorum, & eis non extantibus Ordinariorum licentia.

§. 4. Ut autem illius uſus in omnibus Chriſtiani Orbis partibus perpetuis futuris temporibus conſervetur, id ipſum Breviarium in Alma Urbe noſtra in eadem Typographia tantùm, & non alibi imprimi poſſe decernimus, extra Urbem verò juxta exemplar in dicta Typographia nunc editum, & non aliter, hac lege imprimi poſſe permittimus, ut nimirum Typographis quibuſcumque illud imprimere volentibus, id facere liceat, requiſita tamen priùs, & in ſcriptis obtenta, dilectorum filiorum Inquiſitorum hæreticæ pravitatis in iis locis in quibus fuerint, ubi verò non fuerint, Ordinariorum locorum licentia.

Typographis aliter vel alibi imprimentibus, & Bibliopolis vendentibus pœnas imponit.

§. 5. Alioquin ſi abſque hujuſmodi licentia dictum Breviarium ſub quacumque forma de cætero ipſi imprimere, aut Bibliopolæ vendere præſumpſerint, Typographi & Bibliopolæ extra Statum noſtrum Eccleſiaſticum exiſtentes excommunicationis latæ ſententiæ, à qua niſi à Romano Pontifice, præterquàm in mortis articulo conſtituti, abſolvi nequeant, in Alma verò Urbe ac reliquo Statu Eccleſiaſtico commorantes, quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amiſſionis librorum, & typorum omnium Cameræ prædictæ, applicandorum pœnas abſque alia declaratione irremiſſibiliter incurrant eo ipſo. Et nihilominùs eorundem Breviariorum per eos de cætero abſque hujuſmodi licentia imprimendorum aut vendendorum uſum, ubique locorum & gentium ſub eiſdem pœnis perpetuò interdicimus & prohibemus.

Licentiarumque ſic concedendarum formam præſcribit.

§. 6. Ipſi autem Inquiſitores ſeu Ordinarii locorum, antequàm hujuſmodi licentiam concedant, Breviaria ab ipſis Typographis imprimenda, & poſt quam impreſſa fuerint, cum hoc Breviario auctoritate noſtra recognito, & nunc impreſſo, diligentiſſimè conſerant, nec in illis aliquid addi vel detrahi permittant, & in ipſa licentia originali de collatione facta, & quod omninò concordent, manu propria atteſtentur, cujus licentiæ copia initio, vel in calce cujuſque Breviarii ſemper imprimatur, quòd ſi ſecùs fecerint, Inquiſitores videlicet privationis Officiorum, ac inhabilitatis ad illa & alia in poſterum obtinenda, Antiſtites verò & Ordinarii locorum ſuſpenſionis à divinis, ac interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ, eorum verò Vicarii, privationis ſimiliter Officiorum & beneficiorum ſuorum, & inhabilitatis ad illa & alia in poſterum obtinenda, ac præterea excommunicationis, abſque alia declaratione, ut præfertur, pœnas incurrant eo ipſo.

Uſum verò Breviariorum jam impreſſorum permittit.

§. 7. Ceterùm pauperum Clericorum & aliarum perſonarum Eccleſiaſticarum, ac Typographorum, & Bibliopolarum, quorum cùm indemnitatis ex benignitate Apoſt. rationem habentes, eiſdèm Breviaria hactenus impreſſa penès ſe habentibus, ut & ea retinere, & illis uti eaque vendere reſpectivè poſſint ſimiliter permittimus & indulgemus.

Clauſulas contrariorum derogatorias apponit.

§. 8. Non obſtantibus licentiis, indultis & privilegiis quibuſcumque Typographis, hactenùs per nos ſeu Rom. Pont. prædeceſſores noſtros, Breviarium prædictum Pii V. imprimendi conceſſis, quæ per præſentes expreſſè revocamus & revocata eſſe volumus, necnon conſtitut. & ordinat. Apoſtolicis, generalibus & ſpecialibus in contrarium præmiſſorum quomodocumque conceſſis, confirmatis & approbatis, quibus omnibus etiam, ſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & expreſſa mentio habenda eſſet, tenores hujuſmodi præſentibus pro eſpreſſis habentes, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptiſque credi jubet.

§. 9 Volumus autem, ut præſentium noſtrarum literarum exemplaribus, etiam in ipſis Breviariis impreſſis, vel manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. A. 11. die 10. Maii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 10. Maii, 1602. Pont. noſtri Anno 11.

LXXXVII.

Edita A. D. 1602.

Declaratio, quod non liceat per literas, ſeu internuntium Confeſſario abſenti, peccata Sacramentaliter confiteri, & ab eodem abſente abſolutionem obtinere. Et prohibitio hanc propoſitionem docendi, defendendi &c.

Votorum perceptio.

SAnctiſſimus D. N. D. Clemens Papa VIII. &c. Patrum Theologorum, & re cum Illuſtriſs. & Reverendiſſ. Dominis Card. contra hæreticam pravitatem generalibus Inquiſitoribus, maturè ac diligenter conſiderata.

Declaratio de qua in rubrica.

§. 1. Hanc propoſitionem, ſcilicet, licere per literas ſeu internuntium Confeſſario abſenti, peccata Sacramentaliter confiteri, & ab eodem abſente abſolutionem obtinere, ad minus uti falſam, temerariam & ſcandaloſam damnavit ac prohibuit.

Prohibitio, de qua ibid.

§. 2. Præcepitque, ne deinceps iſta propoſitio publicis, privatiſve lectionibus, concionibus & congreſſibus doceatur, nevè umquam tanquam aliquo caſu probabilis defendatur, imprimatur, aut ad praxim quovis modo deducatur, quòd ſi quis illam docuerit, defenderit, imprimi fecerit, aut de ea etiam diſputativè tractaverit (niſi forſan impugnandò) vel ad praxim directè ſeu indirectè deduxerit, præter excommunicationem latæ ſententiæ, quam ipſo facto incurrat, & à qua non poſſit (præterquam in articulo mortis) ab alio quocumque etiam dignitate fulgente, etiam S. R. E. Majori Pœnitentiario, niſi a pro tempore exiſtenti Romano Pontifice abſolvi, aliis etiam pœnis arbitrio infligendis, ſubjaceat.

D. A. Pont. 11. die 20. Julii.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ & univerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtol. in Monte Quirinali, die 20. menſis Julii 1602.

Quintilianus Adrianus Not.

Publicatio.

Anno à Nativitat. D. 1602. Indict. 15. die verò 19. menſis Julii, Pont. Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis divina providentia Papæ VIII. anno XI. Suprà dictæ literæ affixæ & publicatæ fuerunt in valvis Baſilicæ Principis Apoſt. de Urbe, Cancell. Apoſt. & aciei Campi Floræ, ut moris eſt, per me Catherinum Menandi Apoſt. Curſ.

Caſpar de Bonis pedibus Mag. Curſ.

LXXXVIII.

Ampliatio conſtitutionis Gregorii XIII. circa depoſita apud Montem Pietatis de Urbe facienda. Et juriſdictionis conceſſio illius Protectori & Judici, in cauſis ipſius Montis intereſſe concernentibus.

Montes Pietatis nihil ultra id, quod pro Miniſtrorum expenſis, & indemnitate neceſſarium eſt recipientes, licitos eſſe declaravit Leo X. ſup. in Tomo I. in ſua conſt. 11. Inter. lib. 1. Et jus viſitandi hujuſmodi Montes, ſicuti alia loca pia, ſpectare ad Ordinarios, declaravit Conc. Trid. in ſeſſ. 22. cap. 8.

Edita A. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QUæ ad pietatis & charitatis opera præſertim in Alma Urbe noſtra exercenda, pauperùmque & miſerabilium perſonarum neceſſitates ſublevandas piè & providè inſtituta & ordinata ſunt, ut firmiùs ſubſiſtant & inviolabiliter obſerventur, libenter confirmamus & ampliamus.

Gregorius 13. depoſita ſupra ſummam ſcut. 5. penes Montem pietatis deponi juſſit, ut ſup. in ejus conſt. 94. Inter. in Tomo 2. lib. 2. Hic modò Pont. confirmat d. conſt. Greg. 13. & aliorum Pont. in d. Tom. 2.

§. 1. Cùm itaque, ſicut accepimus, dudum fe. re. Gregorius XIII. prædec. noſter omnibus & ſingulis Rom. Curiæ Judicibus tàm Eccleſiaſticis quàm ſæcularibus etiam S. R. E. Card. & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditoribus, Motu ejus proprio præceperit & mandaverit atque ſtatuerit, ut in quibuſcumque cauſis &c.

Omittitur tenor hujus narrativæ, quia habes ipſam Bullam ſup.

§. 2 Verùm quia ſicut etiam accepimus, ſuper præmiſſis aliquæ ortæ fuerunt controverſiæ, & propterea omnem deſuper dubitandi materiam de medio tollere, eaque innovare, ac in aliquibus declarare & etiam ampliare volentes, ac literarum prædictarum, necnon privilegiorum, facultatum, conceſſionum, gratiarum & indultorum quorumcumque eidem Monti, illiuſque Archiconfraternitati, ac dilectis filiis illorumq; Protectori, Proviſoribus, Officialibus, Archiconfratribus & Miniſtris quomodolibet conceſſorum tenores, & veriores, præſentibus pro eſpreſſis habentes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia deque Apoſt. poteſtatis plenitudine, literas prædictas, ac omnia & ſingula in eis contenta, ac inde ſequuta & ſequenda quæcumq; ac alia privilegia, indulta, immunitates, exemptiones, facultates & gratias Monti illiuſq; Archiconfraternitati, ac dilectis filiis illorum Protectori, Proviſorib. Officialibus, Archiconfratribus & Miniſtris per prædictum Gregorium, ac piæ mem. Paulum III. Julium etiam III. ac Paulum IV. & Sixtum V. & quoſcumq; alios Rom. Pont. prædeceſſ. noſtros, ac nos Sedemq; Apoſt. ſub quibuſcumque tenoribus & formis quomodolibet conceſſa, ac inde ſequuta & ſequenda quæcumq; Apoſt. auctoritate tenore præſentium perpetuò approbamus & confirmamus, eiſque perpetuæ & inviolabilis Ap. firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos, tàm juris quàm facti & ſolemnitatum de jure, uſu & conſuetudine requiſitarum, vel aliàs quomodolibet neceſſariarum, & quoſvis alios etiam quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui in eiſdem ſeu in eorum aliquo intervenerint, ſupplemus, eàque omnia & ſingula innovamus, & quatenùs opus ſit, Monti & Archiconfr. ac Protectori, Proviſoribus,

Officialibus,

Officialibus, Archiconfratribus & Miniſtris prædictis, & eorum ſingulis, auctoritate & tenore prædictis etiam perpetuò de novo concedimus.

Dubiàque deſuper exorta declarat ad favorem Montis.

§. 3. Et inſuper, quòd omnes pecuniæ redigendæ, & hactenus redactæ tàm ex ſubhaſtatione & venditione quorumcunque bonorum decoctorũ & aliorum, vel in omnem eſſum, ubi diſcuſſio bonorum ſit, quàm ex exactione creditorum litigioſorum, etiam ſi de conſenſu partium ſubhaſtatio, venditio & exactio fiat, necnon totum pretium omnium rerum per ſubhaſtationem venditarum & vendendarum, ac pecuniæ & bona durante judicio diſcuſſionis exigẽda, & colligẽda, per judices cauſarum diſcuſſionis, ac per Curſores & Mandatarios ſeu per quoſcumque alios ad id deputatos, etiam in cauſis criminalibus, ac pretium bonorum ſtabilium, vigore conſtitutionis ſuper jure congrui per dictum Greg. prædec editæ venditorum & vendendorum, in d. Monte effectualiter, & in numerata pecunia deponantur, etiamſi per cedulam Campſorum ſolvere promittentium, ſeu Mercatorũ oblationes fiant, in caſibus prædictis. Necnon quoties ex aliqua diſpoſitione etiam per nos vel ſucceſſ. noſtros aliquod depoſitum penès Ædem ſacram, aut perſonam fide & facultatibus idoneam erit faciendum, cenſeatur Mons Pietatis hujuſmodi ad id ſpecialiter deputatus eo ipſo, ipſæque pecuniæ per d. Montis Officiales, ſicut cætera depoſita inibi facienda exigi poſſint & debeant.

Cedulæ mercatorum nullæ ſint in caſibus mea declaratis.

§. 4. Et ſi ſuper præmiſſis, ubi faciendum ſit depoſitum, dentur penes acta Notariorum aliquæ cedulæ quorumcunque Campſorum vel Mercatorum; etiamſi in eis dicatur, quod d. mercatores ſe obligent, nulla facta mentione depoſiti ſed ſimpliciter, vel aliàs promittant aut ſe obligent de ſolvendo, animo ſe revalendi à quibuſcumque obligatis ſeu intereſſe habentibus, vel d. Mercatores faciant aut creent illos debitores in eorum libris vel alias ad partes in caſu faciendi depoſiti, ut ſuprà, d. cedulæ nullatenùs ſuffragentur, ſed ſemper ad deponendas pecunias in eodem Monte cogantur, niſi cedulæ hujuſmodi ad favorem vel inſtantiam Cam. & Fiſci noſtri factæ eſſent. Quibus ſolas cedulas ſuorum depoſitariorum ſufficere & ſuffragari volumus.

Curſores pretium rei ſubhaſtatæ ibidem deponant.

§. 5. Necnon Curſores & Mandatarii prædicti, totum & integrum pretium omnium rerum per ſubhaſtationem vendendarum, etiam in cauſis Criminalibus, ſatisfactis prius per eos eiſdem creditoribus qui dicta bona ſubhaſtare fecerunt, penès eundem Montẽ integrè realiter & cum effectu ſtatim omninò deponant & deponi curent, & donec non ſit factum dictum depoſitum, non poſſint nec debeant de eorum mercede pro actu deliberationis tantum debita ſatisfieri.

Notarii in eiſdem caſibus depoſita & cedulas Monti conſignent.

§. 6. Quòdque omnes & ſinguli Notarii prædicti non poſſint recipere dicta depoſita, ſive in cedulis facienda, ſed illa ſtatim ad dictum Montem tranſmittere teneantur, ſub ducentorum ducatorum & aliis arbitrio pro tempore exiſtentis dicti Montis Protectoris imponendis & applicandis pœnis.

Sequeſtraque & quando Mons acceptare debeat.

§. 7. Et quòd ſuper pecuniis depoſitatis in dicto Monte non poſſint fieri, nec apponi aliqua ſequeſtra minùſque aliquæ inhibitiones nec mãdata de non ſolvendo, ſeu de non conſignando, nec aliqua alia impedimenta circa ea fieri poſſint, præterq; ad inſtantiam Cameræ & Fiſci, niſi de mandato & ordine Protectoris dicti Montis pro tempore exiſtentis, ſeu Judicis ab eo deputati, ſed ſequeſtra, inhibitiones & alia impedimenta prædicta fieri poſſint tantùm ſuper cedula, quæ à Miniſtris & Officialibus Montis in fidem & teſtimoniũ facti depoſiti fieri ſolet, & penès acta Notarii cauſæ, ob quam factum eſt depoſitum, exhibita, & producta fuerit, ubi conſtito de juſtificatione eorumdem ſequeſtrorũ, Judex cauſæ mandabit in calce vel à tergo ejuſdẽ cedulæ, cui ſolvendæ fuerint pecuniæ depoſitatæ, cujus quidem cedulæ, & mandati in ea appoſiti vigore, Officiales & Miniſtri ejuſdem Montis quibus dictæ cedulæ repræſentatæ fuerint, pecunias juxta mandatum Judicis cauſæ ſolvere tenebuntur. Decernentes & declarantes ſequeſtra penes eumdem Montẽ & ſuper illius depoſitis aliàs quàm ut præfertur appoſita & facta, nullius eſſe roboris vel momenti, ac Montem ejùſque Officiales & Miniſtros prædictos, etiam quòd de facto penès eos exequuta fuiſſent, nullo modo afficere vel obligare minùſque ipſos ad illa recipiendum acceptandum vel admittendum teneri, ſed perinde haberi ac ſi facta non fuiſſent.

§. 8. Ac volentes & dicta auctoritate ſtatuentes, quod pro tempore exiſtens d. Montis Protector ſeu Judex ab eo deputatus, ad omnem ſimplicem Proviſorum, Officialium & Miniſtrorum ejuſdem Montis nunc & pro tempore exiſtentium requiſitionem & inſtantiam, omnia & ſingula depoſita ut præfertur facienda penes dictum Montem & non apud aliquem Mercatorum ſeu Ædem Sacram vel aliam quamcumque perſonã realiter & cum effectu fieri faciat, pretiaque quorũcunque bonorum tàm ſtabilium quàm mobilium, & ſe moventium, per ſubhaſtationem & deliberationem, ac pecuniæ in cauſis diſcuſſionum colligendæ & omnium aliorum prædictorum, in quacumque Curia & Tribunali Urbis, etiam Criminalis, tam per Curſores noſtros quàm quoſvis alios Mandatarios vendendorum redigenda, ac etiam pretia ex retractu, ſeu aliàs vigore d. conſtitutionis juris congrui de mandato & decreto dilectorum filiorum S. R. E. Camerarii, & Magiſtrorum Viarum, ſeu aliorum deponenda, ac in omnibus caſibus, in quibus depoſitum erit faciendum, in eodem Monte, & non alibi deponi, ac omnia reſidua pretii quorumcumque pignorum tàm venditorum quàm vendendorum à quibuſcumque Hebræis, per mandatum Card. Camerarii, & acta illius Notarii ad id deputati, de cætero juxta facultates eidem Monti per prædictos Julium III. & Paulum IV. & alios quoſcumque Rom. Pont. Prædec noſtros conceſſas, effectualiter deponi debeant in d Monte, ad effectum illa reſtituendi veris Dominis juxta mandatum & ordinationem per Card. Camerarium, & acta ſui Notarii deſuper facienda, ita ut facta venditione ipſorum pignorum, ac pretii eorũdem ſolutione, infrà octo dies omne & totum ac integrum reſiduum penès dictum Montem realiter & cum effectu ac omni mora & dilatione penitùs & omninò ſemotis atque ceſſantibus, deponi debeant ſub pœna unius ſcuti pro quolibet pignore, applicandi pro medietate ipſi Monti, & pro alia medietate Notario pignorum Hebræorum.

Protector Montis contra inobedientes procedat.

§. 9. Ipſeque pro tempore exiſtens Protector ſingula præmiſſa, & alis quæcumquæ in prædictis ac præſẽtibus litteris cõtenta ab omnibus ad quos nunc & pro tẽpore quomodolibet ſpectabit ſub prædictis & aliis pecuniariis ejus arbitrio imponendis, moderãdis & applicandis pœnis, ac etiam cenſuris Eccleſiaſticis in omnibus & per omnia inviolabiliter obſervari & adimpleri mandet, faciat, atque procuret necnon contra quoſvis etiam criminales tàm Gubernatoris quàm omnium aliorum dictæ Urbis Tribunalium Notarios, quos etiam ſub eiſdem præſentibus literis comprehendi volumus & comprehenſos fore & eſſe decernimus & declaramus. Ita ut dicti Montis Proviſores, Officiales & Miniſtri, ad deponendum pecunias ut præfertur exigendas contra quoſcumque depoſitarios, ac quaſvis alias tam ſæculares quã Eccleſiaſticas cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis & conditionis exiſtentes perſonas, quantumvis privilegiatas ex officio agere poſſint & valeant. Ipſequè Protector adverſus ſingulos præmiſſis aut eorum alicui pro tempore quomodolibet contravenientes, etiam per Inquiſitionem ac criminali, & carcerationis via, aut aliàs prout ei benè viſum & magis expediẽs fuerit, procedat, ac pœnas per eum imponendas hujuſmodi à quibuſcumque contravenictibus irremiſibiliter exigi, & arbitrio ſuo applicari mandet, aliaque omnia & ſingula faciat, gerat & exequatur, quæ in præmiſſis vel circa ea neceſſaria fuerint ſeu quomodolibet opportuna.

Protector ſit Judex omnium cauſarum intereſſe Montis & Archiconfraternitatis tangentes, cum ampliſſimis facultatibus.

§. 10. Præterea, pro faciliori & celeriori litium & Controverſiarum, quæ tam occaſione præmiſſorum, ubi agitur principaliter de intereſſe ipſius Montis, quàm alias adverſus Montem & Archicontrat. hujuſmodi ſeu illius Miniſtros hactenùs ortæ ſunt & oriri contigerit in futurum, pro tempore exiſtenti dicti Montis Protectori omnes & ſingulas lites, cauſas & differentias tàm civiles quàm criminales ac mixtas tàm ſuper depoſitis hujuſmodi reſpectu intereſſe dicti Montis hactenùs quomodolibet factis faciendis, quàm Montis ſeu Archicontr. hujuſmodi bonis, rebus, juribus & actionibus quibuſcuſque, necnon locationibus, venditionibus, donationibus, legatis, fideicommiſſis, teſtamentis, hæreditatibus & illarum diſcuſſionibus, ac quibuſcumque aliis diſpoſitionibus, juriumque & actionum ceſſionibus & aliis quibuſcumque inter vivos & cauſa mortis vel quaſi, contractibus etiam vim Cameralis obligationis habentibus, intereſſe Montis, & Archicontrat. hujuſmodi etiam occaſione hujuſmodi depoſitorũ ubi agitur ut ſupra de intereſſe Montis & tanquam principaliter etiam per viam acceſſariæ defenſionis & aliàs quomodolibet concernent. inter dictum Montem ſive illius Proviſores & Officiales & Miniſtros pro tempore exiſtentes, ac quaſcumque alias tam laicas quàm Eccleſiaſticas cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis & conditionis, vel præeminentiæ exiſtentes perſonas qualitercumque privilegiatas, Univerſitates, Societates, Congregationes, Collegia, ac tàm virorum quàm mulierum Monaſteria, Hoſpitalia & alia pia loca quæcumque, privilegia ſeu indulta deſuper habentia ſeu habere prætendentia, tam communiter quàm diviſim, & tàm activè quàm paſſivè, ultrò citroque, ad invicẽ vel aliàs quomodolibet motas vel movendas ac etiam per appellationem, & in quacumque inſtantia, coràm quibuſvis Judicibus etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditoribus introductas & indeciſas pendentes, quas omnes & ſingulas ab ipſis Judicibus harum ſerie ad nos avocamus & reaſſumimus, per ſe vel alium ſeu alios, quem ſeu quos ad hoc duxerit deputandum ſeu deputandos, etiam ſummariè & de plano ac ſimpliciter & ſine ſtrepitu & figura judicii, ſola facti veritate inſpecta, & etiam manu regia, omni & quacumque appellatione, reclamatione, reviſione, recurſu & reſtitutione in integrum remotis, cum omnibus & ſingulis ſuis incidentibus dependentibus, emergentibus, annexis & connexis, ac toto negotio principali, etiam privativè quoad omnes alios & ſingulos Judices ordinarios & delegatos & Cam. Apoſt. Generalem Auditorem, etiam ubi agitur vigore obligationis Cameralis, eorumque Curias & Tribunalia Eccleſiaſtica vel ſæcularia audiendas cognoſcendas, decidendas, fineque debito terminandas, necnon quoſcumque adverſarios & alios intereſſe habentes, tam in dicta Curia quàm extra eam, etiam per edictum publicum, conſtito ſibi ſummariè de non tuto acceſſu, citandi, ac quibuſvis etiam Judicibus dictæ Curiæ & perſonis quibus & quoties opus fuerit, ſub ſententiis, cenſuris & pœnis Eccleſiaſticis & etiam pecuniariis, aliiſque pœnis, prout ſibi videbitur, inhibendi, & in eventum non paritionis, ad declarationem incurſus cenſurarum & pœnarum hujuſmodi procedendi, ac ſententias deſuper ferendas debitæ executioni demandandi ſeu demandari faciendi, contradictores quoſlibet & rebelles, ac præmiſſis non parentes, eiſque quovis prætextu ſeu quæſito colore ſe quomodolibet opponentes, per ſimiles cenſuras & pœnas, aliaque opportuna juris & facti remedia compeſcendi, ac brachii ſæcularis auxilium invocandi.

Et ſignanter declarandi dubia ſuper præmiſſis. Statuta & edita edendi.

§. 11. Necnon quæcumque dubia & difficultates, ſi quæ præmiſſorum occaſione quomodolibet oriri contigerit, declarandi & interpretandi.

§. 12. Ac quæcumque edicta, ſtatuta & ordinationes pro executione præmiſſorum, ſub quibuſvis pœnis ſibi benè viſis condendi, & condita mutandi ſeu in toto vel in parte abrogandi, illaque imprimendi, & etiam per affixionem publicandi, omniaque & ſingula alia in eiſdem ſingulis præmiſſis, & circa ea neceſſaria, ſeu quomodolibet opportuna ei que benè viſa faciendi & exequendi, etiam omni & quacumque appellatione remota, plenam, liberam & omnimodam facultatem, poteſtatem & auctoritatem perpetuò tribuimus, concedimus & elargimur.

Officiales alibi conveniri non poſſint, & contrà eos pro adminiſtratis utatur privilegiis Cam. Apoſt.

§. 13. Quodque omnes & ſinguli dicti Montis Officiales & Miniſtri, tàm civiliter quàm criminaliter, pro negociis, rebus & bonis ad dictum Montem verè & principaliter ſpectantibus & pertinentibus, alibi tam judicialiter quàm extra judicialiter conveniri & moleſtari non poſſint quàm coram d. Protectore, ſeu ab eo deputando, contrà quos omnes & ſingulos Officiales & Miniſtros videlicet Depoſitarium, Cuſtodem, Capſerium, Computiſtam, & alios quovis nomine nuncupatos, tam præſentes quàm futuros & eorum fidejuſſores ſeu approbatores, ac eorum bona quæcumque ubicumque & in quibuſcumque rebus exiſtentia, pro redditione eorum adminiſtrationis, & pro eorum debitis ad favorem dicti Montis contractis & contrahendis prædictis, Mons ac ejus Proviſores & Officiales idem jus & privilegium eandemque actionem, in omnibus & per omnia ac pariformiter & ſine ulla prorſus differentia, habeant & potiantur, ac exercere poſſint & valeant, quæ Cam. Apoſt. ac Fiſco noſtro, contra illorum debitores de jure, uſu, conſuetudine aut aliàs quomodolibet competunt aut competere poterunt in futurum, non tamen contrà ipſam Cameram aut illius Fiſcum.

Solutio Montis prævio Judicis decreto tuta eſt.

§. 14. Quodque ſolutis depoſitis de mandato cujuſcumque Judicis competentis, nec Mons, minuſve ejus Officiales ulterius teneantur nec remaneant obligati, non obſtante quacumque appellatione, quæ contra mandatum ejuſdem Judicis fieri poſſet.

Clauſula hujus conceſſionis præſervativa.

§. 15. Decernentes præſentes literas, & in eis contenta quæcumque nullo umquam tempore etiam ex eo quod Notarii etiam criminales Gubernatoris, ac aliorum omnium dictæ Urbis Tribunaliũ & eorum creditores & quicumque collitigantes dicti Montis, cæterique intereſſe habentes ad hoc vocati non fuerint, nec eiſdem præmiſſis conſenſerint, aut aliàs de ſubſcriptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio ſeu intentionis noſtræ vel alio quocumque defectu notari, impugnari, retractari ſeu in jus vel controverſiam vocari, aut ad terminum juris reduci vel adverſus illas quodcumque juris vel facti aut gratiæ remedium impetrari poſſe, neque ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus aut aliis contrariis diſpoſitionibus per nos aut alios Rom. Pont. prædeceſſ. ſeu ſucceſſores noſtros ſub quibuſcumque verborum expreſſionibus & formis, etiam motu, ſcientia ac poteſtatis plenitudine ſimilibus, pro tempore factis & faciendis comprehendi, ſed ſemper ab illis, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum & eum in quo ante præmiſſa quomodolibet erant ſtatum reſtitutas, repoſitas & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub data per Proviſores, Officiales & Miniſtros dicti Montis pro tempore exiſtentes quandocumque eligenda, de novo conceſſa eſſe & fore, ſuumque plenarium & integrum effectum ſortiri debere.

Clauſula ſublata, &c.

§. 16. Sicque per prædictum Protectorem, & alios quoſcumque Judices & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam dictos Auditores, ac S. R. E. Card. ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique & in quacumque inſtantia judicari & definiri debere, irritum quoque & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſ. derog.

§. 17. Non obſtantibus quibuſcumque litium pendẽtiis, & aliis præmiſſis, ac quibuſvis aliis conſtit.

& ordin. Apoſt. necnon dictæ Urbis illiuſque Tribunalium ſtatutis, etiam juramento, confirmatione Apoſt. vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, exemptionibus, indultis & literis Apoſt. quibuſcumque locis piis, & dilectis filiis Populo Romano, illiuſque Senatori & Conſervatoribus, ac eiſdem R. E. Camerario, Theſaurario & dictæ Cam. Præſidentibus & Clericis, exceptis cauſis ſpoliorum, & aliis, ubi de intereſſe Cameræ, ſive principaliter ſive ſecundariò ſive aliàs quomodolibet ageretur, ſive illud detegi & de eo agi poſſe videretur, Vicario, Gubernatori, Auditori Cam. & aliis quibuſcumque Judicibus & Tribunalibus, ac Notariis prædictis, ac quibuſvis aliis ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, irritantibus & aliis decretis, etiam Motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter in contrarium quomodolibet conceſſis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, ſpecifica, expreſſa & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium & ſingulorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum insererentur, præſentibus pro expreſſis & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permāſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter & expreſſè motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus derogamus, ac ad plenum derogatum eſſe, nec in aliquo obſtare volumus, decernimus, & declaramus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Deputatio Protectoris.

§. 18. Inſuper cùm d. d. Mons, illiuſque Archiconfrat. poſt obitum bo. me. Antonii Mariæ S. R. E. Card. Salviati nuncupati, qui dum vixit Montis & Archiconfraternitatis hujuſmodi Protector fuit, protectore caruerit & careat, nos ut Montis Archiconfraternitatis hujuſmodi conſervationi, bonoque regimini & directioni opportuniùs conſulatur, de aliquo alio Protectore, qui juxta cordis noſtri deſiderium, ac traditam ſibi ab Altiſſimo prudentiā, dictum Montem illiuſque Archicōfrat. piè ac diligenter gubernet, & regat, providere volentes, Dilectum filium noſtrū Petrum S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Aldobrandinum nuncupatum, noſtrum ſecundùm carnem ex fratre Nepotem, S. R. E. Camerarium, quem ob ſingularem ejus fidem & induſtriam, longo rerum uſu & experientia probatum, aliaſque præclaras ejus animi dotes cum pietatis ſtudio & charitatis & juſtitiæ zelo conjunctas, eidem Monti illiuſque Archiconfraternitati valde utilem futurū in Domino confidimus, Montis & Archiconfraternitatis hujuſmodi illorumque bonorum & rerum Protectorem & defenſorem quoad vixerit, cum omnibus ſupra dictis & aliis eidem Protectori competentibus & debitis facultatibus, privilegiis & indultis, motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine paribus, facimus, conſtituimus & deputamus. Mandantes in virtute Sanctæ Obedientiæ Montis & Archiconfraternitatis hujuſmodi Proviſoribus, Officialibus, Archiconfratribus & Miniſtris prædictis nunc & pro tempore exiſtentibus, quatenus eidem Petro Cardinali tamquam eorum Protectori omninò pareant atque obediant.

Publicationis effectus.

§. 19. Volumus autem, quod præſentes literæ à die illarum publicationis, omnes & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctent & afficiant, ac ſi illis & eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Transſumpti fides.

§. 20. Quodque illarum tranſumptis etiam impreſſis, manu Secretarii ipſius Montis ſeu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo dicti Montis, vel alicujus Prælati obſignatis, eadem prorſus fides in judicio & extrà illud adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. A. 11. die 18. Julii.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 18. Julii, 1602. Pont. noſtri Anno 11.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, 1602. Indict. 15. die verò 26. menſis Aug. Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis Divina providentia Papæ Octavi, Anno ejus XI. Suprà dictæ literæ, Apoſt. affixæ, lectæ & publicatæ fuerunt, in acie Campi Floræ, & aliis locis ſolitis & conſuetis, ut moris eſt, per me Laertium Cecchettum Curſorem Apoſtolicum.

P. Barraccius Mag. Curſ.

LXXXIX.

Prohibitio, iterataque damnatio operum Caroli Molinei hæretici, cum revocatione licentiarum illa legendi & retinendi, quibuſcumque etiam à ſupremis Inquiſitoribus conceſſarum, & cum inhibitione, ne cuiquam de cætero, præterquàm à ſummo Pontifice concedantur.

Aliorum librorum prohibitorū indicem, vel potiùs ejus approbationem, vide hic ſuprà in conſt. 36. Sacroſanctum, ubi aliam Pii IV. conſt. indicavi, in Tomo 2.

Edita A. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apoſtolicæ Sedis auctoritati maximè convenit, & ad noſtrum pertinet officium, accuratè proſpicere, ne impiorum hominum libris, ac monumentis, fidelium mentes ſeducantur, aut quovis modo à via veritatis avocentur.

Caroli Molinei ſcripta, contrariam doctrinam fidei continent, & ideo prohibita fuerunt.

§. 1. Nos itaque conſiderantes, damnatæ memoriæ Caroli Molinei ſcripta & commentaria, doctrinam perniccioſam, & Catholicæ fidei cōtrariam continere & ideò hujus impii & hæretici hominis in prima claſſe deſcripti opera omnia in Indice librorum prohibitorum tàm per noſtros Prædeceſſores Romanos Pontifices, quàm etiam per nos nuper edito, expreſſè ac nominatim ſub cenſuris & pœnis in eo contentis prohibita, & interdicta fuiſſe; & attendentes etiam, ſicut ad audientiam noſtram pervenit, quamquam eorumdem operum lectio & retentio ab univerſis Chriſti fidelibus maximè vitanda ſit.

Plurimi tamen variis prætextibus licentias illa tenendi extorſerunt illiſque utuntur.

§. 2. Nihilominùs à pluribus, & iis præſertim, qui utriuſque juris ſcientiam profitentur, contrà hujuſmodi prohibitionem, dicti Caroli ſcripta & Commentaria, ſub variis prætextibus, ſive illa examinandi, ſive corrigendi & emendandi, ut dicunt, ſive etiam ut illis utantur, in Judiciis & deciſionibus cauſarum & aliis eorum ſcriptionibus frequenter legi & retineri maximo cum eorumdem & aliorum animarum periculo, & ſub his prætextibus varias licentias etiam à nonnullis Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, & ab Inquiſitoribus temerè ac de facto, & etiam quandoque ab hac ſancta Sede & à Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus ſuper Indice librorum prohibitorum deputatis, ſive etiam interdum à Generalibus Inquiſitoribus ſub præcepto, ut non niſi expurgatis, & cunctis erroribus deletis uti poſſint, diverſimodè ab eiſdem extortas aut impetratas fuiſſe.

Hic autem Pont. ne dicta Caroli ſcripta, Chriſti fideles inficiant, de novo illa damnat, & interdicit, etiam ſi expurgata dicantur.

§. 3. Propterea pro noſtra Paſtorali ſollicitudine cunctorum Chriſti fidelium animarum ſecuritati, & ſaluti, quantum cum Domino poſſumus, conſulere & ne ipſi Chriſti fideles mali hominis prava doctrina & impietate fallantur, aut inficiantur, opportunè providere volentes, pro potiori cautela, Motu proprio & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, hac noſtra perpetua valitura conſtitutione, omnia & quæcunque prædicti Caroli Molinei Hæretici ſcripta, opera & Commentaria, Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra auctoritate de novo perpetuò damnamus, reprobamus, interdicimus & anathematizamus, eorumque lectionem & retentionem univerſis & ſingulis Chriſti fidelibus, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, dignitatis, honoris & præeminentiæ, licèt de illis ſpecialis, & in-

dividua

dividus mentio habenda foret, exiſtant, etiam ſub excommunicationis latæ ſententiæ, aliiſque cenſuris & pœnis in Indice librorum prohibitorum contentis, ac etiam ſuſpicionis ipſius hæreſis, quantumvis ſcripta, opera & Commentaria ipſa jam quovis modo fuiſſe expurgata prætendant, diſtrictè perpetuò interdicimus & prohibemus.

Licentias quaſcunque revocat & eas de cætero dari prohibet, etiam Cardd. deputatis ſuper Indice, & Inquiſitor.

§. 4. Et propterea omnes & quaſcumque licentias, quibuſvis perſonis, tàm ab Ordinariis locorum, quàm etiam ab ipſis Cardinalibus ſuper dicto Indice deputatis, ac ſupremis S. Univerſalis Inquiſitionis contrà hæreticam pravitatē Inquiſitionibus, ac à nobis & Apoſtolica Sede quomodolibet conceſſas legēdi & retinendi libros ejuſdem Caroli Molinei, etiam ſub alio nomine inſcriptos vel expurgatos, cùm non aliter quàm igne expurgari poſſint, revocamus, caſſamus & annullamus. Inhibentes omnibus & ſingulis ſuprà dictis, ne de cætero hujuſmodi licentias cuiquam concedant vel impartiantur. Quinimò omnem facultatem concedendi hujuſmodi licentias retinendi, vel legendi opera hujus impii Auctoris, ex quacumque cauſa, & ſub quovis prætextu & colore, quibuſcunque perſonis, quavis auctoritate etiā Apoſtolica ſuffultis, & quacumque dignitate præditis, etiam ipſiſmet Cardinalibus ſuper Indice librorum prohibitorum deputatis, ac ſupremis Inquiſitoribus prædictis adimimus, eamque nobis & ſucceſſoribus noſtris Rom. Pontificibus tantùm reſervamus.

Eaſque à Papis concedendas & ſubſcribendas eſſe decernit.

§. 5. Caſſantes inſuper, & ex nunc irritantes, quaſcumque licentias etiam à nobis conceſſas & à ſucceſſoribus noſtris Rom. Pont. reſpectivè concedendas, quæ manu noſtra aut ſucceſſorum prædictorum ſubſcriptæ non fuerint.

Declarat prædictam prohibitionem.

§. 6. Per has tamen noſtras literas non intendimus prohibere retentionem librorum juris Canonici, & aliorum Catholicorum Auctorū, habentium additiones, ſeu apoſtillas ut vocant, hujus impii hominis, ipſis tamen additionibus ſeu apoſtillis deletis & emendatis, juxtà cenſuram de mandato noſtro nuper editam, & in Typographis Cam. Apoſtolicæ impreſſam Romæ hoc Anno 1602. cartis ſeu foliis 24 diſtinctam, cujus initium eſt, Cenſura in omnes additiones, ſeu adnotationes marginales damnatæ memoriæ impii Caroli Molinei ad Textum Juris Canonici, Commentaria Decii in Decretales. & Jus Civile, ad Conſilia Decii & Alexandri, & ad Dynum de regulis Juris, & Decium in titulo. ff. de regulis Juris. Finis verò eſt. Aliqua fortaſſe in præmiſſis & conſimilibus additionibus ab oculis noſtris effugerunt, notatu & cenſura digna, quæ diligens lector animadvertens deferere prorſus teneatur.

Mandat opera prohibita Ordinariis vel Inquiſitoribus conſignari, & ab eis comburi.

§. 7. Poſtremò ſub cenſuris & pœnis ſuprà dictis, omnibus & ſingulis Chriſti fidelibus per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenùs intrà menſem à publicatione præſentium in locis, per quæ eædem ad eorum notitiam pervenire poſſint, facienda computandum, omnia & ſingula ſcripta, opera & commentaria prædicta Caroli Molinei realiter & cum effectu locorum Ordinariis vel Inquiſitoribus exhibeāt & conſignent. Ipſis verò locorum Ordinariis vel Inquiſitoribus, ut illa ſtatim nulla interpoſita mora aut exſpectata licentia igne comburant & comburi faciant.

Hanc conſt. publicari jubet.

§. 8. Ut autem præſentes noſtræ literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, & ne earum ignorantia quemquam excuſet, volumus & eadem auctoritate decernimus, ut earum tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica cōſtitutæ munitis, eadem fides in judicio & extrà adhibeatur, quæ præſentibus ipſis haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ, utque eædem præſentes ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & in acie Campi Floræ affixæ & publicatæ, omnes ita arctent & afficiant, perinde ac ſi omnibus & ſingulis intimatæ fuiſſent. Quocircà venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis ac aliis locorū Ordinariis, per eadem ſcripta mandamus, ut præſentium literarum tranſumpta, in ſuis Civitatibus & Diœceſibus publicari & obſervari curent ac faciant, & contrà inobedientes quoſcumque ad declarationem incurſus pœnarum & cenſurarum prædictarum irremiſſibiliter procedant.

Contraria non obſtare decernit.

§. 9. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis privilegiis, & indultis, ac literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D.P.A. 11. 21. Auguſti.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris. die vigeſima prima Auguſti, milleſimo ſexcenteſimo ſecundo, Pontificatûs noſtri Anno undecimo.

Publicatio.

Anno à Nativitate D.N. Jeſu Chriſti 1602. Indict. 16. die verò vigeſima ſexta menſis Auguſti, Pont. Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D.N.D. Clementis divina providentia Papæ Octavi, Anno ejus XI. Suprà dictæ literæ affixæ & publicatæ fuerunt in valvis Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe. & in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Laertium Cecbetium & Catherinum Menandi Curſ.

Paulus Bartocchius Mag. Curſ.

XC.

Præfinitio habitus coloris cærulei, quem deferre debent Religioſi Congregationis Canonicorum ſæcularium Sancti Georgii in Alga Venetiarum.

Inſtitutionem hujus Congregationis, & alia eam reſpicientia, vide ſuprà Tom. I. in Gregorii XII. conſtitut. 1. Illis. lib. 1. ubi notavi. fol. 283.

Edita A. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QUæ ad Religioſorum antiquum inſtitutum conſervandum providè ordinata fuiſſe dicuntur, ea, cùm à nobis petitur, Apoſtolici muniminis firmitate libenter communimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Decretum Congregationis, quod ejus Religioſi deferant Togam coloris cærulei prout B. Laurentius Juſtinianus Congregationis fundator deferebat.

§. 1 Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus filius Generalis, Congregationis S. Georgii in Alga Venetiarum, quòd per undecim Patres deputatos, Capitulū generale ejuſdem Cōgregationis repræſentantes, communibus votis reſolutum fuit, ut tolleretur abuſus inter Religioſos dictæ Congregationis introductus, intereſſēdi divinis officiis in Choro, in Eccleſia, in proceſſionibus particularibus, & aliis locis publicis, cum ſola tunica alba, veluti contrariis inſtitutis & habitui antiquo ejuſdem Congregationis. Et propterea deinceps Religioſi deberent, ubique & in omni tempore, & præſertim Domi, in Monaſteriis & locis ejuſdem Congregationis deferre Togam coloris cærulei, Pallandam nuncupatam, juxta Conſtitutiones ejuſdem Congregationis. & ad inſtar illius, quam deferebat B. Laurentius Juſtinianus, ejuſdem Congregationis inſtitutor. Ut autem nullo tempore in poſterum prædictæ reſolutioni ſeu decreto prædictorum undecim Patrum deputatorum contraveniatur, idem Generalis totius Congregationis prædictæ nomine. nobis humiliter ſupplicari fecit, ut illud Apoſtolica auctoritate perpetuò confirmare, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Approbatio hujus Pontificis ex voto Cardinalium.

§. 2. Nos igitur, qui juſtis petentium votis noſtrum non denegamus aſſenſum, Generalem & ſingulares Religioſos dictæ Congregationis, à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ex voto venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ſuper Conſultationibus & nego-

ciis Epiſcoporum & Regularium deputatorũ, decretum Capituli generalis prædictum, ut ſcilicet omnes & ſinguli dictæ Congregationis Religioſi Togam, Pallandam nuncupatam, coloris cærulei deferre, ut præmiſſum eſt, teneantur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, perpetuò confirmamus & approbamus, ac illud per dictos Religioſos inviolate obſervari debere decernimus & declaramus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac ipſius Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. A. 11. 22. Auguſti.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die vigeſima-ſecunda Auguſti, milleſimo ſexcenteſimo ſecundo, Pontificatus noſtri Anno undecimo.

XCI.

Reductio Provincialis & Fratrum Tertii Ordinis St. FRANCISCI Provinciæ Dalmatiæ, & Juſtinopolitan. ad obedientiam, & ſubjectionem Vicarii generalis ejuſdem Ordinis.

De hoc Ordine notavi ſuprà ad Conſtitut. 42. Leonis X. Inter. lib. 1. Tom. 1.

Edita A. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PRo noſtri Paſtoralis muneris debito, ad ea libenter intendimus, per quæ Religioſorum proſpero regimini & gubernio opportunè conſulitur, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Fratres Provinciæ Dalmatiæ & Juſtinopolitan. eorum tantum, modo Provinciali obediant.

§. 1. Cùm itaque ſicut accepimus, dilecti Filii Provinciales & Fratres Tertii Ordinis S. FRANCISCI Provinciæ Dalmatiæ, & Juſtinopolitan, nulli alteri Superiori obediant, ſed dicti Fratres, eorum Provinciali per vota ſecreta pro tempore electo tantummodò ſubſint, nec alium Superiorem agnoſcant.

Hic Pontif. dijudicans Vicario & Viſitatoribus generalibus Ordinis Provinciæ Italiæ eos ſubjiciendos eſſe.

§. 2. Nos proſpero regimini & gubernio dictorum Fratrum valde expedire conſiderantes, ut ipſi eorumque Provincialis, Vicario & Viſitatoribus generalibus Ordinis prædicti Provinciæ Italiæ ſubjiciãtur, ac eorum Superioritati, viſitationi & correctioni, prout alii Fratres Italiæ prædicti Ordinis de cætero ſubjaceant, ac prædictis Fratribus Italiæ, ſub eiſdem Generalibus Superioribus uniantur, ac propterea in præmiſſis opportunè providere volentes, ſupplicationibus etiam pro parte dilecti Filii Bernardi Sabbiæ Fratris, & Procuratoris generalis ejuſdem Ordinis, nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati.

Eoſdem illis ſubjicit.

§. 3. Provincialem & Fratres Tertii Ordinis S. FRANCISCI Provinciæ Dalmatiæ & Juſtinopolitan. prædictos Vicario & Viſitatori generali Tertii Ordinis S. FRANCISCI hujuſmodi Italiæ, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò ſubjicimus, illoſque ſub hujuſmodi Vicarii & Viſitatoris generalis obedientia, Fratribus ejuſdem Ordinis Italiæ unimus.

Gratiaſque & privilegia communicat.

§. 4. Ac eiſdem Provinciali & Fratribus Dalmatiæ, & Juſtinopolitan. ut omnibus & ſingulis gratiis, privilegiis, indultis, favoribus, conceſſionibus, prærogativis, & indulgentiis, necnon voce activa & paſſiva, in Capitulis generalibus, & in electione Vicarii & Viſitatoris generalis hujuſmodi, ad inſtar Provincialium & Fratrum Italiæ ejuſdem Ordinis, ſine aliqua prorſus differentia reſpectivè, uti, potiri & gaudere poſſint & valeant ac debeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus & indulgemus.

Iſtos monet, ut eos benigne recipiant.

§. 5. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ Vicario & Viſitatori generali prædicto, ut Provincialem & Fratres prædictos Provinciæ Dalmatiæ & Juſtinopolitan. ſub ejus curam & gubernium benignè recipiat, & ea qua decet charitate proſequatur.

Illos verò, ut iſtis omnino obediant,

§. 6. Illis verò Provinciali & Fratribus, ut prædicto Vicario & Viſitatori generali obedientiam & reverentiam debitas & devotas, promptè præſtent & exhibeant, illumque debita honorificentia proſequantur; alioquin ſententiam, ſive pœnam, quam ipſe Vicarius & Viſitator generalis ritè tulerit ſeu ſtatuerit in rebelles, ratam habebimus & faciemus, auctore Domino, uſque ad ſatisfactionem condignam inviolabiliter obſervari.

Contrariiſque omnibus derogat.

§. 7. Non obſtan. præmiſſis, ac conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon ejuſdem Ordinis ac dictæ Provinciæ Dalmatiæ & Juſtinopolitan. etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & litteris Apoſtolicis eidem Provinciæ Dalmatiæ, ejuſque Provinciali & Fratribus in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. A. 11. 2. Septemb.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Annulo Piſcatoris die ſecunda Septembris, milleſimo ſexcenteſimo ſecundo, Pontif. noſtri Anno undecimo.

XCII.

Declaratio quòd Fratres Minores S. FRANCISCI ſtrictioris Obſervantiæ, non ſunt novæ Regulæ profeſſores, ſed Regulæ S. FRANCISCI veri obſervatores.

Alia de iſtis Fratribus notavi ſuprà in Tomo 1. in Conſtitut. 35. Clementis VII. In ſuprema lib. 1. Ubi legitur eorum Congregationis approbatio, & habetur indicatio aliorum de toto Ordine S. Franciſci, & eamdem declarationem quoad Capuccinos edidit Paulus V. in ejus Conſtitut. 34. Eccleſiæ, hic infrà.

Edita A. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

EX injuncto nobis Apoſtolici muneris debito, ad ea libenter intendimus, per quæ regularis obſervantiæ profeſſorum Reformatorum ſtatui, & conſcientiæ ſecuritati opportunè conſulatur; ut & ipſi profeſſores, uberiores in Eccleſia militanti fructus afferant, & eorum Religio majora in Domino ſuſcipiat incrementa.

Fratres Reformati de Obſervãtia dicebantur non ſervare Regulam S. Franciſci ex his narratis. Hanc Regulam vide ſupra Honor. III. n. 5. Solet. lib. 1. ubi notavi. in Tomo 1. fol. 66. Adverte, quod Bulla, hic enunciata, eſt unita cum Bulla 45. ſupra in Tomo 1.

§. 1. Cùm itaque ſicut accepimus, à nonnullis aliquãdo oppoſitum fuerit, dilectos filios profeſſores Ordinis Fratrum Minorum S. FRANCISCI de ſtrictiori Obſervantia, Reformatos nuncupatos, qui juxta conſtitutiones Romanorum Pontificum, prædeceſſorum noſtrorum, ac etiam noſtram ſub dat. Tuſculi die 12. Octobris, Pontificatus noſtri Anno quinto, noviſſimè editam, ſub obedientia Cuſtodum degunt, eorumque Superiores, Cuſtodes, & non Miniſtros appellant, propterea non ſatisfacere Regulæ à beato FRANCISCO editæ, & per Sedem Apoſtolicam ſæpiùs confirmatæ & approbatæ, juxta cujus litteras, ſub obedientia Miniſtrorum vivere videntur obligari. Cùmque etiam aſſeratur, dictos Fratres Reformatos contra dictam Regulam agere, ac graviter contra votum profeſſionis, præſertim obedientiæ, delinquere, ac exinde perturbationes & incommoda patiantur.

§. 2. Nos

Hic ideo Pontif. eos verè obſervatores d. Regulæ eſſe declarat.

§. 2. Nos eorumdem Fratrum Reformatorum quieti, tranquillitati & indemnitati proſpicere, atque eoſdem adverſus hujuſmodi moleſtias & calumnias tueri, ac omnem ſuper præmiſſis ambiguitatem è medio tollere volentes, quarumcumque conſtitutionum, & præſertim noſtræ ſupra dictæ, ſuper reformatione dicti Ordinis editarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes; Motu proprio & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, harum ſerie decernimus & declaramus, ſuprà dictos Fratres Reformatos, qui non novam, ſed eandem Regulam, quam beatus FRANCISCUS condidit, & felicis recordationis Honorius Papa Tertius, prædeceſſor noſter, confirmavit quamque etiam Fratres de familia nuncupati Ordinis Minorum de Obſervantia obſervant, licèt ipſi Reformati purius, & juxta ipſius Regulæ litteram declaratam per recolendæ memoriæ Nicolaum Tertium & Clementem Quintum Romanos Pontifices, etiam prædeceſſores noſtros, obſervant, ſub obedientia Cuſtodum, quibus per ſupra dictas Romanorum Pontificum, & præſertim noſtram, conſtitutiones ſubjecti fuerunt, prædictæ Regulæ ſancti FRANCISCI, & præcipuè in ea parte ubi ſunt illa verba. Præcipio firmiter Fratribus univerſis, ut obediant ſuis Miniſtris, plenè, purè, & integrè, & abſque ulla diſpenſatione in voto obedientiæ, ita ſatisfacere, ſicut faciunt dicti Fratres de familia ſub obedientia eorum Miniſtrorum degentes, qui à Cuſtodibus ſolo nomine differunt, & ipſis Fratribus Reformatis Miniſtrorum loco præſunt, ipſoſque Reformatos, veros filios & indubitatos fratres Ordinis S. FRANCISCI, & in conſcientia tutos exiſtere.

Gratiiſque & privilegiis Fratrum Minorum de Obſervantia eos gaudere decernit.

§. 3. Necnon in omnibus eorum Monaſteriis, Locis, Domibus, Oratoriis & Eccleſiis, quas nunc obtinent, & in poſterum quovis modo vel titulo obtinebunt, tàm in Italia quàm extra ubique locorum, præſertim in Gallia, omnibus & ſingulis privilegiis, gratiis & indultis, tàm ſpiritualibus quàm temporalibus, ac præcedentiis, in proceſſionibus, in funeralibus, ac in concurſu cum aliis Religionibus in concionibus certis tempore & loco viciſſim habendis, & in omnibus aliis actibus publicis & privatis, quibus dicti Fratres de familia in eorum Monaſteriis, Eccleſiis, domibus, & locis, ac rebus, tam de jure, quàm ex conſuetudine, aliàs frui, potiri, & gaudere ſolent, & poſſunt, ac poterunt quomodolibet in futurum, ſine aliqua differentia frui, potiri, & gaudere poſſe ac debere: dummodò tamen ſtrictiori obſervantiæ dictorum Fratrum Reformatorum, prout in noſtris litteris prædictis diſponitur, non adverſentur.

Inobedientes ſedat guit.

§. 4. Mandantes inſuper in virtute ſanctæ obedientiæ omnibus & ſingulis cujuſcumque qualitatis, dignitatis, ſeu conditionis exiſtant, ad quorum notitiam præſentes noſtræ pervenerint, ut nullus in poſterum prædictos Fratres Reformatos appellare audeat ſeu præſumat novos Religioſos, aut novæ Regulæ profeſſores. Sicque & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales judicari & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 5. Quocircà venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis per præſentes committimus & mandamus, quatenùs quicumque illorum, per ſe vel alium ſeu alios præſentes litteras, & in eis contenta quæcũque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum Reformatorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, ipſiſque Fratribus Reformatis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos eorumdem præmiſſorum effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos deſuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari. Contradictores quoſcumque per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo; invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Clauſulas derogatorias apponit.

§. 6. Non obſtantibus quibuſvis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac omnibus illis, quæ Nos in conſtitutione prædicta voluimus non obſtare; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Exemplis Bullæ credi jubet.

§. 7. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis originalibus litteris adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. A. 11. 7. Septemb.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die ſeptima Septembris, milleſimo ſexcenteſimo ſecundo, Pontificatus noſtri Anno undecimo.

XCIII.

Ordinationes obſervandæ in ſubminiſtratione alimentorum, contractibuſque, & ultimis voluntatibus miſerabilium Virginum, in Monaſterio Sanctæ Catharinæ de Roſa piè receptarum in Alma Urbe.

Congregationis, & Protectoris hujus Monaſterii inſtitutionem, & juriſdictionem vides ſuprà in Tomo 2. in Conſtitut. 54. Pii V. Cupientes, lib. 2.

Edita A. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apoſtolici muneris, divina diſpoſitione, nobis licèt immeritis injuncti, debitum requirit, ut circa ſtatum Monaſteriorum quorumlibet, ſanctimonialium præſertim in Alma Urbe, pro educandis puellis, & Virginibus, quarum pudicitia ob ſuorum genitorum impudicum exemplum ſatis manifeſto periculo expoſita dignoſcitur, inſtitutorum, ac eorumdem ſanctimonialium & Virginum, & aliarum perſonarum proſperè dirigendum invigilemus, eorumque ſubventioni & commoditatibus proſpicere ſtudeamus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Cauſæ hujus conſtitutionis.

§. 1. Cùm itaque ſicut nobis nuper expoſi fecerunt, dilecti filii Prælatus & deputati Congregationis Monaſterii Monialium Sanctæ Catharinæ della Roſa nuncupatæ de Urbe, ſub S. Auguſtini, ſeu alterius Ordinis Regula, ipſa Congregatio puellas & virgines miſerabiles de dicta Urbe, quas tàm ob earum paupertatem, quàm etiam genitricum, vel aliarum mulierum, penès quas degunt vitæ impudicitiam, & exemplum ſcandaloſum, ſimili vivendi modo, vel proſtituendi ſe periculo de facili magis expoſitas cõpertum habent, à ſuis genitricibus & aliis mulieribus prædictis, etiam illis invitis abducere, & in dicto Monaſterio illius Monialibus Curæ educandas & inſtruendas committere, ac aliàs recipere, ſumptibuſque & expenſis ejuſdem Monaſterii, & piis fidelium eleemoſynis & largitionibus, alere & ſuſtentare conſueverint, donec ad ætatem nubilem perventæ, matrimonio, conſtituta ſingulis per Congregationẽ, ſeu deputatos hujuſmodi congruenti dote collocentur. Cùmque propterea Monaſterium, ſeu Congregatio hujuſmodi, cujus reditus ſatis tenues ſunt, multoties rerum anguſtiis prematur, & commoditatibus, ac aliis ſibi neceſſariis indigeat; quia tamen pleræque ex puellis pro tempore inibi introductis & abductis, ſive earum genitrices & parentes facultates habeat,

quibus eiſdem puellis ad victum & veſtitum neceſſaria ſubminiſtrari poſſent, ejuſdem Monaſterii neceſſitatibus valde conſuli poſſit, ſi dictis puellis juxta ſuas aut ſuorum prædictorum facultates neceſſaria ſubminiſtrentur. Idcircò pro parte Protectoris, Prælati, & deputatorum prædictorum, nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus ejuſdem Monaſterii, ſeu Congregationis neceſſitatibus & indemnitati proſpicere, ac aliàs in præmiſſis opportunè providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Protectoris & Congregationis facultas, cogendi puellarum parentes aut conſanguineos, ad quos eorum alimentatio ſpectat, vel aliàs earum bona etiam ad alium uſum deſtinata poſſidentes, ad præſtandum eis alimenta & acconcia.

§. 2. Nos igitur rationi maximè conſentaneum eſſe rati, ut Monaſterium & Congregatio hujuſmodi quoad hujuſmodi puellas facultates habentes, in eorum neceſſitatibus ſubleventur, prædictos Protectorem, Prælatum, & deputatos, ac eorum ſingulos à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, harum ſerie ſtatuimus & ordinamus, quòd nunc deinceps perpetuis futuris temporibus, pro iis puellis & Virginibus, tàm hactenus receptis quàm deinceps recipiendis, etiam invitis parentibus, & conſanguineis ſuis, in dicto Monaſterio, ut ibi educentur & inſtruantur, ad quas aliqua bona, ſeu facultates, vel reditus pertinere, aut quarum parentes, ſeu conſanguinei, ad quos alioquin earum educatio & cura pertineret, facultates ex quibus illis alimenta, in totum vel in partem præſtare poſſent, poſſidere conſtiterit, alimenta hujuſmodi & alia ad victum & veſtitum neceſſaria, ex bonis, pecuniis, rebus, & proprietatibus ad eaſdemmet puellas, aut ad earum parentes, ſeu conſanguineos, quibus illarum cura & alimonia aliàs incumberet, quomodolibet pertinentibus & ſpectantibus, ubicumque exiſtentibus, & in quibuſcumque rebus conſiſtentibus, eorumque fructibus, reditibus, & proventibus, & introitibus prædicto Monaſterio, dùm & donec ipſæ puellæ in illo degerint, juxta declarationem à Protectore, ſeu Prælato & deputatis prædictis, qui quantitatis & qualitatis bonorum hujuſmodi & perſonarum, à quibus dicta alimenta præſtanda erunt, rationem habebunt, faciendam, præſtari & ſubminiſtrari omninò debeant, ac omnium earumdem puellarum, ſeu aliorum prædictorum bona, res, & proprietates hujuſmodi, etiamſi ex aliquo ſtatuto, ordinatione, legato, vel teſtamento alicujus alibi, & in alium uſum, etiam ſub pœna caducitatis vel devolutionis in eventum contraventionis deſtinata & relicta eſſent, ad id obligata & hypothecata ſint & eſſe cenſeantur, ac remaneant. Ita & taliter, quòd puellarum & virginum pro tempore introducendarum genitrices & aliæ parentes hujuſmodi, & aliæ perſonæ: penès quas, bona, res, & proprietates prædicta reperientur, & obligatæ exiſterent, ad præſtandum & ſubminiſtrandum eadem alimenta, victum & veſtitum, & ſuppellectilia, ſeu acconcia vulgariter nuncupata, ac alia ad id conſueta & neceſſaria, juxta Protectoris ſeu Prælati, & deputatorum prædictorum declarationem hujuſmodi, teneantur & obligatæ ſint, & ad id per pro tempore exiſtentes, Protectorem ſeu Prælatum & deputatos Congregationis prædictæ, quibus plenam & amplam ad præmiſſa & alia infrà ſcripta, facultatem & auctoritatem per præſentes impartimur, etiam via juris, & manu regia, omni mora, reclamatione, & dilatione poſtpoſitis, ac quocumque alio meliori modo, etiam executivè cogi & compelli poſſe.

Puellæ in Monaſterio degentes, nullo pacto abſque licentia Prælati contrahere poſſint, præterquàm in commodis Monaſterii.

§. 3. Præterea ne puellæ, nunc & pro tempore in Monaſterio hujuſmodi receptæ, introductæ, & degentes aliquo modo ſeduci valeant, ſimiliter ſtatuimus & ordinamus, quòd ipſæ puellæ, quouſque ibi manſerint, per ſe vel interpoſitam perſonam, de bonis, proprietatibus, juribus, actionibus, & aliis rebus ad eas quovis modo pertinentibus, perventis, & perventuris, ex quacumque cauſa, intuitu, & occaſione, quomodolibet diſponere, aut ſuper illis coram quocumque Notario vel alia perſona, publica vel privata, cujuſcumque dignitatis, conditionis, auctoritatis, & excellentiæ exiſtente contrahere, vel contractum aliquem, aut quemvis alium ſimilem vel diſſimilem actum publicum, vel privatum facere, requirere, aut illi conſentire, vel conſenſum ſuum præſtare, reddere, & apponere, & quicumque Notarius, de præmiſſis aut aliquo præmiſſorum ſe rogare, niſi & quatenus commodum & utilitatem dicti Monaſterii reſpiciant, abſque licentia, conſenſu, voluntate, auctoritate, decreto, ſeu interventu pro tempore validè poſſint nec valeant, & aliàs ac aliter, præterquàm in commodum & utilitatem ejuſdem Monaſterii pro tempore facta inſtrumenta, ſcripturæ, acta, ſtipulationes & contractus, ſeu quæcumque aliæ diſpoſitiones & ordinationes, nullam, in judicio & extrà fidem faciant, ac nulla, irrita, & infecta, nulliuſque roboris & effectus vel momenti, prorſus & omninò ſint, & pro nullis, irritis, ac infectis habeantur, ac cenſeri debeant.

Et à Congregatione dotatæ, ac nuptæ, ſi filios non habent, non diſponant de eorum bonis etiam ad favorem aliorum locorum piorum, niſi ultra dotem, relinquendo Monaſterio quartam partem bonorum ſuorum.

§. 4. Et inſuper, ut non ſolum bona ab ipſo Monaſterio, ſeu dicta Congregatione in dotationem dictarum puellarum erogata & eroganda, illis abſque liberis decedentibus, ad prædictum Monaſterium, ſeu Congregationem, ut par eſt, omninò redeant, ſed etiam aliquid utilitatis eidem Monaſterio proveniat, volumus & decernimus, quòd quandocumque contingat, aliquam ex puellis & virginibus à prædicta Congregatione pro tempore dotatis, & matrimonio collocatis, abſque filiis legitimis & naturalibus decedere, prædictum Monaſterium illis ſic decedentibus, in eorum, tàm immobilibus, aliiſque cujuſcumque qualitatis exiſtentibus bonis, juribus, rebus, & actionibus quibuſcumque per eas relictis, aut ad eas pertinentibus, tàm præſentibus quàm futuris, etiamſi dictæ mulieres pro tempore decedentes, de eiſdem bonis & rebus, aliiſque ad eas pertinentibus & competituris, in quarumvis perſonarum, ſeu etiam aliorum Monaſteriorum, Eccleſiarum, & locorum piorum favorem quomodolibet diſpoſuerint, niſi forſan in earum diſpoſitionibus eidem Monaſterio ultrà dotem ab ipſo Monaſterio eis traditam; quartam ſaltem aliorum earum bonorum prædictorum aſſignaverint, quo caſu diſpoſitiones hujuſmodi ſubſiſtere, aliter verò pro tempore faciendas viribus omninò carere, ac nullius roboris, & momenti fore & eſſe declaramus, legitimè ſuccedere, ac hæres eſſe poſſit & debeat, prout Nos Monaſterium ipſum eiſdem ſic decedentibus mulieribus hæredem & legitimum ſucceſſorem ex nunc perpetuò facimus & inſtituimus. Ita quòd liceat nunc & prò tempore exiſtentibus, Prælato & deputatis prædictis, ſeu pro illis Agentibus vel Agenti, aut ejuſdem Congregationis Procuratori legitimo, ipſius Monaſterii nomine, abſque alia hæredis inſtitutione, Judicis declaratione, vel ſtatuto, debita aut requiſita rerum, proprietatum & bonorum à mulieribus decedentibus hujuſmodi relictorum, illarumque hæreditatum corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem, eaſdemque hæreditates ſuſcipere, apprehendere, & etiam fructus exinde percipere, exigere, levare, vendere, alienare, & in dicti Monaſterii, ejuſque neceſſarios uſus & utilitatem convertere, ac de illis tamquàm de propriis, & ad illud legitimè & juridicè ſpectantibus & pertinentibus diſponere, cujuſvis licentia deſuper minimè requiſita, eiſdemque Monaſterio, Protectori, Prælato, Deputatis, & Congregationi, concedimus & indulgemus.

Clauſulæ præſervativæ cum decreto irritanti.

§. 5. Decernentes præſentes litteras nullo umquam tempore, de ſubreptionis vitio, aut intentio-

nis noſtræ, vel alio quopiam alio defectu notari, impugnari, ad terminos juris reduci, aut in jus vel controverſiam revocari, ſeu adverſus eas quodcumque juris vel facti, aut gratiæ remedium à quoquam impetrari poſſe, ſicque intentionis noſtræ fuiſſe & eſſe, ac ita & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ac etiam de latere Legatos judicari & definiri debere, necnon irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 6. Non obſtantibus quibuſcumque ultimis voluntatibus, ſtatutis, ordinationibus, teſtamentis, & hæredum inſtitutionibus, aliiſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Urbis prædictæ, & quorumvis Monaſteriorum, Ordinum, Eccleſiarum, & piorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, necnon privilegiis, indultis, litteris, & exemptionibus Apoſtolicis, illis, eorumque Superioribus, Conventibus. Capitulis & perſonis, ac dilectis filiis populo Romano, & quibuſvis aliis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & efficaciſſimis ac inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in contrarium, etiam iteratis vicibus, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac etiam conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis illorum tenores præſentibus pro ſufficienter, ac de verbo ad verbum expreſſis & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 11. 14. Octobris.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die 14. Octobris, 1602. Pontificatus noſtri Anno undecimo.

XCIV.

Indulta Studii generalis Civitatis Ferrariæ, in Provincia Lombardiæ Status Eccleſiaſtici.

Hoc Studium erexit Bonif. IX. ut ſuprà Tom. I. in ejus Conſtitut. 2. In ſupremæ. lib. 1. fol.

Hanc Civitatem iſte Clemens recuperavit pro Sancta Romana Eccleſia, quæ eam prius inſeudaverat, ut ſuprà in ejus Conſtitut. 52. Sanctiſſimus. Et ibidem Rotæ Auditorium inſtituit, ut in alia ejus Bulla 59. In ſupremo.

Edita A. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAnctæ Romanæ Eccleſiæ dignitati & honori ipſiuſque temporalis ditionis conſervationi, & augmento maximè conducere arbitramur, ut in præcipuis ejuſdem temporalis ditionis civitatibus publicæ vigeant Studiorum generalium Univerſitates, in quibus tùm ipſius imprimis S. R. E. ſubditi, tùm exteri etiam optimarum diſciplinarum Studiis vacare poſſint. Et propterea, ut magis in dies efflo reſcant, Nos illas amplioribus in dies favoribus & gratiis libenter proſequimur, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Studium generale antiquitus in Civitate Ferrariæ inſtitutum fuit.

§. 1. Cùm itaque in Civitate noſtra Ferrarienſi ab antiquiſſimo tempore inſtituta ſit Univerſitas Studii generalis, Nos qui Civitatem prædictam per nos ſub immediatam noſtram, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ juriſdictionem temporalem receptam, peculiari quadam dilectione proſequimur, cupientes Univerſitatem Studii generalis hujuſmodi non ſolùm conſervari, ſed in dies majora ſuſcipere incrementa, illam ſpecialibus quibuſdam privilegiis & gratiis duximus exornandam.

Cui modo hic Pontifex hæc indulta concedit.

§. 2. Motu igitur proprio & ex certa noſtra ſcientia ac matura deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, harum ſerie perpetuò concedimus & indulgemus.

Univerſitas Studii eligat Rectores.

§. 3. Quòd Profeſſores in dicta Univerſitate Studii generalis Ferrarienſis, utriuſque Juris, ac Artium & Medicinæ, cùm ſe opportunitas obtulerit Rectores, ut in more eſt, creare poſſint.

Rectores cognoſcant cauſas Scolarium uſque ad ſummam ſcutorum decem.

§. 4. Quòd hujuſmodi Rectores pro tempore, & iis non exiſtentibus Reformatores Studii prædicti facultatem habeant juſdicendi & cognoſcendi de cauſis & litibus Scolarium dicti Studii quoad ſummam decem ſcutorum tantùm, tàm active quàm paſſivè & privativè quoad alios Judices quoſcumque.

Statutaque d. Univerſitatis reforment.

§. 5. Quòd iidem Rectores, unà cum Conſiliariis & Theſaurario, ſeu Reformatores implorata ante omnia auctoritate, & obtenta licentia dilecti filii, noſtri & Apoſtolicæ Sedis in dicta Civitate Ferrarienſi Legati, ſeu Gubernatoris pro tempore exiſtentis, ſtatuta dictæ Univerſitatis corrigere & reformare poſſint, quæ ſic correcta & reformata, perindè ac ſi auctoritate Apoſtolica roborata eſſent, obſervari debeant.

Scholares arma geſtare poſſint.

§. 6. Quòd Scholaribus deſcriptis in albo dictæ Univerſitatis, de prædicti Legati ſeu Gubernatoris licentia, qui inſpecta qualitate perſonarum, & morum hujuſmodi licentiam concedet, Arma quæcumque non tamen expreſsè prohibita, diu noctuque cum lumine & ſine lumine, & ubique locorum deferre licitum ſit, edictis, aut proclamatibus, vel bannis quibuſcumque minimè obſtantibus.

Lectores & Scholares ſint immunes a gabellis pro vehendis rebus eis neceſſariis, aliiſque impoſitionibus, &c.

§. 7. Quod Doctores legentes, & Scholares, tam Ferrarienſes & alii ſubditi Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, quàm alienigenæ quicumque albo dictæ Univerſitatis adſcripti, veniendo & recedendo, conducendo & reconducendo libros, veſtes, ſuppellectilia, utenſilia, ac ea etiam emendo pro ipſorum & familiæ ipſorum uſu & opportunitate, ab omnibus gabellis, vectigalibus, pedagiis, datiis, etiam bullettæ, & tranſitibus, aliiſque oneribus (præterquàm molituræ & gabellæ, quæ dicitur di Piazza) necnon etiam ab omnibus factionibus, angariis, & parangariis, ac oneribus perſonalibus & realibus tam huc uſque impoſitis quàm in poſterum ex quacumque cauſa imponendis, penitùs immunes & exempti ac liberi perpetuò exiſtant, prout Nos illos, & quemlibet eorum, liberos, immunes, & exemptos, perpetuò facimus & declaramus.

Doctores Collegii, & Univerſitas Scholarium, gaudeat privilegiis Studii generalis Civitatis Bononiæ. Conceſſerat etiam Bonif. 9. cit. in ſub.

§. 8. Demum Collegiis Doctorum, & Univerſitati Scholarium Studii generalis Ferrarienſis, omnia & ſingula privilegia & indulta, per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Nos & Apoſtolicam Sedem Collegiis Doctorum, & Univerſitati Scholarium Studii generalis Civitatis noſtræ Bononienſis conceſſa, etiamſi talia ſint, quæ ſpeciali nota digna eſſent, quæ tamen omnia & ſingula præſentibus pro ſigillatim expreſſis & ſpecificatis haberi volumus, Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ita ut Collegia Doctorum, ac Univerſitas Scholarium Studii generalis Ferrarienſis hujuſmodi privilegiis & indultis, in omnibus & per omnia frui, potiri, & gaudere poſſint & valeant, perinde ac ſi illis nominatim conceſſa fuiſſent, concedimus & indulgemus.

Juſſio hanc Bullam admittendi in Camera Apoſt.

§. 9. Quocircà per præſentes committimus & mandamus dilecto filio noſtro S. R. E. Camerario, ac Præſidentibus & Clericis Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, ut eaſdem præſentes in eadem Camera admittant, & in ipſius Cameræ libris, deſcribi & regiſtrari faciant.

§. 10. Nec-

Deputatio executorum ejuſdem Bullæ.

§. 10. Necnon prædicto noſtro & Apoſtolicæ Sedis de latere Legato, ac Venerabili fratri Epiſcopo Ferrarienſi, quatenus ipſi vel alter eorum, per ſe vel alium ſeu alios præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque ſolemniter publicantes, ac eiſdem Doctoribus, Scholaribus, & aliis prædictis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos præmiſſorum eorumdem effectu pacificè frui & gaudere, non permittentes eos deſuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet moleſtari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoſcumque per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas aliaque opportuna juris & facti remedi.., appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 11. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, & quibuſvis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbũ inſertis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 11. 25. Octobris.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die 25. Octobris, 1602. Pontificatus noſtri Anno undecimo.

Admiſſio in Camera Apoſt.

Die Lunæ 16 menſis Decembris 1602. Præſentes litteræ in Camera Apoſtolica exhibitæ, ex illius decreto commiſſæ fuerunt Perilluſtri & Reverendiſſ. D. Lælio Biſciæ ejuſdem Cameræ Apoſtolicæ Clerico Præſidenti, per quem die Mercurii 18. ejuſdem menſis prævia citatione contrà Illuſt. D. d. Cameræ Commiſſarium facta in eadem Camera relatione, ex alio ejuſdem Cameræ decreto admiſſæ & regiſtratæ fuerunt in ejuſdem Cameræ libris penès infraſcriptum illius Notarium exiſtentibus, nempe libro octavo diverſorum.

Lutius Calderinus.

XCV.

Quod Fratres Ordinis B. MARIÆ de Monte Carmelo ubique præcedant Fratribus B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum.

De Ordine Carmelitarum habes ſuprà in Conſtitut. 8. Honorii III. Ut videndi fol. 70. lib. 1. Et de Fratribus de Mercede habes ſuprà in Conſtitut. 9. Gregorii IX. Devotioni, fol. 78. lib. 1. & utrobique plenè notavi in Tomo I.

Edita A. D. 1602. & 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem, diſſenſionum & controverſiarum materias inter Eccleſiaſticas, Regulares præſertim perſonas, è medio tollere, ac præcidere, prout in Domino ſalubriter conſpicitur expedire.

Controverſiam ortam inter iſtos Ordines.

§. 1. Cùm itaque, ſicut pro parte dilecti filii Procuratoris generalis Ordinis Fratrum Carmelitarum nobis nuper expoſitum fuit, aliàs in Civitate Calaritana in Regno Sardiniæ orta fuerit controverſia præcedentiæ inter fratres Ordinis Carmelitarum, & Fratres Ordinis B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum.

Viſitatores Apoſt. & Rotæ Rom. definiverunt ad favorem Carmelitarum.

§. 2. Et licèt de Anno 1600. ſub die 27. Aprilis per viſitatores Apoſtolicos decretum fuiſſet, ut Fratres Carmelitarum in eorum poſſeſſione præcedendi dictis Fratribus beatæ MARIÆ de Mercede manutenerentur, & pridem in ſacro Rotæ Auditorio, die 10. Martii 1600. etiam in petitorio præcedentiam dictis Fratribus Carmelitanis deberi contrà ipſos Fratres de Mercede declaratum fuerit, nihilominùs dicti Fratres de Mercede recuſaverint & recuſent præcedentiam dare dictis Fratribus Carmelitanis, & proptereà non ſine ſcandalo Populi ad publicas Proceſſiones, & funera defunctorum cum ipſis Fratribus Carmelitanis accedere noluerint.

Quod hic Pontif. approbat.

§. 3. Nos ſuper præmiſſis opportunè providere, ac omnem ſcandali & controverſiæ occaſionem, quantum cum Domino poſſumus, è medio tollere volentes, ſupplicationibus ejuſdem Procuratoris generalis nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; ex voto Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ſuper ſacris ritibus & cæremoniis deputatorum, declaramus & decernimus, prædictos Fratres beatæ MARIÆ de Mercede cogendos eſſe, ut ad proceſſiones publicas, & funeralia accedant, & præcedentiam dictis Fratribus Carmelitanis relinquant, juxta formam ſupradictorum decreti, & deciſionis Rotæ.

Et ſic judicari jubet.

§. 4. Sicque & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executionem committit.

§. 5. Quocircà venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, per præſentes committimus & mandamus, ut quandocumque & ubicumque opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum Carmelitarum fuerint requiſiti, præſentes litteras, & in eis contenta quæcumq; ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra prædictos Fratres B. MARIÆ de Mercede in Civitatibus & locis, in quibus utraque Religio, Carmelitarum ſcilicet & B. MARIÆ de Mercede eſt inſtituta, ad Proceſſiones publicas & funeralia, ad quæ accedere tenentur, omninò accedere, ac præcedentiam ipſis Fratribus Carmelitanis, ut præmiſſum eſt, in illis & in aliis etiam privatis Proceſſionibus & actibus, in quibus utramque Religionem ſimul convenire contigerit, relinquere, ac ipſos Fratres B. MARIÆ de Mercede id facere recuſantes, per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaſque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, cogant & compellant, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Obſtantia tollit.

§. 6. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi jubet.

§. 7. Volumus autem ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur.

D. P. A. 11. 15. Nov.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 15. Novembris, 1602. Pontificatus noſtri Anno undecimo.

Sequitur ampliatio d. Definitionis.

Edita A. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Romanum Pontificem ſpectat, dubia, quæ ſuper conſtitutionum Apoſtolicarum interpretatione, quandoque emergunt, declarare, prout in Domino conſpicimus expedire.

Hic Pontif. damnivit controverſiam ut ſupra.

§. 1. Aliàs ſiquidem à nobis emanarunt litteræ tenoris ſequentis &c.

Omittitur tenor, quià eſt ipſa Bulla quæ præcedit.

Sed deſuper orta eſt difficultas.

§. 2. Cùm autem poſteà, quia pro parte dilecti filii Procuratoris generalis dicti Ordinis B. MARIÆ de Mercede oppoſitum fuit, præinſertas litteras non debere intelligi pro omnibus, ſed pro quibuſdam particularibus tantum locis conceſſas, in Congregatione ſacrorum rituum iterum negocium hoc, auditis utriuſque Ordinis Procuratoribus, maturè diſcuſſum & ipſius Congregationis votum ad nos relatum fuit.

Quam hic Pontif. removet.

§. 3. Nos omnem ulterius dubitandi ſuper hoc occaſionem è medio tollere volentes, ex voto Congregationis præfatæ harum ſerie declaramus & decernimus, Fratres Ordinis Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, ubique locorum, fratribus ejuſdem B. MARIÆ de Mercede præcedere debere, ac præinſertas litteras in omnibus locis obſervandas eſſe.

Et ita judicari mandat.

§. 4. Sicque & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere, & irritum & inane, quicquid ſecus à quoquam, quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat, & tranſumptis credi jubet.

§. 5. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in eiſdem præinſertis litteris volumus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem ut præſentium quoque tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. A. 11. 20. Septemb.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Septembris, 1604. Pontificatus noſtri Anno 11.

XCVI.

Quòd Parochi, & Clerici non poſſint petere Majorem Eleemoſynam pro illis qui in Eccleſiis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia in partibus Indiarum ſepeliuntur, quàm pro illis qui in Parochialibus Eccleſiis eligunt ſepulturam.

Alia de hoc Ordine, vide ſuprà apud Conſtitut. 23. Leonis X. Ite, lib. 1.

Edita A. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Rectores Parochialium, plus exigebant pro ſepeliendo in Eccleſiis Minorum, quam in Parochialibus.

EXpoſitum nobis nuper fuit pro parte dilectorum filiorum Matthæi de Recalde Vicecommiſſarii, necnon Provincialium totius Ordinis Fratrum D. FRANCISCI de Obſervantia Indiarum Occidentalium, quòd Rectores Parochialium Eccleſiarum Indiarum partium jam pridem hunc abuſum introduxerunt, ut quòd eleemoſynas duplo majores ab iis qui in Eccleſiis domorum ejuſdem Ordinis S. FRANCISCI de Obſervantia, quàm qui in Parochialibus ſepeliuntur, exigere præſumpſerunt, & ut dicitur in hoc Ordinariorum ſuorum, qui partem eleemoſynarum hujuſmodi percipiunt, conſilio & aſſenſu.

Hinc abſurda eveniebant.

§. 1. Cùm autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, plerique Chriſti fideles in dictarum domorum Eccleſiis ob difficultatem jus adeo oneroſum perſolvendi, ſepelire ſe facere non poſſint, quo fit ut Eccleſiæ hujuſmodi mortuorum ſepulturis, & conſequenter eleemoſynis in dies fieri conſuetis propemodùm priventur.

Ordo Minorum de Obſervantia pro proviſione ſupplicavit.

§. 2. Idcircò pro parte eorumdem Matthæi Vicecommiſſarii, & Provincialium nobis humiliter ſupplicatum fuit, ut in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Hic modo Pontifex hunc abuſum tollit.

§. 3. Nos igitur hujuſmodi abuſus omninò tollere, atque dicti Ordinis commoditatibus & prorogationi, quantumcumque in Domino poſſumus, proſpicere cupientes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, a voto venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ſuper conſultoribus & negociis Epiſcoporũ & regularium deputatorum, omnibus & ſingulis Parochialium Eccleſiarũ univerſarum Indiarum Occidentalium rectoribus, nunc & pro tempore exiſtentibus, harum ſerie interdicimus & prohibemus, ne ſub excommunicationis majoris latæ ſententiæ pœna, à qua non niſi à nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtenti, præterquàm in mortis Articulo abſolvi poſſint, ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus, majorem eleemoſynam ab iis qui in dictarum domorum, quàm Parochialibus Eccleſiis hujuſmodi ſepeliuntur, quovis prætextu aut occaſione, etiam de conſilio, conſenſu, ſeu mandato ſuorum Ordinariorum, exigere debeant ſeu præſumant.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Eccleſiarum, domorum, & Ordinis hujuſmodi, & juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis eiſdem Eccleſiis, domibus, & Ordini, earumque Rectoribus, Superioribus, & Fratribus, ac quibuſvis aliis perſonis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fidem tranſumptis dari mandat.

§. 5. Volumus autem ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 12. 28. Januarii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 28. Januarii, Anno 1604. Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

XCVII.

Innovatio conſtitutionis Pauli IV. contrà negantes Trinitatem, aut Divinitatem JESU CHRISTI, Vel ejus conceptionem de Spiritu Sancto, Vel mortem pro noſtra redemptione, Aut Virginitatem Beatiſſimæ Virginis MARIÆ, adjecta forma, ipſam conſtitut. publicandi, ne de cætero illius ignorantia allegari poſſit.

Hanc Pauli IV. Conſtitut. num. 4. habemus ſuprà in Tomo 2. Cum quorumdam, lib. 1.

Edita A. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DOminici gregis divina providentia, nobis, licèt meritis imparibus commiſſi, ſollicitudo poſtulat, ut Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum conſtitutiones, quæ præſertim ad fidei Catholicæ integritatem conſervandam, & impios homines, ac pravarum hæreſium aſſertores debitis pœnis plectendos pertinent, innovemus, ne qui ejuſmodi errorum labe infecti ſunt, earumdem conſtitutionum, & pœnarum in eis inflictarum ignorationem ullo modo prætendere, aut quavis ratione excuſare ſe poſſe præſumant.

Paul. IV. edidit. Conſt. cit. in rubr.

§. 1. Cùm itaque fel. record. Paulus Papa Quartus prædeceſſor &c.

Omittitur inſertio hujus Bullæ, quoniam eam habes in loco citato in rubrica.

Ejus ignorantia allegatur.

§. 2. Eò tamen hujuſmodi impiorum hominum prorupit temeritas, ut prætextu ignorationis hujuſmodi conſtitutionis, ac pœnarum in eadem conſtitutione inflictarum, ſe illis minimè ſubjacere, nec obnoxios eſſe putent, ne propterea ſe ab eiſdem pœnis liberari & abſolvi poſſe prætendant.

Hic ideò Pontifex eam innovat Conſtitutionem.

§. 3. Nos igitur animadvertentes, ut idem quoque Paulus prædeceſſor benè animadvertit, hujuſmodi errores, tàm graves ac nefandos exiſtere, ut illi qui in eos incidunt, nullam prorſus excuſationem habeant, ſed ſubverſi potiùs & immanes, quam hæretici meritò dici poſſint, propterea ut illi debita animadverſione omninò puniantur, nec à præfatis erroribus

ulla excuſatione de cætero ſe tueri valeat, motu proprio & ea certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtra, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione, dicti Pauli prædeceſſoris veſtigiis inhærentes, ad ejus conſtitutionem prædictam, quoad pœnas in ea contentas innovantes, ac perpetuò confirmantes & approbantes, ſuprà dictos omnes & ſingulos, qui hactenùs in ſimiles errores, aut eorum aliquem lapſi ſunt, aut in poſterùm prolabentur, attenta dictorum errorum gravitate & enormitate, cujuſcunque dignitatis, gradus, ordinis vel conditionis exiſtant, nulla illis etiam ignorantiæ ſuprà dictæ conſtitutionis excuſatione ſuffragante, pro ſubverſis & relapſis in hæreſim haberi, tanquàm relapſos Curiæ ſæculari tradi, ac per eandem Curiam debitis pœnis in relapſos ſtatutis puniri poſſe, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò ſtatuimus.

Quibuſcunque non obſtantibus.

§. 4. Non obſtantibus omnibus illis, quæ prædictus Paulus Prædeceſſor voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Et in Urbe publicari jubet.

§. 5. Ut autem hujuſmodi conſtitutionis ignorantia de cætero allegari aut prætendi nunquam poſſit, atque ut præſentes omnibus innoteſcant, volumus illas ad valvas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & in acie Campi Floræ, more ſolito publicari & affigi, atque iis inde amotis earundem exempla, etiam impreſſa, ibi affixa relinqui, factaque publicatione hujuſmodi omnes, qui in Urbe poſt menſem, qui verò extrà eam & citrà montes, poſt quatuor menſes, & qui demùm ultrà montes fuerint, poſt decem menſes à die publicationis hujuſmodi computandos, perindè afficere & arctare, ac ſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Et etiam ab Ordinariis in eorum locis.

§. 6. Et nihilominùs, ut ipſæ præſentes literæ eò notiores fiant, & omnibus magis innoteſcant, necnon pro potiori cautela, volumus, ut Inquiſitores contrà hæreticam pravitatem in iis Civitatibus, terris & locis, in quibus conſtituti ſunt, ubi verò hujuſmodi Inquiſitores non ſunt, locorum Ordinarii publicationem præſentium, ut infrà dicetur, fieri curent, ac propterea univerſis & ſingulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon dilectis filiis Inquiſitoribus præfatis contrà hæreticam pravitatem ubilibet conſtitutis, per eaſdem præſentes committimus, & in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè præcipiendo mandamus, ut per ſe vel alium ſeu alios haſce noſtras literas, poſtquàm earum exemplum receperint, ſeu earum notitiam habuerint, ſemel aut pluries, prout eis magis expedire viſum fuerit, ipſi quidem Patriarchæ, Primates, Archiepiſcopi, Epiſcopi, & aliorum Ordinarii in eorum Cathedralibus & majoribus reſpectivè Eccleſiis Civitatum, Oppidorum, & locorum quorumcunque earum diœceſum, ubi Inquiſitores non fuerint, ubi verò Inquiſitores fuerint, ipſimet Inquiſitores in eiſdem Eccleſiis, dum in eis major populi multitudo ad divina convenerit, ſolemniter publicent, & publicari auctoritate noſtra mandent & faciant.

Exemplisque credi mandat.

§. 7. Cæterùm, quia difficile foret, eaſdem præſentes ad ſingula loca, ubi opus eſſet, deferri, volumus, & ſimili auctoritate decernimus, ut earum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Inquiſitoris contrà hæreticam pravitatem, vel cujuſcunque perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique in judicio & extrà fides habeatur, quæ ipſiſmet literis haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. A. 12. 3. Februarii 1603.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die tertia Februarii, milleſimo ſexcenteſimo tertio, Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

Publicatio.

Anno à Nativitate ejuſdem Domini noſtri JESU Chriſti 1603. die decima quarta Februarii, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris & D. N. Domini Clementis Papæ VIII. Anno ejus duodecimo, retroſcriptæ literæ affixæ & publicatæ fuerunt ad Valvas Eccleſiæ Joannis Lateranenſis, Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, relictis ibidem copiis impreſſis, affixis per nos Auguſtinum Braccherium, & Catherinum Menandi Apoſtolicos Curſores.

P. Aloyſius Peregrinus Magiſter Curſorum.

XCVIII.

Approbatio Confraternitatum ſub invocatione Sanctiſſimi nominis JESU, in Provinciis Regni Peru inſtitutarum & inſtituendarum, cum indulgentiarum elargitione.

Primævam hujuſmodi Sodalitatis inſtitutionem in Regnis Hiſpaniarum, & ejus ad alia loca extenſionem, vide in Pii IV. conſtit. 78. Injunctum, ubi notavi lib. 2. Tomo 2. fol. 117.

Edita A. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

In Indiis Occidentalibus Sodalitates Nominis JESU inſtitutæ ſunt, & inſtituendæ de licentia Ordinariorum.

Cum, ſicut accepimus, in diverſis Civitatibus, Oppidis, Caſtris, Terris, ſeu locis Peruvialibus in Indiis Occidentalibus exiſtentibus, nonnulli Chriſti fideles earundem partium quamplures utriuſque Sexûs Chriſti fidelium Confratres ob maximam eorum devotionem, quam ergà Sanctiſſimum Nomen JESU gerunt, ſub titulo ſeu invocatione ejuſdem Sanctiſſimi Nominis, in Parochialibus vel aliis Eccleſiis ſeu Oratoriis ibidem exiſtentibus, de licentia & auctoritate Ordinariorum, ac aliàs ejuſmodi Confraternitates canonicè jam inſtituerint, & in futurum quamplures alias ſimiliter inſtituere, ſub eodem Sanctiſſimo Nomine intendant.

Hic ergò Pontifex pro earum augmento Confratribus Indulgentias concedit.

§. 1. Nos pro noſtro Paſtorali officio cupientes, ut Chriſti fideles illarum partium omnibus diebus in diverſis operibus piis, atque exercitationibus divinis verſentur, & quæ ad excitandam pietatem, mores informandos, & æternam ſalutem procurandam pertinent, utque Confratres hujuſmodi eò majora in dies ſuſcipiant incrementa, quò uberiùs Chriſti fideles inde cœleſtium munera gratiarum conſequi poſſe cognoverint, de Omnipotentis DEI miſericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum auctoritate confiſi, ſupplicationibus quoque pro parte Venerabilium Fratrum Epiſcoporum illarum Provinciarum Regni de Perù nobis humiliter porrectis inclinati, omnibus & ſingulis utriuſque Sexûs Chriſti fidelibus, qui hujuſmodi Confraternitates ſub invocatione Sanctiſſ. Nominis JESU jam inſtitutas, & pro tempore canonicè, ut præfertur, inſtituendas de cætero in perpetuùm ingredientur, & in conſortium eorundem Confratrum deſcribentur, die primo eorum ingreſſûs & deſcriptionis, ſi verè pœnitentes & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, plenariam. Ac tàm ipſis nunc & pro tempore deſcribendis, quàm jam in eiſdem Confraternitatibus deſcriptis confratribus in cujuſlibet eorum mortis articulo, ſi pariter verè pœnitentes & confeſſi, Sacraque Communione refecti, vel quatenùs id facere nequiverint, ſaltem contriti nomen JESU ore, ſi potuerint, ſin autem, corde devotè invocaverint, etiam plenariam.

Confratribus eiſdem, aliiſque eorum Eccleſias viſitantibus alias indulgentias elargitur.

§. 2. Necnon omnibus utriuſque Sexûs Chriſti fidelibus etiam verè pœnitentibus & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui Eccleſias ſeu Capellas, Oratoria & Altaria dictarum Confraternitatum die feſto Circumciſionis Domini Noſtri JESU CHRISTI à primis veſperis uſque ad occaſum Solis ejuſdem diei ſingulis annis devotè reſpectivè

viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, Hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quoad Confratres earundem Confraternitatum, Plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Quoad alios verò non Confratres, viginti annos & totidem quadragenas de injunctis eis, ſeu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſervata relaxamus.

Confratribus alia pia opera hic enunciata facientibus; alias indulgentias concedit.

§. 3. Inſuper eiſdem Confratribus ſimiliter verè pœnitentibus & confeſſis, Sacraque Communione refectis, qui Eccleſias ſeu Capellas, Oratoria & Altaria prædicta in primo die Pentecoſtes, Conceptionis & Aſſumptionis B. MARIÆ Virginis, ac Dominica in Albis, Feſtis diebus, à primis Veſperis, ut præfertur, etiam reſpectivè viſitaverint & oraverint; quo die prædictorum id egerint, viginti annos & totidem quadragenas, ut ſuprà, relaxamus. Quoties verò prædicti Confratres Miſſis & aliis divinis Officiis in dictis Eccleſiis ſeu Capellis, Oratoriis, & Altaribus prædictis pro tempore celebrandis & recitandis, ſeu Congregationibus publicis vel privatis earundem Confraternitatum ubivis faciendis interfuerint, aut Pauperes hoſpitio ſuſceperint, vel pacem cum inimicis propriis ſeu alienis compoſuerint, vel componi fecerint, ſeu procuraverint; Necnon etiam qui corpora defunctorum, tàm Confratrum dictarum Confraternitatum, quàm aliorum ad ſepulchrum aſſociaverint; Vel quaſcunque per ipſas Confraternitates proceſſiones de licentia Ordinariorum faciendas, dictumque Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum tam in proceſſionibus, quàm ad infirmos, aut aliàs ubicumque & quomodocunque pro tempore defertur, comitati fuerint; Aut ſi ad hoc impediti, campanæ ad id ſigno dato ſemel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem Dominicam & Salutationem Angelicam pro Animabus Defunctorum dictarum Confraternitatum recitaverint; Aut devium aliquem ad viam ſalutis reduxerint; Aut ignorantes præcepta ea, quæ ad ſalutem ſunt, docuerint; Aut quodcunque aliud Pietatis vel Charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum centum dies de injunctis, ſeu aliàs, ut ſuprà relaxamus.

Declaratio circa indulgentias.

§. 4. Præſentibus pro dictis Confratribus earundem Confraternitatum, perpetuis futuris temporibus, pro aliis verò non Confratribus ad viginti annos à die publicationis præſentium inchoando, valituris.

Alia declaratio.

§. 5. Volumus autem, quòd ſi aliàs aliquibus ex dictis Confraternitatibus jam erectis præmiſſa peragentibus aliquam aliam indulgentiam perpetuò vel ad tempus nondum elapſum duraturam conceſſerimus, præſentes quoad illas Confraternitates nullæ ſint.

Tranſumptorum fides.

§. 6. Et quia difficile foret, præſentes literas ad ſingula quæque loca opportuna deferre, volumus & decernimus, quòd earundem tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, ubique eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. A. 12. 30. Junii 1603.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die trigeſima Junii, milleſimo ſexceteſimo tertio, Pontificat. noſtri Anno duodecimo.

XCIX.

Quando Locorum Ordinarii Regularibus licentiam poſſint impartiri, novos Conventus conſtituendi.

Hanc facultatem Sedi Apoſtolicæ anteà reſervatam à Bonifacio VIII. ſuprà in Tomo I. fol. 173. in cap. 1. de Exceſſibus Prælatorum, in 6. Ordinariis poſteà dedit Concilium Tridentinum ſeſſione 25. cap. 3.

Scias autem, Paulum V. noviſſimè indulſiſſe Fratribus Carmelitanis Diſcalceatis, de ſolo Ordinariorum conſenſu, nova loca erigere poſſe, ut infrà in ejus Conſtitutione decima: Ad Eccleſiæ.

Adde, quòd Fratribus Minoribus Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorũ Hiſpaniarum conceſſit Paulus V. nova Loca erigendi facultatẽ certis modis & forma, & eam extendit ad Fratres ejuſdem Ordinis citràmontes degentes. Gregorius XV. in ſua Conſtitutione 16. Aliàs, intrà Tom. 3. Hujus autem Clementis Conſtitutionis approbationem & innovationem, & ampliationem habes in dicta Gregorii XV. Conſtitutione 31. Cùm aliàs, Tom. 4. Et demum S. D. N. Urbani VIII. in ſua Conſtitut. 25. Romanus; revocavit omnes licentias à Prædeceſſoribus ſuis conceſſas erigendi Loca regularia non ſervata forma Conſtitutionis Clementis VIII. & Decretorum Sedis Apoſtolicæ, quæ tamen effectum ſuum non erant ſortitæ. Ac prohibuit illa de cætero erigi abſque Ordinariorum licentia, & Sacris Canonibus, Concilio Tridentino, & Clementis ac Gregorii prædictorum Conſtitut. non ſervatis.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1603.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſa hujus Conſtitutionis.

QUoniam ad inſtitutam Regularium Locorum & Perſonarum reformationem promovendam, & conſervandam maximè pertinet, ut in quibuſque Domibus & Monaſteriis is tantus numerus Religioſorum, qui commodè ibidem ali poſſit, contineatur, ac eò pariter ſpectat, ut in quibuſque Civitatibus & locis, novæ domus & Monaſteria, præſertim Mendicantium, non erigantur, niſi in eiſdem Civitatibus & locis, aliarum domorum & Monaſteriorum in eis exiſtentium habita ratione, commodè ſuſtentari poſſe dignoſcatur.

Quomodo Ordinarii Regularibus dare poſſint licentiam novos Conventus erigendi.

§. 1. Hac igitur nos conſideratione ducti, & in præmiſſis pro noſtro Paſtorali munere opportunè providere volentes, Motu proprio & ex certa noſtra ſcientia ac matura deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ex voto etiam Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ſuper conſultationibus & negotiis Epiſcoporum, & Regularium Præpoſitorum, harum ſerie declaramus, Locorum Ordinarios non poſſe licentiam ad novos Conventus, cujuſque Mendicantium Ordinis, in Civitatibus & locis eorum ordinariæ juriſdictioni ſubjectis erigendos impertiri niſi vocatis & auditis aliorum in eiſdem Civitatibus & locis exiſtentium Conventuum Prioribus, ſeu Procuratoribus, & aliis intereſſe habentibus, & cauſa ſervatis ſervandis cognita conſtiterit, in eiſdem Civitatibus & locis novos hujuſmodi erigendos Conventus, ſine aliorum detrimento commodè ſuſtentari poſſe.

Facultas appellandi à decretis deſuper ferendis ab Ordinariis ad Papam.

§. 2. Si verò ab eorum in hujuſmodi cauſis ſententiis, ad Nos & Apoſtolicam Sedem provocari & appellari contigerit, ipſos Ordinarios tamdiù erectionem novorum Conventuum ſuſpendere debere, quouſque à Nobis & Apoſtolica Sede in eadem cauſa prononciatum extiterit, irritum nihilominùs & inane decernentes, quidquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſervantia hujus Conſtitutionis præcipitur.

§. 3. Quocircà univerſis Venerabilibus Fratribus noſtris Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Locorum Ordinariis per præſentes in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè præcipiendo mandamus, ut præſentes noſtras literas obſervent, & obſervari curent & faciant.

§. 4. Non

Clauſura derogatoria.

§. 4. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis ac in Univerſalibus, Provincialibus & Synodalibus Conciliis, editis generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus & Ordinationibus, ac quibuſcunque Statutis & Conſuetudinibus, etiam juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet cóceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Fides præſtanda tranſumptis.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 12. die 23. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Julii, milleſimo ſexcenteſimo tertio, Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

C.

Contrà auferentes & occultantes bona Monaſteriorum ſeu Conventuum Fratribus Minoribus St. Franciſci Strictioris Obſervātiæ cócedendorum.

Inſtitutionem iſtorum Fratrum & alia, tàm eos, quàm totum Ordinem St. Franciſci concernentia, notavi ſuprà in Clementis VII. Conſtitutione 35. In ſuprema, lib. 1. Tom. I.

Edita A. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

DEcet Romanum Pontificem, ea, quæ pro indemnitate & utilitate Ordinum, illorumque Monaſteriorum ſeu Conventuum per Superiores providè facta ſunt, ut inviolatè obſerventur, Apoſtolicæ firmitatis robore communire.

Cardinalis Matthæius Ordinis Protector, decretum edidit.

§. 1. Cùm itaque, ſicut accepimus, dilectus filius noſter Hieronymus titulo St. Pancratii Presbyter Cardinalis Matthæjus nuncupatus, totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Protector, pro omnium Fratrum Reformatorum ejuſdem Ordinis, nunc & pro tempore ubilibet exiſtentium indemnitate, utilitate & proſperitate infrà ſcriptum decretum ediderit tenoris ſequentis, videlicèt.

Cujus tenor hic inſeritur.

§. 2. Nos Hieronymus miſeratione Divina tituli Sancti Pancratii, Sacræ Romanæ Eccleſiæ Presbyter Cardinalis Matthæjus, totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti FRANCISCI de Obſervantia Protector, Corrector & Gubernator. Cupientes indemnitati, utilitati & proſperitati omnium Fratrum Strictioris Obſervantiæ Reformatorum nuncupatorum dicti Ordinis, nunc & pro tempore ubilibet exiſtentium, ac in primis animarum ſaloti, quantum cum Domino poſſumus conſulere ac providere, præſentis decreti vigore, omnibus & ſingulis Miniſtris, Provincialibus, aliiſque tàm Prælatis, quàm ſubditis noſtræ protectioni & gubernio creditis in virtute S. obedientiæ præcipimus ac mãdamus, ne deinceps quis illorum, cùm contigerit Monaſterium ſeu Conventum aliquem pro reformatione introducenda, Fratribus Reformatis, ut præfertur, de mandato Superiorum effectivè concedi, tradi ac aſſignari, ſive antequàm effectivè aſſignetur, de hujuſmodi aſſignatione facienda notitiam quoquo modo habuerit, audeat vel præſumat, per ſe vel alium quomodolibet directè vel indirectè, ſub quovis prætextu aut quæſito colore detinere, auferre, abſcondere, aut aliis ſive intrà ſive extrà Ordinem tradere, aut ſecum deferre, quidquam attinens vel pertinens, quovis titulo, modo aut forma ad publicam utilitatem, commoditatem & communitatem dictorum Conventuum ſeu Monaſteriorum Reformatis concedẽdorum, eorumque Eccleſias, Choros, Sacriſtias, Dormitoria, Valetudinaria Cellas, Bibliothecas, Refectoria, Cellaria, Coquinas, aliaſve officinas, vel ad alicujus officii functionem, aut ad ipſorum Conventuum ſeu Monaſteriorũ ſuppellectilem, eleemoſynas, ſcripturas, vel libros ſpectans, nec ad id efficiendum conſilium, auxilium vel favorem alicui, directè vel indirectè, ut prædicitur, ullo modo præbere. Qui ſecùs fecerit, eo ipſo omnibus officiis, dignitatibus & honoribus Ordinis, ac utraque voce in perpetuùm privatus exiſtat, & pro qualitate delicti, carceribus etiam mancipetur, ac in ſubſidium pœnâ excommunicationis mulctetur. Et ut nullus de præmiſſis ignorantiam prætendere valeat, ſub eiſdem pœnis omnibus & ſingulis Provinciarum Miniſtris ſeu Commiſſariis expreſſè mandamus, ut cùm primum de hujuſmodi noſtro decreto tranſumptum habuerint, teneantur per omnes ſuarum Provinciarum Conventus illud cum effectu legi & publicari facere, ac de publicatione hujuſmodi nos ſtatim certiores reddere. Et ita decernimus, ſtatuimus & ordinamus, non ſolùm iſto, ſed & omni alio meliori modo &c. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Palatio noſtro, die ultima menſis Junii 1603.

Hic Pontifex dictum decretum approbat.

§. 3. Propterea Nos, ut decretum prædictum deinceps obſervetur, providere volentes, præinſertum decretum cum omnibus & ſingulis in eo contentis auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, perpetuò confirmamus & approbamus illiſque perpetuæ & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos tàm juris quàm facti defectus, ſi qui in eo intervenerint, ſupplemus, ac ab omnibus & ſingulis Miniſtris Provincialibus, aliiſque tàm Prælatis quàm ſubditis dictæ protectioni ſubjectis, ſub pœnis in præinſerto decreto contentis perpetuò obſervari, ac in ſingulis Capitulis Provincialibus publicari debere, præcipimus & mandamus.

Obſtantia tollit.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Tranſumptis credi jubet.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo dicti Cardinalis Protectoris aut alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem, quæ præſentibus haberetur, fides habeatur.

D. P. A. 12. 24. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris, die vigeſima-quarta Julii, milleſimo ſexcenteſimo tertio, Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

CI.

Declaratio, quòd Congregatio Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, eſt unus de quatuor Ordinibus Mendicantium, eorumque gratiis omnibus perfruitur.

De hac Congregatione vide ſuprà in conſtitutione 25. Paſtoralis, & infrà in conſtitutione 4. Pauli V. cum utrobique indicatis, in Tomo II.

Edita A. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa hujus declarationis.

ROmanum Pontificem decet pacem & unitatem, maximè inter Dei Miniſtros, omni ſollicitudine tueri. Quamobrem ægrè tulimus eos, quorum eſt Evangelizare pacem & bona, & quibus à Domino ſæpè jubetur, pacem & unitatem diligere, veritatem apertiſſimam, perperam, & ſine fundamento impugnando, pacem non abſque ſcandalo puſillorum ſcindere. Ad aures enim noſtras pervenit,

nonnullos Religioſos in partibus Indiarum, non obſtantibus habitu, regula, profeſſione ac titulo à Summis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, & à Nobis ac etiam ab Univerſo populo Chriſtiano, ubique dari ſolito dilectis filiis Reformatis Diſcalceatis, Ordinis Beatiſſimæ Virginis MARIÆ de monte Carmelo, auſu temerario contendere, illos Carmelitas non eſſe, nec fuiſſe unũ ex quatuor Ordinibus Mendicantibus. Nos, qui juſtitiam & veritatem colere tenemur, hujus rei, licèt adeò eſſet manifeſta, majorẽ certitudinẽ, habita in noſtra Congr. ſuper reformatione & viſitatione Regulariũ conſtituta, matura deliberatione, noſtra declaratione patefacere deliberavimus.

Declarat Pontifex Carmelitas Diſcalceatos eſſe de quatuor Ordinibus Mendicantium.

Hoc generaliter pro Carmelitis ſtatuerat Pius V. ſuprà in ejus conſ. 44. Romanus, n. 240. lib. 2.

§. 1. Quocircà Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, déque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Ordinem & Congregationem dilectorum filiorum Reformatorum Diſcalceatorum Ordinis Beatiſſimæ Virginis MARIÆ de Monte Carmelo, unum eſſe ex quatuor Ordinibus Mendicantibus, Ordinem ſcilicèt Carmelitarum, cujus Religioſi ſtrictiùs regulam à bonæ memoriæ Alberto Patriarcha Hieroſolymitano habitantibus in Monte Carmelo traditam, à fœlicis recordationis Iñocentio Papa IV. Prædeceſſore noſtro confirmatam profitentur & obſervant.

Privilegia Ordinis iiſdem Diſcalceatis competere declarat in Tomo 2.

§. 2. Ipſiſque omnia ad prædictum Ordinem, tàm de jure, quàm ex privilegiis attinentia, tanquàm propria competere, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium declaramus, cui declarationi noſtræ ſi quis contradicere præſumpſerit, illum anathematis vinculo innodamus.

Prærogativas eorundem ab omni præſcriptione præſervat.

§. 3. Et licèt Religioſi, ut accepimus, Evangelicæ humilitatis æmulatores, conſilium Dominicum ſectantes, infimum locum, tàm in proceſſionibus quàm Congregationibus, & aliis quibuſcunque eventibus elegerint & eligant. Nos tamen, qui Domini vices gerentes in terris, omnium jura tueri tenemur, ipſos nullo modo decurſu temporis, aut alio præſcriptionis modo, locum, & præeminentiam, aut aliam prærogativam Ordini Carmelitarum competentem perdere, in toto nec in parte, neque unquam in dubium revocari, ita ut quoties, quæ per humilitatem prætermittunt, ob juſtitiæ ordinem repetere voluerint, propria auctoritate poſſint & valeant, auctoritate & tenore prædictis perpetuò ſtatuimus, volumus & ordinamus.

Ad proceſſiones non compelli decernit.

§. 4. Præterea illos, licèt ob ædificationem fidelium, maximè noviter ad fidem venientium, propriæ quieti cedentes, ad proceſſiones tàm privatas quàm generales exierint vel exeant, cùm in ſtrictiori clauſura perpetuò juxtà regulam quam profitentur, degant, ad proceſſiones generales compelli nunquàm poſſe.

Decretum irritans.

§. 5. Sicque per quoſcunque Judices ordinarios & delegatos, etiam Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate judicari & definiri debere, ac irritum & inane, & quidquid ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Deputatio executorum.

§. 6. Quocircà Venerabili Fratri Archiepiſcopo Mexicanenſi necnon dilectis filiis Decano & Archidiacono Eccleſiæ Mexicanenſis per præſentes committimus & mandamus, quatenùs ipſi vel duo aut unus eorum, per ſe vel alium ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Religioſorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos præmiſſorum omnium & ſingulorum effectu, pacificè frui & gaudere, non permittentes eos deſuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari. Contradictores quoſcunque per cẽſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obſtantibus fœlicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri, de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac ejuſdem Ordinis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis eidem Ordini, ejuſque Superioribus, Religioſis, & quibuſvis aliis perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus & aliis decretis, in genere vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Tranſumptis credi jubet.

§. 8. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. A. 12. 20. Auguſti.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Auguſti, 1603. Pontificatus noſtri Anno 12.

CII.

Confirmatio Unionis Militiarum SS. Mauritii & Lazari. Innovatioque Hoſpitalitatis in locis St. Lazari, cum aliquorum indultorum declaratione.

Plenè de antiqua Militia St. Lazari, notavi ſuprà in Conſtitutione 28. Pii V. lib. 2. Tom. 2. Inſtitutionem autem Militiæ S. Mauritii à Duce Sabaudiæ erectæ, vide ſuprà in Conſtitutione 6. Gregorii XIII. Chriſtiani, lib. 2. Et utriuſque Militiæ unionem habes in ejuſdem Gregorii Conſtitutione 7. Pro commiſſa. Vide ſuprà in dicto Tomo 2.

Edita A. D. 1603.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

DEcet Romanum Pontificem, in ſupremo militantis Eccleſiæ ſolio, & Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, immenſa Redemptoris noſtri benignitate conſtitutum, attentè conſiderationis ſuæ aciem in agri Dominici ejus curæ commiſſi circuitu vigilis Paſtoris more revolvere, ac inter cætera quid pro militiarum & hoſpitalium quorumlibet, præſertim ſub Regularibus inſtitutis, ac ſua & Apoſtolicæ Sedis protectione, ad ejuſdem Redemptoris noſtri gloriam, Eccleſiæ prædictæ exaltationem, fidei Catholicæ defenſionem, illius hoſtium & aliorum Infidelium injurias propulſando, ſimulque pietatis & charitatis opera exercenda inſtitutorum, necnon perſonarum illis ſub ſalutiferæ Crucis ſigno adſcriptarum, fœlici directione, profectibus & commoditatibus conferat, diligenter proſpicere, ad prædeceſſorum ſuorum geſta ad id tendentia, ut firma & illibata perſiſtant, nedùm approbationis ſuæ præſidio communire, ſed eorum etiam aliqua temporis ſucceſſu ex apparentibus cauſis labefactata atque ſubrogata priſtino ſtatui reſtituere, & aliàs in his providentiæ ſuæ partes favorabiliter interponere, prout militiarum & hoſpitalium hujuſmodi qualitatibus, Catholicorum quoque Principum illis Præfectorum, inſignibus ergà Eccleſiam & Sedem prædictam meritis, ac rerum & temporum circumſtantiis debitè penſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Pius IV. Hoſpitale S. Lazari, ejuſque

§. 1. Cùm itaque aliàs poſtquàm fœlic. record. Pius IV. Prædeceſſor noſter hoſpitalitatẽ pauperum

Militiam ſub Sedis Apoſt. protectione reduxit, ut ſupra in ejus conſtitut. 95. Inter. lib. a

leproſorum Sancti Lazari Hieroſolymitani, priſcis quidem temporibus florentem, & illuſtrem, ſed tunc injuria temporum non parum imminutam, & quaſi prolapſam, illiuſque militiam, magnum Magiſtrum, Conventum, milites, & perſonas, eorumque Eccleſias, domos, hoſpitalia, Præceptorias, loca, membra, ſubditos, vaſſallos, colonos, animalia, prædia. res, & bona quæcumque ſub beati Petri, ac ſua atque Sedis protectione ſuſceperat.

Privilegia eorum confirmavit, ut ibidem.

§. 2. Omniaque & ſingula illis per diverſos Romanos Pontifices prædeceſſores ſuos conceſſa privilegia, exemptiones, & à juriſdictione ordinariorum libertates, immunitates, & à contributione & ſolutione decimarum & onerum facultates, præeminentias, prærogativas, juriſdictiones, indulgentias, gratias, & indulta ſpiritualia & temporalia benignè conceſſa & elargita, Motu proprio, & ex certa ejus ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine confirmaverat, approbaverat, & innovaverat.

Indultum retinendi penſiones duc. 500. conceſſit, ut ibid.

§. 3. Ac novæ etiam facultatis pro ſingulis Militibus, ac Presbyteris. Capellanis hoſpitalis & militiæ hujuſmodi, tunc & pro tempore exiſtentibus, unam vel plures penſiones annuas, uſque ad ſummam quingentorum ducatorum auri de camera novorum, ſuper quibuſvis fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, emolumentis, diſtributionibus, etiam quotidianis, & rebus Eccleſiaſticis ſibi aliàs canonicè reſervatas, ſeu reſervandas, aut illarum loco, fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, amolumenta, diſtributiones, etiam quotidianas, & res hujuſmodi illis aſſignatas & aſſignandas, uſque ad ſummam prædictam quoad viverent, & ſi ipſi milites matrimonium juxta hoſpitalis & militiæ hujuſmodi inſtituta & ſtabilimenta, contraxiſſent, retinendi & percipiendi conceſſione ampliaverat.

Nota quod hic Pont. reducit ad 400 ut infertur.

Pius V. dicta privilegia & indulta declaravit, & reformavit in ſua Conſt. 28. lib. 2. in Tomo 2.

§. 4. Piæ mem. Pius Papa V. etiam prædeceſſor noſter quibuſdam ex eis reciſis ac eliminatis, ac aliàs modo & forma tunc expreſſis & præſcriptis per quaſdam ſuas literas ſub dat. Romæ apud S. Petrum, Anno incarnationis Dominicæ 1566. ſeptimo Calendas Februarii, Pontificatûs ſui Anno ſecundo, approbaverit & innovaverit, quarum literarum formam & tenorem hic de verbo ad verbum pro expreſſis & inſertis plenariè haberi, & quandocumque etiam ad partem ad omnem ſimplicem requiſitionem magni Magiſtri, conventus, ac cujuſlibet Militis, Præceptoris, & alterius intereſſe habentis, exprimi & extendi poſſe, & ubique in judicio & extra fidem facere volumus, decernimus, & mandamus.

Hic Pont. eadem approbat, ut inferius.

Indulta omnia retinendi penſiones poſtea generaliter revocavit, ut in alia ejus conſt. 73. Sacroſanctum, lib. 2.

§. 5. Poſtmodùm autem idem Pius V. ſua perpetua conſtitutione quinto Idus Septembris, ejuſdem Pontificatûs ſui Anno tertio edita. quæ incipit, Sacroſanctum, inter alia revocaverit & aboleverit omnia & quæcumque privilegia, facultates, diſpenſationes, & indulta ejuſdem S. Lazari, ac omnibus & ſingulis aliis hoſpitalibus, militiis, eorumque militibus, fratribus, & perſonis, de penſionibus, fructibus, & aliis rebus Eccleſiaſticis, per ipſos milites obtinendis, percipiendis, ac etiam in alium, vel alios transferendis, per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores ſuos; ac ipſummet Pium V. & dictam Sedem, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, & pro fidei Catholicæ, aut dictæ Sedis defenſione, & quibuſvis aliis cauſis quantumvis gravibus, urgentibus, & operoſis, conceſſa & confirmata, ac etiam multiplicatis vicibus innovata, ita quòd dicti milites, ſive conjugati, ſive bigami, ſive clerici, aut Presbyteri forent, nullas de cætero reciperent, ſed eas ſolas, quas tunc habebant, citrà facultatem ipſas transferendi, retinerent, & illæ quoque per futurum contractum matrimonii extinctæ cenſerentur.

Gregor. XIII. Militiam S. Mauritii inſtituit in loco per Ducem Sabaudiæ declarando, ipſumque illius Magnum Magiſtrum creavit, ut in ejus conſtitut. 6.

§. 6. Deinde verò recol. mem. Gregorius Pap. XIII. ſimiliter prædeceſſor noſter ad Omnipotentis Dei laudem & gloriam, dictæque fidei in Sabaudiæ & Pedemontii regionibus defenſionem, militiam Sancti Mauritii martyris, ſub regula Ciſtercienſi, cujus ſuprema Sedes & conventus in loco ad id à bon. mem. Emanuele Philiberto Sabaudiæ Duce, tunc in humanis agente, in ipſa regione Sabaudiæ aſſignando & ſtatuendo perpetuò eſſet, & in ea Magiſtrum unum Magnum nuncupandum ſupremam illius dignitatem pro uno Magiſtro cum militum & miniſtrorum numero ſibi beneviſo, ac menſa magiſtrali, officiis, juribus, juriſdictionibus, & inſignibus conſuetis, ad aliarum hujuſmodi militiarum inſtar per quaſdam erexerit & inſtituerit, ac Magiſtrum prædictum à primæva illius erectione hujuſmodi tunc vacantem prædicto Emanueli Philiberto Duci, ejuſque ſucceſſoribus Sabaudiæ Ducibus, qui Duces pariter & magni Magiſtri eſſent, conceſſerit & aſſignaverit.

§. 7. Et ſubinde diligenti meditatione conſiderans, ſic de novo exſtructam & inſtitutam militiam, magnos procul dubio fructus, tali præſertim ductore, fidei prædictæ allaturam eſſe, ſed multò tamen majores, ſi aliis adjomentis & auxiliis fulcita & munita foret, militiam hoſpitalis Sancti Lazari prædictam, tunc Magiſtri regimine, & ea magna parte priſtinis ſuis privilegiis, honoribus & præeminentiis deſtitutam, cum ejus Magiſtro, Prioratibus, Præceptoriis, Hoſpitalibus, & aliis beneficiis regularibus, eorumque membris, grangiis, caſtris, villis, domibus, poſſeſſionibus, proprietatibus, fructibus, & bonis tàm mobilibus quàm immobilibus, ac ſe moventibus, juribus & actionibus univerſis, nec non Eccleſiis, capellis, terminis, & pertinentiis quibuſcumque ad illam ſpectantibus quæcumque, quotcumque, qualiacumque & ubicumque forent, exceptis tamen iis quæ in regno & dominiis tunc exiſtentis Hiſpaniarum Regis Catholici conſiſtebant, dictæ militiæ S. Mauritii, ita quod ipſa deinceps in perpetuum militia Sanctorum Mauritii & Lazari nuncuparetur, ac prædictus Emanuel Philibertus, & pro tempore exiſtens Sabaudiæ Dux, & militiæ Sancti Lazari hujuſmodi Magiſter eſſet & appellaretur, necnon Prioratus, Præceptoriæ, & alia Beneficia ejuſdem militiæ Sancti Lazari, & illa obtinentes, aliique milites, capellani, & perſonæ, curæ, gubernio, & juriſdictioni ipſius Ducis, & magni Magiſtri, in omnibus & per omnia ſubeſſent, prout anteà ſuberant, ſibique, tamquàm membra capiti, obedirent & obſequerentur, ac aliàs ſub certis modo & forma, & cum facultatibus tunc expreſſis, ac onere, quòd idem Emanuel Philibartus, & pro tempore exiſtens Dux, & magnus Magiſter duas Triremes militibus prædictis inſtructas pro Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, dictæque Sedis contra hæreticos, piratas, & alios illius hoſtes defenſione continuò manutenere teneretur, per quaſdam alias ſub dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, Idibus Novembris Pontificatûs ſui Anno primo, perpetuò univerit, annexuerit, & incorporaverit.

Ex quædam loca in d. unione reſervata, ad ſtatum ſecularem reduxit, & diſpoſitioni Sedis Apoſtol. reſervavit ut ibid.

Nota quia hic Pont. hanc reductionem hic inf. revocat.

§. 8. Ac per reliquas ſuas ſub eadem poſteriore data confectas literas, ſtatum, eſſentiam, dependentiam, & inſtituta omnia regularia dicti hoſpitalis Sancti Lazari in omnibus & quibuſcumque Prioratibus, Magiſtratibus, Præceptoriis. Hoſpitalibus, Eccleſiis: Capellis, & aliis beneficiis regularibus, necnon membris, grangiis, & locis ejuſdem militiæ Sancti Lazari, & ab ea quomodocumque dependentibus, in Regnis & dominiis prædicti Philippi Regis conſiſtentibus, & ab hujuſmodi unione, ut præfatur exceptis, ſine præjudicio illa obtinentium, etiam perpetuò, ſuppreſſerit & extinxerit, ac ad

ſtatum

ſtatum ſæcularem omninò reduxerit, illaque omnia cum ſuis caſtris, villis, domibus, proprietatibus, rebus, & bonis immobilibus, & ſe moventibus, juribus, actionibus, & pertinentiis, univerſis ubicumque ac cujuſcumque qualitatis, quantitatis, ſpeciei, naturæ, & annui valoris exiſtentibus, ab eodem hoſpitali Sancti Lazari, ejuſque & aliorum quorumcumque ipſius locorum dependentia, correctione, viſitatione, auctoritate & diſpoſitione, etiam per fundationem, privilegium, ſtatutum inveteratum, præſcriptamque conſuetudinem, ac aliàs quomodocumque pertinentium, ſimiliter perpetuò exemerit & liberaverit, ſibique & dictæ Sedi immediatè ſubjecerit, eademque omnia, ſi tunc vacabant, & quotieſcumque & ubicſique in perpetuum vacarent, ſuæ & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, ac ejuſdem Sedis Apoſtolicæ diſpoſitioni dumtaxat ſpecialiter & expreſſè reſervaverit, inhibitione, ac irritãti, & aliis decretis deſuper appoſitis, prout in ſingulis literis, & cõſtitutione prædictis pleniùs cõtinetur.

Ex hac unione magnum evenit incrementum, & majus in dies ſperatur.

§. 9. Dicta autem militia Sanctorum Mauritii & Lazari hujuſmodi ſucceſſoris regimine & directione multiplicato, & ſtrenuorum militum cruce ejuſdem Redẽptoris Domini noſtri ſignatorum numero, tamquàm fœcundo fœtu non parum adaucta, ac propagata noſcatur, & ſi Eccleſiæ, Hoſpitalia, atque loca, tamquàm membra à ſuo capite, ut præfatur, diviſa, diſtracta, & ſecularia effecta, ad jus & proprietatem militiæ Sanctorum Mauritii & Lazari hujuſmodi reducerentur, aliaque infra ſcripta fierent, & ordinarentur, ſperandum omninò ſit, ut illa majora in dies, tàm in ſpiritualibus, quàm temporalibus ſuſcipiat incrementa, illiuſque magnus Magiſter, milites, & aliæ perſonæ, & promptiùs & ferventiùs ad egregiam & fidelem operam pro dictæ Sedis Apoſtolicæ, & populorum illi ſubditorum defenſione perpetuò navandam, accendantur & animentur.

Hic ideò Pont. iteratò approbat circa privilegia & indulta Hoſpitalis & Militiæ S. Lazari, ſalvis modificationibus infra dicendis, & aliis contentis in d. conſtit. 18. Pii V. Sicuti, lib. 2. Tom. 2.

§. 10. Nos de præmiſſis omnibus & ſingulis pleniſſimè informati, tàm Carolum Emanuelem Ducem & magnum Magiſtrum, qui præter ſui generis ex clariſſimis Imperatoribus deducti ſplendorem, & eximiæ erga Eccleſiam, & Sedem Apoſtolicam prædictam devotionis, & fidei fervorem non ſine ſumma animi pietate, & fortitudine, ac flagranti tuendæ & propagandæ Religionis Catholicæ zelo gerere comprobatur, ſuorumque progenitorũ exemplo antiquam illorum æſtimationem, ac perpetuam virtutis & gloriæ hæreditatem, quaſi per manus traditam, fœliciter cõſervare contẽdit, quàm milires prædictos ſingulari noſtræ benignitatis & mãnificentiæ favore proſequi, ac aliis prædictæ militiæ Sanctorum Mauritii & Lazari indemnitati, decori, & ornamento conſulere, diſpendiiſque occurrere volentes; Hiis & aliis rationabilibus cauſis adducti eumdem Carolum Emanuelem Ducem & magnum Magiſtrum à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, Motu proprio, non ad ipſius Caroli Emanuelis Ducis & magni Magiſtri, vel alicujus alterius pro eo nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera liberalitate, & certa ſcientia noſtra ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia & ſingula privilegia, exemptiones, immunitates, liberalitates, præeminentias, prærogativas, facultates, juriſdictiones, indulgentias, gratias, & indulta, ſpiritualia, & temporalia hoſpitalis Sancti Lazari, illiuſque militiæ magno Magiſtro, Conventui, Prioribus, Præceptoribus, militibus, fratribus & perſonis, eorumque Eccleſiis, domibus, hoſpitalibus, Præceptoriis, locis, membris, rebus & bonis per Pium Quintum, ac quoſcumque alios Romanos Pontifices, prædeceſſores noſtros dictamque Sedem Apoſtolicam, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet, & per modum communicationis & extenſionis, in genere vel in ſpecie, conceſſa, approbata & innovata, necnon omnes & ſingulas literas Apoſtolicas deſuper confectas, ſalvis tamen quoad facultatem obtinendi penſiones limitatione noſtra infra ſcripta, & etiam aliis limitationibus, modificationibus, reductionibus expreſſis & contentis in literis Pii Quinti prædeceſſoris hujuſmodi, ſub data prædicta 7. Calendas Februarii, Pontificatûs ſui Anno ſecundo confectis prædictis, ac juxta illarum formam, normam, continentiam, & tenorem, quas hic pro plenariè, ſufficienter, & de verbo ad verbum expreſſis ac inſertis haberi volumus, non tamen quoad ea quæ primo & ſecundo dicti Gregorii prædeceſſoris ſuper militiæ Sancti Mauritii erectione & inſtitutione, ac illi de militia Sancti Lazari hujuſmodi facta unione, necnon prædicti Emanuelis Philiberti, ac pro tempore exiſtentis Sabaudiæ Ducis in magnum Magiſtrum ejuſdem militiæ Sanctorum Mauritii & Lazari conſtitutione & deputatione confectis præſentibus literis contrariantur, illorum omnium & ſingulorum, ac literarum hujuſmodi tenores, formas, continentiam, cauſas, circumſtantias & occaſiones, præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, Apoſtolica auctoritate, tenore earumdem præſentium, præſertim illas Pii Quinti ſub dicta data ſeptimo Calendas Februarii anno ſecundo, perpetuò approbamus, confirmamus & perpetuæ roboris firmitate communimus, ac etiam de novo concedimus.

Et Pii V. revocationes, & Gregorii XIII. ſuppreſſionem de locis in Hiſpania exiſtentibus, irritat, & cum vacaverint, Militiæ SS. Mauritii, & Lazari reſtituit. vide in Tomo 2.

§. 11. Ipſamque militiam Sanctorum Lazari & Mauritii, necnon illius magnum Magiſtrum, Conventum, Priores, Præceptores, milites, fratres & perſonas, ac eorum Eccleſias, domos, hoſpitalia, Prioratus, Præceptorias, loca, membra, res, & bona quæcumque adverſus quaſcumque illorum & cujuslibet eorum revocationes, abrogationes, caſſationes, annullationes, derogationes, & alias contrarias diſpoſitiones à dicto Pio Quinto prædeceſſore poſt eamdem diem ſeptimo Calendas Februarii emanatas, & ſpecialiter prædictam illius conſtitutionem, necnon Status, eſſentiæ, & inſignium regularium, hoſpitalis & militiæ Sancti Lazari hujuſmodi, in Prioratibus, Magiſtratibus, Præceptoriis, hoſpitalibus, Eccleſiis, capellis, & aliis beneficiis regularibus, necnon membris, grangiis, & locis dicti hoſpitalis, ſeu etiam militiæ Sancti Lazari, & ab illa vel ab illo dependentibus, in Regnis & Dominiis dicti Philippi Regis conſiſtentibus, & ab unione prædicta exceptis, ſuppreſſionem & extinctionem, illorumque ad ſtatum ſæcularem reductionem, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis dictæ Sedis Apoſtolicæ liberæ diſpoſitioni reſervationem, liberationem, & ſubjectionẽ ab eiſdem à dicto Gregorio prædeceſſore, ut præfertur, factas literas deſuper confectas prædictas, & in eis contenta quæcumque, necnon in priſtinum, & eum in quo antea quomodolibet erant ſtatum, uſum, naturam, regimen, adminiſtrationem, poſſeſſionem & conſuetudinem, in omnibus & per omnia, perinde ac ſi nunquam emanaſſent, ſine tamen præjudicio modernorũ eorumdem Prioratuum, Præceptoriarum, hoſpitalium, Eccleſiarum, capellarum, & aliorum ſic ad ſecularitatem reductorum, ita ut illa cùm primùm, per ceſſum aut deceſſum ipſorum modernorum poſſeſſorum, vel aliàs quovis modo, aut quandocumque & ubicumque etiam apud Sedem Apoſtolicam prædictam vacaverint, eorùmque res & bona, ad jus & proprietatem dictæ militiæ Sanctorum Lazari & Mauritii eo ipſo abſque aliqua declaratione vel citatione, aut cujuſvis judicis decreto ſeu Miniſterio, ac ſpolii, & attentatorum vitio redueantur, atque ad illius magni Magiſtri pro tempore exiſtentis, liberam & omnimodam diſpoſitionem ſpectent & pertineant,

& dein-

& deinceps, ut ante ſuppreſſionem, extinctionem, & reductionem hujuſmodi regi & gubernari & adminiſtrari, exceptis duntaxat Præceptoriis Capuæ & Ephænæ, olim dicti Hoſpitalis & militiæ Sancti Lazari, quæ juxta poſteriorum literarum Gregorii prædeceſſoris hujuſmodi formam & continentiam ſeculares, & dictæ Sedis diſpoſitionis reſervatæ remaneant, auctoritate & tenore prædictis reſtituimus, reponimus, & plenariè reintegramus.

Unionem d. Militiæ approbat.

§. 12. Ac unionem de militia Sancti Lazari, militiæ Sancti Mauritii hujuſmodi, ut præfertur factam etiam ad hoc, ut nedum una alteri particulariter vel acceſſoriè, ſed ambæ invicem æquè principaliter cum ſuis reſpectivè privilegiis, exceptionibus, immunitatibus, libertatibus, prærogativis, præeminentiis, facultatibus, juriſdictionibus, honoribus, favoribus, indulgentiis, indultis, conceſſionibus & gratiis quibuſcumque perpetuò unitæ, & donec proprius atque determinatus locus pro ſua Sede conventuali à magno Magiſtro ſtabilitus fuerit, illam in loco ſolitæ reſidentiæ dicti Ducis & magni Magiſtri habere cenſeatur, ac pro tempore exiſtens magnus Magiſter, Conventus, Priores, Præceptores, milites, fratres, & perſonæ, etiam quòd firmam & propriam Sedem conventualem non habeant, ut præfertur, eorumque Eccleſiæ, domus, hoſpitalia, Prioratus, Præceptoriæ, loca, membra, res, & bona illis, omnibus & ſingulis eorumque uſufructu, commodo, & poſſeſſione, uti, frui, potiri & gaudere poſſint, & debeant, æquè pariter abſque ulla prorſus differentia & diſtinctione, in omnibus & per omnia, perindè ac ſi ab exordio inſtitutionis hoſpitalis & militiæ Sancti Lazari, & etiam dictæ militiæ Sancti Mauritii inſtituta, & ambæ invicem & æquè principaliter, ac conformi regula, obſervantia, diſciplina, eiſdemque legibus & inſtitutis unitæ, ac privilegia, exemptiones, indulta, & alia præmiſſa utrique militiæ ſpecificè, & nominatim, conjunctim, indiſtinctè, & expreſſè, conceſſa, & elargita fuiſſent, eiſdem auctoritate & tenore extendimus, & ampliamus.

Indultum retinendi penſiones ad duc. 400. reducit.

§. 13. Facultatem tamen obtinendi penſiones militibus Presbyteris, & Capellanis prædictis, hoſpitalis & militiæ prædictorum, uſque ad ſummam quingentorum ducatorum auri de Camera conceſſam, ad ſummam quadringentorum ducatorum ſimilium limitamus, reducimus & moderamur.

Clauſulas præſervativas huic Bullæ apponit.

§. 14. Decernentes præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi, & ex eo quòd cauſæ propter quas emanarunt, coram locorum Ordinariis, etiam tamquàm à Sede prædicta delegatis, vel aliàs quomodolibet examinatæ, juſtificatæ, verificatæ, & approbatæ, ipſique Ordinarii, ac Prioratus, Præceptorias, hoſpitalia, Eccleſias, capellas, & alia beneficia, ſub ſuppreſſione, extinctione & ad ſtatum ſecularem reductione, per dictum Gregorium prædeceſſorem factis prædictis comprehenſa, ut præfertur, ad præſens obtinentes; & quicumque alii quomodolibet intereſſe habentes ad id legitimè vocati non fuerint, neque in præmiſſis conſenſerint, aut quovis alio, etiam enormis, & enormiſſimæ læſionis capite, vel prætextu, & ex alia cauſa quantumvis legitima, urgenti, & juridica, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitiò, ſeu intentionis noſtræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel in controverſiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adverſus eas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut etiam motu ſimili concedi nullo umquam tempore poſſe, neque ſub quibuſvis unionum, annexionum, incorporationum, ſuppreſſionum, extinctionum, diſmembrationum, & effectum non ſortitarum aliarumque ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, modificationibus, ſuſpenſionibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam à nobis, vel quibuſcumque aliis Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, ac dicta Sede, etiam in craſtinum aſſumptionis eorumdem ſucceſſorum noſtrorum ad ſummum Apoſtolatus apicem, vel aliàs motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine, paribus, etiam conſiſtorialiter, & aliàs quomodocumqoe, qualitercumque pro tempore emanatis, quibuſcumque formulis conceptæ, ac aliàs, & decretis irritantibus ſuffultæ fuerint, ac ſi de eiſdem præſentibus, & earum toto tenore, ac data ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & de verbo ad verbum mentio fiat, comprehendi, ſed tamquàm in Religionis, & Fidei Catholicæ favorem, defenſionem, & propagationem conceſſa, ſemper & omninò ab illis excepta; & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum & validiſſimum, ac eum, in quo anteà quomodolibet erant, ſtatum, reſtituta, repoſita, & plenariè reintegrata, ac de novo, etiam ſub quacumque poſteriori, etiam nova data per prædictum Carolum Emanuelem, & pro tempore exiſtentem Ducem, & magnum Magiſtrum eligenda, conceſſa, validaque & efficacia fore & eſſe, ac ſuos plenarios, & integros effectus ſortiri, & vim validi & efficacis contractus inter nos & dictam Sedem ex una, ac prædictum Carolum Emanuelem Ducem, & magnum Magiſtrum, ac conventum prædictos ex altera partibus ritè initi, ſtipulati, & utrinque jurati habere, & perpetuò obtinere, ac ab omnibus ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari.

Clauſulam ſublata &c. addit.

§. 15. ˜icque per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac prædictos Cardinales, etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, in quavis cauſa & inſtantia, judicari, & definiri debere, irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quocumque, quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executores & defenſores deputat.

§. 16. Quocircà venerabilibus fratribus noſtris Taurinen. & Tarentaſien. Archiepiſcopis, ac dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per præſentes motu ſimili mandamus, quatenùs ipſi vel duo aut unus eorum, per ſe vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte, pro tempore exiſtentium Ducis, & magni Magiſtri, ac Conventus, Priorum, Præceptorum, & militum prædictorum, ſeu alicujus eorum deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra præſentes, & in eis contenta hujuſmodi, ab omnibus ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari, ac ſingulos, quos ipſæ literæ concernunt, illis pacificè frui, & gaudere, non permittentes ipſos vel eorum quempiam deſuper quomodolibet moleſtari, Contradictores quoſlibet & rebelles, per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, ac etiam pecuniarias aliaque opportuna remedia juris & facti appellatione poſtpoſita, compeſcendo, necnon legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus cenſuras & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contrariis quibuſcumque derogat.

§. 17. Non obſtantibus præmiſſis & ſimilis mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædeceſſoris noſtri, qua cavetur, ne quis extrà ſuam Civitatem vel Diœceſim, niſi in certis exceptis caſibus, & in illis ultrà unam dietam à fine ſuæ Diœceſis ad judicium avocetur, ſeu ne Judices ab Apoſtolica Sede prædicta deputati extra Civitatem & Diœceſim in quibus

deputati fuerint, contrà quoſcumque procedere, aut alii, vel aliis vices ſuas committere audeant, vel præſumant, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, & Lateranenſ. Concilii noviſſimè celebrati uniones perpetuas niſi in caſibus à jure permiſſis fieri prohibentes, ac noſtra quatenus opus ſit de unionibus committendis ad partes vocatis intereſſe habentibus, ac exprimendo vero annuo valore ſecundùm communem æſtimationem, tàm beneficiorum uniendorum, quàm illorum quibus oniuntur, necnon Pii V. hujuſmodi, per quam inter alia voluit, gratias hujuſmodi ſuis non valere temporibus, & quod ſibi licere non eſt paſſus, id ſuis ſucceſſoribus indicavit, necnon Sixti prædeceſſorum hujuſmodi ſuper habitu & tonſura clericalibus per obtinentes penſiones, aliaſque res Eccleſiaſticas ultrà certam tunc expreſſam ſummam deferend. & præfata Conſtitutione Pii Quinti ſub dat. 5. Idus Septembris, anno tertio ſui Pontificatus, cujus tenorem formam & continentiam de verbo ad verbum hic pro plenè, & ſufficienter expreſſo haberi volumus, cui etiam in ſpecie pro hac vice tantùm derogamus, & omninò derogatum eſſe volumus, & mandamus, aliiſque Apoſtolicis, ac in Provincialibus, Synodalibus, & univerſalibus Conciliis editis, ſpecialibus vel generalibus, conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon regnorum, & dominiorum prædictorum ac etiam Eccleſiarum & locorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, etiam quantumvis longiſſimo tempore obſervatis, ac legibus etiam municipalibus, & pragmaticis, aliiſque ſanctionibus, Privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis, illis eorumque Superioribus, & perſonis cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis & conditionis exiſtentibus, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus & aliis decretis, per prædictos & quoſcumque alios Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros ac nos & dictam Sedem ex Motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine prædictis, etiam conſiſtorialiter in genere vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis & innovatis; quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica & expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda eſſet, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſè derogamus; necnon omnibus illis, quæ ſinguli prædeceſſores prædicti, in ſuis quiſque literis voluerunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque, aut ſi Ordinariis aut aliis prædictis, vel quibuſvis aliis communiter vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

M. Magiſtrum duas Triremes pro Sede Apoſt. inſtructas tenere obligatum declarat.

§. 18. Volumus autem, quòd idem Carolus Emanuel, ac pro tempore exiſtens Dux & magnus Magiſter, duas Triremes militibus prædictis inſtructas, pro Romani Pontificis pro tempore exiſtentis contra hæreticos & Piratas, ac alios illius hoſtes defenſione, juxtà literarum Gregorii prædeceſſoris hujuſmodi formam, manutenere teneatur.

Tranſumpto hujus Bullæ credi jubet.

§. 19. Quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici, & ſigillo ipſius militiæ Sanctorum Lazari & Mauritii, ſeu illius pro tempore exiſtentis magni Magiſtri, aut alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in judicio & extrà, quæ ipſis præſentibus originalibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 9. Septem. 1603. Pont. noſtri Anno 12.

D. P. A. 12. die 9. Sept.

Inſtitutio duorum Monaſteriorum pro Monachis Reformatis Ordinis S. Baſilii in Regnis Hiſpaniarum, cum facultate recipiendi Novitios & nova loca: Ac præfinitio conſtitutionum d. Reformationis.

Alia de hoc Ordine ſcripſi ſuprà apud Alexandrum III. conſt. 6. Apoſtolicæ fol. 44. lib. 1. in Tom. 1.

Edita A. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Altiſſimi diſpoſitione, hujus inſcrutabili providentia ordinationem ſuſcipiunt univerſa, ad Apoſtolicæ dignitatis apicem, licèt immeriti ſublimati, ad ea ſolliciti ſemper intendimus, per quæ Religioſorum ſtatui, paci & trãquillitati opportunè conſulitur. In his verò, quæ ad primitivæ Sanctorum Patrum Religionis inſtitutorum Regulæ obſervantiam, aliquatenùs collapſam ſeu perturbatam, in priſtinum reſtituendam pertinent, auctoritatem noſtram libenter interponimus, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Duo Eremitoria Eremi del Tardon, & Vallis de Galliguillos à Matthæo fundata in Monaſteria Ordinis S. Baſilii, Greg. XIII. erexerat ſup. in conſt. ſua cit. in rubrica.

§. 1. Sanè cùm fœl. record. Gregorius XIII. prædeceſſor noſter, duo Eremitoria, alterum Eremi del Tardon Corduben. alterum Vallis de Galliguillos Hiſpalen. Diœceſis, ambo fundata à Matthæo quodam de la Fonte de Almiruete Toletanæ Diœceſis, qui cum quibuſdam ſociis Deo placere, & Sanctorum Patrum in ſolitudinibus errantium, vivendi inſtitutum imitari cupientibus, ad illa ſe receperat, ibique omnes divinæ dediti contemplationi, proprio labore victum parantes, pauperem vitam ducebant, vilibuſque, & aſperrimis veſtibus corpus domantes, neque eleemoſynas petierunt neque oblata receperunt, in Monaſteria Ordinis ſancti Baſilii Magni erexiſſet.

Ac illa cum alio Monaſterio de Oviedo & aliis poſtea in Regnis Hiſp. fundandis univerat, & ſub obedientia futuri Generalis incorporaverat.

§. 2. Ac illa cum alio Monaſterio S. Mariæ de Oviedo Glennen. Diœc. à fel. record. Pii IV. priùs erecto, in unam Provinciam S. Baſilii Hiſpaniarum nuncupandam, necnon aliis Monaſteriis in Hiſpaniarum Regnis in poſterùm conſtruen. (ut de facto in Regnis Caſtellæ, & in Bœtica regione poſteà erecta fuere) univiſſet atque ſub obedientia futuri Abbatis Monachorum in Italia exiſtentium Generalis incorporaſſet, aliaque plurima ſtatuiſſet, prout in litteris ab ipſo datis Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo, octavo Kal. Julii, Pontificatus ſui Anno ſexto, plenius continetur.

Ex tali unione contentiones exortæ ſunt.

§. 3. Cùmque ex dicta unione multæ contentiones inter dictæ Provinciæ Monachos ſuper modo vivendi exortæ fuiſſent, propterea quòd omnia alia Monaſteria illis duobus à dicto Matthæo fundatis unita ex eleemoſynis, licèt nonnulla partim ex ipſis, partim ea induſtria victitarent.

Ad illas ſedandas Viſitatores Apoſtolici miſſi non ſedaverant.

§. 4. Multiſque ad tales contentiones ſedandas Viſitatoribus, & Reformatoribus Apoſtolicis per Nuncios noſtros miſſis, nullus unquàm eos omninò ſedaverit, neque dictum inſtitutum S. Baſilii de laborando manibus, & non petendis eleemoſynis in aliis Monaſteriis potuerit omninò introducere.

In Monaſterio Vallis de Galliguillos inſtitutum laborandi deferbuerat.

§. 5. Cùm imò in uno illorum duorum de Valle de Galliguillos nuncupato, mutatis ad illud aliorum Monaſteriorum Monachis & Prælatis, necnon ſuffragiis Monachorum laicorum, qui illa fundaverant, in univerſum ſublatis pro magna parte, quidam ex dictis Viſitatoribus fecerit deferbere.

In Monaſterio del Tardon inſtitu-

§. 6. Quòd idem in alio del Terdon, contigiſſet, niſi divino auxilio, & piorum Monachorum

rum laborandi conſervatur, litteriſque Apoſtolicis tuetur, quas hic non poſui.

induſtria conſervaretur, ſicut hodie noſtris ad id litteris anno 1599. die 13. Decemb. Pontificatus noſtri anno octavo datis, quibus ſub excommunicationis, & aliis pœnis, ne dicti Monaſterii inſtitutum de labore manuum impedire, neque Monachi ad illud neceſſarii ab ipſo auferri, ſeu alii introduci poſſint, interdiximus, inviolabiliter tuetur, & conſervatur.

Ultima reformatio Epiſcopi Corduben.

§. 7. Cùm prætereà ultimus ex dictis Reformatoribus à noſtris Nunciis miſſis Epiſcopus Corduben. non ſolùm dictum inſtitutum, ſed & reliquam Monaſticam diſciplinam magna ex parte in aliis Monaſteriis labefactatam, necnon multos pios Monachos, qui illam quantum commodè poſſint, optabant reſtituere, comperiſſet, non ſolùm dictum Monaſterium del Tardon, quod Regulis S. Baſilii magis ſemper adhæſit, ſed & alia duo aſſignavit, iu quæ ſe reciperent, qui quaſdam ab ipſo conditas ſtrictiores, quàm anteà conſtitutiones voluiſſent obſervare.

Quæ reformatio Card. Protectori non placuerat, & ideo alia fuit a Protectore conſtituta. Quam neque hic poſui.

§. 8. Quæ quidem conſtitutiones cùm bonæ memoriæ Julio Antonio S. Severinæ nuncupato, pro tunc ejuſdem Ordinis apud nos, & Apoſtolicam Sedem Protectori minimè probarentur, iiſdem reciſis, alias novas conſtituit, quas à nobis & Apoſtolica Sede petiit confirmari, ſicut de facto confirmavimus, prout ex noſtris litteris ad id datis, die undecima Februarii 1602. Pontificatus noſtri Anno undecimo latiùs apparebit.

Executio Epiſcopo Giennen. commiſſa fuit.

§. 9. Quarum executionem cum multis aliis poteſtatibus, & facultatibus, venerabili fratri noſtro Sanctio Epiſcopo Giennen. commiſimus, prout etiam in litteris ad ipſum eadem die datis pleniùs continetur.

Epiſcopus Giennenſis, ante executionem reſcribit, Monachos ferè omnes contra dixiſſe. Et ideò diſpenſatio petebatur ſuper iiſdem.

§. 10. Poſteà verò cùm ipſe Epiſcopus, ſicut ex illius litteris accepimus, ſuper dictis conſtitutionibus exequendis cum Monachis multis dictæ Provinciæ tractaſſet, ferè omnes iiſdem contradixere, atque de aliquibus principalioribus (præcipuè qua parte Monachis laicis ſuffragia, & præcedentiæ locorum concedebantur, quaque veſtitum ex ſajal, & excalceatos pedes in aliquibus domibus deferri, necnon eleemoſynas petere, confeſſiones ſæcularium audire, & verbum Dei extra proprias Eccleſias omnes prædicare prohibebantur) ſuper quibus à nobis diſpenſari, & contraria conſtitui, ac ſuper aliis omnibus facultatem diſpenſandi dicto Epiſcopo committi poſtularunt.

Hic modo Pont. regulam cum inſtituto laborandi obſervari exoptans, conſtitutiones à Protectore factas examinat, & magis ad regulam reducit.

§. 11. Nos igitur attendentes eos Monachos, qui talia petunt, nullatenùs in vocatione Monachalis Regulæ ſancti Baſilii, qua vocati ſunt, velle permanere, ſed ſub dictæ Regulæ Monachalis profeſſione Mendicantium inſtitutum ſequi, & ita in alienam ſegetem (cùm Dominus non miſerit eos) falcem mittere deſiderare, cupienteſque atque noſtra paterna, Paſtoralique cura affectantes, S. Baſilii Regulam cum ſuo laudabili de labore manuum inſtituto, in ſua propria, & primitiva Sanctorum Patrum obſervantia ſtabiliri, & perpetuò conſervari: peritorum in hac parte virorum uſi opera, dictas conſtitutiones iterum ſatis maturè examinavimus, eaſdemque non ad Mendicantium, ut petebatur, ſed ad verum Regulæ S. Baſilii vitæ contemplativæ, & Monachalis, laboriſque manuum inſtitutum [quatenùs his temporibus noſtris Occidentis Regionibus, & Eccleſiæ Latinæ moribus congruit] contemperavimus, reduximus, & emendavimus.

Unionem à Gregorio 13 ut ſuprà factam revocat, & d. duo Monaſteria in unam ſeparatam Provinciam ſeu Congregationem reformatam deputat.

§. 12. Et inprimis ut tandem dictis contentionibus, ſuper modo vivendi ex ſuprà dicta unione exortis, finem imponamus, dicta duo Monaſteria S. Baſilii Eremi del Tardon, ac etiam S. Antonii de Galliguillos, à ſupra dicto Matthæo cum tali labore manuum inſtituto, & cum multis imò ferè omnibus Monachis Laicis, juxta primævum S. Baſilii inſtitutum, fundata, in Monaſterio reformationis, & veræ, ut prædiximus, Regulæ obſervantiæ deputamus, conſtituimus, & ſeparamus.

Ad ea Monachos, qui voluerint Regulam primitivam obſervare, recipi jubet.

§. 13. Ad quæ ſe recipiant omnes quotquot in d. Provincia Monachi zelo Dei, & Spiritu ſancto ducti, tanti Patriarchæ præcepta & inſtituta deſiderant obſervare. Quæ juxta ſequentes conſtitutiones jubemus in omnibus, & per omnia practicari.

CONSTITUTIONES REFORMATIONIS.

Conc. Trid. ſeſſ. 25. c. 8. de Regularibus, hanc firmat regulam reformationis.

Sacroſancti Concilii Tridentini de Regularium Reformatione veſtigiis inhærentes, ut Monachi S. Baſilii ad regulam, quam profeſſi ſunt, vitam inſtituant, & componant, atque inprimis, quæ ad ſuæ profeſſionis perfectionem, veluti obedientiæ, paupertatis & caſtitatis, ac alia ſuæ Religionis peculiaria vota, & præcepta, necnon ad communem vitam, victum, & veſtitum concernentia fideliter obſervent, inprimis declaramus, D. Baſilii inſtitutum Monachale eſſe, & non ſolùm cum cæteris in tribus ſubſtantialibus votis convenire, ſed etiam peculiaria præcepta ſuam eſſentiam concernentia quædam habere; quorum præcipua duo ſunt, alterum in oratione, alterum in manuum laboribus ad neceſſaria comparanda exercitio, quibus etiam aliæ accedunt ad communem vitam, victum, & veſtitum concernentia, de quorum omnium, & ſingulorum reformatione agendum eſt.

CAP. 1.

De vita communi.

Quoniam autem finis præcepti charitas eſt, præcipimus, ut omnes Monachi in præſenti reformatione, charitatem, & communem, conſimilemque vitam in omnibus obſervent, juxta regulam quam profeſſi ſunt, & monaſtica inſtituta, tàm in oratione, Choro, & labore, quàm in cibis, veſtimentis, calceamentis, & reliqua Regularis diſciplinæ obſervantia. Unuſquiſque tamen juxta officium, & vocationem ſuam, in ordinem ad unam conſimilem, perfectiſſimamque communitatem, & charitatem.

CAP. 2.

Numero Monachorum.

Quæ quidem vita communis, & Regularis obſervantia ut rectiùs, & ſtrictiùs inter multos poſſit obſervari, Volumus, ut omnes Conventus, numeroſam Monachorum multitudinem habere procurent, nec in unoquoque Monaſterio minor vigintiquatuor Monachorum numerus haberi poſſit. Cùm autem tempore D. Baſilii pauciſſimi fuiſſent Sacerdotes, imò ferè omnes Laici extiterint, excepto Abbate, qui etiam aliquando Laicus fuiſſe reperitur, & ita omnes communiter pſallerent, quod noſtris temporibus propter majorem intelligendi nunc Latinam, quam tunc Græcam linguam difficultatem, majoremque officii Romani in Choro prolixitatem, fieri non poteſt, mediam & noſtris temporibus congruentiorem vitam ſequentes, licèt majorem & principaliorem partem Monachorum, ex Laicis eſſe velimus, prout per præſentes volumus, ſufficientes tamen Choriſtas, & Sacerdotes ad Chori, & divinorum Officiorum miniſteria haberi permittimus, ut ita alii aliorum opera adjuventur. Choriſtæ quidem, qui magis in Choro, & ſpiritualibus occupantur, à laboribus non quidem omninò, ſed pro Chori & neceſſarii cultus divini frequentatione Prælati arbitrio aliquantulum relevandi, Laicos in ſpiritualibus adjuvabunt; Laici verò, qui magis à Choro, & ſpiritualibus relevantur, manuum operibus & laboribus plus dediti, Choriſtas Fratres in temporalibus pro parte etiam adjuvabunt, atque ita in charitate alter alterius onera portantes, legem Domini adimplebunt.

CAP. 3.

Oratio, & Choro.

Omnes verò tam Laici quàm Choriſtæ media nocte ad confitendum Domino ſurgent, quo tem-

pore Matutinum Officium cum Laudibus Choriſtæ recitabunt, diluculo verò in ipſo diei crepuſculo, vel paulò ante, maximè hyemis tempore, omnes tàm Laici quàm Choriſtæ per ſingulos dies pariter ad orationem conſurgent, & in Choro congregati per dimidism ſaltem boram orationem mentalem habebunt, ut primi animi motus Domino conſecrentur, & in ipſius obſequium omnes diei dirigantur actiones; oratione expleta, dum Choriſtæ recitant Primam, Laici Miſſam audiant, quam Tertia à Choriſtis recitanda ſequatur, cui etiam Laici omnea juxta D. Baſilii præceptum intereſſe debent, & his finitis, unuſquiſq; ad opus ſuum exibit. Choriſtæ verò ſtatutis ab Eccleſiis temporibus ad Chorum, Romanum Officium & reliquas horas canonicas ſemper clarè, diſtinctè, & devotè recitaturi accedent, quas nec omnes, nec illatum quamlibet cantabunt, exceptis diebus feſtivis, quibus ab opere in Religione ceſſari ſolet; idque minimè cantu figurato, ſeu aliquo alio arte addiſcendo, ſed modeſta parique voce aliquantum elatiori cantare conſueſcent. Tempore autem Completorii omnes iterum, & Laici & Choriſtæ in Choro congregabuntur. Quo finito, per dimidiam ſaltem boram iterum orationem habebunt, in qua conſcientiam ſuam quiſque examinabit. Reliquis verò orationis temporibus, Laici, ubicumque fuerint, ibidem orabunt. Miſſæ verò ſolùm ſimiliter feſtivis diebus regulariter cantabuntur, reliquis tamen omni cum devotione celebrentur, quod ut Sacerdotes meliùs faciant, eoſdem à matutino tempore uſque ad prandium ſolummodò à manuum laboribus excuſamus. Ne autem contra S. Baſilium ob Pſalmodiæ ſimulationem, & Officii prolixitatem, labor manuum aliquatenus fugiatur, in Choro nihil aliud recitari volumus, quàm quòd ex Breviario Romano Sacerdotes communiter ex præcepto, extra Chorum tenentur recitare, quod ob dicti laboris rationem, Apoſtolica benignitate indulgemus.

CAP. 4.

Labore manuum.

Quærendi victus ſolertia (ut verba S. Baſilii de inſtitutionibus Monachorum ſermone primo referamus) his qui in hujuſmodi vitæ genere degant, ea maximè conveniens judicanda eſt, quæ præſcripta eſt ab Apoſtolo, nimirùm, ut manibus laborantes, panem ſuum honeſtè manducent. Ex quo, & aliis d. Patris locis, declaramus, Monachos S. Baſilii ex peculiari ſuæ regulæ inſtituto, ad victum manibus propriis parandum ſaltem in communi teneri. Atq; ita juxta præſentis Reformationis ſtatuta jubemus obſervari in illis artibus, quas etiam S. Baſilius concedit, præcipuè quæ intrà domum exerceri poſſunt, velut texendi, pectendi, ſarciendi, ac aliis ſecundùm locorum & temporum exigentiam. Cùm autem S. Baſilius agriculturam, quia eâ facillimè res ad uſum neceſſariæ haberi poſſunt, concedat, modò ea, neque à vicinis, neque ab accolis tumultus afferat, aut turbas, Nos eandem ad frumentum, vinum, mel, oleum, & cæteros agri fructus comparandos permittimus. Monachos tamen in Domino exhortamur, ut dictas S. Baſilii conditiones circa vicinorum, & accolarum tumultus, & turbas, atque Monachorum diſtractiones obſervent, & quantum fieri poſſit intra domum ſe exerceant, ut ita verè ut ajunt recollecti dici poſſint.

CAP. 5.

Eſu carnium

Eſum carnium non omninò prohibemus, ſiquidem nec S. Baſilius expreſsè prohibet, quia tamen illas ad condimentum tantummodò videtur concedere, Nos eaſdem diebus Dominicis & tertiis & quintis feriis, non ad guſtum oblectandum, ſed ad vires & valetudinem conſervandum, extra Adventum, Quadrageſimam & dies ab Eccleſiis prohibitos, idque ſemel in die tantummodò in meridiana comeſtione, permittimus; Poterit tamen Superior ex cauſa circa dierum rationem, cum particularibus diſpenſare; nullo tamen modo cum omnibus communicare.

CAP. 6.

Veſtimentis.

Præcipimus quoque, ut omnes Monachi tàm Choriſtæ quàm Laici, eodem veſtitu, habitu induantur, omneſque ſimilibus calceis ex vili corio confectis, pedibus undequaque coopertis, calceati incedant. Quoniam tamen forma habitus à D. Baſilio expreſſa non reperitur, ne ampliùs poſſit variari, definimus, quòd debent inprimis geſtare tunicam clauſam zona pellicea, ſive ex corio nigro præcinctam, à collo ad talos uſque demiſſam; cujus fimbriæ ſexdecim, manicæ verò quæ latiores trium palmorum circuitum non excedant. Inſuper caputium ſive cuculla, quæ caput contegat, & ad collum cum patientia, ſive ſcapulari ſarciatur & aduuetur; quæ patientia duorum tantùm palmorum latitudine, à fronte & à tergo defluens, priuſquàm tunica per quatuor digitos; finiatur à fronte, tamen ſive ante pectus ex caputio ſuper ſcapulari pars nulla pendeat, à tergo verò in ſolitam punctam eat. Deinde mantum ſine collari, plicis vel elegantia ante collum ligatum; cujus longitudo priuſquam ſcapulare per quatuor digitos finiatur. Materia autem totius ſuprà dicti exterioris veſtitus, ſit vilis, craſſa, & omnium infima, ut jubet D. Baſilius. Declaramus tamen laneam eſſe debere, qualis in Hiſpania reperitur, quæ ibidem vocatur Sajal, ex quo neceſſariò confici jubemus. Cùm verò idem S. Pater veſtitum alium ad forenſem oſtentationem, alium ad domeſticum uſum paratum, itemq; ad diurnum, alium ad nocturnum tempus diſtributum, Monachos habere expreſſe prohibeat, nos juxta ipſius mentem, omne à ſuprà expreſſo diverſum exterioris veſtimenti genus, quala eſt illud quod apud Benedictinos cuculla, & Hiſpanicè cogulla vocari ſolet, quæ regulæ S. Baſilii manifeſtè contrariantur, ſeu ad aliam quamvis formam, vel materiam, omni modo prohibemus.

CAP. 7.

Virandis his quæ inſtitutum impedire poſſint.

Cùm D. Baſilii inſtitutum Monaſticum ſit, quicquid ipſius quietem, & tranquillitatem impedire poteſt, aut perturbare, veluti eleemoſynas petere, confeſſiones ſæcularium audire, verbum Dei populo prædicare, collegia ad Philoſophiam vel Theologiam ſeu alias ſcientias addiſcendas habere, ſeu Religioſos ad Univerſitates ſtudiorum cauſa mittere, omninò prohibemus, ne iſtarum rerum ſtudio deditì laudabile manuum laboris inſtitutum deſerant. Poterunt tamen Sacerdotes, ſive Choriſtæ in ſuis Monaſteriis neceſſarius conſcientiæ ad ſe gubernandum caſus, & Sacræ Scripturæ interpretationem addiſcere. Quorum unus à laboribus liber, ſtudio vacabit, ut quotidiè per dimidiæ ſaltem horæ ſpatium, Religioſos omnes de præceptis Domini, & ad ſalutis animæ, virtutiſque progreſſum & perfectionem, neceſſaria ex Sacra Scriptura conſcientiæ inſtructione, poſſit [ut neceſſariò debebit] edocere, necnon feſtivis diebus pro Prælati arbitrio currentia Evangelii loca in ſuis Eccleſiis, & non extra declarare. Ne tamen advenientium ad Monaſterium fidelium neceſſitati, vel devotioni charitatem, & conſolationem denegemus, unum tantum in quovis Monaſterio, qui ſæcularium confeſſiones audiat, permittimus.

CAP. 8.

Situ & fundatione Monaſteriorum.

Mandamus quoque, quòd Monaſteria non propiùs ab oppidis, quàm per duo millliaria, neque cum minori, quam viginti quatuor Monachorum numero denuò fundentur; & quòd in unoquoque perpetua ſit ſiliſtio; neque ex uno ad aliud Monaſterium Monachi mutari poſſint, niſi ad Prælaturas ſeu no-

vas fundationes, vel ſi forte alicujus delictum, & ſobſequens ſcandalum, aut diuturna & gravis, dummodo dolus non ſubſit, infirmitas aliud poſtulaverit.

CAP. 9.

Novitiorum receptione.

Poterit unuſquiſque Abbas de conſenſu ſui Capituli Novitios, ſervata Conc. Trid. & aliarum Apoſtolicarum ſanctionum, ad habitum, & profeſſionem admittere; ita tamen, ut in eorum receptione declaretur, quiſnam in Choriſtam vel in Laicum receptus, ſive profeſſus, poſteà vel ea Superioris licentia, vel aliàs quomodolibet, ſacris initietur, tàm ipſe ordinatus, quàm Superior, qui talem licentiam dederit, perpetuam ab ordinibus ſuſpenſionem, & vocis activæ & paſſivæ privationem, non aliter quàm per Sedem Apoſtolicam diſpenſandi, ipſo facto incurrant, aliis pœnis arbitrio Superiorum infligendis. Volumus tamen, quòd Monachi Laici qui vigeſimum quintum ætatis, & quartum profeſſionis annum adimpleverint, camdem vocem activam habeant, ac ſi in ſacris fuiſſent ordinati, paſſivam quoque in his omnibus officiis ac moneribus, quibus ſpiritualis juriſdictio neceſſariò (velut Abbatum, Priorum, Novitiorum Magiſtri, & ſimilium) annexa non eſt. In Definitores verò ſive Conſiliarios ſemper dimidia pars ea Laicis, reliqui ex Sacerdotibus eligantur. Capitula autem tàm Provincialis (in quibus ad minus viginti Monachi congregari debent, non quidem per antiquitatem, ſed per aliorum ſuffragia eligendi) quàm Conventualia taliter celebrentur, vel ſemper major pars vel ſaltem æqualis ſuffragium ferentium, ſit ex Laicis, & aliter factum nullius ſit momenti. Circa locum autem & alias præcedentias, Volumus Sacerdotes omnibus præferri; inter Laicos verò, & Choriſtas, etiam Diaconos extra Chorum, & alia cultus divini miniſteria, nulla ſit differentia, ſed unoſquiſque ſecundùm ſuæ profeſſionis antiquitatem præferatur.

CAP. 10.

Conſtitutionibus faciendis & approbandis.

Concedimus etiam Prædictis Monachis Reformatis, ut ad præſentium executionem, & declarationem, necnon ad D. Baſilii Regulæ obſervantiam, conſtitutiones concernentes, & alias quaſcumque ad commodiorem, & fœliciorem ipſorum, in virtute & Religione progreſſum, conſtituere, mutare & innovare ac declarare liberè, & licitè poſſint; dummodò præſentibus, vel reliquo D. Baſilii inſtituto ſeu Regulæ, ſacro Concilio Tridentino, ſeu Apoſtolicis aliis ſanctionibus contraria non ſit, eaſdemque executioni ſtatim mandare, ita tamen, ut illas ſaltem intrà quinquennium, à Sede Apoſtolica faciant confirmari.

Regulam S. Baſilii Motu proprio interpretatur, conſtituit, modificat, & diſpenſat, ut ſuprà.

§. 14. Quas conſtitutiones, Regulas, & ſtatuta ſeu Reformationem, & Regulæ S. Baſilii innovationem, interpretationem, & diſpenſationem, Motu proprio, & ad nullius petitionis inſtantiam, ſed ex certa noſtra ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium confirmamus, ſtatuimus, & ordinamus, ac omnes & ſingulos, tàm juris quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerunt, in illis ſupplemus.

Excommunicationis pœna contra impedientes, retardantes ſeu diſſuadentes Reformationem.

§. 15. Deſiderantesque illas ſic practicari, recipi, & introduci, omnibus & ſingulis dicti Ordinis Monachis, ſeu aliis quibuſcumque perſonis Eccleſiaſticis, ſeu ſæcularibus, quacumque dignitate fulgentibus, ſub excommunicationis pœna, prohibemus, ne illarum introductionem, ſeu dictæ Reformationis augmentationem, & propagationem, directè prohibere, retardare ſeu quocumque modo impedire, vel Monachos, ſeu Monachum aliquem volentem illam acceptare, diſſuadere audeant, vel præſumant.

Executionem committit Sancio Epiſcopo Giennen.

§. 16. Quapropter venerabili Fratri noſtro Sanctio Epiſcopo Giennen. (eoque deficiente dilecto filio noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in Regnis Hiſpaniæ Nuncio) per præſentes mandamus, quatenus ipſe infrà duos menſes à die præſentationis harum litterarum computandos, dictam Reformationem in omnibus dictæ Provinciæ Monaſteriis faciat publicari, atque illos Monachos, qui illam acceptare voluerint, ad illa duo Monaſteria recipi, & reduci, ſi qui autem in illis inveniantur, quibus Reformatio minùs placeat, ad alia non reformata tranſire.

Capitulum Provinciale a Reformatis celebretur in Monaſterio del Tardon, & Officiales eligantur.

§. 17. Deinde Capitulum Provinciale Monachorum Reformatorum in Monaſterio S. Baſilii Eremi del Tardon, celebrari, in quo ipſe per ſe, vel ſi negociis præpeditus fuerit, per alium probum, & Religioſum virum præſideat, & Viſitatorem Provincialem, Definitores, Monaſteriorum Abbates, & reliquos dictæ Congregationis Reformatæ Officiales, ex ipſis, & per ipſos Reformatos, liberè & ſine ulla perſonarum reſtrictione, eligi faciat, ac non de omnibus aliis ad fœlicem Reformationis progreſſum tractari.

Finito primo Capitulo expirat executoris poteſtas.

§. 18. Quo primo dictæ Congregationis reformatæ Capitulo finito, omnem ejuſdem Epiſcopi, ſeu Nuncii poteſtatem, juriſdictionem, ſeu ſuperintendentiam, circa d. Reformatos, volumus expirare.

Abbatis Generalis facultas circa Reformatos.

§. 19. Eoſdemque Abbati dicti Ordinis Generali taliter ſubjacere, ut ipſe per ſe, non verò per alium, niſi forte ex eadem Congregatione reformata Monachum, poſſit illos tàm in capite quàm in membris viſitare, corrigere, & emendare, non verò in aliquo contra ſupra dictam Reformationem, ſeu Conſtitutiones ab ipſis faciendas, & à Sede Apoſtolica approbandas, in communi, vel cum aliquo particulari diſpenſare, vel quidquam aliud mutare, ſeu innovare, neque Monachos Reformatos à ſuis Monaſteriis ad alia quacumque de cauſa, auferre, ſeu ſtatuere in qua ipſos poſſit perturbare, ſeu quomodolibet inquietare.

Reformati poſſunt habere ſuum ſpecialem Procuratorem in Curia.

§. 20. Poteruntque dicti Monachi Reformati Procuratorem ad Romanam Curiam eligere, & ibidem pro dictæ Congregationis negociis tractandis, quamdiu voluerint, habere.

Monachi nolentes reformari, relinquuntur in ſuo antiquo vivendi modo cum ſuis diſtinctis Superioribus. Provincialibus, ſed prohibentur augmentari.

§. 21. Alios autem in Hiſpaniis exiſtentes Monachos, qui dictam Reformationem acceptare, & ad dicta duo Monaſteria tranſire noluerint, permittimus juxta illorum antiquum vivendi modum in aliis eorum Monaſteriis cum ſuis diſtinctis Superioribus permanere; quos tamen ulteriùs creſcere, ſeu aliquos Novitios aut nova loca recipere prohibemus. Decernentes irritum & inane, ſi ſecus ab ipſis fuerit attentatum.

Reformati poſſunt Nova loca recipere.

§. 22. Solummodoque dicta duo Monaſteria del Tardon, & Vallis de Galliguillos, cum aliis ab eorum Monachis Reformatis denuò juxta præſentem Reformationem fundandis, volumus Novitios recipere, augeri & augmentari.

Derogatio Contrariorum.

§. 23. Non obſtantibus quibuſvis juris communis impedimentis, vel inhabilitatibus, necnon conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis & Provinciæ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque indultis & litteris Apoſtolicis eidem Ordini, ejuſq; Abbati Generali, necnon dictæ Provinciæ ejuſq; Superioribus, & Monachis, ſub quibuſcumq; tenoribus, & formis, ac clauſulis, & decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 24. Volumus autem ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides habeatur, quæ præſentibus ipſis baberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 12. 23. Sept.

Datum Tuſculi ſub annulo Piſcatoris, die 23. Septemb. 1603. Pontificatus noſtri, anno 12.

CIV.

Definitio habitus Fratrum Prædicatotum Ordinis S. Dominici, & Fratrum Eremitarum Ordinis S. Auguſtini.

De materia Fratrum Prædicatorum notavi ſuprà in Conſtitut. 2. Honorii III. Religio an. lib. 1. fol. 64. Tom. 1. Et de materia iſtorum Eremitarum notavi itidem ſuprà in Conſtitut. 6. Alexand. IV. Licet. lib. 1. fol. 110. in dicto Tomo 1.

Edita An. D. 1604.

CLEMENS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Ex injuncto nobis Paſtoralis muneris debito, Religioſorum hominum, qui contemptis illecebris ſæculi divinis ſe obſequiis mancipatunt, quieti, & tranquillitati præcipua quadam, & ſingulari ſollicitudine providere tenemur, ut iis omnibus ſublatis, quæ illorum in via Domini progreſſum retardare poſſunt, majori alacritate divinis laudibus perſolvendis, & Chriſti fidelium ſaluti promovendæ incumbant.

Alexander IV. definivit controverſiam habitus inter hos Ordines.

§. 1. Aliàs ſiquidem cùm inter dilectos filios Fratres Ordinis Prædicatorum S. Dominici, & Fratres Ordinis Eremitarum S. Auguſtini de habitus albi delatione, quo ita conſimiles viderentur, ut ſi abſque veſte ſuperiori nigra incedant via alter ab altero diſcerni queat, controverſiæ non ſine ipſorum Fratrum perturbatione, & laicorum offenſione ſæpius ortæ fuiſſent, nonnullæ Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, præſertim verò fœl. record. Alexandri Papæ Quarti conſtitutiones ſuper ea reprodierunt.

Sed denuo orta eſt controverſia.

§. 2. Et nuper eadem pene controverſia in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum inſurgente, ac Fratribus S. Dominici, de præjudicio ab Ordine S. Auguſtini ipſum habitum, etiam extra Clauſtra deferente ſibi illato, conquerentibus.

Hic Pontif. d. definitionem Alex. IV. comprobaſſe videtur, & modo eam iterato cognoſcere voluit.

§. 3. Nos ejuſdem Alexandri, & aliorum Romanorum Pontificum privilegia deſuper conceſſa per litteras noſtras ſub datum Romæ apud S. Petrum, die 12. Martii 1597. ſervari mandamus, pro ut in illis continetur. Verùm quia ſecuta ipſarum litterarum promulgatione, dilectus filius noſter Antonius tituli S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Card. Saulius Protector, & dilectus filius Magiſter Franciſcus Pereira Aſſiſtens pro Ultramontanis Provinciis ejuſdem Ordinis S. Auguſtini nobis nomine prædicti Ordinis S. Auguſtini expoſuerunt, neque per noſtrorum prædictorum prædeceſſorum conſtitutiones, neque per hujuſmodi noſtras litteras ſuis fratribus interdici amictum proprio inſtituto congruentem, & ab ineunte ferè Ordine geſtari ſolitum, atque etiam ab eo, quo Fratres S. Dominici utuntur, ſi uterque Ordo intra ſuos limites conſiſtat, valde diſſimilem, ac exhibitis ſui Ordinis conſtitutionibus & juribus nuper humiliter ſupplicarunt, ut huic tàm diutinæ quæſtioni, & moleſtiæ auctoritate noſtra Apoſtolica finem tandem imponere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Proptereà nos juſſimus utriuſque Ordinis privilegia, conſtitutiones ac ſtatuta per dilectos filios noſtræ Viſitationi, & Reformationi Apoſtolicæ Præfectos diligentiùs examinari, partiumque ipſarum jura, & prætenſiones audiri, ac maturiùs ponderari. Qui Reformatores auditis Magiſtro P. F. Ferdinando de Caſtro Procuratore Provinciæ Portugalliæ Ordinis Prædicatorum, ac ſupra dicto Franciſco, viſiſque Conſtitutionibus, aliiſque juribus utrinque deductis nobis retulerunt, comperiſſe, veſtes albas, tamquàm interiores per amborum Ordinum Fratres, ex propriis inſtitutis deferri poſſe, neque ullam inde oriri confuſionem, ſi ſuperiorem illam nigram, qua inter ſe optimè diſtinguuntur, ſinguli juxta proprias inſtitutiones geſtarent.

Eamque determinat & decidit.

§. 4. Nos controverſiæ hujuſmodi perpetuum ſilentium imponere, & utriuſque Ordinis prædictorum, ex quibus in Eccleſia Dei uberes in dies fructus prodire ſolent, quieti proſpicere volentes, Motu proprio, non ad dictorum fratrum, aut aliorum inſtantiam, ſed ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, harum ſerie ſtatuimus & ordinamus, ut perpetuis futuris temporibus dicti Fratres Prædicatores ſancti Dominici cum cappa nigra, fratres verò Eremitæ S. Auguſtini cum tunica etiam nigra ad inſtar propriarum Conſtitutionum, non ſolùm in dictis Regnis, ſed ubique locorum, tàm ſi in propriis Conventibus, & Eccleſiis eos actus exerceant, in quibus habitum nigrum Conſtitutiones jubent adhiberi, præcipuè verò in Eccleſiis, dum Confeſſiones audiunt, Conciones, ſeu Lectiones ad Populum habent, quàm extra Clauſtra in quibuſcumque actionibus & functionibus, etiam in itinere, & ad Prædia licèt Urbibus, Oppidis, aut Monaſteriis viciniora, animi gratia accedentes, ſemper incedere debeant, & teneantur. Ac propterea in virtute ſanctæ obedientiæ ſub indignationis noſtræ pœna eiſdem utriuſque Ordinis Fratribus diſtrictiùs inhibemus, ne abſque habitu nigro utrique Ordini conſtituto, ac propriæ profeſſionis poteſtativo, etiam dum in Conventibus, & Eccleſiis ſupra dictas actiones exercent, neque extra clauſtra, præterquàm in Ædibus, & Viridariis Prædiorum ſuorum, ullo umquam tempore, aut quovis prætextu patenter deambulare, & ulteriùs dictorum Ordinum Superioribus, & fratribus univerſis & ſingulis ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna eo ipſo incurrenda mandamus, ne deinceps in perpetuum, ſuper hoc litem, aut moleſtiam aliquam Superiores nimirum, & Fratres Ordinis Prædicatorum Superioribus, & Fratribus Ordinis Eremitarum ipſis Superioribus, & Fratribus Ordinis Prædicatorum hujuſmodi inferre audeant, ſeu præſumant.

Omnem litem extinguit.

§. 5. Nos enim quamcumque litem ſuper hoc motam ad nos harum ſerie avocamus, illamque penitus extinguimus, ac utrique parti per hanc noſtram Conſtitutionem perpetuum ſilentium imponimos, ac impoſitum eſſe volumus, & declaramus.

Clauſ. præſ. apponit.

§. 6. Ac præſentes litteras nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu, ex eo quòd dicti Fratres ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari, aut ad terminos juris reduci, ſeu in jus, vel controverſiam revocari. Sicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Deputatio Executorum.

§. 7. Quocircà Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, ac dilecto filio Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori per præſentes Motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel duo aut unus eorum per ſe, vel per alium ſeu alios, præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum, ſeu alicujus eorum

fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra omnia, & ſingula præmiſſa inviolabiliter obſervari. Contradictores quoſlibet, & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 8. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac utriuſque Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum eiſdem Ordinibus, aut cuicumque illorum conceſſis, confirmatis, & approbatis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 9. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D.P. An. 12. die 2. Oct.

Datum Tuſculi ſub Annulo Piſcatoris die 2 Octobris, 1603. Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

CV.

Tranſlatio oneris Miſſarum ex piorum diſpoſitionibus in Monaſteriis ſub regimine Fratrum Minorum ſancti Franciſci de Obſervantia exiſtentium, celebrandarum ad loca eorumdem Fratrum.

Multa de tota Ordine Franciſci notata ſunt, ad Conſtitut. 5. Honorii III. Solet. ſuprà fol. 66. lib. 1. in Tomo 1.

Edita An. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

EX debito Paſtoralis officii, cui diſponente Domino, meritis licèt imparibus, præſidemus, ad ea libenter intendimus, quæ ad Regularium perſonarum ſtatum & quietem, ac ſpiritualem conſolationem pertinere dignoſcimus.

Cauſæ hujus Conſtitut.

§. 1. Sanè ſicut accepimus, cùm in totius Italiæ, cæteriſque Ciſmontanis Regionibus, & præſertim in Gallia Ciſalpina, plurima ſanctimonialium Monaſteria ſub cura, regimine, & correctione dilectorum filiorum Fratrum Minorum ſancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum reperiantur, quibus quamplurima Miſſarum onera ex diverſis piorum diſpoſitionibus, & legatis incumbunt, quæ cùm per Fratres ejuſdem Ordinis in Eccleſiis Monialium celebrari ſoleant, hinc fit, ut non ſolùm Eccleſiæ Fratrum debito ſervitio deſtitutæ ſæpiùs remaneant, ſed Fratres ipſi exinde per Civitates cum ſæcularium ſcandalo vagandi, necnon cum eiſdem Sanctimonialibus magis frequenter, & crebriùs quàm deceat, converſandi occaſionem ſumant.

Translatio oneris Miſſarum a locis Monialium ad loca Fratrum.

§. 2. Quibus omnibus, quantum cum Domino poſſumus, occurrere volentes, ex venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Card. Congregationis Epiſcoporum, & Regularium voto, onera hujuſmodi Miſſarum ab Eccleſiis ſingulis Monialium in Eccleſiis Fratrum ejuſdem Ordinis, in locis eiſdem reſpectivè exiſtentibus, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium transferimus.

Taxatio eleemoſynæ Fratribus dandæ.

§. 3. Volumus tamen, ut remaneant ipſis Monaſteriis Monialium omnes annuæ perpetuæ ſeu temporales præſtationes, legata, reditus ac bona quæcumque, pro dictis oneribus data, ſeu relicta, aut in poſterum relinquenda, ita ut Moniales non teneantur ullo umquam tempore ſolvere fratribus, nec ipſi fratres recipere poſſint pro celebratione Miſſarum, niſi id quod dari ſolet pro regionis, & cujuſque loci more & conſuetudine, pro eleemoſyna unius vel plurium reſpectivè Miſſarum.

Et Miſſarum quæ pro ſervitio Monialium remanere debeant.

§. 4. Volumuſque etiam, ut pro Monialium ſervitio in Monaſteriis, in quibus numerum octuaginta excedunt, Miſſæ duæ in diebus feriatis, tres verò in diebus Dominicis & feſtivis, & in Monaſteriis, in quibus minor quinquaginta Monialium numerus exiſtat, Miſſa una in diebus feriatis, duæ verò Dominicis & feſtivis, per fratres ejuſdem Ordinis celebrari debeant, reliquas verò Miſſas ex diſpoſitionibus & legatis prædictis, Monialibus quomodolibet incumbentes, in Eccleſiis Fratrum in futurum, perpetuis futuris temporibus, aſſignata, & tradita ut ſuprà, ipſis fratribus debita eleemoſyna, per eoſdem celebrari volumus, non obſtantibus teſtatorum legantium, aut aliàs diſponentium voluntatibus, quas ad hunc effectum ſpecialiter commutamus.

Prohibitio, quod Fratres pro celebrandis dd. Miſſis de licentia Superiorum ad Monaſteria Monialium & non alia de cauſa accedant.

§. 5. Præcipientes nihilominùs eiſdem fratribus, ſub privationis vocis activæ, & paſſivæ, perpetuæque inhabilitatis pœna, ne ad Monaſteria Monialium, præterquàm ad celebrandas Miſſas prædictas de Superiorum licentia, & in diebus feſtivitatum Monaſteriorum hujuſmodi, vel tempore receptionis, & profeſſionis Novitiarum, ſive obitus alicujus Monialis pro funere, & officio, ut moris eſt, peragendo, ullo modo, & ſub quovis prætextu vel colore accedere audeant, ſive præſumant. Prohibenteſque Miniſtro Generali, & aliis eorum Superioribus, ne hujuſmodi licentias concedere poſſint, niſi ad effectum prædictum, & in cæteris firmo remanente Decreto Congregationis S. R. E. Cardinalium ſuper negotiis Regularium præpoſitæ, quo prohibetur, ne regulares accedant ad Monaſteria Monialium ſine ſpeciali licentia ejuſdem Congregationis, & eiſdem etiam Superioribus mandantes, ne ad Miſſas celebrandas, & alia prædicta adimplenda, niſi Fratres provectæ ætatis, & probatæ vitæ mittant.

Moniales pro d. tranſlatione non moleſtentur.

§. 6. Decernentes, Monaſteria Monialium prædicta occaſione tranſlationis hujuſmodi Miſſarum per locorum Ordinarios, aut alios quoſcumque moleſtari, vel perturbari nullatenus poſſe.

Clauſulæ præſervativæ.

§. 7. Præſenteſque litteras, & in iis contenta quæcumque ullo umquam tempore ſubreptionis, vel obreptionis vitio, ſeu quovis alio defectu notari poſſe, ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executorum.

§. 8. Quocircà dilectis filiis, Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, ac locorum Ordinariis per præſentes diſtrictè præcipimus, & mandamus, ut ipſi vel alter eorum, per ſe vel alium, ſeu alios, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum fratrum, vel alicujus eorum fuerint requiſiti, præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eoſdem fratres præmiſſorum omnium, & ſingulorum effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos deſuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari. Contradictores quoſcumque per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obſtantibus conſtitutionibus, & determinationibus Apoſtolicis, & quorumvis Monaſteriorum hujuſmodi, etiam juramēto, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis

& conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, eiſdem Monaſteriis, & illorum Ordinibus in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D.P. An. 12. die 8. Nov.

Datum Romæ apud St. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 8. Novembris, 1603. Pontificatus noſtri anno 12.

CVI.

De forma obſervanda à Fratribus Minoribus Ordinis St. Franciſci, ſtrictioris Obſervantiæ ſuper receptione Novitiorum.

Ad hoc videnda eſt etiam Conſtitut. 71. Sixti V. Cum de, ſuprà in Tomo 2. lib. 2. Et cætera de his Fratribus dixi ſuprà in Conſtitut. 35. Clementis VII. In ſuprema. lib. 1. Tom. 2.

Edita A.D. 1603.

Forma recipiendi Novitios.

SAnctiſſimus D. N. D. Clemens Papa Octavus Supplicationi Fratrum Reformatorum Ordinis Minorum de Obſervantia St. Franciſci inclinatus, bonum propoſitum cujuſque ad ipſam Reformatorum Religionem tranſire, in eaque Altiſſimo famulari cupientis, fovere volens, cuſtodi ejuſdem Ordinis cum unanimi duorum Guardianorum, & dictorum Diſcretorum cujuſcumque cuſtodiæ voto, plenam poteſtatem facit recipiendi, & admittendi ad habitum ſui inſtituti Novitios quovis tempore, etiam extra Capitulum. Non obſtantibus decretis generalibus Sanctitatis eo de genere editis, & aliis Conſtitut. ordinat. Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Eorumque examinis.

§. 1. Ita tamen ut prius examinentur diligenter per ipſos Cuſtodem, Guardianos, & Diſcretos recipiendorum, & admittendorum qualitates, juxta Ordinis Regulam, decreta, & conſtitutiones Apoſtolicas.

Ac relationis de ſuper faciendæ a Cuſtodibus.

§. 2. Et Cuſtos ſub pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ teneatur in proximo tunc futuro Capitulo Cuſtodiali, vel ejus loco, Congregatione etiam Cuſtodiali, ſingulis annis habenda, referre quod acceperit Novitios, ac illorum qualitates, & in quibus Monaſteriis recepti commorentur, approbationem, & confirmationem receptionis, & admiſſionis ante profeſſionis emiſſionem obtinere, aliàs ſupra dicta omnia ex nunc prout ex tunc irrita eſſe voluit, & hujus decreti auctoritate declaravit.

D.P. An. 12. die 23. Nov.

Datum Romæ die Dominico, 23. Nov. 1603.

CVII.

Declaratio, quòd Monachi Congregationis B. MARIÆ Fulienſis, S. Bernardi Ciſtercienſis Ordinis, ad aliam Religionem tranſeuntes, ad eamdem nequaquam, abſque Sedis Apoſtolicæ licentia recipiantur.

Inſtitutionem hujus Congregationis vide ſuprà in Conſt. 32. Sixti V. Religioſos. lib. 2. Ubi alia indicavi, in Tomo 2.

Edita A.D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PRo noſtro Paſtorali munere, ad ea libenter intendimus, per quæ Religioſorum quieti opportunè conſulitur.

Cauſæ hujus prohibitionis.

§. 1. Sanè cùm, ſicut accepimus, nonnulli ex Monachis olim in Congregatione Fulienſi Ordinis St. Bernardi profeſſi, qui ex illa ad alias Religiones, etiam de Superiorum licentia tranſierunt, iterum in eamdem Congregationem Fulienſem reverti procurent, qui ſi iterum reciperentur, ex eo quod extra illam diverſa Regularia inſtituta, & diverſam vivendi formam ſervarunt, ſeu etiam ex eo, quod licentius quàm Religioſos dictæ Congregationis decet, vitam duxerunt, ipſius Congregationis quietem facilè, ſicuti in aliis expertum eſt, perturbare poſſent.

Prohibitio de qua in rubrica.

§. 2. Nos huic malo, quantum cum Domino poſſumus, occurrere volentes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia ac mera deliberatione, harum ſerie ſtatuimus, & ordinamus, eos Religioſos in dicta Congregatione hactenùs aut in poſterùm profeſſos, qui ex quacumque cauſa, etiam de Superiorum licentia, ex eadem Congregatione ad aliam quamcumque Religionem hactenùs tranſiverunt, vel in poſterum tranſiverint, in eamdem Congregationem per quoſcumque illius Superiores, aut etiam per Capitulum generale iterum recipi, & admitti nullatenus poſſe, niſi expreſſam noſtram, & Apoſtolicæ Sedis ſpecialemque facultatem ad eorum Matrem redeundi habuerint, irritumque decernimus & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obſtantibus quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac ejuſdem Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 4. Volumus autem ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Generalis, & ſigillo ejuſdem Congregationis, aut alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides ubique habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur.

Dat. P.A. 13. die 17. Mart.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 17. Martii 1604. Pontificatus noſtri, Anno 13.

CVIII.

Miſſalis Romani, à Pio V. editi, iterata reſtitutio, & approbatio.

Hæc Pii V. Conſtitut. eſt 106. Quo primum, ſuprà Tom. 2. lib. 2.

Edita An. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Una & eadem obſervantia eſſe debet, celebrandi Miſſas.

CUm Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, quo nos Chriſtus Dominus Sacri ſui Corporis participes efficit, atque apud nos, uſque ad conſummationem ſæculi, permanere decrevit, maximum ſit omnium Sacramentorum, illudque in Sacra Miſſa conficiatur, ac pro peccatis totius Populi Deo Patri offeratur, ſane omninò conveniens eſt, ut qui omnes unum ſumus in uno corpore, quod eſt Eccleſia, & de uno Corpore Chriſti participamus, una & eadem celebrandi ratione, uniuſque officii, & ritus obſervatione in hoc ineffabili, & tremendo Sacrificio utamur.

Pius ideò V. ſacrum Miſſale reformavit ut ſuprà in ejus Bulla cit. in rubr.

§. 1. Quòd cùm Romani Pontifices prædeceſſores noſtri ſemper optarint, atque in hoc diu multumque deſudarint, tùm inprimis fœl. record. Pius Papa V. Miſſale Romanum ex decreto ſacri Concilii Tridentini, ad veterem & emendatiorem normam reſtitui, Romæque imprimi curavit.

Sed variis de cauſis perperam in multis immutatum fuit.

§. 2. Qui etſi multis propoſitis pœnis ſeveriſſimè caverit, ne quid illi vel adderetur, vel ulla ratione demeretur, tamen progreſſu temporis, ſive typographorum, ſive aliorum temeritas, & audacia effecit, ut multi in ea quæ his proximis annis excuſſa ſunt Miſſalia, errores irrepſerint, quibus vetuſtiſſima illa ſacrorum Bibliorũ verſio, quæ etiam ante St. Hieronymi tẽpora, celebris habita eſt in Eccleſia, & ex qua omnes ferè Miſſarum introitus, & quæ dicuntur gradualia, & offertoria accepta ſunt, omninò ſublata eſt, Epiſtolarum & Evangeliorum textus, hucuſque in

Mi ſtæ

Miſſæ ſolemniis perfectus eſt, multis in locis perturbatus, ipſis Evangeliis diverſa, & prorſus inſolita, præfixa initia, plurima denique paſſim pro arbitrio immutata ſint, cujus rei prætextus fuiſſe videtur, ut omnia ad præſcriptum ſacrorum Bibliorum vulgaræ editionis revocarentur, quaſi id alicui propria auctoritate atque Apoſtolica Sede inconſulta, facere licitum ſit.

Illud itaque Pontif. iſte ſuæ integritati reſtituit, & iterato ſuppleri & emendari curavit.

§. 3. Quòd nos animadvertentes, pro noſtra Paſtorali ſollicitudine, qua omnibus in rebus, & præcipuè in ſacris Eccleſiæ ritibus, optimam eamque veterem normam ſtudemus tueri & conſervare, primum prædicta Miſſalia impreſſa ſic depravata prohiberi, & abrogari, eorumque uſum in celebratione Miſſarum interdici juſſimus, niſi ad præſcriptum exemplaris ſub ipſo Pio V. editi integrè in omnibus emendarentur; deinde mandavimus nonnullis venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, in ſacris litteris verſatis, & Eccleſiaſticæ antiquitatis peritis, ut curam, Miſſale ad priſtinam, & quàm maximè emendatam formam reſtituendi ſuſciperent, qui pro ſua erga nos fide, & in Romanam Eccleſiam pietate & ſtudio, adhibitis etiam aliis rerum Eccleſiaſticarum peritis, & eruditis viris, & veteribus Miſſalibus, aliiſque prætereà libris, qui ad eam rem opportuni videbantur, accuratè perquiſitis, & diligenter inſpectis, Miſſale Romanum ſuæ integritati reſtituere, ac ipſius Pii V. & eorum qui ab eo delecti fuerant, laborem & diligentiam confirmare & comprobare curarunt. Verùm in eo munere peragendo factum eſt, ut nonnulla, ex diligenti librorum antiquorum collatione, in meliorem formam redacta, & in regulis & rubricis aliqua uberiùs & clariùs expreſſa ſint, quæ tamen ex illorum principiis & fundamentis quaſi deducta, illorum ſenſum imitari potiùs & ſupplere, quàm aliquid novi afferre videantur.

Obſervarique præcipit.

§. 4. Miſſale itaque, quod idem Pius V. ediderat, ſic recognitum in noſtra Typographia Vaticana, quàm emendatiſſimè imprimi, & ad communem utilitatem publicari juſſimus.

Imprimique ſine licentia Inquiſitorum, vel Ordinariorum, interdicit.

§. 5. Ut autem illius uſus, in omnibus Chriſtiani Orbis partibus perpetuis futuris temporibus conſervetur, ipſum Miſſale in Alma Urbe noſtra in eadem Typographia tantùm & non alibi, imprimi poſſe decernimus. Extra Urbem verò juxta exemplar in dicta Typographia nunc editum, & non aliter, hac lege imprimi poſſe permittimus, ut nimirùm Typographis quibuſcumque illud imprimere volentibus id facere liceat, requiſita tamen priùs & in ſcriptis obtenta, dilectorum filiorum Inquiſitorum hæreticæ pravitatis, in iis locis, in quibus fuerint, ubi verò non fuerint, Ordinariorum locorum licentia. Alioquin ſi abſque hujuſmodi licentia, dictum Miſſale quacumque forma, de cætero ipſi imprimere, aut Bibliopolæ vendere præſumpſerint, Typographi & Bibliopolæ extra Statum noſtrum Eccleſiaſticum exiſtentes, excommunicationis latæ ſententiæ, à qua niſi à Romano Pontifice, præterquàm in mortis Articulo conſtituti, abſolvi nequeant, in Alma verò Urbe, ac reliquo Statu Eccleſiaſtico commorantes, quingentorum ducatorum auri de Camera ac amiſſionis librorum & typorum omnium Cameræ prædictæ applicandorum pœnas, abſque alia declaratione irremiſſibiliter incurrant eo ipſo.

Aliorum uſum prohibet.

§. 6. Et nihilominus eorumdem Miſſalium per eos de cætero abſque hujuſmodi licentia imprimendorum aut vendendorum uſum ubique locorum & gentium, ſub eiſdem pœnis perpetuo interdicimus & prohibemus.

Licentiarum prædictarum formam præſcribit.

§. 7. Ipſi autem Inquiſitores ſeu Ordinarii locorum, antequàm hujuſmodi licentiam concedant, Miſſalia ab ipſis Typographis imprimenda, & poſtquàm impreſſa fuerint, cum hoc Miſſali, auctoritate noſtra recognito & nunc impreſſo, diligentiſſimè conferant, nec in illis aliquid addi vel detrahi permittant, nec in præmiſſis prætextu incuriæ Typographorum, aut non factæ per correctores vel alios ab ipſis forſan deputandos diligentiæ, ſe aliquo modo excuſare, quodque in intrà ſcriptas pœnas non incurrerint allegare valeant, & in ipſa licentia originali de collatione facta, & quòd omninò concordent, manu propria atteſtentur, cujus licentiæ copia initio, vel in calce cujuſque Miſſalis ſemper imprimatur, Quòd ſi ſecùs fecerint, Inquiſitores videlicèt, privationis ſuorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa & alia in poſterùm obtinenda. Antiſtites autem & Ordinarii locorum, ſuſpenſionis à divinis, ac interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ, eorum verò Vicarii privationis ſimiliter officiorum & beneficiorum ſuorum & inhabilitatis ad illa, & alia in poſterum obtinenda, ac prætereà excommunicationis, abſque alia declaratione, ut præfertur, pœnas incurrant eo ipſo.

Permiſſio Miſſalium jam impreſſorum &c.

§. 8. Cæterùm, pauperum Eccleſiarum, Clericorum & perſonarum Eccleſiaſticarum ac Typographorum & Bibliopolarum quorumcumque indemnitatis, ex benignitate Apoſtolica rationem habentes, eiſdem Miſſalia hactenùs impreſſa penes ſe habentibus, iis duntaxat exceptis, quæ auctoritate noſtra, ut ſuprà dictum eſt, interdicta & abrogata fuerunt, ut ea retinere & illis uti, eaque vendere reſpectivè poſſint, ſimiliter permittimus & indulgemus.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obſtantibus licentiis, indultis & privilegiis quibuſcunque Typographis hactenùs per nos, ſeu Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros Miſſale prædictum Pii V. imprimendi conceſſis, quæ per præſentes expreſsè revocamus, & revocata eſſe volumus, necnon conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis generalibus vel ſpecialibus in contrarium præmiſſorum quomodocunque conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & expreſſa mentio habenda eſſet, tenores hujuſmodi præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Fides tranſumptorum

§. 10. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. A. 13 die 7. Julii

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die ſeptima Julii, 1604. Pontificatûs noſtri Anno 13.

CIX.

Fratribus Ordinis Cruciferorum, ambitus dignitatum & officiorum ejus interdicitur.

De his Fratribus notavi ſuprà in conſtitutione 1. Urbani III. Cùm Anteceſſor, fol. 47. lib. 1. Tom. I.

Edita A. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium.

QUoniam nemo debet ſibi aſſumere honorem, niſi vocatus à Deo tanquàm Aaron, & à regularis vitæ inſtituto valdè alienum eſt, ut religioſi viri, quos honorum & dignitatum gradus, ſanctitate vitæ ac aliis religioſis virtutibus potiùs promereri, quàm appetere, eoſque gradus, cùm ad eos aſſumuntur, obedienter ſuſcipere, ſuſceptoſque humiliter adminiſtrare decet, mendicatis ſæcularium præſertim perſonarum ſtudiis ad eos aditum patefacere contendant, unde magna in Eccleſia Dei pernicies adferri ſolet, Nos, qui pro muneris noſtri debito, in hoc potiſſimùm laborare non deſiſtimus, ut Eccleſiaſtica regulariſque diſciplina pri-

ſtino candori reſtituatur, huic malo opportunum remedium adhibendum cenſuimus.

Cauſa hujus prohibitionis.

§. 1. Cùm itaque, ſicut accepimus, quidam in Ordine Congregationis Cinciſerorum, profeſſionis & regulæ, quam profeſſi ſunt, penitùs immemores, nimiaque dignitatum & officiorum Eccleſiaſticorum in dicta Congregatione conſequendorum ambitione ducti, pro iis conſequendis, Eccleſiaſticorum & ſæcularium Principum ſtudia requirant, & à Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, aliiſque Prælatis commendatitias literas, aliòſque favores & gratias prooptereà exſpectant, quibus adjuti, quos ipſi ex ſe promeruiſſe minimè confidunt, gradus & dignitates in eadem Congregatione conſequi valeant, ſicque ejuſdem Congregationis quietem non ſine animarum ſuarum periculo perturbant.

Favores extrà religionem non requirendi.

§. 2. Nos malum hoc ab eodem Ordine & Congregatione, cujus proſperum regimen & incrementū ad Eccleſiæ ſanctæ utilitatem ſinceris exoptamus affectibus, pro noſtra Paſtorali ſollicitudine propellere ſummoperè cupientes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine eos omnes, & ſingulos fratres dicti Ordinis & Congregationis cujuſcumque ſtatus, gradûs, conditionis, præeminentiæ, qualitatis & dignitatis exiſtentes, qui de cætero ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones & alia officia dicti Ordinis & Congregationis aſſequenda intenti, ad Principum & Prælatorum, ac aliarum quarumcunque perſonarum tàm ſæcularium quàm Eccleſiaſticarum de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, etiam Cardinalatûs honore, ac quacunque ſæculari dignitate & excellentia, etiam Imperiali, Regali & Ducali fulgentium, favores recurrerint,

Pœna eorum, qui favoribus uſi ſunt etiam non requiſitis.

§. 3. Vel etiam pactis, pollicitationibus, aliiſque viis directè vel indirectè, palam vel occultè ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, & alia officia prædicta obtinenda aſpiraverint, vel aliàs minùs legitimis & honeſtis rationibus ea obtinere quæſiverint, aut etiam ſponté oblatis, & minimè conquiſitis uſi fuerint, illorumque complices & fautores ad quaſcunque Prælaturas, dignitates & officia, graduſque, honores, adminiſtrationes & munera in ipſa Congregatione obtinenda perpetuò inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, adminiſtrationibus, functionibus & officiis hujuſmodi eo ipſo privamus, ac privatos voce tàm activa, quàm paſſiva carere decernimus & declaramus.

Pœna eorum, qui pro favoribus aliquos ad dignitates & officia admittunt.

§. 4. Atque in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, omnibus dicti Ordinis & Congregationis, etiam Priori Generali, præſentibus & futuris, præcipimus, diſtricteque mandamus, ne quempiam ullo tempore precibus, literis vel favoribus adducti, vel aliàs ad inſtantiam ſeu requiſitionem vel contemplationem Principum vel Prælatorum, aut aliorum quorumcunque, tam ſæcularium quàm Eccleſiaſticorum, extra dictum gremium exiſtentium, etiam Cardinalium, Imperatoris Regum, Ducum, ad cujuſvis generis, Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & officia prædictæ Congregationis promovere, vel pœnas aliquas remittere audeant vel præſumant.

Electio & ex favoribus invalida.

§. 5. Decernentes electiones & promotiones ad Monaſteria, ſeu Prioratus, vel officia dicti Ordinis & Congregationis contrà præſentium diſpoſitionem, quod abſit quandocunque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorsùs invalidaſque fore & eſſe, nulliſque viribus ſubſiſtere: Ac omnes & ſingulos in præmiſſis delinquentes nulla alia monitione præcedente, & abſque proceſſu deſuper habendo, ſententias & pœnas præmiſſas irremiſſibiliter eo ipſo incurrere, & ad illos ſententias & pœnas præmiſſas damnabiliter incurriſſe legitimè probandum, & omninò convincendum, ſolas præmiſſarum perſonarum inſtantias, preces & favores etiam oretenus porrectas, plenam, indubiam & ſufficientem in judicio & extra fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri.

Clauſula ſublata, &c.

§. 6. Et ita per quoſcunque Judices & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinales ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum quoque & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſula cōtrariorum abrogatoria.

§. 7. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis ac in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac Ordinis & Congregationis hujuſmodi juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſse derogamus, aliiſque contrariis quibuſcunque: Aut ſi prædictis Fratribus, vel quibuſvis aliis communiter, vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Juſſio hanc Bullam publicandi in Capitulo, ejuſque tranſumptis credendi.

§. 8. Ut autem harum literarum notitia ad omnes dicti Ordinis Congregationis Fratres faciliùs deveniat, Volumus illas in Generali Capitulo dictæ Congregationis publicè legi, illaſque in dicto Capitulo lectas ſic arctare, ac ſi legitimè unicuique intimatæ fuiſſent, illarumque exemplia etiam impreſſis manu Scribæ dicti Capituli vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Prioris Generalis ipſius Congregationis vel alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eandem prorsùs fidem haberi, quæ præſentibus haberetur, ſi eædem exhiberentur.

D. P. A. 23. die 23. Julii.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſima tertia Julii, 1604. Pontificatûs noſtri Anno decimo tertio.

CX.

Quòd Fratres Ordinis B. MARIÆ de Monte Carmelo non ad Tribunalia ſæcularia, ſed ad Priorem generalem, vel Protectorem Ordinis, aut ad ſummum Pontificem recurrere poſſint.

Multa de hoc Ordine notavi ſuprà in Conſtitut. 8. Honorii III. Ut vivendi. lib. 1. ibi videas in Tom. I. fol. 70.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1604.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QUoniam Noſtro Paſtorali potiſſimùm incumbit Officio, ut ea, quæ per Regulares perſonas contra eorum regularia inſtituta temerè attentantur, quantùm nobis ex Alto conceditur, opportunis remediis compeſcamus & amoveamus.

Cauſa hujus prohibitionis.

§. 1. Proindè, quia nuper à dilecto filio Magiſtro Henrico Silvio Henrico, Priore Generali Ordinis B. MARIÆ de Monte Carmelo, non ſine animi noſtri moleſtia referente accepimus, quòd nonnullæ dicti Ordinis etiam utriuſque Sexûs Regulares perſonæ, Dei timore poſtpoſito, & ſuæ profeſſionis immemores, ut in eorum malefactis & inobedientia ſe diutiùs confoveant, ab iis, quæ per Prælatos ejuſdem Ordinis & Priores Provinciales,

& alios

& alios Superiores ab ipſo Priore Generali pro tempore deputatos, acta ſunt & decreta, ad Tribunalia ſæcularia appellare, & ad ea temerè confugere conſueverunt, in non modicam juriſdictionis ipſorum Superiorum læſionem, & regularis inſtituti alterationem ac ſcandalum plurimorum.

Prohibitio de qua in rubrica.

§. 2. Nos præmiſſis obviare volentes, univerſis & ſingulis dicti Ordinis utriuſque Sexûs Regularibus perſonis, cujuſcunque dignitatis, ſtatûs, gradûs & conditionis exiſtētibus, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium præcipimus & mandamus, eiſque ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, à qua non niſi à nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquàm in mortis articulo abſolvi poſſint, necnon privationis perpetuæ officiorum per eos obtentorum, ac inhabilitatis ad illa, & alia quæcumque dicti Ordinis officia exercenda, ac vocis tàm activæ, quàm paſſivæ, eo ipſo abſque alia declaratione incurrendis pœnis, diſtrictiùs inhibemus, ne ad ipſa Tribunalia ſæcularia quovis prætextu, aut quæſito colore appellare, vel ad illa confugere, aut ea propterea quoquo modo adire audeant, vel præſumant. Sed ſi ſe à Prælatis gravari prætendant, ad Priorem Generalem ipſius Ordinis, ſeu illius Protectorem, aut Viceprotectorem in Romana Curia, vel ad nos ſive Romanum Pontificem, pro tempore exiſtentem, ſupremum in Eccleſia Dei Judicem, ſicut antiquitùs ſemper facere conſueverunt, recurſum habeant, unde illis brevi manu juſtitia adminiſtrabitur.

Contravenientium pœna.

§. 3. Volentes, & ita declarantes, quòd nedum dicti Ordinis regulares perſonæ contrafacientes, verùm etiam eorum quomodolibet directè, vel indirectè, fautores & conſultores, eaſdem pœnas eo ipſo omninò incurrant. Decernentes irritum & inane, quicquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, ac literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ad effectum præſentium ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 7. Volumus autem ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. A. 13. die 20. Sept.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 20. Septembris, 1604. Pontificatûs noſtri Anno 13.

CXI.

Ne quis in Italia habitum externum, ſimilem ei quem geſtant Fratres Reformati, ſeu Diſcalceati Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, deferat. Et nemo ex ipſis ad alium Ordinem quàm Carthuſianorum tranſeat.

De toto Ordin. Eremitarum notavi ſuprà in Tomo 1. in conſt. 6. Alexandri IV. Licet, *fol. 110. lib. 1. Et Novitiis Reformatis recipiendis, vide ſuprà in conſt. 63. Decet, in hoc Tomo 3.*

Edita A. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis officii ratio poſtulat, ut Religioſorum, maximè ſtrictioris obſervantiæ quieti, profectui, bonoque nomini indefeſſè conſulamus.

Cauſa hujus prohibitionis.

§. 1. Cùm igitur ſicut accepimus, habitu quo dilecti filii Religioſi Congregationis S. Auguſtini Reformatorum, ſeu Diſcalceatorum nuncupati utuntur, plures extrà eam induti, confuſionem, & alicui etiam ſcandalum in præjudicium prædictæ Congregationis generent.

Prohibitio de qua in rubrica.

§. 2. Nos ut hæc & alia inconvenientia omninò evitentur, opportunè providere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, diſtrictè præcipimus, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub excommunicationis majoris latæ ſententiæ pœna ipſo facto incurrenda, ne quis in Italia habitum externum tàm in materia, quàm in forma ſimilem (ita ut ex prædictis diſcalceatis exiſtimari poſſit) geſtare præſumat, niſi prædictæ Congregationis membrum actualiter exiſtat, aut à Congregatione Galliæ, aut Hiſpaniæ pro negotiis gerendis huc adveniat.

Pœna contravenientis dictæ prohibitioni.

§. 3. Quòd ſi quis ſcienter vel ignoranter ſecùs fecerit, illum à quolibet prædictæ Congregationis Religioſo habitu, & ſandalis privari poſſe decernimus ac illos Congregationis prædictæ uſui ex nunc appropriamus.

Executorum Bullæ deputatio.

§. 4. Quocircà venerabilibus fratribus Archiepiſcopis, Epiſcopis & aliis locorum Ordinariis, eorumque Vicariis in ſpiritualibus generalibus, per præſentes committimus, & mandamus, quatenùs quilibet eorum, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Religioſorum dictæ Congregationis, aut cujuſlibet eorum fuerit requiſitus, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſolemniter publicans, ac prædictis Religioſis, dictæ Congregationis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens, faciat auctoritate noſtra illas in ejus quiſque Civitate & Diœceſi inviolatè obſervari. Contradictores quoſcumque per cenſuras, & pœnas prædictas, aliaque opportuna juris & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Prohibitio tranſeundi ad alium Ordinem quàm Carthuſianorum.

§. 5. Præterea ſub eiſdem cenſuris, & pœnis præcipimus, quod nullus prædictæ Congregationis profeſſus in aliqua alia Provincia aut Congregatione Ordinis S. Auguſtini, aut cujuſvis alterius religionis, præterquàm Carthuſianorum, abſque noſtra, & Sedis Apoſtolicæ, aut Superintendentis licentia recipiatur, & ſi receptus fuerit, ſtatim prædictæ Congregationi reſtituatur.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Fides tranſumptorum.

§. 7. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 13. die 25. Sept.

Datum Tuſculi ſub annulo Piſcatoris die 25. Septembris, 1604. Pontificatus noſtri Anno 13.

Approbatio Statutorum, editorum ab Ordine Fratrum B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, ad reformationem ipſius Ordinis.

Hujus Ordinis Inſtitutionem habes ſuprà in Tom. 1. in conſtit. 9. Greg. IX. Devotionis, fol. 78. lib. 1. ubi planè notavi.

Edita An. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem, ea quæ pro Religioſorum quorumlibet ſtatu proſperè dirigendo providè ſtatuta, & ordinata ſunt, ut inviolatè obſerventur, Apoſtolicæ firmitatis robore communire, prout in Domino ſalubriter conſpicit expedire.

Provinciarum partitio, & novarum erectio.

§. 1. Expoſitum ſiquidem nobis nuper fuit pro parte dilecti filii Bernardi de Vargas Procuratoris Generalis Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptio-

nis

Digitized by Google

ctio facta fuit in Capitulo generali.

nis Captivorum, nomine etiam dilecti Filii Alphonſi de Monroy, Magiſtri Generalis dicti Ordinis & infra ſcriptarum Provinciarum, quòd in Capitulo Provinciali dicti Ordinis in Oppido del Olivar Cæſarauguſt. Diœceſis die 10. Junii Anno 1603. celebrato, vigore noſtrarum literarum in forma Brevis ſub datum die 4. Martii ejuſdem anni expeditarum, Provincia Aragoniæ dicti Ordinis de conſenſu vocalium in tres partes diviſa fuit. Ex quatuor verò Regnis Hiſpaniæ, videlicet Aragoniæ, Valentiæ, Navarræ, ac Principatus Cathaloniæ, duæ Provinciæ factæ fuerunt, altera Provincia Valentiæ, cui ſubjecta fuerunt Monaſteria ejuſdem Regni, necnon Monaſteria Tortoſæ, Tarraconæ, Teruel, Sarion, Majoricæ, & Oram cum ſuis attinentiis, & juriſdictionibus, altera Provincia Aragoniæ cui ſubjacerent Monaſteria ejuſdem Regni, & Navarræ, & Principatus Cathaloniæ.

Statutaque ibidem firmata pro illarum ſalubri directione & Gubernio.

§. 2. Et ulteriùs pro ſalubri ejuſdem Ordinis, & dictarum Provinciarum, ac etiam Provinciæ Italiæ, cujus tertia Provincia fieri debebat, quod quamprimùm executioni demandabitur, directione ac proſpero regimine, nulla ſtatuta, Conſtitutiones, & ordinationes per Religioſos dicti Ordinis perpetuò obſervanda, condita, & conditæ fuerunt tenoris ſequentis, videlicet.

Quod in Miſſis oratio pro Papa & Sede Apoſt. & in orationibus particularibus commemoratio pro eodem fiat.

§. 3. Primò fuit præceptum in virtute ſanctæ obedientiæ, quòd ultra communia, & particularia ſuffragia, & orationes præcepta à Conſtitutionibus Ordinis, deinceps pro fœlici ſtatu Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ cantetur, ſeu dicatur oratio pro Papa in Miſſis, tàm cantatis quàm planis pro fœlici Statu Sanctitatis Suæ, ac pro conſervatione & augmento ſuæ ſanctæ Sedis quoties non contrariabitur Rubricis Miſſalis Romani, & in orationibus particularibus, & ſecretis omnes Religioſi eandem faciant commemorationem.

Choroque aſſiſtant Commendatores legitimè non impediti, Oratioque mentalis non omittatur.

§. 4. Quòd Commendatores tàm in celebratione Miſſarum, quàm in recitatione divini officii in Choro maximam adhibeant diligentiam, & punctualitatem, ut omnes legitimo impedimento non impediti aſſiſtant, & quod nunquam omittatur oratio mentalis, & quòd in omnibus Monaſteriis (ſi commodè fieri poteſt) Miſſa quotidiè cantetur.

Legata pia & ſuffragia impleantur.

§. 5. Fuit præceptum, quòd maxima adhibeatur diligentia, ut adimpleantur legata pia benefactorum, & ſuffragia pro Defunctis.

Fratres ſinguli pro Fratre decedente, Fratre ſuæ Provinciæ, celebrent Miſſas, & Monaſteria illas cantent.

§. 6. Ac etiam quòd decedente aliquo Religioſo, teneantur omnes Religioſi Sacerdotes ſuæ Provinciæ, ſequenti die, poſtquàm habuerint notitiam obitus illius celebrare unam Miſſam planam, pro illius anima, & Monaſteria ſingula ſingulas cantent Miſſas, niſi ratione diei debeat transferri, dummodò non omittatur.

Privilegia contra conſtitutiones Ordinis non concedantur, & conceſſa nulla ſint.

§. 7. Fuit præceptum in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub pœna excommunicationis majoris, quòd nullus Religioſus poſſit uti aliquo privilegio à quovis dicti Ordinis Superiore ſibi conceſſo, nec in futurum concedi à quoquam poſſit contra dicti Ordinis Conſtitutiones; quòd ſi concedatur ex nunc nullius roboris eſſe cenſeatur, ac eo utentes eiſdem pœnis ſubjiciantur.

Licentia exeundi extrà Civitatem, & extra Monaſteria quando & quomodo danda.

§. 8. Fuit præceptum Commendatoribus, quòd non poſſent ſuis ſubditis dare licentiam exeundi extrà Civitatem ultrà quatuor dies, & non niſi ex rationabili, & honeſta cauſa, & quàm rariùs poſſit; & quando ex aliqua neceſſitate, & urgenti cauſa concedenda eſſet licentia alicui non niſi à Provinciali concedatur, cujus conſcientia fuit onerata, ne ſine juſta, & honeſta cauſa hujuſmodi licentias impartiatur; ſed ſi caſus advenerit ita præciſus, ut non poſſit de facili haberi recurſus ad Provincialem, & in mora eſſet periculum, tunc Commendator Monaſterii de Conſilio Conſiliariorum licentiam concedere poſſit, tranſmittendo Provinciali ſtatim copiam informationis, & cauſæ, propter quam fuit motus cum ipſorum Conſiliatiorum Conſilio ad eam concedendam. Circa verò licentias exeundi à Monaſterio ad Civitatem, fuit onerata conſcientia Prælatorum, ne de facili illas concedant, ſed ſolum ex neceſſitate.

Pernoctare in domibus ſecularium, quando permittendum ſit.

§. 9. Quòd nullus Prælatus ſub pœna ſuſpenſionis ſui officii per duos menſes, permittat, ut aliquis Fratrum, tàm Conventualium, quàm non Conventualium, extrà Monaſterium poſſit in Domibus ſæcularium pernoctare, etiam quòd ejus eſſent conſanguinei, aut parentes, niſi de licentia ſpeciali Generalis Magiſtri, aut ſaltem Provincialis; excepto caſu in quo ad infirmos in extremis laborantes vocarentur, & tunc non niſi aſſociati remanere ibi poſſint.

Novitii non recipiantur ad habitum, ſi qualitates requiſitas non habent. Nec exeant Novitiatum pro alteri inſerviendo.

§. 10. Quòd Prælati, ſub pœna ſuſpenſionis ſuorum officiorum per ſex menſes, non poſſint nec valeant recipere aliquem ad habitum Religionis, niſi habeat requiſitas à Conſtitutionibus qualitates & Conditiones, ac ſub eiſdem pœnis fuit præceptum, ne Commendatores, vel Novitiorum Magiſtri permittant, quòd aliquis Novitiorum exeat Novitiatum ad inſerviendum Commendatori, vel alicui Fratri quacumque dignitate, aut officio inſignito.

Et durante anno probationis, non ſcientiis, ſed ediſcendis eſſentialibus & ceremonialibus Ordinis incumbant.

§. 11. Quòd Novitii durante anno probationis, non poſſint ad ſcientias incumbere, ſed ſolùm ediſcere res eſſentiales, ac ceremonias Ordinis,

Dormitorium ſeparatum habeat.

§. 12. Quòd Novitii habeant ſeparatum Dormitorium ab illo Profeſſorum, ubi ſinguli ſingulos habeant lector.

Fratres non exponantur ad Ordines, ſi non ſint idonei.

§. 13. Quòd Commendatores non poſſent exponere aliquem Fratrem ad ordines ſuſcipiendos, niſi priùs ſibi conſtiterit per diligens examen, quòd ſit habilis & idoneus, quoad mores, vitam & ſufficientiam, quòd examen Commendator cum voto Fratrum Conventualium facere debeat ac tranſmittere Provinciali, qui conſiderare debeat attentè, an omnes qualitates requiſitæ concurrant, & tunc & non aliter licentiam concedere poſſit.

Malè promoti, ad triremes condemnandi ſunt.

§. 14. Si autem aliquis, quod Deus avertat, ſine legitima Prælatorum licentia Ordines ſuſcipere fuerit anſus, ultrà pœnas Canonum, ſi talis Frater clericus fuerit, ad triremes per triennium condamnetur, ſi verò converſus per ſexennium; hanc autem pœnam Generalis Magiſter, Provinciales, vel eorum Viceſgerentes executioni non demandantes, ſint ſuſpenſi à divinis in utroque foro.

Prælatus non abſit à Commenda, abſque licentia.

§. 15. Quòd nullus Prælatus poſſit abeſſe à ſua Commenda per aliquod ſpatium notabile temporis, niſi ex ſpeciali licentia Provincialis, cujus conſciencia fuit onerata, ne de facili hujuſmodi licentias concedat, niſi ex cauſa urgenti & neceſſitate, & tunc non excedat terminum duorum menſium, quapropter fuit declaratum, quòd ſi Commendator ultra 60. dies abfuerit à ſua Commenda, quamvis pro ſervitio Provinciæ, aut ſui Conventus, ipſo jure ejus Commenda vacet abſque alia declaratione, & tunc Provincialis in ea novum Commendatorem præficiat, niſi ad Generalem Magiſtrum, juxta Conſtitutiones Ordinis hujuſmodi proviſio ſpectaret.

Qui ad Præſentaturam exponendi ſint.

§. 16. Quòd nemo ad Præſentaturam exponi poſſet, qui non legerit ultra tres annos Logicam ac Philoſophiam duos alios annos Theologiæ ſcholaſticæ aſſiſtendo conferentiis, & aliis actibus, ſicut de Magiſtris dicetur, & qui ſaltem 33. ætatis ſuæ annum compleverit, quòd docere debeat per fidem Baptiſmi.

Ad Magiſterium qui aſſumendi.

§. 17. Quòd nullus poſſit in Magiſtrum aſſumi, qui non legerit quotidie unam lectionem Theologiæ ſcholaſticæ per ſpatium ſex annorum poſtquàm fuerit confirmatus in præſentatura, & quòd de ſero ſemper adfuerit conferentiis, aut præſidendo, aut replicando, & unoquoque anno præſederit alicui actui publico, ſeu publicis diſputationibus, ita & taliter, quòd ſi fuerint tres Lectores, primus in principio anni, ſecundus in medio, & tertius

in fine

in fine præſideat, poſſint tamen dicti Lectores, ſi prædictorum aliquid omiſerunt, ſine licentia Commendatoris (cujus conſcientia oneratur, ne abſque cauſa cum eis diſpenſet) ſupplern in primo vel ſequentibus annis, nec propterea adſeribatur in numero Magiſtrorum, niſi 40. ætatis ſuæ annum compleverit, quòd per fidem Baptiſmi docere debeat, fuir declaratum, ſuprà dictas qualitares in Magiſtria & Præſenatis requiſitas, ſolùm extendi ad eos, qui poſt confirmationem harum Conſtitut. legere incipient.

Provinciales non privent vocales, ſed capiant informationes in Capitulo diſcutiendas.

§. 18. Quòd Provinciales antè celebrationem Capituli Provincialis per duos menſes, non poſſint Commendatores, nec alios vocales in dicto Capitulo Provinciali vocem habentes privare, ſed ſolùm de eorum delictis inquirere & facere informationem in ſeriptis; ad hoc, ut in dicto Capitulo examinentur, & rei caſtigentur.

Largitiones factæ pro redemptione ad alios uſus non applicentur.

§. 19. Quòd eleemoſynæ & bona pro Redemptione captivorum à fidelibus largita & largienda non poſſint ad alios uſus applicari, quàm ad redimendos captivos, neque ex pecuniis hujuſmodi poſſit emi equus aut mulus, niſi pro quærentibus & procurantibus dictam eleemoſynam, quæ animalia ad uſum Conventûs deſervire non debeant, niſi Conventus tertiam partem pretii illorum exburſaverit.

Veſtimenta profana, & contra Conſtitutiones non geſtentur.

§. 20. Quòd Fratres non poſſint geſtare ullo unquam tempore profana veſtimenta, & contrà dicti Ordinis Conſtitutiones, ſub pœna recluſionis duorum menſium pro una vice, & pro ſecunda & tertia ſex menſium, quorum duo ſint gravioris culpæ, quam pœnam Provinciales in ſuis Provinciis, & Commendatores in ſuis commendis executioni demandabunt ſine remiſſione.

Alienationes hæreditatum Monaſteriorum abſque licentia Generalis fieri nequeant, itidemque cenſus impoſitiones.

§. 21. Fuit præceptum ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ, & privationis activæ & paſſivæ vocis per ſex annos, ac ſuſpenſionis exercitii Sanctorum Sacramentorum, quòd totum in foro exteriori obliget & liget, quòd nullus Superior Monaſterii poſſit alienare aut expendere legitimas, aut hæreditates Monaſteriorum ſine expreſſa licentia in ſeriptis Magiſtri Generalis, nec ſufficiat Provincialis; quod ſi ſecùs factum fuerit, Superior Conventûs delinquens ipſo facto ſit privatus, & ſubditi illius poſſint ab eo auferre obedientiam, & illam dare Vicario, vel antiquiori Monaſterii: Ac ſub eiſdem pœnis fuit præceptum, ne novi cenſus ſine licentia Generalis Magiſtri ſuper bonis Monaſterii fundarentur.

Expenſaſq; faciendi, & computa ſolidandi forma, quæ ſit.

§. 22. Quòd nullus Commendator, ſub pœna obedientiæ & privationis officii, ac vocis activæ & paſſivæ per tres annos, poſſit ullo prætextu ſolus expendere, vel etiam recipere aliquid ad Monaſterium pertinens ſine præſentia vel ſcientia Depoſitariorum, quòd ſi Depoſitarii abeſſent, tunc teneatur vocare aliquem ex ſenioribus; & ſub eiſdem pœnis fuit præceptum, ne Commandator per ſcriptum ſolum faciat computum, nec etiam Procuratori aſſociatus ſed hoc computum fiat publicè ad ſonum campanæ, ita ut poſſint omnes, quotquot voluerint, adeſſe, ſed neceſſariò aſſiſtere debeant Commendator, Depoſitarii, Sacriſta, Procurator & Expenditor, vel eorum major pars, qui ſub pœna excommunicationis majoris non permittere debent, quòd expenſæ confusè adnotentur, ſed diſtinctè ſcribantur, tàm res emptæ, quàm receptæ, exprimendo nomina perſonarum, à quibus ſuprà dictæ res emptæ vel receptæ fuerunt, & ſub eiſdem pœnis præcipitur Depoſitariis, ne in libris computorum apponant, vel apponi permittant, ſeu ſcribi aliquid, quod realiter & verè coram ipſis non fuerit enumeratum & conſignatum, & in capſa depoſiti repoſitum, & fuit onerata conſcientia Commendatoris, quòd conetur quotidiè facere computum horis & tempore magis opportunis & commodis.

Eleemoſynæ Miſſarum non expendantur, antequam illæ celebratæ ſint. Et ad alium Conventum unitum transferantur abſque licentia Provincialis

§. 23. Inſuper fuit præceptum ſub pœnæ excommunicationis majoris latæ ſententiæ & privationis officii, quòd nullo modo poſſint Commendatores pecunias pro Miſſis celebrandis largitas è capſa communi depoſiti extrahere, niſi priùs ſibi conſtiterit, ſatisfactum fuiſſe obligationi, & Miſſas fuiſſe celebratas, nec poſſint dictæ Miſſarum eleemoſynæ de uno Conventu ad alium transferri ſine licentia expreſſa in ſcriptis Provincialis ad minus.

Expenſæ pro viſitationib. quæ Provinciali & ſocio ſubminiſtrandæ.

§. 24. Quòd Provinciali non detur ultrà quatuor julios, ſeu regales quotidiè pro ſuis ac ſocii expenſis commorando vel viſitando aliquod Monaſterium.

Frater diſcedens è Monaſterio libros tantùm auferre poſſit.

§. 25. Fuit præceptum, quòd nullus Frater poſſit diſcedendo ab aliquo Monaſterio ſecum deferre, niſi ſolùm libros, quos habebit, imagines, & habitus ad ipſius uſum, reliqua verò, videlicet ſedilia, lectum, ſcabella & alia hujuſmodi relinquere debet ad uſum Conventus, à quo diſceſſerit, ſi autem ad idem Monaſterium redire contigerit, poterit tunc Commendator eidem fratri magis ſuprà dicta, quàm alteri ad uſum conſignare.

Commendatores non poſſint etiam mutuò recipere depoſita Fratrum.

§. 26. Fuit præceptum ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ, quòd nullus Commendator poſſit accipere pecunias, quas Religioſi ſui Monaſterii in communi capſa depoſiti habent, nec ab eis mutuò petere.

Bona unius Provinciæ ad aliam non transferantur.

§. 27. Fuit præceptum juxtà Breve Sanctiſſimi Domini Noſtri Clementis Papæ Octavi, ſub datum Romæ, die 19. Januarii 1601. ne bona unius Provinciæ poſſint ad aliam transferri, ſub pœnis etiam in dicto Brevi contentis.

Bona Fratrum pertineant ad Monaſterium, cujus ſunt filii.

§. 28. Et quòd bona ob mortem alicujus Fratris pertineant ad Monaſterium, cujus erat filius, & non ad Conventum, in quo emiſerat profeſſionem, ubicunque deceſſerit, & propterea profeſſio ubicunque emittatur, intelligatur emiſſa ad favorem Monaſterii, cujus erat filius.

Diſciplinæ communes Fratrum 4. & 5. feria.

§. 29. Fuit præceptum omnibus Fratribus, quòd quartis & quintis Feriis Quadrageſimæ de ſero debeant convenire in Choro, & ibi communem facere diſciplinam.

Commendatores negligentes non iterùm eligantur.

§. 30. Fuit præceptum in virtute ſanctæ obedientiæ Provincialibus & aliis Superioribus, ad quos de jure ſpectat, quòd nullo modo poſſint tranſacto triennio Commendatorem iterùm de alia commenda providere in ſequenti triennio, niſi Monaſterium, cujus erat Commendator, reliquerit honeſtè reparatum, & notabiliter melioratum ac proviſum de neceſſariis ſecundùm vires Monaſterii uſque ad proximam futuram meſſem.

Inter Redemptores Aragoniæ, & Valentiæ nulla ſit Superioritas.

§. 31. Fuit ſtatutum, quòd Redemptores Provinciarum Aragoniæ & Valentiæ, dum ad redimendos captivos proficiſcuntur, ſimul eant, nec aliqua inter eos ſit ſuperioritas, ſed unuſquiſque ſuum librum deferat, ubi adnotabit, omnia ad redemptionis munus pertinentia, ſicut redemptores Provinciarum Caſtellæ & Bæticæ faciunt.

Prior Barchinonæ quis eligendus.

§. 32. Fuit ſtatutum, quòd in Monaſterio Barchinonenſi, quod caput totius Ordinis eſt, non eligeretur in Priorem, niſi Religioſus Magiſterii dignitate vel ad minus præſentatura inſignitus, electio autem aliter facta ex nunc nullius valoris declarabitur.

In Provincia Aragoniæ alternativa in eligendo Provinciali ſervetur.

§. 33. Fuit ſtatutum, quòd in Provincia Aragoniæ circà electionem Provincialis ſervaretur alternativa, ita & taliter, quòd una vice Provincialis ſit ex Cathalonia, & alia vice ex Regno Aragoniæ & Navarræ, dummodò reperiretur perſona habilis, & requiſita habens ad officium Provincialis exercendum.

Magiſtri & Præſentati de novo creati ſunt pro ſufficenti numero vocalium ad eligendos Provinciales.

§. 34. Cauſa & occaſione ſuprà dictæ diviſionis & erectionis harum novarum Provinciarum neceſſe fuit aliquos Magiſtros & Præſentatos de novo creare, ut in electione Provincialium adeſſet ſufficiens numerus vocalium, ſupplendo in eis aliquas requiſitas qualitates, & pro Provincia Aragoniæ fuerunt creati ſequentes.

§. 35. Pro

Magiſter & Præſentati Aragoniæ hi ſunt.

§. 35. Pro Provincia Aragoniæ fuit in Magiſtrum electus Frater Joannes de Caſanova, ad Præſentaturam Frarer Laurentius Altava, Frater Joannes Navarro. Fr. Leonardus Spino, Fr. Michael Ortiz de Sada, Fr. Hieronymus de Rojas, Fr. Joannes Deſaviraque, Fr. Mareus Ruiz, Fr. Didacus de Pampelona, Fr. Martinus de Spinal, Fr. Dominicus de Suaviaga, Fr. Joannes Pardo de la Caſta, Fr. Thomas Vaſquez, Fr. Paulus Ferriol, Fr. Matthæua Llaneras, poſt boa præſentatos fuit nominarus in Præſentatum de unanimi conſenſu, Fr. Stephanus Rodrignez tanquàm idoneus.

Præſentati pro Valentiæ Provincia hi ſunt.

§. 36. Pro Valentiæ Provincia fuerunt nominati in Præſentatos Fr. Miehael Selma, Fr. Hieronymus Campos, Fr. Jacobus Torner, Fr. Nicolaus Sancho, Fr. Gaſpar Fito, Fr. Joannes Ribera, Fr. Andreas Valleſter. Fr. Antoniua Vidal, Fr. Auguſtinus Spinoſa.

Prior Ordinis prædictorum confirmationem petit à Papa.

§. 37. Cùm autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat prædictus Bernardus Procurator cupiat pro majori ſtatutorum & ordinationum hujuſmodi ſubſiſtentia, illia Apoſtolicæ noſtræ confirmationis robur accedere. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui ex voto Congregationis Regularium ea confirmat.

§. 38. Nos igitur dicti Ordinis pro noſtra paſtorali ſollicitudine, quantum eum Domino poſſumus, proſpicere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ex voto Venerabilium Fratrum noſtrorum, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ſuper conſultationibus & negotiis Epiſcoporum & Regulariũ deputatorum, quibus ſtatuta & ordinationes hujuſmodi videnda & examinanda, ac nobis referenda commiſimua, prædicta ſtatuta, conſtitutiones & ordinationes, ut præfertur inſerta, & inſertas auctoritate Apoſtolica tenore præſentiũ perpetuò confirmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos, tàm juris quàm facti defectus, ſi qui in eiſdem intervenerint, ſupplemus, ac in prædictis Provinciis & Ordine à Superioribus & Fratribua univerſis ejuſdem Ordinis, prout quempiam eorum concernunt, perpetuò inviolabiliter obſervari debere ſtatuimus & ordinamus.

Obſervantia illorum præcipitur.

§. 39. Mandantes propterea eiſdem Alphonſo Magiſtro, & Bernardo Procuratori generalibus ac Definitoribus, Superioribus, & Fratribus univerſis dicti Ordinis, nunc & pro tempore exiſtentibus, in virtute ſanctæ obedientiæ, ut præinſerta ſtatuta, ordinationes & conſtitutionea hujuſmodi perpetuò obſervent, ac obſervari curent, & faciant.

Clauſulæ præſcriptæ apponuntur.

§. 40. Decernentea præſentes literas de ſubreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quocunque defectu notari, impugnari, redargui, aut quovis modo infringi, annullari vel retractari nullatenùs poſſe, ſicque ab omnibus cenſeri, & ita per quoſcunque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate judicari & definiri debere, ac irritum & inane quidquid ſecùs ſuper his à quoquam quavia auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Conſervatores & Executores deputantur.

§. 41. Quocirca dilectis filiis Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, & Cæſarauguſtanis & Valentinis Officialibus, per præſentea committimus & mandamus, ut præſentea literaa, & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, per ſe vel alium ſolemniter publicari, & præinſerta ſtatuta & ordinationes hujuſmodi in prædicto ordine perpetuò inviolatè obſervari faciant. Contradictores quoſcunque, ac præmiſſis non parentes, per cenſuras & pœnaa Eccleſiaſticas aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo.

Clauſulæ derogatoriæ ſubjiciuntur.

§. 42. Non obſtantibus Conſtitutionibua & ordinationibus Apoſtolicis, ac Provinciarum & Ordinis hujuſmodi, & juramento, confirmationa Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis eiſdem Provinciis, & Ordini ac Superioribua, & Fratribus quibuſcunque in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis, quibua omnibus & ſingulis, etſi de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio habenda eſſet, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibua pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſima quinta Octobris, 1604. Pontificatùs noſtri Anno 13.

D. P. A. 13. die 25. Oct.

CXIII.

Prohibitio appellandi per Religioſos Ordinia Eremitarum S. Auguſtini, à Prælatia ejuſdem Ordinis ad Tribunalia ſæcularia. Permiſſioque habendi recurſum ad Generalem, Protectorem, ſeu Viceprotectorem, aut ad Romanum Pontificem.

Plura de iſto Ordine videri paſſunt ſuprà apud Alexandrum IV. Conſtit. 6. Licet. fol. 110. lib. 2.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1604.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QUoniam Noſtro Paſtorali potiſſimùm incumbit Officio, ut ea, quæ per Regulares perſonas contrà eorum regularia inſtituta temerè attentantur, quantum nobis aa Alto conceditur, opportunis remediis compeſcamus & amoveamus.

Cauſa hujus prohibitionis.

§. 1. Proinde, quia nuper dilecto filio Magiſtro Hippolyto Ravennati Priore Generali Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, non ſine animi noſtri moleſtia referente, accepimus, quòd nonnullæ dicti Ordinis etiam utriuſque Sexûs Regulares perſonæ, DEI timore poſtpoſito, & ſuæ profeſſionis immemores, ut in eorum maleſactis, & inobedientia ſe diutiùs confoveant, ab iis, quæ per Prælatoa ejuſdem Ordinis, & Priores Provinciales, & alios Superiores ab ipſo Priore Generali pro tempore deputatos, acta ſunt & decreta, ad Tribunalia ſæcularia appellare, & ad ea temerè confugere conſueverunt, in non modicam juriſdictionis ipſorum Superiorum læſionem, & regularis inſtituti alterationem ac ſcandalum plurimorum.

Prohibitio de qua in rubr.

§. 2. Nos præmiſſis obviare volentes, univerſis & ſingulia dicti Ordinis utriuſque Sexûs Regularibus perſonis cujuſcunque dignitatis, ſtatûs, gradus & conditionis exiſtentibus Apoſtolica auctoritate tenore præſentium præcipimus & mandamus, eiſque ſub excommunicationis latæ ſententiæ, à qua nonniſi à nobis ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquàm in mortis articulo abſolvi poſſint, necnon privationis perpetuæ officiorum per eos obtentorum, inhabilitatis ad illa & alia quæcunque dicti Ordinis officia, ac vocis activæ quàm paſſivæ, eo ipſo abſque alia declaratione incurrendis pœnis, diſtrictiùs inhibemus, ne ad ipſa Tribunalia ſæcularia quovis prætextu aut quæſito colore appellare, vel ad illa confugere, aut ea propterea quoquo modo adire audeant vel præſumant.

Permiſſio recurſus ad Generalem, & Protectorem Ordinis, vel Papam.

§. 3. Sed ſi à Prælatis gravari prætendant, ad Priorem Generalem ipſius Ordinis. ſeu illius Protectorem aut Viceprotectorem in Romana Curia, vel ad nos ſive Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem, ſupremum in Eccleſia Dei Judicem, ſicut antiquitùs ſemper facere conſueverunt, recurſum habeant, unde illis brevi manu juſtitia miniſtrabitur.

§. 4. Vo-

Pœna contravenientium & eorum fautorum.

§. 4. Volentes, & ita declarantes, quòd nedum dicti Ordinis regulares perſonæ contrafacientes, verùm etiam eorum quomodolibet directè vel indirectè fautores & Conſultores, eaſdem pœnas eo ipſo omninò incurrant, Decernentes irritum, & inane quicquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſ. derog.

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, ac literis Apoſtolicis in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum exprimerentur, & infererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ad effectum præſentium ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. A. 13. die 23. Nov.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Novembris milleſimo ſexcenteſimo quarto, Pontificatûs noſtri Anno tertio decimo.

CXIV. De Ambitu Fratribus Eremitis Ordinis S. Auguſtini interdicto.

Multa de toto hoc Ordine notavi ad conſtitut. 6. Alexandri IV. Licet. fol. 110. lib. 1. Tom. 1. Et ſimilem de Ambitu prohibitionem edixit Paul. V. infrà in hoc Tomo 3. in ſua conſt. 48. Admonemur.

Edita A. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

QUoniam nemo debet ſibi aſſumere honorem, niſi vocatus à Deo tamquàm Aaron, & à regularis vitæ inſtituto valdè alienum eſt, ut Religioſi Viri, quos honorum & dignitatum gradus, ſanctitate vitæ, ac aliis religioſis virtutibus potiùs promereri, quàm appetere, eòſque gradus cùm ad eos aſſumuntur, obedienter ſuſcipere; ſuſceptoſque humiliter adminiſtrare decet; mendicatis ſæcularium præſertim perſonarum ſtudiis, ad eos ſibi aditum patefacere contendant, unde magna in Eccleſia Dei pernicies adferri ſolet. Nos, qui pro muneris noſtri debito, in hoc potiſſimùm laborare non deſiſtimus, ut Eccleſiaſtica regulariſque diſciplina priſtino candori reſtituatur, huic malo opportunum remedium adhibendum cenſuimus.

Cauſa hujus conſtit.

§. 1. Cùm itaque ſicut accepimus, quidam in Ordine Eremitarum Sancti Auguſtini, profeſſionis & regulæ quam profeſſi ſunt penitùs immemores, nimiaque dignitatum, & officiorum Eccleſiaſticorum in dicta Religione conſequendorum ambitione ducti, pro iis conſequendis, Eccleſiaſticorum Principum ſtudia requirant, & à Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, aliiſque Prælatis commendatitias literas alioſque favores, & gratias propterea expectant, quibus adjuti, quos ipſi ex ſe promeruiſſe minimè confidunt, gradus, & dignitates in eadem Religione conſequi valeant. Sicque ejuſdem Religionis quietem, non ſine animarum ſuarum periculo, perturbant.

Prohibitio ambiendi dignitates Ordinis.

§. 2. Nos malum hoc ab eodem Ordine & Religione, cujus proſperum regimen, & incrementum ad Eccleſiæ ſanctæ utilitatem ſinceris exoptamus affectibus, pro noſtra Paſtorali ſollicitudine propellere ſummoperè cupientes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eos omnes, & ſingulos Fratres dicti Ordinis & Religionis cujuſcumque ſtatus, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis exiſtentes, qui de cætero ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia officia dicti Ordinis & Religionis aſſequenda intenti, ad Principum & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque perſonarum, tàm Eccleſiaſticarum quàm ſecularium, de gremio dictæ Religionis non exiſtentiũ, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque ſeculari dignitate & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium, favores recurrerint; Vel etiam pactis, pollicitationibus, aliiſque viis, directè, vel indirectè, palàm vel occultè, ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aſpiraverint, vel aliis minùs legitimis & honeſtis rationibus ea obtinere quæſiverint, aut etiam ſpontè oblatis, & minimè conquiſitis uſi fuerint, illorumque complices, & fautores, ad quaſcumque Prælaturas, dignitates, & officia, graduſque, honores, adminiſtrationes & munera in ipſa Religione obtinenda, perpetuò inhabiles, declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, adminiſtrationibus, functionibus, & officiis hujuſmodi, eo ipſo privamus ac privatos voce tàm activa quàm paſſiva carere decernimus, & declaramus.

Inhibitio contra electores ne ita eos promoveant.

§. 3. Atque in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, omnibus dicti Ordinis & Religionis Fratribus, Superioribuſque & Prælatis quocumque titulo nuncupatis, etiam Priori generali, præſentibus & futuris præcipimus, diſtricteque mandamus, ne quempiam ullo tempore, precibus, literis, vel favoribus adducti, vel aliàs ad inſtantiam, ſeu requiſitionem vel contemplationem Principum vel Prælatorum aut aliorum quorumcumque, tàm ſæcularium quàm Eccleſiaſticorum extrà dictum gremium exiſtentium, etiam Cardinalium, Imperatoris, Regum, Ducum, ad cujuſvis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & officia prædictæ Religionis promovere, vel pœnas aliquas remittere audeant vel præſumant.

Annullatio hujuſmodi electionis.

§. 4. Decernentes, electiones, & promotiones ad Monaſteria ſeu Prioratus, vel Officia dicti Ordinis & Religionis cõtrà præſentium diſpoſitionem, quod abſit, quandocumque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorſus, invalidaſque fore, & eſſe, nulliſque juribus ſubſiſtere.

Indicia ad hoc probandum ſufficiant.

§. 5. Ac omnes & ſingulos in præmiſſis delinquentes, nulla alia monitione præcedente, & abſque proceſſu deſuper habendo, ſententias & pœnas præmiſſas irremiſſibiliter eo ipſo incurrere, & ad illos ſententias & pœnas præmiſſas damnabiliter incurriſſe legitimè probandum, & omninò convincendum, ſolas præmiſſarum perſonarum inſtantias, preces, & favores, etiam oretenùs porrectas, plenam, indubiam, & ſufficientem, in judicio, & extra fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri.

Clauſula ſublata &c.

§. 6. Et ita per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſula derogatoria.

§. 7. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus, ac Ordinis, & Religionis hujuſmodi, juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores præſentibus, pro expreſſis habẽtes, illis aliàs in ſuo robore permã-

ſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, contrariis quibuſcumque. Aut ſi prædictis Fratribus, vel quibuſvis aliis cõmuniter vel diviſim, ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem,

Juſſio hanc legi in Capitul. generali.

§. 8. Ut autem harum literarum notitia ad omnes dicti Ordinis Eremitarum Fratres faciliùs deveniat, volumus illas etiam in Capitulis Provincialibus, ſeu Congregationibus, & poſteà in Capitulo generali publicè legi, illaſque in dictis Capitulis Provincialibus ſeu Congregationibus & Capitulo generali lectas ſic arctare, ac ſi legitimè unicuique intimatæ fuiſſent.

Tranſumptorum fides.

§. 9. Illarumque exemplis etiam impreſſis manu Scribæ dicti Capituli vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Prioris generalis ipſius Religionis, vel alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eandem prorsùs fidem haberi, quæ præſentibus haberetur, ſi eædem exhiberentur.

D. P. A. 13. 1. Decemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die prima Decembris, milleſimo ſexcenteſimo quarto, Pontificatus noſtri Anno 13.

CXV.

Præſcriptio formæ, quâ Ordines regulares & Confraternitates ſæculares de cætero uti debent in erigẽdis & aggregandis Congregationibus & Confraternitatibus: Et communicatione ſuarum indulgentiarum & indultorum, eleemoſynarumque collectione & Confeſſorum electione.

Quibus autem indulgentiis ipſi Ordines Regulares potiuntur, declaravit Paulus V. in Conſtitutione 21. Romanas. Quibus verò fruantur Confraternitates ſæculares, videre eſt in adnotationibus, quas poſui ad earum ſingulas à me in hoc opere collatas, ubi indicavi plurimas Pauli V. Conſtitutiones deſuper nunc firmata infrà in hoc Tomo III.

Edita A. D 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

QUæcumque à Sede Apoſtolica ad promovendam Chriſti fidelium ſalutem aliquando conceſſa ſunt, etſi maturo conſilio, magnaque prudentia & cautione ſancita & decreta ſint, tamen cùm Romanus Pontifex de animarum ſalute ſollicitus, progreſſu temporis animadvertit, ſenſim aliquos abuſus in eiſdem ſtatutis & decretis obſervandis provenire, debet pro ſui Paſtoralis officii munere illis opportuna ratione occurrere, &, quantum cum Domino poteſt, adhibito ſalutari remedio providere.

Pontifices plurimi diverſis Regularibus Ordinibus ſæcularibuſque Congregationibus conceſſerunt privilegium erigendi vel aggregandi Congregationes & Confraternitates cum facultate, indulgentias, & indulta eis communicandi nulla præſcripta forma, qua hæc fieri deberent: Ideoque pravæ conſuetudines irrepſerunt.

§. 1. Cùm itaque à pluribus Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, & forſan etiam à Nobis nonnullis Regularibus Ordinibus, Religionibus & inſtitutis, ac etiam Chriſti fidelium ſæcularium Archiconfraternitatibus & Congregationibus diverſarum Nationum, nominum & inſtitutorum, tàm in Alma Urbe noſtra, quàm in aliis Civitatibus & locis Chriſtiani Orbis inſtitutis, facultas erigendi, & inſtituendi in eorum & aliis Eccleſiis & Collegiis, necnon etiam ſibi aggregandi Confraternitates & Congregationes in eadem Urbe, & in aliis locis exiſtentes, eiſque privilegia, indulgentias, facultates, aliaſque ſpirituales gratias & indulta ſibi conceſſa reſpectivè communicandi attributa fuerit, ac nulla certa forma, vel ratio præſcripta ſit, quæ in hujuſmodi erectionibus, inſtitutionibus, aggregationibus & communicationibus faciendis ſervari debeat; propterea ſive negligentiâ Superiorum, Ordinum, Religionum & inſtitutorum, vel Officialium Archiconfraternitatum & Congregationum erigentium, inſtituentium, aggregantium & communicantium, quæ Confraternitatibus & Congregationibus erigendis, inſtituendis & aggregandis, & quibus communicationes privilegiorum, indulgentiarum, aliarumque gratiarum prædictarum fiunt, non ſervant formam in hujuſmodi erectionibus, inſtitutionibus, aggregationibus & communicationibus ſervari debitam, neque præſcribunt modum, quo privilegia, indulgentias, facultates, aliaſque ſpirituales gratias & indulta prædicta conſequi debeant, ſeu ipſarum Congregationum incuriâ, quæ non inquirunt ea, quæ præſtare oportet, ut illa conſequantur, nonnullæ pravæ conſuetudines irrepſerunt, multaque incommoda inde provenerunt.

Hic ergò Pontifex decernit, quòd Officiales Ordinum regularium unam tantum modò Congregationem ſingulis in locis inſtituere valeant, de conſenſu Ordinarii loci.

§. 2. Quibus Nos pro commiſſo nobis Apoſtolicæ ſollicitudinis officio, paternaque ergà omnes Chriſti fideles charitate proſpicere volentes, hac noſtra conſtitutione perpetuò valitura decernimus atque ſtatuimus, ut in poſterùm tàm hujus Almæ Urbis noſtræ, quàm aliarum Civitatum & locorum totius Chriſtiani Orbis Regularium Ordinum, Religionum, & inſtitutorum, quibus in eorum & quibuſcunque aliis Eccleſiis & Collegiis Confraternitates ſæcularium erigendi, & inſtituendi facultas conceſſa eſt, necnon etiam Archiconfraternitatum & Congregationum, cujuſvis Nationis, nominis & inſtituti illæ ſint, & in quibuſcunque Eccleſiis, Domibus & Oratoriis tàm ſæcularium quàm ut præfertur quorumcunque, etiam Mendicantium Ordinum, Religionum & inſtitutorum Regularium, quavis tàm Ordinaria quàm Apoſtolica auctoritate erectæ ac inſtitutæ exiſtant, ſeu aliàs quovis modo introductæ reperiantur, quibus alias Confraternitates & Congregationes inſtituendi, erigendi ac ſibi aggregandi, illiſque privilegia, indulgentias, facultates, aliaſque ſpirituales gratias & indulta prædicta, elargiendi & communicandi, poteſtas à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, vel à Nobis & Apoſtolica Sede attributa fuit, Magiſtri, Priores, Præpoſiti, Rectores, Gubernatores, Præceptores, Primicerii, Prælati, Cuſtodes, Guardiani, Præfecti, Adminiſtratores, & alii Officiales ſeu Superiores quovis modo nuncupati Regularium ſiquidem Ordinum, Religionum & inſtitutorum unam tantùm Confraternitatem & Congregationem, de conſenſu tamen Ordinarii loci, & cum literis ejus teſtimonialibus, quibus Confraternitatis & Congregationis erigendæ & inſtituendæ pietas, & Chriſtianæ charitatis officia, quæ exercere cupit, apud eos commendentur, in eorum & quibuſcunque aliis Eccleſiis & Collegiis erigere & inſtituere.

Sæcularium autem archiconfraternitates vel Congregationes itidem unam Confraternitatem ſingulis in locis tantum valeant aggregare.

§. 3. Cæterarum verò Archiconfraternitatum & Congregationum in ſingulis Civitatibus, Oppidis, vel locis unam etiam Confraternitatem & Congregationem duntaxat, quæ Apoſtolica vel Ordinaria auctoritate priùs erecta, ac nulli alteri Ordini, Religioni, Inſtituto, Archiconfraternitati & Congregationi ejuſdem vel alterius Nationis, nominis & inſtituti aggregata ſit, prævio ſimiliter loci Ordinarii conſenſu, & cum ejus literis teſtimonialibus quibus ejuſdem Confraternitatis & Congregationis aggregandæ inſtitutum, pietas, & Chriſtianæ charitatis officia, quæ exercere conſuevit, apud eos commendentur, ſibi adjungere & aggregare poſſint.

Communicareque illis poſſint indulgentias & gratias nominatim eis conceſſas, & non alias.

§. 4. Huic verò Confraternitati & Congregationi erigendæ, inſtituendæ ſeu aggregandæ ea tantùm privilegia, indulgentias, facultates aliaſque ſpirituales gratias & indulta, quæ ipſi Ordini, Religioni & inſtituto erigenti, inſtituenti ac communicanti, ſeu Archiconfraternitati & Congregationi aggreganti nominatim, & in ſpecie, non autem quæ per extenſionem vel communicationem ſibi quovis modo conceſſa ſunt, & illa quidem

non ſub generali forma verborum, vel ad inſtar, ſed expreſsè, & in ſpecie communicare valeant.

Statuta autem Ordinum, vel Congregationum inſtituentium, vel aggregantium, aliaſque impartiri non poſſint, niſi ab Ordinario approbata ſint.

§. 5. Statuta autem pro regimine Ordinum Religionum, & inſtitutorum, erigentium, & inſtituentium, ac communicantium, ſeu Archiconfraternit. & Congregationum aggregantium edita Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, inſtituendis, & aggregandis, & quibus communicationes privilegiorum, & aliorum prædictorum fiunt, impartiri non poſſint, niſi ea priùs ab Epiſcopo diœceſano examinata, & pro ratione loci approbata fuerint, quæ nihilominùs ejuſdem Epiſcopi decretis ac moderationi, & correctioni in omnibus ſemper ſubjecta remaneant.

Formulamque ſuper inſtitutionibus & aggregationibus & indulgentiarum communicationibus fidelibus ab hoc Pont. factam ſervari jubet.

§. 6. Inſuper volumus, & ordinamus, ut prædicti Ordines, Religiones, inſtituta, erigentia, inſtituentia, ac communicantia, necnon Archiconfraternitates, & Congregationes aggregantes certam erigendi, inſtituendi, aggregandi, & communicandi formulam à Nobis noviſſimè approbatam diligenter obſervent, ſecundùm quam privilegia, indulgentias, facultates, aliaſque ſpirituales gratias, & indulta ipſis Ordinibus, Religionibus, inſtitutis, erigentibus, inſtituentibus, & communicantibus, ſeu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus, nominatim & expreſsè, non autem per communicationem, neque ad inſtar, ut ſuprà, conceſſa ipſis Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, inſtituendis, & aggregandis, & quibus communicationes fiunt, communicare poſſint.

Religiones & Societates aggregatæ dictis indulgentiis & gratiis eis communicatis uti poſſint prævia Ordinarii recognitione.

§. 7. Quibus Confraternitates & Congregationes ejuſdem dumtaxat Nationis, & nominis, Ordinis, Religionis, & inſtituti Archiconfraternitatis, & Congregationis, cui aggregantur, tam hactenùs aggregatæ quàm in poſterum aggregandæ utantur, potiantur, & gaudeant, ita ut dictarum Confraternitatum, & Congregationum erectarum, inſtitutarum, & aggregatarum, ac quibus communicationes factæ ſunt, Miniſtri & Officiales, & alii ſupradicti privilegia, indulgentias, facultates, aliaſque ſpirituales gratias & indulta hujuſmodi, prævia tamen recognitione Ordinarii loci, qui adhibitis duobus de ejuſdem Eccleſiæ Capitulo, illa juxta Sacri Concilii Tridentini decretum promulganda decernat, debitis temporibus promulgare valeant.

Eleemoſynas Officiales Ordinum & Confraternitatum excipiant, juxta modum ab Ordinario præſcribendum, eaſque in pios uſus &c. exponant.

§. 8. Quibus etiam Miniſtris, Officialibus, & aliis prædictis, eleemoſynas, & alia oblata Chriſtianæ charitatis ſubſidia, juxta modum, & formam per Ordinarium loci præſcribendam, remotis tamen menſis, pelvibus, & capſis, quæ in Eccleſiis, & Oratoriis dictarum Confraternitatum, & Congregationum publicè ad hoc exponi conſueverunt, excipiendi, poteſtas detur. Atque hoc ipſum Ordines, Religiones, inſtituta erigentia, inſtituentia, ac communicantia, ſeu Archiconfraternitates, & Congregationes aggregantes tàm Almæ Urbis noſtræ, quam aliarum Civitatum, & locorum quorumcumque juxta modum à Vicario Urbis, & ab Ordinariis locorum reſpectivè præſcribendum, obſervare teneantur. Eleemoſynas autem ſic collectas in reparationem, & ornatum Eccleſiarum, tàm Ordinum, Religionum, inſtitutorum erigentium, inſtituentium, & communicantium, ac Archiconfraternitatum, & Congregationum aggregantium, quàm Confraternitatum & Congregationum erigendarum, inſtituendarum, & aggregandarum, & quibus communicationes fient, aut in alios earum pios uſus, arbitrio ejuſdem Vicarii noſtri in Urbe, necnon Ordinariorum locorum reſpectivè, fideliter exponere atque erogare procurent, ut omnes intelligant, cœleſtis Eccleſiæ theſauros, non quæſtus, aut alicujus lucri cauſa, ſed pietatis & charitatis excitandæ gratia ex Apoſtolicæ Sedis benignitate Chriſti fidelibus aperiri.

Confeſſores vigore privilegiorum eligendi, ſi ſæculares ab Ordinario, ſi vero Regulares ſint, ab Ordinario & eorum Superiore approbari debeant, & Confratres abſolvant quatenus &c. & exceptis caſibus hic expreſſis: Ad hæc vide etiam Conc. Trid. ſeſſ. 23. cap. 15. & Pii V. conſt. 133. Romani, lib. 2. Tom. 2.

§. 9. Præterea volumus, ut Confeſſarii, qui vigore privilegiorum ipſis Ordinibus, Religionibus, inſtitutis, erigentibus, inſtituentibus, & communicantibus, ſeu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus conceſſorum, ac Confraternitatibus, & Congregationibus aggregandis communicandorum pro tempore eligi poſſunt, & poterunt, ſæculares ſcilicet in Alma Urbe à prædicto noſtro Vicario, extra Urbem verò à locorum Ordinariis: Seculares autem non ſolùm à prædicto Vicario noſtro, & à locorum Ordinariis reſpectivè, ſed etiam à ſuis Superioribus approbati ſint, utque Confratres confitentes à criminibus, caſibus, & cenſuris, juxta dictorum privilegiorum (quatenùs tamen ſint in uſu, & ſacris Concilii Tridentini decretis, ac Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, & noſtris conſtitutionibus non adverſentur, nec revocata, aut ſub aliquibus revocationibus comprehenſa ſint) formam & tenorem dumtaxat abſolvere valeant. Decernimus inſuper, ut iidem Confeſſarii prædictos confratres cujuſcumque gradus, ſtatus, conditionis, & præeminentiæ, etiamſi ſpeciali nota dignæ fuerint, à caſibus contentis in literis, quæ die Cœnæ Domini legi conſueverunt, necnon violationis, immunitatis, & libertatis Eccleſiaſticæ, & clauſuræ Monaſteriorum Monialium, ſi videlicet ſine neceſſaria, & urgenti cauſa, ac ſine Superiorum licentia, vel etiam ſi cauſa, & licentia conceſſa abutentes, prædicta Monaſteria ingreſſa fuerint, necnon violentæ manu. injectionis in Clericum, & ſingularis certaminis, ſeu duelli, ac ab aliis etiam caſibus, tàm à Nobis quàm à prædicto noſtro in Urbe Vicario, & locorum Ordinariis reſpectivè reſervatis, & pro tempore reſervandis, & etiam à quavis excommunicatione, ab homine lata abſolvere, & ſuper irregularitatibus, tàm ex aliquo defectu provenientibus, quàm occaſione delicti contractis cum aliquo diſpenſare prætextu dictorum privilegiorum nullo modo poſſint.

Inſtitutiones & aggregationes renovandæ ſunt juxta formam ab hoc Pont. approbatam, & intra tempus hic ſpecificatum.

§. 10. Demùm ſtatuimus & pariter ordinamus, ut Confratres & Congregationes ubivis locorum, quavis auctoritate, ut præfertur, erectæ, & inſtitutæ, & quibus communicationes prædictæ factæ ſunt, ac cuicumque ex dictis Ordinibus, Religionibus, inſtitutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus ubilibet exiſtentibus hactenùs aggregatæ, ab eiſdem reſpectivè Ordinibus, Religionibus, inſtitutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus, novas erectionum, inſtitutionum, communicationum, & aggregationum literas, juxta formam à Nobis noviſſimè approbatam, infrà annum, ſi in Europa ſint, & ſi extrà Europam fuerint, infrà biennium à die publicationis præſentium in Romana Curia faciendæ computandos impetrare teneantur, alioquin dicto tempore elapſo, erectiones, inſtitutiones, & quæcumque communicationes privilegiorum, facultatum, indulgentiarum, aliarumque ſpiritualium gratiarum, & indultorum, & aggregationes illarum vigore ipſis conceſſæ, nullius ſint roboris, & momenti, ac revocatæ, & abolitæ cenſeantur eo ipſo.

Et gratis expediendæ

§. 11. Erectionum autem, inſtitutionum, communicationum, & aggregationum, tàm hactenus factarum, quàm deinceps faciendarum literæ, ab ipſis Ordinibus, Religionibus, inſtitutis, ſeu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus gratis omninò, ac nulla prorſus mercede, etiam à ſpontè dantibus accepta, expedire, & concedi debeant.

Officiales contravenientes pœnam privationis officiorum incurrant, & eorum conceſſiones nullæ ſint.

§. 12. Quòd ſi Miniſtri aliqui, Superiores, vel Officiales quocumque nomine nuncupati Ordinum, Religionum, inſtitutorum, ſeu Archiconfraternitatum, Congregationum, & Confraternitatum hujuſmodi, quavis auctoritate, vel privilegio & officio fungantur, & præfulgeant, contra præmiſſa in aliquo venire vel facere præſumpſerint, erectiones,

inſtitutiones, & communicationes privilegiorum, indulgentiarum, facultatum, ſpiritualiumque gratiarum, & indultorum, aliorumque præmiſſorum conceſſiones, necnon aggregationes per ipſos faciendæ ſeu renovandæ; nullius ſint roboris & momenti, & quilibet eorumdem Miniſtrorum, Superiorum, Officialium, & aliorum prædictorum privationis officiorum, quæ obtinet, ac inhabilitatis, ad illa & alia in poſterum obtinenda pœnam, quæ ab alio quàm à Nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore exiſtente, remitti non poſſit, incurrat eo ipſo.

Decretum irritans, & Clauſula ſublata.

§. 13. Decernentes, præſentes literas perpetuò validas & efficaces exiſtere, & fore, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, inviolabiliter obſervari debere, ſicque noſtræ mentis & intentionis exiſtere, & ita & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſ. derog.

§. 14. Non obſtantibus quibuſvis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac quorumcumque Ordinum, Religionum, & inſtitutorum, ſeu Archiconfraternitatum, Congregationum, & Confraternitatum ſæcularium, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate aliis roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, etiam Mare magnum, ac Bulla aurea nuncupatis, Regularibus Ordinibus, Religionibus, inſtitutis, ſeu Archiconfraternitatibus, Congregationibus, & Confraternitatibus ſæcularium, eorumque Superioribus, & aliis quibuſvis perſonis cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ exiſtentibus, ſub quibuſcumque verborum formis, & tenoribus, ac derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus & aliis decretis, in genere vel in ſpecie, etiam Motu proprio, & conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum, etiam pluries conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores, ac ſi ad verbum exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plenè ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter, & expreſsè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Forma publicandi hanc conſtitut. in Urbe, & tempus quo ligare incipit.

§. 15. Ut autem præſentes literæ ad omnium, quos concernunt, notitiam faciliùs deveniant, volumus illas ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ more ſolito publicari, & affigi, atque iis inde amotis earumdem exempla etiam impreſſa ibi affixa relinqui, factaque publicatione hujuſmodi, omnes Regulares Ordines, Religiones, inſtituta, & Archiconfraternitates, Congregationes, & Confraternitates ſæcularium, quæ in Urbe quidem poſt menſem, quæ verò in Europa, poſt decem menſes, quæ demùm extra Europam fuerint, poſt octodecim menſes à die publicationis hujuſmodi computandos, perindè afficere, & arctare, ac ſi earum cuilibet nominatim inſinuatæ fuiſſent.

Notificatio facienda per Ordinarios.

§. 16. Et nihilominùs, ut ipſæ præſentes literæ notiores fiant, magiſque omnibus innoteſcant, univerſis & ſingulis venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis per eaſdem præſentes committimus & mandamus, ut per ſe vel alium ſeu alios haſce noſtras literas, poſtquàm earum exemplum receperint, ſeu earum notitiam habuerint, ſemel aut pluries, prout eis magis expedire viſum fuerit, in ſuis Cathedralibus, & majoribus reſpectivè Eccleſiis, Civitatum, Oppidorum, & locorum quorumcumque eorum diœceſium, dùm in eas major populi multitudo ad divina convenerit, ſolemniter publicent & publicari auctoritate noſtra mandent ac faciant.

Fides tranſumptis adhibenda.

§. 17. Ceterùm, quia difficile foret eaſdem præſentes ad ſingula loca, ubi opus eſſet, deferri, volumus & ſimili auctoritate decernimus, ut earum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipſiſmet literis haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 13. 7. Dec.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 7. Dec. 1604. Pontificat. noſtri Anno 13.

Publicatio in Urb.

Anno à Nativitate Domini noſtri Jeſu Chriſti, 1604. Indict. 2. Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & Dom. noſtri Dom. Clementis divinâ providentiâ Papæ VIII. Anno XIII. die vero 24. menſis Decembris, retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Urbe, necnon in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per nos Joannem Baptiſtam Menochium & Dominicum de Rubeis Apoſtolicos Curſores.

Pro magiſtro Curſorum Gaſpar de Bonispedibus.

CXVI.

Confirmatio erectionis Eccleſiæ Bononienſis in Archiepiſcopatum & reſtitutio nonnullarum Eccleſiarum Archiepiſcopatui Ravennatenſi.

Hanc erectionem fecit Greg. XIII. ut in ejus conſt. 80. *Univerſi, lib. 2. Tom. 2.*

Edita An. D. 1604.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium.

ROmanus Pontifex, Beati Petri Apoſtolorum Principis ſucceſſor, in ſupremo militantis Eccleſiæ ſolio, & Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſuprà univerſas Orbis Eccleſias, & Provincias, ut juxta verbum propheticum noxia evellat, & deſtruat, ac utilia & ſalubria ædificet, & plantet, divina diſpoſitione conſtitutus, tamquàm de ſummo vertice Montis in omnes agri Dominici partes, præſertim ſibi nedum ſpirituali, ſed etiam temporali juriſdictione ſubjectas, more vigilis Paſtoris attentè conſiderationis dirigens intuitum, pro exactiore ejuſdem agri cultura, & uberiori fruge, novas ſedes, & Eccleſias, tàm Epiſcopales quàm Archiepiſcopales in locis congruis plantare, & plantatas ſpiritualibus irrigationibus, & adjumentis confovere, ac iis quæ Metropoliticæ dignitatis, & juriſdictionis inſignibus ſunt decoratæ, proprias, & diſtinctas Provincias, necnon competentem ſuffraganeorum numerum, ad viſitationis, correctionis, & juſtitiæ miniſterium fructuoſiùs exercendum, aſſignare, litibuſque & controverſiis de medio ſublatis, pacem & concordiam inter ipſarum Eccleſiarum Præſules & alios Chriſti fideles omni qua poteſt induſtria conciliare ſatagit, ac alias in his ſuæ ſollicitudinis, & providentiæ ſtudium, etiam prædeceſſorum ſuorum geſta, nunc confirmando, & innovando, tunc aliqua ex eis alterando, & in melius commutando in-

terponit,

terponit, prout Eccleſiarum, Provinciarum, & locorum hujuſmodi qualitatibus, & circunſtantiis debitè penſatis, illorum fœlici ſtatui, & directioni, ac etiam publicæ commoditati, & ſaluti conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Gregorius XIII. Eccleſiam Bononienſem in Metropolim erexit, ut in ejus conſt. in dicata in rub.

§. 1. Hinc eſt, quòd nos ad ejuſdem Apoſtolicæ dignitatis apicem, & poteſtatis plenitudinem divinæ diſpoſitionis operante clementia, meritis licet imparibus aſſumpti, providè conſiderantes, ac memoria & animo revolventes, quòd alias fœlicis recordationis Gregorius Papa Decimus tertius prædeceſſor noſter, multis magniſque Eccleſiæ Bononien. erga Sedem Apoſtolicam meritis adductus &c.

Omittitur narrativa hujus Bullæ, ſiquidem eam habemus in loco citato in rub.

Sed Gregorio defuncto variæ deſuper lites ortæ ſunt, quas hic Pont. nunc extinguit.

§. 2. Poſt obitum autem ejuſdem prædeceſſoris bon. Chriſtophorus olim Archiepiſcopus, & ſeu dilecti filii Clerus, ac communitas & homines Ravennaten. ſumpta occaſione, quòd tempore dat. dictarum literarum, & anteà, ipſa Eccleſia Bononien. Eccleſiæ Ravennaten. illiuſque Archiepiſcopo pro tempore exiſtenti, Metropolitico jure, non autem dictæ Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjecta exiſteret, & ſub diverſis aliis prætextibus ad piæ memoriæ Sixtum Papam Quintum etiam prædeceſſorem noſtrum recurſum habuerint, dictaſque literas tamquàm ſubreptitias, ac præter mentem, & intentionem dicti Gregorii prædeceſſoris, nec ejus Motu proprio, ſed ad Gabrielis Cardinalis, necnon regiminis, & aliorum Magiſtratuum prædictorum preces, in grave juriſdictionis, præeminentiæ, & auctoritatis dictæ Eccleſiæ Ravennatenſis, ac illius pro tempore exiſtentis Præſulis præjudicium emanatas impugnare, & irritari, & retractari, facere tentaverint, dictuſque Sixtus prædeceſſor negocium hujuſmodi nonnullis ex ipſius Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, de quorum numero tunc eramus, & forſan Congregationi ipſorum Cardinalium ſuper novarum Eccleſiarum Cathedralium, & Metropolitan. erectionibus, ac inter eas, & jam tunc erectas Eccleſias incidentibus controverſiis deputatorum, tùm etiam in Palatii Apoſtolici Auditorio diligenter examinandum, ſibiq; ad hoc ut deſuper quod juſtum foret ſtatueretur referendum commiſerit, nec illud hactenus deciſum & reſolutum fuerit, quòdque idem Archiepiſcopus Ravennatenſis, etiam Eccleſias Ariminenſem, & Ferrarienſem ſub ejus Provincia comprehendi, ſibique jus Metropoliticum in illis antiquitùs competiiſſe: Epiſcopus verò Ariminenſis in vim literarum à recolendæ memoriæ Lucio Secundo & Innocentio Tertio Roman. Pontificibus ſimiliter Prædeceſſoribus noſtris emanatarum, & per nonnullos alios Romanos Pontifices pariter prædeceſſores noſtros confirmatarum, & innovatarum, dictam Eccleſiam Ariminenſem nulli alteri Metropoli, niſi tantùm prædictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ſubeſſe, vel etiam in Provincia Romana comprehendi, illiuſque Præſules pro tempore exiſtentes, à nullo quàm Romano Pontifice pro tempore exiſtente, vel de ejus licentia conſecrari debere, & ſimiliter Epiſcopi Ferrarien. pro tempore exiſtentes prædictam Eccleſiam Ferrarienſem licèt olim ſub Ravennatenſi vel potiùs Mediolanenſi Provinciis forſan comprehenſa fuiſſet, temporis tamen proceſſu à Ravennatenſi & Mediolanenſi Provinciis hujuſmodi exemptam, dictæque Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjectam prætendant, vel etiam ſint, & exinde graves lites, & diſcordiæ, niſi aliis congruæ proviſionis remedio occurratur, ſuccedere poſſint, ac propterea in præmiſſis pro Paſtoralis officii noſtri debito providere, ac tàm Ravennatenſi quàm Bononienſi Eccleſiarum prædictarum ſtatui, & indemnitatibus aliqua accommoda ratione proſpicere, earumque Præſules à litium, & controverſiarum hujuſmodi incommodis, & diſpendiis explicare, atque in pacis, & quietis amœnitate confovere, cupientes, necnon literarum Gregorii prædeceſſoris hujuſmodi & aliorum præmiſſorum, ac inde ſecutorum quorumcumque datas, & tenores dictarum litium, & controverſiarum cauſas & occaſiones, ac earum ſtatum, & merita, necnon Cardinalium, & aliorum Judicum nomina & cognomina, ac quorumcumque intereſſe habentium jura, actiones, rationes, & prætenſiones, ſingularumque Eccleſiarum & Provinciarum prædictarum qualitates, ſituationes, confines, denominationes, ceteraque omnia & ſingula in præmiſſis, & circa ea neceſſariò exprimenda, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, de eiſdem præmiſſis omnibus & ſingulis eorumque circumſtantiis, necnon partium prædictarum juribus, rationibus, & prætenſionibus univerſis, plenè & ſufficienter inſtructi, poſt maturam deliberationem ſuper his cum fratribus noſtris habitam, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac eorumdem fratrum conſilio, & unanimi aſſenſu, omnes, & ſingulas lites ac controverſias, tàm inter Metropolitan. invicem, quàm inter ipſas Metropolitan. & ſuffraganeas Eccleſias hujuſmodi illarumque Præſules ſuper iiſdem præmiſſis, & illorum occaſione in dicta Congregatione, vel alibi coram prædictis Cardinalibus, aut quibuſcumque aliis Judicibus ordinariis vel delegatis, etiam cauſarum dicti Palatii Auditoribus motas & indeciſas pendentes, in quibuſcumque ſtatu & terminis reperiantur, ad nos harum ſerie advocamus, eaſque penitùs caſſamus, & extinguimus.

Et Eccleſiam Ravennat. adverſus conſt. d. Gregorii in concernentibus Eccleſiam Imolen. & Cervien. reſtituit.

§. 3. Ac Eccleſiam Ravennatenſem prædictam, illiuſque Præſules pro tempore exiſtentes, adverſus tàm literas Gregorii prædeceſſoris hujuſmodi, quoad ea, quæ Imolen. & Cervien. Eccleſias in umbilico dictæ Provinciæ Ravennaten. conſiſtentes, eorumque Præſules, Capitula, Clerum, & Populum, Civitates & diœceſes afficiunt, ejuſdem Gregorii prædeceſſoris literis, quoad cætera in eis contenta, aliàs ſalvis, & in ſuo robore permanentibus, quàm omnes & quaſcumque de illis, necnon Ferrarien. & Ariminen. Eccleſiis prædictis per prædictos, & quoſcumque alios Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, dictamq; Sedem Apoſtolicam, ab Eccleſia, & Provincia Ravennaten. hujuſmodi factas ſeparationes, ſegregationes, diviſiones, diſmembrationes, diſtractiones, & exemptiones, ac etiam literas Lucii & Innocentii, aliorumque Romanorum Pontificum hujuſmodi, necnon forſan ſubſecutas declarationes & enunciationes, ac denique in priſtinum, & eum, in quo anteà quomodolibet erant, ſtatum, in omnibus & per omnia perindè ac ſi nullatenùs emanaſſent, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium reſtituimus, reponimus, & plenariè reintegramus.

Bullam d. Gregorii exceptis prædictis, & aliis huic conſtitutioni contrariis innovat.

§. 4. Et nihilominus literas Gregorii prædeceſſoris hujuſmodi, ac omnia & ſingula in illis contenta, exceptis dumtaxat iis, quæ Imolen. & Cervien. Eccleſias prædictas, earumque Præſules, Capitula, Civitates, diœceſes, territoria, terminos, Clerum & Populum concernunt, nec eiſdem præſentibus contrariantur, auctoritate & tenore prædictis, approbamus, & confirmamus, ac perpetuæ, & inviolabilis firmitatis Apoſtolicæ præſidio communimus, eaque à dat. literarum Gregorii prædeceſſoris hujuſmodi valere, & plenam roboris firmitatem obtinere, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, necnon ipſis Eccleſiæ & Archiepiſcopo Bononien. ſuffragari volumus & decernimus, in omnibus & per omnia perindè ac ſi Motu proprio prædicti Gregorii prædeceſſoris emanaſſent, ipſaque Eccleſia Bononien. tempore dat. literarum Gregorii prædeceſſoris hujuſmodi, Sedi Apoſtolicæ, non autem Eccleſiæ & Archiepiſcopo Ravennaten. prædictis immediatè ſubjecta, ſe in iiſdem nulla de

dictis Imolenſi & Cervienſi Eccleſiis mentio facta fuiſſet, omnes quoque & ſingulos prædictos, ac quoſcumque alios, tàm juris quàm facti, necnon ſolemnitatum etiam ſubſtantialium defectus, ſi qui quomodolibet intervenerint in eiſdem, etiamſi tales ſint vel fuerint, qui in generali verborum ſermone non comprehendantur, ſed nota & expreſſione ſpeciali indigeant, ſupplemus.

Bononienſem Eccleſiam da novo in Metropolim erigit.

§. 5. Ac pro potiori cautelæ ſuffragio prædictam Eccleſiam Bononien. in Metropolim, cum dignitate & Sede Archiepiſcopali, ac juriſdictione & ſuperioritate Metropolitica, necnon Pallii, & Crucis, ut moris eſt, delatione, reliquiſque omnibus & ſingulis inſignibus, ornamentis, honoribus, privilegiis, exemptionibus, juribus, & facultatibus aliis Metropolitan. Eccleſiis, de jure vel conſuetudine, aut aliàs quomodolibet competentibus, de novo ejuſdem auctoritate & tenore, etiam perpetuò erigimus & inſtituimus, ac tàm Bononien. Placentin. Parmen. Regin. & Mutinen. à Ravennaten. quàm Imolen. & Cervien. à Bononien. Provinciis hujuſmodi: Ferrarien. verò Ariminen. & Cremen. prædictas, necnon quæ infra Civitates Placentin. & Parmen. conſiſtit, & pridem per nos de Collegiata, tunc nullius diœceſis, in Cathedralem erecta, dictæque Sedi immediatè ſubjecta fuit. Burgi Sancti Donnini Eccleſias ab immediata ſubjectione ejuſdem Sedis Apoſtolicæ, & quatenùs ipſæ Eccleſiæ Placentin. Parmen. Regin. Mutinen. Cremen. Burgi Sancti Donnini Ferrarien. Ariminen. Imolen. & Cervien. vel earum aliquæ Mediolanen prædictæ, vel cuicumque alteri Metropolitan. Provinciæ, quavis occaſione & cauſa, etiam in earum erectione & inſtitutione, ſeu de jure, ſtatuto, aut ex antiqua conſuetudine, ſeu dicti Concilii decreto facta electione, & aliàs quomodolibet ſubjectæ, conceſſæ, adſcriptæ, ſeu adjunctæ fuerint, vel cenſeantur, aut in poſſeiſione etiam immemorabili, ſeu quaſi, eſſe reperiantur, vel prætendantur, à Mediolanen. & quibuſcumque aliis Metropolitan. Provinciis hujuſmodi, ab omni & quacumque illius Præſidis pro tempore exiſtentis Metropolitica juriſdictione, viſitatione, ſuperioritate, correctione, & obedientia, illis, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet forſan competente, auctoritate & tenore prædictis ſimiliter perpetuò penitùs eximimus, & totaliter liberamus, eaſque & illarum quamlibet, Placentin. videlicet ac Parmen. Regien. Mutinen. Cremen. & Burgi Sancti Donnini Eccleſias, earumque ſingularom Præſules, Capitula, Civitates & Diœceſes, necnon Cleros, Populos, & utriuſque ſexus perſonas, tàm ſæculares quàm Eccleſiaſticas earumdem, dictæ Eccleſiæ Bononien pro ſuis ſuffraganeis, & Provincialibus, ac aliàs juxta tenorem literarum Gregorii prædeceſſoris hujuſmodi, ac modo & forma in illis expreſſis & contentis, quæ omnia, etiam ad dictam Eccleſiam Burgi Sancti Donnini extenſa & ampliata cenſeantur, perindè ac ſi in eiſdem de illa ſpecialis & ſpecifica mentio facta foret, auctoritate & tenore ſimilibus pariter perpetuò concedimus & aſſignamus. Ferrarien. verò & Ariminen. Eccleſias, etiamſi non appareat, neque probari poſſit, quòd illæ aliquando ſub dicta Provincia Ravennaten. comprehenſæ, aut illi ſubjectæ fuerint.

Ravennatenſis Eccleſiæ fines deſignat.

§ 6. Necnon Imolen. & Cervien. Eccleſias prædictas ſimiliter cum ſuis reſpectivè Epiſcopia, Capitulis, Civitatibus, Diœceſibus, terris, territoriis, Cleris, Populis, Collegiatis, Parochialibus, & aliis Eccleſiis, necnon Monaſteriis, Collegiis, Hoſpitalibus, locis piis & Religioſis utriuſque ſexus, etiam exemptis, & quocumque privilegio ſuffultis, ac omnibus & ſingulis beneficiis Eccleſiaſticis, cum cura & ſine cura, ſæcularibus & quorumvis Ordinum regularibus Eccleſiæ, Provinciæ, & Archiep Ravennaten. prædictis ultra Eccleſias Adrien. Comaclan. Gaventin. Forolivien. Britonorien. Ceſenaten. Sarſinaten. & illas ſi quæ ſint ipſius Eccleſiæ Ravennaten. ſuffraganeas Metropolitico jure, ita ut idem Archiepiſcopus Ravannaten. pro tempore exiſtens in illis omnibus & ſingulis jus Metropoliticum ſibi vendicare, ac Ferrarien. Ariminen. Imolen. & Cervien. Eccleſiarum hujuſmodi Epiſcopus uti ejuſdem Eccleſiæ Ravennaten. ſuffraganeos conſecrare, & ad ejus Synodom Provincialem evocare, cætaraque omnia ad Archiepiſcopi munus & officium, de jure vel conſuetudine, aut aliàs quomodolibet ſpectantia, & pertinentia facere, exercere, procurare, adminiſtrara, & exequi, liberè & licitè valeat. dictique Epiſcopi Ferrarien. Ariminen. Imolen. & Cervien nunc & pro tempore exiſtentes prædicto Archiepiſcopo Ravennaten. tamquàm membra capiti obſequentes, ad omnia & ſingula teneantur & ſint obligati, ad quæ alii ſuffraganei ſuis Eccleſiis Metropoliticis, & Archiepiſcopis Metropolitanen. de jure vel conſuetudine, aut aliàs quomodolibet teneantur, & obligati exiſtunt itidem perpetuò ſubjicimus. Et deinceps perpetuis, futuris temporibus Ferrarien. Ariminen. Imolen. & Cervien. Eccleſias prædictas, inter alias ſuffraganeas dictæ Eccleſiæ Ravennaten. connumerandas, & cenſendas, ac tàm eas quàm illarum ſingularum Civitates & diœceſes ſub ipſa Provincia Ravennaten. comprehenſas, & nullatenùs ab ea exemptas, nec dictæ Sedi Apoſtolicæ immediatè, neque ulli alteri, niſi tantùm Ravennaten. Eccleſiæ, & illius Archiepiſcopo prædictis, quoad Archiepiſcopalia, Metropolitica, ac Provincialia jura, & juriſdictiones, ſubjectas eſſe & fore.

Clauſulas hujus diſpoſitionis præſervativas opponit.

§. 7. Prædictas quoque literas nullo umquàm tempore, etiam ex eo quod dictarum Eccleſiarum Præſules, & Capitula, vel quicumque alii in præmiſſis intereſſe quomodolibet habentes eiſdem præmiſſis non conſenſerint, nec ad id vocati, aut requiſiti, neque forſan omnes cauſæ propter quas eadem præmiſſa emanarint in Conſiſtorio noſtro, vel alibi vocatis vocandis, & præviis debitis tractatibus, ac ſervatis & adhibitis ſolemnitatibus, & aliis, de jure vel conſuetudine, vel juxta conſtitutiones & ordinationes Apoſtolicas, aut Eccleſiarum & Provinciarum hujuſmodi ſtatuta, privilegia, & indulta, etiam confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roborata, aut alias quomodolibet requiſitis, & in ſimilibus neceſſariis examinatæ, verificatæ, & approbatæ fuerint, ſeu etiam enormis vel enormiſſimæ, & totalis læſionis, aut alio quovis prætextu, & ex quocumque capite, ac quavis cauſa vel occaſione quantumcumque notabili, & juridica, etiam neceſſario exprimenda, de ſubreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio ſeu intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, in toto vel parte, reſcindi, retractari, annullari, invalidari in jus vel controverſism vocari ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illa quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari poſſe, minuſque ſub quibuſvis ſimilium & diſſimilium gratiarum & conceſſionum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, & aliis contrariis diſpoſitionibus, à nobis ſeu quibuſvis aliis Roman. Pontificibus Succeſſoribus noſtris, ac dicta Sede, etiā motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac conſiſtorialiter pro tempore emanatis nullatenùs comprehendi, nec comprehenſas cenſeri, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ac validiſſimum, & eum in quo antequam emanarent erant ſtatum, in omnibus & quoad omnia reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas ac etiam ſub quacumque data etiam poſteriori per quaſcumque intereſſe habentes pro tempore exiſtentes de novo conceſſas, ac contra & adverſùs quaſcumque exceptiones, etiam quantumvis juſtas, & juridicas, ac quorumvis impugnationes, ſi quas pro tempore fieri contigerit, omninò & ſemper validas & efficaces fore, eſſe, &

censeri,

cenſeri, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & partibus ipſis perpemò ſuffragari in omnibus & per omnia, ac ſi vocatis omnibus & ſingulis quorum intereſt, de illorum conſenſu, necnon debiris tractatibus & ſolemnitaribus, cererisque ad hoc requiſitis plenè ſervatis & adhibiris emanaſſent, neque ipſarum Eccleſiarum Ravennaten. & Bononien. Præſules pro tempore exiſtentes, vel alios quoſcumque ad ſuperiùs expreſſa in roto vel in parte verificandum, ſeu probandum nullo umquam tempore teneri, nec ad id quavis neceſſitate cogi aut compelli poſſe, ſed ſolam narrativam prædictam abſque alia verificatione vel probatione ſufficere, eique in judicio & extrà illud ſtatu, nec aliquam probationem ſeu exceptionem cujuſque naturæ & ſpecici illa ſit vel fuerit in contrarium adduci vel admitti.

Aliter judicari prohibet.

§. 8. Sicque & non aliter per quoſcumque Judices ordinarius & delegatos, etiam cauſarum dicti Palarii Auditores, ac prædictos & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, nunc & pro tempore exiſtentes, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, in quavis cauſa & inſtantia, judicari & definiri debere, ac quidquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus & declaramus, ac deſuper omnibus & ſingulis Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis prædictis perpetuum ſilentium imponimus.

Contrariis quibuſcumque derogat

§. 9. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtra de non tollendo jure quæſito, & ſingulis memoriæ Pauli Secundi, & quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum itidem prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus vel generalibus conſtitutionibus & ordinationibus, necnon, ſingularum Eccleſiarum & Provinciarum prædictarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, naturis, erectionibus, inſtitutionibus, & exemptionibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, illis earumque Præſulibus, Præſidentibus, Capitulis & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus & aliis decretis, etiam vim contractus habentibus, ſeu inducentibus, per prædictos & quoſcumque alios Romanos Pontifices ſimiliter prædeceſſores noſtros, ac etiam nos, & dictam Sedem, etiam motu, ſcientia, conſilio, & poteſtatis plenitudine paribus, ac ex certis tunc expreſſis, etiam conſiſtorialiter propoſitis, & diligenter examinatis, etiam per modum ſtatuti, & perpetuæ ſanctionis & ordinationis, in genere vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis & multiplicatis vicibus conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione aliàs de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi ac ſi de verbo ad verbum nihil peniùs omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti eſſent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè, ac latiſſimè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Formam publicationis hujus Bullæ præſcribit.

§. 10. Volumus autem quòd præſentes noſtræ literæ, ut ampliùs innoteſcant, non ſolùm in Cancellaria Apoſtolica, ſed etiam ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ publicentur, earumque exempla in iiſdem locis affixa dimittantur, ac omnes & ſingulos, quos illæ concernunt, à die publicationis hujuſmodi perindè arctent, ac ſi ipſis perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Exemplis credi jubet.

§. 11. Hujuſmodi quoque exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Cancellariæ prædictæ Regentis pro tempore exiſtentis, vel alterius Prælati Romanæ Curiæ, ſeu perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ iiſdem præſentibus originalibus litteris noſtris adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Mandantes illas in librum Quinternum appellatum ejuſdem Cancellariæ ad perpetuam rei memoriam referri & deſcribi.

Sanctionem pœnalem ſubjicit.

§. 12. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam, noſtrorum advocationis, caſſationis, extinctionis, reſtitutionis, repoſitionis, reintegrationis, approbationis, confirmationis, communitionis, ſuppletionis, erectionis, inſtitutionis, exemptionis, liberationis, conceſſionis, aſſignationis, ſubjectionis, declarationis, impoſitionis voluntatum, decretum, & mandatum infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

D. P. A. 13. 16. Decemb.

Datum Romæ apud St. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo quarto, decimo octavo Calend. Januarii, Pontificatus noſtri Anno tertio-decimo.

Papæ ſubſcr.

Ego Clemens Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Protector noſter aſpice Deus.

Ego Ptolomæus Epiſc. Oſtien. Card. Comen.
Ego Alex. Epiſc. Præneſtin. Card. Florent.
Ego Hier. Epiſc. Portuen. Card. Simoncellus.
Ego Fr. Hier. Epiſc. Albanen. Card. Aſculan.
Ego Franc. Epiſc. Sabinen. Card. de Joyoſa.
Ego Ant. Marc. tt. S. Prax. Presb. Card. Galius.
Ego Ant. tt. S. Mariæ Tranſt. Presb. Card. Saul.
Ego Evangeliſta tt. S. Laurentii in Lucina Presb. Card. Cuſentinus.
Ego Marianus tt. SS. Marcell. & Petri Presb. Card. de Camerino.
Ego F. Gregorius tt. S. Auguſtini Presb. Card. de Montelparo.
Ego Paulus Presb. Card. S. Ceciliæ.
Ego Bened. tt. S. Priſcæ Presb. Card. Juſtinian.
Ego Franc. Maria tt. S. Mariæ in Aracœli Presb. Card. à Monte.
Ego Oct. tt. S. Alexii Presb. Card. Paravicinus.
Ego Oct. tt. SS. Joannis, & Pauli Presb. Card. de Aquaviva.
Ego Fl. tt. Mariæ de Pace Presb. Card. Plat.
Ego Ant. Presb. Card. Sanctorum Quatuor.
Ego Petrus tt. S. Pancratii Presb. Card. Aldobrandinus S. R. E. Camerarius.
Ego Franc. Maria tt. S. Mariæ ſup. Min. Presb. Card. Senenſis.
Ego Oct. tt. S. Sabinæ Presb. Card. Bandinus.
Ego F. Annas tt. S. Suſa. Presb. Card. de Givry.
Ego Cam. tt. S. Chryſog. Presb. Card. Burgheſ.
Ego Cæſ. tt. SS. Ner. & Arch. Presb. Card. Bar.
Ego Laur. tt. S. Laurentii in Pane, & Perna Presb. Card. Blanchettus.
Ego Fran. tt. S. Cruc. in Hier. Presb. Card. Avila.
Ego Franc. tt. S. Mariæ de Pop. Presb. Card. Mant.
Ego Pomp. tt. S. Balbinæ Presb. Card. Arigon.
Ego Boniſ. tt. S. Hieronymi Illiricorum Presb. Card. Bevilacqua.
Ego Dominicus Epiſc. Tuſculan. Card. Pinell.
Ego Dom. tt. S. Honuph. Presb. Card. Tuſcus.
Ego P. Æmilius Presb. Card. S. Marcelli.

Ego Serapu. tt. S. Saiv. in Lau. Presb. Card. Oliv.
Fgo Inn. tt. S. Tho. in Par. Presb. Card. de Bub.
Ego Joan. tt. S. Matt. in Mar. Presb. Card. de Vic.
Fgo Jac. tt. S. Steph. in Mont. Cel. Presb. Card San.
Ego Her. tt. S. M. Tranſp. Presb. Card. Valentius.
Ego Hier. Aguc. Presb. Card. S Petri ad Vinc.
Ego Hier. tt. S Blaſii de Ann. Presb. Card. Pamph.
Ego F. Anſel. tt. S. Petri in Munte Aureo Presb. Card. Monopolitanus.
Ego Alex. S. Lanr. in Dam. Diac. Card. Montaltus S. R. E. Viceeancellari.
Ego Cynt. Diac. Card. S. Georg. ad Velum. Aur.
Ego Bart. S. Mariæ in Port. Diac. Card. Cæſius.
Ego And. S. Ang. in For. Piſc. Diac. Card. Per.
Ego Joan. Bapt. S. Mariæ in Coſm. Diac. Card. Dæt.
Ego Sylv. Diac. Card. S. Cæſarei.
Ego Carol. Eman. S. Nic. in Carc. Tullia Diac. Card. Pius.

Publicatio in Urbe.

Anno à Nativitate D. N. Jeſu Chriſti 1605. Indict. 3. die verò 29. menſis Januarii. Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris & D. N. D. Clementis divina providentia Papa VIII. Anno ejus XIII. Retroſcriptæ literæ Apoſtol. publicatæ & affixæ fuerunt in valvis Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me P. Aloyſium Peregrinum ejuſdem D. N. Papæ Curſ.

Jacobus Brambilla Mag. Curſ.

Publicatio in Cam. Apoſt.

Lecta & publicata fuit ſupradicta Bulla die octava menſis Februarii Anni, ut ſuprà in Cancellaria Apoſtolica de mane hora Cancellariæ, Præſentibus Dominis de Parco & pluribus Scriptoribus & Abbreviatoribus.

Claudius Ciccolinus Cuſtos.

CXVII.

Innovatio & declaratio conſtitutionum editarum ab Innocentio VIII. & Julio III. ſuper jure & modo, quo Prior generalis Fratrum Eremitarum Ordinis St. Auguſtini viſitare poſſit loca & perſonas Congregationis Lombardiæ ejuſdem Ordinis.

Congregationem iſtam ſejunxit Eugenius IV. ut ſuprà in Tomo I. In ejus Conſtitut. 25. Regiminis, fol. 348. lib. 1. Ubi notavi.

Edita A. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto nobis Apoſtolici muneris debito, controverſiis & differentiis inter Religioſos vertentibus finem imponere, ac deſuper de opportuno remedio providere tenemur, prout jus & ratio poſtulat, ac aliàs in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Orta eſt differentia ſuper modo, quo Generalis poſſit viſitare Congregationes Lombardiæ. Hic Pontifex ſub die 13. Junii proximè decurſi, innovavit & declaravit conſtitutiones Innocentii VIII. & Julii III. deſuper editas. Hanc Bullam non poſui [illegible] non neceſſariam, quia hæc plenior eſt, & illam refert.

§. 1. Cùm itaque dudum inter dilectos filios Priorem Generalem Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini ejuſque Aſſiſtentes ex una, & Vicarium Generalem & Fratres Congregationis ſeu Societatis Lombardiæ ejuſdem Ordinis ex altera partibus, controverſiæ ac differentiæ, ſuper jure, modo & forma viſitandi, rebuſque aliis viguerint.

§. 2. Noſque illas in Congregatione Reformationis & Viſitationis Apoſtolicæ maturè diſcuti & examinari fecerimus, & in eadem Congregatione ambæ partes pluries fuerint auditæ. Nunc hujuſmodi differentias & controverſias è medio tollere, ac utriuſque partis quieti proſpicere volentes, ac Priorem Generalem, Aſſiſtentes & Vicarium Generalem & Fratres univerſos Ordinis & Congregationis prædictorum, à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes Motu proprio & ex certa ſcientia ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, declarantes inprimis & ante omnia, & mentis & intentionis noſtræ non fuiſſe nec eſſe, in litteris noſtris in forma Brevis ſub Datum die 13. Julii præſentis Anni M. DCIII. expeditis ſuper viſitatione per Priorem Generalem facienda in Domibus Congregationis Lombardiæ, quarum tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, recedere à diſpoſitione & privilegio fœl. record. INNOCENTII PP. VIII. prædeceſſoris noſtri ſuper eadem viſitatione emanatis, & ab eiſdem partibus receptis & acceptatis in concordia de Anno M. DLI. inter eas inita, quarum etiam tenores præſentibus pariter pro expreſſis haberi volumus, ſed ejuſdem noſtræ mentis & intentionis fuiſſe & eſſe, ſtatuere & decernere, prout in dictis privilegio & concordia continetur, & nihilominùs prædictas noſtras literas ad præſcriptum privilegii & concordiæ hujuſmodi reducentes, harum ſerie perpetuò ſtatuimus & decernimus.

Declarat quod Generalis viſitet per ſe ipſum una cum uno ex Viſitatoribus Congregationis.

§. 3. Quòd liceat Priori Generali, quoties ei placuerit, per ſe in ſimul cum uno ex Viſitatoribus Societatis hujuſmodi, quem ad hoc duxerit eligendum, vel per Vicarium ejuſdem Societatis dumtaxat, & non per alium, unam vel plures Domum, vel Domos, ac ipſam Societatem viſitare.

Honoretur ut caput totius Ordinis, & omnis obedientia ei præſtetur.

§. 4. Ac ulteriùs volumus & mandamus, ut in Viſitatione hujuſmodi Prior Generalis, tàm in præcedentia quàm in aliis quibuſcumque actibus publicis vel privatis in locis & Domibus Congregationis prædictæ, habeatur, recipiatur & honoretur ut Caput, Gubernator & Adminiſtrator totius Ordinis Sancti Auguſtini ab ipſo Vicario Generali Congregationis, Viſitatoribus, Provincialibus, Prioribus & omnibus aliis Fratribus. Et debeant in eadem viſitatione, primùm ipſe Vicarius Generalis, deinde Viſitatores, Provinciales, Priores & alii ſupra dicti Fratres præſtare illi cum effectu omnem obedientiam, ut ſuo Superiori.

Viſitare poſſit tam loca Congregationis Lombardiæ quà perſonas.

§. 5. Teneatur Vicarius Generalis, Viſitatores & alii quicumque Fratres Congregationis, ſubire & recipere prædictam Viſitationem, nedum quoad loca, Domus & Conventus Congregationis, verùm etiam quoad proprias cujuſque ipſorum perſonas, & debeant univerſi, ac illorum unuſquiſque obedientiam præſtare Priori Generali in his, quæ per ipſum in Viſitatione fuerint ordinata, nec non ſubjacere pœnis & correctionibus, quas juxta Conſtitutiones dictæ Congregationis Prior Generalis illis viſitando injunxerit & impoſuerit, illaſque omninò adimplere & exequi debeant.

Viſitator, aut Vicarius Congregationis aſſiſtat, & votum conſultivum tantùm habeat.

§. 6. Viſitator Congregationis, qui vocatus à priori Generali intererit viſitationi, vel Vicarius Generalis ipſe, ſi quando reperietur in conventu ubi fiet viſitatio, aſſiſtat ipſi Priori Generali, in illum informet, ac certiorem faciat de ſtatu & negociis Domorum viſitandarum vitaque & moribus Fratrum. Verùm nullam habeat vocem activam in ipſa Viſitatione, & non poſſit ferre aut prætendere votum, niſi conſultivum in his omnibus, quæ Prior Generalis voluerit decernere.

Scrutinio aut ſecreto examini Generalis non interſit.

§. 7. Neque etiam poſſit aut debeat intereſſe ſcrutinio aut examini ſecreto, habendo per Priorem Generalem viſitantem, de Fratribus Congregationis, cui ſcrutinio ſeu examini ipſe ſolus Prior Generalis debebit intereſſe.

Aſſiſtentes aſſocient Generalem qui de eorum voto procedat.

§. 8. Aſſiſtentes Ordinis comitentur & aſſocient Priorem Generalem in viſitatione Congregationis, & perpetuò eidem aſſiſtant, & ipſe Prior Generalis abſque eorum Conſilio nihil decernere poſſit, juxta formam à nobis præſcriptam in litteris in forma Brevis ſuper deputatione eorumdem Aſſiſtentium expeditis.

§. 9. Iidem

Aſſiſtentes præcedant in Viſitatione omnibus de Congregatione.

§. 9. Iidem Aſſiſtentes, dum eo munere in dicta Viſitatione funguntur, quibuſcumque locis & actibus ejuſdem Congregationis locum habeant, præſente Priore Generali, ante Vicarium Generalem Congregationis ac Viſitatores, Procuratorem, Provinciales, Priores & alios quoſcumque Fratres dictæ Congregationis.

Viſitatorem moneat Generalis per menſem ante, & eo non veniente Generalis viſitet abſque ipſo.

§. 10. Teneatur Prior Generalis ſaltem per Menſem ante Viſitationem denunciare Viſitatori, quem voluerit eligere, Viſitationem faciendam, ejuſque locum & tempus. Et ſi Viſitator vocatus recuſaverit aut neglexerit in loco aut Monaſterio viſitando intervenire, liceat eidem Priori Generali vocare ad idem officium de propinquiori Monaſterio Priorem, vel eo abſente Vicarium, & illis adhuc accedere recuſantibus, abſque eorum interventu dicta loca viſitare.

Obſervantiam prædictorum Pontifex præcipit.

§. 11. Quocircà utriſque partibus prædictis in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ, aliiſque arbitrii noſtri pœnis diſtrictè præcipiendo mandamus, quatenus præmiſſa omnia & ſingula inviolate obſervent, & per eos ad quos ſpectat & ſpectabit in futurum, obſervari curent & faciant.

Generalem executorem eorumdem deputat.

§. 12. Et nihilominùs eidem Priori Generali, prædictos Vicarium Generalem, Viſitatores, Priores & Fratres dictæ Congregationis Lombardiæ ad obſervationem præmiſſorum per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, cogendi & compellendi, ac inobedientes quoſcumque etiam voce activa & paſſiva perpetuò vel ad tempus arbitrio ſuo privandi, & contra illos cenſuras & pœnas ſupra dictas, ſervata juris & ſacrorum Canonum forma, proferendi & promulgandi, facultatem impartimur, ac ſententias ſive pœnas præmiſſas, quas ritè tulerit ſeu ſtatuerit in rebelles, ratas habebimus & faciemus, auctore Domino, uſque ad ſatisfactionem condignam inviolabiliter obſervari.

Clauſulas derogatorias apponit.

§. 13. Non obſtantibus litteris noſtris ſupra dictis de menſe Julii præſentis anni expeditis, ac etiam prædicti Innocentii, prædeceſſoris privilegio, & concordia in his quæ præſentibus adverſantur, ac aliis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis & Congregationis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis & litteris Apoſtolicis eidem Congregationi, ejuſque Vicario Generali, aliiſque Superioribus & Fratribus ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D.P. An. 13. die 22. Dec.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 22. Decemb. 1604. Pontificatûs noſtri Anno 13.

CXCIII.

Juriſdictio Vicarii Papæ in Urbe, cognoſcendi quaſcumque cauſas Archihoſpitalis St. Spiritus Ordinis St. Auguſtini, vel ejus ſuarumque perſonarum intereſſe concernentes.

Declarationem hujus juriſdictionis, quoad cauſas obligationum Cameralium, vel ad R. Cameram Apoſtolicam, aut Magiſtros Viarum Urbis ſpectantes, vide in Pauli V. Conſtitut. 22. Decet. Ubi alia de Archihoſpitali indicabo hic infrà.

Edita An. D. 1605.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa hujus Conſtitut.

Cum ſicut accepimus, Archihoſpitale noſtrum St. Spiritus in Saxia de Urbe, Ordinis St. Auguſtini, maximum damnum patiatur, dùm coram diverſis judicibus litigare cogitur, cum ejus Procuratores ac Advocati ſæpè ac ſæpiùs, una & eadem hora, coràm pluribus Judicibus comparere pro defenſione cauſarum dicti Archihoſpitalis teneantur, quo fit, ut plurica ob eorum non comparitionem retardentur expeditiones, ſeu etiam quandoque in eorum contumacia accelerentur, in non leve damnum dicti Archihoſpitalis. Et licèt fœlicis recordationis Clemens Septimus, & Paulus Quartus Romani Pontifices prædeceſſores noſtri tunc exiſtentes, ſuos in Alma Urbe Vicarios in Judices cauſarum dicti Archihoſpitalis deputaverint, nihilominùs hoc privilegium in deſuetudinem venerit.

Juriſdictio Vicarii Papæ cognoſcendi omnes cauſas intereſſe Archihoſpitalis ejuſque perſonarum concernentes.

Ad hoc vide declarationem indicatam in rubr.

§. 1. Nos ejuſdem Archihoſpitalis utilitati & commoditati proſpicere, & ut ejus bona & jura quæcumque conſerventur, ac in pauperum infirmorum & alios pios, prout deputata eſſe noſcuntur, & non alios uſus, debitè convertantur, ſalubriter providere volentes, Motu proprio & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, litteras ſeu Motus proprios dictorum Clementis & Pauli prædeceſſorum harum ſerie confirmantes & innovantes, omnes & ſingulas cauſas civiles, beneficiales, matrimoniales, & ſpirituales ac profanas, criminales & mixtas, ac alias quaſcumque inter dictum Archihoſpitale, illiuſque Præceptorem, Fratres, Miniſtros, Factores, Agentes, vel alios quoquo modo dicto Archihoſpitali inſervientes, necnon projectos ſeu expoſitos vel expoſitas in eodem Archihoſpitali degentes, ſeu qui vel quæ inde egreſſæ ſunt, & nuptui traditæ ex una, & quaſcumque alias perſonas, cujuſcumque ſtatus, gradus, dignitatis, ordinis, conditionis, & præeminentiæ exiſtentes, Univerſitates, Societates, Congregationes, Monaſteria & alia loca pia, & ſuos Judices particulares etiam ex conceſſione ſeu ſpeciali commiſſione vel deputatione noſtra, vel aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum habentes ſeu habentia, & alios quoſcumque tàm activè quàm paſſivè vertentes, à quibuſcumque Judicibus Cameræ, Auditore, etiam ſi agatur vigore obligationis Cameralis, Vicario, Gubernatore, Senatore Urbis illorumque Locatenentibus, Collateralibus & Judicibus, ac dictæ Urbis cauſarum Appellationum Capitaneo, & à quibuſvis Conſulibus etiam Artis Agriculturæ, Camerario Ripæ & Ripettæ, Burgi Gubernatore, & ſacri Palatii cauſarum Auditoribus, & ejuſdem S. R. E. Cardinalibus, etiam cujuſvis Collegii, Societatis, Univerſitatis, Monaſterii ſeu alterius cujuſvis loci Pii etiam Neophytorum Protectoribus ſpecialiter deputatis, aliiſque Judicibus ordinariis ſeu delegatis quibuſcumque motas & pendentes de & ſuper ſtatu & bonis ſtabilibus, mobilibus, ſe moventibus, juribus & actionibus quibuſcumque, etiam occaſione damnorum datorum tàm prædicti Hoſpitalis quàm Fratrum dicti Ordinis, expoſitorum, infirmorumque in dicto Archihoſpitali decedentium, qui aliquid dicto Archihoſpitali, ſive per viam inſtitutionis vel legati ſeu ab inteſtato vel alio quocumque titulo, reliquerint, aliorumque Miniſtrorum, Agentium, Factorum, aliorumque dicto Archihoſpitali quoquo modo inſervientes, ac quibuſcumque locationibus, venditionibus, legatis, fideicommiſſis, teſtamentis, hæreditatibus, ac illorum diſcuſſionibus, atque quorumcumque jurium & actionum ceſſionibus, aliiſque inter vivos contractibus, etiam vigore obligationis in forma Cameræ exequutionibus, revocationibus, bonis, rebus, juribus & actionibus ad dictum Archihoſpitale ſpectantes, & in quibus ipſum Archihoſpitale ſeu perſonæ ſupradictæ quoquo modo intereſſe habent ſeu prætendunt, tàm in Romana Curia quàm extrà eam ubivis locorum, quorum omnium & ſingulorum ſtatus & merita, ac nomina & cognomina Judicum & collitigantium præſentibus pro expreſſis haberi volumus, in quacumque inſtantia, ac in eiſdem

ſtatu & terminis in quibus reperiuntur, ad nos harum ſerie avocamus.

Per ſeipſum appellatione remota & per alium ſemel tantum in cauſis appellabilibus recurſu permiſſo.

§. 2. Illaſque necnon alias in futurum quandocumque perpetuis futuris temporibus movendas cum omnibus & ſingulis illarum incidentibus, dependentibus, annexis & connexis, tibi moderno, & pro tempore exiſtenti noſtro in Alma Urbe ejuſque diſtrictu Vicario, per te ipſum ſeu per Prælatum doctrina & integritate præditum à te deputandis, & toties quoties tibi videbitur removendum, & alium in ejus locum ſubrogandum, qui tamen non ſit tuus Viceſgereus neque Locumtenens, qui aliis variis negociis impediti dictarum cauſarum expeditioni, ſingulis horis, prout neceſſitas requirit, vacare non poterunt, quoad cauſas minorum movendas ſummariè, ſimpliciter & de plano, ſola facti veritate inſpecta, & nullis etiam terminis ſubſtantialibus ſervatis, & ſine regiſtri confectione, etiamque de quacumque ſumma excedente tuam juriſdictionem agatur, ac aliàs juxta ordinarias facultates & juriſdictionem tibi per nos attributas, & ſecundùm juſtitiam & æquitatem, & quacumque etiam appellatione remota, ſi cauſæ hujuſmodi à te ipſo cognoſcentur & terminabuntur, ſi autem hujuſmodi cauſæ à Prælato à te deputando cognoſcentur, & cauſæ ipſæ erunt appellabiles, ſemel tantùm ad te recurſum habere liceat, & cauſæ hujuſmodi per viam reviſionis per te ipſum vel alium à te deputandum terminari debeant, cognoſcendi, decidendi, fineque debito terminandi privativè quoad alios quoſcumque Judices ſupradictos & quemlibet ipſorum, committimus & mandamus.

Nec alteri quàm tibi hujuſmodi cauſæ committi poſſint.

§. 3. Et ne de cætero cauſæ Archihoſpitalis & illius Præceptoris & Conventus ac perſonarum hujuſmodi activè vel paſſivè alteri quàm tibi committi poſſint, & quicquid ſecus à quocumque quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Facultas in Curia & extra eam citandi, inhibendi, & inobedientes coercendi.

§. 4. Et inſuper tibi per te vel Prælatum à te deputandum prædictum quoſcumque quorum intererit tàm in Romana Curia quàm extra eam etiam per edictum publicum, conſtito tibi ſummariè & extrajudicialiter de non tuto acceſſu, citandi, ac illis, necnon quibuslibet, toties quoties opus fuerit, etiam ſimili edicto etiam ſub ſententiis Eccleſiaſticis, ac etiam pecuniariis pœnis arbitrio tuo moderandi & applicandi, inhibendi, ac in eventum non paritionis ad declarationem incurſus cenſurarum & pœnarum hujuſmodi illarumque aggravationem & reaggravationem, necnon invocationem brachii ſæcularis auxilii & interdicti relaxationem.

Teſtes ad perhibendum teſtimonium cogendi.

§. 5. Necnon teſtes ad perhibendum teſtimonium veritatis ſub ſimilibus cenſuris & pœnis cogendi & compellendi. Ac ſententias per te vel per Prælatum à te deputandum latas, necnon omnia & ſingula per te aut illum pro tempore deciſa & terminata, decreta, quibuſvis exceptionibus & appellationibus non obſtantibus, etiam per tuum ſimplex mandatum executivum tuo etiam ſub parvo ſigillo, regula contraria non obſtante, decernendi & exequendi.

Sententias exequendi.

Expenſas taxandi.

§. 6. Expenſaſque taxandi & fructus liquidandi & executioni debitæ demandandi ſeu demandari faciendi.

Contradictores compeſcendi.

§ 7. Et contradictores quoſcumque & rebelles per eaſdem cenſuras & pœnas, & alia juris remedia appellatione poſtpoſita compeſcendi.

Remiſſorias dandi.

§. 8. Literaſque remiſſoriales ad partes, quoties & quando neceſſe, & tibi aliàs viſum fuerit, tuo arbitrio etiam ſub ſimili ſigillo, regula pariformiter contraria non obſtante, decernendi.

Notarium deputandi.

§. 9. Necnon unum ex quatuor Notariis tui Tribunalis arbitrio Præceptoris dicti Archihoſpitalis eligendi in cauſis hujuſmodi deputandi.

Singulis diebus procedendi.

§. 10. Ac in eiſdem cauſis ſingulis diebus feriatis præterquàm Dominicis & aliis feſtivis de præcepto, & quando videlicet dictum Archihoſpitale erit actor, procedendi, ac omnia & ſingula, in præmiſſis & circa ea neceſſaria ſeu quomodolibet opportuna faciendi, gerendi & exequendi, motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, plenam & liberam facultatem concedimus & impartimur.

Per Curſores & Mandatarios citandi.

§. 11. Statuentes quòd citationes in cauſis prædictis executioni dari poſſint per quoſcumque Curſores & Mandatarios Urbis juxta placitum Procuratoris dicti Archihoſpitalis.

Delationibus & ſignificationibus aliorum Judicum non obſtantibus, mandata exequendi.

§. 12. Quodque nullæ inhibitiones, non graventur, ſuperſeſſoriæ, dilationes etiam quinquennales, & in vim motus proprii Pii V. à quibuſvis Judicibus etiam cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Auditore, & à Præſidente Viſitatoris Carcerum, ſub quibuſvis tenoribus & formis, præterquàm à te conceſſæ, aliquibus ſuffragentur, ſed illis minimè obſtantibus exequutio mandatorum ad favorem ejuſdem Archihoſpitalis conceſſorum fieri valeat.

Clauſ. præſ.

§. 13. Ac decernentes præſentes litteras de ſubreptionis, & obreptionis ſeu nullitatis vitio aut intentionis noſtræ vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui aut infringi, revocari, retractari, ſuſpendi vel limitari nullatenùs poſſe, ſed ſemper validas, firmas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ſicque & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere, ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quocumque quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 14. Non obſtantibus præmiſſis ac fœl. record. Bonifacii Papæ Octavi prædeceſſoris noſtri de una & in Concilio generali edita de duabus dietis, & quibuſvis aliis conſtitutionibus, ordinationibus, & præſertim motu proprio Populo Romano conceſſo, ſtatutiſque novis, Urbis reformationibus, privilegiis quoque, indultis & litteris Apoſtolicis dictæ Urbi, ac quibuſcumque aliis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam per vim & modum contractus & Capitulorum, & in forma motus proprii, etiam in favorem Curſorum noſtrorum, ſtilo Palatii feriis generalibus de mandato fœl. record. Pauli Papæ IV. etiam prædeceſſoris noſtri uſque ad Calendas Octobris indictis, & in futurum indicendis, ac omnibus aliis & ſingulis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, approbatis & innovatis; Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis eorumque totis tenoribus ſpecifica, expreſſa & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio habenda eſſet, tenores hujuſmodi, ac ſide verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P.A. 14. die 10. Febr.

Dat. Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 10. Febr. 1605. Pontificatus noſtri Anno 14.

Prohibitio appellandi per Religioſos Ordinis Fratrum Servorum B. M. Virginis à Prælatis ejuſdem Ordinis ad tribunalia Secularia, Permiſſioque habendi recurſum ad Priorem Generalem, Protectorem, ſeu Viceprotectorem, aut ad Romanum Pontificem.

Alia

Alia de hac Religione, notata ſunt in Conſtitut, 80. Decet, hujuſmet Pontificis hic ſuprà.

Edita A. D. 1593.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

QUoniam noſtro Paſtorali potiſſimùm incumbit officio, ut ea, quæ per regulares perſonas contra eorum regularia inſtituta temerè attētantur, quantum Nobis ex alto conceditur, opportunis remediis compeſcamus, & amoveamus.

Cauſæ hujus Conſtitutionis.

§. 1. Proinde quia nuper dilecto filio Magiſtro Lælio Balliono de Florentia, Priore generali Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ, non ſine animi noſtri moleſtia referente accepimus, quòd nonnullæ dicti Ordinis etiam utriuſque ſexus regulares perſonæ, Dei timore poſtpoſito, & ſuæ profeſſionis immemores, ut in eorum malefactis & inobedientia ſe diutiùs confoveant, ab iis quæ per Prælatos ejuſdem Ordinis, & Priores Provinciales, & alios Superiores ab ipſo Priore generali pro tempore deputatos, acta ſunt & decreta, ad tribunalia ſecularia appellare, & ad ea temerè confugere conſueverunt, in non modicam juriſdictionis ipſorum Superiorum læſionem, & regularis inſtituti alterationem, ac ſcandalum plurimorum.

Prohibitio de qua in rubr.

§. 2. Nos præmiſſis obviare volentes, univerſis & ſingulis dicti Ordinis utriuſque ſexus regularibus perſonis, cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus & conditionis exiſtentibus, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium præcipimus & mandamus, eiſque ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, à qua nonniſi à Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam in mortis Articulo abſolvi poſſint, necnon privationis perpetuæ officiorum per eos obtentorum, & inhabilitatis ad illa & alia quæcumque dicti Ordinis officia exercenda, ac vocis tàm activæ quàm paſſivæ eo ipſo abſque alia declaratione incurrendis pœnis, diſtrictiùs inhibemus, ne ad ipſa tribunalia ſecularia, quovis prætextu aut quæſito colore appellare vel ad illa confugere, aut ea propterea quoquomodo adire audeant vel præſumant, ſed ſi ſe à Prælatis gravari prætendant, ad Priorem generalem ipſius Ordinis, ſeu illius Protectorem, aut Viceprotectorem in Romana Curia vel ad Nos, ſive Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem, ſupremum in Eccleſia Dei Judicem, ſicut antiquitùs ſemper facere conſueverunt, recurſum habeant, unde illis Brevi manu juſtitia adminiſtrabitur.

Extenſio ad Fautores.

§. 3. Volentes, & ita declarantes, quòd nedum dicti Ordinis regulares perſonæ contrafacientes, verùm etiam eorum quomodolibet, directè, fautores & conſultores, eaſdem pœnas eo ipſo omninò incurrant.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis, quibus omnibus eorum tenores ac ſi de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ad effectum præſentium, ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. A. 2. die 15. Febr.

Datum Romæ apud St.Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 15. Februarii 1593. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

CXX.

Protomedici, & Collegii Phyſicorum de Urbe, juriſdictio & facultates.

De his habes etiam ſuprà in Conſtitut. 19. Julii III. Meritis, Tom. 1. lib. 1. & Greg. XIII. Conſtitut. 40. In Apoſtolicæ, in Tomo 2. & in Pauli V. Conſtitut. 71. §. 25. infrà in hoc Tomo 3.

Edita A. D. 1593.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QUò viri qui tum ſalubribus Artis Medicæ præceptis, & ſingulari methodo, tum diuturna experientia, quæ ubique plurimum valet, ſapienter inſtructi in medendis humanis corporibus occupantur, & ab eis in hac alma Urbe, & omnibus ſtatus noſtri Eccleſiaſtici Civitatibus infirmitates omnes depellere continuò procurant, ſanitati & incolumitati hominum conſulentes, quibuſcumque difficultatibus ſuperatis id ipſum faciliùs & promptius exequi, & operari valent, privilegia per Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros illis conceſſa conſervanda, ac per eos deſuper ſtatuta & ordinata, ut inviolabiliter obſerventur, confirmanda eſſe judicamus, prout meliùs totius Reipublicæ valetudini novimus expedire.

Sixtus IV. (cujus Bullam non poſui) confirmavit ſtatuta Collegii.

§. 1. Sanè dilecti filii, Sigiſmundus Bruman[us] Cremonēſis, Artium & Medicinæ Doctor, ac Romani Collegii pariter Artium & Medicinæ Doctorū Prior, ac dictæ Urbis & totius Status Eccleſiaſtici Protomedicus Generalis, necnon Antonius Portus Firmanus, & Odoardus Lopius Romanus, pariter Artium & Medicinæ Doctores conſiliarii, tàm ſuo quàm ipſius Collegii nominibus, Nobis nuper exponi fecerunt, quòd aliàs poſtquàm fœl. record. Sixtus Papa Quartus prædeceſſor noſter, nonnulla per tunc exiſtentes Protomedicum & Priorem ac Collegium hujuſmodi, ad obviandum erroribus qui in Arte Medicinæ à pleriſque, qui ſibi nomen Medici uſurpabant, committebantur, ac periculis mortis, quæ ſæpiſſimè infirmis inde ſequebantur, ſtatuta, & ordinata perpetuò approbaverat, & confirmaverat.

Clemens VIII. illa & alia de novo Statuta confirmavit, & ipſa ac alia privilegia multa Protomedico & Collegio tribuit.

§. 2. Et deinde tàm piæ mem. Clemens Papa VII. etiam prædeceſſor noſter, qui præfata ac alia etiā per tunc exiſtentes Protomedicum & Collegium hujuſmodi de novo ſtatuta & ordinata, quæ ſuis ſub plumbo confectis litteris de verbo ad verbum inſeri voluit quàm recolendæ mem. Julius III. Pius IV. Pius V. & Gregorius XIII. Romani Pontifices etiam prædeceſſores noſtri, ea omnia etiam perpetuò confirmaverant, & approbaverāt, ac per omnes & ſingulos Artis Medicæ hujuſmodi Profeſſores & Aromatarios, in Urbe ac toto ſtatu hujuſmodi commorantes, ac alios quos illa concernebant inviolabiliter obſervari mandaverant, ac quamplures gratias, facultates, cōceſſiones, privilegia, & indulta Protomedico, Priori, & Collegio prædictis, tàm ſuper approbatione Phyſicorum & Chirurgorum, ac Aromatariorum in Urbe, & aliis Civitatibus, terris, & locis S.R.E. ſubjectis; ac examine ſimplicium, vel compoſitorum medicinalium humanis corporibus exhibendorum, ac Aromatariæ medicinalis exercitio, quàm ſuper facultate & poteſtate promovendi ad magiſterii vel Doctoratus gradum, illorùmque inſignia dandi, necnon juriſdictione Protomedici & Collegii prædictorum, cognoſcendi quaſcumque cauſas civiles & criminales eorum, ac Aromatariorum, aliorumque, mederi ſeu medicinalia cujuſcūque generis fuerint, tradere & exhibere volentium, exercitium concernētia, privativè etiam quoad alia tribunalia quæcūque ac procedēdi adverſus quoſcumq; inobedientes, etiam ad pecuniarias aliaſque pœnas, necnon viſitādi &

Super Approbatione Phyſicorum Chirurgorum, & Aromatariorum.

Examinatione Simplicium & Compoſitorum medicinalium.

Exercitio Aromatariæ.

Facultateque promovendi ad gradus.

Juriſdictione cauſas cognoſcendi civiles & criminales.

Tu attende Conſtitut. Clem. VIII. cit. in rubr.

corri-

Correctione Aromatariorum, & viſitatione Aromatariorum

corrigendi quoſcunque Aromatarios, eorumque Aromatarias in Urbe, & toto ſtatu Eccleſiaſtico hujuſmodi, ut præfertur, exiſtentes, ac ad id Commiſſarios, alioſque deputatos deſtinandi & deputandi, ac denique omnia & ſingula in præmiſſis neceſſaris ſtatuendi, faciendi, ordinandi & exequendi ſimiliter perpetuò conceſſerant.

Protomedicus ideo & Collegium incolumitati incolarum ſtatus Eccleſiaſtici intendentes, ſtatuta reformarunt, & alia pro fœliciori Collegii regimine ſtatuerunt.

§. 3. Protomedicus & Prior, ac Conſiliarii & Collegium hujuſmodi decori & utilitati ipſius Collegii, ac incolarum Urbis & ſtatûs hujuſmodi incolumitati, quantum in eis eſt, ſtudentes, antiqua ſtatuta prædicta, prout temporum ratio expoſtulat, in melius reformarunt, aliaque de novo ſuper præmiſſis, ac aliàs debitum exercitium artis hujuſmodi, nec non fœlix ipſius Collegii regimen concernentia & diſponentia, ac aliàs ſalubria & honeſta ediderunt, prout in ſingulis ipſorum Prædeceſſorum literis deſuper confectis ac ſtatutis pleniùs continetur.

Et pro prædictorum omnium confirmatione Papam ſupplicarunt.

§. 4. Cùm autem Protomedicus & Collegium prædictum cupiant literas prædictas, ac ſingula ſtatuta hujuſmodi pro illorum ſubſiſtentia firmiori per Nos perpetuò approbari & confirmari, nobis humiliter ſupplicari fecerunt, quatenùs eorum deſiderio hujuſmodi annuere, aliàſque in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui prædictas gratias & ſtatuta confirmat.

§. 5. Nos igitur, qui fidelium quorumlibet vota, præſertim ſaluti & incolumitati nobis ſubditorum conſulentia, & exauditionis gratiam libenter admittimus, ac attendentes, ſtatuta de novo edita prædicta nonniſi pro bono regimine & ſalubri directione dicti Collegii horum temporum ita ſuadente ratione facta fuiſſe, ipſumque Collegium, ac illius ſingulares perſonas, quæ pro univerſali hominum ſalute continuò laborant, ſpecialibus quoque favoribus & gratiis proſequi volentes, ac ſingularum literarum & ſtatutorum hujuſmodi tenores etiam veriores, ac ſi de verbo ad verbum exprimerentur & infererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſingulas literas prædictas ac ſtatuta per Protomedicum & Collegium hujuſmodi condita atque edita, ac omnia & ſingula in eis contenta, ac inde ſequuta & ſequenda quæcunque, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, quatenùs licent & honeſta, & Sacris Canonibus & decretis Concilii Tridentini contraria non ſint, perpetuò approbamus & confirmamus, illiſque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omneſque & ſingulos juris & facti, alioſque defectus, ſi qui intervenerint in eiſdem ſupplemus, eaque omnia & ſingula ab omnibus, quos illa concernunt & concernere poterunt, quomodolibet in futurum ſimiliter perpetuò & inviolabiliter obſervari, ac ad illorum omnium obſervationem omnibus juris & facti remediis cogi & compelli poſſe.

Clauſulam derogatoriam apponit.

§. 6. Decernentes ſic & non aliter per quoſcunque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ſingularum Provinciarum, Civitatum, Terrarum & locorum dicti Status Eccleſiaſtici, Vicelegatos, Gubernatores, Poteſtates, & alios Judices, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, irritum quoque & inane, quidquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executorem hujus conſt. deputat, & defenſorem.

§. 7. Et nihilominùs dilecto filio moderno, & pro tempore exiſtenti Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, per præſentes committimus & mandamus, quatenùs per ſe vel alium ſeu alios Protomedico & Collegio prædictis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens, faciat auctoritate noſtra præſentes ac ſingulas literas & ſtatuta hujuſmodi perpetuò & inviolabiliter obſervari. Contradictores quoſlibet & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias & cenſuras Eccleſiaſticas, ac etiam pecuniarias pœnas, aliaque opportuna juris & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contraria omnia tollit.

§. 8. Non obſtantibus ſimilis memoriæ Bonifacii Papæ Octavi ſimiliter prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac omnibus illis, quæ dicti Prædeceſſores in ſingulis eorum literis voluerunt non obſtare, contrariis quibuſcunque; Aut ſi Aromatariis & aliis prædictis, vel quibuſvis aliis communiter aut diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Dat. P. A. 3. 10. Nov.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 10. Novembris 1593. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

CXXI.

Facultas Congregationis Clericorum Miniſtrantium Infirmis recipiendi Novitios ad habitum, non expectato Capitulo generali, nec Provinciali.

Iſtam Congregationem primò approbavit Sixtus V. in ſua conſtitutione 25. Ex omnibus, lib. 2. ubi alia notavi in Tomo II.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1594.

Exordium.

Aſſidua pietatis & charitatis opera, quæ dilecti filii, Præpoſitus & Clerici, aliique Religioſi Congregationis Miniſtrantium Infirmis circà Infirmorum tùm corporalem, tùm ſpiritualem curam, ut accepimus, continuò exercent, meritò nos inducunt, ut eorum Religionis conſervationi & augmento libenter proſpiciamus.

Sixti V. hæ conſtitutiones ſunt in 2. parte Vide in Tomo II.

§. 1. Proindè ſupplicationibus eorum nobis nomine humiliter porrectis inclinati, ac de Venerabilium Fratrum noſtrorum Cardinalium, Congregationi ſuper Conſultationibus Epiſcoporum & Regularium deputatæ Præpoſitorum ſententia, dictis Præpoſito & Religioſis perpetuò concedimus & indulgemus, ut in qualibet eorum domo ubicunque locorum exiſtente, tres ex antiquioribus Patribus à Capitulo conventuali deputari poſſint, qui eandem habeant facultatem & poteſtatem in admittendis Novitiis, quæ commiſſa fuit in Capitulis generalibus & Provincialibus, aliiſque deputandis juxtà conſtitutionem ſuper Novitiorum receptione à fœlicis recordationis Sixto Papa V. prædeceſſore noſtro editam ſub Dato ſexto Kalendas Decembris anno tertio, & alteram ejus declarationem ſub Dato 12. Kalendas Novembris anno quarto ejus Pontificatus, dummodò in reliquis earundem conſtitutionum formam ſervent. Ad hocque plenam & amplam dictis deputatis facultatem & auctoritatem impertimur.

Derogatio contrariorum.

§. 2. Non obſtantibus prædicti Sixti V. & aliis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Dat. P. A. 3. 31. Martii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 31. Martii 1594. Pontificatus noſtri anno tertio.

Contrà

CXXII. Edita A. D. 1601.

Contrà edentes, vel utentes aliis Litaniis, quàm hic approbatis, vel à Congregatione Sacrorum Rituum approbandis.

De hac Congregatione habes in Tomo 2. conſtitut. 74. Sixti V. Immenſa, lib. 2. Congregat. V.

Cauſa hujus prohibitionis.

SAnctiſſimus Dominus noſter Clemens Papa VIII. Quoniam multi hoc tempore, privati etiam homines, prætextu alendæ devotionis, novas quotidiè Litanias evulgant, ut jam propè innumerabiles formæ Litaniarum circumferantur, & in nonnullis ineptæ ſententiæ, in aliis (quod gravius eſt) periculoſæ, & errorem ſapientes inveniantur, pro ſollicitudine ſua paſtorali providere volens, ut animarum devotio, Deique ac Sanctorum invocatio, ſine ullius detrimenti ſpiritualis periculo foveatur.

Prohibitio, de qua in rubr.

§. 1. Præcipit & mandat, ut retentis antiquiſſimis & communibus Litaniis, quæ in Breviariis, Miſſalibus, Pontificalibus ac Ritualibus continentur, necnon Litaniis de Beata Virgine, quæ in Sacra Æde Lauretana decantari ſolent; quicunque alias Litanias edere, vel jam editis in Eccleſiis, ſive Oratoriis, ſive Proceſſionibus, uti voluerint, eas ad Congregationem Sacrorum Rituum recognoſcendas, & ſi opus fuerit corrigendas mittere teneantur, neque ſine licentia & approbatione prædictæ Congregationis, eas in publicum edere aut publicè recitare præſumant, ſub pœnis (ultrà peccatum) arbitrio Ordinarii, & Inquiſitoris ſeverè infligendis.

Decretum Pontificis An. 10. die 6. Septemb.

§. 2. Præſens Decretum factum fuit in generali Congregatione Sanctæ Romanæ & univerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico in Monte Quirinali coràm prædicto Sanctiſſimo Domino noſtro, ac Illuſtriſſimis & Reverendiſſimis Dominis Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, adversùs hæreticam pravitatem generalibus Inquiſitoribus, 8. Idus Septembris, Anno à Nativitate Domini Noſtri JESU Chriſti 1601.

Quintilianus Adrianus Notarius.

CXXIII.

Approbatio & nova inſtitutio Congregationis Clericorum ſæcularium in communi viventium, ſub invocatione B. MARIÆ, dudum ab Alexandro Epiſcopo Lucano, in ea civitate erectæ, cum Indultorum conceſſione & facultate alia ubique loca recipiendi.

Hanc ipſam Congregationem Matris Dei Congregationem de cætero nuncupari voluit infrà, Paulus V. in ejus Conſtitutione 81. Inter Paſtoralis, ubi regimen quoque Scholarum Piarum ad pauperes erudiendos erectarum & erigendarum, eidem Congregationi perpetuò delegavit.

Edita An. D. 1595. & 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium

EX quo Divina Majeſtas ad Paſtoralis officii faſtigium Nos quanquàm immeritos evexit, illa, quantum in nobis ſemper fuit, Superno auxilio fieri facere conati ſumus, ut Confraternitates ſeu Societates aut Congregationes, quæ ad Divini cultus augmentum & animarum ſalutem inſtitutæ ſunt, & in obſervatione Inſtitutorum ſuorum piè & religiosè perſiſtunt, magis quotidiè in illo ſuo pio & ſancto propoſito confirmarentur.

Alexander Epiſcopus Lucanus de anno 1583. Congregationem Clericorum ſæcularium & Laicorum in communi viventium ſub invocatione B. Mariæ in Civitate Lucana erexit.

§. 1. Cùm itaque, ſicut accepimus, Venerabilis Frater Alexander Epiſcopus Lucanus jam dudùm Confraternitatem ſeu Societatem, aut Congregationem Clericorum ſæcularium & laicorum in communi viventium, ſub invocatione & vexillo B. & Glorioſæ ſemperque Virginis MARIÆ, in Eccleſia S. Mariæ Curtis Orlandigorum Lucan. erexerit, ac dictæ Confraternitatis ſeu Congregationis Confratribus, ut unum ex eis, qui aliis præeſſet, ac rerum & bonorum ipſius Confraternitatis ſeu Congregationis curam & adminiſtrationem gereret, cuique ipſi Confratres parere tenerentur, eligere, ac conſtitutiones per eum approbandas condere poſſent, facultatem conceſſerit, prout in patentibus literis ipſius Alexandri Epiſcopi de anno Domini milleſimo quingenteſimo octuageſimo tertio deſuper confectis pleniùs contineri dicitur, ac ejus Confraternitatis ſeu Congregationis Confratres Sacramentorum Eccleſiaſticorum adminiſtratione, Divini Verbi prædicatione, & aliorum bonorum operum exemplo juvare totis viribus contendant,

Et hic Pontifex dictam inſtitutionem Congregationis Clericorum ſæcularium in communi viventium approbat.

§. 2. Nos, ut ipſi Confratres in ſuo laudabili propoſito magis confoveantur, & ad hujuſmodi pia & ſancta opera exercenda promptiores reddantur, ac fructus, quos in Vinea Domini plurimos hactenùs & maturos ac dulces locatori Domino obtulerunt, eoſdem longè dulciores & maturiores ac uberiores in poſterùm offerant, Motu proprio & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, erectionem Confraternitatis ſeu Societatis aut Congregationis Clericorum ſæcularium, in dicta Eccleſia ab eodem Alexandro Epiſcopo, ut præfertur, factam, necnon omnia & ſingula in dictis patentibus literis erectionem hujuſmodi concernentia, quorum tenores ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus haberi volumus pro expreſſis, contenta & indè ſequuta quæcunque, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus & confirmamus, illiſque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos, tam juris quàm facti, & ſolemnitatum in eis forſan omiſſarum defectus, ſi qui intervenerint, in eiſdem ſupplemus.

Et de novo [illegible]am inſtituit.

§. 3. Et nihilominùs eandem Confraternitatem in Congregationem Clericorum ſæcularium ſub titulo ſeu invocatione ejuſdem B. MARIÆ Virginis cum eiſdem regulis, inſtitutis & facultatibus in dicta Eccleſia auctoritate & tenore præmiſſis perpetuò erigimus & inſtituimus.

Facultatem, ordinationes & ſtatuta ad bonum ejus regimen edendi concedit.

§. 4. Necnon nunc & pro tempore exiſtentibus Rectori & Sociis dictæ Congregationis, ut quæcunque ſtatuta & ordinationes, fœlix regimen & gubernium ipſius Congregationis concernentia ac Sacris Canonibus & decretis Concilii Tridentini ac Romanorum Pontificum conſtitutionibus non adverſantia, condere, quæ tamen condita ab Ordinario loci approbentur.

Confeſſoribuſque ejuſdem Congregationis auctoritatem omnium ad eos confluentium confeſſiones audiendi poteſtatem elargitur.

§. 5. Quódque Confeſſores dictæ Congregationis, qui ab Ordinario approbati fuerint, confeſſiones quorumcunque ad eos accedentium quocunque anni tempore audire, & debitam illis pœnitentiam pro modo culpæ injungere.

Prælatis ipſius Congregationis à cenſuris non reſervatis in Bulla Cœnæ Domini ſubditos abſolvendi auctoritatem impartitur.

§. 6. Superiores autem ipſius Congregationis per ſe vel alium, ſeu alios ex ipſis jam approbatis, ſuos ſubditos à cenſuris in caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, non tamen contentis in literis die Cœnæ Domini legi ſolitis abſolvere, & etiam debitam illis pœnitentiam injungere:

Majori dictæ Congregationis in obedientes quoque coercendi poteſtatem tribuit.

§. 7. Necnon Superior dictæ Congregationis receptos inobedientes, & illius conſtitutionum tranſgreſſores punire, & pœnitentia pro modo culpæ ejus arbitrio, ſervata tamen ſemper dictarum conſtitutionum forma eoſdem afficere, & ſi ſibi videbitur, cum aſſenſu majoris partis dictæ Congregationis culpabiles ejicere, invocato etiam ad hoc

ſi opus fuerit, auxilio Epiſcopi, ſeu brachii ſæcularis liberè, & licitè valeant, eiſdem auctoritate & tenore concedimus.

Recipiendos a Congregatione ad ſpeciale juramentum hic expreſſum teneri jubet.

§. 8. Quòdque recipiendi in Congregatione hujuſmodi, tàm Clerici quàm Laici, teneantur, ubi aliter Congregationi viſum non fuerit remittendum, promittere etiam cum juramento ſe refecturos expenſas pro ipſis ab eadem Congregatione factas, ſi quando contigerit, ut ſpontè vel juſta de cauſa expulſi ab eadem Congregatione diſcedant.

Congregationem ſub protectione Sedis Apoſtolicæ reſervata Epiſcopo Lucano tantum juriſdictione viſitandi & reformandi recipit.

§. 9. Demùm, quòd Congregatio hæc ſit, & perpetuò remaneat ſub protectione hujus Sedis Apoſtolicæ, non tamen exempta ab ordinaria juriſdictione Epiſcoporum Lucanorum, qui pro tempore erunt, quoad viſitationem & reformationem, ſi opus fuerit, juxtà conſtitutiones ejuſdem Congregationis tantùm, nec aliàs aliter, nec alio modo, nullo tamen caſu, prætextúve, aut quæſito colore aliquos ex Sociis præfatis ab eadem Congregatione ſine expreſſo conſenſu ejuſdem unquàm extrahere, nec ab obſervantia inſtituti diſtrahere valeant, perpetuò ſtatuimus & ordinamus.

In contrarium acta pro infectis habere declarat.

§. 10. Sicque per quoſcunque Judices & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari ac definiri debere, necnon irritum decernimus & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Tranſumptis hujus Bullæ credi jubet.

§. 11. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Quibuſcunque non obſtantibus.

§. 12. Non obſtantibus quibuſvis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

D. P. A. 4. die 13. Octobris.

Datum Tuſculi, ſub annulo Piſcatoris, die 13. Octobris 1595. Pontificatus noſtri anno quarto.

Sequitur facultas dictæ Congregationis alia ubique loca recipiendi.

Edita A. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ILlos Apoſtolicæ benignitatis favoribus libenter proſequimur, qui ſub ſuavi Chriſti jugo, gratum Altiſſimo famulatum præſtantes, in militanti Eccleſia ad Chriſti fidelium ſalutem optatos in Domino fructus afferunt.

Hic Pontifex Congregationem iſtam approbavit, ut in Bulla præinſerta.

§. 13. Aliàs ſiquidem nos Congregationem Clericorum ſæcularium B. MARIÆ Lucanenſium approbavimus, ipſámque Congregationem ſub noſtra & Apoſtolicæ Sedis protectione ſuſcepimus, illiſque diverſa privilegia, indulta & gratias conceſſimus, ita tamen, ut viſitationi loci Ordinarii juxtà conſtitutiones ipſius Congregationis tantùm ſubeſſent.

Et deinde Eccleſiam S. Mariæ in Porticu de Urbe illi conceſſit, ſed ejus Bullam hic ſufficienter relatam non poſui. Et modo eidem Congregationi alia loca votaque de licentia Ordinariorum recipiendi facultatem concedit.

§. 14. Et deinde eidem Congregationi Eccleſiam Sanctæ Mariæ in Porticu de Urbe, ut apud illam unus Præpoſitus, & aliquot ejuſdem Congregationis perſonæ habitare, & in ipſa Eccleſia divina Officia celebrare, & Eccleſiaſtica Sacramenta miniſtrare valerent, de conſenſu dilecti filii noſtri Bartholomæi S. Mariæ in Porticu Diaconi Cardinalis Ceſii nuncupati conceſſimus, prout in diverſis noſtris in forma Brevis deſuper expeditis literis pleniùs continetur.

§. 15. Cùm autem, ſicut accepimus, Congregatio prædicta uberes in Eccleſia Dei fructus ad Animarum Chriſti fidelium ſalutem proferat, & illius Clerici ſub nonnullis conſtitutionibus & regulis à dilecto filio noſtro Cæſare tituli SS. Nerei & Achillei Presbytero Cardinale Baronio nuncupato, ipſius Congregationis apud nos Protectore, examinatis, & auctoritate Apoſtolica approbatis, laudabilem vitam degant, & in via Domini non mediocres progreſſus faciant, & ſi illis, ut alia loca, domos & Eccleſias ubique recipiendi, & in illis juxtà prædictas conſtitutiones & regulas degendi, ac divina officia celebrandi, Eccleſiaſticáque Sacramenta miniſtrandi facultas concederetur, indè profectò Chriſti fidelium animarum ſalus valdè promoveretur, ac ſpiritualis conſolatio magis augeretur.

Ad hoc vide etiam hujus Pontificis conſtitutionem 95. Quoniam lib. 106. ubi quid in receptione novorum locorum obſervandum ſit, explicatur.

Nos ejuſdem Congregationis propagationi conſulere, ac illam & ejus perſonas ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, necnon ſingularium noſtrarum literarum prædictarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, & ſingulas ejuſdem Congregationis perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolvendas & abſolutas fore cenſentes, motu proprio & ex certa ſcientia & mera deliberatione noſtra, déque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine eidem Congregationi, ejúſque Præpoſito Generali & Clericis, ut loca, domos & Eccleſias illis in quibuſvis Civitatibus & Diœceſibus de licentia Ordinariorum concedendas recipere, & in illis habitare, ac divina officia celebrare, & Eccleſiaſtica Sacramenta miniſtrare, ac omnibus & ſingulis privilegiis, gratiis, indultis, exemptionibus, libertatibus & immunitatibus ipſis Congregationi, Præpoſito & Clericis per Nos in primo dictis literis conceſſis, ubique frui, potiri & gaudere liberè & licitè poſſint & valeant, ſervata tamen forma in primo dictis noſtris literis expreſſa, & in prædictis conſtitutionibus, ut præfertur, juſſu noſtro examinatis & approbatis contenta, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus & indulgemus: Illóſque deſuper à quoquam quavis auctoritate impediri, moleſtari, perturbari, vel inquietari nullatenùs poſſe, & irritum & inane quidquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Executores & defenſores deputat.

§. 16. Quocircà dilectis filiis noſtris Cæſari Presbytero Cardinali Baronio, moderno, & pro tempore exiſtenti ejuſdem Congregationis Protectori, ac Vicario Urbis, necnon cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, per præſentes committimus & mandamus, quatenùs ipſi, vel duo aut unus eorum, per ſe vel alium ſeu alios, præſentes literas & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Præpoſiti & Clericorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos eorundem præmiſſorum effectu pacificè frui & gaudere, non permittentes eos deſuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari. Contradictores quoſlibet per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contrariis derogat.

§. 17. Non obſtantibus fœlicis recordationis Bonifacii Papæ Octavi prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, atque omnibus illis, quæ in prædictis literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Dat. P. A. 13. die 24 Junii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſima quarta Junii 1604. Pontificatus noſtri anno 13.

LEO XI. PONT. CCXXXVI.
ANNO DOMINI MDCV.

LEO Undecimus Florentinus, Alexander Medicæus anteà dictus, Epiſcopus Cardinalis Præneſtinus, creatus anno Domini 1605. die primo Aprilis, coronatus die 18. ejuſdem menſis & anni, ſedit dies viginti ſeptem. Nullos creavit Cardinales. Obiit die 27. Aprilis ejuſdem anni. Corpus ejus ſepultum fuit in Baſilica Principis Apoſtolorum. Vacavit Sedes dies 18.

PAULUS V. PONT. CCXXXVII.
ANNO DOMINI MDCV.

PAulus V. Camillus Burgheſius anteà dictus, Romæ natus anno Domini 1552. patre Marco Antonio Patritio Senenſi, titulo Sancti Chryſogoni Presbyter Cardinalis: Creatus die 15. coronatus die 28. Maii 1605. Creavit Cardinales 60. ſedit annos 15. menſes 8. dies tredecim. Obiit anno Salutis M. DC. XXI. die 28. Januarii. Sepultus in Baſilica Principis Apoſtolorum, deinde translatus fuit ad S. Mariam Majorem in Sacello à ſe magnificentiſſimè exſtructo. Vacavit Sedes dies 11.

I. Jubilæi indictio ad Divinam opem pro ſalutari Eccleſiæ Catholicæ regimine, & præſentibus neceſſitatibus implorandam.

Hujuſmodi Jubilæum Romani Pontifices indicere conſueverunt, eorum tamen Conſtitutiones prætermiſi, hâc ſolâ pro exemplari contentus, ultrà aliam Sixti Quinti, quæ eſt ſuperiùs lib. 2. Virium numero primo in Tom. II.

Similes Indictiones vide ob eandem cauſam factas à Gregorio XV. in Conſtitutione 2. Spiritus infrà Tomo 3. & à S. D. N. Urbano VIII. ſub forma tamen Orationis quadraginta Horarum, in Conſtitutione 7. Æternus infrà dicto Tomo 4.

Edita A. D. 1605.

PAULUS EPISCOPUS, *Servus Servorum Dei. Univerſis Chriſti fidelibus, ad quos præſentes literæ pervenerint, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.*

Exordium.

QUOD in omni vita ſummis votis à totius bonitatis Authore DEO ſemper optavimus, ut univerſæ cogitationes & actiones noſtræ à ſingulari ejus benignitate profectæ in viam æterni beneplaciti ſui dirigerentur, & non ad alicujus privati vel temporalis boni commoditatem, ſed ad communis & æternæ Beatitudinis fœlicitatem Divina favente gratia perducerentur, id hoc tempore, quo immenſa illius largitas, cujus voluntas potentia, cujus opus miſericordia eſt, nos nihil hujuſmodi cogitantes in hoc ſupremo dignitatis Apoſtolicæ gradu nullis noſtris meritis, ſed ſola miſeratione ſua, & admirabili providentia collocavit, ſuppliciter ab eo poſtulandum duximus, ut in difficillimo munere obeundo, virium noſtrarum imbecillitatem auxilii ſui virtute ſuſtentare ac tueri velit.

Cauſa hujus Indictionis Jubilæi.

§. 1. Cùm enim in ea curarum mole, in qua verſamur, tùm ob rerum, quæ circumdant, multitudinem, tùm ob negotiorum, quibus urgemur, difficultatem, planè cognitum non habemus, quo gradiamur & undè initium ſumamus, aut quid agere debeamus, id nobis conſilii ſupereſt, itaque hoc ſolùm habemus reſidui, ut oculos noſtros ad eum dirigamus, qui tunc maximè, cùm opus eſt, ſummis in difficultatibus ſuper Domum David, hoc eſt, ſuper nos & cæteros Eccleſiarum Moderatores, ac ſuper habitatores in Jeruſalem, videlicèt ſuper fideles ac ſubditos populos non ſolùm orationis & precum dona, quibus petita impetrantur, placabilis & benignus effundit, ſed cœleſtis etiam gratiæ ſuæ Spiritum ac virtutem elargitur, quà nos Catholicam Eccleſiam cæterarum Matrem & Magiſtram ſanctè & fœliciter regere, & qui in partem ſollicitudinis nobiſcum vocati ſunt, cæteras quoque Eccleſias benè adminiſtrare, ac tandem deſiderata bona conſequi, & rectè omnia perficere valeamus. Magna eſt enim vis concordis & perſeverantis orationis, præſertim cùm & ii, qui cæteris præſunt, igne perfectæ charitatis incenſi, apud Deum pro populo intercedunt, & qui Superioris imperio parent, unanimes in ſpiritu humilitatis, & in animo contrito pro ſuo Duce ac Rectore deprecantur, nihilque adeò eſt, quòd fidelia (ſi convertantur ad Deum in corde perfecto, & poſt ernant preces ſuas in conſpectu ejus) communibus votis tandem non obtineant, & jam impetratum diutiùs non conſervent. Sic olim Deus Salomoni in ipſo regni ſui exordio ſapientiam per orationem poſtulanti ad diſcernendum judicium, dedit cor ſapiens & intelligens. Sic Beatum Petrum Apoſtolorum Principem, & Chriſti in Terris Vicarium oratio, quæ ab Eccleſia ſine intermiſſione pro eo fiebat, eripuit de manu Herodis, & de omni exſpectatione Plebis Judæorum, & Chriſtus Dominus dùm cum hominibus converſaretur, Apoſtolis ſuis dixit: Quicquid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis: Et, ſi duo ex vobis conſenſerint ſuper terram, de omni re, quamcunque petierint, fiet illis à Patre meo, qui in cœlis eſt. Jure igitur optimo nos, qui nihil aliud in adminiſtratione univerſalis Eccleſiæ nuper nobis commiſſa ſpectare debemus, quàm ipſius Eccleſiæ Catholicæ ſalutem, Chriſtianorum Principum pacem, totiúſque Orbis Chriſtiani tranquillitatem, ut in hoc onere arduo atque graviſſimo ſuſtinendo, iis, quæ cupimus, & quibus maximè indigemus, præſidiis a Deo, qui poſtulantibus à ſe ſapientiam dat omnibus affluenter, ut confidimus, adjuvemur, hoc noſtri Pontificatûs initio pium & laudabilem nonnullorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum morem hac in re ſecuti, ad communem totius Populi Chriſtiani deprecationem, inductis ea de cauſa per Catholicum Orbem ſupplicationibus & ſalutaribus indulgentiis promulgatis, primo quoque tempore confugiendum eſſe decernimus: Hæc enim una eſt, & communis illa Populi Chriſtiani oratio, quæ concordibus omnium fidelium voluntatibus veræ pœnitentiæ remedium cum jejunio & eleemoſyna conjunctum, in primis hominum mentem à vitiis purgat, tùm ſublevat ad Cœleſtia, & ad ſalutem ac vitam æternam dirigit, deſiderata deindè dona ex Deo bonorum omnium fonte deducit, ipſos denique homines ad illa conſequenda capaces & dignos efficit. Quanquàm nos ad hanc deliberationem incundam, non ideò ſolùm adducimur, quòd Eccleſiæ gubernaculis manum admoturi præcipuo quodam divini numinis auxilio præmuniri cupiamus, ſed quod exiſtimemus, hoc tempore idipſum ad communem Dominici gregis incolumitatem pertinere, quódque Catholicæ Eccleſiæ & Chriſtianæ Reipublicæ in difficultatibus conſtitutæ admodùm ſalutare atque opportunum fore judicemus. Immaniſſimus ille Turcarum Tyrannus, perpetuus Chriſtiani nominis hoſtis, inſana illa dominandi libidine, qua Orbis Imperium temerè jam ſibi deſpondit, excœcatus, ac ſummo Chri-

ſtianæ Religionis odio incenſus, innumeras clades non modò finitimis populis erumpendo, ſed remotis quoque gentibus omnia invadendo jam diù attulit, ſuperioribus verò annis ſævo diuturnóque bello in Ungariam excitato, licèt aliquot ibi egregias civitates & loca inſignia, quæ occupaverat, quæque poſteà ex illius manibus crepta & recuperata fuerunt, amiſerit, pleráſque tamen, tùm in ipſa Ungaria, tùm in locis illis contiguis nobiliſſimas ditiones & munitiſſimas arces in ſuam poteſtatem redegit, noviſſimè autem hoc anno (quòd ſine gravi dolore commemorare non poſſumus) perditi etiam ac profligati homines, chariſſimi nimirùm in Chriſto filii noſtri Rodulphi Romanorum Regis Illuſtris in Imperatorem electi in eadem Ungaria Rebelles, ipſis Turcis per exitiale ſcelus adjuncti, & per ſummam impietatem ſuis inteſtinis tumultibus ac ſeditionibus confirmatis atque auctis, humana divináque cuncta perturbant, & adhibitis ſimul armis, omnibus ipſius Rodulphi dominiis nefariam direptionem & vaſtitatem minantur. Quæ quidem, cùm non tàm armis quàm aſſiduis apud Deum precibus propulſari debeant, quòd ab ipſius ita in homines propter illorum peccata & iniquitates contrà provenerint, hac ipſa de cauſa ad communem quoque totius populi obſecrationem recurrendum eſſe cenſuimus, cujus tanta ad inimicorum impetus propulſandos virtus & efficacia eſt, ut illorum fortiſſimos exercitus, qui alioquin armis expugnari non poſſent, ipſa facilè diſſipet atque proſternat. Quòd non obſcurè divina ſacræ Scripturæ eloquia nos docent, dùm fideles populos, qui adversùs hoſtes præliaturi ad Deum per aſſiduam orationem & pœnitentiam confugiunt, illiúſque nomen invocant, & miſericordiam implorant, non tàm ferro quàm lingua & labiis pugnare & arma in verbis ac precibus habere teſtantur. Quod, ut quamprimùm Rodulpho, ejúſque piis ac fidelibus ſubditis & militaribus copiis eveniat, ipſi vehementer cupimus, & à Deo nuncupatis votis optamus. Id autem ab ipſo miſericordiarum Patre & Deo totius conſolationis facilè nos impetraturos confidimus, ſicut enim ſupremam illius Majeſtatem homines, ubi eam offenderint, tunc maximè propter ejus potentiam timere debent, ita ſemper iis, qui per pœnitentiam reſipuerint, ejúſque gratiam & auxilium piè ac devotè poſtulaverint, optimè de ſumma illius benignitate ſperandum eſt, ſecundùm enim magnitudinem ipſius, ſic & miſericordia illius cum ipſo eſt.

Forma conſequendi Jubilæum.

§. 2. Cùm igitur cæteras civitates, terras & loca ubique exiſtentia exemplo Almæ Urbis noſtræ ad ſalutarem hanc & unanimem orationem promovere cupiamus, ab eadem Urbe initium ſumentes, ſolemnes proceſſiones ad ejuſdem Urbis Baſilicas, Principis nimirùm Apoſtolorum in Vaticano, necnon Beatæ MARIÆ Majoris proxima hebdomada, quæ erit prima menſis Julii proximè futuri, feria quarta & Sabbatho indicimus, ad quas Baſilicas nos cum omni demiſſione & humilitate mentis & corporis unà cum Venerabilibus Fratribus noſtris, Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiſcopis, atque Epiſcopis, quos in Romana Curia adeſſe contigerit, ac Chriſtianorum Regum & Principum Oratoribus apud nos exiſtentibus, aliiſque Prælatis atque Officialibus Romanæ Curiæ & Magiſtratibus Populi Romani, univerſóque Clero & Populo comitante accedere, dictáſque proceſſiones & ſupplicationes habere & celebrare decrevimus. Ut verò divina bonitas, optata bona ſuo populo ſupplicanti copioſius largiatur, omnes utriuſque Sexûs Chriſti fideles in Urbe, & in cunctis Orbis Terrarum Regnis, Dominiis, Regionibus & locis exiſtentes, per viſcera miſericordiæ Dei noſtri hortamur atque obſecramus, ut, qui in eadem Urbe dicta hebdomada, vel ſaltem altera ſequente, qui verò extra Urbem fuerint, proxima aut altera, item ſequente hebdomada, poſtquàm præſentes literæ ibi fuerint publicatæ non fuerint, poſtquàm ad eorum notitiam quocumque modo pervenerint, ſalutari pœnitentiæ Sacramento ad præteritas culpas diluendas ſe præparent, Deúmque orent, ut nos ſingulari virtutis ſuæ præſidio tueri, & pares ſuſcepto muneri vires nobis ſufficere, Eccleſiæ Catholicæ fidem longè latéque propagare, impios hæreticorum errores undique evellere, & Ungariæ Regnum à Turcarum armis defendere, eique optatam tranquillitatem reſtituere dignetur. Et ii quidem, qui in eadem Urbe fuerint, prædictas Baſilicas, ſive earum alteram, quam maluerint, qui verò extrà Urbem, Eccleſiam, vel Eccleſias per locorum Ordinarios ſeu eorum Vicarios aut Officiales, vel de eorum mandato, & eis deficientibus per eos, qui ibi curam exercent animarum, nimirùm poſtquàm præſentes noſtræ ibidem fuerint publicatæ, ubi verò publicatæ non fuerint, poſtquàm ad eorum notitiam pervenerint, Eccleſias ſimiliter ſeu Capellas ſive Oratoria, aut alia quæcunque pia loca, etiam per ſolum Confeſſarium ab ipſis eligendum, ſingulis eorum deputandas ſeu deputanda quocunque die, vel quibuſcunque diebus ejuſdem vel ſequentis hebdomadæ, ſaltem ſemel viſitent, & quarta & ſexta feria & Sabbato ejuſdem vel ſequentis hebdomadæ jejunent, præterea pauperibus & indigentibus perſonis aut Eccleſiis vel locis piis eleemoſynas arbitrio ſuo erogent, atque intrà hoc tempus tàm primæ quàm ſecundæ hebdomadæ alicui Presbytero ab Ordinario loci approbato, peccata ſua confiteantur, & Dominica prima vel ſecunda, vel alio dictæ prioris vel ſequentis hebdomadæ die Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum devotè ſuſcipiant. Qui autem in navigatione vel itinere fuerint, peracta navigatione, vel itinere confecto, hæc omnia, ut ſuperiùs dictum eſt, faciant & exequantur. Regularibus verò perſonis utriuſque Sexûs in Clauſtris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuſcunque tàm ſæcularibus quàm Regularibus in carcere aut captivitate exiſtentibus, aut aliqua corporis infirmitate vel alio quocunque impedimento detentis, qui ſuperiùs expreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiverint, Presbyter Confeſſarius, ut præmittitur, approbatus, quem elegerint, prædicta omnia & ſingula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tamen tempus prorogare poſſit, qui etiam aliis Chriſti fidelibus in eiſdem Regnis, Dominiis, Regionibus & locis exiſtentibus, in quibus præſentes noſtræ literæ publicatæ non fuerint, ea duntaxat injungere valeat, quæ ipſi Chriſti fideles efficere poterunt.

Jubilei conceſſio.

§. 3. Quæ omnia, ut ipſi Chriſti fideles eò libentiùs præſtare ſtudeant, quo uberius ſpiritualibus muneribus & gratiis ſe refectos eſſe cognoverint, de Omnipotentis DEI miſericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ex illa ligandi ac ſolvendi poteſtate, quam Deus nobis, licèt indignis, contulit, theſauros Eccleſiæ copioſè aperientes, univerſis & ſingulis Chriſti fidelibus utriuſque Sexûs prædictis, qui præmiſſis modo & forma ſuperiùs expreſſis fecerint, &, ut ſuprà dictum eſt, Deum oraverint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, veniam & remiſſionem, ſicut in anno Jubilei viſitantibus certas Eccleſias extrà & intrà Urbem concedi conſuevit, tenore præſentium, damus, concedimus & elargimur. Necnon eiſdem Chriſti fidelibus utriuſque Sexûs tàm Laicis quàm Eccleſiaſticis, ſæcularibus vel etiam cujuſvis Ordinis & Congregationis ſeu Inſtituti regularibus, concedimus & indulgemus, ut ſibi eligere poſſint quemcunque Presbyterum Confeſſarium tàm ſæcularem quàm cujuſvis Ordinis vel Inſtituti regularem ex approbatis tamen ab Ordinariis locorum,

qui

qui eos ab omnibus excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris, à jure vel ab homine, quovis modo & cauſa latis, ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus & delictis quantumvis gravibus & enormibus, etiam in caſibus, tàm locorum Ordinariis, quàm nobis & Sedi Apoſtolicæ etiam in literis die Cœnæ Domini legi conſuetis, atque aliàs, etiam per quaſcumque Rom. Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, quorum tenores præſentibus haberi volumus pro plenè & ſufficienter expreſſis, acſi ad verbum insererentur quomodocumque reſervatis, in foro, tantùm conſcientiæ hac vice ſolum abſolvere. Et inſuper vota quæcumque (Religionis & Caſtitatis exceptis) in alia pia & ſalutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, ac aliis ejuſdem Confeſſarii arbitrio injungendis, poſſit & valeat.

Juſſio illud publicandi.

§. 4. Quapropter tenore præſentium mandamus, & in virtute ſanctæ Obedientiæ diſtrictè præcipimus omnibus & quibuſcumque Ven. Fratribus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis & aliis Eccleſiarum Prælatis & quibuſvis Ordinariis locorum, ut cum præſentium literarum tranſumpta aut exempla acceperint, illa ſtatim abſque ulla mora, retardatione vel impedimento aut limitatione per ſuas Eccleſias, Civitates, Oppida, Terras, Loca, Diœceſes & Provincias publicent & evulgent, ac publicari & evulgari faciant, Cleriſque & Populis ſibi ſubjectis ſolemnes proceſſiones & ſupplicationes indicant & celebrent. Quod ſi præmiſſa omnia & ſingula præſtare neglexerint, vel ex quavis cauſa & prætextu illa exequi prætermiſerint, præter peccatum tranſgreſſionis, in quod incurrent, ſciant nihilominùs præſentes noſtras literas cùm ad Chriſti fidelium notitiam quovis modo, ut ſupradictum eſt, pervenerint, ubique eandem vim, ac robur habituras, ac eiſdem Chriſti fidelibus perinde profuturas, ac ſi modo & forma præmiſſis publicatæ & evulgatæ, & ſolemnes proceſſiones propterea indictæ & celebratæ fuiſſent. Per præſentes autem ſuper aliqua irregularitate publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate aut inhabilitate quoquo modo contracta diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, etiam in foro conſcientiæ non intendimus, ac declaramus has ipſas præſentes, quoad abſolutionem in foro conſcientiæ, & pœnitentiali tantùm, non autem in foro fori, ſeu contentioſo conſequendam, neque etiam quoad dictum forum conſcientiæ, qui ab aliquo Judice excommunicati, ſuſpenſi vel interdicti, ſeu aliàs in ſententias & cenſuras incidiſſe declarati, vel publicè denunciati fuerint, niſi intra Tempus celebrationis hujuſmodi Jubilæi ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe aut debere.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus abſolvendi facultas in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles vel diſſimiles Jubilæi, Indulgentiarum aut facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant, necnon regula noſtra de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, ac quorumcumque Ordinum & Congregationum ſive inſtitutorum Regularium, juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis, eiſdem Ordinibus & Congregationibus atque inſtitutis quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis eorúmque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio aut expreſſio habenda, vel quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, ac forma in illis tradita penitùs pro ſervata habentes, hac vice ſpecialiter nominatim & expreſſè ad effectum præſentium derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 6. Volumus autem ut præſentium tranſumptis, vel exemplis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, ubique locorum & gentium eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur his ipſis literis, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D.P. An. 1. die 28. Jun.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo ſexcenteſimo quinto, iv. Calendas Julii, Pontificatus noſtri Anno primo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini 1605, Indict. 3. die verò Mercurii 29. menſis Junii Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pauli PP. V. Anno ejus primo Retroſcriptæ literæ Apoſt. affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicarum Principis Apoſtolorum & Sacroſanctæ Lateranenſis ac S. Mariæ Majoris de Urbe, necnon in acie Campi Floræ, relictis in eiſdem locis illarum copiis affixis per nos Jo. Bapt. Bagni, & Bernardinum Mazzarellum S. D. N. Papæ Curſores.

Auguſtinus Braccherius pro Mag. Curſ.

Privilegia Abbreviatorum majoris Præſidentiæ literarum Apoſtolicarum. 11.

Collegii Abbreviatorum inſtitutionem, munus & privilegia, attende ſuprà in Martini V. conſt. 3. In Apoſtolicæ, fol. 298. in Tomo 2. Sixti IV. conſtitut. 16. Divina, fol. 413. Tom. 1. ac Leonis X. conſtit. 14. Summi, vide in d. Tomo 1. fol. 557.

Edita An. D. 1605.

PAULUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam, rei memoriam.

Exordium.

Romani Pontificis providentia circumſpecta libenter intendit, ut perſonæ, quæ plus laboris & obſequii, in ejuſdem Pontificis, & Apoſtolicæ Sedis honorem, ac univerſalis Eccleſiæ utilitatem jugiter perferre & impendere non deſiſtunt, amplioribus etiam gratiis & honoribus ac dignitatum prærogativis decorentur.

Cauſa motiva hujus Conſtitutionis.

§. 1. Quapropter dilectos filios literarum Apoſtolicarum majoris Præſidentiæ Abbreviatores, qui in conceſſionibus gratiarum, quas pro tempore ab ejuſdem Pontificis benignitate emanare contigit, interpretandis, dilucidandiſque egregias operas, quod nos etiam in minoribus conſtituti, dum Abbreviatoris earumdem literarum munere fungeremur, plurium annorum experimento cognovimus, ſollicitis ſtudiis navare noſcuntur, ut quò ſpecialibus favoribus & gratiis ſe noverint proſecutos, eò alacriores ad ſimilia, & in dies majora, pro noſtro & Sedis prædictæ incremento perferenda reddantur, condignis honoribus conſovere, benevolentiæque noſtræ perpetuum teſtimonium eis præbere volentes, eoſdémque Abbreviatores, ac eorum ſingulares perſonas, à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes, necnon omnium & ſingulorum privilegiorum, exemptionum, indultorum & gratiarum, tàm Abbreviatoribus quàm utriuſque Signaturæ Romani Pontificis Referendariorum Collegiis, quomodolibet conceſſorum, tenores præſentibus pro expreſſis habentes.

Abbreviatores eo ipſo, utriuſque Signaturæ Papæ Referendarii deputantur, & peracto triennio Abbreviatores eſſe deſinant. Referendarii tamen remaneant.

§. 2. Motu proprio, non ad ipſorum Abbreviatorum vel alicujus eorum aut alterius pro eis nobis deſuper oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtris mera liberalitate, certáque ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine eoſdē Abbreviatores modernos, videlicet ex nunc, ſi nondum ſint, futuros verò ſtante eorum ad officium Abbreviatoriæ literarū hujuſmodi receptionem & admiſſionem non erunt, in noſtra & pro tempore exiſtentis Rom. Pontificis, utraque Signatura Referendarii ex nunc prout ex tunc, & è contra, cùm primùm ad officium Abbreviatoriæ hujuſmodi recepti atque admiſſi fuerint, & quoad Signaturam Juſtitiæ ſolitum in illius Præfecti pro tempore exiſtentis manibus, prævio examine juxtà formam conſtitutionis à fœl. record. Sixto Papa V. prædeceſſore noſtro ſuper reformatione Referendariorū ultimo editæ faciendo, juramentum præſtiterint, in utriuſq; Signaturæ hujuſmodi Referendarios, quoad vixerint, etiamſi Abbreviatores eſſe deſierint, dummodò in Officio Abbreviatoriæ hujuſmodi ſaltē per triennium ſe exercuerint, Apoſtolica Auctoritate, tenore præſentium creamus, conſtituimus & deputamus, ac dilectorum filiorum aliorum utriuſque ſignaturæ hujuſmodi Referendariorum numero & conſortio, favorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis & non fictis utriuſque Signaturæ Referendariis haberi & reputari volumus, & mandamus.

Privilegia Referendariorum eis communicantur. Si ea videre cupis, legas conſt. Pauli III. num. 23. ſupra lib. 2. Debita, & Sixti V. conſtitut. 41. Quemadmodum, lib. 1.

§. 3. Ac eiſdem Abbreviatoribus, ut omnibus privilegiis, exemptionibus & immunitatibus, libertatibus, prærogativis, antelationibus, honoribus, favoribus, indultis, facultatibus, conceſſionibus & gratiis, tàm ſpiritualibus, quàm temporalibus, quibus cæteri Referendarii utriuſque Signaturæ hujuſmodi de jure, ſtatuto, conſuetudine ſeu aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, fruuntur & gaudent, ac uti, potiri, frui & gaudere poſſunt & poterunt quomodolibet in futurum, tàm in judicio quàm extrà, ubicumque locorum, abſque alia prorſus differentia, non ad illorum inſtar, ſed pariformiter & æquè principaliter, in omnibus & per omnia, perindè ac ſi illa ipſis Abbreviatoribus, nunc & pro tempore exiſtentibus, eorúmque Collegio & perſonis, ſpecialiter & expreſsè per præſentes literas conceſſa fuiſſent, uti, frui, potiri & gaudere.

Unus ex Abbreviatoribus locum ſemper habet in Signatura Papæ.

§. 4. Quòdque unus ex Abbreviatoribus prædictis, qui in receptione & admiſſione hujuſmodi antiquior fuerit, ſeu eo abſente vel impedito, alius ex eiſdem Abbreviatoribus ad id ab eorum Collegio hujuſmodi ſeu Cancellariæ Apoſtolicæ Regente, pro tempore deputandus, ſingulis noſtris, ac pro tempore exiſtentis Rom. Pontificis Signaturis, nomine hujuſmodi Abbreviatorum, continuò intervenire & aſſiſtere poſſint, & valeant, auctoritate & tenore prædictis, etiam perpetuò concedimus & indulgemus.

Portio panis eis ſingulis conceditur.

§. 5. Prætereà ſingulis Abbreviatoribus prædictis nunc & pro tempore exiſtentibus, unam portionem panis, ex Palatio Apoſtolico dietim habendam, percipiendam & conſequendam, quæ æqualis & prorſus conformis exiſtat ei, quam dilecti filii cauſarum dicti Palatii Auditores, ex eodem Palatio habere & percipere conſueverunt, ſimiliter perpetuò aſſignamus & concedimus.

Diſpenſatio a Bulla Pii IV. de regiſtrandis gratiis quæ eſt 98. ſuprà lib. 1. in Tomo 2. fol. 164.

§. 6. Decernentes, præſentes literas ſemper validas ac efficaces eſſe & fore, neque eoſdem Abbreviatores, tàm præſentes quàm futuros, nec quemquam alium eorum nominibus ad illas in Camera Apoſtolica juxta Conſtitutionem piæ mem. Pii Papæ IV. etiam prædeceſſoris noſtri ſub dat. videlicèt octavo Calendas Auguſti, Pontificatus ſui Anno ſexto editam, qua inter alia cavetur, quod quæcumque gratiæ ejuſdem Cameræ intereſſe quomodolibet concernentes, in ipſa Camera infrà certum tunc expreſſum tempus præſentari, inſinuari & regiſtrari debeant, alioquin nullius roboris vel momenti exiſtant, præſentandum, inſinuandum & regiſtrari faciendum, minimè teneri, nec ad id ulla unquam ratione vel neceſſitate cogi poſſe, neque propterea eaſdem præſentes viribus carere, ſed Abbreviatoribus prædictis, eorúmque ſingulis in omnibus & per omnia, perindè ac ſi juxtà conſtitutionē Pii prædeceſſoris hujuſmodi præſentatæ, inſinuatæ & regiſtratæ, omniáque alia ad id neceſſaria plenè adimpleta fuiſſent, ſuffragari.

Sublata cuique aliter judicandi facultate.

§. 7. Sicque per noſtros S. R. E. Vicecancellarium & Camerarium, necnon utriuſque Signaturæ hujuſmodi, ac etiam noſtræ, & pro tempore exiſtentis Rom. Pontificis Domus Præfectos, dictæque Cameræ Theſaurarium, Clericos, Præſidentes, Commiſſarium generalem, dilectos filios, alióſque Miniſtros, pro tempore exiſtentes, necnon quoſcumque Judices, Commiſſarios & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii & generalem Cameræ hujuſmodi Auditorem, necnon ejuſdem Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, irritum quoque & inane, quicquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contraventio omnibus prohibetur, & obſervantia præcipitur.

§ 8. Mandantes in virtute ſanctæ Obedientiæ Camerario, Theſaurario, Clericis, Præſidentibus & Commiſſario prædictis, eorúmque ſingulis, quatenùs eaſdem præſentes, ſi deſuper requiſiti fuerint, in dicta Camera admittant, & in illius libris deſcribi & regiſtrari, ac debitæ executioni demandari, patentéſque literas & ſcripturas ac mandata opportuna, deſuper expediri. Non permittentes ipſos vel eorum quempiam deſuper per quoſcumque contra eorumdem præſentium tenorem, quomodolibet indebitò moleſtari, impediri aut inquietari. Necnon tàm illis quàm Vicecancellario, Camerario, Præfectis & Auditoribus prædictis, ut ipſi per ſe vel alium, ſeu alios, eiſdem Abbreviatoribus in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant, præſentes literas hujuſmodi ac in eis contenta quæcumque, ab omnibus & ſingulis ad quos ſpectat ac pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari, ipſoſque Abbreviatores illis omnibus & ſingulis eorúmque uſu & commodo pacificè frui & gaudere. Contradictores & rebelles quoſlibet, per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, auctoritate noſtra prædicta, appellatione, poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis, ſervatis proceſſibus, eaſdem ſententias, cenſuras & pœnas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato ad hoc, ſi opus fuerit, brachii ſæcularis auxilio.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obſtantibus præmiſſis, ac Pii & Sixti prædeceſſorum hujuſmodi, necnon quatenùs opus ſit, de rebus Eccleſiæ non alienandis aliiſque Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Cameræ Urbis & Palatii prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, uſibus, decretis & reformationibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis, illis eorúmque Officialibus & Miniſtris, cæteriſque perſonis, jus & intereſſe in præmiſſis vel circa ea, aut eorum aliqua, nunc & pro tempore quomodolibet habentibus & prætendentibus, per prædictos & quoſcumque alios Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac etiam nos, Sedémque & Cameram prædictas, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus & aliis decretis, etiam vim contractus ritè & legitimè ſtipulati habentibus ſeu inducentibus, etiam motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis eorúmque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio

habende, aut aliqua alia exquiſita forma, ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita & obſervata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Fides tranſumptorum.

§. 10. Volumus autem, quòd earumdem præſentium tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo prædicti Vicecancellarii ſeu Regentis aut alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, vel Romanæ Curiæ Prælati munitis, eadem prorſus fides tàm in judicio quàm extra ubique adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi forēt exhibitæ vel oſtēſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 11. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam &c. Si quis autem hoc attentare &c.

Dat. P. A. 5. die 1. Julii.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo quinto, Calendas Julii, Pontificatûs noſtri Anno quinto.

III.

Indulta & privilegia pro Conclaviſtis poſtremorum Conclavium, in quorum primo, Leo XI. & in ſecundo hic Pontifex pronunciatus fuit.

Similes gratias quiſque Pontifex elargiri ſolet, ſed hanc dumtaxat & aliam Clementis VIII. Bullam 16. Æquitati, fol. 22. ponendas duxi, quoniam cùm hæ gratiæ perſonales ſint antiquiores, hæc tempora non multum excedere poterunt.

Privilegia Conclaviſtarum, qui interfuerunt Conclavibus, in quibus ad ſummi Apoſtolatus apicem evecti fuerunt Greg. XV. & S. D. N. Urban. VIII. habes in d. Gregor. Conſt. 1. Romanus infrà & S. D. N. Urb. VIII. Conſt. 1. Circumſpecta in Tomo 4.

Edita A. D. 1605.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanum decet Pontificem, ut erga perſonas de ſe ac Sede Apoſtolica benemeritas ſe munificum exhibeat & liberalem, eàſque ad altiores honorum gradus evehat & attollat, quas amplioribus obſequiis, & meritis decoratas agnoſcit.

Cauſa hujus conceſſionis & donationis.

§. 1. Hinc eſt, quod nos volentes dilectos filios infraſcriptos Conclaviſtas, qui in Conclavi, in quo divina favente clementia ad ſummi Apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, nobis, & Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, uti familiares continui commenſales inſerviendo interfuerunt, eóſque qui laborum & incommodorum participes fuerunt, amplioribus etiam honorum prærogativis pro cujuſque merito condecorare.

Donatio ſcutatorum auri decem millium.

§. 2. Ipſóſque Conclaviſtas & eorum ſingulos ab omnibus & ſingulis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, etiamſi in illis per annum continuum inſorduerint, ad effectum præſentium dumtaxat conſequēdum harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes; Motu proprio non ad ipſorum Conclaviſtarum, vel aliorum pro eis nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine eiſdem Conclaviſtis tot loca Montium tunc vacantia, ſeu vacatura, uſque ad ſummam decem millium ſcutatorum auri in auro per tres ex prædictis Cardinalibus ſingulos in quolibet ordine antiquiores, inter ipſos Conclaviſtas & per capita ſingulorum Conclaviſtarum, non autem ſingulas cellulas æquis portionibus diſtribuenda, gratioſè & irrevocabiliter Apoſt. auctoritate tenore præſentium donamus.

Conceſſio privilegiorum Nobilitatis, Civilitatis; Familiaritatis, &c.

§. 3. Ipsóſque Conclaviſtas in veros, indubitatos & non fictos familiares, continuos commenſales noſtros, ac eos qui ex illis Clerici exiſtunt, ſeu militiæ clericali adſcribi deſiderant, quoſque tres hujuſmodi Cardinales, gradu, nobilitate & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in noſtros & Apoſtolicæ Sedis Notarios, ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium recipimus, ac tàm illos quàm alios Conclaviſtas ſingulos, qui ſigillatim ab eiſdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, ſacri Palatii & Aulæ Lateranenſis, Comites & Milites, ac tàm illos quàm omnes, & quoſcumque alios Conclaviſtas indiſtinctè, qui nobiles non ſunt, nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio, & dictæ Romanæ Eccleſiæ mediatè vel immediatè ſubjectis, Cives eſſe voluerint, ſingulos in ea ipſa Civitate, quam ſigillatim quiſque eorum elegerit, & ad quam ab eiſdem Cardinalibus ſe admitti petierit, veros Cives ad inſtar, & nulla prorſus differentia inter eos & ſingulos alios veros, originarios, & antiquiſſimos etiam nobiles & participantes Cives ipſius Urbis, vel Civitatis, ita ut ipſum jus civitatis ad quoſcumque illorum hæredes eodem modo tranſeat, creamus, conſtituimus & aſſignamus, ac nobilitatis & Civitatis titulo, honore & inſignibus decoramus, aliorùmque familiarium, continuorum commenſalium nobis actu in Palatio noſtro Apoſtolico ſervientium, & illius tinello comedentium & bibentium, ac noſtrorum, & Sedis præfatæ Notariorum, Palatiique & Aulæ prædictorum Comitum, Militum & Nobilium, ac Civium hujuſmodi originariorum numero & conſortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis ac non fictis familiaribus, continuis commenſalibus, ac Notariis noſtris, Comitibúſque, Militibus, Nobilibúſque ac Civibus deinceps haberi & reputari volumus ac mandamus. Eiſque, ut in quibuſcumque impetrationibus, conceſſionibus & literis tàm gratiam quàm juſtitiam concernentibus, ſe familiares, continuos commenſales noſtros & Comites, Milites, Nobiles, ac Cives etiam originarios nominare, nec propterea impetrationes, conceſſiones & literæ ipſæ ſubreptionis vitio ſubjaceant, ſed validæ & efficaces exiſtant. Necnon ex nunc deinceps in perpetuum omnibus & quibuſcumque ac prorſus ſimilibus antelationibus, antelationum prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, ſuſpenſionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis ac juribus, quibus alii noſtri familiares tempore dictæ aſſumptionis noſtræ ad ſummum Apoſtolatus apicem; ac quibus alii ejuſdem Sedis Notarii, etiam de numero participantium exiſtentes, etiamſi habitum & Rocchettum Notariorum ipſius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictorum Comites & Milites & Nobiles, nec non etiam originarii & antiquiſſimi Cives ejuſdem Urbis vel Civitatis, quam ut præfertur, elegerint, quicúmque ex utroque parente verè nobili & Cive originario & antiquiſſimo procreati de jure, ſtatuto, conſuetudine vel aliàs ex aliquo ſpeciali privilegio ſeu aliàs quomodolibet etiam quoad aſſecutionem quorumcùmque beneficiorum etiam Eccleſiaſticorum, etiam per quaſcùmque literas, ſeu Conſtitutiones Apoſt. pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio & extra, ſine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio uti, frui, potiri & gaudere liberè & licitè valeant realiter & integrè

in omnibus & pet omnia, etiamſi in Urbe & Civitate hujuſmodi non habitaverint, perindè acſi de verè nobili genere ea utroque parente nobili originario & antiquiſſimo Cive procreati forent, & hujuſmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, conceſſiones, indulta & jura, quæ pro aliis uobilibus & civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis & civilitatis naturalis & originatiæ aliis competunt, pro eiſdem Conclaviſtis in ſpecie emanaſſent ſeu emanatent, & eis naturaliter de jure, ſtatuto, conſuetudine, fundatione vel aliàs competerent, auctoritate & tenote ſimilibus indulgemus.

Remiſſio fructuum male perceptorum ob non recitationem horarum canonicarum.

§. 4. Ipſiſque Conclaviſtis ſingulis quoſcumque fructus, reditus & proventus Eccleſiaſticos, ac tàm occaſione penſionum aunuarum ipſis vel eorum alicui reſervatarum, ratione omiſſionis recitationis horarum Canonicarum indebitò perceptos, cujuſcumque quantitatis fuerint, gratiosè remittimus & condonamus, ac cum eis ſuper inhabilitate per eos ptoptereà quomodolibet contracta, vel etiam ea eo quod cenſuris hujuſmodi ligati miſſas & alia divina officia, non tamen in contemptum clavium celebrnverint, aut aliàs divinis ſe immiſcuerint, ut illa & aliis præmiſſis uou obſtantibus ad omnes, etiam ſactos & presbyteratus ordiues aliàs ritè promoveri, & in illis ac in ſuſceptis per eos aliàs ritè ordinibus etiam in altaris miniſterio miniſtrare, etiam liberè & licitè valeant, diſpenſamus.

Legitimatio Conclaviſtarum & habilitatio ad ſucceſſiones, honores & dignitates.

§. 5. Necnon eoſdem Conclaviſtas, ſiqui eorum defectum Natalium ea quocumque damnato & illicito coitu, etiamſi ex nobiliſſimis parentibus, & vilibus fœminis forſan procreati ſiut, etiam ſi legitimati aliàs exiſtant, legitimamus, omnémque ab illis genituræ hujuſmodi maculam, ſive notam abſtergimus & abolemus, ac Natalibus reſtituimus. Necnon cum eorum ſingulis, ut in quibuſcumque bonis patetnis & matetnis, & aliorum conſauguineorum ſeu cognatorum vel aliorum quorumcumque, ſine tamen præjudicio venientium ab inteſtato vel ea fideicommiſſo, ſeu aliàs de jure valida diſpoſitione, ſuccedere, & illa donationis vel alio quovis titulo conſequi & habere, ac ad æquales portiones eum legitimis ſuccedere, eos ad omnia jura, legitimas ſucceſſiones, ex teſtamento vel ab inteſtato hæreditates, legata, libertates reſtituendo & reintegrando realiter & cum effectu, necnon ad dignitates, honores & quæcumque alia officia ſecularia publica vel privata, etiam aſſumi, illáque gerere & exercere in omnibus & per omnia, acſi de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obſtante, ſi aliud Canonicum jus uou obſiſtat, ut clericali caractere, qui illo noudum inſigniti ſunt, inſigniri ac ad omnes etiam ſacros & presbytetatus ordines, ſi nondum ad illos promoti ſunt, promoveri, ac poſtmodùm caractere & ordinibus hujuſmodi, illorúmque privilegiis uti, ac in eiſdem ordinibus, etiam in altaris miniſterio miniſtrare, necnon quæcumque & qualiscumque cum cura & ſine cura beneficia Eccleſiaſtica, etiamſi perſonatus, adminiſtrationes & officia, etiam curata & electiva in Cathedralibus & Metrupolitanis vel Collegiatis Eccleſiis, ſeu parochiales Eccleſiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus & præbendæ, necnon dignitates, non tamen principales in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi fuerint, ſi ſibi aliàs cauonicè conferantur, aut ipſi eligantur, præſententur vel aliàs aſſumantur ad illa & inſtituantur in eiſdem, recipere & retinere liberè & licitè valeant.

Applicatio quorumdam beneficiorum Sede vacante vacatorum, prædictis Conclaviſtis.

§ 6. Necnon omnia & quæcumque beneficia Eccleſiaſtica cum cura & ſine cura ſecularia & quorumvis Ordinum regularia, in quibuſvis Civitatibus, Diœceſibus & locis quorumcumque Regnorum, Proviuciarum & Dominiorum ac Inſularum, & aliàs ubilibet conſiſtentia, & ad quorumcumque Collatorum ſecularium & quorumvis Ordinum regularium collationem, proviſionem, electionem, præſentationem ſeu quamvis aliam diſpoſitionem pertinentia, etiamſi ſecularia, Canonicatus, & præbendæ, dignitates, etiam majores, principales perſonatus, adminiſtrationes & officia etiam cumta & electiva in Cathedralibus etiam Metropolitanis, Parochialibus vel aliis Eccleſiis, ac præſtimonia ſeu præſtimoniales portiones, & perpetua ac ſimplicia, etiam ſervitoria beneficia Eccleſiaſtica, non tamen parochiales Eccleſiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ita tamen ut ſi ſuper illatum fructibus, reditibus & proventibus penſiones aliquæ imponantur, in favorem Conclaviſtarum, & non aliorum, reſervari debeaut, regularia verò Prioratus, Præpoſituræ, Præpoſitatus, præceptoriæ, dignitates, non tamen conventuales, perſonatus, adminiſtrationes vel officia, non tamen clauſtralia ac curata & electiva, aut loca & canonicales portiones in Eccleſiis Cathedralibus, etiam Metropolitanis, vel aliis aut Monaſteriis ſeu aliis locia regularibus aut alia beneficia fuerint, quæ vacante Sede prædicta vacabant, & uſque ad diem aſſumptionis noſtræ ad Pontificatum vacaverunt, etiamſi diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter vel etiam ratione menſium iu quibus vacaverint aut vacationis illorum apud Sedem prædictam aut familiaritatis noſtræ ſeu Prædeceſſorum noſtrorum aut quorumvis S. R. E. Cardinalium defunctorum, aut etiam ad Eccleſiæ militantis regiminis aſſumptionem, etiamſi ex perſonis Sedis prædictæ Notariorum Collectorum vel aliorum Officialium, aut etiam dictorum Cardinalium ſeu aliàs ea quacumque reſervatione, etiam de neceſſitate & diſpoſitivè exprimenda generaliter reſervata & affecta exiſtant, & eidem diſpoſitioni Apoſtolicæ uon reſervata nec affecta, annuum tamen valorem Ducentorum Ducatorum auri de Camera non excedentia, & de quibus Ordinarii collatores tempore aſſumptionis noſtræ hujuſmodi nullo modo vel nulliter, & de facto diſpoſuerunt, inter ipſos Conclaviſtas, aliáſve perſonas ab eiſdem Conclaviſtis ſeu per illos deputatis nominaudis, & non alias diſtribuenda, juxta providam diſtributionem & diviſionem per deputatos à Conclaviſtis hujuſmodi faciendam, ea ratione habita, ut beneficia ipſa idoneis Conclaviſtis conferantur, ſi habiles reperiantur, qui tunc in omnibus beneficiis hujuſmodi quibuſcumque aliis non Conclaviſtis præferantur, quod ſi Conclaviſtæ idonei ad eadem beneficia obtinenda defuerint, ſeu illa acceptare noluerint, tunc penſiones annuæ ſuper fructibus, reditibus & proventibus, ac etiam diſtributionibus quotidianis aliiſque rebus & juribus, & etiam incertis beneficiorum hujuſmodi quæ eas ſupportare poteruut, Conclaviſtis omninò reſerventur, auctoritate, & tenore ſimilibus præcipimus & mandamus.

Annullatio Collationum in alios factarum &c.

§. 7. Decernentes, quaſcumque proviſiones, collationes, commendas, uniones, annexiones, & incorporationes, aliáſque diſpoſitiones de ipſis beneficiis, ut præfertur, vel aliàs vacantibus aut penſiones ſuper fructibus beneficiorum hujuſmodi ſeu fructuum, redituum & proventuum ipſorum vel illorum partis reſervationes per quoſcumque quavis auctoritate aut etiam per Nos & Sedem eamdem etiam motu ſimili & certa ſcientia noſtra, déque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ac conſiſtorialiter in aliorum quam eorumdem Conclaviſtarum vel perſonarum ab eiſdem Conclaviſtis nominandarum conjunctim factas & faciendas, nullas & invalidas nulliúſque roboris & momenti, ac præter & contrà mentem noſtram conceſſas fuiſſe & eſſe, nec alicui ſeu aliquibus, etiamſi Cardinales fuerint, de dictis beneficiis vacātibus per nos ſub præſenti gratia comprehēſis in præjudicium dictorum Conclaviſtarū, quamvis etiam Apoſt. vel Ordinaria, aut quacumque alia auctoritate provideri vel aliàs quomodolibet diſponi de illis potuiſſe neque poſſe, nec collationes, proviſiones, commendas

aut alias diſpoſitiunes de illis aliter tactas, cuiquam nullatenùs ſuffragari debuiſſe neque debere, nullúmque illis etiamſi diſpoſitioni Apoſtolicæ affecta reſervata anteà non eſſent, dummodò de illis per collatores prædictos tempore dictæ aſſumptionis noſtræ legitimè proviſum non fuerit poſt id temporis quovis prætextu diſponere potuiſſe neque poſſe, ac de illis proviſis jus in illis, vel ad illa quæſitum & ſic per præſentes ablatum non fuiſſe neceſſe, neque regulæ noſtræ de non tollendo jure quæſito locum fuiſſe dici aut cenſeri poſſe.

Expeditio litterarum Apoſt. pro eiſdem gratis fiat.

§. 8. Quódque omnes & quæcumque gratiæ, proviſiones, commendæ & quævis aliæ litteræ Apoſtolicæ, ac etiam in forma Brevis pro illis expediendis, gratis ubique expediantur, tàm de capienda poſſeſſione nomine Cameræ Apoſtolicæ quàm in favorem litterarum Apoſtolicarum, ubi illis ſuper proviſionibus quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum dari poterunt, prout noſtris familiaribus, continuis commenſalibus etiam gratis dentur & concedantur, ac dari & concedi omninò debeant, etiam præcipimus & mandamus.

Indultum Conclaviſtarum circa penſiones &c.

§. 9. Necnon Conclaviſtis & eorum ſingulis, ut quicumque loci ordinarii vel Canonici Metropolitanarum ſeu aliarum Eccleſiarum, aut perſonæ quæcumque Eccleſiaſticæ, tàm in Romana Curia quàm extra eam ad id per eos & eorum ſingulos eligendi ſeu eligendæ, quaſcumque penſiones annuas, eis & eorum ſingulis ſuper quibuſcumque fructibus, redditibus & proventibus quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura & ſine cura Secularium & quorumvis Ordinum regularium, ſeu fructus, reditus & proventus hujuſmodi beneficiorum reſervatos, uſque ad ſummam centum ducatorum ſimilium in toto vel in parte, ac etiam in mortis Articulo caſſare & extinguere ac poſtquàm caſſatæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas, ſeu fructus, reditus & proventus hujuſmodi uſque ad ſummam prædictam uni vel pluribus aliis perſonis Eccleſiaſticis per eoſdem Conclaviſtas, & eorum ſingulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque & qualiacumque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus ſimiliter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eiſdem modo & forma, quibus eiſdem Conclaviſtis reſervatæ ſeu reſervati fuerint, etiam abſque beneficia ipſa obtinentium conſenſu integrè perſolvendas, aut per eos propria auctoritate percipiendos, exigendos & levandos reſervare, conſtituere, concedere & aſſignare valeant, etiam concedimus & indulgemus. Decernentes ipſas translationes & novas reſervationes, conſtitutiones & aſſignationes penſionum ſeu fructuum & redituum, proventuum hujuſmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipſóſque beneficia, ſuper quorum fructibus, redditibus & proventibus reſervatæ fuerint, obtinentes ad illas perſolvendas efficaciter obligatos fore. Necnon cum eiſdem Conclaviſtis, quòd ratione quarumcumque penſionum eis & eorum cuilibet ſuper quibuſcumque beneficiis Eccleſiaſticis, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet qualificatis, non tamen ultrà ſummam ducentorum ducatorum partium pro quolibet nunc & pro tempore reſervatarum & reſervandarum, habitum & tonſuram clericales geſtare, & in illis dummodò aliàs ipſi habitum decentem & honeſtum deferant, incedere minimè debeant, nec ad id à quoquam deſuper cogi ſeu compelli, miniſque aliquas ſententias, cenſuras & etiam privationis ſeu caſſationis ipſarum penſionum pœnas occaſione Præmiſſorum incurrere poſſint, ſed eaſdem penſiones ad prædictam ſummam ducentorum ducatorum aſcendentes, & reſervatas, ut profertur, etiamſi matrimonium contraxerint, cum unica tamen & virgine retinere.

Spoliàque.

§. 10. Poſtremò quòd bona quæcumque ad dictos Conclaviſtas & eorum quemlibet ſpectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum per eos aliàs obtentorum & obtinendorum, aut aliàs quomodolibet & quovis quæſito colore vel ingenio ſeu eorum induſtria licitè tamen acquiſita & acquirenda, & in Urbe ejuſque diſtrictu ac ubique exiſtentia, ſpoliis minimè ſubjaceant, ſed Conclaviſtæ prædicti, etiamſi Religionis alicujus Militiæ etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani adſcripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque perſonarum, etiamſi Curiales eſſe deſierint, & in quocumque loco quantumvis remoto eos decedere contigerit, teſtari & aliàs diſponere, iiſque ab inteſtato decedentibus legitimi eorum hæredes quicumque ſuccedere liberè & licitè valeant, ſimili modo concedimus & indulgemus.

Executorum deputatio.

§. 11. Præcipientes ac mandantes dilectis filiis nunc & pro tempore exiſtentibus S.R.E. Camerario & Theſaurario, Præſidentibus, Clericis Cameræ noſtræ Apoſtolicæ & quibuſvis aliis ſpoliorum hujuſmodi Collectoribus & Subcollectoribus, necnon Militiarum prædictarum Officialibus aut Procuratoribus, ne in hujuſmodi bona manus apponant, neque hæredes prædictorum Conclaviſtarum deſuper moleſtare audeant ſeu præſumant, ac etiam decretas donationes etiam per viam teſtamenti, & codicillorum per ipſos Conclaviſtas de eorum bonis hujuſmodi ſemper & perpetuò validas & efficaces exiſtere.

Regiſtratio in Camera remittitur.

§. 12. Nec eoſdem Conclaviſtas eorumvè aliquem ad præſentes litteras in dicta Camera inſinuandum aut admitti & regiſtrari petendum teneri, nec illas etiamſi intra tempus legitimum inſinuatæ, admiſſæ ſeu regiſtratæ non fuerint, proptereà minus validas cenſeri, ſed ſuos plenarios effectus ſortiri debere.

Clauſulæ præſervativæ.

§. 13. Ac eaſdem præſentes & in eis contenta quæcumque ſub quibuſvis revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, decretis & conſtitutionibus Apoſtolicis, gratiarum revocatoriis vel quæ eas limitarent vel moderarentur, quæ à nobis & dicta Sede pro tempore, & ex quibuſvis cauſis etiam urgentiſſimis, etiam in favorem fidei & divini cultus augmentum, etiam Conſiſtorialiter vel aliàs quavis auctoritate hactenùs vel in poſterùm emanaverint, minimè comprehenſas eſſe, ſed quoties illæ emanabunt toties eaſdem præſentes in priſtinum ſtatum repoſitas & reintegratas eſſe & cenſeri.

Clauſula Sublata.

§. 14. Sicque per quoſcumque Judices & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate in quavis cauſa, & inſtantia judicari, & definiri debere, Irritum quoque & inane quicquid ſecus ſuper his, &c. ignoranter contigerit attentari.

Juſſio quòd Officiales gratis expediant.

§. 15. Et inſuper dilectis filiis Reſcribendario & Computatori litterarum Apoſtolicarum, & aliis ad quos ſpectat, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœna indignationis noſtræ Motu ſimili mandamus, ut litteras prædictas ſuper præmiſſis omnibus & ſingulis tàm conjunctim, quàm diviſim, ac pro ſingulis, quibus conceſſa fuerunt, ac ſeorſim & ſeparatim cum omnibus & quibuſcumque derogationibus, decretis & clauſulis in eis contentis, gratis de mandato noſtro ubique in omnibus etiam Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, plumbique & Regiſtri officiis abſque aliqua pecuniarum exactione & dilatione ceſſantibus, ſignent expediántque & expediri faciant.

Clauſula derogatoria.

§. 16. Non obſtantibus præmiſſis, ac de certo eorumdem Notariorum numero, etiamſi ad illum nondum ſit deventum, cui per hoc aliàs non intendimus derogare, ac una de inſordeſcentibus, necnon fel. record. Pii Papæ IV. prædeceſſoris noſtri de ſimilibus vel diſſimilibus gratiis in Camera Apoſtolica infrà tres menſes præſentandis & regiſtrandis, necnon recolendæ mem. Pii Papæ V. prædeceſſoris noſtri contrà ille-

gitimos

gitimos, necnon Pictavien. Concilii & aliis Apoſtolicis, ac etiam in univerſalibus, provincialibuſque Conciliis editis ſpecialibus vel generalibus Conſtitutionibus & ordinationibus, necnon Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum etiam St. Joannis Hieroſolymitani ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, oppidorum, & Terrarum necoon Cameræ prædictæ & quarumvis Univerſitatum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, naturis, decretis & etiam novis reformationibus, necnon etiam legibus tàm Pontificiis quàm Imperialibus, Regiis, & Ducalibus. etiam ſacris Canonibus, privilegiis quoque, indultis & litteris Apoſtolicis ſuperioribus & perſonis ac locis quibuſcumque in genere vel in ſpecie ſub quibuſcumque tenoribus & formis ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis irritantibuſque & aliis decretis. etiam vim contractus & ſtatuti perpetui continentibus, ac etiam motu, ſcientia. & poteſtaris plenitudine ſimilibus, ac etiam conſiſtorialiter & aliàs in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, illis præſertim quibus inter alia caveri dicitur ex poſſe quòd beneficia Urbis, non niſi perſonis ſub certis modo & forma inibi qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum, & militiarum expreſsè profeſſis conferri, & commendari poſſint, diſponentibus. Quibus omnibus etiamſi de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & individus, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi ac ſi de verbo ad verbum nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, harum ſerie ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque Aut ſi aliquibus communiter aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas &c. mentionem.

Indultorum conceſſio pro Conclaviſtis primi Conclavis.

§. 17. Volumus autem, quòd Conclaviſtæ, qui in Conclavi, in quo piæ mem. LEO Papa XI. ſimiliter Prædeceſſor noſter, ad ſummi Apoſtolatus apicem aſſumptus fuit, in præſenti gratia, non tamen quoad proviſionem beneficiorum, & diſtributionem decem millium ſcutorum, hujuſmodi comprehendantur, perinde ac ſi illis hæc omnia conceſſa fuiſſent, prout illis omnibus & ſingulis pariformiter ac principaliter concedimus & impartimur.

Tranſumptorum fides.

§. 18. Volumus etiam, quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, & ſigillo ac manu alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis & ſubſcriptis, eadem fides tàm in judicio quàm extra adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Nomina autem Conclaviſtarum, qui in utroque Conclavi hujuſmodi interſuerunt, ſunt hæc, videlicet.

Nomina Conclaviſtarum.

VEnerabilis Frater noſter Angelus Epiſcopus Tagaſtenus Sacriſta, necnon dilecti filii Paulus Alaleo, Guido Aſcanius Prævoſtus, Joannes Paulus Mucantius Magiſtri Ceremoniarum, Mutius Riccerius Clericus Camerinenſis Secretarius Collegii. Robertus Ubaldinus Clericus Florentinus, Petrus Jacobus Cima Clericus Auximanus Diœceſis ipſius Leonis Prædeceſſoris, dum Cardinalatus honore fungebatur. Petrus Pavonius Clericus Ariminenſis, Marcus Antonius Tanus Clericus Ferentinus, noſtri etiam dum Cardinalatus honore fungebamur. Annibal Minalis Clericus Januenſis Frater Hoſpitalis St. Joannis Hieroſolymitanus, Franciſcus Vicedominus Clericus Comenſis, Alexander Coraldinus Fulginatenſis. Ptolomei Oſtinenſis Comenſis, Julius Cæſar Cantavena Clericus Aſtenſis, Rayualdus Magnanus Clericus Sarſinat. Dominicus Portuenſis Pinelli. Scipio Cobellutius Clericus Viterbienſis, Alexander Benreceptus Presbyter Mantuanus. Hieronymus Albanenſis Aſculenſis, Petrus Pocchier, Ludovicus etiam Pocchier, Paulus Caſtellus Clericus Tholoſanenſis. Franciſcus Sabinenſis de Giojoſa. Octavius Mancinus Clericus Romanus, Joannes Baptiſta Rezzanus Presbyter Veronenſis, Auguſtinus Valerius Præneſtinus de Verona. Julius Bellus Clericus Juſtinopolitanus, Franciſcus Manſius Clericus Amerinus Diœcenus, Marcus Antonius Lanerus Presbyter Albinganenſis Diœcenus, Antonius Mariæ Tuſculanenſis Venerabil. Fratrum noſtrorum Epiſcoporum Galli. Horatius Sylveſtrius Presbyter Verulan. Hector Octomus Clericus Camerinenſis Diœceſis Antonii St. Mariæ Tranſtiberim Saulii. Marcus Antonius de Magiſtris Clericus St. Severini, Jacobus Dunus Clericus Novarienſis, Miles Militiæ Sancti Lazari. Evangeliſtæ St. Laurentii in Lucina de Cuſentia. Lelius Carluccius Clericus Civitatis Ducalis, Felix Perſicus Clericus Spoletanus, Martinus Fabrins Clericus Gebennenſis. Marianus Perbenedicti SS. Marcellini & Petri de Camerino. Aurelius Adrianus Clericus Montis Alti, Honoratus Laverſanus Presbyter Fundanus, Conſtantinus Naimolus Presbyter Campanienſis. Gregorius St. Auguſtini de Montelparo. Torquatus Loſcus Clericus Vicentinus, Joannes Baptiſta Cuſinus Clericus Mutinenſis. Paulus Ceciliæ Sfondrati. Nereus Dragomannus Clericus Aretinus Diœcenus, Franciſcus Bovarellus Clericus Eugubinus. Benedict. St. Priſcæ Juſtiniani. Pyrrhus Nutus Clericus Eugubinus, Antinorus Ubaldinus laicus Piſaurenus. Franciſcus Maria St. Mariæ de Araceli à Monte. Octavius Garimbertus Clericus Romanus, Geminianus de Madonus Clericus Sarzanenſis Diœcenus. Octavius St. Alexii Paravicini. Romulus Cerrinus Clericus Romanus, Joannes Franciſcus Gonfalonerius Clericus Recanatenus, Octavius St. Praxedis de Aquaviva. Auguſtus Barbolus Presbyter Cremonenſis, Gaſpar Ghiſellus, Bartholomeus Belluccius Clericus Mutinenſis Flaminii St. Mariæ de Pace Flari. Joannes Baptiſta Cantonus laicus Mediolanenſis, Joannes Antonius Aliprandius Clericus Mediolanenſis, Hieronymus Ponzonus laicus Mediolanenſis. Fridericus St. Mariæ Angelorum Borromæi. Alexander Scappius Clericus Bononienſis. Hieronymus Roncallius Clericus Bononienſis. Antonius Sanctorum Quatuor Coronatorum Fachinetti, Laurentius Bernardinus Presbyter Lucen. Bernardinus de Lupis de Sancto Edicto Presbyter nullius Diœcenus, Alexander de Magiſtris Clericus Terracinenſis Diœceſis. Sebaſtianus Potius Clericus Interamnenſis. Petrus Sanctorum Joannis & Pauli Aldobrandini. Franciſcus Leonellus Clericos Foroſempronienſis, Dominicus Roncius laicus Sutrinenſis Diœceſis Cynthii St. Petri ad Vincula St. Georgii. Lucas Antonius Euſtachius Clericus Trojanus, Nicolaus Maurus Presbyter Ripanus, Septimius Angleria Clericus Cremonenſis, Petrus Riccius Presbyter Romanus, Aleſander Ricciardus laicus Politianenſis Phiſicus, Franciſcus Maria St. Mariæ ſupra Minervam Tsuruſii, Franciſcus Cavalcantes laicus Florentinus, Bartholomeus Donus Clericus Romanus, Octavius St. Sabinæ Bandini, Nicolaus de Eſcalle Clericus Tullenſis, Jacobus de Foraja. Annæ & St. Suſannæ de Giury. Reginaldus Cruolenus Clericus Cluſinenſis Diœceſis, Joſephus Chechius Clericus Interamnenſis, Clemens Oſſattus Perſa laicus, Cæſar Sanctorum Nerei, & Achillei Baronius, Contes Ciaja Clericus Senenſis, Secundus Ordinus Clericus Aſtenſis. Laurentius St. Laurentii in Pane, & Perna Blanchetti. Chriſtophorus de Trivinno Clericus Abulenſis. Joannes de Almaraz Clericus Placentinus, Ferdinandus de Ribera Clericus Caurienſis Diœceſis Fran-

ciſci

ciſci St. Crucis in Hieruſalem Avilæ. Emilius Florius Clericus Valvenſis Sulmonenſis Diœceſis. Dominicus Carmiſtalius Presbyter Reſtinenſis. Bernardinus Zampa Clericus Camerinenſis Diœceſis. Franciſci St. Mariæ de Populo Manticæ. Nicolaus Speronus Presbyter Vinttimillienſis. Urbanus Ceulus Piſanus, Bernardus Baſſus Clericus nullius Diœceſis. Pompei St Balbinæ Arrigonii. Alphonſus Stondratus Clericus Cremonenſis, Ludovicus Rondinellus Clericus Imolenſis. Bonifacii St. Hieronymi Illiricorum Bevilacquæ. Hieronymus Baſſus Presbyter Imolenſis. Pompejus Andreoccius Clericus Aretinæ Diœceſis. Alphonſi St. Sixti Vicecomitis. Angelus Miraldus Clericus Nucerinæ Diœceſis. Joſephus Geggius Clericus Spoletanæ Diœceſis. Joannes Genius Lotharingus laicus. Dominici St. Honufrii Tuſci. Jacobus Oliverius Clericus Romanus Miles Militiæ Jeſu Chriſti, Hippolyrus Blancus Ferrarienſis St. Franciſci St. Sylveſtri Dietrichſtein Joſephus Vignaneſius Clericus Polirianenſis. Petrus Guidottus Presbyter Pientinus. Ludovicus Arregarius Clericus Politianenſis. Roberti St. Mariæ in Via Bellarminii. Jacobus Mojard Presbyter Carnotenenſis Diœceſis. Mattheus de Puis Clericus Pariſienſis. Franciſci Sanctorum duodecim Apoſtolorum de Sourdis. Ludovicus Beccarellus Clericus Bononienſis, Joannes Thomas Malpicus Clericus Senogallienſis. Natalis Morbiolus laicus Bononienſis Seraphini St. Salvatoris in Lauro Olivarii. Hieronymus Mezzamicus Presbyter Imolenſis. Emilius Sperellus laicus Aſſiſienſis. Dominici St. Pancratii Gimnaſii. Severus Durinotius Clericus Senenſis Hieronymus Muſitanus Clericus Juſtinopolitanus. Joannes Mengotius Clericus Forolivienſis. Marcus Antonius Mozzarellus Clericus Mutinenſis. Philippi St. Bartholomæi in Inſula Spinelli. Rodericus Bonal de Paz Clericus Salamantinus. Joſephus Perez Clericus Tiraſonenſis. Antonii St. Matthæi in Merulana Zappatæ. Balduinus Maſſa Romanus, Jacobus Honoratus Laicus Anconitanus. Caroli St. Clementis de Comitibus. Camillus Sinibaldus Clericus Auximanus Jacobus Franciſchinus de Bertinoro laicus Veronenſis. Benedictus Averinus laicus Volaterranenſis Phyſicus. Carolis St. Thomæ in Parione Madrutii. Joannes de Saletta Presbyter Laſcurenſis. Claudius Calamair Clericus Pariſienſis. Jacobi St. Agneris de Peron. Livius Sala Spoleranus Miles dicti Hoſpitalis. Auguſtinus Jojoſius Clericus St. Severini. Joannes Fridericus laicus Sarzanenſis. Innocentii St. Marcelli de Bubalis. Jacobus Benedictus Presbyter Nicoſienſis. Joſephus Petorellus Utinenſis. Franciſcus Gambertus laicus Florentinus. Joannes Sancti Marci Delfini. Urbanus Palconns Clericus Reatinenſis Diœceſis. Gaſpar Tantus Clericus Firmanus. Jacobi Sancti Stephani in Monte Cellio Sannefii. Laurentius Nicoloſius Presbyter Lucenſis. Jacobus Broccardus laicus Nicienſis. Herminii Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ de Valentibus. Polidorus de Polidoris Urbevetanus Miles dicti Hoſpitalis. Joannes Nicolaus Ferronus Clericus Beneventanus. Hieronymi Sancti Baſii de Annulo Pamphilii. Joannes Baptiſta Vulpius Presbyter Papienſis. Joannes Nicolaus Righettus Presbyter Senogallienſis. Ferdinandi Euſebii Tabernæ. Joannes Baptiſta Ubertus Presbyter Civitatis Caſtelli. Aſcanius Felix à Sancto Angelo in Vado. Anſelmi Sancti Petri in Monte Aureo titulorum Presbyterorum Menopolitanorum nuncupatorum. Tullius Cicero Clericus Comenſis. Cambius Artuſinuus Clericus Forolivienſis. Franciſci Sanctæ Mariæ in via lata Sfortiæ. Rogerius Trionius Presbyter Utinenſis. Plinius Bonjoannes laicus Firmanæ Diœceſis. Alexandri Sancti Laurentii in Damaſo de Montalto. Alphonſus Carandinus Clericus Mutinenſis Miles Militiæ Jeſu Chriſti. Nicolaus Bonarellus Clericus Anconitanus. Joannes de Royas Clericus Toletanenſis. Odoardi Sancti Euſtachii Farneſii. Joannes Proſper Turritanus laicus Alatrinus. Criſpolsus Matthejus Clericus Aſſiſienſis Diœceſis. Bartholomei Sanctæ Mariæ in Porticu Ceſii. Petrus Franciſcus Bonjoannes Presbyter Firmanæ Diœceſis. Joſephus Baronius laicus Montis Alti. Andreæ Sancti Angeli in foro piſcium Pereti. Joſephus Fontanella Regienſis. Petrus Rodulphus Arlotus Clericus Regienſis, Nicolaus Caſtel Vetrus Clericus Mutinenſis. Alexandri Sanctæ Mariæ Novæ Eſtenſis. Joannes Baptiſta Schiaffinatus Clericus Mediolanenſis. Nicolaus Accurſinus Clericus de Sancta Flora. Ennius Torrellus Clericus Spoletanæ Diœceſia. Joannes Baptiſta Sanctæ Mariæ in Coſmedin Deti. Germanicus Fidelis Presbyter Ripanenſis. Romalus Clarutius Clericus Montis Alti. Paulus Emilius Petrutius Presbyter Firmanus. Sylveſtri San Ceſarei Aldobrandini. Horatius Mancinus Presbyter Peruſinus. Martinus Martinez de Androſal Clericus. Joannes Baptiſta Spinola laicus Januenſis. Jannettini de Auria. Octavius Moneſius Clericus Mutinenſis Diœceſis. Octavianus Albinellus laicus Ferrarienſis. Proſper Marcanus Phyſicus laicus. Caroli Emanuelis Sancti Nicolai in Carcere Pii Diaconorum S. R. E. Cardinalium etiam nuncupatorum, necnon Antonius à Turre Clericus Caſalenſis. Bernardinus Euſebius Presbyter Ipporegienſis. Fabius de Amicis Clericus Camerinenſis bonæ memoriæ Franciſci St. Clementis. Antonius Cicalottus Clericus Sabinenſis. Joannes Natalis Clericus Sarzanenſis. Franciſcus Petius Clericus Cornetanus. Pauli Emilii Sancti Marcelli. Hieronymus Racanus Anconitanus Miles prædicti Hoſpitalis. Joannes Furnus. Joannes Franciſcus Martini Clerici Faventinæ Civitatis, vel Diœceſis. Hieronymi Sancti Petri ad Vincula ſimiliter titulorum ejuſdem S.R.E. Cardinalium defunctorum, necnon Frater Aloyſius Bononienſis, Ordinis Sancti Auguſtini Magiſter in Theologis cum dicto Angelo Epiſcopo, Frater Petrus de Matre Dei Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum Confeſſarius Rodulphus Silveſtrius. Vincentius Balduccins. Petrus Simon Fauſtus Phyſici. Julianus Cecchinus Chirurgus. Propertius Sixtus. Gentiles Gentilis Aromatarii. Bartholomæus Venturuccius. Ludovicus Sexto Gallus. Propertius Sixtus. Benedictus Gaſparinus eorum Adjutores. Joannes Baptiſta Camoſinus Clericus Novarienſis. Cuſtos fontis. Franciſcus Pedonius Secretarii Auditor. Jubentius de Angelis. Blaſius Zucchius Barbitonſores. Aleſander Bettinius. Ariſtoteles Gattai. Julius Cæſar Rotius eorum Adjutores. Angelus Pezzus Cementarius. Nicolaus Varius. Joannes Volfretta Fabri lignarii. Franciſcus Mediolanenſis. Thomas de Dohana. Jacobus Comenſis. Jacobus de Voltulina. Joannes Receta. Andreas Schemnus. Vincentius Guarinus. Joaanes Receta. Andreas Schemnus. Vincentius Guarinus. Joannes Sorci. Donatus Marcheſolus. Joannes Venetus. Dominicus de Voltulina. Jacobus Polus. Joannes de Remedio. Joannes Simonetta. Thomas Suſanna. Vincentius ad Corallum. Simon Tridentinus. Dominicus aliàs Bologna. Petrus de Petrolis. Dominicus Gutius. Marcus Antonius Ferrus Scopatores Conclavis.

§. 19. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, donationis, receptionis, conſtitutionis, decorationis, Aggregationis, voluntatis, mandati, indulti, remiſſionis, condonationis, diſpenſationis, legitimationis, abſterſionis, abolitionis, reſtitutionis, præceptionis, conceſſionis, derogationis, & impartitionis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis DEI, ac Beatorum PETRI, & PAULI Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Sanctio pœnalis.

Datum

Dat. P. A. 1. die 31. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſexcenteſimo quinto. Pridie Kalend. Auguſti. Pontificatus Noſtri Anno primo.

IV.

Exemptio Fratrum Ordinis Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, à ſolutione Quartæ funeralium, cum declaratione Concilii Tridentini ſeſſ. 25. Cap. 13.

Alia de hoc Ordine plenè notavi ſuprà ad Conſtitut. 8. Honorii III. Ut vivendi. in Tom. I. fol. 70. lib. 1.

Edita A. D. 1605.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

DEcet Romanum Pontificem quæ ſacris Ordinibus à Sede Apoſtolica dudum conceſſa ſunt, ſarta tectáque tueri.

Privilegium Sedis Apoſt. & Concil. Trid. circa ſolutionem Quartæ funeralium.

§. 1. Inter quos adeſt Ordo Beatæ & Glorioſæ ſempérque Virginis MARIÆ de Monte Carmelo, cui inter alia, ſicut accepimus, diverſi Romani Pontifices conceſſerunt, illius Domos ſeu Monaſteris ante annos quadragiata ædificata non teneri ad ſolutionem Quartæ Funeralium, idque etiam à Concilio Tridentino de prædicto, & aliis ſacris Ordinibus decretura fuit.

Declaratio Congregationis Card. interpretum dicti Concilii circa privilegium.

§. 2. Cùm autem quæreretur, an eadem poſteà à quadragiata annis ædificata deberent dictam Quartam ſolvere, venerabiles Fratres Noſtri Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales Decretorum dicti Concilii interpretes cenſuerunt, Monaſteria ædificata à quadraginta annis citra non teneri ad ſolutionem Quartæ Funeralium hujuſmodi, ſi modò ſint ejus Religionis, cui à dicta Sede ante quadraginta annos indultum ſit, ut eamdem Quartam non teneantur ſolvére Epiſcopo.

Pontificia decretum ſuper illius executione.

§. 3. Quare, ne dicti Ordinis Carmelitani Monaſteria ſeu Domus in diverſis Mundi partibus à quadraginta annis ædificata indebitè cogantur ſolvere dictam Quartam Funeralium, eorúmque indemnitati proſpicere cupientes, ac tenores litterarum conceſſionum hujuſmodi forſan confectarum præſentibus pro expreſſis habentes, dilecti filii Procuratoris Generalis dicti Ordinis Carmelitani illius nomine Nobis porrectis ſupplicationibus adducti, Volumus, mandamus, decernimus, & declaramus omnia & ſingula hujus Ordinis Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo Monaſteria ſeu Domos in quibuſcumque Mundi partibus à quadraginta annis ædificata illorúmque Conventus & Fratres nullo modo, nulláve ratione teneri ad ſolutionem dictæ Quartæ Funeralium, & ob non ſolutionem hujuſmodi aliquas ſententias, cenſuras, & pœnas incurrere poſſe.

Juſſio non moleſtandi Ordinem ſuper dicta executione.

§. 4. Inhibentes in virtute ſanctæ obedientiæ omnibus & ſingulis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis & Parochialium Eccleſiarum Rectoribus, ac aliis quos id concernit, ne ab ipſis Fratribus Monaſteriorum ſeu Domorum à quadraginta annis ædificatorum dicti Ordinis Carmelitani Quartam Funeralium hujuſmodi quoquo modo exigere, aut eos deſuper moleſtare audeant ſeu præſumant. Quòd ſi quis contradicere præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus noverit ſe incurſurum.

Ita & non aliter judicandi.

§. 5. Sicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari, ac definiri debere, necnon irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio Executorum.

§. 6. Quocircà dilectis filiis Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, & nunc & pro tempore exiſtentibus noſtris, ac dictæ Sedis Nunciis in Regnis ſeu locis, aut Terris, ubi dictæ domus ædificatæ fuerint, exiſtentibus mandamus, quatenùs ipſi vel duo aut unus eorum per ſe vel alium ſeu alios, præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ſolemniter publicantes, ac Fratribus prædictis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant præmiſſa omnia obſervari, nec permittant eos deſuper à quoquam moleſtari. Contradictores quoſlibet, & rebelles, & præmiſſis non parentes per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachii ſæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 7. Non obſtantibus quibuſvis Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis clauſulis & decretis in genere vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiam ſi de illis, illorùmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſè derogamus, contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Fides tranſumptorum.

§. 8. Et quia difficile foret eaſdem præſentes ad ſingula quæque loca deferri, Volumus, & etiam declaramus, quòd earum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, ac ſi præſentes forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 1. die 20. Aug.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Auguſti, milleſimo ſexcenteſimo quinto, Pontificatus noſtri Anno primo.

V.

Erectio Collegii, vel Seminarii Conimbrienſis in Regnis Hiſpaniarum, pro Religioſis Militiarum St. Jacobi de Spata, & St. Benedicti de Avis.

Militiam St. Jacobi approbavit Alexander III. in ſua Conſtitut. 5. Benedictus, ſuprà fol. 42. Ejus adminiſtrationem Regi Hiſpaniarum conceſſit Adrianus VI. Conſtitut. 1. Dum intra lib. 1. Ubi alia de hac Militia indicavi in Tomo I.

Edita A. D. 1605.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto nobis paſtoralis officii debito, quo Eccleſiarum, & Ordinum, quorumcumque Regularium etiam Militiarum regimini, divina diſponente clementia, præſidemus, in his auctoritatis noſtræ partes libenter interponimus, per quæ Eccleſiarum, & Ordinum prædictorum perſonæ ac Miniſtri ſacra-

rum literarum ſtudiis incumbere, & ita utiliores Eccleſiæ Dei evadere poſſint.

Major pars Eccleſiarum Parochialium Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum conſtat ex Commendis dictarum Militiarum, & illa per presbyteros earumdem profeſſos, à Philippo Rege earum administratore præſentandos, & ab Ordinariis locorum inſtituendos gubernari ſolent.

§. 1. Cùm itaque [ſicut chariſſimi in Christo filii noſtri Philippi Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Catholici nomine, nobis nuper expoſitum fuit] magna pars Eccleſiarum Parochialium Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum præſertim in Ulisbonenſi, Eborenſi, Colimbrienſi, Elvenſi, Pharaonenſi, Portalagrenſi, & aliis forſan diœceſibus, conſtet ex Præceptoriis, ſeu commendis Militiarum S. Jacobi de Spata, ſub Regula S. Auguſtini, ac S. Benedicti de Avis, ſub Regula ejuſdem S. Benedicti, quæ Parochiales Eccleſiæ, tàm quoad animarum curam, quàm quoad alia neceſſaria, per Presbyteros Ordinum earumdem Militiarum reſpectivè profeſſos, à prædicto Philippo Rege, qui etiam Militiarum prædictarum perpetuus adminiſtrator Apoſtolica auctoritate deputatus exiſtit, pro tempore præſentandos, & ab Ordinariis locorum reſpectivè inſtituendos gubernari ſolent.

Et illarum multæ, etiam collegialiter deſerviri conſueverunt à perſonis Militiarum.

§. 2. Et multæ illarum in Civitatibus, & Oppidis præcipuis eorundem Regnorum exiſtant, & propterea non ſolùm per Priores, & Rectores, ſed etiam per diverſos alios earumdem Militiarum beneficiatos collegialiter deſerviri ſoleant, quod quidem non niſi adhibito magno idoneorum Miniſtrorum numero fieri poteſt.

Et licèt multi in Conventibus, alii verò in Colimbrien. & Eboren. Univerſitatibus Studiis incumbant, ut poſtea beneficiis dictarum Militiarum proviſi earum Eccleſiis incumbant, majori tamen eruditorum numero indigent.

§. 3. Et licèt in Conventibus dictarum Militiarum, tum Grammaticæ, tum morali Theologiæ operam navent, nonnulli verò in Colimbrienſi, & Eborenſi Univerſitatibus Studiorum generalium, expenſis dictarum Militiarum, ſeorſum tamen & ſeparatim, & abſque aliqua clauſura & regularis diſciplinæ obſervantia literarum ſtudiis incumbant, ut poſteà de Prioratibus ac aliis beneficiis earum Militiarum proviſi dictis Eccleſiis inſerviant: quoniam tamen prædictæ Militiæ pro ipſarum Eccleſiarum regimine & adminiſtratione majori eruditorum numero indigent.

Et igitur Rex aliud Seminarium Colimbrien. fundari voluit reſervato Papæ beneplacito, pro Religioſis dd. Militiarum, certis ſub ordinationibus.

§. 4. Propterea idem Philippus Rex, & adminiſtrator de conſilio Præſidentis, & Deputatorum Menſæ conſcientiæ nuncupatæ, ad earumdem Militiarum regimen Apoſtolica auctoritate inſtitutæ reſervato noſtro & Apoſtolicæ Sedis beneplacito decrevit, ut in Univerſitate Colimbrienſi novum Collegium ſeu Seminarium erigeretur & fundaretur, in quo aliqui ex qualibet dd. Militiarum Religioſi, ſub clauſura & obedientia, ſacræ Theologiæ aut Juris Canonici ſtudiis operam darent, qui Collegiales, facto prius inter eos qui admittendi ſunt concurſu admitti deberent eodem modo ac ſtylo, quo Collegio Regali S. Pauli ejuſdem Univerſitatis, quoad ſanguinis puritatem, generis & familiæ nobilitatem & qualitatem dd. Collegialium obſervatione. Quod quidem Militare Seminarium ac illius Collegiales prædicti, ſtatutis & regulis ſuorum Ordinum, & aliis ad id formandis & edendis gubernarentur, ea conditione adjecta, ut prædicti Collegiales per concurſum, ut præfertur eligendi, prius quam ad d. Collegium ſeu Seminarium admitterentur, in Conventibus dd. Militiarum regularem earum habitum ſuſciperent, & ſi dicto Philippo Regi nunc & pro tempore earumdem Militiarum Adminiſtratori videretur etiam regularem ac ſolemnem emitterent profeſſionem.

Seminarii Fabricæ proſecutioni, & Collegialium ſuſtentationi, providit de reditibus beneficiorum dictarum Militiarum.

§. 5. Præterea ut d. Collegii fabrica & Collegialium congrua ſuſtentatio, nullo umquam tempore deficere aut deſiderari poſſet, ex dd. Militiarum Prioratibus, Præceptoriis, Commendis & beneficiis eorúmque reditibus, juribus & emolumentis quibuſcumque ea quantitas & portio eidem Collegio ſeu Seminario applicaretur & attribueretur, quæ arbitrio ipſius Philippi Regis nunc, & pro tempore exiſtentis adminiſtratoris hujuſmodi taxanda & applicanda, & Attribuenda videretur. Cùm autem, ſicut eadem diſpoſitio ſubjungebat, ipſe Philippus Rex & Adminiſtrator cupiat erectionem & fundationem d. Collegii ſeu Seminarii quantò citiùs ad fœlicem & optatum effectum perduci, atque ut Priores, Præceptores, Commendatarii & alii beneficiati dictarum Militiarum onus contributionis per eos faciendæ in ſubventionem Collegii ſeu Seminarii erigendi hujuſmodi, faciliùs perferre valeant, illos quacumque alia contributione aliis Seminariis Eccleſiaſticis per Ordinarios locorum ex decreto ſacri Concilii Tridentini erectis facienda, attento maximè quod Seminaria illarum partium ſatis uberes reditus habent, & non exiſtunt in quaſi poſſeſſione exigendi contributionem à beneficiis Militiarum, auctoritate Apoſtolica eximi deſideret, & propterea nobis humiliter ſupplicari fecerit, ut in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Hic ergo Pont. ad ejuſdem Regis preces, d. Seminarium erigit, pro dictis Militiarum religioſis, & quoad Fabricæ proſecutionem & Collegialium ſuſtentationem eidem Regi prædicta agendi facultatem impartitur.

§. 6. Nos igitur ejuſdem Philippi Regis & Adminiſtratoris piis votis ac ſupplicationibus, in his præſertim quæ divini cultus augmentum & Miniſtrorum virtutem alendam, & literarum ſtudia promovenda pertinerent, benignè annuere volentes, ejus in hac parte ſupplicationibus inclinati, ex voto venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſacri Concilii Tridentini interpretum, quibus hoc negotium examinandum & nobis referendum commiſimus: in prædicta Univerſitate Studii generalis Conimbrien. unum Collegium ſeu Seminarium Militiarum prædictarum, in quo ſub unius Rectoris à prædicto Philippo Rege moderno & pro tempore exiſtente earumdem Militiarum Adminiſtratore ſeu Magno Magiſtro ad nutum deputati & amovendi cura, & gubernio, aliqui prædictarum Militiarum religioſi ſub regulari clauſura, ac obedientia, ſacræ Theologiæ ſeu Juri Canonico operam dare debeant auctoritate Apoſt. tenore præſentium perpetuò erigimus, & inſtituimus, ac eidem Philippo Regi & Adminiſtratori nunc & pro tempore exiſtenti præfato, ut per perſonas earumdem Militiarum ab eo deputandas, locum pro fabrica d. Collegii in eadem Univerſitate deſignare, necnon & pro eadem fabrica & pro manutentione Rectoris & Collegialium ejuſdem Collegii, qui pro tempore fuerint, contributionem à ſingulis Prioribus; Præceptoribus, Commendatariis & aliis beneficiariis earumdem Militiarum pro rata fructuum, redituum, emolumentorum & jurium ſuarum Præceptoriarum & Prioratuum, Commendarum & beneficiorum reſpectivè faciendam taxare, ſtatuere, & determinare & perſolvi facere poſſit, facultatem impartimur.

Collegiales juxta regulas ſuorum Ordinum & alias pro Collegii & Seminarii regimine, ab Ordinario loci approbandas &c. regi, per concurſumque admitti &c. jubet.

§. 7. Præterea ut prædictum Collegium ſeu Seminarium Militare & Collegiales in illud pro tempore admittendi juxta ſtatuta & regulas ſuorum Ordinum, & alias pro fœlici illius gubernio de novo faciendas, dummodò licitè & honeſtè ac ſacris canonibus & Conc. Trident. decretis & Conſtit. Apoſtolicis conformes exiſtant, & ab Ordinario loci tamquam Apoſt. Sedis delegato priùs examinentur, & approbentur, regi & gubernari, utque prædicti Collegiales per concurſum, ut præfertur, pro tempore eligendi, priuſquàm ad Collegium ſeu Seminarium admittantur, in Conventibus dd. Militiarum regularem earum habitum ſuſcipere, & ſi d. Regi & adminiſtratori ita etiam viſum fuerit, regularem & ſolemnem emittere debeant, ſtatuimus, & ordinamus.

Seminarium contribuentes ab aliis contributionibus eximit.

§. 8. Ut autem Præceptores profeſſionum Commendatarii, Priores, Rectores, & alii beneficiati Milites dd. Militiarum onus contributionis faciendæ pro manutentione d. Collegii ſeu Seminarii faciliùs perferre poſſint, illos univerſos & ſingulos à quacumq; alia contributione Seminariis Eccleſiaſticis in quibuſvis Civitatibus & Diœceſibus, attenta eorumdem Seminariorum illarum partium, redituum ubertate,

quódque ipſa Seminaria non ſunt in quaſi poſſeſſione exigendi contributionem à dd. Militiis, auctoritate & tenore præſentium eximimus & liberamus, ac liberos & exemptos fore, & eſſe, ſicque ab omnibus cenſeri, ac ita per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſt. Auditores, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate judicari & definiri debere, ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Executores hujus Bullæ deputat.

§. 9. Quocirca dilectis filiis Curiæ cauſarum Cameræ Apoſt. generali Auditori, & ſpoliorum & jurium & Cam. noſtræ Apoſt. debitorum in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectori generali & officiali Conimbricen. per præſentes committimus & mandamus, quatenùs ipſi vel duo, aut unus eorum per ſe vel alium ſeu alios præſentes literas & in eis contenta quæcunque ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte d. Philippi Regis & pro tempore exiſtentis Adminiſtratoris, ac aliorum prædictorum, ſeu alicujus eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidiis aſſiſtentes, faciat auctoritate noſtra illos & eorum quemlibet eorundem præmiſſorum effectu reſpectivè pacificè frui & gaudere, non permittentes eos deſuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari, Contradictores quoſcumque per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſt. aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contrariiſque derogat.

§. 10. Non obſtan. præmiſſis ac fœl. rec. Bonif. Papæ VIII. prædec. noſtri de una & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas, aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque Apoſt. ac in Univerſalibus Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus conſtitut. & ordinat. Apoſt. necnon Militiarum prædictarum & quarumque Eccleſiarum etiam juramento, confirmatione Apoſt. vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſt. eiſdem Collegio, ejúſque Rectori & Collegialibus aliiſque perſonis ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis irritantibuſque & aliis decretis in genere vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter, & expreſſè derogamus, contrariis quibuſcumque; Aut ſi prædictis vel quibuſvis aliis communiter vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum quòd interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Dat. Romæ apud S. Marcum, die 23. Auguſti 1605. Anno 1.

VI. Quod Capitulum generale Fratrum S. Franciſci de Paula, quolibet ſexennio, celebretur Munúſque Correctoris generalis, ejúſque Collegarum ac Procuratoris Ordinis, ſexennio, Provincialium triennio, Correctorumque domorum, anno expleatur.

Hunc Ordinem probavit Sixtus IV. in Conſt. 5. Sedes ſup. lib. 2. Et hunc Franciſcum inter Sanctos retulit Leo X. in conſtit. 38. Excelſus. fol. lib. 2. ubi alia de hoc Ordine adnotavi in Tomo 1.

Ambitum his Fratribus prohibuit hic idem Paul. inf. in Conſtitut. 117. Admonemur; Poſteà in Urbe fuit inſtitutum Collegium hujus Ordinis pro Fratribus ſtudentibus nationis Calabrenſis, ut in S.D.N. Urban. VIII. Conſt. 5. Et injuncto inſ. Tom. 4. De Anno 1623. in Capitulo generali iſti Fratres nonnulla ſtatuta pro Ordine ediderunt, quæ habes confirmata, & relata in S.D.N. Urb. conſtit. 17. Ut ea. Et demum confirmavit eorum Privilegia in Conſt. 19. Injuncti. d. Tom. 4.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1605.

Cauſa hujus conſtitution.

CUm ſicut accepimus ex regula ſeu conſtitutione Ordinis Fratrum Minimorum S. Franciſci de Paula à Rom. Pont. prædeceſſorib. noſtris Sanctáque Sede Apoſt. hucuſque confirmata diſponatur quolibet triennio & in feſto Sanctiſſimæ Pentecoſtes d. Ordinis Capitulum generale celebrari, & in eo illius Corrector generalis ejuſque Collegæ, ac etiam ipſius Ordinis Zeloſus ſeu Procurator generalis in loco deputato ut moris eſt omnibus d. Ordinis Provincialibus, eorumque Commiſſorum congregatis eligi debeat, prout in hujuſmodi feſto die penultima menſis Maii proximè præteriti obſervato, d. Capitulum generale celebratum, & in eo Corrector generalis, ejuſque Collegæ & Zeloſus ſeu Procurator generalis prædicti electi fuerunt, nihilominùs cùm d. Ordo, illiuſque domus regulares non ſolùm in Italia, ſed etiam in Gallia & Hiſpania in dies propagentur ac etiam amplientur, ipſi Generales eorumque Collegæ ſuas integras in prædictis Nationum Viſitationes nullo modo infrà dictum triennium, prout ipſarum regularis Ordo requirit, efficere poſſint. Imò verò quæ ab eis in aliqua prædictarum Nationum Viſitatione efficiuntur ita feſtinanter propter temporis eis præſcripti brevitatem fiunt, ut in ſuum Ordinem nullum vel ſaltem minimum poſſit inde reſultare emolumentum, ita ut nedum ex incommodis hujuſmodi, verùm etiam ex ipſo triennali, ſicut præfertur totius Ordinis prædicti Provincialium, eorumque Commiſſorum ad Capitulum generale hujuſmodi celebran. Conventu ingentes ſumptus graveſque moleſtias d. Ordo ſubire cogatur. Quibus & aliis forſan cauſis per nos providè conſideratis, & re ipſa à dilectis Filiis Prælatis Congreg. Reformationis maturè diſcuſſis, ad evitan. hujuſmodi ſumptus & expenſas ac incommoda, quæ præmiſſorum occaſione oriri poſſunt dummodò infrà adſcripto providendum eſſe duximus.

Quod Capitulum generale quolibet ſexennio de cætero celebretur, in eoque Corrector generalis illiuſque Collegæ ac Procurator generalis Ordinis S. Franciſci de Paula ad ſexennium eligantur.

§. 1. Nos igitur in ſupremo dignitatis culmine divina favente clementia conſtituti, ad ea per quæ Religioſorũ piæ vitæ divinique numinis obſequiis ſub regularis obſervantiæ norma vacantium ſtatus ſalubriter dirigi valeat, libenter attendentes Motu proprio & ex certa ſcientia ac mera deliberatione noſtra, déque Apoſt. poteſtatis plenitudine quod de cætero perpetuis futuris temporibus dict. Capitulum generale non quolibet triennio prout hactenus obſervatum fuit, ſed de ſexennio in ſexennium celebretur, in eóque Corrector generalis, illiuſque Collegæ ac Zeloſus ſeu Procurator generalis prædicti Ordinis Provincialibus eorumque Commiſſis congregatis, ac reliquis obſervari ſolitis ſervatis, ad hujuſmodi ſexennium eligantur, ac celebrari & eligi debeant.

Et tantum duret electio mox facta in Capitulo generali.

§. 2. Ita ut electio dilecti filii, Stephani Angerii Moderni d. Ordinis correctoris generalis, ejuſque Collegarum ac dilecti etiam filii fratris Hieronymi Durandi Zeloſi ſeu Procuratoris generalis à die Feſtivitatis Sanctiſſim. Pentecoſtes, hujuſmodi proximè

præterita

præterita computanda duret, nos illam ad hujuſmodi ſexennium catendimus & ampliamus. Quo quidem ſexennio durante ipſi & eorum quilibet eiſdem privilegiis, prærogativis, antelationibus, favoribus, auctoritate, officio, præeminentia & juriſdictiune, aliiſque gratiis tam ſpiritualibus quàm temporalibus, quibus dicti Ordinis Corrector generalis, ejuſque Collegæ & Zeloſus ſeu Procurator generalis hactenus uſi, potiti & gaviſi fuerint, ac quibus de jure, conſuetudine, privilegio, aut aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, potiri & gaudere poſſunt & poterunt quomodolibet in futurum, ipſi pariter & pariformiter abſque ulla prorſus differentia utantur, potiantur & gaudeant, dictòque ſexennio elapſo, & non anteà, dictum Capitulum generale celebretur & celebrari debeat, in eòque, quæ de more fieri ſolent dicto triennio penitùs excluſo, fiant & obſerventur.

Alii autem Officiales, Provinciales eorumque Collegæ ad triennium, & Correctores domorum ad annum eligantur.

§. 3. Alii verò Officiales, Provinciales, eorumque Collegæ de triennio in triennium, ac Correctores domorum dicti Ordinis de anno in annum, prout ex regula dicti Ordinis diſponitur, eleentur & deputentur, perpetuò ſtatuimus & ordinamus.

Contravenientes multas pœnas incurrent.

§. 4. Et ita ſub indignationis noſtræ, necnon privationis vocis activæ & paſſivæ, ac inhabilitatis ad quaſcunque dicti Ordinis dignitates, præeminentias, officia & onera recipienda & retinenda, ipſo facto incurrenda pœna per quoſcunque dicti Ordinis Fratres & Regulares ac quoſvis alios obſervari præcipimus & mandamus.

Clauſulæ hujus conceſſionis præſervativæ apponuntur.

§. 5. Decernentes prædictas literas de ſubreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ vel quopiam alio defectu, notari vel impugnari, aut alias quantùlibet infringi vel retractari ſeu invalidari, aut ad viam & terminos juris reduci, ſeu in jus & controverſiam vocari, aut adverſùs eas quodcunque juris & facti, vel juſtitiæ aut gratiæ remedium intentari, impetrari vel concedi, nullatenùs unquàm poſſe.

Ac decretum irritans.

§. 6. Sicque per quoſcunque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, dictæque Sedis de Latere Legatos ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executores etiam deputantur.

§. 7. Quocircà dilectis filiis noſtris & Apoſtolicæ Sedis in Regnis Franciæ & Hiſpaniarum Nunciis, & cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, per præſentes committimus & mandamus, quatenùs ipſi vel duo aut unus eorum, per ſe vel alium ſeu alios præſentes literas & in eis contenta, quæcunque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Correctoris generalis, ejuſque Collegarum, ac Procuratoris prædictorum, aut alicujus eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque & cuilibet eorum in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos, & eorum quemlibet præmiſſorum omnium & ſingulorum effectu pacificè frui & gaudere, non permittentes illos aut eorũ quemlibet deſuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari. Contradictores quoſlibet & rebelles ac præmiſſis non parentes per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contrariis quibuſque derogatur.

§. 8. Non obſtantibus fœlicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dictis, dummodò ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque conſtitutionibus & ordinationib. Apoſtolicis ac prædicti Ordinis etiam juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis & literis Apoſtolicis eidem Ordini illiuſque Correctori, Collegis, Procuratoribus, aliiſque Superioribus & perſonis ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis etiamſi de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia requiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Tranſumptis inſuper fides datur.

§. 9. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſùs fides in judicio & extrà illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. A. 1. dies 1. Octob.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum die prima Octobris, 1605. anno 1.

VII.

Reſtitutio & innovatio Feſtivitatis St. Ubaldi, Epiſcopi Eugubini, Profeſſoris Ordinis Canonicorum Regularium Lateranenſium, pro die decima ſexta menſis Maii.

Hunc Sanctum canonizavit, & Feſtivitatem inſtituit Cæleſtinus III. ſuprà in Tomo 1. in ejus Conſtitut. 1. Benedictus, fol. 49. lib. 1.

PAULUS PAPA V.

Edita A. D. 1605.

Ad perpetuam rei memoriam

Exordium.

EX injuncto nobis Apoſtolici muneris debito ad ea libenter intendimus, per quæ Sanctorum veneratio, & Chriſti fidelium devotio augetur, cùm præſertim pia virorum Principum vota id expoſcunt ac aliàs in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Supplicatio Ducis Urbini, & Abbatis, Ordinis Canonicorum Regularium.

§. 1. His igitur ac devotis ſupplicationibus dilecti filii nobilis viri Franciſci Mariæ Urbini Ducis, & dilectorum filiorum Abbatis generalis, & univerſæ Congregationis Canonicorum Regularium Lateranenſium Ordinis St. Auguſtini nominibus, nobis humiliter porrectis inclinati, ac ex voto Venerabilium Fratrum noſtrorum Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ſuper Sacris Ritibus & cœremoniis deputatorum, ut Chriſti fidelium veneratio ergà Sanctum Ubaldum, olim Epiſcopum Eugubinum, magis augeatur, quem ob inſignia miracula illius interceſſione, ut piè creditur, Omnipotens Deus operari dignatus eſt, & in dies operari dignatur, maximè in liberandis à Dæmone obſeſſis, & ob celebrem in univerſo Orbe illius vitæ Sanctitatem, fœlic. recordat. Cœleſtinus Papa III. prædeceſſor noſter in Sanctorum numerum retulit, & ergà quem dictus Franciſcus Maria Dux ob ſpeciales gratias à Deo ipſius St. Ubaldi meritis & interceſſione, ut ſimiliter piè creditur, ſuſceptas, & eadem Canonicorum Regularium Cõgregatio, cujus Ordinis inſtitutum & vivendi ipſe S. Ubaldus in Canonica Portuenſi apud Ravennam ſuſcepit, ſingularem gerunt affectum.

Cœleſtini III Canonizatio de hoc Sancto eſt indicata in rubric.

Reſtitutio feſtivitatis.

§. 2. Harum ſerie perpetuò ſtatuimus & ordinamus, ut ipſius St. Ubaldi Pontificis & Confeſſoris dies feſtus in Kalendario Romano ad diem decimum ſextum menſis Maii adſcribatur, & de eodem S. Ubaldo Pontifice & Confeſſore in univerſo

Orbe à Clericis ſæcularibus & regularibus quibuſcunque, qui divinum Officium recitare tenentur, eo die commemoratio, tanquàm de feſto ſimplici fieri debeat.

Clauſula derogatoria.

§ 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis cæteriſque contrariis quibuſcunque.

D. P. A. 1. die 26. Oct.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub annulo Piſcatoris, die 26. Octobris 1605. Pontificatus noſtri anno primo.

VIII.

Approbatio Collegii ſub invocatione St. Hieronymi, à Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinale Matthæjo Romæ nuper inſtituti atque dotati, ad piam egenorum Scholarium, Sacræ paginæ, & Juris Canonici ſtudiis incumbentium, educationem. Et elargitio gratiarum, aliorum Collegiorum Almæ Urbis; Et deputatio Vicarii Papæ, ad ejus cauſas dijudicandas.

Alia duo ſimilia Collegia pridèm à Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus in Urbe erecta fuiſſe reperitur in Bullis, ut videre eſt in Conſtitutione 25. Pii V. Accepimus lib. 2. in Tomo II. Sed hiſce temporibus Antonius Maria Cardinalis Salviatas, Collegium pro Orphanis in Urbe annuo conſtituto cenſu inſtituit.

Edita A. D. 1605.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Dilecto Filio noſtro in Urbe ejúſque diſtrictu Vicario in ſpiritualibus Generali, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Proœmium.

Altitudo Divinæ Providentiæ, à qua bona & ſancta opera omnia procedunt, ea ſuorum fidelium animis frequenter ſuggerit, quæ ad Collegiorum & aliorum piorum locorum propagationem, ac pauperum ſtudiis literarum incumbere volentium manutentionem & inſtructionem, bonorúmque per eosemeritorum promotionem noſcantur pertinere; Unde nos, quibus eadem Providentiâ univerſalis Eccleſiæ regimen eſt commiſſum, ipſorum fidelium præſertim Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium pias voluntates ad id tendentes, ut votivos ſortiantur effectus, cùm à nobis petitur, Apoſtolici favoris ſuffragio libenter proſequimur, ac in his officii noſtri partes favorabiliter interponimus, prout conſpicimus ſalubriter expedire,

Hieronymus Cardinalis Matthæius Collegium S. Hieronymi pro Scholaribus, inſtitui juſſit ab ejus Fratribus & hæredibus, & ſubſidium hic indicatum aſſignavit.

§. 1. Exhibita ſiquidem nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Cyriaci & Haſdrubalis de Mathæiis Domicellorum Romanorum petitio continebat. Quod alias bonæ memoriæ Hieronymus titulo St. Pancratii Presbyter Cardinalis Matthæjus nuncupatus, cordi habens Religionis augmentum & decorem, piámque Juventutis eruditionem, in ultimo à ſe condito teſtamento, ſub cujus diſpoſitione ab humanis deceſſit, & ad gloriam Omnipotentis DEI, & honorem Divi Hieronymi Advocati ſui, Cyriaco & Haſdrubali præfatis ejus fratribus & hæredibus univerſalibus, inter alia centum & quinque diverſorum Montium de Urbe loca non vacabilia, & decem mille ſcuta monetæ in emptionem tot aliorum locorum Montium non vacabilium, etiam de Urbe ſeu cenſuum annuorum, tuto & benè impoſitorum, aut bonorum ſtabilium eorum arbitrio eroganda prælegavit ſeu dereliquit. Inſuper voluit & mandavit, quòd poſt factam emptionem hujuſmodi quinque uſque ad ſex mille ſcuta intrà ſex menſes, à die obitûs ſui computandos, in emptionem alicujus domûs ſeu loci eiſdem Cyriaco & Haſdrubali benè viſæ ſeu benè viſi, converti, ibique Collegium St. Hieronymi nuncupandum erigi & inſtitui, & quatenùs pro emptione domûs ſeu loci hujuſmodi erogaretur minor ſumma de dictis ſex mille ſcutis, habita ratione ad illius pretium & fabricam, ſi qua facienda eſſet, prò conſtructione & uſu dicti Collegii, id totum, quod ſupereſſet, in emptionem ſimilium locorum ſive cenſuum aut bonorum ad commodum & beneficium dicti Collegii inveſtiri: Ipſum autem Collegium ac bona illi pro ejus dote aſſignanda, de proprietate & jure patronatûs Cyriaci & Haſdrubalis prædictorum ac filiorum, nepotum, pronepotum & aliorum ex eis deſcendentium in infinitum, unius ſcilicet poſt alium eſſe, ac illis omnibus deficientibus, omnes alii in primogenitura per eum ſuper ſucceſſione partis Caſtrorum Jovis, Rochæ Sinibaldæ & Belmontis, ratione donationis per eundem anteà prædictis Cyriaco & Haſdrubali factæ inſtituta, comprehenſi, excluſis ſemper fœminis, & aliàs juxtà ejuſdem primogenituræ formam, ſeriem & continentiam eis ſuccedere, & quatenùs elapſis dictis ſex menſibus domus ſeu locus hujuſmodi empta vel emptus non eſſet, tunc per Cyriacum & Haſdrubalem præfatos aliqua idonea domus ad hunc effectum conduci.

Ejus regimen Cyriaco & Haſdrubali fratribus, & Præpoſito Congregationis Clericorum Regularium St. Pauli commiſit cum facultate ſtatuta opportuna præfiniendi.

§. 2. Ipſique Cyriacus & Haſdrubal, ac eorum primogeniti, unà cum Præpoſito Domûs St. Blaſii de Anulo etiam de Urbe Congregationis Clericorum Regularium St. Pauli Decollati pro tempore exiſtente, dictum Collegium gubernare & adminiſtrare, ac Magiſtrum ſeu Rectorem, Scholares, famulos, ſervientes, ut infrà qualificatos in dicto Collegio introducendos eligere & admittere, eóſque expellere & removere, ac alios ſufficere, ſtatutáque, ordinationes & conſtitutiones pro illius fœlici ſtatu, & proſpera directione facere, condere & compilare deberent, illaque, prout occaſio ſe offerret, & eis videretur, reformare & corrigere, ac eiſdem addere & detrahere poſſent, ac denique liberam ipſius Collegii adminiſtrationem haberent, omni & quacunque ſuperioritate & ſuperintendentia omiſſa, rogans & hortans Cyriacum & Haſdrubalem ac Præpoſitum prædictos, quatenùs in opportunis ordinationibus hujuſmodi faciendis, ex quibus rerum conſervatio pendebat, omni cum diligentia & ſedulitate uti vellent, hac unà inter cæteras addita ac inviolabiliter & perpetuò obſervanda, videlicèt, quòd tàm Magiſter ſeu Rector quàm Scholares & ſervientes dicti Collegii prima Dominica cujuſlibet menſis, ſua peccata confiteri, & Sacroſanctam Euchariſtiam ſumere tenerentur, ut eodem tempore Deo ſervire, ſcientias ediſcere, & gratias de beneficiis receptis referre valerent.

Rectorem ab eis deputari juſſit.

§. 3. Et propterea ſtatuit & ordinavit, quòd unus Magiſter ſeu Rector Sacerdos, à Cyriaco & Haſdrubale ac Succeſſoribus, necnon Præpoſito præfatis eligendus, dicto Collegio præeſſet, ac Scholarium & famularium ſeu ſervientium prædictorum curam gereret.

Introituum adminiſtrationem præſcripſit.

§. 4. Ea tamen conditione, quòd Cyriacus & Haſdrubal ac Succeſſores prædicti de per ſe ſoli curam & adminiſtrationem dotis & pecuniarum ejuſdem Collegii, necnon facultatem loca Montium & cenſus ſeu bona ſtabilia hujuſmodi emendi, & in eventum illorum extinctionis, pretium inde proventurum, prout eis videretur, & inferiùs ordinatur, reinveſtiendi haberent, ſed in expeditione mandatorum manus dicti Præpoſiti intervenire, & deliberationes magni momenti ſuper rebus dicti Collegiis ſimiliter cum ejus interventu fieri deberent.

Scholarium qualitates circà originem deſignavit.

§. 5. Quòdque in eodem Collegio tot quot ex introitibus illius dotis ibi manuteneri poſſent, Scholares, Romani originarii, ſeu etiam cives ex privilegio de nobili genere procreati, & pauperes reciperentur. Ita tamen, ut unus vel duo ex Nonantulæ, & unus ex Famularum terris nullius diœceſis Provinciarum Bononienſis & Urbinatenſis reſpectivè oriundi, ſi qui adeſſent, ac dictorum Scholarium muneri & conſortio adſcribi inſtarent, dicti Romanis præferrentur, dummodò idonei & acceptibiles forent, ſub hoc autem principio dilecti filii

Proſper Bonus ex terra S. Angeli ſub dominio Ducatûs Urbini, Joannis Franciſci Fagnani, qui ſibi à Secretis negotiis Congregationis Concilii Tridentini ſpatio tredecim annorum & ultrà inſervierat conſanguineus loco illius, qui de dicta terra Famularum admittendus eſſet, necnon Victorius Piccinus, Franciſci etiam Piccini Tudertini, Civis tamen Romanus, obſequiis dicti Cyriaci inſiſtentis natus, in Scholares ejuſdem Collegii etiam reciperentur, cæteris omnibus circà dictum Collegium diſpoſitis, quibus in aliquo, ea vice duntaxat excepta, derogari volui, firmiùs remanentibus.

Ætatem declaravit.

§. 6. Omnes verò Scholares præfati tempore eorum receptionis in dicto Collegio, decem & ſeptem annorum ad minus ſuæ ætatis ac in literis humanioribus ſufficienter inſtructi eſſent.

Studia ſacræ Paginæ & juris Canonici tantum permiſit. Habitum ordinavit.

§. 7. Nec aliis, quàm Sacræ paginæ & Juris Canonici ſtudiis incumbere poſſent.

§. 8. Veſtéſque Clericales, ſcilicet nigri coloris & uniformes eis, ſumptibus dicti Collegii ſuppeditandas, ſub pœna privationis loci Collegialis deferrent.

Scholares uſque annum 25. & non ultrà retineri juſſit.

§. 9. Ac in ipſo Collegio uſque ad vigeſimum quintum ejuſdem ſuæ ætatis annum retineri & educari, completòque anno hujuſmodi, locum aliis cedere tenerentur.

Bonorum & redituum Collegii inveſtitura & augmentum præſcripſit.

§. 10. Quódque loca Montium ſeu cenſus aut bona ad opus dicti Collegii, ut præfertur, aſſignata, & deinceps emenda, pro dote & ſuſtentatione dicti Collegii perpetuò affecta & hypothecata remanerent, nec in alium uſum converti poſſent, & in eventum illorum extinctionis, pretium indè redigendum, ſtatim apud Montem Pietatis de Urbe deponeretur, cum mentione ſeu enunciatione, quòd pecuniæ hujuſmodi pro dicto Collegio deſtinatæ exiſtebant, neque ex eodem Monte, niſi ad effectum illud in emptionem aliorum locorum Montium non vacabilium, ſive cenſuum benè & ſecurè impoſitorum aut rerum ſtabilium, prout Cyriacus & Haſdrubal, ac eorum ſucceſſores præfati unà cum dicto Præpoſito magis expedire cognoſcerent, amoveri poſſet, ac in literis patentibus deſuper expediendis, ſeu in celebratione inſtrumentorum deſuper conficiendorum, ſemper expreſſa & ſpecifica mentio fieret, pecunias hujuſmodi ad Præfatum Collegium ex diſpoſitione ipſius Hieronymi Cardinalis ſpectare, illáſque hujuſmodi oneribus & conditionibus, nempè pro dote & ſuſtentatione dicti Collegii ſubjacere, & hoc toties, quoties caſus contingeret, atque ita perpetuis futuris temporibus dos hujuſmodi dicto Collegio, iſto & omni alio meliori modo conſervari, fructus autem locorum, cenſuum ſeu bonorum hujuſmodi, donec erectio dicti Collegii ſequeretur, decurrendi, ad commodum, utilitatem & augmentum ejuſdem Collegii inveſtiri, factáque congerie dotis hujuſmodi ex omnibus & quibuſcunque illius fructibus ſingulis annis in perpetuum trecenta ſcuta monetæ detrahi, ac illa in tot locis Montium non vacabilium vel cenſibus annuis, aut bonis ſtabilibus ad commodum & augmentum ejuſdem Collegii inveſtiri deberent, ad hoc, ut facta inveſtitura hujuſmodi dictum Collegium fructibus indè percipiendis uti & frui poſſet, prout in dicto teſtamento pleniùs dicitur contineri.

Hæredes prædicti domum pro erectione dicti Collegii emerunt, & annuum reditum aſſignarunt, & pro confirmatione Papam ſupplicarunt.

§. 11. Cùm autem, ſicut eadem petitio ſubjungebat, Cyriacus & Haſdrubal præfati piam dicti Hieronymi Cardinalis diſpoſitionem ad effectum quantociùs perduci deſiderantes, ex dicta ſumma decem mille ſcutorum ab eo, ut præfertur, legata, quandam domum in via, quæ tendit ad Eccleſiam St. Nicolai ſub Monte Quirinali ſitam, ad uſum Collegii hujuſmodi ſatis opportunam & commodam, ab hæredibuſque Pamphilii de Deſideriis, quinque millium ſcutorum & cenſum annuum ſortis principalis aliorum quinque millium ſcutorum à Hieronymo Serlupio dilectis filiis, & nuperrimè ſequuta dicti cenſus pro ſumma bis mille ſcutorum redemptione ſeu extinctione ex ipſis bis mille ſcutis, & de fructibus ex dote dicti Collegii catenùs decurſis, alia viginti novem loca Montis Farneſii etiam de Urbe emerint, & in domo præfata Collegium hujuſmodi erigi cupiant, illique pro ſua dote, ſub hoc primordio reſiduum cenſus hujuſmodi, quod eſt ter mille ſcutorum ac viginti novem prædicta, necnon alia centum & quinque diverſorum Montium non vacabilium per eos jam ad hunc effectum deſtinata & deſignata loca aſſignare intendant, pro parte Cyriaci & Haſdrubalis prædictorum, nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenùs præmiſſis annuere, & deſuper opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 12. Nos igitur Cytiſcum & Haſdrubalem præfatos, ac eorum quemlibet à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes, necnon dicti teſtamenti, ac quarumcunque aliarum ſcripturarum ſuper præmiſſis & eorum ſingulis, publicè & privatim, ac aliàs quomodolibet confectarum, & in illis contentorum, ac indè ſecutorum quorumcunque tenores, necnon domûs ſeu domorum hujuſmodi veriores ſituationes, confines, earúmque ac locorum Montium & cenſus præfatorum veros etiam annuos valores præſentibus pro ſufficienter & totaliter capreſſis habentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, circumſpectioni tuæ per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenùs auctoritate noſtra de præmiſſis te diligenter informes, & ſi per informationem hujuſmodi ita eſſe reperieris, in præfata vel alia per Cyriacum & Haſdrubalem prædictos ad hunc effectum forſan emenda domo, Collegium St. Hieronymi nuncupandum, cum Capella ſeu Oratorio, Refectorio communi, Sigillo, Bibliotheca, Archivio, cæteriſque Collegialibus inſignibus ac membris & officinis neceſſariis pro perpetua receptione, uſu & habitatione unius Magiſtri ſeu Rectoris habilis & idonei, qui Presbyter exiſtat, & Scholarium famulorum ſeu ſervientium ejuſdem Collegii curam geras, & ipſi Collegio juxtà traditam ab eodem Hieronymo Cardinale formam & non aliàs præſit, ac tot, quot ex dicti Collegii proventibus, & reditibus annuis, deducta ab eis inprimis & antè omnia trecentorum ſcutorum ſumma quotannis in utilitatem & augmentum dicti Collegii juxtà prædicti Hieronymi Cardinalis diſpoſitionem inveſtienda, pro tempore commodè ſuſtentari & manuteneri poterunt, Scholarium juxtà diſpoſitionem & ordinationem dicti Hieronymi Cardinalis, ut præfertur, factas, qualificatorum, eligendorum, recipiendorum, educandorum, retinendorum ac etiam expellendorum & removendorum ſub perpetuis cura, gubernio, regimine & adminiſtratione Cyriaci & Haſdrubalis ac ſuorum primoganitorum prædictorum, qui per ſe ſolos omnimodam dotis, & pecuniarum dicti Collegii curam & adminiſtrationem habere debeant, cum facultatibus, oneribus, conditionibus, modo & forma à dicto Hieronymo Cardinale præſcriptis perpetuò (ſine tamen alicujus præjudicio) erigas & inſtituas, illique ſic erecto & inſtituto, pro ejus dote ac Magiſtri ſeu Rectoris ac Scholarium prædictorum uſu, habitatione & ſuſtentatione, bonorúmque illis incumbentium ſupportationem, prædictam vel aliam ſeu alias domos, ut præfertur, emendas, cum omnibus & ſingulis illarum ædificiis, ſtructuris, ſitu, ambitu, juribus, pertinentiis, & dependentiis quibuſcunque ac reſiduum prædicti cenſus, necnon omnia & ſingula loca Montium per Cyriacum & Haſdrubalem præfatos tàm empta & aſſignata, quàm emenda & aſſignanda,

Hic ideò Pontifex mandat Cardinali ejus Vicario, ut de præmiſſis ſe diligenter informet, & dictum Collegium erigat, reditus aſſignet, & regimen concedat hæredibus dicti Cardinalis Matthæi, ac juxta illius diſpoſitionem.

ut præfertur, ita quòd liceat Cyriaco & Haſdrubali ac primogenitis prædictis corporalem, realem & actualem illorum omnium poſſeſſionem, per ſa vel alium ſeu alios eorum, & dicti Collegii nominibus, propria auctoritate liberè apprehendere, & apprehenſam perpetuò retinere, fructus quoque, reditus, proventus, jura, obventiones & emolumenta quæcunque ex eis ſeu dotn hujuſmodi provenientia percipere, exigere, levare, recuperare, locarn, & arrendare, ac in communes dicti Collegii uſus & utilitatem convertere, cujuſvis licentia deſuper minimè requiſita, etiam perpetuò applices & appropries.

Et à ſuperioritate & juriſdictione quorumcunque Officialium, &c. eximat.

§. 13. Inſuper ipſum Collegium, ac illins pro tempore exiſtentes Magiſtrum ſeu Rectorem, Scholares, Collegiales, Oeconomos, Officiales, Miniſtros & perſonas, eorúmque res & bona mobilia, præſentia & futura, cujuſcunque quantitatis, qualitatis, generis & ſpeciei exiſtentia, ab omni & quacunque pro tempore exiſtentium dictæ Urbis Gubernatoris, Senatoris, Conſervatorum, Reformatorum & noſtri ac Romani Pontificis pro tempore exiſtentis in eadem Urbe & illius diſtrictu ſpiritualis Vicarii, nacnon cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generalis Anditoris, & quorumcunque noſtrorum & Sedis Apoſtolicæ de Latere Legatorum ac Vicelegarorum, & quarumcunque alisrum perſonarum ubilibet conſtitutarum, & quavis auctoritate & dignitate tàm Eccleſiaſtica quàm mundana, etiam Cardinalatus honore fulgentium, viſitatione, correctione, juriſdictione, dominio, ſuperioritate, & poteſtate ſimiliter perpetuò eximas & liberes.

Sub tutela Sedis Apoſtolicæ recipiat.

§. 14. Ac ſub noſtri & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis protectione & inviolabili conſervatione ſuſcipias, eidémque Sedi immediatè ſubjicias.

Hæredes prædictos Collegii ad miniſtratores conſtituat.

§. 15. Necnon Cyriscum & Haſdrubalem, & ab eis primogenitos præfatos, in dicti Collegii illiúſqoe Magiſtri ſeu Rectoris, Scholarium, Collegialium, Oeconomorum, Officialium, Miniſtrorum & Perſonatum, necnon bonorum & rerum quarumcunque Protectores & generales Adminiſtratores, quatenùs opus ſit, pariter perpetuò conſtituas & depnres.

Collegio & ejus perſonis indulta aliorum in Urbe Collegiorum communicet.

§. 16. Necnon eiſdem Collegio illiúſque Magiſtro & Rectori, Scholaribus, Collegialibus, Oeconomis, Officislibus, Miniſtris & perſonis, ut omnibus & ſingulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, prærogarivis, favoribus, cæteriſque gratiis univerſis tàm ſpiritualibus quàm temporalibus, quibus alia Collegia & pia loca in dicta Urbe inſtitusa illorúmque Magiſtri ſeu Rectores, Scholares, Collegiales, Oeconomi, Officiales, Miniſtri & perſonæ de jure, uſu, conſuetudine, privilegio, vel aliàs quomodoliber utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ſimiliter & pariformiter ac æquè principaliter abſque ulla prorſus differentia, uti, frui, potiri & gaudere liberè & licitè valeant, itidem perpetuò indulgemos.

Eiſdem hæredibus, ac Præpoſito Congregationis Clericorum, S. P. Decollati facultatem edendi ordinationes & ſtatuta dicti Collegii concedat.

§. 17. Necnon Cyrisco & Haſdrubali ac primogenitis, unà cum Præpoſito prædictis, quæcunque ſtatuta, ordinationes, conſtitutiones, capitula & decreta ad ejuſdem Collegii, illiúſque perſonarom, rerum & bonorum ſpiritualium & temporalium curam, regimen, gubernium, directionem & adminiſtrationem ac Scholarium prædictorum nominationem, receptionem, admiſſionem, expulſionem, ætstem, qualitatem, victum, veſtitum, inſtructionem, diſciplinam ac ſtudii curſum, cæteráque ad hojuſmodi curam & adminiſtrationem pertinentia, licita tamen & honeſta, ac Sacris Canonibus & Concilii Tridentini decretis, ipſiúſque Hieronymi Cardinalis diſpoſitioni & menti non contraria, & à te approbanda, quæ eo ipſo Apoſtolica auctoritate confirmata & approbata ſint & eſſe cenſeantur, ac ab omnibus, ad quos pro tempore ſpectabit, etiam ſub pœnis in contravenientes ſtatuendis obſervari debeant, omni & quacunque ſuperioritate & ſuperintendentia omiſſa faciendi & edendi, ac illa, quoties pro eorum & temporum qualitate ſeu aliàs expediens videbitur, mutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, aut alia ex integro condendi, plenam & abſolutam licentiam & facultatem impartiaris.

Præpoſito prædicto onus & munus præfatum perpetuò præcipiat.

§. 18. Cæterùm, quia de facili evenire poteſt, ut modernus vel pro tempore exiſtens Præpoſitus præfatus, onera & munera ſibi à dicto Hieronymo Cardinali, circà ſtatum & gubernium dicti Collegii, ut prænarratur, injuncta, aliquo modo detrahere tenset, eidem Præpoſito tam moderno quàm pro tempore exiſtenti, ut omni & quocunque tempore, omnia onera & munera hujuſmodi, prout ſibi à dicto Hieronymo Cardinale injuncta ſunt, prompta animi devotione ſuſcipere & exequi, nunquàm autem quovis colore, prætextu vel ingenio detrectare debeat, præcipias & mandes.

Jus patronatus dicti Collegii ad hæredes Cardinalis Marthæi juxta illius diſpoſitionem ſpectare declarat.

§. 19. Poſtremò, Collegium per præſentes erectum, illiúſque dotem hujuſmodi de proprietate & jure Patronatus Cyriaci & Haſdrubalis ac ſuorum filiorum, nepotum, pronepotum & aliorum deſcendentium prædictorum, unius ſcilicet poſt alium, & illis omnibus deficientibus, aliorum ad dictam primogenituram vocatorum juxtà illius formam & tenorem eſſe & fore, ac jus Patronatûs hujuſmodi illi ex primæva, integra & omnimoda fundatione atque dotationn de bonis merè patrimonialibus facta, & aliàs in omnibus & per omnia juxtà prædicti Hieronymi Cardinalis teſtamentum, diſpoſitionem & ordinationem competere.

Clauſulam hujus conſtitutionis præſentis apponat.

§. 20. Præſentes quoque literas ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, per nos vel alios Romanos Pontifices, Succeſſores noſtros, etiam in craſtinum aſſumptionis Succeſſorum hujuſmodi ad ſummi Apoſtolatûs apicem ſub quibuſcunque verborum expreſſionibus & formis, etiam Motu proprio pro tempore factis minimè comprehendi, ſed tanquàm pro fundatione dicti Collegii St. Hieronymi, ad bonarum artium cultum inſtituti conceſſas, ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum & eum, in quo anteà quomodolibet erant, ſtatum repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam ſub data per Adminiſtratores pro tempore exiſtentes præfatos quandocunque eligenda, conceſſa eſſe & fore, ſuùmque plenarium effectum ſortiri & obtinere.

Clauſulam ſublata &c. addat.

§. 21. Sicque per quoſcunque Judices & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, ac cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, in quavis inſtantia judicari & definiri debere, ac quidquid ſecùs ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernas.

Contrariis quibuſcunque hic Pontifex derogat.

§. 22. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Apoſtolicis, necnon in Provincialibus Synodalibus Univerſalibúſque Conciliis editis, ſpecialibus & generalibus conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon dictæ Urbis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, legibus & municipalibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis eidem Urbi, ac dilectis filiis Populo Romano, necnon Camerario, Vicario, Gubernatori, Auditori, Senatori, cæteriſque Superioribus & perſonis præfatis, ſub quibuſcũq; tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam

derogato

derogatoriſrum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis irritantibuſque & aliis decreris in genere vel in ſpecie per quotcumque Rom. Pontif. prædeceſſores noſtros, ac Sedem prædictam etiam Motu ſimili, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine etiam conſiſtorialiter ac aliàs conceſſis, & confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alis expreſſio habenda, aut alia esquiſita forma ad hoc ſervanda foret, eorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita, obſervata exprimerentur, & insererentur, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & ſufficienter derogarum eſſe decernimus. Ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 1 die 26. Nov.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ, 1605. 16. Kal. Decemb. Pontificatus noſtri Anno 1.

Sequitur decretum Erectionis dicti Collegii editum ab Illuſtriſſimo D. Cardinali Pamphilio in præinſertis literis deputato.

Decretum S. R. E. Card. Pamphilii, ſuper inſtitutione d. Collegii in executionem præinſertarum literarum.

§. 23. Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus D. Hieronymus Cardinalis Pamphilius Vicarius & Judex ut ſuprà deputatus, dictis literis Apoſtolicis ea qua decnit reverentis receptis, illiſque viſis & contentis in eis benè auditis, & intellectis, viſoque teſtamento ut ſuprà exhibito & producto, & demum viſis videndis, & conſideratis conſiderandis, volens ad præfatarum literarum executionem procedere, Collegium de quo in dictis literis erexit, & inſtituit, cum appropriatione & applicatione bonorum, facultatibus, & declarationibus, ac modo & forma à dicto bon. mem. Hieronymo Cardinali præſcriptis, ac cum exemptione, liberatione, ſubjectione, indulto, deputatione, licentis, facultare, impartitione, conceſſione, præcepto, reſervatione, aſſignatione & decreto, ac alia in omnibus, & per omnia juxta earumdem literarum Apoſtolicarum formam &c. & tenorem &c. non ſolùm præmiſſo ſed etiam omni alio meliori modo &c.

Stipulatio d. decretis.

Actum Romæ in Palatio ſolitæ reſidentiæ dicti Illuſtriſſ. & Reverendiſſ. D. Cardinalis Vicarii præſentibus ibidem DD. Franciſco Romaulo Clerico Romano, & Mutio Paſſarino de Nurſis Clerico Spoletanæ Diœceſis Curiæ Connotariis teſtibus ad præmiſſa omnia, & ſingula habitis, vocatis, principaliter, atque rogatis.

Cardinalis ſubſcriptio.

Hieronymus Cardinalis Pamphilius S. D. N. Papæ Vicarius.

Notarius rogatus.

Fauſtus de Barberiis d. Curiæ Notarius rogatus.

Sequitur deputatio Vicarii Papæ, in Judicem cauſarum dicti Collegii Matthæi.

Edita A. D. 1606.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SUperna diſpoſitione illius, cujus inſerutabili providentis ordinationem ſuſcipiunt univerſa, in eminenti Apoſtolicæ dignitatis ſpecula, meritis licet impatibus conſtituti, ad ea per quæ perſonis quibuslibet, præſertim illis, qui adoleſcentes in literarum ſtudiis, bonis moribus ac diſciplinis inſtruunt, ipſiſque adoleſcentibus, ac ſtudioſis juſtitis minori cum eorum diſpendio adminiſtretur, libenter attendentes, illa eis propterea benignè concedimus, quæ eorum indemnitati, fore conſpicimus opportuna.

Enunciatio Inſtitutionis

§. 24. Alias ſiquidem nos ſupplication. dilectorum filiorom Cyriaci, & Haſdrubalis de Matthæis Domicellorum Romanorum, & Marchionum Jovis, & Roccbæ Simbaldæ caſtrorum, pro eorum parte nobis porrectis inclinati, pro complemento ultimæ voluntatis bonæ memoriæ Hieronymi dum vixit tituli Sancti Pancratii, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyteri Cardinalis Matthæi nuncupati, dictorum Cyriaci, & Haſdrubalis fratris germani, qui in ultimo ſuo teſtamento eoſdem Cyriacum & Haſdrubalem, hæredes ſibi univerſales inſtituerat, & inter alia de quibus tunc diſpoſuerat, in Alma Urbe noſtra & domo ſeu loco dictus Cyriaco & Haſdrubali beneviſa ſeu beneviſo, unum collegium Scholarium Sancti Hieronymi nuncupan. erigi, & illi etiam tunc expreſſa bona in dotem applicari mandaverat, in quadam per dictum Cyriacum, & Haſdrubalem empta, vel alia ſeu aliis dominus ad hunc effectum emenda vel emendis, unum Collegium Sancti Hieronymi: ut præfertur, nuncupandum pro perpetuis uſu & habitatione unius Rectoris, & nonnullorum Scholarium, ſub perpetuis quoque cura, regimine, & adminiſtratione dictorum Cyriaci, & Haſdrobalis, & primogenitorum ſuorum ac aliàs certis aliis modo & forma, ſimiliter tunc expreſſis, Apoſtolica auctoritate perpetuò ereximus & inſtituimus, illique ſic erecto, & inſtituto pro congrava illius dote domum ſeu domos hujuſmodi, ac quædam loca Montium non vocabilium ad eum finem, & effectum tùm empta tùm reſignata, diſpoſitioni teſtamentariæ ejuſdem Hieronymi Cardinalis inhærendo applicavimus, & appropriavimus, & inſuper ipſum Collegium, illiuſque Rectorem, Profeſſores, Lectores, Præceptores, Scholares, Collegiales, Oeconomos, Officiales, Miniſtros, & perſonas, necnon res & bona quæcumque ab omni, & quacumque dictæ Urbis Gubernatoris, Senatoris, Conſervatorum, Reformatorum, ac in eadem Urbe & illius diſtrictu Vicarii noſtri, in ſpiritualibus generalis, necnon Curiæ cauſarum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ generalis Auditoris, dilectorum filiorum, & quorumcumque noſtrorum, & Sedis prædictæ de Latere Legatorum & Vicelegatorum, ac quarumvis aliarum perſonarum quavis auctoritate & dignitate etiam Cardinalatus honore fulgentium, viſitatione, correctione perpetuò exemimus, ac ſub Beati Petri & dictæ Sedis, necnon Romani Pontificis pro tempore exiſtentis protectione, & inviolabili conſervatione ſuſcepimus, eidemque Sedi immediate ſubjecimus, prout in literis Apoſtolicis deſuper ſub Dat. videlicet ſexto-decimo Kalendas Decembris, Pont. noſtri Anno 1. expeditis pleniùs continetur.

Collegii S. Hieronymi.

Supplicatio Cyriaci, & Haſdrubalis pro deputatione Judicis ſpecialis cauſarum d. Collegii.

§. 25. Cùm autem ſicut nobis nuper exponi fecerunt Cyriacus & Haſdrubal prædicti, experientia, & uſu compertum ſit, ſimilis Collegia, ut plurimum, litigiis, & controverſiis judicialibus exerceri, & niſi eis ſpeciales Judices conſtituantur, paſſim huc & illuc coràm diverſis tribunalibus magno eorum incommodo & diſpendio trahi, provideque ad hoc inconveniens à dicto Collegio propellendum & ejus opportunitatibus hac in parte conſulentes, dicti exponentes plurimum cupiant, peculiarem eidem Collegio Judicem, coràm quo trahere, & trahi tantummodò poſſit, per nos & Sedem prædicto, modo & forma infraſcriptis conſtitui & deputari nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt exponentes prædicti, quatenùs in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Deputatio Vicarii Papæ cognitoris earum.

§. 26. Nos igitur teſtamenti ac literarum hujuſmodi tenorem, præſentibus pro expreſſis habentes, dictoſque exponentes ſpecialis gratiæ favore proſequi volentes, necnon eos, & eorom quemlibet à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt

ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, prædictum, & pro tempore exiſtentem dictæ Urbis Vicarium in ſpecialem, perpetuũ, ac irrevocabilem Judicem, omnium & ſingulorum litium, cauſarum & differentiarum, tàm civilium, quàm (præterquàm quæ fidem orthodoxam concernunt) criminalium & mixtarum, etiam earum, in quibus executivè in vim obligationis, in forma Cameræ prædictæ factæ agi contigerit, tàm interdictum Collegium, illiuſque Rectorem, Præceptores, Magiſtros, Scholares, Officiales, Miniſtros & alias perſonas quaſcumque nunc etiam pro tempore exiſtentes, quæ inter eoſdem, & ſtudii generalis dictæ Urbis Rectorem, ac quaſcumque alias perſonas, tàm ſæculares quàm Eccleſiaſticas, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis, & conditionis, ac præeminentiæ exiſtentes, Univerſitates, Societates, Congregationes, Collegia, Capitula, ac tàm Virorum quàm Mulierum Monaſteria, Hoſpitalia & pia loca, tàm conjunctim quàm diviſim, ac tàm activè quàm paſſivè, ultrò citroque ad invicem vel aliàs quomodolibet jam forſan motarum, & deinceps movendarum.

Facultas procedendi ſummarie.

§. 27. Cùm facultate illas per ſe vel ejus Viceſgerentem ſeu Locatenentes, aut alium ſeu alios, quem vel quos ad hoc duxerit deputandos, etiam ſummariè, ſimpliciter & de plano, & ſine ſtrepitu, & figura judicii, ſed ſola facti veritate inſpecta, ac etiam manu regia, cum omnibus, & ſingulis ſuis incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali, etiam privativè quoad omnes & ſingulos alios Judices ordinarios, & delegatos, eorùmque Curias, & tribunalia Eccleſiaſtica vel ſæcularia, audiendi, cognoſcendi, decidendi, fineque debito terminandi.

Citandique in Curia & extra, ac omnibus Judicibus inhibendi.

§. 28. Necnon quoſcumque intereſſe habentes, tàm in Romana Curia, quàm extrà eam etiam per edictum publicum conſtito ſibi ſummariè de non tuto acceſſu citandi, ac quibuſvis etiam ejuſdem Curiæ Judicibus, & perſonis, quibus & quoties opus fuerit, ſub ſententiis, cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, ac etiam pecuniariis de quibus videbitur, inhibendi, & in eventum non paritionis, ad declarationem incurſus cenſurarum, & pœnarum hujuſmodi procedendi, ac ſententias deſuper ferendas debitæ executioni demandandi ſeu demandari faciendi.

Contradictores coërcendi.

§. 29. Contradictores quoſlibet, & rebelles per ſimiles cenſuras, & pœnas, aliaque opportuna juris & facti remedia compellendi, ac etiam auxilium brachii ſæcularis ad hoc invocandi.

Dubia in præmiſſis interpretandi &c.

§. 30. Necnon quæcumque dubia, & difficultates, ſi quæ præmiſſorum occaſione quomodolibet oriri contigerit, declarandi, & interpretandi, omniaque & ſingula in eiſdem præmiſſis, & circà ea quomodolibet neceſſaria, & opportuna faciendi gerendi, mandandi, exercendi & exequendi, etiam omni, & quacumque appellatione remota, auctoritate prædicta tenore præſentium perpetuo conſtituimus, & deputamus, ac perpetuò conſtitutum, & deputatum eſſe, & fore.

Clauſulæ hujus conceſſionis præſervativæ.

§. 31. Præſentes quoque noſtras literas de ſubreptionis ſeu nullitatis vitio, notari, impugnari, retractari, annullari vel invalidari, ſeu in jus vel controverſiam vocari, vel ad viam & terminos juris reduci, aut adverſus illas quodcumque juris, gratiæ vel facti remedium impetrari aut concedi nullatenùs unquam poſſe, ſed ſemper & perpetuò dicto Collegio illiuſque Præceptoribus, Magiſtris, Scholaribus, Miniſtris, & aliis perſonis prædictis perpetuò ſuffragari.

Clauſula Sublata, &c.

§. 32. Sicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum dicti Palatii Auditores, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales judicari, & definiri debere, irritumque & inane, auctoritate & tenore prædictis decernimus, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ contrariorum derogatoriæ.

§. 33. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon facultatibus Cameræ prædictæ generali Auditori conceſſis, ſeu ſtatutis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alias roboratis, ac conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis quibuſvis Superioribus, & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus ac formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque & aliis decretis, in genere vel in ſpecie, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam conſiſtorialiter, ac aliàs in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorùmque totis tenoribus habenda eſſet in noſtris literis mentio ſpecialis, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque, aut ſi alicui communiter vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſit, per literas Apoſtolicas, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

D. P. An. 2. die 20. Nov.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 20. Novembris, 1606. Pont. noſtri Anno 2.

IX.

De certo Religioſorum numero cuicumque Monaſterio, Conventui ac Domui Regulari præfigendo.

Edita A. D. 1605.

Quod autem de cætero Conventus regularium non erigantur, niſi in illis commodè poſſint manuteneri ſaltem duodecim Religioſi, prohibuit S. D. N. Urban. VIII. in Conſt. 31. Cùm aliàs §. 3. infrà Tom. 4.

Clementis VIII. decretum eſt ſupra, Sanctiſſimus. Conc. Trident. eſt in ſeſſ. 25. cap. 3.

§. 1. SAnctiſſimus in Chriſto Pater & Dominus Noſter, Dominus Paulus divina providentia Papa Quintus. Cùm ex plurimis, iiſque graviſſimis Decretis, quæ fœl. record. Clemens VIII. ad regularem diſciplinam reſtituendam, & augendam condidit, illud maximi momenti eſſe animadverterit, quod à Sacro Concilio Tridentino multò ante cautum etiam fuerat, ut is tantùm Religioſorum hominum numerus in ſingulis Monaſteriis, Conventibus, & Domibus Regularibus conſtitueretur, qui vel propriis reditibus, & obventionibus, vel conſuetis emolumentis ac eleemoſynis ali commodè poſſet, magnamque fortaſſe obſervantiæ regularis jacturam inde factam eſſe, quòd Ordinum Superiores illud exequi nimium diſtulerunt, ut hoc etiam adhibito remedio, hujuſmodi incommodo proſpiceret, aditùmque iis Prælatis Regularibus præcluderet, qui plures ad ſuam Religionem admittentes, quam Monaſteriorum & Conventuum cenſus, eleemoſynæ, & qualitates ferant, non levem ſubditis vitæ clauſtralis relaxandæ occaſionem præbere videntur.

Præceptum præfigendi cuique Monaſterio certum numerum religioſorum per ejus Superiores.

§. 2. Decrevit, & præcepit, ac præſentis Decreti virtute præcipit & mandat, omnibus & ſingulis Generalibus, Provincialibus, Commiſſariis, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Guardianis, Vicariis, & quibuſcumque aliis Superioribus Monaſteriorum, Conventuum & Domorum, quovis nomine nuncupentur, Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum, tàm Monachorum quàm Mendicantium, & non Mendicantium Regularium quorumcumque exiſtentium intrà fines Italiæ, & Inſularum adjacentium, ut ſinguli ad quos pertinet, in qualibet Provincia, adhibitis duobus aut tribus Monachis Fratribuſve ſui Ordinis vel Congregationis probatioribus, & rerum uſu peritioribus, bona immobilia, cenſus, reditus, & proventus omnes, conſuetas item eleemoſynas, & obventiones, tàm communes Monaſteriorum, Conventuũ, & Domorum ejuſdem Provinciæ, quàm

etiam

etiam ſingularibus perſonis religioſis aſſignatas, ſeu permiſſas in communem uſum deinceps conferendas, decem annorum diverſorum habita ratione diligenter ac maturè recognoſcant, iis omnibus detractis, quæ reparationes, præſtationes, grandines, ſterilitates, aliavè cujuſlibet generis onera conſueverunt abſorbere, eaque omnia in ſcripto fideliter exarata idem Superior, cujus intereſt, in primo Capitulo ſeu Congregatione Provinciali coram tribus Judicibus ab ipſomet capitulo vel congregatione deligendis proponat, qui computatis hujuſmodi reditibus, eleemoſynis, & obventionibus univerſis, ac oneribus ut ſuperiùs detractis, ſedulò examinent, quot religioſi homines in unoquoque Monaſterio, Conventu & Domo regulari, juxta regionis, & proprii Inſtituti morem, victum & veſtitum in communi habentes, competenter valeant ſuſtentari. Tum eorumdem bonorum, redituum, eleemoſynarum & onerum præciſam notam ipſimet Congregationi, Capitulovè Provinciali exhibeant, ut in illo diligenter omnibus diſcuſſis, cuicumque familiæ Conventus, Monaſterii, & Domus regularis quovis nomine nuncupatæ, in ſingula quaque Provincia certus earum tantùm perſonarum numerus communi Patrum Capitularium voto præfigatur, quæ reditibus, eleemoſynis & obventionibus, ut ſuperiùs, ſufficienter ali poſſint.

Tempus unius anni ad prædicta exequendi.

§. 3. Ne verò Superiores, qui id præſtare debent, feriùs aut remiſſiùs, quàm par eſt, muneri ſuo ſatisfaciant, mandavit ac mandat Sanctitas Sua, ut infrà annum à die dati præſentis Decreti computandum, omnia hoc de genere Capitulariter geſta, in authenticam formam redacta, ad Congregationem Reformationis Apoſtolicæ ſinguli mittant, numerùmque familiæ ſingulorum Conventuum, Monaſteriorum, & Domorum hujuſmodi regularium, Capituli vel Congregationis Provincialis ſententia, & auctoritate præfinitum, iidem Superiores Ordinum, Congregationum & Inſtitutorum quorumcumque tàm Generales, & Provinciales quàm locales omnes perpetuò ſervare omninò teneantur.

Superioribus inobedientibus pœnæ infliguntur.

§. 4. Eos autem Superiotes cujuſcumque ſtatus, gradus, & conditionis exiſtant, qui prædicta omnia præfixo termino non præſtiterint, vel numerum hujuſmodi præſcriptum quovis modo augere præſumpſerint, privationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vocisque activæ & paſſivæ, ac ad omnia ſuæ Religionis officia, & gradus, inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipſo incurrere, atque aliis etiam gravioribus ad Sanctitatis Suæ, & Succeſſorum ſuorum arbitrium infligendis pœnis ſubjacere voluit, & declaravit.

Exemplorum fides.

§. 5. Vult prætereà Sanctitas Sua per hoc Decretum ejuſdem Congregationis Reformationis Apoſtolicæ Secretarii manu ſubſcriptum, conſuetuque Almæ Urbis locis affixum & publicatum, omnes & ſingulos Ordinum Regularium Superiores, ad quos ſpectat, perinde affici, ac ſi fuiſſet cuilibet perſonaliter intimatum.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 6. Non obſtantibus conſtitutionibus Apoſtolicis, privilegiis, ſtatutis, indultis, ac aliis contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 1. die 4. Dec.

Datum Romæ apud St. Petrum, die quarta Decembris 1605. Pontificatus ejuſdem S. D. N. Anno primo.

X.

Quòd Fratres Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum poſſint ubique de ſola licentia Ordinarii nova conſtruere Monaſteria.

Conſonat Concil. Trident. ſeſſ. 25. Cap. 3. in fin.

De toto Ordine Carmelitarum notavi ſuprà in Conſtitut. 8. Honorii III. Ut vivendi lib. 1. Tom. 1. fol. 70.

Vide, quæ addidi ad Conſtitut. præcedentem.

PAULUS PAPA V.

Edita A. D. 1605.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Eccleſiæ militantis, (cujus regimini, licèt immeriti Divina diſponente clementia, præſidemus) amplitudinem, nihil magis neceſſarium, quàm perfectorum Militum Chriſti multitudinem exiſtimamus.

Cauſæ hujus Conſtitut.

§. 1. Cùm igitur, ſicut magno cum ſpirituali gaudio noſtro accepimus, dilecti filii Religioſi Ordinis Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, Carmelitæ Diſcalceati nuncupati, tàm in Hiſpaniarum Regnis, quàm in Italiæ & novi Orbis, aliiſque mundi partibus aſſiduè Deo & Eccleſiæ Sanctæ ſuæ perfectum exhibere famulatum, non ſolùm ipſi Deo per orationem & contemplationem ſedulò vacantes, verùm etiam animarum ſalutem, exemplo & doctrina ſollicitè procurantes, cúmque in dies fructus uberiores ex dictæ Religionis propagatione, benedicente Domino, ſperandi ſint.

Carmelitæ poſſunt ubique domos ædificare, de ſolo conſenſu Ordinariorum, non obſtante Conſtitut. 99. Clem. VIII. ſuprà.

§ 2. Nos ad ea, quæ Religioſorum eorumdem augmento cedere poſſunt, concedenda, atque ea, quæ illi in hoc impedimentum aliquod afferre dignoſcuntur removenda, meritò propenſiores ſumus. Quare Motu proprio, & ex certa ſcientia ac mera deliberatione noſtra, déque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ejuſdem Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum Superioribus, & Religioſis, ut ubique locorum quilibet in diſtrictu ſuo, juxta literarum fœl. record. Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri ſuper erectione Congregationis Italiæ prædicti Ordinis, ſub data die 13. Novemb. Anni Domini MDC. Pontificatus ſui Anno nono expeditarum formam & tenorem, quem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, domos & Monaſteria, juxta Concilii Tridentini decreta, de ſola licentia Ordinariorum, nullo aliarum perſonarum cujuſvis Ordinis, etiam regularium, requiſito conſenſu, condere, fundare, & erigere valeant, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium licentiam ac facultatem concedimus & indulgemus.

Contrariorum derogatio.

§. 3. Non obſtantibus ejuſdem Clementis prædeceſſoris, quæ incipit, Quoniam ad inſtitutam ſub Datum Romæ apud St. Marcum ſub Annulo Piſcatoris die 23. Julii MDCIII. Pontificatus ſui Anno 12. aliiſque Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, & cujuſvis alterius Ordinis etiam juramento, cõfirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis, quibuſvis aliis Ordinibus ac eorum Superioribus & perſonis ſub quibuſcumque verborum formis & tenoribus in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 4. Volumus autem ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 1. die 12. Dec.

Datum Romæ apud ſanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 12. Decembr. 1605. Pontificatus noſtri Aono primo.

XI.

Revocatio exemptionum omnium, à ſolutione onerum Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ, quibuſcumque conceſſarum, cum innovatione conſtitutionum deſuper à Prædeceſſoribus editarum.

Specialem

Specialem revocationem exemptionum, quoad ſolutionem Subſidii triennalis, habes notatam in Conſtitut. 20. Pauli IV. Cupientes, ſuprà in Tomo I. lib. 1. Aliam autem revocationem generalem vide in Sixti V. Conſtitut. 2. Inter varias lib. 2. Tom: 2.

Edita An. D. 1605.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN maximis rerum difficultaribus, & in iis redituum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ anguſtiis, in quibus ob ingentes ſumptus. tùm ex cauſa bellorum, quæ contrà Turcas in Hungaria ſuperioribus annis geſta ſunt, tùm etiam ex earitate Annonæ, qua Urbs Roma, & Status noſter Eccleſiaſticus diù multúmque laboravit, per Sedem Apoſtolicam & Cameram prædictam præcipuè factos, eadem Camera nunc conſtituta reperitur, aliquod ipſi Cameræ levamen, & ſubſidium afferre cupientes, ea interdum facere cogimur. quæ libenter prætermitteremus ſi alia ratione noſtris & prædictæ Cameræ ac Sedis neceſſitatibus conſulere valeremus.

Cauſæ hujus revocationis.

§. 1. Cùm itaque, præter diverſas introituum Sedis & Cameræ prædictorum alienationes, & pignorationes, ſive in perpetuum. ſive ad tempus, nonnullis de cauſis, à noſtris prædeceſſoribus Romanis Pontificibus factas, plures immunitates, ac exemptiones à ſolutionibus Dohanarum & gabellarum, onerum, impoſitionum & vectigalium Cameræ noſtræ Apoſtolicæ debitorum, necnon pleræque aliæ conceſſiones & gratiæ infra ſcriptæ diverſis Communitatibus, Univerſitatibus, Baronibus, Domicellis & aliis noſtris & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Feudatariis, & ſubditis etiam qualificatis, ab eiſdem prædeceſſoribus noſtris, ac à Nobis forſan & Sede, Cameráque prædictis, necnon à Legatis & aliis Officialibus & Communitatibus & Univerſitatibus ſive in perpetuum ſive ad tempus conceſſæ reperiantur, ex hiſque non ſolùm ejuſdem Cameræ & Sedis Apoſtolicæ reditus & proventus non modicam patiantur diminutionem, ſed etiam ut plurimùm id, quòd divitibus & bonis temporalibus affluentibus, per exemptiones & conceſſiones hujuſmodi ex oneribus publicis ab eis debitis remittitur, in aliorum minus divitum & affluentium gravamen redundet, contrà omnem juris & æquitatis rationem & impoſitionum dictorum onerum naturam, quæ omnes æqualiter pro rata bonorum & rerum quas poſſident, comprehendere deberet. Qua de cauſa multæ pauperum, atque Communitatum & Univerſitatum Status noſtri Eccleſiaſtici querelæ ad nos delatæ fuerunt. Nos ut omnibus in præmiſſis juſtitia æqualiter tribuatur, & Cameræ noſtræ neceſſitatibus ſubveniatur, ab æquitate minimè alienum eſſe exiſtimavimus, ut ea quæ ex gratia & privilegio ab eadem Sede & Camera, & aliis quibuſcumque ejus Officialibus & Miniſtris, atque Communitatibus & Univerſitatibus, diverſis perſonis conceſſa fuerunt, & ſubtracta eidem Sedi Cameræ. Communitatibuſque & Univerſitatibus, à quibus onera eidem Cameræ perſolvuntur, & cætera publica onera ſupportantur (juſtitia & æquitate, ac dictæ Sedis & Cameræ difficultatibus ita exigentibus) reſtituamus, quinimò id æquiùs ferendum eſſe, quàm ſi novis impoſitionibus populos ſubditos, ſicut in ſimilibus occaſionibus, aliàs noſtros prædeceſſores prædictos feciſſe accepimus, gravaremus.

Invocatio Bullarum editarum ſuper revocatione exemptionum.

§. 2. Proptereà motu proprio, & ex certa ſcientia ac matura deliberatione noſtra, déque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, nonnullorum etiam prædeceſſorum noſtrorum, & præſertim fœl. record. Pauli Tertii, Julii Tertii, Pii Quinti & Clementis Octavi Romanorum Pontificum in ſimilibus, non tam forſan gravibus neceſſitatibus, veſtigiis inhærentes, quaſcumque eorumdem & aliorum Romanorum Pontificum, & præſertim ipſius Pii Quinti, quæ incipit. Et ſic, ſub Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die Octava Junii 1566. Pontificatus ſui Anno primo, editas conſtitutiones, hujuſmodi exemptionum & immunitatum revocatorias, quarum tenores præſentibus pro expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis & regiſtratis haberi volumus, confirmantes, approbantes, & innovantes.

Revocatio exemptionum omnium à ſolutione onerum Cameralium.

§. 3. Hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione, omnes & quaſcumque exemptiones & immunitates à ſolutione Subſidii triennalis, quaterni carnis, taxarum equorum, Tallearum, Cenſuum, Archivii, Fogliettæ, Triremium, Utenſilium, necnon Dohanarum, Gabellarum, Datiorum, Impoſitionum, & aliorum onerum Cameralium quorumcumque, & quæ etiam per Communitates, & Univerſitates pro eorumdem onerum Cameralium ſolutione, & publicorum munerum ſupportatione indicta, & impoſita exiſtunt, ac exigi ſolita ſunt.

Conceſſionumque de pœnis maleficiorum & aliis reditibus Cameræ.

§. 4. Necnon cæteras gratias, & conceſſiones, ac proviſiones, & aſſignationes ſuper Cameræ præfatæ reditibus, & juribus, pœnarum quoque maleficiorum applicationes, appropriationes, ac illarum, & Cancellariarum, ſive Bancharum, tàm civilium quàm criminalium, ac Secretariarum, & illarum emolumentorum, ac honorum, & jurium ipſius Cameræ, cujoſvis qualitatis, & quantitatis in præjudicium ipſius Cameræ per quoſcumque prædeceſſores noſtros, ac Nos, & Sedem Apoſtolicam etiam motu proprio, & conſiſtorialiter, ac S. R. E. Camerarium, & Cameram prædictas, ſeu etiam Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Officiales, & Miniſtros quibuſvis Communitatibus, Univerſitatibus, necnon Familiis, Nobilibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, & quibuſvis aliis perſonis quacumque dignitate fulgentibus, etiam ratione Guberniorum, & aliorum officiorum, & munerum eis commiſſorum, & ex quavis cauſa, etiam in recompenſam laborum, damnorum paſſorum, expenſarum, vel meritorum, ſeu illorum intuitu, & alia quantumvis urgentiſſima, ac de neceſſitate exprimenda cauſa, ſub quibuſcumque verborum formis & tenoribus, & cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiamſi in appaltuum, ſeu locationum Cameralium inſtrumentis promiſſum & cautum ſit eas obſervari debere, Appaltatoreſque, & Conductores ad illarum obſervationem teneri, ac aliàs quomodocunque, & qualitercunque hactenùs, in genere vel in ſpecie conceſſas, datas, factas, & emanatas, & inde ſecuta quæcumque, etiam auctoritate Judicis, perpetuò revocamus, caſſamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac viribus, & effectu prorſus evacuamus, ac revocata, caſſa, ſublata, abrogata, & annullata, viribuſque & effectu vacua perpetuò fore, & eſſe, neque in poſſeſſorio, neque in petitorio cuiquam ſuffragari poſſe, ſeu debere.

Qui omnes Cameræ reſtitui cenſeantur.

§. 5. Ac proviſiones, aſſignationes, pœnas maleficiorum, emolumenta, vectigalia, & alias res, bona, & jura prædicta ex hujuſmodi noſtra revocatione reſtituta eidem Cameræ, & non illis, quibus forſan locati, & appellati reperiuntur reditus & proventus dictæ Cameræ, licèt, antequam exemptiones, conceſſiones, & aſſignationes ſupra dictæ emanaſſent, aliter diſpoſitum fuerit, omninò deberi, ac ad illa omnia, & ſingula Cameram ipſam, necnon Communitates, & Univerſitates pro gabellis, ac datiis ab eis exigi ſolitis, pro dictorum onerum Cameralium, & publicorum ſolutione, & ſupportatione eo ipſo abſque alia adepta ſeu recuperata poſſeſſione, reſtitutam, & reintegratam fore, & eſſe, & cenſeri.

Clauſulæ præſervativæ.

§. 6. Ac præſẽtes noſtras literas perpetuò validas, & efficaces exiſtere, nec ex eo quòd quicũq; intereſſe

haben-

habentes, & prætendentes, & vocati & auditi non fuerint, de nullitstis vitio, aut intentionis noſtræ, ſeu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, aut aliàs quovis prætextu infringi, revocsti, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut adverſus illas quodcumque gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari ullatenus poſſe.

Clauſula ſublata &c.

§. 7. Sicque & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Pslatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ac ipſum S. R. E. Camerarium, Cameræque Apoſtolicæ Clericos Præſidentes ſublsta eis, & eorum cuilibet qusvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoraater contigerit attentsri, decernimus, & declaramus.

Præſervatio exemptionum de jure competentium.

§. 8. Volumus sutem, ac per eáſdem præſentea declarsmus, noſtræ intentionis non eſſe, revocare exemptiones, & immunitates, quibuſcumque perſonis Eccleſiaſticis tàm ſecularibus quàm regularibus de jure competentes.

Legatiſque ſeu Gubernatoribus præſentibus conceſſarum.

§. 9. Neque conceſſiones pœnarum maleficiorum S. R. E. Cardinalibus rstione Legationum, & Guberniorum illis commiſſorum, nominatim & in ſpecie factas, quas unumquemque Legationibus, ſeu Gnberniis præſentibus dumtaxat durantibus, juxts conceſſiones eis reſpectivè fsctas, percipere poſſe permittimus.

Et ex cauſa onerosa datarum.

§. 10. Præterea à præſenti noſtrs revocatione excipimus, & exceptas eſſe volumus & declaramus, immunitates, exemptiones, ac alias conceſſiones quibuſvis Communitatibus, Univerſitatibus, aut aliis particularibus perſonis ex cauſa verè oneroſa, videlicet congruæ, & effectualis ſolutionis pecuniarum conceſſas, quas tamen ipſæ Communitatea, Univerſitates, & particulares perſonæ in eadem Camera, citato Commiſſario Generali, verificare, & in ipſa Camera examinsri, & admitti facere tenesntur, niſi aliàs pro talibus verificstæ, examinatæ, & admiſſæ fuerint, quia dicto caſu ad novam probationem, & verificationem eas teneri nolumus.

Vel ratione appaltuum.

§. 11. Excipimus etiam exemptiones, & immunitates ratione appaltuum conceſſas.

Aut Cardinalibus, vel Cameralibus ſive Curialibus competentium.

§. 12. Necnon S. R. E. Cardinalibus ratione dignitatis Cardinalatus, & Cameralibus, qui in eadem Camera ſederunt, concedi ſolitas, ac etiam exemptiones, quibus ad præſens Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, & Prælati domeſtici, Cubicularii ſecreti, & Secretarii noſtri gaudent.

Ob numerumque duodecim filiorum.

§. 13. Ac demum illas ob numerum duodecim filiorum conceſſas, quas tamen ad terminos Conſtitutionis ejuſdem Pii IV. & aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum ſuper ſimilium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantùm, & pro eo tempore, & perſonis, ac eo modo, & forma, quibus de jure communi illis competit, ac aliàs, juxta ipſius juris communis, & ſupradictarum, ac aliarum Apoſtolicarum Conſtitutionum diſpoſitionem reducimus, neque aliter quàm ut prætertur, illis, ſive in petitorio, ſive in poſſeſſorio ſuffragari volumus, ac decernimus.

Præceptum quod Legati & Gubernatores, ſervent Bullam Sixt. V. ſupra.

§. 14. Diſtrictiùs inhibentes Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, & Officialibus prædictis, & aliis quibuſcumque ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, ne ex pœnis maleficiorum, ſeu aliis Cameræ prædictæ juribus quibuſcumque, quidquam capiant, ſeu percipiant, ſed proviſionibus eis aſſignatis contenti ſint, & circa pœnas maleficiorum conſtitutionem rec. mem. Sixti Papæ V. etiam prædeceſſoris noſtri deſuper editam omninò attendant, & obſervent.

Inhibitio Cameralibus ne alias exemtiones admittant.

§. 15. Appaltatoribus vero, Theſaurariis, Vice-Theſaurariis, Depoſitariis, Commiſſariis, Exactoribus, & cæteris Agentibus, & Miniſtris dictæ Cameræ, ne contra præſentium formam proviſiones, conceſſiones, aſſignationeſque prædictas de cætero ſolvant, aut exemptiones, gratias, & immunitates, niſi ut ſuprà exceptas, & eas quas in eadem Camera Apoſtolica ex cauſa oneroſa prædicta conceſſas fuiſſe, citato ejuſdem Cameræ Commiſſario Generali, verificatum, & quæ pro talibus in eadem Camera admiſſæ fuerint, admittant, & ſi ſecus ſolverint, vel admiſerint, ſolutiones hujuſmodi, ac exemptiones ipſas nulli eorum in eorum computis, in eadem Camera admitti volumus, ſed eorum damno ceſſuras eſſe declaramus.

Executorum deputatio.

§. 16. Quocircà dilectis filiis Camerario, Vicecamerario, Theſaurario, & Clericis Præſidentibus Cameræ præfatæ, cæteriſque ad quos ſpectat, committimus & mandamus, quatenus præſentem noſtram conſtitutionem, & in ea contenta quæcumque, firmiter, & inviolsbiliter obſervent & faciant ab aliis obſervari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 17. Non obſtantibus præmiſſis, & quatenùs opus ſit, noſtra de non tollendo jure quæſito, ac quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon ſtatutis, privilegiis, indultis, conceſſionibus, exemptionibus, immunitatibus, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum formis, & tenoribus, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis irritantibus, & aliis decretis, etiam in vim contractus, & quovis alio robore & cautela firmatis, editis, emanatis & ſeu factis, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi in eis caveatur expreſsè, quòd nullo unquam tempore ſub ſimilium, vel diſſimilium exemptionum, immunitatum, & gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis quibuſcumque contrariis diſpoſitionibus pro tempore edendis comprehendantur, ſed ſemper ab illis exceptæ, & quoties illæ emanarent, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum, etiam ſub poſteriori Data per eos, quibus conceſſæ ſunt, eligenda, reſtitutæ, repoſitæ, & plenariè reintegratæ, & denuò conceſſæ ſint, & eſſe cenſeantur, necnon pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, ſpecialiter & expreſſe, ac latiſſimè derogamus, ac derogatum eſſe volumus.

Juſſio publicandi.

§. 18. Cæterùm, ut præſentes literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, & ſimili auctoritate decernimus, eas ad Valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ per aliquem ex Curſoribus noſtris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ ſic publicatæ, & affixæ, omnes & ſingulos quos concernunt, perinde afficiant & arctent, ac ſi illorum unicuique perſonaliter notificatæ, & intimatæ fuiſſent.

Tranſumptorum fides.

§. 19. Utque earumdem præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extra habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 1. die 23. Decembris

Datum Romæ apud St. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 23. Decembris 1605. Pontificatus Noſtri Anno primo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti 1605. Indict. 3. die vero 24. [illegible]enſis Decemb. Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pauli Divina providentia Papæ Quinti, Anno ejus I. Supradictæ literæ Apoſt. affixæ, & publica[t]æ fuerunt ad valvas Baſilicæ Principis Apoſt. Cancellariæ Apoſt. & in acie Campi Floræ, per nos Chriſtophorum Fundatum, & Joannem Baptiſtam Menochium Apoſtolicos Curſores. Bernabeus Pelitus Auximanus S. D. N. Papæ Mag. Curſ.

XII.

Innovatio & extenſio Conſtitutionum Pii IV. Pii V Gregorii XIII. & Clem. VIII. contra extrahentes de Statu Eccleſiaſtico ejuſque Terris etiam mediatè ſubjectis frumenta, blada, legumina, animalia, & alia, Annonam & Graſciam concernentia, cum revocatione Indultorum omnium & licentiarum, quomodolibet ſimilia extrahendi conceſſarum.

Hæ Conſtitutiones ſunt hic in Apoſtillis indicatæ, & apud eas videas de materia. Et ſignanter de Annona, & Graſcia, attende hic infrà in Conſtitut. 14. Paſtoralis.

Notavi ſup. ad dd. Pontt. Conſtitutiones.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1603. & 1606.

Exordium.

INter graviſſimas curas, quas pro noſtro munere [juſt]è ſuſtinemus, illa poſtrema non eſt, in quam Nobis totis viribus incumbendum eſſe ducimus, ut nimirum Almam Urbem noſtram, & univerſam Eccleſiaſticam ditionem Annonæ caritate, jam diu, graviterque laborantem, quantum cum Domino poterimus, liberemus, utque frumentorum, & aliarum rerum ad communem vitæ uſum, & ſuſtentationem pertinentium copia in ipſa Urbe, & Eccleſiaſtica ditione conſervari, populóſque nobis ſubditos fertilitate, quæ eis à Domino conceditur, perfrui poſſe procuremus.

Pius IV. prohibuit extractionem frumentorum &c. Ut ſupra in ejus Conſt. 99. Inter multiplices lib. 2.

§. 1. Ad quæ præſtanda tùm præcipua noſtra erga ipſos ſubditos noſtros charitate inducimur, tùm nonnullorum piæ mem. Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, qui in hanc ipſam curam diligenter incubuerunt, exemplo movemur. Dudum ſiquidem providè ac prudenter fœl. recordat. Pius Papa IV. ad prædictis opportunè conſulendum per ſuam editam conſtitutionem ſub Datum Romæ apud St. Marcum Idibus Auguſti, Anno ſexto, quæ incipit; Inter multiplices curas. Omnes & quaſcumque licentias, & facultates extrahendi frumenta, blada, & legumina ea provinciis, Civitatibus, Terris, & locis S. R. E. mediatè vel immediatè ſubjectis, præterquàm ex cauſa verè oneroſa, videlicet ſolutionis, & exburſationis pecuniarum catenus quomodolibet quibuſvis conceſſas revocando, ne de cætero à dictis Provinciis, Civitatibus, Terris & locis, frumenta, blada & legumina aliqui, præterquàm ex dicta cauſa extrahentes, ſub certis pœnis expreſsè prohibuit.

Pius V. innovavit, & ampliavit, ut ſupra in ejus Conſt. 108. Romani eodem lib. 2.

§. 2. Quam revocationem, probibitionem, necnon alia in dicta conſtitutione contenta ſanctæ mem. Pius Papa V. per aliam ſuam conſtitutionem, quæ incipit, Romani Pontificis providentia circumſpecta, confirmavit & innovavit, ac illam, & illa ad licentias & facultates quodcumque genus Graſciæ, etiam in carnibus, ovibus, agnis, & aliis animalibus, necnon oleo, ac rebus aliis quibuſcumque conſiſtentis extendit, & ampliavit.

Greg. XIII. itidem eas Bullas ampliavit. Ut in Bulla 50. Volentes.

§. 3. Et deinde piæ mem. Gregorius Papa XIII. per quaſdam ſuas ſub Datum die decima octava Decemb. 1576. Pontificatus ſui anno ſexto. Omnibus & ſingulis Communitatibus, Univerſitatibus, ac quibuſcumque perſonis in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub indignationis ſuæ, ac excommunicationis latæ ſententiæ pœnis inhibuit, ne quovis prætextu, directè vel indirectè cujuſvis generis frumenta, blada, legumina, atque animalia quæcumque extrà ſtatum Eccleſiaſticum extrahere, & aſportare auderent, ſeu præſumerent. Eos verè, qui contra inhibitionem hujuſmodi commiſiſſent, ultrà prædictas, etiam amiſſionis frumentorum, bladorum, leguminum, & animalium prædictorum, necnon quinque ſcutatorum pro qualibet ſalma frumenti, bladorum, & leguminum hujuſmodi, & duorum ſcutatorum pro quolibet capite animalis pœnas, Fiſco & Cameræ Apoſtolicæ applicandas ipſo facto incurrere voluit, ac decrevit. Et deinde per alias ejus in forma Brevis literas ſub Datum die prima Maji 1578. eodem ſui Pontificatus Anno ſexto. Quòd nulli ſibi, & S. R. E. mediatè vel immediatè ſubjecti cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis exiſterent, etiamſi Barones, Domicelli, Comites, Marchiones, vel Duces & Domini temporales exiſterent, ſub excommunicationis majoris, ac læſæ Majeſtatis criminis, Dominiorum, & bonorum ſuorum confiſcationis, feudorum amiſſionis, & quorumvis privilegiorum ſuſpenſionis, & aliis etiam pecuniariis arbitrio ſuo imponendis, & applicandis, ac etiam in publicis edictis, & proclamatibus per Annonæ Præfectos pro tempore tàm etenus editis, & emiſſis, quàm in futurum edendis, & emittendis, contentis cenſuris, & pœnis, triticum, hordeum, legumina, ac omnis generis frumenta, & fruges à Terris, & locis dicti ſtatus Eccleſiaſtici abſque expreſſa ipſius Gregorii prædeceſſoris, & ab eo obtenta in ſcriptis, & ejus manu ſignata licentia extrahere, vel extrahi facere, nullique ex prædictis, eorum Subditos, & Vaſſallos, aut alias quaſcumque perſonas, quo minùs triticum, hordeum, legumina, frumenta, fruges prædicta à quibuſvis locis eis ſubjectis, quovis prætextu etiam molituræ, aut cujuſvis alterius oneris ſolutionis ad Almam Urbem afferrent, prohibere, aut per ſe, vel alium, ſeu alios, directè vel indirectè impedire auderent, quin potiùs illis ſic afferentibus omnem opem, & favorem præſtarent: ac inſuper nulli aliquam tritici, hordei, & leguminum, omniſque generis frumentorum, & frugum quantitatem, niſi pro ſuo, ſuarùmque familiarum unius anni dumtaxat uſu emere valerent, & contrafacientes pœnas prædictas incurriſſe declararentur, & aggravarentur ipſo facto, ſtatuit, atque decrevit. Non obſtantibus etiam privilegiis, indultis, literis, & gratiis Apoſtolicis quibuſvis perſonis, Civitatibus, Terris, & locis, in genere, vel in ſpecie, etiam ex cauſa oneroſa conceſſis.

Clem. VIII. eaſdem Bullas approbavit dempta [illegible]mmunicationis ſententia, ut ſuprà in ejus Bulla Frumenti.

§. 4. Demùm recol. mem. Clemens Papa VIII. prædictas conſtitutiones, dempta ex illis excommunicationis pœna, approbavit, & confirmavit, prout in eiſdem conſtitutionibus, & literis reſpectivè, quarum omnium, & ſingularum totos tenores, cum omnibus, & ſingulis ibidem contentis & diſpoſitis, pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur.

Sed plerique dictis Conſtitutionibus, varios ob prætextus contraveniunt.

§. 5. Cùm autem licèt per prædictas, & alias deſuper editas conſtitutiones & prohibitiones, ſatis præmiſſis proviſum eſſe videatur, nihilominùs quia ſicut accepimus, aliqui propriæ ſalutis immemores, tot conſtitutionibus, prohibitionibùſque, ac pœnis in illis appoſitis, non obſtantibus, frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, & alia id genus tàm Annonæ, quàm Graſciæ concernentia extra ſtatum noſtrum Eccleſiaſticum abſq; licentia extrahere non verentur; alii verò prætextu diverſorum privilegiorum, licentiarum, & facultatum eis conceſſarum frumenta, aliàque prædicta ita continuò extrahunt, ut per continuas & immoderatas extractiones hujuſmodi ſtatum prædictum, & illius loca exhauriant, & exhauſta relinquant, in maximum Populorum & Subditorum noſtrorum damnum & præjudicium, cùmque

caperi-

experientia compertum ſit ad conſervandam, tàm in Alma Urbe noſtra, quàm in reliqua Eccleſiaſtica ditione, Annonæ copiam maximè conducere, ut nimia facilitas extrahendi ex dicta Urbe, & ditione frumenta, blada, legumina, oleum, & animalia reprimatur, ac memoratæ ſupradictorum noſtrorum Prædeceſſorum conſtitutiones diligenter, & ſine ulla exceptione obſerventur.

Hic ideò Pontifex eas innovat, etiam quoad pœnam excommunicationis circa extractionem frumentorum &c.

§. 6. Nos pro paterna noſtra erga noſtros, & Apoſtolicæ Sedis Subditos charitate, eorum utilitati & commodis in præmiſſis opportunè proſpicere cupientes, motu proprio & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine; omnes, & ſingulas Pii IV. Pii V. & Gregorii XIII. ac Clementis VIII. prædeceſſorum noſtrorum, conſtitutiones & literas in quibuslibet earum partibus, etiam quoad excommunicationes, & alias Eccleſiaſticas cenſuras, quantum attinet ad frumentorum, bladorum, leguminum, & olei extractionem tantùm, & quoad cæteras pœnas quaſcumque in eiſdem conſtitutionibus & literis contentas, non ſolum in quantum ad præmiſſorum, ſed etiam in quantum ad aliarum rerum ad Annonam & Graſciam pertinentium extractionem attinet, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò innovamus, confirmamus, & approbamus, illaſque adversùs quaſcumque revocationes, ſuſpenſiones, limitationes, & moderationes in priſtinum, & eum, in quo antequàm illæ emanarent erant, ſtatum reſtituimus, reponimus, & plenariè reintegramus, illaſque & earum ſingulas ab omnibus, & ſingulis, quos concernunt, inviolabiliter de cætero obſervari debere, ſub temporalibus, & Eccleſiaſticis pœnis, & cenſuris prædictis in illis contentis, præcipimus, & ordinamus.

Indultaque omnia & licentias revocat, præterquam ex cauſa verè onerosa aut ratione locationum Cameralium conceſſa.

§. 7. Præterea ad hunc effectum motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione, omnia & ſingula, ac quæcumque privilegia, licentias, & facultates, frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, & alia id genus tàm Annonam, quàm Graſciam concernentia, etiam in propriis eorum prædiis, poſſeſſionibus agris, & terrenis pro tempore recollecta ex quibuſcumque ſtatus noſtri Eccleſiaſtici temporalis, Provinciis, ac Civitatibus, Terris, Caſtris, & locis, eorumque territoriis, & diſtrictibus, nobis, ditionique noſtræ Eccleſiaſticæ, mediatè vel immediatè quomodolibet ſubjectis, extrahendi quibuſvis Communitatibus, Univerſitatibus, & perſonis cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel conditionis exiſtentibus, etiam ratione Legationum, Guberniorum, & aliorum officiorum & munerum eis commiſſorum, & per quoſvis Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Nos, Sedemque & Cameram Apoſtolicam & quoſvis alios, & etiam noſtra auctoritate, aut aliàs ex quavis cauſa etiam in recompenſam laborum, damnorum paſſorum, & ipſorum laborum, damnorum vel meritorum intuitu, & alia etiam quantumvis rationabili, juridica, & privilegiata cauſa, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, etiam in vim contractus, & cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam irritantibus, etiam quantumvis prægnantibus, inſolitis & de neceſſitate exprimendis, etiam motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus, aut aliàs quomodocumque & qualitercumque (præterquàm dumtaxat ex cauſa verè onerosa, videlicet congruæ ſolutionis, & exburſationis pecuniarum, aut ratione appaltuum, & locationum, introituum, juriumque & bonorum Sedis, & Cameræ prædictorum) hactenus conceſſa, approbata, confirmata, & innovata, illorum omnium, & ſingulorum tenores, veros, plenarios, & integros, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, infererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, inſertis, & regiſtratis habentes, auctoritate, & tenore prædictis, perpetuò revocamus, caſſamus, annullamus, ac viribus vacuamus, ac revocata, annullata, caſſata, invalida, viribuſque, & effectu vacua eſſe, & fore, ac nemini ullatenùs ſuffragari poſſe, aut debere.

Clauſulas hujus Bullæ præſervativas apponit.

§. 8. Præſentes quoque literas, etiam ex eo quod intereſſe habentes, ſeu prætendentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, aut propterea revocari, retractari, ſuſpendi, limitari, aut in jus vel controverſiam vocari, aut adversùs illas quodcumque gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari nullatenus poſſe.

Indultaque hujuſmodi alias in Camera non verificata, verificari debere decernit.

§. 9. Omnes prætereà & ſingulos ſimiles facultates, & licentias extrahendi ex cauſa, ut præfertur, oneroſa ſibi conceſſas eſſe allegantes, & prætendentes, antequàm ipſi de cætero ullo unquam tempore illiſmet facultatibus, & licentiis uti poſſint, illas in Camera Apoſtolica, citato ejuſdem Cameræ Commiſſario generali verificari debere, niſi alias pro talibus verificatæ, examinatæ, admiſſæ fuerint, quia dicto caſu ad novam probationem, & verificationem teneri nolumus.

Formamque utendi dictis Indultis præſcribit.

§. 10. Ac deinceps perpetuis futuris temporibus nullos quarumcumque licentiarum, & facultatum hujuſmodi, niſi ex cauſa onerosa, ut præfertur, conceſſarum, vel concedendarum vigore, etiamſi extractionem propria auctoritate faciendi illis permiſſum ſit, extractiones frumentorum, & aliorum prædictorum extra Statum noſtrum prædictum aliquo pacto facere, nec etiam ſimiles extrahendi licentias, & facultates in poſterùm concedi poſſe, aut debere, niſi chirographo, manu noſtra, aut Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, quoties extractio facienda erit, ſubſignato præcedente, alioquin licentias & facultates hujuſmodi, aliaſque, chirographo prædicto non præcedente, pro tempore concedendas, & extractiones faciendas, nullas, nulliuſque roboris & momenti fore, & eſſe, ac ipſos extrahentes pœnas ſupradictas incidere, & ad illarum executionem contra illos irremiſſibiliter procedi poſſe, & debere.

Et ita & non aliter judicari jubet.

§. 11. Sicque per S.R.E. Camerarium, Theſaurarium, Annonæ Præfectum, & quoſvis alios Judices, ordinarios, & delegatos etiam S.R.E. Cardin., etiam de latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquã quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, declaramus, ſtatuimus, & ordinamus.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§. 12. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis; conceſſionibus quoque, licentiis, facultatibus, privilegiis, & literis Apoſtolicis Communitatibus, Univerſitatibus, & aliis etiam particularibus perſonis prædictis, etiam, ut præfertur, qualificatis, & quibuſvis aliis quomodolibet, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac etiam conſiſtorialiter, & de Venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardin. conſilio & aſſenſu & ſub quibuſcumque tenoribus, & formis ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam inexcogitabilibus, & neceſſariò exprimendis, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorũ conceſſis, confirmatis, & approbatis, quibus omnibus & ſingulis etiamſi in eis caveatur expreſſè, quòd ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis quibuſcumque contrariis diſpoſitionibus pro tempore edendis minimè comprehendantur, ſed ſemper ab illis exceptæ, & quoties illæ emanarent, toties in priſtinũ, & validiſſimum ſtatum reſtitutæ, repoſitæ, & plenariè reintegratæ, & de novo etiam ſub poſteriori data,

per eoa quibus conceſſæ fuerunt eligenda, de uo vo conceſſæ cenſeantur, & quòd illis uullatenus, aut non niſi certis modo & forma in illis expreſſis derogari poſſit, & aliter factæ derogationes nullæ ſint, quodque pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpeeifica, ac de verbo ad verbum nihil penitùs omiſſo expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habeudu, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, ac forma in illis tradita. plenè & ad unguem obſervata inſerti forent, præſentibus pro espreſſis habentes, ad effectum præmiſſorum ſpecialiter & expreſſè derogamus, ac derogatum eſſe volumus; necuon omnibua illia, quæ ſupradicti Prædeceſſores uoſtri in eorum literis voloerunt non obſtare; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Hanc Bullam publicari mandat.

§. 13. Ut autem præmiſſa ad omnium uotitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere poſſit, volumus, quòd præſeutes literæ per aliquem, ſeu aliquos ex Curſoribus noſtris ad Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ valvas, & in acie Campi Floræ affigantut, & publicenrur, & cùm inde amovebuntur, earum exempla in eiſdem locis affiſa dimittantur, utque ſinguli Legati, Vicelegari, Gubernatotea, & alii ſupradictorum locorum Officiales illas in eorum locis teſpectivè publicari faciant, quæ ſic publicatæ, & affiſæ, omnea & ſingulos, quos concernuut, perinde afficiant, & arctent, acſi unicuique illorum perſonaliter intimatæ, & notificatæ fuiſſeut.

Tranſumptiſque credi præcipit.

§ 1.. Utque illatum tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſobſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in digniıate Eccleſiaſtica conſtiuıæ munitis, eadem fides, in judicio & extra ubique adhibeatur, quæ ipſiſmet præſentibus adhiberetut, ſi ſorent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 1. die 23. Decembris.

Dat. Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 23. Decembris 1605. Pontificatus noſtri, Anuo primo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, 1605. Indict. 3. die verò 24. menſis Dec. Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pauli Divina providentia Papæ Quinti, Anno ejus I. Supradictæ literæ Apoſt. affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicæ Principis Apoſt. Cancellariæ Apoſt. & in acie Campi Floræ. per nos Chriſtophorum Fundatum, & Johann. Baptiſtam Menochium, Apoſtolicos Curſores. Bernabeus Politus Auximanus S. D. N. Papæ Mag. Curſ.

Sequitur declaratio.

Quòd ab immediatè ſubjectis ad mediatè ſubjecta loca, & à mediaiè ſubjectis locis estra Statum Eccleſiaſticum frumenta, blada, & legumina, etiam tempore nundinarum, & emporiorum, aſportari nou poſſiut.

Edita A. D. 1606.

PAULUS PAPA V. &c.

Proœmium.

PRo peculiari, ac paterno, quem in ſubditos noſtros gerimus, charitatis affectu propenſiùs intendentes, ut in ſtatu uoſtro temporali hoc præcipuè anno, quo ſterilitatis rumor increbuit, & illius prævatu frumenti pretium augeri dignoſcitur, ſubditi ipſi ac pauperes ab omni Annonæ anguſtia releventur, quæ præjudicio, & impedimento eſſe poſſunt, ea ſollicito ſtudio removemus.

Hic Pontifex edidit Bullam præinſertam.

§. 1. Sanè licèt aliàs pro manutentione, & conſervatione Annonæ in Statu noſtro prædicto ſatis opportunè providerimus pet noſtras literas inter cætera prædeceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum Conſtitutiones proclamata, & bannimenta ſuper Annona, & frumenta, blada, legumina à Provinciis, Civitatibus, Terris, & locis S. R. E. mediatè, vel immediatè ſubjectia extrahendi prohibitione eatenus facta, & emanata quæcumque confirmando, & ne in futurum illa, ut præfertur, extraherentut, espreſſè, & ſub graviſſimis cenſuris, & pœuis prohibendo, ac quaſcumque licentias, & facultates (præterquàm titulo verè oneroſo ſcilicet congruæ ſolutionis, & exburſationis pecuniarum, aut ratione appaltuum, & locationum, introituum, juriumque & bonorum Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ coueeſſas) revocando, prout in eiſdem literis ſub dato Romæ apud ſanctum Petrum ſub annulo Piſcatotis die vigeſima tertia Decemb. 1605. Pontificatus Noſtri Anno primo latiùs continetur, à nemineque dubio vertendum ſit per noſtras, aliaſque literas, & proviſiones prædictas, quiu frumenta, blada, legumina, & id Annonæ genus, etiamſi in propriis bonis in Statu Eccleſiaſtico esiſtentibus eſſent recollecta, à locis Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjectis ad loca eidem Sedi mediatè ſubjecta, & à dictis locis ſic mediatè ſubjectis ad alia loca estra dictum Statum aſportentur, & couducantur etiam prohiberi. Nihilominùs quia à nonnullis ſuper his accepimua dubitari, eoque ac diverſorum etiam privilegiorum, licentiarum, & facultatum prætestu, ſrumenta, & alia Annonam concernentia, à Statu prædicto extrahi in literarum, & proviſionum prædictarum, ac populotum, & ſubditorum noſtrorum maximum præjudicium.

Quam declarat, & extirpata dubia ſubmovet.

§. 2. Igitur omnem dubitationis materiam è medio tollere, ac noſtra declaratione opportunè deſoper providere volentes, motu ſimili, ac ex certa noſtra ſcieutia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine earumdem literatum noſtrarum renorem præſentibus pro expreſſo, & inſerto habentes, ſub prohibitione literiſque noſtris ſupradictis quæcumque locu eidem S. R. E. mediatè ſubjecta comprehendi, & comprehenſa fuiſſe, & eſſe declaramus, & quatenus opus ſit, illas cum omnibus in eia contentis ad loca prædicta exteudimus. Ita quòd de cætero etiam uec liceat quibuſvis Communitatibus, Univerſitatibus, & perſonis etiam qualificatis, & cujuſvis ſtatus, gradus, & præeminentiæ exiſtant, ſub eiſdem prioribus noſtris literis espreſſis & conteutis pœnis & ceuſuris, etiam prætestu quorumvis privilegiorum & indultorum etiam Apoſtolicorum, & à Nobis, & Sede prædicta conceſſorum, & confirmatorum, ac etiam favore publicarum nundinarum, emporiorum, ſeu aliàs quoquo modo emanatotum, frumenta, blada, & legumina etiam propria, & iu propriis poſſeſſionibus. & bonis eorum exiſteutia, ſeu recollecta, à quibuſvia Provinciis, Civitatibus, Terris & locis eidem Romanæ Eccleſiæ immediate ſubjectis, ad Civitates, Terras, & loca eidem Eccleſiæ mediatè ſubjecta, etiam ipſarum nundinarum, & emporiotum tempore, ſeu aliàs, minuſque à dictis Civitatibus, & locis ſic mediatè ſubjectis, extra Statum Eccleſiaſticum juxta formam & tenorem earumdem noſtrarum literarum, aſportare, conducere, ſeu aſportari, & conduci facere, per ſe vel alium ſeu alios, quovis prætestu, vel obtentu, abſque ſpeciali chirographo à Nobis, & pro tempore exiſteute Romano Pontifice ſubſignato, ſicque &c. ſublata, &c. irritum, &c.

Clauſulæ derogat.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, & omnibus, & ſingulis, quæ in prioribus noſtris literis voluimus non obſtare, & quibuſvis privilegiis, couceſſionibus, indultis, ac literis Apoſtolicis, etiam motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus, & cum quibuſvia clauſulis, & deeretis, etiam irritantibus ac derogatoriarum derogatoriis, poſterioremque datam concedentibus, ac alias quomodolibet quibuſvia couceſſis, factis, & emanatis, & pluriea etiam confirmatis, approbatis, & innovatis, quibus &c. etiamſi, &c. illotum tenores, &c. ſpecialiter, & espreſſè derogamus, cæteriſque contrariis qnibuſcumque.

§. 4. Vo-

Sola ſigna ſufficiunt.

§. 4. Volentes quoque præſentis ſolam ſignaturam ſufficere etiam abſque alia data, & regiſtratura, regula quaecumque contraria pariter non obſtante,

Exemplis creditur.

§. 5. Et illius tranſumptis, etiam impreſſis, & ſigilio alicujus in dignitate Eccleſiaſtica conſtituti, publicique Notarii manu ſubſcriptis, plenam in judicio & extra fidem adhiberi.

Subſcriptio Papæ.

Placet Motu proprio C.

Publ. Pontif. An. 2. die 26. Auguſti.

Anno à Nativitate Domini 1606. Indict. 4. Pontificatus Sanctiſſ. D. N. Pauli Papæ V. Anno ejus II. die vero 26. Auguſti. Supradicta cedula Motus proprii, affixa, & publicata fuit in acie Campi Floræ, & aliis locis ſolitis, ut moris eſt, per me Jacobum Brambillam Curſorem. Paulus Bart. Mag. Curſ.

Confirmatio Conſtitutionis Pii V. de Civitatibus, Terris, & locis S. R. E. non infeudandis, Et declarationis Innocent. IX. deſuper editæ.

Pii V. conſtitutio eſt num. 35. ſup. in Tomo 2. Admonet lib. 2. & Innoc. IX. eſt num. 1. ſup. in Tomo 2. Et utrobique notavi, Et eſt praterea videnda alia conſt. 1. Clem. VIII. indicata hic in apoſtilla.

Addidi ſup. ad Conſt. 1. Leon. I. Tom. 1. fol. 1.

Edita A.D. 1605.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter cætera, quæ Romanum Pontificem pro officii ſui munere decet omni ſtudio providere, illud locum præcipuum cenſemus obtinere, quod ad temporalis S. R. E. ditionis conſervationem pertinet. Atque ideo Nos, quæ à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris hanc ob cauſam providè ſancita fuerunt, ea non ſolùm ipſi inviolatè curabimus cuſtodire, ſed etiam ab aliis perpetuò obſervari debere ſtatuemus.

Pius V. edidit Bullam cit. in rubr.

§. 1. Dudum ſiquidem à fœl. record. Pio Papa V. prædeceſſore noſtro editæ fuerunt literæ hujus tenoris. Pius Epiſcopus ſervus ſervorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Admonet nos ſuſcepti cura regiminis univerſalis Eccleſiæ &c.

ut in loco cit. in rubr.

Succeſſores confirmarunt.

§. 2. Quæ quidem conſtitutio, vel uti optima, & ad conſervandam S.R.E jurisdictionem, & dignitatem plane ſalutaris, approbata, confirmata, & innovata fuit ab iis, qui eidem Pio V. ſucceſſerunt rec. mem. prædeceſſoribus noſtris Gregorio XIII. Sixto V, Gregorio XIV. Innocentio IX.

Innocentius IX. eam declaravit in conſt. indicata in rubr.

§. 3. Qui etiam de fratrum ſuorum tunc S. R. E. Cardinalium conſilio & aſſenſu declaravit, eadem conſtitutione prohibitam fuiſſe, & prohiberi omnem & quamcumque infeudationem, ac alienationem Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & locorum Sedi Apoſtolicæ, tàm mediatè quàm immediatè ſubjectorum; non ſolùm ne fiat, neve attentetur poſt eorum devolutionem, ſed etiam antequàm dictæ Civitates, Terræ, Oppida, & loca præfata devolvantur, ac omnem & quamcumque in perpetuum, vel ad tempus prorogationem, ac extenſionem infeudationum, inveſtiturarum, & conceſſionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis nondum finitarum, eorumque incorporationem, quo ad effectum impediendæ infeudationis, alienationis, prorogationis, & extenſionis hujuſmodi, non à die eorum devolutionis, ſed à die ipſius conſtitutionis, etiam antequam illa devolvantur, ipſo jure cum omnibus clauſulis & decretis in prædicta conſtitutione contentis, Cameræ & Sedi Apoſtolicæ factam cenſeri, adjecto etiam decreto, & declaratione, ut promiſſio & juramentum præſtitum, & præſtandum, de ſervanda eidem Pii prædeceſſoris præfati conſtitutione, per ipſum Innocentium, & ſucceſſores ſuos Romanos Pontifices, ac prædictos S R.E. Cardin intelligatur de ipſa Pii V. prædeceſſoris conſtitutione per eum, ut ſuprà declarata, & ſecundum hujuſmodi declarationem eandem conſtitutionem ad unguem, & inviolabiliter obſervari oportere, ac debere, ſicuti etiam ſe ſervaturum eſſe promiſit, ac ſanctè, & ſolemni more juravit, prout in ejuſdem Innocentii prædeceſſoris, ſub dat. pridie nonas Novembris Pontificatus ſui Anno primo, expeditis literis latiùs continetur.

Clement. VIII. approbavit in conſt. 1. ſul. lib. 2.

§. 4. Et noviſſimè à Clemente VIII. juxtà eandem Innocentii IX. declarationem, confirmata, approbata, & innovata fuit.

Hic Pontifex eaſdem Bullas approbat, jurat, & vovet.

§. 5. Quare Nos, cùm primum ad Apoſtolicæ dignitatis gradum Divinâ providentiâ vocati ſumus, id ipſum, ad exequendum noſtri Paſtoralis officii debitum, præcipuè pertinere exiſtimantes, præinſertas Pii prædeceſſoris literas, ac omnia in eis contenta, etiam juxta declarationem prædictam per ipſum Innocentium prædeceſſorem factam, ac deſuper confectarum literarum continentiam, & tenorem, quem pariter præſentibus haberi volumus pro expreſſo, ac ad verbum inſerto, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium comprobamus, confirmamus, & innovamus, eaſque firmiter, & inviolatè, ac juxta declarationem prædictam Nos ſimiliter ſervaturos eſſe promittimus, & juramus, atque per eos, ad quos ſpectat, pariter perpetuò obſervari præcipimus & mandamus.

Sanctio pœnalis.

§. 6. Nulli ergo &c.

Dat. P. An. 1. die 30. Dec.

Datum Romæ apud ſanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1606. tertio Kalend. Januarii, Pontificatus noſtri Anno 1.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini noſtri Jeſu Chriſti, 1606. Indict. 4. Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & Dom. noſtri Dom. Pauli divinâ providentiâ Papæ V. Anno I. die vero 2. menſis Januarii retroſcriptæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & in Cancellaria Apoſtolica, ac in acie Campi Floræ, per nos Bernardinum Mazzatellum, & Dominicum de Rubeis Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſores. Bernabeus Politus Mag. Curſ.

XIV.

De vocalium electione & votis in Definitoriis, & Dietis generalibus Congregationis Canonicorum Regularium Lateranenſium, deque Abbatis generalis, ac Procuratoris electione, Novitiorumque receptione.

De ejuſmodi Congregatione, plura habes in hoc opere; quæ indicavi ſuprà in conſt. 2. Paſchalis II. lib. 1. fol. 31. Tomo 1.

Edita An. D. 1605.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis noſtri muneris ratio poſtulat, ut in illis auctoritatem noſtram interponamus, per quæ Congregationum & Ordinum Regularium quieti, & proſpero ſtatui opportunè conſulatur, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Ut in electione Prælatorum & Officialium, nulla Nationum aut perſonarum acceptione habita, Canonici Lateranenſes partem habeant, æqualitatem votorum ſtabiliendam hic Pontifex duxit.

§. 1. Ad Congregationem itaque Lateranenſem Canonicorum Regularium Ordinis S. Auguſtini mentis noſtræ aciem convertentes, & attentè conſiderantes, maximè convenire, ut in electione Prælatorum, Superiorum, & Officialium ipſius Congregationis, omnes illius Canonici Regulares (nulla Nationum, aut perſonarum acceptione, vel exceptione habita) partem habere debeant; æqualitatem votorum, & ſuffragiorum in Definitorio, tàm in Capitulo quàm in Dietis generalibus ſtabiliendam duximus.

In Definitorio igitur 5. vocales eligi jubet.

§. 2. Motu igitur proprio, non ad alicujus nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia & matura deliberatione noſtra, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, harum ſerie ſtatuimus & ordinamus, ut de cætero, pro hujuſmodi votorum æqualitate in eodem Definitorio, unus ex Marchiæ Eccleſiaſticæ, alius ex Status & Ducatus Mediolani; alius ex Marchiæ Triviſanæ; alius ex Principatus Pedemontii conjunctim unà cum Monaſteriis Placentiæ, Parmæ, Mantuæ, Regii, Mutinæ, & Vignolæ; & alius ex Hetruriæ, Regni Neapolis & Genuæ, Monaſteriis ejuſdem Congregationis, qui reſpectivè ſic ad hunc effectum pro una vice ex dictis Monaſteriis Hetruriæ & Genuæ, & pro alia ex Neapolis, perpetuis futuris temporibus, eligi debeat.

Qui in omnibus Capitulis & dictis Generalibus vocem habeant.

§. 3. Eligendi Canonici vota in quibuſcunque Capitulis & Dietis generalibus dictæ Congregationis habeant.

Eorum 5. vota Definitorium novum conſtituant, cum aliis 4. Definitoris antiqui in dictis Capitulis & Dietis.

§. 4. Quæ quinque vota Definitorium novum conſtituunt, & ſimul cum quatuor votis Definitorii antiqui, novem votorum numerum conſtituunt, quæ omnia intervenire debeat in omnibus determinationibus in ipſis Dietis & Capitulis generalibus faciendis.

Abbas generalis ad triennium, alternatim ex Provinciis hic relatis eligatur, abſque Nationum & perſonarum illius partis, ad quam ea ſpectabit, exceptione.

§. 6. Præterea, ut Abbas generalis totius Congregationis, juxtà formam literarum, in forma brevis fœlicis recordationis Gregorii Papæ XIII. prædeceſſoris noſtri, ad triennium, & cum diſtinctione præſcripta in conſtitutionibus dictæ Congregationis per dictas literas confirmatis, videlicet, quòd pro uno triennio ex Provinciis vocatis, juxtà antiquum uſum Marchiæ Eccleſiaſticæ & Triviſanæ, & pro alio triennio ex Provinciis juxtà eundem antiquum uſum nuncupatis Lombardiæ videlicèt, Ducatus & Status Mediolani, Pedemontii, Parmæ, Placentiæ, Mutinæ, Regii, Vignolæ, ac Hetruriæ, Regni Neapolis, & Genuæ, & ex his Provinciis reſpectivè alternis vicibus juxtà diſtinctionem prædictam perpetuò eligi debeat, abſque aliqua Nationum & Provinciarum illius partis, ad quam pro tempore ſpectabit, exceptione.

Procurator generalis itidem ad triennium eligatur ex altera parte, ex qua Abbas generalis illo triennio eligi non debet.

§. 6. Procurator verò generalis, qui in Romana Curia reſidere ſolet, & inſimul Abbas Monaſterii Beatæ Mariæ de Pace de Urbe exiſtit, ſemper eligatur pro uno itidem triennio, ex altera parte duarum ſuprà dictarum, ex qua dicto triennio Abbas generalis eligi non debet; illo autem triennio, quo Procurator generalis, & Abbas dicti Monaſterii de Pace, ex Provincia Lombardiæ, extiterit. Provinciæ Eccleſiaſticæ unum Monaſterium paris qualitatis Monaſterii prædicti de Pace, arbitrio Definitorii aſſignari debeat.

Diviſio Monaſteriorum & Abbatiarum inter quaſdam Nationes factas revocatur, & Prælaturæ Congregationis idoneis perſonis abſque Nationum & perſonarum diſtinctione concedantur.

§. 7. Cùm autem æquum ſit, & rationi conſonum, ut ii, qui ſub eadem Regula militant, æqualiter onera ſuſtineant, ac honoribus & Prælaturis fruantur, nos menti & intentioni fœlic. memoriæ Clementis Papæ VIII. etiam prædeceſſoris noſtri ſuper hoc editæ inhærentes, diviſionem Monaſteriorum & Abbatiarum & Prælatutarum, inter quaſdam Nationes, ut accepimus, factam, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, perpetuò revocamus, caſſamus & annullamus. Utque de cætero, Monaſteria, Abbatiæ, Præpoſituræ, Prioratus, & cæteræ Prælaturæ ipſius Congregationis, Canonicis cujuſcunque Nationis & Provinciæ, meritis, ſuffultis, abſque aliqua nationum & perſonarum exceptione aſſignari, & ad eas Canonici hujuſmodi virtute ac meritis præſtantes ac idonei, juxtà dictam Clementis intentionem eligi debeant, perpetuò ſtatuimus & ordinamus.

Novitii, qui, quot & quomodo recipiendi erunt in futurum.

§. 8. Ulteriùs, ut in quacunque Natione & Provincia Novitii juxtà capacitatem, qualitatem, & reditus cujuſque Monaſterii recipiantur, decernimus, ut in poſterùm in qualibet Natione, & Provincialis tantùm Novitiorum numerus admittatur & recipiatur, qui pro implemento cujuſque Monaſterii præſcriptus, & in Tariffa aſſignatus fuit, ac in illis Nationibus & Provinciis, earumque Monaſteriis, in quibus numerus præfixus exceditur, recipi nequeant aliqui Novitii, donec ad numerum præſcriptum pro ſingulo Monaſterio tàm Canonici quàm Converſi reducti fuerint. Verùm, ſi in ipſis Provinciis & Nationibus, in quibus jam numerus præſcriptus completus, & etiam ultra dictum numerum Novitii recepti reperiuntur, alicujus perſonæ literarum ſcientia, vitæque ac morum integritate ac ſanctitate maximè præditæ, quæ in ipſam Congregationem admitti poſtulaverit, occaſio oblata fuerit, illam cum voto Definitorii pro duabus ſaltem partibus concordibus, non tamen ultrà ſex perſonas in totum, donec Canonici & Converſi in dictis Monaſteriis ad præſcriptum numerum reducti fuerint, abſque præjudicio Monaſteriorum, in quibus numerus præſcriptus & aſſignatus completus non fuerit, recipiendi facultatem concedimus.

Novitiatus hic enunciati comprobantur, & in eis Novitios juxta decreta Clementis VIII. recipi decernitur. Hæc decreta ſunt in illius Conſtitutione 60. Nullus hic, ſuprà.

§. 9. Et ad hunc effectum Novitiatus inſtitutos videlicèt in Marchia Eccleſiaſtica Cæſenæ, & Montis Bellii; in Statu & Ducatu Mediolani in Monaſterio Caſoretti, in Mediolanenſi ſito, ac in Dominio Venetorum Veronæ, & in Hetruria Feſulis, & in Regno Neapolis in Monaſterio Beatæ MARIÆ de Pedegriptæ, confirmamus & approbamus, ac in illis Novitios, juxtà præſentium, ac ordinationum, decretorum, juſſu dicti Clementis prædeceſſoris, factorum, tenorem & numerum præſcriptum recipi poſſe concedimus.

Abbas generalis in depoſitione ſui Officii in Procuratorem generalem, neque Procurator Ordinis in Abbatem eligi poſſit, niſi lapſo triennio poſt peractum ab ei reſpectivè officium.

§. 10. Præterea non modernorum Abbatis & Viſitatorum ac Procuratoris generalium cauſa, qui alioqui, & præſertim ipſe Abbas generalis, cùm officiis hactenùs laudabiliter functi ſunt, neque propter aliqua eorum præterita demerita, ſed, ut hæc noſtra Conſtitutio in ipſa Congregatione de cætero perpetuò obſervanda, hoc tempore ſine alicujus exceptione initium ſumat, volumus, ac pari motu & auctoritate ſtatuimus, ut neque Abbas generalis, qui pro tempore fuerit, finito ejus officio, & facta electione alterius Abbatis, officium generale, videlicèt Viſitatoris aut Procuratoris generalis, neque item è converſo Procurator generalis pro tempore in Abbatem generalem, niſi abſoluto triennio poſt peractum reſpectivè utrumque officium eligi poſſit.

Nullus ex Viſitatoribus generalibus in Abbatem generalem eligatur pro ſequenti immediate triennio.

§. 11. Utque etiam nullus ex Viſitatoribus generalibus, finito triennio ſui officii Viſitatoris generalis, in Abbatem generalem pro ſequenti immediato triennio eligi valeat.

Obſervantia prædictorum omnibus præcipitur.

§. 12. Præcipientes in virtute ſanctæ obedientiæ omnibus & ſingulis ejuſdem Congregationis Generalibus, ac aliis Abbatibus, Definitoribus, Prælatis & Canonicis, cæteriſque, ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, ut præſentes noſtras literas obſervent, & obſervari curent & faciant. Irritum nihilominùs & inane decernentes, quidquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariiſque derogatur.

§. 13. Non obſtantibus quibuſvis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis quibuſvis ejuſdem Congregationis Superioribus & Canonicis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice duntaxat, ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

D. P. A. 1. 30. Decemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 30. Decembris 1605. Anno primo.

Confirma-

XV.

Confirmatio Unionis Congregationis Fratrum St. Ambroſii, & Congregationis Fratrum St. Barnabæ, ſub Regula St. Auguſtini viventium. Et approbatio Conſtitutionum pro eorum bono regimine editarum, omniumque privilegiorum eiſdem conceſſorum.

De prima Congregatione vide ſuprà in Conſtitutione 9. Gregorii XI. fol. 268. lib. 1. Cupientes. Et de ſecunda vide in Conſtitutione 3. Alexandri VI. piæ vitæ, ſuprà in Tomo I. eodem lib. fol. 455.

Edita A.D. 1606.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis noſtri muneris debitum expoſcit, ut ad ea libenter intendamus, per quæ Religioſorum ſtatui & proſpero gubernio opportunè proſpicitur, prout in Domino ſalubriter conſpicitur expedire.

Unio Congregationis ſancti Ambroſii & St. Barnabæ à Sixto V. præfiota fuit in ejus Conſtit. edita die 15. Auguſt. 1589 quam prætermiſi, quia ſimpliciter unionem hic relatam continet.

§. 1. Volentes itaque Congregationes St. Ambroſii ad Nemus Mediolanenſis, & St. Barnabæ Provinciæ Marchiæ & Januæ, ſub Regula St. Auguſtini, aliàs à fœlic. record. Sixto Papa V. prædeceſſore noſtro invicem unitas, ſpecialibus favoribus & gratiis benignum proſequi, ac earundem Congregationum Superiores, & Religioſos univerſos & ſingulos à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati.

Confirmatio conſtitutionum & indultorum ut in rubr. Adverte, quòd indulgentia remaneat ſub moderatione hujus Pontificis in ejus conſtit. 21. Romanus.

§. 2. Ex voto Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ſuper conſultationibus & negotiis Epiſcoporum & Regularium deputatorum, conſtitutiones pro ipſarum Congregationum, & earum Monaſteriorum ſeu domorum, & Religioſorum proſpero gubernio & regimine editas, & in eadem Congregatione juſſu noſtro diligenter examinatas & approbatas, necnon etiam quæcunque privilegia, gratias, exemptiones, libertates, immunitates, conceſſiones, indulgentias, & indulta eiſdem Congregationibus, illarumque Monaſteriis, Domibus, Superioribus, Fratribus, & aliis Religioſis in genere vel in ſpecie, per quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, & Apoſtolicam Sedem conceſſa, quatenùs ſint in uſu, & non ſint revocata, neque ſub aliquibus revocationibus comprehenſa, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adverſentur, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium perpetuò confirmamus & approbamus, illiſque perpetuæ & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos, tàm juris quàm facti, defectus, ſi qui in eiſdem intervenerint, ſupplemus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obſtantibus quibuſvis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac dictarum Congregationum & earum Monaſteriorum, ſeu domorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, cæteris contrariis quibuſcunque.

D. P. An. 1. die 21. Jan.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 21. Januarii, 1606. Pontificatus noſtri anno primo.

XVI.

Quòd Fratres Congregationis Jeſuatorum St. Hieronymi, Ordinem Sacerdotalem à quocunque Epiſcopo idoneo, ſervatis ſervandis aſſequi generatim valeant, & exercere, prohibitionibus quibuſcunque abrogatis. Nonnullas tamen Ordinationes obſervare teneantur.

Iſti Fratres vocabantur aliàs Pauperes Jeſuati, quorum Congregationem approbavit Martinus V. in Conſtitut. 11. Piæ. ſuprà fol. 307. Tom. 1. Nomen autem Jeſuatorum St. Hieronymi ſortiti ſunt tempore Alexandri VI. ut ſupr. in ejus conſt. 9. Tom. 1. Ad ſacram. fol. 460. Eiſque Clemens VII. dedit privilegia Ordinis St. Auguſtini, cujus Regulam profitentur, ut in ejus Conſtit. 36. Sacræ. lib. 1. in d. Tom. 1. Quinimò Pius V. omnium Mendicantium privilegia eis communicavit, & inter eos connumerari declaravit, ſuprà in ſua Conſtitut. 50. Romanus lib. 2. Tomo 2.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1606. 1608. & 1611.

Exordium.

REligioſos viros, qui ſub ſuavi Religionis jugo, Dei obſequiis mancipati, majoris pietatis ſtudio, ac ardentiori charitatis affectu in holocauſtis, Sacrificiis & divinis obſequiis ultrò illi placere, ac magis gratum exhibere cupiunt famulatum, benigni favoris patrocinio libenter complectimur, ac gratiis proſequimur opportunis, prout illorum pia vota expoſtulant, ac aliàs in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Congregationis hujus Religioſi etiam poſt emiſſam profeſſionem, ſacris initiari non conſueverunt.

§. 1. Cùm itaque ſicut dilectorum filiorum Viſitatorum, & aliorum Superiorum, & Fratrum Congregationis Jeſuatorum nomine Nobis expoſitum fuit; licèt Religioſi dictæ Congregationis, ex vetuſtiſſimo ſemperque obſervato inſtituto, etiam poſt emiſſam per eos in dicta Congregatione profeſſionem regularem, ſacris Ordinibus initiari non conſueverint; & licèt dudum bonæ memoriæ Gabriel Epiſcopus Albanenſis, Cardin. Paleotus, & Nicolaus tituli Sanctæ Praxedis Presbyter, Cardinalis Senonenſis nuncupati, ac Venerabilis Frater Cæſar, Epiſcopus Cremonenſis, quibus fœlic. recordationis Gregorius Papa XIV. prædeceſſor noſter, hoc negotium commiſerat, ex cauſis tunc expreſſis, per quoddam eorum decretum ſtatuerint, ut dictæ Congregationis Religioſi, qui eo tempore ad ſacros Ordines promoti reperiebantur, ab illorum executione in perpetuum ſuſpenſi forent, & Superiores, qui literas dimiſſorias, & alias quaſcunque conceſſerunt, aut aliter quovis modo opitulatus fuerat Fratribus dictæ Congregationis, ut ad ordines promoverentur, ab eorum officiis depoſiti, in poſterùm ad ea & alia in dicta Congregatione obtinenda, inhabiles eſſent, & eſſe intelligerentur. Quodque de cætero ſub pœna perpetui carceris ad hujuſmodi Ordines quiſquam dictorum Fratrum promoveri, aut ad hunc effectum literas dimiſſorias concedere non poſſet; & ulteriùs, nec cuiquam ex eiſdem Fratribus licere gradum in Sacra Theologia, vel alia Facultate adipiſci; Quod decretum à prædicto Gregorio XIV. necnon à piæ memoriæ Clemente Papa VIII. etiam prædeceſſore noſtro confirmatum fuit, prout in dicto decreto, & in literis eorundem Prædeceſſorum, deſuper expeditis, pleniùs continetur.

Sed ex cauſis hic expreſſis iſte Pont. Fratres initiatos & deinde ab executione Sacrorum ordinum ſuſpenſos habilitat uſque ad numerum centum Sacerdotum.

§. 2. Nihilominus tum, quia nonnulli ex illis, qui, ut præfertur, ſacris Ordinibus initiati, ab illorum executione ſuſpenſi fuerunt, adhuc ſuperſtites ſunt, & alii etiam in dicta Congregatione reperiuntur, ad Sacros Ordines ſuſcipiendos apti, tùm etiam, quia multi libentius in eandem Congregationem ingrederentur, ſi eis ad ſacros Ordines ſuſcipiendos, & Divinorum miniſtrationem aditus pateret, tum demum, quia Divinus Cultus majorem in ipſa Congregatione ſuſciperet incrementum, ſi ejus Religioſis ab ignobili otio, & turpi ignorantia ſejunctis, ſacros Ordines ſuſcipere, ac in illis miniſtrare, ac divinis laudibus, & obſequiis vacare liceret, propter præmiſſas, & alias rationabiles cauſas cupiant ſuprà dicti Viſitatores, & Fratres aliquibus ex eis, Apoſtolica noſtra auctoritate licentiam ſacros Ordines ſuſcipiendi, ac in illis etiam in Altaris miniſterio miniſtrandi, & ſacris ſervitiis ſe mancipandi benignè concedi. Nos illorum pium deſiderium hujuſmodi ad Divini Cultûs augmentum, & eorum Congregationis decorem, & incrementum tenendum ſummoperè in Domino commendantes,

Imò omnes poſtea habilitavit ut hic inferiùs habetur.

conſiderantesque non poſſe Religioſos majori cum fructu Dei obſequiis vacare, quàm Divinarum literarum ſcientiam, per Altaris miniſterium, & Divinorum Officiorum uſum, & propterea piis eorum votis favorabiliter annuere, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, necnon decreti, & literarum Gregorii, & Clementis prædictarum, totos tenores, perindè ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, necnon ſingulares ejuſdem Congregationis perſonas, à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes: Supplicationibus eorundem Viſitatorum Superiorum, & Religioſorum nomine, per dilectum filium Iſidorum Venetum, Fratrem & Procuratorem generalem dictæ Congregationis, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati: Ex voto Venerabilium Fratrum noſtrorum, Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ſuper Conſultationibus & negotiis Epiſcoporum, & Regularium deputatorum, quibus hoc negotium examinandum, & Nobis referendum commiſimus, in primis & ante omnia, decretum & literas Gregorii, & Clementis prædeceſſorum ſuprà dictas, in quantum præſentibus adverſantur, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium perpetuò revocamus, & annullamus, & ſuſpenſionem ab executione ordinum, ut præfertur, factam omnibus & ſingulis ejuſdem Congregationis Religioſis, qui ad Ordines etiam ſacros, & Presbyteratus, aliàs tamen ritè promoti extiterunt, ita, ut quilibet eorum in ſuſceptis Ordinibus deinceps, quoad vixerint, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, & non ſuſceptos ſuſcipere, & in illis pariter miniſtrare liberè poſſint, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium gratioſè relaxamus, ac illos omnes & ſingulos ad miniſtrandum in ſuſceptis Ordinibus, atque ad aſcendendum ad Superiores, & non ſuſceptos Ordines rehabilitamus. Præterea, ut comprehenſis ſuprà dictis, jam ad ſacros Ordines promotis, alii ejuſdem Congregationis Religioſi uſque ad completum numerum centum, duntaxat in tota Congregatione prædicta ad omnes ſacros, & Presbyteratus Ordines ab infrà ſcriptis Antiſtibus, ſtatutis à jure temporibus, ſed hac prima vice, etiam non ſervatis interſtitiis à Concilio Tridentino deſignatis, & anni circulo minimè expectato promoveri, ac promoti in illis etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, dummodò tamen prævio diligenti examine, ad hoc idonei reperti fuerint, auctoritate, & tenore, prædictis licentiam concedimus & indulgemus, ac cum illis ſuper hoc opportunè diſpenſamus: ac infrà ſcriptis Antiſtibus dictis Religioſis Ordines hujuſmodi conferendi facultatem impartimur.

Non aſcendentes ad Sacros Ordines, eiſdem gradibus cum promotis perfrui ſtatuit.

§. 3. Volumus autem, & pari auctoritate ſtatuimus & ordinamus, ut Religioſi dictæ Congregationis, tàm hactenùs recepti, quàm in futurum recipiendi, qui in eadem Congregatione ad Ordines non aſcenderint, à nullis propterea honoribus, gradibus, & miniſteriis dictæ Congregationis excludantur, quinimò promiſcuè cum promotis vocem activam & paſſivam, in omnibus actibus & negotiis, ſine aliqua prorsùs differentia, habere poſſint, & debeant, & æquo cum eiſdem promotis jure, honoribus, gradibus, miniſteriis prædictis, cæteriſque ipſius Congregationis privilegiis & prærogativis gaudeant, & perfruantur.

Promotis decedentibus alii ſufficiantur.

§. 4. Quodque in tota Congregatione prædicta, ultrà numerum centum, ad ſacros Ordines promoveri non poſſint, ſed quandocunque aliqui ex numero promotorum ab hac vita migraverint, alii idonei in eorundem demortuorum locum ſufficiantur, ita, ut ſic ordinatorum numerus in tota Congregatione perpetuò retineatur.

Antiſtites à quibus promoveri poſſint, deſignat.

§. 5. Quodque illi, qui ad Ordines promovendi erunt, literas dimiſſorias à ſuis Superioribus, ad aliquem ex infrà ſcriptis Antiſtibus directas habeant, à quibus Antiſtibus in eorum propriis Civitatibus, vel Diœceſibus tantùm, & non ab aliis hujuſmodi Ordines ſuſcipiant; videlicet in Urbe à dilecto filio Vicario noſtro, vel de illius licentia à quocunque Catholico Antiſtite, gratiam & communionem Sedis Apoſtolicæ habente, ac in dicta Urbe Pontificalia exercente, necnon à Venerabilibus Fratribus Mediolanenſi, Bononienſi & Senenſi Archiepiſcopis, ac Epiſcopo Patavino, vel ab aliis ſimilibus Antiſtibus, de ipſorum Archiepiſcoporum, & Epiſcopi licentia, in illorum reſpectivè Civitatibus, & Diœceſibus Pontificalia exercentibus, quibus, & cuilibet eorum prædictos Religioſos, ut præmiſſum eſt, ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus Ordines promovendi, licentiam & facultatem concedimus.

Promotos ad recitationem ſacrarum Horarum obligat, imò omnes idoneos.

§. 6. Præterea ſtatuimus & ordinamus, ut Sacerdotes, & alii ad ſacros Ordines, hoc pacto pro tempore promoti, ex peculiari cujuſque obligatione Horas Canonicas in Choro ſtatuto ab Eccleſia tempore recitare debeant; in illis ſcilicet Conventibus, in quibus quatuor ſaltem Fratres reperientur in Sacris Ordinibus conſtituti, in aliis autem Conventibus, ubi pauciores, quàm quatuor erunt Sacris ordinati, poſſint eas etiam privatim recitare.

Eoſdem promotos ad Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam non teneri declarat.

§. 7. Ipſi verò Fratres ad ſacros Ordines promoti, nullatenus in poſterum teneantur ad recitationem Orationis Dominicæ, & Salutationis Angelicæ, in illis temporibus, in quibus ad eam priuſquàm eaſdem Horas Canonicas recitare deberent, ex præſcripto ſuarum Conſtitutionum, loco earundem Horarum erant obligati.

Miſſarum celebrationis modum præſcribit.

§. 8. Miſſas verò ſubmiſſa voce recitare contenti ſint, & à ſolennium celebratione abſtineant; niſi ſicubi ipſi ſolemniter celebrare, jam hoc tempore conſuevissent.

Secularium confeſſiones audire prohibet.

§. 9. Quodque ad Sacerdotium promoti, neque ullius ſæcularis perſonæ, neque alterius Ordinis Regularis ullo tempore, etiam de cujuſcunque Epiſcopi, vel Superioris Regularis licentia confeſſiones audire poſſint, ſed tantùm illis Sacerdotibus, qui ad confeſſiones audiendas idonei reperti, & ab Ordinariis locorum approbati fuerint, liceat aliorum ipſius Congregationis Religioſorum, de ſui Superioris licentia confeſſiones audire.

Diſtillatio aquarum Sacris initiatis vetat.

§. 10. Quodque Fratres ipſi aliquo ſacro Ordine initiati ſuæ dignitatis memores, exercitio diſtillationis aquarum nullo pacto vacent, neque earum venditionibus ſeſe immiſceant.

Eas mulieribus vendi, aut venales haberi interdicit.

§. 11. Imò cæteri ejuſdem Ordinis Regulares, qui ad Ordines promoti non fuerint, quibuſque id exercitium non adimitur, ejuſmodi aquas diſtillatas, quod hactenus fecerunt, mulieribus deinceps nullo prætextu vendere, aut aliàs tradere debeant, neque venales habere, ſeu exponere, ſed tantùm eas ſeorſim ab aliis poſſint vendere Aromatariis, vel aliis particularibus perſonis.

Studiorum inſtitutionem concedit.

§. 12. Inſuper, ut religioſi d. Congreg. magis fructuoſi in Eccleſia Dei miniſtri evadere poſſint, eidem Congreg. & illius Superioribus, & religioſis, ut in eorum convent. bus, ubi hoc commodè fieri poterit, literarum exercitationes ſeu ſtudia erigere, & inſtituere poſſint, in quibus tùm humaniores literæ, ac diſciplinæ, tùm Philoſophia, ac Theologia legantur, ipſiq; iis operam dare valeant, auctoritate & tenore prædictis, licentiam & facultatē concedimus & indulgemus.

Clauſulæ præſervativæ.

§. 13. Decernentes præſentes literas nullo unquàm tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu, quavis de cauſa & occaſione, vel

præ-

Prætextu notari vel impugnari, infringi, ſuſpendi, limitari vel retractari, aut revocari, ullateuùs poſſe, ſad ſemper validos, & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere.

Clauſula ſublata &c.

§. 14. Sicque & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi faeul tate & auctoritate judicari & definiri debere, ac irritum & inane quicquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſeienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 15. Non obſtantibus literis Gregorii, & Clementis prædeceſſorum prædictorum, & quibuſvis aliis prohibitionibus, neenon conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolieis, ac dicti Ordinis, & Congregationis Jeſuatorum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis incontrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes hac vice dumtaxat, & ad effectum præmiſſorum, ſpecialiter & expreſſè, ac latiſſimè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 16. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Ecelefiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur ubique, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 1. die 18. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 18. Februarii 1606. Pontif. noſtri Anno Primo.

Sequitur declaratio præinſertæ Conſtitutionis.

Edita A. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SEdis Apoſtolicæ providentia circumſpecta, quandoque religioſam vitam agentibus & concedit & indulget, quæ regularibus eorum inſtitutis vetita erant, prout maturo deſuper habito conſilio, eorum animarum ſaluti, & religionis propagationi in Domino judicat expedire.

Hic Pont. edidit conſt. præcedentem. Et modo ad ſupplicationem Congregationis.

§. 1. Sanè eum alias Fratres, Confratres &c.

Omittitur narrativa præcedentis Bullæ

§. 2. Cùm autem, ſicut dilecti filii Viſitatores, & alii Superiores, ac fratres dictæ Congregationis per dilectum etiam filium Iſidorum Venetum, fratrem & Procuratorem generalem ejuſdem Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, pro divini cultus in ipſa Congregatione augmento maximè expediat, ut aliqui ex illius fratribus ad Subdiaconatus, & Diaconatus Sacros Ordines promoveantur, qui gradatim in locum demortuorum Presbyterorum ſtatim ſufficiantur. Ideò Viſitatores, & Superiores, ac Fratres prædicti Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Habilitat alios viginti quatuor Fratres ad Subdiaconatus, & Diaconatus Ordinem reſpectivè. Tu vide hic infrà, generalem habilitationem.

§. 3. Nos igitur prædictarum literarum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de eorumdem S. R. E. Cardinalium conſilio, ut ultra centum dictæ Congregationis fratres in Presbyteratus ordine conſtitutos, alii duodecim ad Subdiaconatus, ac alii etiam duodecim ad Diaconatus Sacros ordines de Superiorum ſuorum licentia modo & forma in prioribus noſtris literis expreſſis promoveri, & promoti in illis, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare; ita quod quando aliqui ex numero promotorum hujuſmodi è vivis deceſſerint, alii in mortuorum locum ſubſtituantur, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium licentiam concedimus, & indulgemus.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obſtantibus literis Gregorii, & Clementis prædeceſſorum prædictorum, & quibuſvis aliis prohibitionibus, necnon conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis eorum tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat, & ad effectum præmiſſorum ſpecialiter, & expreſſe, ac latiſſime derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Exemplorum fides.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur ubique quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 3. die 13. Mart.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 13. Martii, 1608. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Sequitur declaratio, circà perſonas hujus Ordinis, recitationi Horarum Canonicarum abnoxias.

Edita An. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

MIniſterio ſacri Apoſtolatùs officii, licèt immeriti præſidentes, ad ea per quæ divinus cultus, & devotio augetur, libenter intendimus. & quæ propterea ordinata fuiſſe dicuntur, Apoſtolici muniminis firmitate, cùm à Nobis petitur, roboramus.

Statuit hic Pont. promotos ad Sacros Ordines ad recitationem Horarum Canonicarum teneri, ut ſuprà in 1. iſtarum conſtit. inſimul hic editarum.

§. 1. Aliàs ſiquidem ſtatuimus, & ordinavimus, ut fratres Congregationis Jeſuatorum ad Sacros ordines pro tempore promoti, ex peculiari cujuſquo obligatione Horas Canonicas in Choro, ſtatuto ab Eccleſia tempore recitare deberent, in illis ſcilicet Conventibus, in quibus quatuor ſaltem fratres reperirentur in Sacris ordinibus conſtituti; in aliis autem Conventibus, ubi pauciores quatuor eſſent Sacris ordinati, poſſent eas etiam, ſed privatim recitare ipſi verò fratres ad Sacros ordines promoti nullatenùs in poſterùm tenerentur ad recitationem Orationis Dominicæ, & Salutationis Angelicæ in illis temporibus, in quibus ad eam, priuſquàm eaſdem Horas Canonicas recitare debebant, ex præſcripto ſuarum Conſtitutionum, loco earumdem Horarum erant obligati, prout in noſtris in ſimili forma Brevis deſuper expeditis literis pleniùs continetur.

In Capitulo generali poſteà viſum fuit magis expediens, quòd omnes Fratres recitationi Horarum idonei, ad earum recitationem teneantur, ideò ſupplicatur Papæ pro comprobatione hujus ſtatuti.

§. 2. Et ſicut dilecti filii Iſidorus à Venetia, Viſitator Generalis, ac Diffinitores, aliique Vocales ejuſdem Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, illi ſubinde animadvertentes ex recitatione Horarum Canonicarum hujuſmodi, cùm ſpirituales fructus ipſi Congregationi provenire, tùm Chriſti fideles recitationi earum Horarum intereſſentes ad devotionē excitari provida deliberatione deſuper habita, in eorum Capitulo generali noviſſimè celebrato, reſervato Noſtro, & Sedis Apoſtolicæ beneplacito, ordinarunt, & ſtatuerunt, quòd ex tunc de cætero quicùmque ex fratribus dictæ Congregationis recitationi dictarum Horarum idonei eſſent, illi ad recitationem earumdem Horarum tenerentur, & per Horarum recitationem hujuſmodi recitationi Orationis Dominicæ, ex regularibus eorum inſtitutis præſcriptæ ſatisfacere cenſerentur. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Iſidorus, & Diffinitores, ac alii Vocales prædicti plurimum cupiant ordinationem, & ſtatutum hujuſmodi pro ejus ſubſiſten-

tia per Nos Apoſtolica auctoritate confirmari, & approbari, ideò Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Hic ideò Pontifex illud confirmat.

§. 3. Nos igitur Iſidorum, ac Diffinitores, & alios Votales prædictos, necnon ſingulos dictæ Congregationis fratres ſpecialis gratiæ favore proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſoris, & pœnis, à jore vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtant; ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes: hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, ordinationem, & ſtatuta prædicta Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis, Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac ab omnibus dictæ Congregationis fratribus inviolabiliter obſervari mandamus.

Idemque iterum ſtatuit.

§. 4. Et nihilominùs, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus, quicumque ex dictæ Congregationis fratribus recitationi Horarum Canonicarum habiles & idonei erunt, illi ad earundem Horarum recitationem perpetuò teneantur, & obligati exiſtant, ac per recitationem Horarum Canonicarum, recitationi Orationis Dominicæ, & Salutationis Angelicæ, ad quam juxtà regularia eorum inſtituta tenentur, ſatisfaciant, & ſatisfacere cenſeantur, ſimiliter perpetuò ſtatuimus & ordinamus.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis, eidem Congregationi illiuſque Viſitatori generali, ac fratribus, & aliis Superioribus & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus clauſulis, & decretis, in genere vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis: Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 6. Volumus autem, ut præſentium exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis originalibus literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 4. die 23. Sept.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 23. Septembris, milleſimo ſexcenteſimo octavo Pontificatûs noſtri Anno Quarto.

Subſequitur generalis habilitatio ad ordines Sacros.

Edita A. D. 1611.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Oneroſa Paſtoralis officii cura, meritis licèt inſufficientibus nobis ex alto commiſſa poſtulat, ut Chriſti fideles præſertim ſub ſuavi Religionis jugo obſequiis Altiſſimi mancipatos, quo ardentiori pietate & charitate in ſacrificiis, & divinis officiis illi placere, magiſque gratum valeant exhibere famulatum, ſpecialibus Sedis Apoſtolicæ favoribus gratiiſque proſequamur opportunis, prout pia illorum vota poſtulant, & aliàs in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

§. 1. Alias ſiquidem poſtquam, &c.

Omittitur relatio Conſtitutionum quæ præcedunt.

Hic Pont. edidit præcedentes conſtit. Ex quibus magnus in religione progreſſus evenit.

§. 2. Cùm autem ſicut Fratres dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, ex promotione eorumdem Fratrum ad Sacros ordines hujuſmodi fœlici dictæ Congregationis gubernio proſperæque directioni hactenùs notabiliter, cum magno & evidenti illius progreſſu, & divini cultus augmento conſultum fuerit, & in dies major illius progreſſus benedicente Domino futurus ſit ſi non ſolummodò centum, verum omnes prædictæ Congregationis Fratres, ad hoc aliàs idonei, & capaces, ad eoſdem Sacros ordines promoveri poſſent. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt dicti Fratres, ut ſibi de opportuna ſuper præmiſſis licentia providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Et modò ad feliciorem progreſſum, generalem dat Fratribus habilitationem, ad ordines.

§. 3. Nos igitur ad ea per quæ Congregationum ad divini cultus augmentum, & religionis propagationem inſtitutarum conſervationi, & manutentioni divinique cultus augmento ſalubriter conſulitur libenter intendentes prædictæ Congregationis Fratres ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum quemlibet à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ac prædictarum literarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis per dictum Iſidorum non prædictæ Congregationis Viſitatorem generalem ſuper hoc humiliter porrectis inclinati. De eorundem Cardinalium conſilio, ut omnes & ſinguli prædictæ Congregationis Fratres, nunc & pro tempore exiſtentes de illorum ſuperiorum licentia, ad omnes etiam ſacros & presbyteratus ordines ſtatutis à jore temporibus à locorum Ordinariis, vel aliis quibuſvis Antiſtibus, gratiam & communionem Sedis Apoſtolicæ habentibus promoveri, & promoti in illis etiam in altaris miniſterio miniſtrare, dummodò tamen prævio diligenti examine ad hoc idonei reperti fuerint, & aliud eis non obſiſtat Canonicum impedimentum, ac aliàs ſervata forma Concilii Tridentini, aliiſque de jure ſervandis, liberè & licitè poſſint & valeant, Apoſtolica auctoritate prædicta tenore præſentium concedimus & indulgemus, ac cum eis ſuper hoc opportunè diſpenſamus.

Decretum irritans apponit.

§. 4. Sicque per quoſcumque Judices, ordinarios & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, judicari & definiri debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit atsentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obſtantibus Gregorii, & Clementis prædeceſſorum prædictorum, ac noſtris literis prædictis, & quibuſvis aliis prohibitionibus, necnon conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alis roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam legitimè præſcriptis, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi jubet.

§. 6. Volumus autem, ut præſentium tranſomptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fide

ubique

ubique adhibeatur quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 6. die 25. Jan.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 25. Januarii, milleſimo ſexcenteſimo ſexto, Pontificatûs noſtri Anno Sexto.

Confirmatio reductionis Monachorum Sancti Baſilii in unam Congregationem, & approbatio gratiarum & privilegiorum ipſius Ordinis.

Omnia de hoc Ordine notavi ſuprà in conſtit. 6. Alexandri III. Apoſtolicæ. fol. 44. in Tomo I.

Edita An. D. 1606.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjuncti nobis Apoſtolici muneris ratio poſtulat, ut Sacrarum religionum in militanti Eccleſia ſuaves in Domino fructus præſtantium, paternam curam gerentes, ea quæ à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris conceſſa ſunt, quo validiùs perpetuò ſubſiſtant, Apoſtolicæ confirmationis robore libenter communicamus.

Antiquitatem hujus Religionis declarat hic Pont. a conſtitut. 58. Greg. XIII ſupra in Tomo II.

§. 1. Dum itaque, ſicut accepimus, fœl. rec. Gregorius Papa XIII. prædeceſſor noſter, animadvertens Ordinem St. Baſilii, cæteros omnes regulares antiquitate præcedere, ac ex eo Dei Eccleſiam, Chriſtianamque rempublicam ab ipſius Ordinis initio uberes fructus recepiſſe, ut dicti Ordinis Monachi commodius Altiſſimo famulari, regularemque obſervantiam ſervare poſſent; per quandam ſuam perpetuò valituram conſtitutionem eos in unam Congregationem redegit.

Idem Greg. conceſſit eidem, privilegia Congreg. Caſſinen. ut ibid.

§. 2. Nonnullaque privilegia, gratias, & immunitates, illaſque præcipue, quibus Congregatio Caſſinenſis illiuſque Monachi potiuntur, & gaudent, dictæ Congregationi ſic erectæ conceſſit.

Menſiſque Monachalibus bona ſtabilia aſſignari juſſit ibidem, & menſam Conventualem & Abbatialem ſeparat.

§. 3. Cui etiam Congregationi Monaſteria omnia dicti Ordinis, ubique exiſtentia, perpetuò univit, & donec Monaſteria ipſa in commendam manerent, mandavit, ut menſa Conventualis in tot bonis ſtabilibus, pro victu & veſtitu, ac viſitatione Monachorum, aliiſque neceſſariis expenſis, ad quæ Commendatarii juxtà Canonicas ſanctiones, ac præſertim tenore literarum Eugenii Papæ IV. ſimiliter prædeceſſoris noſtri tenentur, perpetuò ſepararentur.

Sixtus V. conſtituit Brutum Farnetum, ut perficeret ſeparationem prædictam, ſed ejus conſtit. hic non habes.

§. 4. Cùmque ſeparationibus hujuſmodi tunc minime perfectis ejuſdem Gregorii ſuperveniente obitu, Sixtus V. piæ mem. ad Summi Apoſtolatus apicem aſſumptus fuiſſet, idem Sixtus Bruto Farneto per alias ſuas literas dedit in mandatis, ut in illis Monaſteriis, in quibus ſeparationes factæ, ut præfertur, minimè fuerant, conſtitutionem Gregorii exequeretur, menſaſque ſeparatas revideret. Verùm cùm ipſe Brutus, præmiſſa totaliter adimplere minimè potuiſſet, ipſo etiam, ac ſucceſſivè dicto Sixto Pontifice vita functo.

Clemens VIII. Theodorum Abbatem conſtituit executorem d. ſeparationis.

§. 5. Clemens VIII. recen. mem. volens, ut tàm pium neceſſariumque opus omninò ſortiretur effectum, eandem facultatem dilecto filio Theodoro de Savoca ipſius Ordinis Abbati generali per alias literas dedit, prout in omnibus dictis literis pleniùs continetur. Qui Theodorus divina favente elementia plures ſeparationes fecit, factaſque etiam juxtà ſibi tributam facultatem revidit.

Hic modo Pontifex confirmat ejuſmodi ſeparationes.

§. 6. Nos quieti, & perpetuæ tranquillitati, ac religionis, ipſiuſque Theodori Abbatis Generalis, & Monachorum indemnitati conſulere, eoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum quemlibet à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos forè cenſentes, motu proprio, non ad Theodori, ſeu Monachorum, vel alicujus alterius ſuper hoc nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ex voto Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſuper conſultationibus, & negociis Epiſcoporum regularium deputatorum, prædictas Prædeceſſorum noſtrorum literas, ac ſeparationes prædictas, tàm Bruti, & Theodori, ac quorumvis aliorum in vim literarum prædictarum factas cum omnibus inde ſequutis.

Confirmat etiam Privilegia per Greg. XIII. Sixtum V. & Clementem VIII. conceſſa.

§. 7. Ac prædicta omnia privilegia cum omnibus & ſingulis in eis contentis clauſulis, decretis & declarationibus, quarum tenores, acſi de verbo ad verbum insererentur præſentibus pro ſufficienter expreſſis haberi volumus, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illiſque perpetuæ & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & ſingulos, tàm juris, quàm facti, & ſolemnitatum, etiam de jure neceſſariarum, vel alias quomodolibet requiſitarum, forſan omiſſarum, & alios defectus (ſi qui intervenerint) in eiſdem ſupplemus, illaſque & illa Ordini prædicto, illiuſque Abbati Generali, Abbatibus, Prioribus, aliiſque Superioribus, & fratribus ſuffragari, eoſque univerſos, & ſingulos illis frui, uti & gaudere, ubi, quando, & quoties opus fuerit, poſſe & debere, in omnibus, & per omnia.

Annullatque quicquid fuerit tactum contra dictas literas Apoſtolicas.

§. 8. Sicque per quoſcumque Judices & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, ac cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E Cardinales judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores hujus conſt. deputat.

§. 9. Quocirca dilectis Filiis Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, & Apoſtolicæ Sedis Delegatis, & Nunciis per præſentes committimus & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum, per ſe vel alium, ſeu alios faciant auctoritate noſtra præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, eorum effectum ſortiri, illiſque omnes quos concernunt pacificè frui & gaudere; non permittentes quempiam deſuper contrà præſentium tenorem per quoſcumque quomodolibet indebitè moleſtari; Contradictores quoſlibet & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, & alia opportuna juris & facti remedia (appellatione quacumque poſtpoſita) compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Clauſulas derogatorias apponit.

§. 10. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultrà tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac ejuſdem Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoq;, indultis & litteris Apoſtolicis eidem Ordini, illiuſque Abbati Generali, ſeu Abbatibus, & Prioribus, aliiſque Superioribus, & Rectoribus, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus & aliis decretis, in genere vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis; Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis, eorùmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifici, expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda eſſet, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum insererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, contrariis quibuſcumque; aut ſi aliquibus, communiter vel diviſim

ab Apo-

ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Fidem tranſumptis tribuit.

§. 11. Volumus autem ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 1. die 17. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 17. Martii 1606. Pontificatus noſtri Anno primo.

XVIII.

Privilegia Curialium, Incolarum Urbis, & Civium Romanorum, in ipſa Urbe, & intra decem milliaria (non tamen extra reſidentiam) decedentium, quoad diſpoſitionem, & ſucceſſionem ſuorum bonorum ibidem exiſtentium.

Quoad hujuſmodi privilegia, habemus etiam Sixti IV. Conſtitut. 8. Et ſi univerſis, ſuprà fol. 399. Et Julii III. Conſtitut. 5. Cupientes, lib. 1. Tom. 1. Ac Pii IV. Conſtitut. 19. Decens, fol. 31. Tom. 2. lib. 2. Et ſignanter quoad ædificantes in Burgo Pio Urbis, extat alia ejuſdem Pii Conſtitut. 101. Romanum, fol. 166. in dicto Tom. 2.

Spoliorum verò materiam, opportuniùs quàm hic, indicavi ſuprà in Conſtitut. 100. Sixti V. in conferendis, lib. 2. Tom. 2. Quibus adde, non venire in Spoliis, bona habentium beneficium vel penſionem non excedentes ducatos 30. Nec ſuppellectilia domeſtica, neque paramenta & ornamenta Eccleſiarum juxta Conſtitut. 42. Pii V. ſuprà lib. 2. Tom. 2.

Edita A. D. 1606.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſæ hujus declarationis.

IN eminenti Apoſtolicæ dignitatis ſpecula, meritis licèt imparibus, ſuperna diſpoſitione conſtituti, inter cæteras curas, quæ ex injuncto Apoſtolicæ ſervitutis officio nobis incumbunt, illa præcipua eſt, ut Alma Urbs noſtra beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum martyrio conſecrata, ad quam omnes Chriſti fideles ex univerſis Mundi partibus tanquam ad Communem patriam, & portum cunctarum gentium, & nationum, atque adeo ad Magiſtram veritatis, & Religionis confluunt, iis demum gratiis, & privilegiis exornetur. per quæ omnes, qui ad eam undique veniunt, illamque incolunt, nunc, ac perpetuis futuris temporibus ſine ulla animi moleſtia in illa ſtare, & permanere, & Romanæ Eccleſiæ, Sedique Apoſtolicæ adjumento eſſe poſſint.

Sixtus IV. Julius III. & Pius IV. indicati in rubr. indulta Curialibus conceſſerunt, ſed malè eis obſervantur.

§. 1. Ac animadvertentes, aliàs fœl. record. Sixtum Quartum, Julium Tertium, Pium Quartum, & nonnullos alios prædeceſſores noſtros Romanos Pontifices, ut ejuſdem Urbis decori, illamque incolentium, & Curiam præfatam ſequentium indemnitati conſulerent, Curialibus & Incolis prædictis diverſa præſertim de eorum bonis teſtandi, ſeu aliàs diſponendi privilegia, facultates, & indulta conceſſiſſe, prout in eorundem Prædeceſſorum literis deſuper expeditis latiùs continetur, Quæ temporum fortaſſe injuria, diverſas ob cauſas imminuta, aut aliàs abrogata dicuntur.

Hic ideo Pontif. Curialibus, Incolis, & Civibus Urbis decedentibus in ea, vel infra 10. milliaria, dat facultatem diſponendi de bonis ibi exiſtentibus, dummodo non decedant extrà debitam reſidentiam.

§. 2. Volenteſque Nos, qui in eadem Urbe nati ſumus, Curialium, & Incolarum prædictorum indemnitati, & tranquillitati conſulere, ac tàm eos, quàm Romanos Cives originarios pari favoris, & gratiæ prærogativa proſequi, eorumdem Prædeceſſorum veſtigiis inhærendo, motu proprio, & ex certa ſcientia, matura deliberatione, & mera liberalitate noſtris, deque Apoſtolicæ nobis attributæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione ſtatuimus, decernimus, & declaramus, quòd poſthac perpetuis futuris temporibus, omnes & ſinguli Romanam Curiam ſequentes ſeu ipſam Urbem incolentes, necnon ipſi Romani Cives originarii nunc & pro tempore exiſtentes, etiam Clerici, & in ſacris, etiam Presbyteratus ordinibus conſtituti, cæteræq; omnes & quæcumque aliæ perſonæ Eccleſiaſticæ, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis & conditionis, etiam Abbatiali, Epiſcopali, Archiepiſcopali, Patriarchali & etiam Majori & quavis alia Eccleſiaſtica vel mundana dignitate fulgentes, & quæcumq; beneficia Eccleſiaſtica ſecularia & quorumvis Ordinum regularia, aut alias quomodolibet qualificata & ſpeciali nota digna, obtinentes, necnon quaſcumque penſiones annuas ſuper quarumvis Menſarum Patriarchalium Archiepiſcopalium, Epiſcopalium, Abbatialium ac Dignitatum, Canonicatuum & aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet qualificatorum fructibus, reditibus & proventibus, aut ipſos fructus, reditus & proventus loco penſionum annuarum ſibi Apoſtolica auctoritate quomodolibet reſervatarum & aſſignatarũ, ac reſervatos & aſſignatos habentes & obtinentes, qui in dicta Urbe vel ejus diſtrictu intra decem milliaria ab ipſa Urbe (non tamen extra debitam reſidentiam) deceſſerint, de omnibus ſuis bonis mobilibus & immobilibus ac ſe moventibus, juribus & actionibus quibuſcumque necnon localibus & pecuniis ac rebus aliis in dicta Urbe & ejus diſtrictu intra decem milliaria hujuſmodi conſiſtentibus & ſeu exiſtentibus, ac etiam provenientibus ex quibuſcumque fructibus, reditibus & proventibus ac juribus, obventionibus & emolumentis etiam decimalibus dictarum Eccleſiarum & beneficiorum, ut præfertur, quomodolibet qualificatorum, quæ in titulum vel commendam aut adminiſtrationem vel aliàs quomodolibet, etiam ex quibuſvis conceſſionibus & diſpenſationibus Apoſtolicis obtinent & ſeu antea obtinuerunt vel in poſterum obtinebunt, necnon etiam ex quibuſvis fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibus & emolumentis Eccleſiaſticis atque penſionibus annuis ſuper ſimilibus fructibus, reditibus & proventibus, ac etiam diſtributionibus quotidianis ſibi reſervatis, conceſſis, conſtitutis & aſſignatis, necnon ex emolumentis quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, etiam adminiſtrationem habentium & locorum, Montium vel cenſuum ac aliàs proveniendis, quæ ipſi pro tempore habuerunt & obtinebunt, ac habent & obtinent, habebuntque & obtinebunt in futurum, cujuſcumq; qualitatis, quantitatis & ſummæ ac prætii & valoris exiſtant, per eos & eorum quemlibet acquiſitis & acquirendis, & in eadem Urbe & illius diſtrictu infrà decem milliaria, ut ſuprà, conſiſtentibus, diſponere, & tàm donatione inter vivos, vel cauſa mortis ſeu teſtamento, legato & fideicommiſſo, quàm alia quavis diſpoſitione inter vivos ſeu ultima voluntate in favorem conſanguineorum & affinium ſuorum, Collegiorumque. Univerſitatum & locorum piorum, ac quarumvis aliarum perſonarum, etiam penitùs extranearum, diſponere & ordinare, ac in eiſdem rebus & bonis conſanguineos & affines, Collegia & Univerſitates ac loca & perſonas præfatas, hæredes univerſales vel particulares pro eorum libitu voluntatis facere, de illiſque liberè & licitè pro libitu voluntatis diſponere poſſint & valeant, plenam & liberam eis & cuilibet eorum licentiam & facultatem omnimodam concedimus & impartimur.

Declaratio quoad illegitimos ſpectet, ſi perſonæ Eccleſiaſticæ de eis diſponant.

§. 3. Declarantes, quòd ſi contingat, dictos Clericos & alias Eccleſiaſticas perſonas præfatas diſponere de ipſorum bonis in favorem illegitimorum (non tamen ex eorum proprio corpore procreatorum) tunc & eo caſu quoad bona & jura & alias res ipſorum diſponentium merè patrimonialia & laicalia in dicta Urbe & illius diſtrictu, ut ſuprà, conſiſtentia, nec Camera nec ipſi illegitimi, in illis ullo modo ſuccedant,

ſed ad

ſed ad venientes ab inteſtato juxta juris diſpoſitionem ſpectent & pertineant, quavis alia conſtitutione forſan contrariam diſponente non obſtante.

Curialibus, Incolis & Civibus eiſdem in Urbe & intra 10. milliaria, non tamen extra debitam reſidentiam, decedentibus hæredes ab inteſtato ſuccedant, in eorum bonis ibi exiſtentibus.

§. 4. Præterea motu, ſcientia & poteſtate ſimilibus decernimus & ordinamus, quòd ſi dicti Curiales ſeu Incolæ Urbis, Romanique Cives originarii, aliique prædicti in Urbe & diſtrictu prædictis, (non tamen extrà eorum debitam reſidentiam) ab inteſtato deceſſerint, eorum bona, pecuniæ, jocalia, jura, actiones & res hujuſmodi, etiam ex bonis & redditibus Eccleſiaſticis ſupradictis provenientia, per eos ut ſuprà acquiſita, in dicta Urbe & ejus diſtrictu intra decem milliaria, ut præfertur, conſiſtentia, ad eorum hæredes ab inteſtato venientes liberè devenniant, nec illa ad Romanum Pontificem aut Sedem & Cameram Apoſt. ſpectare & pertinere dici vel prætendi poſſit, minuſque Miniſtri vel Agentes dictæ Cameræ, etiam ſub prætextu, quòd dicti hæredes in Urbe non reperiantur, dictorum bonorum poſſeſſionem apprehendere vel ſequeſtrare, aut de illis inventaria conficere, aut in illis quovis modo ſe intromittere valeant.

Prohibitione Officiales hos, Curiales &c. contra formam hujus Bullæ, moleſtent, etiam ſub prætextu illicitæ negociationis.

§. 5. Diſtrictius inhibentes modernis & pro tempore exiſtentibus S. R. E. Camerario, & dictæ Cameræ generalibus Theſaurario, Commiſſario, necnon Præſidentibus, Clericis nunc & pro tempore exiſtentibus, omnibuſque & ſingulis Spoliorum & jurium Cameræ Apoſtolicæ Collectoribus vel Subcollectoribus ac aliis Miniſtris quocumque nomine nuncupatis, ac hæredes & ſucceſſores quoſcumque etiam ab inteſtato dictorum Curialium ac Incolarum & Civium Romanorum in Urbe ac illius diſtrictu præfato, pro tempore decedentium, ſuper prædictis bonis, pecuniis, jocalibus, juribus, actionibus & rebus quibuſcumque per dictos Curiales, Incolas, Romanoſque Cives originarios pro tempore in Urbe prædicta & infrà illius diſtrictum hujuſmodi decedentes ut præfertur acquiſitis, contrà præſentium noſtrarum literarum formam, etiam ſub prætextu ſeu cauſa illicitæ negotiationis moleſtare, perturbare, inquietare & ſe in hæreditatibus & bonis præfatis quovis modo immiſcere, aut illa petere, ſeu ſibi aut Cameræ præfatæ vendicare, ſeu de illis Inventarium conficere audeant ſeu præſumant.

Sublatâ omnibus aliter judicandi poteſtate.

§ 6. Decernentes ſic noſtræ mentis & immutabilis voluntatis exiſtere, ac ita & non aliter per Camerarium, Theſaurarium, Commiſſarium, Præſidentes & Clericos præfatos, ac alios quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales quavis auctoritate fungentes, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum prorſus nullum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuſcumque contrariis non obſtantibus.

§. 7. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Cameræ præfatæ & Eccleſiarum, in quibus dicta beneficia forſan fuerint, aut Monaſteriorum & Ordinum, quorum illa extiterint, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, necnon privilegiis, conceſſionibus, indultis & literis Apoſtolicis, illis necnon Camerario, Theſaurario, Commiſſario, Cameræ Præſidentibus & Clericis, aliiſque prædictis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus & aliis decretis per quoſcumque Romanos Pontifices, etiam prædeceſſores noſtros in genere vel in ſpecie, etiam Motu, ſcientia & Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſimilibus, aut aliàs quomodòlibet etiam conſiſtorialiter conceſſis & approbatis ac innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica & ad verbum expreſſa mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes ad effectum præſentium, illis aliàs in ſuo robore permanſuris; hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, ac ſuos effectus adverſus declarationem, voluntatem, ſtatutum & ordinem noſtras hujuſmodi ſortiri aut vendicare non poſſe neque debere, volumus & decernimus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 8. Cæterùm quia difficile foret, præſentes noſtras literas ad ſingula quæque loca deferri, volumus & declaramus, quòd illarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra ubique adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 1. die 8. Apr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 8. Aprilis 1606. Pontificatus noſtri Anno primo.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jeſu Chriſti 1606. Indict. 4. die verò 4. menſis Aprilis, Pontif. autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris & D. N. D. Pauli divina providentia Papæ Quinti Anno ejus primo. Retroſcriptæ literæ affixæ & publicatæ fuerunt in valvis Baſilicæ Principis Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Chriſtopharum Fundatum Apoſt. Curſ.

Jo. Baptiſta Bagni Mag. Curſ.

XIX.

Confirmatio omnium gratiarum & privilegiorum Congregationis Monachorum Cæleſtinorum Ordinis St. Benedicti. Et ſubjectio Monaſteriorum Galliæ, poteſtati Abbatis generalis. Cum prohibitione habendi recurſum extrà Ordinem, & cogendi Capitulum generale, abſque interventu dicti Abbatis.

De inſtitutione & ſtatu hujus Congregationis notavi ſuprà in Conſtitut. 1. Cæleſtini V. Et ſi cunctas, lib. 1. Ad quartum indicavi, in Tomo I. fol. 169.

Edita A. D. 1606.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjuncti nobis Apoſtolici muneris ratio poſtulat, ut ſacrarum Religionum in militanti Eccleſia ſuaves in Domino fructus aſſiduè præſtantium, paternam curam gerentes, privilegia, gratias & indulta illis à Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris conceſſa, quò validiùs perpetuò ſubſiſtant, Apoſtolicæ confirmationis robore libenter communiamus.

Confirmatio omnium gratiarum & privilegiorum.

§. 1. Volentes igitur univerſam Congregationem Cœleſtinorum Ordinis Sancti Benedicti, quam etiam nos antequam ad ſummi Apoſtolatus apicem aſſumpti eſſemus, ſẽper non modico proſequuti ſumus amore, & ex qua uberrimi in eadem Dei Eccleſia fructus ad ipſius Omnipotentis Dei laudem & Chriſtianæ Reipublicæ ſpirituale commodum ac utilitatem ab ipſius Congregationis initio ſemper prodierunt, & in dies prodeunt, ac dilectos filios Abbatem Generalem, & Procuratorem ac Monachos ejuſdem Congregationis univerſos ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi, & eorum ſingulos à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio, non ad dilecti filii Celſi Romani Abbatis Generalis ſeu Procuratoris vel Monachorum dictæ Congregationis inſtantiam, ſed

ex certa

Digitized by Google

ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnia & ſingola privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favorea, conſervatorias, declarationes, facultates, diſpenſationes, gratias, conceſſiones, aliàque privilegia & indulta ſpiritualia & temporalia, etiam per modum communicationis & extenſionis inter ſe & cum aliis Congregationibus & Ordinibus Mendicantium & non Mendicantium, eidem Congregationi Cœleſtinorum dicti Ordini, per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac Nos & Apoſtolicam Sedem ſub quacumque verborum forma & expreſſione, etiam per ſolam ſignaturam & vivæ vocis oraculo aut aliàs quomodolibet conceſſa, ac ſemel ſeu pluries confirmata, cum omnibus & ſingulis in eis contentis clauſulis, decretis & declarationibus, ac ſingulas literas tàm ſub plumbo quàm in forma Brevis, aut aliàs deſuper confectas, quarum tenores & formas, datas, effectus, decreta & alia in illis contenta, acſi de verbo ad verbum infererentur præſentibus, pro ſufficienter expreſſis haberi volumus, quatenùs Sacri Concilii Tridentini decretis, necnon Regularibus dictæ Congregationis inſtitutis à Sede Apoſtolica approbatis non adverſentur, ac revocata non ſint, nec ſub aliquibus revocationibus comprehenſa, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò confirmamus & approbamus, illiſque perpetuæ & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos tàm juris quàm facti, & ſolemnitatum etiam de jure neceſſariarum, aut aliàs quomodolibet requiſitarum forſitan omiſſarum & alios defectus, ſiqui intervenerint, in eiſdem ſupplemus, illáſque & illa Congregationi prædictæ Monachis, Monialibus & Oblatis etiam per modum communicationis & extenſionis hujuſmodi ſuffragari eoſque illis frui, uti & gaudere, ubi, quando & quoties opus fuerit, poſſe & debere in omnibus & per omnia decernimus.

Abbatis Generalis authoritate tàm in Italia quam in Gallia, & ubique locorum Monaſteria viſitandi.

§. 2. Præterea motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus volumus & declaramus, quòd Abbas Generalis debeat eligi prout hactenùs factum fuit, ac pariter, quòd ipſe Abbas Generalis pro tempore exiſtens poſſit & debeat viſitare quæcumque Congregationis ſuæ prædictæ Monaſteria tàm in Italia quàm in Gallia, & ubique locorum exiſtentia, quando, & quoties ei videbitur, etiam nulla viſitationis intimatione ſeu notificatione præcedente, cum obſervatione Regulæ ac Conſtitutionum ejuſdem Congregationis. Præterea quòd venientes ad Urbem es Provincia Galliæ, & ex quacumque alia Provincia ad ipſum Abbatem Generalem abſque licentia & obedientia ſuorum Provincialium & Superiorum, & maximè ſi ſiut Apoſtatæ, profugi vel vagi, ſi Generalis cognoverit abſque cauſa legitima illos veniſſe, debeant puniri juxta formam conſtitutionum, & ſtatim remitti debeant, ſi venerint abſque hujuſmodi ſuorum Superiorum licentia & obedientia, etiam pro eorum devotione, ſecùs autem ſi velint accedere ad Urbem, tanquam ad Apoſtolicam Sedem pro negotiis & recurſibus habendis, tunc enim volumus liberum eſſe unicuique ad eam confluere, nec licere Superioribus cuique prohibere.

Prohibitio habendi recurſum extra Ordinem ad Judices & particulares perſonas &c.

§ 3. Ad hæc, quòd nullus Prælatus, Provincialis, Abbas, Prior vel Monachus ſecretè palam, directè vel indirectè, per ſeipſum vel per alios, ex quacumque cauſa vel occaſione poſſit ad quoſcumque Judices cujuſcumque dignitatis & qualitatis fuerint, habere recurſum pro negotiis ſpectantibus ad Congregationem ejuſque Monaſteria in genere, vel in ſpecie ad particulares perſonas, niſi ad Abbatem Generalem in Italia exiſtentem vel ubique locorum ubi erit, vel in Regno Galliæ ad ſuos Provinciales vel ad Capitula Provincialia; Qui contravenerit pœnam excommunicationis ipſo facto, atque indignationis noſtræ à qua non niſi à Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquàm in mortis Articulo abſolvi poſſit, & perperuò privatus intelligatur quocumque gradu, honore & dignitate religionis, & careat voce activa & paſſiva.

Capitulumque generale abſque dicti Abbatis præſentia celebrandi.

§. 4. Poſtremò quòd Capitula pro tempore facienda tàm in Gallia quàm in quibuſcumque aliis Provinciis, debeant vocari Capitula Provincialia non autem Generalia, ita ut capitulum Generale intelligatur illud quòd celebrabitur cum aſſiſtentia Generalis, cæterorumque Patrum Definitorum.

Clauſulæ præſervativæ.

§. 5. Præſentes quoque literas nullo unquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis vitio ſeu intentionis noſtræ vel quopiam alio defectu, ſeu etiam ex eo, quòd Provincialis Provinciæ Galliæ, ac Prior & Monachi Congregationis & Ordinis prædictorum, & forſitan alii intereſſe etiam aliarum Provinciarum in præmiſſis habentes ſeu putantes, ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari aut ad terminos juris vel in jus ſeu controverſiam vocari poſſe, nec ſub quibus ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus vel aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi.

Decretum irritans.

§. 6. Sicque per quoſcumque Judices & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ac cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate ubique judicari & definiri debere, necnon irritum & inane decernimus, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executoris deputatio.

§. 7. Quocircà dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, per præſentes committimus & mandamus, quatenùs per ſe vel alium ſeu alios faciant auctoritate noſtra præſentes literas & in eis contenta quæcumque plenum eorum effectum ſortiri, illiſque Congregationem & Monachos prædictos pacificè frui, & gaudere. Non permittentes quemquam deſuper contrà præſentium tenorem per quoſcumque indebite moleſtari, Contradictores quoſlibet ac rebelles, & præmiſſis non parentes, per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliàque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, Invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachii ſecularis.

Contrariorum derogatio.

§. 8. Non obſtantibus fœl. record. Martini V. & Eugenii IV. Bonifacii VIII. ac Adriani VI. & Clementis VII. ac aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, aliiſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis ac in Lateranenſi & aliis Conciliis Generalibus editis, ac Ordinis & Congregationis hujuſmodi juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis clauſulis irritantibuſque & aliis decretis in genere vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica & individua mentio pro illorum ſufficienti derogatione habenda foret, eorum tenores præſentibus, acſi de verbo ad verbum infererentur, pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè harum ſerie derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Fides tranſumptorum.

§. 9. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in

digni-

dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 1. die 29. Apr.

Datum Romæ apud St. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die vigeſima nona Aprilis 1606. Pontificatus noſtri Anno primo.

XX.

Quòd Clerici Regulares Congregationis Miniſtrantium Infirmis, ad quoſcumque alios etiam Carthuſianorum Ordines & Religiones migrare nequeant, abſque Sedis Apoſtolicæ licentia ſpeciali.

Congregationem iſtam probavit Sixtus V. in Conſtitut. 25. Ex omnibus, ſuprà in Tomo 2. lib. 2. Ubi privilegiorum elargitionem Gregorii XIV. Et reformationem Clementis VIII. tibi indicavi infrà in hoc Tom. 3.

Edita A. D. 1606.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ROmanum decet Pontific. univerſa univerſo gregi Dominico divina inſtitutione præpoſitum, paſtorali ſollicitudine providere, ut regularium Ordinum rectè inſtituta conſerventur, & eorum diſciplina nulla ex parte detrimentum patiatur, ſed quæ pro eorum regimine conſtituta ſunt, ſi temporis proceſſus ita opus eſſe oſtendit, providè corrigere aut mutare, prout conſpicit in Domino expedire.

Gregorius XIV. in ſua Conſt. 17. Illius ſuprà veruit his Clericis ad alium Ordinem præter Carthuſianum tranſire.

§. 1. Sanè dilectus filius Præpoſitus Generalis Clericorum regularium Congregationis Miniſtrantium Infirmis nuper exponi nobis fecit, quòd in literis Apoſtolicis erectionis dictæ Congregationis, ejus Religioſis profeſſis, tranſitus ad Ordinem Carthuſianorum tantùm, nulla etiam alia ad id Sedis Apoſtolicæ licentia requiſita, permittitur.

Prætextu hujus tranſitus ad Carthuſianos, multi ad alios laxiores migrarunt.

§. 2. Quoniam verò præcipuum eorumdem Clericorum inſtitutum eſt, infirmis Hoſpitalium, & aliis Chriſti fidelibus morientibus die noctéque, donec animam Creatori reddant, ac præterea peſtilentia laborantibus miniſtrare, eiſque omnibus ſolemni voto ſe obſtringunt, quæ quidem quoniam non levia onera videatur, multi Religioſi occaſione accepta prædictæ permiſſionis liberè ad Carthuſianorum Ordinem tranſeundi ad laxiores commigrarunt Religiones, proinde timeri veriſimiliter poteſt, ne in poſterum in dies plures idem facere procurent.

Petit Præpoſitus Congregationis à Papa, ut ad omnes etiam Carthuſianorum Ordines abſque Pontificis licentia, tranſitum prohibeat.

§. 3. Propterea ad hujuſmodi malum prohibendum & dictam Congregationem conſervandam, dictus Præpoſitus Generalis cupit, ipſius Religioſis, tranſitum ad quoſcumque alios Ordines & Religiones, etiam Carthuſianorum eorumdem, ſine ſpeciali noſtra & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, licentia prohiberi, & ideò nobis humiliter ſupplicari fecit, ut ſuper hoc opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui illum prohibet abſque Pontificis, vel Cardinalium præpoſitorum negociis Epiſcoporum & Regularium licentia.

§. 4. Nos igitur hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac de conſilio venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium ſuper conſultationibus & negociis Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, Religioſos ejuſdem Congregationis Miniſtrantium Infirmis ad ipſum etiam Carthuſianorum Ordinem ſine ſpeciali noſtra & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, aut Cardinalium ſupradictæ Congregationis Epiſcoporum & Regularium licentia, firma manente prohibitione generali tranſeundi ad quaſcumque alias Religiones præter Carthuſianos, quæ in dictis literis Apoſtolicis & ſeu conſtitutionibus ejúſque Congregationis (Miniſtrantium Infirmis continetur) tranſire auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò prohibemus.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis literis ac conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D.P. An. 2. die 16. Maji.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die decima ſexta Maii, milleſimo ſexcenteſimo ſexto, Anno ſecundo.

XXI.

Indulgentiarum quoquomodo Religionibus & Ordinibus regularibus conceſſarum revocatio. Et alia Indulgentiarum nova conceſſio.

Edita A. D. 1606.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex in Beati Petri Sede conſtitutus, cui inter alia Cœleſtis Indulgentiarum theſauri diſpenſandi cura incumbit, ſollicitè proſpicere debet ac ſolerter, ut hujuſmodi Indulgentiarum diſpenſatio & uſus, ad Dei gloriam & animarum ſalutem præcipuè dirigatur, & ne ex illarum multiplicitate confuſio, aut inanis interpretatio exoriatur.

Clemens VIII. formam aggregandi Confraternitates præſcripſit ut ſupra in Conſt. 115. Circa tamen Indulgentias nihil morte præventus deliberavit.

§. 1. Proinde cùm fœl. record. Clemens Papa VIII. Prædeceſſor noſter magna cum diligentia & ſollicitudine procuraverit, abuſus & corruptelas tùm in communicando Indulgentiarum theſauros tum in modo illos recipiendi irreptos tollere, & propterea ſua quadam Conſtitutione formam aggregandi, inſtituendi & rectè adminiſtrandi Societates & Confraternitates præſcripſerit, licèt morte præventus hanc piam ejus voluntatem ad finalem executionem deducere, Neque etiam, ut cogitaverat, circa Indulgentias à pleriſque Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus, Religionibus & Ordinibus Monaſticis & Mendicantibus diverſis temporibus conceſſas aliquid deliberare potuerit.

Id igitur hic Pontif. Card. examinandum commiſit.

§. 2. Nos, qui nullis noſtris meritis, ſed ſola Dei benignitate ad ſummi Apoſtolatus officium vocati ſumus, ſuſceptum à tanto Pontifice pium hoc opus ad optimum finem perducere cupientes, ubi primùm Catholicæ Eccleſiæ regimen ſuſcepimus, Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus ad hoc opus à dicto Clemente Prædeceſſore deputatis, de quorum numero, tempore, ipſius Clementis, Prædeceſſoris eramus, injunximus, ut in illo opere ad ulteriora progrederentur, & Indulgentias Regularibus conceſſas recognoſcerent iiſque recognitis rem nobiſcum communicarent.

Qui Ordinum Regularium indulta examinarunt, & Indulgentias jam conceſſas revocandas, & alias de novo concedendas eſſe cenſuerunt.

§. 3. Cùm itaque præfati Cardinales privilegia, conceſſiones & gratias prædictis Religionibus & Ordinibus conceſſas diligenter inſpexerint & examinaverint, ac eorumdem Ordinum Superiores & Officiales pluries audiverint, ac circa eaſdem Indulgentias varia dubia & incertitudines & confuſiones adeſſe compererint, & ex judicio eorumdem etiam Regularium vel aliquorum ex illis nobis propoſuerint valdè expedire, pro eorum majori ſecuritate & beneficio, ut indulgentias ipſis Religionibus & Ordinibus ad inſtar, vel per communicationem aut alio modo hactenus conceſſas annullaremus & revocaremus, ac alias particulares illis concederemus.

Hic itaque Pontif. has de novo Indulgentias eis concedit videlicet.

§. 4. Nos matura ſuper hoc conſultatione præhabita, cupientes perſonis Regularibus quibuſcumque quorumvis Ordinum tàm Monaſticorum quàm Mendicantium ſpirituale ſolatium & juvamen afferre, infraſcriptas Indulgentias & gratias, quas perſonis Regularibus intrà clauſtra aut extrà, cum licentia tamen ſuorum Superiorum legitima de cauſa illis conceſſa degentibus tantummodò ſuffragari debere declaramus, concedendas duximus.

Habitum regularem ſuſcipientibus.

§. 5. Omnibus igitur Chriſti fidelibus, qui canonicè & juxta ordines cujuslibet Religionis & Conſtitutiones Apoſtolicas habitum regularem à legitimis Superioribus cauſa profitendi in illo ſuſceperint, die primo eorum ingreſſus in ipſam Religionem, ſi verè pœnitentes & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, Plenariam.

Profeſſionem emittentibus.

§. 6. Ac cuilibet Novitio, qui pœnitens & confeſſus, ac ſacra Communione refectus, poſt completum probationis annum profeſſionem emiſerit, etiam Plenariam.

In Feſto principali ſui Ordinis celebrantibus &c.

§. 7. Necnon cuilibet Religioſo inter clauſtra ſui Monaſterii viventi, qui in feſto principali ſui Ordinis confeſſus & ſacra Communione refectus fuerit, aut Miſſam recitans pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſium extirpatione, Romani Pontificis ſalute, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, etiam Plenariam.

In mortis Articulo pœnitentibus &c.

§. 8. In cujuslibet verò mortis Articulo, ſi pariter verè pœnitens & confeſſus, ac ſacra Communione refectus, vel quatenus id facere nequiverit, ſaltem contritus nomen Jeſu ore, ſi potuerit, ſin autem corde, devotè invocaverit, etiam Plenariam.

Miſſam primam celebrantibus vel ei intereſſentibus.

§. 9. Qui verò ad Presbyteratus ordinem canonicè promotus & confeſſus, primam Miſſam celebrabit, necnon etiam iis Religioſis, qui pariter confeſſi ac ſacra Commonione refecti eidem Miſſæ interfuerint, aut ipſo die Miſſam ſimiliter celebrabunt, etiam Plenariam.

Spirituale exercitium de quo hic facientibus.

§. 10. Iis verò, qui de ſuorum Superiorum licentia à negotiis per decem dies alieni in Cella commorabuntur, aut ab aliorum converſatione ſeparati in piorum librorum & aliarum rerum ſpiritualium animos ad devotionem & ſpiritum inducentium lectionibus operam ſuam dederint, addendo ſæpè conſiderationes & meditationes myſteriorum fidei Catholicæ, divinorum beneficiorum, quatuor Noviſſimorum, Paſſionis Domini Noſtri JESU CHRISTI, & aliorum exercitiorum, orationum jaculatoriarum aut vocalium, ſaltem per duas horas in diem & noctem orationibus mentalibus ſeſe exercendo, faciendo eodem tempore confeſſionem generalem aut añualem vel ordinariam, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Srcramentum ſumpſerint aut Miſſam celebraverint, quoties pro quolibet prædictorum exercitiorum, Plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus.

Clauſtralibus eorum Eccleſias viſitantibus.

§. 11. Præterea iidem Religioſi intra clauſtra viventes, qui ſuam Eccleſiam devotè viſitaverint, & ut præfertur, oraverint, conſequantur eaſdem Indulgentias, quas viſitantes Eccleſias Urbis & extrà eam diebus Stationom conſequontur, in omnibus diebus perinde acſi ipſas Urbis Eccleſias perſonaliter viſitarent.

Aliiſque diebus orantibus.

§. 12. Omnibus item Religioſis intrà clauſtra ut ſupra viventibus, qui quinquies Orationem Dominicam & toties Salutationem Angelicam ante Altarè eorum Eccleſiæ in quolibet die, quinque Annos & totidem quadragenas.

Prædicatoribus & Lectoribus &c.

§. 13. Iis verò qui de ſuorum Superiorum licentia in itinere exiſtentes aut extrà clauſtra degentes tanquam Prædicatores & Lectores, quinqoies eandem Orationem Dominicam & toties Salutationem Angelicam ante quodlibet Altare ſimiliter dixerint, etiam quinque Annos & totidem quadragenas.

Orationem mentalem facientibus.

§. 14. Necnon etiam ejuſdem Religioſis, qui per menſem integrum ſingulis diebus ſpatio mediæ horæ orationem mentalem fecerint, ac confeſſi & ſacra communione ultima Dominica menſis hujuſmodi refecti fuerint, ſexaginta annos & totidem quadragenas.

Culpas proprias in Capitulis accuſantibus.

§. 15. Qui verò contrito corde & pœnitentes eorum culpas & peccata, ac imperfectiones in Capitulis Culparum accuſabunt & ſpiritualiter communicabunt, & exercitium virtutum facient, tres Annos & totidem quadragenas.

Miſſiones ad Terras Infidelium &c. acceptantibus &c.

§. 16. Quotieſcumque autem de licentia Summi Pontificis aut ſuorum Superiorum in ditiones & terras Infidelium aut hæreticorum ad concionandum, aut Catholicos docendum, vel infideles & hæreticos ipſos ad fidem Catholicam convertendum, & Eccleſiæ gremio reducendum miſſi fuerint, ſi pœnitentes & confeſſi ac Sanctiſſima Communione refecti fuerint, vel Miſſam celebraverint, ut meliùs ad hujuſmodi opus ſeſe præparare valeant, pro duabus vicibus, videlicet quando itineri ſe accingent, & quando in Provinciam, ubi prædicta opera eis exercenda erunt, ingreſſi fuerint, Plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam & remiſſionem miſericorditer in Domino pariter concedimus & elargimur.

Orationibus 40. horarum à Superioribus Ordinum prædictis intereſſentibus.

§. 17. Et inſuper cùm Superior in viſitationibus generalibus orationes quadraginta horarum pro bono viſitationis progreſſu inſtituere voluerit, iis Religioſis, qui dictis orationibus ſaltem ſpatio duarum horarum in diverſo tempore interfuerint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſium extirpatione, Romani Pontificis ſalute, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, necnon diſciplinæ & obſervantiæ regularis augmento, pias ad Deum preces, ut ſuprà dictum eſt, effuderint, ſi confeſſi & ſacra Communione refecti fuerint aut Miſſam celebraverint, Plenariam ſimiliter omnium peccatorum Indulgentiam & remiſſionem, ut præfertur, concedimus.

Declarat, eiſdem Indulgentiis Moniales perfrui.

§. 18. Volumus autem ut omnes ſupradictæ Indulgentiæ & gratiæ Religioſis regularibus cujuſvis Ordinis tàm Monaſtici quàm Mendicantis dumtaxat, ut præfertur, conceſſæ, etiam omnibus Monialibus cujuſvis regulæ approbatæ & intrà clauſtra cum tribus votis ſolemnibus viventibus & perpetuam clauſuram ſervantibus tàm Ordinariis locorum quàm etiam regularibus cujuſcumque Ordinis, regulæ & Inſtituti ſubjectis ſuffragentur. Præſentibus perpetuis futuris temporibus duraturis.

Revocat quaſcumque alias Indulgentias.

§. 19. Cæterùm, omnes & ſingulas Indulgentias quibuſcumque Ordinibus & Inſtitutis regularibus hujuſmodi, etiam Mendicantibus & quibuſlibet perſonis regularibus tàm vigore privilegiorum & literarum Apoſtolicarum, quàm vivæ vocis oraculo aut aliàs quovis modo per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac nos & Apoſtolicam Sedem hactenus conceſſas, confirmatas approbatas & innovatas, auctoritate & tenore prædictis perpetuò revocamus, caſſamus, annullamus & abrogamus, & ad præſentium noſtrarom literarum præſcriptum reducimus & moderamur.

Clauſulas contrariorum derogatorias apponit.

§. 20. Non obſtantibus quibuſvis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac eorumdem Ordinom & Inſtitutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis & literis Apoſtolicis, etiam Mare magnum & Bulla aurea nuncupata, eiſdem Ordinibus & Inſtitutis, eorúmque Monaſteriis, Conventibos, Collegiis, Domibus, Superioribus & perſonis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorúmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa ac de verbo ad verbum, non autem per clauſolas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro expreſſis & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis qnibuſcumque.

Tranſumptis fidem dari præcipit.

§. 21. Volumus autem ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides habeatur ubique, quæ præſentibus ipſis originalibus literis haberetur.

Dat. P.A. 2. die 23. Maji.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Maii 1606. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Decla-

XXII.

Declaratio Juriſdictionis Vicarii Papæ, Judicis cauſarum Archihoſpitalis S. Spiritus in Saxia de Urbe.

Conceſſionem hujus juriſdictionis habes ſuprà in Conſtitutione 118. Clementis VIII. Cùm ſicut.

Inſtitutionem iſtius Archihoſpitalis, & alia ad illud ſpectantia, vide ſuprà apud Conſtitutionem 7. Innocentii III. Inter ſol. 58. lib. Tom. 1.

Edita A. D. 1606.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem ea, quæ à Romanis Pontificibus, prædeceſſoribus noſtris, in favorem piorum locorum & inſignium Hoſpitalis Sancti Spiritus in Saxia de Urbe conceſſa fuerunt, ſuæ confirmationis robore communire, ac aliàs deſuper opportunè providere, prout in Domino ſalubriter conſpicit expedire.

Clementis VIII. conſtitutio citata in rubr.

§. 1. Alias, ſiquidem à fœlic. record. Clemente Papa VIII. prædeceſſore noſtro, emanarunt literæ tenoris ſubſequentis, &c.

Omittitur inſertio hujus Bullæ, ſiquidem eam habemus in loco indicato in rubr.

Confirmatio dictæ conſtit. Clementis VIII.

§. 2. Cùm autem, ſicut accepimus, diverſæ cauſæ, in quibus dictum Archihoſpitale, ſeu ab eo dependentes intereſſe habent, etiam Sacræ Romanæ Eccleſiæ Camerario ac Theſaurario generali & Clericis præſidentibus dictæ Cameræ pendeant, de quibus in præinſertis literis non fit mentio, cùmque proptereà dictarum cauſarum expeditio retardetur in maximum dicti Archihoſpitalis præjudicium, Nos ejuſdem Archihoſpitalis commoditati, ac minori diſpendio, celerique cauſarum hujuſmodi expeditioni conſulere, ſimulque ſuper præmiſſis providere volentes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, præinſertas literas Clementis noſtri prædeceſſoris (ſalvis tamen infrà ſcriptis) Apoſtolica auctoritate, & tenore præſentium perpetuò confirmamus & approbamus, ac illis perpetuæ & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos, tàm juris quàm facti, defectus, ſi qui deſuper intervenerint, ſupplemus, ac illas perpetuò valere & obſervari debere volumus & ordinamus.

Declaratio, quòd in cauſis ſpectantibus ad Cameram Apoſtolicam vel Magiſtros viarum Urbis, Procuratores Hoſpitalis eligant pro Judice, Camerarium vel unum ex Clericis Cameræ, quem voluerint.

§. 3. Prætereà omnes & quaſcunque cauſas hujuſmodi non ſolùm à quibuſcunque Judicibus, juxtà præinſertarum tenorem, ſed etiam à Theſaurario, Clericis, Præſidentibus, ac aliis quibuſcunque Judicibus Cameralibus in eiſdem ſtatu & terminis, in quibus reperiuntur, & in quibus Monaſteria, pia loca, & Capitula cujuſvis præeminentiæ, etiam Baſilicarum Urbis principaliter veniunt ad cauſam, præterquámque, ubi de intereſſe Cameræ agitur, vel aliàs Commiſſarius noſter venit pro ſuo intereſſe ad cauſam, aut de cauſis ad Camerarium & Cameram, ex Conſtitutionibus Apoſtolicis, privativè, quoad alios, vel ad Magiſtros Viarum, ſpectantibus, ad nos harum ſerie avocamus, illáſque Camerario, & Clericis, Præſidentibus Annonæ, Graſciæ, Dohanarum, Ripæ, Ripettæ, & alias ad juriſdictionem dictorum Clericorum ſpectantes cumulativè, ita ut ſit in electione ejuſdem Archihoſpitalis Procuratorum, quem maluerint, ex Camerario vel Clerico Præſidente, ſingulis cauſis occurrentibus, eligere, ita, quòd etiamſi coràm altero ex prædictis conventi fuerint, antequàm in juriſdictionem conſenſerint, ſemper variare, & alterum eligere poſſint, uno autem electo per dicti Archihoſpitalis Præceptores, non poſſint variari, & alter ſe in eadem cauſa intromittere non poſſit, ſed illi in dicta cauſa inhibitum ſit, & eſſe cenſeatur.

Et in cauſis obligationis in forma Cameræ, iidem eligant Auditor. Cam. vel Vicarium.

§. 4. Quo verò ad cæteras cauſas, in quibus agitur vigore obligationis Cameralis, ſit in electione dictorum Archihoſpitalis Præceptorum agere, vel coràm Auditore Cameræ, aut coràm Vicario.

In reliquis Vicarius ſit, Judex privatus quoad alios.

§. 5. Reliquas autem cauſas, quæ non ſunt de juriſdictione dictorum Camerarii, Clericorum, & Magiſtrorum Viarum, ut ſuprà, & quæ alias non ſunt cognoſcendæ, coràm dictis Camerario, Clericis & Cameralibus, ac Viarum Magiſtris, prædicto Vicario privativè, quoad dictam Cameram, & alios quoſcunque ſuprà dictos, ſervata forma, in omnibus ſuprà dictis cauſis, tàm quoad Ordinariorum proceſſum & appellationem interponendam præinſertarum literarum.

Decretum irritans, & clauſula ſublata &c.

§. 6. Sicque & non aliter per quoſcunque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, quidquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Declaratio quoad cauſas jam inſtructas coram aliis Judicibus.

§. 7. Ulteriùs ad conſulendum indemnitati, tùm ipſius Archihoſpitalis, tùm etiam aliorum litigantium ad parcendum expenſis, volumus, & prædicta auctoritate decernimus, quòd in cauſis jam coràm aliis Judicibus inſtructis, & nunc vigore præinſertarum literarum avocatis, partes ipſæ acta tranſportari facere non teneantur, ſed cauſas eaſdem coràm dicto Vicario, ſeu Clericis Præſidentibus, ut præmiſſum eſt, firmis tamen remanentibus Notariis, proſequi liberè valeant.

Facultas dictorum Judicum prorogandi fatalia

§. 8. Et quòd prædicti Judices abſque nova commiſſione, toties, quoties opus fuerit, poſſint prorogare fatalia, & adversùs lapſum reſtituere, juxtà facultates à noſtris prædeceſſoribus conceſſas Auditoribus noſtri Palatii Apoſtolici.

Clauſula derogatoria.

§. 9. Non obſtantibus fœlic. record. Pauli III. de cauſis in Camera Apoſtolica, ubi de intereſſe illius agitur, cognoſcendis & ejuſdem Pii IV. de gratiis ejuſdem Cameræ intereſſe concernentibus, in eadem Camera præſentandis, regiſtrandis, aliiſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac omnibus illis, quæ dictus prædeceſſor in præinſertis literis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

D. P. An. 2 die 3. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 3. Julii, 1606. Pontificatus noſtri anno 2.

XXIII.

Extenſio & nova conceſſio gratiarum & privilegiorum Congregationis Regularis B. MARIÆ, Fulienſium Monachorum, Ordinis Ciſtercienſis Sancti Benedicti.

Inſtitutionem, & alia de hac Congregatione indicavi ſuprà in conſtit. 32. Sixti V. Religioſis, lib. 2. Tom. 3.

Edita A. D. 1606.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DIvina diſponente Clementia in eminenti Apoſtolatûs ſpecula, meritis licèt imparibus, conſtituti, animo revolventes, quòd, etſi ea, quæ pro ſalutari & quieto Chriſti fidelium quorumlibet, præſertim ſub Religionis jugo, regularibúſque piæ vitæ Inſtitutis, Virtutum Domino famulantium, laudabili & provida Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum ordinatione conceſſa & facta dignoſcuntur, plenam roboris firmitatem, illis nihilominùs noſtræ approbationis & innovationis robur adjicimus, ut eò firmiùs illibata perdurent, quæ ſæpiùs erunt Sedis Apoſtolicæ præſidio communita, efficacémque operam circà earundem conſervationem libenter adhibemus, ut fideles ipſi privilegiis & gratiis ſibi conceſſis hujuſmodi in Domino plenè gaudentes, in pacis & tranquillitatis amœni-

tate conquieſcant, ac in eorum Inſtituti Regularis obſervantia, & mandatorum Domini ſemita, ac ergà dictam Sedem devotione ferventiùs perſeverent.

Sixtus V. hanc Congregationem inſtituit, eique privilegium conceſſit, ut notavi hic in rub. Clement. VIII. illa ampliavit, ut in conſtitut. hic cit. Congregatio nunc ſupplicat huic Pontifici pro confirmatione & extenſione dictorum privilegiorum.

§. 1. Sanè pro parte dilecti filii Joannis à Sancto Hieronymo, Vicarii Generalis Congregationis Regularis B. MARIÆ Fulienſis nuncupatæ, nobis exhibita petitio continebat, quòd aliàs, poſtquàm fœl. record. Sixtus Papa V. prædeceſſor noſter &c.

Omittitur reſiduum, quia Sixti V. conſtitutiones ipſæ ſunt ſupra lib. 1. in Bulla 32. Religioſos.

§. 2. Piæ memoriæ Clemens Papa VIII. etiam prædeceſſor noſter, ob laudabilem vitam, & plurimas alias virtutes & opera fructuoſa, &c.

Omittitur reſiduum, quia ipſa Bulla Clementis VIII. numero 12. eſt ſuprà in hoc Tomo 2.

§. 3. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Joannes, Vicarius Generalis, præ cæteris ſibi, juxtà ſtatuta & ordinationes ipſius Congregationis, uſque ad proximam illius Capituli Generalis celebrationem, demandati Officii Vicariatus generalis dictæ Congregationis, poſt obitum quondam Petri à Sancto Bernardo, Superioris Generalis ejuſdem Congregationis ad præſens defuncti, incumbentibus ſollicitudinibus, hanc curam potiſſimam ſuam exiſtimans, ut per Sixtum & Clementem, Prædeceſſores præfatos conceſſa & approbata, in ſuo robore conſerventur, propterea præmiſſa omnia, etiam munimine noſtro roborari, ſummoperè deſideret, pro parte ejuſdem Joannis, Vicarii Generalis, nobis fuit humiliter ſupplicatum, ut ſingulis literis eidem Congregationi conceſſis prædictis, pro illarum viridi obſervantia, etiam robur noſtræ confirmationis adjicere, aliáſque in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui petita illi concedit.

Quod vide etiam hic infrà in alia ejus Bulla, quæ huic cohæret.

§. 4. Nos igitur, qui dictæ Congregationis Fulienſis, & Monachorum ejus ſtatum proſperum & tranquillum, propter uberes fructus, quos Congregatio ipſa, multa præfulgens gloria meritorum, & gratia Sanctitatis, in agro militantis Eccleſiæ hactenùs produxit utiliter ac producit, & in futurum producturum fore, ſpe firma tenemus, & intenſis deſideramus affectibus, prædictorum Sixti & Clementis, ac aliorum Prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærentes, ipſúmque Joannem, Vicarium Generalem, à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus, quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ejuſdem Joannis, Vicarii Generalis, ſupplicationibus hujuſmodi in hac parte etiam inclinati, Sixti & Clementis Prædeceſſorum literas hujuſmodi eidem Congregationi Fulienſi, ac illius Monaſteriis, Prioratibus, Oratoriis & Locis, necnon eorum Superioribus, Abbatibus, Monachis, Monialibus & Religioſis, in genere vel in ſpecie ſub quacunque verborum forma conceſſas, ac omnia & ſingula in eis contenta, quatenùs ſint in uſu, & dicti Concilii Tridentini Decretis, ac aliis Canonicis Sanctionibus non contrarientur, nec ſub ullis revocationibus Apoſtolicis comprehendantur, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, perpetuò approbamus & confirmamus, ac illa perpetuæ firmitatis robur obtinere debere decernimus.

Extenditque & communicat privilegia aliorum quorumcunque Ordinum, Monaſteriorum.

§. 5. Et inſuper, ut Monachi & Religioſi Congregationis hujuſmodi tantò ferventiùs divinis beneplacitis inſiſtant, quantò majoribus ſe viderint ſpiritualibus gratiis fore munitos, omnia & ſingula privilegia, prærogativas, conceſſiones, favores, facultates, declarationes, conſervatorias, immunitates, exemptiones, libertates, cæteráſque gratias, præeminentias & indulta cujuſvis generis exiſtentia, & ſpiritualia, & temporalia, qualiacunque illa ſint, quæ tàm eidem Ciſterciensi Ordini, ac Abbati Monaſterii Ciſtercii, ac ejuſdem Ciſtercienſis Ordinis, & Capitulo etiam generali, ac quibuſvis Monaſteriorum Abbatibus, etiam quatuor primis, videlicèt, de Firmitate, Pontiniaco, Claravalle, & Moribundo, quàm etiam aliis Religionibus Monaſticis, eorùmque Profeſſoribus, ac utriuſque Sexûs eorum Monaſteriis, Eccleſiis, necnon dilectis filiis earundem Religionum Generalibus, Præſidentibus, & quibuſvis Superioribus, Prælatis, & Capitulis, etiam Generalibus, & Provincialibus, ſeu intermediis, eorúmque Definitoribus, Abbatibus, Prioribus, Abbatiſſis, Monachis, Monialibus, Novitiis, Fratribus Converſis, Donatis, ac quibuſvis eorum & earum utriuſque Sexûs Regularibus perſonis, tàm in Urbe, quàm etiam in quibuſcunque Mundi partibus conſiſtentibus, & illorum intuitu, aut alias quomodolibet per quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ſeu per Nos & Succeſſores noſtros, aut alios auctoritatem habentes, conceſſa ſunt, & concedentur, quibus de jure, uſu, conſuetudine, vel privilegio, ſeu conceſſione Apoſtolica, vel Imperiali, Archiepiſcopali, Epiſcopali, in genere vel in ſpecie, ac tàm conjunctim, quàm diviſim, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri & gaudere poſſunt, vel poterunt in futurum, quorum conceſſorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, etiamſi talia ſint, quæ ſpecialem & individuam requirerent mentionem, & ſeu particularem inſertionem, ad dictam Congregationem Fulienſem, ac ſingula illius, tàm virorum quàm mulierum Monaſteria, illorúmque Superiores, Prælatos, & quaſcunque utriuſque Sexûs Regulares perſonas, auctoritate & tenore prædictis etiam perpetuò extendimus, illáque eis communicamus, & de novo concedimus, ac ſuffragari volumus. Ita tamen, quòd dicta Congregatio Fulienſis, illiúſque utriuſque Sexûs Monaſteria, Prioratus, Grangiæ, Domus, Eccleſiæ, Oratoria, Collegia, Pia, & Charitativa loca, res & bona, Sanctorúmque Feſtivitates, Conventus & Capitula, etiam Generalia, particularia, ſeu Provincialia, eorúmque Superiores, Generales, & Seniores Aſſiſtentes, Definitores, Viſitatores, Abbates, Abbatiſſæ, Priores, & quicunque alii Superiores, necnon Officiales, Miniſtri, Monachi, Moniales, Novitii, Converſi, Donati, Familiares, Procuratores & negotiorum Geſtores, & aliæ ſingulares utriuſque Sexûs Regulares perſonæ ſub eorum cura, & ſecundùm ejuſdem Congregationis inſtituta, nunc, & pro tempore degentes & exiſtentes, præmiſſis omnibus & ſingulis, æquè pariformiter reſpectivè, & abſque ulla penitùs differentia, ſingula ſingulis concernentia, perindè, ac ſi ea omnia illis & eorum ſingulis principaliter & expreſsè, & non ad inſtar conceſſa, ac ſi in eis talis Congregatio Fulienſis, illiúſque Capitula, Monaſteria, Eccleſiæ, dictique Superiores, Prælati, ac utriuſque Sexûs perſonæ, res & bona expreſſe prænominata, necnon à principio in favorem eorundem à Sede Apoſtolica emanaſſent, & immediatè conceſſa eſſent & fuiſſent, in quantum eidem Congregationi expediat, ejuſque gubernio & conſtitutionibus non adverſentur, uti, frui & gaudere, liberè & licitè poſſint, & valeant.

Decernit, quòd præſentes literæ non comprehendantur ſub quibuſcunque revocationibus, & ſuſpenſionibus gratiarum, quodque vitio ſubreptionis notari non poſſint.

§. 6. Et inſuper præſentes literas ſub quibuſvis revocationibus, ſuſpenſionibus, aut derogationibus ſimilium vel diſſimilium gratiarum, conceſſionum & aliorum quorumcunque, nullatenùs comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas eſſe & cenſeri debere, ac quovis quæſito colore vel ingenio, de ſubreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ defectu notari vel impugnari nullatenùs poſſe, ſed illas ſemper validas & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & inviolabiliter obſervari, ac eidem Congregationi Fulienſi, illiúſque Superiori Generali & Monachis perpetuò ſuffragari.

§. 7. Sicque

Apponit decretum irritans.

§. 7. Sicque & non aliter in præmiſſis omnibus & ſingulis per quoſcunque Judices ordinarios & delegatos, quavis auctoritate ſungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & ipſius S. R. E. Cardinales, in quibuſvis cauſis & inſtantiis, judicari & definiri debere. Necnon, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, attentari contigerit, irritum & inane decernimus.

Deputat Judices cum ampliſſimis facultatibus pro illarum exequutione.

§. 8. Quocircà Venerabilibus Fratribus noſtris Archiepiſcopo Toloſano, & Epiſcopo Pariſienſi, ac dilecto filio cauſarum Curiæ, Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenùs ipſi, vel duo, aut unus eorum, per ſe vel alium ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti Joannis, Vicarii Generalis, necnon pro tempore exiſtentis Superioris Generalis, ac dictorum filiorum Abbatum, & aliorum Superiorum dictæ Congregationis Fulienſis, in præmiſſis jus & intereſſe quomodolibet habentium, ſeu alicujus eorum deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in eiſdem præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus, ad quos ſpectat, & ſpectabit, quomodolibet in futurum, inviolabiliter obſervari, ac etiam Vicarium Generalem, pro tempore exiſtentem, alioſque Superiores & Abbates Congregationis, & intereſſe habentes hujuſmodi, necnon eorum ſingulos illis pacificè frui & gaudere, non permittentes, eos aut aliquem eorum deſuper per quoſcunque quomodolibet indebitè moleſtari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoſlibet & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, necnon legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obſtantibus recolend. mem. Bonifacii Papæ VIII. ſimiliter prædeceſſoris noſtri, qua cavetur expreſsè, ne quis extrà ſuam civitatem vel diœceſim, niſi in certis tunc expreſſis caſibus, & in illis ultrà unam dietam à fine ſuæ diœceſis ad judicium evocetur, ſeu ne Judices à prædicta Sede deputati, extrà civitatem vel diœceſim, in quibus deputati fuerint, contrà quoſcunque procedere, aut alii, vel aliis vices ſuas committere audeant, vel præſumant. Et in Concilio generali edita de duabus, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque quibuſvis Apoſtolicis, necnon in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus & ordinationibus, ac etiam aliorum Monaſteriorum, Eccleſiarum, Ordinum ſtatutis & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtabilimentis, uſibus & naturis, privilegiis quoque indultis, ac literis Apoſtolicis, illis, vel alicui eorum, & præſertim eidem Ciſtercienſi Ordini, ac Abbati Monaſterii Ciſtercii Superioribus & perſonis per quoſcunque Romanos Pontifices, pariter prædeceſſores noſtros, & Sedem prædictam, ſub quibuſcunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis & decretis, etiam motu ſimili, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam forſan conſiſtorialiter, aut aliàs quomodolibet in genere vel in ſpecie conceſſis, ac etiam iteratis vicibus approbatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorúmque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, ac nemini in præjudicium præmiſſorum ſuffragari poſſe aut debere decernimus. Necnon omnibus illis, quæ Sixtus & Clemens, Prædeceſſores prædicti, in dictis ſuis literis voluerunt non obſtare, contrariis quibuſcunque, aut ſi aliquibus communiter vel diviſim à dicta ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujuſmodi mentionem.

Decernit, quod tranſumptis harum literarum plena fides adhibeatur.

§. 10. Et, quia difficile foret, præſentes literas originaliter ad omnia & ſingula loca, in quibus opus eſſet, deferri, volumus, & prædicta auctoritate Apoſtolica decernimus, quòd earundem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, aut manu Superioris Generalis & ſigillo ejuſdẽ Congregationis munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ originalibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam, &c. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, &c.

Dat. P. A. 2. die 9. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo ſexcenteſimo ſexto, quinta Idus Julii, Pontific. noſtri anno 2.

Sequitur alia non abſimilis elargitio gratiarum.

PAULUS PAPA V.

Edita A. D. 1607.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

IN ſupereminentis Apoſtolicæ dignitatis ſpecula, Superna diſpoſitione (meritis licèt imparibus) conſtituti, ex incumbente nobis Apoſtolicæ ſollicitudinis officio circà curam Eccleſiarum & Monaſteriorum omnium ſolertia reddimur indefeſſa ſolliciti, ut juxtà debitum Paſtoralis officii, eorum occurramus diſpendiis, & profectibus, Divina cooperante Clementia, ſalubriter conſpicimus.

Clemens VIII. Congregationem B. Mariæ Fulien. a regimine Abbatis generalis Ordinis Ciſtercien. exemit, ut ſuprà proximè.

§. 11. Cùm itaque, ſicut accepimus, licèt aliàs fœlicis recordationis Clemens Papa VIII. Prædeceſſor noſter, Congregationem Beatæ MARIÆ Fulienſis, Ciſtercienſis Ordinis, illiúſque Superiorem Generalem, Abbates, Abbatiſſas, Priores, Monachos, Moniales, & alias quaſcunque ſingulares perſonas, necnon Monaſteria, Grangias, Loca & bona quæcunque tunc præſentia & futura, & ad eos quomodolibet ſpectantia & pertinentia, & quæ deinceps ſpectarent & pertinerent illiſque concederentur, vel ad illos devolverentur, ab omni juriſdictione, gubernatione, regimine, ſubjectione, adminiſtratione, obedientia, viſitatione, correctione, & emendatione Abbatis Generalis, Ordinis Ciſtercienſis, & aliorum, pro tempore exiſtentium Abbatum, Prælatorum & Superiorum ejuſdem Ordinis Ciſtercienſis, auctoritate Apoſtolica perpetuò exemerit, dictámque Congregationem, ac Superiorem Generalem, necnon Abbates, Abbatiſſas, Priores, Monachos, Moniales, Monaſteria, & bona prædicta ſub immediatam ſuam, & Sedis Apoſtolicæ protectionem, regimen, ſubjectionem, gubernationem & obedientiam receperit.

Et hic Pontifex eam modò nedum exemit ab omni Superioritate Prælatorum Ordinis Ciſtercienſis, ſed etiam omnium Ordinariorum ac Judicum Eccleſiaſticorum.

§. 12. Nihilominùs quidam locorum Ordinarii in cauſis & negotiis dictæ Congregationis ſeſe ingerere non verentes, ſub prætextu, quòd in literis prædicti Clementis, Prædeceſſoris, nulla de exemptione à locorum Ordinariorum juriſdictione mentio facta fuerit, dictæ Congregationis Monachos multiplici vexatione perturbant, Nos igitur, qui dictæ Congregationis Fulienſis, & Monaſteriorum ejus ſtatum proſperum & tranquillum, propter uberes fructus, quos Congregatio ipſa in agro militan

tis Eccleſiæ hactenùs produxit utiliter, ac producit, & in futurum producturam fore, ſpe firma tenemus, intenſis deſideramus affectibus, ejuſdem Congregationis, aliarùmque utriuſque Sexûs Regularium perſonarum, ut majori cum quiete, ac Spiritus fervore, juxtà eorum Regularia inſtituta Altiſſimo gratum exhibeant famulatum, ſtatui opportunis providere volentes, illóſque intima charitate proſequentes, necnon Superiorem Generalem, ac omnes & ſingulas perſonas ejuſdem Congregationis à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiæ ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio, non ad alicujus nobis deſuper oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, ac certa ſcientia, déque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Congregationem prædictam Fulienſem, ejúſque Generalem, Abbates, Abbatiſſas, Priores, Monachos, Moniales, Converſos, Donatos, Novitios, Vaſſallos, eorùmque Monaſteria, Domos, Grangias, atque in eis ſervientes, loca, res & bona quæcumque præſentis & futura, atque ad ea quomodolibet ſpectantia & pertinentia, & quæ deinceps ad ea ſpectabunt & pertinebunt, illiſque concedentur vel ad ea devolventur, denuò ab omni ſuperioritate, juriſdictione, gubernatione, regimine, adminiſtratione, ſubjectione, obedientia, dominio, viſitatione, & emendatione, non ſolùm Ciſtercii, & Claræváallenſis, & aliorum, nunc, & pro tempore exiſtentium Generalium, ac Morimundenſis, & aliorum Abbatum, Prælatorum & Superiorum Ordinis Ciſtercienſis, quacunque auctoritate fungentium & functurorum, ſed etiam quorumcunque Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, & aliorum Ordinariorum ac Judicum Eccleſiaſticorum, Prælatorum, & aliarum perſonarum, quacunque auctoritate fungentium functurarum, & quantumvis ampliſſimis privilegiis utentium & uſurarum, perpetuò prorsùs eximimus & totaliter liberamus.

Congregationemque Fulienſem ſub immediata Sedis Apoſtolicæ protectione recipit.

§. 13. Ipſámque Congregationem Fulienſem, ejúſque Generalem, necnon Abbates, Abbatiſſas, Priores, Monachos, Moniales, Converſos, Donatos, Novitios, Monaſteria, Grangias, Domos, res & bona prædicta ſub immediatam noſtram, & Sedis Apoſtolicæ protectionem, regimen, ſubjectionem, gubernationem, & obedientiam recipimus.

Monachos Congregationis Fulienſis a nemine excommunicari, ſuſpendi, vel interdici, neque coram aliis Judicibus ad judicia vocari poſſe decernit.

§. 14. Ita, quòd Archiepiſcopi, Epiſcopi, Ordinarii, Vicarii, Judices & Officiales prædicti, etiam ratione delicti aut contractus, vel rei, de qua ageretur, nullam in eos, & eorum aliquem, aut Monaſteria, membra & bona prædicta, tanquàm prorsùs exemptos & exempta, juriſdictionem, correctionem, ſuperioritatem, dominium, vel poteſtatem exercere, aut excommunicationis, ſuſpenſionis, vel interdicti, aut quaſvis alias ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas promulgare præſumant, ſeu poſſint aut debeant quoquo modo. Nec ipſi ſic exempti, niſi juxtà formam Concilii Tridentini, coram illis, aut ipſius Sedis Apoſtolicæ Delegatis, niſi in literis eis pro tempore directis, de præſentibus ſpecialis, ſpecifica & expreſſa, ac de verbo ad verbum mentio fiat, ad judicium evocari, aut quovis modo, directè vel indirectè, moleſtari poſſint. Decernentes omnes & ſingulos proceſſus, ſententias, cenſuras & pœnas, quos & quas per Archiepiſcopos, Epiſcopos, ſeu eorum aliquem contrà Superiorem Generalem, Abbates, & alios ſic exemptos, necnon Monaſteria, & loca hujuſmodi etiam exempta, ut præfertur, haberi vel promulgari, necnon quidquid ſecus ſuper his ab eis, & alio quoquam quivis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit, attentari, irrita & inania, nulliúſque roboris vel momenti.

His, qui Monachos etiam ratione decimæ perturbaverint, pœnas imponit.

§. 15. Necnon prædictis Archiepiſcopis, eorúmque Vicariis generalibus, ac aliis Ordinariis Judicibus Eccleſiaſticis & ſæcularibus, necnon Prælatis etiam dicti Ordinis Ciſtercienſis, & aliis, quibuſcunque perſonis præſentibus & futuris, cujuſcunque dignitatis, gradus & conditionis ſint & fuerint, in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub Excommunicationis latæ ſententiæ pœna, (à qua non niſi à Romano Pontifice, pro tempore exiſtente, niſi in mortis articulo, abſolvi poſſint) præcipimus & mandamus, ne in poſterum perpetuis futuris temporibus, in rebus & negotiis, etiam ratione delicti vel contractus ubicunque commiſſi vel initi, ſeſe ingerere, aut Generalem, Abbates, & alias ejuſdem Congregationis utriuſque Sexûs perſonas, Vaſſallos, Subditos, Familiares, & in eis ſervientes, quomodolibet moleſtare, vel in aliquo perturbare, aut bona prædicta occupare, vel de terris & poſſeſſionibus ſuis præſentibus & futuris, quas propriis manibus excolunt, aut aliis excolenda tradiderunt, & tradent, quomodolibet in futurum decimas, talleas, aut aliud quodcunque genus exactionis, etiam prætextu cujuſcunque Viſitationis aut tranſitus, necnon de hortis, virgultis & piſcationibus ſuis, ac de ſuorum animalium nutrimentis exigere aut extorquere audeant vel præſumant.

Literas Martini V. & aliorum quorumcunque Romanorum Pontificum, circà exemptiones decimarum innovat.

§. 16. Innovantes [præterquàm in iis, in quibus Concilio Tridentino adverſantur] ſuper hoc literas exemptionis fœlicis recordationis Martini V. Sixti IV. Innocentii VIII. & aliorum quorumcunque Romanorum Pontificum, Prædeceſſorum noſtrorum, eidem Ordini Ciſtercienſi conceſſas, & dictæ Congregationi Fulienſi aliàs per Nos communicatas, quibus univerſus Ciſtercienſis Ordo à ſolutione decimarum prorsus eximitur, quarum tenores, ut præmittitur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, haberi volumus.

Congregat. Fulienſem omnibus & ſingulis privilegiis Ordinis Mendicantium gaudere poſſe indulget.

§. 17. Et inſuper, ut Monachi & Religioſi Congregationis hujuſmodi tantò ferventiùs Divinis beneplacitis inſiſtant, quantò majoribus ſe viderint ſpiritualibus gratiis fore munitos, omnia & ſingula privilegia, prærogativas, conceſſiones, favores, facultates, declarationes, immunitates, exemptiones, libertates, cæteráſque gratias, præeminentias & indulta cujuſvis generis exiſtentia, ſpiritualia & temporalia, qualiacunque illa ſint, quibuſvis Mendicantium Ordinum Congregationibus, eorúmque Profeſſoribus, ac utriuſq; Sexûs eorum Monaſteriis, Eccleſiis, Domibus, Collegiis Regularibus locis, necnon dilectis filiis earundẽ Religionum & Congregationũ Generalibus, Præpoſitis, Superioribus, Prælatis, & Capitulis, tàm Generalibus, quàm Provincialibus, Fratribus, Monialibus, Novitiis, Converſis, Donatis, ac quibuſvis eorum & earum utriuſque Sexûs Regularibus perſonis, in quibuſcunque Mundi partibus cõſiſtentibus, etiam illorum intuitu, & per viam communicationis, extenſionis, aut aliàs quomodolibet per quoſcunque Romanos Pontifices, Prædeceſſores noſtros, ſeu per Nos & Succeſſores noſtros, aut alios auctoritatem habentes conceſſa ſunt, & in poſterum concedẽtur, ac quibus ſingulæ Congregationes prædictæ, eorúmque Monaſteria, Eccleſiæ, Domus & loca, ac Superiores, Fratres, Moniales & perſonæ hujuſmodi de jure, uſu & conſuetudine, vel privilegio, aut conceſſione Apoſtolica, vel alia quavis auctoritate, in genere vel in ſpecie, ac tàm conjunctim quàm diviſim, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri & gaudere poſſint vel poterunt quomodolibet in futurũ, quarum conceſſionũ tenores præſentibus pro expreſſis habentes, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, etiamſi talia ſint & forent, quæ ſpecialem & individuam requirerent mentionem, ſeu par-

ticularem inſertionem, (quatenùs ſint in uſu, & non ſint revocata, neque ſub ullis revocationibus comprehenſa, ac ſacris Canonibus & Concilii Tridentini decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis non adverſentur,) ad eamdem Congregationem Fulienſem & ſingula illius, tàm Virorum quàm Mulierum Monaſteria, illorumque Superiores, Abbates, Prælatos & quaſcumque utriuſque ſexûs Regulares perſonas, auctoritate & tenore prædictis, etiam perpetuò extendimus, illaque eis communicamus & de novo concedimus, ac ſuffragari volumus. Decernentes etiam præſentes literas & in eis contenta quæcumque nullo unquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ vel alio quocumque defectu notati, impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, retractari ſeu invalidari, ex quacumque cauſa vel prætextu minimè poſſe, ſed ſemper & perpetuò validas & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere. Sicque & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, alioſque Commiſſarios, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, judicari, definiri & interpretari debere, ac ex nunc irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, eiſdem auctoritate & tenore decernimus.

Executorum deputatio.

§. 18. Quocircà venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis Taurinenſi, Rothomagenſi & Tholoſano, ac Epiſcopo Pariſienſi, necnon dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori per præſentes committimus & mandamus, quatenùs ipſi vel duo aut unus eorum per ſe vel alium ſeu alios, præſentes literas & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Generalis pro tempore exiſtentis, & aliorum Superiorum & perſonarum dictæ Congregationis Fulienſis fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos præmiſſorum omnium & ſingulorum effectu, pacificè frui & gaudere, non permittentes eos deſuper per quoſcumque quomodolibet indebitè moleſtari. Contradictores quoſlibet & rebelles ac præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Derogatio quorumcumque in contrarium facientium.

§. 19. Non obſtantibus fœlicis recordationis Bonifacii Papæ Octavi Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodò aliquis auctoritate præſentium ultrà tres dietas ad judicium non trahatur, ac quibuſvis aliis Apoſtolicis ac in univerſalibus, Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus ac dictorum Ordinariorum locorum & Ordinum Ciſtercienſis & Mendicantium, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & Conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis eorumdem Ordinariorum & Ordinum Ciſtercienſ. & Mendicantium, illorumque Generalibus, Abbatibus, Superioribus, Eccleſiis, Monaſteriis & perſonis præfatis, ſub quibuſcumque verborum formis & tenoribus in contrarium præmiſſorum conceſſis ac pluties confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſsè derogamus. Aut ſi eiſdem locorum Ordinariis, Judicibus & Vicariis, necnon Generalibus, Abbatibus, Superioribus Ordinum hujuſmodi vel quibuſvis aliis communiter vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd excommunicari, ſuſpendi vel interdici non poſſint per literas Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum manu Generalis & ſigillo Congr. munitorum fides.

§. 20. Cæterùm volumus & dicta auctoritate decernimus, quòd earumdem præſentium tranſumptis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, aut manu Generalis & ſigillo ejuſdem Congregationis Fulienſis munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in judicio & alibi, ubi opus fuerit, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D.P. An. 3. die 21. Nov.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 21. Novembris 1607. Pontificatus noſtri Anno tertio.

XXIV.

Quòd Milites Militiarum JESU CHRISTI, S. Jacobi de Spata, & S. Benedicti de Avis Regni Portugalliæ, in quacumque claſſe Regis Hiſpaniarum adverſus Infideles aut hæreticos per quinquennium militantes, Commendas & alia earumdem Militiarum beneficia conſequi valeant, perinde ac ſi juxtà earum ſtatuta, per triennium in Africa contrà Infideles militaſſent.

De Militia S. Jacobi de Spata, vide notata ſuprà in conſtit. 5. Alexandri III. Benedictus, fol. 42. lib. 1. & hic ſuprà in conſtit. 5. Ex injuncto.

Edita A. D 1606.

PAULUS PAPA V.

Chariſſimo in Chriſto filio noſtro, Philippo Portugalliæ, & Algarbiorum Regi Catholico, Salutem & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

MAjeſtatis tuæ in Nos & Apoſtolicam Sedem meritis inducimur, ut ejus votis, quantum cum Deo poſſumus, libenter annuamus.

Statutis Militiarum Jeſu Chriſti, S. Jacobi de Spata, & S. Benedicti de Avis cavetur, Milites earum Commendas, & beneficia conſequi non poſſe niſi triennio in Africa cum duobus ſervientibus contra Infideles militaverint.

§. 1. Cùm itaque, ſicut accepimus, ſtatutis ſeu ſtabilimentis Militiarum JESU CHRISTI, Sancti Jacobi de Spata & Sancti Benedicti de Avis Regni Portugalliæ, quarum tu perpetuus Adminiſtrator, Apoſtolica auctoritate deputatus exiſtis, caveatur expreſsè, quòd Milites dictarum Militiarum Præceptorias, Commendas vel alia beneficia conſequi non poſſint, niſi priùs integrum triennium in partibus Africæ cum duobus ſervientibus contrà Infideles militaverint.

Rex Hiſpaniarum petit a Papa indulgeri, ut ſufficiat ipſis Militibus quinquennio cum duobus ſervientibus, in quacumque ejus claſſe militare.

§. 2. Tu verò animadvertens innumera damna, quæ à rebellibus Majeſtatis tuæ Inſularum Olandiæ & in Zelandiæ claſſe per eos nuper inſtructa, Mercatoribus & aliis, qui ex Indiarum partibus ad tua Regna & Dominia Europæ navigant, inferuntur, eorundem piratarum conatibus obſiſtere, & unam vel plures ad hunc effectum ingentes claſſes inſtruere intendas, & ut claſſes tuæ militibus ſtrenuis inſtruantur, cupis Apoſtolicæ benignitatis auctoritate per nos indulgeri, ut Milites qui in quacumque tua claſſe per quinquennium, unà cum duobus ſervientibus pro tempore militaverint, Præceptorias cujuſvis dictarum Militiarum perinde conſequi valeant, ac ſi in Africæ partibus per triennium militaſſent.

Qui hoc indulget in quacumque claſſe Regis hic adverſus

§. 3. Nos tuis in hac parte ſupplicationibus inclinati, eidem Majeſtati tuæ concedimus & indulgemus, ut quicumque Milites, qui in qualibet tua claſſe, contrà Infideles tamen aut hæreticos, per quinquennium continuum, tàm æſtivo quàm hiemali temporibus, cum duobus ſervientibus militaverint, qualcumque dictarum Militiarum & cujuſvis earum

Infideles aut hæreticos militantibus. Quibuſcumque non obſtantibus.

reſpectivè Commendas ſeu Præceptorias conſequi & obtinere poſſint & valeant, perinde acſi in Africa juxta prædicta ſtatuta & ſtabilimenta militaſſent.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac dictarum Militiarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus & naturis, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum, quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. an. 2. die 21. Jul.

Datum Romæ apud S. Marcum, die 21. Julii; milleſimo ſexcenteſimo ſexto Anno Secundo.

XXV.

Confirmatio & Innovatio privilegiorum Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum. Et approbatio Ordinis Fratrum Reformatorum ſeu Recollectorum, ſub regimine Magiſtri Generalis, & aliorum Prælatorum ejuſdem Ordinis.

Ordinem iſtum primo confirmavit Gregorius Nonus, in ſua conſtitut. 9. Devotionis, lib. 1. fol. 78. ubi alia adnotavi. Tom. I.

Edita A. D. 1606.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Ordinis commendatio.

INter omnes vitæ regularis Ordines, quibus myſticum totum hoc militantis Eccleſiæ corpus ad Chriſtianæ pietatis cultum dirigitur, ille inprimis ex omni ſui parte conſpicuus nobis videtur, quem Beatiſſima Cœlorum Regina, ad Captivorum in Infidelium partibus miſerè ſervientium redemptionem, Sancto Raymundo de Pennafort, & claræ memoriæ Jacobo Aragonum Regi, necnon quondam Petro Nolaſco primo illius Profeſſori, dum vitam ducerent in humanis, ſingularia quodam miſerationis affectu ſibi fore chariſſimum, revelavit, & fœlicis recordationis Calliſtus Papa Tertius prædeceſſor noſter cæteris Ordinibus ratione quarti voti, quod illius Fratres ſe Infidelibus in Captivorum redemptionem pignus fore devovent & obſtringunt, celſiorem & perfectiorem vocavit, hic ipſe Ordo jam inde ab Anno Domini 1208. in Civitate Barchinonenſi ab eodem Jacobo Rege in die feſto Sancti Laurentii Martyris ſub Invocatione Beatæ MARIÆ de Mercede & Redemptione Captivorum nuncupatæ inſtitutus, & à piæ memoriæ Gregorio Papa Nono etiam prædeceſſore noſtro à Nativitate ejuſdem Domini 1230. à revelatione verò prædicta duodecimo, Pontificatus autem ſui Octavo annis, in feſtivitate Sancti Antonii Abbatis confirmatus, iis pietatis incrementis, in corporum animarumque Captivorum hujuſmodi ſalutē ſcilicet eorum, aliis redimendis, aliis inſtituendis, aliiſque in fide corroborādis opere & ſermone in dies magis magiſque effloruit, ut quamplurimi Romani Pontifices ſimiliter prædeceſſores noſtri non minùs primam illius originem cœlitùs revelatam, quam pios hujuſmodi progreſſus admirati, innumeras propemodum in eum gratias & privilegia ex inexhauſto Eccleſiæ Dei Theſauro Sedis Apoſtolicæ benignitate depromptas, liberaliſſimè contulerint.

aliàs 1235.

Ejuſdem ſupplicatio pro ſuorum privilegiorum confirmatione.

§. 1. Cùm autem ſicut dilectus filius Ferdinandus de Sancto Jacobo, ipſius Ordinis per Italiam Vicarius Generalis, tàm ſuo quàm dilectorum filiorum univerſorum ejuſdem Ordinis profeſſorum nominibus, nobis nuper exponi fecit, ipſi profeſſores privilegia hujuſmodi pro firmiori illorum ſubſiſtētia per nos Apoſtolico munimine roborari, ac infraſcripta fieri ſummoperè deſiderent, idem Ferdinandus nominibus prædictis nobis humiliter ſupplicari fecit, quatenùs privilegiis ipſis robur Apoſtolicæ confirmationis adjicere, & infraſcriptis annuere, ac aliàs deſuper opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Hic Pont. confirmat, quatenus non ſint revocata, & ſacris canonibus, & Concilio, conſtitutionibuſque Apoſtolicis contraria.

§. 2. Nos igitur, qui veſtigiis prædeceſſorum hujuſmodi, poſtquàm ad Apoſtolatus apicem, meritis licèt imparibus, divina favente clementia aſſumpti fuimus inhærentes, peculiarique noſtra ergà Deiparam Virginem, primam & veram hujus Ordinis Inſtitutricem devotione adducti, non ſolùm ad eorum, quæ à tot Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris ad ipſius Ordinis, tàm ſpiritualem quàm temporalem decorem & commodum, conceſſa ſunt confirmationem, ſed etiam eorum quæ ad ejuſdem amplitudinem promovendam, uberioreſque fructus in vinea Domini proferendos opportuna videntur, corroboratione, propenſiſſima voluntate inducimur, dictum Ferdinandum à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, necnon conſideratione chariſſimi in Chriſto filii noſtri, Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici, nobis deſuper & humiliter ſupplicantis, omnia & ſingula indulta, privilegia, decreta, conſtitutiones, ordinationes, reformationes, declarationes ac proviſiones quaſcumque auctoritatem & poteſtatem, officium & electionem Magiſtri Generalis, Vicariorum, Procuratorum, Viſitatorum, Provincialium Redemptorum Captivorum, Electorum, Definitorum, Commendatorum vocalium, aliorumque Officialium dicti Ordinis, Capitulorumque tàm Generalium quàm Provincialium ejuſdem celebrationem, necnon Provinciarum, Monaſteriorum, Fratrum & aliorum ſub dicti Ordinis Regula & Inſtitutis degentium, gubernationem, directionem, curam, adminiſtrationem, viſitationem, correctionem, unionem & ſeparationem concernentia, ac immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, antelationes, præeminentias, licentias, facultates, conceſſiones, innovationes, favores, aliaſque temporales gratias univerſas, necnon Apoſtolicas, tàm ſub plumbo quàm in forma brevis deſuper quomodolibet expeditas literas, quas & quæ idem Gregorius Nonus, & recolendæ memoriæ Gregorius Papa Undecimus, Innocentius Quartus, Sextus & Octavus, Alexander Quartus, Sextus, Clemens Quartus, Sextus & Septimus, Joannes vigeſimus ſecundus, Nicolaus Tertius, Quartus & Quintus, Bonifacius Octavus, Urbanus Quintus, Martinus etiam Quintus, Eugenius Quartus, Pius Secundus, prædictus Calliſtus, Paulus Secundus, Tertius & Quartus, Sixtus Quartus, Julius Secundus & Tertius, Leo Decimus, & noviſſimè Sixtus Quintus, & Clemens Octavus, ac alii quicumque Romani Pontifices prædeceſſores noſtri, huic univerſo Ordini ac ſingulis illius Provinciis, Monaſteriis, Prioratibus, Domibus & aliis regularibus locis, necnon Generali Magiſtro, illiuſque ſive ipſius Ordinis Vicario ſeu Vicariis, Procuratoribus, Viſitatoribus, Provincialibus, Redemptoribus Captivorum, Electoribus, Definitoribus, Commendatoribus vocalibus, aliiſque Officialibus prædictis quocumque nomine nuncupentur, ac cæteris illius Fratribus & Religioſis, in quibuſcumque tàm in generé quàm ſpecie, etiam per modum communicationis, extenſionis & ampliationis, ac aliàs quomodolibet, & ſub quibuſcumque verborum formis & expreſſionibus conceſſerunt, innovarunt, confirmarunt &

appro-

approbarunt, quorum omnium & ſingulorum tenores, etiamſi talia forent, quæ ſpecialem & individuam mentionem requirerent, præſentibus acſi de verbo ad verbum infererent ut pro plenè & ſufficienter expreſſis haberi volumus, (dummodò tamen ſacris Canonibus & decretis Concilii Tridentini, ac conſtitutionibus Apoſtolicis contraria, & ſub aliquibus revocationibus comprehenſa non ſint) Apoſtolica Auctoritate tenore præſentium (exceptis tamen indultis, & conceſſionibus Indulgentiarum, ac peccatorum remiſſionibus & relaxationibus) perpetuò approbamus, confirmamus & innovamus, ac quatenùs opus ſit, ea omnia & ſingula de novo concedimus, illiſque perpetuæ & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos, tàm juris quàm facti, ac quarumcumque ſolemnitatum de uſu, jure vel conſuetudine, aut aliàs quomodolibet requiſitarum, ac in præmiſſis omiſſarum, necnon quoſcumque alios etiam quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui forſan in eiſdem aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Congregationem Reformatorum ſeu Recollectores hujus Ordinis, cum eorum regulis, ſimiliter confirmat.

§. 3. Præterea reformationem nonnullorum ejuſdem Ordinis piorum & Religioſorum virorum, quos perfectioris vitæ amantes, aliquas domos reformatas ſeu recollectas nuncupatas, in Provinciis Caſtellæ & Beticæ, ubi ſub arctioribus quibuſdam vitæ & morum regulis longè à ſæcularibus curis vivunt, juxta dicti Ordinis laudabiles conſtitutiones, per eos rigoroſiùs & ſtrictiùs obſervari cœptas inſtituiſſe, cum non exigua animi noſtri in Domino lætitia percipimus, omniumque & ſingularum Domorum hujuſmodi erectionem, necnon omnes & ſingulas antiquas dicti Ordinis conſtitutiones & ordinationes per eos, ut præfertur, obſervari cœptas, quarum etiam tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis haberi volumus (quatenùs non ſint revocatæ, nec decretis Concilii hujuſmodi aut aliis canonicis ſanctionibus contrarientur) auctoritate & tenore prædictis, etiam perpetuò approbamus & confirmamus.

Et Generali facultatem Reformatas Domos ubique erigendi tribuit.

§. 4. Ac Generali dicti Ordinis Magiſtro nunc & pro tempore exiſtenti, ut ubicumque locorum quaſcumque ejuſdem Ordinis Reformatas Domos & Eccleſias canonicè erigere & inſtituere, liberè & licitè valeat, ſimiliter perpetuò concedimus & indulgemus, ac etiam plenam, liberam & omnimodam licentiam, auctoritatem & poteſtatem tribuimus & impartimur.

Hanc tamen Congregationè, d. Generali Ordinis, aliiſque Prælatis totaliter ſupponit.

§. 5. Cæterùm, ne prætextu Reformationis hujuſmodi unitatem dicti Ordinis aliquo tempore perturbari contingat, omnia & ſingula, Domos, Eccleſias & alia regularia loca ſub eadem reformatione hucuſque erecta & inſtituta, ac de cætero in perpetuum erigenda & inſtituenda, eorumque omnium & ſingulorum Superiores, fratres, religioſos & alias perſonas quaſcumque nunc & pro tempore exiſtentes, perpetuis futuris temporibus, ſub ejuſdem Ordinis unitate remanere volumus, illaque & illos Generali Magiſtro, Vicariis, Provincialibus, Viſitatoribus, cæteriſque Superioribus dicti Ordinis, præſentibus & futuris in omnibus & per omnia perpetuò quoque ſupponimus & ſubjicimus, ita ut Generali Magiſtro, Vicariis, Provincialibus, Viſitatoribus, cæteriſque Superioribus prædictis æquè ac cæteri Ordinis prædicti fratres & religioſi ſubſint & pareant, nec ab eadem unitate & ſubjectione quovis prætextu, colore vel ingenio ſeu ullo unquam tempore ſejungere aut ſeparare vel eximere præſumant.

Has literas ſemper validas & ſecundum eas judicari mandat.

§. 6. Decernentes præſentes literas ſemper & perpetuò validas & efficaces eſſe & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ſicque per quoſcumque Judices, etiam Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios judicari & definiri debere, irritum quoque & inane, quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executores earum deputat.

§. 7. Necnon mandantes venerabilibus fratribus noſtris Toletan, Iſpalen. & Cæſarauguſtano Archiepiſcopis, quatenus ipſi vel duo aut unus eorum per ſe vel alium, ſeu alios, præſentes hujuſmodi ac in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte ipſorum Profeſſorum vel alicujus eorum fuerint requiſiti ſolenniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra omnia & ſingula præmiſſa inviolabiliter obſervari, ac ſingulos, quos ipſæ præſentes concernunt, illis pacificè gaudere, non permittentes eos deſuper per quoſcumque contrà præſentium hujuſmodi tenorem quomodolibet moleſtari. Nos enim eis & eorum cuilibet quos, quibus, quoties & quando opus fuerit, citandi & ſub cenſuris, aliiſque pœnis in forma conſueta inhibendi, necnon contradictores quoſcumque per ſimiles ſententias, cenſuras & pœnas appellatione poſtpoſita (ſervata tamen forma Concilii Tridentini) compeſcendi, brachiumque ſeculare, ſi opus fuerit, invocandi, plenam & liberam Apoſtolica auctoritate prædicta earundem tenore præſentium concedimus facultatem.

Clauſula contrariorum derogatoriæ.

§. 8. Non obſtantibus ejuſdem Bonifacii prædeceſſoris de una & Concilii generalis de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis extrà ſuam Civitatem vel Diœceſim vigore ipſarum præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis, illi ejuſque Superioribus & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis & inſolitis clauſulis, irritantibuſque & aliis decretis in genere vel ſpecie, etiam Motu proprio & conſiſtorialiter ac aliàs in contrarium quomodolibet conceſſis confirmatis & innovatis. Quibus omnibus etiamſi de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie latiſſimè & pleniſſimè ac ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam ac de verbo ad verbum de hujuſmodi mentionem.

Tranſumptorum fides.

§. 9. Et quia difficile foret præſentes literas ad ſingula loca ubi neceſſe fuerit deferri, volumus & Apoſtolica auctoritate prædicta decernimus, quòd earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manuque ac ſigillo pro tempore exiſtentis Magiſtri Generalis ipſius Ordinis, ſeu Vicarii ſubſcriptis & munitis, eadem fides tàm in judicio quàm extrà adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 10. Nulli ergò omninò hominum liceat, hanc paginam noſtrarum abſolutionis, approbationum, confirmationum, innovationis, conceſſionum, roboris, adjectionis, defectuum ſuppletionis, conceſſionis, indulti, impartitionis, voluntatis, ſuppoſitionis, ſubjectionis, decreti, mandati & derogationis prædi-

ctorum infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Dat. P. A. 2. die 23. Aug.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ 1606. 12. Cal. Septemb. Pont. noſtri Anno 2.

XXVI.

Revocatio facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum & Religioſorum quoquo modo conceſſarum, cognoſcendi cauſas ſuorum ſubditorum, ad officium S. Inquiſitionis hæreticæ pravitatis, quomodolibet pertinentes.

Concordat conſtit. 22. Alexandri IV. quæ eſt ſup. fol. 120. Ne commiſſæ, lib. 1. Tom. 1.

Edita A. D. 1606.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex ea interdum, quæ à prædeceſſoribus ſuis, temporum & rerum qualitate id tunc expoſcente, providè pro hæreſium extirpatione ſancita ſunt, novis emergentibus rationibus revocat & immutat, aliaque deſuper diſponit & ordinat, prout in Domino ſalubriter conſpicit expedire.

Pius IV. juſſit Inquiſitores procedere contra quoſcumque ſeculares dummodo ab eorum Superioribus non eſſent præventum, ut ſup. in ejus conſt. 51. Paſtoris, fol. 62. lib. 8. Tom. 2.

§. 1. Dum ſiquidem fœl. rec. Pius Papa Quartus Prædeceſſor noſter ſua perpetuò valitura Conſtitutione, ſtatuit, ordinavit & declaravit, quòd ex tunc deinceps in omnibus Chriſtiani Orbis partibus Inquiſitores hæreticæ pravitatis tàm generales, quàm in quibuſvis Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Terris & Locis pro tempore deputari particulares, contra omnes quorumcumque Ordinum etiam exemptorum, etiam Mendicantium profeſſores & Religioſos, ac etiam alios quoſcumque quovis modo privilegiatos & exemptos, de hæreſis crimine quomodolibet ſuſpectos aut culpabiles, dummodò ab eorumdem profeſſorum & Religioſorum Superioribus vel Prælatis in cauſis hujuſmodi præventi non fuiſſent, juxta facultates officii Inquiſitionis ipſius pravitatis inquirere & procedere, ac culpabiles & delinquentes repertos, ſecundùm canonicas ſanctiones caſtigare atque punire poſſent & valerent, ac alias prout in literis ipſius Pii Prædeceſſoris latiùs continetur.

Hic modo Pont. facultatem quibuſcumque Ordinum Prælatis cognoſcendi cauſas Regularium ad officium Inquiſitionis ſpectantes quoquo modo conceſſam revocat.

§. 2. Cùm autem rerum uſu compertum ſit, occaſione præventionum hujuſmodi nonnulla interdum impedimenta orta eſſe, quò minùs cauſæ hujuſmodi ea qua decet diligentia cognoſcantur, Nos de conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, contra hæreticam pravitatem generalium Inquiſitorum, illa de medio tollere volentes, Motu proprio & ex certa ſcientia noſtra ac matura deliberatione, hac noſtra etiam perpetuò valitura Conſtitutione omnia & quæcumque privilegia, indulta, facultates & conceſſiones Generalibus, Superioribus & Prælatis quorumcumque Ordinum, ſive Mendicantium, ſive Clericorum Regularium, cujuſvis Ordinis & inſtituti, etiam in dicta conſtitutione non expreſſorum, & quantumvis exemptorum, & quocumque nomine nuncupentur, per dictum Pium, ac quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, & Sedem Apoſtolicam conceſſa, approbata, & innovata, & quantumvis etiam longiſſimo tempore obſervata, cauſas ad dictum officium quovis modo ſpectantes, cognoſcendi, & terminandi, ſeu in illis quoquo modo ſe intromittendi, quorum omnium & ſingulorum tenores, etiamſi de illis ſpecialis & expreſſa mentio habenda eſſet, præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò caſſamus, revocamus, & abolemus, ipſiſque Generalibus, Superioribus, Prælatis, ut de cætero quovis quæſito colore, vel prætextu præventionis, vel conſuetudinis, & præſcriptionis immemorabilis, ſeu cognoſcendi, an delationes hujuſmodi calumnioſæ ſint, necne, in eiſdem cauſis, tàm motis quàm movendis, quoquo modo ſe intromittere, ſeu immiſcere, denunciationes recipere, teſtes examinare, proceſſus conficere, cauſas ipſas cognoſcere, definire, vel terminare minimè audeant, ſeu præſumant, ſimili auctoritate diſtrictiùs inhibemus.

§. 3. Volentes, & expreſsè mandantes, ut ipſi Religioſi poſſint & debeant omnes, etiam Ordinum hujuſmodi profeſſores de hæreſi ſuſpectos, Inquiſitoribus vel Ordinariis locorum vicinioribus liberè denunciare, abſque eo quòd Superiores prædicti perſonas denunciandas, & cauſas perquirere, vel quoquo modo id impedire, vel retardare audeant ſeu præſumant.

Regulares omnes Ordinariis & Inquiſitoribus liberè denunciari mandat.

§. 4. Inſuper omnes, & quaſcumque cauſas ad dictum officium quomodolibet ſpectantes & pertinentes, coram Generalibus, Superioribus & Prælatis hujuſmodi in quibuſcumque locis exiſtentibus, ac contra quoſcumque Religioſos, ut præfertur, exemptos, motas & pendentes, ad nos harum ſerie avocamus, eaſque omnes in ſtatu & terminis, in quibus de præſenti reperiuntur, ipſius pravitatis Inquiſitoribus vel Ordinariis locorum vicinioribus terminandas committimus.

Et cauſas coràm ipſis Prælatis pendentes Inquiſitoribus & Ordinariis committit.

§. 5. Præterea ipſis Generalibus, Superioribus, & Prælatis pari auctoritate præcipimus atque mandamus, ut omnes proceſſus & acta cauſarum hujuſmodi, Inquiſitoribus ſeu Ordinariis prædictis reſpectivè remittant, & conſignent; necnon profeſſores, fratres, & Religioſos ſupradictos, quos hæreſis labe infectos vel ſuſpectos, etiam in viſitatione eſſe noverint, abſque alia conſultatione cum propriis Superioribus facienda, eiſdem Inquiſitoribus vel Ordinariis locorum vicinioribus reſpectivè denuncient.

Prælatos ad tranſmittendum omnia acta, & omnes regulares de hæreſi ſuſpectos, iiſdem Ordin. & Inquiſitoribus monet.

§. 6. Quod ſi Generales, aliique prædicti præſentibus literis non paruerint, eos omnes privationis quarumcumque dignitatum, ſeu Prælaturarum, vel officiorum ſuorum Ordinum, ac vocis activæ & paſſivæ, perpetuæque inhabilitatis ad eaſdem, necnon contra fautores hæreticorum, & impeditores officii ſtatutas & inflictas pœnas, aliaſque cenſuras Eccleſiaſticas, etiam excommunicationis majoris latæ ſententiæ, à qua nonniſi à Nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore exiſtente, prætèrquàm in mortis articulo, abſolutionis beneficium valeant obtinere, eo ipſo incurriſſe.

Contravenientibus pœnas imponit.

§. 7. Necnon præſentes literas, licèt Generales, Superiores, & Prælati prædicti, aut quicumque alii quavis auctoritate, dignitate vel officio, ſeu honore fulgentes, in præmiſſis quomodolibet intereſſe habẽtes, vel habere prætendentes ad hoc vocati non fuerint, ſemper & perpetuò validas & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac ab omnibus inviolabiliter obſervari, ſicque per quoſcumque Judices & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus & declaramus.

Clauſulas hujus bullæ præſervativas apponit.

§. 8. Non obſtantibus prædicta, ac quibuſvis aliis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinum, & inſtitutorum quorumcumque juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis, etiã mare magnum, vel aliàs quomodolibet nuncupatis, eiſdem Ordinibus eorumque Generalibus, Superioribus, & Prælatis, ac perſonis, etiam per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros ac

Clauſulas derogatorias addit.

Sedem prædictam, & per Nos quovis modo conceſſis, confirmatis, & iteratis vicibus, approbatis & innovatis, quibus ac aliis omnibus, quæ præſentibus quomodolibet obſtare poſſent, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac individua & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, eorum tenores pro plenè & ſufficienter præſentibus expreſſis, & totaliter inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſſè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Formam & effectum publicationis præſcribit.

§. 9. Ut autem præſentes literæ ad omnium notitiam deducantur, nevè aliquis ignorantiam earum prætendere, aut contra eas ſe excuſare valeat, illas in valvis ſancti Joannis Lateranenſis, & Principis Apoſt. Baſilicarum de Urbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, ac acie Campi Floræ de more affigi & publicari, earumque exempla inibi affixa dimitti, ac poſt publicationem hujuſmodi omnes & ſingulos quos concernunt, & concernent in futurum, perinde arctent & afficiant, acſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Tranſumptis credi jubet.

§. 10. Quodque earum tranſumptis etiam impreſſis, Notarii publici manu ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Prælati, ſeu perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eamdem prorſus fidem in judicio & extra, ubique gentium & locorum adhiberi volumus & mandamus, quæ eiſdem originalibus literis adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ, & nihilominùs ut ad majorem notitiam ſingulorum, & quorumcumque Religioſorum prædictorum præſentes deveniant, etiam volumus, & in virtute ſanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus Generalibus, Superioribus, & Prælatis prædictis, ut in primis proximis futuris Capitulis, ſeu Congregationibus, Provincialibus vel Generalibus cujuſcumque Provinciæ, tàm in Italia quàm extra, præſentes noſtras literas legi, & publicari faciant & procurent.

Sanctio pœnalis.

§. 11. Nulli ergo &c.

Dat. P. A. 2. die 1. Sep.

Datum Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ 1606. Calend. Septembris, Pontificatus Noſtri, Anno ſecundo.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jeſu Chriſti 1606. Indict. 4. Pont. autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pauli Divina providentia Papæ Quinti. Anno ſecundo, die verò tertia menſis Octobris, ſupradictæ literæ Apoſtolicæ, affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranenſis Principis Apoſtolorum, de Urbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Johan. Baptiſtam Menochium, ejuſdem Sanctiſſimi D. N. Papæ, & Sanctiſſimæ Inquiſitionis Curſorem.

XXVI.

Quòd Fratres Congregationis Capuccinorum, Ordinis S. Franciſci in Regnis Hiſpaniarum, ſervata forma ſacrorum Canonum, & Concilii Tridentini, ceteris non obſtantibus, nova loca recipere poſſint.

Congregationem iſtam approbavit Clemens VII. in ſua conſt. 21. Religionis, ſuprà in Tomo 1. lib. 1. ubi alia de eadem Congregatione indicavi, & habes etiam hic infrà in conſtit. 54. Eccleſiæ.

Attende narrata ſup. ad Conſt. 9. hujus Pont. Sanctiſſimus, fol. 138.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1606.

Exordium.

AD uberes & ſuaves fructus, quos dilecti filii Congregationis Capuccinorum, Ordinis S. Frãciſci fratres, in Eccleſia militanti, cujus regimini divina diſponente clementia præſidemus, in dies afferunt, mentis noſtræ aciem convertentes, ac uberiores ex ipſa Congregatione fructus in dies proventuros eſſe ſperantes, ad ea meritò libenter intendimus, quæ ipſius Congregationis Capuccinorum augmento conducere poſſunt, quæ verò illi in hoc impedimentum aliquod afferre dignoſcuntur, è medio tollere procuramus, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Capuccini in Regnis Hiſpaniarum nova loca recipere poſſint.

§. 1. Idcircò ſupplicationib. pro parte Procuratoris generalis prædicti Ordinis, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de conſilio Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium Præpoſitorum, eiſdem Ordinis fratrum Capuccinorum Superioribus, ut ubique locorum in Regnis Hiſpaniarum, nova Monaſteria ſeu Domos, ſervata tamen forma in iis recipiendis Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini, accipere liberè & licitè valeant, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, licentiam & facultatem concedimus, & indulgemus.

Non obſtantibus bulla Clementis VIII. & aliis contrariis quibuſcumque.

§. 2. Non obſtantibus fœl. record. Clementis Papæ Octavi prædeceſſoris noſtri, quæ incipit. Quoniam ad inſtituta, ſub Dat. Romæ apud S. Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Julii 1603. Pontificatus ſui Anno 12. aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, & cujuſvis alterius Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſvis aliis Ordinibus, ac eorum Superioribus, & perſonis, ſub quibuſcumque verborum formis & tenoribus in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſsè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis hujus bullæ credatur.

§. 3. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 2. 5. Septemb.

Dat. Romæ apud S. Marcum, &c. die 5. Septembris 1606. Anno ſecundo.

XXVII.

Juriſdictio & facultates Auditoris Curiæ cauſarum Rev. Cameræ Apoſtolicæ.

Hoc officium antiquiſſimum & præſtantiſſimum eſt, vetuſtior bulla, quæ de ſpeciali hujus Tribunalis juriſdictione haberi potuit, eſt 7. Innocentii VIII. ſup. in Tomo 1. fol. 437. lib. 1. Ultra quam poſui aliam Pii IV. n. 33. Ad eximiæ, fol. 53. lib. 2. Tom. 2. ut quiſque ex illis & iſta dignoſcat, quàm auctæ ſint hujus Auditoris juriſdictiones. Scias etiam ad ejus juriſdictionem ſpectare omnes cauſas Confraternitatis Miſericordiæ de Urbe, ut in ejuſdem Innocentii VIII. conſt. 16. Inter ſup. fol. 447. lib. 1. in Tomo 1. & etiam Archiconfraternitatis S. Rocchi, ut in prædicti Pii IV. conſt. 16. Regimini, fol. 26. lib. 2. in Tomo 2.

Hujus autem Tribunalis reformationem primò edidit Pius IV. in conſt. 56. Inter multiplices, ſup. fol. 81. Tom. 2. lib. 2. Et deinde Pius V. in

conſt. 113.

conſt. 113. Inter illa. Tom. 2. eod. lib. Ac poſtremò Paulus V. infrà in hoc Tomo 3. in ejus conſt. 71. Univerſi §. 4.

Edita A. D. 1606.

PAULUS EPISCOPUS.

Servus ſervorum Dei. Dilecto filio Magiſtro Petro Paulo Creſcentio Presbytero Romano, utriuſque Juris Doctori, Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, Notario & familiari noſtro, ſalutem & Apoſt. benedictionem.

Exordium.

EXimiæ fidelitatis & prudentiæ, necnon onerofa ac grata devotionis & familiaritatis obſequia, quæ Nobis, & Apoſtolicæ Sedi jamdudum impendiſti, & de præſenti aſſiduis ſtudiis impendere non deſiſtis, generis quoque nobilitas, literarum ſcientia, & ingentes animi dotes, quibus clarere dignoſceris, jam exinde conceptam in nobis ſpem, & expectationem majorem accendunt, ac pollicentur haud dubiè quòd ea quæ tibi etiam de cætero duxerimus committenda, etiam quàm maxima arduaque negocia, eò majori prudentia ac diligentia exequeris, quò perſonam tuam in poſterum condignis honoribus, gratiis, & favoribus magis propriis à Nobis cognoveris decoratam.

Officium Auditoratus vacavit per promotionem Marcelli Lontes, ad Cardinalatum.

§. 1. Cùm itaque officium generalis Auditoratus, ſeu Audientiæ cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ, quòd nuper dilectus filius noſter Marcellus S.R.E. Cardinalis Lontes nuncupatus, tempore aſſumptionis de ejus perſona ad Cardinalatus honorem per nos nuper de fratrum noſtrorum conſilio, Apoſtolica auctoritate, factæ obtinebat, ex eo quòd illud per aſſumptionem prædictam harum ſerie vacare decernimus, per decretum hujuſmodi vacet ad præſens.

Et modo Petro Paulo Creſcentio, ob ejus virtutes hic indicatas confertur.

§. 2. Nos volentes te literarum Apoſtolicarum majoris Præſidentiæ Abbreviatorem, & in illarum expeditione dilecto filio noſtro Alexandro S. Laurentii in Damaſo Diacono Cardinali Montalto nuncupato, ejuſdem S. R. E. Vicecancellario aſſiſtentem, ac in utraque Signatura noſtra Referendarium, etiam continuum Commenſalem noſtrum, quem ad tanti Officii regimen, & miniſterium duximus aſſumendum, & in illius aſſecutione cæteris anteponendum, favore proſequi gratiæ ſpecialis, Teque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, necnon ſingulorum privilegiorum, indultorum, facultatum prædicto, & quibuſcumque aliis Officiis, Collegiis, Tribunalibus & locis piis Urbis, eorumque Judicibus, Rectoribus, & Protectoribus, ac aliis perſonis, quomodolibet & quandocumque etiam ſub quibuſcumque verborum expreſſionibus, & formis conceſſorum, ac ſcripturarum aliarumque literarum deſuper confectarum tenores, acſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis & inſertis habentes, de tuis probata fide, integritate, & diligentia plurimùm in Domino confiſi.

Cum omnibus juribus, emolumentis, & juriſdictionibus ſolitis & cum infraſcriptis videlicet.

§. 3. Motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera deliberatione, & ex certa ſcientia noſtris, Officium prædictum, ſive ut præmittitur, ſive aliàs, quovis, quem haberi volumus pro expreſſo, modo vacans cum Officio Correctoriæ, ſeu Correctoris Archivii dictæ Curiæ, & aliis illi annexis, ac omnibus & ſingulis illius honoribus, præeminentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, juriſdictionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, necnon (ſalva diſmembratione, & ſeparatione ſex millium ſcutatorum annuorum monetæ Romanæ decem juliis ejuſdem monetæ pro quolibet ſcutato hujuſmodi computatis, ex fructibus dicti Officii Auditoratus per fel. record. Sixtum Papam V. prædeceſſorem noſtrum factis, ſeu ſex millibus ſcutatis prædictæ Cameræ aliàs applicatis ſalvis remanentibus) cum juribus, regalibus, proventibus, obventionibus, & emolumentis conſuetis ac debitis, facultatibuſque & indultis, ac decretis, etiam in ordine, & modo procedendi in cauſis prælato Marcello Cardinali, & aliis, qui pro tempore fuerunt, cauſarum Curiæ hujuſmodi generalibus Auditoribus, ac per piæ mem. Julium II. Leonem X. Clementem VII. Paulum III. & Julium etiam III. ac prædictum Sixtum, & Gregorium XIV. alioſque Romanos Pontifices etiam prædeceſſores noſtros, ac Nos, & Sedem prædictam ſub quibuſcumque tenoribus, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, tàm in forma brevis quàm ſub plumbo expeditis literis, ac aliàs ex uſu, ſtylo, conſuetudineque quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & aſſignamus, Teque ad tui vitam, noſtrum, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis, ac dilecti filii noſtri Petri tit. S. Joannis & Pauli, presbyteri Cardinalis Aldobrandini nuncupati, moderni & pro tempore exiſtentis ipſius S.R.E. Camerarii, & cauſarum Curiæ Cameræ hujuſmodi generalem Auditorem, cum honoribus, oneribus, præeminentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, juriſdictionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, conceſſionibus, indultis, juribus, regalibus, emolumentis, facultatibus, & decretis prædictis, eiſdem auctoritate & tenore conſtituimus & deputamus, ac in locum dicti Marcelli Cardinalis quoad hujuſmodi Auditoratus Officium, ejuſque liberum exercitium, quoad vixeris, ſubſtituimus, & ſubrogamus.

In cauſis criminalibus abſque irregularitate ſe immiſcendi.

§. 4. Teque ad Auditoratus, & Correctoriæ officia hujuſmodi, & eorum liberum exercitium, ac omnia & ſingula prædicta ex nunc admittimus, & recipimus, & per Petrum Cardinalem modernum, ac pro tempore exiſtentem Camerarium prædictum, necnon dilectos filios dictæ Cameræ Præſidentes, Clericos, ceteroſque ad quos ſpectat & ſpectabit, tàm in Camera quàm extra eam recipi & admitti, atque tibi de juribus, regalibus, jocalibus, taxis, proventibus, obventibus, emolumentis, & aliis ſupradictis integrè reſponderi, & ſatisfieri mandamus, ac volumus, & etiam præcipimus. Tibique indulgemus, quòd ſi te in quibuſcumque cauſis criminalibus, etiam ubi pœna ſanguinis, & ultimi ſupplicii imponenda erit ſeu imponetur, aut de hujuſmodi cauſis tractandum fuerit, in poſterum aliquando contigerit immiſcere, nullam ob irregularitatis, vel inhabilitatis cujuſcumque, ſeu aliam cenſuram Eccleſiaſticam, aut infamiæ maculam, ſive notam, nec alia incurras impedimenta, dummodò ſententiam ſanguinis per te ipſum non feras, neque votum ſubſcribas.

Cauſas per Locumtenentes cognoſcendi.

§. 5. Ac etiam tibi, per te ſeu alium vel alios idoneum, vel idoneos Locumtenentem, ſeu Locatenentes, & Officiales, vel Vicegerentes tuos, quos, & quando pro tempore duxeris aſſumendos, aut deputandos, de omnibus & ſingulis cauſis, modis, & formis infraſcriptis cognoſcendi & decidendi, facultatem concedimus per præſentes.

In cauſis oblig. Cam. præterquam in litibus alibi introductis, & inter Cives Rom. juxta Bullam Pii IV. cit. in rubr. procedendi.

§. 6. Quod tu videlicet tàm in cauſis obligationum in forma Cameræ, quàm in forma juris Guarentigiæ, vel Ripæ, vel Ripettæ celebratarum, ac etiam in aliis obligationibus, in quibus etiam abſque obligatione in forma Cameræ debitores conſenſerint, in mandatum exequutivum unica citatione, vel etiam ſine citatione, & quarum obligationum, vel conſenſuum vigore in aliis Tribunalibus executivè, vel per relaxationem mandatorum proceditur quovis

modo,

modo, ſolus, præterquàm inter Cives Romanos. inter quos privilegium, ſeu conſtitutionem ultimo loco per recol. mem. Pium Papam IV. ſimiliter prædeceſſorem noſtrum in favorem Populi Romani, motu proprio factam ſervari volumus: Alii verò quicumque etiam Romanæ Curiæ Judices in ſimilibus cauſis, nullatenùs nullóque modo procedere poſſint; Ac de omnibus & ſingulis obligationibus in forma Cameræ ubivis locorum, & inter quaſcumque perſonas factis, vel faciendis, iis dumtaxat exceptis, quæ in dependentibus à litibus, & cauſis in eadem Camera, aut coram aliis Judicibus pro tempore introductis, factæ & receptæ fuerint, & tunc non per viam cenſurarum, ſed per viam mandati executivi.

Eaſque à quibuſcumque Judicibus præterquàm commiſſas per ſpeciale reſcriptum de oblig. Cam. mentionem faciens, & cauſas Capitolinas inter Cives Romanos vertentes reaſſumendi.

§ 7. Ita ut quaſcumque cauſas, quæ de cætero perpetuis futuris temporibus in eadem Curia ſuper ipſis obligationibus, aliiſque omnibus ſupradictis, in alio quàm Auditoratus hujuſmodi Tribunali, præterquàm in vim ſpecialis commiſſionis noſtræ de dictis obligationibus ſpecialem mentionem facientis motæ fuerint, in illarum ſtatu, gradu, & terminis in quibus reperientur, tua ordinaria auctoritate, exceptis dumtaxat cauſis Curiæ Capitolinæ contrà dictos Cives Romanos pro tempore juxtà formam dicti privilegii motis, reaſſumere, & etiam Judicibus quibus fuerint commiſſæ, ac coram quibus illæ pendebunt, ne in eis, aut de illis quoquo modo, aut quovis quæſito colore, directè vel indirectè, illiſque ac omnibus, & ſingulis quibuſcumque aliis Judicibus, eorumque Locumtenentibus, ac Auditoribus, tàm Eccleſiaſticis quàm ſecularibus, ne in executionibus, ac proceſſibus prædictarum obligationum, ac contractuum, de cætero contrà tenorem præſentium ad inſtantiam cujuſvis perſonæ, Collegii, Univerſitatis, Capitulorum, & quorumvis etiam privilegiatorum, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, indignationiſque noſtræ pœnis, ac partibus ipſis, & Notariis, Procuratoribus, Sollicitatoribus, Executoribus, ac Officialibus, ſub eiſdem cenſuris & pœnis, ac privationis officiorum ſuorum, & inhabilitatis ad illa, & alia in poſterùm obtinenda, necnon quingentorum ducatorum, Fiſco & eidem Cameræ applicandorum, refectioniſque expenſarum partibus arbitrio tuo, & nullitatis proceſſuum indè ſequentium, & ſequuturorum quovis modo, directè vel indirectè ſe intromittere præſumant, inhibere; & quicquid ſecus ſuper his contigerit attentari, irritum & inane exiſtat, & eſſe cenſeatur, prout ita decernimus.

Solus vigore oblig. Cam. cenſuras promulgandi.

§. 8. Quodque tu ſolus vigore dictarum obligationum cenſuras Eccleſiaſticas promulgare.

Cauſas omnes ſpirituales, & etiam omnium Curialium, Communitatum, Mercatorum, & penſionum cognoſcendi.

§. 9. Necnon omnes, & ſingulas ſpirituales, Eccleſiaſticas, ac profanas, & quorumvis etiam ejuſdem Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, eorumque, ac noſtrorum familiarium, & continuorum commenſalium, necnon quorumcumque Prælatorum in ipſa Curia degentium, ac etiam Imperatoris, Regum, Principum, ac Communitatum, & Univerſitatum, eorundemque Principum Oratorum, necnon dictæ Curiæ Officialium eandem Curiam ſequentium, ac Familiarium eorumdem, & ipſius Curiæ cauſarũ hujuſmodi Auditoris Notariorum, & eorum familiarium, Cambiorum quoque. & quorumvis mercatorum, ac penſionum annuarum ſuper fructibus, reditibus, & proventibus Eccleſiaſticis, ac eorum fructuum, etiam loco penſionum hujuſmodi reſervatorum & aſſignatorum, etiamſi eorum & earum ſolutio non ſit in prædicta Curia, ſed in partibus facienda, & quaſcumque alias etiam commiſſarias cauſas, tàm civiles quàm (abſque alicujus irregularitatis, ſeu inhabilitatis, aut infamiæ, vel cujuſvis alterius ſententiæ, cenſuræ, & pœnæ Eccleſiaſticæ incurſu) criminales, mixtas, conjunctim vel diviſim, in eadem Curia, quomodocumque vel qualitercumque motas, & movendas, ac inter quaſcumque partes, etiam per viam inquiſitionis, aut ex officio quomodolibet pendentes.

Cauſas appellationum à ſententiis Judicum Urbis, (Vicario, Gubernatore & Senatore, ac Judicibus Capitolii exceptis) necnon à quibuſcumque Judicibus extrà Curiam latarum cognoſcendi. Hoc tu intellige juxta reform. Pii V. cit. in rub.

§. 10. Et quæ per appellationem à gravaminibus illatis, & inferri comminatis, ſeu ſententiis definitivis, vel interloquutoriis, à quibuſvis Judicibus Ordinariis, & Arbitris, atque Arbitratoribus in Curia & Urbe prædictis (Vicario noſtro, ac Gubernatore, & Senatore ipſius Urbis, Judicibuſque Capitolinis dumtaxat exceptis) ac extrà eaſdem Curiam, & Urbem, à quibuſcumque Judicibus Ordinariis, vel delegatis, ſeu Arbitris, vel Arbitratoribus, ac etiam dictæ Sedis Legatis, & eorum Vicelegatis in terris eidem Romanæ Eccleſiæ mediatè vel immediatè ſubjectis, aut aliis eorum Gubernatoribus, vel Officialibus, & quibuſvis in feudum, ſeu Vicariatum, ſeu aliàs quomodolibet conceſſis, & pro tempore latis, & promulgatis, interpoſitam, ſeu aliàs eamdem Sedem per viam reclamationis judicialis, vel extrajudicialis aut nullitatis, vel recurſus, à quibuſcumque ſententiis quorumque Ordinariorum, etiam extra Statum Eccleſiaſticum hactenùs devolutæ ſunt, & in poſterùm devolventur.

In cauſis non excedentibus valorem 200 & in cauſis Mercatorum & Notariorum Tribunalis, uſque ad quamcumque ſummam ſummariè, & in omnibus aliorum cauſis prout in beneficialibus procedendi.

§. 11. Eas videlicet, in quibus non agetur ultrà ſummam ducentorum ducatorum auri de Camera, aut de re verum valorem prædictæ ſummæ non excedente, ſeu quæ inter, & contrà Mercatores dictæ Curiæ pro quibuſcumque negociis ad quamcumque ſummam aſcendant, & pro Notariis tuis, ac inter, & contrà ipſos, ac eorum familias pro tempore vertentur, ſummariè, ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu & figura judicii, ſola veritate inſpecta, & manu Regia, abſque obſervatione terminorum qui de ſtylo ſeu ordinatione Palatii Apoſtolici, aut aliàs obſervari conſueverunt, ſeu conſueverint, etiam privativè quoad alia Tribunalia, aliàs verò ſummam prædictam aut illius valorem excedentes, ac inter, & contrà alios quàm Mercatores vertentes, ſervatis terminis, & aliàs ſummariè, prout in beneficialibus, eiſdemque terminis quomodocumque malè, & nulliter, præpoſterè, & confusè tentis, pro minore partium diſpendio, etiam unico contextu, citatione, & audientia reiteratis, etiam per affixionem citationum pro tempore faciendarum, ad valvas ipſorum citandorum habitationis, quoad obligatos in forma Cameræ, ſeu Guarentigiæ, Ripæ, Ripettæ, ac aliis ſupradictis formis executivis, & quoad alios aliter obligatos, ubi non agetur de majore quàm de viginti ducatorum ſumma, audire, cognoſcere, decidere, & fine debito terminare.

Cauſas omnium delictorum, tam in Urbe quam extra contra curiales & exemptos cognoſcendi.

§. 12. Necnon de omnibus & ſingulis quibuſcumque & quantumcumque enormibus criminibus, delictis, & exceſſibus, tàm in Urbe, & Curia prædictis, quàm extra eas per quoſcumque tàm ejuſdem Curiæ atque Sedis Officiales, quàm dictam ſedem ſequentes, & alios etiam à juriſdictione Ordinariorum exemptos, ac dictæ Sedi immediatè ſubjectos cujuſcumque Eccleſiaſticæ, vel mundanæ dignitatis, etiam Epiſcopalis, Archiepiſcopalis, Primatialis, vel majoris, & per quoſcumque alios, cujuſcumq; ſtatus, gradus, ordinis vel conditionis fuerint, perpetratis vel perpetrandis, ad Procuratoris Fiſcalis denunciationem, & promotionem, quàm etiam partium accuſationem, vel etiam inſtigationem, ſeu ex mero officio, & quoad omnes privativè, per Notarios tuos, eorumque Subſtitutos, ac inter & contrà eos, ac alios in eorum officiis, & intùs ea ſolùm inquirere & ſuper illa, tàm per viam inquiſitionis quàm accuſationis, ſeu denunciationis, & inſtigationis hujuſmodi procedere, & culpabiles repertos, juxtà ſuorum exceſſuum exigentiam & qualitatem, quovis modo, abſque alicujus irregularitatis, aut alterius cenſuræ Eccleſiaſticæ hujuſmodi incurſu, punire.

Monitoria contra Epiſcopos ad perſonaliter comparendum prævia Papæ commiſſione decernendi.

§. 13. Ita tamen quòd monitoria contrà Epiſcopos, vel alios eorum Superiores prædictos ad comparendum perſonaliter, non niſi prævia commiſſione manu noſtra ſignata, decernas.

Literas Apoſtolicas ſolus vel dato alio executore, cumulativè exequendi.

§. 14. Et inſuper, quòd quaſcumque literas Apoſtolicas generales & particulares, tàm ſub plumbo, etiam per officium Audientiæ noſtrarum literarum contradictarū, ac per officium minoris gratiæ, quàm in forma Brevis expeditas, & quarum ſolam ſignaturā ſufficere conceſſum fuerit, ſupplicationes per Nos, & pro tempore exiſtentem Romanum Pontificem, aut in ejuſdem Pontificis, ſeu noſtra præſentia ſignatas, necnon literas pro tempore exiſtentium Camerarii, & Pœnitentiarii majoris, noſtrorum (dummodò in illis, & literis Apoſtolicis prædictis alii Executores deputati non fuerint) ſolus, in quibus verò deputati erunt, cumulativè cum illis, exequi, & ſuper illis proceſſus debitos in forma ſolita, etiā cum promulgatione cenſurarum in ſimilibus promulgari ſolitarū decernere.

Sententias quorumcumque Judicum in Curia & extrà latarum & proceſſuum, tam generalium quàm particularum, ſimili modo exequendi.

§. 15. Ac per te tuoſque Locumtenentes, ſeu Vicegerentes, & Officiales, aut deputatos, & quoſvis alios, tàm Eccleſiaſticos quàm ſæculares Judices, & tàm delegatos quàm ſubdelegatos, ac etiam cauſarum dicti Palatii Auditores vel alios, aut Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem, tàm in genere quàm in ſpecie, ac aliàs quomodolibet in eadem Curia, & extrà eam pro tempore latarum ſententiarum, necnon quorumcumque proceſſuum, generalium vel ſpecialium, tàm in die Cœnæ Domini quàm aliàs, cum cenſurarum, & pœnarum Eccleſiaſticarum fulminatione fieri ſolitarum executionem, quas etiam ſi delegatis aut ſubdelegatis prædictis, vel quibuſvis aliis etiam ſpecialiter per Nos, & Sedem prædictam commiſſæ fuerint, tibi cumulativè & non privativè commiſſa eſſe volumus, atque decernimus, ſervatis terminis in Tribunali Auditoris Cameræ hujuſmodi ſervari ſolitis, etiam ſingulis diebus & horis, prout in Ordinariis conſuetum eſt facere, illaſque & illos debitæ executioni, etiam ſi opus fuerit cum auxilii brachii ſæcularis invocatione demandare.

Communitates & omnes alios extra Curiam degentes pro contractibus initis in Curia, & Curiales aliosque in Curiam degentes pro quibuſcumque rebus citandi.

§. 16 Ac quaſcumque Communitates, Univerſitates, Collegia, Capitula, necnon etiam extrà dictam Curiam degentes perſonas, pro debitis per eas in eadem Curia contractis, aut ſalario, ſeu contractu in ipſa Curia inito, degentes verò in eadem Curia, ſeu Curiales Eccleſiaſticos ſæculares vel regulares, etiam ab ipſa Curia abſentes, cujuſcumque gradus, ſtatus, ordinis, & etiam Pontificalis dignitatis vel præeminentiæ exiſten. pro quibuſvis rebus, & pecuniarum ſummis ad quorumvis etiam abſentium, quorum intererit, pro tempore inſtantiam, quoties expedierit, etiam per edictum publicum, conſtito ſummariè. & extrajudicialiter de non tuto ad nos acceſſu, ad ſatisfaciendum de eorum debitis, & præſtandum ea ad quæ pro tempore tenebuntur, monere. & citare.

Compulſoriales, & remiſſionales decernendi

§. 17 Ac literas quaſcumque remiſſoriales, & compulſoriales, tàm generales quàm ſpeciales, ubi & quoties opus fuerit, arbitrio tuo decernere.

In vim Eug. & Leon. citatarum in rubr. Curiales tuendi.

§. 18. Necnon etiam in vim Eugenianæ in favorem Curialium emanatæ, ac Leoninæ conſtitutionum, & pro cujuſque illarum extenſione inhibere.

Monitoria &c. ad parte decernendi.

§. 19. Ac monitoria, citationes, & inhibitiones ad partes, etiam per ſimile edictum decernere, eos quoque arreſtare, & carcerare, ac ſi tibi videbitur, quaſcumque pœnas, & mulctas eodem arbitrio tuo dimittere, & relaxare, atque pro delictorum & exceſſuum, necnon criminū qualitate quibuſvis pro tempore delinquētibus per te, tuoſque Locumtenentes, Vicegerentes, & Officiales infligere, & imponere.

Inobedientes excommunicandi &c.

§. 20. Necnon quoslibet inobedientes excommunicare, & à divinis ſuſpendere, generaliter vel ſpecialiter interdicere, ac ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas per te, & Locumtenentes, ac alios tuos prædictos pro tempore latas etiam iteratis vicibus aggravare.

Excommunicati ab A. C. per alios nonniſi in articulo mortis abſolvuntur.

§. 21. Et quod à te, vel Locumtenentibus, & aliis prædictis pro tempore excommunicati, ſeu aliàs cenſurati, ab aliis quàm à te vel Locumtenentibus, & aliis tuis hujuſmodi etiam de partium conſenſu, præterquàm in mortis articulo conſtituti abſolvi non poſſint, ad evitandas colluſiones ſtatuere.

Excommunicatos autem ab aliis ipſe A. C. abſolvit &c.

§. 22. Et cùm tibi viſum fuerit expedire, Communitates, Univerſitates, Collegia, Capitula, & perſonas quaſcumque à quibuſvis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ac mulctis Eccleſiaſticis ſpiritualibus vel temporalibus, tàm per te & Locumtenentes ac alios tuos præfatos, quàm per alios inflictis, in diebus Paſchalibus & Natalitiis, cum reincidentia abſolvere, necnon ſententias, cenſuras, & pœnas, ac mulctas hujuſmodi, & quæcumque interdicta ſuſpendere, tollere, & eis relaxare.

Obligationes in forma Cameræ poſt mortem debitorum, contrà eorum bona exequitur. Intellige juxta Bullam Pii V. cit. in rub.

§. 23. Obligationes quoque in forma Cameræ, etiam per mortem debitoris, quoad illius bona tantùm, etiam per viam confeſſionis debiti per aliquem ex Procuratoribus in qualibet obligatione conſtituris more ſolito faciendas, & hæredibus legitimè citatis, ſeu aliàs arbitrio tuo exequi, & executioni demandari facere.

Omnibus facultatibus, Auditoribus prædeceſſoribus quoquomodo conceſſis, utitur.

§. 24. Et generaliter omnia & ſingula, quæ ad officium Auditoris cauſarum Curiæ hujuſmodi de jure, vel ex privilegio, aut uſu ſeu literis, & conſuetudine prædictis olim ſpectabant, & quæ illis qui pro tempore fuerunt cauſarum Curiæ hujuſmodi Auditores juxtà conceſſas eis facultates facere, & decernere, mandare, ſtatuere, ordinare, & exequi quomodolibet potuerunt, ſeu conſueverunt facere, dicere, mandare, ſtatuere & ordinare, decernere & exequi, liberè & licitè valeas, Proceſſus, & ſententias quas tu, & Locumtenentes, ac alii à te deputati prædicti pro tempore habueritis, & tuleritis, ac reliqua omnia, quæ in præmiſſis, & circà ea, aut quodlibet eorum feceritis, dixeritis, mandaveritis, ſtatueritis, & ordinaveritis, rata ac grata habituri, ac facturi, ea omnia auctore Domino, ab omnibus uſque ad ſatisfactionem condignam inviolabiliter obſervari.

Indulta omnia Auditoris innovantur, iteratoque conceduntur.

§. 25. Inſuper eiſdem auctoritate, & poteſtatis plenitudine, tàm literas Julii II. Leonis X. aliorumq; prædeceſſorū hujuſmodi, quàm omnia & ſingula, indulta, facultates, juriſdictiones & gratias officio Auditoratus, & Auditoribus prædictis quomodolibet conceſſa, ac cū omnibus & ſingulis in eiſdem contentis clauſulis, ſingulas deſuper confectas literas, quorum omniū, & ſingulorum, ac literarū prædeceſſorum hujuſmodi tenores, ac ſi de verbo ad verbū infererentur, pariter præſentibus haberi volumus pro expreſſis, auctoritate, & tenore prædictis approbamus, confirmamus & innovamus, ac illa perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur obtinere, & inviolabiliter obſervari debere decernimus, eaq; omnia & ſingula ad officiū Auditoratus, & pro tempore exiſtentem Auditorem hujuſmodi, perindè ac ſi in eis ſpecialiter, & expreſsè, ac individuo & pro eis, ſeu in illorū favorē ſtatuta & ordinata fuiſſent, harū ſerie extēdimus & ampliamus.

Dilationes per alios quoſcumque conceſſæ obligatis in forma Cameræ non proſunt.

§. 26. Quodque conſtitutiones quæ Odoardus, & pervenit incipiunt, & quævis alternativæ, ſeu moratoriæ, & dilationes etiam ſalinariæ, per quoſcumque etiam ejuſdem Romanæ Eccleſiæ Cardinales, Clericos Cameræ, & ipſius Cameræ Camerarium pro tempore decretæ quoad obligatos ut ſuprà, tàm reſpectu bonorum quam perſonarum nullatenus proſint.

Cauſæ diſcuſſionum ubilibet pendentium, & appellationum non facientes mentionem de oblig. Camerali executionem non retardant.

§. 27. Quinimò obligationes prædictæ debitæ executioni demandentur, & etiam poſt mortem debitoris quoad bona, etiam quacumque appellatione, & ſuperindè obtēta commiſſione de hujuſmodi obligatione expreſſam mentionem non faciēte, aut diſcuſſione hæreditatis ubilibet pendente, ſi per creditores data fuerit idonea cautio in forma depoſiti de reſtituendo id quod receperint prioribus, & potioribus creditoribus in evētū ſuccumbentiæ non obſtātibus.

Præcedentia A. C. in Capella Papæ & actibus publicis.

§. 28. Ac etiam, quòd tu Auditor in Capella noſtra, & aliis actibus, tàm publicis quàm privatis, primum locum poſt dictum Gubernatorem, & Oratores Principum, ſi Prælati fuerint, habeas, volumus, ſtatuimus, & ordinamus, tibique pariter indulgemus.

Contradictores in prædictis coercet

§. 29. Ac ſimiliter tibi, contradictores, & rebelles, tibiq; in præmiſſis non parentes, opportunis juris re-

mediis

mediis compeſcendi, & ad id, ſi opus fuerit, auxilium brachii ſæcularis invocandi, ceteraque in præmiſſis, & circà ea quomodolibet neceſſaria, & opportuna, tàm in dicta Urbe quàm ubique locorum faciendi, & exequendi juxta facultates aliàs tunc officium Auditoratus hujuſmodi attinentibus, attributas.

Carceratos vigore ſuorum mandatorum etiam extra Curiam relaxat juxta Pauli III. conſt. 44. ſup. fol. 776. lib. 5. & conſt. 61. Pii V. fol. 274. lib. 2. Tom. 2.

§. 30. Necnon pariter tibi, tuiſque in officio Auditoratus hujuſmodi ſucceſſoribus quoſcumque pauperes extrà Romanam Curiam pro debitis civilibus, & vigore tuorum, & pro tempore exiſtentis Auditoris Cameræ mandatorum carceratos, tuo & tuorum in officio Auditoratus ſucceſſorum hujuſmodi arbitrio, juxtà facultates deſuper Viſitatoribus carcerum Urbis prædictæ per conſtitutiones piæ mem. Pauli III. & Pii V. Romanorum Pontificum pariter prædeceſſorum noſtrorum, ad favorem pauperum carceratorum editas, relaxandi, & relaxari faciendi.

Miſerabiles perſonas in cauſarum diſcuſſione, cæteris præfert juxta Bullam Pii V. nu. 27. Accepimus fol. 219. lib. 2. Tom. 2.

§. 31. Necnon quoſcumque pauperes, & verè miſerabiles in cauſis tui Tribunalis, tàm motis quàm movendis, pro tempore comparentes, conſtito prius ſummariè & extrajudicialiter quantum tibi ſufficere videbitur, de eorum paupertate & miſeria ad ſatisfactionem crediti cujus creditores fuerint, uſque ad ſummam quinquaginta ſcutatorum incluſivè, pro quolibet creditore paupere, & miſerabili hujuſmodi, etiam ſi ceteris creditoribus priores, & potiores non extiterint, admittendi, ac eis de ipſo eorum credito ſatisfaciendi & ſatisfieri faciendi, & mandandi realiter, & cum effectu.

In Curia & extra citat, &c.

§. 32. Prætereà quoſcumque ubi & quando, ac quoties opus fuerit, etiam per edictum publicum, conſtito ſummariè & extrajudicialiter de non tuto acceſſu, ac etiam ſub Eccleſiaſticis cenſuris, & pecuniariis, aliiſque pœnis imponendis, moderandis & applicandis citandi, monendi, & inhibendi, ac in eventum non paritionis, ſententias, cenſuras & pœnas hujuſmodi declarandi, aggravandi, reaggravandi, excommunicandi, interdicendi, auxiliumque brachii ſæcularis, ſi opus fuerit, invocandi, perpetuum quoque ſilentium, omni & quacumque appellatione, & recurſu remotis, deſuper imponendi, ac alia omnia & ſingula in præmiſſis, & circà ea neceſſaria, ſeu quomodolibet opportuna faciendi, gerendi, & exercendi, juxtà conceſſionum aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum deſuper, ipſum Auditoratus officium obtinentibus, ut præmittitur, factarum, tenorem, plenam, & liberam, ejuſdem auctoritate, & tenore concedimus, & impartimur, facultatem, & poteſtatem, ac ita tibi mandamus, ſtatuimus, & ordinamus.

Cauſas cambiorum ſictorum in Urbe cognoſcit jux. Bullam 5. Pii IV. fol. 1. Tom. 2.

§. 33. Poſtremò, ut omnes & quaſcumque cauſas, tàm per te quàm Locumtenentes, & alios deputatos tuos prædictos ſuper omnibus, & ſingulis articulis, negotiis, & cauſis in conſtitutione, ſeu motu proprio per prædictum Pium prædeceſſorem, pro pecuniis ad cambium, & recambium uſurariis, & malo modo per mercatores dictæ Urbis accipiendis, factis, contentis, & dependentibus ab eis, prout pro ſingulorum caſuum circumſtantiis aliàs de jure tibi faciendum videbitur, non obſtante facultate ſub forma motus proprii per prædictum Pium prædeceſſorem in favorem dicti Gubernatoris conceſſa partibus juſtitiam miniſtrando, audiendas, in quibus non tanquàm ſpecialis Commiſſarius, ſed prout Auditor Cameræ hujuſmodi in ſimilibus cauſis, juxtà tenorem facultatum ſuarum, & ordinarium ejus Curiæ ſtylum, conſuevit, procedas, cum poteſtate citandi & inhibendi, ac quaſcumque inhibitiones per dictæ Urbis Gubernatorem decretas revocandi, & criminalitates contrà mercatores tollendi, aliaſque & alia, quæ in præmiſſis, & circa ea fuerint neceſſaria, quomodolibet opportuna faciendi, & aliàs in omnibus, & per omnia, juxtà conceſſionum per eoſdem Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros ſuo tempore Curiæ cauſarum ejuſdem Cameræ generalibus Auditoribus factarum tenorem per eaſdem præſentes tibi committimus, & mandamus.

Papa inhibet quibuſcumque Judicibus & perſonis, etiam ſi Car. fuerint, ne ſe in oblig. Cam. intromittant.

§. 34. Mandantes propterea, & diſtrictiùs inhibentes quibuſcumque Judicibus, & perſonis quocumque nomine nuncupatis, ac quovis privilegio munitis, etiamſi ejuſdem S.R.E. Cardin. fuerint ſub indignationis noſtræ pœna, & interdicti, necnon etiam excommunicationis ſententiis; quas, ſi ſecùs fecerint, eo ipſo incurrant (& à quibus præterquàm in mortis articulo conſtituti, aliàs quàm a Romano Pontifice abſolvi nõ poſſint) ne in obligationibus ſupradictis, illarumque executionibus, aut aliis præmiſſis contrà ipſarum præſentium tenorem quomodolibet ſe intromittere, aut te, vel Locumtenentes, ſeu alios deputatos tuos prædictos ſuper præmiſſis moleſtare præſumant.

Quòdque præſentes literæ non poſſint notari de ſubreptione &c. neque ſub aliquib. revocationib. comprehendi.

§. 35. Ac decernentes eaſdem præſentes literas tibi in omnibus & per omnia ſuffragari debere, illaſque & in eis contenta hujuſmodi nullo umquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ defectu notari, impugnari, invalidari, aut ad terminos juris reduci, ſeu in jus vel controverſiam revocari, aut adverſus eas quodcumque juris, aut facti, vel gratiæ remedium impetrari, minuſque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, & aliis cõtrariis diſpoſitionibus eas comprehendi poſſe, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum in quo antequàm illæ emanarent, erant ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de novo cõceſſas, etiam ſub quacumq; Data per te eligenda, validaſque & efficaces ſemper fore & eſſe, vimque validæ & efficacis contractus inter Nos, & Sedem, ac Cameram prædictas ex una & te ex altera parte ritè & rectè facti, initi, & ſtipulati, ac etiam hinc indè acceptari habere, & obtinere, ac inviolabiliter obſervari debere.

Decretum irritans cum clauſula ſublata apponit.

§. 36. Sicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios etiam S.R.E. Card., & Camerarium dictæ Cameræ, ac Præſidentes, & Clericos, necnon Palatii Apoſtolici Auditores hujuſmodi, ſublata eis & eorum cuilibet aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, in quavis cauſa & inſtantia, ac ubique locorum judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter cõtigerit attentari.

Derogationes ampliſſimas & in ſpecie regulis de jure quæſito non tollendo, & Bullæ Pii IV. de regiſtrandis ſubnectit quæ Bulla eſt num. 98. fol. 115. lib. 2. Tom. 2.

§. 37 Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtris, quatenùs opus ſit de non tollendo jure quæſito, necnon revocatoria facultatum ad inſtar non concedendarũ, aliiſque Cancellariæ Apoſtolicæ regulis etiam per Nos ac Prædeceſſores, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices, quoſcumque, quomodocumque & quandocumque editis & edendis, & etiam prædicti Pii IV. prædeceſſoris, quòd privilegia, conceſſiones, & indulta, Cameræ prædictæ præjudiciũ quomodolibet concernentia in Camera ipſa intrà certum tempus regiſtrari, intimari, inſinuari, & notificari debeãt, diſponente. Ità quòd tu ipſas præſentes literas in eadem Camera nullo umquam tempore præſentare, intimare, notificare, regiſtrari facere, ac inſinuare minimè tenearis, niſi ſi, & quando tibi videbitur, ac quibuſvis aliis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, etiam de rebus, & bonis Eccleſiæ, & Cameræ prædictarum non alienandis, ac in illorum alienatione, ſeu conceſſione, certas ſolemnitates & formas ſervari debere, diſponentibus ac Curiæ, & Palatii prædictorum ſtylo, necnon Urbis, & Cameræ hujuſmodi, ac quarumcumq; aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum, etiam juramẽto, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia, roboratis ſtatutis & cõſuetudinibus, reformationibus, etiam novis, & noviſſimis, & decretis, ac ordinationibus, privilegiis quoque, & indultis, ac literis Apoſtolicis, quibuſvis Communitatibus, Univerſitatibus, Baronibus, Domicellis, Feudatariis, & aliis quibuſcumque dictæ Sedi, mediatè vel immediate ſubjectis, & quibuſvis aliis

quacumque dignitate, etiam Epiſcopali, Archiepiſcopali, Patriarchali, & Cardinalatus honore fungentibus perſonis, ubivis locorum exiſtentibus, ac etiam Noſtris, & dictæ Sedis Nunciis, Legatis etiam de Latere, per Nos, & recolendæ mem. Clementem VIII. ac alios Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam pro quibuſcumque cauſis, etiam motu ſimili conceſſis, confirmatis, & approbatis, ac etiam iteratis vicibus innovatis, & in poſterùm concedendis, confirmandis, approbandis & innovandis. Quibus omnibus & ſingulis, ac omnibus aliis hic non expreſſis, quæ forſan præſentibus obeſſe poſſent, etiam ſi de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, ac individua mentio habenda, aut aliqua alia certa & exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat motu & ſcientia, ac de poteſtatis plenitudine paribus ſpecialiter, & expreſsè derogamus, ac plenè & ſufficienter derogatum eſſe, decernimus, & declaramus, necnon omnibus illis, quæ in præmiſſis, & quibuſcumque deſuper confectis literis conceſſa fuerunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Declarat non derogare Concilio Tridentino, neque reformationibus Pii IV. & V. cit. in rubr.

§. 38. Per præſentes autem non intendimus reformationibus da Auditoratus hujuſmodi, & aliis dictæ Curiæ officiis per Pium IV. & Pium V. prædeceſſores præfatos factis, necnon Concilii Tridentini decretis in aliquo derogare, vel aliàs præjudicare, ſed illas & illa ſalva eſſe, & in ſuo robore permanere, eaque omnia ac etiam alias quas hodiè per alias literas noſtras, ſtatuimus & ordinamus reformationes per te, & ſucceſſores tuos prædictos, atque alios ad quos id ſpectat, ſeu in futurum quomodolibet ſpectabit, omninò & inviolabiliter ſervari volumus, & mandamus.

Jubet A. C. jurare de fideliter exercendo officium.

§. 39. Et inſuper etiam volumus, quòd tu, antequàm officium Auditoratus cauſarum Curiæ Cameræ hujuſmodi exercere incipias, de illo fideliter exercendo in manibus prædicti Petri Cardinalis, & Camerarii, ſeu ab eo ad id deputati, aut ejus Locumtenentis, ſolitum præſtes juramentum.

Tranſumptiſque credi debere.

§. 40. Quodque præſentium literarum tranſumptis, & exemplis, etiam impreſſis, manualicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ Eccleſiaſticæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, & adhiberi fidemque facere illa debeant, quæ ipſis originalibus adhiberetur, & quam ipſæ facerent, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Et quomodo officium ipſe exercere debeat.

§. 41. Tu igitur præfatum Auditoratus cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ officium prompta devotione ſuſcipiens, ſic illud diligenti ſtudio, cura, & integritate exequere, ut tua opera ad Dei laudem, & gloriam, ac earumdem Eccleſiæ, & Curiæ, bonum publicum, privatorumq; commoditatem, & exemplum laudabile cedant, Teque apud Nos, & Sedem prædictam, ut ſperamus meritò peramplius recõmendent.

Sanctio pœnalis.

§. 42. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, conceſſionis, aſſignationis, conſtitutionis, deputationis, ſubſtitutionis, ſubrogationis, admiſſionis ſingulorum indultorum, ſtatutorum, ordinationum, facultatum, approbationis, confirmationis, innovationis, extenſionis, ampliationis, decretorum, præcepti, mandatorum, voluntatis, derogationis, & declarationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis DEI, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

D. P. An. 2. die 15. Septembris.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ 1606. XVII. Kal. Octobris, Pontif. noſtri Anno Secundo.

XXVIII.

Quòd Moniales Congregationis B. Mariæ Fulienſis Ordinis Ciſtercienſis, perfruantur gratiis, & exemptionibus à ſuperioritate aliorum Prælatorum dicti Ordinis, quibus Monachi dictæ Congregationis potiuntur.

Iſtam Congregationem omnium primus approbavit Sixtus V. in ſua Conſtitut. 32. Religioſos, in lib. 2. Ubi alia indicavi in Tomo 2.

Edita An. D. 1606.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QUæ regulares perſonas in aliquam controverſiam ex conceſſionibus Apoſtolicis vocare poſſunt, Noſtra nos decet auctoritate ſubmovere

Clemens VIII. exemit à Prælatis omnibus Ordinis Ciſtercienſis Monachos reformatæ Congregationis B. Mariæ Fulienſis eorumque bona & Monaſteria in Conſtitut. 12. Tom. 3.

§. 1. Dudùm ſiquidem fœl. record. Clemens Papa VIII. prædeceſſor noſter Congregationem Reformatam B. Mariæ Fulienſis Ordinis Ciſtercienſis, ejuſque Superiorem Generalem, Abbatemque & Monachos Monaſterii B. Mariæ Fulienſis hujuſmodi, in quo primum hujus Congregationis regularis obſervantia, & reformatio introducta fuerat, alioſq; univerſos eorum Abbates, Monachos, & Religioſos, eorumque Monaſteria, domos, grangias, loca & bona quæcumque tunc præſentia & futura, ab omni ſuperioritate, juriſdictione, gubernio, regimine, adminiſtratione, ſubjectione, obedientia, viſitatione, correctione, & emendatione Ciſtercii, Clarevallenſis & aliorum, tunc & pro tempore exiſtentium Generalium, ac Morimundenſis, & aliorum Abbatum, Prælatorum, & Superiorum ejuſdem Ordinis Ciſtercienſis, quacumque auctoritate fungentium & functorum, Apoſtolica auctoritate motu proprio in perpetuum exemit, ita ut nullam omninò juriſdictionem, facultatem, & auctoritatem in dictam Congregationem, Abbates, Monachos, Religioſos, Monaſteria & loca, atque bona illius habere, exercere, aut prætendere dicti Generales, & Prælati dicti Ordinis Ciſtercienſis aliquo tempore poſſent.

Sub Sedis Apoſtolicæ protectione ſuſcepit, ib.

§. 2. Ipſamque Congregationem Fulienſem, ejuſque Superiorem Generalem, necnon Abbates, Monachos, Religioſos, Monaſteria, domos, loca, res & bona prædicta, ſub immediatam ſuam, & Sedis Apoſtolicæ protectionem, regimen, ſubjectionem, gubernationem, & obedientiam recepit, prout in literis dicti prædeceſſoris in forma Brevis, die 4. Septembris 1592. confectis pleniùs continetur.

Declarationis poſtea facultates datas Abbati Ciſtercien. viſitandi varias Congregationes, & loca Ordinis, non præjudicare ſupradictæ exemptioni dictæ Congregationis Fulienſis.

§. 3. Cùmque poſtmodum idem Clemens prædeceſſor ex certis cauſis ad id animum ſuum moventibus, quàm Emundo à Cruce, tunc ac pro tempore exiſtenti Abbati Monaſterii Ciſtercii, & totius Ordinis Ciſtercii, hujuſmodi Præſuli quaſcumque Congregationes ubivis, tàm in Hiſpaniarum ac etiam Portugalliæ Regnis, quàm alibi ubilibet inſtitutas, & quæcumque illarum ejuſdem Ciſtercienſis Ordinis, tàm virorum quàm mulierum Monaſteria viſitandi, & reformandi facultatem conceſſiſſet, prout in aliis dicti Prædeceſſoris, etiam in ſimili forma Brevis ſub Datum die 15. Januarii 1603. expeditis literis, etiam plenius continetur, prædictus Clemens prædeceſſor conſiderans, quòd ex ſupradictarum literarum diverſitate facile dubitari poſſet de ſua intentione, & exindè inter Abbatem Monaſterii Ciſtercii, & dictæ Congregationis Fulienſis Generalem, alioſq; Superiores & Monachos, cõtroverſia, & perturbatio exoriri poſſet, volens propterea omnem ambiguitatẽ in ea parte tollere, ac Congregationem ipſam ab eadem Sede approbatam, & illi immediatè ſubjectam, privilegio Apoſtolicæ gratiæ extollere, ſingulari motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus per alias ſuas, etiã in forma Brevis confectas literas, mentem & intentionem ſuam non fuiſſe per dictas poſteriores ſuas literas, prioribus ſuis literis prædictis in aliquo derogare, neq; adverſus illas prædicto Abbati Monaſterii Ciſtercii juriſdictionem, ſuperioritatem, vel auctoritatem aliquam, aut viſitandi facultatem in Con-

grega-

gregationem Fulienſem prædictam, illiuſq; Generalem, & alios Superiores, Monachos, Monaſteria,& loca regularia, ac bona quæcumque tribuere, vel impartiri.Quinimò priores ſuas literas prædictas cõfirmans & innovans, ipſam Congregationem Fulienſem,ejuſque Generalem,&alios Superiores,Monachos, Monaſteria, loca, & bona prædicta in poſterioribus literis ſuis minimè comprehendi debere. ſed ab illis ſemper excepta eſſe,& cenſeri,nec ipſum Abbatem Generalem Ordinis Ciſtercienſis illarum vigore viſitationis munus, aut alium juriſdictionis, ſuperioritatis, vel auctoritatis actum in Congregatione Fulienſi,ejuſque Generali, ac aliis Superioribus Monachis, Monaſteriis, locis, & bonis prædictis quovis modo exercere poſſe,aut debere, declaravit,prout etiam in dictis literis plenius continetur.

Et modò hic Pontifex declarat, Moniales quoque comprehendi in dicta exemptione.

§.4. Cùm autem ſicut accepimus, lites & diſcordiæ inter prædictum Generalem, & alios Superiores dicti Ordinis Ciſtercienſis pro tempore exiſtentes, & Generalem hujuſmodi Congregationis Fulienſis, ſub prætextu quòd tàm in prioribus quàm in poſterioribus literi eidem Congregationi à prædicto Clemente prædeceſſore noſtro conceſſis, nulla de Monialibus dictæ Congregationis Fulienſis, quæ ſuſceperunt gerere,& continuò gerunt habitũ dictæ Congregationis, & regularibus illius inſtituris ſe confirmant,& hactenus ſemper fuerunt & ſunt ſub juriſdictione ipſius Congregationis, mentio facta fuit,oriri formidentur: Nos omnem in præmiſſis dubitandi materiam amputare,& pro majore præmiſſorum dilucidatione, ac litibus & diſcordiis obviare, & dictæ Congregationis quieti conſulere cupientes,necnon dictarum literarum tenores,perindè ac ſi de verbo ad verbum insererentur,præſentibus pro expreſſis habentes,Motu ſimili,& de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac ex certa noſtra ſcientia,harum ſerie declaramus, tàm in dicti Clementis quàm hujus Congregationis confirmatoriis noſtris literis ſub nomine totius Congregationis comprehendi,& comprehenſas eſſe,& cenſeri Abbatiſſas,Prioriſſas,& alias quaſcumq; Moniales, quæ gerunt, & in futurum gerent habitum dictæ Congregationis,ac omnibus,& ſingulis exemptionibus, privilegiis, indulgentiis, & aliis gratiis,tàm ſpiritualibus quàm temporalibus, eidem Congregationi per quoſcumque Romanos Pontifices etiam prædeceſſores noſtros, ac Nos, & ſucceſſores noſtros quomodolibet conceſſis,approbatis,& innovatis,ac in poſterùm concedendis,uti,frui,potiri,& gaudere,illaſque ſuppoſitas,& ſubjectas eſſe,in omnibus & per omnia,juriſdictioni Superiorum pro tempore exiſtentium dictæ Congregationis eodem planè modo,quo & omnes ejuſdem Congregationis Monachi,nec ipſum Abbatem Generalem dicti Ordinis Ciſtercienſis viſitationis munus,aut alium juriſdictionis,ſuperioritatis vel auctoritatis actum,in Abbatiſſas Prioriſſas & alias Moniales dictæ Congregationis, quovis modo exercere poſſe aut debere.

Eaſque iteratò ſupponit regimini Congregationis Fratr. B.M.Fulienſis,& ab aliis omnibus eximit.

§.5.Et nihilominùs potiori pro cautela ipſas Abbatiſſas, Prioriſſas, & alias quaſcumque dictæ Congregationis Fulienſis Moniales, eorumque Monaſteria,grangias,loca,res,& bona quæcumque ab omni ſuperioritate, juriſdictione, gubernio, regimine, adminiſtratione, ſubjectione, obedientia, viſitatione, correctione,& emendatione Ciſtercii, Clarevallenſis,& aliorum,nunc,& pro tempore exiſtentium Generalium, ac Morimundenſis, & aliorum Abbatum, Prælatorum,& Superiorum ejuſdem Ordinis Ciſtercienſis,quacumque auctoritate fungentium, & functurorum, & quantumvis ampliſſimis privilegiis, & facultatibus utentium & uſurorum, Apoſtolica auctoritate & earumdem tenore præſentium,perpetuò eximimus & liberamus, ita ut nullam omninò juriſdictionem,facultatem, & auctoritatem in dictas Abbatiſſas,Prioriſſas,& Moniales,eorumque bona quæcumque,tàm præſentia quàm futura,habere,exercere, aut prætendere poſſint Generales, & alii Abbates, & Prælati dicti Ordinis Ciſtercienſis. Et denique illæ etiam exemptæ ſint, quemadmodum Congregatio ipſa, ejuſque Generales, Abbates,& Monachi,per ipſius Clementis prædeceſſoris,& noſtras literas prædictas exempti fuerunt.Sicque per quoſcumque Judices & Commiſſarios,quavis auctoritate fungentes,etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E.Card., ſublata eis & eorum cuilibet,quavis aliter judicandi & interpretandi facultate,& auctoritate,ubique judicari ac definiri debere, necnon irritum & inane decernimus, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Quæcumque contraria removet.

§.6. Non obſtantibus quibuſcumque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac omnibus illis,quæ dictus Clemens prædeceſſor, & Nos in ſingulis literis prædictis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi jubet.

§.7. Et quia difficile foret, præſentes literas originaliter ad omnia, & ſingula loca,in quibus opus eſſet,deferri,Volumus & prædicta auctoritate Apoſtolica decernimus, quòd earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, aut manu Superioris Generalis, & ſigillo ejuſdem Congregationis munitis,eadem prorſus fides adhibeatur quæ originalibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. Romæ apud S. Marcum, die 10. Octob. 1606. Anno 2.

D.P. An.2. die 10. Oct.

XXX.

Quòd in promotione perſonarum Militiæ,& Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani ad magnam Crucem habeatur ratio meritorum magis quàm antianitatis promovendorum juxtà dictæ Religionis ſtatutum de Electionibus, ſi eſt in uſu.

De hac regulari militia multa adnotavi ſuprà ad Anaſtaſii IV. Conſt.2. Chriſtianæ.fol.39.lib.1.Tom.1.

Edita A.D. 1606.

PAULUS PAPA V.

Dilectis filiis, Magiſtro, & Conſilio Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani.

Statuto 5. de Electionibus inter alia cavetur,quòd in promotione ad magnam Crucem habeatur ratio meritorum magis quàm antianitatis reſpectu temporis.

§.1. ACcepimus inter alia laudabilia ſtatuta iſtius Hoſpitalis S. Joan. Hieroſolymitani Apoſtolica auctoritate confirmata,ſtatuto quinto de electione providè ordinatum fuiſſe,ut in promotione ad magnam Crucem, ratio habeatur meritorum & ſufficientiæ promovendorum, potiùs quàm antianitatis, quo fit, ut fratres ejuſdem Hoſpitalis, alioquin ſi jure antianitatis tantum ad aſſequenda beneficia, ac dignitatis ejuſdem Hoſpitalis aditum haberent, onera Religionis minùs promptè ſubeuntes, virtute, ac meritis certatim anteire non contendunt.

Quod Papa præcipit obſervari,ſi eſt in uſu.

§.2. Proinde nos hoc ſtatutum in viridi obſervantia retinendum eſſe cenſentes, motu proprio, & ex certa ſcientia,ac matura deliberatione noſtra, Vobis per præſentes præcipimus,& mandamus,& ſtatutum prædictum quintum de Electionibus cujus tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, ſi eſt in uſu, inviolatè obſervari, auctoritate etiam Apoſtolica,mandetis,& faciatis,ita ut occurrente quandocumque aliqua vacatione, atque mutatione dignitatum magnæ Crucis, juxta ipſius ſtatuti diſpoſitionem,magis de ipſo Hoſpitali benemeriti,cæteris licèt antianis reſpectu temporis, minùs tamen benemeritis præferantur, omni exceptione & affectione ceſſante, irritumque decernatis & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoque quavis auctoritate,ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis non obſtantibus.

§.3.Non obſtantibus quibuſvis aliis ejuſdem Hoſpitalis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alis,roboratis ſtatutis,conſuetudinibus,ſtabilimentis,uſibus,& naturis,ac etiam conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis,ac privilegiis,& indultis,ac literis Apoſtolicis,cæteriſque in contrarium diſponentibus quibuſcumque.

Dat.P.A.2. 10.Decemb.

Datum Romæ apud S.Petrum, die 4. Dec. 1606. Anno 2.

XXXI.

De auctoritate Miniſtri Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia, & Commiſſarii generalis Ordinis Fratrum Reformatorum, ſuper Fratribus Minoribus Reformatis, ſeu de ſtrictiori Obſervantia.

Hos Fratres Reformatos approbavit Clemens VII. Ut ſup. in Tom. 2. in ejus Conſt. 35. In ſuprema fol. 689. lib. 1. Ubi alia de eis, & toto Ordine S. Franciſci adnotavi.

Edita A.D. 1607.

PAULUS PAPA V.

Dilecto filio Archangelo à Meſſana, Miniſtro Generali totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia.

Exordium.

Poſtulat Apoſtolici muneris ratio, quòd nullis Noſtris exigentibus meritis divina dignatio gerere nos voluit in terris, ut inter cæteras agri Dominici excolendi curas, minimè negligatur reſtitutio diſciplinæ Ordinis regularis, qui merito, ut flos quidam, & pretioſus lapis inter Eccleſiæ ornamenta S. Patrum præconio celebrantur ut quæ humanæ fragilitatis vitio tempore collabuntur, paſtorali vigilantia divina aſpirante gratia corrigantur.

Miniſtri generalis auctoritas ſuper omnibus Fratribus etiam Reformatis.

§. 1. Ut igitur B. Franciſci Fratres Minores de Obſervantia nuncupati, quod nomen præ ſe ferunt, in dies magis re ipſa præſtent, motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtra, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus, ut tu, & tui pro tempore ſucceſſores Miniſtri generales, ſuper omnibus reformationibus, & Fratribus Reformatis eamdem ordinariam poteſtatem, quam ſuper aliis ejuſdem Ordinis Fratribus habes, & exerces, ſimiliter habere, & exercere liberè poſſis.

Miniſtrorum Provincialium, auctoritas ſuper Cuſtodibus & Reformatis.

§. 2. Quòdque Miniſtri Provinciales, qui Reformati erunt, ordinariam ſuper Cuſtodibus, & Reformatis ſimiliter habeant, & exerceant poteſtatem.

Miniſtri de Familia illis præcedant.

§. 3. Qui verò ex dictis Miniſtris de Familia erunt, eiſdem Cuſtodibus, & Reformatis præcedant, & pro eorum Superioribus cenſeantur, & recognoſcantur.

Cuſtodis & ejus vocalium facultas in Capitulo Provinciali.

§. 4. Cuſtos autem, & ejus vocales ad Provinciale Capitulum accedant, & in eo in electione Miniſtrorum, & Definitorum, vocem activam, & paſſivam habeant, ipſeque Cuſtos à vocalibus ſuæ cuſtodiæ in prædicto Capitulo eligatur, qui unà cum Diſeretis Guardianos conſtituet, & familias in ſua cuſtodia diſponet, & ulteriùs, ut ipſe Cuſtos, quoties ſibi neceſſarium videbitur, ſuam cuſtodiam viſitare, mutare, corrigere, & punire poſſit.

Appellatio ad Miniſtros Generales datur.

§. 5. In cauſa verò appellationis, ad te & pro tempore exiſtentem Miniſtrum generalem appellandum erit.

Tranſitus de Reformatione ad Familiam, & è contrà quando permittitur.

§. 6. Rurſus quotieſcumque aliquis ex Fratribus Reformatis ob infirmitatem, vel aliam legitimam cauſam à reformatione exire, & ad Familiam tranſire voluerit, in Capitulo, aut Congregatione Provinciali de conſenſu Cuſtodis, & majoris partis vocalium Cuſtodiæ illi concedatur, & eorumdem conſenſu, necnon Miniſtri Provinciæ Fratres de Familia ad reformationem poterunt migrare.

Novitiorum electio intrandi Familiam vel Reformationem libera eſt.

§. 7. Novitiis quoque, qui in Capitulo, aut Congregatione recipiuntur, utrum ad Reformationem, vel ad Familiam ad Novitiatum agendum ſe conferre velint, eligere liberum erit, ſervata tamen fœl. rec. Sixti Papæ V. prædeceſſoris noſtri conſtitutione.

Ad Conventum recipiendum pro Familia, diſpoſitio eſt Protectoris.

§. 8. Præterea circà Conventus de Familia acceptandos, quicquid à dilecto filio noſtro Pompejo tituli S. Balbinæ Presbytero Cardin. Arrigonio nuncupato, & à te, ac pro tempore exiſtenti illius Ordinis Protectore ac Generali Miniſtro ordinatum fuerit, obſervetur.

Juſſio prædicta obſervandi.

§. 9. Quocirca in virtute ſanctæ obedientiæ, omnibus, & ſingulis dicti Ordinis, & Reformationis prædictæ Superioribus, & Religioſis præcipimus, & mandamus, ut præmiſſa, omnia & ſingula inviolabiliter obſervent, tibique in illis promptè pareant, obediant, & aſſiſtant, alioquin ſententiam, ſive pœnam quam ritè tuleris, ſeu ſtatueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino uſque ad ſatisfactionē condignam inviolabiliter obſervari.

Derogatio contrariorum.

§. 10. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon ejuſdem Ordinis, ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alis roboratis privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini, illiuſque Superioribus, & perſonis, ac quibuſvis aliis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorū tenores præſentibus pro expreſſis & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris harū ſerie ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D.P. An 2. die 4. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 4. Februarii, 1606. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

Sequitur extenſio auctoritatis Miniſtri Generalis, ad Commiſſarium Generalem, de qua in rubr.

Edita An. D. 1615.

PAULUS PAPA V.

Dilecto filio Evangeliſtæ de Gabiano Commiſſario Generali Ordinis Fratrum Minorum Reformatorum S. Franciſci de Obſervantia, Dilecte fili, Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Extenſio dictæ auctoritatis Miniſtri generalis, donec erit abſens ad Commiſſarium generalem Ordinis Reformatorum, ejus officio durante.

§. 1. Cupientes regimini, & gubernio Fratrum Reformatorum S. Franciſci de Obſervantia opportunè proſpicere ac de tua pietate, prudentia, Religionis zelo, ac in gubernando experientia plurimùm in Domino confiſi, Tibi, durante officio Commiſſarii Generalis ejuſdem Ordinis, & abſentia Miniſtri, ſeu Vicarii Generalis dicti tui Ordinis & vice ac loco ipſius, Univerſos dicti Ordinis Fratres Reformatos cum eadem auctoritate, ſuperioritate, juriſdictione, & facultatibus, Miniſtro ſeu Vicario Generali totius Ordinis S. Franciſci de Obſervantia competentibus, & competituris, in ſpiritualibus, & temporalibus, regendi, & gubernandi, plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem, tribuimus, & impartimur.

Obedientia ab omnibus Reformatis ei præſtanda.

§. 2. Mandantes propterea dilectis filiis Cuſtodibus, & aliis Superioribus, & Fratribus Univerſis Reformatis prædictis, ut tibi debitum honorem, & reverentiam exhibentes, tua ſalubria monita & mandata ſuſcipiant, humiliter, & efficaciter adimplere procurent, alioquin ſententiam, ſive pœnam, quam ritè tuleris, ſeu ſtatueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus (auctore Domino) uſque ad ſatisfactionem condignam inviolabiliter obſervari.

Reſtrictio auctoritatis ejuſdem Commiſſarii.

§. 3. Cæterùm volumus, ut quæ per fœl. record. Clementem Papam prædeceſſorem noſtrum, per ejus ſub plumbo in favorem eorumdem Fratrum Reformatorum ſeu aliàs expeditas literas diſpoſita fuerunt, immutare, aut aliquo modo alterare, non poſſis, ſed illa obſervari facere tenearis.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, Ordini prædicto ac Miniſtro generali, & aliis Superioribus, necnon Fratribus, tàm Reformatis quàm de Familia, & aliis quibuslibet perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum

quibuſ-

quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in genere vel in ſpecie, ac aliàs iu contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum renores pro plenè & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat, ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſq; contrariis quibuſcunq;.

D. P. A. 2. die 8. Julii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 8. Julii, 1615. Pontificatûs noſtri Anno undecimo.

XXXII.

Quòd Rectores Eccleſiarum Parochialium Indiarum Occidentalium, ab iis, qui iu Eccleſiis, & domibus Ordinis Fratrum Eremitarum St. Auguſtini ſepeliuntur, majorem non exigant eleemoſynam, quàm à Concilio Tridentino præſcriptam, & à Pio Quarto explicatam.

Ampliorem Sanctionem edidit hic idem Pontifex, pro Fratribus, & Monialibus Ordinis St. Franciſci de Obſervantia, infrà in Conſt. 47. Expoſitum.

Edita A. D. 1607.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Rectores Eccleſiarum Parochialium Indiarum Occidentalium majorem exigunt eleemoſynam ab his, qui in Eccleſiis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini ſepeliri volunt, quam ſi in propriis Eccleſiis ſepelirentur.

§. 1. EXpoſitũ nobis nuper fuit, pro parte dilectorũ filiorũ Franciſci Pereira, Aſſiſtentis Generalis totius Ordinis Fratrum Eremitarum St. Auguſtini, necnon Provincialis Provinciæ Mexicanæ ejuſdem Ordinis novæ Hiſpaniæ in Indiis, quòd Rectores Parochialium Eccleſiarum Indiarum Occidentalium, ne ita commodè Chriſti fidelibus, qui in Domino moriuntur, in Eccleſiis Ordinis hujuſmodi, ac in propriis eorum Parochialibus ſepeliri valeant, de conſilio forſan ſuorum Superiorum, abuſum introduxerunt, ut ſcilicet exigant majorem eleemoſynam ab iis, qui in Eccleſiis dicti Ordinis ſepeliuntur, quàm ſi in propriis Eccleſiis ſepelirentur, ita ut Fideles, qui in Eccleſiis Ordinis hujuſmodi ſepeliri deſiderant, parem ad minus Parochialibus Eccleſiis eleemoſynam relinquere debeant, ratione eorum ſepulturæ, quam Eccleſiis Ordinis hujuſmodi relinquent.

Prætendunt inſuper, eleemoſynam Miſſarum, quas pro anima ſua à dictis Fratribus dicendas relinquunt, teſtatores cum ipſis eſſe dividendam. Hujuſmodi abuſum a Papa removeri Ordinis Prælati ſupplicant.

§. 2. Et quod pejus eſt, ſi quis pro animæ ſuæ refrigerio, nonnullas Miſſas à Fratribus Ordinis hujuſmodi dicendas reliquerit, prætendunt Parochi eleemoſynam ratione Miſſarum hujuſmodi relictam, inter ipſos & Fratres prædictos eſſe dividendam, quo fit, ut non parum in deligendis ſepulturis in Eccleſiis dicti Ordinis graventur, ſæculares, cùm duplum pro ſepultura ſolvére cogantur.

§. 3. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, plerique Chriſti fideles in dictarum domorum Eccleſiis, ob difficultatem tàm magnas expenſas perſolvendi, ſepeliri ſe facere non poſſint, quò fit, ut Eccleſiæ hujuſmodi mortuorũ ſepulturis, & conſequenter eleemoſynis in dies fieri conſuetis, propemodùm priventur, idcircò pro parte eorundem Franciſci Aſſiſtentis Generalis & Provincialis, nobis humiliter ſupplicatum fuit, ut in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui propterea Rectoribus dictarum Parochialium majorem eleemoſynam petere, quàm præſcriptum à Conc. Trid. ſeſſ. 25. cap. 13. & à Pio V. explicatam in ſua conſt. 41. numer. 13. ſup. fol. 244. Tom. 2. lib. 2.

§. 4. Nos igitur hujuſmodi abuſus omninò tollere, ac dicti Ordinis commoditatibus, & propagationi, quantum cum Domino poſſumus, proſpicere cupientes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, ſuper conſultationibus, & negotiis Epiſcoporum, & Regularium deputatorum, omnibus & ſingulis Parochialium Eccleſiarum univerſarum Indiarum Occidentalium, & Orientalium Rectoribus, nunc & pro tempore exiſtentibus, harum ſerie interdicimus, & prohibemus, ne ſub excommunicationis majoris latæ ſententiæ pœna, à qua non niſi à nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquàm in mortis articulo abſolvi poterunt, ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus, majorem eleemoſynam ab iis, qui in dictorum domorum Eremitarum S. Auguſtini Eccleſiis ſepelientur, ea, quam illis præſcribit Concilium Tridentinum ſeſſ. 25. cap. 13. juxtà explicationem à fœl. rec. Pio Papa V. Prædeceſſore noſtro emanatam, ſub Dato Romæ apud St. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1567. 17. Kalend. Junii, Pontificatus ſui anno ſecundo, quovis prætextu aut occaſione, etiam de conſilio, conſenſu, & mandato ſuorum Ordinariorum exigere valeant ſeu præſumant.

Executores hujus Conſtitutionis deputat.

§. 5. Quocircà dilectis filiis cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori ac Indiarum Occidentalium & Orientalium Societatis JESU Provincialibus pro tempore exiſtentibus, per præſentes cõmittimus, & mandamus, quatenùs ipſi, vel duo, aut unus eorum, per ſe, vel alium, ſeu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Aſſiſtentis generalis, & Procuratoris prædictorum, nunc & pro tempore exiſtentium, aut alicujus eorum fuerint, requiſiti, præſentes literas, & in eis contenta quæcunque ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos, omnium & ſingulorum effectu pacificè frui, & gaudere; Non permittentes eos deſuperà quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari; Contradictores quoſcunq; ac præmiſſis non parentes, eiſq; auxilium, conſilium, vel favorem, publicè vel occultè, directè vel indirectè quomodolibet præſtantes, per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contrariiſque derogat.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Eccleſiarum, domorum, & Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſt. vel quavis alia firmitate, roboratis ſtatutis, conſuetudinibus quoque, indultis & literis Apoſtolicis, eiſdem Eccleſiis, Domibus, & Ordini, earumq; Rectoribus, Superioribus, & Fratribus, ac quibuſvis aliis perſonis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis, ac literis Greg. XIII. etiam Prædeceſſoris noſtri, ſub Dato Romæ apud St. Petrum, anno 1572. Pontificatus ſui anno primo. Quibus omnibus & ſingulis eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Tranſumptis quoque credi jubet.

§. 7. Volumus autem ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 2. die 16. Febr.

Datum Romæ apud St. Petrum die 16. Februarii 1607. Anno Secundo.

XXXIII.

Ordinationes, & Statuta ſuper bono regimine Congregationis Caſſinenſis Monachorum Ordinis Sancti Benedicti.

Quæ ad hanc pertinent Congregationem, plenè dixi in Conſtitut. 1. Julii II. Super Cathedram, ſuprà lib. 1. ibi videas in Tomo 1. fol. 464.

Edita A. D. 1607. & 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CUm, ſicut accepimus, in Ordine St. Benedicti Congregationis Caſſinenſis, aliàs St. Juſtinæ Paduanæ, qui primo ab eodem St. Benedicto inſtitutus, & deindè à tot, tantiſq; Patribus, ſanctitate & diſciplinæ regularis exemplo per diverſas totius Orbis Chriſtiani Regiones propagatus, virtute Altiſſimi

ad laudem ſui nominis, jam multis nb hinc ſæculis floruit, nonnulli abuſus exorti fuerint, quibus, niſi noſtræPaſtoralis ſollicitudinis providentia celeriter occurratur, dubitandum ſit, ne hujuſmodi morbo invaleſcente, Regularis diſciplinæ obſervantia paulatim collabatur.

Conſtitutio ſeptem Provinciarum in Italia.

§. 1. Nos igitur attendentes, quòd, obi gubernaculum diſciplinæ contemnitur, reſtat, ut Religio naufragetur, ;• o noſtroPaſtoralis officii debito præmiſta conniventibus oculis pertranſire nequivimus, quapropter re priùs maturè diſcuſſa, & examinata, adhibitis viris, gravitate, prudentia, & oſu rerum præſtantibus, quibus negotium demandavimus, de eorum conſilio hujuſmodi abuſibus, quantum eum Domino poſſumus, occurrendum decrevimus. Motu igitur proprio, non ad alicujus nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Congregationis prædictæ, Ordinis St. Benedicti in univerſa Italia, Inſuliſque ais adjacentibus, ſeptem Provincias, nempè Romanam, Hetruriæ, Neapolis, Siciliæ, necnon Venetiarum, Lombardiæ, ac Liguriæ, per præſentes perpetuò valituras, conſtituimus, & deputamus, illiſque ſic conſtitutis & deputatis.

Romanæ.

§. 2. Romanæ videlicèt St. Pauli propè, & extrà muros Almæ Urbis noſtræ, necnon St. Scholaſticæ Sublaci, ac St. Mariæ Farfenſis, & St. Petri Peruſini, necnon ejuſdem St. Mariæ, etiam propè. & extrà moros Cæſenatenſis, ac St. Vitalis Ravennatenſis, & St. Proculi Bononienſis, necnon ejuſdem Benedicti Ferrarienſis.

Hetruriæ.

§. 3. Hetroriæ St. Eugenii Senenſis, necnon SS. Floræ, & Lucillæ Aretinenſis, necnon S. Maria Florentinenſis, & S. Honorati Lerini, ac S. Mariæ Cromenſia, Raguſinenſis Diœceſis, & St. Petri Mutinenſis, ac St. Petri Regienſis.

Neapolitanæ.

§. 4. Necnon Neapolitanæ ipſius St. Benedict Caſtro Villarum, St. Michaelis Montis Caveoſi, St Mariæ Andrienſis, Sanctiſſimæ Trinitatis Cavenſis, necnon St. Severini Neopolitanenſis, ac St. Angel Caëtanenſis, St. Lautentii Averſnnenſis, & ejuſdem St, Benedicti Montis Caſſinl.

Siculæ.

§. 5. Siculæ St. Placidi Meſſanenſis, necnon St. Nicolai Cathanienſis, & St. Mariæ Fondroni, necnon St. Flaviæ, ac St. Mariæ Montis Regalis, & St. Martini Panormitanenſis, necnon ejuſdem Mariæ de Gangio, & St. Philippi de Argirione.

Venetæ.

§. 6. Ac Venetæ St. Nicolai Lictoris, necnon S, Georgii Venetinrum, & S. Mariæ de Pratalia, & S. Juſtinæ de Padua, necnon SS. Felicis, & Fortonati Vicentinenſis, & St, Nazatii Veronenſis. ac St. Pauti de Argon, necnon S. Jacobi de Pontida Bergomenſis diœceſis & St. Fauſtini, ac St. Euphemiæ Brixien.

Lombardiæ Huic additi ſunt hic infrà duo ultima loca provinciæ Thuſciæ.

§. 7. Necnon Lombardiæ St. Simpliciani, ac S. Petri in Glaſſiate Medialonenſis St. Spiritus, & St. Salvatoris Papienſis, necuon Sancti Sixti Placentinæ ac Sanctæ Mariæ Gratiarum Placentinæ Diœceſis, & St. Joannis Evangeliſtæ Parmenſis, necnon St. Columbani Bobienſis, ac S. Benedicti de Padolione.

Liguriæ.

§. 8. Liguriæ verò Provinciis prædictis St. Nicolai Buſchetti, St. Benigni, & St. Julinni, ac St. Catharinæ, necnon St. HieronymiCervariæ Januenſis diœceſis, ac St. Bartholomæi Allenſis, ac St. Petri Salviani Taurienſis diœcaſis dictorum Ordinis & Congregationia Monaſteria, etiam perpetuò ſubjicimus, & ſupponimus.

Ex dictis Provinciis, novem Abbates Definitores eligendi ſunt.

§. 9. Et ut deinceps in Definitorio æqualitas votorum habeatur, quo de cætero perpetuis futuris temporibus in dictis ſeptem Provinciis novem Abbates Definitores, ex quibus Romana unum, Hetruriæ unum, Neopolitana unum, & Siciliæ aliom, & Liguriæ alium, Veneta verò, & Lombardiæ Provinciæ prædictæ, ob illorum majorum Monaſteriorum numerum, pro qualibet earum duos Abbates hujuſmodi ex illis reſpectivè oriundos habeant, eligantur, ac deputentur, dictiq; novem DefinitoresCanonicè per vota, & ſcrutinia ſecreta, ut moris eſt, Canonicè electi, in quibuſcunq; Capitulis generalibus omnes, & ſingulas, tàm ſpirituales, quàm temporales gratias, & facultates ab hac Sede Apoſtolica eis conceſſas, & hactenùs habuerunt, habeant, hac tamen ratione, ut poſthac ſinguli Doctores ſeptem Provinciarum prædictarum diverſarum Nationum & profeſſionum exiſtant, nulloque modo duo ex eadem Natione, vel profeſſione, uno & eodem tempore in prædicto Capitulo, licèt ex diverſis Provinciis prædictis profeſſi ſint, eſſe patiatur, ſed ex eiſdem Provinciis oriundi eligantur, ut ſuprà, ac conſtituantur.

Ex quibus 3. ex antiquioribus quolibet anno vacent & alii ſufficiantur.

§. 10. Et ad tollendam dictorum Definitorum perpetuitatem, quieti dictæ Congregationis maximè contrariam, quòd ſingulo quoque anno tres Definitores ex antianis, ſive antiquioribus, duo nempè ex Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ, ac unus ex Romana, & Hetruriæ, Neapolitana, & Sicula, Provinciis prædictis ab eodem Definitorio per biennium vacent, ac illorum loco tres ſubſtituantur reſpectivè ex eiſdem Provinciis, ita ut ſemper unaquæque Provincia ſuum, vel ſuos ſemper habeat Definitorem, vel Definitores præſcriptum, vel præſcriptos.

Eorumque aliquo à Definitorio excluſo, alter ex viciniori Provincia eligatur.

§. 11. At ſi aliqua juſta cauſa Abbates alicujus Provinciæ ad prædictum Capitulum non accederent, vel accedentes ab electione Definitorii excluſi remanerent, ſeu illo anno Viſitatorum officio functi eſſent, ſeu quòd per biennium minimè vacaſſent, & eo caſu, in prædicto Definitorio ab hujuſmodi electione excluſi eſſent, & tunc ex Provincia illi viciniori Abbas Definitor, ſervatis tamen ſuperiùs narratis, pro illa vice tantùm eligatur.

Conſervatores, qui, & unde ſint eligendi, & quod eorum ſit munus.

§. 12. Conſervatores quoque juxtà Conſtitutiones dictæ Congregationis approbatas, nempè duo ea Romana, Hetruriæ, & Neapolitana, alii verò ex Veneta, Lombardiæ, & Liguriæ Provinciis prædictis eligantur, ipſique ſic electi cum Dei timore, omnique diligentia omnia illo anno à Definitoribus, Viſitatoribus ac Præſidente prædictis geſta, & præcipuè electiones Prælatorum & Officialium perſpiciant, ac recognoſcant, & quidquid contrà Romanorum Pontificum, Prædeceſſorum noſtrorum, decreta, ac Conſtitutiones dictæ Congregationis factum eſſe reperirent, illud nullum & irritum declarent, ac cum effectu ſub privationis dignitatum, quas pro tempore obtinerent, ac inhabilitatis ad illas obtinendas pœnis eo ipſo incurrendis illorum habilitationem nobis, & Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, quandocunque exiſtantibus omninò reſervando exequi mandent, & contrà inobedientes etiam Definitores, nulla habita perſonarum, vel dignitatum ratione, per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas. auctoritate noſtra procedant.

Abbatum &c. numerus qui & quæ electio.

§. 13. Et in qualibet ex Provinciis prædictis, tot Abbates, Priores, Cellarii, ac Magiſtri Novitiorum ex ea oriundi, quot ſunt in ea Monaſteria, vel Prælaturæ, & Officia exiſtant, & caſu, quo in ſingulis Monaſteriis idonei ad hoc munus ſubeundum minimè recipiantur, tunc idonei aliis ex Monaſteriis ejuſdem Provinciæ profeſſi ſubrogentur, Quòd ſi in tota Provincia non ſint tot Monachi idonei profeſſi, qui ad prædicta officia ſuæ Provinciæ aſſumi poſſint, tunc ex Monaſteriis vicinioribus alterius Provinciæ idonei aſſumantur.

Abbates à Definitorio eligendi.

§. 14. Ne autem facultas regiminis dictæ Congregationis diminuta intelligatur, quòd pro arbitrio dicti Regiminis, Abbates, Priores, omneſque Officiales, ac ſingulos privatos Monachos, ex Provincia in Provinciam, prout expediens ei videbitur, ut anteà poterant, & valebant, ita ut omnia in dicta Congregatione communia ſint, & eſſe intelligantur, amovere, & deſtinare poſſint & valeant, nulla Nationum, & perſonarum, ſeu Monaſteriorum habita ratione, quin imò ſinguli Abbates cujuſque Provinciæ Monaſteriis Congregationis Definitorii, & Regiminis arbitratu deputentur, & præficiantur.

§. 15. Quòd-

Eorum munus quinquennio expletur.

§. 15. Quòdque Abbates, Priores, cæterique Officiales prædicti, juxtà præſcriptum uſum dictæ Congregationis, alicui Monaſterio non præficiantur ultrà quinquennium, & ab illius adminiſtratione, etiam per quinquennium omninò vacent. Et quòd tàm Abbates, quàm cæteri Officiales prædicti quotannis præfuerunt, tot etiam ab ejus Monaſterii, ac officii adminiſtratione vacent, & quòd ſinguli reſideant, nec ab eis ullo quæſito colore ultrà unam dietam, & per 8. dies ſine licentia Præſiden. ob juſtam cauſam expreſſam Conſervatoribus in proximo Capitulo generali exhibendam & examinandam, an juſta fuerit cauſa diſceſſus, abeſſe poſſint, & qui ſecùs fecerint, illorum arbitrio puniantur.

Vitam communem & alia inſtituta obſervent.

§. 16. Ne aliis prædicantes Abbates prædicti, reprobi inveniantur, quòd ad vitam communem, necnon divina Officia, tàm diurna quàm nocturna, omniaque alia regulæ dictæ Congregationis inſtituta cum Dei timore, habita tamen perſonarum, ac temporum qualitate concurrant, ut ſi cum hoſpitibus impediti ſint, vel alia juſta cauſa excuſentur.

Studentibus plenè provideant.

§. 17. Monachis verò literis operam dantibus, de idoneis Lectoribus, ac aliis neceſſariis, & decentibus rebus, ac commoditatibus illis beneviſis provideant.

Eandem ubique diſciplinam ſervari curent.

§. 18. In omnibus quoque Monaſteriis, parem formam vivendi & veſtiendi, ac regularem diſciplinam ab omnibus obſervari curent.

Adminiſtratio Cellerariorum temporalis ſit.

§. 19. In adminiſtratione autem rerum temporalium ea cautio adhibeatur, ne Prælati eam per ſeipſos, ut cauſa vagandi tollatur, exerceant, ſed ea per Cellerarios à dictis Definitoribus, vel prædicti Ordinis regimini deputatos (corruptela, & abuſu Cellerariam in pectus, ut dicunt, Abbatis concedendam penitùs ſublatis) exerceatur.

Qui Decani ſint.

§. 20. Ac conſtitutiones prædicti Ordinis, ut Cellerarii à regimine deputati Decani exiſtant, omninò obſerventur.

Viſitatorum munus & electio.

§. 21. Duo autem Viſitatores dictæ Congregationis, ex Romanæ, Hetruriæ ac Neapolitanæ, ac alii duo ex Lombardiæ, Venetæ, necnon Liguriæ Provinciarum prædictarum Abbatibus ex ipſiſmet Provinciis oriundi eligantur, qui extraneas Provincias viſitent, non autem proprias, ſi id Definitores expedire judicaverint, aliàs conſtitutiones dictæ Congregationis ſerventur, & in Provincia Sicula duo Viſitatores, juxtà præſcriptum uſum dictæ Congregationis eligantur, dictique Viſitatores, Deo juvante, munus ſuum Viſitationis cum omni diligentia ſubeant, ac abſolvant, ſingulóſque Monachos de ſtatu Monaſterii, necnon Præpoſitorum & Miniſtrorum qualitate, ac rerum ſpiritualium & temporalium ſtatu exactiſſimè examinent.

Præſertim circà Monachorum amotionem.

§. 22. Monachos verò, vel Commiſſos ab aliquo Monaſterio, in quo ſaltem per annum continuum non permanſerint, & quos amovendos neceſſarium judicaverint, ſuper quo illorum conſcientias gravamus, per illam Provinciam tantùm mutare valeant, dicto Capitulo generali, mutationes de una ad aliam Provinciã (ut ſumptibus ſuperfluis parcatur) reſervãdo.

Novitiorum educatio, & probatio ſignificatur.

§. 23. Et Novitiatus pro Novitiorum educatione in ſingulis Provinciis prædictis conſtituti, & conſtituendi in ſuo robore permaneant, ita tamen, quòd in quibuſlibet Novitiatibus prædictis ex ejuſdemmet Provinciis hujuſmodi oriundi juxtà Conſtitutiones Apoſtolic. & decreta Concil. Trident. idonei ad probationem admittantur, ac ſemper & ubiq; Cives Civitatum, & locorum, in quibus Monaſteria hujuſmodi ſita ſint, cæteris extraneis paribus præferantur.

Novitiatus duo conſtituantur.

§. 24. Quòdque in Provincia Romana prædicta, etiam in Monaſteriis S. Proculi Bononienſis, ac S. Benedicti Ferrarienſis, Novitiatus conſtituatur, & in ejus conſortio juvenes ex eadem Provincia oriundi ad probationem recipiantur.

Novitiorum numerus indicatur.

§. 25. Quælibet autem Provincia illum tantùm numerum Novitiorum recipiat, & ad profeſſionem admittat, quem commodè alere poterit; Si verò aliqua Provincia, ſeu Monaſterium plures Monachos, quàm ex ejus reditibus ali poſſunt, habere comperiantur neminem priuſquàm ad numerum præfixum illius profeſſi redacti fuerint.

Novitii 6. in Monaſterio Pauli de Urbe ſingulis annis recipiantur de Provincia Romana.

§. 26. Et quia in dicto Monaſterio S. Pauli de eadem Urbe ob illius aëris intemperiem (ut aiunt) Romani, vel ex eadem Provincia oriundi, in maximum eorum, dictæque Congregationis detrimentum minimè recipiuntur, quemadmodùm præteritis temporibus recipere ſolitum fuit, & hoc in aliis Monaſteriis ſervatur, quòd deinceps ſingulo quoque anno ſaltem ſex Novitii ad probationem ibi recipiantur, ſed in dictum Monaſterium S. Scholaſticæ Sublaci, ad probationem & profeſſionem emittendam, ſumptibus tamen & expenſis dicti Monaſterii S. Pauli, cujus profeſſi ſint & eſſe intelligantur, mittantur.

Et alii quatuor in Novitiatu Sublacenſi.

§. 27. Haeque de cauſa ſaltem duo Novitii pro Monaſterio Farſenſi, & alii duo pro Monaſterio Sublaci prædictis ex eadem Provincia Romana oriundi, in dicto Novitiatu Sublacenſi uſque ad numerum, qui ex illorum Monaſteriorum reditibus ali & ſuſtentari poſſint, reducti fuerint, quibuſcunque non obſtantibus recipiantur.

Abbas dicti Monaſterii S. Pauli & Procurator Ordinis non ſint de eadem Provincia oriundi vel profeſſi, hoc declaratur hic infra.

§. 28. Quòdque, quoties contigerit, Abbatem dicti Monaſterii S. Pauli oriundum, vel profeſſum eſſe ex Monaſteriis Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ Provinciarum prædictis, tunc Procurator generalis dictorum Ordinis, & Congregationis oriundus, vel ſaltem profeſſus ex aliquo Monaſterio Romanæ, Hetruriæ vel Neapolitanæ Provinciarum prædictarum, & vice verſa exiſtat, & eſſe debeat, nec ambo ullo unquam tempore ex Monaſteriis earundem, ſed diverſarum Provinciarum prædictarum, eſſe debeant.

Juſſio præmiſſa obſervandi.

§. 29. Similiter perpetuò ſtatuimus, & ordinamus, ac ita ab omnibus & ſingulis, quos præmiſſa concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, ſub pœna privationis vocis activæ & paſſivæ, ipſo facto incurrendis, inviolabiliter obſervari debere volumus & mandamus.

Confirmatio privilegiorum & ordinationum Pontificiorum, quæ præmiſſis non contrariantur.

§. 30. Ac pro præmiſſorum complemento, omnia & ſingula privilegia, libertates, immunitates, favores, antelationes, aliaſque tàm ſpirituales quàm temporales per fœl. rec. Eugenium Pap. IV. & Greg. XIII. necnon Clement. VIII. Romanos Pontific. Prædeceſſores noſtros, ſub quacunq; verborum forma & expreſſione ſuper dictorum Definitorum electione, dictæq; Cõgregationis fœlici ſtatu, ac directione, & alias ſuper præmiſſis quomodolibet conceſſa, necnon ſingulas literas Apoſt. deſuper expeditas, ac illarum formas & continentiam, tenores & effectus, perinde ac ſi de verbo ad verbum præſentibus inſerta eſſent, dummodò præmiſſis contraria non exiſtant, pariter perpetuò approbamus, & confirmamus, illiuſq; ac earum ſingulis, perpetuæ, ac inviolabilis firmitatis robur adjicimus, necnon omnes & ſingulos, tam juris quam facti, ac ſolemnitatum in his quomodolibet requiſitarum, ac neceſſariarũ defectus, excogitatos, vel non cogitatos, ſi qui principaliter, vel acceſſoriè, aut aliàs quomodolibet intervenerint in eiſdem, & ſi de illis ad hoc, ut ſuppleri & ſanari poſſint, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio facienda eſſet, ſupplemus.

Appoſitio clauſularum præſervativarum.

§. 31. Decernentes prædictas eorum Prædeceſſorum literas, validas & efficaces fore & eſſe, ſuoſq; plenarios & integros effectus ſortiri ab eis, ad quos nunc ſpectat, & pro tempore quorumlibet ſpectabit, firmiter obſervari debere, nec ab illis ullo unquàm tempore reſilire poſſe, ſed ad illarum obſervationem obligatos fore & eſſe, ac ſub eiſdẽ majoris excommunicationis & privationis vocis activæ & paſſivæ pœnis cogi & cõpelli, præſentes verò de ſubreptione, vel obreptione, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari ſeu impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, vel retractari, ſeu invalidari, aut ad viam & terminos juris reduci, ſeu in jus, vel controverſiam vocari, aut adversùs eas quodcunq; juris vel facti, aut juſtitiæ ſeu gratiæ remedium intentari, impe-

trari,

trari. vel concedi nullatenùs unquàm poſſe, ſicque ab omnibus & ſingulis cenſeri, & ita per quoſcunque Judices, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, irritumque & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executoris

§. 32. Quocircà dilecto filio noſtro Alexandro S. Laurentii in Damaſo, Diacono, Cardinali Montalto nuncupato, S.R.E. Vicecancellario, moderno, & pro tempore exiſtenti dictæ Congregationis Caſſinenſis, apud Nos & Apoſtolicam Sedem Protectori, per præſentes mandamus, ut præmiſſa omnia & ſingula per eos, ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, auctoritate noſtra obſervari curet, & faciat. Contradictores quoſcunque per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 33. Non obſtantibus præmiſſis, àc quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac ejuſdem Ordinis, & Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia, roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum, quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Fides tranſumptorum.

§. 34. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 2 die 6. April.

Datum Romæ apud St. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 6. Aprilis, 1607. Pontificatus noſtri anno 2.

Sequitur declaratio & moderatio prædictarum, ac aliarum editio ordinationum.

Edita An. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis providentia circumſpecta nonnunquàm aliqua ex eis, quæ pro bono regimine, & fœlici ductione Religioſorum ſub Regularis vitæ obſervantia Altiſſimo famulantium conceſſerat, ſaniori judicio mutat, alterat, ac diſponit, prout rerum, temporum, perſonarum qualitatibus diligenter penſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Relatio nonnullorum contentorum in præcedenti Bulla.

§. 35. Sanè, cùm nos alias per quaſdam in forma Brevis, ſub annulo Piſcatoris die 6. Aprilis 1607. Pontificatus noſtri Anno ſecundo confectas litteras, inter alia in tota, ac univerſali Italia, Inſuliſque ei adjacentibus, Septem Provincias Ordinis St. Benedicti, Congregationis Caſſinenſis, alias St. Juſtinæ, nempè Romanam, Neapolitanam, Siculam, Venetam, ac Hetruriæ, necnon Liguriæ, & Lombardiæ, perpetuò conſtituerimus, & deputaverimus, illique ac eorum ſingulis Monaſteriis dictorum Ordinis & Congregationis in Italis, ac Inſulis prædictis conſiſtentibus, ſuppoſitis St. Petri Mutinenſis ac ejuſdem St. Petri Regienſis, Monaſteria dictorum Ordinis, & Congregationis dictæ Provinciæ Hetruriæ, etiam perpetuò ſubjecerimus, & ſuppoſuerimus, & quòd ex nunc de cætero perpetuis futuris temporibus in dictis ſeptem Provinciis novem Abbates Definitores ex illis reſpectivè oriundi, diverſarum tamen nationum, & profeſſionum, ut 4. dictorum Monaſt. Congregationis Viſitatores ex eiſdemmet Provinciis oriundi, eligerentur, & in qualibet ea Provinciis prædictis, tot Abbates, Priores, Cellerarii, ac Magiſtri Novitiorum, ex ea tamen oriundi, quot ſunt in ea Monaſteria, vel Prælaturæ, & Officia eſſent. Quodque quoties contingeret, Abbatem Monaſterii S. Pauli propè & extrà muros Almæ Urbis noſtræ dictorum Ordinis & Congregationis oriundum, vel profeſſum eſſe ex Monaſteriis Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ Provinciarum prædictarum, tunc Procurator Generalis ipſius Ordinis & Congregationis oriundus, vel ſaltem profeſſus ex aliquo Monaſterio Romanæ, Neapolitanæ, & Hetruriæ Provinciarum hujuſmodi, ac vice verſa eſſet, & eſſe deberet, nec ambo ullo unquàm tempore ex Monaſteriis earundem, ſed diverſarum Provinciarum prædictarum eſſe deberent, ſimiliter perpetuò, prout in dictis literis pleniùs continetur, ſtatuerimus & ordinaverimus,

Cauſa hujus moderationis.

§. 36. Nihilominùs ex relatione dilectorum filiorum Anaſtaſii à Carpenedulo Abbatia dicti Monaſterii S. Pauli, ac Joannis Baptiſtæ Romani, Ordinis, & Congregationis prædictorũ Procuratoris Generalis, ad nos per illorum Capitulum Generale ſuperiori anno celebratum, ut ex literis nobis exhibitis conſtat, deſtinatorum, accepimus, prædicta Monaſteria St. Petri Mutinenſis, ac ipſius St. Petri Regienſis eidem Provinciæ Lombardiæ, quàm Hetruriæ viciniora eſſe, idque illorum Abbatibus, ac Conventibus incommodum inferre, & illorum Regularibus inſtitutis magis conſonum eſſe, ut profeſſi Monaſteriorum dictorum Ordinis, & Congregationis, qui non ſunt oriundi Civitatum, vel locorum, aut Provinciarum, in quibus profeſſionem non emiſerunt, omnibus illorum dignitatibus & officiis priventur, Abbates verò, & alii Prælati dictæ Provinciæ Siculæ à regimine ipſius Monaſterii St. Pauli, ac officio Procuratoris Generalis dictorum Ordinis & Congregationis, cum de eis in prædictis literis ad hæc nulla mentio facta fuerit, in eorum damnum & præjudicium excludantur.

Mutatio duorum Monaſteriorum Provinciæ Hetruriæ.

§. 37. Nos igitur in ſupremo dignitatis culmine, Divina diſponente Clementia conſtituti, in his remedium proviſionis noſtræ adhibere cupientes, dictarum literarum veriores, & totos tenores præſentibus pro expreſſis habentes, motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine, St. Petri Mutinenſis, ac ejuſdem St. Petri Regienſis Monaſteria hujuſmodi, illorumque Abbates, Priores, Conventus, ac alias illorum perſonas, nunc & pro tempore exiſtentes, ab eadem Provincia Hetruriæ perpetuò disjungimus, & ſeparamus, illaque & illos prædictæ Provinciæ Lombardiæ etiam perpetuò ſubjicimus & ſupponimus.

Profeſſi uſque modo in Monaſteriis, ex quibus non ſunt oriundi, omnibus gaudeant privilegiis, quibus ipſi oriundi perfruuntur.

§. 38. Quòdque de cætero perpetuis futuris temporibus, illi, qui in Monaſteriis dictorum Ordinis & Congregationis Civitatum, & locorum, ex quibus non ſunt oriundi ad præſens profeſſi exiſtunt, non autem, qui de cætero ad ipſorum Ordinis & Congregationis habitus ſuſceptionem, ac profeſſionem regularem admitterentur, omnibus & ſingulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, favoribus, antelationibus, prærogativis, aliiſque gratiis, tàm ſpiritualibus quàm temporalibus, quibus oriundi Civitatum, locorum, & Provinciarum hujuſmodi utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pariter & pariformiter, ac æquè principaliter in omnibus & per omnia, perindè ac ſi ex eis oriundi eſſent, utantur, potiantur, & gaudeant, ac nihilominùs oriundi, cæteris paribus profeſſis, in aſſecutione dignitatum, ac officiorum hujuſmodi præferantur.

Qui ad Abbatiam S. Pauli concurrant.

§. 39. Quodque Abbates, & Priores dictæ Provinciæ Siculæ, unà cum Abbatibus, & Prioribus Romanæ, Neapolitanæ, & Hetruriæ Provinciarum prædictarum ad regimen dicti Monaſterii St. Pauli, & officium Procuratoris Generalis hujuſmodi concurrant, ac ad illa, & eorum alterum ad inſtar Abbatum, & aliorum Priorum aliarum Provinciarum prædictarum eligi poſſent, & valeant.

Prælatorum numerus deſignatur.

§. 40. Ac pro pace inter regulares perſonas dictorum Ordinis & Congregationis conſervanda, illorumque augmento, quòd in ſingulis Monaſteriis pro quolibet decimo tertio numero Monachorum profeſſorũ

unus graduatus, nempe, unus Abbas, vel Procurator generalis, aut Cancellarius Præſidis, ſive unus Prior pro qualitate & capacitate profeſſorum ſingulorum reſpectivè Monaſteriorum, & pro quinque Monachis, profeſſis, unus Decanus computatis Cellariis, ac Novitiorum Magiſtris, Confeſſoribus Monialium, ac Rectoribus, aliiſque Officialibus, ita tamen quòd ipſi Decani numerum tercentum non excedant, aſſignentur.

Decanorum approbatio quæ ſit.

§. 41. Ad officium tamen Decanorum quoad ſufficientiam literarum, illi dumtaxat Monachi aſſumantur, qui vel per examinatores ab Ordinariis locorum, pro tempore deputatos, ſeu per dictos Viſitatores, vel alios ab ipſis Viſitatoribus, vel Definitoribus ſobrogatos, ad confeſſiones Chriſti fidelium audiendas examinati cum effectu per patentes literas in forma probanti Viſitatoribus tradendas, & ab ipſiſmet Viſitatoribus, an favore, vel merito illas impetraverint, examinandas, & Definitoribus Capituli Generalis præſentandis, tamquàm idonei approbati fuerint. Quo vero ad integritatem vitæ, & morum probitatem, pro potiori cautela & ſecuritate exactiſſimam inquiſitionem faciant Viſitatores, examinando tàm Abbates, Priores, quàm cæteros Monachos cum omni diligentia, ac puram, & meram veritatem repertam Definitoribus in ſcripis medio eorum juramento deferant.

Obſervantia conſtitutionum, approbatarum a Greg. XIII.

§ 42. Præterea quòd conſtitutiones dictorum Ordinis & Congregationis per fel. rec. Gregorium Papam XIII. prædeceſſorem noſtrum, approbatæ & confirmatæ, in omnibus & per omnia, ſub pœnis à Definitoribus ſtatuendis ac præfigendis, pro ſingulis tranſgreſſionibus præfatarum conſtitutionum ipſo facto incurrendis, dummodò per alias conſtitutiones Apoſtolicas revocatæ non ſint, inviolabiliter obſerventur.

Horæ Canonicæ in Choro recitentur.

§ 43. In Monaſteriis dictorum Ordinis & Congregationis, etiam in quibus licèt tantùm decem de Conventu Monachi exiſtant, Horæ Canonicæ, tàm diurnæ quàm nocturnæ in Choro pſallendo ſingulis diebus recitentur.

Culpæ Monachorum ſemel in hebdomada audiantur.

§. 44. Colpæ Monachorum in Capitulo, ſemel in qualibet hebdomada. ad minùs audiantur.

Lectio Caſuum conſcientiæ habeatur.

§ 45. Miſſæque decantentur, & lectio Caſuum conſcientiæ ſaltem bis in unaquaque hebdomada habeatur, ne diſciplina Monaſtica, prout in aliis Monaſteriis ſervatur, etiam ſervetur.

Lectioque in Refectorio.

§. 46. In Refectorio lectio aſſidua audiatur.

Carnes non edantur niſi juxta Bullam Gregor. XIII.

§ 47. Carnes verò in illis Monaſteriis ac temporibus tantùm in conſtitution. præſcriptis & per dictum Gregorium prædeceſſorem approbatis, & extrà tamen illorum Refectoria edantur.

Contravenientium pœnæ.

§. 48. Præmiſſaque omnia non obſervantes, tàm Superiores quàm inferiores voce activa, & paſſiva ad arbitrium dictorum omnium Definitorum, ſeu Regiminis ipſo facto privari exiſtant.

Decreta Congregationis quando ligent.

§. 49. Quòdque decreta facta & non impreſſa, ac in poſterùm facienda pro bono regimine dictorum Ordinis & Congregationis in illorum Capitulis generalibus per vota ſecreta à majori parte illorum Prælatorum approbentur, & ad effectum ut omnes ad eorum obſervationem, ſub pœna præcepti teneantur, & obligati exiſtant, à Sede prædicta confirmari debeant.

Obſervantia prædictorum demandatur.

§. 50. In reliquis verò omnia & ſingula in prædictis noſtris literis contenta in omnibus & per omnia juxtà illorum tenorem obſerventur, nec illorum declaratio, moderatio aliqua in parte vel in totum ſeu revocatio, quovis quæſito colore vel ingenio, niſi de conſilio, & conſenſu omnium dictorum Ordinis, & Congregationis Prælatorum, etiam ſub privationis dignitatum & officiorum, quas & quæ pro tempore obtinuerint, ac inhabilitatis ad illas obtinendum, eo ipſo incurrenda pœna nullo umquam tempore intentari vel impetrari poſſint, hidem perpetuò ſtatuimus & ordinamus, ac ita in omnibus & ſingulis quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, ſub pœnis præfatis inviolabiliter obſervari debere, volumus, & mandamus.

Additio clauſularum præſervativarum.

§. 51. Præſentes verò noſtras literas de ſubreptionis vel obreptionis ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ vel quopiam alio defectu notari ſeu impognari, aut aliàs quomodolibet infringi vel retractari, ſeu invalidari, aut ad viam & terminos juris reduci, ſeu in jus vel controverſiam vocari, aut adverſus eas quodcumque juris & facti vel juſtitiæ aut gratiæ remedium intentari, impetrari vel concedi nullatenùs umquàm poſſe, ſed eas ab omnibus & ſingulis quos concernunt & concernent, quomodolibet in futurum inviolabiliter obſervari debere, ſicque ab omnibus & ſingulis cenſeri, & ita per quoſcumque Judices, tàm ordinarios quam delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii noſtri Apoſtolici Auditores, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi ac interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritum quoque & inane decernimus, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Deputatio executorum.

§. 52. Quocircà dilectis Filiis prædictorum Ordinis & Congregationis, Protectori, necnon Curiæ cauſarum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ generali Auditori nunc & pro tempore exiſtentibus per præſentes committimus & mandamus, quatenùs ipſi vel duo aut unus eorum per ſe vel alium ſeu alios, præſentes noſtras literas ac in eis contenta quæcumque, ubi, & quando, ac toties quoties opus fuerit, ac pro parte nunc & tempore exiſtentium, dictorum Ordinis, & Congregationis Patrum, aut alius eorum nomine, & Congregationis requiſiti fuerint, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant eas & ea auctoritate noſtra ab omnibus inviolabiliter obſervari, ac omnes dictorum Ordinis, & Congregationis Prælatos, Monachos ac alias illorum perſonas eis pacificè frui & gaudere. Non permittentes eos deſuper quomodolibet moleſtari vel perturbari. Contradictores quoſlibet, & rebelles per quaſvis Eccleſiaſticas ſententias, cenſuras, etiam pecuniarias pœnas eorum arbitrio imponendas, moderandas & applicandas, cæteraque opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, necnon legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, ſententias, cenſuras & pœnas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, brachii ſæcularis auxilio.

Derogatio contrariorum.

§. 53. Non obſtantibus præmiſſis, ac fœlicis recordat. Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodò quis vigore præſentium extrà ſuam Civitatem, & Diœceſim ultrà tres dietas ad judicium non trahatur, aliiſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, & quatenùs opus ſit, dictorum Ordinis & Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis alia firmitate roboratis, ſtatutis, ſtabilimentis, uſibus & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque, aut ſi aliquibus communiter vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

D. P. An. 3. die 21. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 21. Martii milleſimo ſexcenteſimo octavo, Pontificatûs noſtri Anno tertio.

XXXIV.

Declaratio, & confirmatio privilegii fori Religioſorum Regularium intrà clauſtra degentium.

De hiſce Regularibus extrà clauſtra delinquentibus puniendis, Clemens VIII. edidit conſtit. 39. Suſcepti, ſuprà fol. 59

Edita A. D. 1607.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RELigioſorum ſub ſuavi Religionis jugo Altiſſimo famulantium quieti proſpicere cupientes, quæ illam quoquo modo perturbare poſſe videntur, opportuna noſtra declaratione è medio tollere, ac aliàs deſuper opportunè providere curamus, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Ordinarii quidam prætendebant, quòd Religioſi coram eis convenirentur, ex cap. Volentes de privileg. in 6. cap. 20. ſeſſ. 24. Concil. Trid.

§. 1. Cùm itaque nomine dilecti filii Baſilii Anguiſſolæ Procuratoris generalis Ordinis Fratrum Carmelitarum in Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Tridentini Concilii interpretum, expoſitum fuerit, in Hiſpaniarum Regnis, quoſdam Ordinarios Locorum contendere, Religioſos intrà clauſtra degentes coràm ipſis Ordinariis conveniri debere in cauſis civilibus, cap. Volentes, de privileg. in 6. comprehenſis, propter illius innovationem à Concilio Tridentino factam, ſeſſ. 7. cap. 14. quo præfatos Religioſos, eorum privilegiis abrogatis, deſcendunt comprehendi. Præterea eoſdem locorum Ordinarios pariter contendere, eoſdem Religioſos intrà clauſtra degentes in prima inſtantia coràm ipſis conveniri debere ex decreto ejuſdem Concilii Tridentini, ſeſſ. 24. cap. 20. de Reform.

Sacra Congregatio ſuprà interpretatione Concil. Trident. contrarium decrevit.

§. 2. Cùmque ab eodem Baſilio Procuratore generali in eadem Congregatione ſupplicatum fuerit, ut ſuper utraque re reſponſa darent. Ab eadem verò Congregatione fuerit reſponſum, neq; conſtitutione in generali Concilio Lugdunenſi edita, quæ incipit, Volentes, neque decreto Concilii Tridentini cap. 14. ſeſſ. 7. comprehendi Regulares, ideòque eos juxta eorum privilegia, coram ſuis Superioribus vel Conſervatoribus eſſe conveniendos. Necnon decretum ejuſdem Concilii Tridentini dicto cap. 20. ſeſſ. 24. ad Regulares non pertinere, nec eorum Conſervatorias imminuere, nec quoad primam illarum inſtantiam aliquid novi indocere, ipſeque Baſilius Procurator Generalis nobis humiliter ſupplicari fecerit, ut pro ſui Ordinis quiete, ſupradictas declarationes ab eiſdem locorum Ordinariis ſervari debere, Apoſtolica auctoritate præcipere dignaremur.

Iſtaque Pont. id approbat.

§. 3. Nos illius hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnibus & ſingulis locorum Ordinariis, in virtute ſanctæ obedientiæ per præſentes diſtrictè præcipiendo mandamus, ne Fratres & Religioſos dicti Ordinis Carmelitarum contra diſpoſitionem declarationum prædictarum perturbare vel inquietare quoquo modo audeant vel præſumant, irritum nihilominùs & inane decernentes, quicquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Et iſta ſervari mandat.

§. 4. Quocircà dilectis cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, & noſtro & Apoſtolicæ Sedis in Regnis Hiſpaniarum Nuncio, per præſentes committimus & mandamus, quatenùs ipſi vel alter eorum præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Religioſorum, eorumque Superiorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos eorumdem præmiſſorum effectu pacificè frui & gaudere, non permittentes eos deſuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari. Contradictores quoſcumque per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§. 5. Non obſtantibus fœl. record. Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dictis dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides exemplorum bullæ.

§. 6. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur, ſi originaliter forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 3. die 24. Aug.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 24. Auguſti, milleſimo ſexcenteſimo ſeptimo, Pontificatûs noſtri Anno tertio.

XXXV.

Contrà Canonicos Regulares Congregationis S. Salvatoris Ordinis S. Auguſtini, dignitates, & officia ipſius Ordinis conquiſitis extrà Religionem favoribus ambientes, eorumque complices, & fautores. Necnon Superiores eoſdem in electionibus favores attendentes,

Congregationem iſtam probavit Gregorius XII. ut ſuprà in ejus conſtitut. 2. Excitat. lib. 1. ubi alia eam concernentia tibi indicavi, in Tomo 1. fol. 286.

Edita A. D. 1607.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ambitus Regularium improbatur.

QUoniam nemo debet ſibi aſſumere honorem, niſi vocatus à Deo tamquàm Aaron, & à regularis vitæ inſtituto valdè alienum eſt, ut religioſi mendicatis ſæcularium præſertim perſonarum ſtudiis, ad dignitatum gradus ſibi aditum patefacere contendant, unde magna in Eccleſia Dei mala provenire ſolent.

Canonici Regulares S. Salvatoris ad obtinendas dignitates Ordinis, favores perſonarum extra Religionem requirant.

§. 1. Nos pro muneris noſtri debito huic malo, quantùm in nobis eſt, opportunum remedium adhibendum cenſuimus; Cum itaque ſicut accepimus quidam in Congregatione Canonicorum regularium S. Salvatoris Ordinis Sancti Auguſtini, dignitatum & officiorum in dicta Religione ambitione ducti pro iis conſequendis, Eccleſiaſticorum, & ſæcularium Principum aut aliarum perſonarum ſtudia requirant, & à Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus aliiſque Prælatis commendatitias literas, alioſque favores, & gratias procurent, quibus adjuti, gradus & dignitates in eadem Religione conſequi valeant.

Hunc ergò ambitum hic Pont. illis ſub gravibus pœnis interdicit.

§. 2. Propterea nos dictæ Religionis officia & dignitates pro meritis cujuſque abſq; ambitu conferri cupientes, motu proprio & ex certa ſcientia ac mera deliberatione noſtris, omnes, & ſingulos Canonicos regulares dictæ Congregationis & Ordinis, cujuſcumque ſtatus, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis & dignitatis exiſtentes, qui de cætero pro prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, adminiſtrationibus, functionibus & aliis officiis Congregationis, & Ordinis prædictorum conſequendis, ad Principum, & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque perſonarum tàm Eccleſiaſticarum quàm ſæcularium de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque ſæculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium favores recurrerint, aut aliàs viis illicitis ad hujuſmodi Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, & alia officia obtinenda aſpiraverint, vel aliis minùs legitimis, & honeſtis rationibus ea obtinere quæſiverint, ac iis obtentis uſi fuerint, illorùmque complices & fautores, ad quaſcumque Prælaturas, dignitates, officia, gradus, honores, adminiſtrationes, & munera in ipſa Congregatione obtinenda, perpetuò inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, adminiſtrationibus, functionibus & officiis hujuſmodi eo ipſo privamus, & ſic privatos voce tàm activa quàm paſſiva carere decernimus, & declaramus.

Superioribuſque in

§. 3. Atque in virtute ſanctæ obedientiæ, ne ſub

exeom-

ectionibus ujuſmodi vores ar- ndere vel enas ali- ias remit- te prohibet b pœna obedientiæ excommu- cationis la- ſententiæ.

excommunicarionis latæ ſententiæ pœna omnibus dictorum Congregationis & Ordinis Superioribus, Prælatis, Canonicis quocumque titulo nuncupatis etiam Priori generali, præſentibus & futuris præcipimus diſtrictèque mandamus, ne quempiam ullo tempore precibus, literis, vel favoribus adducti, vel aliàs ad inſtanriam ſeu requiſirionem vel contemplationem Principum, etiam Imperatoris, Regum, Ducum, & Rerumpublicarum vel Prælatorum, etiam S. R. E. Cardinalium, aut aliarum quarumcumque perſonarum, tàm ſæcularium quàm Eccleſiaſticarum, extrà dictum gremium exiſtentium, ad cujuſvis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones & officia dictæ Congregarionis promovere vel pœnas aliquas remittere audeant vel præſumant.

Electiones iter factas titat.

§. 4. Decernentes electiones & promotiones ad Monaſteria ſeu Prioratus vel officia dictorum Congregationis & Ordinis contrà præſentium diſpoſitionem, quod abſit, quandocumque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas, prorsùs invalidaſque fore, & eſſe, nulliſque viribus ſubſiſtere.

Contrave- entes eo ſo pœnas e enuncia- s incurriſſe eclarat.

§. 5. Ac omnes & ſingulos in præmiſſis delinquentes, nulla alia monitione præcedente, & abſque proceſſu deſuper habendo, ſententias & pœnas præmiſſas irremiſſibiliter eo ipſo incurrere.

Ambitum i ſola inſtan- a & preci- us etiam retenùs orrectis robari de- enir.

§. 6. Et ad illos ſententias, & pœnas præmiſſas damnabiliter incurriſſe legitimè probandum, ſolas præmiſſarum perſonarum inſtantias, preces & favores etiam oretenus porrectas, plenam, indubiam & ſufficientem in judicio & extrà fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri.

Et ita & on aliter ju- icari præci it.

§. 7. Et ita per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis mnibus de- ogat.

§. 8. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, contrariis quibuſcumque. Aut ſi prædictis Canonicis regularibus vel quibuſvis aliis communiter vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Hanc conſt. tiam in Ca- itulis & in iteris pub i- ari mandat.

§. 9. Ut autem harum literarum notitia ad omnes dictæ Congregationis S. Salvatoris Ordinis S. Auguſtini Canonicos regulares faciliùs deveniat, volumus, illam etiam in Capitulis generalibus ac Congregationibus dictis nuncupatis lecta ſic arctare, ac ſi legitimè unicuique intimatæ fuiſſent, illarumque exemplis etiam impreſſis, manu Prioris generalis ipſius Congregationis ſubſcriptis, & ejus ſigillo munitis, eamdem prorsùs fidem habere, quæ præſentibus haberetur, ſi eædem exhiberentur.

D. P. An. 3. die 22. Sept.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, &c. die 22. Septembris 1607. Anno tertio.

XXXVI. Confraternitatis Doctrinæ Chriſtianæ erectio in Archiconfraternitatem in Baſilica S. Petri Principis Apoſtolorum de Urbe, cum Indulgentiarum privilegiorumque elargitione.

De inſtituendis his Confraternitatibus, habes ſuprà in Tomo 2. fol. 371. Pii V. conſtitut. 137. Ex debito, ubi alia indicavi. De forma autem aggregandi alias Confraternitates, attende conſtit. 115. Clementis VIII. Quæcumque, hic ſuprà fol. 182.

PAULUS PAPA V.

Edita A. D. 1607.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX credito nobis paſtoralis officii munere, piis locis, quæ majora in dies in ſpiritualibus, & temporalibus ad Dei gloriam, & animarum ſalutem incrementa ſuſcipiunt, ulteriora ſubſidia, & ampliora concedimus privilegia, ne quicquam illarum rerum prætermittamus, quæ ad Chriſtianam propagandam religionem conducere videntur.

Concil. Trident. & Pontif. juſſerunt inſtitui Confraternitates Doctrinæ Chriſtianæ.

§. 1. Ob has cauſas conſiderantes nos, jure optimo à Sacro Tridentino Concilio, & ſummis Pontif. prædeceſſoribus noſtris ſtatutum, & jam multos abhinc annos maximo Eccleſiæ Dei commodo obſervatum fuiſſe, ut pueri ſingulis Dominicis & aliis feſtivis diebus fidei rudimenta, obedientiam erga Deum & parentes, aliaſque Chriſtianas virtutes ab iis ad quos ſpectat edocerentur, ut hac ratione, qui ad mundi voluptates ſequendas natura proni ſunt, Chriſtiana pietate eruditi, de virtute in virtutem proficientes, tales evaderent, qui ad Populi Chriſtiani mores reformandos & Catholicæ fidei incrementum idonei efficerentur Miniſtri.

Et eidem in Urbe inſtituta nedum fuit Congregatio laicorum, ſed etiam Clericorum.

§. 2. Atque hoc conſilio, cùm nonnulli probitatis Viri zelo charitatis accenſi, pro divini cultus augmento in hac Alma Urbe noſtra cæterarum Matre, & Magiſtra, Tridentino Concilio publicato, in quibuſdam Eccleſiis pueros & adultos quoſcumque ſumma pietate ac diligentia Doctrinam Chriſtianam docere cœpiſſent, hoc pium opus præſtante Domino, exiguo temporis ſpatio, adeò incrementa ſuſcepiſſe, ut Congregatio ſub Doctrinæ Chriſtianæ nomine jampridem inſtituta fuerit, ex quibus licèt aliqui tantùm in communi vivant cum ſuo Præpoſito, in Eccleſia S. Agathæ Regionis Tranſtyberinæ, in unum tamen omnes ſub uno Protectore conveniunt, atque uno Præſide huic ſaluberrimo operi ſingulis feſtivis diebus ſedula incubuerunt & incumbunt diligentia.

Hic modò Pont. d. Confraternitatem erigit in Archiconfraternitatem in Baſilica S. Petri de Urbe.

§. 3. Nos pro noſtro Paſtoralis officii munere hoc pium Chriſtianæque Reipublicæ neceſſarium opus, ex quo hactenus uberrimi fructus provenerunt, ac multo uberiores poſthac proventuros ſperamus, ex animo amplectentes, illudque in dies augeri magis ac magis cupientes, Congregationem prædictam in Urbe inſtitutam, necnon ſingulas illius perſonas & Eccleſias, nempe S. Martini Regionis Arenulæ, S. Agathæ Regionis Tranſtyberinæ eidem Congregationi Apoſtolica auctoritate conceſſas, ſub noſtra & Sedis Apoſtolicæ protectione ſuſcipientes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, in celeberrima Baſilica Principis Apoſtolorum de Urbe, Congregationem Doctrinæ Chriſtianæ hujuſmodi, in Archiconfraternitatem Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò erigimus & inſtituimus.

Ejuſque Protectorem deputat, ſummi Pontificis Vicarium.

§. 4. Illiuſque ſic erectæ & inſtitutæ perpetuum Adminiſtratorem, & Protectorem dilectum filium noſtrum Hieronymum tituli S. Blaſii Presbyterum Cardinalem Pamphilium nuncupatum, ac pro tempore exiſtentem in Urbe, & ejus diſtrictu, Rom. Pont. Vicarium, harum ſerie conſtituimus, & deputamus.

Eidem Archiconfraternitati facultatem alias Confraternitates aggregandi, & indulgentias communicandi concedit.

§. 5. Ac ipſius Archiconfraternitatis Confratribus pro tempore exiſtentibus aggregandi dictæ Archiconfraternitati, alias quaſvis ejuſdem Doctrinæ Chriſtianæ in qualibet Mundi parte canonicè erectas & inſtitutas, ac inſtituendas Confraternitates, illiſque privilegia, indulta, favores, exemptiones, gratias & indulgentias infraſcriptas ſibi per nos conceſſas ac pro tempore à Sede Apoſtolica concedendas communicandi.

Ad hoc vide etiam Bullas Clem. VIII. cit. in rubr.

§. 6. Necnon de Adminiſtratoris & Protectoris prædicti conſenſu, quæcumque ſtatuta, felix regimen & gubernium dictæ Archiconfraternitatis concernentia, licita tamen, & honeſta ac ſacris Canonibus, & decretis Concilii prædicti, conſtitutionibuſque Apoſtolicis minime contraria, condendi, illaque ſic condita, pro rerum, & temporum qualitate, in toto vel parte, ac toties quoties opus fuerit immutandi, & in eorum locum alia de novo edendi, licentiam, facultatem, & auctoritatem concedimus & impartimur.

Indulgentiam plenariam Confratribus in die ingreſſus elargitur.

§. 7. Ut autem devotio Chriſtifidelium ad dictum opus exercendum indies magis augeatur, de Omnipotentis Dei miſericordia ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus verè pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra communione refectis qui pro Miniſtris, Operariis & Confratribus dictam Archiconfraternitatem ingredientur, die primo illorum ingreſſus, ſeu eo die quo dictæ Archiconfraternitati aſcripti fuerint, Plenariam.

Et in feſto præcipuo Confraternitatis.

§. 8. Necnon eiſdem ſic deſcriptis, qui vere pœnitentes, & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in feſto, quod ab ipſa Archiconfraternitate, & aliis Confraternitatibus aggregatis ſeu aggregandis pro earum præcipuo & principali reſpectivè eligetur, ſumpſerint, etiam Plenariam.

Ac in articulo mortis.

§. 9. Quique verè pœnitentes, & confeſſi dictum Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, aut id facere non valentes, animo contrito, nomen JESU ſaltem corde in mortis articulo invocaverint, ſimiliter plenariam omnium peccatorum ſuorum remiſſionem, & indulgentiam dicta auctoritate earumdem tenore præſentium concedimus.

Alias indulgentias Confratribus quolibet menſe communicatis concedit.

§. 10. Præterea eiſdem Confratribus, qui verè pœnitentes, & confeſſi ſemel quolibet menſe Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, ſeptem annos, & totidem quadragenas.

Inducentibus alium ad diſcendam Doctrinam.

§. 11. Quique in cauſa fuerint, ut pueri, famuli aut quævis aliæ perſonæ ad diſcendam Doctrinam Chriſtianam eant, ducentos dies.

Diſcentibus & docentibus Doctrinam in diebus Stationum Urbis.

§. 12. Qui verò diebus Stationum Urbis hanc Doctrinam in Eccleſiis docuerint, ac etiam illi, qui ad eamdem diſcendam acceſſerint, eaſdem indulgentias conſequantur, quas conſequerentur, & conſequi poſſent, ſi Eccleſias Stationum perſonaliter viſitarent.

Viſitatoribus Scholarum Doctrinæ.

§. 13. Eaſdem etiam indulgentias Viſitatores dictæ Archiconfraternitatis, qui ex commiſſo ſibi officio viſitabunt illas Scholas, quas in illo die viſitare poterunt, conſequantur.

Docentibus eamdem diebus feriatis.

§. 14. Inſuper eiſdem Confratribus, qui diebus feriatis hanc Doctrinam Chriſtianam aut publicè aut privatim explanaverint, centum dies.

Præceptoribus eamdem docentibus diebus feſtivis.

§. 15. Necnon omnibus & ſingulis Præceptoribus, qui diebus feſtivis diſcipulos ſuos ad Doctrinam Chriſtianam duxerint, eoſque illam docuerint, ſeptem annos.

Explicantibus eam in Scholis diebus feriatis.

§. 16. Quique diebus feriatis in propriis Scholis, eamdem Doctrinam explicaverint, centum dies.

Sacerdoti Archiconfraternitatis in ejus Eccleſia prædicanti &c.

§. 17. Sacerdoti etiam dictæ Archiconfraternitatis, qui in Eccleſia ſeu Oratorio illius Confraternitatis verbum Dei prædicaverit aut Collationes fecerit, licèt illo die non intervenerit in aliqua Schola docendi cauſa, ſeptem annos.

Parentibus Doctrinam domi familiam docentibus.

§. 18. Omnibus autem, & ſingulis Patribus, & Matribus familias, qui in ſuis domibus liberis, famulis, & familiaribus utriuſque ſexus Doctrinam Chriſtianam explanaverint, qualibet vice id fecerint, centum dies.

Convocantibus alios ad d. Doctrinam.

§. 19. Item Confratribus, qui per Civitatem viros, mulieres aut pueros, ad eamdem Doctrinam Chriſtianam ducendi cauſa circumierint, ſeptem annos.

Confratribus per Caſtella euntibus, & Doctrinam docentibus.

§. 20. Eiſdem autem Confratribus, qui extra Civitatem ad illam docendam per Caſtella, & Villas exierint, decem annos.

Diſputationi Doctrinæ intereſſentibus.

§. 21. Item eiſdem Confratribus, qui diſputationibus, quæ in Scholis dictæ Archiconfraternitatis fieri ſolent, interfuerint, ducentos dies.

Doctrinam docendi vel diſcendi cauſa ſtudentibus.

§. 22. Omnibus item, & ſingulis Chriſtifidelibus, qui per mediam horam Doctrinam, aut docendi aut diſcendi gratia ſtuduerint, centum dies.

Infirmos Confratres viſitantibus.

§. 23. Eiſdem etiam Confratribus, qui infirmos dictæ Archiconfraternitatis viſitaverint, quoties id fecerint, ducentos dies.

Euchariſtiam ad eos comitantibus.

§. 24. Quoties verò Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, dum ad infirmos defertur, comitati fuerint, ſeptem annos.

Corpora eorum defunctorum aſſociantibus, aut exequiis intereſſentibus.

§. 25. Eiſdemque Confratribus, qui Corpora Confratrum, & Consororum defunctorum ac defunctarum ad ſepulturam aſſociaverint, aut exequiis, anniverſariis, officiiſve, quæ pro eis celebrantur pro eorum animabus preces fundentes interfuerint, tres annos.

Congreg. vel divinis officiis Archiconfr. aſſiſtentibus.

§. 26. Ac quoties divinis officiis, & Congregationibus publicis vel ſecretis dictæ Archiconfraternitatis intervenerint, ducentos dies.

Proceſſionibuſque per Ordinarios indicandis.

§. 27. Eamdemque Indulgentiam conſequantur, quandocumque proceſſionibus à locorum Ordinariis ſub vexillo dictæ Archiconfraternitatis præſcribendis interfuerint.

Diſcentibus Doctrinam, & communicatis in die feſto deputando ſingulis menſibus.

§. 28. Item omnibus & ſingulis utriuſque ſexûs, & cujuſlibet ætatis Chriſtifidelibus, ad Doctrinam Chriſtianam diſcendam in dictis Scholis convenire ſolitis, qui peccata ſua quolibet Beatæ MARIÆ Virginis aut alio feſto a Superioribus dictæ Congregationis determinando, confeſſi fuerint, tres annos, iis verò, qui ad communicandum habiles ſunt; ſi dictum Euchariſtiæ Sacramentum devotè ſumpſerint, quinque annos.

Confratribus communicatis die quo aggregatio in qualibet Terra publicatur.

§. 29. Præterea quolibet die dicta Congregatio in quavis Civitate vel Terra publicabitur, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Confratribus dictæ Confraternitatis verè pœnitentibus, confeſſis ac communicatis, ſeptem annos, & totidem quadragenas de eis injunctis, ſeu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis miſericorditer in Domino concedimus & relaxamus.

Declaratio quòd etiam Confraternitates aggregandæ, his fruantur indulgentiis, & non aliæ.

§. 30. Noſtræ propterea intentionis eſſe declaramus, quòd indulgentiæ, gratiæ, & indulta prædicta intelligantur, ac ſint conceſſa, cujus Confraternitati canonicè erectæ ſeu erigendæ in qualibet Orbis parte, ſtatim ac prædictæ Archiconfraternitati, juxta conſtitutionem fel. record. Clementis Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri fuerit aggregata, nec abſque aggregatione hujuſmodi gratiarum & indulgentiarum prædictarum particeps ullo modo eſſe poſſit.

Declaratio quòd ſufficit aggregatio unius Confraternitatis pro qualibet Diœceſi, ut cæteræ ibi erigendæ ab Ordinario participes ſint.

§. 31. Declarantes nihilominus, quòd cùm una Confraternitas dictæ Doctrinæ Chriſtianæ unius civitatis aggregata fuerit, intelligantur, & ſint omnino aggregatæ reliquæ omnes utriuſque ſexûs ab Ordinario loci erectæ & erigendæ, earumdemque indulgentiarum & gratiarum prædictarum participes ſint.

Derogatio contrariorum.

§. 32. Non obſtantibus quibuſvis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 33. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo dictæ Archiconfraternitatis munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 3. die 6. Octob.

Datum Tuſculi, ſub annulo Piſcatoris, die 6. Octobris 1607. Pontificatus noſtri Anno tertio.

XXXVII.

Congregationi Clericorum Regularium Somaſcæ, aliàs S. Majoli, quæcumque gratiæ & privilegia Ordinibus Mendicantium conceſſa & concedenda, communicantur, & de novo conceduntur, quatenùs ſint in uſu, non revocata, nec ſacris Canonibus aut Concilio Tridentino contraria.

Iſtam Congregationem primo approbavit Pius V. ut ſuprà in Tomo 2. in ejus Conſt. 78. Injunctum, fol. 293. licet antea à Paulo III. eſſet in ſocietatem recepta, ut ſuprà in ejus Conſtitut. 21. fol. 735. Tom. 1. ubi alia notavi.

Edita An. D. 1607.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX quo divina Majeſtas ad paſtorale faſtigium nos quamquam immeritos evexit, illud quantum in nobis ſemper fuit, ſuperno auxilio freti, agere conati ſumus, ut piorum hominum Congregationes, quæ ad divini cultus augmentum & animarum ſalutem inſtitutæ ſunt, & in obſervatione inſtitutorum ſuorum, piè & religiosè perſiſtunt, magis quotidiè in hujuſmodi ſuo pio propoſito confirmentur.

Communicatio ſicut conceſſio omnium gratiarum & privilegiorum cujuſcumque ex Ordinibus Mendicantibus conceſſorum & concedendorum.

§. 1. Cùm itaque ſicut accepimus dilectorum filiorum Congregationis & Clericorum regularium Somaſcæ aliàs S. Majoli nuncupatorum fortiores quotidie vires, adjuvante Domino, in militantis Eccleſiæ Caſtris appareant, ut Clerici Congregationis hujuſmodi eo ferventiùs adhuc pugnare ſtudeant, quo majoribus ſe viderint ſpiritualibus gratiis fore munitos, ipſos & eorum quemlibet à quibuſvis excommunicationis &c. cenſentes, præ alia quæcumque privilegia & gratias iiſdem Congregationi & Clericis hactenus quomodolibet conceſſa, omnia & ſingula privilegia, prærogativas, conceſſiones, favores, facultates, declarationes, immunitates, exemptiones, libertates, cæteraſque gratias, præeminentias & indulta cujuſvis generis exiſtentia ſpiritualia, & temporalia, qualiacumque illa ſint, (excepta tamen exemptione a juriſdictione Ordinariorum) quibuſvis Mendicantium Ordinum Congregationibus, eorumque Profeſſoribus ac eorum Monaſteriis, Eccleſiis, Domibus & Regularibus locis, necnon dilectis filiis earumdem Religionum & Congregationum Generalibus, Præpoſitis, Superioribus, Prælatis & Capitulis, tam Generalibus quam Provincialibus, Fratribus, Novitiis, Converſis, Donatis, ac quibuſvis eorum & earum perſonis in quibuſcumque Mundi partibus exiſtentibus, & illorum intuitu, etiam per viam communicationis vel extenſionis, aut alias quomodolibet per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ſeu per nos & ſucceſſores noſtros, aut alios auctoritatem habentes, conceſſa ſunt & concedentur, ac quibus ſingulæ Congregationes prædictæ, eorumque Monaſteria, Eccleſiæ, Domus & loca, ac Superiores, Fratres & perſonæ hujuſmodi de jure, uſu, conſuetudine vel privilegio aut conceſſione Apoſtolica vel alia quavis auctoritate in genere vel ſpecie, ac tam conjunctim quàm diviſim aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri & gaudere poſſent vel poterunt quomodolibet in futurum, quarum conceſſionum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, acſi de verbo ad verbum insererentur, etiamſi talia ſint & forent, quæ ſpecialem & individuam requirerent mentionem ſeu particularem inſertionem, (quatenùs ſint in uſu & non ſint revocata neque ſub ullis revocationibus comprehenſa, ac ſacris Canonibus & Concilii Tridentini decretis non adverſentur) ad eandem Congregationem, Somaſcam ſeu S. Majoli, ac ſingulos illius Conventus, illorumque Superiores, Præpoſitos, Prælatos & quaſcumque perſonas, auctoritate & tenore prædictis, perpetuò extendimus, illaque eis communicamus, & de novo concedimus, & ſuffragari volumus & declaramus.

Limitatio dictæ communicationis.

Alia limitatio ejuſdem communicationis.

Derogatio quarumcumque contrariorum.

§. 2. Non obſtantibus tam fel. record. Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de una & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, quam aliis quibuſcumque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, tam de Judicibus delegatis & Conſervatoribus quàm perſonis ultrà certum numerum ad judicium non vocan. necnon quibuſvis privilegiis & indultis Apoſtolicis quibuſvis ſecularibus vel regularibus, Militiis, Communitatibus, Univerſitatibus, Capitulis, Caſtris, Villis, Terris & quibuſvis Cathedralibus & Metropolitanis vel Collegiatis, aut aliis Eccleſiis, Capitulis, Conventibus, Monaſteriis, Hoſpitalibus & aliis piis locis, etiam motu, & ſcientia ſimilibus, & de non trahendis eorum ſubditis vel perſonis, ipſarum Eccleſiarum, Civitatum, Univerſitatum, Caſtrorum, Villarum & locorum reſpectivè, extra eas aut coram illis Judicibus & perſonis, quàm etiam vigore quarumcumque literarum Apoſtolicarum aut alias quibuſvis modis & qualitercumque ac quibuſvis verborum formis & tenoribus, de quibus etiam plena & expreſſa, ſpecialis, ſpecifica & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter & expreſsè derogamus, ſeu ſi aliquibus communiter aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 3. Cæterùm volumus & dicta auctoritate decernimus, quòd earumdem præſentium tranſumptis, etiam manu alicujus Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, aut manu Præpoſiti Generalis & ſigillo ejuſdem Congregationis Somaſcæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in judicio & alibi ubi opus fuerit, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 3. die 9. Nov.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 9. Novembris 1607. Anno tertio.

XXXVIII.

Ampliatio juriſdictionis S. R. E. Cardinalium Congregationis boni regiminis, Communitatum Status Eccleſiaſtici etiam mediatè S. R. E. ſubjectarum, quoad cognitionem cauſarum eaſdem tangentium, non tamen quoad pœnas maleficiorum.

Iſtam Congregationem inſtituit Clemens VIII. in ſua Conſtitut. 10. Pro commiſſa, ſuprà fol. 9. ubi notavi.

Edita An. D. 1607.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſa hujus Conſtitut.

§. 1. CUpientes Conſtitutionem à fel. record. Clemente Papa VIII. Prædeceſſore noſtro ſuper bono regimine & adminiſtratione redditunm Communitatum & Univerſitatum ditionis temporalis Eccleſiaſticæ editam, debitæ executioni pro earumdem Communitatum & Univerſitatum utilitate demandari, ac de ſingulari fide, prudentia & integritate dilectorum filiorum noſtrorum Mariani SS. Marcellini & Petri, de Camerino, Octavii S. Sabinæ Bandini, Dominici S. Honuphrii Tuſci, Dominici Gym-

Clemens VIII. dictam prohibitionem ampliavit ut in ſua conſtit. 7. Religioſos, hic ſuprà fol. 6. §. 2.

§. 3. Et ſubindè cùm à nonnullis ambigeretur, an ſub gratiarum vocabulo, gradus, honores, dignitates, officia & munia Ordinix prædicti comprehenderentur, ſimilis mem. Clemens Papa Octavus etiam prædeceſſor noſter per alias ſimiles literas die 23. Maji 1591. Pont. ſui Anno 1. datas, priores literas prædictas & in eis contenta quæcumque approbavit & confirmavit, ac prædictam Gregorii de gratiis, ut prædicitur, per mendicatos favores minimè conceden. prohibitionem, ad quoſcumque gradus, honores, dignitates, officia, adminiſtrationes, functiones, prælaturas ejuſdem Ordiois perpetuò extendit & extendere debere decrevit, & prætereà dilectis filiis Magiſtro generali, Provincialibux & aliis Prælatis, Superioribus ejuſdem Ordinis, oe in poſterum aliquod præmiſſorum cuiquam ad inſtantiam ſeu requiſitionem vel contemplationem perſonarum ſuperiùs expreſſarum quarumcumque, quovis modo concedere, Religioſis verò ac Fratribus ejuſdem Ordinis quibuſcumque non ſolùm in præmiſſis omnibus ſecularium favorem minimè procurare, ſed nec etiam ſpontè oblatum, aut ab eis minimè procuratum, recipere, & ſimiliter ne ad hunc effectum munera aliqua ſecularibus impendere vel exhibere auderent vel præſumerent, in virtute ſanctæ obedienoæ, & ſub pœnis in dictis Gregorii biteris còntentis præcepit & expreſſè interdixit ac probibuit, prout in ſingulis literis prædictis pleniùs continetur.

Hic Pontifex eorum conſtitutiones approbat.

§. 4. Cùm autem, ſicut accepimus, ad electionem novi Magiſtri generalis dicti Ordiois brevi deveniendum ſit, nos quantum interſit, ut electio hujuſmodi eliminatis procul favoribus in ſanctitate & juſtitia celebretur, probè cognoſcentes, & ideò dicti Ordinis Fratres oon ſolùm pœnarum in dd. literis contentarum, ſed etiam cenſurarum Eccleſiaſticarom metu, in officio debito continere volentes, Motu proprio & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, dictorum Gregorii & Clementis prædeceſſorum prædictas litteras, & in eis contenta quæcumque, eorum ſerie præſentibus pro expreſſis habentes, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò confirmamus & approbamus, ae illis perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus.

Contravenientibus Fratribus omnibus pœnam excommunicationis latæ ſententiæ addit, ſi pro obtinendo officio Magiſtri generalis, pro ſe vel aliis ad favores hujuſmodi, recurrant, vel aliis minus legitimis modis illud obtinere quærant.

§. 5. Et inſuper omnibus & ſingulis dicti Ordinis Fratribux, cujuſcumque conditionis, gradus, & præeminentiæ exiſtentibus, in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè præcipiendo mandamus, ne ad quarumcumque perſonarum tàm laicarum quàm Eccleſiaſticarum extra ſupradictum Ordinem conſtitutarum, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque ſæculari dignitate & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, favores, ad effectum conſequendi dictum officiom Magiſtri generalis, pro ſe vel aliis recurrant, vel aliis minùs legitimis viis & modis illud obtinere quærant. Hos qui mandato noſtro hujuſmodi contravenerint, ultra ſupradictas pœnas, etiam vinculo excommunicationis latæ ſententiæ, à qua niſi per nos & Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, præterquam in mortis articulo conſtituti abſolvi nequeant, annodamus.

Contrariiſque derogat.

§. 6. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, dictique Ordinis ſtatutis & cooſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi Ordini & Fratribus prædictis communiter vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi vel excommunicari oon poſſint per literas Apoſtolicas, oon facientes plenam & expreſſam ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Tranſumptiſque credi jubet.

§. 7. Volumus autem, quod præſentium literarum exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſignatis & ſigillo alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſt. conſtitutæ munitis, eadem fides ubique adhiberi debeat, quæ præſentibus adhiberetur, ſi exhibitæ forent vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum die ſeptima Januarii, milleſimo ſexcenteſimo octavo, Anno 3.

Dat. P. A. 3. die 7. Jan.

XL.

Gratiæ & indulta Fratrum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, ad partes Infidelium pro dicta Redemptione ſe transferentium; Nec non aliorum Chriſtifidelium etiam non Captivorum ibi exiſtentium.

Hujus Ordinis inſtitutionem & regulam vide ſup. in conſtit. 1. & 9. Innocentii III. Operante. fol. 52. & 60. Tom. 1. ubi plenè dixi.

PAULUS PAPA V.

Edita An. D. 1608.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex omnibus Chriſtianæ charitatis officiis, quibus æterna ſalus per gratiam DEI comparatur, illa Redemptori noſtro JESU CHRISTO maximè placere credimus, per quæ infœlices captivi, à terra impiorum, & miſera ſervitute revocantur, ac eorum ſaluti proſpicitur.

Facultas Fratrum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis ad partes Infidelium ſe transferentium. Confeſſiones Chriſtifidelium ibi degentium audiendi & in foro conſcientiæ abſolvendi.

§. 1. Supplicationibus igitur dilectorum filiorum Superiorum, & Bernardi de Moroue, Adminiſtratorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum nobis humiliter porrectis inclinati, d. Bernardo, qui ut aſſerit forſan cum aliis dicti Ordinis profeſſis ſuperiorum prædictorum juſſu, brevi in Africam pro redimendis captivis profectutus eſt, & aliis profeſſis, ad hujuſmodi munus obeundum deputandis, ot Algerium, & alias Africæ & Infidelium partes ſe transferre, declinare, ac migrare, ibique converſari, & commorari, ac io eiſdem partibus, omnium & ſingulorum utriuſque ſexus Chriſtifidelium, Captivorum & non Captivorum, ibidem nunc & pro tempore degentiom, & commorantium, confeſſiones audire, ipſoſque in Captivitate poſitos, ac etiam liberos Chriſtifideles inibi commorantes, (dummodò tamen animo infraſcripta facultate fruendi ad partes illas non coofugerint) à quibuſvis ſuis peccatis, criminibus, exceſſibus, & delictis, quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apoſtolicæ reſervatis, ac etiam contentis in literis de Cœna Domioi legi conſuetis, oon tamen Hæreſis, læſæ Majeſtatis, Apoſtaſiæ, Idololatriæ, Judaiſmi, oec delationis probibitorum ad partes infidelium, ſcilicet ſemel in anno, Captivos prædictos, liberos autem prædictos ſemel tantùm in vita, necnon à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſioois & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, injuncta eis pro modo culpæ pœnitentia ſalutari, in foro conſcientiæ tantum abſolvere.

Presbyteros ibidem degentes ſuper irregularitate in foro conſcientiæ diſpenſandi.

§. 2. Necnoo etiam cum Presbyteris Captivis, ſuper quacumque irregularitate, per eos quomodolibet (præterquàm in homicidio voluntario, & bigamia, contracta,) cum liberis verò Presbyteris, in dictis partibus commorantibus, ſuper irregularitatibus hujuſmodi per eos dumtaxat in illis partibus contractis (ex homicidio, & bigamia, ut præfertur provenientibus pariter exceptis) in eodem foro tantùm diſpenſare.

Captivos omnes à votis abſolvendi.

§. 3. Ac captivos etiam prædictos, utriuſque ſexus in eiſdem partibus nunc & pro tempore exiſtentes, à quibuſcumque votis, non tamen ſolemniter emiſſis, vel quæ Captivi prædicti in eiſdem partibus converſantes, vel poſteà in libertate conſiſtentes commodè adimplere poterunt pariter abſolvere.

Bonaque incerta & per eos Captivos

§. 4. Prætereà ſuper bonis incertis, quæ Captivi prædicti malè parta habuerint, erogata tamen priùs

malè parta condonandi.

aliqua portione in beneficium & uſum Redemptio-
nis hujuſmodi, Bernardi, & profeſſorum prædi-
ctorum arbitrio diſponere, illaque eis concedere
& condonare.

Paramenta & ornamenta Eccleſiaſtica benedicendi.

§. 5. Quodque Bernardus & profeſſi prædicti pro uſu locorum & Miniſtrorum Eccleſiaſticorum dictarum partium, paramenta & ornamenta Eccleſiaſtica benedicere, eo tempore dumtaxat, quo apud eoſdem Infideles commorabuntur, niſi ibi quiſpiam alius reperiatur, qui ea officio illa benedicere valeat.

Religioſi & alii presbyteri etiam Captivi certis horis, Miſſam in illis partibus celebrare poſſint, in locis etiam profanis cum ornamentis, & in Altari portatili.

§. 6. Quodque Religioſi & alii presbyteri, etiam Captivi in illis partibus nunc & pro tempore exiſtentes, per unam horam ante ortum diei uſque ad horam meridianam, & poſt meridiem, per aliam horam Miſſam, in locis etiam profanis, ad id eis commodioribus, cum ornamentis in altari portatili celebrare poſſint, etiamſi tempore celebrationis hujuſmodi Mauri, Turcæ, Judæi, Idololatræ, Hæretici, Apoſtatæ, & alii ab Eccleſia Catholica ſeparati, ibidem præſentes exiſtant, niſi adſit probabilis ſuſpicio illos irridendi hoc ſacrum Miniſterium, vel aliquam aliam irreverentiam illi inferendi cauſa ibidem in profeſſo adeſſe.

Et Sacramentum Euchariſtiæ ad Chriſtifideles deferre valeant.

§. 7. Atque tàm Religioſi quàm alii Presbyteri prædicti, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in aliqua capſa ad id per dictos Religioſos benedicta incluſum, ad Chriſtifideles, qui ad locum, in quo Miſſam celebrari contigerit, accedere nequiverint, ſine luminibus, vel aliqua exteriori pompa, ſubtus veſtes ordinarias deferre poſſint.

Bonaque Fratribus data recipere pro eorum uſu, & Redemptione Captivorum ipſi poſſint.

§. 8. Quodque dicti Religioſi, omnes & ſingulas pecunias, res & bona, quæ ad eos tranſmitti contigerit, recipere & retinere, illaque penes ſe habere, ac in neceſſarios dumtaxat uſus, tàm proprios quàm eorumdem Captivorum, aut in prædictorum Captivorum redemptiones convertere valeant, cùm aliunde non habebunt, unde hujuſmodi neceſſitatibus ſubvenire poſſint, ac cum quibuſvis Turcis, Mauris, Judæis, Hæreticis, & aliis Infidelibus communicare, paciſci, & conſuetudinem habere, juſta ſubſiſtente cauſa.

Fratres prædicti pro defunctis Miſſam celebrare, & animas è Purgatorio liberare.

§. 9. Quodque dictus Bernardus, & alii profeſſi Sacerdotes nunc & pro tempore in illis partibus exiſtentes, poſſint in qualibet hebdomada tres Miſſas in refrigerium animarum in Chriſti charitate defunctorum, dicere & celebrare, & in unaquaque illarum, unam animam ex fidelibus in illis partibus decedentibus à pœnis Purgatorii liberare poſſint.

Indulgentiæ plenariæ pro omnibus Chriſtifidelibus in illis partibus exiſtentibus, confeſſis & ſacra communione refectis.

§. 10. Denique quòd omnes utriuſque prædicti ſexus Chriſtifideles, tàm liberi quàm Captivi in dictis partibus pro tempore exiſtentes, qui per unum aut duos dies, ante feſtivitates Nativitatis, Reſurrectionis, Aſcenſionis Domini Noſtri JESU CHRISTI, Pentecoſtes, Aſſumptionis, Nativitatis, Purificationis, Annunciationis Beatiſſimæ & Glorioſiſſimæ DEI Genitricis, ſemperque Virginis MARIÆ, Omnium Sanctorum, Nativitatis B. Joannis Baptiſtæ, Martyrumque BB. Petri & Pauli Apoſtolorum, necnon S. Jacobi Zebedæi, aut in ipſis feſtivitatibus, peccata ſua confeſſi, & ſacra communione refecti, ſi commodè illa refici poſſint, alias ſi non poſſint, ſaltim ſacramentaliter confeſſi, pro exaltatione fidei Catholicæ, ac Maurorum & Infidelium converſione, pias ad Deum preces effuderint, in ſingulis feſtivitatibus prædictis, in quibus præmiſſa peregerint, plenariam omnium & ſingulorum peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem conſequantur.

Alia indulgentia pro eiſdem.

§. 11. Ipſique fideles qui aliquem ex Captivis in eorum tribulationibus & anguſtiis conſolati fuerint, ſeu ægrotum viſitaverint, aut nudum veſtiverint, egenis quovis modo ſubvenerint, vel mortuum terræ commendaverint, qualibet vice, prout id pro tempore fecerint, decem annos, de injunctis eis, ſeu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis conſequantur.

Præſertim die Sabbati certo modo orantibus.

§. 12. Ipſique fideles, qui die Sabbati cujuſlibet hebdomadæ ad occaſum ſolis congregabuntur in aliquo loco populoſo ſeu deſerto, vel in Mari, ac in honorem ejuſdem intemeratæ Virginis Matris MARIÆ, Antiphonam quæ incipit, Salve Regina, ſemel recitaverint, vel cantaverint, aut cum aliis illam piè recitantibus vel cantantibus affuerint, quolibet die Sabbati, quo id egerint, quadraginta annos de injunctis eis, ut præfertur, ſeu aliàs quomodolibet pœnitentiis debitis conſequantur.

Indultum eorumdem confitendi in periculo mortis, Sacerdoti etiã Captivo, qui eos ab omnibus delictis abſolvat.

§. 13. Præterea quòd ſupradicti Chriſtifideles in articulo vel periculo mortis, quando non dabitur acceſſus, vel ſpes accedendi ad ipſos Religioſos, peccata ſua cuilibet Sacerdoti, etiam in hujuſmodi captivitate detento confiteri, dictique Sacerdotes illos à quibuſcumque peccatis, criminibus, exceſſibus & delictis, etiam Sedi prædictæ reſervatis, etiam contentis in literis die Cœnæ Domini, ut præfertur, legi ſolitis, etiam Hæreſis, Apoſtaſiæ, Idololatriæ, & Judaiſmi, abſolvere, illiſque plenariam omnium & ſingulorum peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem concedere & impartiri, liberè & licitè valeant.

Alia plenaria indulgentia pro eiſdem in articulo mortis.

§. 14. Et præterea, quòd omnes & ſinguli utriuſque ſexus Chriſtifideles prædicti, in dictis partibus Infidelium nunc & pro tempore exiſtentes, verè pœnitentes & confeſſi, vel qui ſine culpa ſua non potuerint ad Confeſſarios accedere, in dicto mortis articulo conſtituti, qui pium nomen JESU corde, ſi ore non potuerint, invocantes, ſimiliter plenariam omnium & ſingulorum peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem conſequantur.

Declaratio, quòd conceſſio iſta ſit ad decennium.

§. 15. Præſentibus ad decennium proximum tantum valituris.

Exemplorum hujus bullæ fides.

§. 16. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat P. An. 3. die 8. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, &c. die 8. Februarii 1608. Pontificatus noſtri Anno tertio.

XLI.

Erectio Ordinis Militaris ſub titulo, habitu, & regula Beatæ MARIÆ Virginis de Monte Carmelo, in Gallia, quam Henricus III. Francorum Rex ad S. R. E. exaltationem ac hæreſum extirpationem, ex bonis ſuis merè laicalibus inſtitui poſtulavit. Necnon ordinationum præſcriptio, pro fœliciori regimine ejuſdem Ordinis.

Edita An. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex, cujus Principatum ſuper omnes extulit divina Majeſtas, Piis devotorum & ſuis obſequentiſſimorum filiorum votis, qui majorum ſuorum quàm ſimillimi evadere, & quam nobilitatem à majoribus acceperunt, eandem poſteris ſuis inſigni aliqua acceſſione cumulatam tradere cupiunt, libenter annuit, & quæ ad id, ac ad fidem Catholicam ſartam tectamque tuendam, & illius inimicos propulſandos, ſalutemque animarum procurandam tendere dignoſcuntur, concedit, prout conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Henricus III. Rex Galliæ Ordinem Militarem ſub denominatione & Regula B. Mariæ de Monte Carmelo, pro nobilibus, & ingenuis Gallicæ nationis viris de bonis ſuis merè ini-

§. 1. Expoſuit ſiquidem nobis nuper dilectus filius nobilis vir, Carolus de Neufville Dominus in temporalibus d'Halincourt, & Eques utriuſque Ordinis Regii, nomine chariſſimi in Chriſto filii noſtri Henrici Francorum Regis Chriſtianiſſimi, cujus ipſe ad Nos Sedemque Apoſtolicam Orator exiſtit, Quòd ipſe Henricus Rex pro ſingulari, quo etiam uti dictæ Sedis Apoſtolicæ filius primogenitus, tuendæ & propagandæ, augendæque Religionis Catholicæ deſiderio fervet, ad Sanctæ Romanæ Eccleſiæ exaltationem & profectum, hæreſumque

extirpatio-

calibus inſtitui cupiens, huic Papæ pro opportuna proviſione ſupplicavit.

eſtirpationem & hæreticorum depreſſionem, aliaque jam diu & uſque à primordio ejus fœliciter ſuſcepti Francorum Regni, in eodem Regno & aliis ditioni ſuæ ſubjectis locis conſuevit adhibere remedia. Quara unam Militiam ſeu Ordinem Militarem ad ipſius Henrici Regis arbitrium competenter de ſuis bonis merè laicalibus (non tamen beneficialibus ſeu redditibus Eccleſiaſticis) dotandam ſeu dotandum ex delectis Gallicanæ nationis viris nobilibus & ingenuè natis, denominatione ſeu titulo, ac regula Glorioſiſſimæ ſemperque Virginis DEI Genitricis MARIÆ de Monte Carmelo, quam prædictus Henticus Rex ſui Prntectricem & Advocatam ſingulari devotione ſemper habet ac veneratur, ſub noſtro & dictæ Sedis beneplacito & auctoritate erigi & inſtitui ſummoperè deſiderat, dictuſque Carolus nomine ipſius Henrici Regis nobis humiliter ſupplicavit, quatenùs eumdem Henricum Regem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi aliaſque in præmiſſis opportunè providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui Ordinem Militarem, ſub denominatione, habitu & regula prædictis, cum uno Magno Magiſtro &c. erigit, in Conventu ab ipſo Rege deputando, in locis ſibi ſubjectis.

§. 2. Nos igitur hoc pium & numquàm ſatis laudandum deſiderium promovere cupientes, ac dictum Henricum Regem à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Militiam ſeu Ordinem hujuſmodi ſub eadem regula, cujus Militiæ ſuprema vel principalis Sedes, & Conven. ad id per dictum Henricum Regem in ipſo Franciæ Regno, ſeu alio ab eodem Henrico Rege poſſeſſo dominio conſiſten. loco aſſignan. & ſtatuen. exiſtat, & eſſe debeat, ac in Militia ſeu Ordine hujuſmodi, unum Magiſtrum Magnum vocandum ſupremam ſeu principalem illius dignitatem pro uno Magiſtro Magno vocando, qui ejuſdem Militiæ, vel Ordinis caput & ſupremus ſit, cum Conventu per dictum Henricum Regem (ſine alicujus præjudicio) conſtituendo. Necnon Militum ſeu Miniſtrorum numero eidem Magiſtro beneviſo. Qui Magiſter & Milites cum una, & ea defuncta, cum altera muliere, etiam vidua, dumtaxat matrimonium contrahere poſſint, & aliàs ipſi caſtitatem conjugalem & obedientiam expreſſè profiteantur, cum ſigno ejuſdem B. MARIÆ Virginis, & habitu ab aliis aliarum Militisrum ſignis omninò diverſis & diſſimilibus non immutandis. Ac menſa magiſtrali, Prioratibus, Præceptoriis, aliiſque beneficiis & officiis, de bonis merè laicalibus, non tamen beneficialibus ſeu ex redditibus Eccleſiaſticis, ut præfertur, dotandis, ex nunc prout ex tunc & econtrà, poſtquàm Militia ſeu Ordo hujuſmodi competenter, ut præfertur, dotata vel dotatus fuerit, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò & ſine alicujus præjudicio erigimus & inſtituimus.

Magiſtratus hujuſmodi quoquo modo vacantis omnimoda diſpoſitio ad Regem Galliæ pertineat.

§. 3. Ita quòd dicti Magiſtratus etiam à primæva illius erectione & inſtitutione vacantis, & de cætero perpetuis futuris temporibus quotieſcumque illum quovis modo, & ex cujuſcumque & qualitercumque qualificata perſona, etiam apud Sedem prædictam, aut aliàs quocumque tempore aut quandocumque vacare contigerit, proviſio, & omnimoda diſpoſitio ad dictum Henticum & pro tempore exiſtentem Francorum Regem, perpetuò ſpectet & pertineat, ſpectareque & pertinere debeat.

De eo per Regem proviſus, intra tres menſes confirmationem impetret, & fidei profeſſionem ad Sedem Apoſtolicam tranſmittat, & antea in adminiſtratione Magiſtratus ſe non intromittat.

§. 4. Et jam hac prima vice quam quotieſcumque alia ejuſdem Magiſtratus vacan. evenerit, quicumque de eo per dictum Regem proviſus fuerit, ut præfertur, poſt proviſionem hujuſmodi factam intrà tres menſes ex nunc proximos novam deſuper ab eadem Sede proviſionem ſeu confirmationem petere & impetrare, ac fidei Catholicæ profeſſionem juxtà articulos à dicta Sede traditos emittere, illamque ſic emiſſam & ab eodem Magno Magiſtro manu ſua ſubſcriptam, ad eamdem Sedem intra eoſdem tres menſes tranſmittere debeat, & teneatur, cum eo tamen, quòd dictus Magnus Magiſter in Regno, & adminiſtratione dictæ Militiæ, niſi poſt obtentam novam proviſionem, & emiſſionem profeſſionis hujuſmodi, ſe nequeat intromittere. Necnon prædictæ erectæ Militiæ dotem per dictum Henricum Regem de ſuis bonis merè laicalibus, non tamen Eccleſiaſticis, ut præfertur, dotandæ etiam perpetuò concedimus, & applicamus.

Magnus Magiſter Principalem Ordinis ſedem in locis à Rege poſſeſſis collocare, & Milites creare poſſit.

§. 5. Ac inſuper pro tempore exiſtenti Magno Magiſtro hujuſmodi, ut ſupremam ſeu principalem ejuſdem Militiæ vel Ordinis Sedem poſt hanc primam vicem ad quemcumque locum etiam Maritimum in Regno ſeu locis per eumdem Regem poſſeſſis, de licentia tamen ejuſdem Sedis Apoſtolicæ transferre & collocare, ac Milites creare, qui eamdem fidem profiteri, & fidelitatis juramentum tam Romano Pontifici, quàm dicto Magno Magiſtro præſtare etiam teneantur, & debeant.

Statutaque pro Ordinis regimine concedere.

§. 6. Stabilimenta quoque, ſtatuta, & ordinationes Militiæ ſeu Ordinis hujuſmodi, illiuſque proſperum regimen concernentia, à Sede Apoſtolica prædicta approbanda, condere, ac condita pro temporum, & rerum qualitate, ſi opus fuerit, mutare, & alia de novo edere, dummodò licita, & honeſta ſint, ac ſacris Canonibus & præſertim decretis Concilii Tridentini ac conſtitutionibus Apoſtolicis non contraria, eiſdem auctoritate, & tenore concedimus.

Prioratus etiam & beneficia quæcumque d. Ordinis Militibus conferre.

§. 7. Necnon prædicto Magno Magiſtro, ut perpetuis futuris temporibus per ſeipſum dumtaxat, & non alium, juxtà ſtabilimenta & decreta prædicta, de omnibus & ſingulis Prioratibus, Præceptoriis & membris, cæteriſque beneficiis Eccleſiaſticis ejuſdem Militiæ ſeu Ordinis, ut præfertur, erectæ ſeu erecti, qui pro tempore qualitercumque & ex quorumcumque perſonis, etiam quamcumque reſervationem inducentibus, ubique etiam apud Sedem Apoſtolicam prædictam vacaverint, Militibus & perſonis dicti Ordinis providere poſſit.

Priores autem, Præceptores, & Capellani habito M. Magiſtri conſenſu & licentia Ordinariorum, in Eccleſiis Militiæ Eccleſiaſt. Sacramenta adminiſtrare poſſint.

§. 8. Prioribus verò & Præceptoribus ac Capellanis Militiæ ſeu Ordinis hujuſmodi, habito & obtento ſui Magiſtri conſenſu ac licentia, & approbatione à locorum Ordinariis, in Eccleſiis etiam Militiæ Miſſas celebrare, necnon quibuſcumque Militibus & perſonis Militiæ ſeu Ordinis hujuſmodi, Extremæ Unctionis, aliaque Eccleſiaſtica ſacramenta, etiam in mortis articulo, & omni tempore, (ſine tamen Parochialium Eccleſiarum & illarum Rectorum præjudicio) adminiſtrare, & eorum Confeſſiones prævia Ordinariorum approbatione audire, & illos in forma Eccleſiæ conſueta, impoſita pœnitentia ſalutari abſolvere.

M. Magiſtro pro ſumma 1000. & Militibus pro ſumma 500. ducatorum penſiones ſuper beneficiis Eccleſiaſticis in locis à Rege poſſeſſis auctoritate Apoſt. reſervandas unà cum Prioratibus & aliis beneficiis d. Militiæ habere indulget.

§. 9. Magiſtro autem ac Militibus, Presbyteris ac Capellanis prædictis, eorumque ſingulis, tàm clericis quàm laicis, etiam uxoratis, & bigamis (non tamen trigamis) ut unam vel plures penſiones annuas, Magiſtros videlicet uſque ad mille quingentorum, cæteri verò Milites prædicti ad quingentorum ducatorum auri de Camera ſummas ſuper Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & aliarum Eccleſiarum, necnon Monaſteriorum, etiam Conſiſtorialium, Prioratuum, Canonicatuum, etiam præbendarum, dignitatum, perſonatuum, adminiſtrationum, & officiorum, aliorumque beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſæcularium & quorumvis Ordinum regularium, qualitercumque qualificatorum, in Dominiis per dictum Regem poſſeſſis, dumtaxat conſiſtentibus fructibus, redditibus, & proventibus, juribus, & emolumentis univerſis, ac etiam diſtributionibus quotidianis, eis Apoſtolica auctoritate reſervatas, & reſervandas, vel loco

penſionum annuarum hujuſmodi, omnia, & ſingula fructus, redditua, & proventus, jura, obventionea, & emolumenta ac diſtributiones hujuſmodi, ſibi uſque ad dictam ſummam, ut præfertur, reſervata, & reſervanda, etiamſi poſt illarum vel illorum reſervationem uxorem duxerint, & matrimonium contraxerint, ac etiam, ut præfertur, bigami (non tamen trigami) & ultrà, dictoque matrimonio conſtante ad eorum vitam, una cum quibuſvis Præceptoriis, & aliis beneficiis dictæ Militiæ percipere, exigere, & levare, & in ſuos uſus, & utilitatem convertere, liberè, & licitè valeant, eiſdem auctoritate, & tenore de ſpeciali gratia etiam indulgemus, ac deſuper cum eiſdem Magiſtro, & Militibus, ac eorum ſingulis diſpenſamus.

Militiam, ejuſque perſonas & bona ab omnibus impoſitionibus & ordinariorū ſuperioritate eximit, & magno Magiſtro totaliter ſubjicit.

§. 10. Præterea Militiam prædictam, illiuſque Milites, res & bona, à quibuſvis exemptionis, quartis, mediis aliis quibuſcunque gravaminibus, impoſitis, & quandocunque imponendis, ac ſuperioritate quorumcunque Ordinariorum etiam perpetuò eximimus, & liberamus, illaque omnimodo juriſdictioni, ſuperioritati, & obedientiæ dicti Magiſtri ſubjicimus & ſupponimus.

Magno Magiſtro, nobilibus & perſonis dicti Ordinis peccatorum remiſſionem elargitur.

§. 11. Poſtremò, ad augendam Chriſtifidelium devotionem, & animarum ſalutem procurandam, de Omnipotentia Dei miſericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum auctoritate confiſi, Magiſtro, Militibus, & aliis perſonis prædictis verè pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, tam in die, qua in dicta Militia ſeu Ordine recepti fuerint, & in ea, ſeu eo profeſſionem emiſerint, quàm ſingulis annis in feſto ejuſdem B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo, die decima ſexta Julii celebrari ſolito, à primis Veſperis uſque ad occaſum Solis ejuſdem Feſti, & etiam in eorum mortis articulo ſaltem contritis, ac nomen JESU corde, ſi ore nequiverint, invocantibus, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem dicta Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, miſericorditer in Domino ei perpetuo concedimus, & elargimur.

Executores hujus conſt. deputat.

§. 12. Quocirca dilectis filiis Avicien. & Damaſcen., ac Pariſien. Officialibus, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenùs ipſi vel duo, aut unus eorum per ſe vel alium, ſeu alios faciant auctoritate noſtra præſentes literas, & in eis contenta, ubi, & quando opus fuerit, publicari, & ab omnibus, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, firmiter obſervari, non permittentes Milites prædictos deſuper à quoquam quomodolibet moleſtari. Contradictores quoſlibet & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo.

Contrariiſque derogat.

§. 13. Non obſtantibus conſtitutionibus, ordinationibus Apoſtolicis, ac Eccleſiarum prædictarum juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis ac literis Apoſtolicis, illis illarumque Præſulibus, Capitulis, Conventibus, Superioribus & perſonis ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium quomodolibet conceſſis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, illorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, ac individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, contrariis quibuſcunque, aut ſi aliquibus communiter vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede prædicta indultum, quòd interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Sanctionem pœnalem adjicit.

§. 14. Nulli &c. noſtræ abſolutionis, erectionis, inſtitutionis, applicationis, indultorum diſpoſitionis, exemptionis, liberationis, ſuppoſitionis, conceſſionis, mandati, derogationis & elargitionis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo ſeptimo*, quarto decimo Kalend. Martii, Pontificatus noſtri Anno tertio.

Dat. P. An. 3. die 16. Febr.

* Alias 1608.

Sequuntur Pontificiæ Ordinationes, de quibus in rubrica.

PAULUS PAPA V.

Edita An. D. 1608.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Militantium Ordinum inſtitutio Reipublicæ Chriſtianæ utilis, & Catholicæ fidei tutelæ & propagationi proficua futura eſſe dignoſcitur, ſi certæ regulæ præſcribantur, ſub quarum felici auſpicio & regimine, Militia hujuſmodi nomen daturi, & rectè vivere, & Catholici nominis hoſtes debellare valeant.

Ut Militia prædicta piis regulis ordinata felicius in dies procedat, hic Pont. hæc ſtatuit, videlicet.

§. 1. Hinc eſt, quod nos, qui per nuper piis chariſſimi in Chriſto filii noſtri Henrici Francorum Regis Chriſtianiſſimi nomine ſupplicationibus nobis humiliter porrectis inclinati, ad Omnipotentis DEI, & ejus Glorioſiſſimæ Matris, Virginis Mariæ gloriam, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ exaltationem, Hæreſumque extirpationem, & Hæreticorum depreſſionem, Militiam ex delectis Gallicanæ Nationis viris nobilibus & ingenuè natis, ſub denominatione, ſeu titulo, ac regula ejuſdem Glorioſiſſimæ ſemper Virginis DEI Genitricis Mariæ de Monte Carmelo, ereximus, & inſtituimus, cupientes, ut illa piis & opportunis regulis ordinata, & innixa, religioſo gradu jugiter & fœliciter incedat, ejuſdem Henrici Regis nomine nobis humiliter porrectis precibus annuentes.

Milites fidei profeſſionem emittant.

§. 2. Quòd perpetuis futuris temporibus dictæ Militiæ Milites fidei profeſſionem juxtà articulos tempore fœlicis recordationis Pii Papæ IV. Prædeceſſoris noſtri à Sede Apoſtolica propoſitos, & approbatos, in manibus Magni Magiſtri ejuſdem Militiæ, ſeu ab eo deputandi, emittere, illamque manu propria ſubſcriptam, ei, qui curam Archivii ipſius Militiæ habebit, conſignare.

In ſuſceptione habitus Euchariſtiæ Sacramentum ſumant.

§. 3. Eoque die, quo habitum militarem ſuſcipiunt, ante illius ſuſceptionem peccata ſua Sacramentaliter confiteri, & Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumere.

In palliis ſuis Crucem fulvi coloris imaginem B. V. in medio habentem & aliam Crucē cum dicta imagine è collo pendentem geſtent.

§. 4. Necnon palliis Crucem fulvi ſeu impluviati coloris, imaginem dictæ Virginis Mariæ in medio habentem geſtare, aliam quoque Crucem auream, cui ab utroque latere ejuſdem Glorioſiſſimæ Virginis imago ſit ſericea ejuſdem coloris è collo pendentem deferre.

Vota Obedientiæ & Caſtitatis conjugalis emittant.

§. 5. Inſuper Deo, & ejuſdem Glorioſiſſimæ Virginis Matri Mariæ, & dictæ Militiæ magno Magiſtro, juxtà tenorem prædictæ erectionis creato, obedientiæ, & caſtitatis conjugalis vota emittere.

Contrà Rom. Eccl. hoſtes pugnare promittant.

§. 6. Ac quotieſcunque a nobis, & Sede Apoſtolica, aut Francorum Rege Chriſtianiſſimo pro tempore exiſtente, prædicto Magno Magiſtro præcipietur, contrà Romanæ Eccleſiæ hoſtes pugnare.

Officium B. Mariæ, ſeu Coronam ſingulis diebus recitent.

§. 7. Ad hæc ſingulis diebus Officium Beatæ MARIÆ, ſeu Coronam, quanta majori poterit devotione recitare.

Feſtis & Sabbati diebus Miſſam audiant.

§. 8. Feſtis quoque, & legitimè non impediti Sabbati diebus, ſacrum Miſſæ Sacrificium audire.

Feria III. ab eſu carnium ſe abſtineant.

§. 9. Necnon Feria tertia cujuſlibet hebdomadæ ab eſu carnium abſtinere.

Feſtis B Mariæ Euchariſtiam ſumant.

§. 10. Quolibet verò ipſius Glorioſiſſimæ Virginis MARIÆ feſtivitatis die, & præcipuè de Monte Carmelo, quæ die 16. Julii celebrari ſolet, peccata ſua Sacramentaliter confiteri, & Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumere.

Die feſto B. Mariæ ad eam celebrandam conveniant.

§. 11. Eodemque die Feſtivitatis Beatæ MARIÆ de Munte Carmelo, in locum per dictum Magnum Magiſtrum deſignsndo ad devotè celebrandam hujuſmodi Feſtivitatem ſimul congregsri.

Militiæ ærario ſolitas reſponſiones perſolvant.

§. 12. Denique ratione Commendarum, quæ juxta tenorem erectionis prædictæ fundabuntur, quaſque obtinebunt, ſolits jura, & reſponſiones ærsrio dictæ Militiæ, prout aliarum Miliriarum Milites perſolvere ſoleut, etiam ſolvere debeant & teneantur.

Sub quibuſvis Ducibus abſque licentia Magni Magiſtri non militent.

§. 13. Quis verò, ex Frsncorum Regis Chriſtianiſſimi ſubditis dictæ Militiæ Milites, juxta prædictæ erectionis tenorem eſſe debent, ſub quibuſcunque Ducibus sbſque expreſſa dicti Magni Magiſtri licentia, ſub pœna privstionis habitus dictæ Militæ nullo modo militare poſſint, perpetuò ſtatuimus, & ordinsmus, ſicque à Militibus prædictis obſervsri præcipimus & mandsmus.

Quibuſcunque non obſtantibus.

§. 14. Non obſtantihus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrsriis quibuſcunque.

Dat. P. An. 3. die 26. Febr.

Dstum Romæ apud Sanctum Petrum, die vigeſims ſexts Februarii, milleſimo ſexcenteſimo octavo, Anno tertio.

XLII.

Quòd Rex Franciæ perpetuus Adminiſtratot Militaris Ordinis Sancti Spiritus, etiam exteros Catholicos sd Militiam admittere puſſit. Et tsm ipſe, quam alii ejuſdem Militiæ Sacramentum Euchariſtiæ, infrà Octavsm antc generalem ejus Congregationem, & ad habitus sdmiſſionem ſumere debeant.

Edita An. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Chariſſimo in Chariſto filio noſtro, Henrico Francorum Regi Chriſtianiſſimo, Salutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Statutis Ordinis Militaris Sancti Spiritus cavetur, quòd exteri, qui habilitati & Regni Franciæ Incolæ non ſunt, non recipiantur, & tam Rex, quàm cæteri die Congregationis generalis Euchariſtiam ſumere teneantur.

§. 1. MAjeſtatis tuæ nomine nobis nuper expoſitum fuit, quòd ſtatutis Militsris Ordinis Sancti Spiritus, cujus Msjeſtas tua perpetuus Adminiſtrator eſſe dignoſcitur, inter alia cautum eſt, ne exteri, qui habilitati, & Regni Franciæ incolæ non ſunt, in Milites dictæ Miliriæ non recipiantur, die verò generalis Congregationis dicti Ordinis, quando etiam sliquis ad hsbitus per ejuſdem Militiæ Milites geſtari ſoliti ſuſceptionem admittitur, ut tam Majeſtas tua, quam Officiales dicti Ordinis & Milites, & quiſquis sd habitum sdmittitur, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumere teneantur.

Rex autem hunc Ordinem etiam ad exteros qualificatos extendi, & Euchariſtiæ ſumptionem magis devotè ante diem Congregationis vel admiſſionis ad habitum omnes ſumere poſſe exoptans Papa ſupplicat pro opportuna proviſione.

§. 2. Cùm autem, ſicut eadem expoſirio ſubjungebat, Majeſtas tus, quæ ſicut & prædicti Officiales, ac Milites ſtatuta hujuſmudi obſervare voto, & juramento ſe aſtrinxerunt, ad Spiritus Ssncti gloriam, & Catholicæ fidei exsltationem dictum Ordinem, etiam extra Regnum Frsnciæ longius diffundi, & in exteros fidei prædictæ zelo conſpicuos, ac aliàs juxta ejuſdem Ordinis ſtatuta qualificatos, extendi poſſe plurimum deſideret. Cùmque etiam dicto die generalis Congregationis, & admiſſionis ad habitus ſuſceptionem, aliis negutiis, & officiis, magna cum mentis agitatione potius, quam orationi, & ſpirituali contemplationi vocari ſoleat, Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum aliquot diebus ante, longè majori cum reverentis, & ſpirituali fructu ſumi poſſet. Idcircò eadem Majeſtas tua nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis de benignitate Apoſtolica providere dignaremur.

Igitur eidem Regi concedit, exteros Catholicos recipere. Et eidem ac aliis infrà Octavam præced. dictam Congregationem Euchariſtiam ſumere jubet.

§. 3. Nos igitur, qui illa, quæ ad Spiritus Sancti gloriam, & Catholicæ fidei exaltationem cedunt, ac fidelium devotionem augent, ejuſdem Sancti Spiritus gratis ſuffragante promovere deſideramus, Ordinis prædicti propagationi, & Militum ejuſdem animarum ſaluti, quantum cum Domino poſſumus, conſulere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinsti, votum & jursmentum prædicts, illis in cæteris omnibus in iis contentis firmis remsnentibus, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium relaxamus. Utque Majeſtas tua, & prædicti Officiales, ac Milites, exteros etiam non habilitatos, nec Regni Franciæ Incolas, Catholicos tamen, & gratiam, & communionem Sedis Apoſtolicæ hsbentes, dicto ſtatuto non obſtante, in Milites dictæ Militiæ admittere, illique admitti, dummodo tamen in eorũ admiſſione, aut alias quandocunque, qui non Majeſtatis tuæ, ſed aliorum Principum aut Dominorum ſubditi, & Vaſſalli exiſtent, votum aliquod, aut juramentum non emittant, aut præſtent, quod poteſtsti, aut ſuperioritati, vel juriſdictioni, aut alii cuicunque juri Principum ſeu Dominorum, quorum ſubditi aut Vaſſalli erunt, quomodolibet adverſetur, liberè & licitè poſſint. Necnon ut Majeſtas tus, Officiales & Milites prædicti, & quiſquis ad dictæ Militiæ hsbitus ſuſceptionem sdmittitur, non ipſo die Congregationis generalis, & quo habitum ſuſcipit, ſed infrà Octavam præcedentem Ssnctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſuſcipere valeant, & teneantur, (ita tsmen, ut ante diem Congregationis & admiſſionis ad habitum hujuſmodi, tsm Officiales & Milites, qusm ad hsbitum admittendi, ſe prædictum Sacramentum infrs dictum tempus ſuſcepiſſe legitimè oſtendant,) eadem auctoritate concedimns, & indulgemus. Et votum ac juramentum prædicta ad hunc effectum commutamus, &c. pariter relaxamus, ac ſtatuimus, & ordinamus.

Quibuſcunque non obſtantibus.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac dictæ Militiæ ſtatutis etiam juramento &c. roboratis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Dat. P. An. 3. die 16. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Mscum &c. die decima ſexta Februarii milleſimo ſexcenteſimo octavo, Pontificatus noſtri Anno tertio.

XLIII.

Quòd Sacrum opus, Agnus Dei in cera ſignandi, & fractum revovsndi, perpetuò ſpectet ad Monschos duntaxat Congregationis Beatæ MARIÆ Fulienſis in Urbe, Ciſtercienſis Ordinis S. Benedicti.

Hujus Congregationis inſtitutionem, & alia, attende ſuprà in Sixti V. Conſtitut. 32. Religioſos, Tom. 2. fol. 576. ubi notavi.

Edita An. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

ROmanum decet Pontificem in ſupremo Sedis Apoſtolicæ ſolio Divina diſpoſitione conſtitutum, ad ea munera, in quibus ſacra, & ſancta ex Catholicæ religionis ritu tractanda ſunt, viros ex delectu peculiari cura, & ſollicitudine sſſumere, qui æquè vitæ integritate, ornatu, ac uſu, & peritia præditi, in muneribus hujuſmodi hinc cum utilitste & fide, illinc cum rerum dignitate, verſari poſſint, & velint.

Clemens VIII. delegit, hos religioſos adſignandum in cera Agnum Dei, toto tempore ſui Pontificatus.

§. 1. Quòd prudenti conſilio à fœlicis recordationis Clemente Papa VIII. Prædeceſſore noſtro, factum fuit; nam cùm snimo deſtinaſſet, ad opus ſacrum, Agnus Dei in cera ſignandi, & fractum renovandi, certas & idoneas perſonas deputare, quæ ad hoc pium, & devotum munus deligerentur, religioſos Congregationis Beatæ MARIÆ Fulienſis dignos & idoneos judicavit, ac etiam pro inſigni ſua pietste, toto ſuo Pontificatus tempore delegit.

Ipſi dictum munus, plenè impleverunt.

§. 2. Religioſi autem ipſi, delstum munus sggreſſi, exſpectationi dicti Clementis Prædeceſſoris abundè reſponderunt.

§. 3. Quòd

Leo idcò XI. eiſdem dictum munus comprobavit.

Hic modò Pontifex eiſdem demandat illud perpetuò demandat.

§. 3. Quod permovit piæ memoriæ Leonem Papam XI. etiam Prædeceſſorem noſtrum, ut ipſos religioſos in eo munere confirmaret.

§. 4. Cujus veſtigiis nos inhærentes, ac exiſtimantes, ipſos religioſos in prædicto munere retinendos, ac ſpeciali aliquo Sedis Apoſtolicæ privilegio & decreto, in eam ſententiam cohoneſtandos, Motu proprio, non ad ipſorum religioſorum, vel alicujus alterius, nobis pro eis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraque deliberatione noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, dictæ Congregationi, illiuſque religioſis, nunc & pro tempore exiſtentibus, munus & officium ſacrum, Agnus Dei in cera ſignandi, & fractum renovandi, in Monaſterio S. Pudentianæ & Prioratus S Bernardi de Urbe dictæ Congregationis, ac quolibet eorum vel alibi. (ſi ita Nobis, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti Niſum fuerit) per religioſos ad id à moderno, & pro tempore exiſtente ejuſdem Congregationis Generali deputandos, debitis temporibus obeundum & exercendum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, perpetuò committimus & mandamus, ac etiam concedimus, & aſſignamus, ipſoſque religioſos ad opus munus & officiū hujuſmodi, ab illis modo & forma præmiſſis obeundum & exercendum, cum plena, libera & omnimoda facultate, & auctoritate, omnia & ſingula circà illud neceſſaria faciendi, & exequendi, perpetuò conſtituimus & deputamus.

Cæteriſque omnibus prohibet.

§. 5. Diſtrictiùs propterea præcipientes, & inhibentes omnibus & ſingulis quorumcunque Ordinum, Congregationum, Societatum, & Hoſpitalium, Monachis, Fratribus, & Religioſis, ac quibuſcunque ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, & authoritatis fuerint, in virtute ſanctæ obedientiæ, ne in opere, munere & officio hujuſmodi, per ſe vel alium, ſeu alios ſe ingerere, vel immiſcere, ſeu religioſos dictæ Congregationis Fulienſis deſuper quoquo prætextu, vel cauſa moleſtare, perturbare, ſeu inquietare quovis modo audeant, ſeu præſumant.

Decretum irritans.

§. 6. Ac irritum decernentes, & inane, quidquid ſecùs ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 7. Non obſtantibus præmiſſis, & quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Dat. P An. 3. die 28. Mar.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 28. Martii 1608. Pontificatus noſtri Anno tertio.

XLIV.

Facultas Chriſtianiſſimi Regis Franciæ, perpetui Adminiſtratoris Militaris Ordinis S.Spiritus Statuta pro illius proſpero regimine, neceſſaria, & utilia edendi, corrigendique & immutandi.

Edita An. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Henrico Francorum Regi Chriſtianiſſimo, Salutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Exordium.

MAjeſtatis tuæ votis, quæ ex Catholicæ Religionis zelo prodire conſpicimus, libenter annuimus.

Facultas datur Chriſtianiſſimo Regi Galliæ edendi, corrigendi & immutandi ſtatuta Militaris Ordinis S. Spiritus, licita tamen, & honeſta, Concilioque Tridentino, & Apoſtolicis conſtitutionibus non contraria.

§. 1. Hinc eſt, quòd nos ſupplicationibus ejuſdem Majeſtatis tuæ, quæ Militaris Ordinis S. Spiritus perpetuus adminiſtrator exiſtit, nomine nobis humiliter porrectis inclinati, tibi, & pro tempore exiſtenti dicti Ordinis Adminiſtratori, ſeu Magno Magiſtro, ut quæcunque ſtatuta prædicti Ordinis, prout rerum & temporum qualitas & ratio exegerit, ac tibi & Adminiſtratori, ſeu Magno Magiſtro pro tempore exiſtenti expediens videbitur, corrigere, ſeu in meliorem formam reducere, reformare, alterare, mutare, & interpretari, ac alia dicti Ordinis, illiuſque Militum, rerum, & bonorum proſperum ſtatutum, regimen, & gubernium, felicemque directionem, & adminiſtrationem concernentia, ac aliàs Ordini & Militibus prædictis neceſſaria, & utilia, licita tamen & honeſta, ſacriſque Canonibus & Concilii Tridentini decretis, nec non conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis non contraria, de novo ac ex integro condere, & facere, liberè & licitè poſſis & valeas, ac poſſit & valeat, plenam & liberam facultatem, & licentiam, ac auctoritatem, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & elargimur.

Derogatio contrariorum.

§. 2. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Dat. P An. 3. die 17. Apr.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, &c. die decima ſeptima Aprilis, 1608. Anno tertio.

XLV.

Canonizatio S. Franciſcæ Romanæ, ex Oblatis Sororibus Ordinis S. Benedicti, Congregationis Montis Oliveti.

Edita An. D. 1608.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Miſericordiæ Domini etiam in terris ſuper ſervis ſuis multæ ſunt.

CÆleſtis aquæ flumen, quod ab inexhauſto Vitæ fonte procedens, perpetuò fluit impetu, qui lætificat Civitatem DEI, cùm abundantiùs effunditur, & hortos plantationum Supernæ Sapientiæ, hoc eſt, Fidelium mentes, ſeptem chariſmatum donis, fœlici inundatione fœcundat, tunc ſanè, qui magnus eſt ſemper, magnus nimis apparet, & mirabilis in Altis Dominus, in Sanctis ſuis videlicet, qui terrena abnegantes deſideria, ac Solem Juſtitiæ induti, Dominum noſtrum JESUM Chriſtum, vitæ puritate ſine reprehenſione nitidi, virtutum luminibus, igne charitatis accenſi, quaſi ſtellis ornati, excelſi ſpiritu, in carne ambulantes, & ſecundùm carnem non militantes, cœli pretioſi Domino, & Dei Sedes efficiuntur.

Etiam in imbecilli Sexu mulierum.

§. 1. Quæ ſanè dexteræ Excelſi opera multo illuſtriora reſplendent, multoque cernitur admirabilior magnificentia Domini, cùm erga vaſcula infirmiora, & Sexum conſilii imbecillioris, apponens cor ſuum, miſericordiarum ſuarum divitias ſuperabundanter elargitur.

Hinc omnis & magis Romana exultat Eccleſia multorum Sanctorum illuſtrata.

§. 2. De quo cœleſti dono meritò omnis Eccleſia, ſed Romana præcipuè in Domino gloriatur. Quæ cum inenarrabili Dei beneficio cunctis prælata Eccleſiis, Principatum acceperit Eccleſiarum, & Beatorum Principum Apoſtolorum doctrina fuerit una cum ſanguine irrigata, hoc etiam agnoſcit felicitatem ſuam, quòd ut fortiſſimorum Martyrum purpuratis populis, ut Venerabilium Sacerdotum Beatis Cœtibus, caſtiſſimarumque Virginum ſplendidis Choris, ita etiam ſanctarum Mulierum cœleſtibus numeris, quaſi multiplici rutilantium honore gemmarum corona decora, Orbi univerſo præfulget.

Et mox Beata Franciſca de Pontianis Romana ſanctitate illuſtris reddita.

§. 3. In hac igitur Eccleſia, Matre Eccleſiarum & Magiſtra Sanctitatis, renovans Dominus, Caſtitatis, & multarum excellentium Virtutum vetuſta Romanarum mulierum fidelium exempla, ducentis fermè abhinc annis, in ornamentum totius domus ſuæ, Eccleſiæ univerſæ, ſuſcitavit mulierem, vera fortitudine fortem Franciſcam nomine. Hæc enim per gratiam Spiritus Sancti, naturæ uſum, & Sexus infirmitatem transgrediens, accincta robore, & in Spiritu ambulans, deſideria carnis non perfecit, ſed odit animam ſuam in hoc mundo, ut in vitam æternam cuſtodiret eam, & per altiſſimam humilitatem elegit abjecta eſſe in domo Domini, ac propter verba labiorum ejus cuſtodire vias duras, currens per arduas Chriſtianæ perfectionis ſemitas in odorem unguentorum Sponſi, quamobrem introdu-

xit,

xit illam Rex in cellaria ſua, ubi exultat, & lætatur in eo, ubi non occidet ultrà Sol ejus, & Luna ejus non minuetur. Hujus virtutes, fidei potiras, vitæ morumque Sanctitas, aliaque hujuſmodi cœleſtia dona, miraculorum inſignibus comprobata teſtimoniis, adeò excellentia fuerunt, ut Eccleſiæ Catholicæ auctoritate illuſtratione diutius deſtitui planè non deberent, ſed proponenda aliquando eſſent, imitanda fidelibus, ut glorificaretur per illam Dominus Pater miſericordiarum.

Cujus multarum virtutum præclaræ aliquæ mos recenſentur. Infans etenim ſæculi illecebras fugit, & in ſolitudine Orationi vacavit.

§. 4. Quam etiam ob rem nonnulla de ejuſdem virtutibus, & miraculis hic duximus es legitimis actis referenda. Dilecta Dei filia Franciſca ex Paulo Buxio, & Jacobella de Broffedeſchis Romanis, nobilibus genere, ſed longè nobilioribus prole conjugibus nata & è Laurentii marii familia de Pontianis vocata, data eſt Eccleſiæ ſuæ à Domino circà annum 1384. Quæ, ut erat ſorte gratiæ Spiritus Sancti, ſortita animam bonam, vel in infantia ſua ſigna futuræ ſanctitatis dabat. Averſabatur gaudia hujus ſæculi, ejuſque ætatis ludos, & illecebras abhorrens, ſolitudine magnoperè capiebatur. Creſcens confortabatur ſpiritu, & quam amabat, ſolitudine fruebatur in dies magis orationi vacando.

Nupta virum habuit tamquam non haberet.

§. 5. Undecimum annum nata, ut jugum Domini citò portare inciperet, Chriſto virginitatem conſecrare, & Monaſterium ingredi propoſuit, ſanctoque propoſito hujuſmodi convenienter vivendo, quaſi ſolitariam vitam agebat, & jam in cœlis converſari incipiebat. Verùm, quia voluntas Dei erat, ut conjugalis ſtatus perfectionis grande documentum daret, parentes, quibus ſubdita erat, nubere viro diviti, & nobili eam voluerunt, illa verò haud deſiit nupta cogitare quæ Dei ſunt, ſed in ſancto, & immaculato conjugio, virum habuit tamquam non haberet, & quemadmodum Sara obediebat Abrahæ, ſic illa viro ſemper obediens fuit.

Devotis meditationibus, aliiſque ſanctis operibus ſtuduit.

§. 6. Curis familiaribus à ſpiritualibus minimè diſtrahebatur, ſed rebus domeſticis diſpoſitis, non egrediebatur foras cum Dina, ut videret filias alienigenas, ſed ipſas horas in ſecreto cubiculi ſui devotè orando, & meditando quotidiè tranſigebat. Abſtinebat ſpectaculis, nuptiarum celebritatibus, non ingrediebatur domum convivii, neque etiam cognatorum, ejuſque oblectamenta, & deliciæ erant Eccleſias, & Hoſpitalia frequentare, verbi Dei prædicationibus, & divinis Officiis cum devotione intendere.

Religioſam domum pro mulieribus Oblatis Ordinis S. Benedicti in Urbe inſtituit.

§. 7. At qua ratione in dies magis Chriſto placeret indagans, quòd ſibi viro alligatæ non licebat, id, ut Sorores ſuæ in Chriſto Romanæ mulieres præſtarent, curavit. Iiſque complures à ſæculari ad arctioris vitæ inſtitutum revocans, domum religioſam Oblatarum in Regula Beati Benedicti Congregationis Montis Oliveti in Urbe inſtituit. Et cùm dediſſet Domino innupta, dediſſet nupta fructus ſuos, multiplicans Deus cum illa miſericordiam ſuam, fructificare etiam eam voluit in ſancta viduitate.

Quarum numero poſt viri obitum aſcripta fuit, ibique ſanctiſſimam vitam duxit.

§. 8. Itaque defuncto marito, paucis annis antè ſuam dormitionem, variis ſervitutis obſequiis non deſtitit Chriſto famulari. Proindè ſanctum clauſtralis vitæ propoſitum ſollicitè adimplere volens, abſque mora Oblatas, quas ipſa Chriſto pepererat, nudis pedibus adit, ac vinculo de collo pendente, prona in terram, moltiſque cum lacrymis, quaſi peccatrix indigna, non tamquam earum parens, ſuppliciter illas orat, ut ſe ipſarum numero adſcriberent. Adſcripta, verbo, & exemplo magnoperè, ut par erat, in Sororibus profecit, donec conſummato curriculo, ad coronam juſtitiæ accipiendam de manu Dei, ætatis ſuæ anno LVI. virtutum donis onuſta, & ſignis ac prodigiis clara, à Domino evocata eſt.

Humilitate, & in proximum charitate eximia claruit.

§. 9. Cujus ex multis, ac præclaris virtutibus humilitas in primis, per quam ad ſolidam, veramque celſitudinem pervenitur, maximè enituit. Non illi, etiam dùm in conjugio vixit, quanquam nobili & opulento viro collocatæ, ſerica, non auro contexta, ſed vilis, & lanea veſtis. In clauſtrali vita, eſſet licèt omnium Oblatarum mater, item domi, quaſi domina, miniſtrari nunquàm, ſed memor Dominici verbi, miniſtrare omnibus amabat, ac tamquam ancilla tractari, & ancilla videri delectabatur, alioque honoris titulo, quam peccatricis, immunditiæ vaſculi, fœminæque viliſſimæ, & abjectæ ſe minimè inſignivit. Nec verbis tantùm, ſed re etiam propter Chriſtum, ut abjecta eſſet, ſedulò curabat, ita ut ſæpè è ſuburbana vinea ſua revertens, lignorum faſces in capite pauperibus portaret, interdum aſellum, lignis, & ſarmentis, in uſum ſimiliter pauperum onuſtum, per Urbem ageret, oſtendens videlicèt, omnia eſſe facilia charitati, qua etiam beatam mulierem abunde fuiſſe à Spiritu ſancto donatam, præter hujuſmodi perfectionis opera, cujus eſt vinculum charitas, illa præterea declarant. Super egenos & pauperes, benignè, & multifariam reſpiciebat, largas eleemoſynas, hoſpitalium præſertim infirmis erogabat. Viſitabat eos frequenter, neque ſolùm afferebat corporis cibaria, ſed monita etiam ſalutis, & ad Eccleſiæ ſacramenta ſuſcipienda illos inducebat. Pium afflictos conſolandi officium, ad amorem Dei, & mundi contemptum cohortando, aſſiduè præſtitit. Orabat frequenter pro peccatoribus ferventi ſpiritu, maximeque in id incumbebat ejus ſolicitudo, ut Romanas matronas à pompis ſæculi, & ornatus vanitate abduceret.

Patientia & fortitudine multa enituit.

§. 10. Et quoniam, ut Beatus inquit Gregorius, pœna interrogat ſi quietus veraciter amat, ſicut non extollebatur proſperis, ſic tribulationibus agitata, non ſolùm æquo animo patienterque ferebat, ſed novit etiam, Sanctorum æmulando virtutem, Domino gratias agere. Nam exilio mariti, bonorumque magna jactura, & domus univerſæ mœrore aliquando graviter tentata, ejus querelæ benedictiones illæ frequentes fuere, Dominus dedit, Dominus abſtulit, ſit nomen Domini benedictum. Potuit ſimiliter in eo qui illam confortabat, non ſolùm adverſa mundi hujus, ſed Principis quoque tenebrarum viſibilibus inſultibus fortiter reſiſtere. Sæpè enim inter orandum à Diabolo verberibus affecta ad terram alliſa, cæſaque in facie, induta loricam juſtitiæ, & ſumpto ſcuto fidei, Tentatorem ſic imperterrita eluſit, ut illi formidabilis evaderet, ſed & Angeli præſidio quem familiarem, protectorem & comitem ſingulari Dei beneficio habebat, ab hujuſmodi inimici tentationibus defenſam, in actis conſignatum apparet. Unde factum putatur, ut poſt B. Franciſcæ dormitionem, ſtatim ejuſdem imagines cum Angelo pingerentur, & uſu retentum fuerit.

Aſperitate vitæ & maxima obedientia enituit, Divinorumque contemplatione.

§. 11. Nec minori virtute in Chriſto Jeſu cum hoſte domeſtico pugnavit. Sed exemplo electorum DEI, admirabilem in modum caſtigavit corpus ſuum, & in ſervitutem redegit. Cibum illi ſemel in die herbæ & legumina, aqua potum præbuerunt. Sive vigilaret, ſive dormiret, aſperum laneum induſium non exuebat, duroque cilicio, ac ferreo cingulo ſuper nuda membra mortificabat, accedebant flagella ferreis aculeis aſpera, quibus corpuſculum, quamquam aliundè attritum, ſe veriſſimè atterebat. Sed quoniam tanta illi erat obedientia, ut juſſa ageret etiam quod nolebat, confeſſarii mandato ab hujuſmodi corporis cruciatibus modicè temperavit; His autem modis, eum qui foris eſt, hominem affligens, ex quo ille qui intus eſt, firmior redditur, magno mentis ardore, divina omnia, præſertim Domini paſſionem contemplabatur, tantumque lacrymarum profundebat, ut doloris ſenſu acerbiſſimo confici putaretur. Sæpè cùm oraret, maximè ſumpto Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento, ſpiritu in Deo elevata, ac cœleſtium contemplatione rapta immobilis perſiſtebat.

§. 12. Hu-

Miraculis vivens illuſtris fuit, quorum aliqua referuntur.

§. 12. Hujuſmodi virtutes, ardentis fidei munere ſtabilitas, miraculorum clariſſimis numinibus manifeſtare volens mirabilia Dominus, multa grandia ſigna, multaque mirabilia operari per Sanctam ſuam, & viventem, & dormientem dignatus eſt.

Ægrum à comitiali morbo ſanavit.

§. 13. Nam ut ex multis pauca referantur, primum ſuper ægros manus impoſuit, & benè habuerunt. Siquidem comitiali morbo graviſſimo quinque annorum ægrotus adoleſcens, Menicus nomine, Tartagliæ cujuſdam filius, cum illum ad ſanctam mulierem Rentius avunculus duxiſſet, ut orationibus ejus juvaretur, & illa manu ſuper ægroti caput impoſita, benè ſperare juſſiſſet, quando divina bonitate confideret, amplius morbum non paſſurum, confeſtim ſanatus eſt.

Hernia laborantem liberavit.

§. 14. Ejuſdem manus contactu, puerum, Lelii de Cinque Romani filium, hernia cum ruptura laborantem, & mox chirurgo tradendum, extrema remedia adhibituro, ſtatim ſimiliter ancilla Chriſti ſanavit.

Brachii uſum mulieri reddidit.

§. 15. Ac ſanctæ auxilium implorando obviam illi facta fœmina quædam, Angelella nomine, quæ ex articulari morbo, brachii uſum abſque ſpe ſanitatis perdiderat, illico convaluit.

Panes multiplicavit.

§. 16. Dedit quoque admirabiliter per illam Dominus eſcam eſurientibus, & opera quæ ipſe fecit, innovavit. Cùm in Monaſterio agerct jam Oblata, contigit aliquando ut ſororibus, tunc numero quindecim, ſub refectionis horam, panis pauculi ſolùm fragmenta, quæ vix tribus reficiendis ſufficiebant, eſſe cognoſceret, quamobrem, cæteris valdè ſollicitis, ſola ipſa immota Dominum proviſurum inquit, poſitiſque fragmentis ſuper menſam benedixit, & comederunt omnes agentes gratias Deo, ac ſaturatæ ſunt, tantumque panis ſuperfuit, ut caniſtrum impleretur.

Uvæ ſororibus ſitientibus, ex arbore apparuerunt.

§. 17. Ad hæc, cùm ex iiſdem ſororibus complures extrà Urbem, ligna parandi cauſa, menſe Januario eſſent, ac præ labore ſitirent, & ad aquam hauriendam ullam ex iis procul ire Franciſca honeſtum non duceret, in Domino ſperare illas jubet, Dominumque proviſurum pariter affirmat, tùm verò ſtatim ad vicinam Arborem converſæ, vitem, & in ea tantùm uvæ adſpiciunt, ut ſuum unaquæque botrum, juſſu Franciſcæ gratias Deo agentis, decerpere, ac ſitim extinguere potuerit.

Aqua labens ei oranti perſtitit.

§. 18. Elementa quoque non ſemel Beatæ Franciſcæ ſanctitatis teſtimonium dederunt. Primùm enim, cùm in vigilia Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli à viſitanda Apoſtoli Pauli Baſilica, nonnullis ea ſororibus comitata reverteretur, in proximam vineam ſuam cùm flexiſſet, ibique ad aquæ rivum ſediſſet, mentemque levaſſet ad Deum, in ecſtaſim rapta, ſuper labentem aquam, minimè advertens, genua flexit, nec modico tempore aqua circumſepta perſtitit, poſtquàm verò ad ſe rediit, ſiccis veſtibus ea aqua egreſſa eſt, non ſecùs ac ſi illam non attigiſſent. Simili deinde miracolo eòdem anno, & loco, B. Virginis Mariæ Horas recitans, ancilla Dei honorificata eſt, maximo enim imbre in aperto oppreſſa, orare nihilominùs perſeveravit, & comitibus omnibus madidis, ſola madefacta non eſt.

Adoleſcentis occultum propoſitum ei patuit.

§. 19. Potens etiam fuit, cœleſtis gratiæ dono, ſecreta cordium cognoſcere. Etenim Laurentium Tuccii filium adoleſcentem, à propoſito occidendi gladio linguæ Franciſcum Sclavium educatorem ſuum revocavit, Chriſtiana charitate illum corripiendo, & à concepto peccato dehortando, quod nulli revelaverat.

Infantis obitus ab ea præviſus fuit.

§. 20. Simili ſpiritu mortem inopinatam incolumis infantis, quaſi prævidens, vitam illi æternam procuravit. Nam, hora ſecunda noctis, quæ diem natalem ejuſdem infantis ſequuta eſt, domo præter morem egreſſa, ſtimulo charitatis, & gratia Spiritus ſancti, quæ tarda neſcit molimina, impellentibus, intempeſtiva ſollicitudine, ut cæteris videbatur, cum nulla accelerandi baptiſmi appareret cauſa, ut ſtatim baptizaretur curavit, poſt baptiſma verò ſubitus infantem morbus, quem mors conſequuta eſt, occulto Dei judicio invaſit. Et his quidem ſignis, inter cætera clarificavit Dominus famulam ſuam in ſervitute corruptionis vitæ hujus degentem.

Obiit Franciſca, & corpus odore fragravit.

§. 21. Poſtquàm verò ab hac ſervitute in libertatem gloriæ liberata eſt, ipſo die dormitionis ejus, quæ Urbem univerſam commovit, & duobus ſequentibus, quibus diebus ejus corpus inhumatum fuit in Eccleſia S. Mariæ Novæ nuncupatæ, ſimili miraculo, quo Sanctorum ſuorum corpora non ſemel honoravit, Franciſcæ etiam corpus honorare dignatus eſt Dominus. Tantis enim odoribus fragravit, ut omnia odoratis floribus referta viſa fuiſſe acta teſtentur.

Miraculiſque multis claruit, quorum pauca hic inſeruntur.

§. 22. Multa eandè ancillæ Dei ſanctimoniæ præclara miracula fidem fecerunt. Complures enim graviſſimis & extremis morbis, opem, quam in medicinæ auxiliis invenire non potuerunt, in ejus vel libri Horarum B. Mariæ Virginis, vel veſtium contactu, per ejus merita, & interceſſiones, præſentaneam invenerunt.

Mulieri viſum conſtituit.

§. 23. Conſtat enim inter cætera Viterbienſem fœminam Auguſtinam Angeli lippitudine, quæ viſum illi ademerat, panno oculis admoto, quo ſacrum Franciſcæ corpus contectum fuerat, ſubitò ſananam.

Peſte infectum liberavit.

§. 24. Et Hieronymum quendam Aromatarium, qui peſte laborabat in articulo mortis ejuſdem ſanctæ veſte ſuperinjecta, ac voto ejuſdem facto, ſubitò ſimiliter convaluiſſe.

Febri alteram brevi morituram ſanavit.

§. 25. Aliam vero fœminam febri cum pleuritide, ad perniciem procedente affectam, cui medicus neque ad ſequentem diem vitam promittebat, Franciſcæ velo lateri impoſito, dolore ſtatim liberatam, & poſtridiè è lecto ſanam conſurrexiſſe.

Morbo ſimili alteram laborantem ſanam reddidit.

§. 26. Multi etiam ſanctæ mulieris auxilio & interceſſione devotè ſolùm invocatis, è morbis ſimiliter variis & gravibus divina gratia evaſerunt. In his mulier quædam nomine Magdalena de Clarellis, peſte, & ipſa laborans, quæ quamquam chirurgi ſcalpello læſa, brachii dolore ita cruciaretur, ut non putaretur à morte procul abeſſe, eadem hora convaluit, qua mater ad Franciſcæ ſepulchrum, pro filiæ ſanitate oravit.

Puero greſſum reſtituit.

§. 27. Inſigni quoque miraculo crurum ſanitate, B. Franciſcæ interceſſione, à Domino donatus fuit puer annorum quatuor, Pauli Tutti filius, qui cum gravibus ulceribus inceſſu prohiberetur, mater quòd puerum minime ſaneſcere medicinæ remediis cerneret, illo in ulnis ſuſcepto, cùm ad ſanctæ imaginem in Eccleſiam B. Mariæ Tranſtyberim, pro ejus ſanitate devotè oratum veniſſet, nondum finita oratione, ecce ea ulnis deponi puer rogat, depoſitus, ambulare incipit, ac domum pedibus redit, ſolitiſque ligaminibus, & motis emplaſtris, non ſolùm ſanis cruribus, ſed etiam ut divina magis, per Sanctæ ſuæ merita elucerer potentia, ſine cicatricibus invenitur.

Vicarius itaque Eugenii IV. ſuper ejus vitam & miraculis, ſtatim poſt obitum inquiſitionem fieri juſſit.

§. 28. Hujus itaque tam excellentis ſanctitatis lucernam, quoniam ſub modio eſſe nolebat Dominus, ſed aliquando ſuper candelabrum, Apoſtolicæ auctoritatis decreto conſtituendam præordinaverat, factum eſt, vel paucis menſibus poſt fœlicem Sanctæ obitum, ut bo. me Andreas Epiſcopus Auximanus fel. record. Eugenii Papæ IV. prædeceſſoris noſtri, tunc in Urbe in ſpiritualibus Vicarius, examen teſtium ſuper ejus vita, & miraculis committeret Epiſcopo Bovenſi ac Priori Monaſterii Sanctæ Crucis in Hieruſalem Ordinis Cbartuſienſis, qui multorum teſtimoniis ſuſceptis, ſummariam inquiſitionem egerunt.

Proceſſus per Cardinalem ad hoc deputatum, ad ulteriora deductus fuit.

§. 29. Deindè verò biennio, ac nonnullis menſibus elapſis, & cauſa bo. me. Cardinali de Albertis delegata, inſtantibus Procuratore, & Syndico Monaſterii S. Mariæ Novæ, anno 1443. proceſſu cauſæ hujuſmodi coràm bo. me. Dominico Cardinali Firmano nuncupato, ſubdelegato Cardinalis de Albertis, ritè inſtituto, triginta & octo teſtes ſuper octoginta articulis recepti ſunt.

Duo poſteà Epiſcopi juſſu Nicol. V. alium deſuper proceſſum fecerunt.

§. 30. Defuncto Eugenio prædeceſſore prædicto, anno 1451. meritis B. Franciſcæ exigentibus, fœl. record. Nicolaus Papa V. pariter prædeceſſor noſter, qui Eugenio in Apoſtolatu ſucceſſerat, ad Canonizationis ejus negotium aggreſſus, inquiſitionem peragi per Spoletanum, & Mindonenſem Epiſcopos mandavit, coràm quibus à Procuratore, & Syndico prædictis teſtes ad numerum centum & triginta duorum ſunt producti, & ſuper novis articulis ritè, & rectè recepti, ac proceſſus accuratè & legitimè formatus.

Dies obitus B. Franciſcæ feſtus habitus eſt uſque a Clem VII. qui d. Canonizatio em terminare volens.

§. 31. Ac licèt rem tranſigi, & B. Franciſcam Sanctam declarari, nec tunc temporis, neque poſteà tot annis ſucceſſerit, tamen Dominis Sanctæ ſuæ ſummum honorem in terris debitum, ad hanc uſque diem occulta diſpenſatione differri volens, non permiſit intereà aliis honoribus deſtitui, numquàm enim devotio fidelium ergà ancillam ſuam refrixit in Urbe, quinimò dies tranſitus ejus, auctoritate Apoſtolica, & Populi Romani pia ſollicitudine in honore, & in Curia Capitolina feſtus habitus fuit, donec fœl. rec. Clemens Papa VIII. prædeceſſor noſter, pro ſua Paſtorali providentia, ſpiritu Dei motus, piis ejuſdem Populi Romani precibus benignè aures præbens, Canonizationis B. Franciſcæ opus, ad decorem, & utilitatem domus Dei jamdiu cœptum, conſummandum cenſuit.

Tribus Rotæ Auditoribus negotium commiſit.

§. 32. Itaque bo. mem. Seraphino S. Salvatoris in Lauro, necnon dilectis filiis noſtris Hieronymo S. Blaſii de annulo Pamphilio, & Jo. Garziæ SS. Quatuor Coronatorum tt. S.R.E. presbyteris Cardinalibus Millino nuncupatis, tunc Sacri Palatii Apoſtolici cauſarum Auditoribus commiſit, ut viderent, an ſecundùm Sacrorum Canonum decreta, & Eccleſiæ Romanæ receptum morem Canonizatio hujuſmodi celebrari poſſet. Illis verò & in eorum locum, iiſdem ad Cardinalatus honorem eorum exigentibus meritis promotis, poſteà ſubrogari dilecti etiam filii Franciſcus Pennia, Horatius Lancellottus, & Jo. Baptiſta Pamphilius, ejuſdem Sacri Palatii cauſarum pariter Auditores, proceſſus, & acta omnia ab exordio cauſæ, ut res poſtulabat, recenſentes, probationes diligenter perpenderunt, novoque proceſſu ritè confecto, ſanctitatis, & miraculorum B. Franciſcæ ab ejus obitu ad annum uſque 1604. quo anno hæc agebantur, continuam conſtantemque famam probari voluerunt.

Eo defuncto, ſtePont habita relatione & ſententia dict. Auditorum Canonizationis definitionem Cardd. præfectis Sacris ritibus commiſit.

§. 33. Verùm, viam univerſæ carnis ingreſſo Clemente prædeceſſore, & humilitate noſtra ad ſummum Apoſtolatus gradum nullo ſuffragio meritorum à Domino evocata, nec ceſſante Populo Romano ſancta ſedulitate inſtare, ut cauſa Canonizationis hujuſmodi abſolveretur. Nos ex officii debito Paſtoralis, quæ ad Dei laudem, & fidelium ædificationem ſunt, quantum in Domino poſſumus, promovere cupientes, ac non ambigentes, id genus eſſe triumphalem Canonizationis honorem, per quem Sapientiam Sanctorum narrant Populi, & laudem eorum nunciant Eccleſiæ, patriæque noſtræ Inclitæ Urbis Romæ charitate cogente, ne filiæ ſuæ merita veneratione, quaſi nova corona deſtitueretur, prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inſiſtentes, rei tantæ in nomine Domini perficiendæ conſilium cœpimus. Quapropter cognita eorumdem ex Auditorum relatione, illorum pro Canonizatione ſententia, illam, & univerſam cauſam à Venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus ſacris Ritibus, & Ceremoniis præfectis, accuratiſſimè recognoſci, & examinari mandavimus.

Qui tandem B Franciſcam canonizandam eſſe cenſuerunt.

§. 34. Qui re diu multumque diſcuſſa, ac diſputata, B. Franciſcæ vitæ excellentem cum fide ſanctitatem, & præclara miracula ex omnibus proceſſibus, primo excepto, ſatiſque legitimè ad rem de qua agebatur probata, & ad Canonizationem procedi rectè poſſe cenſuerunt.

Hic Pont. horum omnium relationem in Conſiſtorio Secreto habuit, & etiam ſententiam Card. quos ipſe omnes hortatus eſt ad piis operibus divinum deſuper auxilium implorandum.

§. 35. Itaque eorum ſententia una cum omnibus, quæ in cauſa erant, in Conſiſtorio noſtro Secreto a Venerab. fratre noſtro Dominico Epiſcopo Hoſtien. S. R. E. Card. Pinello nuncupato, Sacri Collegii Decano, & eorumdem Cardinalium antiquiore, ſummatim, & appoſitè relatis, cum reliqui Cardinales qui adfuerunt idem cenſuiſſent, in publico ſequenti Conſiſtorio, audita dilectorum filiorum Cameræ Urbis noſtræ Conſervatorum pro Canonizatione hujuſmodi, per dilectum filium Hieronymum de Rubeis P. R. Advocatum habita diſerta oratione, ac de re tanta Nos, ut oportebat, cum iiſdem Cardinalibus, & Epiſcopis deliberaturos, reſponſo dato, eoſdem Cardinales, & Epiſcopos ad implorandum eleemoſynis, jejuniis & orationibus, divinum auxilium in Domino hortati ſumus.

Tandem ſententiam in alio Conſiſtorio Prælati comprobarunt.

§. 36. Deinde eorumdem Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Urbe præſentium, Conſiſtorio ſemipublico indicto, in quo etiam noſtri, & Apoſtolicæ Sedis Notarii, & Sacri Palatii Apoſtolici cauſarum Auditores vocati adfuerunt, iidem Cardinales, Patriarchæ, Archiepiſcopi, & Epiſcopi omnes, B. Franciſcam ex iis, quæ à nobis propoſita, & ex proceſſu relata fuerant, jure canonizandam eſſe cenſuerunt.

Quos Pont. ad idem hortatus fuit.

§. 37. Quorum ſententiis auditis, Nos gratias Deo agentes, quòd ancillam ſuam per miniſterium noſtrum honorificari velle dignaretur, Canonizationis dici declarationem nobis reſervavimus, omneſque ad devotè interim nobiſcum orandum, & eleemoſynis, jejuniis, ac ſacrificiis cœleſtem Spiritus ſancti favorem in eam rem infirmitati noſtræ procurandam, iterum adhortati ſumus.

Hodieque tandem ſervatis ſervandis, B Franciſcam ſanctam eſſe pronunciat & canonizat.

§. 38. Ac tandem ritè peractis omnibus, quæ Sanctorum Patrum auctoritas, Sacrorum Canonum ſtatuta, Sanctæque Romanæ Eccleſiæ antiqua conſuetudo in re hujuſmodi peragenda præſcribunt, hodiè in ſacra B. Petri Principis Apoſtolorum Baſilica, ad quam unà cum iiſdem fratribus noſtris S. R. E Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, aliiſque Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, ac familiaribus noſtris, Clero ſæculari ac Regulari, Hymnum Ave maris ſtella, B. Mariæ Virginis, cantorum cœtu reſonante, ſolemni ritu proceſſimus, maxima populi frequentia. Poſt prædictorum Conſervatorum, pro Canonizationis decreto, per eumdem Advocatum conſuetas petitiones repetitas, poſt ſacras Litanias, Hymnoſque decantatos, precibúſque in ſpiritu humilitatis præmiſſis, ac Spiritus ſancti gratia ritè implorata. Ad honorem Sanctæ & individuæ Trinitatis, ad Fidei Catholicæ exaltationem, & Religionis Chriſtianæ augmentum, auctoritate ejuſdem Sanctiſſimæ Trinitatis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra, de Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum in Urbe præſentium conſilio, & unanimi conſenſu, Beatam Franciſcam Romanam, ex Oblatis Monaſterii Turris ſpeculorum Urbis, Ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Oliveti, cujus corpus Romæ in Eccleſia S. Mariæ Novæ nuncupatæ in pace quieſcit, de cujus ſanctitate vitæ, fidei ſinceritate, & miraculis plenè conſtabat, & conſtat, Sanctam eſſe definivimus, ac Sanctarum mulierum catalogo adſcribendam decrevimus, prout præſentium tenore definimus, decernimus, & adſcribimus, illamque omnes fideles venerari mandavimus, & mandamus,

Ejuſque in honorem, eccleſias conſtrui, & Feſtum die 9. Martii celebrari jubet.

§. 39. Statuentes, ut ab univerſali Eccleſia in ejus honorem, Eccleſiæ & Altaria, in quibos ſacrificia Deo offerantur, ædificari, & couſecrari poſſint, & ſingulis annis die 9. Martii Feſtum ipſius, & officium Sanctarum, nec Virginum, nec Martyrum, ad Breviarii Romani præſcriptum devotè celebretur.

Indulgentias ejuſdem ſepulchrum viſitantibus elargitur.

§. 40. Præterea eadem auctoritate, omnibus verè pœnitentibus & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui annis ſingulis eodem die feſto, ad ſepulchrum, in quo Corpus ejus requieſcit, devotè acceſſerint, necnon Eccleſias, & Altaria in ipſius honorem conſtructa devotè pariter viſitaverint, eaſdem indulgentias, & peccatorum remiſſiones conceſſimus, & elargiri ſumus, prout concedimus, & elargimur, quæ cæteris dicti Ordinis Eccleſiis io diebus feſtis ejuſdem Cougregationis Montis Oliveti Sanctorum jam conceſſæ ſunt.

Aſtantibus huic Canonizationi peccatorum remiſſionem concedit.

§. 41. Denique exactis omnibus. quæ Canonizatio hujuſmodi poſtulabat, ac Deo Patri immenſæ majeſtatis, venerandoque ejus vero & unico Filio, ſanctoque paraclito Spiritus laudibus ſacro Hymno cantatis, Eccleſiæ communi prece oravimus Dominum, ut quoniam B. Franciſcæ feſtivitate gaudebamus, ejus exemplo piæ devotionis erudiremur affectu, ac ſacroſanctis ſacrificiis ad Altare Principis Apoſtolorum Pontificali ritu, cum ejuſdem Sanctæ commemoratione, oblatis, plenariam omnibus Chriſtifidelibus ibi præſentibus, ad Dei laudem. & gloriam Sanctæ ejus, peccatorum indulgentiam, & remiſſionem conceſſimus.

Sanctæque Franciſcæ præſidium implorat.

§. 42. Confiteamur igitur Domino Dominorum, per quem amici ejus honorificantur nimis, & à quo gloria, & honor omni operanti bonum. Et quoniam Sanctæ etiam hujus præſidium jam cernimus nobis divinitùs comparatum, æquum eſt nos ſempiternam clementiam orare, ut cujus in terris voluit his noſtris calamitoſis temporibus gloriam manifeſtari, illam etiam in tribulationibus noſtris nobis adeſſe, & obſecrationes pro Eccleſiæ ſanctæ exaltatione, hæreſum extirpatione, Principum Chriſtianorum unione, patrocinio ſuo promovere ſentiamus per Ch iſtum Dominum noſtrum.

Hujus Bullæ tranſumptis credi mandat.

§. 43. Cæterùm, quia nimis difficile foret, præſentes noſtras literas ad ſingula locs, ubi opus eſſet, deferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipſis præſentibus, ſi exhibitæ vel oſtenſæ eſſent, haberetur.

Sanctionemque pœnalem apponit.

§. 44. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam noſtrorum decreti, definitionis, adſcriptionis, mandati, ſtatuti, conceſſionis, elargitionis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

D. P. An. 4. die 29. Maji.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1608. quarto Kalendas Junii, Pontificatus noſtri Anno Quarto.

Papæ ſubſcr.

Ego Paulus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Cardd. ſubſcriptio.

Ego Dominicus Epiſcopus Oſtien. Card. Pinellus.
Ego Fr. Hieronymus Epiſc. Portuen. Card. Aſculan.
Ego Antonius Maria Epiſc. Præneſtin. Card. Gallus.
Ego Antonius Epiſc. Albanen. Card. Saulus.
Ego Marianus Epiſc. Tuſculan. Card. de Camerino.
Ego Evang. tit. S. Laurentii in Lucina presb. Card. Cuſentin.
Ego Fr. Gregorius tit. S. Mariæ Tranſtyb. presb. Cardinalis de Monte Elpero.
Ego Franc. Maria tit. S. Mariæ in Aracœli presbyt. Card. à Monte.
Ego Octavius tit. S. Alexii presb. Card. Paravicinus.
Ego Octavius tt. S. Praxedis presb. Card. Aquaviva.
Ego Octavius tit. S. Sabinæ presb. Card. Bandinus.
Ego Laurentius tit. S. Lauren. in Pane, & Perna presb. Card. Blanchettus.
Ego Bartholom. tit. S. Mariæ in Porticu presb. Card. Cæſius.
Ego Fr. tt. S. Mariæ de Populo presb. Card. Mantica.
Ego Pompeius tt. S. Balbinæ presb. Card. Arigonus.
Ego Bonifacius tit. S. Hieronymi Illiricorum presb. Card. Bevilaqua.
Ego Dominicus tit. S. Honufrii presb. Card. Thuſcus.
Ego Robert. tt. S. Mariæ in Via presbyt. Card. Bellarm.
Ego Dominicus SS. Duodecim Apoſtolorum presb. Card. Gymnaſius.
Ego Antonius tt. S. Crucis in Hieruſalem presb. Cardin. Zapata.
Ego Innocentius tit. SS. Nerei, & Achillei presb. Card. Bubalus.
Ego Joannes tit. S. Marci presb. Card. de Vicentia.
Ego Jacobus tit. S. Stephani in Monte Cœlio presb. Card. Sanneſius.
Ego Hieronymus tit. S. Blaſii de Annulo presb. Cardinalis Pamphilius.
Ego Ferdinandus tit. S. Euſebii presb. Card.
Ego Scipio tit. Chryſogoni presb. Card. Burgheſius.
Ego Ludovicus tit. S. Pancratii presb. Cardin. Montisregalis.
Ego Mapheus tit S. Petri in Monte Aureo presbyt. Card Barberinus.
Ego Jo Garſiat. SS. Quatuor presb. Card Millinus.
Ego Marcellus tit. S. Quirici, & Julitæ presb. Card. Lantes.
Ego Franciſcus Sfortia diac. Cardin. in Via Lata.
Ego Alexander S. Laurentii in Damaſo diac. Card. Montaltus S. R. E. Vicecancellarius.
Ego Andreas S. Angeli in foro Piſcium diac. Cardin. Perettus.
Ego Joannes Baptiſta S. Mariæ in Coſmedin. diacon. Card. Detus.

XLVI.

Ampliatio privilegiorum Militiæ S. Stephani circà annuas penſiones Eccleſiaſticas, habitumque à Militibus deferendum.

De inſtitutione totoque ſtatu hujus Militiæ, attende ſupra conſt. 60. Pii IV. His quæ. Cum his quæ tibi indicavi fol. 92. Tom. 2.

Edita A. D. 1608.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Dum generoſa Militum militiæ S. Stephani Papæ, & Martyris, ſub felici religioſiſſimi Principis Ferdinandi Magni Hetruriæ ſibi ſubjectæ Ducis, & dictæ Militiæ Magiſtri auſpicio, gubernio, & directione plurimùm progredientis geſta, laudabileſque & glorioſos contrà nefarios Turcarum auſus reportatas victorias animo perpendimus, dignum, quin potiùs debitum arbitramur, ut eoſdem Milites, utpote Domini noſtri JESU CHRISTI athletas acerrimos, peculiari beneficientiæ noſtræ largitate proſequamur, eorumque commodis, & congruæ ſubſtentationi opportunè conſulamus, ut ipſi exinde ad majora ab ipſorum Turcarum copiis trophæa reportanda alacriores reddantur, & promptiores.

Pius IV. immunitates & exemptiones à Decimis, & alias gratias & ſignanter facultatem retin. & transferen. annuas penſiones duc. 200. Milit. omnib. S. Steph. conceſſit, ut ſup. in ejus conſt. 60. His quæ fol. 91 Tom. 2.

§. 1. Aliàs ſiquidem felicis record. Pius Papa Quartus prædeceſſor noſter, poſt erectionem & inſtitutionem dictæ Militiæ ſub regula ſancti Benedicti, per claræ memoriæ Coſmum tunc Florentiæ & Senarum Ducem in Ducatu Florentiæ, de licentia Sedis Apoſtolicæ ipſi Coſmo Duci per literas ejuſdem Pii prædeceſſoris attributa, anteà factam, eidem Coſmo Duci Magno Magiſtro, necnon Conventui, Militibus, Priori, cæteriſque miniſtris Eccleſiæ dicti Conventus, & aliis perſonis, etiam in ſacris, etiam presbyteratus ordinibus conſtitutis, etiam

quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, cum cura, & ſine cura, beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, eorumque beneficiis, Perceptoriis, ſive Commendis, rebus & bonis, diverſas exemptiones etiam à juriſdictione Ordinariorum, libertates, immunitates, etiam à contributione decimarum, & onerum, indulta, privilegia, facultates, indulgentias & gratias, ſpirituales & temporales benignè conceſſit, & elargitus fuit, atque inter cætera indulſit omnibus, & ſingulis dictæ militiæ Militibus etiam conjugatis, ac etiam bigamis, aliiſque prædictis, ut ſinguli ſingulas penſiones annuas, uſque ad ſummam ducentorum ducatorum auri de Camera, ſuper quarumvis Cathedralium, & Metropolitanarum, aliarumque Eccleſiarum, Monaſteriorum, Prioratuum, Canonicatuum, & Præbendarum, dignitatum, perſonatuum, adminiſtrationum, & officiorum, aliorumque beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura & ſine cura, ſæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, fructibus, proventibus, juribus, obventibus & emolumentis aliàs ſibi canonicè reſervandas accumulativè, cum quibuſvis aliis penſionibus annuis, quas illos ex quovis alio privilegio Apoſtolico pro tempore percipere contingeret, ad vitam percipere, exigere, & levare, ac in ſuos uſus, & utilitatem convertere, liberè, & licitè valerent, prout in ejuſdem Pii IV. prædeceſſoris binis literis, prioribus nimirùm ſub Kalend. Februarii, poſterioribus verò ſub Nonis Julii Dat. Pontificatus ſui Anno tertio confectis, plenius continetur.

Pius V. indultum obtinendi penſiones Militibus iſtis abſtulit, & obtentas per contractum matrimonii vacare decrevit, ut ſuprà in conſt. 73. Sacroſanctū fol. 287. in Tom. 2.

§. 2. Succeſſivè verò piæ mem. Pius Papa V. etiam prædeceſſor noſter, per ſuam quæ incipit Sacroſanctum, deſuper editam conſtitutionem, revocavit, & abolevit omnia, & quæcumque privilegia, facultates, diſpenſationes, & indulta, percipiendi ſimiles penſiones, fructus, & alias res Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum beneficiorum, & officiorum Eccleſiaſticorum, ſæcularium, & Regularium dicti S.Stephani, cæteriſque Militiis, & Hoſpitalibus, eorúmque Militibus, Fratribus, & perſonis, tàm Clericis quàm conjugatis, quibuſvis modo, & forma, ac quibuſcumque de cauſis conceſſa, & approbata, ita quòd ipſi ſive conjugati ſive bigami, ſive Clerici, ſive etiam Presbyteri, nullas de cætero reciperent, ſed eas ſolas quas tunc habebant, retinerent, & eæ quoque per futurum contractum matrimonii extinctæ cenſerentur, prout in eadem conſtitutione latiùs continetur.

Sixtus V Bullam Pii V. quoad iſtos Milites revocavit, ut ſuprà in conſt. 104 Circumſpecta fol. 743. Tom. 2.

§. 3. Poſtmodùm recol. mem. Sixtus Papa V. ſimiliter prædeceſſor noſter, conſiderans ſuis potiſſimùm temporibus hujuſmodi Milites, pro Dei, & Chriſtiani nominis gloria, & fidei Catholicæ defenſione, non ſolùm ſæpiùs in diverſis expeditionibus contra &c.

Omittitur reſiduum, quia tota bulla eſt ſuprà in loco hic in margine indicato.

Iſte modò Pont. ex cauſis hic enunciatis.

§. 4. Cùm autem, ſicut Nobis innoteſcit, dicta Militia ſub fœlicibus ipſius Ferdinandi Magni Ducis auſpiciis, fortium & ſtrenuorum Militum, triremiúmque & aliorum Navigiorum bellicis, & nauticis apparatibus optimè inſtructorum numero copioſo aucta, ipſique illius Milites piratarum infidelium oras Tyrrenique maris paſſim infeſtantium excurſionibus, & deprædationibus, armata claſſe obſiſtentes, non ſolùm Italiam ipſam pluries ab incurſionum hujuſmodi damnis, & incommodis, magno ejus bono, egregia animi fortitudine tutati ſint, ſed etiam in ipſorummet infidelium dominia & regiones, magnis auſis ſummo cum vitæ fortunarúmque diſcrimine irrumpentes, graves eis clades, Oppidorum expugnationes & direptiones intulerint, ac partis non ſemel de illis inſignibus victoriis eorumdem audaciam repreſſerint, vires fregerint, impios conatus contuderint, ac perindè ſeſe magna ſui gloria, & nominis Chriſtiani commendatione formidabiles eis reddiderint. Hiſce & aliis rebus præclarè geſtis de ipſa Italia, atque adeò tota republica Chriſtiana optimè meriti, & apud etiam exteras nationes inclyta magnanimitatis, reique militaris peritiæ famam adepti ſint, ipſaque Militia tùm dicti Ferdinandi Magni Ducis, qui majorum ſuorum veſtigiis inſiſtens in hoc ejus eminentiori animi ſtudio & cura incumbit, præſtanti virtute, & potentia, tùm etiam propriorum Militum fortitudine eximia, clarior & illuſtrior in dies evadat, & quemadmodum hucuſque reipublicæ Chriſtianæ adverſus infidelium incurſiones magno propugnaculo fuit, ita etiam de cætero in expeditionibus contrà eoſdem infideles, pro fidei Catholicæ defenſione, pari vel majori adjumento eſſe poſſit.

Gratias & facultates à Pio IV. & Sixto V. percipiendi penſiones Militibus, tàm Laicis, quàm Clericis, tàm conjugatis, quàm bigamis conceſſas reſtituit, & ad ſummam ducat. 400 extendit, etiam ad favorem illegitimorum.

§. 5. Nos idcircò eam magis in dies florere, ac novis incrementis augeri deſiderantes, illúſque Milites pro inſigni eorum virtute, ac in nos & Sedem Apoſtolicam devota propenſione, ſpeciali aliqua Apoſtolica beneficentiæ gratia cohoneſtare volentes, omniumque & ſingularum literarum, & conſtitutionum prædictarum tenores, præſentibus pro expreſſis habentes, necnon dictum Ferdinandum Magnum Ducem, ac Conventus hujuſmodi ſingulares perſonas, à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, dicti Ferdinandi Magni Ducis Nobis deſuper porrectis ſupplicationibus inclinati, facultatem, & indultum percipiendi & exigendi penſiones annuas uſque ad ſummam ducentorum ducatorum auri de Camera hujuſmodi, Militibus prædictis tàm Laicis quàm Clericis, etiam conjugatis, etiam bigamis, aliiſque etiam Presbyteris per Pium IV. conceſſa, & per Pium V. revocata, deindeque per Sixtum V. prædeceſſores prædictos adverſus ipſam revocationem in integrum reſtituta, repoſita, & revalidata, ac de novo etiam conceſſa, ut præfertur, ac ſingulas eorum Pii IV. & Sixti V. prædeceſſorum deſuper confectas literas, uſque ad ſummam quadringentorum ducatorum auri de Camera hujuſmodi in totum: Ità quòd omnes & ſinguli Milites dictæ Militiæ, nunc & pro tempore exiſtentes, tàm Laici quàm Clerici, etiam conjugati, & bigami, aliique etiam Presbyteri, etiam illegitimi, ex quovis reprobato vel damnato coitu procreati, deinceps in perpetuum quaſcumque penſiones annuas, uſque ad ſummam præfatam quadringentorum ducatorum auri de Camera, ſuper quibuſvis Cathedralium, & Metropolitanarum, aut aliarum Eccleſiarum, Monaſteriorum, Prioratuum, Canonicatuum, præbendarum, dignitatum, perſonatuum, adminiſtrationum, officiorū aliorūque beneficiorū Eccleſiaſticorum, cum cura & ſine cura ſæculariū,& quorumvis Ordinum regularium hujuſmodi fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis, ac diſtributionibus etiam quotidianis alias eis canonicè reſervandas, etiam accumulativè, cum quibuſvis aliis penſionibus annuis, quas ex quovis alio privilegio, ſeu indulto, aut diſpenſatione Apoſtolica eis, in genere vel communiter, ſeu eorum cuilibet nominatim, & ſigillatim, etiam in uos, non facta mentione de alia, vel aliis, ante & poſt datam præſentium quandocumque conceſſa aut concedenda uſque ad quamcumque ſummam dictis quadringentis ducatis longè majorem de præſenti percipiunt, & pro tempore percipient, ad vitam retinere, percipere, exigere, levare, & recuperare, inque ſuos uſus & utilitatem convertere, liberè, & licitè valeant, & ex tis tàm Laici quàm Clerici, & conjugati, & non conjugati, ratione penſionis hujuſmodi, quas ſic pro tempore perceperint, ad incedendum in habitu, & tonſura clericali, deferendumque veſtes talares juxtà

præfatam Sixti prædeceſſoris conſtitutionem minimè teneantur, neque ad id obligati exiſtant, aut aliqua ratione cogi aut compelli poſſint, neque ipſarum penſionum, vel illarum loco fructuum, reddituum, & proventuum hujuſmodi reſervationes, ob non delationem habitus tonſuræ, aut veſtis hujuſmodi, ſeu per contractum matrimonii, ſeu per bigamiam, quamcumque etiam ſupervenientem, aut per exercitium militiæ, & quoſcumque actus bellicos, Clericis, & Eccleſiaſticis perſonis, de jure, & per ſanctos Canones prohibitos, nimirum militares, & ſanguinis effuſione, membrorum mutilatione & morte infidelium ſubſecuta minimè ceſſent, & expirent, aut ceſſatæ, vel extinctæ dici, aut cenſeri poſſint, ſed ipſi Milites nihilominùs, ut priùs, penſiones, ac fructus, redditus, & proventus hujuſmodi, percipere, & exigere poſſint, & valeant, dummodò habitum militarem, veſtes nimirùm laicales communes cum inſignibus Crucis dictæ Militiæ conſuetis, juxtà aliàs dicti Sixti Quinti prædeceſſoris ſuper declaratione hujuſmodi habitus militaris, ſub Data videlicet pridiè Kalendas Februarii Pontificatus ſui Anno Quarto, quæ incipiunt, Paſtoralis, editas literas deferant, utique conſtitutioni ejuſdem Sixti Quinti prædeceſſoris plenè ſatisfacere intelligantur, & cenſeantur, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium extendimus, & ampliamus, & quatenùs opus ſit, uſque ad dictam ſummam quadringentorum ducatorum hujuſmodi de novo concedimus.

Clauſulas præſervativas apponit.

§. 6. Decernentes facultatem, & indultum hujuſmodi, & literas Pii Quarti, & Sixti V. prædeceſſorum eorumdem deſuper editas, ex nunc perpetuò extenſas, & ampliatas eſſe & fore, nec præmiſſa, ac præſentes literas de ſubreptionis, obreptionis & nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quovis alio defectu notari, impugnari, invalidari, aut ad viam & terminos juris reduci, ſeu adversùs illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus concedi poſſe aut debere, neque ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum ſuſpenſionibus, revocationibus, limitationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, à Nobis & Succeſſoribus noſtris, ac Sede Apoſtolica, quavis de cauſa, quantumvis juſta, pro tempore emanatis, & emanandis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori Data, per dictum Ferdinandum Magnum Ducem & Magiſtrum, & Milites dictæ Militiæ pro tempore exiſtentes, quandocumque eligenda, conceſſas eſſe & cenſeri, ſicque per quoſcumque Judices, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executores hujus conſtitutionis deputat.

§. 7. Quocircà Venerabilibus fratribus noſtris, Florentin. & Piſan. Archiepiſcopis, ac dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe vel alium, ſeu alios, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Ferdinandi Magni Ducis, ac Conventus & Militum prædictorum, ſeu alicujus eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra, eos, & eorum quemlibet, eiſdem præſentibus, & in eis contentis quibuſcumque, pacificè frui, & gaudere. Non permittentes eos deſuper à quoquam quomodolibet indebitè moleſtari; Contradictores per cenſuras Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contrariis quibuſcumque derogat.

§. 8. Non obſtantibus recolendæ mem. Bonifacii Papæ Octavi pariter prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus Dietis, dummodò non ultrà tres dietas, aliquis vigore præſentium ad judicium trahatur, necnon Pictaven. Concilii contrà illegitimos, ac dicti Pii Quinti prædeceſſoris revocatoria, ac illa quæ inter alia vetuit, gratias hujuſmodi ſuis excludi temporibus, & quod ſibi licere non eſt paſſus, etiam ſuis ſucceſſoribus non licere indicavit, necnon præfati Sixti Quinti prædeceſſoris, & quibuſvis aliis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, & quarumcumque Eccleſiarum, Monaſteriorum, & Ordinum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, eiſdem Eccleſiis, Monaſteriis, & Ordinibus, eorumque Præſulibus, Capitulis, Conventibus, Superioribus, & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis, ac aliis, quæ præſenti gratiæ obeſſe poſſent, etiamſi pro illarum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe pleniſſimè derogamus, ac derogatum eſſe volumus, & decernimus, contrariis quibuſcumque, aut ſi aliquibus, communiter, aut diviſim, ab eadem ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem. Nulli ergo &c.

Dat. P. An. 4. die 18. Jun.

Datum Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ 1608. 14. Kalendas Julii, Pontificatus noſtri Anno Quarto.

XLVII.

Quòd Rectores Eccleſiarum parochialium Indiarum Occidentalium & Orientalium, ab iis qui in Eccleſiis & domibus Fratrum, & Monialium Ordinis S. Franciſci de Obſervantia ſepeliuntur, eam tantùm quærant eleemoſynam, quæ à Concilio Tridentino præſcripta, & à Pio V. explicata fuit.

Non abſimilem edidit conſtitutionem pro Fratribus Eremitis S. Auguſtini, quæ eſt ſuprà. Quinimò, & pro illis Fratribus de Obſervantia Clemen. VIII. ſuam ediderat conſtit. 96. Expoſitum, hic ſuprà fol. 160.

Hanc conſtitutionem confirmavit cum deputatione Inquiſitorum hereticæ pravitatis pro ejuſdem executione S. D. N. Urbanus VIII. in conſt. 21. aliàs fel. rec. infrà Tom. 4.

PAULUS PAPA V.

Edita An. D. 1608.

Ad perpetuam rei memoriam.

Rectores Eccleſiarum parochialium Indiarum introduxerunt abuſus quoſdam

Expoſitum nobis nuper fuit pro parte dilecti filii Matthæi de Recalde Vicecommiſſarii generalis Indiarum Occidentalium Ordinis fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia, quòd Rectores parochialium Eccleſiarum Indiarum Occidentalium &

circà eleemoſynas eorum, qui in domibus Fratrum & Monialium de Obſervantia ſepeliuntur.

Orienralium, ne Chriſtifidelium, qui pro tempore ab bumanis deceduut, eadavera ita commodè in Eccleſiis Fratrum & Monialium dicti Ordinis Eccleſiaſticæ ſepulturæ tradi valeaot, ut in eorum Parochialibus Eccleſiis valerent, de conſilio forſan ſuorum Superiorum abuſum introduxeruut, ut majorem ſcilicet eleemoſynam ab illis exigant, qui in Eccleſiis dicti Ordinis ſepeliuniur, quamſi in propriis Eccleſiis ſepelirentur, ita ur Chriſtifideles, qui in Eccleſiis hujuſmodi ſepeliri deſideraut, parem ad minùs Parochialibus Eccleſiis eleemoſynam relinquere debeant, ratione eorum ſepulturæ, ea, quam Eccleſiis Ordinis hujuſmodi relinquunt,

Et quoad eleemoſynam Miſſarum, quas pro anima ſua à dictis Fratribus dicendas, quis reliquerit.

§. 2. Ec quod pejus eſt, ſi quis pro animæ ſuæ refrigerio, nonnullas Miſſas à Fratribus prædicti Ordinis celebrandas reliquerit, prætendunt Parochi eleemoſyuam ratione Miſſarum hujuſmodi relictam, inter ipſos, & Fratres prædictos dividendam eſſe.

Necnon quoad cogendos aliquos, ut in dictis Eccleſiis Parochialibus ſepeliantur.

§. 3. Et ulteriùs iidem Rectores de mandato forſan ſuorum Ordinariorum, filios, quorum patres in Eccleſiis dictorum Frattum, vel Monialium ſepulti ſunt, aut ſepulruram particularem pro ſe, & ſuis habent, nulla conſuetudine legitime ſuffulti, io enrum Parochialibus Eccleſiis ſepeliri, & dictos Parres ad hoc, ut in dictis Parochialibus Eccleſiis ſepeliantur, cogere & compellere contendunt, & quotquot Frarres regulares defunctum aliquem ad Eccleſiaſticam ſepulturam in ſuas regulares Eccleſias comitantur, tot etiam ſæculares, Sacerdotes, aut Clericos aſſumi volunt, in maximum domorum & Monaſteriorum dicti Ordinis præjudicium, eo quòd multi duplici hujuſmodi funerum impenſa difficultate deterriti, in dictis regularibus Eccleſiis ſepulturam eligere nequeunt; undè fit, ut dicti Ordinis Eccleſias mortuorum ſepulturis, & conſequenter eleemoſynis, etiam quæ in ſuffragium animarum fieri conſueverunt, paularim deſtirutas iri verendum ſit.

Supplicatum itaque fuit Papæ, pro opportuna proviſione.

§. 4. Quare dictus Matthæus Nobis humilirer ſupplicari fecit, ut domorum & Monaſteriorum, uecnon Fratrum & Monialium dicti Ordiuis illarum partium indemnitati conſulere, ac aliàs in præmiſſis opportunè providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Is propterea dictis Rectoribus præcipit, ſolùm eam habere poſſe eleemoſynam, quam præſcripſit Concilium Tridens ſeſſ. 25. cap. 3. & explicavit Pius V. in Conſt. 41. ſupr. fol. 243. Tom. 2.

§. 5. Nos igitur hujuſmodi abuſus è medio tollere, ac dicti Ordinis, ejuſque Religioſorum utriuſque Sexus, ut majores in Vinea Domini fructus in dies afferre ſtudeant, commoditaribus, quantum cum Domino poſſumus, proſpicere cupienres, de conſilio Venerabilium fratrũ noſtrorum S.R.E. Cardinalium, conſultationibus & negotiis Epiſcoporum & Regularium Præpoſitorum, omnibus & ſingulis Parochialium Eccleſiarum in partibus Indiarum, tam Occidentalium quàm Orienralium Rectoribus, nunc & pro tempore exiſtentibus, harum ſerie interdicimus, & prohibemus, ne ſub excommunicationis majoris latæ ſententiæ pœna, à qua non niſi à Nobis, ſeu à Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquàm in mortis articulo abſolui poſſint, ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus, majorem eleemoſynam ab iis, qui in dictarum domorum utriuſque Sexus Ordinis S. Franciſci Eccleſiis ſepulturam eligunt, & ſepeliuntur, ea, quam illis præſcribit Concilium Tridentinum ſeſſ. 25. cap. 13. juxtà explicationem à fœl. rec. Pio Papa V. Prædeceſſore noſtro emanatam, ſub Daro Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1567. 17. Kalend. Junii, Pontificatus ſui anno ſecundo, quovis prætextu aut occaſione, etiam de conſilio, conſenſu, & mandato ſuorum Ordinariorum exigere.

Nec ad ſepeliendum in Parochialibus cogere poſſe, qui in domibus dicti Ordinis ſepulturam elegerunt.

§. 6. Nec filios, quorum parres in Eccleſiis dictorum Fratrum & Monialium ſepulti ſunt, aut ſepulturam particularem pro ſe & ſuis habent, in eorum Parochialibus Eccleſiis ſepeliri, & dictos patres ad hoc, ut in dictis Parochialibus ſepeliantur, cogere valeant, ſeu præſumant.

Executores hujus Conſt. deputat.

§. 7. Quocircà dilectis filiis Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, ac Indiarum Occidenralium Societatis JESU Provincialibus pro tempore exiſtentibus, per præſentes committimus, & mandamus, quatenùs ipſi, vel duo, aut unus eorum, per ſe, vel alium, ſeu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Superiorum & Fratrum cujuſcunque domus & Monaſterii dicti Ordinis illarum partium fuerint requiſiti, vel eorum aliquis fuerit requiſitus, præſentes literas, & in eis contenta quæcunque ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra, illorum omnium & ſingulorum effectu pacificè frui & gaudere; non permittentes eos deſuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari; Contradictores quoſcunque, & præmiſſis non parentes, eiſque auxilium, conſilium, vel favorem, publicè, vel occultè, directè vel indirectè, quomodolibet præſtantes, per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contrariis derogat.

§. 8. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Eccleſiarum, domorum, & Monaſteriorum, & Ordinis hujuſmodi, etiam juramento &c. roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis quibuſvis Eccleſiis, ac illarum Rectoribus, aut quibuſcunque aliis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis, quibus omnibus & ſingulis eorum tenores, præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Tranſumptiſque credi mandat.

§. 9. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 4. die 25. Junii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, die 25. Junii 1608. Anno 4.

XLVIII.

De Ambitu Fratribus Eremitis Ordinis S. Auguſtini interdicto.

Alia de his Fratribus indicavi ſuprà fol. 210. in Alexand. IV. Conſtit. 6. Licet. Tom. 1. Quibus adde Conſtit. 80. nuperrimè editam circa ſcrutinium in electione Superiorum hujus Ordinis.

Edita A. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ADmonemur Paſtoralis officii noſtri debito diligentius proſpicere, ne Religioſis, qui regularem vitam profeſſi, ſæculo renunciarunt, ad dignitates & officia per emendicata ſuffragia ambitioſus pateat acceſſus.

Ambitus prohibetur Prælatis hujus Ordinis.

§. 1. Quocircà motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, dilectis filiis Priori Generali, ac Provincialibus, & reliquis Ordinis S. Auguſtini Fratrum Eremitarum Prælatis, nunc & pro tempore exiſtentibus, in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis pœna ipſo facto incurrenda præcipimus & mandamus, ne ad inſtantiam & requiſitionem quarumcunque perſonarum, tam Laicarum quàm Eccleſiaſticarum extra dictum Ordinem conſtitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacunque ſæculari dignitate & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cujus dicti Ordinis Religioſo, ullam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remit

tere, ſeo gradus, honores, dignitates, officia, & adminiſtrationes, functiones, Prælaturas ejuſdem Ordinis concedere audeant.

Favores ex quirentium pœna.

§. 2. Quinimò dicti Ordinis Fratres, & Religioſos, qui contrà decreta hae via, & his mediia per conquiſitos ſavores & ſuffragia aliquid ſibi procuraverint, ad talia & ſimilia, ac etiam majora in eodem Ordine conſequenda, perpetuò inhabiles declatamos.

Prohibitionis ampliatio.

§. 3. Inſuper dictis Religinſis, & Frattibus ejuſdem Ordinia quibuſcunque ſub eiſdem pœnis præcipimus, & expreſsè interdicimus, ut non ſolùm in præmiſſis omnibus favores hojuſmodi minimè procursre, ſed nec etiam ſpontè oblatos, aur ab eis minimè procuratos recipere, & ſimiliter, oe ad hunc effectum munera aliqua prædictis perſonis exhibere audeant, ſeu præſumant.

Contrariorum derogatio.

§. 4. Non obſtsntibos conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, dictique Ordinis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam jursmeotn, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Aut ſi eidem Ordini, & Frartibus prædictia communiter, aut diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi, vel eacommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas non fscientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de induko hujuſmodi mentionem.

Tranſumptorum fides.

§. 5. Volomus autem, quòd præſennium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ io dignitate Eccleſiaſtica conſtituta munitis, eadem prorsùs fides ubique adhibeatur quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 4. die 4. Julii.

Datum Romæ apod Ssnctum Matcum, ſub annulo Piſcatoris, die quarta Julii 1608. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

XLIX.

Ampliatio Juriſdictionis S. R. E. Cardinalis Archipresbyteri, & Judicis cauſarum Sacroſanctæ Lateranenſis Eccleſiæ & Capituli, intereſſe concetnentium.

De hac Juriſdictione extat ſuprà Conſtitut. 45. Gregorii XIII. Cùm ſicut. Tom. 2. fol. 445. Ubi notavi.

Edita An. D. 1608.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Dilecto filio Scipioni, tituli S. Chryſogoni Presbytero Cardinali Burghesia nuncupato, Salutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Exordium.

AD ea circumſpectioni tuæ multis nominibus de Sede Apoſtolica benemeritæ, & nobis plurimùm gratæ & acceptæ concedenda libenter inducimur, per quæ fœlici Eccleſiæ Lateranenſi opera tua proſpici, & perſonarum ipſius Eccleſiæ, ergà quam peculisrem geris devotionia affectum, commoda in dies augeri, & illarum jura conſervari poſſint.

Confirmatio omnium privilegiorum, quæ aliis Archipresbyteris conceſſa fuerunt.

§. 1. Cùm itaque nos nuper Archipresbyteratum dictæ Eccleſiæ certo quem baberi volumus pro expreſſo modo vacantem, Tibi, qui noſter ſecundùm carnem ex ſorore germana nepos exiſtis, per te, quoad vixeris, tenendum, regendum, & gubernandum Apoſtolica commendaverimus auctoritate, prour in noſtris indè confectis literis pleniùs continetur, ipſius Eccleſiæ indemnitati, utilitari, & bono regimini ſalubriter conſolere, prout ex debito Paſtoralis officii tenemor, ac dilectorum filiorum illius Capituli, & Canonicorum, ac Miniſtrorum commodis, ac jurium conſervationi, & ne ad diverſa Tribunalia dictæ perſonæ trabantur, earum quieti & litium diſpendio providere cupientes, nec non de tuis integritate, providentia, & circumſpectione plurimùm in Domino confideotes, Motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te nobis deſuper oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex mera noſtra deliberatione, ac certa ſcientia, omnes & ſingulas juriſdictiones, poteſtstes, privilegia, exemptiones, libertates, prærogativas, antelationes, indulta, etiam ſoper collatione beneficiorum Eccleſiaſticorum quorumcunque, auctoritates, & facultates per qooſcumque Romanos Pontifices, Prædeceſſores noſtros, aliis Sacræ Romanæ Eccleſiæ ejuſdem Lateranenſis Archipreſbyteris, qui pro tempore fuerunt, quoad Eccleſias ipſas, & illarum perſonarum intuitu, & ad eorum vitam, in genere vel in ſpecie conceſſa, ad te, quamdiù dictum Presbyteratum obtinueris, tuumque, & dictæ Eccleſiæ Vicarium per te depurarum, & pro tempore à te deputandum, dicta auctoritate tenore præſentium extendimus, & ampliamus.

Conceſſio juriſdictionis & facultatis cognoſcendi omnes cauſas intereſſe Lateranenſis Eccleſiæ Capituli, Canonicorum &c. concernentes.

§. 2. Et nihilominùs, Motu & ſcientia ſimilibus, & inhærentes aliis facultatibus, & privilegiis per fœlicis recordationis Gregorium Papam XIII. & alios quoſcunque Romanos Pontifices, Prædeceſſores noſtros, Archipresbyteris, & Canonicis, ac Beneficiatis dictæ Eccleſiæ Lateranenſis, pro tempore exiſtentibus hactenùs conceſſis, quas, & quæ ſalvas & illæſas, ac ſalva & illæſa eſſe, ac ſuam valoris firmitatem obtinere, illaſque, & illa ampliare & extendere volumus & intendimus, omnes & ſingulas cauſas, etiam beneficiales Eccleſiaſticas, ſpirituales, merè profanas, & mixtas, etiam compromiſſas, tam civiles, quàm criminales (citrà tamen pœnam ſanguinis, & corporis afflictivam) inter dictos Capitulum, & Canonicos, & Beneficiatos, & Clericos, necnon Capellanos, Miniſtros, Servientes reſpectivè, ſeu quemcunque eorum ex una, & quaſcunque alias perſonas, cujuſcunque ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ exiſtentes, necnon Hoſpitalia, pia loca, & Collegia, Communitates, vel Univerſitates ex altera partibus, ſive inter dictum Capitulum, & Canonicos, vel eorum quemlibet, ac Beneficiatos, Clericos, ſeu Capellanos prædictos, vel quoſcunque eorum, coram quibuſconque Judicibus ordinariis, extraordinariis, Commiſſariis, & executoribus, etiam Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, ac cauſarum Palatii Apoſtolici, & Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Auditoribus, & Locumtenentibus, ſuper quibuſcunque rebus, bonis, & pecuniarum ſummis, etiam vigore obligationis in forma Cameræ Apoſtolicæ vertentes, & pendentes reſpectivè, quorum omnium & ſingulorum ſtatus & merita, nominaque & cognomina, ac qualitates, tam partium & perſonarum prædictarum, quàm etiam rerum, ſuper quibus lis pendet, præſentibus pro expreſſis habentes, ad nos per eaſdem præſentes avocantes, illaſque in ſtatu, & terminis, in quibus ad præſens reperiuntur, & quas in futurum moveri denuò contigerit, tam activè, quàm paſſivè, etiam per prædictos Capitulum, Canonicos, Beneficiatos, Clericos & Capellanos, ſeu eorum quemlibet, contra quaſcunque perſonas, Conventum, Collegia, Capitula, Univerſitates, Societates, Hoſpitalia, & loca quæcunque ſæcularia, & quorumvis Ordinum, Militiarum, & Hoſpitalium regularia privilegia, etiam per prædictos Capitulum, & Canonicos, contrà Beneficiatos, Clericos, & Capellanos prædictos, ſuper quibuſcunque pecuniarum ſummis, bonis Eccleſiaſticis, cenſibus, canonibus, tritici, grani, vini, pecuniarum, aut aliarum rerum, reſponſionibus, prædiis, rebuſque, & bonis ad quamcunque pecuniarum ſummam, numerum, & quantitatem, ac valorem aſcendentibus, ad dictam Lateranenſem, aut illi unitas, vel annexas Eccleſias, & Parochiales, ſeu Capitulum, Canonicos, Beneficiatos, Clericos, & Miniſtros etiam

privatim,

privatim, ac ratione ſingularum perſonarum quomodolibet ſpectantibus, aut eorum intereſſe, directè vel indirectè, communiter vel diviſim ad eorum quemlibet concernentibus, rebus aliis in actis cauſæ, & cauſarum hujuſmodi latiùs deductis, & deducendis, ac illorum occaſione, cum omnibus & ſingulis ſuis incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis & connexis, Tibi, tuóque Vicario, nunc & pro tempore per te deputato, ſummariè, ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu, & figura judicii, ſola veritate facti inſpecta, & quatenus opus ſit, executivè, etiam manu Regia, abſque terminorum ſubſtantialium, & alicujus relæ judiciariæ obſervatione, ſine confectione regiſtri, ſive extractus, quacumque appellatione poſtpoſita, etiam non frivola audiendas, cognoſcendas, verificandas, fineque debito terminandas, dicta auctoritate earumdem tenore præſentium, committimus, & mandamus, eiſque præſentibus perpetuis temporibus duraturis.

Facultas citandi in Curia, & extrà, & omnibus Judicibus inhibendi, cauſaſque reaſſumendi &c.

§. 3. Cum poteſtate dictas partes reſpectivè, & omnes alios, quos opus fuerit, ſua communiter, vel diviſim intereſſe putantes, omnes in executione citationis nominandos, in Romana Curia, vel extrà, tàm per edictum publicum, conſtito ſummariè & extrajudicialiter de non tuto acceſſu citandi, ac omnibus judicibus ſupradictis, & quibus, & quoties opus fuerit, etiam ſub cenſuris Eccleſiaſticis & pecuniariis, tuo arbitrio moderandis, & applicandis, etiam per ſimile edictum inhibendi, cauſaſque ipſas coràm quibuſvis eorum de facto forſan introductas ſeu introducendas, ab eis avocandi, & reaſſumendi, etiam in eventum non paritionis, pœnas, & cenſuras prædictas damnabiliter incurriſſe, & incidiſſe, declarandi, illaſque etiam iteratis vicibus, aggravandi & reaggravandi interdictum Eccleſiaſticum apponendi, & brachii ſæcularis auxilium habendi & invocandi, loco unius ſententiæ, ſeu ſententiarum prædictarum, mandata executiva in forma ſolita & conſueta decernendi, illodque & illa, & quidquid per Te & Vicarium prædictum, vel alterum veſtrum judicatum fuerit, exequendi. Expenſas quaſcumque taxandi & moderandi.

Singulis diebus in honorem Dei non feriatis procedendi.

§. 4. Ac in cauſis omnibus & ſingulis præmiſſis, vel earum qualibet, ſeu quolibet præmiſſorum, etiam ſingulis diebus & horis, præterquàm in honorem Dei feriatis procedendi.

Canonicoſque & alios à juramento abſolvendi ad effectum agendi.

§. 5. Necnon Capitulum, Canonicos, Beneficiatos, Clericos, & Capellanos prædictos, ſeu eorum quemlibet, à vinculo juramenti ad effectum agendi, aliiſque cenſuris & pœnis, quatenus oportuerit, abſolvendi, omniaque & ſingula alia faciendi, gerendi, & exercendi in præmiſſis neceſſaria, ſeu quomodolibet opportuna.

Commiſſiones cauſarum præjudicantes dictæ juriſdictioni à ſolo Papa citato Archipresbytero ſignatæ valeant.

§. 6. Ac inſuper, ſi in præjudicium auctoritatis, juriſdictionis, & facultatum præfatarum contingat, cauſas ſub diverſis prætextibus à Te, ſeu dicto Vicario avocari, ac aliis Judicibus committi, omnes & quaſcumque commiſſiones, tàm Gratiæ, quàm Juſtitiæ, intereſſe Eccleſiæ Lateranenſis, Capituli & perſonarum hujuſmodi quomodolibet concernentes, aliter quàm manu noſtra, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis, te ad id vocato, ſignatas, & inhibitiones earum prætextu emanandas, proceſſuſque per eoſdem habendos, & indè ſecuta quæcumque, nullius roboris, vel momenti eſſe, & illis non obſtantibus, te dictumque Vicarium, ut ad ulteriora in cauſis hujuſmodi procedere poſſis, atque ad parendum commiſſionibus prædictis, earumque prætextu, emanatis inhibitionibus minimè teneri, ac ob non paritionem, cenſuras, aut pœnas aliquas minimè incurrere poſſe, declaramus.

Clauſulæ hujus conſtitutionis præſervativæ.

§. 7. Decernentes eaſdem præſentes ad tui vitam, ſeu quamdiu Archipresbyteratum hujuſmodi obtinueris, tàm noſtris, quàm Romanorum Pontificum, Prædeceſſorum noſtrorum, temporibus durare, ſuamque vim & roboris firmitatem obtinere, nec eaſdem præſentes ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium facultatum & gratiarum derogationibus, revocationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, per Nos vel Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros præfatos etiam motu ſimili, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine edendis comprehendi, nec per eas immutari, ſuſpendi, limitari, moderari, aut ad terminos juris reduci poſſe, ſed eas perpetuò validas & efficaces fore, ac quoties hujuſmodi contraria emanabunt, toties illas in priſtinum, & eum, in quo anteà erant, ſtatum reſtitutas, & ſub poſteriori data, per te, ſeu dictum Vicarium eligenda, de novo conceſſas cenſeri, & quidquid illarum vigore, aliàs ritè geſtum, ſtatutum, factum, mandatum, indultum, & executum fuerit, perpetuam vim, & roboris firmitatem obtinere, ac de ſobreptionis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel ad terminos juris, ſeu in jus, vel controverſiam revocari non poſſe.

Clauſula ſublata.

§. 8. Sicque per quoſcumque Judices, & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, in quavis cauſa & inſtantia, judicari & diffiniri debere, necnon irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Conciliis etiam generalibus editis, ſtylo Palatii, regula Cancellariæ Apoſtolicæ prohibente, mandata executiva aliàs, quàm ſub plumbo expediri, facultatibus, & juriſdictionibus noſtro in Urbe & ejus diſtrictu in ſpiritualibus Vicario generali, Senatori, & cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, ſeu Sacræ Rom. Eccl. Cardinalibus, & quibuſvis dictæ Urbis Judicibus ſuprà dictis, & aliis quibuſvis perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & fortioribus decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, etiam conſiſtorialiter per Nos, ſeu quoſcumque alios Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis, ac etiam iteratis vicibus innovatis, etiamſi cautum ſit in eis expreſsè, quod illis nullatenùs, vel nonniſi ſub certis inibi forſan expreſſis & nominatis modis & forma derogari, ſeu contrà illa quidquam concedi poſſit, & aliter factæ pro tempore derogationes, conceſſiones, nullatenùs eis, quibus concedentur, ſuffragari poſſint, ſeu debeant, nulliuſque roboris, vel momenti exiſtant. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, etiam motu & ſcientia ſimilibus, ſpecialiter & expreſsè derogamus, & derogatum eſſe, nec illa eiſdem præſentibus quidquam adverſari, vel obſtare volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Nulli ergò &c.

D.P. Ann. 4. die 6. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ 1608. ſexto Idus Julii, Pontificatus noſtri Anno 4.

L.

Quòd Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, non recipiant Fratres Minores S. Franciſci Capuccinos, neque alios ſtrictioris Regulæ.

Eandem ferè Conſtitutionem ad favorem omnium Fratrum Minorum edixit Clemens VIII. ſuprà in hoc Tomo, in ſua Conſtitut. 46. Nuper ad nos, fol. 69. Quæ verò ad Capuccinos, vide indicata ſuprà in Tomo 1. in Clementis VII. Conſtitut. 21. Religionis, fol. 673.

Edita An. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa hujus Conſtitut.

§. 1. NUper ad nos perlatum eſt, Religioſos Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, prætextu cujuſdam indulti Apoſtolici dicto Ordini antiquitùs conceſſi, ac demùm per fœlicis recordationis Clementem Papam VIII. Prædeceſſorem noſtrum, per ſuas in hujuſmodi forma Brevis literas datas 25. Decembris 1596. Pontificatus ſui Anno Quinto, aboliti, & revocari, aut forſan alterius, Profeſſores Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capuccinorum nuncupatorum, & alios Regulæ ſtrictioris, in eorum Sodalitatem, ſeu Domos, aut Conventus recipere.

Prohibitio, de qua in rubrica.

§. 2. Quare, cum id ſæpiùs meritas pœnas eludendi cauſa fiat, & ex hoc multa ſcandala in populo generentur, & alia multa incommoda naſcantur, Nos hujuſmodi ſcandalis obviare, & quieti Religioſorum ampliùs proſpicere cupientes, ne quis Prælatorum, ſeu Superiorum, aut Fratrum Conventuum, ſeu Domorum dicti Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, tàm in Regnis Hiſpaniarum, quàm alibi conſiſtentium, quavis ille dignitate, præeminentia, prærogativa, vel munere fungatur, prætextu cujuſvis indulti, ſeu privilegii Apoſtolici eos recipere audeat, vel præſumat, cauſa quarti voti, quod ipſi Profeſſores Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede hujuſmodi faciunt, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium diſtrictè prohibemus.

Derogatio contrariorum.

§ 3. Non obſtantibus privilegiis, ſeu indultis hujuſmodi, ac quibuſvis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, illi ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis, illorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Fides tranſumptorum.

§. 4 Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 4. dis 7. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris die ſeptima Julii 1608. Pontificatus Noſtri anno quarto.

LI.

Quòd Monachi Congregationis Beatæ Mariæ Fulienſis, Ordinis Ciſtercienſis, poſſint ubique de ſola Ordinariorum licentia, nova Monaſteria conſtruere.

Conſonat Concilii Tridentini diſpoſitio in capite 3. ſeſſione 25. in fine.

Iſtam Congregationem primò approbavit Sixtus V. ut ſuprà in ejus Conſtit. 70. Super, fol. 654. ubi alia notavi, in *Tomo* 2.

Edita An. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

MInisterio Sacri Apoſtolatus officii, licèt immeriti, præſidentes, ad ea, per quæ cunctorum fidelium, præſertim Religioſorum ſub reformatione ad arctiorem regularis diſciplinæ obſervantiam introducta vacantium profectui, & eorum locorum Regularium propagationi provideatur, libenter intendimus, & ea, quæ his quodammodo obſtare videntur, tollimus, & aliàs in his officii noſtri partes favorabiliter impartimur, prout rerum, temporum, & perſonarum qualitatibus diligenter penſatis, conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Monachi Congregationis B. Mariæ Fulienſis in omnibus mundi partibus majores in dies fructus afferunt ideoque eorum propagatio multum profuturam ſperatur.

§. 1. Cùm igitur, ſicut cum magno ſpirituali gaudio noſtro accepimus, dilecti filii Religioſi, & Monachi Congregationis Beatæ Mariæ Fulienſis Ordinis Ciſtercienſis, tàm in Galliæ, quàm Italiæ, aliiſque Mundi partibus pergant aſſiduè Deo, & Eccleſiæ ſuæ ſanctæ, non ſolùm ipſi Deo per orationem & contemplationem ſedulò vacando, verùm etiam animarum ſalutem exemplo & doctrina ſollicitè procurando, gratum exhibere famulatum: cumque in dies fructus uberiores ex dictæ Religionis propagatione, benedicente Domino, ſperandi ſint, Nos ea, quæ Religioſorum prædictorum adjumento eſſe poſſunt, concedenda, & ad ea, quæ illis in hoc impedimentum aliquod afferre dignoſcuntur, removenda meritò pronpeniores ſumus.

Hic ergo Pontifex loca ubique de ſola Ordinariorum licentia conſtruere & recipere poſſe eidem Congregationi indulget.

§. 2. Quapropter dictam Congregationem Fulienſem ſpecialis gratiæ favore proſequi volentes, illiuſque ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis &c. cenſentes, motu proprio, non ad alicujus nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera deliberatione, ac certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, de conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorum, Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, negotiis Epiſcoporum, & Regularium Præpoſitorum, ejuſdem Congregationis Fulienſis Generali, Abbatibus, Prioribus, & Religioſis ubique locorum. juxta literarum fœl. re. Sixti Papæ V. Prædeceſſoris noſtri, ſuper erectione Congregationis hujuſmodi, ſub Datum Idibus Novembris, Pontificatus ſui Anno 3. expeditarum formam & tenorem, quas præſentibus pro expreſſis, ac ſi de verbo ad verbum insererentur, haberi volumus, ac dictæ Congregationis conſtitutiones & ſtatuta, Monaſteria, Domos, Conventus, Oratoria, Grangias, & alia quæcunque loca, juxta Concilii Tridentini decreta, de ſola Ordinariorum licentia, nullo aliarum perſonarum cujuſvis Ordinis, etiam regularium requiſito conſenſu, conſtruere, fundare, & erigere, ac etiam per alios jam fundata, & erecta recipere poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, licentiam & facultatem concedimus & impartimur.

Executores hujus Conſtitutionis deputat.

§. 3. Quocircà Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopo Tholoſano & Epiſcopo Pariſienſi, ſeu eorum Officiali & Vicario in ſpiritualibus Generali reſpectivè, ac dilecto filio Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori, per præſentes committimus, & perpetuò mandamus, quatenùs ipſi, vel duo aut unus eorum, per ſe vel alium, ſeu alios, præſentes noſtras literas, & in eis contenta quæcunque, quoties pro parte dictæ Congregationis

Digitized by Google

Fulienſis religioſorum, vel cujuſlibet eorum fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra ab omnibus inviolabiliter obſervari, dictæque Congregationis Monachos ac eorum ſingulos illis pacificè frui & gaudere, non permittentes, eos vel quemlibet eorum per quoſcumque deſuper quomodolibet indebitè moleſtari vel perturbari, contradictores, & rebelles quoſlibet per ſententias, cenſuras, & pœnas etiam pecuniarias eorum arbitrio imponendas, moderandas, & applicandas, cæteraque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, ſententias, cenſuras & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam &c. brachii ſecularis.

Contrariiſque derogat. Hæc Clementis VIII. Conſtitut. eſt hæc ſuprà fol. 162.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis ac fœl. record. Clementis Papæ VIII. ſimiliter prædeceſſoris noſtri, quæ incipit; Quoniam ad inſtitutum, ſub Datum Romæ apud S. Marcum ſub Annulo Piſcatoris die 23. Julii 1603. Pontificatus ſui Anno 12. necnon piæ mem. Boniſacii Papæ VIII. etiam prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad Judicium non trahatur, aliiſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon in provincialibus & ſynodalibus Conciliis editis ſpiritualibus vel generalibus, ac cujuſvis alterius Ordinis, etiam juramento &c. roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſvis aliis Ordinibus, ac eorum Superioribus & perſonis, ſub quibuſcumque ſententiis & formis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque, aut ſi aliquis, communiter aut diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas non &c. mentionem.

Tranſumptis quoque credi mandat.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, aut manu Generalis, & ſigillo dictæ Congregationis Fulienſis munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, in judicio & alibi, ubi opus fuerit, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 4. die 14. Auguſt.

Datum Romæ apud S. Marcum, die 14. Auguſti 1608. Anno 4.

LII.

Contrà mulieres ingrediendi Monaſteria Monialium licentiis abutentes.

Hic idem Pontifex hujuſmodi licentias uſque tunc conceſſas revocavit, ſui Pontificatus Anno octavo, ut infrà in Conſt. 74. Monialium, fol. 345. Ubi notato.

S. D. N. Urbanus VIII. declaravit, quod conſenſus Monialium, ſine quo mulieres ſæculares licentiis ingrediendi Monaſteria uti non poſſunt, expreſsè, capitulariter & per ſecreta ſuffragia præſtandus ſit, in Conſt. 29. Sacroſanctum, Tom. 4. fol. 77.

Edita An. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

FAcultatum plura Monaſteria Monialium ingrediendi abuſus tollere volentes.

Declaratio circà uſum licentiarum.

§. 1. Tenore præſentium ſtatuimus & ordinamus, quòd nulla perſona, cujuſcumque gradus, ſtatus & conditionis, ac præeminentiæ exiſtat, etiam Ducali, Marchionali, aut alia dignitate præfulgeat, vigore licentiarum plura Monaſteria, domos, & loca Monialium, pluribus vicibus ingrediendi, etiam abſque clauſula (in totum, ſeu in univerſa, non autem in eorum aliqua, vel ſingula) à Nobis, vel prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, ſub quovis tenore, vel forma, etiam motu proprio conceſſarum, & expeditarum, aut in poſterùm forſan concedendarum, & expediendarum, aliqua vel ſingula Monaſteria pluribus vicibus ingredi poſſit, ſed licentiæ hujuſmodi reſpectu univerſorum, non autem aliquorum, vel ſingulorum Monaſteriorum ſuffragentur, ita ut cui bis in Anno, ſeu ampliùs plura Monaſteria ingredi conceditur, bis, vel ampliùs tantùm univerſa, non autem eorum aliqua, vel ſingula, ingredi liceat, etiamſi prædicta Monaſteria in diverſis Civitatibus, Terris, Diœceſibus, & locis exiſtant.

Pœna abutentium.

§. 2. Iiſdemque mulieribus, aliter quàm, ut præfertur, eaſdem licentias interpretari, vel illis uti, ſub cenſuris & pœnis à Concilio Tridentino, & Apoſtolicis conſtitutionibus intrà ſepta Monaſteriorum Monialium abſque licentia ingredientibus inflictis, ipſo facto incurrendis, eadem auctoritate prohibemus.

Clauſula derogat.

§. 3. Præmiſſis & aliis quomodolibet in contrarium facientibus quibuſcumque, non obſtantibus.

Fides tranſumptorum.

§. 4. Volumus autem ut harum literarum exemplis, etiam impreſſis & manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ ipſiſmet præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 4. 5. Septembr.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die 5. Septembris 1608. Pontificatus Noſtri Anno 4.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, 1609. Indict. 7. die verò 15. menſis Feb. Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pauli Divina providentia Papæ Quinti, Anno Quarto retroſcripta literæ Apoſt. affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Principis Apoſtol. Cancellariæ Apoſtolicæ, in Acie Campi Floræ, & aliis locis ſolitis & conſuetis Urbis per me Dominicum de Rubris Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſ.

Pro D. Mag. DD. Curſ. Franciſcus de Bonis Curſ.

LIII.

Deputatio S. R. E. Cardinalis, in Protectorem Ordinis Fratrum Minorum Conventualium S. Franciſci, cum ſuæ facultatis declaratione.

Eaſdem ferè facultates habent alii, aliarum Religionum Protectores, ſed has congruentius ponendas duxi, quia de hoc Ordine, & non de aliis ſunt in hoc opere conſtitutiones, nempe Conſt. 4. Gregorii XI. Cunctos, ſuprà fol. 263. Tom. 1. Et Conſt. 4. Sixti IV. Sancta, fol. 389. Eodem Tomo 1.

Edita An. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Dilecto filio noſtro Marcello, tituli Sanctorum Quirici, & Julitæ, Preſbytero Cardinali Lantes nuncupato.

Deputatio Cardinalis Lantes in Protectorem.

§. 1. CUm Ordo Fratrum Minorum Conventualium S. Franciſci Protectore ad præſens deſtitutus reperiatur, Nos eidem Ordini de idoneo Protectore providere volentes, ac de tua induſtria, ſingulari prudentia, doctrina, & integritate, ac Religionis zelo plurimam in Domino fiduciam habentes, motu proprio, non ad ipſius Ordinis, aut ejus Superiorum, vel alterius pro eis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & deliberatione noſtris, Te, ex cujus protectione ob tuas eximias virtutes Ordinem prædictum commodi plurimum ſuſcepturum eſſe confidimus, prædicti Ordinis, ac illius Domorum, Conventuum, & Fratrum quorumcumque apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Pro-

tectorem,

tectorem, cum omnibus facultatibus, jariſdictionibus, honoribus, & oneribus ſolitis & conſuetis, ac quibus alii Ordinis hujuſmodi Protectores uſi ſunt, ac uti quomodolibet potuerunt, ſeu etiam debuerunt ad tui vitam facimus, conſtituimus, & deputamus.

Declaratio ſuæ auctoritatis.

Ad hoc attende alias Conſtitut. in rubr. indicatas.

§. 2. Volumus autem, ac tibi in virtute ſanctæ obedientiæ per præſentes eaſdem, injungimus, & mandamus, ut Superiorum dicti Ordinis auctoritatem, quantum fieri poterit, conſervare cures. Et propterea cùm ipſi Superiores eorum officii debito ſatisfecerint, ac guberuio ſubditorum ſufficienter incubuerint, tunc negotiis eorumdem Fratrum, te non immiſceas. Quando autem ab ipſis fueris requiſitus, ut in eiſdem negotiis auctoritatem interponas, vel neceſſe fore cognoveris, ut eamdem auctoritatem tuam in eiſdem negotiis exarceas, tunc id liberè facere poſſis, ſed quoad potueris per te ipſum hoc facere cures, adhibito ad ſcribendum, qundo opus fuerit, in eiſdem negotiis, ſeu cauſis, loco Notarii, aliquo ea Fratribus dicti Ordinis.

Obedientia eidem præſtanda.

§. 3. Mandantes propterea prædictis Superioribus, necnon univerſis Fratribus, & perſonis quibuſcumque Ordinis hujuſmodi in virtute ſanctæ obedientiæ, ut Te in eumdem Protectorem juxtà præſentium tenorem recipiant, & ea qua decet reverentia, proſequantur. Contrariis non obſtantibus quibuſcumque.

Hortatio ad eumdem.

§. 4. Cæterùm Te in Domino hortamur, ut hujuſmodi protectionis munus ita obire ſtudeas, ut apud Deum bonorum operum retributorem, æternum præmium, & à Nobis condignam laudem valeas promereri.

Dat. P. An. 4. die 7. Octob.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die ſeptima Octobris 1608. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

LIV.

Quòd Fratres Capuccini, ſunt verè Fratres Minores S. Franciſci ejuſque filii, & eorum conſtitutiones ejuſdem S. Franciſci Regulæ, conſentaneæ ſunt.

Capuccinorum inſtitutionem primò approbavit Clemens VII. in ſua Conſt. 21. Religionis. Ubi alia de eis tibi indicavi Tom. 1. fol. 673.

Edita An. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

ECcleſiæ militantis regimini, auctore Domino, nullo ſuffragio meritorum præſidentes, ex injuncto nobis officii debito providere tenemur, ut qui ſub B. Franciſci vexillis, qui inter ſtrenuos Chriſti Duces gloriæ ſplendore coruſcat, in hujus vitæ militia ſub ſtrictioris ejuſdem B. Franciſci Regula diſciplinæ Altiſſimo obſequium præſtant, & per corporis caſtigationem, per divitiarum contemptum, ſuique ipſius abnegationem, jejuniis, orationibus, ſacris prædicationibus, aliiſque religioſis operibus vacantes, verbo & exemplo veros ſeſe B. Franciſci imitatores, & germina oſtendunt, tales ab omnibus abſque ulla cõtroverſia habeãtur.

Cauſa hujus Conſtitut.

§. 1. Cùm itaque, ſicut accepimus, à nonnullis revocetur in dubium, an Fratres Ordinis ejuſdem S. Franciſci Capuccini nuncupati, ſint verè Fratres Minores, & etiam quoniam Regulam S. Franciſci profitentur, filii S. Franciſci, cùm tempore S. Franciſci inſtituti non fuerint, pariterque, an eorum conſtitutiones aliquid habeant, quòd Regulæ S. Franciſci repugnet.

Capuccini ſunt verè Fratres Minores S. Franciſci.

§. 2. Nos dubia hujuſmodi Apoſtolicæ declarationis oraculo decidere cupientes, cum Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum conſilio, matura deliberatione habita, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione, auctoritate Apoſtolica declaramus, Fratres Capuccinos eſſe verè Fratres Minores, ac etiam (quamvis tempore S. Franciſci minimè inſtituti fuerint, cùm tamen ejus regulam profiteantur, atque eorum inſtituta congruant tàm Regulæ ſtatutis quàm ejuſdem Regulæ declarationibus, quæ habentur in conſtitutione fœl. record. Clementis Papæ V. prædeceſſoris noſtri in generali Concilio Viennenſi edita, quæ incipit, Exivi de Paradiſo) filios S. Franciſci.

Eorumque Conſtitut. ſunt conſentaneæ Regulæ S. Franciſci.

§. 3. Eorum præterea conſtitutiones nihil continere, quod non ſit Regulæ S. Franciſci prædictæ conſentaneum.

Clauſula ſublata &c.

§. 4. Sicque ab omnibus & ſingulis cenſeri, ac reputari, & judicari debere, ac irritum & inane quidquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Executores deputantur.

§. 5. Quocirca omnibus & ſingulis Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, ac dilectis filiis noſtris, & Apoſtolicæ Sedis Nunciis, per præſentes mandamus, quatenùs ipſi per ſe vel alium ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum Capuccinorum prædictorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eos, præmiſſis omnibus & ſingulis juxta præſentium continentiam & tenorem, pacificè frui & gaudere. Non permittentes eos deſuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari. Contradictores quoſlibet & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo: necnon legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, illos, ſententias, cenſuras & pœnas prædictas incurriſſe declarando, illaſque iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contraria removentur.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, & auctoritate prædicta decernimus, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extrà adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 4 die 15. Oct.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die 15. Octobris 1608. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

LV.

Quòd unus ex Confratribus Congregationis Joannis Dei nuncupatæ, in qualibet domo ejuſdem Congregationis, ad presbyteratum promoveri, & ſacramenta miniſtrare poſſit.

De hujus Congregationis inſtitutione habes ſuprà in Pii V. Conſt. 143. Licet, Tom. 2. fol. 378. Ubi cætera indicavi. Addo nunc, diſtinctam eſſe Congregationem horum Fratrum in Regnis Hiſpaniarum, eoſque verè Religioſos regulares exiſtere, ut ſancitum fuit infrà fol. 293. in ejus Conſt. 69. Romanus. Ubi in ſpecie duos presbyteros in qualibet illorum domo permiſit.

Vide etiam hujus Pauli Conſtitut. 100. Romanus. hic infrà fol. 394. ubi notabo.

Edita An. D. 1609.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter alias noſtræ Paſtoralis ſollicitudinis curas, quibus premimur, hæc una præcipuè eſt, ut non ſolùm Chriſtifideles in egeſtate conſtituti corporalibus cibis reficiantur, ſed ſpiritualibus præſertim alimoniis confoveantur.

§. 1. Cùm

Clemens VIII. illis Confratribus aſcenſum ad ſacros ordines interdixit in ejus Conſt. 44. ſuprà fol. 65. unde Congregatio magna damna incurrebat.

§. 1. Cùm itaque, ſicut dilectorum filiorum Vicarii generalis, & Confratrum Congregationis Joannis Dei nomine, Nobis nuper expoſitum fuit, omnes domus regulares Congregationis prædictæ magna incommoda & damna patiantur, ex eo quòd quadam conſtitutione fæl. record. Clementis Papæ Octavi prædeceſſoris noſtri, Datæ die nona Septembris milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, Pontificatus ſui anno Quinto, inter alia Confratribus dictæ Congregationis aſcenſus ad ſacros ordines interdictus eſt, ſiquidem presbyteros ſeculares, qui pauperum in domibus prædictis exceptorum confeſſiones audiant, & ſacramenta miniſtrent, ac agonizantium animas omnipotenti Deo commendent, habere, valdè diſpendioſum, & quod deterius eſt dicti presbyteri ſeculares poſt celebratum ab iis ſacroſanctum Miſſæ ſacrificium à prædictis domibus ſecularibus pro majori parte diei, & nocte tota abſunt, in maximum præjudicium animarum dictorum pauperum. Ideò Vicarius & Confratres prædicti nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut aliquibus dictæ Congregationis Confratribus licentiam ſacros ordines ſuſcipiendi, & in illis etiam in Altaris miniſterio miniſtrandi concedere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Hic autem Pontif., ut unus ex dictis Confratribus pro unaquaque domo ad ſacros ordines promoveatur, concedit.

§. 2. Nos igitur piis eorum votis favorabiliter annuere, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, necnon ſingulares dictæ Congregationis perſonas, à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Quòd in qualibet domo dictæ Congregationis unus Confrater dumtaxat arbitrio nunc & pro tempore exiſtentis ejus Congregationis apud Nos & Apoſtolicam Sedem Protectoris, ad omnes etiam ſacros, & presbyteratus ordines à ſuo Ordinario, vel de ejus licentia, à quocumque maluerit Catholico Antiſtite, gratiam & communionem præfatæ Sedis habente, ad titulum hoſpitalitatis hujuſmodi promoveri, & promotus in illis, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, dummodò tamen prævio diligenti examine ad hoc idoneus repertus, neque aliud obſtet canonicum impedimentum, & ante ſex annos ſaltem Congregationis hujuſmodi regulam profeſſus fuerit, liberè & licitè valeat, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, licentiam concedimus & indulgemus.

Nullum tamen officium exerceat.

§. 3. Utque ſic promoti, nullum officium, munus, aut adminiſtrationem in dicta Congregatione gerere, aut exercere poſſint, ſed Miſſis celebrandis, ac ſacramentis miniſtrandis tantummodò vacare debeant.

Et à Congregatione pulſus, ab ordinum exercitio ſuſpenſus remaneat.

§. 4. Et ſi eorum aliquis, ſuis ita exigentibus demeritis, dictæ Congregationis habitu poſteà privari contigerit, ipſo facto, & abſque ulla declaratione ab ordinum hujuſmodi exercitio ſtatim ſuſpenſus ſit, & eſſe cenſeatur, eadem auctoritate ſtatuimus.

Clauſulæ præſervativæ, & decretum irritans.

§. 5. Decernentes præſentes literas nullo unquam tempore &c. Sicque & non aliter, per quoſcumque Judices, &c.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§. 6. Non obſtantibus prædicta, ac quibuſvis aliis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia, roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, eidem Congregationi, illiuſque Superioribus, & Fratribus, ac quibuſvis aliis perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in genere vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad effectum omnium & ſingulorum præmiſſorum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 7. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, aut ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extrà adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 5. dia 1. Julii.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die prima Julii 1609. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

LVI.

Quòd cujuſcumque Ordinis, Congregationis & Societatis regulares perſonæ, ad eas tantùm rectà ſe transferant Indiarum partes, ad quas ab eorum Superioribus, ad fidem Catholicam prædicandam, ſive Eccleſiaſtica ſacramenta miniſtranda, delegantur.

Ad hæc vide etiam infrà hujuſmet Pontif. Conſtitut. 90. Sedis.

Edita A. D. 1609.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

ACcepimus non ſine animi noſtri moleſtia, Religioſos, qui Religionis Catholicæ propagandæ, & alias in Vinea Domini laborandi cauſa, ad Indiarum partes, & certas illius Provincias à ſuis Superioribus delegantur, deſtinatas ſibi provincias & loca non petere, verùm vel in ipſo itinere immorari, vel alio deflectere, non ſine Religionis ejuſdem diſpendio, & ſalutis animarum detrimento.

Regulares ad eas partes Indiarum ſe transferant, ad quas ab eorum Superioribus delegantur.

§. 1. Quare Nos pro noſtra Paſtoralis officii ſollicitudine omnium ſaluti intendentes, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, omnibus & ſingulis cujuſcumque Ordinis, & Congregationis, ac Societatis regularibus perſonis, qui ad partes Indiarum ad fidem Catholicam prædicandam, ſive alia Eccleſiaſtica miniſteria exercenda, & in meſſem Domini operarii mittentur, ſub excommunicat. pœna ipſo facto incurrenda, præcipimus & mandamus, ut memores voti obedientiæ per eos emiſſi, ad eas provincias & loca, recta ſe transferant, ad quæ ab eorum Superioribus miſſi fuerint, nec quovis prætextu abſque eorundem Superiorum licentia (legitimo tamen impedimento ceſſante) in itinere immorentur, vel ad loca eis non deſtinata declinent.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§. 2. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinum, quorum illi profeſſi fuerint, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, illis eorumque Superioribus, & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Transſumptorum fides.

§. 3. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extrà adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ, præſentibus ad Noſtrum & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum duraturis.

D. P. An. 5. die 8. Julii.

Datum Romæ apud S. Marcum, die 8. Julii 1609. Anno Quinto.

LVII.

Quòd cauſæ Hoſpitalis Mendicorum de Urbe, in ſecunda inſtantia, ab uno ex Judicibus ordinariis Urbis, per Cardinalem illius pro tempore Protectorem eligendo cognoſcantur, firmo remanente Notario ejuſdem Hoſpitalis.

Erexit hoc Hoſpitale Sixtus V. ut ſuprà in Tomo 2. in Conſtitut. 57. fol. 624. Quamvis. Et juriſdictionem ejus lites in prima inſtantia cognoſcendi, Doctori ab illius Adminiſtratoribus deputando conceſſit, in alia Conſtitut. 86. Poſtulat. fol. 699.

Edita An. D. 1609.

PAULUS PAPA V.

Dilecto filio noſtro Alexandro S. Laurentii in Damaſo Diacono Cardinali Montalto nuncupato, S. R. E. Vicecancellario, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Sixtus V. Adminiſtratoribus Hoſpitalis Mendicorum de urbe dedit facult. tem deputandi unum Doctorem in judicem cauſarum illius, in ſua Conſtitut. 86. Poſtulat. ſuprà in Tomo 2.

§. 1. **A**Liàs fœl. record. Sixtus Papa Quintus prædeceſſor noſter, indemnitati Hoſpitalis pauperum Mendicantium per eum apud Pontem Sixtum nuncupatum de Urbe erecti, conſulere cupiens, inter alia motu proprio, & ex certa ſcienta ſua, perpetuò ſtatuit & ordinavit, quòd ex tunc de cætero perpetuis ſuturis temporibus, pro tempore exiſtentes dicti Hoſpitalis Adminiſtratores unum utriuſque juris Doctorem dictum in Judicem cauſarum Hoſpitalis prædicti, eligere ſeu deputare poſſent & valerent.

A cujus ſententia ſemel tantùm ad Gubernatorem Urbis appellari poſſe decrevit, ibid.

§. 2. Decernens, quòd à pro tempore exiſtentis Doctoris, ut præmittitur electi & deputati ſententiis, ſemel tantùm pro qualibet parte liceret appellare, & alia remedia intentare coram pro tempore exiſtenti Urbis Gubernatore, ſeu alio Judice ab ipſo Gubernatore deputando, ei vero parti quæ ſemel appellaſſet, ſecundò vel ulteriùs ſublata eſſet omnis & quæcumque appellatio, ſed duæ ſententiæ conſormes, plenariam executionem obtinerent, acſi eſſent tres conformes.

Iſte modo Pontif. ex cauſis hic expreſſis dat Cardinali Hoſpitalis Protectori auctoritatem deputandi unum ex Judicibus ordinariis, ad cognoſcendum cauſas appellationis, firmo remanente Notario Hoſpitalis.

§. 3. Cùm autem, ſicut accepimus, Adminiſtratores, Officiales, & Miniſtri prædicti, ut expeditionem dictarum cauſarum in ſecunda inſtantia coràm Gubernatore ſeu Judice, ab ipſo Gubernatore deputando proſequi poſſint, regiſtra & extracta cum magnis expenſis conficere, & nonnumquàm pecuniis ad id neceſſariis ſibi deficientibus, cauſas ipſas in maximum eorum præjudicium deſerere cogantur, Nos propterea eorumdem Adminiſtratorum, Officialium, & Miniſtrorum prædictorum indemnitati in præmiſſis conſultum eſſe cupientes, ac illos & eorum quemlibet à quibuſvis excommunicationis, &c. cenſentes, diſcretioni tuæ quem rec. mem. Clemens Papa VIII. etiam prædeceſſor noſter dicti Hoſpitalis Protectorem, cum auctoritate, facultatibus, juriſdictione, ſuperioritate, honoribus, & oneribus, aliis ſimilium piorum locorum Protectoribus, de jure, conſuetudine, privilegio, aut aliàs quomodocumque competentibus, ad tui vitam deputavit, ut aliquem ex Judicibus ordinariis Urbis, qui omnes & ſingulas cauſas, lites, quæſtiones, & controverſias in ſecunda inſtantia per appellationem, ſeu aliàs à ſententiis prædicti Doctoris coram Gubernatore ſeu ejus deputato, vigore prædictarum literarum, ut prædicitur, introductas, & quæ introduci deberent, firmo remanente Notario per Adminiſtratores in prima inſtantia deputato, audiat, cognoſcat, & fine debito terminet, deputare libere, & licitè valeas, facultatem & auctoritatem Apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus & impartimur.

Contrariiſque derogat.

§. 4. Non obſtantibus literis prædictis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Hoſpitalis ſtatutis, etiam juramento roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſvis Judicibus & Tribunalibus conceſſis, quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis ſpecialis, ſpecifica & expreſſa mentio facienda, ſeu quævis alia expreſſio ad hoc ſervanda foret, eorum tenores ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis ſufficienter, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs &c. permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi mandat.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 5. die 20 Julii.

Datum Romæ apud S. Marcum, die 20. Julii 1609. Anno Quinto.

LVIII.

Moderatio Indultorum S. R. E. Cardinalium, ſuper collatione beneficiorum Eccleſiaſticorum.

Aliam habemus moderationem Pii V ſuprà in Tomo 2. in Conſt. 57. fol. 239. Sanctiſſimus. Ac aliam Gregorii XIV. in ſua Conſtitut. 19. Sanctiſſimus, eodem Tomo 2. fol. 784.

Edita A. D. 1609.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater & D. Noſter D. Paulus Divina providentia Papa V. providè attendens, quòd vacationes beneficiorum Eccleſiaſticorum Sedis Apoſtolicæ diſpoſitioni reſervatorum, etiam apud illam pro tempore occurrente, ex quibuſdam indultis & facultatibus S. R. E. Cardinalibus, ſuper diſpoſitione beneficiorum hujuſmodi conceſſis, Sedes ipſa omnium parens, & alumna ſæpenumero impeditur, quo minus ſolitam ejus benignitatem erga pauperes, & perſonas de ſe benemeritas, ac alias ſibi gratas, & acceptas, liberaliter exercere poſſint.

Moderatio indultorum S. R. E. Cardinalium ſuper collationes beneficiorum.

§. 1. Volens propterea ſuper his opportunæ proviſionis remedium, ut par eſt, adhibere, ſimulque contentionibus & litibus, circa facultatum & indultorum præfatorum interpretationem oriri ſolitis obviare, fœl. record. Pii etiam V. & Gregorii XIV. Romanorum Pontificum prædeceſſorum ſuorum veſtigiis in ea parte inhærendo, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia & quæcumque indulta, conceſſiones, facultates, & privilegia conferendi quæcumque apud Sedem Apoſtolicam præfatam vacantia, aut in poſterum vacatura beneficia Eccleſiaſtica, cum cura, & ſine cura, ſæcularia & quorumvis Ordinum regularia quomodocumque qualificata, etiam inter quaſcumque perſonas litigioſa, ad collationem, proviſionem, præſentationem, electionem, & quamcumque aliam diſpoſitionem, tàm dictorum Cardinalium ratione Patriarchalium, Metropolitanarum & Cathedralium, ac aliarum Eccleſiarum (non tamen earum, quibus in titulum, aut denominationem ſui Cardinalatus præſunt, circa quæ aliquid de novo diſponere non intendit) necnon Monaſteriorum, Prioratuum, dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum, quæ quomodolibet obtinent, & in poſterum obtinebunt, ac etiam quorum collatio, & proviſio, & quævis alia diſpoſitio illis ex cauſa factæ per eos ceſſionis, regiminis, & adminiſtrationis, ſeu commendæ, aut reſignationis Eccleſiarum, Monaſteriorum & aliorum hujuſmodi beneficiorum, Apoſtolica auctoritate reſervata, &c. exiſtit vel in poſterum reſervabitur, quam etiam aliorum quorumcumque inferiorum collatorum aut collatricum, conjunctim vel diviſim, de jure, privilegio, conſuetudine, aut aliàs quomodolibet pertinentia, ac etiam illa com-

mendan-

mendandi, & aliàs de eis diſponendi, vel de conſenſu ipſorum Cardinalium requirendo in proviſione eorumdem beneficiorum apud Sedem eamdem, ut præfertur, vacantium, per Sanctitatem ſuam facienda, & quod ſine conſenſu hujuſmodi factæ proviſiones, aut quævis aliæ diſpoſitiones nullæ & irritæ ſint, omnibus, & ſingulis Cardinalibus præfatis, per quoſcumque Romanos Pontifices, ac Sanctitatem Suam, & dictam Sedem, etiam motu, ſcientia, poteſtatiſque plenitudine ſimilibus, & Conſiſtorialiter, ac etiam ex pactis inter dictos Pontifices, & Cardinales diverſis temporibus factis, firmatis, & juratis, necnon quibuſvis oneroſis, & aliis cauſis conceſſa, ac etiam iteratis, aut multiplicatis vicibus approbata, innovata, & extenſa, quibuſcumque concepta formulis, ac etiam reſtitutivis, mentis atteſtativis, præſervativis, derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficaciſſimis & inſolitis clauſulis, etiam vim contractus inducentibus, ac irritanti, & quod ſine eorum conſenſu derogationes pro tempore factæ nemini ſuffragentur, aliiſque decretis ſuffulta, quorum omnium tenores Sanctitas Sua haberi voluit pro expreſſis, ſpecialiter & expreſsè revocavit, literáſque Apoſtolicas deſuper confectas, & quoad ea, in quibus illa effectum nondùm ſortita erant, & deinde ſequuta quæcumque caſſavit, annullavit, viréſque & effectum de cætero non habere decrevit. Salva tamen remanente facultate conſenſus per ipſos Cardinales in proviſionibus Apoſtolicis beneficiorum per obitum familiarium continuorum commenſalium eorumdem Cardinalium, etiam apud Sedem prædictam vacantium præſtandi, juxtà formam Regulæ Cancellariæ Apoſtolicæ ſuper hoc editæ, & in caſibus tantùm in ipſa Regula expreſſis. Voluit ulterius, quòd eadem beneficia per obitum familiarium continuorum commenſalium eorumdem Cardinalium poſthàc, tàm apud eamdem Sedem, quàm extrà Romanam Curiam vacantia, etiamſi ad alicujus alterius Cardinalis collatione, vel aliam diſpoſitionem pertinere deberent, etiamſi tunc ceſſent aliæ Apoſtolicæ reſervationes hactenùs editæ, nihilominùs in poſterum diſpoſitioni Sanctitati Suæ reſervata cenſeantur, ita ut in proviſionibus talium beneficiorum ſuper expeditionibus literarum illius Cardinalis, cujus tunc familiaris defunctus extitit, ſi ipſe Cardinalis tunc præſens in eadem Curia fuerit, conſenſus omninò requiri debeat, non autem beneficia hujuſmodi, etiam eodem Cardinale ab ipſa Curia abſente ſeu prædefuncto, vel aliàs conferre impedito, ad collationem, ſeu quamvis aliam diſpoſitionem Cardinalis ordinarii collatoris ullo modo pertineant, neque ejuſdem Cardinalis ordinarii collatoris, etiam in dicta Curia tunc præſentis, conſenſus quoquomodo requiratur. Eáſdemque conſtitutiones, & Regulas Cancellariæ, etiam declaratorias ſuper beneficiis familiarium prædictorum Cardinalium editas, & edendas, tàm quoad Cardinales indulta hujuſmodi habentes quàm non habentes, atque adeò indulta ipſa ad terminos præſentis conſtitutionis reduxit, & moderatus fuit.

Declaratio, quod hic conſtitutio extendatur ad indulta de cætero concedenda.

§. 2. Inſuper ſtatuit & ordinavit, quòd in quibuſcumque facultatibus, & indultis, quæ deinceps ſingulis Cardinalibus præfatis, præſentibus & futuris ſuper hujuſmodi beneficiorum, ut præfertur, vacantium, & vacaturorum diſpoſitione, aut de conſenſu ipſorum Cardinalium in proviſionibus eorumdem beneficiorum requirendo, per Sanctitatem ſuam, & quoſcumque alios Romanos Pontifices ſucceſſores ſuos, dictámque Sedem pro tempore concedentur, idem præſens conſtitutum ad unguem omninò obſervari debeat omnéſque literæ Apoſtolicæ deſuper, tàm per Cancellariam præfatam, quam Cameram Apoſtolicam, ac etiam via ſecreta, & ſub Annulo Piſcatoris abſque limitationibus, & moderationibus prædictis, ac aliàs præter, & contrà formam atque tenorem præſentis conſtitutionis hujuſmodi, etiam Motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine paribus, etiam cum præſentium ſpeciali, & expreſſa derogatione, pro tempore expeditæ nullius ſint roboris vel momenti, nec cuiquam ſuffragentur.

Clauſulæ ſublata, &c.

§. 3. Decernens, ſic in iis, cæteriſque omnibus præmiſſis per quoſcumque, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac etiam ipſos Cardinales, Sublata eis quavis aliter judicandi atque interpretandi facultate & auctoritate, judicari, aut definiri debere, necnon irritum, & inane, quicquid ſecus ſuper his per quoſcumque, etiam prætextu indultorum, facultatum, & conceſſionum hujuſmodi, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Statuto, & ordinatione, decreto, & declaratione Suæ Sanctitatis in craſtinum ejus aſſumptionis ad ſummi Apoſtolatus apicem editis, quòd Cardinales in conſtitutionibus & Regulis per eam poſt priorum ſuarum conſtitutionum, & Regularum editionem, & publicationem in poſterum faciendis, non includantur, niſi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel ipſæ edendæ conſtitutiones de illorum, ſeu majoris partis eorum conſilio editæ fuerint, necnon prædictis, & quibuſcumque aliis Regulis, conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque nequaquam obſtantibus.

Papæ ſubſc.

Placet Motu proprio publicetur & deſcribatur. C.

Publ. Pontif. An. 5. die 22. Octobris.

Lecta & publicata fuit ſupradicta Conſtitutio Romæ in Cancellaria Apoſtolica, Anno Incarnationis Dominicæ 1609. die verò Jovis 22. Octobris Pontif. S. D. N. D. Pauli divina providentia Papæ V. Anno quinto.

Marcus Antonius Aſcentius Procuſtos.

Pro D. Plinio Roniolanno Cancell. Apoſt. Cuſtode.

LIX.

De diſtinctione duarum Provinciarum Caſtellæ, & Bethicæ. Et electione Vicarii Generalis, Miniſtrorum Provincialium, Definitorum, & aliorum Miniſtrorum Congregationis Fratrum Reformatorum Diſcalceatorum Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum in Regnis Hiſpaniarum.

Iſtam Congregationem primò probavit Clemens VIII. in ſua Conſtitut. 62. Ad militantis, hic ſuprà in hoc Tomo fol. 97. Inter Ordines Mendicantium aſcripſit Paul. V. Votorúmque emiſſionem præſcripſit in duabus ſubſequentibus Conſtitut.

Ordinem verò inſtituit Innocentius III. in ſua Conſtitut. 1. Operante, Tom. 1. fol. 52. Ubi materiam indicavi.

De hac materia vide S. D. N. Urban. VIII. Conſtitut. 59. Accepto. & Conſt. 60. Licet. infrà Tom. 4. fol. 116.

Edita An. D. 1609.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX debito paſtoralis officii nobis ex alto commiſſi inter alia, Nos ſumma ope niti decet, ut in domibus Religioſorum tales viri ad officia, & munera publica eligantur, ex quorum opera ipſæ Domus felicia ſuſcipiant incrementa.

Clemens VIII. in Regnis Hiſpaniarum Congregationem iſtam probavit in ſua Conſt. 62. Ad militantis, hic ſuprà fol. 97.

§. 1. Cùm aliàs fel. record. Clemens Papa VIII. prædeceſſor noſter, ex certis cauſis adductus, unam Provinciam ſeu Congregationem Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis & Redemptionis Captivorum, qui primitivam Regulam dicti Ordinis obſervarent, in Regnis Hiſpaniarum in perpetuum motu proprio erexerit, eámque ſic erectam ab aliis Provinciis prædicti Ordinis modificatione Regulæ perpetuò ſejunxerit, prout in literis dicti Prædeceſſoris in forma brevis die 20. Auguſti Pontificatus ſui Anno 8. confectis pleniùs continetur.

Hic modò Pontif. pro feliciori ejus progreſſu, Miniſtros ab univerſo Capitulo Provinciali quolibet triennio eligi mandat. Et ſi interim decedent, à Provinciali & Definitoribus eligi jubet.

§. 2. Nos ut dicta Congregatio felicioribua indies augeatur progreſſibua, proſpicere cupientea, ac eoſdem Fratres Diſcalceatoa Congregationis hujuſmodi à quibuſvia excommunicationis &c. cenſentes, necnon literarum dicti Prædeceſſoris, perindè ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis habentea, ſupplicationibus dictæ Congregationis Nobia hac in parte humiliter porrectis, inclinati, ex ſententia dilectorum filiorum noſtrorum, Octavi tituli Sanctæ Sabinæ Bandini, & Joannia Garſiæ tituli SS. Quatuor Coronatorum Presbyterorum Cardinalium Millini nuncupatorum, quibus hoc negotium maturè examinandum, & nobis referendum commiſimus, harum ſerie perpetuò ſtatuimus, & ordinamua, quòd in futurum perpetuis futuris temporibus in hac Congregatione Miniſtri à Conventibus ejuſdem ampliùs non eligantor, ſed de triennio in triennium à Capitulo Provinciali ab univerſo Capitulo dumtaxat eligantur. Quod ſi diſſoluto jam Capitulo intrà triennium rurſus Miniſterium aliquod vacare contigerit, Miniſter ab ipſiſmet Provinciali, & Diffinitoribus, non autem per alios de eorum commiſſione, eligatur, duret verò uſque ad ſequens Capitulum Provinciale, ubi ceſſant omnia miniſteria prædicta.

Et ita & non aliter judicari mandat.

§. 3. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios vel delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinalea ubique judicari ac diffiniri debere, necnon irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavia auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Quibuſcumque contrariis derogat.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicia, nec non dictæ Congregationia etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutia & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literia Apoſtolicia eidem Congregationi in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibua pro expreſſia habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Hujuſque tranſumptis credi decernit.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides habeatur, quæ præſentibus ipſia haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 5. die 24. Decembris.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 24. Decembris 1609. Pontif. Noſtri Anno quinto.

Sequitur plenior diſpoſitio ſuper prædictis.

Edita A. D. 1613.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN ſupremo Militantis Eccleſiæ ſolio, & Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, nullis noſtris exigentibus meritia, ſed ſola Dei benignitate conſtituti, circa ſtatum Religionum, & ſæcularium Congregationum ad divinæ Majeſtatis gloriam, animarumque ſalutem providè inſtitutarum, illarum præſertim, quarum profeſſores ſe ad ſtrictioris vitæ normam & diſciplinam ſolemni voto devinxerunt, noſtræ conſiderationis intuitum, quid pro hujuſmodi laudabilia earum inſtituti ſelici & ſalubri directione atque progreſſu conferat, diligenter proſpicimua, & deſuper providentiæ noſtræ partes propenſis ſtudiis interponimus, prout temporum & locorum rationibus debitè penſatis conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Clemens VIII. iſtam Congregat. approbavit in Regnis Hiſpaniarum.

§. 1. Aliàs ſiquidem per fel. record. Clementem Papam VIII. prædeceſſorem noſtrum, accepto, quòd nonnulli pii Religioſi Ordinia Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Profeſſores &c.

Omittitur tenoris reſiduum, quia ipſam conſtitutionem habes hic ſuprà.

Quæ cùm multum propagata fuerit, per unumque Miniſtrum regi non poſſit.

§. 2. Cùm autem ſicut nomine Congregationis prædictæ nobis nuper expoſitum fuit, Congregatio ipſa benedicente Domino non mediocriter adaucta & propagata, & quamplurima illius Monaſteria, domus, & regularia loca in diverſis dictis Regnorum partibua, cum bonæ famæ odore, ac pietatis & charitatia, necnon ſpiritualium operum incremento, animarúmque ſalute fundata & inſtituta fuerint, illáque omnia per unum Miniſtrum Provincialem regi & gubernari commodè nequeant, ac operæ pretium & expediens ſit, ut ibidem aliquot Provinciæ ejuſdem Congregationis invicem diſtinctæ, juxtà augmentum & numerum Monaſteriorum & domorum hujuſmodi inſtituantur, aliaque infrà ſcripta fiant & ordinentur.

Duas Provincias diſtingui decernit in futuro Capitulo, & earum quamlibet per unum Miniſtrum Provincialem gubernari præcipit.

§. 3. Nos pro paſtoralia officii noſtri debito, ipſius Congregationis pium inſtitutum propenſæ voluntatis affectu proſequi & confovere, illiuſque proſperitati, & bono regimini conſulere volentes, ac univerſoa, & ſingulos Fratres Reformatos & Diſcalceatos prædictos à quibuſvis excommunicationia, &c. cenſentes, Motu proprio & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ex omnibus Monaſteriia, domibua & regularibus locis Congregationis hujuſmodi in dictis Regnia nunc fundatia & inſtitutis, & quæ in poſterùm dante Domino fundari & inſtitui contigerit, duaa Provincias, unam videlicet Caſtellæ, alteram verò Bethicæ nuncupandas, & in proximo futuro Capitulo dictæ Congregationia generali, prout hujuſmodi Monaſteriorum & domorum numerua, ac locorum opportunitas ſuaſerit, & aliàs expedire videbitur, invicem diſtinguendas & ſeparandas, quarum quælibet per unum proprium Miniſtrum Provincialem ex Fratribus Reformatis & Diſcalceatis prædictia eligendum, regi & gubernari debeat, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò erigimus & inſtituimua.

Et in eodem Capitulo Miniſtrum Provincialem, Diffinitores, & alios domorum Miniſtros, ſtatuta quæcumque facere conſtituit, quæ ad bonum regimen Congregat. Et celebrationem Capitulorum Superiorumque electionem congrua dijudicabunt.

§. 4. Præterea ſtatuimua & ordinamus, quòd in eodem proximo futuro Capitulo generali, dilecti filii Miniſter Provincialia & Diffinitores dictæ Congregationis, ac etiam ſingulorum illius Monaſteriorum & domorum Miniſtri ad præſens exiſtentes, ſine Procuratorum Conventualium interventu, antequàm ad electiones infrà ſcriptas procedant, quæcumque ſtatuta, ordinationes & decreta, ad Omnipotentis Dei ſervitium, ac ejuſdem Congregationia, illiúſque regularia inſtituti proſperitatem, ſtabilitatem & obſervantiam, necnon Generalis & Provincialium Capitulorum celebrationem, ac quorumcumque Prælatorum & Superiorum electione priorumque & ſpiritualium miniſteriorum propagationem pertinentia, ac aliàs in præmiſſis & circa ea eorum judicio magis convenientia & neceſſaria, à nobia tamen, vel pro tempore exiſtente Romano Pontifice approbanda, ac poſtquàm ſic approbata fuerint, & non anteà, per omnes & ſinguloa, ad quos pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervanda, facere & concedere.

Poſteà ad electionem Vicarii generalis deveniri præcipit, qui totius Congregat. Superior exiſtat, & Miniſtro generali totius Ordinis ſubſit.

§. 5. Et deinde unum Prælatum, Vicarium generalem nuncupandum, cujus officium & poteſtas per ſex annoa duret, qui Congregationis prædictæ, illiuſque Provinciarum & Miniſtrorum tàm Provincialium quàm Conventualium Superior exiſtat, & Miniſtro generali totius Ordinis prædicti ſubſit, prout nunc Miniſter ſubeſt, plenamque poteſtatem dictam Congregationem gubernandi prædicto tempore durante habeat.

Necnon ad electionem Diffinitorum & Provincialium.

§. 6. Necnon futuros Diffinitores generales ac Miniſtros tàm Provinciales quàm Conventuales eligere, liberè & licitè poſſint.

Electioni dicti Vicarii Nuncium Sedis Apoſt. præſidere jubet.

§. 7. Et quoad electionem Vicarii generalis hujuſmodi noſter & Sedis Apoſtolicæ Nuncius in dictis Regnis commorans, illi pro hac (prima vice dumtaxat) præſidere, ipſiuſque Vicarii generalis ſic electi confirmatio ad Nuncium prædictum ſpectare, in aliis verò deinceps quolibet ſexennio celebrandia Ca-

pitulis generalibus ejuſdem Congregationis, illius Vicarius generalis tunc munere ſuo defuncturus, ſeu in defectum ejuſdem Vicarii generalis, illius vice & loco primus Diffinitor generalis, ejuſdem Congregationis, qui ibidem tunc præſens fuerit, electioni Vicarii generalis præſidere debeat.

Vicarios generalis (hoc primo excepto) à Miniſtro Generali totius Ordinis confirmationem petere mandat.

§. 8. Et excepto primo dicto Vicario generali, cæteri omnes futuri ejus in officio Vicariatus Generalis hujuſmodi ſucceſſores, confirmationem ſuarum electionum à Miniſtro generali Ordinis prædicti petere & obtinere curabunt.

Statim autem poſt electionem, officium ſuum liberè exercere declarat.

§. 9. Statim autem ut electi fuerint, auctoritatem & poteſtatem prædictas habeant, ac omnia & ſingula, quæ ad dictum officium Vicariatus generalis quomodolibet pertinent, juxta Clementis prædeceſſoris hujuſmodi, ac præſentium literarum continentiam & tenorem, exercere & exequi valeant.

Clauſulas hujus Bullæ præſervativas apponit.

§. 10. Decernentes, præſentes literas nullatenùs de ſubreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quocumque defectu, etiam ex eo, quòd Miniſter generalis dicti Ordinis & quicumque alii intereſſe forſan habentes, ad præmiſſa vocati non fuerint, nec illis conſenſerint, notari, vel aliàs quomodolibet impugnari, neque ſub quibuſvis revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam à Sede prædicta emanatis & in poſterum emanandis, comprehendi poſſe, ſed illas ſemper validas & efficaces eſſe & fore, ac ſuos plenarios & integros effectus ſortiri, ſicque per quoſcumque Judices & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes judicari & definiri debere, necnon irritum, &c. attentari. Non obſtantibus præmiſſis, necnon Apoſtolicis, ac in Synodalibus, Provincialibus & Univerſalibus Conciliis editis ſpecialibus vel generalibus conſtitutionibus & ordinationibus, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis eidem Ordini illiúſque Generali, & Provincialibus Miniſtris, Superioribus, Diffinitoribus, & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis decretis in genere vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac aliàs quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione, aliàs de illis eorúmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda eſſet, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. An. 9. die 14. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, &c. die 14. Auguſti 1613. Anno 9.

LX.

Adſcriptio Fratrum Reformatorum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum, inter alios Ordines Religioſorum Mendicantium, cum privilegiorum communicatione.

Hujuſmodi Mendicantium privilegia, attende ſuprà in Pii V. Conſtitut. 11. Dùm ad uberes, Tom. 2. fol. 204. Et Conſtitut. 41. Etſi Mendicantium, fol. 243. cum ibi notatis.

De hac autem Congregatione, habes etiam hujus Pontif. Conſtitut. hanc præcedentem, & ſubſequentem, ubi dixi.

Edita An. D. 1609.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Eccleſiæ Catholicæ regiminis, nullis noſtris meritis, à Domino præpoſiti, ex debito paſtoralis officii Viros Religioſos, qui ſub ſanctitate religionis jugo gratum Chriſto obſequium præſtant, libenter favoribus & gratiis proſequimur, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Congregat. petitio quòd inter Ordines Mendicantium Pontifex eam aſcribat.

§. 1. Cùm itaque (ſicut nobis nuper exponi fecerunt) dilecti filii Fratres Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationis Diſcalceatorum ipſi actu mendicant, & propterea inter cæteros Ordines Mendicantium adſcribi, eorúmque privilegiorum & gratiis participes fieri deſiderant. Quare nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Pontificis adnumeratio inter dictos Ordines, cum eorum privilegiorum jam conceſſorum communicatione.

§. 2. Nos igitur dictos Fratres ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes & eorum quemlibet à quibuſvis excommunicationis &c. cenſentes, ex ſententia dilectorum filiorum noſtrorum Octavii tituli S. Sabinæ Bandini, & Joannis Garſiæ tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum Presbyterorum S. R. E. Cardinalium Millini nuncupatorum, quibus hoc negotium maturè examinandum & nobis referendum commiſimus, dictam Congregationem inter cæteros Mendicantium Ordines auctoritate Apoſtolica tenore præſentium adſcribimus, ac illam illiúſque Fratres ſub Mendicantium nomine comprehendi debere decernimus & declaramus, ac propterea omnia & ſingula privilegia, immunitates, exemptiones, facultates, gratias, libertates, indulta, & alias gratias tàm per nos quàm quoſcumque Roman. Pontif. prædeceſſores noſtros, & Sedem Apoſtolicam quomodolibet Mendicantibus Ordinibus conceſſa, eorum omnium, ac tàm ſub plumbo quàm in forma brevis confectarum literarum tenores, acſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis & inſertis habentes, ad ipſam Congregationem Diſcalceatorum hujuſmodi ejúſque Fratres, domos, Eccleſias & loca quæcumque, de novo quoad ea quæ eorum regulæ primitivæ, & inſtitutis ac conſtitutionibus non repugnant, tantùm, eadem auctoritate extendimus & ampliamus. Necnon omnia & ſingula Concilii Tridentini decreta pro Mendicantibus Ordinibus declarata & modificata, etiam pro Congregatione hujuſmodi, ejúſque Fratribus declaramus & modificamus omnia prætereà privilegia ſpeciali quoque nota digna, immunitates, exemptiones, libertates, facultates, conceſſiones, gratias tàm ſpirituales quàm temporales, & indulta etiam per modum extenſionis vel communicationis, cum particula excluſiva, quorum omnium & ſingulorum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, univerſo Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Ordini prædicto, illiúſque domibus, Eccleſiis & Superioribus ac Fratribus conceſſa, prædictæ Congregationi, ita ut illius Fratres non ſolùm ad ſupradictorum inſtar, ſed pariformiter & æquè principaliter, perindè acſi illis nominatim & in ſpecie conceſſa fuiſſent, hujuſmodi privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, conceſſionibus, gratiis & indultis (dummodò tamen prædictis Mendicantium inſtitutis, & privilegiis non adverſantur) uti, frui, potiri & gaudere liberè & licitè poſſint & valeant, dicta auctoritate perpetuò pariter concedimus, communicamus & extendimus.

Juſſio quòd deſuper Fratres non moleſtentur.

§. 3. Diſtrictiùs in virtute ſanctæ obedientiæ, ac aliis arbitrio noſtro infligendis pœnis inhibentes, quibuſvis locorum Ordinariis & aliis quibuſcumq;, ne dictam Congregationem illiúſq; Religioſos contra hic eis conceſſa privilegia, deſuper quoquo modo

moleſtare, inquietare vel perturbare audeant ſeu præſumant.

Clauſulæ hujus Bullæ præſervativæ.

§. 4. Decernentes quoque, præſentes literas nullo unquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ vel quopiam alio defectu notari vel impugnari ullatenùs poſſe, minùſve ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, modificationibus, limitationibus, reſtitutionibus & aliis contrariis diſpoſitionibus, tàm per nos quàm alios Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, quomodolibet cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, irritantibus decretis, pro tempore factis & faciendis, quorumcumque tenorum exiſtant, includi, ſed illis non obſtantibus in ſuis robore & efficacia perſiſtere, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas & plenariè reintegratas, & ſub Dat. per ipſos Fratres Diſcalceatos eligenda de novo conceſſas eſſe.

Clauſula ſublata &c.

§. 5. Et ita per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ſublata eis, &c. attentari.

Executorum deputatio.

§. 6. Quocircà venerabilibus fratribus Toletano & Hiſpalenſi Archiepiſcopis, ac dilecto filio Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, per præſentes committimus & mandamus, quatenùs ipſi vel duo aut unus eorum, per ſe vel alium ſeu alios, præſentes literas & in eis contenta quæcumque, ubi & quando & quoties opus fuerit, & pro parte dictæ Congregationis vel illius Fratrum hujuſmodi, aut alicujus eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eos & eorum quemlibet, præmiſſis omnibus & ſingulis pacificè frui & gaudere, non permittentes eos deſuper per quoſcumque quomodolibet indebitè moleſtari, perturbari aut inquietari. Contradictores quoſlibet & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, &c. & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato &c. ſecularis.

Derogatio contrariorum.

§. 7. Non obſtantibus præmiſſis ac fel. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, ac aliis Apoſtolicis, necnon in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus & generalibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac quibuſvis etiam juramento, &c. roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, irritantibus quoque & aliis decretis in genere vel in ſpecie & quomodolibet per quoſcumque Roman. Pontif. Prædeceſſores noſtros prædictos, ac nos & Sedem prædictam etiam Motu proprio & ex certa ſcientia, etiam conſiſtorialiter & de fratrum noſtrorum conſilio, necnon Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro eorum ſufficienti derogatione de illis eorúmque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & expreſſa mentio, ſeu aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, contrariis quibuſcumque, aut ſi aliquibus communiter aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quòd interdici, &c. non poſſint per literas, &c. mentionem.

Fides tranſumptorum.

§. 8. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An 5. die 15. Dec.

Datum Romæ apud S. Petrum, die 15. Decemb. 1609. Anno quinto.

LXI.

Approbatio conſtitutionis Clementis VIII. ſuper confirmatione Congregationis Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum, primitivam Regulam obſervantium, cum adjectione duorum votorum, ultra alia vota ipſius Ordinis.

De hac Congregatione notavi in duabus conſtitutionibus præcedentibus.

Edita An. D. 1610.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QUæ piè & ſanctè à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris circa regularium perſonarum ſtatum facta ſunt, eò libentiùs approbamus, quo exindè majorem in Eccleſia Dei utilitatem proventuram eſſe ſperamus.

Enarratio Conſtitut. Clementis VIII. quæ eſt ſuprà fol. 97. num. 62. Ad militantis.

§. 1. Quare cum fel. record. Clemens Papa VIII. prædeceſſor noſter, unam Congregationem Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis & Redemptionis Captivorum, qui primitivam Regulam prædicti Ordinis perpetuò obſervent, in Regnis Hiſpaniarum per unum Miniſtrum Provincialem eligendum ex eiſdem Fratribus Diſcalceatis regendam & gubernandam, Motu proprio, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine erexerit, eámque ſic erectam ab aliis Provinciis prædicti Ordinis modificatæ regulæ perpetuò ſejunxerit, ipſóſque Fratres ac eorum domos ab omni & quacumque juriſdictione, viſitatione & ſuperioritate tàm Commiſſarii Generalis quàm aliorum Miniſtrorum Provincialium, ac aliorum quorumcumque Superiorum modificatæ regulæ ejuſdem Ordinis perpetuò exemerit, ac ſub obedientia & ſuperioritate Miniſtri Generalis dicti totius Ordinis perpetuò ſubeſſe voluerit, aliáque fecerit, ac alia à tunc & pro tempore exiſtente Sedis Apoſtolicæ in dictis Regnis Nuncio fieri mandaverit, prout in literis dicti Prædeceſſoris deſuper die 20. Auguſti, Pontificatus ſui Anno Octavo confectis plenius continetur, ipſique Fratres Diſcalceati, quæ ad ſuæ profeſſionis perfectionem, ac obedientiæ, paupertatis & caſtitatis vota pertinent, fideliter, ut accepimus, obſervaverint.

Confirmatio dictæ conſtitut.

§. 2. Nos dictos Fratres Diſcalceatos, & eorum quemlibet, à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, necnon tenorem dictarum literarum, perindè acſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, ſupplicationibus dictæ Congregationis nomine nobis hac in parte humiliter porrectis, ex ſententia dilectorum filiorum noſtrorum Octavii tituli S. Sabinæ Bandini, & Joannis Garſiæ tituli SS. Quatuor Coronatorum, Presbyterorum, Cardinalium Millini nuncupatorum, quibus hoc negotium maturè examinandum, & nobis referendum commiſimus, literas dicti Clementis prædeceſſoris cum omnibus & ſingulis in eis contentis clauſulis & decretis, ac derogationibus, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò approbamus & confirmamus,

illiſque

illiſque robur Apoſtolicæ confirmationis adjicimus, illáſque ab omnibus & ſingulis, ad quos pertinet, & in futurum pertinebit, obſervari volumus, & mandamus.

Adjunctio ſuorum votorum.

§. 3. Quoniam verò Religioſos inter alias humilitatis præcipuæ virtutum habere oportet, eadem auctoritate Apoſtolica ſtatuimus & ordinamus, quòd dictæ Congregationis Fratres, qui de cætero profitebuntur, ultrà alia vota tempore ejuſdem profeſſionis emittenda, aliud votum etiam emittant, videlicet ſe directè vel indirectè, per ſe, aut per alios, intrà dictam Congregationem, Prælationem aliquam, aut Officium, per Conſtitutionem prætendi prohibitum, nunquàm prætenſuros. Et pariter extra eandem Congregat. neque directè, neque indirectè per ſe, aut per alios, ullam prælationem prætenſuros, vel oblatam acceptaturos, niſi præcepto ejus, qui eis præcipere poterit, aſtringantur, profeſſi tamen, ſi voluerint, juxtà eandem formam idem votum emittant.

Diſpenſatio illorum votorum prohibetur.

§. 4. Decernentes ſuper hujuſmodi voto diſpenſari minimè poſſe, neque illud commutari, non ſecùs ac cætera ſubſtantialia vota Religionis.

Contrariis derogatur.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac omnibus illis, quæ dictus Clemens Prædeceſſor in literis ſuis prædictia voluit non obſtare.

Tranſumptis fides datur.

§. 6. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptia, ac ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur in judicio & extrà, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 5. die 10. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 10. Februarii, 1610. Pontificatus noſtri Anno quinto.

LXII. Edita An. D. 1610.

Declaratio reſervationis beneficiorum per aſſecutionem pacificam vacaturorum.

Cauſæ hujus Conſtit.

§. 1. SAnctiſſimus in Chriſto Pater & Dominus noſter Dominus Paulus, Divina Providentia Papa Quintus, qui in craſtinum ejus aſſumptionis ad ſummi Apoſtolatus apicem veſtigiis felicis recordat. Benedicti XII. & aliorum Romanorum Pontificum, Prædeceſſorum ſuorum inhærendo, omnia & ſingula beneficia Eccleſiaſtica per pacificam aſſecutionem quorumcumque aliorum per Sanctitatem ſuam, ſeu ejus auctoritate conſerendorum beneficiorum Eccleſiaſticorum, ex tunc vacatura ordinationi & diſpoſitioni ſuæ, cum decreto irritanti deſuper appoſito inter alia duxit reſervanda, & cui ex fide dignorum relatione innotuit, quod plerique de beneficiis Eccleſiaſticis, præſertim curam animarum habentibus, ſeu aliàs perſonalem reſidentiam requirentibus, dum pro tempore vacant, Apoſtolica auctoritate proviſi, ſeu providendi, antè illorum aſſecutionem, alia cum eiſdem incompatibilia beneficia Eccleſiaſtica per eos tunc obtenta in fraudem reſervationis & decreti prædictorum reſignabant, ſeu dimittebant.

Declaratio reſervationis beneficiorum per aſſecutionem pacificam vacaturorum.

§. 2. Cupiens opportunum ſuper his remedium adhibere, voluit, decrevit, & declaravit, quòd ſi in poſterùm quibuſvis perſonis de aliquibus beneficiis Eccleſiaſticis tunc vacantibus, ſeu vacaturis per Sanctitatem Suam, aut ejus auctoritate provideri, ipſóſque proviſos, ſeu providendos intrà vacationis & proviſionis, ſeu aſſecutionis eorundem beneficiorum tempora, quæcunque alia cum illis incompatibilia beneficia Eccleſiaſtica, ſecularia, vel quorumvis Ordinum, ac etiam Hoſpitalium regularia, per eos tunc obtenta, nulla ſpeciali & expreſſa de eiſdem in proviſionibus prædictis facta mentione, ſimpliciter vel cauſa permutationis, ac aliàs quomodolibet, ſive in Sanctitatis Suæ, vel alterius Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, aut Legatorum, vel Nunciorum dictæ Sedis, ſive Ordinariorum, vel aliorum Collatorum quorumcunque manibus reſignare, ſeu dimittere, aut juribus ſibi in illis, vel ad illa competentibus cedere contigerit, omnes, & ſingulæ conceſſiones, collationes, proviſiones & quævis aliæ diſpoſitiones de beneficiis ſeu juribus ſic reſignandis, dimittendis, & cedendis pro tempore faciendæ, eum indè ſecutis quibuſcunque, caſſæ & irritæ, nulliúſque roboris vel momenti exiſtant, nec cuiquam ſuffragentur, ſed beneficia & jura, ut præfertur, reſignata, dimiſſa, & ceſſa eo ipſo vacent & vacare, ac ſub reſervatione, & priori decreto præfatis, quæ Sanctitas Sua etiam quoad hoc extendit & ampliavit, comprehenſa cenſeantur. Ita quòd de illis per alium, quàm eandem Sanctitatem Suam, vel pro tempore exiſtentem Romanum Pontificem nullatenùs diſponi poſſit, in omnibus, & per omnia, perindè ac ſi per pacificam aſſecutionem aliorum beneficiorum hujuſmodi verè & realiter vacaviſſent.

Clauſulæ ſublatæ &c.

§. 3. Decernentes ſic per quoſcunque Judices etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, dictæque Sedis Legatos & Nuntios, ſublata &c. judicari & definiri debere, irritúmque &c. attentari.

Papæ ſubſcr.

Placet, publicetur & deſcribatur. C.

Dat. P. An. 5. die 25. Febr.

Lecta & publicata fuit ſuprà dicta Regula Romæ in Cancellaria Apoſtolica Anno Incarnationis Dominicæ 1610. die verò Jovis 25. menſis Februarii, Pontificatus prædicti S. D. N. Papæ Anno quinto.

M. Perettus Cuſtos.

LXIII.

Excommunicatio & Anathematizatio quorumcunque Hæreticorum, eorúmque Fautorum & Schiſmaticorum, vel Eccleſiaſticam libertatem lædentium, aut quoquo modo diſpoſitis in hac Bulla, de more in die Cœnæ Domini publicari ſolita, contravenientium.

Quoad omnia quaſi Capitula hujus Bullæ, (ultrà Extravagan. 3. Pauli II. & Extravagan. 5. Sixti IV. titulo de Pœnitentiis & remiſſionibus) habes ſuprà Conſtitut. 1. Urbani V. fol. 261. Conſtit. 25. Julii II. fol. 507. Conſtit. 10. Pauli III. fol. 718. Tom. 1. necnon Conſtit. 81. Gregorii XIII. in Tomo 2. fol. 496. Aliorum autem Bullas ejuſmodi Cœnæ Domini nuncupatas volens prætermiſi, his duntaxat contentus, ex quibus pro temporum conditione, Romanos Pontifices aliquid immutaſſe cognoſcatur. Non tamen poſthabui proximè indicandas, uti apprimè neceſſarias, & ſuper hujus Bullæ Capitibus ſpecialiter editas,

Extat ergò, in hoc opere ſpecialis edita Sanctio Nicol. III. circa §. 1. hujus Bullæ, in ejus Conſt. 2. ſuprà in Tomo 1. fol. 156. & circà §. 2. extat Conſtitut. 5. Pii II. fol. 369. Circà §. 4. extat Conſtit. 7. Pii V. fol. 194. in Tomo 2. Circà §. 7. extat Conſtit. 3. Nicolai V. Tom. 1. fol. 361. Circà §. 10. extat Canon. Calliſti I. in cap. 13. cauſ. 24. quæſt. 3. Circà §. 11. reſpectu Cardinalium extat Conſtit. 16. Leonis X. Tom. 1. fol. 565. & alia 93. Pii V. Tom. 2. fol. 314. Circà §. 12. extat Conſtit. 21. Alexandri VI. Tom. 1. fol. 461. Circà §. 14. extat Conſtit. 2. Martini V. Tom. 1. fol. 294. & alia 17. Innocentii VIII. fol. 448. ac altera 30. Leonis X. fol. 594. necnon alia 39. Clemen. VII. fol. 693. Tom. 1. & altera 19. Greg. XIII. Tom. 2. fol. 413. Circà §. 15. multi ſunt Canones in corpore Juris, & extat Conſt. 10. Martini V. fol. 306. Circà §. 19. extat Conſtit. 3. Urbani VI. fol. 271. Et circà §. 20. extat Conſtit. 8. Joannis XXII. fol. 200. & alia 3. Clem. VI. fol. 156. alia 13. Leon. X. fol. 555. & altera 11. Pauli IV. fol. 829. Tom. 1.

Alia hujuſmodi excommunicatio in die Cœnæ Domini promulgari ſolita eſt in S. D. N. Urbani VIII. Conſtit. 62. Paſtoralis. infrà Tom. 4. fol. 118.

Edita An. D. 1610.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Conſueverum Romani Pontifices hac die ejuſmodi Bullam edere es cauſis hic expreſſis.

PAſtoralis Romani Pontificis vigilantia & ſolicitudo, cùm in omni Chriſtianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda, pro ſui muneris officio aſſiduè verſatur, tùm potiſſimùm in Catholicæ Fidei, ſine qua impoſſibile eſt placere Deo, unitate atque integritate retinenda, & conſervanda, maximè elucet. Nimirùm, ut Fideles Chriſti non ſint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ad circumventionem erroris, ſed omnes occurrant in unitatem fidei, & agnitionis Filii Dei in virum perfectum, neque ſe in hujus vitæ Societate & communione lædant, aut inter ſe alter alteri offenſionem præbeat, ſed potiùs in vinculo charitatis conjuncti, tanquàm unius corporis membra ſub CHRISTO Capite, ejúſque in terris Vicario Romano Pontifice B. Petri Succeſſore, à quo totius Eccleſiæ unitas dimanat, augeantur in ædificatione, atque ita Divina Gratia adjutrice, ſic præſentis vitæ quiete gaudeant, ut futura quoque Beatitudine perfruantur. Ob quas ſanè cauſas Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri, hodierna die, quæ anniverſaria Dominicæ Cœnæ commemoratione ſolemnis eſt, ſpiritualem Eccleſiaſticæ diſciplinæ gladium, & ſalutaria juſtitiæ arma per Miniſterium ſummi Apoſtolatus ad DEI gloriam, & animarum ſalutem ſolemniter exercere conſueverunt. Nos igitur, quibus nihil optabilius eſt, quàm Fidei inviolatam integritatem, publicam pacem & juſtitiam, DEO auctore, tueri, vetuſtum, & ſolemnem hunc morem ſequentes.

Ab iſto itaque Pontifice excommunicantur Hæretici cujuſcunque Sectæ, eorundem fautores, libros legentes, tenentes, aut imprimentes, & Schiſmatici.

§. 1. Excommunicamus & anathematizamus, ex parte DEI Omnipotentis, Patris & Filii & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli, ac noſtra, quoſcunque Huſſitas, Wicleffiſtas, Lutheranos, Zuinglianos, Calviniſtas, Ugonottos, Anabaptiſtas, Trinitarios, & à Chriſtiana Fide Apoſtatas, ac omnes & ſingulos alios Hæreticos quocunque nomine cenſeantur, & cujuſcunque Sectæ exiſtant, ac eis credentes, eorúmque receptatores, fautores, & generaliter quoſlibet illorum defenſores, ac eorundem libros hæreſim continentes, vel de Religione tractantes, ſine auctoritate noſtra & Sedis Apoſtolicæ ſcienter legentes aut retinentes, imprimentes, ſeu quomodolibet defendentes, ex quavis cauſa, publicè vel occultè, quovis ingenio vel colore, necnon Schiſmaticos, & eos qui ſe à noſtra & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis obedientia pertinaciter ſubtrahunt vel recedunt.

Appellantes à Pontifice ad futurum Concilium, eorúmque fautores.

§. 2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes & ſingulos, cujuſcunque ſtatus, gradus, ſeu conditionis fuerint, Univerſitates verò, Collegia & Capitula quocunque nomine nuncupentur, interdicimus, ab ordinationibus ſeu mandatis noſtris, ac Romanorum Pontificum pro tempore exiſtentium ad univerſale futurum Concilium appellantes, necnon eos, quorum auxilio vel favore appellatum fuerit.

Piratæ atque eorum receptatores & fautores.

§. 3. Item, excommunicamus & anathematizamus omnes Piratas, Curſarios, ac Latrunculos maritimos, diſcurrentes mare noſtrum, præcipuè à Monte Argentario uſque ad Tetracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores & defenſores.

Naufragorum Chriſtianorum cujuſcunque generis bona etiam in littoribus inventa, ſurripientes.

§. 4. Item, excommunicamus, & anathematizamus omnes & ſingulos, qui Chriſtianorum quorumcunque navibus, tempeſtate, ſeu in tranſverſum (ut dici ſolet) jactatis, vel quoquo modo naufragium paſſis ſive in ipſis navibus, ſive ex eiſdem ejecta, in mari, vel in littore inventa, cujuſcunque generis bona, tàm in noſtris Tyrrheni & Adriatici, quàm in cæteris cujuſque maris Regionibus & littoribus, ſurripuerint, ita ut nec ob quodcunque privilegium, conſuetudinem, aut longiſſimi etiam immemorabilis temporis poſſeſſionem, ſeu alium quemcunque prætextum excuſari poſſint.

Imponentes nova pedagia & gabellas, vel eas augentes.

§. 5. Item, excommunicamus & anathematizamus omnes, qui in Terris ſuis nova Pedagia, ſeu Gabellas, præterquàm in caſibus ſibi à jure, ſeu ex ſpeciali Sedis Apoſtolicæ licentia permiſſis, imponunt, vel augent, ſeu imponi vel augeri prohibita exigunt.

Falſificantes literas Apoſtolicas, aut ſupplicationes à quocunque auctoritatem habente ſignatas.

§. 6. Item, excommunicamus & anathematizamus omnes Falſarios literarum Apoſtolicarum, etiam in forma Brevis, ac Supplicationum, gratiam vel juſtitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vicecancellarios, ſeu gerentes vices eorum, aut de mandato ejuſdem Pontificis ſignatarum, necnon falsò publicantes literas Apoſtolicas, etiam in forma Brevis, & etiam falsò ſignantes Supplicationes hujuſmodi ſub nomine Romani Pontificis, ſeu Vicecancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

Deferentes arma & alia uſui bellico idonea, ad Turcas, vel alios Chriſtiani nominis inimicos, & ad Reipublicæ Chriſtianæ ſtatum pertinentia, iiſdem in damnum Chriſtianorum nunciantes.

§. 7. Item, excommunicamus & anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas, & alios Chriſtiani nominis hoſtes & inimicos, vel Hæreticos per noſtras, ſive hujus Sanctæ Sedis ſententias expreſsè vel nominatim declaratos, deferunt ſeu tranſmittunt, equos, arma, ferrum, filum ferri, ſtamnum, chalybem, omniáque metallorum genera atque bellica inſtrumenta, lignamina, canapem, funea, tam ex ipſo canape, quàm alia quacunque materia, & ipſam materiam, aliáque hujuſmodi, quibus Chriſtianos & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per ſe vel alios de rebus ſtatum Chriſtianæ Reipublicæ concernentibus, in Chriſtianorum perniciem & damnum ipſos Turcas, & Chriſtianæ Religionis inimicos, necnon Hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illiſque ad id auxilium, conſilium vel favorem quomodolibet præſtant. Non obſtantibus quibuſcunque privilegiis, quibuſvis perſonis, Principibus, Rebuſpublicis, per nos & Sedem prædictam hactenùs conceſſis, de hujuſmodi prohibitione expreſſam mentionem non facientibus.

Impedientes eos, qui victualia, & alia neceſſaria Romam convehunt.

§. 8. Item, excommunicamus & anathematizamus omnes impedientes, ſeu invadentes eos, qui victualia, ſeu alia ad uſum Romanæ Curiæ neceſſaria adducunt, ac etiam eos, qui, ne ad Romanam Curiam adducantur vel afferantur, prohibent, impediunt, ſeu perturbant, ſeu hæc facientes defendunt per ſe vel alios, cujuſcunque fuerint Ordinis, præeminentiæ, conditionis & ſtatus, etiamſi Pontificali, ſeu Regali, aut alia quavis Eccleſiaſtica, vel mundana præfulgeant dignitate.

Ad Sedem Apoſtolicam venientes, vel ab ea recedentes ſua aut aliorum opera lædentes, & ſine juriſdictione vexan. in Curia commorantes.

§. 9. Item, excommunicamus & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apoſtolicam venientes, & recedentes ab eadem, ſua vel aliorum opera interficiunt, mutilant, ſpoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui juriſdictionem, ordinariam, vel delegatam, à nobis, vel noſtris Judicibus non habentes, illam ſibi temerè vendicantes, ſimilia contrà morantes in eadem Curia, audent perpetrare.

Romipetas, ac Peregrinos etiam in Urbe morantes, vel abeuntes lædentes.

§. 10. Item, excommunicamus & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, ſeu deprædantes Romipetas, ſeu Peregrinos ad Urbem cauſa devotionis, ſeu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipſa recedentes, & in his dantes auxilium, conſilium vel favorem.

Offendentes S. R. E. Cardinales, & alios Prælatos.

§. 11. Item excommunicamus & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hoſtiliter inſequentes S. R. E. Cardinales, ac Patriarchas, Archiepiſcopos, Epiſcopos, Sedíſque Apoſtolicæ Legatos vel Nuncios, aut eos à ſuis Diœceſibus, Territoriis, Terris, ſeu Dominiis ejicien-

tes,

tes, necnon ea mandantes vel rata habentes, ſeu præſtantea in eis auxilium, conſilium vel favorem.

Ad Romanam Curiam pro negotiis ſuis recurrentes per ſe vel per alios lædentes.

§. 12. Item, excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per ſe, vel per alios, perſonas Eccleſiaſticas quaſcunque, vel ſæculares ad Romanam Curiam ſuper eorum cauſis & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia proſequentes aut procurantes, negotiorumque geſtores, advocatos, procuratores & agentes, ſeu etiam Auditores, vel Judices ſuper dictis cauſis vel negotiis deputatos, occaſione cauſarum vel negotiorum hujuſmodi, occidunt, ſeu quoquo modo percutiunt, bonis ſpoliant, ſeu qui per ſe, vel per alios directè vel indirectè delicta hujuſmodi committere, exequi vel procurare, aut in eiſdem auxilium, conſilium vel favorem præſtare non verentur, cujuſcunque præeminentiæ & dignitatis fuerint.

Appellantes à gravamine vel futura executione literarum Apoſtolicarum ad Laicam poteſtatem.

§. 13. Item, excommunicamus, & anathematizamus omnes tàm Eccleſiaſticos quàm ſæculares cujuſcunque dignitatis, qui prætextantes frivolam quandam appellationem à gravamine vel futura executione literarum Apoſtolicarum etiam in forma Brevis, tàm gratiam, quàm juſtitiam concernentium, necnon citationum, inhibitionum, ſequeſtrorum, monitoriorum, proceſſuum, executorialium, & aliorum decretorum, à nobis & Sede prædicta, ſeu Legatis, Nunciis, Præſidentibus, Palatii noſtri & Cameræ Apoſtolicæ Auditoribus, Commiſſariis, aliiſque Judicibus & delegatis Apoſtolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut aliàs ad Curias ſæculares & Laicam poteſtatem recurrunt, & ab ea, inſtante etiam fiſci Procuratore vel Advocato, appellationes hujuſmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, ſequeſtra, monitoria, & alia prædicta capi & retineri faciunt. Quive illa ſimpliciter, vel ſine eorum beneplacito & conſenſu vel examine executioni demandari, aut ne Tabelliones & Notarii ſuper hujuſmodi literarum & proceſſuum executione, inſtrumenta vel acta conficere, aut confecta parti, cujus intereſt, tradere debeant, impediunt vel prohibent, ac etiam partes, ſeu eorum agentes, conſanguineos, affines, familiares, notarios, executores, & ſubexecutores literarum, citationum, monitoriorum & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, Locis, & Regnis ejiciunt, bonis ſpoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur per ſe vel alium ſeu alios publicè vel occultè, quive aliàs quibuſcunque perſonis in genere vel in ſpecie, ne pro quibuſvis eorum negotiis proſequendis, ſeu gratiis vel literis impetrandis ad Romanam Curiam accedant, aut recurſum habeant, ſeu gratias ipſas, vel literas à dicta Sede impetrent, ſeu impetratis utantur, directè vel indirectè prohibere, ſtatuere ſeu mandare, vel eas apud ſe, aut Notarios ſeu Tabelliones, vel aliàs quomodolibet retinere præſumunt.

Executionem literarum Apoſtolicarum, aut aliarum expeditionum impedientes & prohibentes ad gratias impetrandas accedentes.

§. 14. Item, excommunicamus & anathematizamus omnes & ſingulos, qui per ſe vel alios auctoritate propria, ac de facto, quarumcunque exemptionum, vel aliarum gratiarum & literarum Apoſtolicarum prætextu, beneficiales, & decimarum, ac alias cauſas ſpirituales & ſpiritualibus annexas, ab Auditoribus & Commiſſariis noſtris, aliiſque Judicibus Eccleſiaſticis avocant, illarumve curſum & audientiam, ac perſonas, capitula, conventus, collegia, cauſas ipſas proſequi volentes, impediunt, ac ſe de illarum cognitione tanquàm Judices interponunt. Quive partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad revocandum & revocari faciendum citationes vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, & ad faciendum vel conſentiendum, eos contrà quos tales inhibitiones emanarunt, à cenſuris & pœnis in illis contentis abſolvi, per ſtatutum vel aliàs, compellunt, vel executionem literarum Apoſtolicarum, ſeu executorialium, proceſſuum, ac decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel ſuum ad id favorem, conſilium aut aſſenſum præſtant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætenſionum, ſeu etiam, donec ipſi ad nos informandos, ut dicunt, ſupplicaverint, aut ſupplicari fecerint, niſi ſupplicationes hujuſmodi coràm nobis & Sede Apoſtolica legitimè proſequantur, etiamſi talia committentes fuerint Præſidentes Cancellariarum, Conſiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vicecancellarii, Conſiliarii, ordinarii vel extraordinarii quorumcunque Principum ſæcularium, etiamſi Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacunque præfulgeant dignitate, aut Archiepiſcopi, Epiſcopi, Abbates, Commendatarii, ſeu Vicarii fuerint.

Judices ſæculares, qui Eccleſiaſticas perſonas trahunt ad ſua Tribunalia, quique Eccleſiaſticam libertatem in aliquo perturbant.

§. 15. Quive ex eorum prætenſo officio, vel ad inſtantiam partis, aut aliorum quorumcunque, perſonas Eccleſiaſticas, Capitula, Conventus, Collegia Eccleſiarum quarumcunque coràm ſe ad ſuum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Conſilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici diſpoſitionem, trahunt, vel trahi faciunt vel procurant, directè vel indirectè, quovis quæſito colore, necnon qui ſtatuta, ordinationes, conſtitutiones, pragmaticas, ſeu quævis alia decreta in genere vel in ſpecie, ex quavis cauſa, & quovis quæſito colore, ac etiam prætextu cujuſvis conſuetudinis, aut privilegii, vel aliàs quomodolibet fecerint, ordinaverint, & publicaverint, vel factis & ordinatis uſi fuerint, unde libertas Eccleſiaſtica tollitur, ſeu in aliquo læditur vel deprimitur, aut aliàs quovis modo reſtringitur, ſeu noſtris & dictæ Sedis, ac quarumcunque Eccleſiarum juribus quomodolibet directè vel indirectè, tacitè vel expreſsè præjudicatur.

Impedientes Prælatos, ne ſua juriſdictione utantur, quique illorum & delegatorum judicia eludentes ad Curiam ſæcularem recurrunt, aut contrà illos aliquid decernunt præſtántque auxilium.

§. 16. Necnon qui Archiepiſcopos, Epiſcopos, alióſque Superiores & inferiores Prælatos, & omnes alios quoſcunque Judices Eccleſiaſticos ordinarios quomodolibet hac de cauſa directè vel indirectè, carcerando vel moleſtando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon conſanguineos & affines, aut aliàs impediunt, quo minùs ſua juriſdictione Eccleſiaſtica contrà quoſcunque utantur, ſecundùm quod Canones, & ſacræ Conſtitutiones Eccleſiaſticæ, & decreta Conciliorum generalium, & præſertim Tridentini, ſtatuunt, ac etiam eos, qui poſt ipſorum Ordinariorum, vel etiam ab eis delegatorum quorumcunque ſententias & decreta, aut aliàs fori Eccleſiaſtici judicium eludentes, ad Cancellarias & alias Curias ſæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones & mandata etiam pœnalia, Ordinariis aut delegatis prædictis decerni, & contrà illos exequi procurant, eos quoque, qui hæc decernunt & exequuntur, ſeu dant auxilium, conſilium, patrocinium & favorem in eiſdem.

Uſurpantes Sedis Apoſtolicæ, & quarumcunque Eccleſiarum juriſdictiones, vel etiam fructus ſequeſtrantes.

§. 17. Quive juriſdictiones ſeu fructus, redditus & proventus ad Nos, & Sedem Apoſtolicam, & quaſcunque Eccleſiaſticas perſonas ratione Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum pertinentes uſurpant, vel etiam quavis occaſione vel cauſa ſine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expreſſa licentia ſequeſtrant.

Imponentes decimas & alia onera perſonis Eccleſiaſticis, Eccleſiis, Monaſteriis, aut eorum fructibus.

§. 18. Quive collectas, decimas, talleas, præſtantias, & alia onera Clericis, Prælatis, & aliis perſonis Eccleſiaſticis, ac eorum & Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorũ bonis, illorúmque fructibus, redditibus & proventibus hujuſmodi, abſque ſimili Romani Pontificis ſpeciali & expreſſa licentia, imponunt, & diverſis etiam exquiſitis modis exigunt, aut ſic impoſita, etiã à ſpontè dantibus & concedentibus, recipiunt. Necnon, qui per ſe vel alios, directè vel indirectè, prædicta facere, exequi vel procurare, aut in eiſdem auxilium, conſilium vel favorem præſtare non verentur, cujuſcunque ſint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis aut ſtatus, etiamſi Imperiali aut Regali præfulgeant dignitate, ſeu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus qui

cunque, etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus & Tertis quoquo modo Præſidentes, Conſiliarii & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate inſigniti. Innovantes decreta ſuper his per ſacros Canones, tàm in Lateranenſi noviſſimè celebrato quàm aliis Conciliis generalibus edita, etiam cum cenſuris & pœnis in eis contentis.

Judices ſæculares, qui ſe interponunt in cauſis capitalibus ſeu criminalibus contrà Eccleſiaſticas perſonas.

§. 19. Item, excommunicamus & anathematizamus omnes & quoſcunque Magiſtratus, & Judices, Notarios, Scribas, Executores, Subexecutores quomodolibet ſe interponentes in cauſis capitalibus ſeu criminalibus contrà perſonas Eccleſiaſticas, illas proceſſando, banniendo, capiendo, ſeu ſententias contrà illas proferendo vel exequendo, ſine ſpeciali, ſpecifica, & expreſſa hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ licentia, quique ejuſmodi licentiam ad perſonas & caſus non expreſſos extendunt, vel aliàs illa perperam abutuntur, etiamſi talia committentes fuerint Conſiliarii, Senatores, Præſidentes, Cancellarii, Vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

Occupantes bona, aut terras Eccleſiæ Romanæ & illius juriſdictionem uſurpantes.

§. 20. Item, excommunicamus & anathematizamus omnes illos, qui per ſe ſeu alios, directè vel indirectè, ſub quocunque titulo vel colore, invadere, deſtruere, occupare, & detinere præſumpſerint, in totum vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Inſulas Sardiniæ, & Corſicæ, Terras citrà Pharum, Patrimunium Beati Petri in Thuſcia, Ducatum Spoletanum, Comitatum Venayſinum, Sabinenſem, Marchiæ Anconitanæ, Maſſæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & maritimas Provincias, illarúmque Terras, & loca, ac Terras ſpecialis commiſſionis Arnulſorum, Civitateſque noſtras Bononiam, Cæſenam, Ariminum, Beneventum, Peruſium, Avinionem, Civitatem Caſtelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras & Loca, vel jura ad ipſam Romanam Eccleſiam pertinentia, dictæque Romanæ Eccleſiæ mediatè vel immediatè ſubjecta, necnon ſupremam juriſdictionem in illis, Nobis & eidem Romanæ Eccleſiæ competentem, de facto uſurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præſumunt, necnon adhærentes, fautores, & defenſores eorum, ſeu illis auxilium, conſilium, vel favorem quodolibet præſtantes.

Hæc Bulla quouſque liget.

§. 21. Volentes præſentes noſtros proceſſus, ac omnia & quæcunque his literis contenta, quouſque alii hujuſmodi proceſſus à nobis, aut Romano Pontifice pro tempore exiſtente fiant, aut publicentur, durare, ſuóſque effectus omninò ſortiri.

Abſolutio Papæ reſervatur.

§. 22. Cæterùm à prædictis ſententiis nullus per alium, quàm per Romanum Pontificem, niſi in mortis articulo conſtitutus, nec etiam tunc, niſi de ſtando Eccleſiæ mandatis, & ſatisfaciendo cautione præſtita, abſolvi poſſit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum quibuſcunque perſonis Eccleſiaſticis, ſæcularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum regularibus, etiam Epiſcopali, vel alia majori dignitate præditis, ipſiſque Ordinibus, & eorum Monaſteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hoſpitalibus, & locis piis, necnon Laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per Nos & dictam Sedem, ac cujuſvis Concilii decreta, verbo, literis, aut alia quacunque ſcriptura in genere & in ſpecie conceſſorum, & innovatorum, ac concedendorum, & innovandorum.

Alii abſolvere præſumentes puniuntur.

§. 23. Quòd ſi fortè aliqui contrà tenorem præſentium talibus excommunicatione & anathemate laqueatis, vel eorum alicui abſolutionis beneficium impendere de facto præſumpſerint, eos excommunicationis ſententia innodamus, graviùs contrà eos ſpiritualiter & temporaliter, prout expedire noverimus, proceſſuri.

Papæ abſolutio non comprehendit eos, qui à præmiſſis non deſtiterint, &c.

§. 24. Declarantes, ac proteſtantes quamcunque abſolutionem, etiam ſolemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos ſub præſentibus comprehenſos, niſi priùs à præmiſſis cum vero propoſito ulteriùs ſimilia non committendi, deſtiterint, ac quoad eos, qui contrà Eccleſiaſticam libertatem, ut præmittitur, ſtatura fecerint, niſi priùs ſtatuta, ordinationes, conſtitutiones, pragmaticas, & decreta hujuſmodi publicè revocaverint, & ex Archiviis, ſeu Capitularibus locis, aut libris, in quibus annotata reperiuntur, deleri & caſſari, ac nos de revocatione hujuſmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter ſuffragari, quin etiam per hujuſmodi abſolutionem, aut quoſcunque alios actus contrarios, tacitos, vel expreſſos, ac etiam per patientiam & tolerantiam noſtram, vel Succeſſorum noſtrorum quantocumque tempore continuatam, in præmiſſis omnibus & ſingulis, ac quibuſcunque juribus Sedis Apoſtolicæ, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ undecunque & quandocunque quæſitis, vel quærendis, nullatenùs præjudicari poſſe, aut debere.

Derogatio omnium contrariorum.

§. 25. Non obſtantibus privilegiis, indulgentiis, indultis & literis Apoſtolicis, generalibus vel ſpecialibus, ſuprà dictis, vel eorum alicui, ſeu aliquibus aliis cujuſcunque Ordinis, ſtatus, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamſi ut præmittitur, Pontificali, Imperiali, Regali, ſeu quavis Eccleſiaſtica & mundana præfulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, ſeu locis à prædicta Sede, ex quavis cauſa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & ſub quavis alia forma & tenore, ac cum quibuſvis clauſulis, etiam derogatoriarum derogatoriis conceſſis, etiam continentibus, quòd excommunicari, anathematizari, vel interdici non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi, ac de ordinibus, locis, nominibus propriis, cognominibus & dignitatibus eorum mentionem, necnon conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac præſcriptionibus quantumcunque longiſſimis, & aliis quibuſlibet obſervantiis, ſcriptis vel non ſcriptis, per quæ contrà hos noſtros proceſſus ac ſententias, quò minùs includantur in eis, ſe juvare valeant, vel tueri. Quæ omnia quoad hoc, eorum omnium tenores, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, infererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, penitùs tollimus, & omninò revocamus, cæteríſque contrariis quibuſcunque.

Publicationis in Urbe effectus.

§. 26. Ut verò præſentes noſtri proceſſus ad publicam omnium notitiam faciliùs deducantur, chartas, ſeu membranas Proceſſus ipſos continentes, Valvis Eccleſiæ S. Joannis Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe appendi faciemus, ut ii, quos proceſſus hujuſmodi concernunt, quòd ad ipſos non pervenerint, aut quòd ipſos ignoraverint, nullam poſſint excuſationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cùm non ſit veriſimile, id remanere incognitum, quòd tàm patenter omnibus publicatur.

Juſſio alibi quoque eam publicandi.

§. 27. Inſuper, ut proceſſus ipſi, & præſentes literæ, ac omnia & ſingula in eis contenta eò fiant notiora, quo in pleriſque Civitatibus, & locis fuerint publicata, univerſis & ſingulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & Locorum Ordinariis, & Prælatis ubilibet conſtitutis, per hæc ſcripta committimus, & in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè præcipiendo mádamus, ut per ſe, vel per alium, ſeu alios, præſentes literas, poſtquàm eas receperint, ſeu earum habuerint notitiam, ſemel in anno, aut ſi expedire viderint, etiam pluries in Eccleſiis ſuis, dum in eis major populi multitudo ad Divina convenerit, ſolemniter publicent, & ad Chriſtifidelium mentes reducant, nuncient & declarent.

§. 28. Cæ-

Google

Quicumque audiunt confeſſiones apud ſe has literas habeant.

§. 28. Ceterùm Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcupi, aliíqoe locorum Ordinarii, & Eccleſiarum Prælati, necnon Rectores, cæteríque curam animarum eaercentes, ac Presbyteri ſeculares, & quorumvis Ordinum regulares, ad audiendas peccatorum confeſſiones, quavis auctoritate deputati, tranſumptum præſentium Literarum penès ſe habeant, eáſque diligenter legere, & percipere ſtudeant.

Fides danda tranſumptis.

§. 29. Voleotes, earumdem præſenrium tranſumptis, etiam impreſſis, Notarii publici manu ſubſcriptis, & ſigillo Judicis ordinarii Romanæ Curiæ, vel alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eandem prorsùs fidem, in judicio & eatra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent eabibitæ vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 30. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ eacommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, proteſtatioois, ſublationis, revocationis, commiſſionis, mandati & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Siquis ante n hoc attentare præſumpſerit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. P. A. 5. die 8. Apr.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1610. ſeato Idus Aprilis, Pontificatus noſtri Anno quinto.

Publicatio in Urbe.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu-Chriſti milleſimo ſexcenteſimo decimo tertio, Indict. 11. die verò quarta menſis Aprilis Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris & D. N. D. Pauli divina providentia Papæ V. Anno octavo, Supradictæ literæ affixæ & publicatæ fuerant ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranenſis & Principis Apoſtolorum, & in acie Campi Floræ, per nos Baldaſſarem Vacham, & Brandimartem Latinum Curſores.

Jacobus Brambilla Mag. Curſ.

LXIV.

Quòd Superiores Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli Decollati, ubique nova Monaſteria de ſola Ordinariorum licentia fundare valeāt.

Contrariam generaliter ſtatuerat Clemens VIII. in ſua conſtit. 99. Quoniam, hic ſuprà fol. 162.

Congregationem iſtam primò approbavit Clemens VII. in ſua conſt. 37. Vota, Tom. 1. fol. 691. ubi alia quæ ipſam concernunt adnotavi.

Edita An. D. 1610.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Eccleſiæ militantis regimini, licèt immeriti, divina diſponente Clementia præſidentes, utiliſſimam perfectorum Militum Chriſti multitudinem exiſtimamus.

Congregatio Clericorum Regularium S. Pauli Decollati commendatur.

§. 1. Cùm ſicut non ſine ſpirituali gaudio noſtro accepimus, dilecti filii Clerici Regulares Congregationis Sancti Pauli Decollati, in diverſis Mundi partibus, pergant aſſiduè Deo & Eccleſiæ ſuæ Sanctæ exhibere famulatum, non ſolùm ipſi Deo per orationem & contemplationem ſedulò vacantes, verùm etiam animarum ſalutem exemplo, doctrina & ſacramentorum adminiſtratione ſollicitè procurantes,

Facultas ejus Superioribus conceditur, ubique nova loca & Monaſteria conſtruere, de ſola Ordinariorum licentia.

§. 2. Cúmqoe indies uberiores fructus ex dictorum Clericorum religionis propagatione benedicente Domino ſoperádi ſint, Nos ad ea, quæ eorumdem Clericorum Religionis augmento cedere poſſunt, concedends, adque ea, quæ illis in hoc impedimētum aliquod in hoc afferre dignoſcuntur, removenda, meritò propenſiores ſumus; Motu itaque proprio, & ex certa ſcientia & mera deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Clericorum Regularium Superioribus, ut ubique locorum, quilibet in diſtrictu ſuo, domos & Monaſteria eorum inſtituti Regularis, ſervatis ſacrorum Canonum & Concilii Tridentini decretis, de ſola licentia Ordinariorum, nullo aliarum perſonarum, cujuſvis Ordinis etiam Regularium requiſito conſenſu, condere & fundare valeant, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, licentiam & facultatem concedimus & impartimur.

Derogatio contrariorum.

Iſta Clementis conſtitut. eſt indicata hic in ſub.

§. 3. Non obſtantibus fel. rec. Clementis Papæ Octavi Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit, Quoniam ad inſtituta, ſub datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Annulo Piſcatoris die 23. Julii 1603. Pontificatus ſui Anno 12. aliiſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, & cujuſvis alterius Ordinis etiam juramento, &c. roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis, quibuſvis aliis Ordinibus, ac eorum Superioribus & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus & formis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmamus & innovamus. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 4. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, ac ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 5. die 8. Maii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, die 8. Maii 1610. Anno Quinto.

LXV.

De Magiſtris Linguarum Hebraicæ, Græcæ, Latinæ & Arabicæ, à Regularibus in ſuis Studiis habendis.

Hujuſmodi Magiſtros in Studiis generalibus teneri juſſit Clemens V. ut in Clement. 1. de Magiſtr. & notavi ſuprà in Tomo 1. ad conſt. 9. Bonifacii VIII. fol. 180.

Edita An. D. 1610.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apoſtolicæ ſervitutis onere, infirmitati noſtræ à Domino, inſcrutabili conſilio ejus impoſito, aſſiduè admonemur, ſapientibus & inſipiētibus conſtitutos nos eſſe debitores, ut ſcilicet per miniſterium noſtri Apoſtolatus, qui ſapiunt, quod Sanctus docet Bernardus, non deſipiant, qui non ſapiunt, ſapiant, & qui deſipuerunt reſipiſcant, quibus verbis inſtrui nos ſatis perſpicimus, ut fideles in fide & caritate conſervare, infideles ab infidelitatis tenebris educere, & hæreticos ac peccatores à perverſitate erroris ac ſervitute peccati liberare aſpirante gratia Dei, à quo omnem ſapientiam, & paſtorali ſollicitudine procuremus.

Cauſa inſtitutionis.

§. 1. Cùm verò præceptum Domini lucidum illuminet oculos, ac teſtimonium ejus fidele ſapientiam præſtet parvulis, omni vigilantia procurare debemus, ut Prædicatores & Doctores verbi DEI ad opus DEI operandum inſtructi reddantur in dies magis, & partes ſuas, quantum cum Domino fieri poteſt, ad gloriam ejus & utilitatem animarum quotidiè meliùs, & feliciùs adimpleant. Cui rei plurimùm conducere ſatis conſtat Linguarum cognitionem, Hebraicæ præſertim, Græcæ, Latinæ & Arabicæ, hæc enim converſioni Infidelium opportuniſſima eſſe dignoſcitur, quando magna eorum pars aut Arabicè loquitur aut intelligit: ac ſi unquam reliquarum trium Linguarum notitia in Eccleſia DEI utilis fuit, diebus noſtris profectò utiliſſima eſt: Hoſtis enim humani generis Linguarum ſcientiā, ſingulari dono DEI hominibus tradita, ad ipſius Largitoris contumeliam, & fidei ſuæ Catholicæ detrimentum, nunc ut cùm maximè abutitur.

§. 2. Quam-

Digitized by Google

Inſtitutio Linguarum Hebraicæ, Græcæ, Latinæ & Arabicæ, in Studiis Regularium.

§. 2. Quamobrem fel. rec. Clementis Papæ V. Prædeceſſoris noſtri, quantum conditio temporis patitur, veſtigiis inſiſtentes, Motu proprio & ex certa ſcientia, maturáque deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ nobis attributæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuò valitura Conſtitutione ſancimus, ſtatuimus & ordinamus, ut in cujuſcumque Ordinis, & inſtituti Regularium, tàm Mendicantium quàm non Mendicantium, etiam quomodolibet exemptorum & Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubjectorum, Studiis omnibus trium Linguarum hujuſmodi, Hebraicæ videlicet, Græcæ & Latinæ, in majoribus verò ac celebrioribus etiam Arabicæ Doctores, Regulares quidem & ejuſdem Ordinis, ſi in illo harum Linguarum ſufficientem notitiam habentes ſint, ſin minus, ſeculares aut alterius Ordinis Regulares, qui illas actu & diligenter doceant, habeantur, ſi Studia in Urbibus & locis exiſtunt, ubi Linguarum prædictarum peritos conducendi facultas eſt. Studiis vero Locorum, ubi hujuſmodi Doctores deſunt, cùm primùm in aliis Studiis ubi Linguæ hujuſmodi docebuntur, Scholares tantum profecerint, ut docendis aliis idonei ſint, de iiſdem Scholaribus provideatur.

Deputatio executorum.

§. 3. Quod ut citiùs & faciliùs fieri poſſit, & ſperati fructus ex Linguarum hujuſmodi ſtudio appareant, omnibus & ſingulis Regularium Superioribus ſub indignationis noſtræ pœna eadem auctoritate, tenore præſentium præcipimus & mandamus, & ſi ipſi negligentes fuerint, eorumdem Ordinum Regularium apud Nos & Sedem Apoſtolicam Protectoribus injungimus, eorum conſcientias deſuper onerantes, ut omni cura & ſollicitudine quantò citiùs provideant, ut Scholæ Linguarum hujuſmodi quamprimùm inſtituantur, ac Doctores prædicti deputentur, earumdemque Linguarum Lectionibus Scholares aſſignentur, qui illis ſedulam, & aſſiduam operam navent.

Privilegium Scholarium, ſtudio dictarum Linguarum incumbentium.

§. 4. Hi verò Scholares, ut alacrius huic ſtudio incumbant, volumus & decernimus, ut in promotione ad Doctoratus gradus, & ad alios ſui Ordinis honores, illi cæteris paribus, præferantur, qui in cognitione trium ſaltem Linguarum prædictarum profecerint, ita ut ad illas docendas apti ſint.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis, quibuſvis Univerſitatibus, illarúmque Rectoribus, ac Ordinibus prædictis, & illorum Superioribus & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus & aliis decretis in genere vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum omnium & ſingulorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis.

§. 6. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtrorum Sanctionis, ſtatuti, ordinationis, præcepti, mandati, injunctionis, onerationis, voluntatis, decreti & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. P. A. 6. die 31. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, pridie Cal. Auguſti, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimodecimo, Pontificatus noſtri Anno ſexto.

M. Card. Nazarenus Prodat.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini noſtri Jeſu Chriſti, milleſimo ſexcenteſimo decimo, Indictione octava, Pontificatus S. D. N. D. Pauli divina providentia Papæ Quinti, Anno ejus ſexto, die vero 28. menſis Septembris, retroſcripta literæ Apoſtolicæ aſſixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Cameræ Apoſtolicæ & in acie Campi Floræ, per nos Bernabeum Politum, & Brandimartem Latinum, Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſores, &c.

Virginius de Virginiis Mag. Curſ.

LXVI.

Quòd Fratres Tertii Ordinis S. Franciſci de Pœnitentia nuncupati, Familiæ Ultramontanæ, habitum humilis panni, diſtinctique coloris à Fratrū S. Franciſci de Paula habitu, geſtare teneantur.

De hoc Tertio, & aliis S. Franciſci Aſſiſienſis Ordinibus, plenè notavi ſuprà ad Honorii III. conſtit. 5. Solet, Tom. 1. fol. 66. De Ordine autem S. Franciſci de Paula, quem primò approbavit Sixtus IV. in ſua conſtitut. 5. Sedes. Tom. 1. fol. 390. ibi notavi.

PAULUS PAPA V.

Edita An. 1610.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Inter graves paſtoralis officii noſtri curas, quibus aſſiduè premimur, hæc potiſſimum nos urget, ut Chriſtifideles præſertim regularem vitam profitentes, ſemotis litium anfractibus, unanimi voce ſub concordiæ legibus, Altiſſimo vota exolvāt, & ſi quæ inter eos ortæ ſint lites & diſcordiæ, illæ, prout jus & æquitas poſtulant, eliminentur, & ne in futurum reſurgant, opportunis remediis provideatur.

Orta fuit differentia inter Fratres Tertii Ordinis S. Franciſci, & Fratres Sancti Franciſci de Paula, ſuper diſtinctione habitus, quam hic Pontifex duobus Cardinalibus diffiniendam delegavit.

§. 1. Aliàs ſiquidem per nos accepto, quòd lis & cauſa inter dilectos filios Fratres Tertii Ordinis S. Franciſci de Pœnitentia nuncupati Ultramontanæ Familiæ ex una, & Fratres Ordinis S. Franciſci de Paula partibus ex altera, ſuper colore habitus geſtandi à dictis Fratribus Tertii Ordinis, ut à prædictis Fratribus S. Franciſci de Paula apertè diſtingui poſſent, pendebat, nos litem & cauſam ſeu cauſas hujuſmodi venerabili fratri noſtro Mariano Epiſcopo Tuſculano de Camerino, & dilecto filio noſtro Hieronymo tit. S. Blaſii de Anulo S. R. E. Presbyteris Cardinalibus Pamphilio nuncupatis, Minorum S. Franciſci de Paula & Fratrum Minorum de Obſervantia Ordinum hujuſmodi apud nos & Apoſtolicam Sedem reſpectivè Protectori & Viceprotectori, audiendas, cognoſcendas, decidendas, finéque debito terminandas omni & quacumque appellatione remota, commiſimus.

Qui deinde pronunciarunt, Fratres dicti Tertii Ordinis habitum geſtare debere ex humili panno confectum, ex trib. partibus lanæ nigræ, & altera lanæ albæ.

§. 2. Qui quidem Marianus & Hieronymus Cardinales in executionem commiſſionis hujuſmodi negotio pro majori dictorum Fratrum inter ſe quiete & tranquillitate judicarunt, decreverunt & ſtatuerunt, ut juxta ipſorum regulam, indultáque ſummorum Pontificum, præſertim felicis recordationis Clementis Papæ Octavi prædeceſſoris noſtri, habitus prædictorum Fratrum Tertii Ordinis de Pœnitentia nuncupati fit ex humili panno confectus hoc modo, videlicet, ut ex quatuor partibus lanæ naturaliter nigræ, & ſine aliqua tinctura contextæ, & una parte lanæ etiam naturaliter candidæ, ita quod ſingulis quatuor libris lanæ naturaliter nigræ, addatur una libra lanæ albæ, & aliàs prout in eorumdem Mariani & Hieronymi decreto deſuper facto pleniùs dicitur contineri.

Uterque Ordo ſupplicavit Papæ pro dicti decreti approbatione.

§. 3. Cùm autem utriuſque Ordinis prædicti Fratres nobis nuper exponi fecerint, ipſi plurimùm cupiant decretum hujuſmodi pro illius firmiori ſubſiſtentia & inviolabili obſervatione à nobis confirmari & approbari, ideò nobis humiliter ſupplicari fecerint, ut ſuper præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Papa illud approbat, & perpetuò obſervari præcipit.

§. 4. Nos igitur illorū votis quò quietiùs & ſecuriùs in humilitatis ſpiritu Altiſſimo famulari valeāt annuere, eóſque ſpecialibus favoribus & gratiis pro-

ſequi

ſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, &c. cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Decretum prædictum & omnia & ſingula in illo contenta, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò confirmamus & approbamus, illiſque omnibus & ſingulis perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omnéſque & ſingulos tàm juris quàm facti, & quoſcumque alios, etiam quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, aut interveniſſe dici vel cenſeri poſſint ſupplemus, eáque omnia & ſingula valida & efficacia fore & eſſe, perpetuámque roboris firmitatem obtinere, ac ab omnibus & ſingulis utriuſque Ordinis prædicti Fratribus nunc & pro tempore exiſtentibus, inviolabiliter obſervari debere decernimus.

Fratribus d. Tertii Ordinis d. habitu uti debere jubet.

§. 5. Mandantes nihilominùs omnibus & ſingulis ipſius Ordinis de Pœnitentia Fratribus, Miniſtris, & Prælatis Ultramontanæ Familiæ, præſertim Hiſpanorum & Gallorum, tàm præſentibus quàm futuris, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub privationis officiorum, inhabilitatiſque ad illa & alia in poſterum obtinenda, necnon latæ ſententiæ incurrendis pœnis, ut poſthac elapſis ſex menſibus dicti Fratres omnes Tertii Ordinis habitu illo prædicto modo contexto induantur, & in futurum utantur.

Deputatio Executorum.

§. 6. Quocircà venerabilibus fratribus Archiepiſcopis & Epiſcopis ac dilectis filiis noſtris & Apoſtolicæ Sedis Nunciis, per præſentes committimus & mandamus, quatenùs ipſi per ſe vel alium ſeu alios præſentes literas & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte utriuſque ſeu alterius Ordinis Fratrum hujuſmodi fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos præmiſſorum omnium & ſingulorum effectu pacificè frui & gaudere, non permittentes illos deſuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari. Contradictores quoſcumque per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contrariorum derogatio.

§. 7. Non obſtantibus præmiſſis ac conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinum prædictorum etiam juramento, &c. roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis, illis illorúmque Superioribus & Fratribus & quibuſvis aliis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis ac irritantibus & aliis decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis. Quibus omnibus & ſingulis eorum omnium & ſingulorum tenores, præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis & ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter expreſsè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 6. die 14. Aug.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, die quartadecima Auguſti, milleſimo ſexcenteſimo decimo, Anno ſexto.

LXVII.

Canonizatio S. CAROLI tit. S. Praxedis Presbyteri Cardinalis, Archiepiſcopi Mediolanenſis, ejuſque relatio in numerum SS. Confeſſorum cum ſuæ feſtivitatis inſtitutione pro die 4. Novembris.

Edita An. D. 1610.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Chriſtus variis temporibus in terris ſuſcitavit Sanctos viros ad Eccleſiæ ſuæ majorem gloriam & exemplum aliorum.

UNigenitus æterni Patris Filius, Chriſtus Dominus & Redemptor noſter, qui ſe quotidiè una cum Patre operari profeſſus eſt, Cùm Pater meus, inquit, uſque modo operatur, & ego operor nunquàm deſtitit mirabiliter illuminare terram ſuam à montibus æternis, ſed variis locis, variiſque temporibus ſuſcitando æternæ gloriæ Candidatos, Sanctos ſuos, Eccleſiam Sanctam illuſtrare mirabilem in modum conſuevit, non ſolùm, ut addat in dies magis domui ſuæ gloriam, & decorem, ſed etiam ut irradiando humanæ vitæ tenebras ſplendoribus Sanctorum, tarditatem noſtram urgeat, fratrum noſtrorum exemplo, quaſi præſenti teſtimonio oculorum.

Pridem ſuſcitavit Carolum pluribus magniſque virtutibus illuſtrem.

§. 2. Hic idem Dominus, qui facit mirabilia magna ſolus, magnificavit noviſſimè facere nobiſcum, ac miro diſpenſationis ſuæ opere ſtatuit ſuper Apoſtolicæ petræ arcem grande luminare, eligens ſibi è gremio Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Carolum, Sacerdotem fidelem, ſervum bonum, formam gregis, formam Paſtorum. Qui videlicet multiplici fulgore ſanctorum operum univerſam decorando Eccleſiam, Sacerdotibus & Populo præluceret, quaſi Abel in innocentia, quaſi Enoch in munditia, quaſi Jacob in laborum tolerantia, quaſi Moyſes in manſuetudine, quaſi Elias in ardenti zelo, quique imitandam exhiberet inter affluentes delicias, Hieronymi corporis caſtigationem, Martini in ſublimioribus gradibus humilitatem, Gregorii paſtoralem ſolicitudinem, libertatem Ambroſii, Paulini charitatem, ac demùm videndum, ac perſpiciendum oſtenderet oculis noſtris, manibus noſtris contrectandum, hominem, mundo maximè blandiente, crucifixum mundo, viventem ſpiritu, terrena calcantem, cœleſtia jugiter negotiantem, & ſicut officio in Angelum ſubſtitutum, ita etiam mente & opere vitam Angelorum in terris æmulantem.

Qui inter Sanctos adſcribi contigit, tempore hujus Pont. qui de hoc plurimum lætatur.

§. 3. Quamobrem merito repletum eſt gaudio os noſtrum & lingua noſtra exultatione, in inſigni die ſolemnitatis noſtræ, quando nullis meritis noſtris, ſed inſcrutabili ſapientiæ ſuæ arcano, hanc diem mundo dilucere his temporibus ante ſecula præordinavit Altiſſimus, in qua per miniſterium humilitatis noſtræ Carolo S. R. E. cui auctore Domino præſidemus, Presbytero Cardinali, ſacris decernendis honoribus, unicæ ſponſæ ſuæ nova imponeretur corona, ornata omni lapide pretioſo. Ex hoc enim confundentur omnes qui adorant ſculptilia impiarum adinventionum ſuarum, & gloriantur in ſimulacris errorum, confitebuntur autem populi ſancti Domino, & exaltabitur nomen ejus ſulius.

Quæque hac de ejus vita & miraculis, hac ejus conſtitutione recenſeri voluit.

§. 4. Et quoniam ſolemnis declaratio Sanctitatis Chriſti famuli, ex inveterato Eccleſiæ Romanæ ritu, & ex præſcripto ſacrorum Canonum celebrata, perpetuis futuris temporibus, noſtris Apoſtolicis literis eſt de more conſignanda, hæc duximus ex ejus vita, & miraculis totiúſque cauſæ actis ſummatim referenda.

Ortus ſui nocte magnum videtur lumen ſuper cubiculo materno.

§. 5. Naſcitur dilectus Dei Carolus in primaria Mediolanenſi familia Borromæa, ex parentibus Giberto Comite, & Margarita Medicea, anno ſalutis MDXXXVIII. cujus futuræ eximiæ ſanctitatis ſplendorem præmonſtravit Dominus magno & inſolito lumine, qua nocte puer naſcebatur, ſuper maternum cubiculum compluribus viſo.

Puer & adoleſcens virtutibus emicuit.

§. 6. Nec puerilis ætas ejuſdem ſanctitatis indiciis caruit; Tempus enim, quo vacare licebat, extruendis & exornandis altariolis magna cum voluptate dabat. Creſcente ætate, quòd bonam ejus mentem excellentioribus donis Spiritus Sanctus in dies magis præpararet, chriſtianis motibus, & literis non difficile à piis parentibus imbuitur. Eminebant verò in adoleſcente præludia benedictionum, quibus dignatus eſt eum Altiſſimus, munditia cordis, pax interna, innocentia & modeſtia, nec rebus ſolùm, ſed etiam omnibus verbis turpibus, omnibúſque mendaciis abſtinebat.

§. 7. In

Papiæque doctoratus inſignia ſuſcipit & Romam evocatus à Pio IV. ejus avunculo Cardinalis, poſteà Archiepiſcopus Mediolani creatur, & ad graviſſima Eccleſiæ negotia præponitur. In ea adminiſtratione inculpatè ac laudabiliter omnia geſſit.

§. 7. In utroque Jure in Papienſi univerſitate, ubi his ſtudiis operam dederat, ad Doctoratus gradum promotus, à ſel. mem. Pio Papa Quarto, Prædeceſſore nnſtro, ejus avunculo, paulò ante, diſponente Domino, ad Apoſtolatus apicem evecto, Romam evocatur, & in Sacrum S.R.E. Cardinalium Collegium adſcribitur. Deindè Mediolanenſi Eccleſiæ præficitur, graviſſimáque univerſalis Eccleſiæ negotia, & Sedis Apoſtolicæ munera illi creduntur.

§. 8. Hic verò cœpit Dominus oſtendere in Carolo mirabilia ſua; cùm enim nondum vigeſimum tertium expleviſſet annum, adminiſtrabat omnia diligenter, in ſapientia & juſtitia, ſummo cum zelo honoris Dei, & ſtudio Catholicæ Eccleſiæ utilitatis. Quæ omnia in negotiis fidei Catholicæ, & univerſæ Eccleſiæ, quæ in Concilio Tridentino tunc agitabantur, maximè enituerunt. Non vigiliis, non incommodis aut laboribus ullis pepercit, ut ne quid retardaret Sanctæ Synodi abſolutionem, quam ipſe ſollicitè, & cum ſpiritus ardore, promovit ſemper, donec à Dominn impetraret. In tàm ſublimi dignitatis gradu conſtitutus, divitiarum, potentiæ, ætatis, aliiſque non paucis, nec levibus delinimentis circumdatus, tantum abeſt, ut poſt carnalia deſideria abierit, ut ſuperno aſſiſtente præſidio, tunc cœperit Chriſto magis adhærere, & ſpiritualia ardentiùs æmulari.

Mediolanum ſe contulit, & Eccleſiam ſuam veræ Eccleſiaſticæ diſciplinæ nitorem reſtituit.

§. 9. Itaque urbano ſplendore & amplitudine relictis, bonus operarius in meſſem quam ſuſceperat, Mediolanum diſcedit, ubi partes ſuas in dies magis implendo, agrum illum, malitia temporum vepribus turpiter deformem, ac ſilveſcentem, in eum reſtituit nitorem, ut Eccleſiam Mediolanenſem præclarum exemplar redderet Eccleſiaſticæ diſciplinæ. Hoc autem cùm à ſe præſente præſtandum cerneret, numquàm à reſidentia diſceſſit niſi coactus, aut concedente Sede Apoſtolica, vel ſeniore Epiſcopo ſuæ provinciæ approbante. Principio Concilii Tridentini decreta executioni mandari ſollicitè curavit, & ut Eccleſiaſticam diſciplinam moréſque depravatos rectè & ordine emendaret, Domini via incedendum intelligens, divino auxilio facere incœpit, & docere.

Reformationi ſui ipſius ſuæque familiæ ſtuduit, ac Civitatis & Diœceſis loca pia conſtruxit, vel ornavit, Seminaria inſtituit, aliáque pia opera complevit.

§. 10. Nam à ſe, ſuáque familia reformationem aggreſſus, omnia ad Sacrorum & Sanctorum Patrum exempla compoſuit, laicis familiaribus grata miſſione dimiſſis, clericorum cenſuit utendum miniſterio, quibuſcum aſſiduæ illi erant ad Deum preces, aliæque complures ſpirituales occupationes, omni veſtium pompa detracta, omníque alia re, minùs honeſta, & religioſo indecora ſublata. Quantum in Eccleſiæ ſuæ recta adminiſtratione præſtiterit, ſatis declarant Synodi multæ Provinciales ac Diœceſanæ, ejúſque Eccleſiæ actorum edita volumina, quæ Sacerdotum manibus teruntur, & regendi Eccleſias doctrinam abundè ſuppeditant. Civitatis ac Diœceſis ſuæ Eccleſias, aut ipſe ſolus ſuis ſumptibus, aut grandi eleemoſyna præeundo unà cum aliis inſtauravit, alias à fundamentis ædificavit, alias ornavit, pretioſa etiam nonnullas ſuppellectili ære ſuo inſtruxit. Pueris, & adoleſcentibus Civitatis, & Diœceſis, tum Clericis tum Laicis, necnon Helvetiis & Rhetis, moribus & literis informandis, Presbyteris ſecularibus in regimine animarum erudiendis, Seminaria & Collegia inſtituit, prætereà regularibus Clericis, ſacris Virginibus, regulares, ſæcularibus verò tàm mulieribus quàm virginibus ſæculares domos, Mendicantibus Hoſpitale, Canonicis Eccleſiæ Mediolanenſis Ordinariis commune domicilium Archiepiſcopis, eorúmque hoſpitibus opportunas ædes, aliis piis operibus complures alias pias domos magnis ſumptibus, partim propriis, partim beneficiorum Eccleſiaſticorum unione & attributione extruxit, auxit & neceſſariis redditibus ſtabilivit.

Prædicationi & jejuniis ac orationi aſſiduè incendit.

§. 11. In prædicatione verbi Dei tàm frequens erat beatus Pontifex, ut planè in omni patientia & doctrina impleret miniſterium ſuum, vigilando, laborando, labore pene incredibili, ita ut quadraginta horarum ſolemnibus precibus continuò perſiſtens in jejunio & vigilia, ſingulis horis ad populum admirabili patientia ſermonem haberet.

Eccleſiarum viſitationi, & cum ſuæ vitæ diſcrimine incubuit.

§. 12. A frequenti viſitatione Eccleſiarum & populorum ſuæ diœceſis ac provinciæ, vel aliarum etiam diœceſum, cum ab Apoſtolica Sede demandabatur, nullis incommodis aut periculis deterreri vel retardari potuit, non æſtu, non algore, aut nocturnis tenebris, non præruptis & aſperis Rhetorum & Helvetiorum montium, nive & glacie rigentium, neque aliis denique multis & gravibus difficultatibus. Sed vir Dei charitate, quæ foràs pellit timorem & omnia ſuſtinet, omnibus ſuperatis, etiam cum ſuæ vitæ diſcrimine, increpando, obſecrando, prædicando & exemplo atque auctoritate perſonæ, hæreſes, multáque alia graviſſima vitia & abuſus, præſertim à clero per Chriſti gratiam ſuſtulit.

Eccleſiæ patrimonium largè diſpenſavit & auxit.

§. 13. In adminiſtrando patrimonio Eccleſiæ tantum induſtriæ & diligentiæ adhibuit ſervus fidelis, ut ejus reditus multò majores relinqueret quàm acceperat, nec minùs tamen in illis diſpenſandis fidelis apparuit coram Domino.

Hoſpitalitatem publicè profitebatur.

§. 14. Hoſpitalitatem quippe exhibuit uſque adeò, ut oſtium ejus omnibus pateret ſemper, Diœceſanis, alienigenis, notis, ignotis, præſertim verò Eccleſiaſticis, quos in ſæcularibus diverſoriis manere indecorum dicere ſolebat, ſuámque domum publicum hoſpitium vocabat.

Eleemoſynas abundantiſſimè dedit.

§. 15. In eleemoſynis dandis ita ſe geſſit, ut in hoc opere præcipuè abundaſſe meritò dici poſſit, ac diſperſiſſe & dediſſe pauperibus. Quantum enim neceſſariis ſumptibus ex menſæ Eccleſiæ Mediolanenſis, & ex aliis propriis redditibus ſupererat, totum in pauperes abibat, & ne quemquam apertè rogandi, aut accipiendi pudor expertem faceret miſericordiæ ſuæ, ſecretis eleemoſynis fidelem præpoſuerat miniſtrum, qui eorum occultis neceſſitatibus ſubveniret. Eòque proceſſit pauperibus ſubveniendi ſtudium, ut Oritanum principatum, reliquum patrimonii ſui nec tenuis reditus, diſtraheret, & quadraginta millium ſcutorum pretio, quamvis vili, indè percepto, diverſis piis locis Mediolani tantum pecuniæ pauciſſimis horis attribueret.

Peſtilentiæ tempore mirabilia operatus eſt.

§. 16. Cum verò peſtilentiam in Civitatem & diœceſim Dominus immiſiſſet, & gregem ſibi commiſſum bonus paſtor miſerabiliter affligi cerneret, ut egenorum calamitati temporalibus etiam auxiliis proſpiceret, vel argentea vaſa, ſtragulam, aliámque veſtem, oſtiorum vela, propriique demum lectuli ſolatium dedit. Neque hic conſtitit fervens Chriſti ſervi ergà proximum dilectio, ſed æmulando chariſmata meliora, ad eam charitatem pervenit, qua majorem neminem habere Dominus ipſe pronunciavit. Quaſi enim parum judicaret publicis ſupplicationibus nudipedalibus, verbo & opere inducere clerum & populum ad divinam deprecandam vindictam, & ad pœnitentiam provocare, aliáque multa in commune conſulendo ſollicitè ordinare, pro munere paſtorali, cernens id etiam animarum ſaluti, & gregis neceſſitatibus in Domino expedire, diſpoſitis rebus ſuis & ſelectis nonnullis adjutoribus, infirmos tàm Civitatis quàm diœceſis cujuſcumque ordinis, die noctéque viſitando, ſpiritualia & temporalia miniſtrabat, defunctos ſepeliri, infantes orphanos nutriri, ac ſua quæquam onera publicè demandata, diligenter ac fideliter adminiſtrare curabat. Non pauperum valetudinaria, non humiles caſas, inviſas dimiſit, non ad mortuorum cadavera accedere veritus eſt, ut viventem miſerabiliter inter mortuos infantem ab uberibus defunctæ matris eriperet, & ſic agendo boni paſtoris expleret officium, qui animam ſuam ponit pro ovibus ſuis.

Autoritatis Eccleſiaſticæ optimus conſervator extitit.

§. 17. Id quod facere etiam ſe paratum pro tuendis Eccleſiæ juribus & Eccleſiaſtica reſtituenda, & conſervanda auctoritate non ſemel oſtendit; quippe qui in promptu haberet ulciſci omnem inobedientiam, mitiſſimus alioquin vir, & clementiſſimus, ita ut calumnias, contumelias, gravéſque perſecutiones patientiſſimè ferret. Quapropter oblata aliquando indicia proditionis vitæ ſuæ neglexit, & literas nec reſignatas flammis tradidit.

Miſericors in omnes fuit.

§. 18. Ferè nullus, quamquam delicti reus, ejus miſericordiam pœnitens imploravit, qui non fuerit conſecutus.

Beneficia juxtà ſacros canones ſemper contulit.

§. 19. Severus tamen arbiter erat in expendendis meritis perſonarum, cùm de Eccleſiaſticis beneficiis, & officiis conferendis ageretur, beneficia enim niſi magis idoneis non dabat, neque in illis diſpenſandis ullatenùs à ſacrorum Canonum voluntate recedebat.

Munera ſemper rejecit.

§. 20. Et ut ſanctè & juſtè coràm Deo & hominibus omnia tractaret, à muneribus, etiam viliſſimis, abſtinuit.

Tribunalia ſua ab iniquitatis labe præſervare ſtuduit.

§. 21. Tribunalia ſua, ut non ſolùm quavis labe iniquitatis, ſed etiam ſuſpicione vacarent, omni ſtudio, præſertim ſæpè illa viſitando, præſtitit.

Quieti nuſquam, ſed piis operibus aſſiduè incubuit.

§. 22. Nullum tempus animi relaxationi dabar, ſed opus Dei, & proximi continuè agens negotium negotio ſuccedebat, curam cura excipiebat. Non quietis tempus vacabat ab opere, non refectionis, bonam enim noctis partem lectione, tùm ſcriptione tùm oratione abſumebat, interdùm in oratione pernoctabat, neque idcircò remiſſior manè in agendo erat, ita ut in actis inter cætera conſignatum ſit, quod cùm aliquando Romæ in Catacumbis noctem, quam jejunium præceſſerat, orando inſomnem egiſſet, manè non ſolùm de corporis refectione aut quiete non cogitavit, ſed valdè longa peregrinatione ſuſcepta, ad beatæ Agnetis Eccleſiam, pedibus proceſſit, ubi Miſſam agendo & orando, tantum temporis poſuit, ut antè vigeſimam ſecundam horam cibum non caperet, reipſa planè oſtendens, quam omnia poſſet in eo, qui illum confortabat.

Caſtitatem præſervavit.

§. 23. Has omnes, & ſequentes virtutes exornavit mirum in modum caſtitate & pudicitia, quam in florenti etiam ætate, quamquàm non leviter tentatus, illæſam fortiter defendit, ac diligentiſſimè ſemper cuſtodivit. Itáque fœminas ſine arbitris non alloquebatur, omnémque occaſionem vitæ labefaciendi candorem accuratè præcavebat.

Fide, doctrina & charitate emicuit.

§. 24. Firmabat verò ejus virtutes omnes ſolidum fundamentum, præcellens vivæ fidei donum, quòd & dilectionis egregia opera & doctrinæ veritas ac puritas, quam ex ejus ore Eccleſia Mediolanenſis, aliique non pauci Chriſtifideles tot annis hauſerunt, comprobant ſatis.

Pietate & devotione inſignis fuit.

§. 25. Pietas prætereà inſignis ac devotio, cujus fervore incenſus Chriſti famulus, ſacra Italiæ loca orationis cauſa aliquando obibat, longa & difficillima itinera alieniſſimo anni tempore, pedibus agendo. Qua in re, ut nullo loco à ſanctis operibus ceſſaret, tempus rerum divinarum contemplatione, aut Pſalmorum & ſanctarum precum recitatione, aut ſermones ſpirituales cum comitibus conferendo tranſigebat.

Quotidiè Deo ſacrificium offerebat & flexis genibus horas canonicas recitabat, & ſacras ſcripturas ſcrutabatur, ita quòd ſemel orans à ſclopi ictu in eum explosi mirabiliter ereptus.

§. 26. Quotidiè ſacrificium Deo offerebat, genibus flexis horas canonicas recitabat, & ſacras ſcrutabatur ſcripturas, idque interdùm dum ſecretò refectionem ſumeret corporalem. Quamobrem meruit homo Dei in hujuſmodi operibus occupatus, non mediocriter à Domino clarificari. Cùm enim ex more aliquando in privato oratorio veſpere cum familia oraret, & filius perditionis, apoſtata quidam ex Ordine Humiliatorum, quem alii nonnulli ejuſdem Ordinis ſimiles miniſtri Satanæ pecunia in necem Caroli ſubornaverant, quòd eorum Ordinis reformationem auctoritate Apoſtolica urgeret, in ejus tergum plumbeis globulis inſtructum ſclopum, ab Oratorii porta exploſiſſet, divina protegente dextera, ſagittæ parvulorum factæ ſunt plagæ eorum, & globorum pars ſancti Pontificis orantis veſtes non penetravit, licèt alii, violentia ictus, utrinque fuerint in proximo defixi, omnibúſque perculſis, ac de ejus ſalute trepidantibus, ipſe ſolus mente immotus, illos in oratione progredi mandavit, & tunc ipſum Domini monitum illud; Non turbetur cor veſtrum neque formidet, cantari, non ſine divina voluntate, contigerat.

Redditus Eccleſiaſticos & Patrimoniales, ac officia hic enunciata, ut expeditiùs Deo ſerviret, ſponte ſua dimiſit.

§. 27. Qui igitur ſui corporis ſaluti opus Dei tantum anteponeret, haud mirum ſi rerum etiam & honorum contemptu inter Chriſti ſervos eminuerit Carolus, & illuxerit omnibus qui in domo ſunt. Poſtquàm enim ad Eccleſiam regendam Mediolanenſem & ad Chriſtianam perfectionem animum appulit, ut expeditior agere poſſet quod agendum ſuſceperat, majoris Pœnitentiarii officium, Archipresbyteratum Baſilicæ Sanctæ Mariæ Majoris Urbis, Ordinum Regularium complurium, Regnorum & Nationum honorificentiſſimas clientelas ſeu protectiones, opulenta munera, grandéſque Eccleſiaſticos, & patrimoniales redditus ſponte ſua reliquit.

Jejuniis corpus ſuum ſeveriſſimè caſtigavit.

§. 28. Neque his tantùm vinculis ſeſe exolvendum cenſuit, ut Chriſtum ſequi liberiùs poſſet, ſed quod longè difficilius eſt, quò corpus ſuum redigeret in ſervitutem, ſeveriſſimè caſtigavit, quotidiano enim non contentus jejunio carnium, ovorum ac piſcium eſum ſibi interdixit, deindè ter qualibet hebdomada, poſt hæc tota Quadrageſima pane tantùm, & aqua jejunavit. Ac demùm, ut in corde ipſius diſpoſuerat Dominus aſcenſiones, Quadrageſimale jejunium magna ex parte ſolis ficis paſſis, aut ſolis dactilis, Sanctorum veterum Eremitarum more peregit, denique poſtremo vitæ tempore hebdomada majore, ſolis Lupinis aqua mollitis, languentem animam ſuſtentavit.

Ciliciòque, & aſpera cubatione, & frequentibus flagellationibus.

§. 29. Veſtis illi interior cilicium, & craſſa aſperáque tunica, exterior, privata, lanea, ac vilis, & attrita, publica dignitatis propria, ſuper paleas, aut ſuper aſſes, paleis pleno pulvino capiti ſuppoſito, cubabat, interdùm ſuper ipſam humum, ſagulo tantùm ſubſtrato, poſtquàm enim lectum ſuum pauperibus peſtilentia laborantibus largitus fuit, numquàm ſuper lectum, culcitra ſtratum dormivit. Accedebant frequentes corporis flagellationes, aliæque id genus complures mortificationes.

Anno ætatis ſuæ 47. obdormivit in Domino.

§. 30. Quibus tandem gradibus, cùm ad illam ſervorum Chriſti perfectionem perveniſſet, ut per gratiam Spiritus Sancti audire à Domino poſſet, Serve bone & fidelis, à paucis, & humanis rebus in quibus fuerat fidelis, ſuper multa, & æterna bona conſtitui meruit, & intrare in gaudium Domini ſui, anno ſiquidem ineunte ætatis ſuæ LVII. cùm priùs, quaſi diſceſſui ſeſe comparans, Varalli montis Navarienſis diœceſis, religioſas paſſionis Chriſti memorias adiiſſet, ibíque univerſos annos ſuos recogitando, generali confeſſione culpas diluiſſet, & cum amaritudine, animæ ſuæ quindecim dies in oratione, jejuniis, vigiliis, aliiſque corporis afflictionibus egiſſet, æger Mediolanum delatus, conſummato curſu, obdormivit in Domino.

Miraculis clarus.

§. 31. Ejus obitum univerſi populi Mediolanenſis luctus conſecutus eſt, aliis Sanctum, aliis communem Patrem amiſſum quærentibus. Excellentem verò famuli ſui ſanctitatem comprobare etiam voluit Altiſſimus teſtimonio miraculorum, quorum complura, etſi ab eo vivente facta in actis recenſentur, inſigniora tamen poſt ejus beatam dormitionem edita probantur.

Cæco infanti oculos dedit.

§. 32. Nam quidam infans, Philippi Navæ, & Lucinæ Mediolanenſis filius, quem ſine oculis in lucem editum fuiſſe Medici re maturè perpenſa affirmaverant, piæ matris, ad Caroli auxilium converſæ,

ptecibus mirabiliter illoſà Domino accepit,quippe ſorore quinque annorum Catolum infanti benedictionem dediſſe, & illum oculos aperuiſſe, clamante, matet, clamore advocata puellæ, oculos infantem habere deprehendit.

Paraliticæ ſenſum & motum reſtituit.

§. 33. Et Sanctimonialis Monaſterii Majoris Mediolanenſis nomine Paula Juſtina Caſata, cui dexteræ partis corporis omnem ſenſum ac motum paralyſis ademerat, cùm ad Sancti Sacerdotis Imaginem, voto priùs ſuſcepto, & eleemoſyna erogata, ſacra communione refecta, magno ſpiritus ardore & fiducia oraret, ſtatim ſenſum,& motum cum valetudine recuperavit, ita ut ad Oratorium ſe conferre, & gratias Deo agere liberè potuetit.

Hecticam & longam febrem ab infirmo expulſit.

§. 34. Altera verò Monialis ex Capuccinis nuncupatis, ejuſdem Civitatis, cui nomen Candida de Agadis, triennio hectica ſebre tàm acriter laboraverat, ut deſpetatæ ſalutis, ac morti proxima exiſtimaretur, hæc voto ſimiliter emiſſo,& Sancti Pontificis auxilio devotè implorato, ad Caroli veſtis ſuper impoſitæ contactum ſtatim convaluit.

Membrorum ſanitatem infirmæ largitus eſt.

ſ. 35. Votum ſimiliter cum voviſſet Angela Antonia quædam Senenſis annorum ferè 70. quo ſe Dominus per interceſſionem beati Caroli, à membrorum infirmitate ſanaret, eùm abſque alterius auxilio incedere non valeret, ante quam, votum ſolvere finivit, valetudinem conſequi meruit.

Nervos & crus infirmæ ſanavit.

ſ. 36. Ad imaginem rurſus ſervi Chriſti magna cum devotione, dùm meriois ejus confidens Deum orat Candida Franciſca de Fortis, Monaſterii Sanctæ Agnetis Mediolanenſis, ut à gravi morbo liberaretur, quo rertio jam menſe affligebatur, quem ſpaſmum ex catharro Medici cenſebant, indéque crus illi dexterum contractum erat,nullíſque remediis depelli valuerat, ſuavi quadam,quaſi aura nervos, & crus dexrerum perfundi, & refocillari ſentit, ac finita oratione pedibus conſiſtit, & ſanatur.

Articulsri morbo aliam liberavit.

ſ. 37. Angela qnoque Buticella Papienſis graviſſimo articulorum morbo affecta,ex quo omnium membrorum motu, præterquàm linguæ, deſtituta, languebat,ad ejus imaginem pro ſanitate otante, meritis & precibua Caroli, unà cum devotæ feminæ oratione motbus mirabiliter finivit.

Manuum acerbiſſimum dolorem ab alters dejecit.

ſ. 38. Et Anna, mulier nobilis Polona, ex Marchionibua de Mirou,cùm annos circitet novem manuum acerbiſſimis doloribus, cum tumore, & digitorum contractione laboraſſet, omni medicinæ auxilio fruſtrà tentato, ad imaginem itidem beati Caroli converſa, ejus opem, magno cum ſpiritus ardore, implorans, ſtatim ſanitatem recuperavit.

Crursm ulcera alteri conſolidavit.

ſ. 39. Sepulchrum quoque ſervi ſui placuit Domino multis ſignis mirificare fidelium preces in diverſis eurum neceſſitatibus exaudiendis. Ex quibus illud eſt eximium, quòd, cùm vir quidam nobilis Mediolanenſis nomine Jo. Jacobus Lomacius, crurum quinqueñii ulceribus affligeretur,neque à medicins valetudinem conſequendi ſpes relicta eſſet, acrioribus quàm ſolcret, doloribus aliquando correptus, ad viri Sancti ſepulchrum, bacillo innixus, proficiſcitur, ibique pro recuperanda valetudine ferveno ſpiritu orat, oratione fiuita, fine dolore Miſſam audit, deindè incolumis conſurgit, ac domum reverſus, admirabili Dei beneficio crurum ulcera conſolidata, ſibíque ſanitatem redditam deprehendit.

Perverſos diſtortóſque alterius pedes rectè compoſuit.

ſ. 40. Præstereà Margarita Monta, Mediolanenſis puella, annorum ſex, adeò diſtortis ac perverſis pedibus nata erat, nt plantæ interiùs converſæ, ſe invicem adſpicerent,ae pedis pars exterior plautæ officio fungeretur,tamen à corporis vitio hujuſmodi, quod nec induſtria obſtetricis, neque ſexennio quæſitum humanum remediñ corrigere valuerant, per beati Confeſſoris interceſſionem liberata eſt, à matre enim ad ſepulcbrum ejus ducta, ab alterius primùm, deinde reducta, ac voto etiam edito, ab altetius etiam pedis hujuſmodi inverſione ſanata eſt.

Infantem nervis genibúſque reſolutis natum ſanitati reſtituit.

ſ. 41. Non minoris momenti eſt, quod operatus eſt Dominus ſancti Pontificia meritis, in altera infante, nomine Joanna de Maronis, ejuſdem Civitatis, matre ad ſepulchrum ejus ſimiliter orante, cùm enim infans nervis, quibus tibiis alligantur pedes, genibúſque reſolutis, nata eſſet, ita ut incedere minimè poſſet,ac pedes in humeros, cùm vellet liberè attolleret, & quartum jam ætatis annum egreſſa eſſer, ſama miraculorum beati Caroli excitati patentes, ad ejus ſepulchrum illam, cum oblationibus, deſerri curant, indéque vitio ſublato, ſaua domum refertur.

Cancri morbum expulſit.

§. 42. Aurelia de Angelis cancri morbo graviſſimo, multùm inveterato, cum ſebre & acri dolore in ſiniſtro crure affecta, quem Medici inſanabilem humana arte judicaverant, ad ſervi Dei auxilium converſa, ac voto ſuſcepto, ejúſque ſepulchrum venerationis cauſa cum ſe aditutam veſpere propoſuiſſet, manè à febre libera, ſaneſcere mirum in modnm crus cœpiſſe cetnir, ac triduo penitùs convaluit.

Herniæ morbo puerum liberavit.

ſ. 43. Puer verò quinque annorum, Hieronymi Beriolæ & Agnetis ab Eccleſia filius, Melchior nomine, heruia admodum gravi & periculoſa laborabat, magno cum dolore, & univerſi corporis quaſi ex aqua inter cutem tumore, quamobrem Medicorum irritos conatus diu mater experta, beatum Carolum ſupplex orat, ut ex iis neceſſitatibus filium ſeque eriperet, vel impetrando infanti à Domino ſanitatem, vel vitæ miſerandæ finem, has preces ſomuus conſequitur infantis, qui poſt paucas horas expergeſactua, matrem vocat, eíque refert, Cardinalem ſuum morbi locum manu in qua lucidum gereret annulum, tetigiſſe, ac ſanaſſe, quo audito (mirabilis Deus) mater filiolum adſpicit, ac verè convaluiſſe comperit.

Alium Infantem in Ticinum delapſum, à demerſione præſervavit.

ſ. 44. Non longè diſſimili ratione alterum puerum Papienſem Bernardini Ticoni filium, ſuprascripto æqualem, à mortis ſaucibus eripuit Dominua per merita famuli ſui retribuens pietati parentum, qui ad Sancti Dei imaginem filiolum veſperè quotidiè orare, & illum invocare docuerant, cùm enim in Ticinum, aquis tumidum delapſus fuiſſer infans, & antequàm quiſquam illi opem ferre poſſet quaſi quarta horæ pars elapſa fuiſſet, numquàm tamen eſt demerſus, ſed tamquàm leve corpus ſupernatans, eò uſque delatus eſt donec educeretur, eductus planè incolumis ſeſe beato Carolo rubris induto veſtibus, ſubſtentatum ne mergeretur narravit, beati Caroli autem auxilium more à parentibus accepto invocans, dùm deciderer à pluribus auditus fuerat.

Hinc Clem. VIII. de Canonizatione Caroli multis modis requiſitus negotium Cardin. ſacris Ritibus deputatis demandavit, & de eorum conſilio cauſam pluribus Palatii Apoſtolici Auditoribus commiſit.

ſ. 45. Hæc itaque & alia quàmplura ſigna & prodigia, quibus ſervi ſui præclara merita conteſtatus eſt Dominus, cùm illam in Populis ſanctitatis famam, & ergà beatum Pontificem devotionem, quam vita excitaverat, auxiſſent, & in dies magis augerent, dederunt exordia clarificationis à Patre luminum Carolo præſtitutæ. Itaque anno 1601. precibus Congregationis Oblatorum S. Ambroſii Mediolanenſis à Carolo inſtitutæ, primùm à Vicario Venerabilis fratris noſtri Archiepiſcopi Mediolanenſis, duo proceſſus de vita, alter de miraculis ſancti Confeſſoris formati ſunt, exindè Clerus & Conſilium generale ejuſdem Civitatis Mediolanenſis ad ſel. recordat. Clementem Papam VIII. prædeceſſorem noſtrum Oratores de beati Caroli Canonizatione miſerunt,quibus auditis idem Clem. cauſam Venerabilibus fratribus noſtris, tunc ſuis S. R. E. Cardinalibus ſacris Ritibus Præfectis demãdavit, de quorũ Conſilio cauſa delegata tribus ſacri Palatii noſtri cauſarum Auditoribus, dilecto videlicèt filio Franciſco Peniæ Decano, ac dilecto etiam filio noſtro Joanni Garziæ tit. SS. Quatuor Coronatorum

presby-

Presbytero Cardinali Millino nuncuparo, tunc earumdem cauſarum Auditori, ac bo. mem. Alexandro Littæ, quibus deindè bo. etiam mem. Alexander Juſtus, & Beroardinus Scotius, & huic demùm dilectus filius Horatius Lancellottus earumdem cauſarum ſimiliter Auditores ſubrogati fuerunt, eum facultate novos proceſſus, ſi eis videretur conficiendi.

Qui novos proceſſus faciendos decreverunt.

§. 46. Ipſi re maturè examinata, novos proceſſus auctoritate Apoſtolica faciendos cenſuerunt.

Leo XI. ad ulteriora procedi juſſit.

§. 47. Deindè eodem Clemente prædeceſſore viam univerſæ carnis ingreſſo, ac felicis recordationis Leone Papa XI. ſimiliter prædeceſſore noſtro, ad Apoſtolatum aſſumpto, eadem cauſa prædictis Auditoribus commiſſa, & ut ad ulteriora procederent mandatum fuit.

Hic Pont. pariter negotium Canonizationis promovit.

§. 48. Eodémque Leone, ſicut Altiſſimo placuit, ab humanis exempto, noſtráque humilitate, inſcrutabili Dei judicio, nullis ſuffragantibus meritis, ad Catholicæ Eccleſiæ regimen vocata, officii noſtri debitum exigere cenſuimus, ut Sancti Cardinalis Canonizationis negotium promoveretur, quando, ſi Deo adſpirante, ut ſperabatur ſucceſſiſſet, magna cum Eccleſiæ ſuæ augmento decoris, & credentium, præſertim Sacerdotalis ordinis fructu, geſtum iri conſtabat.

Regêſque & Principes idem expoſtularunt.

§. 49. Accedebant etiam Chariſſimorum in Chriſto filiorum noſtrorum Philippi III. Hiſpaniarum Regis Catholici, Sigismundi etiam III. Poloniæ Regis, & Conſtantiæ Reginæ Illuſtrium Principum, & aliorum multorum preces, quibus à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris prædictis, & à nobis id ſæpiùs poſtulaverant, & poſtulabant.

Supradicti ergò Auditores completo proceſſu & re maturè examinata, Caroli Canonizationem fieri poſſe retulerunt.

§. 50. Quamobrem, cùm in eadem cauſa, abſque mora progredi Auditores mandaviſſemus, ipſi ex novo proceſſu, auctoritate Apoſtolica per Venerabiles fratres noſtros Philippum Comenſem & Claudium Placentinum Epiſcopos confecto, & ad ſe miſſo mandato noſtro, diù multúmque negotio diſcuſſo, & accuratè examinato, nobis primùm, deindè Cardinalibus prædictis tandem retulerunt, conſtare de beati Caroli ſanctitate vitæ, excellentia fidei, & miraculis, & omnia ad Canonizationem, à Sacris Canonibus requiſita, legitimè fuiſſe probata, ita ut ſi nobis videretur, ad Servi Dei Canonizationis ſolemnem actum procedere poſſemus.

Supradicti Cardinales cauſam accuratiſſimè in eamdem ſententiam convenerunt.

§. 51. Reſtabat ut relationem Auditorum, & univerſam cauſam de more iidem Cardinales accuratiſſimè recenſerent, & pro rei gravitate recognoſcerent id quod cùm rectè fideliterque præſtitiſſent, idémque omnes cenſuiſſent, ac deindè Venerabilis frater noſter Dominicus Epiſcopus Oſtienſis & Veliternus, S. R. E. Cardinalis Pinellus nuncupatus, eorum antiquior, ſuam Collegarúmque ſententiam, cum totius ſumma proceſſus retuliſſet in Conſiſtorio noſtro ſecreto, reliqui Cardinales qui aderant in eamdem ſententiam conceſſerunt.

In publico conſiſtorio Advocatus Aulæ conſiſtorialis Papæ de Canonizatione disertè dixit. & Regis Philippi nomine ſupplicavit Pontifici.

§. 52. Quapropter ſequenti publico Conſiſtorio, in quo pro Canonizatione disertè dixit dilectus filius Julius Roma, Aulæ noſtræ Conſiſtorialis Advocatus, ac nomine prædicti Philippi Regis nobis humiliter ſupplicavit, Nos de tanti momenti negotio, ut par erat, deliberaturos cum iiſdem Cardinalibus & Epiſcopis in Curia præſentibus reſpondimus, & Cardinales, & Epiſcopos, qui tunc aderant hortati ſumus, ut eleemoſynis, jejuniis, & orationibus Spiritus Sancti auxilium devotè implorarent.

Qui in ſemipleno Conſiſtorio de hoc ſermonem habuit, & omnes B. Carolum canonizandum eſſe dixerunt.

§. 53. Cùm verò in ſemipublico Conſiſtorio, quod ex more deindè habuimus, vocatis non ſolùm Cardinalibus, ſed etiam Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis prædictis, ac præſentibus noſtris, ac Sedis Apoſtolicæ Notariis, ac Sacri Palatii noſtri Apoſtolici cauſarum Auditoribus, nos de vita, & miraculis beati Caroli quæ oportebat propoſuiſſemus, omnes beatum Carolum canonizandum eſſe apertis ſuffragiis cenſuerunt.

Idem Pont Deo gratias egit.

§. 54. Quorum unanimi conſenſo audito, aperuimus os noſtrum in benedictionibus, & gratias egimus divinæ clementiæ, quòd tantam gratiam tribuiſſet puero ſuo, ac per eum honorificare vellet miniſterium noſtrum, & Canonizationis declaravimus diem, adhortantes omnes, ut junctis nobiſcum precibus, eleemoſynis, jejuniis, & ſacrificiis Spiritus ſancti gratiam, infirmitati noſtræ in eam rem procurarent.

Hac itaque die 1. Novembris, ritè & rectè omnibus ſervatis, ille Pontifex B. Carolum Sanctum eſſe pronunciat, & SS. Confeſſorum Catalogo adſcribit.

§. 55. Denique cùm nihil reſtaret eorum quæ ex Sanctorum Patrum auctoritate, ſacrorum Canonum Decretis, ac S. R. E. antiqua conſuetudine agenda, & obſervanda ſunt, hodiè in ſacroſancta beati Petri Principis Apoſtolorum Baſilica, in qua ſolenni ritu, cum iiſdem Venerabilibus fratribus noſtris S.R.E. Cardin., Patriarchis, Archiepiſcopis Epiſcopis prædictis, Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, ac familiaribus noſtris, Clero ſæculari, & regulari, ac maxima populi frequentia manè convenimus, poſt repetitas pro Canonizationis decreto petitiones nomine ejuſdem Philippi Regis, à dilecto filio noſtro Ferdinando S. Euſebii presbytero Cardinale, per Julium Advocatum prædictum, poſt ſacros Hymnos, Litanias, aliaſque preces, poſt Spiritus ſancti gratiam ritè imploratam, ad honorem Sanctæ & individuæ Trinitatis ac fidei Catholicæ exaltationem, & Religionis Chriſtianæ augmentum, auctoritate DEI Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus ſancti, beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra, de Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Urbe præſentium, conſilio, & unanimi conſenſu, bonæ memoriæ Carolum Borromæum, dùm vixit tituli S. Praxedis presbyterum Cardinalem, & Archiepiſcopum Mediolanenſem, de cujus ſanctitate vitæ, fidei ſinceritate, & miraculis plenè conſtabat, & conſtat, Sanctum eſſe definivimus, ac ſanctorum Confeſſorum Pontificum Catalogo adſcribendum decrevimus, prout præſentium tenore definimus, decernimus, & adſcribimus, illúmque omnes fideles venerari mandavimus, & mandamus.

Ejúſque Feſtum die 4. ejuſdem Menſis agi præcipit.

§. 56. Statuentes, ut ab univerſali Eccleſia in ejus honorem Eccleſiæ, & Altaria, in quibus ſacrificia Deo offerantur, ædificari, & conſecrari poſſint, & ſingulis annis die 4. Novembris Feſtum ipſius, & officium ſancti Confeſſoris Pontificis ad Breviarii Romani præſcriptum, devotè celebretur.

Eadem die ejus ſepulchrum viſitantibus Indulgentias elargitur.

§. 57. Eadémque auctoritate omnibus Chriſtifidelibus, verè pœnitentibus, & confeſſis, qui annis ſingulis eodem die Feſto, ad ſepulchrum in quo Corpus ejus requieſcit, devotè acceſſerint viſitandum, unum annum & unam quadragenam, iis verò, qui in ejuſdem Feſti octava, quadraginta dies de injunctis, ſeu quomodolibet debitis pœnitentiis, miſericorditer in Domino relaxavimus, ac relaxamus in forma Eccleſiæ conſueta.

Deindè ad Altare S. Petri, prævius ſolemnitis Miſſam egit, cum S. Caroli commemoratione.

§. 58. Poſtremò Deum Patrem æternum, Regémque gloriæ Chriſtum, Patris ſempiterni Filium, ac ſanctum Paraclitum Spiritum, unum Deum, unum Dominum laudibus, & confeſſionibus venerati, ſacróque Hymno decantato, ſolemni Oratione Confeſſorum Pontificum per beati Caroli merita ritè ſumus precati, atque ad Altare ſancti Petri Apoſtoli Miſſam egimus, cum ejuſdem ſancti Pontificis commemoratione, omnibúſque Chriſtifidelibus tunc præſentibus plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem conceſſimus.

Dat. poſtremò gloriam Deo omnéſque apud eum orare hortatur, ut B. Carolum Eccleſiæ ſuæ

§. 59. Æquum eſt igitur dare nos gloriam, & honorem, & benedictionem viventi in ſæcula ſæculorum, qui benedixit conſervum noſtrum in omni benedictione ſpirituali, ut eſſet ſanctus & immaculatus coràm ipſo, & cùm illum dederit nobis Dominus tamquam fulgentem ſtellam in hac nocte peccatorum, tribulationum noſtrarum, adeamus

patronum præſtare dignetur.

ad Divinam clementiam, ore, & opere ſupplicantes, ut Carolus Eccleſiæ, quam vehementer dilexit, proſit etiam meritis, & exemplo, adſit patrocinio, & in tempore iracundiæ fiat reconciliatio, per Chriſtum Dominum noſtrum.

Exempli hujus Bullæ credi jubet.

§. 60. Cæterùm, quia difficile foret præſentes noſtras literas ad ſingula loca, ubi opus eſſet, deferri, volumus ut earum exemplis etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipſis præſentibus, ſi exhibitæ vel oſtenſæ eſſent, haberetur.

Sanctionemque pœnalem apponit.

§. 61. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtrorum decreti, definitionis, adſcriptionis, mandati, ſtatuti, conceſſionis, elargitionis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis DEI, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. P. An. 6. die 1. Nov.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1610. Kalend. Novembris, Pontif. Noſtri Anno Sexto.

Papæ ſubſcr.

Ego Paulus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Cardd. ſubſc.

Ego A. Maria Epiſc. Præneſtin. Card. Gallus.
Ego Antonius Epiſc. Albanen. Card. Saulus.
Ego Evang. tit. S. Laurentii in Lucina presb. Card. Cuſentin.
Ego Fr. Gregorius tit. S. Mariæ Tranſtyb. presb. Cardinalis de Monte Elpero.
Ego Franc. Maria tit. S. Mariæ in Aracœli presb. Card. à Monte.
Ego Flaminius tit. S. Mariæ de Pace presbyt. Card. Plattus.
Ego Federicus tit. S. Mariæ Angelorum presbyter Cardinalis Borromæus.
Ego Petrus tit. S. Jo. & Pauli presb. Card. Aldobrandinus S. R. E. Camerarius.
Ego Octavius tit. S. Sabinæ presb. Card. Bandinus.
Ego L. tit. S. Lauren. in Pane, & Perna presbyter Cardinalis Blanchettus.
Ego Bartholom. tit. S. Mariæ in Portico presb. Card. Cæſius.
Ego Franciſcus tit. S. Mariæ de Populo presb. Card. Mantica.
Ego Jo. B. tit. S. Priſcæ presbyter, Card. Bevilaqua.
Ego Dominicus tit. S. Petri in Monte Aureo presbyter Cardinalis Thuſcus.
Ego Robertus tit. S. Mariæ in Via presb. Card. Bellarm.
Ego Dominicus SS. Duodecim Apoſtolorum presb. Card. Gymnaſius.
Ego Antonius tit. S. Crucis in Hieruſalem presb. Card. Zapata.
Ego Carolus tit. S. Clementis presb. Card. de Comitibus.
Ego Jacobus tit. S. Stephani in Monte Cœlio presbyt. Card. Sanneſius.
Ego Erminius tit. S. Mariæ Tranſpontinæ presbyter Cardinalis de Valentibus.
Ego Ferdinandus tit. S. Euſebii presb. Card.
Ego Scipio tit. S. Chryſogoni presbyt. Card. Burgheſius, Major Pœnitentiarius.
Ego Jo. Garſia tit. SS. Quatuor Coronatorum presbyter Cardinalis Millinus.
Ego Marcellus Card. Lantes, tit. SS. Quirici, & Julitæ.
F. Cardinalis de la Roche-Focuault, tit. S. Calixti.
Ego Michael Angelus Tontus Cardinalis Nazarenus tit. S. Bartholomæi.
Ego Fabritius Cardinalis Verallus tit. S. Auguſtini.
Ego Jo. Baptiſta tit. S. Siati Card. Lenius.
Ego Alexander S. Laurentii in Damaſo diac. Card. Montaltus, S. R. E. Vicecancellarius.
Ego Odoardus S. Euſtachii diac. Card. Farneſius.
Ego A. S. Angeli in Foro Piſcium diac. Card. Perettus.
Ego Jo. Baptiſta S. Mariæ in Coſmedin. diac. Card. Dætus.
Ego A. Sanctæ Agathæ diac. Card. Capponius.

LXVIII

Declaratio, & extenſio conſtitutionis Clementis VIII. circa formam communicandi Indulgentias, ad Canonicos, & Capitulum Baſilicæ Lateranenſis de Urbe, & alios quoſcumque, hujuſmodi facultatem communicandi Indulgentias habentes.

Ipſa Clementis Conſtitutio eſt 115. Incipiens, Quæcumque. hic ſuprà fol. 182.

Edita An. 1610.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QUæ ſalubriter à prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus conſtituta ſunt, ut ab omnibus præſertim in Alma Urbe noſtra inviolabiliter obſerventur, ea officii noſtri debito providere tenemur, prout in Domino conſpicimus expedire.

Clemens VIII. præſcripſit omnibus Regularibus, & Inſtitutis, formam ſibi aggregandi alias Confraternitates, & Congregationes, cum indulgentiarum communicatione, ut in ſua Conſtit. 115. Quæcumque, hic ſuprà fol. 182.

§. 1. Olim ſiquidem fel. record. Clemens Papa VIII. prædeceſſor noſter, volens nonnullas pravas conſuetudines tollere, quæ irrepſerant in uſu facultatum à Sede Apoſtolica conceſſarum nonnullis regularibus Ordinibus, Religionibus, & Inſtitutis, ac etiam Chriſti fidelium ſecularium Archiconfraternitatibus, & Congregationibus diverſarum nationum, nominum, & inſtitutionum, tàm in prædicta Alma Urbe noſtra, quàm in aliis Civitatibus, & locis Chriſtiani Orbis inſtitutis, erigendi, & inſtituendi, necnon etiam ſibi aggregandi Confraternitates & Congregationes, ejuſque privilegia, indulgentias, facultates, aliáſque ſpirituales gratias, & indulta ſibi conceſſa reſpectivè communicandi, perpetuò valitura conſtitutione, quæ incipit, Quæcumque à Sede Apoſtolica, facultates hujuſmodi moderando indulgentias, aliáſque ſpirituales gratias communicandas, & formulam eaſdem Confraternitates, & Congregationes erigendi, inſtituendi, aggregandi, & reſpectivè communicandi præſcripſit, & alia conſtituit, voluit, & ordinavit, prout in literis in hujuſmodi forma Brevis, ſub Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris die 7. Septembris 1604. Pontificatus ſui Anno decimo tertio, deſuper expeditis, pleniùs continetur.

Canonici, & Capitulum Baſilicæ Lateranenſis de Urbe, in dicta Conſt. non comprehendi prætendebant.

§. 2. Cùm autem ſicut accepimus, dilecti filii, Capitulum, & Canonici Baſilicæ Lateranenſis de eadem Urbe, diverſas ubique conſtitutas Eccleſias, vel Capellas, ſeu Altaria, vel Oratoria eidem Baſilicæ ſubmittere, ſubjicere, annectere, incorporare, ac in Baſilicæ prædictæ membrum recipere, atque in ſubmiſſione, ſubjectione, annexione, incorporatione, & receptione hujuſmodi eiſdem, necnon aliis ſimiliter Eccleſiis, Capellis, Altaribus, ſeu Oratoriis, & piis locis, ædificatis, & conſtructis in ſolo Lateranenſi varias indulgentias, facultates, aliáſque ſpirituales gratias, indulta, & privilegia concedere ſoleant, dictæ conſtitutionis formâ, & quod in ea ſe non comprehendi prætendant, minimè ſervatâ.

Hic igitur Pontifex declarat, dictum Capitulum Lateranenſe, & alia quæcumque quoad indulgentias per ea aliis communicandas comprehendi.

§. 3. Propterea nos volentes, ut conſtitutio prædicta, tàm ab eiſdem Lateranenſis Eccleſiæ Capitulo, & Canonicis, quàm ab aliis quibuſcumque jus, & facultatem communicandi hujuſmodi indulgentias habentibus, ut par eſt, ſine diſcrimine in poſterum obſervetur, conſtitutiones & literas prædictas dicti Clementis prædeceſſoris cum ſuis clauſulis & decretis ad Baſilicæ Lateranen., & aliarum Baſilicarum, & Eccleſiarum quarumcumque, Capitula, Canonicos, & quaſvis alias perſonas, ſimiles facultates habentes illíſque utentes, ad effectum videlicet, ut ipſa Capitula, & Canonici, ac perſonæ, nullas in poſterum indulgentias comunicare poſſint, niſi prædictæ conſtitutionis forma ſervata, & eas ſolummodò, quæ à nobis illis præſcribitur, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium extendimus, & ab ipſis perindè ac ſi

eorum

eorum expreſſa mentio in dictis literis facta eſſet, perpetuis futuris temporibus, ſub pœnis in eiſdem literis contentis, inviolabiliter obſervari præcipimus, & mandamus.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, & omoibus illis, quæ idem Clemens prædeceſſor dictis literis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumos tamen, quòd iodulgentiæ, peccatorum remiſſiones, gratiæ, & privilegia per dictum Capitulom, & Canooicos Lateranenſes, vigore indultorum eis à Sede prædicta conceſſorum, quibuſvis Eccleſiis, Capellis, Altaribus, Oratotiis, & locis piis, hactenus conceſſa, & communicata, in ſuo robore permaneant.

Tranſumptorum fides.

§. 5. Quodque præſentium tranſomptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eademprorſus fides adhibeatur, quæ præſenöbus adhiberetur, ſi foreot exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 6. die 23. Novemb.

Datum Romæ apod S. Petrum, &c. 23. Novembris 1610. Aono ſexto.

LXIX.

Declaratio, quòd Fratres Congregarionis Joannis Dei, in Regnis Hiſpaniarom, tria vota ſubſtantialia, & quartum ſerviendi Infirmis ejus Hoſpitalium emittere, & ſub regula S. Auguſtini, Ordinariorumque correctione & obedientia degere debeant, verique propterea Religioſi & Regulares cenſeantur.

Hæc eadem particularis Congregatio nonnulla nuper edidit pro bono ejus regimine ſtatuta, quæ idem Sanctiſſimus confirmavit, ſed eorum authenticum opportunè haberi non potuit.

Congregationem verò generaliter approbavit Pius V. in Conſt. 143. ſuprà ſol. 378. in Tomo 2. Reformavitque Clemens VIII. in Conſtitut. 44. hic ſuprà ſol. 65. Et unum ex ejus Fratribus in qualibet ejuſdem Domo, ad Presbyteratum promoveri indulſit, hic idem Paulus V. ſuprà in Conſtitut. 55. ſol. 274.

Adverte etiam infrà ad hujus Pontif. Conſtitut. 100. Romanus, ſol. 394. Ad quam notavi.

Edita An. D. 1611.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex circà ſacrarum Religionum & Congregationum, ac etiam Hoſpitsliom, & aliorum piorum locorum ſalubrem directionem, & felicem progreſſum ex demandatæ ſibi Apoſtolicæ ſervitutis officio intentus ea quæ deſuper à prædeceſſoribus ſuis facta fuiſſe comperit, partim approbat, & confirmat, partim verò aliis juſtis cauſis ita ſuadentibus alterat, & immutat, aliáſque ejuſdem officii ſoi partes favorabiliter interponit, proot rerum, locorum, temporum, & perſonarum qoalitate penſata, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Congregationi Fratrum Joannis Dei, pauperum & infirmorum ſubventioni maximè utili, Romani Pontif. nonnullas gratias elargiò fuerunt.

§. 1. Dudòm ſiquidem cùm Congregatio Joannis Dei ſub regula S. Auguſtini in republica Chriſtiana introducta, & ſobindè Apoſtolica auctoritate recepta, atque admiſſa fuiſſet, ut gratia cooperante divina per varias partes multiplicatis illius Fratrihos mirabiliter propagaretur, & quamplurima Hoſpiralia ex congeſtis Chriſti fidelium eleemoſynis conſtrueret, in eiſque innumerabiles pauperes utriuſque ſexos, videlicet ſenes, mente captos, membrorum, & virium impotentia atque debilitate laborantes, aliaſque miſerabiles perſnnas pro eorum morbis, & infirmitatibus, etiam inturabilibos ſublevandis, reſovendis, & ſanandis, continoò reciperet. Diverſi interim Romani Pontifices prædeceſſores noſtri Congregationem hujuſmodi io eadem Republica Chriſtiana, pauperom & infirmorum hujuſmodi ſubventioni apprimè utilem, at perſonarum ioib ſub illius habitu eiſdem pauperibus & infirmis charitativè deſervientium opera apud Deum valde meritoria fore animadverreotes, ac ipſius congregationis felici ſucceſſui, & ſalubri regimini, atque directioni intendentes, illis nonnulla privilegia, gratias, & indulta benignè conceſſerunt.

Pius V. habitum Fratribus præſcripſit, eleemoſynas colligendi pro ejus Hoſpitalium ſubventione licentiam conceſſit, Ordinariorumque obedientiæ ſuppoſuit.

§. 2. Siquidem fel. record. Pius V. prædeceſſor noſter hoc præſtantiſſimum genus officii, infirmos in Hoſpitalibus exiſtentes adjuvandi, certior factus, per tunc exiſtentem confratrem Ma orem noncupatum, Hoſpitalis Joannis Dei nuncupati Granatenſis, Ordinis S. Auguſtini, in dicto, & nonnullis aliis ad inſtar illius erectis Hoſpitalibus, piè exereeri, conceſſit licentiam, & facultatem pro tempore exiſtentibus Fratribus dictorum Hoſpitalium deferendi certum habitum tunc deſignatum, eleemoſynaſque colligendi, & de earum adminiſtratione ſingulis annis legale computum loci Ordinario, in qoo hoſpitalis hujuſmodi conſiſterent, reddendi, dummodò ſub regula S. Auguſtini, & ſub obedieotia Ordinarii ejuſdem loci, in quo ipſa Hoſpitalia exiſterent, degerent nonnullaque alia quoad eoſdem Fratres eorumque Hoſpitalia ordinavit.

Sixtus V. eoſdem in unam Congregationem Joannis Dei univ. & in Urbe Capitulum Generale celebrandum indixit, Provinciaſque diſtinguendi & Generalem eligendi facultatem conceſſit.

§. 3. Et deinde fel. record. Sixtus Papa V. prædeceſſor noſter, cum plerique eorum tria vota ſubſtantialia, ac quartum de juvandis infirmis emitterent, nec Generalem, nec conſtitutiones, aut certum vivendi modum haberent, omnia Hoſpitalia Joannis Dei nuncupata, tàm in Italia quàm in cæteris quibuſvis Provinciis, etiam Tranſalpinis exiſtentia, invicem univit, ac unam congregationem Joannis Dei nuncupatam erexit, ac in Hoſpitali S. Joannis Calavitæ de Urbe Capitulum generale dictorum confratrum de menſe Maji, tunc proximè venturo celebraodum indixit, ac Provincias diſtinguendi, & Generalem eligendi, aliaſque deſuper faciendi, licentiam, & facultatem conceſſit.

Clemens VIII. unum ab his Fratribus inſerviendi Hoſpitalibus votum dumtaxat emittere, & ſub Ordinariorum obedientia degere decrevit.

§. 4. Et poſt eos fel. record. Clemens Papa VIII. ſperaos Fratres dictæ Congregationis quorum plerique tria vota ſubſtantialia religiooſis, ac etiam quartum de juvandis infirmis emittebant, nulla profeſſione præterqoàm Hoſpitalibus & infirmis inibi ſerviendi per eos emiſſa, ſub obedienoa Ordinariorum locorum quietiùs, & tranquilliùs victuros, ac delinquentes, ſine ſcandalo aut nota aliqua ex locis ubi degerent ſic expelli poſſe, per ejus literas in forma Brevis confectas, ſub Dat. die 13. Februarii, Pontificatus ſui Anno primo, inter alia perpetuò ſtatuit & ordinavit, quòd de cætero Fratres Congregationis hujuſmodi, unum dumtaxat inſerviendi prædictis Hoſpitalibus ſub obedientia Ordinarii votum emitterent, prout in ipſis literis pleniùs continetur.

Major autem Hoſpitalium in Regnis Hiſpaniarum huic Pontifex exponi fecit, quod dictum decretum Clementis VIII. in illis Hoſpitalibus effectum ſecutum non eſt, & Fratres tria vota & etiam quartum de juvandis infirmis emittere ſoliti fuiſſe, idque & eis ſæculo ſejungi, &

§. 5. Cùm autem, ſicut dilectus filius Petrus, Frater Major Hoſpitalium, & locorum dictæ Congregarionis in Regnis Hiſpaniarum conſtitutorum, Nobis nuper exponi fecit, literæ Clem. VIII. ſupradictæ in Hoſpitalibus & locis Regnorum hojuſmodi, oonnullis tamen iiſque paucis exceptis, qunad hoc ounquàm executioni demandatæ, nec effectum ſuum ſortitæ fuerint, imo poſt eas Fratres ſupradicti tria vota & quartum de juvandis infirmis emittere, prout antea ferè in omnibus ſuorum Hoſpirslium locis perrexerint, idque etiam nunc obſervent, utiliuſque & ſalubrius, ac bono regimini ipſorum Hoſpitalium gubernationi conducibilius eſſe experti fuerint, quin etiam progreſſu temporis experientia docente compertum ſit, Fratres dictæ Congregationis, qui inibi ſub regula S. Auguſtini degere, & ultrà receptionem atque ſervitium Infirmorum, proprium ipſius Congregationis inſtitutum, etiam normam in eadem Eccleſia præſcriptam, ad inſtar illius profeſſorum ſedulo

Congregationis munia, & ſub regula S. Auguſtini ob re ſalutrius eſſe.

obſervare, eique inſiſtere dignoſcuntur, ſi pariter à ſæculo abſcinderentur, & ejus Congregation. emiſſionem trium votorum ultrà quartum de juvandis Infirmis religioni penitùs auctoritate Apoſtolica manciparentur, ea ratione ſervitium & aſſiſtentiam dictorum Infirmorum, aliaque munia eis ex inſtituto Congregationis hujuſmodi jugiter incumbentia expeditius & ſalubrius obituros, ac proptereà æquum & ſuæ vocationi congruum fore, eos etiam ad emiſſionem ſuprà dictorum votorum, per Nos, & Sedem Apoſtolicam admitti.

Hic ergò Pontifex, Fratres in illis Regnis ſic profeſſionem emittere debere decernit.

§. 6. Nos igitur, qui ſimilia opera pia & meritoria Den accepta miniſterio noſtri Paſtoralis officii libenter promovemus, de conſilio dilectorum filiorum noſtrorum Pompei S. Balbinæ Arrigoni, Joan. Garziæ SS. Quatuor, Millini, Michaëlis, S. Michaelis, S. Bartholomei iu Inſula, S. R. E. Presbyterorum Cardinalium Nazareni nuncupatorum, quibus hoc negotium ſedulò examinandum & deinde nobis referendum commiſimus, circa præmiſſa, ac etiam alia dictæ Congregationis laudabilem inſtitutum concernentia, prout ex ejuſdem officii debito tenemur, maturiùs diſponere cupientes, ipſumque Petrum à quibuſvis &c. cenſentes, necnon ordinationes, ſtatuta, privilegia, gratias, & indulta hujuſmodi, ac tàm ſuper eis confectarum quàm ſupradictarum ejuſdem Clementis prædeceſſoris literarum tenores etiam veriores, atque indè ſequuta quæcumque præſentibus pro expreſſis habentes, ſupplicationibus dicti Petri in ea parte inclinati, de nobis attributæ poteſtatis plenitudine, præſentium tenore perpetuò ſtatuimus & ordinamus, quòd ex nunc perpetuis futuris temporibus, in Hoſpitalibus & locis Regnorum hujuſmodi, quæ proprium Confratrem Majorem eorum regimini, & adminiſtrationi, ſub juriſdictione tamen & viſitatione Ordinarii præfectum habere conſueverunt, illique videlicet hactenùs eis nomen ſuum dederunt, & inibi ultrà annum ſteterunt, ſtatim, reliqui autem, & qui in poſterum in eis habitum ſuſcipient, Anno eorum probationis elapſo, ac aliàs juxta ſacrorum Canonum, & decretorum Concilii Tridentini præſcriptum tria vota antedicta, videlicet obedientiæ, caſtitatis, & paupertatis, ac inſuper quartum votum ſerviendi Infirmis in ſuorum Superiorum manibus ſolemniter emittere omninò teneantur.

Et ſi profeſſos, vere, & propriè religioſos & regulares eorumque vera ſub regula S. Auguſtini religionem eſſe declarat.

§. 7. Hujuſmodi autem perſonas, quæ elapſo probationis Anno quatuor prædicta vota ſolemniter emiſerint, verè ac propriè Religioſos, ac proprios & veros Regulares eſſe, ac pro talibus ab univerſis Chriſti fidelibus habendos & recipiendos, illamque veram & propriam ſub regula S. Auguſtini Religionem eſſe, ac inter reliquas Eccleſiæ Catholicæ Religiones eſſe connumerandam.

Eot autem ad habitum, & profeſſionem, qui pro numero infirmorum neceſſarii erunt dumtaxat admitti præcipit.

§. 8. Non liceat autem Superioribus dictorum Hoſpitalium & locorum plures inibi ad habitum, aut profeſſionem admittere, quàm quot pro numero Infirmorum aliarumque miſerabilium perſonarum illuc recurrere ſolitarum miniſterio neceſſarii fuerint.

In ſingulis Hoſpitalibus eorumdem Regnorum duos Fratres presbyteros, adminiſtrationem ſacramentorum pro Infirmis, Fratribus & Miniſtris permittit.

§. 9. Prætereà eiſdem Hoſpitalibus dictorum Regnorum, ut deinceps in eorum ſingulis, duo Fratres Presbyteri manere & ali poſſint, qui confeſſiones, tàm Infirmorum quàm aliorum Confratrum & Miniſtrorum inibi audire, & injuncta ſibi pœnitentia ſalutari, eos à peccatis ſuis abſolvere, illiſque ſanctiſſimæ Euchariſtiæ, & extremæ Unctionis ſacramenta miniſtrare, liberè, & licitè valeant, ac aliis verbo, & exemplo præire debeant auctoritate & tenore prædictis concedimus & indulgemus.

Majorem & cæteros dictorum locorum juriſdictioni, & correctioni Ordinariorum ſupponit.

§. 10. Cæterùm omnia Hoſpitalia, & loca eorumdem Regnorum, illorúmque perſonas, & Superiores, etiam quod perſonæ Religioſæ ſint, ac etiam dictum Confratrem Majorem, & quemcumcumque alium pro tempore exiſtentem, juriſdictioni, ſuperioritati, viſitationi, & correctioni Ordinariorum locorum perpetuò ſubeſſe, Ordinarioſque iu loca, & perſonas hujuſmodi, quoad cauſas civiles & criminales, & mixtas, tàm in viſitatione quàm extrà, plenam poteſtatem, facultatem, & auctoritatem perpetuis futuris temporibus habere, ac ratione omnium & ſingulorum bonorum, proprietatum & rerum, tàm mobilium quàm immobilium, decimas, primitias, novalia, & alia onera quomodolibet nuncupata, ſolita, & conſueta quibuſcumque locorum Ordinariis, Monaſteriis, Domibus, Capitulis, Hoſpitalibus, parochialium Eccleſiarum Rectoribus, aliiſque perſonis & locis, quibus ea colligendi jus competit, perſolvere teneri, & ad id per opportuna juris remedia cogi, & compelli, niſi privilegio Apoſtolico, vel legitima præſcriptione hactenus obſervata muniantur, nec deinceps contrà juriſdictionem & ſuperioritatem Ordinariorum, aut ſolutionem decimarum, primitiarum, novalium, & aliorum onerum præmiſſorum, ullo umquàm tempore quantumvis longiſſimo præſcribere, aut præſcripſiſſe dici, vel cenſeri.

Et ſi ceſſat Hoſpitalitas eorum locorum adminiſtrationem ad Ordinarios ſpectare decernit.

§. 11. Quinimò ſiquando in hoſpitalibus & locis antedictis hoſpitalitas defecerit, eoſdem Ordinarios illa eorumque bona per Fratres hujuſmodi, aut alias perſonas etiam ſæculares adminiſtranda, ità quod Hoſpitalia & loca illorúmque bona prædicta nullatenùs umquàm dictæ Congregationi incorporentur, committere & demandare poſſe, ac etiam debere volumus, decernimus & declaramus.

Et durante Hoſpitalitate quot annis locorum Ordinariis hos Fratres rationem reddere jubet.

§. 12. Imò dum dictorum Hoſpitalium adminiſtratio ad ipſos Fratres pertinebit, teneantur omninò ſingulis annis ſuæ adminiſtrationis rationem Ordinario reddere ad Tridentini Concilii præſcriptum.

In prædictis tamen aliorum juribus non præjudicare declarat.

§. 13. His tamen quæ ſuperiùs in quacumque parte conceſſimus, declaravimus, & ordinavimus, Univerſitatum, Collegiorum, aut ſingularium perſonarum quarumcumque juribus qualibuſcumque, ſiquæ illis ſuper dictis Hoſpitalibus, bonis, perſoniſve, etiam ratione Capellaniarum, vel aliorum beneficiorum ex fundatione, dotatione vel aliàs legitimè competat, ullo pacto præjudicatum, vel præjudicium ullum quantumvis minimum illatum eſſe non intendimus, idque expreſsè declaramus, & pro declarato ac in qualibet hujus diſpoſitionis parte pro repetito haberi volumus, & mandamus.

Hujus conceſſionis præſervativas clauſulas ſubdit.

§. 14. Decernentes præſentes literas nullo umquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari ullatenùs poſſe, ſed ſemper validas & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri & obtinere, ſicque per quoſcumque Judices &c. ſublata &c. irritumque &c.

Contrariiſque derogat.

§. 15. Non obſtantibus fundationibus, & inſtitutionibus Hoſpitalium, & locorum hujuſmodi, ac dicta ejuſdem Clementis prædeceſſoris, aliiſque Apoſtolicis, necnon in Univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus conſtitutionibus, & ordinationibus, ac Hoſpitalium, locorum, & Congregationis hujuſmodi juramento roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus etiamſi &c. de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio habenda foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 7. die 7. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, die 7. Julii 1611. Anno Septimo.

LXX.

Inſtitutio Congregationis Prælatorũ & egregiorum virorum, ad ubertatem Annonæ, & Graſciæ, in

Sedis

Sedis Apoſtolicæ temporali ditione, & in Urbe potiſſimum curandam, oltrà aliam Congregarionem Cardinalium à Sixto V. deſuper erectam. Elargitióqoe privilegiorum pro artem Agricultnræ exetcentibus, & Ordinaooes pro feliciori ejuſdem artis propagatione.

Erectionem Sixti V. babes ſuprà in Tomo 2. fol. 667. in ſua Conſtitut. 74. Immenſa. Privilegia autem perlege in Canſtitut. 5. Clementis VII. ſuprà in Tomo 1. fol. 648. & Pii V. Conſtitut. 16. Pia. Tom. 2. fol. 209. & Conſtitut. 19. Cupientes. fol. 211. & in Conſtitut. 72. Clemenuis VIII. Inter. ſuprà in boc Tom. 3. fol. 114. & in prædictis Bullis, ac aliis ibi indicatis, juriſdictionem Præfecti Annona videre poteris.

Edita A. D. 1611.

PAULUS PAPA V.

Motu proprio, &c.

Exordium.

PAſtoralis officii cura Nos admonet, ot quæ ad Annonæ, & Graſciæ ubertatem, in ditione noſtra temporali, potiſſimùm verò in hac Alma Urbe noſtra, ad qnam in dies tanta hominum frequentia undique confluit, conſervandam ſpectare noſcuotur, intenſiori animo amplectamur, ac quantum in Domino poſſumus in primis providere ſtudeamus, ut in Agro Romano, locíſque finitimis Agriculturæ ars bumano uſui adeò oeceſſaria nullatenùs deſeratur. Licèt eoim quamplures prædeceſſores oostri Romani Pontifices eadem ſolicitudine ducti, in hanc rem diligenter iocumbentes, plura remedia, & proviſiones adhibere, privilegia concedere, ac ſubſidia parare curavetint, quibus tùm rei frumentariæ, tùm aliarum rerum Annooam, & Graſciam concernenrium ubertas nedum conſervari, ſed augeri facilè poſſet, bominum tamen culpa, qnod non ſine animi noſtri perturbatione recenſemus, fruſtratoria cuncta redduntur.

Cauſæ hujus conſtitutionis.

§. 1. Quapropter Nos, tamquàm paterfamilias à Domino ſuper familiam ſuam conſtituti, ſummoperè cupientes, quantum in nobis eſt, noſtra vigilantia hiſce malis occurrere, dormientes Agricolas excitare, ac opportunè etiam providere, ut Annonæ, & Graſciæ oegorium univerſum in futurum benè providéque geratur, Agriculturæ exercitium uberiùs fiat, necnon frumenti & aliarum rerum ad communem vitæ uſum, & ſuſtentationem neceſſarium copia, in ipſa Urbe, & reliquo Statu noſtro temporali ſemper ſuppetat. Cùm verò populi promerentibus peccatis ob terræ ſterilitatem, ſeu aliàs Annona, vel Graſcia in aliquid incommodi, ſeu anguſtiæ inciderit, viri prudentes ſint, qui eam cito ſublevent, congruáque remedia ſubminiſtrent.

Inſtitutio Congregationis, ad curandam ubertatem Annonæ, & Graſciæ, quintodecimo quoque die cogenda.

§. 2. Motu ſimili, ac ex certa ſcientia, & deliberatione nnſtris, ac de Apoſtolicæ nobis attributæ poteſtatis plenitudine, Congregationem Prælatorum, Officialiumque, & egregiorum virorum pro ubertate Annonæ, & Graſciæ curanda inſtituimus, in qua dilecti filii Theſaurarius noſter Generalis, ac Aonoaæ Præfectus, & Graſciæ Præſes, necoon Cameræ Apoſtolicæ Commiſſarius Generalis pro tempore exiſtentes à nobis deputati, & dilectus filius Jo. Baptiſta Coſtagura Januenſis familiaris noſter, ſeu alius à nobis ad Congregatiooem hujuſmodi daputandos perſonaliter interſint, & quiotodecimo quoque ab eis ſtatuendo die in unum conveniant, ac de arte Agriculturæ reſtitnenda, & augenda, laboreriis, & paſcuis dividendis, atque vendendis, & de ſtatu Annonæ, & Graſciæ hujuſmodi, rebúſque omnibus illam concernentibus invicem conferant, tractent, & diligenter perpendant, & quòd ab eis, ſeu majori parte matura conſultatione præhabita fuerit teſolutum nobis referant, ut quid pro publica utilitate ſtatuendum ſit providere poſſimus, firma remanente in rebus arduis Congregatione S. R. E. Cardinalium ſuper obertate ejuſdem Annonæ à ſel. record. Sixto Papa V. prædeceſſore noſtro inſtituta.

Prohibitio mactandi Boves aratorios, vel ad arandum aptos ad effectum mactandi.

§. 3. Præterea agnoſcentes, quantum ad agros excolendos, artemque Agriculturæ conſervandam, boves aratorii perneceſſarii ſint, motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus, omnibus & ſingulis perſonis, tàm Eccleſiaſticis quàm ſæcularibus, cujuſcumque gradus, & conditionis, etiam S. R. E. Cardinalibus, necnon Principibus, Ducibus, Baronibus, & aliis quacumqoe dignitate, titulo, & prætogativa ſuffultis, ne boves aratorios, ſeu ad arandum aptos, etiam nondum domitos, præcipuè autem decem annis minores, pro uſu macellorum, ſive Urbis, ſive quarumvis aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum Sedi Apoſtolicæ mediatè vel immediatè ſubjectorum, vel ad effectum incontinenti, vel in aliud tempus mactandi, emere, vendere, aut aliquem contractum, ſeo pactum inire, ſub amiſſionis bovum, & quingentorum ſcutorum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ applicandorum pœna.

Dohanerii non recipiant gabellam pro contractu quorumcumque Bovum, niſi ipſorum, & Commiſſarii à Præfecto Annonæ deputandi prævia inſpectione.

§. 4. Necnon Dohaneriis, & Gabellariis etiam Urbis, ac quorumvis aliorum Civitatum, Terrarum, & locorum prædictorum, eorúmque Officialibus, & Miniſtris, & aliis ad quos ſpectat, ſub aliorum quingentorum ſcutorum eidem Cameræ, ut præfertur, applicandorum, aliiſque etiam corporalibus pro qualitate perſonarum & exceſſuum, arbitrio Annonæ Præfecti pœnis irrogandis, & moderandis, ne aſſignationem, ootam, ſeu ſolutionem aliquam Dohanæ, ſeu Gabellæ, pro venditione vel contractu bobum quorúcumque, etiamſi, aratorii vel ad arandum apti non ſint, recipere, oiſi priùs dictos boves, ſuper quibus contractus initus fuerit, tàm ipſi quàm Commiſſarius ad id ab Annonæ Præfecto deputatus diligenter inſpexerint, ubi verò eos aratorios, vel ad arandum aptos eſſe cognoveriot, contractum aliquem ſub eadem pœna nullatenus admittere.

Lanii, & alii non mactent boves ad arandum aptos.

§. 5. Laniis verò, & aliis animalium mactatoribus, ne ſub eiſdem, & etiam fuſtigationis pœnis ejuſdem Præfecti arbitrio irrogandis, boves aratorios, vel ad arandum aptos hujuſmodi, mactare audeant vel præſumant, diſtrictiùs prohibemus.

Conſtitutiones prædeceſſorum deſuper editæ confirmantur.

§. 6. Ac quaſcumque ordinationes, tàm per Nos, & prædeceſſores oostros Romanos Pontifices, quàm ejuſdem S. R. E. Camerarios, & Annonæ Præfectos, deſuper factas ſeu editas, illarum tenorem præſentibus etiam pro expreſſo, & inſerto habentes, approbamus, confirmamus, & innovamus.

Juvenci 25. ex centum Vaccis albis ad uſum artis Agriculturæ quotannis nutriantur, & numerus Vaccarum Præfecto aſſignetur.

§. 7. Mercatores autem, & quivis alii greges ſeu armenta vaccarum albarum habentes, ad quotannis juvencos vigintiquinque pro quolibet centenario vaccarum hujuſmodi ad uſum artis Agriculturæ educandum, necnon ad veram earumdem vaccarum quantitatem quam habent in principio cujuſlibet anni eidem Annonæ Præfecto notificandum, & aſſignandum teneri, ſtatuimus, & mandamus, & ad id ſub ſcutorum quingentorum, aliiſque etiam gravioribus pœnis ejuſdem Præfecti arbitrio irrogandis etiam compellantur.

Vaſſalli ubi voluerint agros colere poſſint non obſtante quocumque Dominorum privilegio.

§. 8. Inſuper ut artis Agriculturæ exercitium latiùs patere poſſit, Agricultorumque, & Colonorum copia ſit, nec illorum numerus minuatur, prohibitioni aliàs à rec. mem. Clemente Papa VIII. ſimiliter prædeceſſore noſtro per ſuas literas deſuper factæ inhærentes, illámque extendentes, & ampliantes, Volumus pariter, & declaramus, quòd quicumque etiam Ducum, Baronum, Domicellorum, Principum, & etiam ejuſdem S. R. E. Cardinalium, aut alia quacumque temporali vel Eccleſiaſtica dignitate fulgentium, Vaſſalli ſeu ſubditi, quo eis placuerit, ad laborandum, & colendum agros accedere poſſint, nec ipſi etiam in propriis terrenis Ducum, Baronum, & Domicellorum ſuorum,

etiam Principum, & Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, aut aliàs, ut præfertur, qualificatorum invìti laborare cogantur, aut quo minùs ad loca eis benè viſa ad laborandum, & colendum, etiam cum eorum bobus & animalibus accedant, ac eiſdem Ducibus, Baronibus, Domicellis, & etiam Principibus, & Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibua, aut aliàs, ut præfertur, qualificatis, eorumve Officialibus, Agentibus, Factoribua, & Miniſtris, ſub confiſcationis bonorum & ſeudorum, ac etiam excommunicationis latæ ſententiæ pœna, directè vel indirectè impediri poſſint, ſeu debeant, etiam prætextu quorumvis privilegiorum, & indultorum eis conceſſorum, aut conſuetudinum, vel etiam juramentorum, quæ tanquàm contrà publicam utilitatem inducta, quoad hoc tollimus, & abrogamus.

Privilegia exercentium artem Agriculturæ confirmantur, in his quæ huic Bullæ non adverſantur.

§. 9. Ut autem mercatores, & alii quicumque ad agros excolendos, artémque agriculturæ exercendam eò magis alliciantur, & invitentur, illos gratiis, & favoribus proſequentes, omnia & ſingula indulta, & privilegia in favorem artem prædictam exercentium, per Nos & Prædeceſſores noſtros quomodolibet hactenùs conceſſa, quoad ea, quæ præſentibus non adverſantur, confirmamus & approbamus.

Eiſdem in territorio, Urbis Latii, Campaniæ, & Maritimæ Provinciis, facultas extrahendi frumentum certo modo conceditur.

§. 10. Item, omnibus Agricultoribus, Mercatoribus, & Colonis, qui tàm in propriis, quàm in alienis, & conductis terris, in Territorio & diſtrictu Urbis, necnon Latii, Campaniæ, Maritimæque Provinciia agriculturam exercuerint, & ſementem fecerint, ſingulis annia, quibus pretium & valor frumenti communiter in Urbe, per ipſos Agricultores & Mercatores vendendi à tempore meſſis, & recollectionis uſque ad Kalend. Martii cujuſlibet anni ſummam Juliorum quinquagintaquinque in ſingula rubra non exceſſerit, quintam partem totius frumenti per ipſna eodem anno recollecti, deducto tamen ſemine ad quævis loca, præter infidelium, & Sacræ Romanæ Eccleſiæ hoſtium, terra, maríque liberè extrahendi, & tranſportandi, ſeu extrahi, & tranſportari faciendi facultatem concedimus, & hoc etiam intelligi volumus de frumento, quod Domini, & Locatores tenutarum, ſeu terrarum à conductoribus receperint, quatenùs tamen eorum tenutas, & terras ad frumenti recolligendi quotam, & non aliàs locaverint, & dummodò quota hujuſmodi quintam partem prædictam non excedat, ii autem, qui aliter, quàm ad quotam tenutas, ſeu terras locaverint, hujuſmodi extractionis beneficio pro frumento ab eis exigendo frui minimè poſſint, dictæ autem extractionis licentia de menſe Martii cujuſlibet anni, & non priùs concedi debeat à Congregatione prædicta, ac præcedente Chirographo à nobis ſubſignato, ſolutis tamen priùs Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Juliis quinque pro quolibet Rubro extrahendo. Quod ſi aliqui prædicti ob maris diſtantiam, ſeu aliàs quantitatem frumenti permiſſam extrahere nequiverint, ſeu noluerint, facultatem & privilegium extractionis hujuſmodi aliis ad rationem Juliorum quinque pro quolibet rubro vendere, ſeu cedere valeant. Si autem per nos, vel Succeſſores noſtroa, Cameramque aut Annonæ Præfectus, ex quavis cauſa dictam licentiam impediri contigerit, teneatur ipſa Camera eiſdem Agricultoribus, ſeu Dominis tenutarum ſeu terrarum, pro intereſſe dicti impedimenti ſummam Juliorum ſex pro quolibet rubro ſolvere, liberè, & abſque ulla prorsùs exceptione, dummodò tamen totum eorum frumentum ad Urbem conduxerint, ſeu licentiam obtinuerint illud extrà Urbem dimittendi, ſub obligatione ad Urbem conducendi, & data nota ſummæ, & loci, ubi dictum frumentum repoſitum fuerit.

Subventionem ſcutorum 1000. vel alterius ſummæ à Præfecto Annonæ ordinandæ par ſub emolumento eiſdem dari præcipitur.

§. 11. Ac eiſdem Agricultoribus, & Agriculturæ artem exercentibus, præterea de aliquo ſubventionis auxilio providere volentes, quo faciliùs arti hujuſmodi incumbere, pecuniáſque minori intereſurio habere valeant, motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus dilectis filiis Proviſoribus ſacri Montis Pietatis Urbis, eorúmque Miniſtris, ad quos ſpectat, per præſentes diſtrictiùs præcipiendo, mandamua, ut quilibet vero Agricultori uſque ad ſummam mille ſcutorum monetæ, ſeu aliam a Præfecto prædicto ordinandam, accepto eodem emolumento duorum pro centenario nomine meriti, ſeu aliàs ab aliis ratione expenſarum ſolvi conſueto, & accepto idoneo & ſufficienti pignore, aliiſque ejuſdem Montis legibus, & inſtitutis hactenùs obſervari ſolitis, adimpletis, & obſervatis debeant mutuare, de licentia tamen Præfecti Annonæ prædicti, & non aliter, & cum conditionibus, & clauſulis ab eo præſcriptis, dummodò illæ Montem prædictum majori quàm prædicto onere non afficiant, qui quidem Annonæ Præfectus antequàm Agricultorem ad hujuſmodi commodum admittat, licentiámque expediat, quantitatis laborerii, & qualitatis perſonæ rationem habebit, dictámque licentiam opportunis temporibus tantùm, & pro ea ſumma, quæ ſibi videbitur neceſſaria, dummodò quantitatem mille ſcutorum prædictam non excedat, concedet. Summa autem mille ſcutorum prædicta de ordine ipſius Congregationis pro qualitate perſonæ & laborerii ejuſdem Congregationis arbitrio, etiam uſque ad ſummam bis mille ſcutorum augeri poſſit, ſicque in præmiſſis omnibus &c. ſublata &c. irritum &c.

Auctoritas Congregationis pro obſervantia hic contentorum.

§. 12. Mandantes etiam Congregationi, & Deputatis prædictis, & eorum ſingulis, ut præſentes noſtras literas, & in eis contenta quæcumque obſervent, & exequantur, & faciant ab aliis, quantum in eis erit condigna pœnarum inflictarum animadverſione, aliiſque opportunis juris & facti remediis firmiter & inviolabiliter obſervari. Dantes eis in præmiſſis, & circà ea, plenam & omnimodam facultatem & poteſtatem.

Contrariorum derogatio.

§. 13. Non obſtantibus præmiſſis, necnon quibuſvis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac illa etiam, quatenùs opus ſit, ejuſdem Pii IV. Prædeceſſoris noſtri de regiſtrandis, ita ut præſentes abſque alia in eadem Camera admiſſione, & regiſtratione validæ ſint, ſuúmque debitum ſortiantur effectum, necnon Urbis, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Villarum, & Locorum quorumcumque juramento, confirmatione Apoſtolica, & quavis alia firmitate roboratis ſtatutis, conſuetudinibus, reformationibua, decretis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, Communitatibus, Univerſitatibua, Baronibus, aliiſque prædictis, & quibuſvis à Sede prædicta, vel à Nobis forſan conceſſis, ac etiam confirmatis, approbatis, & innovatis, quæ eis, quoad præmiſſa nolumus ſuffragari. & quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi &c. illorum tenores, &c. pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hac vice ad effectum præſentium dumtaxat, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter & expreſsè, ac latiſſimè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sola ſignatura ſufficiat.

§. 14. Volumus etiam, quòd præſentium ſola ſignatura ſufficiat, etiam abſque alia data, & regiſtratura, regula quacumque contraria pariter non obſtante.

Literæ deſuper expediri poſſint.

§. 15. Et nihilominùs literæ in quavis forma expediri poſſint cum clauſulis opportunis.

Fides tranſumptorum.

§. 16. Præſentiúmque & literarum deſuper forſan expediendarum tranſumptis etiam impreſſis, manu unius Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus ex Congregatione prædicta obſignatis, in judicio & extrà plena fides adhibeatur.

Papæ ſubſcriptio.

Placet motu proprio C.

Publicatio Pontificalis Anno 7. die 19. Octobris.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, milleſimo ſexcenteſimo undecimo, Indictione nona, Pontificatus Sanctiſſimi Domini Noſtri Domini Pauli Papæ V. Anno ſeptimo, die verò 19. menſis Octobris, ſuprà dicta Cedula motus proprii publicata, & affixa fuit

in acie

in acie Campi Flora, & aliis locis ſolitis & conſuetis, per me Joannem Dominicum de Pace Curſor. Chriſtophorus Fund. pro Mag. Curſ.

LXXI. Reformatio Tribnnalium Almæ Urbis, & ejus Officialium.

Huic reformationi addidit hic Pontifex taxas Notariorum eorundem Tribunalium in Conſtitutione ſequenti. Et opportunas deindè edidit declarationes utriuſque Conſtitutionis, ia alia Conſtitutione ſubſequente.

Edita A. D. 1611.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. UNiverſi agri Dominici curam, meritis licèt imparibus, Divina diſpeoſatione gerentibus, ſedulò Nobis invigilandum eſt, ut quæ ex veteri maledicto, quotidiè in zo ſpinæ naſcuntur, & tribuli, miniſtetio noſtri Apoſtolatus, quantum ex Alto petmiititur, extirpeutur, quòd ſi hanc ſolicitudinem omnibus mundi pattibus, ex officii ooſtri debito debemus, illis ſanè impendere præcipuè tenemur, quæ noſtro etiam remporali regimini creditæ ſunt.

Cauſa hujus Reformationis & abrogationis aliarum Pontific. Reformationum, quæ huic adverſantur. Sanè cùm à diverſis Prædeceſſoribus noſtris Romanis Pootificibus ad Tribunalium Almæ Urbis noſtræ reformationem, præſertim à felicis recordationis Paulo III. & IV. Pio item IV. & V. Gregorio XIII. & Sixto V. multa variis temporibus, providè ac ſalubriter conſtituta ſint, tamen quia ſucceſſu temporis, ut homana fert conditio, complures abuſus irrepſerunt, idcircò, ut debitus decor, ac forma, ſicut Juſtitiæ ratio, & publica utilitas poſtulaot, iiſdem Tribunalibus reſtituatur, Apoſtolica auctoritate providendum duximus. Negotium verò hujuſmodi, ut matura deliberatione, & prudentium conſilio, prout rei gravitas poſtulabat, tranſigeretur, omnes penè Almæ Urbis noſtræ prædictæ Magiſtratus, alióſque viros doctrina & uſu præſtantes ſimul convenire, ac rem per eos diù multúmque, vocatis etiam iis, quorum inteteſſe poterat, examinari ſecimus. Quod cum longo tempore, multóque ſtudio, & labore diligenter fideliterque perfecerint, Nos de eorumdem conſilio, omnes & quaſcumque alias Prædeceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum Conſtitutiones ſuper reformatione Tribunalium Urbis noſtræ prædictæ, in iis, quæ præſentibus noſtris adverſantur, abrogantes & revocantea, in aliis verò omnibus, præſeròm in iis, quæ in prædictis Conſtitutionibus conſtituta & ordinata ſuot, confirmantes, & innovantea, hac noſtra in perpetuùm valitura Conſtitutione ſancimus, ſtatuimus & ordinamus, ut ſequitur:

De Signatura Gratiæ & Juſtitiæ:

1\. Ad hæc vide Conſtitutionem 59. Pii IV. Tom. 2. fol. 90. §. 2. 5. 6. 7. & 10. Et Sixti V. Conſtitut. 74. Cong. 2. Tom. 2. fol. 668.

§. 1. IN primis, quòd nullus Referendariorum Commiſſionem expediat, in qua non adſit à tergo oomen Procuratoris, ſeu impetrantis, noti ſaltem ipſi Referendario, cujus ſolius citatio ſufficiat in reformatione ipſius.

2\. Verùm ipſi Procuratores, ſeu impetrantes ſuum nomen à tergo manu proptia inſcribant, & de mendacio convicti, juxtà juris diſpoſitionem puniantur.

3\. Ubi verò io Commiſſionibus expediendis requiritur citatio partis, una ſaltem citatio oua die pro altera fieri debeat perſonaliter, aur factis diligentiis per duos Curſores (ut moris eſt) dimiſſa copia.

4\. Atqoe in ipſis citationibus apponatur ſemper nomen Referendarii, alioqui Refercudarii ipſi Commiſſionem non expediant.

5\. Similiter nullus Referendatiorum, propoſitas, & tejectas in Signatura Juſtitiæ Commiſſiones, in Signatura Gratiæ coràm nobis proponere audeat, niſi per Signaturam Juſtitiæ ad eamdem Signaturam Gratiæ remiſſæ fuerint, vel niſi talis ſit materia, quæ ſcientiam noſtram requirat, & tunc præhabita ſemper licentia noſtra, & Succeſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum; vel ſaltem Cardinalis Præfecti pro tempore Signaturæ Gratiæ, qui parte audita deliberare poterit an cauſa proponenda ſit.

6\. Nec in antiquis & arduis materiis, in quibus plures hinc inde expeditæ fuerint Commiſſiones, & in avocatotiis à prioribus Judicibus, & quovis modo præjudicialibus, Referendarii manum apponant, niſi priùs citata cotàm eis patte intereſſe habente.

7\. Et cùm agitur de revocatione, aut moderatione alicujus præinſertæ, ſimilirer manum non apponant, niſi in præinſerta appoſitum ſit nomen Referendarii, qui illi manum appoſuit, ut rationem reddete, & eam juſtificare poſſit.

8\. Nec etiam reformatio, ſive moderatio ejuſdem præinſertæ à Præfecto Signaturæ Juſtitiæ, niſi nomen Referendarii, ut præmittitur, in ipſa præinſerta appoſitom fuerit, aliquo modo ſignetur.

9\. In Commiſſionibus appellationum ab interlocutoriis manus non apponatur, niſi expreſſo relevaoti gravamine, neque in Commiſſionibus appellationum à definitiva cum clauſula, aur vim definitivæ habente, niſi res adeò exprimatur, ut videat Referendarius an tale ſit gravamen, quod per definitivam reparari non poſſit, & ſi in Commiſſione appoſita fuerit clauſula, cum toto negotio principali, tunc addatur, Juſtificato tamen dicto gravamine. Et idem ſervetur, quando eſt appoſita clauſula, Quam, & quas, quæ tamen oon ſit reſtricta per ſola verba de & ſuper præmiſſis.

10\. Et nihilominùs in ſuprà dictis Commiſſionibus appellationum ab interlocutoriis, ſemper citetur pars, etiamſi exprimatur gravamen, ut ſuprà dictum eſt, quod per definitivam irreparabile videatur.

11\. Et ab exceſſiva taxatione expenſarum ſemel tantùm appellatio committatur, & duæ ſententiæ habeant vim trium.

12\. Ubi pars Commiſſionem aliquam doloſè extorſerit, & ob id Commiſſio reformata fuerit, Præfectus manu Regia, & executivè, expenſas factas in reformatione Commiſſionis reſtituere faciat, ſine litis minimè exſpectato.

13\. Commiſſio pro dilatione vel alternativa, ſemel tantùm concedatur, quam qui jam impetraverit, lapſo trimeſtri aliam, niſi à nobis vel Succeſſoribus noſtris, & Signatura noſtra Gratiæ impetrare nequeat, & impetrata non ſuffragetur, nec tribuat juriſdictionem.

14\. Abſtineant præterea Referendarii ab appoſitione manuom in Commiſſionibos nullitatum & attentatotum, niſi exprimantur nullitates ex defectu juriſdictionis, citationis, vel mandati, & ipſa attentata.

15\. Item in Commiſſionibus moleſtationum, & jactaoonum, niſi addita clauſula, Dummodò non ſint judicialiter illatæ.

16\. Er omninò abſtineant ab illis in quibus narratur pronunciatum fuiſſe prout in cedula.

17\. Nec etiam manum apponant io Commiſſionibus prorogationis ſatalium in cauſis criminalibus, nec illa concedatur ultrà primam vicem, niſi prævia præſcriptione Judicis aſſerentis Commiſſionem ſibi ſignandam videri, & citato Fiſco.

18\. In Civilibus autem protogatiooes hujoſmodi ultrà primam vicem nonniſi ex cauſa concedantur.

19\. Et ſimiliter inſtantia quæ cauſis diſcuſſionum præſcripta eſt, nullo modo, niſi ex magna cauſa, & per Signaturam noſtram Gratiæ, prorogetur.

20\. Quilibet autem Referendarius teneatur recipere contrà Commiſſiones, & eas omninò in eadem Si-

gnatura

gnatura proponere, eóque caſu ſufficiat partem adverſam per quinque dies antè Sigoaturam fuiſſe modo ſupràſcripto citatam.

21. Cauſæ matrimoniales & criminales, Clericorum & aliarum perſonarum Eccleſiaſticarum committantur iis tantùm, quibus diſpoſitum eſt per Concilium Tridentinum, committendas eſſe.

22. Cauſæ verò criminales Laicorum in Terris Eccleſiæ locorum Gubernatoribus committantur.

23. Reges Cancellariæ, & alii Officiales ad expeditionem Commiſſionum Signaturæ Juſtitiæ deputati abſque mora receptis Commiſſionibus illas expediant, nec ſub quovis prætextu illas penès ſe retineant. Et qui illas per turnum diſtribuere debent, illas ſine aliqua Ordinis ipſius turni perverſione diſtribuant, illáſque ad bancum Curſorum etiam irrequiſiti ſine mora tranſmittant, ſub pœna privationis officii, & aliis arbitrio noſtro, & Succeſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum.

De Camerario, & Camera Apoſtolica.

Taxa hujus Curiæ eſt in Conſtitutione ſequenti, §. 1.

1. Ad hæc vide Pii IV. Conſtitutionem 35. Tom. 2. fol. 136. § 1. & ſeq. & Conſtitut. 87. fol. 306.

§. 2. CAmerarius, Præſidentes, & Clerici Fiſci noſtri negotiis incumbant, utque illud liberiùs & faciliùs facere & exequi poſſint, cauſis inter Fiſcum noſtrum, ac privatos juxtà propriam eorum Tribunalis naturam contenti ſint, & propterea à cognitione cauſarum inter privatos, etiam per viam appellationis, etiam ex Terris Eccleſiæ ad Sedem Apoſtolicam interpoſitæ omninò abſtineant, niſi cauſæ à negotiis Fiſcalibus dependeant, aut ab illis originem trahant.

2. Similiter abſtineant à Commiſſionibus & avocationibus cauſarum, necnon literis monitorialibus, & inhibitoriis, & ſequeſtrationibus, & aliis hujuſmodi, ubi non agitur de intereſſe Fiſci, etiam in Terris Eccleſiæ, cùm hæc ad Signaturam noſtram ſpectare noſcantur, & aliàs ordo judiciorum multipliciter confundantur.

3. Permittimus tamen Camerario pro minori pauperum diſpendio, ut cauſas appellationum à ſententiis definitivis, vel earum vim habentibus interlocutoriis, intrà quadraginta milliaria ab Urbe, in rebus minimis & prophanis ſummâ viginti quinque ducatorum non excedentibus (de quo diſpoſitivè mentio fieri debeat) per ſimplices literas, aliàs juxtà formam juris, & juxtà ſolitum committere poſſit.

4. Inſuper, ne delicta impunita remaneant, ab abſolutionibus, & remiſſionibus delictorum quorumlibet etiam levium, aut illarum Commiſſionibus, necnon ſalvis conductibus pro delinquentibus, etiam de delictis extrà Terras Eccleſiæ commiſſis, omninò abſtineant.

5. Similitérque à moratoriis dilationibus, nec etiam ad modicum tempus.

6. Necnon literas Camerales pro adipiſcenda poſſeſſione beneficiorum Eccleſiaſticorum, etiam Nobis ac Sedi Apoſtolicæ reſervatorum, ac prorogationem temporis ad expediendas literas Apoſtolicas quarumcumque gratiarum, aut ad ſolutionem annatarum, vel Collegio Cardinalium, aut Officialibus debitorum, minimè concedere valeant.

7. Clerici Cameræ, cùm nullam juriſdictionem, ut ſinguli, ſed tantùm collegialiter, & in plena Camera habere noſcantur, nihil expediant, privatim & ſingulariter, nec aliquas literas, aut patentes de quacunque re ſubſcribant, niſi ex commiſſione eis facta in eadem plena Camera, in qua omnia clarè & diſtinctè proponi, ac in libro propoſitionum adnotari debeant, vel niſi agatur de negotiis Guberniorum, & Præſidentatuum, & Præfecturarum, quæ privatim juxtà ſolitum expedire poſſint.

Notariíque in expeditionibus, & ſcripturis deſuper conficiendis de propoſitione & commiſſione hujuſmodi mentionem expreſſam facere teneantur. 8.

Sed & tàm Camerarius quàm Clerici ipſi, ultrà prohibita in præſenti reformatione, à quibuſcunque licentiis, gratiis & indultis de rebus ſpiritualibus, in forma gratioſa vel commiſſaria, etiam cum clauſulis juſtificativis, & aliis tàm in Terris Eccleſiæ, quam extra illas, omninò abſtineant. 9.

Et ſimiliter à quibuſcunque aliis expeditionibus, quæ ſibi ratione ſuæ ordinariæ juriſdictionis propter publicam utilitatem expreſsè per literas ſuarum facultatum conceſſæ non reperiuntur. Nec prætextus conſuetudinis, aut quaſi poſſeſſionis, etiam antiquiſſimæ & immemorabilis in ſimilibus concedendis eis ſuffragetur, etiamſi conſuetudo, vel quaſi poſſeſſio hujuſmodi per literas aliquorum Pontificum generaliter approbatæ fuerint. 10.

Conſtitutio felicis recordationis Pii Papæ Quarti, ſuper reformatione Tribunalis Cameræ Apoſtolicæ incipit: Cùm inter cæteras, ſub datum Kalendas Novembris, Anno milleſimo quingenteſimo ſexcenteſimo quarto, juxtà ſolitum legatur ſingulis annis in prima Camera menſis Octobris. 11.

Cauſæ conjunctorum & propinquorum alicujus Clerici ad quartum gradum excluſivè, ipſi Clerico nullatenùs committantur, nec quiſquam eorum ſibi commiſſas audiat, ſed eas expreſſa cauſa recuſet. 12.

Nec etiam in diſcuſſionibus, & deciſionibus, tàm illarum quàm aliarum quarumcunque cauſarum, in quibus aliquod intereſſe prætendere poſſet, ſive Clericus ſive Aſſiſtens ille ſit, ullo modo intereſſe, nec ullum votum habere, ſed ſtatim à dicta Camera, etiam dùm cauſa proponitur, etiam injuſſus (cùm in hoc ignorantiam prætendere non poſſit) egredi debeat, & ſi ſecùs fecerit, Clericus per menſem ſuſpenſione ab exercitio & perceptione emolumentorum ſui Officii aliis Clericis applicandorum ipſo facto incurrat, Aſſiſtens verò jucalium, & ſalarii exactione aliis Aſſiſtentibus applicanda, ipſiùsque Cameræ ingreſſus trium menſium ſpatio mulctetur. 13.

Quicunque autem, ſive ex Clericis ſive ex aliis Cameralibus prædictis ab aliquo ſuſpectus in cauſa recuſatus fuerit, recuſans non niſi expreſſa ſuſpicionis cauſa audiri, illáque expreſſa abſente recuſato, ut ſuſpecto in Camera diſcuti, eáque à pluribus approbata, ſuſpectus ipſe in hujuſmodi cauſa nullo modo ſe intromittere, aut intereſſe debeat, ſi verò ſuſpicio probari nequiverit, nulla ejus allegatæ ratio habeatur. 14.

Caveant autem appellationes à decreto vim definitivæ habente ullo pacto recipere, neque alias appellationum cauſas committere, niſi gravamine & gravaminis cauſa ità expreſſa, ut Camera poſſit intelligere & deliberare, an appellatio ſit admittenda nec ne, & in omni caſu non niſi citata parte hæc fiant. 15.

Ad hæc pauperum Advocatus, necnon Fiſci tàm Advocatus, quàm Procurator, Commiſſarius, quivis alias de eadem Camera, ſub eiſdem, & aliis noſtro, & Succeſſorum noſtrorum arbitrio pœnis, non ſcribant in cauſis privatorum in Cameræ Tribunali pendentibus, exceptis pauperum cauſis, & reſpectivè iis, in quibus Camera alicui adhærendo partem facit in judicio, vel in quibus aliàs de Fiſci & Cameræ intereſſe agitur. 16.

De Gubernatore Urbis, & ejus Tribunali.

Taxa hujus Curiæ eſt in Conſtitutione ſequenti, §. 2.

§. 3. LOcumtenentes Civilis Gubernatoris Almæ Urbis pro tempore exiſtentis, unus duntaxat ſit, legum ſcientia, vitæque probitate, & Romanæ Curiæ experientia inſignis, & ex hoc loco, qui ab Urbe diſtet ſaltem per quadraginta 1. Vide Conſtitutionem 71. Sixti V. Tom. 2. f. 661.

milliaria

milliaria oriundus, qui omnes cauſas civiles, tàm commiſſarias juxtà formam commiſſionum quàm ordinarias, vel alias in ipſo Tribunali introducendas, juxtà ſuas facultates cognoſcat, terminet & decidat. Audientiam terminorum, pro quibus litigantes pro certa hora citati non ſint, in ſala palatii Gubernatoris circà horam vigeſimam pro tribunali ſedendo teneat. Jus reddat ſingulis diebus, exceptis feſtivis de præcepto, aut conſuetudine Almæ Urbis, necnon diebus Coronationis Pontificis viventis, ingreſſus Gubernatoris, Jovis, Lunæ, & Martis immediatè ante Cineres, ac ipſius diei Cinerum, totius Hebdomadæ majoris, Commemorationiſque omnium fidelium defunctorum, & Vigiliæ Nativitatis Domini.

2. Significationes per viam recurſus concedendas, ſemper concedat cum clauſula. Non tamen in contumaciam.

3. In cauſis ordinariis, vel via ordinaria introducendis, etiamſi ad probationem producantur cedulæ, jura, & inſtrumenta obligationum Cameralium, non relaxet mandata executiva ſi reſpectu ſummæ, vel valoris rei, vel aliàs ex natura cauſæ de qua agitur, dictæ cauſæ ſunt appellabiles, niſi elapſis decem diebus datis ad appellandum, & ſervatis ſolitis terminis ad docendum de legitima appellatione, & ejus legitima proſecutione, & conſtito ſibi de re judicata.

4. Suſpectus poſt litem conteſtatam, vel pro conteſtata habitam, allegari non poſſit, niſi à principalibúſmet, vel eorum Procuratoribus ad id ſpeciale mandatum habentibus, & ea certa cauſa per eos in actis ſpecificata, & jurata, à Gubernatore pro legitima approbata.

5. Ab ejus ſententiis definitivis appelletur ad Nos, noſtrámque Sanctam Sedem Apoſtolicam in cauſis appellabilibus, in quibus verò de jure recurſus datur, recurratur ad Gubernatorem, qui cauſas hujuſmodi recurſus per ſeipſum, vel alium ab eo deputandum juxtà ſuas facultates expediat. Qui deputandus, tàm in ipſis cauſis recurſus quàm in illis in quibus locum Locumtenentis uti ſuſpecti recuſati à Gubernatore deputabitur, & in cauſis quoque commiſſariis, in quibus reſcripto Signaturæ à Gubernatore ſimiliter deputabitur ea dumtaxat emolumenta recipiat, quæ ut mox dicetur, Locumtenens recipere poſſet, & nihil penitùs ultrà ſub pœnis eis indictis.

6. Recurſus ut ſuprà ad Gubernatorem à Locumtenentis, vel deputandi decretis, & ſententiis petendi, infrà decem dies dumtaxat peti debeant, & tunc executionem non retardent uſque quò Gubernator hujuſmodi recurſus non admiſerint.

7. Locumtenens habere debeat ſcuta auri in auro quinque à quolibet ex duobus Notariis cauſarum Civilium hujus Curiæ, ipſi tantum Locumtenenti quolibet menſe in ejus principio ſolvenda, & percipere poſſit Julium unum pro ſingulis infraſcriptis expeditionibus. Videlicèt pro quolibet mandato executivo, non tamen in contumaciam. Pro quolibet Arreſto in carceribus Mandato de excarcerando, ſignificatione Dotali, aut vigore termini, aut in vim litis pendentiæ, aut litis finitæ, aut ſtante depoſito, vel negatione, aut data cautione de ſtando juri, & judicatum ſolvendo conceſſis. Et etiam pro qualibet citatione, vel inhibitione vigore commiſſionis, aut extrà Curiam decreta, dummodò in quolibet ipſorum caſuum agatur de re, vel ſumma ſcutorum auri ſeptem, qui conſtituunt Julios ſeptuaginta ſeptem.

8. Gubernator Urbis cumulativè procedere valeat, in omnibus, & quibuſcumque cauſis criminalibus in quibus Camerarius Ripæ vigore ſuarum facultatum procedere poteſt, ita ut inter eos juxtà ſolitum ſit locus præventioni.

9. Habeatque juriſdictionem in Hebræos, prout infrà diſpoſitum eſt.

De Auditore Cameræ, & ejus Tribunali.

Taxa hujus Curiæ eſt in conſtit. ſeq. §. 3.

§. 4. IN primis, quoad formam, & executionem obligationis Cameralis, mandamus ſervari ſtylum hodiernum, ut ſcilicèt quis obliget ſe, hæredes, & bona in ampliori forma Cameræ, cum ſolitis clauſulis, & renunciationibus citrà tamen conſtitutionem Procuratorum, & qui voluerit arctiùs obligari, conſentiat relaxationi mandati executivi, aut illud in ſe ſuſcipiat, unica, ſi ſic placuerit, citatione aut intimatione præcedente. Nec ullo umquam tempore renovetur vetus illa cenſurarum ſuſceptio jam antiquata, & à Curia eliminata. 1.

Ad hæc vide Pii IV. conſtit. 13. fol. 49. & Pii V. conſt. 113. fol. 339. in Tom. 2.

Minúſque ad dictarum cenſurarum relaxationem deveniatur, niſi in juris ſubſidium, & factis priùs diligentiis in locis deſtinatæ ſolutionis, prout hactenùs fieri conſuevit. 2.

Et ſi parti petenti, ac debitum agnoſcenti danda videbitur aliquando longior aliqua dilatio ad ſolvendum, intrà quam nullum omninò mandatum, aliudve executionis genus relaxari poſſit, ea erit dierum triginta ad ſummum, aut etiam viginti, vel minor arbitrio Judicis, qui pro debitoris qualitate, ac debiti ſumma quem maluerit de prædictis terminis eliget. Hoc tamen omninò obſervando, ut nonniſi ſimpliciter, & abſque ulla conditione proteſtatione, vel reſervatione, quæ confeſſioni ſit contraria, debitum confitenti concedatur, & qui aliter, aut præmiſſa aliqua proteſtatione, vel reſervatione petere, aut ſuſcipere voluerit, repellatur. Et nihilominùs proteſtatio, vel reſervatio fortè clandeſtinè, aut aliter facta, quoad præjudicium dictæ confeſſionis, & ſuſceptionis termini pro infecta omninò habeatur, & nullius ſit roboris, & momenti. Et ſi poſt decretum, aut etiam Actori à Notario traditum mandatum executivum, Judici præfatam dilationem concedere viſum fuerit, nec Reus intrà eam ſolverit, Actor abſque alio novo judicio, citatione, vel mandato, ſed eodem illo quod anteà decretum, vel relaxatum, aut traditum fuerat, executionem ſuam proſequatur. 3.

Quódque ſuperſeſſoriæ, ſeu (ut vocant) non gravetur, aut inhibitiones, vel dilationes non coocedantur, præterquàm in vim ſuſceptionis cenſurarum vel termini judicialis à debitore ſuſcepti, & niſi adjecta hac conditione, dummodò alium terminum ab ipſo, vel alibi non ſuſceperit. Et tàm pro dictis ſuperſeſſoriis, quàm pro illarum revocationibus juxtà ſtylum dicti Tribunalis conſuetum nihil prorsùs recipiatur, ſed gratis, etiam pro ſigillo, ac ſine ulla Secretarii, Judicis, aut cujuſcumque alterius perſonæ mercede concedantur. 4.

In cauſis criminalibus, in locis Nobis & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ immediatè ſubjectis, in poſterum non decernantur, neque relaxentur monitoria contra aliquem in prima inſtantia, niſi per Auditorem Cameræ pro tempore, facto priùs verbo nobiſcum, ſeu cum Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam in caſibus in Bulla in Cœna Domini legi ſolita contentis in quibus nihilominùs quando monitoria extrà Italiam decernenda erunt in Locis Nobis, & eidem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ non ſubjectis, vel aliàs contra Officiales Curiales exemptos, & contravenientes inhibitionibus, & literis Apoſtolicis, vel etiam pro rebus dependentibus à cauſis criminalibus coram Auditore Cameræ pro tempore legitimè introductis, ac pendentibus, hujuſmodi monitoria non relaxentur, niſi facto priùs verbo nobiſcum, ſeu cum Romano Pontifice pro tempore exiſtente. 5.

Nec decernat Monitoria ſpecialia in cauſis profanis, etiam in Terris Eccleſiæ, ultrà quadraginta milliaria ab Urbe, quando valor cauſæ non excedit ſummam centum florenorum. 6.

Appella-

7. Appellationes non aliter recipiat, audiat, vel admittat, quàm ſi exhibita fuerit Notario in actis ab appellante fides publica, ſeu publicum inſtrumenium (ita quòd ſimplex copia nec recipiatur uec admittatur) ſententiæ, à qua extitit appellatum, eáque ſit diſſinitiva, vel vim habeat diſſinitivæ, neque aliter earum ratione inhibeat, quam inſerto in liteiis inhibitionis toto fidei, ſeu inſtrumenti hujuſmodi tenore, & expreſſa clauſula, Quatenùs à diſſinitiva, vel vim diſſinitivæ habente appellatum ſit. Facta tamen fide de petitione appellarus, & Jndicis ſive Notarii denegatioue, Auditor, inhibere, & in cauſa procedere poſſit.

8. In expeditionibus vigore hujuſmodi appellationum apponatur clauſula, & quatenùs re vera ſententia non ſit diſſinitiva, vel vim diſſinitivæ non habeat, præſentes literæ nullius ſint roboris vel momenti.

9. In monitoriis generalibus reſervet facultatem etiam Ordinario loci, abſolvendi incurrentes cenſuras in eis contentas.

10. Item non decernat ſequeſtra in cauſis beneficialibus, in quibus procedere poteſt, niſi juxta formam conſtitutionis ſel. rec. Clementis Papæ Quinci prædeceſſoris noſtri, quæ incipit: Ad compeſcendas, prout ſervatur in Rota, & in illis ſemper apponatur clauſula, proviſo qnòd de fructibus ſequeſtratis cultus divinus manuteneatur, animarum cura exerceatur, & alia onera beneficio incumbentia ſupportentur.

11. Maodata de manutenendo nunquàm, niſi ſervatis ſervandis & parte legitimè citata, decernat, aut concedat.

12. Idémqne in ſequeſtris, & in mandatis ſuſpicionis fugæ ſervet, oiſi aliqua ratione timendum ſit Jndicio arbitrio de ſuſpicione fugæ vel bonorum dilapidatione, qoo caſu juramentum præſtari debeat de ſuſpicioee fugæ, vel de metu dilapidationis bonorum.

13. Non decernant contrà Epiſcopos & iis Superiores, monituria ad perſonaliter comparendum, niſi prævia commiſſione ſignata manu noſtra, aut pro tempore exiſteutis Romaoi Pontificis, & pro decreto monitorii ad perſonaliter comparendum nihil recipiat.

14. Non concedat, neque dari permittat Auditor remiſſoriam ad partes examiuandum, vel repetendum citata parte teſtes ad inſtantiam Fiſci, vel probandam ejus intentionem, ſed advocentur teſtes ad Curiam, vel cauſa remittatur ad partes, ubi delictum eſt commiſſum.

15. Nec minùs coocedat literas ad partes pro capiendis indiciis contra aliquem, niſi priùs in Curia ipſimet Auditori Cameræ ejus arbitrio aliqualiter conſtiterit de delicto.

16. Et in cauſis ordinariis Anditor prædictus, ſeu ejus in Civilibus Locumtenentes uon recipiat ſportulas, oeque Notarius aliquid pro nota ſententiæ, ſed in cauſis commiſſariis, & declaratoriis contumacialibus tantùm.

17. Prætereà Auditor non concedat Monitoria, ſeu Inhibitiones in vim conſtitutionis Eugenianæ ad ſavorem Curialium, niſi pro illis, qui ſaltem per annum in Curia continuè reſidentiam ſecerint.

18. Ut tollantur controverſiæ inter Tribunalia Curiæ & unicuique ſua juriſdictio ſervetur, declaramus, executionem obligationis in forma Cameræ ad prædictum Auditorem Cameræ privativè ad alia Tribunalia pertinere, præterquàm in inſtrumentis dependentibus à cauſis & actis in aliis Tribunalibus hujuſmodi geſtis, ac ſine præjudicio motus proprii in favorem populi Romani editi, & quoad Clericos, ratione originis vel beneficii Romanos & loca pia; locus ſit præventioni inter ipſum Auditorem, & noſtrum in Urbe Vicarium.

19. Et quoad præventionem inter ipſum & forum Capitolinum in cauſis vertentibus inter Cives, & Incolas, ſtatuimus, & declaramus, nomen Incolarum juxtà juris communis diſpoſitionem eſſe intelligendum, & ubicumque ſuper hoc dubitari contigerit, orta inter Tribunalia differentia, ad Præfectum Signaturæ Juſtitiæ recurri maudamus, qui hunc articulum manu regia ſine ſcriptura, omni & quacumque appellatione & recurſu remotis, in quolibet caſu controverſiæ terminet & decidat.

20. Citationes autem extrà Urbem executæ, quatum vigore hodiè coràm Auditore Cameræ ad executionem obligationis Cameralis procedi ſolet, reproducantur infrà menſem ab executione earum io partibus facta, alioqui qui pro circumductis habeantur.

21. Literas Apoſtolicas, quibus certus qui per ſeipſum procedat executor præſcriptus eſt, nullo modo Auditor prædictus exequatur, ſed & omnes prætereà in quarum executione pars vocanda fuerit, non aliter exeqnatur quàm ſervatis pro rerum contingentia Conſtitutionibus fel. recordat. Boniſacii Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, niſi ipſis conſtitutionibus derogatum fuerit expreſsè in literis, quæ fuerint exequendæ, ſed & tunc, ne quemquam extrà Diœceſim ultrà tot dietas evocet, quot in ipſis literis expreſſum erit, exceptis literis penſiouum quarum ſolutio in Romana Curia deſtinatur, & his omnibus quibus ipſe nominatim executor præſcriptus fuerit, his enim caſibus poſſit ad ſe undecumque & quocumque partes evocare, neve aliis vices ſuas committat, vel ſubdeleget, quàm conſtitutis in dignitate Eccleſiaſtica aut aliis, quibus Sedes Apoſtolica cauſas committere ſolet.

22. Monitoria generalia vulgò, ſignificavit appellata, quæ ſcilicèt, ut aliquid reveletur, ſeu reſtituatur aut probetur, cum cenſuris Eccleſiaſticis publicari ſolent; nullo modo decernat, ſive expediat.

23. Similiter nihil ſine ſpeciali noſtra Commiſſione decernat, aut faciat, aut mandet, quod Epiſcopos, aut alios locorum Ordinarios impedire poſſit, ne ad executionem decretorum Sacri Concilii Tridentini, correctionémque morum liberè procedant.

24. Ab omuibus autem, & ſingulis iis, quæ ad ejus juriſdictionem ſecundùm præmiſſa pertinere nolumus, uſque adeò abſtineat, ut neque monitoria, neque citationes, neque inhibitiones, ueque ſequeſtra, neque mandata de manutenendo, neque aliud quicquam quocumque ſub prætextu ſuper iis, aut ipſe decernat, aut ab aliis decreta revocet, & pariter ejus Notarii nihil omninò expediant, aut etiam ſcribant, ſub pœna ſcutorum quingentorum pro qualibet vice Cameræ Apoſtolicæ applicandorum, & ſi adſit accuſator, vel inſtigator, ei quarta pars pœnæ ſolvendæ detur.

25. In cauſis verò ſui ſori civilibus, etiam in quibus ſummariè, & ad inſtar beneficialium procedendi ei conceſſa eſt facultas, nunquàm omninò ad pœnas contumaciales deveniat, ſed potiùs receptis probationibus ad negotium principale ſpectantibus, datóque competenti termino parti abſenti, demùm ſuper his ſervatis ſervandis diſſinitivè pronunciet, etiam ſine litis conteſtatione.

26. Ne autem contingat, ut abſentes, & in remotiſſimis ab Urbe partibus degentes, maxima itineris incommoda & diſpendia pati abſque culpa compellantur, dum ob prætenſum delictum ad comparendum perſonaliter moniti comparent, & inculpabiles reperiuntur, neminem poſthac extrà Italiam exiſtentem ad comparendum perſonaliter moneat, niſi facto verbo nobiſcum, & ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, de quo verbo habito fiat meotio in literis monitoriis.

27. In cauſis quæ ordinariè ſecundùm Auditoris facultates in ejus Tribunali introductæ fueriot, vel intro-

duci potuerint, ſive poſt cœptam cauſem ſuperveniat Commiſſio, ſive antè impetrata ſit, ſive in prima ſive in ulteriori inſtantia, nulla in re augeat impenſam, ſed quo ad hoc habeatur ſemper cauſa pro ordinaria, ita ut etiam ratione ſeotentiæ, neque Notarii, neque Judices quicquam propterea accipiant ultrà id quod accipere potuiſſent, ſi Commiſſio non adeſſet.

28. Permittimus tamen ejus in civilibus Locumtenenti io cauſis per commiſſionem ab initio introductis, etiam ſui natura ordinariis, ob magnam leborum aſſiduitatem, & emolumentorom tenuitatem, ſportulas moderatas juarà præſentem conſtitutionem recipere. Declarantes nihilominùs in reliquis omnibus cauſas intelligi ordinarias, nec Nntarios quicquam ampliùs esigere poſſe aut debere, quàm in aliis ordinariis permiſſum eſt.

29. Quódque Auditoris Cameræ pro tempore exiſtentis Locumtenens mandata executive, niſi priùs ipſemet Locumtenens in libro expeditionum diem ſubſcriptionis manu propria notaverit, ſubſcribere non poſſit.

30. Quódque Anditoris Cameræ pro tempore exiſtentis, Judex Locumtenens in criminalibus, pro ſportulis ſalario ſibi jam aſſignato contentus, nihil percipere poſſit.

31. In cauſis civilibus verò Locomtenenti ſingulis menſibus quinquaginta ſcuta monetæ à Notariis dicti Auditoris Tribunalis pro rata ſolvi, nec aliqua alia portio pro eo retineri debeat.

De Auditorio Rotæ.

Taxa hujus Curiæ eſt in conſtit. ſeq. §. 4.

§. 5.

1. Ad hæc vide etiam Pii IV. conſt. 44. §. 1. 2. & 17. fol. 61. To. 2. COnſtitutiones fel. rec. Ionocentii VIII. Pii IV. & aliorum prædeceſſorum noſtrorum innovantes, & Auditorium noſtri paletii, in quo univerſorum Chriſti fidelium graviores cauſæ maturè cognoſcuntur, & juſtè rerminantur, novis prærogativis augentes, volumus & ordinamus, ut unice tantùm Commiſſio in quabbet inſtantia ſufficiat, & illius vigore Auditor cauſam ſibi commiſſam cognoſcere, & cum omnibus & ſingulis dependentibus, & emergentibus, ac aliàs quomodolibet incidentibus decidere valeat.

2. Poſſit etiam Auditor ſine nova Commiſſione præfigere terminum ad docendum de attentatis, & nullitaribus, & cauſis propter quas quis in integrum reſtitui debeat, ac illo elapſo & non docto, ad cauſæ expeditionem procedere, necnon remiſſorias decernere, dilationes concedere, liquidationes fructunm in partibus delegare, ac omnia & ſingula alia uſque ad finalem ſenteotiarum ſuarum executionem incluſivè facere, quæ de jure Ordinarii facere poſſunt.

3. Necnon poſſit Anditor præfigere terminum ad doceodum de appellatione, & ejus legitima proſecutione ad effectum procedendi ad executionem ſententiæ latæ io cauſe appellabili, in qua condemnetus non appellavit.

4. Inſuper & tempus qoadtiennii in cauſis reſtitutionis in integrum poſſit Auditor prorogare arbitrio ſuo.

5. Et tàm dictam, quàm omnes alias facultates ſibi vigore, vel Innocentiæ, vel Conſtitutionis Pii Quarti, aut aliorum Summorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum competentes extendimus, & habere locum decemimus, etiam in cauſis cuilibet Rotæ Auditori extrà Rotam commiſſis.

6. Prorogationes eutem fatalium, ſæpiùs & paſſim non concedar, ſed tantùm ex alique boneſta cauſa ac prævia illius cognitione arbitrio Rotæ.

7. Auditor tamen in elique cauſa, ſive magni ſive parvi momenti exiſtat, etiamſi ejus deciſio clari Juris eſſe videatur, diffinitivam ſententiam, vel interlocutoriam vim diffinitivæ habentem ferre non valeat niſi cauſa in Rota propoſita, & habitis votis Coadjotorum, niſi partes in actis expreſſe conſenſerint quòd cauſe ſine voto eorumdem expediri poſſit.

8. Idemque in eliis quibuſvis præjudicialibus decretis ſervari volumus, ſi actor, vel reus, ut negotium in plena Rota cognoſcarur, inſteterit.

9. Item, ſententiæ latæ per Auditores, prout in cedula, ut moris eſt, vel per viam termini pro ſervato, ſubſcribantur, & publicentur in actia intrà quindecim dies, & in ultimi anni audientia infrà menſem, alioquin prnnnnciationes, & termini hujuſmodi pro circumductis habeantur.

10. Termini etiem pro ſervatis babiti, & cedulæ ipſarum ſententierum, quæ interdùm per alium Notarium quàm actuarium ipſius cauſæ ed referendum accipi conſueverunt, referantur ipſi Notario cauſæ eadem vel ſequenti die qua recipiuntur, in ultimis verò audientiis ſaltem infrà triduum. Et ſi Auditor qui pronunciavit, prout in cedula, vel terminum habuit pro ſervato, retinuerit citationem peoès ſe, illam Notario cauſæ ſimiliter intrà prædictos dies conſignare debeat, aliàs termini hujuſmodi circumducti, & irriti cenſeantur.

11. Auditor verò non pronuncier in cauſa niſi perfecto regiſtro, & illo ed Rotam delato unà cum dictis teſtium, illiſque ac juribus in eadem Rota, prout res exegerit, lectis.

12. In ultima verò anni audientia, & quandocumque egetur de ferenda declaratoria contrà contumacem, etiam regiſtro non perfecto, ex actis originalibus pronunciare valeat, ità tamen quòd pars ad cujus inſtantie pronunciatum fuerit, regiſtrum ipſum pro actorum conſervatione quantocitiùs perfici curare teneatur.

13. Et inſuper, Auditor partibus petentibus copiam deciſionis in cauſa factæ, cum juribus et rationibus tradere debeat, prout antiquitùs laudabiliter fieri conſuevit.

14. Cauſæ autem propriæ Auditorum, & eorum familiarium, ac conſanguineorum, vel affinium uſque ad ſecundum gradum juxtà jus Canonicum computandum, non cognoſcantur io Rota.

15. Nec Anditores in eorum domibus, Subſtitutos vel Doctores, aut alios Juriſperitos, etiem conſanguineos babeant, qui Subſtituti, vel advocati, aut Procuratoris officio fungantur, aut in caſibus Rotalibus, vel eorum proceſſibus, ſeſe quoquo modo intromittant.

16. Item, Advocati ant Procuratores conſanguinei vel affines, uſque ad ſecundum gradum, ut ſuprà computandum alicujus Auditoris, ac etiam illius Notarii io cauſis coràm eo pendentibos, nullatenùs patrocinari valeant.

17. Nec iidem Anditores compellant, aut aliquo modo inducant partes, per ſe vel per alios, ut aſſumant certum Advocatum, vel Procuratorem, ſed electio hujuſmodi omninò ipſarum partium arbitrio relinquatur.

18. Item Decanus, & alii Aoditores præſertim antiquiores ettendant ne aliquid non ſolùm contrà jus, ſed nec etiam contrà ſtylum, & deciſiones antiquas factas in Rota, quæ impreſſæ habentur, quoquo modo decidatur, etiam prætextu æquitatis in jure non ſcriptæ, niſi maxima cum ratione & diſcuſſione, omnibus votis, ſeu ſaltem illorum duabus tertiis partibus aliter faciendum eſſe indicaverint.

19. Non attendantur prætereà aliquæ nullitates in cauſis, præterquàm ex defectu juriſdictionis, citationis, vel mandati.

20. A liquidatione fructuum, & expenſarum taxatione ſemel tantùm appellare liceat, ità quòd duæ conformes rem judicatam faciant.

21. Anditores cauſas ſibi commiſſas ad ſolam partiom inſtantiam ad Cancellariam remittere non poſſint, ſed tantùm hebita licentia à Nobis, vel ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, vel ex juſtis cauſis deductis in Rota, & ab ea probetis.

22. Etſi Auditor cognoverit in actis adeſſe ſuſpicionem criminis, remittat acta hujuſmodi, vel illnrum exemplum, prout res exegerit, ad Judicem ordinarium, & ſi cauſa criminalis præjudicialis fuerit cauſæ civili, in ejus cognitione ſuperſedeat.

23. Quandocumque Judex ipſe ordinarius in cauſis criminalibus corâm eo pendentibus indiguerit depoſitionibus teſtium, vel aliquibus ſcripturis ad cauſas criminales facientibus, teneatur Auditor illas, vel earum exemplum, ut præfertur exhiberi facere.

24. Nemini liceat turbare ordinem ſervandum io diſtributionibus cauſarum, ſed illarum Commiſſiones diſtribuantur bona fide juxtà ordinem Turni, qui nullo prorſus modo, neque à Notariis, nec à quoquam alio pervertatur, prout ſuprà de Signatura Juſtitiæ diſpoſitum eſt.

25. Ut autem debitus modus ſportulis imponatur, non poſſint Auditores à partibus, per ſe vel alium, quovis modo ſportularum nomine aliquid petere, vel exigere, ſed nec à ſponte dantibus ultrà taxam infraſcripram accipere, videlicet.

26. In cauſis pecuniariis, ſeu profanis, aut quæ aliàs pretio quoquo modo æſtimari poſſint, ſi æſtimatio rei de qua agetur non excedat ſummam mille ducatorum, aureos decem; à mille verò uſque ad decem millia, vigintiquinque; à decem millibus uſque ad viginti millia, quinquaginta; ab indè ſuprà uſque ad quamcumque ſummam, centum. In beneficialibus verò ſi redditus annuus de quo agetur non excedat ſummam centum ducatorum, ſimiliter decem; à centum verò uſque ad mille, viginti quinque; à mille uſque ad tria millia, quinquagiota; ab indè verò ſuprà, centum aureos pro ſpurtulis cujuſcumque ſententiæ diffinitivæ dumtaxat, ut præfertur accipere valeant. Si verò cauſa æſtimationem non facilè recipiat, ſpottulæ moderatæ, pro rerum & perſonarum qualitate juxtà taxas prædictas recipi poſſint. Nec aliquid ultrà non ſolùm ipſis Auditoribus, ſed nec eorum familiaribus, vel conſanguineis, aut aliis quibuſvis perſonis, directè vel indirectè, quovis quæſito colore vel ingenio, exceptis eſculentis & poculentis quæ triduo conſumi poſſint ipſarum ſententiarum, aut Auditorum intuitu præſtari poſſit. Quas quidem ſportulas juxtà taxam prædictam apud Notarium cauſæ poſt ſubſcriptam ſententiam, & Notario traditam & non anteà, deponi, & Auditori conſignari volumus. Quodque Notarius diſpoſitionem, & conſignationem hujuſmodi in actis notare, & ſpecificare teneatur.

De Capitolio, & ejus Officialibus.

Taxa hujus Curiæ eſt in conſtit. ſeq. §. 7.

§. 7.

1. SEnator, & Judices ipſius poſſint primas inſtantias unica vice eorum arbitrio abſque ulla commiſſione prorogare.

Ad hæc vide etiam Pii IV. conſt. 58. §. 27. 33. & 74. fol. 86. Tom. 2.

Capitaneus appellationum, pro revocatione ſeu moderatione quarumcumque inhibitionum, ſportulas nullo pacto accipiat Notarius verò dumtaxat mercedem actus, ſive ſcripturæ.

3. Si petito Conſultore, pars quæ petierit neglexerit per decem dies inſtare pro illius electione, Capitaneus poſſit per ſe ipſum cauſam expedire.

4. Et ſi Conſultor electus, infrà duos menſes à die electionis non acceptaverit, vel recuſaverit, ad alterius electionem procedatur.

5. Terminus quinque dierum datus à Statuto Urbis ad redeundum pro Apoſtolis, ita & taliter intelligatur, ut ſufficiat interim quandocumque pro apoſtolis redire.

6. Conſervatores Urbis abſtineant ab omni genere muneris, etiam eſculenti & poculenti, à piſtoribus, laniis, ſalſamentariis, olitoribus, fructarolis, & aliis artificibus, nec ab eis aliquid ſub quovis prætextu accipiaot. A quibus etiam abſtinere faciant omninò eorum Scribam, Notarium, Secretarium, Fideles, & alios eorum Officiales, atque in primis Extraordinarios, corporali eos pœna coercendo, & deindè ab officio removendo.

Nec poſſint de pœnis ſtatutariis, vel per eorum edicta inflictis aliqun modo gratiam facere in totum, & præſertim de corporalibus, nec illas commutare ſine conſenſu ipſorum omnium ſimul convocatorum, & eo caſu non ultrà medietatem pœnæ remittere, nec in domo propria ſua ſuper hujuſmodi gratiis aliquid ſignare poſſint, ſed ad earumdem pœnarum executionem poſtquam de illarum incurſu conſtiterit, celeriter procedant. 7.

Ad quarum etiam pœnarum præſertim corporalium executionem, in eventum in quem non mittantur executioni per ipſos Conſervatores à die delati criminis intrà quinquennium dies, quilibet alius Judex ordinarius, & aliàs competens procedere poſſit. 8.

Extraordinarios ad officium Extraordinariatus exercendum nullatenùs admittant, niſi recepta ab eis cautione ſub pœna ipſis Conſervatoribus benè viſa, de officium ipſum fideliter exercendo, & præmiſſa obſervando, ac de ſeipſos repræſentando pro omni eo quod in dicto eorum officio committere vel omittere poſſent, ac dictis Extraordinariis fidem adhibeant juxtà formam decreti aliàs à Conſervatoribus editi, & non aliter. 9.

Cogant inſuper extraordioarium majorem ad exercendum officium etiam per ſeipſum, & per ſubſtitutum idoneum ab ipſis Coofervatoribus approbandum. 10.

Atque iidem Extraordinarius major, & ejus ſubſtitutus, ac minores extraordinarii cogere poſſint quoſcumque, etiam per detentionem perſonarum, ut permittant ponderari carnes, & alia omnia quæ ſub eorum cura ſint, & pretium denuncient, & recuſantes puniantur prima vice in duplum valoris rei penès eos inventæ, quòd ſi alia vice illud idem admiſerint, in duplum, & alia etiam pœna corporali arbitrio Conſervatorum, & nihilominùs Extraordinarii, tàm majores quàm minores, omnia Conſervatoribus denuncient, & res taliter inventas nullatenùs ſibi retineant, ſed ad id ipſos Conſervatores deferre teneantur. 11.

Et Baroncellus, ac alii Executores quarumcumque Curiarum eiſdem Extraordinariis majoribus, in prædictis & aliis eorum officium concernentibus, obedire teneantur. 12.

Magiſtri Viarum ad vias lateribus ſeu ſilicibus ſternendas, prout eis opus eſſe videbitur, dominos contiguarum domorum cujuſcumque ſint dignitatis, aut ipſis abſentibus, vel ſolvendo non exiſtentibus, illorum Inquilinos juris remediis opportunis, ac ſub eorum arbitriis pœnis cogant. 13.

Poſſint autem Inquilini retinere de penſione ſolvenda ratam ut ſuprà per eos ſolvendam, non obſtante obligatione Camerali, aut quacumque exceptione quæ opponi poſſet, & non obſtantibus quibuſvis ſequeſtris, etiam anterioribus. 14.

Curéntque eaſdem Urbis vias continuo, & Plateas adminus quater in anno, & hoc in Martii, Junii, Septembris, & Decembris menſibus, ab immunditiis purgari. 15.

Nullos actus, nulláque negotia, quæ alicujus momenti fuerint, ſine rogitu ſui Notarii expediant. 16.

Reddant rationem Cameræ ſingulo quoque ſemeſtri, prout in literis ad Cameræ Tribunal ſpectantibus conſtitutum eſt. 17.

Edant initio eorum officii edicta ſub nomine Camerarii, & de pœnis in illis, atque etiam in ſtatutis contentis nullam ſine ejuſdem Camerarii, aut ſaltem Clerici Præſidentis mandato gratiam facere poſſint. 18.

In ceteris, tàm quoad appellationes ab eorum ſententiis quàm quoad reliqua omnia, ſerveot omnino ſtatuta de eorum officio loquentia. 19.

Submagiſtri verò ſuas relationes, quas tamquàm periti facere ſolent, nonniſi medio juramento faciant, & ſi quid dolo vel fraude egerint, perjurii, & alias pœnas arbitrio Camerarii, & Clerici 20.

Cameræ pro tempore Præſidentis incurrant, & ad intereſſe partibus condemnentur.

21. Conſules Attium quatumcumque obſervent earum ſtatuta legitimè approbata, & uſu recepta. Nec reaſſumant cauſas, præſertim mercedum ac miſerabilium perſonarum, coram majoribus Magiſtratibus introductas.

22. Minus impediant, aut moleſtent aliquo modo peritos, ſive æſtimatores à Judicibus electos, ſub pœna privationis, & aliis arbitrio Superioris.

23. Notarii verò ipſorum Conſulum, taxam eis per ſtatuta præſcriptam, & ubi aliqui ipſorum nullam minorem taxam haberent, aliorum qui illam habent ſequantur, & ſecundùm illam exigant.

24. Aſſeſſores prædictorum Conſulum, & aliorum Officialium Curiæ Capitolinæ ſalarium non habentes, caveant ne in cauſis minimis, id eſt à quinque ſcutis infrà, quicquam pro eorum voto, ſeu conſilio, & in aliis non ultra ſportulas dictis ſtatutis taxatas, percipiant.

25. Procurator Fiſci Capitolini illud ipſum, in omnibus & per omnia obſervet, quòd Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Procurator, quoad ea ſcilicet Capitula ſuperiùs adnotata, quæ ipſum etiam concernere, & ſibi convenire poſſint.

De Juriſdictione in Hebræos.

Taxa Notarii Hebræorum eſt in conſtit. ſeq. §. 11.

§. 7.

1. Gubernator Urbis poſſit contra Hebræos in criminalibus cauſis procedere, etiam quòd agatur inter ipſos Hebræos tantùm.

2. In cauſis Cameralibus, ſeu ad Cameram quomodocumque ſpectantibus, aut ad Camerarium, etiam ratione pignorum, aut perſonarum Hebræorum Bancheriorum, aut ad præſides, Camerarius, & Præſides poſſint contra eos procedere.

3. In cauſis furtivorum pignorum quoad Hebræos Bancherios, ſit locus præventioni inter Camerarium & Gubernatorem.

4. Quoad Auditorem Cameræ Hebræi ſint illius juriſdictioni ſuppoſiti privativè quoad alios, ubi agitur de obligatione Camerali, præterquàm in dependentibus à cauſis, & actis aliorum Tribunalium, juxta ſuas facultates. In criminalibus autem poſſit idem Auditor Cameræ contra eos procedere, prout in præteritum procedere conſueverat.

5. Inter Vicarium & Senatorem, in delictis in quibus Chriſtiani ſunt aliquo modo participes, & ſic quando adeſt mixtura delinquentium Chriſtianorum & Hebræorum, ex officio non autem ad querelam locorum habeat, præventio, in aliis verò caſibus ſervetur conſtitutio fel. rec. Julii Papæ III. prædeceſſoris noſtri diſponens, quòd quando agitur inter ipſos Hebræos habeat Vicarius in eos juriſdictionem activè & paſſivè, quando verò inter alios paſſivè tantùm.

De Curia Sabellorum, & Turris Nonæ.

Taxa hujus Curiæ eſt comprehenſa in conſtit. ſeq. §. 2.

§. 8.

1. Ad hæc vide etiam Pii IV. conſt. 58. §. 23. fol. 86. Tom. 2.

Judex Curiæ de Sabellis gratuito à Mareſcallo deputetur, adeo ut neque Judici dare, neque Mareſcallo propter hoc accipere quicquam liceat, etiam mutui vel alio nomine, aut quavis de cauſa vel prætextu, ſive ante ſivepoſt adeptum officium, etiam in vim vel prætextu cujuſcumque indulti Apoſtolici, vel conſuetudinis, quòd & quam per præſentes expreſsè revocamus, & improbamus, & ut ſupra omninò ſervari mandamus.

2. Deputatio vero Judicis fiat cum participatione & approbatione Gubernatoris Urbis pro tempore, & fiat ad annum dumtaxat, quo finito finitum ſit etiam ejus Judicis officium, niſi propter aliquam rationabilem cauſam prorogandum viſum fuerit, quæ tamen prorogatio alium nullo pacto excedat, & ſemel tantùm fieri poſſit.

3. Antequam incipiat exercere officium caveat idoneis fidejuſſoribus de ſtando Syndicatui, & finito officio, etiamſi nec querelatus, nec requiſitus fuerit, offerat ſe Syndicatui coràm Gubernatore Urbis præfato, ille verò quadraginta diebus Syndicatum abſolvat, Judicemque prout jure faciendum erit, vel abſolvat, vel condemnet, & puniat. Quod ſi intra dictorum dierum numerum non fecerit, Camerarius S. R. E. qui tunc erit, duos viros deputet, qui intra alios viginti dies hujuſmodi Syndicatum peragant, lapſis autem dictis terminis pro abſoluto habeatur.

Commentarienſis, & Capitanei, necnon executorum ejuſdem Curiæ munia per idoneos, & fidos miniſtros gerantur, & neque vendantur, neque locentur ullo modo, nec quicquam pro illis conſequendis, aut exercendis, quovis nomine & prætextu ſolvatur, vel reſpondeatur, etiam vigore contractuum, aut locationum de præterito factarum, quæ per præſentes nullæ & irritæ intelligantur, & qui aliquid ſolverint vel reſponderint, officio privati ſint, & publicè fuſtigentur. 4.

Turris Nonæ Judex non ſe intromittat in cauſis ſummam decem ſcutorum excedentibus, nec in criminalibus niſi levibus, & minimis. 5.

Et dictus Judex Turris Nonæ coram Gubernatore præfato in fine cujuſlibet anni Syndicatui ſe offerre, & ſtare teneatur, prout de Judice Curiæ Sabellorum ſupradictum eſt. 6.

De Curia Ripæ, & Ripettæ.

Taxa hujus Curiæ Ripæ eſt in conſtitus. ſeq. §. 9. & Curiæ Ripettæ in §. 10.

§. 9.

Ripettæ Præſes aut Judex, non faciat aliquam compoſitionem, minuſque ſolvere faciat aliquam pœnam quarumlibet minimam, ſub quovis prætextu, niſi ſervatis ſervandis, ac prævio proceſſu ac decreto, ut exactis intelligi poſſit, an juſtè pœna ſoluta, vel compoſitio facta fuerit. 1. Ad hæc vide etiam Pii IV. conſt. 58. §. 23. fol. 86. Tom. 2.

Neque Camerarius, neque Ripettæ Præſes tranſmittant extra Urbem Commiſſarios ad menſurandum paſſus lignorum. 2.

Ripæ, & Ripettæ Judices, in fine officii coram Clerico Cameræ ejuſdem Ripæ Præſide Syndicatui ſtare teneantur. 3.

Nec Camerarius Ripæ ultra ſex menſes in ejus officio permanere, nec confirmari debeat. 4.

Pro mala menſuratione lignorum nullus pœna pecuniaria, ſed corporali veluti trium ictuum funis, aut fuſtigationis, aut berlinæ, arbitrio Judicis puniatur. 5.

Camerarius Ripæ aliquas compoſitiones facere nõ poſſit, niſi præcedente legitimo proceſſu & decreto, & omnes compoſitiones in libro annotentur. 6.

De Judicibus criminalibus Urbis, & pertinentibus ad eos.

§. 10.

Judices criminales Urbis, ſeu Locumtenentes, & eorum Subſtituti quibus certum à nobis ſalarium eſt conſtitutum, illo contenti nihil prorſus, aut pecuniæ aut alterius cujuſcumque rei etiam minimæ quantitatis à quoquam etiam ſponte dante accipiant, neque pro ſportulis, ſeu propinis ſententiarum, vel pro decretis, abſolutionibus, aut relaxationibus quibuſcumque in quibuſcumque cauſis etiam delegatis, & commiſſariis, neque quovis alio modo, titulo, vel nomine, etiam muneris, vel regaliorum quamvis eſculentum vel proculeorum, etiam in caſibus alioqui de jure, vel quacumque conſtitutione permiſſis, ſub privationis officii, & inhabilitatis in poſterum ad quodlibet judicandi munus, & aliis noſtros, & Succeſſorum noſtrorum arbitrio infligendis pœnis. 1. Ad hæc vide etiam Pauli III. conſt 44. § 3. & ſeq. Tom. 1. fol. 776. Pii IV. conſtit. 93. fol. 143. Tom. 1. & Clem. VIII. conſtit. 3. fol. 3. hoc eodem Tom 3.

Camerarius, Theſaurarius, & Præſides Cameræ, excepto Præſide Riparum, item Hoſpitalium Confraternitatum, ac aliorum locorum piorum, ſeu Collegiorum Rectores, & alii quicumque habentes in Urbe juriſdictionem criminalem, & facultatem Judices deputandi, non deputent in criminalibus cauſis 2.

alios Judices, quàm aliquem ex oidinatiis ſibi benevifium, qui nullas debeat recipere ſportulas, ut ſoprà ſancitum eſt, & in deſcribendis actis, atque proceſſu, utatur proprio ſui Tribunalis Notario, niſi Notarius deputantis habeat officium titnlo oneroſo, & jus ſcribendi etiam in criminalibus, quo caſu ipſe deſerviat in dictis cauſis, etiam apud Judices deputatos.

3. Nullus autem Judicum in caoſis criminalibus procedat, vel ſententiam ferat, niſi Procuratore Fiſcali, vel Commiſſario Cameræ reſpectivè in omnibus actis, in quibus de jure citari debent, legitimè citatis.

4. Minuſque tranſmittantur extrà Urbem Monitoria, nec aliquod Judicium ad Fiſci vel Commiſſarii Cameræ reſpectivè inſtantiam, introducatur ſine procuratotis Fiſci vel Commiſſarii Cameræ licentia.

5. Nec quiſquam capiator ſine iodiciis ad inſtantiam cujuſcumque inſtigatoris, niſi in cauſis gravibus arbitrio Judicis, & tunc nonniſi data cautione per inſtigatnrem de reficiendo damna, expenſas, & intereſſe, necnon etiam (ſi ita Judici viſum fuerit) de ſe repræſentando.

6. Nec concedant Judices io cauſis Criminalibus ſignificationes aliquas, niſi in cauſis cnràm ſe vel in ſuo Tribunali, & aliter datæ non obſerventur.

7. Pariter non relaxent mnnitnria Criminalia pro contraventione inhibitionis obtentæ in cauſa Civili, ſed agatur pro ea civiliter coràm Judice qui dedit inhibitionem niſi fortè contraveniendo fuerit vis aliqua illata, vel injuria realis aut verbalis in ſpretum inhibitionis, & Judicis contemptum.

8. Contra reum abſentem, & contumacem pro delicto, quilibet Judex competens procedere valeat, nec alter alterius proceſſu impediatur.

9. Non tranſmittantur contra reos abſeotes citatiooes, aut Monitoria ad informandam Curiam ſub pecuniaria mulcta, quando Judex habet in proceſſu probatiooes vel iodicia contrà illos ſufficientia ad tranſmittendum Monitorium, ſive Inquiſitionem, aot citationem ſuper delicto.

10. Nec comminentur unquam in Monitoriis pœnæ corporales majores pœna delicti, pro quo monitio fit.

11. Item, inquiſito Reo non fiat inventarium illius bonnrum, niſi agatur de delicto pro quo veniat imponeoda pœna capitalis, vel confiſcationis bonorum, aut alia notabilis pœna.

12. Et quando inventarium conficiendum fuerit non deſcribatur inventarium hujuſmndi in regiſtro, ſed tantum moderata merces pro qualitate tei à Notario accipiatur.

13. Et caſu, quo propter Rei contumaciam Inventarium fieri contingat, nonniſi unicum fiat.

14. Relaxatus ab unn Judice, non poſſit ab alio pro eadem cauſa carcerari.

15. Similiter pro pugnis, & verbis altercatoriis, & injurioſis in rixa, & ex accidenti inter viles perſonas prolatis, aut pro quavis alia ſimplici rixa, miniſque etiam infraganti reperti non carcerentur, niſi priùs ducti ad præſentiam Judicis ſub pœna privationis, & aliis arbitrio ſui Judicis. Et ſi relaxandi erunt gratis ubique relaxentur.

16. Querelæ Dominorum contrà famulos, vel operarios, qui jam Dominos ex cauſa mercedis convenerunt, non recipiantur niſi facto depoſito, vel data cautione io forma depoſiti Judicis arbitrio, & nonniſi in eo Tribunali in quo cauſa mercedis pendet, ſi juriſdictionem habeat Criminalem.

17. Captus ab incompetenti Judice, vel ab eo qui non proceſſit, remittatur ad eum qui proceſſit, ſed captus ab eo qui proceſſum formaverat, non remittatur, etiam quòd ab alio fuiſſet in procedendo vel in contumaciam condemnando, præventum, quinimò proceſſus omnes, & informationes tranſmittantur ad illum qui foit diligentior in captura.

Quod ſi ex pluribus delicti Conſortibus quilibet aliquem habeat carceratum, remittantur omoes ad eum qui habet principaliotem in manibus. 18.

Curent autem Judices quicumque ne Rei detineantur in ſecretis ultrà triduum antequàm examinentur, oiſi cauſæ natura aliud ſuadeat. 19.

Et tàm Reos, quàm Teſtes interrogent, deſcriptis & extenſis à Notario integrè verbis omnibus interrogatorii, rejecto prorſus, & ſublato abuſu illo ſcribeudi, Ad opportunam Domini interrogationem, vel interrogatus reſpondit, aut ſubdens interrogatos, aut ſimili, quem tamquàm pernicioſum, & uti ſuggeſtivarum interrogationum velamentum, & fraudibus plenum damnamus. 20.

Reſponſiones ſimiliter reorum, & teſtium integrè de verbo ad verbum, prout ex eorum ore profluunt, etiam quòd contra Fiſcum ſint, non diminutè, nec per relationem, & in externæ nationis hominibus adhibito Scriba vel ioterptete illius linguæ perito, fideliter ſeribi faciant. 21.

Nec ullo pacto Judicibus liceat, vel Notariis, Teſtes quos ipſi veriſimiliter informatos crediderunt, citatos ſeu vocatos, extrajudicialiter cum juramentn vel ſine eo interrogare, & non ſcriptis eorum reſponſionibus dimittere, forſan ex eo quòd contra Fiſcum deponant, & pro reo, ſeu omninò prævio juramento de veritate dicenda, eorum examen recipiatur, & in ſcriptis redigator, dummodò non adſit vehemens ſuſpicio ſubornationis. 22.

Reorum recognitiones non fiant niſi Judice præſente, & coràm pluribus, nec ullo pacto reus anteà ipſi teſti oſtendatur. 23.

Teſtes pro Informatione Curiæ non niſi in gravioribus carcerentur, & tuoc pro relaxatione nihil penitùs ſolvant, nec etiam pro alimentis, quæ vel inſtigator ſi adeſt ſolvere debeat, vel Fiſcus. 24.

Captum pro uno crimine, ſuper aliis de quibus indicia non habent, interrogare oullo modo præſumant, ſed in hoc & aliis omnibus occurrentibus, Juris communis diſpoſitionem Judices ſervare teneantur. 25.

Et in quocumque crimine quantumvis graviſſimo, reos antequam torturæ ſubjiciant, etiam non pcrentes admittant ad purgandum indicia, data eis indiciorum copia, pro ea tantum parte proceſſus quam ipſi petierunt, in forma boni extractus, & non regiſtri, cum expreſſinne nominum teſtium, & competenti termino ad faciendas defenſiones, & eo pendente detur commoditas carceratis liberè loquendi cum eorum Advocatis, & Procuratoribus etiam ſemotis arbitris niſi tamen qualitas cauſæ aliud neceſſarium ſuadeat, & dicta copia indiciorum detur pauperibus gratis, vel oſtendantur originalia Advocato, & Procuratori Pauperum ſimiliter gratis, & abſque ulla impeoſa. 26.

Neque cogantur rei declarare ſe habere teſtes curiæ pro ritè, & rectè examinatis, & quatenùs voluerint illos ſic habere, præter abſenres, & mortuos, & ſalvis exceptionibus contrà perſonas, & dictas teſtium, ſalvoque jure illos repetendi, talis proteſtatio admittatur, minimèque rejiciatur. 27.

Ac teſtes cootrà reum reperendi, priùs examinentur ſuper interrogatoriis pro ejus parte datis, deindè ſuper eorum depoſitionibus repetantur. 28.

Ac Judices, Auditores ſeu Locumtenentes Gubernatoris Urbis, ſeu alterius cojuſcumqoe Magiſtratus habentis facultares procedeodi præter aut contrà formam Juris vel Statutorom, non utantur dictis facultatibus, niſi prævio decreto dicti Gubernatoris vel Magiſtratus, concedente ſibi facultatem ſic procedendi in illa cauſa. 29.

Tormento Vigiliæ Jodices non utantur, niſi in delictis atrociſſimis, & io quibus etiam urgentiſſima præcedant indicia, & tonc nonniſi de voto Congregationis illios Tribunalis quo proceditur contra reum, nec umquam reos ſubjiciatur huic tormento Vigiliæ eodem die quo alio genere tormen- 30.

torum fuit tortus minúſque reus, qui tormento funis ſemel atque iterum tortus fuit. Nec quiſquam in hoc tormento Vigiliæ poſitus detineatur brachiis extenſis ad modum torturæ ne ultra Vigiliæ tormentum patiatur etiam tormentum funis, ſed in omnibus modus adhibeatur quo vel innocentiæ reus, vel ſupplicio reſervetur, & Judices tam in hoc quàm in aliis tormentis ipſi aſſiduè continuéque aſſiſtant omninò, nec eorum loco Notarium vel Subſtitutum Fiſcalem dimittant.

31. Nec in tormento funis quemquam ultra horam pro qualibet vice detineant.

32. Inſuper abſtineant omninò à verbis, & factis injurioſis in reos ac teſtes.

33. In ſententiis, & condemnationibus reorum abſentium, & contumacium, Judices exprimant pœnas certas, neque ſe referant ad jus commune, Statuta, Conſtitutiones vel edicta.

34. Reis in contumaciam condemnatis, & captis ante executionem ſententiæ, detur copia proceſſus, ſi petatur, & actorum, etiam quòd non fuerint admiſſi ad novas defenſiones.

35. Nec ullus inquiſitus ſive carceratus ſive non carceratus, non ſolùm à Notariis juxta conſtitutionem nuper à nobis de Anno 1608. editam, quam innovamus & illibatam eſſe volumus, ſed nec etiam à Judicibus ſeu aliis quibuſcumque Officialibus cogatur directè vel indirectè proceſſus caſſare, abſolutionem ſeu abolitionem petere.

36. Similiter Judices, Fiſcales aut Notarii nullo modo cogant vel inducant directè vel indirectè, reos ad compoſitionem, Idcircò ſtudeant Judices celerrimæ cauſarum expeditioni, ne rei diutiùs tædio Carceris vel laboribus & expenſis fatigati, componere, & ſe redimere cogantur.

37. Studeant ſimiliter omnes Judices, & Officiales quorumcumque Tribunalium generaliter dilationes in favorem Fiſci abbreviare, ne rei diutius laboribus & expenſis fatigentur, nec differant expeditiones cauſarum inter privatos pendentium, licèt Procurator Fiſci proteſtetur cauſam non expediri, niſi ipſo citato pro ejus intereſſe, niſi de eo incontinenti ſaltem ſummariè doceat.

38. Obligationes & ſatiſdationes quæcumque de non offendendo vel ſe repræſentando, aboleri vel caſſari nequeant, niſi citato Fiſco vel Commiſſario Cameræ reſpectivè, & aliter caſſæ habeantur pro non caſſis, niſi quando cautio de non offendendo caſſatur ob pacem ſequutam & conſenſum præſtitum caſſationi.

39. Et in quibus caſibus Officiales aut Executores habent aliquam partem pœnarum, ſi ex gratia pœnæ moderatio fiat, etiam poſt executionem, tamen non recipiant niſi partem ejus quod juxta gratiæ tenorem perſolvitur.

40. Has conſtitutiones ſuprà proximè tibi indicavi ſub num. 1. hujus §.

Inhærendo conſtitutionibus fel. rec. Pii IV. incip. Cum alias per ſpecialem & Cupientes pro injunctæ, & Sixti V. incip. Ad Romanum Pontificem pertinet non modo, & Clemen. VIII. incip. Inter cæteras animi noſtri, prædeceſſorum noſtrorum, ac illas ampliando. Omnes & quaſcumque pœnas, mulctas, compoſitiones, & confiſcationes à reis vel delinquentibus, maleficiorum vel quaſi, fraudum, & contraventionum quarumcumque vel alia quavis occaſione per quemcumque Judicem quavis dignitate, & quantumvis ſpeciali nota dignum fulgentem, Magiſtratum ſeu Tribunal Urbis, etiam S. R. E. Camerarium, Gubernatorem, Auditorem Cameræ, Vicarium, Senatorem, Annonæ Præfectum, Præſides, eorúmque Locatenentes, Auditores, & Judices, alióſque Cameræ Urbis Miniſtros, quacumque dignitate fulgentes, & quovis titulo, & nomine, criminum vel quaſi cognitionem in Urbe habentes, vel quoquo modo exercentes, exigendas, ſive ex bonorum mobilium vel immobilium prædictorum reorum vel delinquentium venditione vel ſubhaſtatione redigendas, cujuſcumque etiam minimæ quantitatis penès Cameræ noſtræ Depoſitarium pro tempore exiſtentem, & non alium, integrè, & abſque ulla diminutione deponi debere præcipimus.

41. Nec quiſquam ex Judicibus, Magiſtratibus aut Officialibus præfatis, minùs etiam Fiſci Procurator, Cameræ Commiſſarius, aut quivis alius dictarum pœnarum, mulctarum, compoſitionum, confiſcationum, pecuniarum aut participationum quovis modo vel titulo habens, audeat vel præſumat ſibi propria auctoritate partem aliquam etiam minimam retinere, nec aliter recipere quam de manibus Depoſitarii prædictis, prævio dictorum Magiſtratuum mandato, Fiſco Procuratoris, & in cauſis in quibus Commiſſarius Cameræ intervenire ſolet, ipſius Commiſſarii manu ſubſcripto, cauſam propter quam ſolvit, quantitatem & perſonam cui ſolvitur explicitè expreſſam continente, ſub pœna privationis officii & inhabilitatis ad alia, ſolutionéſque aliter quàm ut ſupra factæ tanquam indebitæ extortæ, reſtitui, atque ad earum reſtitutionem quilibet prædictorum ab eodem Commiſſario Cameræ cogi omninò & cum effectu debeat. Et nihilominùs Depoſitarii aliter quam cum prædicto mandato, ut ſupra ſubſcripto, ſolventes, de ſuo erogaſſe cenſeantur, & in reddendis rationibus id ei minime computari debeat.

De Judicibus in cauſis Civilibus.

§. 31.

1. Ad hæc vide etiam Pii 5. conſt. 58. §. 14. fol. 86. & conſt. ſeq. §. 11. fol. 90. ac Pii 5. conſt. 17. fol. 210. Tom. 3.

NUllus Judicum audeat Superſeſſorias, dilationes aut non gravetur, cuiquam adverſus mandata ab aliis Judicibus aut in aliis Tribunalibus relaxata concedere, & conceſſa ſint nulla, neque ſerventur à Judicibus, qui mandata relaxarunt, ſalvis tamen inhibitionibus, quæ vigore appellationum, ſeu commiſſionum aut in eim reaſſumptionis, cauſæ aut ſuſceptionis cenſurarum ſeu termini ab Auditore Cameræ concedantur, & ſalvis etiam Cartis dotalibus.

2. Minùs etiam Judices apponere poſſint in mandatis illam clauſulam, videlicet exequatur per Executores noſtros, ſub pœna nullitatis, vel ſimili.

3. Expediant cauſas à quinque ſcutis infrà ſummariè, manu regia, & ſine ſcriptis, partibus tantùm oretenùs auditis, niſi aliter ipſis Judicibus ea rationabili cauſa viſum fuerit, quàm Turris Nonæ, Sabellorum, Ripæ & Ripettæ Judices & conſules Artium exprimere in actis teneantur.

4. Cauſas autem ſummam ſcutorum undecim monetæ non excedentes, & coràm competentibus Judicibus vertentes, nullus prorſus Judex aut Magiſtratus reaſſumere poſſit.

5. Similiter cauſæ cujuſcumque Collegii, Societatis, Confraternitatis, Archiconfraternitatis, Hoſpitalis, Ordinis ſeu Religionis, Loci pii, Artis aut perſonæ habentis ex privilegio proprium & ſpecialem Judicem, non reaſſumantur poſtquam eorum Officiales vel Procuratores aut perſonæ privilegiatæ conſenſerint in juriſdictionem alterius Judicis ordinarii alias competentis, ſine tamen præjudicio facultatum & juriſdictionis Auditoris Cameræ, necnon Tribunalis ipſius Cameræ Apoſtolicæ & Cameralium.

6. Et cauſæ mercedis ad effectum faciendi depoſitum, illæ tantum intelligantur, in quibus agitur de diurna, vel menſtrua mercede, ſive ſalario.

7. Non attendant nullitates, niſi ex defectu citationis, juriſdictionis, aut mandati, ſed ad expeditionem cauſæ procedant.

8. Non relaxent Arreſta contra debitores, niſi præcedente mandato relaxato ſervatis ſervandis, & aliter relaxata ſint nullius roboris & momenti.

9. Pro debito ſummam ſeptem aureorum ad rationem juliorum duodecim pro quolibet aureo non excedente nemo carcerari poſſit, niſi debitum habeat annexum crimen.

10. Neque in dicta ſumma comprehendantur expenſæ mandati, neque fiat cumulatio ſummarum, vel debitorum ad effectum carcerandi.

11. Nec concedant Inhibitiones, Significationes, aut non gravetor in vim cujuſcumque Commiſſionis pro dilatione, vel alternxtiva obtinenda impetratæ cum clauſula, Servata ſorma Motus proprii, niſi delato bireto viridi, & non aliter. Et nihilominùs quæcumque Inhibitiones & non gravetur, aliter quàm ut ſuprà conceſſa non ſuffragentur, & ſint nullius roboris & momenti, eiſque non obſtantibus executio quælibet realis & perſonalis contrà debitores ſine bireto viridi repertos fieri poſſit & valeat.

12. Nec quiſqnam Judex, aut Mxgiſtratus præter Auditorem Cameræ, audeat directè vel indirectè ſub quovis prætextu concedere terminum, ſive dilationem triginta dierum debitorihus.

13. Poſſit autem quilibet Judex, cui cauſæ reſtitutionis in integrum nullitatis & attentatorum fuerint commiſſæ, abſque ſpeciali commiſſione terminum præfigere ad docendum de cauſis reſtitutionis, ſive de ipſis nullitatibus vel attentatis, & eo lapſo, nihilque quod revelet, docto, ad negotii principalis expeditionem devenire.

14. Poſſit etiam quiſque Judex in quibuſcumque cauſis coràm eo introductis vel introducendis, omnes terminos ſubſtantiales abſque alia ſpeciali commiſſione reitetare.

15. Mandata de manutenendo in poſſeſſorio ſummariiſſimo nullus Judicum det, niſi per viam decreti, non autem cedulæ, nec quicquam ſportularum aut propinæ pro eis, etiam à ſponte dantibus accipiatur.

16. Mandata ſuſpicionis fugæ non citxto debitore in Urbe non concedantur, niſi conſtito in actis ſummariè de credito liquido, ac de ſuſpicione fugæ ſaltem per jur amentum creditoris, & quod ipſi creditori non ſit cautum per alios correos, vel fidejuſſores, & tunc etiam non relaxentur, niſi deducendo debitorem ad præſentiam Judicis, non autem ad Carceres, & Judex ipſe debitore ducto audito, prout ipſi videbitur provideat. Expenſas autem mandati, & capturæ creditor ipſe abſque ulla ſpe repetitionis exſolvat. Et ſi creditor aliter hujuſmodi mandatum extorſerit, arbitrio Judicis puniatur, & Notarii in conceſſione hujuſmodi mandatorum ſuſpicionis fugæ aut ſequeſtrorum nullo pacto poſſint creditores cogere ad ſolvendam, vel deponendam mercedem mandati executivi.

17. Mandata ſuſpicionis fugæ non ſubſcribantur, niſi viſis à Judice juribus, & Judicibus non ſubſcripta executioni nequaqnam mandentur.

18. Juramentum calumniæ non admittant Judices, niſi præſtitum, juxta formam à nobis infrà Notariis in illius receptione præſcriptam.

19. Pro perjurio autem in dicto juramento calumniæ commiſſo, non facilè Judices criminaliter procedant, neque in alio Tribunxli quàm ubi perjurium commiſſum prætenditur, & tunc non retardato judicio civili.

20. Juramenta verò litis deciſiva, coràm Judice ſuſcipiantur & non aliter, niſi Judex aliud arbitratus fuerit ex cauſa infirmitatis vel alterius legitimi impedimenti litigantium.

21. Cauſæ diſcuſſionum inter creditores & hæredès defuncti ſeu alterius debitoris, de cujus bonis inter ipſus creditores agitur, intra tres menſes quo ad præſentes, quo ad abſentes verò circa montes intra ſex, ultrà autem intrà novem menſes expediantur. Et nullo modo niſi ex magna cauſa, ut ſuprà diximus, inſtantia prædicta protogetur. Et à die obitus debitoris intrà duos menſes hæredes præſentes, abſentes autem citrà montes intrà quatuor, ultrà verò montes intrà ſex, inventarium conficere, & an velint hæreditatem adire, deliberare teneantur. Et interim Judices coràm quibus cauſas diſcuſſionis hujuſmodi pendere contigerit, bona ipſius debitoris vel defuncti vel decocti creditoribus habentibus ſua credita liquida, recepta idonea cautione de reſtituendo habentibus priora & potiora, & contribnendo habentihus æqualia jura, conſignari mandent & faciant.

22. Et quia jam à ſel. rec. Piu Papa V. Prædeceſſore noſtro conſtitutum eſt, ut in cauſis diſcuſſionum miſerabiles perſonæ aliis anterioribus Creditoribus pro ſumma ſcutorum quinquaginta præferantur, Volumus & declaramus id habere locum etiam cùm dictæ miſerabiles perſonæ ſunt in majori ſumma creditrices, ut nihilominùs pro dicta ſumma ſcutorum quinquaginta dumtaxat aliis etiam anterioribus in omni Judicio juxta dictam conſtitutionem præferantur.

23. Et dictarum miſerabilium perſonarum cauſæ, ad inſtantiam Creditornm coràm quibuſcumque Judicibus ordinariis competentibus introduci, & ab illis terminari poſſint.

24. Pro ſigillo Judices ordinarii in quibuſcumque cauſis & expeditionibus (his tantùm exceptis, quæ taxam requirunt) nonniſi julium unum recipiant.

Communia Judicum omnium, tàm civilium quàm criminalium,

§. 12.

1. NUllus Judicum ſive ordinariorum ſive delegatorum quantæcumque dignitatis & auctoritatis, etiam ſpeciali nota dignus, domi ſuæ familiariter retineat Advocatum aliquem vel Procuratorem, etiam conſanguineos, aut ſuæ Curiæ Notarium.

Ad hoc vide etiam Pii iv. conſt. 58. §. 12. fol. 86. Tom. 2.

2. Similiter nullus Judicum ſive ordinarius ſive delegatus ſuadendo vel rogando, minùs etiam commendando vel aliàs quomodolibet directè vel indirectè ſe immiſceat in proponendis Advocatis, Procuratoribus vel Solicitatoribus in cauſis tàm coram eis quàm coram aliis pendentibus.

3. Ipſi autem Judices ordinarii quicumqne, tàm civiles quàm criminales, abſtineant omninò à Procuratoris vel Advocati munere, tàm publicè quàm ſecretè exercendo.

4. Ad hæc Judices omnes, item Auditores, Subauditores, Locatenentes & Subſtituti ſeu alio quocumque nomine nuncupati, tàm in cauſis civilibus quàm criminalibus & mixtis, à partibus coràm ſe litigantibus, ſive ſint actores, accuſatores, querelantes aut inſtigatores, ſive etiam rei conventi, inquiſiti vel querelati, nihil prorſus muneris aut doni, neque ſub alio quocumque titulo nomine vel prætextu, quantumlibet minimum accipiant, ſub pœnis noſtro & Succeſſurum noſtrorum arbitrio infligendis.

5. Judices quicumque tàm civiles quàm criminales, tàm ordinarii quàm delegati, etiam in cauſis in officio Archivii Prælatis Romanæ Curiæ commiſſis, ſententias prout in cedula ferre, & terminos pro ſervatis habere ſoliti, dictarum ſententiarum cedulas ſubſcribere & publicare necnon terminos pro ſervatis hxbitos intrà decem dies omninò à die habiti termini pro ſervato, & non ultrà declarare poſſint & debeant, exceptis Rotæ Auditoribus, qui in hoc eorum facultatibus utantur.

6. Nec citationes in quorum terminis pronunciare vel quarum terminos pro ſervatis habere contigerit, penès ſe ipſos retinere poſſint, ſed penès Notarios dimittant, alioqui ſententiæ & termini ipſi, lapſis dictis decem diebus pro nullis & circumductis habeantur.

7. A litigantibus Judices, & eorum uſque xd ſecundum gradum cognati & affines, eorúmque familiares, neque mutuum, neque fidejuſſiones, nec alias ſimiles obligationes recipiant.

8. Similiter à baroncellis, & quibuſvis aliis executoribus etiam ſuarum Curiarum particularibus, etiam ſponte dantihus ſub quovis prætextu, nihil prorſus recipere poſſint.

9. Innovamus Conſtitutionem ſel. recor. Gregorii Papæ XIII. prædeceſſoris noſtri, de datis & promiſſis propter gratiam vel juſtitiam conſequendam, quæ incipit, Ab ipſo Pontificatus noſtri, & eſt ſub data anni milleſimi quingenteſimi ſeptuageſimi quarti, nonis Novembris, Pontificatus

ſui

ſui anno Tertio, cujus tenor hic pro expreſſo de verbo ad verbum habeatur.

De Sportulis, ſeu Propinis.

§. 13.

1. Ad hæc vide etiam Pii IV. conſt. 58. §. 5. 6. & 7. fol. 81. Tom. 2. NUllus Judicum ordinariorum Urbis, & Romanæ Curiæ cujuſcumque dignitatis, etiam ſpeciali nota dignus, in cauſis civilibus ordinariis tatione ſportularum ſive propinarum aliquid prorſus accipiat, etiam a ſponte dare volentibus.

2. In Commiſſariis autem pariter civilibus, ubi de ſumma ſcutorum vigintiquinque agitur, & infrà, nihil prorſus, à vigintiquinque ſuprà uſque ad centum, incluſivè, ſcuta tria, a centum uſque ad ducentum, ſcuta ſex; à ducentum uſque ad quamcumque ſummam, ſcuta decem, & non ultrà.

3. Pro quacumque ſententia declaratoria ob non paritionem monitorii in contumaciam, non ultra julios ſeptem cum dimidio.

4. Pro declaratoria in vim literarum, aut aliàs habente vim diffinitivæ ſi ſumma ſit certa, accipiant juxta taxam prædictam, ſi verò incerta; ſed agatur ad ipſarum literarum executionem, accipiant juxta cauſæ, & perſonæ qualitatem, dummodò non ultrà quinque aureos.

5. Pro quacumque interlocutoria, ſive decreto ante ſententiam diffinitivam, nihil omninò.

6. Similiter, & pro decreto mandati de manutenendo, item decreto moderationis inhibitionis, & multo magis pro decreto taxationis expenſarum, nihil omninò recipiatur.

7. Pro decreto ſuper contractibus minorum, mulierum, aut rerum Eccleſiæ, & Piorum locorum in domo ipſorum Judicum interponendo, non ultrà julios quinque, extrà domum verò, non ultrà julios decem.

8. Quæ decreta non niſi à Gubernatore, Auditore Cameræ, Vicario, & Senatore, eorumque Judicibus, ac Judice Burgi in Burgo, & Advocato Pauperum dumtaxat, & à nullo alio interponantur, & à pauperibus nihil recipiant.

9. Facultates autem interponendi decreta quibuſvis aliis perſonis, & Judicibus in Urbe hactenùs conceſſæ, pro caſſis & annullatis haberi volumus, prout illas omninò caſſamus & annullamus.

10. Capitaneus autem appellationum Curiæ Capitolii recipiat ſportulas juxta taxam ei conſtitutam ab Urbis Statutis, non tamen in caſibus ſibi hac conſtitutione interdictis.

11. Ad prædictas ſportulas, ſive propinas, ut ſuprà taxatas Judicibus, non niſi de manibus Notarii cauſæ, & ſententia prius ab ipſis ſubſcripta accipere ullo modo liceat.

12. Debeantque propterea Notarii librum habere, in quo dictas ſportulas ſeu propinas notent cùm pro Judicibus deponuntur, ubi cùm poſteà lata ſententia Judici perſolvuntur, ipſe Judex manu propriâ notato depoſito ſubſcribat ſe illam recepiſſe. Quæ ſic ut ſuprà Judici data deinceps inter expenſas litis taxandas ac reficiendas omninò ponatur, & victori reficiatur, uſu quocumque contrario non obſtante.

De Commiſſariis.

§. 14.

1. QUicumque Commiſſarii, & Subcommiſſarii, tàm ad inſtantiam Fiſci noſtri, quàm etiam particularium perſonarum à Nobis, aut à Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, vel Almæ Urbis noſtræ Gubernatore, Cameræ Apoſtolicæ Auditore, Vicario, Senatore, & aliis quibuſcumque Judicibus ordinariis, ſeu delegatis ad diverſa loca miſſi, ad ſumendas informationes, formandos proceſſus, & alia neceſſaria gerenda, necnon omnes & ſinguli Notarii ſecum ad effectus prædictos aſſumpti, teneantur omnia & ſingula Acta per eos ſcripta & recepta, proceſſus, teſtium dicta originalia, & authentica, cùm primùm ad Urbem redierint, vel Commiſſio finita fuerit, omni mora poſtpoſita penès acta Notarii, ubi ipſa cauſa ſpecialis pendet, vel pendere ſperatur, aut ſi id dubium ſit, apud eum Judicem quem Procurator Fiſcalis noſter elegerit, exhibeant, deponant, & dimittant, ſub amiſſionis integri eorum propterea debendi ſalarii, ac etiam ducentorum ducatorum Cameræ Apoſtolicæ applicandorum pœna.

Ne autem propterea Notarii & Scribæ prædicti laborum ſuorum jacturam faciant, mandamus, ut 2.
ſi pars certa & manifeſta fuerit, ad cujus inſtantiam talis proceſſus ſit formatus, contrà eam pro condigna Notarii ſatisfactione Judices ipſi ſummariè & executivè procedant, prout in cauſis mercedum, & depoſitorum Gubernator procedere conſuevit. Sin autem nulla ſit pars, ſed ſolus Fiſcus noſter ex Officio inquirat & procedat, tunc de primis, quæ ex cauſa hujuſmodi proveniunt, emolumentis eidem Notario, celeriter & ſine fraude Judices cauſæ ſatisfieri mandent, & faciant cum effectu.

Necnon Commiſſarii prædicti ad bona quæcumque, tàm mobilia quàm immobilia, & ſe moventia ubicumque exiſtentia, quarumcumque perſonarum pro tempore delinquentium, & quorumcumque exceſſuum, ſeu delictorum prætextu, quæ Judices ipſi coram quibus cauſas hujuſmodi pendere contigerit, Cameræ, ſeu Fiſco noſtro applicanda eſſe putaverint, capienda & apprehendenda, deputati ſeu deputandi, ſe de bonis ipſis non ampliùs intromittere, nec ex eis quicquam etiam tatione viatici, ſeu alia quavis ratione vel cauſa, ſibi retinere ullatenùs poſſint aut debeant, ſed cauſis & proceſſibus hujuſmodi coram Judicibus illis coram quibus illæ prius pendebant, terminandis & finiendis remanentibus, ipſi Commiſſarii in informationibus & proceſſibus in ſimilibus fieri ſolitis ritè formandi dumtaxat verſari, ac fideliter & ordinatè, omniique ceſſante ſtrepitu & confuſione, bona ipſa uti decet, in Inventarium redigere & annotare, ac illa ſic redacta & annotata, Theſaurario, ſeu Depoſitario Cameræ prædictæ in Provincia, ſive ejus Vicetheſaurario, aut Vicedepoſitario in illa Civitate vel loco deputato, realiter, & cum effectu dare, tradere, & conſignare teneantur. Volumus autem, quòd de bonis ſic annotatis & conſignatis, eiſdem Commiſſariis de eorum Viaticis juxtà formam & ordinem a Judicibus à quibus dicti Commiſſarii tranſmiſſi fuerint præſcriptum, ſatisfieri à Depoſitario poſſit & debeat. 3.

Commiſſarii verò ad ſpolia, decimas, ſubſidia, vel alia regalia aut credita, Cameralia vel fiſcalia exigenda ſive recuperanda, non niſi idonei & probatæ vitæ nullum habentes in ea intereſſe conſtituantur, qui etiam jurejurando, ac idoneis cautionibus de eorum Officio, fideliter & diligenter exercendo adſtringantur. Serventúrque quo ad eos in omnibus decreta Congregationis bono regimini Communitatum Status Eccleſiaſtici præpoſitæ, & edicta Cameralia, quæ per præſentes approbamus, & innovamus. 4.

De Advocatis Pauperum, & Fiſci.

§. 15.

ADvocatus Pauperum ſolicitè ſtudeat, ne carcerati, in aliquo tàm à Judicibus quàm etiam 1. Vide etiam d. conſtit. 58. Pii IV. §. 36. fol. 87. To. 2.
ab executoribus, & Carcerum Cuſtodibus graventur, & propterea non abſit unquàm in viſitationibus Carcerum, tàm publicis quàm privatis, Et Procuratores Pauperum, ac illorum ſubſtitutos, & etiam Carcerum Viſitatorem ſingulis hebdomadis una vice ad ſe evocet, & de omnibus carceratis præſertim iis qui in ſecretis detinentur, diligenter ſe informet. Et ſi ipſos Procuratores, vel ſubſtitutos, & Viſitatorem negligentes invenerit, Viſitatoribus Carcerum denuntiet, atque ut de aliis provideatur inſtet, & cum ratione ſui Officii gratis pauperes defendere, & illis patrocinari debeat, nihil prorſus ab illis accipiat. Et ut faciliùs pau-

peribus operam ſuam impendere valeat, Viſitator Carcerum quolibet die ad eum accedere, & alia quæ illi hac Conſtitutione injuncta ſunt, facere teneatur.

2. Non poſſit Advocatus præfatus contrà reos ad offenſam, etiam ſi cauſa extrà carceres agatur, patrocinando aut aliàs quomodolibet ſub quovis prætextu intervenire, nec, exceptis pauperibus, pro ullo alio qui contraxerit, aut litiget cum Camera patrocinetur.

3. Fiſci Advocatus in omnibus cauſis criminalibus, & aliàs Fiſcum tangentibus, ubi Articuli Juris emerſerint, interveniat, & Procurator Fiſci ipſum ſuper hoc omninò requirere teneatur, & in eis abſque ullo præmio patrocinetur. Poſſit tamen ab inſtigatoribus propriam injuriam vel intereſſe proſequentibus, ſi quid ſponte dare voluerint, illud percipere. Idémque in omnibus viſitationibus Carcerum adeſſe teneatur, nec reorum, etiam extrà Carceres exiſtentium defenſionem aſſumat, ſed pro veritate & juſtitia cauſam Fiſci tueatur.

De Pauperum Procuratoribus.

§. 16.

1. Vide etiam conſt. 58 Pii v. §. 37. fol. 87. Tom 2.

PRocuratores Pauperum ac ipſorum Subſtituti ſingulo quoque die carceres viſitare, & nomina omnium qui ad illos ducuntur ac Judicum de quorum mandato, ac etiam cauſas eorum detentionis, & diem cum in liberiori carcere ſeu ad largam ponuntur, & an ante vel poſt prandium ſive cœnam, annotare teneantur, & ſimiliter pecunias & alias quaſcumque res, quas invenerint repertas fuiſſe penès ipſos carceraros, & deinde omnia ad notitiam dicti Advocati Pauperum deducant, ad quem etiam quod ab ipſo minimè requiſiti fuerint, ſemel in hebdomada, & interim toties quoties carceratis opus erit accedant.

2. Nihil omninò accipiant non ſolùm à pauperibus, ſed nec etiam ab aliis carceratis, etiam quòd divites ſint.

3. Non poſſint aliquo modo dicti Procuratores & Subſtituti contra reos ad offenſam, etiamſi extrà Carceres ipſorum reorum cauſa agatur, patrocinando vel aliàs quomodolibet ſub quovis prætextu intervenire.

De Fiſci Procuratore, & ſubſtitutis.

§. 17.

1. Vide etiam d. conſt. 58. Pii. iv. §. 9. fol. 87. Tom. 2

IN omnibus cauſis criminalibus quorumcumque Judicum & Tribunalium, etiam Ripæ, Ripettæ & aliorum omnium, unus tantum ſit Fiſci Procurator generalis à Nobis & ſucceſſoribus noſtris ſcilicet deputatus, quo citato, vocato & audito & non aliter poſſit ad earum expeditionem, compoſitionem ſeu quodcumque aliud decretum procedi, exceptis dumtaxat cauſis fori Capitolini, & iis in quibus pro Fiſco intervenire ſolet Cameræ Commiſſarius.

2. Qui Fiſci Procurator inprimis proſpiciat, ut quemadmodum in admiſſione ad ejus Officium in Camera juramentum præſtat de illud rectè ac fideliter adminiſtrando, ita deinde taliter in illius proſecutione ſe gerat, ut promiſſis reſpondeat, nec ullam cauſam promoveat quam calumnioſam eſſe cognoverit, & cùm primùm de calumnia, lite cœpta vel de rei innocentia conſtiterit, ab illa deſiſtat, etiam non expectata ſententia.

3. Cúmque ratione ſui Officii cogatur ad introducendas cauſas in quibus de intereſſe Fiſci agitur, nihil omninò ab inſtigatoribus accipiat pro decreto vel ſubſcriptione cujuſcumque Monitorii, etiam ad perſonaliter comparendum vel alia quacumque cauſarum introductione.

4. In proſecutione verò cauſarum tàm ipſe quàm Subſtituti ipſius, non niſi moderatè pro labore per eum ſive ejus Subſtitutos ad utilitatem & commodum eorumdem inſtigatorum ſubeundo. Nihil verò accipiat à reis ſub quovis prætextu, & præſertim ab iis qui obtinuerint ſententiam abſolutoriam, à qua ipſe Procurator appellare noluerit, nec etiam pro appoſitione manus in mandatis de relaxando.

5. Similiter & ſubſtituti ipſius, pro inventariis, caſſationibus proceſſuum, citationibus, informationibus aut alio quocumque prætextu, titulo vel cauſa, nihil prorſus à reis, ſive in carceribus ſive extrà eos conſtitutis, aut pecuniæ aut muneris, etiam eſculentum aut poculentum, & à Jure vel Conſtitutionibus permiſſum, accipiant, ſub pœna infamiæ, privationis Officii, inhabilitatis in poſterùm, & aliis etiam noſtro & ſucceſſorum noſtrorum arbitrio.

6. Quoad expenſas contumaciales vel quæ aliàs à reo reficiuntur, ſi inſtigator aderit, ſive apertus ſive ſecretus, qui ipſas fecerit, ipſi inſtigatori Procurator Fiſcalis, cui ratione condemnationis ſolvendæ veniunt, reſtituat, ubi verò nullus adfuerit inſtigator, ſatisfactis prius de illis Notariis pro mercede laborum ſuorum, reſiduum dictatum expenſarum, cùm non ſit juſtum reum ex contumacia ſua commodum conſequi, eidem Procuratori Fiſci ſolvatur.

7. Reos ipſe Fiſci Procurator aut ejus Subſtituti non interrogent neque teſtes examinent, niſi in præſentia Judicis. Atqui extrà Carceres liceat eiſdem cum interventu Notarii examinare. Et pro aſſiſtentia ſive examine reorum vel teſtium, ſive ad offenſam, ſive ad defenſam vel alias pro reo productorum, nihil prorſus accipiat ipſe nec ejus Subſtituti, & ubi in termino citationis examini teſtium non interfuerit, vel interrogatoria non dederit, teſtes inducti ſine ulteriori dilatione examinentur.

8. Citatus originalem citationem non poſſit ultrà diem penès ſe retinere, ſed illam die ſequenti reſtituere teneatur, in qua citatione, pars ad cujus inſtantiam ſit, nomen Notarii in cujus Officio cauſa tractatur vel tractari debet, & Procuratoris ſi principalis abſit ab Urbe, debeat apponere, alioqui citatio ipſa nulla cenſeatur, nec ipſum Fiſci Procuratorem afficiat.

9. Non det mandata de capiendo quempiam, voce vel in ſcriptis, niſi ubi adfuerit periculum fugæ, & Judicis copiam incontinenti habere non poſſit.

10. Et cùm ad Signaturam ſpectet cauſas appellationum nomine dicti procuratoris Fiſcalis ſententiis contrà eum latis interpoſitarum rejicere vel committere, idem Procurator appellare non prohibeatur, verùm quoad illarum rejectionem vel commiſſionem, pro cauſarum vel perſonarum qualitate Signatura ipſa occurrentibus caſibus hujuſmodi providere poterit, in cujus Commiſſionis Signatura citetur priùs, antequàm ſignetur, Pars quæ ſententiam abſolutoriam obtinuit, & aliter Signatura nullius ſit roboris vel momenti.

11. Et cum Officium Procuratoris Fiſci quoad cauſas criminales principaliter conſiſtat in proſecutione publicæ vindictæ, non ſe intromittat pro obtinendis inhibitionibus de ſuperſedendo in cauſis civilibus, & præſertim uſurarum, niſi ubi de jure ad ejus inſtantiam inhiberi poteſt.

12. Nec ei concedantur literæ ad partes pro capiendis indiciis, niſi dato priùs aliquo fumo arbitrio Judicis à quo impetrantur, & tunc non committantur alteri quàm loci Ordinario vel ejus Vicario, niſi ſubſiſtente probabili cauſa ſuſpicionis.

13. Nec etiam dilationes non neceſſariæ, nec debito longiores. Quinimò potiùs ſtudeant Judices quamprimùm cauſas expedire.

14. Procurator præfatus non tractet de compoſitione cum ipſis reis, ſed expeditioni cauſarum incumbat, & ubi reus compoſitionem fieri petierit, non fiat niſi cum interventu Judicis, & ipſius Fiſci Procuratoris.

15. Qui etiam non proſequatur cauſam appellationis à ſententia contrà eum lata ubi adſit inſtigator ſecretus vel apertus, niſi data priùs per eundem inſtigatorem cautione de reficiendo expenſas tam prioris quàm ulterioris inſtantiæ in eventum ſuccumbentiæ.

16. Non audiatur Fiſcus proteſtando, cauſâ quæ agitur

inter privatos non expediti niſi ipſo citato ſub prætextu intereſſe ipſius, niſi de illo incontinenti, quantum Judici ſufficere videbitur, docuerit.

17. Et cùm ſit Fiſci & Cameræ Apoſtolicæ Procurator generalis, & propterea ad eum ſpectet Procuratores Fiſcales uti ejus Subſtitutos in Terris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ deputare, illos Legati etiam de latere cum literis patentibus dicti Procuratoris Fiſcalis ad eorum Officia admittere teneantur & faciant admitti. Qui ſubſtituti ſub pœna privationis eorum Officii, ac aliis arbitrio noſtro imponendis, ipſum Procuratorem generalem de omnibus Fiſcum concernentibus, & præſertim de ſententiis, tàm abſolutoriis, quàm condemnatoriis, certiorem facere debeant.

18. Caveat autem idem Procurator generalis, ne à dictis ejus Subſtitutis, ſive pro ſubſtitutione facienda, ſive quavis alia ratione vel cauſa quicquam recipiat, ſed omnia emolumenta eiſdem Subſtitutis liberè & integrè dimittat.

19. Vigeſimum autem dicto Fiſci Procuratori, & centeſimam Subſtituti ipſius de compoſitionibus, confiſcationibus & pœnis eorum opera & interventu jam incameratis, id eſt facta jam incameratione, & non priùs, deberi ac perſolvi volumus & declaramus.

20. Et ampliùs iidem Subſtituti Fiſcales cùm ad reformandos proceſſus extrà Urbem mittuntur, ultrà victus & equorum impenſam, poſſint etiam debita & taxata viatica recipere.

21. Et Fiſci Procurator ſeptem Subſtitutos habere debeat, quibus ſingulis Camera ſcuta quinque menſtrua perſolvat, videlicet quatuor Subſtitutos pro Tribunali Gubernatoris, duos pro Tribunali Auditoris Cameræ, & unum pro Tribunali Vicarii.

De Advocatis, Procuratoribus, & Sollicitatoribus.

Aliam habes in hoc Opere eorumdem reformationem quam edidit Bened. XII. in ſua conſt. 2. Decens, fol. 209. Tom. 1.

§. 18.

1. Vide etiam Pii iv. conſt. 44 §. iu. fol. 62. Tom. 2. ADvocati ſeu Procuratores, Conſanguinei vel Affines uſque ad ſecundum gradum alicujus Judicis vel Officialis in cauſis coràm eo pendentibus, nullo pacto valeant patrocinari.

2. Non omnes paſſim, ſed hi ſolùm ad procurandum in Rotæ Auditorio admittantur, qui doctrinæ uſus & morum examen ſubierint, & per ipſius Rotæ Decanum vel alium loco Decani arbitrio Rotæ deputandum, adhibitis duobus vel tribus Procuratoribus ab ipſorum Collegio deputatis, ſuper his univerſis approbati fuerint, unde ſi qui tales in præmiſſis idonei reperti non erunt, à Procuratoris Officio removeri volumus, ac pro dicto examine aliquid exigi vel ſolvi debere expreſsè prohibemus.

3. In Tribunalibus Gubernatoris, Auditoris Cameræ, Vicarii & Senatoris, Procuratores non admittantur, qui non ſint priùs approbati à Superioribus illius Tribunalis, & in libro particulari deſcripti.

4. Quin etiam ut indemnitati litigantium conſulatur, omnibus & quibuſcumque Judicibus diſtrictè præcipimus, ne Procuratores inhabiles ad cauſas coràm ipſi agendas admittant.

5. De propinis ſeu bibalibus dandis, Procuratores aut etiam Advocati ſe non immiſceant, ſed curam hanc partibus vel earum Solicitatoribus relinquant.

6. Stipendia modeſtè, nec ultrà meritum aut ultrà taxas capiant.

7. Et ſicut de quota litis, ita de fructibus & expenſis aut parte earum, in quibus Adverſarii condemnantur, aut aliis emolumentis & præmio, cum partibus in eventum victoriæ quiſquam Advocatus vel Procurator nullatenùs conveniat.

8. Unum procuratorem idoneum cum competenti ſalario, qui patrocinium pauperibus gratis præſtet, ſingulis annis deputent Procuratores in eorum Collegio, & factam deputationem denuncient Advocato Pauperum, qui ejus opera uti, & pauperes ad eum, cùm occurrerit, mittere poſſit.

Cùm Notariis vel aliis de gratiis regiſtrorum & extractuum, præterquam in partium principalium utilitatem & commodum, ita quòd evidenter apparet per inſtrumentum publicum, non paciſcantur, & in his reperti culpabiles perpetuò ſint procurationis Officio privati. 9.

Notariatus aliquod Officium Procuratores emere non poſſint, neque cum Notario ſocietatem aliquam inire, neque in totum neque in partem ſub pœna amiſſionis ipſius Officii. Quòd Advocatis etiam prohibitum eſſe volumus ſub eadem pœna. 10.

Sententias contrà eorum principales à Curia abſentes, à quibus procurare licet in rem judicatam tranſire non permittant, ſed appellare, & cauſam committi facere teneantur, ac principalibus ſuis ſignificare, & prorogationem fatalium ſemel petere, ſub pœna privationis Officii, & aliis pœnis arbitrio Judicis. 11.

Poſtquàm alicujus cauſæ patrocinium ſuſceperint, & onus Procuratoris receperint, indefenſas cauſas non dimittant, ſed pro viribus defendant, niſi excuſationem legitimam habeant à Judice approbandam, necnon ſecreta cauſarum Adverſariis non revelent aliquo prætextu vel cauſa ſub iiſdem pœnis. 12.

Procuratores & Solicitatores quarumcumque cauſarum, non poſſint à ſuis Clientibus ſalarium petere, niſi conventum. 13.

Pridiè ejus diei quo Rota agitur, non liceat Advocatis, Procuratoribus & Solicitatoribus, etiam tanquàm amicis vel aliter attinentibus, ſtudia Auditorum perturbare. 14.

Procuratores qui ſunt de Collegio Procuratorum præcedant omnes alios Procuratores, licèt antiquiores. 15.

Neque Advocatus, neque Procurator aut Solicitator, qui pro una parte patrocinium ſuſcepit, in eadem cauſa pro altera patrocinari poſſit ſub pœna privationis Officii, & infamiæ. 16.

De Notariis Tribunalium Urbis.

§. 19.

NUllus Notariorum cujuſcumque Curiæ, ſive criminalium ſive civilium cauſarum, audeat quicquam exigere, niſi juxtà taxam eis traditam, quam vulgari ſermone ſcriptam in eorum Officiis appenſam, ita ut ab omnibus legi poſſit, habere teneantur. 1. Ad hæc vide etiam Pii 4. conſt. 44. §. 21. fol. 63. & conſti. 58. §. 58. 63. & ſeq. & §. 68. & ſeq. fol. 88. & Gregor. xiij. conſt. 26. §. 6. fol. 421. ac Sixti v. conſt. 72. Tom. 2. fol. 661.

Exerceant autem ſinguli (etiam quibus Officia per Sedem ſeu Cameram Apoſtolicam conceſſa fuiſſent) eorum Officia per ſeipſos, nec illa arrendare, locare aut in adminiſtrationem quovis modo concedere poſſint ſine expreſſa noſtra aut ſucceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum licentia in ſcriptis obtenta, & tunc non niſi perſonis à Superioribus ſui Tribunalis approbatis, ac recepta ſatiſdatione de fideliter exercendo & obſervandis taxis, & reformationibus. 2.

Et loca pia habentia aliquod ſimile Officium illud exerceri faciant ab aliquo viro probo ab eis ſtipendiato, & à Superiore ſui Tribunalis approbato, qui taxas & reformationes obſervare, ut ſuprà ſatiſdare teneatur. 3.

In juramento calumniæ à partibus præſtando Notarii jurantem admoneant vim & importantiam ipſius, & faciant hæc nominatim & ſpecificè aſſeri, & jurari. Primò, quòd non animo calumniandi agit vel defendit, ſed quia lis pro parte ſua ſibi juſta videtur. Secundò, quòd probationem non exiget, niſi quam pro veritate ſibi neceſſariam putabit. Tertiò, quòd nihil dedit aut promiſit, dabit vel promittet Judicibus aut Notario vel teſtibus, aut mediatoribus, aut alicui alteri perſonæ, ut ſententia detur. Quartò, quòd calumniandi animo aliquam dilationem non petet. Quintò, quòd pactum de 4.

quota litis non fecit. Quæ Capirula per Actuarium jurantibus declarari mandamus ſub pœna decem aureorum vice qualibet incurrenda. Et nihilominus ulteriùs ad ſcribendum in illa cauſa non admittatur. In actis tamen non opponatur, niſi juraſſe monitum juata formam hujua conſtitutionis.

5. Nihil ſcribant in canſia ubi agitur de ſumma vel re vsloris infrà quinque ſcuta, niſi aliter Judea mandaverit.

6. Et in cauſis ſcutum unum non excedentibes Notarii eujuſcumque Curiæ nihil prorſus recipiant à partibus, ab uno verò ſcuto uſque ad duo incluſivè pariter nihil, niſi ſi quid à Judice fuerit eis conceſſum, ſub pœna furti.

7. Neque poſſint rogari de Inſtrumentis quæ extrà judicium fiunt ad referendum alteri, quamvis Connotsrio, etiam Cameræ vel Auditoria Cameræ, ſed quiſque per ſe aut per proprioa Subſtitutos qui in ipſiua Officio commorantur, de dictis Inſtrumentis rogetur, & non pro altero ad refetendum.

8. Si contingat unum Notarium accipere terminum pro alio Notario ad referendum, tenearur acei piens per totam illam diem qua acceperit, relationem facere, & decretum ſcribatur ſive ſubſcribatur msnu Notarii referentis.

9. Nec quiſquam ſimiliter poſſit in futurum plura Notaristus Officia in diverſis Tribunalibus obtinere, ſed cenſeantur eſſe dicta Officia inter ſe incompatibilia, abſque noſtra vel ſucceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum licentia.

10. Et tàm ipſi quàm eorum Subſtituti non poſſint eſſe Procuratores in Curia, in qua Notarii ſunt, aut Subſtituti Officium eaetcent.

11. Citationes, Monitoria ſeu quaſvis alias proviſiones eatra Urbem mittendas non expediant ad alicujus inſtantiam, niſi notato in actis nomine Procuratoris, principalis aut alteriùs illas obtinentis, ut ſi ad illarum moderationem ſit procedendum, poſſit pars incontinenti ſcire, quis ſit citandus, ejúſque citatio ſufficiat ad obtinendam moderationem.

12. Nec ſufficiat in actis exprimere nomen Procuratoris, niſi iis notus ſit in Curia ad hoc ut citsri poſſit, vel ſaltem talis Procurator eligat domicilium ubi citari velit.

13. In mandaris eaecutivia vigore inſtrumentorum ſive apocarum relaxatis, tàm in Curia quàm eatrà eam mittendis, apponatur dies, menſis & annus inſtrumenti ſive apocæ, cujus vigore mandatum relaaatum fuit.

14. Similiter in telaxatione mandatorum & quarumcumque expeditionum, tam in Curia quàm extrà eam mittendarum citatis partibus vel earum Procnratoribus aut in contradictorio judicin obtentarum, apponi debeat altera ea iſtis clauſulis, videlicèt, in contumaciam N. Procuratoris, vel ſi Procurstor verè contradiaerit & in actis proteſtationem fecerit, loco prædictæ clauſulæ ſcribatur, non obſtante proteſtatione N. ex adverſo Procuratoris.

15. Porrò moderaris Inhibitionibus à ſuo Judice emanatis nullo præteatu Notarii lapſo termino intimationis poſſint obtentæ moderationis fidem rerardare, niſi de impedimento verè conſtet in actis. Notarii quoromcumque Tribunalium Urbia, eacepta Rota, teneantur in quibuſcumque cauſis etiam commiſſariis intrà Statum Eccleſiaſticum date literas miſſivas Remiſſorialium, & pro ſingulis literis hujuſmodi atque illarum inſtrumento, etiam cum articulis & interrogatoriis introcluſis, ſolvatur merces juliorum novem, nec pars hujuſmodi literas petens contrà ejus voluntatem cogatur remiſſoriam accipere.

16. Summaria teſtium quando à Notariis dari contigit ſcribantur in bona carta non bibula, & caractere intelligibili, ſoluta ſolita mercede.

17. Notarii nullam prorſus mercedem aut emolumentum etiam minimum recipiant, quòd priùs in libro receptorum (quem retinere debeant) fideliter non annotaverint, cum expreſſione diei, cauſæ & perſonæ ſolventis, ut ea libro ſuperior poſſit ex Officio cognoſcere, ſi quid ultrà taxas indebitè receperint.

Cæterùm de dstione Arrhatum pro regiſtris, extractibus aut copia Indiciorum, non ſtetur libro Notarii nec ejus annotationi, niſi cum ſubſcriptione partis sut Proceratoris arrham dantis. 18.

In manualibus vel brolisrdis vel libris Inſtrumentorum Actorum & filzarum quas vocant ligatarum, non dimittant Notarii folia ulla in parre alba, ubi ſcribi ſolet, ſed ubi ſic alba remanſerint, ea interlineare teneantur. 19.

Non retineant ſcripturas & jura quæcumque producta in pulpitis, ſed infrà biduum à die productionis eorum productionem in msnuali, ſeu broliardo actorum annotare & in filzis ponere teneantur, etiam quòd productio fuerit in calce citationis annotata. Examina reorum & teſtium quorumcumque tam in civilibus quàm in criminalibus, ab initio & in ipſo actu eaaminis deſcribantur in libro benè compacto & compaginato. 20.

Non audeant Notarii inconſulto Judice facere ex ſe decretum aliquod quantumlibet ſolitum & ordinarium, nec aliquem terminum quamvis leviſſimum in forms, ut ajunt, ſervare, ſed ſemper Judicem adeant, & Citationes omnes coram eodem legant, ab eóque decreta ſumant, & deinde in actis apponant, & idem ſervent, etiam ſi terminus ſit ad videndum inhiberi juata formsm commiſſionis, ſub pœna falſi & privationis eaercitii. 21.

Citationes & aliæ Curſorum & Mandatariorum relationes, nullatenùs in actis apponantur niſi Curſores & Mandstarii eas in cartulis esrum ſubſcripſerint, & ſuprà ſubſcriptionem nomen Notarii cauſæ appoſitum fuerit. 22.

Citationes & alios actus pro aliquo vel contrà aliquem non recipiant, niſi tàm Actoris quàm rei nomen cum cognomine & eaercitii vel habitationis vel patriæ deſignatione ſpecificè in eis eaprimatur. 23.

Citationes ad videndum msndari conſignari pignora non recipiant, niſi appoſitum ſit etiam ad videndum mandari ſubhaſtari. 24.

Item non audeant differre vel retardare publicationem, oſtenſionem & lectionem ſententiarum, tàm civilium quàm criminalium ſub præteatu non ſolutæ notæ ipſarum aut regiſtri, & aut alterius cujuſque mercedis ſibi debitæ. Quinimò teneantur per totum ſequentem diem illaa unà cum citationibus ad ſententiam in peculiari libro, quem ad hoc habeant, regiſtrare. 25.

Quod etiam ſervetur in cedulis privatis Depoſitorum, quæ ſcilicet ſtatim facta illarum productione regiſtrentur. 26.

Sententiarum, Decretorum, aut aliarum quarumcumque ſcripturarum tàm civilium quàm criminalium copiam cuicuique petenti, ſoluta copiæ petitæ competenti mercede dare teneantur. 27.

Caveant inſuper Notsrii ſcribere quemquam in actis uti inſtantem, proteſtantem, producentem ſeu quomodolibet comparentem, niſi is tunc præſens fuerit, nec ſuffragetur mandatum generale Notario datum à quavis perſona, ut poſſit ejus nomen in cauſis vel actis apponere. 28.

In eventum in quem in cauſis fiant nullitates quæ poſſint adſcribi culpæ aut negligentiæ Notsrii, & pars propter paupertatem expenſas reficere non valeat, ad illaa Subſtitutus Notarii, qui in cauſa ſcripſit, teneatur. 29.

Proteſtationes ſcribantur in broliardo eodem die, nec recipiantur in foliis volantibua, & quatenùs ob eorum longitudinem in hujuſmodi foliis recipiantur, ſtatim hujuſmodi receptio in broliardo annotetur. 30.

Similiter non audeant expedire mandata, quæ non fuerint à Judice manu propria ſubſcripta, & aliter expedita ſint omninò, & in quacumque 31.

Curia etiam Capitolii nulla. Verùm dicta ſubſcriptio gratis fiat, nec ob eam augeatur ullatenùs ſolita impenſa mandatorum.

32. Quando aliquis Notarius allegatur ſuſpectus, & alius deputatur, una tantùm merces conſignanda alteri ex dictis Notariis, cui de jure perſolvatur.

33. Cuſtodiant Notarii diligenter ſcripturas omnes, extractus & regiſtra, & quibuſvis perſonis accommodata infrà annum à die accommodationis recuperare, alioquin eis vel aliquo eorum deperditis illa ſuis ſumptibus reficere teneantur.

34. In Notariorum Officiis non recipiantur Subſtituti, Scribæ, Juvenes vel alii quicumque ad Teſtes examinandos, neque ad conficienda acta civilia aut criminalia, niſi qui priùs fuerint tàm quoad ſufficientiam pro munere ab eis exercendo, quàm quoad vitæ probitatem à Superiore Tribunalis approbati.

35. Ad rogandum verò quælibet Inſtrumenta, Teſtamenta & alias quaſcumque diſpoſitiones, tàm inter vivos quàm in ultima voluntate, non admittantur, niſi prævio rigoroſo examine ſint priùs creati Notarii ab habente facultatem, neque tamen proptereà talis approbatio principalem Notarium ſive Officialem excuſet, quo minùs ſi quid præfatorum culpa vel facto minùs rectè geſtum fuerit, ipſi omninò Notarii teneantur, prout teneri volumus ad damna, expenſas & intereſſe partibus damnum paſſis.

36. Notarii non audeant rogare vel ſtipulari obligationes aliquas ſive contractus etiam parvi momenti, niſi vel contrahentes ipſos Notarii benè noverint, vel ab uno ſaltem ex teſtibus cum juramento adhibitis, cognitos eſſe ſciant teſtéſque prædicti aut unus eorum, contrahentes ut ſupra recognoſcentes, noti ſint iiſdem Notariis, & nihilominùs in quibuſcumque contractibus ultrà nomen & cognomen cujuslibet contrahentium, apponatur etiam patria & nomen patris, aut alia ſimilis demonſtratio, atque de hujuſmodi cognitione mentio fiat in inſtrumento, alioqui ultrà pœnas infrà ſubjectas teneantur etiam partibus ad omnia damna, expenſas & intereſſe, neque per hoc derogatum cenſeatur ſtatutis, majorem in propoſito ſolemnitatem vel diligentiam requirentibus.

37. Prohibemus inſuper ne in inſtrumentis, teſtamentis & aliis actibus in quibus teſtes requiruntur, Notariorum ſocii, Subſtituti & alii in Officio illius Notarii qui rogatur degentes admittantur, ſed alios adhiberi omninò mandamus.

38. Diſdictam ſocietatis Officii teneantur Notarii non ſolùm in manuali regiſtrare, ſed etiam in margine inſtrumenti Societatis annotare his verbis, videlicet. Die tali diſdicta, & die tali reproducta, neque talis reproductio diſdictæ in actis alterius Notarii de Societate non rogati fieri poſſit, neque facta ſuffragetur, niſi quando contractus Societatis extrà Urbem eſt rogatus, vel etiam in Urbe, quando eſt rogatus Notarius qui non ſit actuarius alicujus Tribunalis, quibus caſibus diſdicta regiſtretur in manuali, ut ſuprà, ſub pœna in quolibet præfatorum caſuum Notario principali ſcutorum centum ipſo jure Fiſco applicandorum, & Subſtituto ſcribenti, vel de tali actu rogato, ſub pœna infamiæ, & ſuſpenſionis ab exercitio.

39. Idémque ſervetur in nominatione, necnon & in translatione periculi vitæ, quæ non ſuffragentur, neque cuiquam proſint, niſi parti intrà tempus ad nominandum vel transferendum intimatæ, & per Notarios ut ſuprà fuerint, annotatæ.

40. Et ſi Notarii, eorúmque Subſtituti, Actuarii vel Juvenes quicumque ſe quoquo modo directè vel indirectè ſub quovis etiam amicitiæ nomine vel prætextu ingeſſerint, interpoſuerint vel tractaverint, ſeu mediatores fuerint in aliquo cenſuum, Societatis Officiorum aut aliorum quorumcumque negotiorum contractu, non poſſint ſub pœna perpetuarum triremium, ac privationis Officii, ejuſque proprietatis & tituli ipſo jure Cameræ Apoſtolicæ applicandi, ullas pecunias, bona ſeu res, etiam minimæ quantitatis à quoquam etiam ſponte dante occaſione præmiſſa recipere, ſed ſint & eſſe debeant contenti debita eis mercede rogitus inſtrumenti, ſi quod ab eis fuerit rogatum.

Quælibet inſtrumenta ſubſcribantur ab eo Subſtituto qui illa confecit, apponendo nomen & cognomen ſuum in margine finis inſtrumenti. 41.

Inſtrumenta quoque in ſuis manualibus dietim extendantur & deſcribantur. 42.

Inſtrumenta quæcumque ab eis rogata, Notarii debeant infrà tres menſes à die celebrati contractus vel inſtrumenti in librum, quem filzam vocant, redegiſſe, vel in protocollum, quod alii manuale extenſorum appellant, deſcripſiſſe cum ſuo indice. Non derogando per hoc ſtatutis diligentiorem formam requirentibus. 43.

Teſtamenta autem & codicillos viventium nemini oſtendant, ſed fideliter recondita ſervent, & quatenùs ſint aperta, illa & illos intrà tres menſes in librum ad hoc de more compactum redigant. 44.

Alia cujuſcumque generis, qualitatis, quantitatis, contractus, acta, inſtrumenta vel ab ipſis rogata, vel apud eos producta, teneantur partibus intereſſe habentibus ad earum beneplacitum gratis oſtendere, ipſiſque copiam facere & tradere, ſoluta ſolita mercede competenti, ſine tamen die, anno, menſe, teſtibus, ita ut nullam in judicio fidem facere poſſint. 45.

Neminem tamen poſſint aſtringere ad accipiendum inſtrumenta publica vel eorum exempla, niſi ita ipſis Contrahentibus aut aliis intereſſe habentibus placuerit. 46.

Pro rogitu cujuslibet inſtrumenti, cum quibuſvis conditionibus & clauſulis, ubi non adſunt particulares taxæ, & ubi non præcedit conventio partium, ſolvantur pro quolibet centenario ſcutorum uſque ad ſcuta mille julii duo; à mille uſque ad quinque millia, Julius unus pro quolibet ſimili centenario; à quinque mille uſque ad quamcumque ſummam, bononeni quinque pro quolibet ſimili centenario, dummodò in totum non excedat ſummam ſcutorum vigintiquinque. 47.

Pro caſſatione cujuslibet inſtrumenti ſeu retrovenditionis cenſus vel ſimilium, cum quibuſvis ceſſionibus, reſervationibus, conditionibus ſeu translationibus & aliis clauſulis, ubi non adſunt particulares taxæ, ſolvatur ad eandem rationem, prout dictum eſt pro rogitu cujuslibet inſtrumenti. 48.

In tradendis autem publicis inſtrumentis quoad mercedem quicumque Notarii, ſive deſcripti in Archivio Romanæ Curiæ ſive in Archivio Capitolii, & alii Notarii retinentes publica Officia, non habentes ſpecialem taxam publicorum inſtrumentorum, vel in quibus eorum taxa non diſponeret, teneantur ſervare taxam Statutorum Urbis. 49.

Pro rogitu teſtamentorum, codicillorum, donationum inter vivos & cauſa mortis, ubi non adſint taxæ minores vel ubi Notarii non ſubjiciuntur Statutis Urbis, & ubi non fuerit aliter conventum per partes, ſi fuerint factæ à perſonis quorum patrimonium non excedat ſcuta quinque millia, ſolvantur julii quinque; à quinque millibus uſque ad viginti millia, ſcutum unum; à viginti millibus uſque ad quamcumque ſummam non exigant ultrà ſcuta duo. 50.

Orta inter Notarios & litigantes, vel alios differentia ſuper ipſorum Notariorum mercede, non à Notariorum Collegiis ſeu deputatis ab eis, ſed ab eorum Judicibus, qui non ad menſarios ſeu Notarios remittant, ſed ipſimet proprio ipſorum arbitrio diffiniant inviolabiliter obſervata taxa. 51.

Et quandocumque Notarii vigore hujus conſtitutionis ex facto ſuo vel ſuorum tenentur aliquid refundere, reſtituere aut partibus refarcire, procedatur contrà eos executivè & manu regia. 52.

54. Ad hæc Archivii privilegia illæſa eſſe cupientes, ſtatuimus & mandamus. quòd Prntonotarii, Comites Palatini, & alii quicumque habentes vel habere prætendentes facultatem creandi Notarios, aut ſpurios legitimandi, non poſſint illos creare vel legitimare, nec jutiſdictionem aut poteſtatem aliquam io Urbe & extrà eam per uoam Dietam legalem exercere in præjudicium Collegii Archivii, & privilegiorum ejus, juxta conſtitutionem fel. rec. Leonis X. prædeceſſoris noſtri editam pridiè nonas Octob. 1513. quæ incipit. Ex miniſterii paſtoralis, quam innovamus & approbamns.

55. Quódque ſi aliquis creditor mandatum de capiendo ratione ſuſpicionis fugæ in qnocunqne Tribunali, etiam Auditoris Cameræ, contrà debitorem ſuum vel ipſius debitoris pecunias & bona ſequeſtrum aliquod obtinuerir, creditor ipſe ad mandati execurivi expeditionem vel aliqoo modo illius ſolutionem faciendam aut ejus taxam deponendam cogi non poſſit.

56. Juramenta ſuſcipionis fugæ, ab aliis quàm à principalibuſmet, vel perſonis ad id ſpeciale mandatum habentibus, non recipiant.

57. Sequeſtra non ſcribant etiam in cauſis mercedum, niſi in executionem mandatorum ſervandis relaxatorum, vel niſi docto de crediro, eriam extrajudicialiter arbitrio Jndicis, juratóque priùs de dilapidatione, aut fugæ ſuſpicione.

58. Advocatos, Procnratores & Solicitatures pro fidejuſſoribus occaſione litium dandis oullo pacto recipiant.

59. Significationes per viam recurſus concedendas nou ſcribant, niſi cum clauſula, non tamen in contumaciam.

60. Alias verò ſignificationes non ſcribanc, niſi vigore termini, aut niſi productis juribus vel probationibus ſuper ſolutione, aut oiſi ſtante pendentia litis ſive lite finita, vel niſi data cautione de ſtando juri & judicatum ſolvendn, quando eſſent relaxata mandata ſuſpicionis fugæ pro aſſecuratione judicii, aut niſi ſtante negatione contrà mandata in contnmaciam relaxata.

61. Reſponſiones ad articulos & jutamenta ſuper partitis deciſivis, coràm Judice taotùm recipere poſſint & debeant, niſi ipſe Judex alirer decreverit ex cauſa infirmitatis aut legitimi impedimenti collitigantinm.

62. Conſtiturionem à nobis die prima Martii 1608. contrà Notarios Criminales Urbis editam innovantes, denuò & diſtrictè inhibendo præcipimus omnibus quibuſvis Notariis cujuſcumque Tribunalia & Cutiæ quoquomodo cauſas criminales exercẽtibus, ne ſub pœna privationis Officiorum & proprietatis ipſorum ipſo facto incurrenda, & Cameræ noſtræ Apoſtolicæ applicanda, aliiſque gravioribus etiam corporalibus arbitrio Judicis imponendis pœnis, audeant vel præſumant mercedes notulæ ſententiæ vel decreti aut caſſationis proceſſus in relaxatione Carceraturum ſeu abolitione querelarum non Carceratorum etiam à ſponte dantibus, nec etiam ad minimum accipere, niſi qnando Reus ipſe ſabricatn proceſſn, & præcedente plena cauſæ cognitione & diſcuſſione Fiſco, & parte ſi aderit, citatis, in ipſa ſententia vel decreto vim diffinitivæ habente, & à Jndice ſubſcripto fuerit à crimiue pro quo detinebatur vel querelabatur, diffinitivè tanquàm innocens vel tanquàm hactenùs non repertus culpabilis, expreſsè abſolutus.

63. Pro compoſitioribus verò eaſdem notulas decretorum & caſſationes accipere, niſi in cauſis & criminalibus gravibus, & gravem pœnam merentibus, & in quibus non ſolùm intervenerit plena cauſæ cognitio, ſed etiam diſcuſſio, & decreta fuerint non judicis tantùm, ſed & Procuratoris noſtri Fiſcalis manu ſubſcripta, minimè poſſint.

64. Remiſſiones tamen gratioſas Bannitnrum in contumaciam condemnatorum, necnon exilii & triremium pœnarum de ordine noſtro, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis, excipimus, in quibus iidem Notarii notulas decretorom, & caſſationis proceſſuum accipere licitè poſſint. In aliis autem quibuſcumque caſibus, contenti eſſe debeant ſola mercede mandati de relaxando, ſi rei fuerint carcerati, & ſi non fuerint carcerati pariter contenti ſint ea mercede, quæ ſi carcerati fuiſſent eis deberetur pro dicto mandato de relaxando, reprobata, prout reprobamnx omni prava conſuetudine & obſervantia Notariorum ad effectum extorquendi notulam decreti in omnibos ferè decretis de relaxando apponentium illa verba Mandavit caſſari, Ampliùs non moleſtari, Silentinm imponi vel ſimilia.

Et inſuper ſuper eiſdem pœnis, omnibus Notariis prohibemux, ne per ſe vel alios Reos quoquomodo proceſſatos, ad proceſſus caſſationem aut cujuſcumque ſententiæ vel decreti abſolutorii impetrationem vel poſtulationem per citationem ad ſe repræſentandum aut ad ſententiam vel aliàs qualibet via, directè vel indirectè, aut quoquomodo, cogere, inducere aut invitare audeant vel præſumant, ſed omnia & quæcumque hac noſtra conſtitutione contenta ad unguem omninò obſervent. 65.

Et pro mandatis de excarcerando quibus à Judice adjectum eſt, Gratis, nihil prorſus, & in forma pauperum, pro medietate tantùm accipiant, ideóque nec mandati mercedem ante recipiant, quàm à Judice fuerit ſubſcriptum, & forte receptam omninò reſtituant. 66.

Nec pro copia indiciorum quam effectualiter reo non dederint, quicquam percipere (niſi loco arrhæ) debeant, & ubi reus ampliùs ipſam copiam habere noluerit, etiam quòd arrham dederit, ab ipſo non exigant, niſi pro rata copia confectæ. 67.

Similiter alimenta Carceratorum penès eos depoſita Notarii ſine ulla retentione pro depoſito vel alia qualibet diminutione, Carceratis integre conſignent. 68.

Quicumque ex Notariis in eorum Officiis ſcribentibus in aliquo præmiſſorum contravenerit, pro qualibet vice pœnam ſcutorum vigintiquinque, aliáſque pœnas pecuniarias & corporis afflictivas pro modo exceſſus à ſuo Judice arbitrandas incurrat, damnáque & intereſſe partibus reficere cogatur. 69.

Ultrà præmiſſa diligenter per omnes Notarios cujuſvis Tribunalis obſervanda, ſancimus, ut Notarii infraſcriptorum Tribunalium etiam ſequentes ordinationes quemlibet eorum tangentes ſervare debeant. 70.

Notarii Cameræ illis qui annatas & alia jura Cameræ pro expeditionibus debita perſolverint, quietantiarum & liberationum inſtrumenta ſuper ſolutionibus per eos factis intrà triduum juxta veterem conſuetudinem, mercede ſolita recepta, io forma authentica tradere compellantur, auc per eos non ſtet quo minùs tradantur. Et abſtineant ab indebitis exactionibus, maximè pro obligationibus ſolvendi annatas. 71.

Bullas quarum ratione, commune, annata vel alia jura ſolvi debent Cameræ Apoſt. vel quæ quomodolibet concerount intereſſe dictæ Cameræ aut Sedis Apoſt. ſive earum continentiam per ſeipſos tantùm, & non per ſubſtitutos ſcribant & annotent in libris, & bullæ regiſtratæ auſcultentur per menſarium ipſorum Notariorum, qui in ſignum auſcultationis manum apponere in regiſtro, & de mala auſcultatione teneri debeant. Et regiſtra in Archivio Palatii Apoſtolici cuſtodiantur. 72.

Obligationes ſolvendi commune & alia jura Cameræ pro Monaſteriis vel Eccleſiis oneratis penſione, aut ſolvendi quindennium ratione unionum, infrà qnindecim dies ab ipſiſmet Notariis in libro ſcribantur. 73.

De reſtitutis autem ſervetur conſuetudo capiendi julios duos cum dimidio Cancellariæ pro qualibet reſtitutione bullarom & non ultrà. 74.

75. Emolumenta eis debita, tàm ratione regiſtrationis Bullarum quàm alia quæcumque, inter ſe certo peetio vel aliàa quomodolibet non arrendans, nec arrendare poſſint.

76. In axpeditionibus & ſcipturis conficiendis, de propoſitione & commiſſione ſacta in plena Camera, mentionem expreſſam facere teneantur.

77. Ponant in maſſa communi mercedes inſtrumentorum omnium, tàm Cameralium quàm intereſſe Cametæ activè & paſſivè ſeu alias quomodolibet concernentium, etiam extra Cameram coram Theſaurario vel alio per noſtum aut ſucceſſorum noſtrorum Chirographum, vel literas aut aliter deputato rogatorum, de quibus rogatus Notarius teneatur illa denonciare Collegio, & ut præfertur in maſſa ponare, dempta rata ſibi pro mercede laborum debita juxtà conſtitutiones ipſorum.

78. Et conficiatur libet apud eorum menſalium dimittendus, in quo quiſque Notarius in fine hebdomadæ ſummatim deſcribat ſingulas, quas fecerit, expeditiones.

79. Pro expeditionibus & ſigillo in gratioſis, quando ſunt plures perſonæ conſortes, etiam ſi ſint Congregationes, Collegia, Capitola vel Univerſitates, non ſolvatur niſi pro taxa duorum. In judicialibus verò expeditionibus nonniſi pro uno tantum exigator.

80. Et pro literis patentibus quorumcumque Commiſſariorum, tàm à Camerario quàm à Theſaurario vel Commiſſario Cameræ, etiam in partibus conſtitutorum, non ſolvatur ultrà julios viginti duos in totum, computato ſigillo & mercede Secretarii ac Notarii.

81. Merceda ſemel ſoluta juliorum quinque Notario dictæ Cameræ pro deputatione Judicum ad ſolidanda computa, pro quacumque poſteà ſubrogatione ſolvatur tantum medietas ſummæ prædictæ.

82. Notarii Gubernatoris tenaant intùs vel juxtà d. Palatium eorum officia ſeparata, & in locis ità diſtantibus, ut colligatorum tumultus nullum afferre poſſit impedimentum.

83. Manualia Citationum & manualia proteſtationum ſeparatim & diſtinctè teneant.

84. Expeditionum duos libros habeant, in quorum uno diſtinctæ & ordinarim annotare debeant omnes ſignificationes per viam recurſus concedendas, cum expreſſione nominis collitigantium & Curiarum à quibus Locumtenens recurſus juxtà ſuas facultates conceder, & etiam ſummæ vel valoris rei de qua agitur; necnon omnia ſequeſtra & monitoria ex quavis causa decernenda.

85. In altero autem ſimiliter annotare debeant omnia mandata executiva, non tamen in contumaciam, & omnia arraſta, mandata de excarcerando, ſignificationes dotales aut vigore termini aut in vim litis pendentis aut litis finitæ aut ſtante depoſito vel negatione, aut data cautione da ſtando juri & judãcato ſolvendo conceſſas, & omnes citationes vel inhibitiones vigore commiſſionis aut extrà Curiam decretas, dummodò in quolibet ipſorum caſuum agatur de te vel ſumma ſcutotum auri ſeptem conſtituentium julios octuaginta quatuor, ut ſuprà.

86. Liſtas expenſarum non conficiant, neque propteraa mercedem aliquam etiam à ſponte dantibus recipiant, niſi prævio Locumtenentis decreto, & ejuſdem ſubſcriptione, in calce citationum ad videndum taxari expenſas apponenda.

87. Examen teſtium ſcribere poſſint duo tantùm Notarii pro quolibet officio, quos Gubernator pro tempore approbaverit & non alii.

88. Notarii Auditoris Cameræ ultrà ea quæ ſancita ſunt de Tribunali Auditoris Cameræ, & de aliis Notariis, abſtineant à monitoriis jactationis, & jactationum aut aliis quibuſcumque, quibus prima inſtantia à ſuis ordinariis auferatur, exceptis caſibus privilegiaris.

89. Et in Monitoriis ſpecialibus in prima inſtantia, ubi permittitur, & inhibitionibus vigore appellationum, quæ ab Auditore Cameræ conceduntur in partibus cum clauſula, dummodò cauſa ſummam ſcutorum quinquaginta excedat, & moleſtiæ non ſint judiciales, debeant prædictam clauſulam, Dummodò cauſa, ſcribere literis majuſculis, & loco illius clauſulæ, Dummodò moleſtiæ non ſint judiciales, ſcribere pariter literia majuſculis hæc verba, videlicet, Dummodò judicium non ſit cœptum in partibus, ita ut ſi judiciom coram aliquo Judice competenti ſit cœptum, monitorium non afficiat: Et quatenùs inter partes de dicto valore controvertatur, Auditor Cameræ vel ejus in civilibus Locumtenans, conſtito ſibi etiam axtrajudicialiter cauſam non excedere dictam ſummam, teneatur per literas miſſivas & abſque ulla impenſa dictas eorum inhibitiones & monitoria revocare, & cauſas ad ſuos Judices remittera.

90. Et quoniam experientia compertum eſt, quòd Notarii multoties inducunt hujuſmodi monitos & citatos, ut in juriſdictionem tacitè conſentiant, volumus ut quando ſummam prædictam cauſa non excedit, hujuſmodi conſenſus in juriſdictionem minimè ſufficiat niſi adſit expreſſus.

91. Non poſſint relaxare mandata vigore termini in eorum officiis ſuſcepti, quando jam mandatum à Judica cauſæ in alio Tribunali eſt relaxatum. Eo varò nondum relaxato, in arbitrio ſit & poteſtate creditoris illud ubi voluerit accipere, cogi tamen ad id non poſſit.

92. Atque in præfata termini ſuſceptione non admittant aliquam conditionem, reſervationem aut proteſtationem terminum petentis, nequa illam ſcribant, ſed tantùm ſimplicem debiti confeſſionem, & ſolvendi in fine termini obligatiooe.n, & oon aliter.

93. Et ad effugienda incommoda, quæ ob citationes deperditas, fortè etiam ſubtractas, frequeuter occurrunt, mandamus eiſdem Auditoris Cameræ Notariis, ut ſinguli juxtà veterem conſuetudinem Manuale Actorum omninò conficiant, illúdque infrà unius menſis ſpatium die publicationis præſentium debeant inchoaſſe, & quanto citiùs perfeciſſe, in futurum verò illud quolibet trimeſtri exhibere tenaantur.

94. Teneantur Notarii prædicti deſcribere in liſta omnes indiſtinctè informare volentes in ſua die, nec pro ordine, antelarinne vel informando Judica aliquid recipiant etiam à ſponte dantibus. Et liſta fiat una die pro altera. Et in eventum in quem omnes in liſta poſiti informare non potuerint, aliis præſetantur inſequanti informatione.

95. Pro contradictis oon recipiant, niſi quod varè ſolvitur officio contradictarum.

96. Subſtituti Notariorum ejuſdem Auditoris Tribulis ad conficiendum acta civilia ſeu criminalia ad teſtes examinandos, necnon ad roganda quælibet inſtrumenta, teſtamenta & alias diſpoſitiones, ultrà requiſitas approbationes Auditoris Cameræ, ſiva ejus in civilibus vel criminalibus Locumtenentium non admittantur, niſi prævia etiam approbarione Collegii eorumdem Notariorum, in qua Notarii ipſi de approbationa, fide & idoneitate admittendorum atteſtentur.

97. Quòdque tàm Notarii ſub amiſſionis officii, quàm eorum Subſtituti prædicti ſub triremium perpetuarum pœna, aliquas ſocietatum officiorum pecunias, cenſuum & aliorum cujuſvis generis contractuum, niſi procuratorio nomine, val de ordine conſenſu aut voluntate partium axigere, recipere & penès ſe quovis modo retinere, tractare & habere non audeant. Et ſi ſecus ſecerint, Notarii ad damna & intereſſa, quæ culpa Subſtitutorum eorumdem partibus evenerit, teneantur & obligari ſint, ac contrà eos in his executivè procedi poſſit & debeat.

98. Poſtremò dicti Notarii nihil unquam cujuſvis generis ſcripturæ ad judicium pertinentis, quod extrà Curiam mittendum ſit, expediant & parti

tradant, niſi cum ſubſcriptione Auditoris vel ejûs Locum tenentis.

99. Notarii Vicarii Urbis non faciant monitoria generalia vel ſpecialia extra Curiam & Urbis diſtrictum, cùm nnn ſit eorum officii, nec dent cenſuras neqne terminum ſuper obligationibus in forma Cameræ. Neque concedant monitorium in forma Significavit, pro rebus deperditis, niſi juxta formam Concilii Tridentini.

100. Non capiant pro examine vel literis ordinandorum, niſi quantum ſibi à Concilii Tridentini decretis & reformatione ſumere eſt permiſſum.

101. Pauperibus gratis dent ut tenentur.

102. Notarii Rotæ in confectinne regiſtrorum, rubricarum & copiarum, remiſſoriis, compulſoriis, executorialibus, notis ſententiarum diffinitivarum, teſtium examine & hujuſmodi, hanc noſtram & alias Rotæ conſtitutiones accuratè obſervent, ſub pœnis in eis contentis, quas innovamus, nec ultra quam per eas licet, accipiant.

103. Literas remiſſoriales ſcribant in charta juxtà veterem morem à Chartulario lineata, cujus unaquæque linea contineat ſaltem ſyllabas decem & octo, atque rotuli palmus ſit linearum triginta.

104. Dent iidem Notarii Rotæ peritas à partibus expeditiones abſque requiſitione depoſiti pro regiſtro illius actus vel expeditionis conficiendo, vel facto depoſito regiſtrum de illis omninò fiat, & non relinquant folia in albis.

105. Facto regiſtro conficiant inventarium actorum, inſtrumentorum & ſcripturarum in eo deſcriptarum, Actoris primum, deindè Rei acta & jura notando cum adjectione foliorum in quibus illa deſcripta reperiuntur, & dictum inventarium aſſuant initio regiſtri.

106. Pro notis verò interlocutoriarum nihil accipiant, quod idem de moderatis ſolutionibus in copiis & publicatione teſtium ſervetur.

107. Ac pro relationibus ſocio faciendis de rogatis per eos nihil capiant.

108. Faciunt præterea ſinguli in eorum officio broliardum qui dicitur actorum, in quo omnes omninò proviſiones, decreta, comparitiones & proteſtationes, etiam à tergo citationum ſcriptæ notentur. Item & manuale citationum cum ſuis proteſtationibus & decretis, atque aliarum rerum regiſtrari ſolitarum, ita ut nihil prorſus ſuperſit in cartulis, quod non ſit in libris deſcriptum.

109. Officia Notariorum Rotæ non conferantur niſi perſonis petitis & idoneis, quæ per ſeipſos illa exercere ſciant & exerceant, niſi aliqua legitima cauſa impediantur. Nec eo caſu officia aliquibus arrendare aut Subſtitutos deputare valeant, niſi à proprio Auditore approbati fuerint, qui inſuper de officio fideliter exercendo arbitrio Auditoris cavere debeant.

110. Et pro ipſorum Subſtitutorum facto, Notarii ipſi quoad intereſſe partium tanquam principaliter obligati omninò teneantur.

111. Pauperes omnes qui juxta formam conſtitutionum admitti debent ad juramentum paupertatis, tàm in beneficialibus quàm in profanis, etiam per Procuratorem admittant, & ſi ille pro quo juratur, præſens non erit, ultra Notarii vel Procuratoris aſſertionem per duos teſtes de paupertate doceri debeat, ita tamen ut quicumque fuerit admittendus non ſine juramento, & obligatione pinguioris formæ, ut moris eſt, admittatur, & hoc niſi evidens ſit atque notorium, quòd paupertatem jurare volens, ſit opulentus, quo caſu illam admittere non teneantur.

112. Quæ omnia, & ſingula inviolabiliter obſervari mandamus ſub pœna ultra alias infrà expreſſas viginriquinque aureorum, ac ſuſpenſionis ad ſex menſes pro prima vice, & ſi ſecundò erraverint, eo ipſo in pœnam privationis officii & aliàs hac noſtra conſtitutione contenta incurrant.

113. Quocircà querelæ omnes pauperum & oppreſſorum ad dictæ Rotæ decanum deferantur, qui his omnibus opportunis remediis provideat, tùm ne partes opprimantur, tùm ut opprimere auſi puniantur, & prædicta exactiſſimè ſerventur.

114. Notarii Conſulum Agriculturæ, & cæterarum Artium taxam eis per ſtatuta præſcriptam, & ubi aliqui ipſorum nullam minorem taxam haberent, aliorum qui illam habent ſequantur, & ſecundùm illam exigant, & qui non habent officium titulo oneroſo exigant tantùm pro medietate taxæ aliorum Notariorum Capitolinorum & non ultra in omnibus & per omnia.

115. Protonotarius Senatoris non ſe immiſceat in cauſis criminalibus neque fidejuſſiones recipiendo, neque mandato ſubſcribendo.

116. Notarii Capitolini deſervientes Collateralibus Senatoris pro Actuariis, per ſeipſos coram Collateralibus acta conſcribant, nullumque aliud officium Notariatus in alia quavis Curia obtineant.

117. Et tàm dictus Protonotarius, necnon maleficiorum & Collateralium Notarii quam Scriba Senatus, Secretarius Conſervatorum, Notarius Magiſtrorum Viarum & alii omnes Notarii Curiarum Capitolii, aliquid etiam minimum non recipiant ultra taxam ipſis ſtatutam ſub quocumque prætextu.

118. Eorumdem Notariorum Capitolii defunctorum & eorum qui in poſterum decedent Hæredes, ac quicumque alii ſcripturas eorum detinentes, exceptis iis qui emerunt officia juxta conſtitutionem fœl. recor. Sixti Papæ Quinti prædeceſſoris noſtri, infra quindecim dies ab obitu ipſorum Notariorum, ac publicationis præſentium reſpectivè computandos, ſcripturas prædictas cum nomine Notarii cujus fuerint ſub pœna amiſſionis dictarum ſcripturarum & emolumentorum indè provenientium, conſignent Archivio Populi Romani, cujus Cuſtos librum teneat, in quo inventarium dictæ ſcripturæ annotentur.

119. Notariorum officia in Curia de Sabellis duo tantùm habeantur, neque hic numerus ullo prætextu augeri unquam poſſit, & ii etiam approbandi ſint ab Urbis Gubernatore pro tempore exiſtente.

120. Notarius Curiæ Turris Novæ obſervet tabulam Notariorum Curiæ Sabellorum.

121. Notarii locorum piorum debeant ſervare ſtilum, conſuetudinem & Taxas Tribunalis Vicarii, nec prorſus aliquid recipere ultra quod Notarii Vicarii in ſuis cauſis ordinariis recipere poſſunt. Qui autem ex eis gratis ſunt deputati, nec habent officium titulo oneroſo, non poſſint exigere niſi pro medietate dictæ taxæ Notariorum Vicarii, & non ultra in omnibus & per omnia.

122. Notarius Ripettæ pro publicandis inſtrumentis & in publicam formam dandis, exigat juxta formam Statutorum Urbis.

123. Et in conficiendis extractibus ſervet formam Capitolinam, & normam aliis præſcriptam.

124. Atque in prima inſtantia nullus in Curia Ripettæ fiat extractus, minúſque in ſecunda coram Præſide, niſi de utriuſque partis conſenſu, vel Notarius fuerit juratus ſuſpectus, ita ut acta tranſportari debeant, & ſi ſecùs factum fuerit, qui arrham dedit totum de ſuo ſolvere teneatur, nec ulla detur cedula depoſiti contra alium.

125. Nullum Mandatum Notarius dare poſſit pro indiciis abſque Judicis licentia.

126. Singulis autem diebus etiam feſtivis, ab ortu ſolis uſque ad occaſum, officium apertum tenere debeat, neque ab illo diſcedat ſine cauſa neceſſitatis.

127. Depoſito non recipiat, niſi uſque ad ſummam permiſſam & penes eum facta, poſt decretum de conſignando debeat omninò infra diem conſignare ſub pœna arbitrio Præſidis.

De regiſtris, Extractibus & Exemplis ſeu Copiis.

Ad hac vide taxas Notariorum de quibus in conſtit. ſeq. per totam.

§. 20.

1. QUoad Regiſtra & Extractus perpetuò ſtatuimus & ordinamus, quòd in omnibus & quibuſcumque cauſis cujuſcumque generis ordinariis in quibuſcumque Urbis Tribunalibus, & coram quibuſvis Judicibus, nullis prorſus exceptis, motis & movendis (ſcilicet à principio via ordinaria introductæ fuerint, etiam ſi illarum progreſſu una forſan aut plures commiſſiones ſupervenerint, ac materia introducta via ordinaria non eſſet de juriſdictione Judicis) ordinarii nulla penitùs fiant regiſtra, ſed tantùm extractus ſimplices & abſque aliqua terminorum extenſione, qui in uno confecti in quibuſvis aliis Tribunalibus, ſi ad illa tranſportantur, plenam fidem faciant in omnibus & per omnia, perindè ac ſi eſſent regiſtra extenſa.

2. Minuſque extractus in cauſis ordinariis fiant, etiam una vel utraque partium petente, niſi de Judicium licentia in ſcriptis obtenta, vel niſi acta eſſent ad alium Judicem tranſportanda.

3. In verè autem commiſſariis cauſis ſummam ducatorum ducentorum auri de Camera excedentibus, quarum videlicet principia ordinariæ non ſunt introducta, regiſtra quidem fiant, ſed modo infraſcripto, quem & in extractibus prædictis ſervari volumus & mandamus.

4. Regiſtra bona & legibilia Notarii accuratè, & juxta normam hac noſtra conſtitutione traditam & innovatam faciant.

5. Tàm in regiſtris quàm in Extractibus hujuſmodi conficiendis, facultates Judicum ordinariorum vel deputationes eorum Locatenentium, cùm illæ ſint notoriæ, & illarum exempla publica & impreſſa habeantur, nullatenùs præinſerantur, & pro illis Notarii nihil à partibus exigant.

6. Deindè tam in ordinariorum extractibus quàm in eorum & aliorum quorumcumque delegatorum etiam cauſarum Palatii noſtri Apoſtolici Auditorum, & S. R. E. Cardinalium regiſtris, dimittantur appoſitiones Feſtorum ordinariorum & certorum. Si autem occurrant Feſta incerta & repentina, in quæ caderet obſervatio alicujus termini, fiat mentio de illis ſummariè, & hoc modo videlicet Dictali fuit Conſiſtorium publicum, & ſic de cæteris ſimilibus.

7. Succeſſivè citationes ſive cum inhibitione ſive abſque ea factæ, in earum reproductione nullo pacto repetantur, ſed illarum executio tantùm apponatur his aut ſimilibus verbis, Tali die reproducta citatio de qua ſuprà, quæ fuit executa.

8. Nec monitoria Procuratoribus de ſolutione regiſtro facta ponantur in regiſtro, niſi fortè ad effectum dicendi de cenſuris.

9. Præterea ſi contingat commiſſiones ſemel regiſtratas aliis commiſſionibus dependentibus præinſeri, illæ ampliùs non regiſtrentur, ſed annotetur folium in quo ſuperiùs fuerunt regiſtratæ, & idem de Motibus propriis Brevibus & aliis literis Apoſtolicis ac aliis quibuſcumque jam ſemel regiſtratis.

10. Idem & de terminorum etiam ſubſtantialium extenſione obſervari mandamus, ut ſemel tantùm pro qualibet parte extenſa non ampliùs extendantur, ſed tantùm eorum reiteratio ſine extenſione notetur etiam in citatione ad ſententiam.

11. Inſtrumenta quæ in actis cauſæ cogantur, non ultra illorum notulam extendantur, quoad ea verò quæ producuntur, præinſeratur aliquid de illorum ſubſtantia, idque ſuccinctè deindè illorum tenor opponatur hoc modo, Talis conſtituit Procuratorem ſuum talem, prout in inſtrumento cujus tenor ſequitur, & ſic de aliis.

Conſequenter tàm in regiſtris quàm extractibus cauſarum, in quibus per duos vel tres annos nihil actum fuerit, non ponatur in illarum reaſſumptione mutatio anni vel menſis, indictio vacantiarum, creatio Pontificis & ſimilia ad cauſam non ſpectantia.

12. Porrò ſi contingat in aliqua cauſa plurium recipi juramenta teſtium unico contextu, in regiſtris hujuſmodi unicum juramentum, ubi omnes jurati nominentur, dumtaxat extendatur.

13. Inſuper non repetentur dignitates vel tituli Judicum vel locus eorum Tribunalium & partium litigantium, ſed tantùm talis Judex vel Auditor prædictus vel talis Actor vel Reus aut Procurator aut ſimilia.

14. Singula folia in regiſtris confectis coram quibuſcumque Tribunalibus, ac aliis Judicibus prædictis contineant in qualibet illorum pagina ad minùs lineas vigintiquatuor, & unaquæque linea ad minùs duodecim ſyllabas, quæ ſcribantur literis bonis & intelligibilibus, & in charta bona, non infecta, nec bibula, alioqui liceat unicuique tàm Judicum quàm partium vel Procuratorum litigantium folia aliter ſcripta lacerare, & omninò debeant poſtmodùm expenſis Notarii convenienter reſcribi, ſive lacerata ſint ſive non, aut ſi Judici, & partibus ſeu Procuratoribus magis placuerit, folia ſic malè ſcripta taxentur pro medietate, vel alia rata ad Judicis arbitrium.

15. Rubricellæ regiſtrorum ſimiliter literis bonis & intelligibilibus ſcribantur, ſintque fideles & ſufficientes, integrè & exactè introſcripto actuire reſpondentes, totiúſque actus & decreti tenorem, prout in broliardo jacet, & inſtrumentum, diem, annum, menſem & partium nomina reique geſtæ ſummam vel indicem continentes.

16. Proceſſus de partibus, itémque Remiſſoriales, Compulſoriæ & alia, nulla ſcripturæ habita ratione, ſive ſit longa ſive ſit brevis, ſive excedat ſive non excedat numerum foliorum vigintiquatuor, non regiſtrentur, neque in Regiſtris aut Extractibus deſcribantur, ſed tantùm ut dicitur, rubricentur ſi rubricati non fuerint; & pro dicta rubricatione ſolvatur merces foliorum ipſius proceſſus originalis tantùm.

17. Niſi quando ſcriptura dicti originalis in qualibet facie excederet lineas triginta continentes in earum qualibet ultra ſyllabas decem & octo, quo caſu exceſſivitas reguletur & ſolvatur ad rationem linearum & ſyllabarum, ut ſuprà.

18. Copiæ quæ inſtar Regiſtri vel extractus dantur, non minori ſyllabarum aut linearum numero deſcriptæ tradantur.

19. Inſtrumenta in actis rogata, etiam ſemel publicata aut quæ in actis aliàs producta ſunt, ſi repetantur, & poſteà ſi regiſtrari contingat, non ſolvatur merces niſi foliorum ſcripturæ ad rationem regiſtri vel extractus, & ſi non fuerint aliàs publicata, ſolvatur tantùm tertia pars mercedis debitæ pro publicatione, cujus etiam ratio habeatur in caſu quo poſtea ſumatur in publica forma, ut ſcilicet tanto minùs de mercede publicationis ſolvatur.

20. Pauperibus dentur gratis extractus regiſtra, inſtrumenta etiam publica, copiæ & aliæ quæcumque expeditiones & ſcripturæ, tam civiles quàm criminales, & oſtendantur etiam originalia Pauperum Advocato & Procuratori ſimiliter gratis & abſque ulla impenſa, & ſi quando contigerit probandam eſſe paupertatem, teſtes ſimiliter gratis & ſummariè examinentur, & de paupertata ſtetur arbitrio Judicis.

21. Et quoniam aliquando Notarii extorquent à partibus modicam arrham, ut poſteà cogere illas poſſint ad recipiendum Extractus, arrha non obliget, niſi in caſibus in quibus extractus jure conficiendus eſt.

22. Neque exigant Notarii, quicumque illi ſint, etiam

Archivii Rnmanæ Curiæ, mercedem extractus ſive regiſtri, niſi illis completis.

24. Notarii Rotæ, oltra præmiſſa per eos omninò ſurtanda tubricationes per ſe fideliter, & ſufficienter ſaciant, & correſpondentea actui introſeripro, ut ſuprà dictum eſt.

25. Non rubricentur proceſſus de partibus rubticati, ut jam ſuprà dictum eſt, niſi quantum illis deeſſe viſum ſuerit nec regiſtta de illis ullatenùs fiant, ſed poſt regiſtta de Cutia, ut moris eſt ligentur, & ſi interptetarione fieti neceſſe fuerit ob idioma à Latino diverſum, in quo proceſſus ſorte conſcriptus erit, uon fiat in forma regiſtri, ſed proceſſus de parribus, ita ut una carta regiſtri illius impotter dimidiam ad minus proceſſus de partibus, niſi de partium conſenſu id fieri convenerit.

26. De parte lucri regiſtrotum vel teſtium, vel copiarum antequàm cauſæ ſuis ſint Auditotibus commiſſæ, cum Sollicitaroribus, Advocaris vel Procuratoribus non paciſcantur, nec de graria quam de regiſtro ſacere intendunt, veluti de dando quindecim vel viginti ſolia pro ducato, ita ut perſonæ cum quibus agunt, de lucto participent, ſub pœna ptivationis, ſed totum quicquid poſt commiſſam cauſam convenerit partis beneficio penitùs cedat.

27. Mandantes omnibus, & ſingulis Jndicibus, & Auditoribus prædictis ſub indignationis noſtræ pœna, ut pro præmiſſorum inviolabili obſervatione in cauſis coram eis ad præſens pendentibus, & quæ in poſterùm pro tempore pendebunt, nulla aliter quàm ut præfertut, confecta regiſtra, & eatractus admittant, & recipiant, imò illa tamquàm in fraudem ac damnum partium litigantium confecta tejiciant, ſuóſque Notarios, ut eattactus, & regiſtra hujuſmodi juata præmiſſa conficiant, cogant & compellant, atque ut illa obſerventur diligentem cutam adhibeant. Diſtrictiùs nihilominùs inhibentes Notariis ipſis ſub mille ducatorum auri de Camera, partim partibus litigantibus, partim Cameræ Apoſtolicæ applicandorum, ac privationis, & amiſſionis Notariatus per quemcumque contravenientem eo ipſo incurrendis pœnis, ne de cætero in cauſis in quibus Notarii deputati ſuerint, & ſcripſetint regiſtta & extractus alirer quàm ut præfertut, omnibus ſemotis fraudibus, conficere audeant ſeu præſumant. Volumus tameo & mandamus, quòd Gubernator Urbis, & Auditor Cametæ cumulativè poſſint, & debeant, etiam ex Officiis, & partibus non inſtantibus inquirete etiam extrajudicialiter, & manu regia, an Notarii cujuſvis Tribunalis præmiſſa ſetvent, & contravenientes ſupradictis pœnis punire, prout etiam ipſimet Scribæ eatractuum & regiſtrorum, qui in illis ſcribendis præmiſſa omnia non ſervaverint, poſſint ab iiſdem eotum arbitrio pœois puniri non obſtante quavis appellatione, reclamatione aut recurſu.

De Cutſotibus, & Mandatariis.

§. 21.

1. CUrſores & Mandatarii quicumque, eorum Officium fidelitet, & ea qua decet integritate, diligenria, peritia, & diſcretione exerceant.

Vide etiam Pii iv. conſt. 58. §. 76. & ſeq. fol. 89. & ſeq. lib. 2.

2. Ad dicta Officia non admittantur perſonæ ſuſpectæ de ſalſitate, & quæ neſciant legere vel ſcribere latinè, neque infirmi non valentes ambulare propriis pedibus, vel ſenes eacedentes annum ſexageſimum.

3. Curſores ſolitam & debitam aſſiſtentiam irreprehenſibiliter obſervent, Conſiſtoria publica, & ptivata, necnon alias ſolemnitates & divina Officia intimari ſolita fideliter debito tempore intiment Cardinalibus & aliis quibus tenentur abſque præmii, & mercedis alicujus expectatione, niſi ſolita antiquitùs & conſueta.

4. Citationes, & intimationes perſonales vel ad domum vel in valvis, & locis publicis, tàm Curſores quàm Mandatarii pro eorum Officio & Curiis quibus ſerviunt, fideliter & maturè faciant, & factas reſerant, & contra proprias perſonas non ſuppoſitas vel ſalſas aut non cognitas per eos, ſub pœna amiſſionis Officii. Et quando perſonæ citandæ eis notæ non ſunt, non aſſertioni partis, ſed duorum teſtium teſtimonio de citandorum qualitate veram notitiam habentem ſtare debeant, alias executionem citationis facere vel ſactæ teferre non debeant ſub ſimili pœna, & pro ſalſariis habeantur contrarium facientes, ſintque ſtatuta mercede contenti, novas angarias non ſaciant neque inducant.

5. Relationes de citationibus perſonaliter executis, niſi ſit perſona citandi cognita, & perſonaliter apprehenſa, tam Curſores qoàm Mandatarii facere non audeant neque debeant.

6. Nec poſſint Curſores vel Mandatarii citationes ab aliis Curſoribus vel Mandatariis executas ſubſcribere, etiam quòd inter ſe citationes vel Urbis Regionis diſtribuant, ſed illemet Curſor vel Mandatarius qui citationem eſt eaecutus in pede ejuſdem debeat fidem, & relationem ſacere factæ per eum eaecutionis, ſub pœna ſalſi.

7. Officia pro alio vel aliis in arrendam capere vel exercere non debeant, nec poſſint.

8. Caveant etiam ab appaltu citationum, ſuper quibuſvis quod pactum cum quibuſvis perſonis iniri omninò interdicimus.

9. Inſuper curent tam Curſores quàm Mandatarii omnes citationes perſonaliter exequi. Et ſi perſonas commodè habere non poterunt, teneantur dimittere citationum copiam in manibus alicujus de ſamilia, qui ſi non adſit aut fores aperire nolint, citationes affigant ad januam domus ſibi cognitæ, adhibito ſaltem uno teſte, & relationes in ſcriptis dumtaxat referre debeant, exprimendo an perſonaliter vel domi dimiſſa copia vel affixa, in caſibus præmiſſis, qui in citatione eaprimi debeant, & an ad ſtatim vel ad hodiè per totam ſeu ad primam diem vel aliam fecerint, ſub pœnis prædictis.

10. Præterea citationes, & earum copiæ citaris dimittendæ vel affigendæ, tam à Curſoribus, quàm à Mandatariis fiant omninò bono, & intelligibili charactere, & dictæ copiæ ſubſcribantur à Curſoribus & Mandatariis qui eas exequuntur, ut in omnem caſum poſſint ad eum qui eas ſecerit, recurri.

11. Citationes, intimationes, & alia, non exequantut prædicti ſive perſonaliter ſive domi dimiſſa copia poſt tertiam horam noctis, per affixionem autem in caſibus præmiſſis nonniſi de die, & tunc in relationibus exprimant feciſſe de die dimiſſa copia affixa in tali loco.

12. In citationibus & aliis nomen tàm actoris quàm tei cognomine exercitio vel habitationis vel patriæ deſignatione eaprimant.

13. Iidem Curſores, & Mandatarii in ſubhaſtationibus pignorum affigere debeant ad valvas Officii in quo ſit ſubhaſtatio, oblationes quæ dietim fiunt pro pignoribus captis ſubbaſtandis.

14. In citationibus ad videndum mandari conſignari pignora apponant etiam. Et videndum mandari ſubhaſtari.

15. Pignora omnia ab executoribus quibuſcumque eis conſignanda, ordinatim ſingularitet adnotare debeant in eorum libris, eaptimendo rerum qualitates, & quantitates, nomen executoris, & collitigantium.

16. Oblationes recipiendas annotare debeant in eorum libris cum appoſitione anni, menſis, & diei, ac eapreſſione nominis, cognominis, exercitii vel babitationis vel patriæ offerentium.

17. Non tecipiant oblationes cujuſeumque Officialis illius Tribunalis in quo ſacta eſt executio, nec ipſius Officialibus inſervientium neque Notariorum, & aliorum juvenum Tribunalis, neque ipſorum Cur-

ſorum,

ſorum, & Mandatariorum affinium vel conſanguineorum uſque ad tertium gradum.

18. Minus Officium ipſorum cuiquam impartiri doloſè recuſent vel differant, nec etiam ſub prætextu modicæ mercedis, vel quòd majorem habere velint.

19. Curſores (ad quos ſpectat) commiſſiones ad bancum Curſorum perventas, ſtatim ſcribant, & in libro ſolito annotent, ita ut ab omnibus videri poſſint, nec quovis modo aliquam commiſſionem non annotatam vel occultatam penes ſe retineat.

20. Quicumque ex Curſoribus, & Mandatariis, qui in aliquo præmiſſorum contravenerit, pœnam ſcutorum decem pro qualibet vice, aliáſque pœnas pecuniarias, & corporis afflictivas, privationiſque Officii pro modo exceſſus à ſuo Judice arbitrandas incurrat, damnáque & intereſſe partibus reficere compellatur.

21. Curſores pro qualibet citatione, inhibitione, vel quavis alia intimatione cujuslibet actus judiciarii non exigant ultra bononenos duos, niſi forſan executio citationis vel alterius actus judiciarii hujuſmodi facienda eſſet in loco ſatis diſtanti à Tribunalibus Urbis, quo caſu exigere poſſint bononenos quatuor, & non ultrà. Et loca intelligantur eſſe diſtantia, exempli gratia, ſi executio ſit facienda in regione Tranſtyberim, Montium, Trivii, & non longè ab Eccleſia Beatæ Mariæ de Populo. Et ſi extra mœnia Urbis (in illius tamen ſuburbis) non ultra carolenum unum.

22. Pro citatione vero, inhibitione, vel intimatione ſimili, facienda contra Epiſcopos, & Prælatos, ac alias perſonas qualificatas, & Procuratores Fiſci, non ultrà bononenos quinque.

23. Pro citationibus vel executionibus, aut intimationibus quarumcumque literarum extra Curiam, & in partibus faciendis, ſtatuta, & debita eis antiquitùs mercede ſint contenti, & ultrà exigere non audeant.

24. Pro ſubhaſtatione quorumcumque pignorum, tàm mobilium quàm immobilium, iidem Curſores exigant prout hactenùs exigere conſueverunt.

25. Pro deliberatione verò, cuſtodia, vel reſtitutione pignorum, aut alio prætextu, etiam quando bona non ſunt poſita ſub haſta, nihil, etiam à ſpontè dantibus, recipiant.

26. Nec quiſquam ipſorum pro ea intimatione qua parti intimatur, mandatum procuræ eſſe in actis productum vel Procuratores in cauſa eſſe revocatos ultra julium unum percipere audeant, etiamſi dictum procuræ mandatum de partibus veniret.

27. Et pro prima Commiſſione, per quam cauſa coram aliquo Judice introducitur, exigant bononenos quinquaginta, & pro aliis verò ſi quæ in cauſa ſupervenerint bononenos decem & octo, etiam quòd dictæ Commiſſiones poſt primam ſupervenientes adderent aliquid vel alterarent juriſdictionem, aut haberent aliquam novam clauſulam, vel admitterent aliquem tertium pro ſuo intereſſe ad cauſam, quocumque contrario uſu, vel potiùs abuſu non obſtante.

28. Diem præſentationis in Commiſſionibus appellationum, vel principalibus in cauſis, manu propria antequàm præſentent, vel in Arca eas ponant, ſeu, ut vulgò dicitur, incapſent, verè, & fideliter ponere teneantur, nec ſine tali manus, & nominis appoſitione, ultra manum Magiſtri Curſorum dictæ Commiſſiones ponantur in Arca.

29. Cæterùm, Mandatarii quarumcumque Curiarum, non exigant ultrà bononenum unum pro citatione, niſi facienda ſit in longinquis locis ab eorum Curiis, quo caſu exigant duos, & non ultrà, itémque exigant duos bononenos pro intimatione cujuslibet ſequeſtri, monitorii, inhibitionis, decreti, & cujuſcumque actus judiciarii, exceptis citationibus faciendis contra Fiſcum pro quibus exigere poſſint bononenos tres.

Pro ſubhaſtatione, & deliberatione pignorum, ſive rerum, & bonorum mobilium, & immobilium, uſque ad ſummam trium ſcutorum, bononenum unum pro quolibet ſcuto, abindè ſupra bononenos duos pro quolibet ſcuto, ita tamen quòd ultra unum ſcutum non exigant pro quacumque ſumma, etiam quòd res ſubhaſtatæ, & deliberatæ ad magnam ſummam aſcendant. 30.

De Baroncellis, & Executoribus.

Taxa iſtorum eſt in conſtit. ſeq. §. 13.

§. 22.

BAroncelli, & Executores omnes quarumcumque Curiarum, obſervent in omnibus, & per omnia Tabulam, ordinationes, & taxam de mandato noſtro editas, & pro executione quacumque nihil ultra prædictam taxam, & mercedem eis aſſignatam, etiam ſpontè dantibus recipiant, ſub pœnis in ea contentis. 1. Ad hæc vide etiam Pii IV conſt. 58. §. 10. & §. 81. fol. 86. lib. 2.

2. Quinimò nec debitam mercedem nec aliud quicquam etiam à ſpontè dantibus recipiant, niſi facta verè & realiter executione reali vel perſonali, aut captis pignoribus, quorum retractus ſi non ſufficeret, ita ut ſi opus nova executione, novam propterea mercedem recipere non poſſint, ſed teneatur denuò gratis, & toties idem mandatum exequi donec integrè creditor ſatisfiat.

3. Quo verò ad pignorum in executione captorum cuſtodiam, ſubhaſtationem, & reſtitutionem, quo res integrè, & ſine ulla fraude ſtat, quiſque Magiſtratus in ſuo Tribunali ſuum quemque Depoſitarium eligat, & deputet, penes quem pignora conſerventur.

4. Capta autem pignora debeant Baroncelli, & Executores per totam ſequentem diem conſignare depoſitario, quem quiſque Magiſtratus ad hoc hujus noſtræ Conſtitutionis authoritate deputaverit.

5. Quæ pignora fideliter deſcribantur in libris ad hunc effectum ſpecialiter per quemlibet Baroncellum, Executorem, & Depoſitarium ut ſuprà deputandum, retinendis, cum annotatione quantitatis, & qualitatis bonorum, dici, & Executoris.

6. Et quando contingit poni ſub haſta bona in partibus exiſtentia vigore mandati in Urbe relaxati, volumus, & mandamus, præter edicta, & diligéntias in loco ubi vel in cujus territorio bona ipſa ſubhaſtanda repetiuntur pro reperiendis oblatoribus, nec aliter poſſe ad deliberationem deveniri, niſi habita priùs ab Officiali illius loci relaxatione de edictis ibi publicatis.

7. Ad hæc in pignorum ſubhaſtationibus, ſi lapſo ad offerendum tempore quiſpiam plus obtulerit, non fiat deliberatio niſi intimato eo qui priùs licitando vicerat, ut poſſit iterum ſi velit per totam ſequentem diem plus offerre, alioqui oblatio, & deliberatio, illi cui facta eſt non ſuffragetur.

8. Cùm autem in Executionibus realibus contigerit recipi cautionem in forma depoſiti, aut pignora alicui in depoſitum tradi, non credatur de hoc Executoribus, niſi vel cum ſubſcriptione ipſiuſmet depoſitarii à tergo mandati, vel cum interventu duorum teſtium, quorum nomina ſimiliter à tergo mandati deſcribantur, ac deindè in prædictum librum referantur.

9. Mandata civilia, birruarii vel Executores, non exequantur in diebus feſtivis, neque de nocte, niſi ſint mandata ſuſpicionis fugæ, neque de die in domo januis clauſis, niſi parte citata, & cum ſpeciali decreto Judicis.

10. Mandata ſibi à partibus conſignata, teneantur infra triduum exequi, vel illa partibus petentibus reſtituere, & caſu quo mandata aliqua ipſis conſignata perdiderint, ad ſumptus duplicatorum extrahendorum teneri decernimus.

11. Et oſtenſa Executotibus carta dotali, non gravetur, vel inhibitione aliqua, nihil exigant mercedis neque ſxciant executionem aliquam, & ſi quam ſecerint gratis reſtituxnt.

12. Quando autem Executor aſſerit aliquam executionem non ſeciſſe eo quia ſibi exhibitum fuetit non gravetur, vel carta dotalis vel inhibitio, debeat ſumere ejus copiam ſi brevis eſt, vel ſaltem annotare diem, Notarium, & Judicem, qui hujuſmodi inhibirionem aut nou gravetur aut cartam dotalem conceſſit, alias Executor Judicis arbitrio puniatur.

13. Reſtituat qoilibet Executorum prædictorum, executiones ſive bona in executione capta gratis, quotieſcumque Judex id mandavetit.

14. Porrò, traditis ſibi mandatis de conſignandis pignoribus in executione captis, non poſſint Executores, eorum conſignationem vigore cujuſvis impedimenti ſupervenientis effugere vel differre, ſed teneantur omninò dicta pignora conſignare.

15. Cæterùm, nullus Executor aut birruxrius, poſſit mandata civilia exequi alterius Tribunxlis quàm ejus in quo ſunt ipſi executores, exceptis Executoribus aut birruxriis Gubernatoris Urbis, Vicarii, Auditotis Cameræ, Senatotis, & burgi, pro quibus omoibus teneantur eorum Baroncelli, contra quos quocumque caſu procedatur executivè, & manu regia.

16. Baroncelli autem, & cæteri Executores Urbis, poſſint ad executionem procedere contra committentes fraudes, & ſacere, ot ajunt, inventiones, eo modo quo Extraordinarii, & alii Curiæ Capirolinæ, & conſervatorum execurores ſaciunt, dummodò in fraude deprehenſox ad ipſos Conſervatores deferant, & deducant, habeantque partem pœnarum hujuſmodi ioventionum, ſicuti, & dicti Extraordinarii.

17. Nec quiſpiam eorum qui executionem non fecerint, ſub prætextu quòd ſacta ſuerir executio ab eo executore à quo fieri non poterat, vel in loco in quo certus executor deputatus erat, aliquid prorſus à partibos contra quas executio facta fuerit, ſub pœna ſurti audeat exigere.

18. Capti cum mandato de deducendo ad præſentiam, non carcerentur, nec ad carceres, niſi de expreſſo ordine Judicis illius qui mandatum relaxavit ducantur, etiam quòd ipſius Judicis præſentia commode haberi non poſſit.

19. Baroncelli non exigant à carceratis quicqoam ratione expenſarum in explorantibus factxrum.

20. Baroncelli, & alii Executores quarumcumque Curiarum, Extraordinariis majotibus in ſpectantibus ad eorum Officium obedire teneantur.

21. Quicumque in præmiſſis, ac aliis ſibi vetitis aut ordinatis contravenerit, prn modo exceſſus etiam corporalibus pœnis, ac etiam privxtionis Officii, Superioris ſui arbitrio plectantr, damnaque & intereſſe partibus reficere cogarur, pro quibus damnis, & intereſſe quilibet Bxroncellus cujuſcumque Cutiæ, pro ſuis Executotibus & birruariis obligatus ſit.

De Carceribus, & Carceratis, & eorum Viſitatoribus & Cuſtodibus.

Taxa Cuſtodum eſt in conſtit. ſeq. §. 32.

§. x3.

1. Carceres Curiæ Sxbellorum, Turris Nonæ, & Capitolii, nullo pacto locentur, ſed ad eorum cuſtodiam, & Officium Commentarienſis, ipſorum carcerum domini, ſub certa mercede deputent aliquem virum probum, à Gubernatore Urbis, & quoad Capitolium à Senatore approbatum. Et quatenùs de licentia noſtra, vel ſucceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum locentur, conductores approbentur à Gubernatore, & Senatore reſpectivè, qui etiam poſſiot ipſos conductores ex cauſis illius beoè viſis, & ad eorum libitum reoovere.

d hæc vide am Pauli . conſt. 44 3. 28. 31. ſeq. & 16. m. 1. fol. 6. lib. 1. i lv. co ſt. . §. 15. el. . & Gre . onſt . §. 5. lib. T m. 2. . 433.

Gubernator Urbix, ſemel in Menſe unà cum Pauperum, & Fiſci Advocatis, & Procoraroribus, ac deputatis à Socieratibus Charitatis, & Pietatis, ultra Viſitarionem ordinatiam ſemel in hebdomada fieti ſolitam (quam omninò fieri volumus, & mandamus) viſitet Carceres, ram ſecretos quàm publicos per ſeipſum, ne carcerati indebitè à Cuſtodibus carcerum malè tractentur. Atque ut tabula noviſſimè edita, & in ipſis carceribus affixa tenenda obſervetur, provideat. 2.

Protector autem Charitatis, & illius deputati, cum interventu Gubernatoris, & Fiſci Procuratoris, eligat duos Medicos fideles, & expetios, unum ſcilicet Phyſicum, alterum verò Chirurgum, qui viſitent carceraros infirmos & curent, ac de eorum infirmitate cùm opus fuerit, fidem gratis ſaciant eidem Gubernatori, & aliis Judicibus, provideatque eiſdem de competeoti ſalario ex pœnis maleficiorum ſolvendo. 3.

Eligat etiam inprimis aliquem Presbyterum, ſæcularem vel regularem, qui confeſſiones ipſorum infirmorum vel aliorum carceratorum (non tamen ultimo ſupplicio damnatorum, poſtquam in manibus executurum conſignati fuerint, quorum cura ad Confratres Societatis Miſericordiæ ſpectat) audiat, eóſque carceratos viſitet ac ſpiritualiter conſoletur. 4.

Triremes bis in anno viſiteutur à Commiſſario ad id deputato. 5.

Viſitator verò carcerum, qui nunc à Societate Pietaris carceratorum eligitur, & deputatur, quolibet die poſt carcerum Viſitationem ad Advocatum pauperum accedere, & ſibi nomina eorum qui in dies carcerantur in ſcriptis, & pariter etiam Judicibus deſerre teneatur. 6.

Capſæ omnes eleemoſynarum quæ fiunt carceratis, clauſæ teneantur, & claves ſint penes Pauperum Advocatum, qui ſuo arbitrio eas aperiat, & eleemoſynas in eis repertas diſtribuat inrer carceratos, qui facultatem ſe alendi, & alimeota aliunde non habent. 7.

Carcerati in Ripa, præſententur in Viſitatione Capitolii; Carcerati verò in Burgo præſententur in Viſitatione Turris Nonæ, & Viſitationes intimentur Cameratio Ripæ, & Judici Burgi per Procuratores Pauperum. 8.

Cæterùm omnes de carcere ad carcerem, occaſione Viſitationis tranſportandos, birruarii cujuſvis Tribunalis requiſiti tranſportare debeant gratis, & nihil prorſus recipiant etiam nomine munetis, ſub pœoa privationis Officii, & trium ictuum funis publicè infligenda. 9.

Citationes cootra careeratos in carceribus exequendæ nonniſi perſonaliter fiant. 10.

Arreſta contra debitores aliter quàm præcedente mandato ſervatis ſervandis relaxata, nulla ſint, & eis non obſtantibus arreſtati relaxentur. 11.

Alimenta debitotibus carceratis ex decreto præſtanda deponantur anticiparè ſaltem pro decem diebus, & integra carceratis ſolvantur, & conſignentur abſque ulla diminutione vel retentione. 12.

Carcerati pro teſtibus, quibus ab Inſtigatore vel Fiſco præſtari debent alimenta neceſſaria quamdiu ibi detinebuntur, expediti ſtatim relaxentur gratis ubique, nec pro dictis alimentis ſive expenſis ullatenus retineantur, ſed carcerum Cuſtodes illa exigant ab Inſtitutoribus, vel Fiſco. 13.

Inſtrumenta ſatisdationum pro carceratis in partibus datarum vel receptarum, nonniſi parte cujus intereſt citata, in actis prodocantur, & xliter producta non ſuffragentur, & Notarii qui ea ſine patiis citatione receperit, periculo recepta intelligantnr. 14.

Julius dari ſolitus Cancellario Baroncelli pro quolibet carcerato, relaxando ſolvatut Cancellario dumtaxat Baroncelli Gubernaroris, & non aliis cujuſvis alterius Tribunalix, & quando mandatum 15.

erit

erit ſignatum gratis, nihil, quando verò in forma pauperum, nonniſi medietatem julii Cancellarius præfatus poſſit, & audeat exigere, ſub pœna arbitrio viſitatorum.

16. Relaxati a carceribus in quibus pro cauſa criminali detinebantur, per ſpatium horæ non poſſint pro civili cauſa capi, & carcerari.

17. Relaxati verò à carceribus ob non præſtationem alimentorum, poſſint quidem volente quandocumque creditore alimenta præſtare denuò carcerari, ſed non cum eodem mandato, niſi prævia nova citatione, & facto alimentorum depoſito ſaltem pro quindecim diebus, aut ampliùs arbitrio judicis.

18. Pauperes carcerati quando ſunt in caſu liberationis, liberentur, & relaxentur gratis ubique, quoad Judices, Notarios, Executores, carcerum Cuſtodes, & alios omnes, nec quicquam pro nota ſententiæ vel decreti, Judicum propinis, aut quibuſvis juribus Fiſcalibus ſolvere teneantur.

19. Et ſi cum exitio relaxentur, conſerventur in ſolita exemptione non ſolvendi Cuſtodibus carcerum expenſas victus habitas in carceribus, & juxta formam mandatorum, ſtatim ac liberè dimittantur.

20. Cuſtodes quorumcumque carcerum, ſeu Commentarienſes, obſervent, & ipſi tabulam poſt præſentem conſtitutionem ſuo loco imprimendam, quam etiam publicè affixam teneant, & alias ordinationes, & decreta ipſos concernentia, ſub pœnis contentis in eis.

21. Obſervent inſuper, & executioni ſemper demandent quicquid communi Viſitatorum voto fuerit deliberatum, & inobſervantes eorumdem Viſitatorum arbitrio puniantur.

22. Et poſt decretum à Viſitatoribus factum de relaxando debitorem, Cuſtodes ad inſtantiam cujuſvis creditoris Arreſta eadem die non recipiant, ſed nec etiam poſtea ad inſtantiam illius creditoris qui eum detinebat, niſi Arreſtum fuerit à duobus Viſitatoribus ſubſcriptum.

23. Teneantur etiam dicti Cuſtodes, poſt publicam viſitationem carcerum, à Viſitatoribus ſeu ab Advocato pauperum requiſiti, dare notam carceratorum criminalium in ſecretis exiſtentium, cum expreſſione temporis & Judicis illorum.

24. Et infirmos etiam pro civili cauſa detentos, teneantur ponere in Valetudinario, quod infirmariam appellant.

25. Detentos in publicis carceribus ſuperioribus, & in mediis, quolibet die conducant ad audiendam Miſſam.

26. Nullum recipiant in carceres, quem priùs non deſcribant in libro carceratorum, de cujus mandato, ad cujus inſtantiam, & pro qua cauſa captus, & an pro ſuſpicione fugæ. Alioqui carceratus non deſcriptus ad nullas victus aut carceris expenſas teneatur.

27. Ac bona, vel pecuniæ quæ penès ipſum ad carceres ductum reperiuntur, facto inventario in ejuſdem carcerati præſentia, cùm duobus teſtibus conſignentur Cuſtodi carcerum, qui teneatur omnia integrè reſtituere ad mandatum Judicis, qui illum capi fecit.

28. Nec poſſint Cuſtodes vel Captanei, quicquam veſtimentorum carceratis auferre, vel ſibi retinere, prætextu alimentorum præſtitorum, ſub pœna privationis Officii, & aliis arbitrio Viſitatorum.

29. Detentis in ſecretis carceribus nullo pacto, directè vel indirectè prohibeant, vel impediant quo minùs alimenta aliundè deferantur, facta tamen priùs per ſeipſos Cuſtodes diligenti inquiſitione, ne apodiſſa, vel quid aliud in ferculis tranſmittatur, niſi aliud ſibi à Judice demandatum fuerit. Atque in tali caſu alimentorum aliunde habitorum, non poſſint Cuſtodes quicquam à dictis carceratis, neque pro alimentis neque alia de cauſa prætendere.

30. A carceratis autem in publicis carceribus, & ut dicitur ad largam exiſtentibus, nihil pro Camera, paſſeggio, vel etiam alimentis ultrà quinque dies petere poſſint.

31. Similiter pro tranſportatione carceratorum ad alios carceres de mandato Judicis facienda, vel pro extractione à carceribus ad effectum alicujus contractus vel obligationis faciendæ, aut etiam pro extractione compedum, nihil recipiant.

32. Nec pro Arreſto ab Arreſtantibus, etiam ſponte dantibus plus exigant vel recipiant, quam à carcerato exigitur pro relaxatione à carceribus.

33. Non permittant in publicis mulierum carceribus neque ad earum ferreos cancellos, ſeu feneſtras, aliquem alium carceratum accedere ſeu verſari.

34. Et ubi Judices in mandatis de excarcerando apponunt clauſulam Abſque alia manu, etiam Procuratoris Fiſci, vel Commiſſarii Cameræ reſpectivè, Cuſtodes obedire, & carceratos dimittere teneantur, licèt Procurator Fiſci, aut Commiſſarius Cameræ reſpectivè manum apponere recuſaverit.

De facultatibus Viſitatorum carcerum.

§. 24.

1. Viſitatores carcerum poſſint relaxare debitores à carceribus ex cauſis infraſcriptis.

Ad hæc vide conſtit. 44. Pauli iij. lib. 1. Tom. 1. & conſt. 68. Pii v. lib. 2. fol. 282. Tom. 2.

2. Primò, concedendo dilationem data cautione de ſolvendo infrà tempus aſſignatum, & hoc præſertim quando Viſitatores conſiderant retentionem debitoris cedere non ſolùm in ipſius præjudicium, verum etiam creditorum, cùm debitor in carceribus exiſtens efficiatur deterioris conditionis, & in minùs ſolvendo, ubi extra carceres faciliùs intra tempus aſſignatum modum ſatisfaciendi reperturus ſit, & hoc dummodò creditores ſint ditiores, & ære alieno non onerati.

3. Secundò, relaxare poſſint debitorem, qui licèt non habeat pecunias in promptu, habet tamen tot bona, ex quorum venditione poteſt creditoribus ſatisfieri, & ex tunc conſenſit eorumdem bonorum ſubhaſtationi, & Viſitatores hoc faciant, facta priùs per debitorem indicatione ſuorum omnium bonorum, ac data cautione de ſe repræſentando, in eiſdem ſtatu, & terminis in quibus carceratus reperitur, in caſu impedimenti vel quod bona non ſufficiant.

4. Et ſi bona non ſufficiant, nec bonis cedere velit, neque biretum viridè deferre, nonniſi de omnium creditorum conſenſu quemquam relaxare poſſint.

5. Idemque ſervetur etiam quod clarum ſit, debitores nullum prorſus habere modum ſatisfaciendi creditoribus ſuis niſi ex ſudore vultus ſui.

6. Tertiò, relaxare poſſint quando creditor executionem habet realem, & eſt in bonis captis per executionem ſibi benè cautum.

7. Quartò, in caſu infirmitatis, creditores eorum ſumptibus pauperibus debitoribus alimenta, & medicamenta miniſtrent in carceribus, quibus creditoribus recuſantibus relaxentur habita fide à Medicis deputatis, & data cautione, ſi illam habent, ſin minùs recepta juratoria cautione, de ſe repræſentando poſtquam convaluerint. Quòd ſervetur etiam in debitoribus non pauperibus infirmis, qui data pariter cautione de ſe repræſentando, ut ſuprà, ſub pœna debiti relaxari poſſit.

8. Quintò, relaxentur debitores quando cognita eorum paupertate, & pertinacia creditoris, qui tamen non ſit æquè pauper, ei mandatum fuit ut carcerato debitori ſubminiſtret alimenta, & ipſe hoc facere recuſat. Quandocumque autem debitori relaxato creditor paratus ſit alimenta præſtare, poſſit illum cogere ad redeundum ad carceres, prout ſuprà depoſitum eſt.

9. Sextò, relaxentur mulieres pro debito civili detentæ quando ſunt honeſtæ, etiamſi captæ ſint pro debito publico.

10. Septimò, relaxare poſſint debitores, qui ex natura debiti de jure non tenentur ultra id qund facere poſſunt, tunc enim nec carcerari poterant, & propterea contrà bona eſt executio dirigenda.

11. Octavò, relaxentur debitores capti ut ſuſpecti de ſuga, data cautione de ſe repræſentando ſub pœna debiti.

12. Nonò, relaxentur debitores facta reſione bonorum pront de jure, & ſervata forma conſtitutinnum fœl. recor. Pii Papæ Quarti, incipien. Cupientes mercatoribus, & Pii Papæ Quinti, incip. Reverendi Domini Viſitatores.

13. Decimò, relaxentur debitores nulliter, & indebitè capti, de qua nullitate manifeſtè conſtet.

14. In quibus omnibus relaxationibus ſint præſentes Judices, qui mandata relaxarunt, & uti edocti atque inſtructi de meritis cauſæ rationem reddant.

15. Et in præmiſſis habeatur ratio paupertatis creditoris, & an debitor calumnioſè diù litem ſuſtinuerit, fatigando creditorem expenſis, & laboribus, & an aliam dilationem habuerit, & creditori non ſatisfecerit, non conſtito de legitimo impedimento. Et in his omnibus Viſitatores arbitrio utantur, & penſatis qualitatibus tàm creditoris quàm debitoris, ac facultatibus, & natura debiti, decernant ea quæ juri, & æquitati, & utilitati etiam creditorum conveniant.

16. Cùm autem à Viſitatoribus carcerum fuerit alicujus carcerati cauſa commiſſa alteri Judici, quam illi qui mandatum de carcerando relaxavit, maneat nihilominùs dictæ cauſæ Notarius is, per cujus acta fuit relaxatum mandatum, & id ipſum ſervetur quandocumque contigerit cautionem aliquam recipi per alium quàm cauſæ Notarium, quo caſu is qui cautionem recipit, teneatur dictæ cautionis integram fidem, & authenticam, dare cauſæ Notario.

17. Quando in viſitatione alicui carcerato dilatio videtur concedenda, illa ſemper intelligatur conceſſa etiam quoad executionem realem, niſi in ſpecie in decreto ſit appoſita clauſula, ſine præjudicio executionis realis.

18. Atqui Præſides carcerum, & alii quibus à dictis carcerum Viſitatoribus alicujus carcerati cauſa commiſſa eſt, cùm carceratum à carceribus relaxarint, nullo pacto ſe ampliùs in principalis cauſæ cognitionem immiſceant, ſed merita ſuo Judici cognoſcenda relinquant.

De Protomedico, & Aromatariis.

De Protomedico vide notata ſup. in conſtit. 40. Greg. XIII. in Tomo 2. Et de Aromatariis attende notata hic ſup. in conſt. 47. Clem. VIII. fol. 61. Tom. 3.

§. 25.

1. PRotumedicus in viſitatione Aromatariorum faciat in manibus Notarii præſtare juramentum ab Aromatariis, quòd bona in Aromataria exiſtentia, ſunt propria ipſorum, nec alia habent alio loco abſcondita, & qui falſum juraverint, ab eodem Protomedico, & Conſiliariis, debita pœna puniantur.

2. Conſules Aromatariorum, ſicut, & cæteri Aromatarii ſint ſuppoſiti juriſdictioni, & obedientiæ Protomedici, à quo ſi quando ſe gravatos ſenſerint, ad Auditorem Cameræ recurrant.

3. Atque in puniendis Aromatariorum delictis, & aliis caſibus in quibus vigore concordiæ, Protomedicus, & Conſiliarii tenentur exquirere conſilium Conſulum Aromatariorum, ſi dictis Protomedico & Conſiliariis viſum fuerit dictum conſilium minimè ſequi, faciant eo non obſtante ſuum decretum, à quo qui ſenſerint ſe gravatos recurrant ad Auditorem Cameræ, & interim, recurſu vel tempore ad recurrendum pendente, ſuperſedeatur in executione decreti.

Iidem Conſules nullam prorſus habeant poteſtatem, & juriſdictionem eligendi Aromatarium, quem Proconſulem vocant, ad viſitandas Aromatarias extra Urbem degentes, minúſque ſubſcribendi patentes, uti Conſules diſtrictus Urbis, & ſuperintendentes Artis in Statu Eccleſiaſtico, ſed talis eligendi poteſtas penes Protomedicum ſit, & remaneat. 4.

Decreta facta in Congregationibus Aromatariorum, quòd nullus Aromatarius poſſit pro veritate, fidem aliquam facere niſi de conſenſu vel licentia Conſulum, ſint penitùs nulla, & invalida, & quiſque ad libitum poſſit abſque ulla prorſus licentia pro veritate ſe examini ſubjicere, aut extrajudiciales fides facere. 5.

Pro pretio rerum Aromatariæ ſervetur præſcriptio quinquennalis, non obſtante quavis interruptione etiam per receptionem partis pecuniarum, aut per dationem aliarum rerum Aromatariæ. 6.

Aromatarii nullam prorſus audeat in quemquam exercere, ſub quovis prætextu, criminalem juriſdictionem. Protomedicus autem non niſi in delictis pro quibus veniat imponenda pœna pecuniaria uſque ad aureos vigintiquinque. 7.

Pœnæ Conſtitutionis.

§. 26.

QUicumque verò ex iis, qui hac Conſtitutione ſunt comprehenſi, aliquid contra præmiſſa eos reſpectivè concernentia, in quibus ſpecialiter pœna non eſt adjecta, commiſerint, illi ſcilicet qui ſupremo magiſtratu funguntur, vel alia dignitate præfulgent, indignationis noſtræ, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, aliáſque ſimiliter arbitrio noſtro, & Romani Pontificis infligendas pœnas. Cæteri verò omnes, ultra rerum & pecuniarum malè, indebitè, vel aliàs perceptarum reſtitutionem, & alia damna, expenſas & intereſſe, ad quæ omninò, tàm ex ſuo quàm ſuorum in officio exiſtentium facto teneri, & pro eis executiva ac manu regia procedi volumus & mandamus, pœnam privationis, exilii, & alias pœnas pecuniarias, & etiam corporales arbitrio Judicis, pro facti & perſonarum qualitate infligendas pœnas incurrant.

Pœnarum quæ eſſe in contravenientes.

§. 27. Ut autem præmiſſa, omnia & ſingula, à Nobis ut præmittitur ad publicam præcipuè Pauperum carceratorum, & litigantium utilitatem & levamen, ſtatuta, decreta, & ordinata, debitæ in omnibus & per omnia executioni mandentur, & inviolabiliter obſerventur, Mandamus omnibus & ſingulis Almæ Urbis, & Curiæ noſtræ Judicibus & Magiſtratibus, ac præcipuè Camerario, Vicecamerario, & Gubernatori Urbis, Auditori Cameræ, ac Præſidi Carcerum pro tempore exiſtentibus, & eorum ſingulis, ut (ultra alios etiam in aliquo caſu ſpecialiter deputatos) præmiſſa omnia & ſingula ab omnibus obſervari faciant cum effectu, inobedientes coërceant & compeſcant tàm ex officio & per inquiſitionem quàm ad inſtantiam Advocati pauperum, Procuratoris Fiſci, Commiſſarii Cameræ, & Procuratorum pauperum pro tempore exiſtentium, & aliorum quorumcumque omni & quacumque appellatione ſive recurſu remotis.

Procedatur tàm ex officio, & per inquiſitionem, quàm ad inſtantiam quorumcumque.

§. 28. Declarantes hac noſtra Conſtitutione, ſub ſimplici ac generali Magiſtratuum, Judicum, Notariorum, aut Officialium nomine, omnes omninò Magiſtratus, Judices, & perſonas quantalibet dignitate fulgentes, ac ſpeciali nota dignas, omniáque Tribunalia quamvis ſuprema, Camerarii, Vicecamerarii, Gubernatoris, Auditoris Cameræ, Vicarii, cauſarum Sacri Palatii noſtri Auditorum, & Clericorum prædictæ Cameræ Præſidentium, Senatoris, Conſervatorum, locorum Piorum, & cæterarum Curiarum Judices quoſcumque, tàm majores quàm minores, corúmque Notarios,

Omnéſque etiam majores Magiſtratus iſta conſtitutione comprehenduntur.

Officia-

Digitized by Google

Officiales, & Miniſtros omnes, nullis prorſus exceptis, comprehendi & ſignificari, & in ea expreſſis pœnis ſubjici, & ad eorum quæ in ea ſancita ſunt, obſervantiam indiſtinctè teneri.

Clauſulæ ſublatæ & decretum irritans.

§. 29. Et ità per quoſcumque Judices, tàm ordinarios quàm delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, & de latere Legatos, judicari & definiri debere, ſublata eis & eorum cuilibet aliter judicandi & interpretandi facultate. Decernentes irritum & inane quicquid ſecùs in præmiſſis, & quolibet præmiſſorum, & hac noſtra Conſtitutione contentorum, & ſtatutorum, vel circa ea à quoquam quavis auctoritate, ſcienter aut ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum & Sanctio pœnalis.

§. 30. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, legibus, ac Urbis & Romanæ Curiæ Tribunalium, & Collegiorum prædictorum, etiam juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, ſtylis & conſuetudinibus, quos & quas per præſentes improbamus, privilegiis quoque, indultis & facultatibus, & literis Apoſtolicis eiſdem Tribunalibus, Officiis, & Collegiis, ac perſonis, etiam motu proprio, & conſiſtorialiter, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, etiam in vim contractus, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, in genere vel in ſpecie, per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, aut etiam nos conceſſis, approbatis, confirmatis & innovatis, quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorúmque totis tenoribus, ſpecialis ſpecifica, & expreſſa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio habenda, ſeu quævis alia exquiſita forma ſervanda foret, tenores hujuſmodi pro ſufficienter expreſſis habentes, ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque, aut ſi præfatis perſonis, vel quibuſvis aliis communiter vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem. Nulli ergo &c.

D. P. An. 7. die 1. Martii.

Datum Romæ apud S. Petrum, Kalendis Martii, anno incarnationis Dominicæ 1611. Pontificatus Noſtri Anno Septimo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Noſtri JESU CHRISTI 1611. Indictione decima, die verò 10. menſis Martii, Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris & D. N. D. Pauli Divina Providentia Papæ Quinti, Anno ejus Septimo, Supradictæ literæ publicatæ & affixæ fuerunt in Cancellaria Apoſtolica, & in Acie Campi Floræ, per nos Jo. Dominicum de Pac, & Petrum Matthæum Lucarutium Curſores Apoſtolicos.

Paulus Bartoccius Mag. Cur.

LXXII.

Taxa Notariorum & Officialium Almæ Urbis.

Reformavit hic idem Pontifex Tribunalia Romanæ Curiæ, ut in conſt. præcedenti. Et tàm illam quàm iſtam conſtit. poſteà declaravit, ut in conſtit. ſubſeq.

PAULUS PAPA V.

Motu proprio, &c.

Proœmium.

CUm nos nuper generali reformationi Tribunalium Urbis incumbentes, Judicibus, Notariis, aliiſque Officialibus, & Juſtitiæ Miniſtris ſingulorum Tribunalium, ſingulariumvè Curiarum Taxas, juxta quas mercedes & emolumenta exigere & percipere deberent, confici & tradi mandavimus, jamque expedito reformationis negotio, ac noſtris literis deſuper confectis & publicatis, Taxæ prædictæ, necnon ordinationes nonnullæ ad illarum clariorem intelligentiam de conſilio prudentum virorum, quibus curam hanc demandavimus, vocatis & auditis iis etiam de quorum intereſſe agebatur compilatæ, ac pleraſque veteres Taxas à prædeceſſoribus noſtris editas, proceſſuque temporis in abuſum tranſactas innovando pleraſque novas, pro perſonarum & rerum qualitate addendo, tandem Dei auxilio ad formam & modum infraſcriptas reductæ fuerint.

Confirmatio Taxarum.

§. 1. Nos ut illæ validiores & firmiores ſint, omnibuſque innoteſcant, & à cunctis inviolatè ſerventur, opportunè providere volentes, motu ſimili, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Taxas & ordinationes omnes & ſingulas ſupradictas illarum omnium tenorem hic pro repetito, expreſſo & inſerto habentes, tenore præſentium approbamus & confirmamus, ac Bullæ noſtræ generalis reformationis annecti volumus.

Juſſio eas obſervandi.

§. 2. Ac ab omnibus Judicibus, Notariis, Officialibus, & Juſtitiæ Miniſtris, Tribunalium & Curiarum Urbis, & aliis ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, ſub pœnis in Bulla reformationis ac Taxis, & ordinationibus ſupradictis irrogatis, inconcuſſæ ac inviolabiliter obſervari.

Ac in loco publico eas retinendi.

§. 3. Ac in ſingulis Notariorum officiis, Curiiſque & Tribunalibus, Taxas illas, quæ Curias, Tribunalia, & officia prædicta concernunt vulgari idiomate impreſſas in loco publico, quo ab omnibus inſpici, legi, & intelligi poſſint, affixas retineri mandamus.

Solam Signaturam ſufficere jubet.

§. 4. Non obſtantibus omnibus, quæ in noſtra Bulla reformationis prædictæ voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

PP. ſubſc.

§. 5. Volumus etiam quod præſentium ſola Signatura ſufficiat, abſque alia data, & regiſtratura, regula quacumque contraria pariter non obſtante.

Placet Motu proprio C.

Taxa Notariorum Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ, & ſolutionis Sigillis Illuſtriſſimi D. Card. Camerarii.

Reformatio Cameræ & Camerarii eſt ſup. in conſtit. præced. §. 2.

§. 1.

CItatio ſive monitorium extrà Curiam, vigore 1.
commiſſionis Sanctiſſimi, cum inhibitione vel ſine, etiam ſub cenſuris pro uno vel pluribus litis conſortibus, Collegio, Capitulo, vel Univerſitate, ſolvantur Notario julii octo, bon. duo cum dimidio. Et pro ſigillo ſolvantur bonon. vigintiſeptem cum dimidio.

Citatio ſive monitorium ſimile per edictum, No- 2.
tario ſcutum unum, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

Compulſoriales generales ſive ſpeciales, pro uno 3.
ſive pluribus, ut ſuprà, Notario ſcutum unum, ſigillo bonon. vigintiſeptem cum dimidio.

Remiſſoriæ inſtrumentum, pro uno ſeu pluribus, 4.
ut ſuprà, Notario julii quindecim, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

Remiſſoriæ rotulus ſi fiat, pro quolibet palmo ſol- 5.
vantur Notario julii ſeptem cum dimidio, ſit autem palmus linearum triginta, & ſyllabarum decem & octo.

Literæ miſſivæ clauſæ loco remiſſorialium cum 6.
articulis introcluſis, pro uno ſive pluribus, ut ſuprà, Notario julii ſex, bon. duo cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

Inſtrumentum declaratoriæ vigore commiſſionis, 7.
pro uno ſive pluribus, ut ſuprà, Notario ſcutum unum, & ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

Inſtrumentum litis pendentiæ extra Curiam, pro 8.
uno ſive pluribus, ut ſuprà, Notario julii quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

Inſtrumentum ſententiæ vigore commiſſionis, ſi 9.
extrahatur pro uno ſive pluribus, ut ſuprà, Notario ſcutum unum, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

10. Inſtrumentum abſolutionis vel commiſſionis, pro uno, Notario julii quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

11. Inſtrumentum abſolutionis pro pluribus, Capitulo, Univerſitate, & ſimilibus, Notario ſcutum unum, ſigillo Julii quinque cum dimidio.

12. Inſtrumentum abſolutionis cum reincidentia, pro uno ſive pluribus, ut ſuprà, Notario julii quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

13. Inhibito in Curia vigore Commiſſionis, pro uno ſive pluribus, ut ſuprà, Notario julii quatuor, ſigillo julius unus.

14. Inſtrumentum litis pendentiæ in Curia, pro uno ſive pluribus, ut ſuprà, Notario julii quatuor, ſigillo jul. unus.

15. Monitorium extra Curiam ſpeciale, in ordinariis etiam cum inhibitione, & etiam pro pluribus conſortibus, Capitulo, vel Univerſitate, Notario julii quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

16. Inhibitio in Curia vigore privilegii, vel recurſus, aut prævia citatione, pro uno vel pluribus conſortibus, Notario julii tres cum dimidio, ſigillo julius unus.

17. Citatio extra Curiam vigore appellationis, etiam cum inhibitione, etiam pro pluribus, ut ſuprà, Notario julii quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

18. Monitorium per edictum extrà Curiam, pro uno vel pluribus, ut ſuprà, Notario julii ſeptem cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

19. Remiſſoria per literas clauſulas cum articulis, pro uno vel pluribus, ut ſuprà, Notario julii ſex, bon. duo cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

20. Sequeſtrum extra Curiam, ſive mandatum de ſequeſtrando, pro uno vel pluribus, ut ſuprà, Notario julii quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

21. Sequeſtrum in Curia, nihil ubique.

22. Inſtrumentum litis pendentiæ extra Curiam, pro uno vel pluribus, ut ſuprà, Notario julii quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

23. Inſtrumentum declaratoriæ, pro uno vel pluribus, ut ſuprà, Notario julii quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

24. Mandatum executivum poſt declaratorias, pro uno vel pluribus, ut ſuprà, Notario ſcuta duo, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

25. Mandatum ſuſpicionis fugæ uſque ad quamcumque ſummam, etiam vigore obligationis Cameralis, pro uno vel pluribus, ut ſuprà, etiam parte citata, Notario julii quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

26. Mandatum executivum uſque ad ſcuta vigintiquinque, pro uno vel pluribus, ut ſuprà, Notario julii quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

27. A vigintiquinque uſque ad quingenta, Notario julii vigintiduo, ſigillo jul. undecim.

28. A quingentis uſque ad mille, Notario jul. quinquagintaquinque, ſigillo jul. undecim.

29. A mille uſque ad quamcumque ſummam, Notario ſcuta novem, & jul. novem, & ſigillo jul. undecim.

30. Mandatum de excarcerando ſive relaxando, pro uno vel pluribus, ut ſuprà in eadem cauſa, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

31. Pro examine cujuſlibet teſtis in officio, tàm in commiſſariis quàm in ordinariis, cum articulis & interrogatoriis, Notario jul. quatuor.

32. Si autem ſuper materiis expreſſis in citatione jul. duo.

33. Extra officium capiatur duplum.

34. In exceſſivis arbitrio Judicis.

35. Pro examine cujuslibet teſtis ſuper intruſione, Notario jul. unus.

36. Pro mandato ſuper intruſione ſine teſtibus etiam pro pluribus, & Capitulo, vel univerſitate, Notario julii quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

37. Pro nota ſententiæ diffinitivæ in prima inſtantia, pro uno ſive pluribus, ut ſuprà, Notario jul. trigintaſeptem cum dimidio.

In ſecunda inſtantia ſcuta tria. 38.

In tertia inſtantia jul. vigintiduo. 39.

Pro Nota ſententiæ abſolutoriæ, pro uno vel pluribus, ut ſuprà, ſcutum unum. 40.

Pro nota declaratoriæ, pro uno vel pluribus, ut ſuprà ſcutum unum. 41.

Pro nota interlocutoriæ, pro uno vel pluribus, ut ſuprà, ſcutum unum. 42.

Tranſumptum extra Curiam alicujus bullæ, inſtrumenti ſeu cedulæ, vel etiam plurium ſimilium, vel aliorum jurium in eodem tranſumpto deſcriptorum, non tamen de ſcripturis Archivii Cameræ, ſi fuerint in forma probanti (habita ratione ſcripturæ) arbitrio Judicis, pro uno vel pluribus, ut ſuprà, Notario jul. ſex, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 43.

Pro tranſumpto alicujus bullæ extra regiſtrum bullarum Archivii, Notario ducatus unus, ſigillo jul. quinque cum dimidio. 44.

Pro tranſumpto alicujus bullæ ex Archivio, quando ex licentia Superiorum dare contigerit, ſalva ſemper exceſſivitate ſcripturæ arbitrio Judicis, tàm in ſumpto, quàm in tranſumpto, Notario ducatus unus, ſigillo jul. duodecim. 45.

Pro quolibet inſtrumento publicato valoris uſque ad quinquaginta ducatos auri, Notario jul. quinque. 46.

Uſque ad centum incluſivè, ducatus unus. 47.

Uſque ad quingentos, ducatus unus pro quolibet centenario. 48.

A quingentis uſque ad mille, dimidium pro quolibet centenario. 49.

A mille ſuprà, ſolvatur unum quartum pro quolibet centenario excedente. 50.

Pro inſtrumentis non Cameralibus, quorum merces non ponitur in maſſa, ſervetur taxa Notariorum Auditoris Cameræ. 51.

Pro literis de jure ſummario, Notario Jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 52.

Pro literis commendatitiis, Notario jul. quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 53.

Pro rogitu quorumlibet inſtrumentorum, caſſatione, & pro rogitu teſtamentorum, & aliorum, ſervetur conſtitutio Sanctiſſimi Domini noſtri in rubr. de Notariis, §. pro rogitu cujuſlibet, & §. pro caſſatione, & §. in tradendis, & §. pro rogitu teſtamentorum. 54.

Pro quocumque depoſito cujuſcumque ſummæ vel rei, per cedulam vel ſine, nihil recipiatur. 55.

Pro reſtitutione verò cedulæ vel depoſiti, uſque ſummam ſcutorum quadragintaquinque incluſivè, recipiant Notarii omni caſu bon. duos tantùm pro quolibet ſcuto, nec aliud quicquam, neque pro reſtitutione cedulæ, neque pro mandato, neque pro quietatione. 56.

A ſcutis quadragintaquinque ſuprà, uſque ad quamcumque ſummam, quando depoſitum eſt factum ante mandati relaxationem, abſque conditione vel proteſtatione extrinſeca, cum conſenſu quòd conſignetur adimpletis conventis, & facta legitima quietatione, tunc pro mandato de conſignando habeat Notarius julios quatuor cum dimidio, & alios quatuor cum dimidio pro conſignatione cedulæ, & non ultra. 57.

Quando verò depoſitum eſt cum proteſtatione, vel conditione extrinſeca non conventa in ſcriptura cujus vigore agitur, adeò quòd oriatur ſuper ea decretum, tunc pro mandato de conſignando illud, habeat Notarius tantum quantum ſolveretur pro mandato illius ſummæ executivo, & ampliùs julios quatuor cum dimidio pro reſtitutione cedulæ, ſi conſignetur in totum, ſin minus, julium unum pro quietatione ſummæ quæ conſignabitur, & non ultrà. 58.

Quando depoſitum eſt factum poſt mandati executivi relaxationem quomodocumque fiat, etiam quòd plura deſuper fieri decreta contingat, nun- 59.

quàm

quam habeat Notarius, niſi julios quatuor cum dimidio pro mandato de conſignando, & totidem pro reſtitutione cedulæ & quietantia, ſi integrum conſignetur, alioqui ultra mandati prædicti mercedem habeat julium unum pro quietantia, ut ſuprà & nihil ampliùs quolibet prædictorum caſuum.

60. Mandatum de conſignando, aut deliberando, à vigintiquinque ſcutis infrà, Notario jul. tres cum dimidio, ſigillo julius unus.

61. A vigintiquinque ſuprà uſque ad quamcumque ſummam, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

62. Mandatum regaliarum in totum, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

63. Mandatum gratioſum de ſolvendo, pro uno ſeu pluribus, ut ſuprà, Notario julii tres cum dimidio, ſigillo julios unus.

64. Mandatum de reſtituendo à ſcutis vigintiquinque infrà, pro uno ſeu pluribus, ut ſuprà, Notario julii tres cum dimidio, ſigillo julius unus.

65. Ab indè ſuprà uſque ad quamcumque ſummam, Notario julii quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

66. Mandatum de immittendo, aſſociando, vel manutenendo, ſeu ſimile, ſervatis ſervandis, exigatur prout in mandatis executivis.

67. Mandatum eleemoſynæ ſalis, Notario jul. tres.

68. Mandatum de obſervando cum inſertione privilegii, pro uno ſeu pluribus, ut ſuprà, Notario ſcutum unum, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

69. Pro mandato de retinendo annatam, Notario ſcutum unum, ſigillo ſcutum unum.

70. Patentes quòd ſoluto damno non teneatur ad pœnam, pro uno ſive pluribus, ut ſuprà, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

71. Parentes faciendi mercatum, ſeu nundinas, Notario jul. vigintiduo, ſigillo jul. undecim.

72. Patentes ad favorem conducentium graſciam ad Urbem, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

73. Patentes conceſſionis Arcis, vel aliorum bonorum, Notario jul. undecim, ſigillo jul undecim.

74. Patentes aperiendi apothecam barbitonſoris, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

75. Patentes deferendi arma pro Miniſtris, & Appellatoribus Cameralibus, Notario ſcutum unum, ſigillo ſcutum unum.

76. Patentes ad ſavorem deferentium aorum ſeu margaritas ad Urbem, & ſtatum Eccleſiaſticum, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

77. Patentes conceſſionis Officii proxenetæ Ripæ in nomero vigintiquinque, Notario julii vigintiduo, ſigillo ſcota quadraginta auti in auro.

78. Quietantia decimarum vel alterius ſubſidii, pro uno, Notario jul. quinque eum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

79. Pro Clero, & Capitulo, vel pluribus, Notario jul. undecim, ſigillo jul. quinque cum dimidio.

80. Quietantia cenſus unius anni, pro uno ſeu pluribus conſortibus, Notario jul. tredecim, ſigillo jul. quatuordecim.

81. Quietantia unius quindennii, pro uno ſive pluribus, Univerſitate, vel Capitolo, Notario jul. duodecim, ſigillo jul. duodecim.

82. Remiſſio caducitatis in plena Camera, pro uno vel pluribus conſortibus, Notario jul. vigintiduo, ſigillo jul. undecim.

83. Salvus conductus pro Navi, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

84. Rogitus præſtationis juramenti, pro computis ſolidandis, & fide illius, Notario jul. quinque cum dimidio.

85. Pro quietantia apponenda in mandatis de ſolvendo, non tamen ordinariis, Notario jul. duo pro quolibet centenario, pro ordinario verò nihil.

86. Pro patentibus confirmationis ſtatuti, & capitulorum, ſive pro privatis, ſive pro Collegio, vel Univerſitate, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

87. Pro patentibus coufirmationis Officiorum, ſeu bonorum Cameræ, pro uno vel pluribus, ut ſupra, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

88. Pro patentibus deputationis alicujus Officialis, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

89. Pro literis Cameralibus juſtitiæ, pro uno vel pluribus conſortibus, ut ſuprà, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

90. Mandatum de admittendo aliquem ad Officium Curſoratus, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

91. Patentes cum inſertione motus proprii; ſive brevis in Camera Apoſtolica præſentati, pro uno ſive pluribus, ut ſuprà, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

92. Pro roleranria pro Judæis pro quolibet anno, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo jul. undecim.

93. Abſolutiones, quas vocant, à tranſgreſſibus pro Judæis non ſunt taxatæ, quia nullo modo ſunt concedendæ.

94. Patentes exemptionis ob numerum duodecim filiorum, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

95. Patentes effodiendi theſauros, ſive minerias aut puteolanam, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

96. Atteſtatio viſitarionis liminum, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

97. Mandatum de caſſando annatam alicujus Eccleſiæ, Notario ſcutum unum, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio

98. Pro quolibet conſenſu præſtito per principalem, Notario bon. vigintiſeptem cum dimidio.

99. Pro recognitioue mandati, Notario jul. unus.

100. Pro conſenſu coadjutoriæ, Notario ducatus unus.

101. Pro conſenſu ceſſionis Monaſterii Conſiſtorialis, Notario ducatus unus.

101. Pro conſenſu ceſſionis Eccleſiæ Cathedralis, Notario ducati duo.

103. Pro conſenſu reſervationis penſionis per obitum, ad favorem Palatinorum ſeu alterius perſonæ, comprehenſis obligatione principali, & fidejuſſionibus, ſi in Italia adeſt beneficium, Notario ducatus unus, ſi extra Italiam ducati duo.

104. Pro conſenſu reſervationis penſionis ſuper fructibus menſæ Monaſterii Conſiſtorialis, Notario ducatus unus.

105. Pro conſenſo reſervationis penſionis ſuper fructibus alicujus Eccleſiæ majoris, Notario ducatus unus.

106. Pro regiſtratura unius bullæ, pro ſingulis quinque lineis, Notario bon. undecim.

107. Pro regiſtratura bullæ alicujus Monaſterii virorum, Notario ducati tres.

108. Pro regiſtratura bullæ alicujus Eccleſiæ majoris, Notario ducati quatuor.

109. Pro regiſtratura bullæ Monaſterii Monialium uſque ad valorem annuum ducatorum, Notario ducatus unus.

110. Uſque ad trecentos ducatos, Notario ducatus unus cum dimidio.

111. A trecentis uſque ad quingentos, Notario ducati duo.

112. Et Notarius regiſtri, vel ejus ſubſtituti non poſſint gravare partes ultra taxam appoſitam in bulla per menſarium taxarum, ſub pœnis in reformatione Sanctiſſimi appoſitis, ac ſoluta taxa ordinaria, nihil prorſus pro collationatura, vel regiſtratura recipiat.

Pro

114. Pro qualibet obligatione anuatarum, Notario bou. vigintiſeptem cum dimidio.

115. Prn quolibet teſte, Notario bon. undecim.

116. Pro qualibet quietantia aunatæ uſque ad ducentos ducatos excluſivè, Notario bou. vigintiſeptem cum dimidio.

117. Pro ducentis ducatis, Notario jul. quiuque cum dimidio.

118. A ducentis uſque ad quatuorcentum excluſivè, Notario jul. octo cum dimidio.

119. Pro ducatis quotuorcentum, Notario ducatua unua.

120. Prn quietantia communium uſque ad ducatos de Camera centum, Notario ducatus unus.

121. A centum uſq;ad quingentos, Notario ducati duo.

122. A quingentis uſque ad mille excluſivè, Notario ducati trea.

123. Pro mille ducatia, Notario ducati quatuor.

124. Ad mille verò uſque ad quamcumque ſummam, multiplicetur uſque ad dictam rationem quatuor ducatorum pro quolibet milliari.

125. Pro qualibet obligatione ſolveudi commune, Notario jul. quinque cum dimidio.

126. Pro decreto relaxationis bullæ Eccleſiæ Cathedtalis, Notario ducati duo.

127. Pro decreto relaxationis bullarum Monaſterii, Notario ducatus unua.

128. Pro qualibet reſtitutione bullarum, etiam quòd ſint plures, Notario bon. vigintiſeptem cum dimidio.

129. Abſolutio à cenſuria pro uno, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon, vigintiſeptem cum dimidio.

130. Abſolutio à cenſuris prn pluribua, Capitulo, vel Univerſitate, Notario jul. undecim, ſigillo jul. quinque cum dimidio.

131. Arreſtum pro uno, vel pluribus in eodem negocio vel cauſa, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

132. Atteſtatio valoria ducati, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

133. Atteſtatio ſuperviveutiæ, vel obitu, Notario julii quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

134. Atteſtario decreti Cameralia, pro uno vel pluribus, ut ſuprà, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

135. Aggravatoria excommunicatiouis, ſeu aggravatoria cum invocatione brachii ſæcularis, pro uno vel pluribuz, aut Collegio, Capitulo, vel Univerſitate, Notario jul. novem, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

136. Banuimentum pro uno vel pluribus conſortibus, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

137. Exequatur mandatorum non emanatorum à Tribunali Cameræ, ſi prævia cauſæ cognitione, & tranſportatis actix, & ſi ſuprà ſcuta vigintiquiuque, exigatur prout in mandatia executivis.

138. Si infrà, vel ſuprà, ſine cauſæ cognirione, Notario jul. tres cum dimidio, ſigillo julius unus.

139. Pro fide præſtiti juramenti, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bou. vigintiſeptem cum dimidio.

140. Pro fide pro natura, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. viginti-ſeptem cum dimidio.

141. Inſtrumentum moderarionis, vel reductionis inhibirionia ad viam juria, vel ſuperſeſſoriæ, pro uno vel pluribus, Notario jul. quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

142. Indultum ſuper aliquo novo modo iuvento, Notario jul. viginti duo, ſigillo jul. undecim.

143. Indultum imponendi, & exigendi collectam eriam pro Univerſitate, Notario jul. undecim, ſigillo jul. underim.

144. Indultum ſacieudi, lottum Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

Salvus conductus à debitis extra Statum Eccleſiaſticum contractis juxtà formam noviſſimam, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim. 145.

Tracta grani extta Statum Eccleſiaſticum, & Civitates Bononiæ & Ferrariæ (quæ nou concedatur, niſi prævio chirographo ſignato manu Sanctiſſimi) ab uno rubro uſque ad decem rubra, Notario jul. unua, ſigillo jul. unus. 146.

A decem uſque ad quinquaginta incluſivè, Notario bou. vigintiſeptem cum dimidio, ſigillo boo. vigintiſeptem cum dimidio. 147.

A quinquaginta uſque ad centum incluſivè, Notatio jul. quinque cum dimidio, ſigillo bou. vigintiſeptem cum dimidio. 148.

A centum uſque ad ducenta, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim. 149.

Et ab indè ſupra pro ſingulo centenario rubrorum, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo jul. undecim. 150.

Pro tractis expediendia à Præfecto Annonæ.

Ab uno rubro uſque ad quinquaginta, Notario jul. unus, ſigillo jul. unus. 151.

A quinquaginta uſque ad centum, Notario jul. duo, ſigillo jul. duo. 152.

A centum uſque ad quamcumque ſummam, Notario jul. quinque, ſigillo jul. quinque. 151.

Pro tractis inſrà Statum, de Provincia ad Proviuciam (præter loca comprehenſa in facultatibus Præfecti Annonæ) quæ non concedantur uiſi prævio chirographo ſignato mauu Sanctiſſimi, ab uno uſque ad quinquaginta, Notario jul. duo, ſigillo jul. duo. 154.

A quinquaginta uſque ad centum, Notario jul. quatuor, ſigillo jul. quatuor. 155.

A centum uſque ad quamcumque ſummam, Notario ſcutum unum, ſigillo ſcutum unum. 156.

Pro tractis de loco ad locum in eadem Proviucia, nihil ubique. 157.

Licentia extrahendi uſque ad unam ſalmam olei, pellium, vel ſaponia, nihil ubique. 158.

Pro ſalmia duabus, Notario jul. duo, ſigillo jul. duo. 159.

Pro ſalmia tribus uſque ad quinque, Notario jul. tres, ſigillo jul. tres. 160.

Prn ſalmis quiuque uſque ad decem, Notario jul. quiuque, ſigillo jul. quinque. 161.

Pro decem, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim. 162.

Ab indè ſuprà uſque ad quamcumque ſummam, pro ſingulis decem ſalmis, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo jul. quinque cum dimidio. 163.

Pro rebus quibuſcumque, quæ ad Urbem conducuntur, nihil ubique. 164.

Idem fiat de pellibus quando concedi contigerit. 165.
Eſt ſublata in conſt. ſeq. §. 15.

Idem de ſapone, ex Urbe vel aliunde extrahendo. 166.

Pro licentia extrahendi oleum extra Statum (prævio tamen chirographo manu Sanctiſſimi) ad rationem milliarium, pro ſingulia tribus millibus, Notarin jul. undecim, ſigillo jul. undecim. 167.

Et ſic augeatur, & minuatur proportionabiliter. 168.

Idem fiat de carnibus ſalitis. 169.

Pro licentia extrahendi petia tria ſolæ albæ, nihil ubique. 170.

Licentia extrahendi cincia uſque ad libras mille, nihil ubique. 171.

A mille uſque ad tria millia, Notario bon. vigintiſeptem cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 172.

A tribus millihus uſque ad quiuque millia, Notario jul. quinque cum dimidio. 173.

A quinque millibua uſque ad octo millia, Notario jol. octo, bon. duo cum dimidio, ſigillo jul. octo, bon. duo cum dimidio. 174.

Ab octo millibus uſque ac decem millia, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim. 175.

Et ſic augeatur proportionabiliter. 176.

Pro licentia extraheudi agnos quiuquaginta, Notario jul. duo, ſigillo jul. duo. 177.

180. Pro centum, Notario bon. viginti ſeptem cum dimidio, ſigillo Jul. duo.

181. Pro ducentis, Notario Jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. viginti ſeptem cum dimidio.

182. Et ſi pro ſingulis ducentis.

183. Literæ paſſus, Notario Jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. viginti ſeptem cum dimidio.

184. Literæ legalitatis, pro uno vel pluribus, Notario Jul. unus, ſigillo Jul. unus.

185. Licentia accipiendi ad cenſum, vel ſe obligandi pro Communitate vigore decreti Cameræ, uſque ad quamcumque ſummam, Notario Jul. ſexdecim cum dimidio, ſigillo Jul. quinque cum dimidio.

186. Hoc declaratur infrà in conſt. ſeq. §. 16. Pro non comprehenſis in præſenti taxa, nihil omninò recipiatur, neque à Notariis, neque pro ſigillo.

Taxa Notariorum civilium Gubernatoris Urbis, Vicarii, Burgi, & aliorum Tribunalium non habentium propriam taxam.

Reformatio Curiæ Gubernatoris, & aliorum Tribunalium hujuſmodi eſt ſup. in conſt. præd. §. 3. & ſeqq.

§. 2.

PRo quocumque monitorio, arreſto ſeu, præcepto litis introductivo, cum clauſula. Si quis &c. nihil recipiatur.

1. Pro quacumque petitione, comparitione, proteſtatione, ſive allegatione, bon. unus.

2. Pro quacumque revocatione inhibitionis de facto factæ, arreſti, ſequeſtri, ſeu cujuſvis mandati, bon. duo.

3. Pro mandato ſuſpicionis fugæ cum examine teſtium, uſque ad ſummam ſcutorum decem, bon. decem.

4. Cum productione jurium à decem infrà, bon. ſeptem cum dimidio.

5. A decem ſuprà cum examine teſtium bon. duodecim.

6. Cum productione jurium à decem ſuprà, bon. decem.

7. Pro arreſto in carceribus idem ſolvatur reſpectivè.

8. Pro mandato de relaxando, cum cautione uſque ad ſummam ſcutorum decem, comprehenſa mercede cautionis, bon. quindecim.

9. Si verò cum conſenſu ſine cautione, bon. duodecim.

10. Ab indè ſuprà ſi cum cautione, comprehenſa mercede cautionis, ut ſuprà, bon. viginti quinque.

11. Si verò ſine cautione, bon. viginti.

12. Pro quocumque mandato in contumaciam, bon. tres.

13. Pro revocatione mandati in contumaciam, bon. duo.

14. Pro non gravetur, ſeu mandato de non moleſtando in forma juris, bon. tres.

15. Pro quocumque depoſito, ſive cedula cujuſcumque ſummæ in actis faciendo, nihil.

16. Pro reſtitutione depoſiti, pro quolibet ſcuto, bon. unus.

Hoc declaratur infrà in conſt. ſeq. §. 17. Pro rogitu cujuſcumque obligationis in officio uſque ad ſummam ſcutorum decem, bon. ſeptem cum dimidio.

17. Ab indè ſuprà, bon. decem.

18. Extrà officium, duplum.

19. Pro caſſatione cujuſcumque obligationis judicialis uſque ad ſummam ſcutorum decem, bon. quinque.

20. Ab indè ſuprà, bon. decem.

21. Pro ſuſceptione termini in judicio ad ſolvendum, bon. duo.

22. Pro moderatione termini, bon. unus.

23. Pro quocumque partito litis deciſivo, bon. duo.

24. Pro quocumque juramento extrà officium, ſuſceptione termini aut actus judicialis, uſque ad ſcuta decem, bon. ſeptem cum dimidio.

25. Ab indè ſuprà, bon. decem.

26. Pro quocumque mandato vigore termini in judicio ſuſcepti, vel juramenti, uſque ad ſummam ſcutorum quinque, bon. quinque.

27. A ſcutis quinque uſque ad decem, bon. decem.

28. A decem uſque ad viginti, bon. viginti.

29. A viginti uſque ad quamcumque ſummam, bon. quinquaginta.

30. Pro decreto ſupradicti mandati, bon. duo.

31. Pro quacumque fide de exequendo mandatum in alia curia decretum, ſeu appoſitionis manus in contumaciam, vel aliàs non facto proceſſu, bon. duo.

32. Pro quocumque rogitu procuræ in officio, bon. duo.

33. Extra verò officium, bon. octo.

34. Pro fide cujuſque procuræ in actis rogatæ vel productæ, bon. decem.

35. Pro productione quorumcumque jurium, articulorum, & interrogatoriorum, bon. duo.

36. Pro quacumque reſtitutione jurium, cum dimiſſione copiæ, à decem ſcutis infrà (ſuprà tamen duo) in ſcripturis privatis, bon. ſeptem cum dimidio.

37. A decem uſque ad viginti, bon. quindecim.

38. A viginti ſuprà, bon. viginti.

39. Si verò inſtrumenta publica, vel alia jura, duplum in quolibet caſuum prædictorum.

40. Pro relatione ad vivendum jurare teſtes, & illorum inductione; ſpecificatione materiarum, etiamſi ſimul cum inductione teſtium fiat, bon. duo.

41. Pro reſponſione articulorum, ſive præparatoriorum, pro quolibet articulo, ſeu præparatorio, etiam generali, ſive fiat verbo, ſive fiat per productionem cedulæ, bon. unus.

42. Pro examine teſtis, in quacumque ſumma ſummariè abſque articulis & interrogatoriis, bon. ſeptem cum dimidio

43. Pro examine ſuper recognitione teſſerarum, bon. quatuor.

44. Pro recognitione apocharum, bon. tres.

45. Pro examine ſuper articulis, & interrogatoriis, à ſcutis decem infrà (ſuprà tamen duo) bon. decem.

46. A decem uſque ad viginti, bon. quindecim.

47. A viginti uſque ad quamcumque ſummam, bon. viginti quinque.

48. Si verò articuli, & interrogatoria fuerint exceſſiva, ſolvatur arbitrio Judicis.

49. Extra verò officium ſolvatur duplum.

50. Pro examine ſuper articulis abſque interrogatoriis uſque ad ſcuta decem (ſuprà tamen duo) bon. octo.

51. Uſque ad ſcuta viginti, bon. decem.

52. Uſque ad quamcumque ſummam, bon. quindecim, & non ultrà.

53. Pro copia teſtium publicatorum, ſolvatur ad rationem ut ſuprà pro examine.

54. Pro quacumque informatione Judici facienda, cum oſtenſione actorum, jurium, vel teſtium, ſiqui adſint, à quinque ducatis infrà, nihil.

55. A quinque uſque ad decem, bon. ſex.

56. Ab indè ſuprà, bon. ſeptem cum dimidio.

57. Et unica tantùm informatio in omnibus caſibus ſolvatur.

58. Et ſi fiat extractus, vel regiſtrum, ubi juxtà reformationem fieri licet, nihil ſolvatur pro informatione.

59. Pro nota ſententiæ diffinitivæ, & pro quocumque decreto vim diffinitivæ habente, uſque ad ſummam ſcutorum quinque, bon. tres.

60. Uſque ad decem, bon. ſeptem cum dimidio.

61. Uſque ad viginti, bon. viginti quinque.

62. Uſque ad quamcumque ſummam, bon. quadraginta quinque.

63. Pro quocumque mandato vigore ſententiæ ſervatis ſervandis, vel cauſa cognita, uſque ad ſummam ſcutorum quinque, bon. quinque.

64. Uſque ad decem, bon. ſeptem cum dimidio.

65. Uſque ad viginti, bon. viginti quinque.

66. Uſque ad quamcumque ſummam, bon. quadraginta quinque.

67. Pro copia cujuſlibet commiſſionis, bon. decem.

68. Pro copia ſimplici cujuſlibet inſtrumenti in actis rogati, bon. ſeptem cum dimidio.

69. Pro copia ſubſcripta pro fide eorumdem, bon. decem.

Declaratur in conſt. ſeq. §. 18. Pro copia articulorum ſi ſit magna ſcriptura, bon. decem. 70.

71. Pro copia cujuſlibet petitionis, partiti, juramenti, allegationis, & cujuſcumque alterius acti judicialis in actis facti, bon. duo.

72. Pro mandato de evacuando domum, bon. viginti quinque.

73. Pro quocumque mandato de conſignandis pignoribus, bon. tres.

74. Pro quocumque decreto confeſſiuois debiti, bon. duo.

75. Pro quibuſcumque literis, & declaratoriis vigore monitorii, vel illarum loco mandato in contumaciam, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

76. Pro quibuſcumque literis excommunicaroriis, ſive declaratoriis, vigore obligationis in forma Cameræ, vel monirorii reintegrati, vel mandato loco illarum, uſque ad ſummam vigintiquinque ſcutorum, buu. trigintaſeptem cum dimidio.

77. A vigintiquinque uſque ad quamcumque ſummam, bon. quinquagiuta.

78. Pro abſolutione à cenſuris, bon. ſeptem cum dimidio.

79. Pro inſtrumento abſolutionis à cenſutis, idem ſolvatur prout in literis.

80. Pro quocumque brachio ſæculari, ſolvatur duplum ad ratiunem ſummæ prædictæ.

81. Pro monitorio extra Urbem in illius diſtrictu, bon. viginti.

82. Pro rogitu inſtrumenti poſſeſſionis intra mœnia Urbis, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

83. Extra verò mœnia Urbis, arbitrio Judicis.

84. Pro inventario de bonis extra officium, bon. quinquagiuta.

85. Pro mercede publicorum inſtrumentorum, ſerventur Statuta Urbis.

86. In cauſis à quinque ſcutis infrà ſpecificentur materiæ in actis & examinentur teſtes abſque articulis, & interrogatoriis, & Notarius teneatur ſuper generalibus examinare, & ſi pars voluerit dare interrugatoria, concordet Notarium.

87. Et ſi agatur de bonis & non de pecuniarum quantiratibus, ſtetur arbitrio Judicis quæ taxa ſolvi debeat.

88. Pro extractibus fiendis juxta reformationem Sanctiſſimi, & non aliter, pro quolibet ſolio benè ſcripto juxta dictam reformationem ſub rub. de regiſtris, bon. ſex.

89. In cauſis verò commiſſariis, juxta prædictam reformationem, pro comparitionibus, & relaxationibus, nihil recipiatur.

90. Et in omnibus caſibus ſolvatur prout in aliis Urbis Tribunalibus ſolvi ſolitum, & conſuetum eſt.

91. A pauperibus, & miſerabilibus perſonis, nibil, de paupertate, & miſerabilitate ſtetur relationi Advocari, vel Procuratoris pauperum.

Taxa Notariorum Anditoris Cameræ.

Reformatio Curiæ A.C. eſt ſup. in conſt. præced. §. 4.

§. 3.

1. IN cauſis ordinariis ad hoc ſorum pertinentibus eriam quud adſit commiſſio quocumque tempore impetrata, exigatur ut infrà.

2. Pro expeditionibus, quando ſunt plures perſonæ conſortes, etiamſi ſiut Congregationes, Collegia, Capitula, vel Univerſirates, non niſi pro uoo tantum exigatur, prour, & in reformatione Sanctiſſimi ſancitum eſt ſub rub. de Notariis. §. pro expeditionibus. *Eſt hic ſuprà num.* 79.

3. Pro monitorio ſpeciali ad partes. Jul. oovem.

4. Pro monitorio ſpeciali per edictum, Jul. undecim.

5. Pro mouitorio in vim bullæ Eugenianæ, Jul. duodecim.

6. Pro Eugeniana per edictum, Jul. quindecim.

7. Pro monitorio in vim bullæ Cœnæ Domiui, Jul. qnindecim.

8. Pro citatione cum iuhibitione vigore appellatione extra Curiam, cum inſertione inſtrumenti ſenteutiæ, à qua appellatur, Jul. decem.

9. Pro inſtrumento remiſſoriæ, Jul. novem.

10. Pro inſtrumenro litis pendeutiæ extrà Curiam, Jul. novem.

11. Pro tranſumpto ſimplici unius bullæ, vel inſtrumenti, aut cedulæ vel etiam plurium ſimilium ſeu aliurum jurium in eodem tranſumpto deſcriptorum, ſi fuerint iu forma probanti, Jul. duodecim.

12. Si verò in forma, Vidimus, Jul. novem.

13. Habita tamen ratione exceſſus ſcripturarum arbitrio Judicis quoad laborem Notarii.

14. Pro ſequeſtro extra Curiam, Jul. novem.

15. Pro literis ſuperviventiæ, quæ non taxeutur, comprebenſo ſigillo, Jul. quatuor.

16. Pro fide legalitatis apponendæ in inſtrumentis Notariorum, in totum unà cum ſigillo Jul. duo.

17. Pro mandato de exequendo, Jul. novem.

18. Pro uota ſententiæ, nihil.

19. Pro ſportulis, nihil.

20. In cauſis commiſſariis juxta reformarionem Sanctiſſimi, ſub rub. de Auditore Cameræ. §. in cauſis.

21. Pro citatione vigore commiſſionis abſque inhibitione extra Curiam, Jul. uovem.

22. Pro citatione cum inhibitione ſimplici, Jul. undecim.

23. Pro citatione cum inhibitione ſub cenſutis, Jul. quatuordecim.

24. Pro citatione com inhibitione ſub cenſuris per edictum, etiam pro neceſſario examiue, Jul. decem & octo.

25. Pro inhibitione ſimplici extra Cutiam, Jul. novem.

26. Pro inhibitioue extra Curiam ſub cenſuris, Jul. duodecim.

27. Pro inhibitione in Curiam, bon. trigintaquinque.

28. Pro monirorio ſpeciali, Jul. quindecim.

29. Pro inſtrumento remiſſoriæ, Jul. duodecim.

30. Pro noris ſententiarum diffinitivarum, quæ in ſcriptis proferuntur, in prima inſtantia ſcuta quatuor, id eſt Jul. quadraginta.

31. In ſecunda inſtantia, Jul. triginta.

32. In tertia inſtantia, Jul. viginti.

33. Pro nora abſoluroriæ ab obſervatione judicii, Jul. quindecim.

34. Pro nota interlocutoriæ, Jul. quindecim.

35. Pro nota declaratoriæ, Jul. octo.

36. Pro mandato de exeqnendo, Jul. quiudecim.

37. Pro ſequeſtro, Jul. qnindecim.

38. Pro ſportulis Judicum pro ſententiis diffinitivis in ſcriptis proſerendis, non ultra id quod in aliis Curiæ Tribuoalibus ordinariis, olim à fœl. rec. Pio Papa Quarto, & nuper à Sanctiſſimo præſcriptum, & innovatum eſt, ſub rub. de ſportulis. *Et eſt hic ſuprà.*

In cæteris actis, ſcripturis, & expeditiouibus infraſcriptis, ſive cauſæ ſint ordiuariæ ſive commiſſariæ, ſolvatur ut infrà, videlicet

39. Pro compulſorialibus geoeralibus ſive ſpecialibus, Jul. duodecim.

40. Pro palmo rotuli remiſſoriæ, qui ſit linearum triginta, & quælibet liuea ſit ſyllabarum decem & octo, Jul. tres.

41. Pro inſtrumento litis pendentiæ in Curia, bon. quadragintaquinque.

42. Pro interdicto ſpeciali, Jul. quindecim.

43. Pro inſtrumento relaxationis interdicti, Jul. quindecim.

44. Pro executorialibus, Jnl. trigintaſex.

45. Pro mandato de immitrendo in poſſeſſionem vigore literarum Apoſtolicarum, ſeu brevis, Jul. decem.

46. Pro abſolutione, ſive abſolutionis commiſſione, pro uoo, Jnl. oovem.

47. Pro dnobus litis conſortibus, Jul. quatuordecim.

48. Pro tribus litis conſortibus, Jul. decem & octo.

49. Pro quaruor litis conſortibus, Jul. viginti tres.

50. Ultra quatuor quorcumque addantur perſonæ litis conſortes, nihil augeatur pretium expeditionis.

51. Pro Capitulo, Collegio, Confraternitate, aut Univerſitate, Jul. quinquagiuta.

51. Pro inſtrumento abſolutionis, Jul. duodecim.

53. Pro decreris à Jndice nou ex ſcripto prolatis, etiam vim diffinitivæ babentibus, nihil.

54. Pro nota eorumdem, nihil.

55. Pro ſportulis eorumdem, nihil.

56. Pro ſimplici, vide etiam plurium actorum, Jul. duo.

Pro

58. Pro examine teſtium cum articulis, & interrogatoriis in cauſa æſtimationis, à quinquaginta ſcutis ſuprà uſque ad quamcumque ſummam, ſi articuli non excedant numerum vigintiquinque, & interrogatoria numerum trigintaquinque, in domo vel officio Notarii, Jul. quatuor.

59. Extra officium, non ultra duplum.

60. In cauſa æſtimationis, à quinquaginta ſcutis infrà, ad rationem Jul. 11. pro ſcuto, ſolvatur tantum pro dimidia.

61. Quòd ſi articuli excedant numerum vigintiquinque, & interrogatoria trigintaquinque, ſolvatur merces Notarii arbitrio Judicis.

62. Pro inſtrumento ſententiæ, ſi extrahatur, Jul. quindecim.

63. Pro inſtrumento declaratoriæ, non tamen vigore obligationis in forma Cameræ, Jul. duodecim.

64. Pro brachio ſæculari ob non paritionem monitorii, aut literarum Apoſtolicarum, vel executorialium, Jul. triginta.

65. Pro mandato ſuſpicionis fugæ, uſque ad quamcumque ſummam, etiam in vim obligationis Cameralia, & etiam parte citata decreto, Jul. quatuor cum dimidio.

66. Pro mandato de conſignando vigore ſequeſtri, etiam ubi pro illius verificatione debitor priùs fuiſſet conventus via executiva, vigore obligationis Cameralis, Jul. quatuor cum dimidio.

67. Pro mandato de conſignandis pignoribus, ſubhaſtandis, aut deliberandis, Jul. quatuor cum dimidio.

68. Pro mandato de relaxando pro debito civili, Jul. quatuor cum dimidio.

69. Pro mandato in cauſis civilibus loco literarum, pro parva ſumma, Jul. quatuor cum dimidio.

70. Computato in his omnibus mandatis Jul. ſigilli.

71. Pro mandato executivo, ſive brachio ſæculari, ubi ejus invocatione opus fuerit per omnia expedito omnibus comprehenſis, ab uno ſcuto uſque ad quindecim ad rationem Jul. undecim pro ſcuto Jul. quatuor cum dimidio.

72. A ſcutis quindecim uſque ad vigintiquinque ad eamdem rationem, Jul. vigintiduo.

73. A ſcutis vigintiquinque uſque ad quingentos ad eamdem rationem, Jul. trigintatres.

74. A ſcutis quingentis uſque ad mille ad eamdem rationem, Jul. ſexagintaſex.

75. A ſcutis mille uſque ad quamcumque ſummam ad eamdem rationem, ſcuta undecim.

76. Pro cenſuris Eccleſiaſticis, vel in expeditione mandati executivi, ſeu brachii ſæcularis, vel ſeorſum ab eo, nihil.

77. Neque uſquam aliàs, niſi ubi ad illas ritè proceſſum fuerit re ipſa.

78. Pro declaratoria, aggravatoria, & reaggravatoria ſimul junctis, & totali earum omnium expeditione ubi ad eas ritè proceſſum fuerit, & non alias, exigetur tantumdem quantum pro mandato, ſeu brachio ſæculari, habita diſtinctione ſummarum, ut ſuprà, ità ut omnis impenſa utriuſque expeditionis, tàm mandati ſcilicet, vel brachii ſæcularis, quàm cenſurarum ſimul juncta, duplum non excedat ejus pretii, quod pro mandato ſeu brachio ſæculari pro qualibet dictarum ſummarum taxatum eſt, excepta ultima majori ſumma, videlicet à mille ſuprà, in qua etiam ſi contingat ultrà, vel poſt mandatum executivum, ſeu brachium ſæculare cenſuras quoque relaxari, nihil earum nomine exigatur, ſed tantum ultra pretium ſolius mandati, ſeu brachii ſæcularis, ut ſuprà taxatum accipi poſſit juſta merces pro ſcriptura.

79. Nec umquàm cogantur partes invitæ unà cum mandato executivo vel brachio ſæculari, cenſurarum quoque expeditionem accipere, aut earum expeditionis pretium ſolvere, etiam ſi ad cenſuras ipſas in ſubſidium contra contumacem Judex comminando ritè proceſſerit, & extra loca temporali dominio Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ſubjecta, vel etiam extra Italiam expeditio mittenda foret.

Et ubi quiſquam legitimè ſervatis proceſſibus utramque expeditionem, mandati ſcilicet, vel brachii ſæcularis, & cenſurarum eodem tempore habere voluerit, tunc apponatur verbis expreſſis in ipſa expeditione quoad cenſuras, ne is pretium quod illarum ratione expendit, ullo modo repetere poſſit ab his contra quos decretæ, & prolatæ fuerunt, niſi adverſus eoſdem vigore mandati executivi, ſeu brachii ſæcularis, non ſatisfacientes, aut alias non parentes cenſuris ipſis, uti neceſſe fuerit. 80.

Pro duplicatis, etiam poſt quodcumque tempus expeditis, nihil, præter ſcripturæ mercedem. 81.

Pro ſigillo parvo appenſo in qualibet expeditione, ſi non adſit minor taxa, ſolvatur tantum Jul. unus. 82.

Pro mandatis executivis, vel aliis quibuſcumque expeditionibus, Notarii nihil recipiant niſi illis effectualiter partibus conſignatis. 83.

Nec partes cogantur accipere aliquam expeditionem, niſi quam voluerint. 84.

Pauperibus expeditiones in forma pauperum, miſerabilibus verò gratis omninò tradant, etiam ſcripturæ mercedem, diſtinctio verò iſtarum perſonarum Judicis arbitrio remittitur. 85.

Pro terminis coram Judice ſervandis, Judicibus informandis, ſcripturis ad eos deferendis, ſeu etiam in officio perquirendis, regiſtris, ſeu extractibus tranſportandis, & aliis hujuſmodi, Notarii vel eorum ſubſtituti, ſcribæ, & copiſtæ etiam nomine regalium, ſeu bibaliorum, nihil prorſus, etiam à ſponte dantibus accipiant. 86.

In cauſis criminalibus expeditionum, quæ erunt ejuſdem generis ſeu nominis, cujus ſunt ſupraſcriptæ, pretium augeri non poſſit ultra tertiam partem ejus, quod ſuprà in civilibus præſcriptum eſt. 87.

In regiſtris, extractibus, copiis judiciorum, & alterius quàm ſupradicti generis ſeu nominis expeditionibus criminalibus, ſervetur Taxa aliis Tribunalibus ordinariis Urbis in criminalibus præſcripta. 88.

Pro rogitu inſtrumentorum, caſſatione, & pro rogitu teſtamentorum, & aliorum, ſervetur conſtitutio Sanctiſs. D. N. ſub. rubr. de Notariis. §. pro rogitu cujuſlibet. §. pro caſſatione. §. in tradendis, & §. pro rogitu teſtamentorum, 89.

Pro mercede inſtrumentorum ſeu teſtamentorum publicatorum, ab uno ſcuto uſque ad vigintiquinque, bon. quadragintaquinque. 90.

A ſcutis vigintiquinque uſque ad quinquaginta, Jul. ſeptem cum dimidio. 91.

A ſcutis quinquaginta uſque ad centum, ſcutum unum. 92.

A ſcutis centum uſque ad quingenta, pro quolibet centenario ſcutum unum. 93.

A ſcutis quingentis uſque ad quamcumque ſummam, pro quolibet centenario, Jul. duo. 94.

Dummodò in totum, uſque ad centum ſcuta pro qualibet ſumma, & non ultrà recipere valeant. 95.

Pro quocumque depoſito cujuſcumque ſummæ vel rei, per cedulam vel ſine, nihil recipiatur. 96.

Pro reſtitutione verò cedulæ, vel depoſiti, uſque ad ſummam ſcutorum quadragintaquinque incluſivè, recipiant Notarii omni caſu, bon. duos tantùm pro quolibet ſcuto, nec aliud quicquam, neque pro reſtitutione cedulæ, neque pro mandato, neque pro quietatione. 97.

A ſcutis quadragintaquinque ſupra, uſque ad quamcumque ſummam, quando depoſitum eſt factum ante mandati relaxationem, abſque conditione vel proteſtatione extrinſeca, cum conſenſu quòd conſignetur adimpletis conventis, & facta legitima quietatione, tunc pro mandato de conſignando habeat Notarius Jul. quatuor cum dimidio, & alios quatuor cum dimidio pro conſignatione cedulæ, & non ultra. 98.

Quando verò depoſitum eſt cum proteſtatione, vel conditione extrinſeca non conventa in ſcriptura cujus vigore agitur, adeò quòd oriatur ſuper ea decretum, tunc pro mandato de conſignando il- 99.

lud, habeat Notarius tantum quantum ſolveretur pro mandato illius ſummæ executivo, & ampliùs Jul. quatuor cum dimidio pro reſtitutione cedulæ ſi conſignetur in totum, ſin minùs Jul. unum pro quietatione ſummæ quæ conſignabitur, & non ultrà.

100. Quando depoſitum eſt factum poſt mandati executivi relaxationem, quomodocumque fiat, etiam quòd plura deſuper fieri decreta contingat, numquam habeat Notarius niſi Jul. quatuor cum dimidio pro mandato de conſignando, & totidem pro reſtitutione cedulæ, & quietantia, ſi integrum conſignetur, alioqui ultra mandati prædicti mercedem habeat Jul. unum pro quietantia, ut ſuprà, & nihil ampliùs in quolibet prædictorum caſuum.

101. Pro reſtitutione ſcripturarum quarumcumque in eodem termino productarum, etiamſi plures ſint, Jul. quatuor cum dimidio.

101. Pro quibuſcumque copiis, benè & una margine deſcriptis ad inſtar originalis, pro quolibet folio Jul. unus.

103. Pro contradictis, quod verè ſolvitur officio contradictarum, & non ampliùs.

Taxa Notariorum Rotæ.

Reformatio hujus Tribunalis habetur ſuprà in conſt. præced. §. 5.

§. 4.

1. Declaratur in conſtitut. ſeq. §. 19. PRO quolibet centenario foliorum regiſtri boni facti juxta reformationem Sanctiſſimi ſub. tit. de regiſtris, Jul. ſexaginta. *Eſt hic ſuprà.*

2. Pro quolibet folio copiarum inſtar boni originalis, bon. ſeptem cum dimidio.

3. Pro rubricatura cujuſlibet centenarii foliorum proceſſus de partibus facta juxta reformationem Sanctiſſimi ſub. tit. de regiſtris. §. rubricellæ, & §. proceſſus de partibus, & §. Notarii Rotæ, Jul. vigintiquinque. *Eſt hic ſuprà num.* 16. 17. & 24.

4. Pro rubricatura teſtium de partibus, pro medietate.

5. Et idem ſolvatur de proceſſibus per alium quam Notarium rubricatis in Curia, niſi quòd deducatur ad favorem partis tantum quantum ſolviſſet Notarius cauſæ copiſtæ rubricanti.

6. De aliis verò proceſſibus rubricatis in partibus, in quorum rubricatura nihil eſt corrigendum, addendum, vel minuendum, ſolvantur pro reviſione cujuſlibet centenarii, Jul. quindecim.

7. Pro citatione ſimplici extra Curiam, Jul. ſeptem cum dimidio.

8. Pro citatione cum inhibitione extra Curiam, Jul. quindecim.

9. Pro citatione cum inhibitione per edictum extra Curiam, vel ſub cenſuris, Jul. quindecim.

10. Pro inhibitione ſimplici facta in Curia, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

11. Pro inhibitione ſimplici extra Curiam ſub cenſuris, Jul. undecim & bon. duo cum dimidio.

12. Pro citatione ad valvas in Curia tempore feriarum, bon. quindecim.

13. Pro compulſoria generali extra Curiam, Jul. ſeptem cum dimidio.

14. Pro compulſoria ſpeciali extra Curiam, Jul. quindecim.

15. Pro arreſto generali Jul. tres.

16. Pro inſtrumento remiſſoriæ ad partes Jul. quindecim.

17. Pro quolibet palmo rotuli remiſſoriæ, numerati juxta reformationem Sanctiſſimi ſub tit. de Notariis omnium Tribunalium, §. literas remiſſoriales, Jul. ſeptem cum dimidio. *Eſt hic ſupra num.* 103.

18. Et ſi remiſſoria conſignatur non facto regiſtro, depoſitum reguletur ad rationem ſexaginta foliorum regiſtri, excomputandum poſteà in mercede regiſtri.

19. Pro quolibet ſequeſtro extra Curiam cum illius inſtrumento Jul. quindecim.

20. Pro inſtrumento revocationis, ſeu relaxationis ſequeſtri, Jul. ſeptem cum dimidio.

Pro monitorio pœnali in eventum citatorio extra Curiam, Jul. quindecim. 21.

Pro literis excommunicationis in Curia ob non ſolutam mercedem Notarii, vel aliàs, bon. trigintaſeptem cum dimidio. 22.

Pro mandato de reportando regiſtrum, acta, vel proceſſus, ſeu de perquirendo, Jul. quatuor cum dimidio. 23.

Pro nota ſententiæ diffinitivæ in prima inſtantia, Jul. trigintaſeptem cum dimidio. 24.

In ſecunda inſtantia, Jul. triginta. 25.

In tertia inſtantia, Jul. vigintiduo cum dimidio. 26.

Pro inſtrumento ſententiæ diffinitivæ, Jul. quindecim. 27.

Pro inſtrumento diffinitivæ ſententiæ cum taxatione expenſarum, Jul. vigintiduo cum dimidio. 28.

Pro inſtrumento taxationis expenſarum ad partem, Jul, ſeptem cum dimidio. 29.

Pro nota ſententiæ interlocutoriæ, nihil. 30.

Pro literis executorialibus, ſive earum inſtrumento ultra depoſitum ſcutorum quatuor cum dimidio, excomputandum poſteà in mercede regiſtri, Jul. quindecim. 31.

Pro nota ſententiæ declaratoriæ vigore monitorii, vel literarum executorialium, Jul. ſeptem cum dimidio. 32.

Pro inſtrumento ſententiæ declaratoriæ, Jul. quindecim. 33.

Pro inſtrumento aggravationis ad partem, Jul. quindecim. 34.

Pro inſtrumento reaggravationis ad partem, Jul. quindecim. 35.

Pro inſtrumento interdicti ad partem, Jul. quindecim. 36.

Pro inſtrumento brachii ſæcularis per ſe, & ſimpliciter abſque declaratione, Jul. triginta. 37.

Pro inſtrumento abſolutionis ab excommunicationis ſententia, ſive commiſſionis ejuſdem abſolutionis in partibus faciendæ, etiamſi fuerint plures, ſive Communitas, Capitulum, aut Collegium, in eadem cauſa, & expeditione, Jul. quindecim. 38.

Pro mandato executivo cujuſcumque ſummæ, Jul. triginta. 39.

Pro mandato de manutenendo, reintegrando, ſive de immittendo, Jul. triginta. 40.

Et ſi dentur non confecto regiſtro, liceat exigere depoſitum pro foliis quinquaginta, excomputandum ut ſuprà in mercede regiſtri. 41.

Pro inſtrumento ceſſionis juris, litis, & cauſæ, ſive litis, & cauſæ dumtaxat, ſi extrahatur conjunctim, vel ſeparatim, Jul. ſeptem cum dimidio. 42.

Pro nota, ſeu rogitu inſtrumenti hujuſmodi ceſſionis, bon. trigintaſeptem cum dimidio, videlicet quando non extrahitur inſtrumentum, ſed ſi extrahatur, tunc in extractione dicti inſtrumenti defalcatur dicta ſumma, bon. trigintaſeptem cum dimidio. 43.

Pro inſtrumento proceſſus ſubrogationis in jure cujuſvis, Jul. quindecim. 44.

Pro examine teſtis in domo Notarii jurati coram Domino, bon. trigintaſeptem cum dimidio. 45.

Extra domum, vel officium Notarii, Jul. ſeptem cum dimidio. 46.

Et ſi articuli excedant numerum vigintiquinque, & interrogatoria triginta, habeatur ratio exceſſivitatis juxta laborem Notarii. 47.

Pro copiis teſtium publicatorum, ſive in Partibus ſive in Curia examinatorum ſolvatur prout de foliis regiſtrorum dictum eſt. 48.

Pro quocumque inſtrumento, ſive prorogationis remiſſoriæ, ſive mutationis Judicum, vel alicujus intimationis, aut alio quovis actu judiciali in publicam formam redacto, Jul. ſeptem cum dimidio. 49.

Pro quocumque depoſito cujuſcumque ſummæ vel rei per cedulam vel ſine, nihil recipiatur. 50.

Pro

51. Pro reſtitutione verò cedulæ vel depoſiti, uſque ad ſummam ſcutorum quadragintaquinque incluſivè, recipiant Notarii omni caſu bon. duos tantum pro quolibet ſcuto, nec aliud quicqnam, neque pro reſtitutione cedulæ, ueqne pro mandato, neque pro quietatione.

52. A ſcotis quadragintaqninqne ſuprà, uſqne ad quamcumque ſummam, quando depoſitum eſt factum antè mandati relaxationem, abſque conditione vel proteſtatione extriuſeca, Cum conſenſu quòd conſignetur adimpletis conventis, & facta legitima quietarione, tunc pro mandato de conſignando habeat Notarius Jul. quatuor cum dimidio, & alios quatuor cum dimidio pro conſignatione cedulæ, & non nltrà.

53. Qnandò verò depoſitum eſt cnm proteſtatione, vel conditione extrinſeca non conventa in ſcriptura cnjus vigore agitur, adeò quòd audiatur ſuper ea decretum, runc pro mandaro de conſignando illud habeat Notarius tanrum quantum ſolveretur pro mandato illius ſummæ executivo, & amplius Jul. quatuor cum dimidio pro reſtitutione cedulæ, ſi conſignetur in totum, ſin minus, Jul. nnum pro quietatione ſummæ quæ conſignabitur, & non ultrà.

54. Quando dcpoſitum eſt factum poſt mandati execurivi relaxationem quomodocumque fiat, etiam qnòd plura deſuper fieri decreta contingat, numquam habeat Notarius niſi Jul. quatuor cum dimidio pro mandato de conſignando, & totidem pro teſtitutione cedulæ, & quietanria, ſi integrum conſignetur, alioquin ultra mandati prædicti mercedem habeat Jul. unnm pro quietantia, ut ſuprà, & nihil ampliùs in quolibet prædictorum caſuum.

Taxa Archivii.

§. 3.

1. PRO quolibet folio copiæ factæ iuſtar boni otiginalis, bon. ſex.

2. Pro fide cujuſtibet primi actus, Jul. quatuor cum dimidio.

3. Et ſi fuerint plures, addantur Jul. duo pro quolibet.

4. Pro quolibet centenario regiſtri boni juxta reformationem Sanctiſſimi ſub rubr. de regiſtris, Jul. quadragintaquatnor.

5. Pro quolibet centenario rubricaturæ proceſſua de partibus, Jul. viginti.

6. Teſtes, qui non rubticantut, ſolvantur pro medierate.

7. Proceſſus habiti vigore remiſſoriæ, ſeu compulſoriæ, & alii, etiam non excedentes folia vigintiduo, non regiſtrentur, & circa rubricaturam fiat numeratio juxta dictam reformarionem Sanctiſſimi ſub rub. de regiſtris.

8. Pro nota ſententiæ in prima inſtantia cotam Referendario, Jul. triginta.

9. In ſecunda, Jul. viginti.

10. In tertia, Jul. quindecim.

11. Pro nota ſententiæ interlocutoriæ, Jnl. quinque.

12. Pro nota ſententiæ declaratoriæ, Jul. quique.

13. Pro inſtrumento declaratoriæ, Jnl. ſex.

14. Pro brachio ſæculari, Jul. decem & octo.

15. Pro nota ſententiæ abſolutoriæ à cenſuris, Jul. qninque.

16. Pro inſtrumento abſolutionis, etiamſi fuerint plures, aut Capitulum, Communitas, vel Collegium in eadem expeditione, & cauſa, Jnl. ſex.

Declaratur in conſt. ſeq. §. 20.

17. Pro inſtrumento reintruſionis in cenſuras ſimiliter nt ſuprà, Jul. ſex.

18. Pro quolibet teſte examinato in officio, Jul. quatuor cum dimidio.

19. Extra officium duplum.

20. Et ſi materiæ fuerint exceſſivæ in officio, Jul. ſex.

21. Extra officium duplum.

22. Exceſſivitas iutelligatur ſi articuli excedant numerum vigintiquinque, & iuterrogatoria numerum vigintiquinque.

23. Pro publicatione, ſeu ſummario teſtium, ſolvatur modo quo ſuprà, & habeatur reſpectus ad exceſſivitatem modo prædicto.

24. Pro mandato de manurenendo, Jul. decem.

25. Et ſi fuerit vigore ſentenriæ, Jul. quindecim.

26. Pro ſimili de reſtituendo, & reponendo, Jul. quindecim.

27. Pro mandato de ſubhaſtaudo extra Curiam, Jul. ſeptem cum dimidio.

28. In Curia, Jul. quatuor cum dimidio.

29. Pro alio de deliberando, in Curia & extra, tanrumdem.

30. Pro citatione cum inhibitione in Curia, Jul. quatuor cum dimidio.

31. Pro ſimili extra Curiam abſque Cenſuris, Jul. decem.

32. Pro citarione cum inhibitione ſub cenſura extra Curiam, Jul. duodecim.

33. Pro citatione ſimplici extra Curiam, Jul. ſeprem cum dimidio.

34. Pro compulſorialibns, Jul. octo.

35. Pro compulſorialibus ſpecialibus, Jul. decem.

36. Pro monitorio pœnali vigore commiſſionis, Jul. octo.

37. Pro ſequeſtro extra Curiam, Jul. octo.

38. Pro inſtrumento relaxationis illius, Jul. ſex.

39. Pro mandato de conſignando pecunias, tes, & bona poſtquàm fuit relaxatum mandatum executivum extra Curiam, Jul. novem.

40. In Curia, Jul. ſex.

41. Pro inſtrumento intimationis litis, ceſſionis, & ſimilium, Jul. ſex.

42. Pro mandato executivo extra Curiam, Jul. vigintiquinque.

43. In Curia, Jul. vigintiduo.

44. Pro mandato de exequendo extra Cutiam, Jul. octo.

45. Pro fide Decreti, ſeu ſimili mandato in Curia, Jul. quatuor.

46. Pro inſtrumento remiſſoriæ, Jul. quindecim.

47. Pro literis miſſivis, etiam cum articulis & interrogatoriis introcluſis, Jul. novem.

48. Pro inſtrumento prorogationis termini remiſſoriæ ſeu deputationis Judicum, Jul. ſex.

49. Pro quolibet palmo rotuli remiſſoriæ factæ juxta reformationem Sanctiſſimi ſub rub. de Notariis, §. literas remiſſoriales, Jul. quinque. *Eſt hic ſuprà num. 103.*

50. Pro inſtrumento ſubdelegationis, Jul. decem.

51. Pro mandato de immittendo in poſſeſſionem, ſolvatur tantum quantum pro mandato executivo, in Curia, & extrà.

52. Pro depoſitu qnocumque, etiam cedulatum, nihil. ſolvatur.

53. Pro teſtitutione verò cedulæ vel depoſiti, uſque ad ſummam ſcutorum quadraginta quinque incluſivè, recipiant Notarii omni caſu bon. duos tantùm pro qnolibet ſcuto, nec aliud quidquam neque pro reſtitutione cedulæ, neque pro mandato, neque pro quietatione.

54. A ſcuris quadragintaquinque ſuprà, uſque ad quamcumque ſummam, quando depoſitum eſt factum, antè mandati relaxationem abſque conditione vel proteſtatione extrinſeca, cum conſenſu quòd conſignetur adimpletis conventis, & facta legitima quietatione, tunc pro mandato de conſignando habeat Notarius Jul. quatuor cum dimidio, & alios quatuor cum dimidio pro conſignatione cedulæ, & nou ultrà.

55. Quandò verò depoſitum eſt cum Proteſtatione vel condiriove extrinſeca non conventa in ſcriptura cujus vigore agitut, adeò quòd oriatur ſuper ea decretum, tunc pro mandato de conſignando illud habeat Notarius tautum quantum ſolveretur pro mandaro illius ſummæ executivo, & ampliùs Jul. quatuor cum dimidio pro reſtitutione cedulæ ſi conſignetur in totum, ſin minùs Jul. unum pro quietatione ſummæ quæ conſignabitur, & nou ultrà.

56. Quandò depoſitum eſt factum poſt mandati executivi relaxationem quomodocumque fiat, etiam quod plura deſuper fieri decreta contingat, numquàm habeat Notarius niſi Jul. quatuor cum dimidio pro mandato de conſignando, & totidem pro reſtitutione cedulæ, & quietantia, ſi integrum conſignetur, alioqui ultra mandati prædicti mercedem, habeat Jul. unum pro quietantia, ut ſuprà & nil ampliùs in quolibet prædictorum caſuum.

57. Pro reſtitutione quarumcumque ſcripturarum ſimul, & eodem actu reſtituendarum, Jul. quatuor.

58. Et ſi fuerint exceſſivæ habeatur reſpectus quoad copiam à Notario faciendam, & in actis dimittendam.

59. Item, quòd pro regiſtratura quorumcumque mandatorum, & aliorum inſtrumentorum, prò quibus ſolet fieri, depoſitum in Rota, ſolvantur folia quinquaginta regiſtri, quod tamen omninò fiat.

60. In cauſis coram Cardinalibus ſolvatur duplum juxta ſolitum.

61. In cauſis Cardinalium, videlicet pro Cardinalibus propriis, & aliorum privilegiatorum ſervetur ſolitum eorumdem privilegiatorum.

62. Hoc declaratur infrà in conſt. ſeq. §. 21. Pro pauperibus tàm præſentibus quàm abſentibus, ſervetur reformatio Sanctiſſimi, ſub titulo de regiſtris, verſ. pauperibus. *Eſt hic ſuprà num.* 21.

63. Pro duplicatis ſolvatur medietas omnium ſupradictorum.

Taxa Notariorum cauſarum criminalium Gubernatoris, Audituris Cameræ, Vicarii, Senatoris, ac Judicis Burgi.

Reformatio Judicum criminalium eſt ſuprà in conſt. præced. §. 10.

§. 6.

1. PRO receptione quærelæ, ex officio vel ad inſtantiam partis ſive in officio ſive extra officium, nihil.

2. Pro examine teſtium pro informatione Curiæ ſive in officio, ſive extra officium ſimilitet ex officio vel ad inſtantiam partis, nihil.

3. Pro examine reorum in carceribus, nihil.

4. Pro quolibet monitorio, inhibitione vel ſequeſtro in Curia cum clauſula, Si quis, bon. tres.

5. Pro inhibitione, arreſto, monitorio vel ſequeſtro, ſine dicta clauſula, bon. quinque.

6. Pro qualibet ſignificatione, cum fidejuſſione ſive obligatione, bon. quindecim.

7. Pro ſimili ſignificatione abſque fidejuſſione, & obligatione, bon. decem.

8. Pro monitorio pœnali, citatione, inhibitione, ſequeſtro, arreſto, aut alio quovis inſtrumento, ſive in Curia ſive extra Curiam, ſive auctoritate ordinaria ſive commiſſaria pro Fiſco, nihil.

9. Pro ſimili monitorio in Curia vim commiſſionis, ſi adeſt inſtigator ſecretus vel apertus, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

10. Pro monitorio vel ſequeſtro extra Curiam auctoritate ordinaria ſi adeſt inſtigator ut ſuprà, bon. vigintiquinque.

11. Pro monitorio vel ſequeſtro extra Curiam in vim commiſſionis, ſi adeſt ſimilis inſtigator ſecretus vel apertus, ſcutum unum.

12. Pro inhibitione in Curia vigore commiſſionis ad inſtantiam partis, vel ſi adeſt inſtigator ut ſuprà, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

13. Pro inhibitione ſimili extra Curiam, Jul. ſex.

14. Pro citatione etiam cum inhibitione vigore commiſſionis, etiam per edictum extra Curiam ad inſtantiam partis, vel ſi adeſt inſtigator ut ſuprà, ſcutum unum.

15. Pro compulſorialibus generalibus vel ſpecialibus extra Curiam vigore commiſſionis, ſcutum unum.

16. Pro inſtromento remiſſoriæ, ſcutum unum.

17. Pro quolibet palmo rotuli remiſſoriæ factæ juxta reformationem Sanctiſſimi ſub rub. de Notariis §. literas remiſſoriales, bon. trigintaſeptem cum dimid. *Eſt hic ſuprà num.* 103.

Pro literis miſſivis pro examinandis teſtibus extra Curiam loco remiſſorialium, Jul. duo. 18.

Pro literis declaratoriis ob non paritionem monitorii extra Curiam, Jul. ſeptem cum dimidio. 19.

Si in cauſa commiſſaria, ſcutum unum. 20.

Pro brachio ſæculari ſimiliter ob non paritionem, monitorii extra Curiam in cauſa ordinaria ſcutum unum cum dimidio. 21.

Pro brachio ſæculari vel mandato executivo loco executorialium extra Curiam in cauſa commiſſaria, ſcuta duo cum dimidio. 22.

Pro mandato de capiendo extra Curiam auctoritate ordinaria ad inſtantiam partis vel inſtigatoris ſecreti vel aperti, bon. vigintiquinque. 23.

Si in cauſa commiſſaria, ſcutum unum. 24.

Pro edicto tempore vacantiarum, bon. quinque. 25.

Pro comparitione, relatione, jurium productione vel aliis quibuſvis actis pro Fiſco, nihil. 26.

Pro qualibet relatione, comparitione, proteſtatione, jurium productione vel alio actu parte inſtante, ubi non ſit extractus vel regiſtrum, bon. duo. 27.

Pro actu depoſiti pecuniarum vel cedulæ, nihil. 28.

Pro conſignatione depoſiti, pro quolibet ſcuto bon. unus. 29.

Pro conſignatione pignoris vel rei depoſitatæ, in totum, bon. ſeptem cum dimidio. 30.

Pro examine cujuſlibet teſtis in cauſa capitali vel in qua veniret imponenda pœna corporis afflictiva, cum articulis, & interrogatoriis, vel cum interventu Judicis vel Fiſci in officio vel domo ipſius Judicis, Jul. quinque. 31.

Si extra domum, & officium, etiamſi teſtis ſit egregius vel illuſtris, ſuper eiſdem, ſcutum unum. 32.

Si abſque interrogatoriis, & interventu Judicis, & Fiſci, vel ſuper bona fama aut ſuper uno vel duobus articulis tantum in officio, Jul. duo. 33.

Si extra officium, etiamſi teſtis ſit illuſtris, ut ſuprà, Jul. quatuor. 34.

Pro examine teſtis in aliis cauſis non capitalibus ſuper articulis, & interrogatoriis vel cum interventu Judicis vel Fiſci in officio, Jul. tres. 35.

Si extra officium etiamſi teſtis ſit egregius vel illuſtris, Jul. quinque. 36.

Si abſque interrogatoriis, & interventu Judicis vel Fiſci in officio, bon. quindecim. 37.

Si extra officium, bon. vigintiquinque. 38.

Si materiæ in articulis vel interrogatoriis fuerint exceſſivæ, in quolibet ex caſibus prædictis augeri poſſit taxa juxta exceſſivitatem arbitrio Judicis. 39.

Pro examine teſtis in officio ſummariè abſque articulis, & interrogatoriis, Jul. unus. 40.

Si extra officium, bon. quindecim. 41.

Pro oſtenſione depoſitionis teſtium publicatorum abſque copia ſolvatur medietas ejus quod ſolutum fuerit pro examine reſpectivè. 42.

Pro copia ipſius depoſitionis teſtium, pro quolibet folio facto in forma boni extractus juxta reformationem Sanctiſſimi, ſub robr. de regiſtris, bon. ſex. *Eſt hic ſuprà.* 43.

Pro quolibet folio copiæ indiciorum continente lineas vigintiquatuor, & pro qualibet linea duodecim ſyllabas ad minus, ſi unus tantum reus fuerit, bon. quinque. 44.

Si duo vel plures rei fuerint, etiam pro Collegio, Univerſitate vel Capitulo, eamdem copiam inſimul omnibus dare teneantur, & pro quolibet folio ſimili, bon. ſeptem cum dimidio ad ſummum. 45.

Pro quolibet folio extractus facti juxta prædictam reformationem Sanctiſſimi, etiamſi fuerint plures rei vel adhærentes in eadem cauſa, bon. ſex, dummodò in aliquo ex prædictis Tribunalibus minor taxa non exiſtat, quàm omninò ſervari volumus. 46.

Pro quolibet folio boni regiſtri facti juxta dictam reformationem in cauſis in quibus illa fieri licet, ſolvatur idem. 47.

Pro quolibet centenario rubricaturæ proceſſus de partibus, ſcut. unum cum dimidio. 48.

Pro mandato de relaxando aliquem in cauſa capitali vel alia in qua veniret imponenda pœna corporia 49.

afflictiva,

afflictiva, ubi præceſſerint indicia, & reus fuerit examinatus, non tamen fuerit lata, & ſubſcripta ſententia, Jul. quinque.

50. Ubi verò reus præcedentibus indiciis examinatus fuerit condemnatus, vel etiam tàm antequàm poſt compoſuerit aut ſolverit pœnam, ſeu ex gratia pœna ei remiſſa fuerit, ſcutum unum.

51. Pro mandato de relaxando aliquem in alia cauſa ubi præcedunt indicia & reus componat vel pœnam ſolvat, aut condemnatus ex gratia liberetur, Jul. tres.

52. In aliis verò quibuſvis caſibus pro ſimili mandato de excarcerando, Jul. duo.

53. Pro præcepto injuncto illi qui excarceratur, nihil.

54. Pro rogitu cujuſlibet fidejuſſionis in officio vel carcere, Jul. unus.

55. Si extra officium, & carcerem, Jul. duo.

56. Pro mandato de capiendo aliquem pro indiciis vel pro Curiæ informatione, nihil.

57. Pro mandatò de capiendo pro cautione de non offendendo, bon. ſeptem cum dimidio.

58. Pro non gravetur, bon. quinque.

59. Pro mandato de evacuando ſervatis ſervandis, Jul. duo.

60. Pro inventario in cauſa capitali, ſcut. unum.

61. Pro ſimili inventario facto de mandato Judicis in quavis alia cauſa criminali, Jul. quinque, & plus vel minus arbitrio Judicis.

62. Et pro ſimili inventario in cauſa civili ſi fieri contingat, Jul. duo.

63. Pro æſtimatione, ſubhaſtatione, & venditione bonorum mobilium vel ſe moventium Fiſco incorporatorum uſque ad valorem ſcut. decem, bon. quindecim.

64. A ſcut. decem uſque ad viginti, Jul. tres.

65. A ſcutis viginti uſque ad quinquaginta, bon. ſexagintaquinque.

66. A ſcut. quinquaginta uſque ad centum, ſcutum unum.

67. A ſcutis centum uſque ad quinginta, ſcuta duo.

68. A ſcutis quingentis uſque ad quamcumque ſummam, ſcuta tria, & non plus.

69. Pro adeptione poſſeſſionis bonorum ſtabilium Fiſco incorporatorum intra mœnia, ſcutum unum.

70. Si extra ſolvatur juxta importantiam cauſæ, & diſtantiam loci, arbitrio Judicis.

71. Pro ſubhaſtatione, venditione, & deliberatione ſimilium bonorum ſtabilium uſque ad valorem ſcutorum centum, ſcut. unum.

72. Ab indè ſuprà capiatur arbitrio ejuſdem Judicis.

73. Pro nota ſententiæ diffinitivæ, declaratoriæ vel interlocutoriæ in quavis inſtantia pro Fiſco, nihil.

74. Pro nota ſententiæ abſolutoriæ diffinitivæ in cauſa capitali in prima inſtantia, ſcut. quatuor.

75. Si in ſecunda inſtantia, ſcuta tria.

76. Si in tertia inſtantia, ſcuta duo.

77. Pro ſimili nota ſententiæ in alia cauſa, in qua veniret imponenda pœna corporis afflictiva in prima inſtantia, ſcuta tria.

78. Si in ſecunda, ſcuta duo.

79. Si in tertia, ſcut. unum.

80. Pro ſimili nota ſententiæ abſolutoriæ diffinitivæ in cauſa non capitali, & in qua non veniret imponenda pœna corporis afflictiva in prima inſtantia, ſcuta duo.

81. Si in ſecunda, ſcut. unum cum dimidio.

82. Si in tertia inſtantia, ſcut. unum.

83. Pro ſimili nota ſententiæ declaratoriæ in quavis cauſa, & inſtantia, ſcut. unum.

84. Pro nota ſententiæ diffinitivæ in cauſa diſcuſſionis, recipiatur juxta importantiam cauſæ arbitrio Judicis.

85. Pro nota decreti habentis, vim ſententiæ diffinitivæ in quolibet ex caſibus prædictis, permiſſis tamen, & juxta reformationem Sanctiſſimi ſub rubr. de Notariis. §. conſtitutionem, capiatur pro medietate juxta taxam prædictarum ſententiarum reſpectivè, & pariter ſi fuerint plures arbitrio Judicis. *Eſt hic ſuprà num. 79.*

86. Et in quolibet ex caſibus prædictis, ſi fuerint plures pro una ſententiæ, ſolvatur arbitrio Judicis.

87. Pro quolibet folio copiæ articulorum vel jurium productorum, factæ inſtar boni originalis, bon. ſex.

88. Pro reſtitutione jurium, etiamſi fuerint plura, & diverſo tempore producta, bon. vigintiquinque.

89. Pro reſtitutione rerum furtivarum Domino, etiamſi fuerit neceſſarium mandatum, nihil.

90. Pro quolibet ſalvoconducto pro homicidio ad quodvis tempus, ſi fortè dari contingat de mandato S. D. N. ſcut. unum.

91. Si pro alio minori delicto, Jul. quinque.

92. Pro decreto ad exequendum mandatum jam decretum revocationis, inhibitionis vel ſequeſtri, de conſignando bona depoſitata vel ſimili naturæ, unà cum fide vel mandato deſuper opportuno, bon. ſeptem cum dimidio.

93. Pro caſſatione cujuſlibet ſimplicis fidejuſſionis, obligationis vel quærelæ, in caſibus permiſſis, Jul. unus.

94. Pro caſſatione ſimilis fidejuſſionis vel quærelæ ubi ſecutus fuerit proceſſus vel examen inquiſiti, non tamen condemnatio in caſibus permiſſis, Jul. duo.

95. Pro caſſatione ſimilis fidejuſſionis vel obligationis in cauſa gravi & pro perſona illuſtri, attendatur importantia ipſius cauſæ, & perſonæ inquiſitæ, & ſtetur arbitrio Judicis, niſi partes fuerint inter ſe concordes.

96. Pro caſſatione proceſſus in cauſa capitali, ſcutum unum, & ſi fuerint plures, arbitrio Judicis.

97. Si in cauſa minori, in qua tamen veniret imponenda pœna corporis afflictiva, bon. ſeptuaginta quinque, & ſi fuerint plures, arbitrio Judicis.

98. Pro caſſatione proceſſus in alia cauſa non capitali & in qua non veniret imponenda pœna corporis afflictiva, Jul. quinque, & ſi fuerint plures, arbitrio Judicis.

99. Pro caſſatione proceſſus in cauſa gravi, & perſona illuſtri, attendatur importantia cauſæ, & perſonæ, & ſtetur arbitrio Judicis, ut ſuprà.

100. Pro inſtrumento ſententiæ in cauſa capitali, ſcut. duo.

101. Pro ſimili inſtrumento in cauſa in qua tamen veniret imponenda pœna corporis afflictiva, ſcut. unum cum dimidio.

102. Pro ſimili inſtrumento in cauſa minori, ſcut. unum.

103. Pro inſtrumento ſententiæ declaratoriæ, abſolutionis vel decreti habentis vim ſimilis ſententiæ, Jul. quinque.

104. Pro ſuſceptione cenſurarum vel termini in judicio, bon. quinque.

105. Pro fide cujuſlibet actus judicialis, Jul. unus.

106. Pro fide decreti viſitæ, in die viſitæ nihil, extra diem viſitæ bon. quinque.

107. Pro rogitu procuræ in officio, bon. quinque.

108. Si extra officium, Jul. unus.

109. Pro expenſis contumacialibus in cauſa capitali ordinaria, in qua præcedentibus indiciis reus fuerit monitus, & in contumaciam condemnatus, ſcut. unum cum dimidio, & nihil ulterius à Fiſco vel alio recipiatur.

110. Si in cauſa non capitali, in qua tamen modo præmiſſo reus ſit in pœnam corporis afflictivam condemnatus, ſcut. unum, & nihil ultrà ut ſuprà.

111. Si in alia minori cauſa, in qua eodem modo reus ſit tantùm in pœnam pecuniariam condemnatus, Jul. quinque, & nihil ultrà ut ſuprà.

112. Pro ſimilibus expenſis contumacialibus in cauſa commiſſaria in primo capite ut ſuprà, ſcut. duo, cum dimidio, & nihil ultrà ut ſuprà.

113. Si in ſecundo, ſcut. duo, & nihil ultrà ut ſuprà.

114. Si in tertio capite, ſcut. unum cum dimidio, & nihil ultrà ut ſuprà.

115. Si verò hujuſmodi expenſæ fuerint in cauſa gravi, vel pro perſona Illuſtri, exigatur juxta importantiam cauſæ, & qualitatem perſonæ arbitrio Judicis.

116. Pro quibuſvis aliis inſtrumentis, expeditinnibus, & ſcripturis, quarum merces in præſenti taxa non exprimirur, & etiam in præinſertis, in quibus videlicet controverſia inter Notarium & partem oriri conrigerit, ſtetut arbitrio Judicis, niſi aliter per reformationem Sanctiſſimi fuerit proviſum, & Judex per ſe cognoſcat, & ad Notarios non temittat.

117. In omnibus caſibus prædictis, & aliis quomodolibet contingentibus pro paupere nihil penitùs recipiatur, & de paupertate ſtetur relationi Domini Advocati vel Procuratoris pauperum, & ubi opus fuerit loco copiæ indiciorum vel jurium, oſtendantur originalia ipſi Domiuo Advocato vel Procuratori dictorum pauperum gratis.

118. Eadem taxa præinſerta ſervetur in quibuſvis officiis criminalibus prædictis, etiam in cauſis mixtis vel etiam civilibus à criminalibus dependentibus, aut in quibus de intereſſe Fiſci agitur.

119. Iu aliis verò merè civilibus iu eiſdem officiis pertractandis, etiam in caſibus prædictis, ſervetur taxa Notariis civilibus impoſita.

Taxa Notariotum Cutiæ Capitolii.

Reformationibus Curiæ legitur ſuprà in conſt. præced. §. 6.

De Inſtrumentis publicis,

§. 7.

1. PRO publicis inſtrumentis quorumcumque contractuum iuter vivos, & quorumcumque teſtamentorum, & aliarum ultimaruio voluntatum, uſque ad quantitatem ſeu valorem ſcutorum vigiuti quinque, recipiat Notarius Jul. tres.

2. A vigintiquinque uſque ad quinquaginta, Jul. ſeptem cum dimidio.

3. A quinquaginta uſque ad centum, Jul. decem.

4. A centum uſque ad duceutos, alios Jul. decem.

5. A ducentia uſque ad mille, Jul. quinque pro quolibet centenario.

6. A mille uſque ad quamcumque ſummam, bon. viginriquinque pro quolibet centenario, dummodò non eacedat ſunimam ſcutorum vigintiquinque in totum.

7. Pro duplicato inſtrumenti publicati, recipiat Notarius à parte, ſi illa fuerir quæ habuit præfatum inſtrumentum vel illius hæres, ultra mercedem ſcripturæ, quintam partem ejus quod valeret prædictum inſtrumeutum, dummodò non excedat ſummam ſcutorum decem in totum.

8. Pro particula teſtamenti ſeu legati cum hæredis inſtitutione, habeat Notarius à legatario juxta importantiam particulæ ſui legati tantum, ut ſuprà in primo capite.

9. Sed ſcriptus hæres ea particula quoad iuſtiutionem quoquo modo utatur, poſſit cogi per Notarium ad ſolutionem mercedis totius teſtamenti, dato tamen eidem inſtrumeuto publico totius teſtamenti.

10. Si verò Notarius ab hærede de inſtitutione aut toro inſtrumento teſtameoti fuerit ſatisfactus, legatarius quartam partem prædictæ ſummæ taxatæ pro particula ſolvere teneatur.

11. Pro inſtrumentis diviſionum recipiat Notarius tertiam partem ejus quod acciperet, ſi bona illa alienarentur.

12. Pro duplicatis illorum quiotam partem ut ſuprà Notarius recipiat, habendo rationem in prædictis ad exceſſivitatem ſcripturæ, ſuper qua ſi eſſet controverſia inter Notarium, & partem, ſtetur declarationi D. Senaturis.

13. Pro inſtrumentis emphiteuticis, vel livellariis perpetuis aut cenſuariis, in quibus non eſſet appoſita æſtimatio rei, habeat Notarius pro quantirate cenſus vel canonis, æſtimando ad ratiouem ſcutorum quinque pro quolibet centenario, ptout in primo capite, ubi verò appnſita eſt æſtimatio rei, itidem, ut in primo capite.

14. Pro duplicatis hujuſmodi inſtrumentorum, recipiat Notarius, us in capite de inſtrumentis duplicatis ſuperiùs ſuit expreſſum.

15. Pro inſtrumentis quietarionum ſi ipſe Notarius de obligatione rogatus non ſit, & eſt appoſita certa quantitas, habeat tertiam partem ejus quod ſolveretur pro principali obligatione, ubi verò non eſt appoſita certa quantitas, ſi res æſtimari poteſt, habeat Notarius prout ſuprà declaratum eſt, ſi verò æſtimari non poteſt, ſtetur arbitrio D. Senatoris pro perſonarum, & rerum qualitare, qui in taxatione non excedat ſummam ſcutorum decem, ſi verò fuerit idem Notarius qui fuit de primæva obligatione rogatus, pro quacumque ſumma, ſive fuerit expreſſa ſive non, recipiat Notarius non ultrà Jul. quatuor.

16. Pro inſtrumentis publicis inveſtituræ ſeu adeptionis, poſſeſſionis, ſive immiſſionis in illam, recipiat Notarius bon. trigintaſeptem cum dimidio.

17. Pro rogiru inveſtituræ in Urbe, habeat Notarius Jul. tres, extra mœnia Urbis, & infrà duo milliaria, Jul. quinque, & habeat equum ad equitandum.

18. Si verò ultra dicta duo milliaria, habeat Jul. ſeptem cum dimidio quoliber die, ultra expenſas victus, & vecturas.

19. Pro inſtruinentis quorumcumque conſenſuum, ratificationum, acceſſionum, & ſimilium, ſeparatis à primo inſtrumento, cujuſcumque ſint ſummæ, & qualitatis, boo. trigintaſeptem cum dimidio.

20. Pro inſtrumento caſſarionis obligationis, recipiat Notarius prout inquietationibus eſt diſpoſitum, & pro quietatione, & caſſatione uno contextu facta, ſufficiat unica ſolutio.

21. Pro inſtrumeutis locationis à decem annis citrà, non excedentis annuam penſionem ſeu affictum ſcutorum ceutum, boo. trigintaſeptem cum dimidio.

22. A centum uſque ad quamcumque ſummam, Jul. ſeptem cum dimidio.

23. Et ſi ſuprà decennium, dummodò non fuerit contractus emphiteuticus vel ex aliis ſupradictis expreſſis, tecipiat Notarius tertiam partem mercedis expreſſæ in primo capite.

24. Pro inſtrumento tutelæ vel curæ, cum iuventario tutelari, Jul. ſeptem cum dimidio.

25. Pro inſtrumento actoriæ, Jul. tres.

26. Pro inſtrumento aditionis hæreditatis cum iuventario ſolemni ac bannimento, & edicto, habeat principalis Notarius ſcut. uoum.

27. Reliqui Notarii ſe ſubſcribentes pro quolibet, bon. decem.

28. Et ità ſervetur in his duobus poſtremis caſibus, niſi eſſent hæreditates multum opulentæ, quo caſu de inſtrumento tutelari cum inventario, & de inſtrumento aditionis hæreditatis plus recipiat Notarius arbitrio D. Senatoris.

29. Pro rogitu inſtrumenti adirionis hæreditatis cum edicto & bannimmento, ac illorum reportatioue, Jul. quatuor,

30. Reliqui Notarii ſe ſubſcribentes, bon. quiuque pro quolibet.

31. Pro inſtrumentis mandatorum ad lites, bon. quindecim, ad quæcumque negotia ſeu ad exigendum & quietandum cum quacumque clauſula, Jul. tres.

32. Pro inſtrumentis fidejuſſiouis ſive ratificationis ſive recognitionis bonæ fidei, ſubharrationis, & aliis ſimilibus ſeparatis à primo inſtrumento, recipiat Notarius bon. trigintaſeptem cum dimidio.

33. Et illud idem ſolvatur pro inſtrumento pacis.

34. Pro inſtrumento inſinuationis donationis, ſi ſine inſertione donariouis fuerit, bon. trigiotaſeptem cum dimidio, ſi verò cum inſertione ultrà ſcripruram, Jul. ſeptem cum dimidio.

35. Pro rogitu caſſatioois, & quietantiæ quarumcumque obligationum, recipiat Notarius à vigintiquinque infrà Jul. uoum.

A vigiuti

36. A vigintiquinque uſque ad quinquaginta, Jul. duos.

37. A quinquaginta uſque ad centum, Jul. tres.

38. Indè uſque ad qnamcumque ſummam, Jul. unum pro quolibet centenario, dummodò in totum non excedat ſummam Jul. decem.

39. Pro rogitibus quorumcumque inſtrumentorum, ſive judicialium, ſive extrajudicialium, in quibus per hujuſmodi taxam non eſſet diſpoſitum, recipiat Notarius prout à partibus contrahentibus dari placuerit, quarum abſoluto arbitrio ſtari debeat.

40. Teneantur quoque Notarii partibus petentibus inſtrumentorum de quibus rogati fuerint, copias dare ſimplices, exceptis inſtrumentis teſtamentorum, & codicillorum quorum copias Notarius invitus tradere non teneatur, & pro dictis ſimplicibus copiis recipiat.

41. A ſcutis vigintiquinque infrà, Jul. unum.

42. A vigintiquinque uſque ad quinquaginta, Jul. duos.

43. A quinquaginta uſque ad centum, Jul. tres.

44. A centum uſque ad quamcumque ſummam, Jul. unum pro quolibet centenario, ità quòd pro quavis ſumma non excedat, Jul. decem.

45. Exceptis inſtrumentis locationum, & ſimilium minoria taxæ, pro quorum copiis non ultra Jul. duos exigere valeat, habita tamen in omnibus præmiſſis ratione ad exceſſivitatem ſcripturæ, ſuper qua ſi fuerit inter Notarium, & partem controverſia, ſtetur ſemper declarationi D. Senatoris.

46. Excipimus tamen ab obligatione hujuſmodi dandi copias Archiviſtas, qui nullo modo teneantur nec poſſint copias quorumcumque inſtrumentorum Notariorum defunctorum ſub pœna decem ſcutorum pro qualibet copia dare.

47. Pro tranſumptis quorumcumque inſtrumentorum, teſtamentorum, & aliarum ultimarum voluntatum, Collegium habeat ſuam integram tertiam partem etiam ex inſtrumentis defunctorom, non obſtante quocumque privilegio, etiam ex quavis cauſa, & occaſione cuivis perſonæ conceſſo uni ex Notariis ad hujuſmodi tranſumpta facienda deputatis, ſolvendam juxtà taxationem faciendam per dictos deputatos, reliquæ expenſæ fiant ſumptibus partium petentium tranſumptati.

Pro judiciariis actibus.

48. Pro expeditionibus quando ſunt plures perſonæ conſortes, etiamſi ſint Congregationes, Collegia, Capitula vel Univerſitates, nonniſi pro uno tantum exigatur.

49. Pro quolibet monitorio de evacuando, & de reſpondendo articulis, bon. tres.

50. Pro quolibet monitorio cum inhibitione, & clauſula Si quis, bon. tres.

51. Pro eorum reportatione, bon. duo.

52. Pro quolibet ſequeſtro, bon. tres.

53. Pro verificatione crediti ad effectum obtinendi ſequeſtrum, ſive per teſtes, ſive per inſtrumentum rogatum per eumdem Notarium cum ſequeſtro, in totum Jul. unus.

54. Pro revocatione cujuſlibet ſequeſtri, bon. duo.

55. Pro citatione edicto Senatus, Jul. unus.

56. Pro qualibet conſtitutione Procuratoris ad lites, ad tribunal vel in officio Notarii, bon. duo, extra officium arbitrio partis conſtituentis.

57. Si verò fuerit conſtitutio cum poteſtate exigendi, quietandi, paciſcendi, & ſimilium, in officio, bon. decem, extra officium arbitrio partis, ultra dictos decem.

58. Pro qualibet relatione, contradictione, replicatione, proteſtatione, comparitione, verbali petitione, bon. unus.

59. Pro fide moderationis inhibitionis ad effectum ſuſpenſivum, quando remanet cognitio quoad effectum devolutivum, bon. quinque.

60. Pro productione præparatoriorum, bon. unus.

61. Pro reſponſione ſuper præparatoriis, bon. tres ſolvendi per partem producentem, & pro viatico, ſi in Urbe contingat per partem reſpondentem, bon. quinque.

62. Pro productione libelli ſive petitionis in ſcriptis, unà cum actu productionis, bon. duo.

63. Pro conteſtatione litis, & juramento calumniæ in qualibet parte lite conteſtante vel jurante, cum Judicis interlocutoria cum decreto deſtinationis Notarii ad recipiendum juramentum calumniæ à qualibet parte, ſive in officio ſive ad tribunal juris, bon. duo.

64. Pro productione articulorum cum actu relationis, bon. duo.

65. Pro ſpecificatione materiarom ad tribunal juris ſive officio Notarii, bon. duo.

66. Pro inductione cujuſlibet teſtis, & juramento quatren. duo.

67. Pro reſponſione articulorum ad tribunal vel in domo Notarii, quatren. duo pro quolibet articulo, ſolvendi per partem producentem, ſi extra domum, bon. quinque pro viatico per partem reſpondentem.

68. Pro decreto de habendis articulis pro confeſſatis, bon. duo.

69. Pro inſtrumento intimationis litis, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

70. Pro relatione ad dicendum contra facultates, bon. duo.

71. Pro inhibitione emanata vigore facultatum, bon. ſeptem cum dimidio, cum inſertione Motus proprii, bon. triginta.

72. Pro inhibitione vigore commiſſionis ſine illius inſertione, bon. trigintaſeptem cum dimidio, & cum inſertione commiſſionis, bon. triginta.

73. Pro literis remiſſorialibus, ſive compulſorialibus, cum inſertione articulorum, & interrogatoriorum, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

74. Pro productione quoromcumque inſtrumentorom, jurium, teſſerarum aut ſimilium, cum actu relationis pro quolibet, bon. duo, dummodò non excedat Jul unum.

75. Pro recognitione dictorum jurium ſeu teſſerarom, bon. duo pro quolibet teſte, & pro omnibus juribus, & teſſeris, & ſi cum interrogatoriis partis, bon. quinque.

76. Pro reſtitutione jurium quotumcumque unica citatione, & productione, habeat Notarius Jul. unum in totum, & ſi ipſe Notarius copiam fecerit, habeat mercedem pro ipſius copia ultra Jul. unum pro reſtitutione.

77. Pro rogitu compromiſſi ex forma ſtatutorum facti, Jul. unum à qualibet parte.

78. Pro inventario cum Judicis decreto faciendo, Jul. tres.

79. Pro præſentatione cujuſlibet commiſſionis, bon. duos.

80. Pro prorogatione inſtantiæ ſive fatalium, ſeu nova termini præfixione vigore commiſſionis, bon. ſeptem cum dimidio.

81. Pro repetitione generali actorum, extractus ſive extractuum, quanti fuerint, in totum bon. ſeptem cum dimidio.

82. Pro productione librorum, reſtitutione, & partitarum auſcultatione, à quinque ſcutis infrà, bon. quinque.

83. A quinque uſque ad decem, bon. decem.

84. A decem uſque ad viginti, bon. quindecim,

85. A viginti uſque ad quamcumque ſummam, bon. viginti.

Pro examine teſtium, & aliis.

86. Pro examine cujuſlibet teſtis uſque ad numerum quinque vel ſex articulorum, excluſo articulo repetitivo in domo Notarii, Jul. unum.

87. Et ultra ſupradictorum articulorum numerum, bon. quindecim.

88. Si com interrogatoriis partis, quæ numerum decem & octo non excedant, in primo caſu, Jul. duos.

89. In ſecundo caſu, Jul. tres.

90. Si interrogatoria excedant numerum præfatum, pars quæ degerit interrogatoria exceſſiva, ſolvat exceſſivitatem.

tatem. Si verò ſuerit controverſia inter Notarium, & partem, pars ſolvat Notario mercedem arbitrio Judicis.

91. Et in quolibet caſu prædictorum ſi alius Notarius examini adjungatur, tantumdem ſolvatur adjuncto à parte illum adhibentes, ſed ſi cauſa eſſet valdè gravis, & perplexa, vel articuli ſuper quibus teſtes examinantur eſſent ultra numerum prædictum, ſolvatur pro modo laboris; ſed ſi ſuper mereede eſſet controverſia, ſolvatur Notario à parte quod fuerit declaratum per Judicem.

92. Si extra domum vel officium Notarii, juxta tamen mœnia Urbis, ultra ſummam ſuperius taxatam habeat pro viatico, ſive unus ſive plures teſtes examinentur, Jul. unum.

93. Si extra mœnia per duo milliaria, habeat pro viatico Jul. duos & equum ad equitandum. Si verò ultra dicta duo milliaria, habeat pro viatieo (quando eſſet diſcordia inter Notarium, & partem) quòd fecerit taxatum per Judicem, ac expenſas victus, & vecturas pro quolibet die.

94. Pro publicatione teſtium, & proceſſus petita, & obtenta, termino dato ad dicendum contrà, ſeu excipiendum, bon. duos.

95. Pro extractibus, & quibuſcumque copiis factis in forma extractus, bon. tres pro qualibet pagina, quæ debeat in ſe & qualibet facie habere lineas viginti, & quælibet linea literas triginta duas, juxta formam Statuti, ſub cap. 26. lib. 1, ſed ſi extractus ab aliqua ex partibus peteretur revideri, ſolvatur id quod per Judicem fuerit taxatum.

96. Pro extractu duplicato pro medietate ſolvatur.

97. Pro rogitu voti Aſſettamenti, & extenſione in actis, quando Judex juxta illud pronunciat in omnibus articulis, in quibus votum Aſſettamenti à Judice conceditur, exceptis definitivis, & cauſam terminantibus, Jul. unum.

98. In definitivis autem, & cauſam terminantibus, bon. quindecim.

99. Pro lectura cujuſlibet ſententiæ definitivæ ſive cum voto ſive ſine voto Dominorum de Aſſettamento, bon. quindecim.

100. Pro quolibet partito litis deciſivo, ſive in ſcriptis, ſive verbali, bon. duos.

101. Pro juramento deſuper faciendo, bon. duos.

102. Pro ſuſceptione termini ad ſolvendum, bon. duos.

103. Pro decreto moderationis inhibitionis, cum clauſula, Si quis, bon. tres.

104. Pro moderatione ſeu decreto de exequendo ratione recurſus ad DD. Conſervatores vel alios, etiam cum clauſula, Niſi, pro quacumque ſumma, bon. tres.

105. Pro aliis verò moderationibus cum remiſſione cauſæ bon. quindecim.

106. Pro buſſula, & extractione Conſultoris, bon. ſeptem cum dimidio.

107. Pro traditione voti Aſſeſſoris ſeu Conſultoris, & viatico in totum, Jul. unum.

108. Pro apertura dicti voti cum ſententia, bon. quindecim.

109. Pro electione Peritorum à qualibet parte eligendorum, bon. duos.

110. Pro relatione eorumdem Peritorum à qualibet parte, & qualibet relatione, bon. duos.

111. Pro ſignificatione concedenda, vigore inſtrumenti dotalis rogati per eumdem Notarium, bon. vigintiduos cum dimidio.

112. Pro copia cujuſlibet ſententiæ bon. decem, præterquàm cauſarum diſcuſſionum prioritatis, & potioritatis, pro quibus ſolvatur pro modo ſcripturæ.

113. Pro non gravetur ſive ſignificatione de non moleſtando, bon. tres.

114. Pro interpoſitione appellationis, & cedulæ productione cum Judicis reſponſione, tàm interlocutoriis quàm definitivis, bon. duos.

115. Pro reditu Apoſtolorum, & reſponſione facta per Judicem, bon. duos.

116. Pro inſtrumento publico appellationis, cum inſertione cedulæ appellationis vel ſine, cum Judicis reſponſione, bon. quindecim.

Pro inſtrumento publico vel fide reſponſionis Apoſtolorum ſeparato in alio folio ab appellatione primo loco interpoſita, bon. decem, & ſi inſertum fuerit cum primo inſtrumento, nihil ſolvatur. 117.

Pro reportatione dicti inſtrumenti cum citatione vel ſine, bon. duos. 118.

Pro fide mandati ad lites, bon. quinque, ad alia quæcumque negotia, Jul. unum. 119.

Pro fide remiſſionis cauſæ vel revocationis ſequeſtri, moderationis inhibitionis, cum clauſula, Si quis, & aliorum ſimilium, bon. ſeptem cum dimidio. 120.

Pro fide tutelæ vel curæ vel actoriæ vel additionis hæreditatis ſubſtantialiter, ut fieri ſolet, conſenſus, fidejuſſionis obligationis apud acta, immiſſionis in poſſeſſionem, rejectionis inſtrumenti appellationis, moderationis inhibitionis ſine clauſula, Si quis, pronunciæ deſertionis cauſæ, & ſimilium, bon. trigintaſeptem cum dimidio, ubi verò taxa inſtrumentorum publicorum eſſet minor, ſolvatur prout in taxa inſtrumentorum. 121.

Pro repetitionibus.

Pro repetitione inſtrumenti, de quo ſit idem Notarius rogatus continentis uſque ad ſummam ſcutorum vigintiquinque, Jul. unum. 122.

A viginti quinque uſque ad quinquaginta, Jul. duos. 123.

A quinquaginta uſque ad centum, Jul. tres. 124.

A centum uſque ad quingentos, Jul. quinque. 125.

A quingentis uſque ad quamcumque ſummam, Jul. decem. 126.

Pro repetitione inſtrumenti locationis ad non longum tempus, uſque ad ſummam ſcutorum vigintiquinque annuæ penſionis ſive affictus, Jul. unum. 127.

A vigintiquinque uſque ad quinquaginta, Jul. duos. 128.

A quinquaginta uſque ad centum, Jul. tres. 129.

A centum uſque ad quamcumque ſummam, Jul. quinque. 130.

Pro repetitione inſtrumentorum in actis rogatorum per Notarium cauſæ, & aliàs repetitorum, bon. ſeptem cum dimidio pro omnibus; ſi verò fuerit in alio judicio, bon. ſeptem cum dimidio pro quolibet inſtrumento reſpectivè repetito. 131.

Pro rogitu decreti mandati vigore prædictarum repetitionum, à vigintiquinque infrà, bon. ſeptem cum dimidio. 132.

A vigintiquinque uſque ad quamcumque ſummam, Jul. unum. 133.

Pro repetitione ſententiæ in actis rogatæ, recipiat Notarius prout in capitulo de locatione ad modicum tempus dictum eſt. 134.

Si verò certa quantitas expreſſa non eſſet pro mercede repetitionis, recipiat bon. ſeptem cum dimidio. 135.

De depoſito, & illius conſignatione.

De depoſito in pecunia numerata ſeu cedula, vel in re mobili pretioſa, ſeu aliàs in manibus Notarii faciendo pro quacumque ſumma, recipiat Notarius bon. duos pro quolibet depoſito. 136.

Pro conſignatione ſeu reſtitutione cujuſvis depoſiti in pecunia numerata vel re mobili, uſque ad ſummam ſcutorum decem, habeat Notarius bon. duos pro quolibet ſcuto. 137.

Ab indè ſuprà uſque ad quamcumque ſummam, habeat Notarius bon. unum pro quolibet ſcuto, dummodò in totum non excedat ſummam ſcutorum trium. 138.

Et idem ſervetur per Mandatarios in ſubhaſtatione pignorum, & illorum deliberatione. 139.

Si verò depoſitum factum fuerit in cedula uſque ad ſcutum quinquaginta, bon. quindecim. 140.

Uſque ad ſcuta centum, bon. vigintiquinque. 141.

Uſque ad quamcumque ſummam, bon. trigintaſeptem cum dimidio. 142.

Pro depoſito in immobilibus penes acta Notarii vel tertiam perſonam faciendo, recipiat Notarius uſque ad ſummam ſcutorum centum, bon. quinque. 143.

Uſque

144. Uſque ad quamcumque ſummam, Jul. unum.

145. Et totidem pro reſtitutione ſeu caſſatione.

Pro ſententiis publicis, ſive in extractus regiſtrandis.

146. Si ordinariis definitiva ſit ſententia continens quantitatem ſeu rem minoris valoris quinquaginta ducatorum, recipiat Notarius bon. trigintaſeptem cum dimidio.

147. A quinquaginta uſque ad trecentos, ducatum unum.

148. A trecentis uſque ad quingentos. Jul. quindecim

149. Indè uſque ad quamcumque ſummam ſeu æſtimationem, ſcuta duo.

150. Si verò certam non contineat quantitatem, vel de facili ejus valor æſtimari non poſſit, habeat Notarius ducatum unum, aut plus vel minus arbitrio Judicis pro rerum qualitate, & perſonarum, dummodò prædictam ſummam duorum ſcutorum non excedat.

151. Pro ſententiis verò ſuper executione inſtrumentorum, ſententiarum, teſtamentorum, &. privatarum ſcripturarum ſi certam contineant quantitatem, vel rei valor de facili liquidari poſſit, uſque ad ſummam vigintiquinque ducatorum, recipiat Notarius bon. vigintiduos cum dimidio.

152. Uſque ad quinquaginta, bononenos trigintaſeptem cum dimidio.

153. Indè uſque ad centum, Jul. ſex.

154. A centum uſque ad ducentos, ducatum unum.

155. Indè uſque ad quamcumque ſummam vel æſtimationem, ducatos duos de carolenis.

156. Pro ſententia ſuper evacuatione ſeu exſtractatione, Jul. tres.

157. Pro ſententia ſuper interdictis quibuſcumque, Jul. ſeptem cum dimidio.

158. Pro ſententia lata in cauſa conventionis, & reconventionis introductæ ante litem conteſtatam, Notarius habeat mercedem ut ſuprà dictum eſt pro unica ſententia tantum, non autem pro duabus, ſecus quando reconventio facta fuerit poſt litem conteſtatam, quia tunc ſatisfiat pro duabus ſententiis juxta præcedentem taxam.

159. Pro interlocutoriis, ſi publiceutur cum ſigno, bon. quindecim,

160. Pro quolibet actu judiciario, de quo inſtrumentum actorum confecerint, bon. tres, in quo debeant acta integra, & non mutilata ſcribere, alioquin mercedem petere non poſſint, & acceptam reſtituere teneantur.

161. In cauſis verò diſcuſſionum accipiat à quolibet graduato pro ſumma graduata mercedem ut ſuprà in cauſis executivis eſt taxatum.

Pro mandatis.

162. Pro quolibet mandato in contumaciam, etiam de evacuando, pro quacumque ſumma bon. tres.

163. Pro mandato de conſignandis pignoribus, bon. tres.

164. Pro mandato de parendo ſententiæ, Jul. tres.

165. Pro reportatione dicti mandati, bon. duos.

166. Si cum repetitione actorum ſententiæ, ſive ſententiarum, & rei judicatæ, bon. ſeptem cum dimidio.

167. Pro mandatis executivis in ſummariis vel executivis, & vigore obligationis in forma Cameræ, uſque ad ſummam ducatorum decem, Jul. unum.

168. A decem uſque ad vigintiquinque, Jul. duos.

169. A vigintiquinque uſque ad quinquaginta, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

170. A quinquaginta uſque ad centum, Jul. ſex.

171. A centum uſque ad quingentos, Jul. decem.

175. A quingentis uſque ad quamcumque ſummam, Jul. quindecim.

173. Pro mandato duplicato uſque ad ſummam ſcutorum decem, bon. quinque.

174. Uſque ad quinquaginta, Jul. unum.

175. Ab indè uſque ad quamcumque ſummam, bon. viginti.

In ordinariis.

176. Pro mandato ſervatis ſervandis à vigintiquinque uſque ad quinquaginta ducatos, Jul. tres.

177. A quinquaginta uſque ad centum, Jul. ſex.

178. A centum uſque ad trecentos, ſcutum unum.

179. A trecentis uſque ad quingentos, Jul. quindecim.

180. A quingentis uſque ad quamcumque ſummam, ſcuta duo.

181. Pro mandatis duplicatis, ſervetur forma ſuperiùs tradita.

182. Pro mandato vigore termini quando aliquid non fuerit verificatum, bon. tres.

183. Quandò verò fuerit aliquid verificatum, ſolvat ut ſuprà fuit diſpoſitum in mandatis ſervatis ſervandis.

184. Pro mandato de evacuando ſervatis ſervandis, Jul. tres.

185. Pro mandato ſuſpicionis fugæ cum examine ſive jurium productione, bon. quindecim.

186. Pro mandato de reſtituendis pignoribus capitis vigore mandati in contumaciam, bon. tres.

187. Si verò ulterius mandati, bon. quinque.

188. Pro mandato de excarcerando ſeu relaxando carcerato, pro quacumque ſumma bon. quindecim.

189. Pro mandato gratioſo in conſignatione cedulæ depoſiti ſeu pecuniarum alibi quàm in manibus Notarii depoſitarum, uſque ad ſummam ſcutorum vigintiquinque, Jul. unum.

190. A vigintiquinque uſque ad quamcumque ſummam, Jul. tres.

191. Pro arreſto in carceribus, Jul. unum.

195. Pro appoſitione manus in mandatis alterius Judicis, à decem infrà, bon. quinque.

193. Ab indè uſque ad quamcumque ſummam, bon. quindecim.

194. Pro appoſitione manus in mandato de auferendo pallium, de aperiendo portam per vim, vel de capiendo, quando non poteſt exequi in bonis, vel de exequendo non obſtante ſignificatione, & ſimilibus, bon. tres.

195. Pro mandato de immittendo in poſſeſſionem, & de aſſociando, Jul. tres.

196. Sed ſi eſſet relaxatum ſervatis ſervandis, in ordinariis cauſis habeat Notarius prout in ordinariis cauſis pro mandato executivo eſt diſpoſitum. Et in dubio quando eſſet diſcordia inter partem, & Notarium, ſtetur declarationi Judicis.

197. Pro mandato de manutenendo, Jul. unum.

198. Pro bannimento pro ſubhaſtatione bonorum immobilium, bon. quindecim.

199. Pro reportatione illius, bon. duos.

200. Pro decreto deliberationis bonorum ſtabilium plus offerenti, bon. quindecim.

201. Pro decreto adjudicationis bonorum, bon. duos.

202. Pro decreto dationis in ſolutum, bon. quindecim.

203. Pro examine liſtæ expenſarum, bon. ſeptem cum dimidio.

204. In cauſibus autem, in quibus ſcriptura videretur exceſſiva, cujus exceſſivitatis ratio ſemper habeatur, orta controverſia, recipiat Notarius quantum per Judicem vel Senatorem reſpectivè oretenùs taxatum fuerit, cui declarationi ſemper ſtare debeat Notarius, & partes in caſibus hic non expreſſis.

205. In quibus non reperitur proviſum per hujuſmodi taxam, procedatur prout in ſimilibus, & aliàs arbitrio Senatoris vel Judicum, ut ſuprà, qui non excedant ſummas taxatas.

206. Et quòd præſens taxa indiſtinctè ſervetur à Protonotario, Notariis Conſervatorum, Capitani Appellationum, Magiſtrorum Viarum, Juſtitiariorum quorumcumque Conſulatuum, (pro medietate tamen qui gratis officium, & non titulo oneroſo habent juxta reformationem Sanctiſſimi) & aliis quibuſcumque Notariis Capitolinum forum verſantibus, in omnibus caſibus in quibus particulariter quoad eos reſpectivè per ſtatuta vel reformationes proviſum non fuerit. Et ità Senator, & alii Judices teneantur facere ab omnibus ſervari ſub pœnis infraſcriptis, ſub quorum juriſdictione, & correctione ſint omnes Notarij præfati, Archiviſtæ & aliàs quomodocumque & qualitercumque in

foro

foro Capitolino, & illius Curiis verſantes etiamſi præfati Notarii ſint officiales.

107. Quòd quilibet Notarius, qui aliquid receperit ultrà ſummam præſentis taxæ vel aliàs contravenerit ſupradictis, pro qualibet vice puniatur in ſcutis decem, quæ actio ſit popularis, & applicetur pro medietate Fiſco Capitolino, & pro alia Collegio, abſque ſpe alicujus gratiæ ſive remiſſionis, & ultrà dictam pænam pro ſecunda vice ſuſpendatur Notarius ab officio arbitrio Senatoris vel Judicis cauſæ, & pro tertia vice puniatur arbitrio eorundem.

108. Notarius, qui quolibet anno non confecerit ſuum protocollum inſtrumentorum, & manuale actorum juxtà formam Statuti Urbis, & infrà duos menſes poſt feſtum Nativitatis Domini illa non exhibuerit perfecta Decano & Menſario, ultra pænam ſtatutariam non poſſit ab aliquo exigere, niſi tertiam partem mercedis ſuperiùs taxatæ, etiam quoad acta judiciatia, ſententias, mandata & quæcumque alia, & quatenùs exegerit, reſiduum reſtituat, & incidat in pœnam ſuperiùs impoſitam plus debito recipienti. Et Decanus & Menſarius teneantur præmiſſa ſervati facere.

Taxa Notarii Magiſtrorum Viarum.

§. 8.

1. PRO literis patentibus licentiæ occidendi hædos, coquendi caſtaneas in locis publicis, aperiendi macellum porcorum, immittendi tabulata, & ſimilium rerum, non recipiat Notarius ultra Julium unum.

2. Pro literis Patentibus loci perpetui in platea Agonis in pergameno, cum capſula, ſigillo, & cera, in totum Julios quinque.

3. Pro literis patentibus facultatis ſternendi lateribus vel ſilicibus vias publicas ſive alterius operis conſtruendi, Jul. unum.

4. Pro literis patentibus perpetui macelli, ſemel tantùm, Julios quinque.

5. Pro licentia fodiendi puteolanam, & lapides, Jul. tres.

6. Pro literis patentibus conceſſionis aquæ, Jul. quinque.

7. Pro literis patentibus licentiæ vehiculorum, ſive Cochiorum, Jul. tres.

8. Pro renuncia vehiculorum ſeu Cochiorum, Jul. unum.

9. Pro literis conceſſionis fili, & terreni publici ſimul, Jul. quinque.

10. Pro literis conceſſionis fili tantùm, Jul. duos.

11. Pro mandato de reſtituendis pignoribus ad Curiæ ſive officii inſtantiam captis, caſſationis quærelæ, contraventionis bannimentorum ſeu incurſus pænarum, bon. quinque.

12. Pro productione menſuræ ſilicatæ vel lateritii, bon. duos.

13. Pro relatione Peritorum, bon. duos.

14. Pro aperitione relationis, & decreto, pro qualibet parte bon. quindecim.

15. Pro mandato de teſtituendis pignoribus virtute mandati executivi captis, bon. tres.

16. Pro mandato de reſtituendo equos ſive bubalos aut alia animalia, bon. quinque.

17. Pro mandato de capiendo, nihil.

18. Pro mandato de excarcerando pro uno vel pluribus ejuſdem facti conſortibus, bon. viginti quinque.

19. Pro mandato de aſſiſtendo, unà cum aſſiſtentia Notarii, & rogitu, bon. quinquaginta quinque.

20. Pro mandato de amovendo, unà cum aſſiſtentia Notarii, & rogitu, bon. quinquaginta quinque.

21. Pro licentia devaſtandi vias cum obligatione de reficiendo, Jul. duos.

22. Pro qualibet licentia à Magiſtris data Carrecteriis expurgatoribus latrinarum, bon. duos.

23. Pro viſione loci differentiæ in Urbe, bon. quindecim.

24. Extra Urbem, Jul, tres.

25. Pro quibuſvis edictis ſive bannimentis, nihil.

26. Pro taxa inſtaurationis ſeu directionis viarum vel jectitus, ſi uſque ad ſummam ſcutorum quingentorum, ſcutum unum pro quolibet centenario.

27. Ab indè ſupràuſque ad ſummam ſcutorum mille Jul. quinque pro quolibet centenario.

28. A mille ſuprà uſque ad quamcumque ſummam, ſcutum unum pro quolibet milliari.

29. Et prædicta intelligantur pro quocumque ſuo labore, tàm in confectione taxæ quàm illius exactione & executione, ità quòd nihil aliud exigere poſſit, nec etiam pro confectione, & regiſtratione mandatorum ſolutionis faciendæ pro mandatis Depoſitario directis, de ſolvendis pecuniis jectitus, ſive emendationis damnorum, & ſimilium, nec alio quovis prætextu.

30. Et ſi contingat taxam augeri aut novam fieri pro eodem opere, augmentum ſeu nova taxa jungatur, & computetur cum prima taxa ad prædictam Notarii mercedem æſtimandam.

31. Et dictam mercedem Notarius exigere non valeat, niſi exacta priùs integrè taxa, & interim donec taxa integrè exacta fuerit, poſſit Notarius recipere tantùm mercedem pro medietate taxæ exactæ.

32. Eadem merces ſolvatur Submagiſtris Viarum pro ſuis laboribus in confectione taxarum; & ſi labor fuerit valdè exceſſivus, remittatur arbitrio Domini Præſidis, dummodo hujuſmodi arbitrium medietatem ſupradictæ taxæ non excedat.

33. Pro literis patentibus exactorum, & fidejuſſione per exactores præſtanda de fideliter exercendo, & ratione reddenda, non exigat Notarius ultrà Jul. tres, & pro fidejuſſione Jul. unum.

34. Neque Notarius, neque ejus Subſtituti, pecunias taxæ, nec etiam à ſponte offerentibus, recipiant, ſed omnes taxæ debitores remittant ad exactores ſeu Depoſitarium.

35. Nullo modo eſſe poſſint Exactores, neque Notarius, neque ejus Subſtituti, neque Mandatarius, neque viarum fabricatores.

36. Supradicta merces Notatii ſervetur etiam in taxis pendentibus.

37. Pro immiſſione ſeu reſtitutione fiſtularum Notarius non exigat ultra Julium unum, & Commiſſarius ſeu perſona ad id deputata, quæ actu intervenit, & non ultra Julios quinque.

38. Pro rogitu inſtrumenti pro quolibet centenario uſque ad ſcuta quinquaginta, Jul. duos.

39. Ab indè ſuprà Jul. unum pro quolibet centenario ſcutorum, dummodò non excedat in totum ſummam ſcutorum quinque.

In cauſis coram Cardinali Cametario ſeu Præſide Viatum, tàm conjunctim, quàm diviſim, cum Magiſtria Viarum.

40. Pro monitorio de vendendo ſeu de reſcindendo, ſolvatur Jul. unus.

41. Pro ſimili monitorio extra Urbem, cum inſertione literarum ſeu commiſſionis, bon. ſeptuaginta quinque.

42. Pro viſione loci differentiæ in Urbe, Jul. tres.

43. Extra Urbem ultra unum milliare, Jul. ſex,

44. Pro nota, & publicatione ſententiæ diffinitivæ, ſcuta duo.

45. Pro inſtrumento ſententiæ coram Camerario, & Magiſtris Viarum, pro quacumque ſumma bon. quadraginta quinque.

46. Pro mandato de conſignando pecunias parti, bon. quinque.

47. Pro nota decreti diffinitivi in cauſis ordinariis, etiam coram Præſide, vel cum voto Cardinalis Camerarii ſeu ejus Auditoris, bon. triginta quinque.

48. Pro depoſito ſportularum, tàm pro ſententiis quàm pro decretis diffinitivis, non recipiat, nec deponi faciat Notarius, neque ejus ſubſtituti, niſi ſummam verè Judicibus debitam.

49. Pro mandato de immittendo in poſſeſſionem in vim ſententiæ diffinitivæ, nullo alio mandato executivo præcedente, ſcutum unum.

50. Præcedente verò mandato executivo, bon. vigintiquinque.

51. Pro repetitione ſententiæ inter alias perſonas, bon. duos.

52. Pro declaratione de emendo juxta formam conſtitutionis fœl. recor. Gregorii Papæ XIII. ſuper jure congrui jul. unum. *Hæc bulla eſt ſuprà lib.* 2.

53. Pro reproductione intimationis factæ vicinis ſeu inquilinis vigore dictæ conſtitutionis, jul. unum.

54. Pro juramento juxtà formam dictæ conſtitutionis præſtando tàm ab emptoribus quàm à venditoribus, julium unum pro qualibet parte.

55. Pro conſignatione ſive reſtitutione cedulæ depoſiti in Monte Pietatis, uſque ad ſummam ſcutorum quinquaginta, bon. unum pro quolibet ſcuto.

56. A dicta ſumma uſque ad ſcuta quingenta, ſcuta duo.

57. Ab indè ſuprà uſque ad ſcuta mille, ſcu. quatuor.

58. A mille ſuprà uſque ad quamcumque ſummam non ultrà, ſcuta ſex in totum.

59. In cauſa verò mercedis pro conſignatione cedulæ ſeu reſtitutione depoſiti in caſibus præmiſſis, in omnibus pro medietate.

60. Pro reſtitutione cedulæ facienda ipſimet parti deponenti in cauſa ſuccumbentiæ, ceſſione litis, aut alio quocumque caſu in quo depoſitum non habeat effectum, exigantur bon. quadragintaquinque, & non ultrà.

61. Pro depoſito bonorum mobilium cujuſcumque ſummæ, vel pecuniæ uſque ad ſummam ſcutorum quinque in manibus Notarii, nihil.

62. Pro reſtitutione depoſiti uſque ad ſummam ſcutorum quinque, bon. unus pro quolibet ſcuto.

63. Pro reſtitutione verò mobilium penès eum depoſitorum, exigat ut ſuprà dictum eſt pro reſtitutione cedulæ depoſiti.

64. Pro quolibet actu coràm Illuſtriſſ. D. Camerario tantùm nihil.

65. Pro examine teſtium coràm Illuſtriſſimo D. Camerario cum articulis, & interrogatoriis, bon. trigintaquinque pro quolibet teſte.

66. Super materiis verò in citatione expreſſis, jul. unus.

67. Pro mandato de parendo ſententiæ vel decreto definitivo, jul. tres.

68. Pro non gravetur coràm Illuſtriſſimo Domino Camerario tantùm, jul. unus.

69. Extractus autem faciat Notarius juxtà formam reformationis Sanctiſſimi Domini Noſtri, ità ut acta in eo deſcribantur prout jacent in manuali, nec repetantur in omnia, dignitates aut tituli Judicum ſeu partium litigantium aut Procuratorum comparentium vel ſimilia, & ſingula folia contineant in qualiber eorum pagina ad minus lineas vigintiquatuor, & unaquæque linea ad minus ſyllabas duodecim, & intelligibili, & nullatenùs in carta bibula, & alias juxtà formam dictæ reformationis, alioquin partes ad earum ſolutionem non teneantur, & ſervata forma prædicta habeat Notarius pro ſingulis fol. bon. ſeptem cum dimidio.

70. Pro copia ſimplici benè ſcripta ad inſtar boni originalis pro quolibet folio, bon. ſex.

71. Pro extractibus, & quibuſcumque aliis ſcripturis, & actis conficiendis pro officio, nihil, nec etiam pro ſigillo.

72. Pro ceſſione litis, jul. tres.

73. In reliquis Notarius ſervet taxam noviſſimam Notariis Curiæ Capitolinæ præſcriptam, quam in ejus officio in propatulo appenſam ſimul cum iſta perpetuò retinere debet.

74. Ultrà præmiſſa non exigat Notarius, nec ejus Subſtituti aliquid etiam à ſpontè dantibus, ſub pœna privationis officii, & aliis pœnis, de quibus in generali reformatione Sanctiſſimi D. N.

Taxa Notarii Ripæ, ſervanda etiam coràm Præſide in quacumque inſtantia.

Reformatio Curiæ Ripæ eſt ſuprà in conſt. præced.

§. 9. Per qualſivoglia petitione, ò atto, bajocco uno. 1.

Per qualſivoglia decreto che non finiſchi la cauſa, bajocchu uno, 2.

Per eſſame d'un teſtimonio, dove non ſiano articoli, bajocchi tre. 3.

Per eſſame d'un teſtimonio dove ſiano articoli, & interrogatorii, bajocchi ſette e mezo. 4.

Per la produttione di qualſivoglia inſtrumento, ò poliza, bajocchi due. 5.

Per qualſivoglia decreto definitivo, dove non interviene cedula di ſentenza, bajocchi tre. 6.

Per rogito di qualſivoglia ſentenza data in ſcriptis in cauſa civile, bajocchi ſette e mezo. 7.

Per qualſivoglia ſentenaa aſſolutoria in cauſa criminale data in ſcriptis, bajocchi ſette e mezo. 8.

Per qualſivoglia mandato eſecutivo, bajocchi tre. 9.

Per qualſivoglia mandato penale, bajocchi tre. 10.

Per qualſivoglia mandato di relaſſo, tanto civile, quanto criminale, bajocchi cinque. 11.

Per un mandato ſoſpetto di fuga bajoc. ſette e mezo. 12.

Per il termine che ſi piglia in giuditio, bajocchi due. 13.

Per il rogito di ciaſchedun' inſtrumento, bajocchi ſette e mezo. 14.

Per inſtrumento publico fin'alla ſomma di venticinque ſcudi, bajocchi quindici. 15.

Per inſtrumento publico fin'alla ſomma di ſcudi cento giulii cinque. 16.

Da cento ſcudi fin'à mille, mezo ſcudo per cento. 17.

Da mille in sù fin'à qualſivoglia ſomma, ſcudi ſei, & non più. 18.

Per reſtitutione di ſcritture, ò d'inſtromenti prodotti, ritenuta la copia collationata con obligo di riportarli, ſe la copia ſarà fatta dal Notaro, habbia per detta reſtitutione, & obligo bajocchi quindici, ſe li ſarà data la copia, & lui ſolo la collationarà, habbia bajocchi cinque. 19.

Dove occorre far atto, ò inſtanza, ò decreto di più perſone nominate inſieme, ò ſia in cauſa di diſcuſſione ò di aſſicuramenti, ò in qualſivoglis altro modo, ò cauſa, anco ſe foſſe Univerſità, Congregatione, Capitulo, ò Collegio, non ſi paghi ſe non l'ordinario che ſi paga per un ſolo. 20.

Che quando ſi dimanda il conto, baſti darlo ſemplice dal Mercante ſenz'altra mercede al Notaro, che un bajocco per l'atto. 21.

Quando ſi dimandaſſe eſſibir li libri, baſti ſolo eſſibirli al Camerlengo, & con il Notaro collationare il conto, che laſcierà, & riportarli, & il Notaro habbi per ſua mercede con l'atto bajocchi due. 22.

Per qualſivoglia inventario, ancorche ſi faceſſe ad inſtanza di più perſone, & della Corte, per qualſivoglia cauſa civile ò criminale, bajocchi ſettantacinque. 23.

Dove occorre far depoſito di qualſivoglia ſorte di robbe, in caſo di fallimento, diſcuſſione, ò morte, ſi ſaccia in mano d'un Mercante idoneo di Ripa. Ma ſe ſaranno denari, ſi faccia nel Monte della Pietà, & in queſti caſi il Notaro non habbia più che bajocchi due per l'atto. 24.

Ne gl'altri caſi da cinque ſcudi in giù ſi faccia in mano del Notaro, & da detta ſomma in sù, ſe in denari, nel Monte della Pietà, ſe in robbe, ad arbitrio del Camerlengo. 25.

Et per la reſtitutione de'detti depoſiti che ſi faranno in mano del Notaro, habbia eſſo Notaro, computato l'atto, & la quietanza, per ogni ſcudo bajocchi due. 26.

Per quelli che non ſi faranno in man ſua, habbia ſolamente il Notaro per l'atto bajocchi due. 27.

Che il notaro non poſſa pigliar depoſito alcuno ſenza il decreto del Giudice, eccetto quando foſſe relaſſato il mandato contrà il debitore, nel qual caſo li poſſa ſare un non gravetur, ricevendo lui, 28.

ò depoſitando la parte come ſopra la quantità giudicata, & le ſpeſe ſatte, le quali debbia il Notaro pagare intieramente al creditore, ſenza ritenerſi depoſito alcuno, ma farſi pagare dal debitore quanto frà loro ſaranno d'accordo, quando gli darà il non gravetur.

29. Se per decreto di Gindice ſi ſarà depoſito in mano del Notaro, debbia eſſo Notaro farſi pagare quanto gli viene dal deponente quando farà il depoſito acciò il depoſito, intiero ſi conſegni al Creditore ſenz' alcuna diminutione.

30. Che il Notaro per portar' atti, & informare il Camerlengo, non poſſa pigliar coſa alcuna, ma per informare, & portare atti al Præſidente, poſſa pigliare bajocchi ſette e mezo.

31. Per pigliar'il poſſeſſo dentro di Roma, al Notato ſi paghi bajocchi trentaſette e mezo.

32. Fuori di Roma ſin à tre miglia, ad inſtanza di uno ò di più perſone, che ſiano inſieme in cauſa contrà di uno, giulii ſette, e mezo.

33. Et ſe ſi andaſſe lontano più di tte miglia, & contro diverſe perſone, & in diverſi luoghi, ſi pigli quel più, che parerà al Camerlengo.

34. Per qualſivoglia calculo per conto di gettiti, ò altre ſimili coſe, ſe verrà il teſtimoniale fatto, il Notaro non poſſa pigliare più d'un ſcuto in tutto, compntato tutto quello ſi è fatto in tal cauſa, con la ſentenza, la quale anco ſia tenuto dar autentica.

35. Se eſſaminara eſſo Notaro li teſtimonii habbia d'havere più dello ſcudo la mercede dell'eſſame delli teſtimonii, ſecondo quelle che è detto di ſopra circà l'eſſame di teſtimonii, & queſto s'intenda tanto in approvare, quanto in reprovare.

36. Che il Notaro, ò altra perſona, che haurà cura di tenere li traſti, ſiano obligati tenere ſino al numero di cento traſti, & le barche, ò padroni di eſſe, che l'adopreranno, ſiano obligati à pagare li ſoliti quindeci bajocchi, & nel partir loro, conſignarli fuori del l'acqua al padrone delli traſti, overo notificare à qnal barca l'haveranno conſignati per ſervirſene, ſotto pena di pagarli del ſuo, & mancando il numero delli cento traſti, & le barche che non l'adopreranno per mancamento di eſſi, non ſiano tenute à pagare coſa alcuna per tal conto, ne le fregate, che non uſano adoprarli.

37. Per qualſivoglia ſubbaſtatione, bajocchi due.

38. Per qualſivoglia deliberatione ſi paghi al Notaro ſino à ſcudi cento bajocchi due per ſcudo.

39. Da cento ſino à cinquecento, bajoccho uno.

40. Da cinquecento ſin' à mille, mezo bajocco.

41. Da mille ſopra non ſi poſſa aſcendere più.

42. Per la prima polliza, che ſi fà per l'eſpeditione delle barche, bajocchi ſette è mezo.

43. Non ſi poſſa commettere coſa alcuna, ne civile ne criminale ad Aſſeſſore alcuno, & volendo il Camerlengo il parer del Savio, lo pigli da ſe ſteſſo, ſenza intervento delle parti.

44. Il Notaro che pro tempore ſara à Ripa, debbia per ſe ſteſſo, & non per Suſtituti ſottoſcrivere mandati, inſtrumenti, fede & ſimili atti, ſe già non foſſe talmente impeditoſa infermità, ò altro caſo, che pareſſe al Camerlengo di dar autorità di ſottoſcrivere ad altro idoneo, che nominaſſe il detto Notaro, & con il qnale lui ſi debbia accordare.

45. Da dieci ſcudi d'oro in giù, non ſi poſſa in modo alcuno appellare, ne dir di nullità.

46. Li Notari, ne altri poſſin prendere parte alcuna della pena gratiata, ò in tutto ò in parte, ſe ſia fatta la gratia, mà debbiano ancor loro reſtar contenti della gratia.

47. In modo alcuno non ſi faccia eſtratto nella prima inſtanza, ancorche la cauſa foſſe commiſſaria, ſe già tutte le parti non ſene contentaſſero, mà ſe una delle parti lo addimanda nella ſeconda inſtanza, ſi poſſa fare, & in tal caſo ſi facci all'uſanza di Campidoglio; & ſi pigli bajocchi tre per foglio.

48. Se in cauſa criminale occorrerà far eſtratto, ò dar copia d'inditii, ſi paghi bajocchi cinqne per foglio.

Per un monitorio, bajocchi tre. 49.

Per un ſequeſtro bajocchi tre. 50.

Per un'inhibitione conceſſa per facoltà ordinaria, bajocchi tte. 51.

Per un'inhibitione vigore commiſſionis, bajocchi tre. 52.

Per un non gravetur, ò mandato di non moleſtare bajocchi tre. 53.

Per un partito che decida la cauſa, bajocchi due. 54.

Per fede di eſſeguire un mandato fuor della Corte, bajocchi due. 55.

Per li mandati, & qualſivoglia altre eſſattioni, che ſi fanno dal Præſidente in nome, & col ſigillo del Cardinal Camerlengo, bajocchi dieci, oltra il ſigillo. 56.

Per reſtituir chiavi, ò beni inventariati con la quietanza, bajocchi due. 57.

Per un Monitorio extrà Curiam in carta pergamena infrà quaranta miglia, giulii nove. 58.

Per un mandato ſimile extrà Curiam in carta pergamena, giulii nove. 59.

Taſſa delli Mandatarii de Ripa.

Per ciaſcheduna citatione, bajocco uno. 60.

Per ciaſchedun mandato penale, bajocchi due. 61.

Per ciaſcheduna ſubhaſtatione, & deliberatione ſino à ſcudi tre, bajocco uno per ſcudo, da tre ſcudi in sù bajocchi due per ſcudo, purche non paſſi in tutto un ſcudo. 62.

Per ciaſcheduna citatione nel luogo il quale ſi dice il franco, bajocchi due. 63.

Per ciaſcheduna citatione alle porte della Città, bajocchi due. 64.

Per citatione da farſi fuora delle porte della Città frà un miglio in ſu, bajocchi ſei, da un miglio in ſu, bajocchi quattro per miglio. 65.

Taſſa delli Eſſecutori di Ripa.

Per ciaſcheduna eſſecutione reale ò perſonale, ſino alla ſomma di cinque ſcudi, bajocchi ſette e mezo. 66.

Sino alla ſomma di dieci ſcudi, bajocchi quindeci. 67.

Sino alla ſomma di cinquanta ſcudi, bajocchi trentaſette e mezo. 68.

Da li in sù fino à ciaſcheduna ſomma, bajocchi ſettantacinque. 69.

Nelli caſi ne' qnali è pena capitale, ovec di ſangue, bajocchi ſettantacinque. 70.

Et nelli caſi nelli quali ſe li deve la quarta parte della pena ſecondo li ſtatuti, cioè quando eſſo è primo inſtigatore, e delatore del delitto, ſe li paghi la quarta parte della pena che realmente, & effettivamente ſi eſſigera. Et ſia obligato ſtare alla compoſitione, ò gratia, che ſi farà della pena in parte del dutto. 71.

Taxa ſervanda in Curia Ripettæ, tam in prima quàm in ſecunda inſtantia, per Judicem, Notarium, & alios Officiales dictæ Curiæ, etiam coram Præſide.

Reformatio hujus Curiæ eſt ſuprà in conſt. praced.

§. 9.

De Sportulis Judici ſolvendis.

§. 10. PRo qualibet ſententia diffinitiva ſeu decreto ſervatis ſervandis facto, uſque ad ſummam ſcutorum centum, ſolvantur bon. duo cùm dimidio pro quolibet ſcuto. 1.

Ab indè ſuprà uſque ad quamcumque ſummam, bon. duo pro quolibet ſcuto, dummodò non excedet ſcuta tria monetæ. 2.

Pro quolibet mandaro ſuſpicionis fugæ, etiam parte citata relaxato, bon. quinque. 3.

Pro quolibet mandato reſtitutionis pignorum, bon. quinque. 4.

Pro mandato relaxationis carcerati, etiam pro pluribus in eadem cauſa, bon. quinque. 5.

Pro mandato vigore termini in officio ſuſcepti, bon. quinque. 6.

Pro

7. Pro mandato vigore obligatioois Cameralis, jul. unus.
8. Pro mandato de capieudo pro eautione de non offendendo, jul. unus.
9. Pro mandato de relaaando esrceratum vel rarceratos etiam plures pro indiciis in eadem cauſa, dummodò indicia foerint relevantia, jul. unus.
10. Pro caſſatione obligationis vel proceſſus, etiam pro pluribus in eadam cauſa criminali, jul. unus.
11. Pro viatico faciendo ad videndum aliquam differentiam in Urbe. bon. triginta ſeptem cum dimidio.
12. Eatrà Urbem citrà decem milliaria, ſcutum unum auri; ultra decem, ſeutum unum auri quolibet die, & expenſæ victus.
13. Pro revocatione ſequeſtri data cautione, bon: quinqoe.
14. Si verò ſervatia ſervandis, ſolvatur ut ſuprà dictum eſt de deffinitiva.
15. Pro ſententia abſolutoria, ſive decreto ſervatis ſervandia facto in cauſa criminali in caſibus permiſſis à Conſtitutione Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ, etiam pro pluribus in eadem cauſa, bon. ſeptuaginta quinque.
16. Pro quibuſeumque pœnis pecuniariis, & aliis rebua confiſcandis, quarta pars juxta ſolitum aſſignetur eidem.
17. Et prædicta taxa ſervetur etiam quod in cauſis ab initio adſit, vel poſteà ſuperveniat commiſſio.

De mercede Notarii tàm in prima quàm in ſecunda Inſtantia, etiam coram Præſide.

18. Pro monitorio bon. tres.
19. Pro ſeqoeſtro bon. tres.
20. Pro non graverur, bon. tres.
21. Pro inhibitione eum clauſula Si qnis, bon: tres,
22. Pro reproductione illorum, & decreto moderationis ſeu reductione ad viam juria, bon. duo.
23. Pro quacumque relatioue, proteſtatione, & reſponſione, bon. unus.
24. Pro quocumque termino habito pro ſervato, nihil.
25. Pro monitione facta partibus præſentibus, nihil.
26. Pro mandato ſuſpicionis fugæ, etiam parte eitata relaxato, & cum examine teſtium, ſive productione librorom, & jurium, uſque ad ſcuta viginti, bon. quindecim.
27. A viginti ſuprà pro quacumque ſumma, jul. tres.
28. Pro arreſto contra carceratum, conſtito de credito, & mandato relaxato, ſolvatur prour in mandato ſuſpiciouis fugæ.
29. Pro mandato de relaxando earreratum cum cautione vel de conſenſu uſque ad ſcuta decem, in totum bon. qoindecim.
30. Ab indè ſuprà uſque ad quamcumque ſummam, jul. duo.
31. Pro mandato in contumaciam relaaato, bon. tres.
32. Pro illius revocatione, bon. tres.
33. Pro quacumque ſignificatione ſubſcripta vel non ſubſcripta à Judice, bon. tres.
34. Pro quocumqoe depoſito faciendo, bon. duo.
35. Pro reſtitutione depoſiti pro quolibet ſcuto bon. duo, ſed in cauſis mercedom pro medietate.
36. Pro rogitu cujuſque obligationis in officio, jul. unus extrà officium jul. duo.
37. In cauſis mercedum, bon. ſeptem cum dimidio,
38. Pro caſſatione cujuſque obligationis in cauſa civili, à ſcutis quioque infrà bon. quinque.
39. A quinque ſuprà uſque ad quamcumque ſummam, jul. unus.
40. Pro ſuſceptioue termini in officio, bon. doo.
41. Eatrà officium, bon. quinque.
42. Pro moderatione termini, vel repoſitione, bon. duo.
43. Pro quocumque partito in actis facto, bon. duo.
44. Pro eopia illius boo. duo.
45. Pro juramento illius, bon. duo.
46. Pro qoncumque mandato vignre termini in judicio ſuſcepti, uſque ad ſcuta decem, jul. unus.
47. Ab indè uſque ad ſcuta viginti quinque, bon. viginti quinque.

Ab iodè uſque ad ſcuta quinquaginta, jul. quinque.
Ab indè uſque ad centum, bon. ſeptuaginta quinque. 48.
Ab iodè ſuprà uſque ad quamcumque ſummam, 49.
ſcutum unum. 50.
Pro fide litis pendentiæ, jul. unus. 51.
Pro fide cojuſlibet actus, jul. unus. 52.
Pro productione quorumcumque jurium bon. duo. 53.
Pro quaecumque reſtitutione cedularum privatarum, Inſtrumentorom, ac librorum, aliarum quarumcumque ſcripturarum cum dimiſſione copiæ, uſque ad ſummam ſcutorum viginti quioque, bon. quindecim. 54.
Ab indè ſuprà uſque ad quamcumque ſummam, bon. viginti qoioque. 55.
Si copia fuerit exceſſiva ſolvatur arbitrio Judicis. 56.
Pro reſponſione ſuper articulis. pro quolibet articulo omiſſo repetitivo, bon. unus. 57.
Pro examine teſtium ſine articulis, & interrogatoriis uſque ad quamcumque ſummam, bon. ſeptem cum dimidio. 58.
Cum articulis, & ioterrogatoriis uſque ad ſummam ſcutorum decem, bon. quindecim. 59.
Ab indè ſuprà uſque ad quamcumque ſummam, bon. viginti quinque. 60.
Et ſi articuli, & interrogatoria fuerint exceſſiva, ſolvatur arbitrio Judicis. 61.
Pro decreto publicationis teſtium, bon. duo. 62.
Pro eopiis depoſitioois teſtium ſolvatur prout in examine. 63.
Pro recognitione, ſive examine ſuper recognitione teſſeraruio, & aliarum ſcripturarum, ſive jurium ſine interrogatoriis, bon. tres. 64.
Cum interrogatoriis, ſolvatur arbitrio Judicis. 65.
Pro informatione Judici facienda in cauſa cujuſcumque ſummæ, nihil. 66.
Pro nota ſententiæ ſeu decreto diffinitivo ſervatis ſervandis, ſolvatur, prout ſuprà in mandato vigore termini. 67.
Pro mandato ſervatia ſervandis relaxato, ſolvatur ſimiliter prout in mandato vigore termini. 68.
Pro quacumque appellatione interpoſita verbo vel in ſcriptis, etiam cum productione cedulæ appellationis, bon. duo. 69.
Pro mandato de evacuando ſervatis ſervandia, jul. duo. 70.
Pro mandato de conſignandis pignoribus mandatario ad effectum ſubhaſtandi bon. tres. & de ſubhaſtando. 71.
Pro mandato de deliberando, bon. ſeptem cum dimidio. 72.
Pro mandato vigore obligationis in forma Cameræ uſque ad ſcuta decem, boo. quindecim. 73.
Uſque ad triginta, jul. tres. 74.
A triginta uſque ad quinquaginta, jul. quinque. 75.
A quinquaginta uſque ad centum, ſcutum unum. 76.
Ab indè ſuprà uſque ad quamcumque ſummam, ſcuta doo. 77.
Pro ſubhaſtatione quorumcumque pignorum, nihil. 78.
Pro rogitu adeptionis poſſeſſionis barcæ, ſeu partis illius, bon. viginti quinque. 79.
Pro rogitu adeptionis poſſeſſionis domus, ſeu vineæ in Urbe, bon. viginti quinque. 80.
Extrà Urbem, jul. quinque. 81.
Pro coofectione Ioventarii, ſive deſcriptionis bonorum eatrà officium, ſimiliter jul. qoinque. 82.
Pro repetitione Inſtrumentorum rogatorum in officio uſque ad ſummam ſcutorum decem, bon. ſeptem cum dimidio. 83.
Uſque ad ſummam ſcutorum quinquagiota, bon. viginti quinque. 84.
Uſque ad quamcumque ſummam, bon. quadraginta quinque. 85.
Pro bannimentis ad inſtantiam privatarum perſonarum, in totum jul. duo. 86.
Pro ſequeſtris general. pro Univerſitatis Artium 87.

Caracteciorum, impaſſaiorum, & exoneraturum bsrcacum, bou. triginta quinque.

88. Pru ſpecificatione materiacum, bun. duo.

89. Pro juramento ealumniæ, bon. doo.

90. Pro aeceſſu ad locum differeutiæ in Urbe, bou. viginti quinque.

91. Extcà Ucbem iufrà duo millliaria, Jul. quinque.

92. In aliis longinquioribus, ſcutum unum.

93. Pco mandato de cuſtituendis pignoribus, à decem infrà, bon. quinque.

94. Ab indè ſupcà uſque ad quamcumque ſummam, jul. unus.

95. Pro patente quòd ſoluto damno non teueatur ad pœnam pco earrigio lignorum sd Urbem, etiam pro pluribus iuſimul, jul. quinque.

96. Pro inhibitionibus vigore decreti Cameræ in reaſſumptione cauſarum ab alio Tribunsli, ſtante quod agitur de juriſdictione Riparum, jul. tres.

97. Pro quolibet ſolio extractus facti juxta reformationem Sanctiſſimi Domini Noſtri, bon. tres.

98. Admiſſus ad jursmentum paupertatis ſolvat pco medietate.

99. Pro eaſſatione cujuſlibet Inventionis, jul. unus.

100. Et prædicta taaa ſervetur etiam quòd in cauſa adſit, vel ſuperveniat commiſſio.

101. Pro rogitu quorumcumque contcactuum, teſtamentorum ſeu iuſtrumentorum, ae pro illis in publicam formsm dandis, neenon eaſſatione eorumdem, & aliis de quibua in præſenti taxa nou eſt diſpoſitum, ſervetur taxa Statutorum Uibis.

102. Teneatur quoque Notarius partibos petentibus inſtcumentorum copias, de quibus rogatus fuit tradece, & pro eis julium unum pro centenario ſcutorum, ità tamen quòd pru quavis ſumma julios decem non exeedar, recipere poſſit & nou ultrà, exceptis inſtrumentis locatiunum, pro quorum copiis uon ultrà julios duos eaigere poſſit.

103. In cauſis criminalibus ſervet taxam ſœl. rec. Pii Papæ Quarti à Sanctiſſimo Domino Noſtro innovatam.

Hanc taxam habes ſuprà lib. 2. Tom. 2.

De mercede Mandatariorum.

104. Pro præſentatione monitorii, inhibitionis, ſequeſtri pro qualibet pecſona, bon. duo.

105. Pro qualibet citatione in Curia, bon. unus.

106. Extrà Curiam inſrà unum milliare, pro qualibet perſona, bon. tres.

107. In Curia locis longinquis, videlicet ad Ripam, sd Eeclefias Lateranen. vel Sanctæ Mariæ Majoris, & ſimilis, bon. duo.

108. Pco citatione exequenda in cauſa eriminali contrà officiales Cuciæ, bon. duo.

109. Pro executione literacum monitorialium rogatorialium citationis exequendæ extrà Curiam ultrà milliare ſolastur arbitrio Judicis.

110. Pro ſubhaſtatione. & deliberatione pignorum ſeu bonorum uſque ad ſcuta, tria bon. unus pro quolibet ſcuto, Ab inde ſuprà, duo pro quolibet ſcuto, ità tamen quòd non excedat in totum ſeutum unum.

111. Mandatarius teneatur pcæſtare idoneam cautionem arbitrio Judicis de fideliter execcendo, de conſignandis, & reſtituendis pignoribus, ac pretio pignorum juxta decretum Domini, ac etiam habitare propè officium.

112. Item teneatur ſingulis diebus tàm feriatis quàm non feciatis, bis in die ad minùs ad officium ſe præſentare, & ſignanter hora audientiæ, & durante audientia ſine licentia Judicis ab officio non diſcedere, & in hora audientiæ in præſentia Judicis apud Notarium nun ſedere, & officium Mandatarii facere, & non Procuratoris vel partis aut Notarii.

De mercede executoris.

113. Pro quacumque executione reali vel perſonali uſque ad ſummam ſcutorum trium ineluſivè, bonon. ſeptem eum dimidio.

114. Ab inde uſqoe ad decem, bon. duo cum dimidio pro quolibet ſcuto.

A decem uſque ad quinquaginta, bon. duo pro quolibet ſcuto, dummodò merces non ſit minor juliis tribus. 115.

Ab indè ſuprà uſque ad centum, Julii quindecim dividendi pro rata eujuſlibet ſcuti. 116.

Ab indè ſupcà uſque ad ducenta, Julii viginti. 117.

Et à ducentis uſque ad quingenta. jul. viginti quinque in totum. 118.

Et ab indè ſuprà uſque ad quamcumque ſummam ſolvatur arbitriu Præſidis, dummodò nou excedat ſummam ſcutorum quatuor in totum. 119.

Extrà verò Urbem ultrà duo milliaria ſolvatur duplum. 120.

Pro executione mandati ſuſpicionis ſugæ, etiam parte citata, uſque ad ſummam ſcutorum decem ſolvatur ut ſuprà. 121.

Ab indè ſuprà uſque ad quinquaginta julii quinque. 122.

Ab indè ſuprà uſqoe sd qoamcumque ſummam, ſcutum unum in totum, & non ultra, & nonniſi ab una tantùm parte ad id obligata. 123.

Item executor teneatur præſtare cautionem arbitrio Judicis da fideliter ae diligenter eaercendo, ac de conſignando pignora infrà uoum diem juaτà Reformationem Sanctiſſimi Domini Noſtri. 124.

Teneatur etiam habitare apud officium, & ſingulis diebus de manè, & de ſerò hora audientiæ ſe repræſentare, & per totam audientiam ibi permanere ſaltem cum uno ſocio, vel ſamulo habili, & ſufficienti pru officio ſuo. 125.

Item executor teneatur præmiſſa umnia ad unguem obſervare ſub privationis ufficii, & aliis pœnis arbitrio Præſidis. 126.

In eriminalibus obſervet taxam generalem aliorum executorum, niſi à Judice minùs fuerit declaratum. 127.

In reliquis obſervet tàm reformationem generalem Sanctiſſimi ſub rubr. de Baroncellis, & executoribus quam alias ordinationes à Baruncellis, & executoribus obſervandas. 128.

Taxa Notarii Hebræorum.

De Hebrais habetur in praced. conſtit. §. 7.

§. 21. PRo qualibet eitatione, intimatione, proteſtatione, bonon. unus. 1.

Pco pcoductione jurium, bon. duo. 2.

Pco recognitione jorium, bon. tres. 3.

Pro monitoriu de eeſpoudendo articulis, bon. tres. 4.

Pro reſponſione articulorum in domo Notarii, dimidium bon. 5.

Extrà domum, pro viatico bonou. quinque ſolvendi à parte reſpondente. 6.

Pro depoſito, bon. duo. 7.

Pro rogitu procucæ ad lites in officio, bon. duo. 8.

Extrà officium jul. unus. 9.

Pro fide ſeu inſtrumento publico dictæ procuræ ad lites, jul. unus. 10.

Pro conſenſu, bun. duo. 11.

Pro quocunque termino ad ſolvendum, bon. duo. 12.

Pro nota ſententiæ ſeu deeceti diffinitivi ſervatis ſervandis uſque ad ſommam vel æſtimationem ſeutorum centum, bon. unus pro quolibet ſeuto. 13.

A eentum uſque ad ducenta, dimidium bononeni pro quolibet ſcuto ſuprà eentom. 14.

Si eacedat uſque ad quamcumque ſummam, ſcuta duo in totum. 15.

Pro ſequeſtro cum examine teſtium vel productione jurium, bon. quindecim. 16.

Pro mandato ſuſpicionis fugæ, etiam parte citata & cum examine teſtium vel productione jurium, bon. quindecim. 17.

Pro inhibitione in Curia, jul. unus. 18.

Extrà Curiam in pergameno, bou. quadraginta quinque. 19.

Pro non gravetur, idem quod ſuprà dictum eſt de inhibitione. 20.

Pro monitorio ſeu inhibitione introductiva litis, bou. tres. 21.

22. Pro arreſtn, bon quindecim.

23. Pro mandato de excarcerando,bon. qnindecim.

24. Pro mandato in contumaciam uſqne ac quamcumqne ſummam in Curia, bon. tres.

25, Extrà curiam in pergameno, bon. qnadragiotaquinque.

26. Pro mandato executivo, uſque ad ſummam ſcutorum decem, jul. unus.

27. Uſque ad viginriquinque, jul. tces.

28. Uſque ad centum, jul. ſex.

29. Uſque ad ducenta, ſcuta duo in totum.

30. Uſque ad quamcumque ſummam, ſcuta quatuor in totum.

31. Pro mandato de evacnando vel de admovendu, aut ſimili, jul. tres.

32. Pro mandaro de immittendo ſeu de manutenendo, jul. tres.

33. Pro mandato de conſignandis pignoribus ſeu deliberando aut de reſtituendo, jul. unus.

34. Pro obligatione ſeu fidejuſſione de ſtaodo juri, & judicatum ſolvendo, ſeu de repræſentando in officio, jul. unus.

35, Extrà officium, jul duo.

36. Pro ſuperſeſſoria in venditione pignorum intimanda per Norarium Hebræis Bancheriis,jul.unus.

37. Pro perquiſitione bonorum generalirer apud omnes Hebræos bancherios facienda,jul.quinque.

38. Si aurem fiat pro majori parte dictorum bancheriorum, jul. quatuor.

39. Si pro medietate eorumdem bancheriorum, bon. viginriquinque.

40. Si pro minori oomero, jul. duo.

41. Pro extractu bene facto juxtà reformationem Sanctiſſimi Domini noſtri, quolibet folio ſolvatur prout in aliis Cnriis.

42. Pro examine teſtis ſuper mareriis, jul. unus.

43. Super articulis autem ſine interrogatoriis, jul. duo.

44. Cum inrerrogatoriis non excedentibus numerum triginra, jul. tres.

45. In exceſſivis aurem ſolvatur arbitrio Judicis.

46. Pro ſumnıario cujuſlibet teſtis, comparata mercede ſcriprura, tantum quantum pro examine ejuſdē.

47. Pro reſtirutione jurium quorumcúmque uoo actu productorum, jul. unus.

48. Et ſi Notarius copiam ſecerit, ultrà julium prædictum recipiat ut infrà pro copia.

49. Pro reſtirutione bonorum depoſitorum valoris oſque ad ſummam ſcutorum decem unà cum quietantia, jul. unus.

50. Valoris autem uſque ad viginriquinque, jul. dno.

51. Uſque ad quinquaginra, jul. tres.

52. Uſque ad quamcumque ſuoımam, bon. quadragintaquinque.

53. Pro conſignarione depoſiti ſive cedulæ ipſius cum quietatione, pro quolibet ſcuro bon. duo.

54. Pro ſimplici copia benè ſcripta ad inſtar boni originalis apocarum & aliarum, pro quolibet folio jul. unus.

55. Pro rogitu inſtrumenti procoræ ad exigendnm ſive ad alia quæcumque negotia, jul. unus.

56. Pro fide ſeu inſtrumenro publico dictæ procuræ ad negotia quæcumque, jnl. dno.

57. Pro rogitu inſtrumentorum pro quolibet centenario uſque ad ſcuta quiogenta, jul. duo.

58. A quingentis uſque ad duo millia, pro quolibet centenario bon. quindecim.

59. A duobus millibus uſque ad quamcumque ſummam, ſcura quinque.

60. Pro copia ſimplici dictorum inſtrumentorum integra ſolvatur pro medietate, ſi verò ſine die, anno & teſtibus, ita ut non probet, ſolvarur quantum ſuprà dictum eſt pro copia ſimplici aliarum ſcripturarum.

61. Pro inſtrumentis publicis ſeu fide illorum uſque ad ſcuta vigintiquinque, jul. tres.

62. Uſque ad ſcuta quinquaginta, jul. quinque.

63. A quinquaginta nſque ad trecenta, ſcutum unum pro quolibet centenario.

A trecentis uſque ad mille, ſcora quioque. 64.

Ab inde ſuprà, ſcutum unom pro quolibet milliare. 65.

Pro fide cirarionis, intimationis ſeu alterius cujuſlibet actus, jul. unus. 66.

Pro fide litis peodentiæ, jul. unus. 67.

Pro inſtrumento publico ſenrentiæ uſque ad ſummam ſcutorum centum, bon. unus pro quolibet ſcuro. 68.

Ab inde ſuprà nſque ad quamcumque ſummam, jul. quindecim. 69.

Pro deputatione Cutatoris, jul. dno. 70.

Pro extractione ſeu fide partitarum, nltrà viaticum ſi fieri contingat, bon. tres pro qualibet partita. 71.

Pro viatico, jul. nnus. 72.

Pro decreto admiſſionis ad exercitium fœnerandi in perpetuum, ſcuta quinque. 73.

Pro decreto dictæ admiſſionis ad tempus ſcuta duo, & jul. quinque. 74.

Pro approbatioue libri Hebræorum bancheriorum, bon. vigintiquinque. 75.

Pro vendirione pignorum, bon. duo pro qnolibet pignore vendito. 76.

Pro ſupravantio pignorum venditorum, boo. duo pto quolibet ſcuto. 77.

Pro fide ſeu quieranria dicti ſupravantii, uſque ad ſcura quinque, bon. tres pro quolibet ſcuro. 78.

Uſque ad decem, bon. duo pro quolibet ſcuto. 79.

Uſque ad viginti, bon. unus cum dimidio. 80.

Uſque ad quadraginta, in totum jul. quatuor. 81.

Ab inde ſuprà uſque ad ſummam quamcumque in totum jul. quinque. 82.

Pro obligatione & fidejnſſione pro bollettinis amiſſis una cum bollettino dando uſque ad ſummam ſcurorum quinque, bon. quinque. 83.

A ſcutis quinque uſque ad decem, jul unus. 84.

A decem uſque ad vigintiquinque, boo. quindecim. 85.

A vigintiquinque oſque ad cenrum, jul. tres. 86.

Ab indè ſuprà uſque ad quamcumque ſummam, julios quinque. 87.

Pro examine liſtæ expenſarum, jnl. unus. 88.

Io caſibus in hac taxa omiſſis procedatur de ſimilibus ad ſimilia. 89.

In criminalibus ſervetur taxa fœl. recor. Pii Papæ Quarti à Sanctiſſimo Noſtro inoovata. 90.

Pignora vendenda vendantur unà cum ſuis involucris poſitis in pignoratione ſub pœna arbitrio Judicis. 91.

Ordini, & Taſſe da oſſervarſi dalli Guardiaoi delle Carceri.

La riforma di queſti Guardiani ſi legge nella conſtitutione præcedente. §. 13,

§. 12. ET prima li Capitani, & Guardiani di qualſivoglia Carcere tengano un libro, nel quale debbano ſcrivere rutti quelli che intraraono prigione, eſprimendo non ſolo con che mandato, ad inſtanza di chi, per che cauſa, & ſe per ſoſpetto di ſuga, mà anco quando intrano in ſecreta, & quando eſcano alla larga, & ſe inanzi, ò doppo pranzo, & parimente la ſera, ſe inanzi ò doppo cena, à fine che ſi poſſa far conto delli paſti, & li non ſcritti al libro non ſiano tenuti pagare ne ſpeſe, ne coſa alcuna per conto di Carcere, & non eſſendo ſcritto il rempo preciſo, come di ſopra, non ſi paga coſa alcuna per qoel giorno, coſi dell'intrata, come dell'uſcita. 1,

Item ſiano obligati tener una caſſa ſorata coo dne chiavi, de quali una ne tenga il Capitano, & l'altra il Procurator de' poveri, nella quale s'habbino à riporre tutte le robbe & dioari che ſi trovaranno appreſſo quelli che ſaranno condotti, & ſcriverlo nel libro per inventario fatto in præſenza del Carcerato, & teſtimonii, & non facendo, ſiano puniti come di furto, con quella pena che parerà à Monſignore Governatore di Roma, ò al Chierico præſidente delle Carceri pro tempore. 2.

3. Sia in arbitrio de Carcerati farſi le ſpeſe da ſe, etiam ſecreta, facendoſi portar da mangiare come li barrà, ſe però altro per qualche raggione non ordinaſſe il Superiore, ne poſſa il Capitano, ò Guardiano in alcun modo direttamente ò indirettamente impedire, ne mutarli di luogo, ò trattarli peggio per queſto cheſto che ſi faccian le ſpeſe da ſe, ò per qualſivoglia altro ſuo pretenſo credito, ſotto le pene infraſcritte, facendo ſolo diligenza quanto à quelli che ſaranno in ſecreta, che non ſe li portino polize, ò imbaſciate.

4. Et facenduſi il carcerato le ſpeſe da ſe, non poſſi il Guardiano, ò Capitano per il ſervirio dimandare coſa alcuna.

5. Per le ſpeſe che ſaranno alli prigioni in ſecreta, & non poſſino pigliare più di un carlino per paſto, & ſiano obligati a darli buon pane & buon vino à baſtanza, & una libra almeno di carne il giorno con la mineſtra, & quando non ſi mangia carne, darli ova, ò peſce ſecondo li tempi honeſtamente.

6. Ne poſſino metter mano à botte di vino per li prigioni, ſe prima non ſia provata dal Procurator de poveri.

7. Non dando, ò non facendo come di ſopra, per ogni volta che contraverrano li Capitani caſchino in pena di ſcudi dieci, da applicarſi un quarto al Procurator ſuſtitnto ſopra il governo de prigioni, & gl'altri tre quarti à ſan Leonardo, & inoltre di ſtar' alla berlina per quel giorno.

8. Et li Guardiani, & Servitori che ſerviranno, non lo revelando, ipſo fatto s'intendino eſſer' incorſi nella pena della fruſta; alli quali Guardiani, ò Servidori ſi darà fede contrà il Capitano ſenz'altro teſtimonio.

9. Non poſſino pigliare da quelli che ſtanno nelle Camere più di bajocchi cinque il giorno, eccetto che in Tor di Nona & Corte Savella dove ſi permette il ſolito d'un giulio per perſona.

10. Non poſſino mettere, ne tenere in dette Camere maggior numero di perſone di quello che ſarà ſcritto da Superiori delle Carceri (à quali però ſi ordina che lo ſcrivino quanto prima ſopra dette Camere) ſenza eſpreſſo conſenſo d'eſſi carcerati, ò particolar' ordine de Superiori predetti. In qual caſo però non ſi accreſca la mercede ſtatuita alle Camere, mà ſi divida egualmente trà tutti, facendo il conto con l'intervento del Procuratore de poveri, & deputati della Charità.

11. Et alle controverſie di chi voleſſe ſtar nelle Camere, ò nelle ſale, & non foſſe meritevole, il Prelato delle Carceri deputato dalla Charità pro tempore habbia à rimediare, & diffinirle.

12. Per la publica di ſopra per qualſivoglia longo tempo, non ſi paghi più di cinque giulii per Carcerato all'uſcire che ſarà, & ſtandoci meno di ſei giorni non paghi più di un groſſo il giorno.

13. Per la publica di mezzo per qualſivoglia longo tempo non ſi paghi piu di tre giulii per Carcerato all'uſcire, & ſtandoci meno di ſei giorni, non paghi più di tre bajocchi il giorno.

14. Le publiche da baſſo, & le publiche delle donne ſiano gratis.

15. Parimente le publiche de Religioſi gratis, & le porte ſiano aperte.

16. Per la ſala dove ſi fà la Viſita, Cortili, Tinelli, Corridori & altri luoghi fuori delli ſudetti, non ſi paghi coſa alcuna. Et l'abuſo & nome di paſſeggio s'intenda levato via affatto.

17. Li poveri relaſſati con eſilio, non paghino cos'alcuna, manco di ſpeſe, ſecondo il ſolito.

18. Et quando nel relaſſo de teſtimonii ſemplici, ò altri, ci ſarà Gratis ubique, s'intenda etiam quanto alla prigionia di qualſivoglia ſtanza, & dalli teſtimonii ſimplici non habbino manco le ſpeſe, mà le recuperino dall'inſtigatore, ò dal Fiſco.

19. Per la prigione d'ogni Carcerato non ſi facci pagar piu di due carlini, ne ſi poſſa far pagare cos' alcuna per mancia del Guardiano, ò altro, perche quello è la ſua mercede per la guardia.

20. Et per ogni arreſto, che veniſſe contrà il prigione, non ſi poſſa far pagare ſe non altretanto, cioè due carlini da quello che portarà l'arreſto, & non dal prigione, ſotto pena della berlina, da incorrerſi irremeſſibilmente ogni volta che contraverranno, coſi all'uno come all'altro capo.

21. Per traſportare i Carcerati, ò per cauſa della Viſita, ò per altro, per cavar li ferri, ò per habilitarli per occaſione di far'inſtrumento, ò altro, non habbino coſa alcuna.

22. Si facci l'infermaria in ciaſcheduna prigione, & ne habbia cura il Prelato delle Carceri deputato dalla Charità pro tempore, & in caſo di biſogno, ſe ci mettino ancora li Carcerati civili, & li poveri ſtiano gratis.

23. Nell'hoſteria, che ſi permette, ſi facci pagare la foglietta del vino mezzo bajocco manco, come nelle hoſterie eſenti, & ſi tenghino le miſure giuſte di vetro.

24. Nel ricever le monete, ſi oſſervino li bandi.

25. Non permettino, che li carcerati trattino con le donne carcerate, ne manco alle grati loro.

26. Menino ogni mattina li prigioni che ſtanno nelle publiche di ſopra & di mezo, alla Meſſa.

27. Del giulio di ſan Leonardo, & del giulio per il Cancelliero del Bargello del Governatore, ſi oſſervi il ſolito, & quando il mandato ſarà in forma pauperum, ſi paghi per metà, & quando gratis, niente.

28. Et quando li prigioni haveranno havuto il mandato di rilaſſo, non li poſſino il Capitano, ò Guardiani ritenere, ne levarli alcun veſtito per il debito che haveranno fatto, etiam per cauſa di vitto, ò altro, mà ſi debbano ſubbito rilaſſare, imputando ſe ſteſſi ſe l'haveranno tenuti di ſopra ſenza farſi pagare, ò aſſicurarſi con ſicurtà, ò pegno.

29. Alli condannati à morte, galera, ò altra pena, non poſſino ſotto pena di tre tratti di corda, fruſta & berlina, levar' i panni, ò robba alcuna che detti condannati haveſſero, ò attorno, ò in prigione, mà tutto debbano notificare, conſignare al Giudice della cauſa, acciò ne poſſa fare quel tanto ſarà di giuſtitia.

30. Ne li detti Capitani, ò Guardiani poſſino pigliare più delle Taſſe ſupradette, ancorche ſe gli daſſe ſpontaneamente, & debbano ſervare tutti li ſopradetti capitoli, ſotto pena di corda, fruſta, & altre maggiori ad arbitrio de' Superiori.

31. Dichiarando, che nelle Carceri dove è minor taſſa non s'intenda per queſti Capitoli innovato coſa alcuna, mà ſi ſervi ſempre la minore.

Ordini, & Taſſe per li Barigelli, & Eſſecutori.

La riforma di queſti ſi legge ſoprà nella conſtitutione precedente §. 22. fol. 207.

1. §. 12. LI Barigelli, & Eſſecutori qual ſi ſiano, & di qual ſi voglia Corte, non poſſino ad alcuno che condurranno prigione levar denari, ne robbe di ſorte alcuna, ne meno l'armi, quando non le portarano contrà bando, mà debbano le robbe, laſciarle ad eſſi prigioni, & quelle conſignarle con l'arme al Capitano, Guardiano delle Carceri, à fin di riporle come ſi è detto, ſotto pena di tre tratti di corda, della fruſta, & berlina.

2. Item dalli decapitati, ò altramente morti, ò puniti per giuſtitia, ò da qualſivoglia altro condannato à morte, galera, ò altra pena, ancorche vi foſſe de' beni loro non poſſino pigliare ne panni ne coſa alcuna per loro eſſecutione, ò altro conto, mà detti beni ſi conſeguino à chi di ragione, ſotto le ſudette pene.

3. Per cattura di quelli che condurranno prigione per cauſa capitale, & meritevole di morte, ò ſiano aſſoluti per ſentenza, ò commutatali la pena, ò in qualſivoglia altro caſo, non poſſino per loro eſſecutione pigliar piu d'un ſcudo.

4. Et meritàdo la cauſa non pena di morte, mà galera,

eſilio, mutilatione di membro, ò fruſta, ò che ſiano aſſoluti per ſentenza, ò commutatali la pena, ò rimeſſa, ò in qualſivoglia altro caſo, per eſſecutione & cattura, non poſſino pigliare più di giulii cinque, & dalli puniti niente come ſi è detto.

5. Nelle cauſe civili per eſſecution reale ò perſonale, per la ſomma di cinque ſcudi piglino due catlini, & da cinque ſcudi ſino à dieci, tre giulii, & da dieci ſcudi ſino à venti, giulii cinque, & da venti ſcudi ſino à quaranta, giulii dieci, & da quaranta ſino à ſcudi ſettanta, giulii quindici, da ſettanta ſino à cento, giulii venti, da cento ſino à cinquecento, ſcudi tre, da cinquecento ſino à mille, ſcudi quattro, & facendoſi eſſecutione per maggior ſomma, ſi paghi ad arbitrio del Giudice, de mandato del quale ſarà fatta l'eſſecutione, purche non paſſi la ſomma di ſcudi ſei al più, eccetuando li Giudici di Corte Savella, Torre di Nona, Ripa & Ripetta, li quali non poſſino eccedere la detta Taſſa ſenza licenza del Governatore, overo Auditore della Camera, ò dal Chierico preſidente delle Ripe reſpettivamente, eccetuando ancora li mandati della Corte del Governatore, nelli quali s'oſſervi la ſua taſſa, quale è minore per la povertà de litiganti che concorrono ad eſſa Corte.

6. Per mandati di mettere in poſſeſſo de beni ſtabili ſenza eſpreſſione di ſomma, un ſcudo, e non più, & dove ſia la ſomma eſpreſſa ſi oſſervi come ſopra.

7. Per mandato di ſoſpetto di fuga ſino alla ſomma di ſcudi quaranta, ſi pigli ſecondo la taſſa ſopradetta, & da quaranta in sù, per qualſivoglia ſomma non più d'un ſcudo.

8. Per eſſecutione fatta in animali, ſi oſſervi il medeſimo, ne ſi facci pagar alcuna coſa per la capezza, come già per abuſo ſi è fatto alcuna volta.

9. Per eſſecutione fatta fuora di Roma fra tre miglia, ò ſia civile ò criminale, ſi oſſervi come dentro di Roma, & ſe oltre tre miglia, & in qualſivoglia Città, ò Caſtello ancora oltre quaranta miglia, gl'eſſecutori di Roma habbino l'eſſecutione che ſi paga in Roma duplicata, mà ſe ſaranno eſſecutori d'altre Città ſi paghi duplicata la taſſa che ſi oſſerva in quel luogo dove ſi fà l'eſſecutione.

10. Occorrendo caſo non compreſo in queſta taſſa, ſi ſtia alla dichiaratione del Giudice che hà rilaſſato il mandato, eccetto li ſopradetti Giudici di Corte Savella, Tor di Nona, Ripa, & Ripetta, liquali non poſſino far tale dichiararione ſenza licenza del Governatore, ò Auditore della Camera, ò Preſidente delle Ripe reſpettivamente, come di ſopra.

11. Neſſuno Barigello, ne Eſſecutore predetto ardiſca pigliar denari da debitori per la loro eſſecutione ſe effettualmente non la fanno, ne differire l'eſſecutione della quale ſon ricercati, mà debbano eſſequirla quanto prima, ne dal Creditore pigliar denari, ſe non in caſo che il debitore non ſia obligato à pagarlo. Et monſtrata che li ſia carta dotale, inhibitione, ò non gravetur, non piglino coſa alcuna, ne faccin' eſſecutione, & facendola la reſtituiſchino gratis.

12. Facendo cattura in caſa d'alcuno, non poſſino pigliar arme d'alcuna ſorte ſe non prohibite, come archibugietti, etiam ſotto preteſto che il prigione l'habbia portate in tempo probibito.

13. Non ardiſchino ſenz'ordine particolare del Giudice della cauſa, andare con Notarii à far inventario di robbe, & in caſo che li ſia ordinato, non poſſino pigliar più d'un ſcudo in caſo d'omicidio ſeguito, in ogni altro caſo non più di giulii cinque.

14. Dalli poveri non poſſino per qualſivoglia mandato eſſigere coſa alcuna, ma ſiano tenuti laſciarli gratis, ſenza un quattrino di ſpeſa, ò pigliare ſolamente la metà di quello che li verria ſecondo che li mandati ſaranno ſottoſcritti, ò gratis, ò in forma pauperum.

15. Alli quali mandati così ſottoſcritti neſſun Barigello, Capitano, ò altro miniſtro ardiſca replicare, ma ſubitò eſſequitli. Et quando li mandati ſaranno ſegnati gratis, non ſi ricerchi ſottoſcrittione di Bargello Eſſecutore, & il gratis, ò in forma pauperum, s'intenda tantò per il Notaro quanto per gli Eſſecutori.

16. Non poſſino pigliare mercede ne altro, ſe non fatta realmente l'eſſecutione, ò reale ò perſonale, & per la rata d'eſſecutione fatta, & eſſendo una volta ſodisfatti, ſiano obligati ritornare quante volte biſognarà à far nova eſſecutione, fin tanto che il creditore ſia intieramente ſodisfatto, ſenz'altra nuova mercede.

17. Quelli che contravettanno alle coſe predette alle quali non è preſcritta pena, incorrano per la prima volta la pena di tre tratti di corda, per la ſeconda della fruſta per la Città, & per la terza della Galera, da eſſeguirſi irremiſſibilmente dalli ſudetti Giudici ſenz'alcuna ſperanza di gratia.

18. Et acciò ch'ogn'uno poſſa haver notitia delli detti Ordini, e Taſſe, tanto li Barigelli, & Eſſecutori, quanto li Capitani delle Carceri, ſiano obligati tenere continualmente detti decreti ſtampati in una tavola affiſſa nel muro, in parte che ogn'uno poſſa vederli, & leggerli d'ogni nota. Auvertendo particolarmente, che delle perſone ignoranti non ſi pigli oltre il dovere, ſotto le pene ſudette di ſcudi cinquanta, d'aplicarſi à ſan Leonardo, & altre pene più gravi.

Declaratio Conſtitutionis ſuper reformatione Tribunalium Urbis, nuper editæ.

Eſt ſuprà iſta Reformatio in duabus conſtitutionibus hanc præcedentibus.

PAULUS PAPA V.

Motu proprio, &c.

Edita A. D. 1612.

Cauſa hujus declarationis.

Cum ſicut accepimus nuper poſt noſtram ſuper Tribunalium Urbis reformationem à pleriſque, præſertim verò a Notariis eorumdem Tribunalium, nonnullæ difficultates ſuper intelligentia executione dictæ conſtitutionis, & taxarum indè confectarum, ſubmotæ fuerint, Nos difficultates omnes opportuna declaratione tollere volentes, Motu ſimili.

Cap. iſtud eſt in conſt. 71. §. 19. nu. 16.

§. 1. Inprimis quoad diſpoſitionem, quæ habetur in verſ. Notarii quorumcumque Tribunalium, declaramus, Notarios in cauſis Commiſſariis, ſummam aut valorem ducentorum ducatorum auri de Camera non excedentibus, teneri dare literas miſſivas loco remiſſorialium; ſed ſi dictam ſummam, ſeu valorem exceſſerint, & ſint veræ Commiſſariæ, Notarios ad dandas dictas literas miſſivas loco remiſſorialium non obligamus. Et ampliùs declaramus copiam articulorum & interrogatoriorum, ſi quæ in Curia data fuerint, & in dictis miſſivis introcludendarum, ultrà taxatam mercedem juliorum, novam eſſe ſolvendam ad inſtar aliarum copiarum.

Cap. iſtud eſt ibid. nu. 26.

§. 2. Inſuper quoad verſ. iidem. Addendo volumus eam partem quæ inſtat pro ſententia, teneri in actu depoſitionis ſportularum, ſive propinarum pro Judice, etiam mercedem notæ ſententiæ pro Notario deponere.

Cap. iſtud eſt ibid. nu. 37.

§. 3. Et quoad verſ. Notarii non audeant, declaramus ſufficere quòd Notarius, aut unus ex teſtibus cognoſcat alterum ex contrahentibus. Et quando contrahens eſſe alienigena, ſive peregrinus, aut tàm vilis conditionis ut ejus cognitio vel notitia eſſet in Urbe difficilis, contractum nihilominùs fieri permittimus cum licentia Gubernatoris, ſive Auditoris Cameræ, aut Vicarii, vel Senatoris, ſeu Judicum ipſorum, aut Burgi, modo dicta Judicis licentia in inſtrumento adnotetur, ac pro ea nihil omninò, neque Judici, neque Notario ſolvatur.

Cap. iſtud eſt ibid. nu. 11.

§. 4. Quoad verſ. Citationes, monitoria, &c. poſt verba. Aut alterius illas obtinentes. Addatur, Et electo domicilio.

Hoc cap. eſt ibid. nu. 36.

§. 5. In verſ. Ad rogandum verò &c. in fin. Addatur, Volumus autem & declaramus, quòd omnia

teſtamenta & contractus, intelligantur rogati nomine officii, ſive Notarii primarii, non autem nomine proprio etiam quòd aliter exprimeretur, aliàs Notarii ſubſtituti, aut alioquin in aliorum officiis manentes ſeveriſſimè puniantur arbitrio Judicum cujuſque Tribunalis.

Hoc cap. eſt ibid. nu. 61.

§. 6. Quoad verſ. Reſponſiones, declaramus excipiendas eſſe mulieres, & egregias perſonas, ad quas Notarius poſſit Judicis arbitrio tranſmitti, qui Judex quandocumque ipſe dictis reſpouſionibus aut juramentis, etiam in domo reſpondentis, aut jurantis, vel alibi intervenerit, nihil recipere poſſit aut debeat.

Hoc cap. eſt ibid. nu. 121.

§. 7. Quoad verſ. Notarii locorum piorum, declaramus, loca pia, quæ Notariorum opera uti hactenùs conſueverunt, non poſſe de cætero alium Notarium, tàm in civilibus quàm in criminalibus eligere, quàm unum ex dictis Vicarii Notariis, inter quos & ſolita diſtributio ſervetur, & ſolita merces ſolvatur.

Hoc cap. eſt ibid. §. 20. num. 33.

§. 8. Quo verò ad regiſtra verſ. Neque exigant, declaramus illa verba, niſi illis completis, intelligi de actis factis uſque ad diem petitæ confectionis extractus, ſive regiſtri.

Hoc cap. eſt ibid. nu. 25.

§. 9. Quoad verſ. Non rubricentur, declaramus, tunc non eſſe rubribandos proceſſus de partibus quando benè fuerunt in partibus rubricati, alioqui prohibemus in Curia ab alio quàm à Notario cauſæ rubricari.

Hoc cap. eſt ibid. nu. 3.

§. 10. Quoad verſ. In verè autem Commiſſariis, & verſ. proceſſus de partibus, declaramus non fuiſſe noſtræ intentionis comprehendere Notarium Archivii, qui propterea poſſit in cauſis Commiſſariis cujuſcumque valoris regiſtra conficere, in illiſque proceſſus de partibus, remiſſoriales & compulſorias, ſive excederent ſive non folia vigintiquatuor regiſtrare; ſervata in cæteris forma in dicta noſtra reformatione contenta ſuper regiſtrorum confectione.

Hoc cap. eſt ſup. in conſt. 71. §. 21. n. 21.

§. 11. Quo verò ad Curſores, verſ. Curſores pro qualibet citatione, declaramus Trivii regionem pro locis ultrà fontem & arcum Trivii non citrà, nec ullo pacto inter partes longinquas enumerari loca illa, quæ vel anteà ipſi Curſores non enumerabant, vel pro quibus ſolita mercede bon. duorum contenti erant, ne quod à Nobis ad publicam utilitatem, & tollendos abuſus conſtitutum eſt prava interpretatione, contrarium pariat effectum.

Hoc eſt additum.

§. 12. Inſuper declaramus, pro citatione contrà Epiſcopos, vel alias qualificatas perſonas; quinque bon. accipi poſſe, quando citatio ſit perſonaliter contrà ipſammet perſonam qualificatam executa, non autem contrà procuratorem, vel aliter.

Hoc cap. eſt in d. conſtit. 71. §. 4. n. 14.

§. 13. Et dùm in eadem noſtra reformatione prohibetur Auditori Cameræ concedere remiſſoriam ad partes ad examinandum, vel repetendum citata parte teſtes ad inſtantiam Fiſci, vel ad probandam ejus intentionem, & prout latiùs in ea, declaramus id non procedere, ſi aliqua legitima ſubſiſtente cauſa aliud in aliquo particulari caſu ipſimet Auditori viſum fuerit.

Hoc cap. eſt ibid. nu. 4.

§. 14. Inſuper in verſ. Quòdque ſuperſeſſoriæ &c. poſt verba, Vel alibi non ſuſceperit. Addatur vel niſi ex legitima cauſa, & in cauſis ſui Tribunalis tantùm & non alias.

Hoc cap. eſt ibid. §. 1. numer. 166. & ſeq.

§. 15. Quoad taxas impreſſas poſt dictam noſtram reformationem, infraſcripta corrigi mandamus. Inprimis quoad Notarios Cameræ deleatur verſiculus, Idem fiat de pellibus, & verſ. Idem de ſapone, utpote impreſſoris errore ſupervacaneæ edicta, ex quo jam ſuper ſufficienter erat proviſum.

Hoc cap. eſt ibid. nu. 186.

§. 16. Quoad verſ. ultimum taxæ Notariorum Cam. incip.: Pro non comprehenſis, declaramus intelligi de expeditionibus gratioſis. In judicialibus autem ſiquid in ea, vel aliis taxis fuerit prætermiſſum, ſervetur de ſimilibus ad ſimilia.

Hoc cap. eſt in d. conſtit. præced. §. 2. num. 7.

§. 17. Quoad taxas Notariorum Gubernatoris, Vicarii, & aliorum, verſ. Pro reſtitutione depoſiti, bon. unum pro quolibet ſcuto, intelligi volumus in cauſis mercedum, in aliis verò bon. duos pro quolibet ſcuto permittimus, ſicuti verè in taxa fœl. rec. Pii Quarti prædeceſſoris noſtri habetur, licet aliter aliquando fuerit per errorem impreſſum.

Hoc cap. eſt ibid. nu. 70.

§. 18. Et in eadem taxa verſ. Pro copia ſimplici cujuslibet inſtrumenti in actis rogati, declaramus intelligi de inſtrumento actus judicialis, non de ſimplici extrajudicialium inſtrumentorum copia, pro qua benè & ad inſtar boni originalis deſcripta, bon. ſeptem cum dimidio pro quolibet folio ſolvi, & exigi permittimus.

Hoc cap. eſt in d. conſtit. præcep. §. 4. in princ.

§. 19. Quoad taxam Notariorum Rotæ in primo verſ. julios ſexaginta ſex, legendum declaramus, non autem ſexaginta, prout impreſſoris errore fuit notatum.

Hoc cap. eſt in d. conſtit. §. 5. num. 16.

§. 20. Quoad taxam Archivii, verſ. Pro inſtrumento abſolutionis, mandamus corrigi juxtà taxam fœl. recor. Gregorii XIII. prædeceſſoris noſtri.

Hoc cap. eſt num. 62.

§. 21. Rurſus in verſ. Pro pauperibus, declaramus & volumus ſervari eamdem taxam fœl. record. Gregorii XIII. ut admiſſi ad juramentum paupertatis, juxtà formam dictæ taxæ ſolvant.

Hoc cap. eſt in d. conſtit. præced. §. 6. num. 44.

§. 22. Quoad taxam Notariorum criminalium Gubernatoris, A. C. & aliorum, verſ. Pro quolibet folio copiæ indiciorum, declaramus intelligendum, ut quælibet pagina, id eſt facies cujuslibet continere debeat lineas viginti quatuor, prout in noſtra reformatione, ſub tit. de regiſtris §. ſingula folia, & alibi volumus intelligi. *Eſt ſuprà num.* 15.

Hoc cap. eſt in §. 7. nu. 4.

§. 23. Quoad taxam fori Capitolini, verſ. A centum uſque ad ducentos, addatur verbum, Alios, errore ſcriptoris omiſſum.

Clauſulæ ſublatæ & decretum irritans.

Sicque per quoſcumque Judices ordinarios & extraordinarios, & etiam executores dictæ noſtræ Conſtitutionis, judicari & diffiniri debere, ſublata &c. irritum &c.

Non obſtantibus præmiſſis, ac prioribus literis ſuper reformatione & taxis emanatis cæteriſque contrariis quibuſcumque, & cum decreto quòd præſentis ſola ſignatura ſufficiat, etiam abſque alia data & regiſtratura.

PP. ſubſc.

Placet Motu proprio.

Sequitur declaratio ejuſdem Reformationis, quoad Aromatarios urbis.

PAULUS PAPA V.

Motu proprio, &c.

Cauſa hujus declarationis.

CUm poſt aliquas declarationes à Nobis conſtitutioni, quam ſuper reformatione Tribunalium Urbis condidimus factas, Aromatarii quædam ejuſdem conſtitutionis capita ipſos tangentia declarari ſuppliciter poſtulaverint; Nos dubia tollere, & litibus occurrere cupientes.

Declaratio circa præſcriptionem.

§. 24. Dùm in præfata noſtra conſtitutione dicitur, pro pretio aromatariæ ſervandam eſſe præſcriptionem quinqueonalem, non obſtante quavis interruptione, etiam per receptionem partis pecuniarum, aut per dationem aliarum rerum aromatariæ, declaramus dictam diſpoſitionem, non intelligi neque locum ſibi vendicare ubi vel interruptio fuerit judicialis, vel aliter quàm per proprios ipſorum libros Aromatarii ſuum creditum probaverint, quibus caſibus diſpoſitionem Statutorum Urbis, ſervari volumus & mandamus.

Declaratio circà juriſdictionem criminalem.

§. 25. Inſuper dùm in eadem conſtitutione interdicimus Aromatariis, ne ullam prorſus audeant in quemquam exercere, ſub quovis prætextu, criminalem juriſdictionem, declaramus intentionis noſtræ non fuiſſe adimere eis facultatem aliàs ipſis à fœl. record. Clem. VIII. prædeceſſore noſtro conceſſam, res medicinales ad eorum artes ſpectantes, viſitandi, recognoſcendi, & quod in eis corrupti, vitiati, vel adulterati repertum fuerit, projiciendi, comburendique, ac juxtà delicti & negligentiæ qualitatem culpabiles repertos, debitis pœnis non tamen corporis afflictivis, quæ pœnæ Eccleſiæ, & Hoſpitali S. Laurentii in Miranda nuncupatæ eo ipſo appli-

centur, & applicatæ cenſeantur, afficiendi. Quod tamen quoad libros negamus, etiam quòd in illis fraus aliqua detegeretur, ſed hoc à ſuo Judice competenti cognoſci ac difiniri debere intendimus & mandamus.

Declaratio circà electionem Aromatarii mittendi extrà Urbem, ad viſitandas aromatarias.

§. 26. Et tùm in dicta conſtitutione noſtra ſancitum eſt, quòd Conſules nullam habeant juriſdictionem eligendi Aromatarium, quem Proconſulem vocant, ad viſitandas aromatarias extrà Urbem, minúſque ſubſcribendi patenter uti Conſules diſtrictus Urbis, & Superintendentes artis in Statu Eccleſiaſtico, ſed talis eligendi poteſtas penès Protomedicum ſit, & remaneat. Declaramus noſtræ intentionis non fuiſſe quoad hoc derogare concordiæ aliàs initæ inter Collegium Phyſicorum, & Collegium Aromatariorum, dùm in ea dicitur, quòd quotieſcumque ad viſitandas aromatarias extrà urbem, Medicus ex Urbe mittendus erit, ne eis forſan artis aromatariæ impeditum ſibi comitem adjungat, Protomedicus qui viſitatoris deſignandi jus obtinet, Urbanis aromatariis id denunciet, atque ab eis exquirat, habeantne aliquem peritum & idoneum hominem, qui Medico illi in hujuſmodi viſitationis munere, comes & Miniſter eſſe velit &c. juxtà prædictam concordiam confirmatam per fœlicem recordationem Gregorium Decimum tertium prædeceſſorem noſtrum, ſub die prima Julii 1575. verſ. Quotieſcumque ad viſitandas tabernas &c. Dummodò Aromatarii neque juriſdictionem propterea in hoc ſibi aliquam uſurpent juxtà formam dictæ concordiæ, neque electum, Proconſulem vocent, neque patentes ſubſcribant uti Conſules diſtrictus Urbis, neque quiſquam contrà tenorem noſtræ prædictæ conſtitutionis faciant, ſub pœnis in ea contentis.

Sola ſignatura ſufficit.

§. 27. Et præſentis ſola ſignatura ſufficiat, etiam abſque alia data, & regiſtratura.

Subſcriptio Papæ.

Placet Motu proprio C.

LXXIV.

Revocatio omnium licentiarum, Monaſteria Monialium ingrediendi, aut cum eis conſervandi, mulieribus hactenùs conceſſarum.

Ad hanc materiam vide conſtit. 28. Gregorii XIII. Ubi gratia. lib. 2. ubi notavi. in Tom. 2.

Vide quæ de hac materia addidi ſup. ad hujus Pauli Conſt. facultatum fol. 52.

Edita A. D. 1612.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

MOnialium ſtatui, quæ ſæcularia deſideria abnegantes, Dei obſequio ſeſe addixerunt, paſtorali ſolicitudine conſulere cupientes, ad ea removenda, quæ religioſam earum quietem, & regularem obſervantiam perturbare dignoſcuntur, curam noſtram libenter intendimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Revocatio licentiarum ingrediendi Monaſteria Monialium mulieribus ſæcularibus conceſſarum.

§. 1. Quoniam itaque, ſicut accepimus, experientia compertum eſt, non levia incommoda licentias ingrediendi Monaſteria Monialium mulieribus ſæcularibus conceſſas, dictis Monialibus inferre: Nos malis hujuſmodi opportuno remedio providere volentes; Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, déque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes & ſingulas licentias ingrediendi Monaſteria Monialium ubique locorum exiſtentium, ac cum Monialibus converſandi, & refectionem ſumendi corporalem mulieribus cujuſcumque ſtatûs, gradûs, & conditionis exiſtentibus, etiam Marchionali, & Ducali dignitate fulgentibus, ſub quibuſcumque verborum formis & tenoribus, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque fortioribus & efficacioribus, ac inſolitis clauſulis, necnon irritantibus decretis, ad tempus vel in perpetuum à prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, & etiam à Nobis conceſſas, quarum tenores, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus haberi volumus pro expreſſis, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium revocamus, caſſamus, & irritamus, ac revocatas, caſſas, & irritas eſſe decernimus.

Pœna utentium licentiis.

§. 2. Inhibentes mulieribus prædictis licentias hujuſmodi habentibus, ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, à qua non niſi à Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquàm in mortis articulo abſolvi poſſint, ne Monaſteria prædicta prætextu licentiarum hujuſmodi ingredi audeant, ſeu præſumant.

Pœna eas admittentium.

§. 3. Ipſorum verò Monaſteriorum Abbatiſſis, ſeu Prioriſſis, ac Superioribus, ſub eadem ac privationis ſuorum officiorum quæ obtinent, & inhabilitatis ad illa in poſterùm obtinenda, ipſo facto ſine alia declaratione incurrendis pœnis, ne eas introducere ſeu admittere, vel admiſſas quoquo modo retinere audeant, ſeu præſumant.

Deputatio executorum.

§. 4. Quocircà dilectis filiis noſtris, & Apoſtolicæ Sedis pro tempore exiſtentibus Nunciis, ac locorum Ordinariis, necnon dictorum Monaſteriorum Prælatis, & Superioribus, præcipimus & mandamus, quatenùs præſentes literas publicari, & præmiſſa omnia obſervari faciant; Contradictores quoslibet, ac præmiſſis non parentes, per prædictas & alias ſententias, cenſuras & pœnas aliaque juris & facti remedia opportuna, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 6. Quia verò difficile foret has litteras ad omnia loca deferri, Volumus quòd earum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, ac ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Publ. P. a. ſ. die 10. Julii.

Dat. Romæ apud ſanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die decima Julii 1612. Pontificatûs noſtri Anno Octavo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti 1612. Indictione decima, Pontificatûs Sanctiſſ. D. N. D. Pauli Divina providentia Papæ Quinti, Anno ejus Octavo, die verò 12. menſis Julii, Retroſcriptæ literæ affixæ & publicatæ fuerunt ad Valvas Baſilicæ Principis Apoſtol. de Urbe, ac in Acie Campi Floræ, per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem. Virginius de Virginiis pro Mag. Curſ.

LXXV.

Erectio Congregationis, ac deputatio Officialium ſuper Aquæ Paulæ & illius Aquæductus cura & adminiſtratione, in Alma Urbe.

Alterius atque Felicis adductionem in Urbe, & dotis pro ejus conſervatione aſſignationem fecit Sixtus V. ut ſuprà in ſua conſtitutione 101. Supremi. Tom. 2.

Edita A. D. 1612.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN Sede Beati Petri, meritis licet imparibus, divina diſpoſitione conſtituti, boni Paſtoris fungentes officio, creditas nobis oves non ſolùm ſacris ac ſpiritualibus ſtudemus munire præſidiis; ſed temporalibus etiam commodis illiſque præſertim quæ ſunt humanæ vitæ uſui neceſſaria abundanter cumulate enixè curamus, ut apertiùs deindè ad ſupremi Paſtoris, ac Mundi univerſi procreatoris immenſam benignitatem ac munificentiam extollendam, ab operibus hiſce noſtris, ut ab humanis linguis quotidiè excitentur, ac fida veluti manu ad rerum divinarum aſſiduam contemplationem laudémque deducantur.

Hic Pont. Urbem Romam novis ædificiis, Templis

§. 1. Quòd ſi omnium Chriſti fidelium, cæterarúmque Civitatum, & locorum noſtræ curæ & fidei commiſ-

vîis aliiſque modis illuſtravit.

commiſſorum, præcipua ratio Nobis habenda eſt, quantò impenſius Urbem Romam communem patriam, ac veritatis magiſtram, in qua Chriſtus Dominus illam præ aliis diligens, Eccleſiæ fundamenta jecit, & ſtabilivit, Nos in terris Chriſti vicem agentes ad ipſius imitationem præ ceteris amare, & novis aſſiduè ornamentis, commodiſque augere & illuſtrare debemus? Hiſce permoti cauſis Urbem hanc noſtram, tùm in Templis tùm in ædificiis, vîis, areis, aliiſque ſtructuris amplificare, ac pulchriorem, & commodiorem reddere non deſiſtimus.

Et deinde aquarum ſecunditate dotare ſtudet.

§. 2. Et jamdudùm paterno conſiderantes affectu, illam licet in cæteris ſui partibus aquarum opportunitate fœcundam, in Transtyberina tamen regione, ac Civitate Leonina, quæ Burgus S. Petri appellatur, earum uſu penè deſtitutam eſſe, ac propterea complura ibi exiſtentia Templa virorum, & ſanctimonialium Cœnobia, Xenodochia, & alia pia loca, ædificiáque inſignia, & quòd caput eſt, ipſius Principis Apoſtolorum Baſilicam, & Romani Pontificis Sedem & domicilium, aquarum commoditate carere, incommodo huic providere neceſſarium duximus.

Aquas multas, à locis ab Urbe longe diſtantibus collectas, magno ſumptu in eam uno Aquæductu addacere fecit.

§. 3. Scientes itaque Aquæductum illum antiquitate atque operis magnitudine celeberrimum, per quem olim aqua Sabatina, & Alſietina, quæ etiam Auguſtæ à Cæſare Auguſto Imperatore cognomentum ſumpſit, in eamdem Urbem via Aurelia, ad Naumachias, aliáſque delicias, & voluptuarios uſus Gentilium Romanorum influebat, ſive barbaræ gentis, ſive temporis injuriâ dirutum ita jacere, ut ejus veſtigia via alicubi apparerent, vigilantia paſtorali dignum ſanè putavimus, non ſolùm impuros ac ſuperſtitioſos veterum ritus, vera religione, ſacróque cultu emendare verum etiam reliqua, vel ad oſtentationem, & ſuperbiam ab illis extructa, vel ad illicita animi oblectamenta, relaxationéſque excogitata, ac deindè illorum temporum cujuſdam veluti intemperantiæ monumenta poſteris relicta, in meliorem, ac neceſſarium vitæ uſum quantum in Nobis eſt convertere, ſimúlque intelligentes ſuprà Lacum Sabatinum, Anguillariæ & Brachiani nunc dictum, ad radices collium eidem Lacui in illius ambitu dextrorſum ſuperaſtantium, ultrà Anguillariam, & Trivinianum, vigeſimo octavo ab Urbe milliario, complures aquarum perennium per ſilicum venas ſcaturientium, viſu, & guſtu jocundiſſimarum & ſaluberrimarum, fontes exoriri, de aquis prædictis colligendis, corrivandíſque, ac in Urbis, & Janiculum, & Vaticanum eminentes Colles inducendis cogitavimus, pro certo habentes, has Aquas non ſolùm regioni Transtyberinæ, & Palatio noſtro Apoſtolico in Vaticano, ac locis omnibus dictæ regionis, & Civitatis Leoninæ, ſed etiam ultrà Pontes traductas, in plura Caſtella diviſas, univerſæ ferè Urbi, tùm publicum tùm privatum commodum allaturas, necnon loca Transtyberina incolarum paucitate penè alicubi deſerta, uſu, & commoditate earum habitatu frequentiora, & frequentatione jucundiora, ac ſaniora reddenda. Inprimis autem Aquæductum veterem, ac ipſas Aquas, ſed longè ſalubriores quàm quæ primùm ab Auguſto, poſteà à fœl. record. Adriano Papa prædeceſſore noſtro reductæ ſunt, earúmque ſcaturigines & diverticula perveſtigari juſſimus certioréſque facti ab iis quibus curam hanc demandavimus, Aquas hujuſmodi colligi, & ad Urbem Colléſque præfatos cura ſolerti adhibita adduci poſſe; Nos neque laboribus, neque ſumptibus pro hujus Urbis, & in ea degentium commodo, & utilitate parcentes, opus aquæducendæ quamprimùm aggredi, ac perficere deliberavimus. Ideóque complurium aquarum fontibus ſalubrioribus, qui in Territoriis Brachiani, Vicarelli, Baſſani, & Triviniani, ſub certis diſtinctis eorum denominationibus oriuntur, opportuna ſubſtructione comprehenſis, corrivatiſque rivulis unà in receptaculum collectis atque confuſis, & unam aquam conficientibus, aquam omnem per novum aquæductum quem ob veterem diſſipatum, ſubterraneo & arcuato opere à fundamentis extruximus, & reſtituimus, ac inter cætera duobus ſublimioribus arcubus propè Urbem, cum ſuis ſubſcriptionibus ad perpetuam rei monumentum erectis ornavimus, longo nempe à priori receptaculo quinque & triginta millia paſſuum circuitu, ad eminentiorum collium, & humiliorum Vallium obices evitandos, & ut infleao ductu, crebróque anfractu melior indè aqua redderetur ad eandem Urbem, Dei beneficio, ingenti omnium lætitia adduximus, & ex ea, quæ ad uncias centum ſuprà mille ſimul aſcendit, de majori ipſo aquæductu in via ſuprà Sacellum ſub invocatione beatæ Mariæ Repoſi vulgò nuncupatæ, trecentas in Vaticanum pro uſu Palatii noſtri Apoſtolici, & Burgi S. Petri derivavimus, reliquas octingentas uncias in Montem Janiculum inter Portam divi Pancratii, & Eccleſiam divi Petri in Monte aureo nuncupatam perduci placuit, ubi prædicto magnifico, latóque Fonte extructo, ac ingenti ſumptuoſiſque perpolitorum marmorum, & columnarum apparatu exornato, per quinque lapideas Aquilas, & Dracones, veluti per totidem latiſſima ora magno, vel aſtantium, vel è longinquo proſpicientium, oblectamento abundè aqua decurrit, ac perenne manat. Ut verò Fons ipſe egregiáque ejus ſtructura meliorem è regione adventantibus præſtaret proſpectum, ac deindè publico uſui commodior, & viſui jucundior eſſet, omnibúſque ad eum acclivior & facilior pateret, acceſſus, parte Montis in qua Fons ipſe conſpicitur quantum opus fuit depreſſa, aream ſatis amplam, & viam aperuimus, alia etiam ornamenta & commoditates in dies adjecturi. Atque ut cætera urbis publica & privata loca, uſu & commoditate hujus aquæ frui poſſint, eamdem aquam ultrà Siſtum, & quatuor Capitum dictæ Urbis Pontes traduci, & in Caſtella diviſam, in Capitolium, & reliqua Urbis loca diſtribui mandavimus.

Et modo pro d. Aqua ipſiúſque aquæductus cura conſervatione, Congregationem Aquæ Paulæ nuncupandam erigit.

§. 4. Cùmque non ſatis ſit Aquam hujuſmodi adduxiſſe, & tantum opus ſummo labore, ac tàm largo ſumptu abſolviſſe, niſi in ejus adminiſtratione, ac perpetua conſervatione exacta & præcipua quæque cura & diligentia adhibeatur, partes noſtri Paſtoralis officii eſſe cognovimus, ut hujus aquæ & illius aquæductus, totiúſque operis curam & rationem talibus viris committamus, quorum opera, fide, prudentia, ſolertique ſtudio, rectè & fœliciter regantur & gubernentur, ac alia quæ ad eorum conſervationem ſpectare noſcuntur ſtatuamus. Motu proprio non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac deliberatione noſtris, déque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetua conſtitutione Congregationem Aquæ Paulæ nuncupandam, in qua dilecti filii Cameræ noſtræ Apoſtolicæ generalis Theſaurarius, & Archihoſpitalis ſancti Spiritus in Saxia de eadem Urbe Præceptor, ac ejuſdem Cameræ Commiſſarius etiam generalis, nunc & pro tempore exiſtentes, necnon per Nos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, ad noſtrum, ipſorúmque ſucceſſorum beneplacitum deputandi, unus ex ejuſdem Cameræ Præſidentibus Clericis, & duo Cives Romani eſſe debeant, perpetuò erigimus & inſtituimus, ac ex nunc ad ipſam Congregationem Magiſtrum Galeatium Sanvitalem ejuſdem Cameræ Præſidentem Clericum, & Alexandrum Mutum, ac Paulum Mellinum, Cives Romanos, dilectos filios, quibus Nos alias ducendæ aquæ hujus curam demandavimus, & de quorum prudentia, fide, & integritate plurimum in Domino confidimus, ad beneplacitum ſimiliter noſtrum deputamus.

Protectorem d. Congregationis Illuſtriſſimum. U. Borgheſium deputat.

§. 5. Ipſique Congregationi dilectum filium noſtrum Scipionem tit. S. Chryſogoni presbyterum Cardinalem Burgheſium nuncupatum, noſtrum ſecundùm carnem ex ſorore germana nepotem, durante ejus vita præficimus, & in Aquæ Paulæ, & illius aquæductus & operis prædictorum Protectorem ſimiliter ad ejus vitam deputamus, ipſum pro-

tectio-

rectionem & præfectionem poſt ipſius Cardinalis obitum alteri concedi prohibentes, ſed eas poſt obitum prædictum ceſſare; & penès dictam Congregationem remanere debere, decernentes & declarantes.

Secretarium ejuſdem Congregationis Jo. Jacobum Bulgarinum eligit.

§. 6. Præterea dilectum filium Jo. Jacobum Bulgarinum, quem aliàs ad curam ſcripturarum hujus negotii deputavimus, ad ejus etiam vitam, cum honoribus & oneribus, juribuſque & emolumentis ſolitis & conſuetis, etiam in remunerationem laborum per eum, tàm in opere hujuſmodi quàm pro ſervitio & utilitate Cameræ noſtræ impenſorum, ejuſdem Congregationis Secretarium, cui Caſtella, & receptacula illorúmque claves cuſtodiendi, & ne à quoquàm ampliùs aut latiori modulo, ſeu fiſtula, vel alias quàm fuerit impetratum vel conceſſum aqua accipiatur animadvertendi cura & onus incumbat, conſtituimus, deputamus, ac declaramus, & eſſe volumus.

Congregationis jurisdictionem & facultates præſcribit.

§. 7. Dictæque Congregationi univerſam cuſtodiam, & curam aquæ, & aquæductus, ac operis prædictorum, per præſentes committimus, & mandamus, illiuſque Deputatis prædictis ſemel ſingulis menſibus, & quoties opus fuerit ſe congregandi, & aquam prædictam pro uſu & commodo, tàm publico, quàm privato, & à quavis parte aquæductus, & quaſvis Urbis regiones & loca deducendam, diſtribuendi & erogandi, & poſtquàm fuerit diſtributa & erogata per ceſſionem vel conſenſum obtinentium in alia etiam transferendi litteráſque patentes deſuper ſub Scipionis Cardinalis quoad ipſe vixerit, & ſucceſſivè ſub Theſaurarii pro tempore exiſtentis præſatorum, ſigillo & nomine expeditas, deſuper concedendi, necnon pro ipſius aquæductus, & operis conſervatione ea quæ facienda, quæ vitanda fuerint decernendi, ac ſuper præmiſſis etiam ſtatuta condendi, eáque mutandi, corrigendi, variandi, & de novo faciendi, ac de & ſuper eiſdem præmiſſis, & eorum occaſione inter & contrà quaſcumque perſonas cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis, ac quavis tàm Eccleſiaſtica quàm temporali dignitate, titulo & honore fulgentes, ſummariè ſimpliciter, & de plano, manuque regia, & ſola facti veritate inſpecta cognoſcendi, procedendi, judicandi, & definiendi, necnon citandi, ac ubi, quando, ac quoties opus fuerit inhibendi, ac pecuniarias, & ubi perſonarum & caſuum qualitatem ſic exigere Congregatio ipſa judicaverit, etiam corporis afflictivas pœnas contrà tranſgreſſores ſtatutorum prædictorum, & alios contra quos opus fuerit eorum arbitrio imponendi, & ad illarum necnon etiam earum quæ de jure communi, ac dictæ Urbis ſtatutis de cuſtodiendo aquæductu, aut alias in ſimilibus conſtitutæ ſunt incurſus declarationem & executionem, omni & quacumque appellatione, reclamatione, reviſione, & recurſu, penitùs & omninò remotis, deveniendi, ac deveniri mandandi & faciendi, aliáque neceſſaria & opportuna gerendi, & exequendi etiam privativè quoad omnes Judices & Officiales Romanæ Curiæ, ita tamen ut ubi dicta Congregatio ac executionem alicujus pœnæ corporis afflictivæ ſuper præmiſſis deveniendum duxerit executionem hujuſmodi dilecto filio moderno, & pro tempore exiſtenti dictæ Urbis Gubernatori, qui ad illam omni & quacumque appellatione pariter remota procedat, committere atque demandare debeat, ſimiliter perpetuò tribuimus, concedimus, & impartimur plenariam & omnimodam poteſtatem, facultatem, & auctoritatem.

Viſitatores Aquæductus duos eſſe, & deputari præcipit.

§. 8. Inſuper, ut præmiſſa omnia accuratiùs perficiantur, duos aquæductus & operis hujuſmodi Viſitatores, quorum præcipuum inter alia aquæductum inviſere, & perluſtrari, repurgari, ac reſarciri facere, ac ut aqua aliquo pacto non inficiatur, nec in aquæductu aliquid vitii fiat, neve à quopiam in aquarum juribus ulla fraus, doluſve committatur, minuſque aqua, ſive clandeſtinè ſive palam, per vim aut propria auctoritate, & niſi permiſſione aut conſenſu ipſiuſmet Congregationis accedente, & juxtà modum ab ea præſcribendum, etiam prætextu ſeu vigore cujuſcumque reſcripti, ſeu conceſſionis noſtræ vel ſucceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum alio derivetur, ſeu deducatur providè cavere, fornices, & parietes univerſos, & ipſum opus ac ædificium integrum diligenter curari, & quicquid in reparatione indigere, aut in aquæductu, & illius juribus aliquid vitii ſeu damni factum fuiſſe, vel fieri repererint, quamprimum eidem Congregationi renunciare, ac de mandato ejuſdem Congregationis reparationem, & proviſionem opportunam adhibere, ac in omnibus juſſa Congregationis præfatæ, ut ad effectum perducantur efficere munus exiſtat, & eſſe debeat per Scipionem Cardinalem quoad vixerit, & eo vita functo per Congregationem hujuſmodi deputari, ipſiſque Viſitatoribus, ac prædicto Jo. Jacobo, & pro tempore exiſtenti Secretario hujuſmodi quinque ſcuta monetæ ſingulis menſibus conſtitui, & perſolvi mandamus & volumus.

Dotem locorum ducentum Montis non vacabilis, ut eorum annuus redditus pro Aquæductus conſervatione deſerviat aſſignat.

§ 9. Poſtremò, ut impenſæ quæ neceſſario fient in reparatione & conſervatione prædictis, necnon ut Officialium, & Miniſtrorum ſalaria ſolvi poſſint, ducenta loca alicujus Montis non vacabilis de pecuniis Cameræ Apoſtolicæ, ſub nomine & in favorem aquæductus prædicti quamprimùm emi etiam mandamus, illáque ſic empta ex nunc pro ejuſdem aquæductus, & illius operis perpetua dote aſſignamus hoc modo videlicet, ut illorum annuus redditus illorúmque ſors numquàm imminuatur, neque in alios uſus quàm dicti aquæductus convertatur. Quicquid autem ex ipſo redditu, impenſis neceſſariis, & ſalariis deductis annuatim ſupererit, ſorti accreſcat, & in emptionem aliorum locorum ejuſdem Montis in ſortis incrementum collocetur, & ipſius redditus, ac incrementi adminiſtratio, ac libera diſpoſitio, nunc & in perpetuum penès dictam Congregationem ſit & eſſe debeat, non poſſit tamen redditus ipſe in toto vel parte, alias quàm per Congregationis mandata Depoſitario hujus Montis, nunc & pro tempore exiſtenti dirigenda exponi, & per dictum Depoſitarium abſque ejuſdem Congregationis mandati ſolvi, prout id omninò prohibemus.

Obſervantia præmiſſorum injungitur.

§. 10. Decernentes præmiſſa omnia & ſingula per eos ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter perpetuò obſervari debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogatur.

§. 11. Non obſtantibus piæ memoriæ Pii Papæ IV. prædeceſſoris noſtri quatenùs opus ſit ſuper gratiis intereſſe dictæ Cameræ cõcernentibus in eadem Camera intrà certum tunc expreſſum tempus regiſtrandis, ità quod præſentes etiam ſi in ipſa Camera regiſtratæ, vel in ea intimatæ non fuerint nihilominùs perpetuò valere, & in ſuo robore perſiſtere debeant, aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis facultatibus, privilegiis, indultis & literis Apoſtolicis, noſtro & pro tempore exiſtenti Romani Pontificis Camerario, ſeu Cameræ Apoſtolicæ, & ejus Præſidentibus Clericis aliiſque Officialibus & Miniſtris quibuſcumque, etiam iteratis vicibus, etiam motu ſimili ex certa ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam Conſiſtorialiter, per Nos & Prædeceſſores noſtros quomodolibet, etiam cum derogatoriarum derogatoriis, irritantibuſque & aliis decretis, ac tàm Præceptori Archihoſpitalis prædicti quam Deputatis Aquæ Paulæ, & quibuſvis aliis communiter vel diviſim, conceſſis, approbatis, & innovatis, etiam in corpore juris clauſis, etiam præmiſſa fieri ſpecialiter prohibentibus, eorúmque uſibus, & naturis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis eorúmque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut ali-

qua

qua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores hujuſmodi, acſi præſentibus etiam de verbo ad verbum, & forma in illis tradita nihil penitùs omiſſo obſervata inſererentur, eiſdem præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter & expreſsè, motu, ſcientia, & poteſtate paribus derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis apponitur.

§. 12. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam noſtrorum erectionis, inſtitutionis, præfectionis, conſtitutionis deputatorum, deputationis, declarationis, commiſſionis, demandationis, tributionis, conceſſionis, impartitionis, voluntatum, mandatorum, aſſignationis, prohibitionis, decretorum, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. P. An. 8.

Datum Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo duodecimo, Idibus Septembris, Pontificatus noſtri Anno octavo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini noſtri Jeſu Chriſti milleſimo ſextenteſimo duodecimo, Indictione 10. Pontificatus Sanctiſſimi D. N. D. Pauli Divina Providentia Papæ V. Anno ejus octavo, die verò 19. menſis Novembris, præſentes literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranen. ac Principis Apoſtolorum de Urbe, in Valvis Cancellariæ Apoſtolicæ, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis ſolitis & conſuetis Urbis, per nos Apoſtolicos Curſores infraſcriptos.

Ita eſt Balthaſſar Vacca Curſ. Ita eſt Virginius de Virginiis Curſ. Brandimartes Latinus Mag. Curſ.

LXXVI.

Facultas Deputatorum à Capitulo Conventuali Eremi Montis Senarii, Ordinis Fratrum Servorum B. Mariæ Virginis, in recipiendis Novitiis. Et mitigatio jejunii in pane & aqua, pro quarta feria hebdomadæ.

Hæc Eremus inſtituta vel potiùs reſtituta fuit anno 1595. tempore Clem. VIII. ut videre eſt ſuprà in ejus conſt. 80. Decet. fol. 140. in hoc Tomo 3.

Cætera de Ordine iſto Servitarum vide ſup in conſtit. 1. Martini V. fol. 289. Tom. 1.

Edita A. D. 1612.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SEdis Apoſtolicæ circumſpecta benignitas, perſonarum quarumlibet, in Eremis & aliis locis regularibus Altiſſimo famulantium votis ad pii eorum inſtituti propagationem & incrementum tendentibus, libenter annuit, eáque favoribus proſequitur opportunis.

Facultas Deputatorum à Capitulo Conventuali, in recipiendis Novitiis ad Eremum.

§. 1. Hinc eſt quod nos ſupplicationibus nomine dilectorum filiorum Eremitarum domus Montis Senarii Florentiæ Diœceſis, Ordinis Fratrum Servorum B. Mariæ, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, eiſdem Eremitis perpetuò concedimus & indulgemus ut in eorum domo tres ex antiquioribus à Capitulo Conventuali ejuſdem domus deputari poſſint, qui eamdem habeant facultatem & poteſtatem in admittendis Novitiis, quam habent Capitula generalia, & provincialia, aliáque deputandi juxtà conſtitutionem ſuper Novitiorum receptione à fœl. record. Sixto Papa V. prædeceſſore noſtro editam, ſub Dat. ſexto Cal. Decembris anno tertio, & alteram ejus declarationem, ſub Dat. duodecimo Kal. Novembris, anno quarto ejus Pontificatus, dummodò in reliquis earumdem conſtitutionum formam ſervent, ad hocque plenam, & amplam facultatem, & auctoritatem dictis Deputatis impartimur.

Iſtæ conſtitutiones ſunt ſuprà lib. 2. fol. & ſeqq.

Derogatio contrariorum.

§. 2. Non obſtantibus prædictis Sixti V. & aliis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 8. die 2. Octob.

Dat. Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 2. Octobris 1612. Pontificatus Noſtri Anno octavo.

Sequitur ſupradicta mitigatio Jejunii in pane, & aqua.

Edita A. D. 1612.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Clem. VIII. edidit conſt. ac. ſuprà fol. 91.

ALiàs fœl. rec. Clementi Papæ VIII. prædeceſſori noſtro, &c.

Omittitur narrativa reſidui quia ipſa eſt Bulla 80. Clem. VIII.

Petitio mitigationis Jejunii in pane & aqua.

§. 3. Cùm autem ſicut pro parte dilectorum filiorum Majoris, & Conventus Fratrum Eremitarum dictæ Eremi Montis Senarii, Nobis nuper expoſitum fuit, quòd prædicti Prior Generalis, ac Prior & Fratres dictæ domus Annunciatæ, conceſſa ſibi ut præfertur facultate utentes, erectionem & alia præmiſſa fecerint, ſtatuerint, & ordinaverint, experientia verò compertum ſit, quod jejunium in pane & aqua tantùm, in tribus prædictis quarumlibet hebdomadarum Adventus, & Quadrageſimæ feriis obſervandum, dictorum Fratrum Eremitarum vires nimis debilitet, ac valetudini officiat, Nobis proptereà humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis, ut infrà providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Conceſſio dictæ mitigationis.

§. 4. Nos igitur attendentes, quòd prædictorum Fratrum Eremitarum inſtitutum, etiam ſi dicta panis & aquæ jejuniorum obſervantia moderetur tantum, ſatis arctum remaneat, humanæ infirmitati aliquid indulgendum duximus, itaque eoſdem Fratres Eremitas, ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, eiſdem nunc & pro tempore exiſtentibus Eremi prædictæ Fratribus Eremitis, ut in Feria quarta cujuslibet hebdomadæ Adventus, & Quadrageſimæ, in pane & aqua tantùm jejunare minimè teneantur, firmis in reliquis remanentibus literis prædictis, dicta auctoritate tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Juſſio deſuper non moleſtandi Eremitas.

§. 5. Decernentes ipſos Fratres Eremitas ſuper præmiſſis, aut eorum aliquo, nullo modo moleſtari vel perturbari quoquo modo poſſe, ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obſtantibus literis prædictis, ac quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, & Eremi prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum, quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis, quibus omnibus & ſingulis, eorum omnium tenore præſentium pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. An. 8. die 15. Octobris.

Datum Tuſculi, ſub Annulo Piſcatoris, die 15. Octobris 1612. Pontificatus noſtri Anno octavo.

LXXVII.

Apoſtolica benedictio ad Petrum Patriarcham Maronitarum Antiochenum, facultaſque ei tributa, omnes Catholicos Maronitas benedicendi, cum Indulgentiarum elargitione.

Pro hac Maronitarum natione, Collegium Scholarium bonis artibus & catholicè inſtruendorum, erexit in Urbe Gregorius XIII. in ſua conſtit. 91. Humana. lib. 2. Tom. 2.

dita An. D. 1612.

PAULUS PAPA V.

Venerabili Fratri, Petro Patriarcha Maronitarum Antiocheno, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

§. 1.

Patriarcha laronitaım Pontifis benedieonem pro & alıia poulaı.

QUoniam fraternitatis tuæ nomine, Apoſtolatui noſtro Nobis nuper expoſitum fuit, quòd noſtram Apoſtolicam benedictionem Tibi, cæteriſque Venerabilibus fratribus noſtris Archiepiſcopis, Epiſcopis, dilectiſque filiis, Clero & populo Maronitarum impartiri deſideras.

Qui illam bi imparti. tit.

§. 2. Idcircò noa, pro deſiderio hujuſmodi boni paſtoris, benignè ſatisfacere volentes, eidem Fraternitati tuæ hujuſmodi Apoſtolicam benedictionem libentiſſimè impartimur.

t alios, auoritate ipus Pontifis benedi:ndı mus injunt.

§. 3. Qun verò ad Archiepiſcopos, Epiſcopos, Clerum & populum prædictos attinet, ut eorumdem perlonas utriuſque ſexus reſpectivè, tuóſque etiam & illorum agros, poſſeſſiones, domos & bona quæcumque, ex parte Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, & noſtra, eadem Frarernitas tua per ſe vel alios, Epiſcopali tamen dignitate fungentes, una vice tantùm benedicere.

'reſentibose huic be:dictioni onfeſſisque faera communione reectis, reıſſione pecıtorum argiendi. Deum inſuerı orat, ut ſum Pa:iarcham, stamque faronitaım natioem impleat enedictioe ſua. Dat. P.An.8. ıe 22. Nov. LXXVIII.

§. 4. Iiſque præterea, qui conſeſſi, & ſacra communiooe refecti huic benedictioni præſentes erunt, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgenriam, & remiſſionem miſericorditer in Domino, eadem auctoritate unſtra Apoſtolica elargiri poſſit, tenore præſentium concedimus, & iodulgemus.

§. 5. Precamúrque Dominum, ut aperiens manum ſuam, impleat vos, & bona veſtra, & univerſam Maronitarum Catholicam nationem benedictione ſua.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 5612. decimo Kalend. Decemb. Pont. noſtri Anno octavo.

Erectio Seminarii ſub invocatione S. Pauli in Urbe, Fratrum Carmelitarum Diſcalciatorum Congregationis Italiæ, pro Chriſtianæ fidei propagatione.

De hoc Ordine dixi ſuprà in conſtit. 64. Gregorii XIII. Pia. Tom. 2. fol. 476.

Edita An. D. 1613.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis providentia circumſpecta, animarum ſaluti aſſiduè invigilans, quæ anteà providè facta fuiſſe videntur, ſi rerum, & temporum ratio poſtulaverit, nonnumquàm in melius commutat, prout in Domino conſpicit ſalubriter expedire.

Inſtituit hic Pont. Congregationem ſub invocatione S. Pauli ex Ordine Carmelitanorum Reformatorum pro Chriſtianæ fidei propagatione.

§. 1. Aliàs ſiquidem pro miſſione ad converſionem Infidelium inſtituenda, per noſtras in ſimili forma Brevis expeditas litetas, ſub datum 22. Julii 1608. Pontificatus noſtri anno quarto. Motu noſtro proprio, ex Ordine B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo novæ reformationis, tàm Hiſpaniarum, quàm Italiæ, unam Congregationem ſub invocatione S. Pauli, ab uno Commiſſario generali, cum Diffinitorum interventu regendam perpetuò ereximus; ipſámque Congregationem & ejus Commiſſarium generalem, ac Fratres, illorúmque Monaſteria, domos, & bona, ab omni juriſdictione Ordinariorum locorum quorumcumque, necnon ab omni obedientia Præpoſitorum generalium, tam Congregationis Hiſpaniæ, quàm Italiæ, præterquàm in nonnullis tunc expreſſis, eoam perpetuò exemimus, & liberavimus, ac ſub noſtra & Sedis Apoſtolicæ protectione ſubjecimus, aliáque fecimus prout in dictis literis pleniùs continetur.

Eam modò revocat.

§. 2. Quoniam autem ſicut nobis innotuit, novæ Congregationis hujuſmodi erectio, & alia præmiſſa juſtis de cauſis, ut effectum ſortiantur non expedire in Domino dignoſcitur. Idcircò nos dictarum literarum tenorem præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſo habentes, motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Erectionem Congregationis S. Pauli, & literas prædictas, ac in eis contenta, & ſi quæ ſint indè ſecuta quæcumque, tenore præſentium perpetuò caſſamus, irritamus & annullamus, viribúſque, & effectu evacuamus.

Seminariúmque in Urbe pro eiſdem Fratribus Congregationis Italiæ ad eumdem effectum erigit.

§. 3. Cupientes autem dicti Ordinis Fratres in pio eorum propagandæ religionis zelo conſovere, nihilque quod convertendis ad fidem infidelibus, & reducendis hæreticis opportunum in Domino judicamus prætermittere, in ædibus per dictos Fratres in Monte Quirinali propè Eccleſiam Monaſterii Monialium Sanctæ Suſannæ de Urbe noviter extractis, unum Seminarium dicti Ordinis Congregationis Italiæ, ſub invocatione S. Pauli, in quo prædicti Ordinis Fratres, qui ad meſſem Dominicam aptiores videbuntur, diverſarum linguarum & controverſiarum ſcientiam ad evertendos errores Hæreticorum, Schiſmaticorum, Saracenorum, Gentilium, & Judæorum, aliorúmque infidelium, neceſſariam addiſcere, & majoribus vigiliis, abſtinentiis, aliiſque virtutum exercitiis aſſueſcere poſſint, indéque edocti, pro arbitrio Superiorum ad infidelium partes pro converſione animarum proficiſci debeant, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus etiam perpetuò erigimus.

Gratias aliorum quorumcumque Ordinum elargitur.

§. 4. Necnon Seminario hujuſmodi, illiúſque Rectori, & Fratribus, quòd omnibus privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, conceſſionibus, gratiis, tàm ſpiritualibus quàm temporalibus, & indultis quibus alii Fratres, tàm Mendicantes quàm non Mendicantes, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poſſunt & poterunt quomodolibet in futurum, ſimiliter uti, potiri, & gaudere poſſint & debeant, concedimus & indulgemus.

Clauſulas præſervativas, & decretum irritans apponit.

§. 5. Decernentes, præſentes literas & in eis contenta quæcumque, perpetuò valida & efficacia fore, ac ſuos plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices, ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon prædicti, & quorumcumque aliorum Ordinum ſtatutis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, eiſdem Ordinibus, illorumque Superioribus, & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa ac individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi jubet.

§. 7. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, aut ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus

fides in judicio & extrà adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 8. die 7. Martii.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 7. Martii 1613. Pontificatus noſtri Anno octavò.

LXXIX.

Contrà Monachos S. Bernardi Congregationis Ciſtercienſium Italiæ, dignitates & Officia ipſius Congregationis, conquiſitis extrà eam favoribus, ambientes, eorùmque complices & fautores, necnon contra Superiores, eoſdem in electionibus favores attendentes.

Congregationem iſtam firmavit Alexander VI. in ſua conſtit. 7. Plantatus, Tom. 1. fol. 457. ubi alia etiam de Ciſtercienſi Ordine notavi.

Edita An. D. 1613.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ut Ambitus Monachorum Congregationis S. Bernardi Ciſtercien. in Italia reprimatur.

ALias per nos, accepto quod quidam in Ordine S. Bernardi Congregationis Ciſtercienſium Italiæ, profeſſionis & regulæ quam profeſſi ſunt penitùs immemores, nimiáque dignitatum, & Officiorum Eccleſiaſticorum in d. Congregatione conſequendorum ambitione ducti, pro iis conſequendis Eccleſiaſticorum & ſæcularium Principum ſtudia requirebant, commendatitias literas, aliôſque favores & gratias, propterea expectabant, quibus adjuti, quos ipſi ex ſe promoviſſe minimè confidebant, gradus & dignitates in eadem Congregatione conſequi valerent, ſicque ejuſdem Congregationis quietem non ſine animarum ſuarum periculo perturbabant.

Hic Pontifex favores extrà Religionem, pro habendis gradibus in ea, exquirendibus pœnas impoſuit, ut in alia ejus conſtit. quam ubi hic plene relatam prætermiſi.

§. 1. Nos malum hoc ab eodem Ordine & Congregatione, pro noſtra paſtorali ſollicitudine expellere ſummoperè cupientes, motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eos omnes & ſingulos Monachos dicti Ordinis & Congregationis, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis exiſtentes, qui ex tunc de cætero ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia Officia dicti Ordinis, & Congregationis aſſequenda intenti, & ad Principum, & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque perſonarum, tàm ſæcularium quàm Eccleſiaſticarum, de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque ſæculari dignitate, & excellentia, etiam imperiali, regali, & ducali fungentium, favores recurriſſent, vel etiam pactis pollicitationibus, aliiſque viis, directè vel indirectè, palàm vel occultè, ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia Officia prædicta obtinenda aſpiraſſent, vel aliis minùs legitimis & honeſtis rationibus ea obtinere quæſiiſſent, aut etiam ſpontè oblatis, & minimè conquiſitis uſi fuiſſent, illorumque complices, & fautores, ad quaſcumque prælaturas, dignitates, & Officia, gradus, honores, adminiſtrationes & munera in ipſa Congregatione obtinenda perpetuò inhabiles declaravimus, & obtentis per eos prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, adminiſtrationibus, functionibus, & Officiis hujuſmodi eo ipſo privavimus, ac privatos voce tàm activa, quàm paſſiva carere decrevimus & declaravimus.

Superioribus favores hujuſmodi attendentibus pœnam inobedientiæ, & excommunicationis latæ ſententiæ injunxit, ut ibidem.

§. 2. Atque in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac ſub cenſuris latæ ſententiæ pœna omnibus dicti Ordinis, & Congregationis, Superioribus, & Prælatis, quocumque titulo nuncupatis, etiam Præſidenti, & Patribus diffinitoribus, tunc præſentibus & futuris præcepimus, diſtrictéque mandavimus, ne quempiam ullo tempore precibus, literis, nec favoribus adducti, vel alias ad inſtantiam, ſeu requiſitionem vel contemplationem Principum, vel Prælatorum aut aliorum quorumcumque, tàm ſæcularium quàm Eccleſiaſticorum, extrà dictum gremium exiſtentium, etiam Cardinalium, Imperatoris, Regum, Ducum ad cujuſvis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & Officia prædictæ Congregationis promoveri, vel pœnas aliquas remittere, auderent vel præſumerent, & alias prout in noſtris deſuper in ſimili forma brevis ſub die 27. Julii 1605. expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur.

Ambientibus ſupradictis eamdem excommunicationis pœnam addit.

§. 3. Nos qui pro muneris noſtri debito in hoc potiſſimum laborare non deſiſtimus, ut Eccleſiaſtica regularíſque diſciplina priſtino candori reſtituatur, ac hujuſmodi ambitionis malum, ne altius ſerpat, per amplius providere volentes, Motu, & ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus omnibus & ſingulis Monachis dicti Ordinis, & Congregationis cujoſcumque ſtatus, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis exiſtentibus, ne de cætero ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia Officia dicti Ordinis, & Congregationis aſſequenda, ad Principum, & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque perſonarum, tàm ſæcularium quàm Eccleſiaſticarum de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium etiam Cardinalatus honore, & quacumque ſæculari dignitate fungentium favores recurrant, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliiſque viis, directè vel indirectè, palàm vel occultè, ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia Officia prædicta obtinenda aſpirent, vel aliis minus legitimis, & honeſtis rationibus ea obtinere quærant, aut etiam ſpontè oblatis favoribus, & minimè conquiſitis utantur, in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna; per contrafacientes ipſo facto incurrenda, diſtrictè præcipimus, mandamus, ac prohibemus.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obſtan. præmiſſis, necnon omnibus illis, quæ in dictis literis volumus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque, aut ſi prædictis Monachis, vel quibuſvis aliis communiter aut diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici &c. mentionem.

Hanc legem in Monaſteriis publicè legi mandat.

§. 5. Ut autem harum literarum notitia ad omnes d. Ordinis & Congregationis Monachos faciliùs deveniat, volumus illas in Monaſteriis d. Congregationis publicè legi, illaſque in Monaſteriis hujuſmodi lectas ſic arctare, ac ſi legitimè unicuique intimatæ eſſent.

Tranſumptiſque credi jubet.

§. 6. Illarumque exemplis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Præſidentis ipſius Congregationis, vel alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eamdem prorſus fidem haberi, quæ præſentibus haberetur ſi eædem exhiberentur.

Dat. P. A. 8. die 30. Mart.

Dat. Rom. apud S. Petrum &c. die 30. Martii 1613. Anno octavo.

LXXX.

Declaratio ſuper reformatione ſcrutinii in Superiorum electionibus, Ordinis Eremitarum S. Auguſtini.

Alia quæ hunc Ordinem concernunt, indicavi hic ſupra in conſtit. 42. Admonemur, fol. 269. & conſtit. 76. Sedis, fol. 348. & vide etiam aliam conſtit. hujus Pont. infrà num. 93. Proviſioni. fol. 383.

Edita An. D. 1614.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis noſtra ſollicitudo nos admonet, ut ea quæ regularium ſub ſancto religionis jugo Deo militantium fœlici regimini conducunt, præſertim in Superiorum & Officialium, à quibus recta eorum Ordinum adminiſtratio maximè pendet, electionibus obſervari omninò curemus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

§. 2. Igitur

Electiones Prioris generalis, & aliorum Officialium, fiant in Capitulis per ſuffragia ſecreta & clauſa, non aperienda niſi datis omnibus ſuffragiis.

§. 1. Igitur ut Prioris generalis, aliorumque Officialium Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, tàm in proximo generali in domo regulari S. Auguſtini de Urbe, quàm in aliis ubilibet perpetuis futuris temporibus celebrandis Capitulis electiones, cum zelo honoris Dei, & regularis diſciplinæ obſervantiæ utilitate & incremento, rectè in Domino fiant, ſublatis iis quæ libertatem in ferendis ſuffragiis tollere aut quomodolibet minuere poſſent, Motu proprio non ad alicujus nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine tenore præſentium perpetuò ſtatuimus & ordinamus, ejuſdem Prioris generalis, & quorumcumque Superiorum, & aliorum Officialium d. Ordinis in proximo prædicto generali, & aliis quibuſcumque Capitulis, electiones per ſecreta & clauſa ſuffragia fieri debere, quæ aperiri & legi non poſſint, niſi poſtquàm omnes qui ſuffragaturi ſunt, ſuffragia tulerint, ita ut illi qui vota recipient, aut electioni aſſiſtent, intelligere aut ſcire non poſſint, in cujus favorem quiſque ſuffragatus fuerit, in reliquis verò ejuſdem Ordinis conſtitutiones ab Apoſtolica Sede approbatas ſervari debere, præcipimus, & mandamus, decernentes irritum & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§. 2. Non obſtan. quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac d. Ordinis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis & literis Apoſtolicis eidem Ordini, illiuſque apud Nos, & Sedem Apoſtolicam pro tempore exiſtentibus Protectoribus, & Præſidentibus in dictis Capitulis, & quibuſvis aliis Superioribus & perſonis, per Nos, ſeu quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis clauſulis & decretis in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum omnium tenore præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis habentes illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Publicatio hujus conſtit. fienda in Congregatione vocalium ſufficienter liget.

§. 3. Volumus autem & decernimus, ut præſentes noſtræ in Congregatione vocalium ante electionem ejuſdem proximè futuri Prioris generalis ad hunc effectum convocanda publicatæ, obligent & adſtringant perindè ac ſi ſingulis perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Dat. P. A. 9. die 16. Maii.

Dat. Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 16. Maii 1614. Pontificatus noſtri Anno nono.

Sequitur declaratio dictæ Conſtitutionis.

Edita A. D. 1614.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 4.

Dubiorum propoſitio.

NUper à Nobis emanarunt literæ tenoris ſubſequentis videlicèt. Paſtoralis, &c. *ut ſuprà.* Cùm autem ex eo quòd in conſtitutionibus d. Ordinis inter cætera cavetur, quòd in electione Prioris generalis hujuſmodi, Scriba in paucis ſchedulis ſcribat plura nomina, & cognomina diverſorum Patrum ab Electoribus petita, & quòd unuſquiſque ex Electoribus petat plura nomina diverſorum in diverſis ſchedulis ſcribi ex quibus illam tantùm mittat in buſſula in qua fuerit nomen, & cognomen illius Patris, quem ipſe voluerit in Priorem generalem eligere, dubitari contigerit, an per conſtitutionem noſtram ſupràſcriptam Scribæ miniſterium hujuſmodi ſublatum fuerit, ita ut nomina diverſorum Fratrum ab Electoribus petita per Scribam in diverſis ſchedulis, ut præfertur ſcribi ampliùs non poſſint. Et præterea quoniam Nobis innotuit electiones Priorum Provincialium & Conventualium, aliorúmque Officialium in Capitulis generalibus, & provincialibus reſpectivè, per ſecreta & clauſa ſuffragia, ut præfertur, hoc eſt per ſecretas ſchedulas ob eorum multitudinem difficile fieri poſſe.

Declaratio quod prædictæ electiones fiant abſque Scriba.

§. 5. Nos licèt conſtitutio noſtra prædicta ſatis aperta ſit, ad omnem tamen abigendi occaſionem tollen. omnéſque interpretationes Conc. Trident. decretis, noſtræque menti & ſecretæ electioni contrarias penitùs arcendas, & prohiben. & ad amputan. quaſcumque difficultates, quæ poſſent in prædictis electionibus exoriri, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium declaramus, Scribæ miniſterium prædictum, tàm in electione Prioris generalis quàm aliorum quorumcumque Superiorum & Officialium hujuſmodi adhiberi minime poſſe, ſed electiones prædictas abſque ejus Miniſterio, & omnimodè ſecretas, juxtà decreta prædicti Concilii Tridentini eſſe debere.

Aliorum autem per fabas ſecretas.

§. 6. Inſuper electiones Priorum provincialium & conventualium, aliorúmque Officialium (Prioris & Procuratoris generalium, ac Aſſiſtentium in generalibus necnon ſimiliter Provincialium, & Diffinitorum in Provincialibus Capitulis, electionibus dumtaxat exceptis) per ſecretas fabas fieri poſſe decernimus pariter & declaramus.

Clauſula ſublata &c.

§. 7. Sicque per quoſcumque judices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, ſimiliter decernimus.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 8. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in literis noſtris prædictis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Publicatio quæ ſufficiat.

§. 9. Volumus autem, ut præſentes noſtræ in Capitulo conventuali domus S. Auguſtini de Urbe, in quo Prior generalis, ac Procurator etiam generalis dicti Ordinis necnon Aſſiſtentes eſſe debeant, lectæ & publicatæ, & legitimè intimatæ fuiſſent.

Fides tranſumptorum.

§. 10. Utque earum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. A. 10. die 13. Julii.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 13. Julii 1614. Pontificatus noſtri Anno decimo.

LXXXI.

Regimen & adminiſtratio Scholarum Piarum in Alma Urbe ad pauperes gratis erudiendos inſtitutarum, & ubicumque inſtituendarum, Congregationi Clericorum ſæcularium B. Mariæ perpetuò demandatur, ipſáque Congregatio B. Matris Dei de cætero nuncupari decernitur.

Congregationem iſtam pridem ab Epiſcopo Lucenſi, in ea Civitate inſtitutam, approbavit Clemens VIII. in ejus conſt. 123. Ex quo divina, hic ſuprà fol. 193.

Mox alia pro feliciori hujus Congregationis regimine, decernere intendit hic Sanctiſſimus Pontifex, ſed uſque modo ejus deſuper conſtitutio firmata non fuit.

Erexit poſteà hic idem Pont. Congregationem Clericorum Pauperum Matris Dei nuncupatorum ad pauperes ſcholares piè, & abſque ullo præmio docendos, in conſt. 101. Ad ea hic infrà ubi alias Conſtitutiones de eadem Congregatione poſteà in Religionem erecta, videre poteris.

Edita An. D. 1613.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter paſtoralis Officii curas, quæ Romani Pontificis animam aſſiduè ſollicitum habere debent, illa non mediocris eſſe dignoſcitur, ut Chriſtifideles piis moribus, & doctrina imbuantur.

Quia opus Scholarum Piarum ad pauperes gratis erudiendos pridem in Urbe inſtitutum.

§. 1. Quapropter ut pium, ac maximè laudabile opus, pauperes erudiendi, & inſtituendi in Alma Urbe noſtra pridem divina gratia inſtitutum, in dies magis ad Dei gloriam promoveatur, pro noſtri muneris debito libenter procuramus, & cum operarii religioſo zelo labores ſuos in agro Domini tàm fructuosè impendere cupientes ſe offerunt, Apoſtolicæ auctoritatis favore proſequimur, ac præſidio communimus, & aliàs diſponimus, prout conſpicimus ſalubriter in Domino expedire.

Perpetuo duraturum ſperat hic Pont. ſi alicui Congregationi Eccleſiaſticarum perſonarum committatur.

§. 2. Sanè cùm ſicut accepimus, opus piarum Scholarum à Nobis in Urbe noſtra, ad pauperes erudiendos & inſtituendos erectarum uberes fructus ferat, operæ pretium eſſe duximus providere, ut pium ac ſalubre inſtitutum hujuſmodi perpetuò duret, quod facilè Deo adjuvante ſucceſſurum ſperamus, ſi dictarum Scholarum cura alicui perſonarum Eccleſiaſticarum Congregationi, in qua perſonæ idoneæ verè ſimiliter defuturæ non ſunt, committatur.

Præfectique dictarum Scholarum convenerint cum Præpoſito & Clericis Congregationis B. Mariæ quod ipſis Præfectis deficientibus in d. opere ſubintret ipſa Congregatio.

§. 3. Cùm verò, ſicut dilectorum filiorum Præpoſiti generalis, & Clericorum ſæcularium Congregationis B. Mariæ, necnon Præfecti dictarum Scholarum nomine nobis nuper expoſitum fuit, Præpoſitus generalis, & Clerici præfati, Chriſtiana Charitate ducti, ſeſe onus hujuſmodi ſuſcepturos obtulerint, & habito deſuper tractatu de conſenſu Venerabilis fratris noſtri Benedicti Epiſcopi Præneſtini, Cardinalis Juſtiniani nuncupati, earumdem Scholarum Protectoris, cum eodem Præfecto ad infràſcriptas conditiones devenerint, videlicet, quòd Scholarum præfatarum cura, regimen & adminiſtratio, Præpoſito & Clericis d. Congregationis pro tempore exiſtentibus perpetuò incumbat, ipſe tamen Præfectus vita ſua durante in hujuſmodi Officio Præfecti dictarum Scholarum, & alii qui in domo earumdem Scholarum ad præſens reperiuntur, etiam vita eorum durante, poſſint & debeant ſecundùm ſuas proprias conſtitutiones ibi permanere, illis autem vita functis, ſeu inibi permanere recuſantibus, in eorum locum non alii, quàm qui juxtà regulas d. Congregationis à fel. rec. Clemente Papa VIII. prædeceſſore noſtro confirmatas, ſervare voluerint admitti debeant.

Quodque Scholares pauperes in his Scholis gratis, & propter charitatem erudiantur.

§. 4. Inſuper ut tàm in dictis Scholis piis in Urbe præfata erectis, quàm in aliis in eadem Urbe pro tempore erigendis, pauperes dumtaxat cum fide Parochi de earum paupertate, necnon filii nobilium, quorum familiæ ad inopiam redactæ fuerint, cum fide eorum Confeſſariorum, vel alterius perſonæ fide dignæ, admittantur. In iiſque gratis, & abſque ullo præmio, propter charitatem & Dei amorem erudiri debeant.

Ipſe Pont. dictam Congregationem Clericorum Matris Dei de cætero nuncupari decernit, illique opus hujuſmodi ſive regimen, & adminiſtrationem Scholarum Piarum, ubique erectarum & erigendarum demandat.

§. 5. Quare nos dictæ Congregationis Clericos, utiles fore operis hujuſmodi miniſtros firmiter in Domino ſperantes, ac Præpoſiti & Clericorum præfatorum promptam ad præmiſſa voluntatem plurimum in Domino commendantes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, necnon dictam Congregationem illiuſque Præpoſitum & Clericos, ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, Præpoſito, Clericis, & Congregationi prædictæ, quæ de cætero perpetuis futuris temporibus MATRIS DEI nuncupari, ac illa ejus Præpoſitis & Clericis, nunc & pro tempore exiſtentes, ſub regulis & conſtitutionibus ejuſdem Congregationis à dicto Clemente prædeceſſore confirmatis, quibus necnon ejuſdem Congregationis privilegiis præjudicare non intendimus, exceptis iis quæ præſentibus contrariæ ſunt, militare debeant, curam, regimen, & adminiſtrationem dictarum in Urbe erectarum, & aliarum piarum Scholarum pro tempore erigendarum, cum ſupradictis conventionibus dictis Præpoſito, & Congregationi, auctoritate & tenore præſentis perpetuò committimus, & demandamus. Ita quòd liceat Præpoſito & Clericis præfatis præfatarum Scholarum hujuſmodi, & aliarum ſimulàtque erectæ fuerint, illarúmque bonorum & reddituum quorumcumque, corporalem, realem & actualem poſſeſſionem capere, & apprehendere, ac de illis in Scholarum earumdem beneficium diſponere.

Has literas perpetuò valituras decernit.

§. 6. Decernentes præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ſemper & perpetuò valida, firma, & efficacia fore & eſſe, dictiſque Præpoſito & Clericis, in omnibus & per omnia pleniſſimè ſuffragari.

Decretum irritans apponit.

§. 7. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecùs ſuper his à quocumque quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantiáque omnia removet.

§. 8. Non obſtantibus quibuſvis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, ac conſuetudinibus, illis præſertim, quibus cavetur expreſsè, quòd Clerici dictæ Congregationis novas domos, cum obligationibus docendi adoleſcentiam rudimenta grammatices, aut literas humaniores, & cum aliis quibuſvis obligationibus quibus Clerici hujuſmodi extrà Eccleſiam inſervire teneantur, recipere non poſſint, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, conceſſis, confirmatis & innovatis. quibus omnibus & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. Romæ apud S. M. Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 14. Januarii 1614. Pont. noſtri Anno nono. D. P. An. 9. die 14. Jan.

LXXXII.

Prohibitio de pecuniis Montium Pietatis Status Eccleſiaſtici, ad alium quàm ab eorum erectione deſtinatum uſum, abſque Sedis Apoſtolicæ licentia, quoquomodo diſponendi.

Hujuſmodi Montium inſtitutiones licitas probavit Leo X. in conſtit. 11. Inter, fol. 553. Tom. 1. & eorum adminiſtrationis rationem Ordinariis locorum reddendam eſſe cenſuit Concilium Tridentinum ſeſſ. 25. cap. 9. De Monte autem in Urbe conſtituto attende Gregorii XIII, conſtit. 94. Inter, Tom. 2, fol. 514. ubi notavi.

PAULUS PAPA V.

Edita An. D. 1615.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ONeroſa paſtoralis Officii cura, meritis licèt imparibus, nobis ex alto commiſſa poſtulat, ut bonorum quorumcumque, miſerabilium perſonarum ſubventioni deſtinatorum, conſervationi conſulamus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Cauſa hujus prohibitionis.

§. 1. Cùm itaque ſicut accepimus, pecuniæ Montium Pietatis nuncupatorum Status noſtri Eccleſiaſtici, ad uſus pauperum mutuò dandæ, in alios uſus avertantur, & in dies minuantur.

Prohibitio pecunias Montium Pietatis, in

§. 2. Nos huic malo opportuno remedio quantum cum Domino poſſumus providere volentes, motu

...n alios quàm ...b eorum ...rectione ...eſtinatum ...ſum convertendi.

proprio, & ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, univerſis, & ſingulis Montium Pietatis hujuſmodi Præſidentibus, Protectoribus, Defenſoribus, Adminiſtratoribus, Deputatis, & Officialibus quibuſcumque, necnon Communitatibus, Univerſitatibus, & earum etiam Officialibus quarumcumque Civitatum, terrarum, & locorum Status noſtri Eccleſiaſtici, quacumque dignitate fulgentibus, etiamſi Epiſcopi, Archiepiſcopi, Patriarchæ, aut S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legati exiſtant, ne de pecuniis ad dd. Montes quomodolibet ſpectan. & pertinen. ac tàm pro ſorte principali à principio illis aſſignatis quam pro d. ſortis augumento poſteà acquiſitis, in alios quam pauperum uſus, juxtà modum & formam in erectione dd. Montium præſcriptam, abſque noſtra, & Sedis Apoſtolicæ licentia, ſub quovis prætextu vel quæſito colore, & cum obligatione intrà quodcumque breve tempus reſtituendi, diſponere præſumant, tenore præſentium prohibemus.

Contravenientium pœnæ.

§. 3. Quod ſi quis contrà hanc noſtram prohibitionem venire præſumpſerit, Cardinales quidem, Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, ſuſpenſionis; aliæ verò inferiores perſonæ excommunicationis ſententiam eo ipſo incurrant, à qua nonniſi à Romano Pontifice, prærerquàm in mortis articulo abſolvi poſſint.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obſtan. conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis cæteriſque in contrarium facien. quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 5. Volumus autem, quod præſentis prohibitionis copia, in loco publico Montium Pietatis hujuſmodi quod ab omnibus legi poſſit continuò affixa remaneat.

Dat. P. A. 10. die 5. Febr.

Dat. Romæ apud S. M. Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 5. Februarii 1615. Anno decimo.

LXXXIII.

Quæ ſervare debeant Clerici Regulares Congreg. S. Pauli Decollati in admittendis Novitiis ad habitum, & profeſſionem Religionis.

Congregationem iſtam omnium primus approbavit Clem. VII. in ſua conſt. 37. Vota, fol. 691. Tom. 1. ubi alia de hac Congregatione tibi indicavi. Quibus adde quod hic Pontifex mox eidem Congregationi indultum conceſſit nova Monaſteria, de ſola Ordinariorum licentia fundandi, ſuprà pag. 285. conſt. 64.

Quo verò ad receptionem & educationem Novitiorum, attende etiam conſt. 17. Sixti V. Tom. 2. fol. 656. & conſt. 5. Greg. XIV. Circumſpecta, Tom. 2. fol. 757. necnon conſt. 83. Clem. VIII. hic ſuprà fol. 244. in hoc Tomo 3.

Edita A. D. 1615.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1.

Sixtus V. in ſua conſt. 71. de qua in Tomo 2. fol. 656. §. 7. formam recipiendi Novitios ad Religionem præſcripſit.

Aliàs fel. recor. Sixtus Papa V. prædeceſſor noſter modum, & formam admittendi Novitios ad habitum, & profeſſionem regularem præſcribens, & anteà deſuper editam ſuam conſtitutionem moderans inter alia conceſſit, ut in qualibet Provincia ſaltem duo, vel ſi commodè fieri poſſet tria, aut plura Monaſteria, ſeu domus regulares deputarentur, quarum ſeu quorum Superiores infrà annum ſaltem, ad inquiſitionem ſuper Novitiis faciend. & ad ipſos religioſos juxtà formam ejus prioris conſtitutionis recipiendos, & alia in eadem conſtitutione contenta peragenda inſimul congregarentur, prout in ejuſdem Sixti prædeceſſoris ſub plumbo deſuper expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur.

Cujus Pontificis menti ſatisfieri videtur, ex inquiſitione quam iſta

§. 2. Cùm autem ſicut dilecti filii Præpoſitus Generalis, & Clerici regulares Congregationis Clericorum regularium S. Pauli Decollati Nobis nuper exponi fecerint, ipſi Novitios ad habitum & profeſſionem prædictos juxtà literarum prædictarum tenorem, nonniſi magno cum incommodo propter nimiam eorum domorum regularium ac ſe invicem diſtantiam recipere non poſſint, in regularibus verò eorum inſtitutis Apoſtolica auctoritate confirmatis caveatur expreſſe ne Novitii in Congregatione prædicta ad habitum, & profeſſionem abſque conſenſu & voto d. Præpoſiti & quatuor Aſſiſtentium recipi poſſint, indeque piæ d. Sixti prædeceſſoris circà præmiſſa intentioni ſatis proſpectum eſſe videatur.

Clericorum Congregatio facit, ſecundum ejus inſtitutum, auctoritate Ap. confirmatum.

Ipſa ergò Congregatio hunc Pontifici ſupplicat pro opportuna proviſione.

§. 3. Nobis propterea Præpoſitus & Clerici prædicti humiliter ſupplicari fecerunt quatenùs ſibi in præmiſſis, ut infra indulgere, aliaſque deſuper opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui eidem Congregationi indulget, Novitios de voto Præpoſiti generalis, & quatuor Aſſiſtentium ad habitum, & religionem admitti, ſervata in reliquis forma d. Bullæ Sixti V.

§. 4. Nos igitur præpoſitum, & Clericos prædictos ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis regularium præpoſitorum conſilio. Quòd de cætero perpetuis futuris temporibus in prædicta Congregatione Novitii ad habitum, & profeſſionem regulares ejuſdem Congregationis, cum conſenſu & voto illius Præpoſiti generalis, & quatuor Aſſiſtentium prædictorum, ſervata in reliquis prædictarum literarum forma, recipi & admitti liberè & licitè, ac validè poſſint, & valeant Apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Contrariiſq; derogat.

§. 5. Non obſtantibus literis prædictis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. An. 10. die 21. Febr.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 21. Febr. 1615. Pont. noſtri Anno decimo.

LXXXIV.

Inſtitutio Studii generalis, in Collegio per Theodorum Epiſcopum Padebornen. & Sacri Imperii Principem, ad Catholicæ fidei, ac bonarum artium profectum in Civitate Padebornen. erecto, ſub regimine Societatis JESU, cum privilegiorum, & gratiarum elargitione.

Edita An. D. 1615.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Studiorum univerſalium commendatio.

IN ſupereminenti Apoſtolicæ Sedis ſpecula, meritis licèt imparibus, diſponente Domino conſtituti, & intrà mentis noſtræ arcana revolventes, quantum ex literarum ſtudiis Catholica fides augeatur, divini nominis cultus prætendatur, veritas agnoſcatur, ac juſtitia colatur, ad ea per quæ literarum ſtudia hujuſmodi ubilibet excitentur & humiles perſonæ eis incumbere deſiderantes id efficere poſſint, libenter intendimus, & in iis noſtræ ſollicitudinis partes propenſius impartimur, prout pia Eccleſiaſticorum Prælatorum vota expoſcunt, noſque locorum qualitate penſata in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Theodorus Epiſc. Padebornen. Sacri Imperii Princeps, Collegium Societatis JESU, à Præpoſito generali d. Societatis regendum, ad religionem, & bonas artes, in ſua Civitate Padebornen.

§. 1. Sanè nomine venerabilis fratris Theodori Epiſcopi Padebornen. Sacri Romani Imperii Principis, nobis nuper expoſitum fuit, quòd ipſe à viginti annis, vel circà, ut adoleſcentes ſuæ Civitatis Padebornen. in bonis literis, moribus, & ſincera pietate inſtituerentur, & populus ſibi commiſſus, per frequentiam ſacramentorum Pœnitentiæ & Euchariſtiæ, necnon Concionum, lectionum, & ſacrificiorum in ſpiritualibus promoveretur, in eadem Civitate unum Collegium Societatis JESU, in quo humaniores literæ docerentur, per unc

conſtrui fecit, redditibúſque competentibus dotavit.

exiſtentem Præpoſitum generalem dictæ Societatis, in vim privilegiorum ſibi ab Apoſtolica Sede conceſſorum erigi, & inſtitui curavit, illúdque opportuno ædificio conſtrui fecit, & competentibus redditibus annuis dotavit.

Et in d. Collegio, univerſitatem Studii generalis Theologiæ, Philoſophiæ, &c. ad Catholicæ fidei profectum ab iſto Pontifice inſtitui petit.

§. 2. Cùm autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat dictus Theodorus Epiſcopus providè conſideret, tàm in ſuo quàm vicinis Epiſcopatibus magnam penuriam Parochorum, qui literas ſciant, ut populum erudire, & ſeſe hæreticis, eorúmque falſis, & erroneis opinionibus opponere, ac etiam eorum, qui cum dignitate Clero ſæculari, Civitatibus, Oppidis, & locis, ac etiam Abbatiis, & Monaſteriis præfici poſſint, exiſtere, & Academias Catholicas, quinque aut ſex dierum itinere diſtare, è contrà verò propinqua eſſe Gymnaſia hæreticorum in quibus omnia ſtudia, ad hæreſes & falſa dogmata propaganda diriguntur, ac ſapientia hujus ſæculi gubernantur, & ad ea meliora ſæpè ingenia cum magno ſpiritualium, & temporalium rerum damno proficiſcuntur, & in tota veteri Saxonia nullam adeſſe Academiam Catholicam, & propterea, ut religionem Catholicam, quæ in locis ſibi ſubjectis, & vicinis Epiſcopatibus viget, conſervet, & ubi collapſa eſt hac potiſſima ratione reſtituat, ac ſuos ſubditos, & vicinos quamplurimos ad literarum ſtudia, & navandi bonis literis operam excitet, Univerſitatum Studii generalis, in qua duæ facultates, Theologia, & Philoſophia, cum Scholis linguæ Latinæ, Græcæ, & Hebreæ, ſub cura tamen, regimine, & adminiſtratione dictæ Societatis Præpoſiti generalis, & Clericorum ejus, ſeu perſonæ à dicto Præpoſito generali deputandæ, doceantur, ſeu legantur, ſufficientibus redditibus per eum dotandam, ac competen. habitatione, aliiſque rebus neceſſariis ei providendum, per nos erigi, & inſtitui ſummoperè deſideret. Nobis idcircò humiliter ſupplicari fecit, quatenùs ſubditorum ſuorum ſaluti & commodo conſulendo, in dicta Civitate, ac ædibus ipſius Collegii, Univerſitatem in qua Societatis prædictæ Religioſi Theologiam, Philoſophiam, & ingenuas artes prædictas publicè profiterentur, & juvenes quoſcumque docerent, Apoſtolica auctoritate perpetuò erigere, & inſtituere, aliáſque in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui propterea illud inſtituit.

§. 3. Nos igitur Theodorum Epiſcopum à quibuſvis & cæt. cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ex nunc, prout poſtquàm dictus Theodorus Epiſcopus ſufficienter redditus ad infràſcripta de ſuo attribuerit, & de rebus neceſſariis providerit, in Civitate prædicta, ac ædibus dicti Collegii, ubi nunc Scholæ ſunt, ſeu forſan in ampliorem formam conſtruentur, Univerſitatem Studii generalis, in qua Religioſi dictæ Societatis Theologiam, necnon Philoſophiam, tàm Scholaſticam quàm poſitivam, naturalem, ac moralem, linguas Latinam, Græcam, & Hebræam, aliáſque ingenuas artes prædictas publicè profiteantur, ac juvenes quoſcumque doceant, ad inſtar aliarum Univerſitatum Studiorum generalium, tàm in Tranſalpinis Provinciis, & Regnis, quàm aliàs ubilibet erectarum, Apoſtolica auctoritate prædicta tenore præſentium perpetuò erigimus, & inſtituimus, ſine tamen alicujus præjudicio.

Regiminiq; Societatis Jeſu ſupponit.

§. 4. Ipſámque Univerſitatem, & Studium generale, ſic erectum & inſtitutum, curæ, regimini & adminiſtrationi dictæ Societatis, & illius Præpoſiti generalis, ſeu ab eo deputandi, qui totius Univerſitatis Rector exiſtat, prædicta auctoritate etiam perpetuò ſupponimus, & ſubmittimus.

Privilegiiſq; & gratiis Studiorum hujuſmodi, d. Collegium ejúſque perſonas exornat.

§. 5. Ac eidem Univerſitati, illiúſque Rectori, Magiſtris, Scholaſticis, aliiſque prædictis univerſis & ſingulis, ut omnibus & quibuſcumque privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, prærogativis, honoribus, & præeminentiis hujuſmodi Univerſitatibus, illarúmque pro tempore exiſtentibus Rectoribus, Magiſtris, Doctoribus, Præceptoribus, Scholaſticis, Procuratoribus, Bidellis, Nunciis, Officialibus, Miniſtris, & aliis perſonis, in genere vel in ſpecie, tàm prædicta quam Imperiali, Regia aut Ducali auctoritatibus, & aliàs pro tempore quomodolibet conceſſis, non ſolùm ad eorum inſtar, ſed pariformiter, ac æquè principaliter in omnibus & per omnia, uti, potiri & gaudere.

Rectori illius facultatem promovendi ad gradus Studentes d. Collegii concedit.

§. 6. Et inſuper Rectori ejuſdem Univerſitatis, & Collegii pro tempore exiſtenti, ut illos, quos in ipſa erecta Univerſitate, vel etiam alibi in alia quavis Catholica per debitum tempus ſtuduiſſe, ac ſcientiæ & moribus idoneos eſſe repererit, in prædictis facultatibus artium & Theologiæ, ad Baccalaureatus etiam formati, Licentiaturæ laureæ, ac Doctoratus, necnon Magiſterii gradus (ſervata in omnibus forma decretorum Viennēn, & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus) & aliàs juxta Univerſitatum aliorum Studiorum generalium conſuetudines, & erectæ Univerſitatis ſtatuta promovere, & ipſorum graduum ſolita inſignia eis exhibere.

Promotis autē Privilegia, & facultates in aliis hujuſmodi Studiis promotis competentes elargitur.

§. 7. Utque ad dictos gradus ſic per illum promoti, poſteà publicè & privatim, etiam in omnibus aliis Univerſitatibus Studiorum generalium facultates prædictas interpretari, & alios docere, & de eis diſputare, gradui ſeu gradibus hujuſmodi convenien. actus exercere, ac omnibus privilegiis, gratiis, favoribus, prærogativis & indultis, quibus alii in prædictis ſeu aliis Univerſitatibus, & alibi juxtà illarum conſtitutiones & mores, ad gradus prædictos promoti de jure vel conſuetudine utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, potiri & gaudere poterunt in futurum, in omnibus & per omnia, perindè ac ſi gradus ipſos in Univerſitatibus hujuſmodi juxtà illarum mores & conſuetudines ritè ſuſcepiſſent, uti, potiri & gaudere.

Præpoſito generali Societatis JESU, ſtatuta pro d. Collegii regimine condendi Officialeſque & Miniſtros deputandi auctoritatem tribuit.

§. 8. Necnon pro tempore exiſtenti dictæ Societatis Præpoſito generali, ut per ſe vel dd. Collegii, & erectæ Univerſitatis, Rectorem aut alium ſeu alios, pro ſalubri & dictæ Univerſitatis directione, ac Rectoris, Magiſtrorum, Procuratorum, Bidellorum, Nunciorum, ac aliorum Miniſtrorum & Officialium muneribus & functionibus, modóque & forma docendi, & alias ſua Officia exercendi, & Scholaſticorum manutentione, quæcumque ſtatuta & ordinationes, licita & honeſta, ac ſacris Canonibus & Concilii Tridentini decretis, & conſtitutionibus Apoſtolicis non contraria, edere & promulgare, eáque pro tempore, rerum & perſonarum qualitate mutare, corrigere, & reformare, ſeu illa caſſare & abrogare, ac alia de novo edere, & ſuper illorum obſervatione pœnas ejus arbitrio imponere. Dictæque Univerſitatis Doctores, Magiſtros, Lectores, Scholaſticos, Procuratores, Bidellos, alioſque Miniſtros, & Officiales eligere & amovere, ſeu electiones factas confirmare liberè & licitè valeant, auctoritate & tenore prædictis etiam perpetuò concedimus & indulgemus.

Bona & jura ab ipſo Theodoro Epiſcopo d. Collegio concedenda, eidem perpetuò applicat.

§. 9. Necnon domum, bona & jura à dicto Theodoro Epiſcopo, ut præfertur Collegio, & illius Univerſitati per præſentes erectæ prædictis conceſſa & donata, ac etiam concedenda & donanda, auctoritate & tenore ſimilibus itidem perpetuò applicamus & appropriamus.

Clauſulas hujus conſtitutionis præſervativas appoſuit.

§. 10. Præſentes verò noſtras literas de nullitatis vitio notari ſeu impugnari, infringi, limitari, ſeu in jus vel controverſiam vocari, aut adverſus eas quodcumque juris & facti vel juſtitiæ aut gratiæ remedium intentari, impetrari vel concedi nullatenùs unquàm poſſe, ſed illas ſemper & perpetuò adverſos quaſcumque impugnationes & exceptiones validas & efficaces fore & eſſe, ſuóſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere debere.

Et ità & non aliter judicari mandat.

§. 11. Sicque & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſt. Auditores, ac S. R. E. Cardinales judicari &c. attentari decernimus.

Contrariiſq; derogat.

§. 12. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P.A. 10. die 2. April.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 2. Aprilis 1615. Anno decimo.

LXXXV.

Conſtitutio Ritualis Romani, in adminiſtratione Sacramentorum, aliiſque Eccleſiaſticis functionibus, inviolatè ſervandi.

Edita An. D. 1614.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

APoſtolicæ Sedi per abundantiam divinæ gratiæ, nullis ſuffragantibus meritis, præpoſiti, noſtræ ſollicitudinis eſſe intelligimus, ſuper univerſam domum Dei ita invigilando intendere, ut opportunis in dies magis rationibus provideatur, quo, ſicut admonet Apoſtolus, omnia in ea honeſtè, & ſecundùm ordinem fiant; præcipuè verò quæ pertinent ad Eccleſiæ Dei Sacramentorum adminiſtrationem, in qua religiosè obſervari Apoſtolicis traditionibus, & Sanctorum Patrum decretis conſtitutos ritus, & ceremonias pro noſtri officii debito curare omninò tenemur.

Pius V. Breviarium, & Miſſale reformavit ſuprà in ſua conſtit. 64. p. 278. & conſt. 106. p. 333. Tom. 2.

§. 1. Quamobrem fel. rec. Pius Papa V. prædeceſſor noſter, hujus noſtri, tunc ſui, officii memor, ad reſtituendam ſacrorum rituum obſervationem in ſacroſancto Miſſæ ſacrificio, divinóque officio, & ſimul ut Catholica Eccleſia in fidei unitate, ac ſub uno viſibili capite beati Petri ſucceſſore Rom. Pont. congregata, unum pſallendi, & orandi ordinem, quantum cum Domino poterat, teneret, Breviarium primum, & deinde Miſſale Romanum multo ſtudio & diligentia elaborata, paſtorali providentia edenda cenſuit.

Clemens viij. Pontificale primo in conſt. 38. Tom. 3. pag. 58. & ceremoniale pro Epiſcopis & prælatis reſtitutum edidit ſuprà in conſtit. 69. fol. 110

§. 2. Cujus veſtigia eodem ſapientiæ ſpiritu ſecutus, ſimilis mem. Clemens Papa VIII. etiam prædeceſſor noſter, non ſolùm Epiſcopis, & inferioribus Eccleſiæ Prælatis accuratè reſtitutum Pontificale dedit, ſed etiam complures alias in Cathedralibus, & inferioribus Eccleſiis ceremonias promulgato Ceremoniali ordinavit.

Hic modò Pont. Rituale Rom. præviæ diligenti examinationi edit. & ſervari mandat.

§. 3. His ità conſtitutis reſtabat, ut uno etiam volumine comprehenſi, ſacri, & ſinceri Eccleſiæ Catholicæ ritus, qui in Sacramentorum adminiſtratione, aliiſque eccleſiaſticis functionibus ſervari debent ab iis, qui curam animarum gerunt, Apoſtolicæ Sedis auctoritate prodirent, ad cujus voluminis præſcriptum in tanta Ritualium multitudine, ſua illi miniſteria, tamquàm ad publicam & obſignatam normam peragerent, unóque ac fideli ductu, inoffenſo pede ambularent cum conſenſu. Quod ſanè jampridem agitatum negotium poſteaquàm generalium Conciliorum Græcè, Latinéque divina gratia editorum opus morari deſivit, ſollicitè urgere noſtri muneris eſſe exiſtimavimus. Ut autem rectè, & ordine, ut par erat, res ageretur nonnullis ex Ven. fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus pietate, doctrina, & prudentia præſtantibus, eam demandavimus, qui cum conſilio eruditorum virorum, variiſque præſertim antiquis, & quæ circumferuntur, ritualibus conſultis, eóque inprimis, quod vir ſingulari pietatis zelo, & doctrina bon. mem. Julius Antonius S.R.E. Cardinalis Sanctæ Severinæ nuncupatus, longo Studio, multáque induſtria, & labore pleniſſimum compoſuerat, rebúſque omnibus maturè conſideratis, demùm divina aſpirante clementia, quanta oportuit brevitate, Rituale confecerunt, in quo cum receptos, & approbatos Catholicæ Eccleſiæ ritus ſuo ordine digeſtos conſpexerimus, illud ſub nomine Ritualis Romani meritò edendum publico Eccleſiæ Dei bono judicavimus.

Prælatos, & alios ut in ſacris functionibus eo utantur hortatur.

§. 4. Quapropter hortamur in Domino Ven. fratres Patriarchas, Archiepiſcopos, Epiſcopos, & dilectos filios eorum Vicarios, necnon Abbates, Parochos univerſos, ubique locorum exiſtentes, & alios, ad quos ſpectat, ut in poſterùm tamquàm Eccleſiæ Romanæ filii ejuſdem Eccleſiæ omnium Matris, & Magiſtræ auctoritate conſtituto Rituali in ſacris functionibus utantur, & in re tanti momenti, quæ Catholica Eccleſia, & ab ea probatus uſus antiquitatis ſtatuit, inviolatè obſervent.

Dat. P.A. 10. die 17. Junii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 17. Junii 1614. Pontificatus noſtri Anno decimo.

LXXXVI.

Erectio Capellæ in Baſilica S. Mariæ Majoris de Urbe, & ad illam tranſlatio Sacræ Imaginis Glorioſiſſimæ Virginis MARIÆ, cum Prioratus, Capellaniarum, & Clericatuum, ac Juriſpatronatus inſtitutione, annuorúmque redditurum aſſignatione, & Cardinalis Protectoris juriſdictione.

In hac eadem Baſilica, & è conſpectu hujus Capellæ, olim ædificata fuit altera Capella Præſepis D.N. JESU CHRISTI cum non abſimili juriſpatronatus, protectionis, juriſdictioniſque ac beneficiorum inſtitutione à Sixto V. ut ſup. in ejus conſt. 58. Glorioſæ. Tom. 2. fol. 628.

Edita A. D. 1615.

PAULUS PAPA V.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

B. Virginis aliqua ex pluribus merita, & laudes in proœmio hic Pontifex recenſet.

IMmenſæ bonitatis Creator omnium DEUS, cujus admirabili providentia cuncta reguntur, cùm ita dilexiſſet mundum, ut pro illius redemptione dare decreviſſet Filium Unigenitum, ad tàm magnum & ineffabile implendum myſterium, ex omni creatura MARIAM Virginem puriſſimam atque ſanctiſſimam de Regia ſtirpe præelegit. Hinc Spiritus ſancti virtute, ei ſicut pluvia quæ de rore cœli in vellus deſcendit obumbrante, fecit Unigeniti ſui Genitricem, unáque cum uberrima fœcunditate florem Virginitatis illibatum perpetuò conſervavit, cujus virtutem & pulchritudinem, ſol & luna mirantur, natura obſtupeſcit, infernus quoque contremiſcit. Ipſa enim tot figuris, tot Prophetarum viſionibus, ac vaticiniis anteà præmonſtrata, & à Sanctis Patribus diù expectata, tandem veniens, ſplendore virtutum & gratiarum omnium ornata, ſalutifera fecunditate ſua liberavit nos à captivitate, ac ſerpentis capite contrito, ſole amicta, lunam habens ſub pedibus, victrix & triumphatrix, duodecim corona ſtellarum coronari, ac ſuper choros Angelorum exaltata, Regina cœli & terræ appellari promeruit.

Eamque ſuis operibus adjutricem ſemper habuiſſe, & ſanctiſſimam illius Imaginem in Baſilica S. Mariæ Majoris de Urbe aſſervatam præcipuè coluiſſe teſtatur, in illiúſque propterea honorem, novam in dicta Baſilica à fundamentis Capellam erigere, & dictam Imaginem ad eam transferre deliberavit.

§. 1. Igitur dùm præcelſa meritorum inſignia, quibus ipſa Virgo DEI Genitrix glorioſa ſedibus illata ſydereis, quaſi Stella matutina refulget, nos piæ conſiderationis indagine perſcrutamur, dùm etiam intrà pectoris arcana revolvimus, quòd ipſa uti Mater miſericordiæ pro Chriſtiano Populo ſedulo exoratrix, & pervigil ad Regem quem genuit, intercedit, quódque eamdem ſacratiſſimam Virginem in omnium rerum difficultatibus, ac operibus noſtris ſemper invenimus adjutricem, ac innumera quæ largitor Altiſſimus nobis contulit beneficia, piis illius precibus credimus accepiſſe, dignum quin potiùs debitum arbitramur, ut ſicuti Redemptor noſter, & DEUS ipſam ſacratiſſimam Virginem ſublimavit in cœlis, ità eam nos quantum poſſumus honoremus in terris. Atque ut Religionem quam ſemper erga ipſam DEI Genitricem animo incluſam tulimus, æterni quoque cultus inſigni teſtimonio aperiremus, cùm aliàs ejuſdem ſacratiſſimæ Virginis nomine & miraculorum ſplendore illuſtres Eccleſias ſemper in honore habuimus, tùm in primis erga celeberrimam ejus in Alma Urbe Baſilicam S. Mariæ Majoris appellatam, & illius ſacratiſſimam imaginem, quæ inibi venerabiliter aſſervatur, præcipua quadam, & pia devotione affecti ſumus etenim Imaginem hanc Chriſtifidelium religione ſemper claruiſſe, pluráque & inſignia ex ea miracula prodiiſſe antiqua monumenta teſtantur. ipſius verò Baſilicæ fundamenta ab eadem Virgine præclaro Nivis miraculo deſignata fuiſſe, vetus traditio

docet. Plurimis item privilegiis, & gratiarum, tàm ſpiritualium quàm temporalium, titulis & prærogativis ipſa Baſilica, ipſáque Imago à Beato Gregorio Magno, & aliis ſummis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris decorata reperitur, ac frequens ad eam non modò Romani Populi, ſed exterarum Nationum devotus concurſus accedit. Itaque ubi primum ad Apoſtolatus apicem evecti fuimus, ſingulari ergà eamdem Glorioſiſſimam Virginem & illius ſacratiſſimã Imaginem prædictam devotione, & divina quadam inſpiratione permoti, in illius honorem inſignem Capellam à fundamentis extruere, & ornare, ac eamdem Imaginem, quæ in medio dictæ Baſilicæ Navi propè dextrum cornu Altaris majoris in ligno ciborio marmoreis columnis elato colebatur, ac Capellam novam prædictam transferre, & ſuprà Altare ejuſdem Capellæ propterea erigendum honorificentiùs collocare deliberavimus, ipſámque deliberationem ex animo amplectentes & omni ſtudio proſequentes.

Capellæ inſignem locum & ambitum elegit.

§. 2. Inprimis locum opportunum pro Capella hujuſmodi ædificanda, ſcilicet in navi dextera ejuſdem Baſilicæ, ubi antiqua illius Sacriſtia exiſtebat, è conſpectu alterius inſignis Capellæ ad Præſepe Domini per fel. rec. Sixtum Papam V. prædeceſſorem noſtrum à fundamentis erectè & omnem illius ambitum circumſtantem uſque in vias publicas elegimus, ac antiquam Sacriſtiam prædictam demoliri, & loco illius alia in extrema penè Baſilica ſiniſtrorſum, ſtructura, ædificio, ornatúque magnificentiſſimam & commodiſſimam, magna noſtra impenſa fieri curavimus, jactiſque Capellæ altiſſimis fundamentis validiſſimiſque & firmiſſimis muris illius ambitum univerſum complectentibus fabricatis, Capellam novam prædictam ad ſui formam ereximus, ipsámque extrinſecùs ſublimi teſtudine plumbi laminis tegi, ac cruſtis, Tiburtinorúmque lapidum tegmentis ad majorem illius roboris firmitatem undique vallari, intùs verò ſectis marmoribus, ac verſicoloribus lapidibus, & columnis pretioſis de longinquis partibus advectis, egregiis quoque ſtatuis marmoreis, & picturis à primariis ſeculi noſtri ſculptoribus, pictoribúſque delineatis atque confectis magnificentiſſimè ornari, noſtra itidem & quidem maxima impenſa, etiam curavimus.

In cujus præcipua parte, altare mirificè exculptũ gemmiſque pretioſioribus exornatum in ipſius Beatæ Virginis honorem erexit.

§. 3. In præcipua verò parte ipſius Capellæ novæ, Altare in honorem ipſius Beatæ MARIÆ Virginis quatuor ex jaſpide columnis aurata junctura contextis, ac ſtatuis æneis ſuperſtantibus exculptum ereximus, medium autem qui prædictis columnis intercipitur parietem, ubi locum ſacræ Imagini deſignavimus, ceruleis lapidis lazuli cruſtis inteximus, ibique locum inſtar feneſtræ æneis Angelorum figuris auro micantibus circumſeptum, ac pretioſis gemmis undique exornatum pro ejuſdem ſacræ Imaginis digna ſede, excidi ac aptari mandavimus.

Ad Capellæ limina, ex una parte Sacellum S. Caroli, & ex altera S. Franciſcæ magnificè conſtruxit.

§. 4. Duo prætereà minora Altaria ſive Sacella eodem modo picturis & ornamentis magnificè exculta, ad ipſius Capellæ novæ limina ab utraque parte, unum videlicet ſub S. Caroli Borromæi, alterum verò ſub B. Franciſcæ, quorum nomina in Catalogo Sanctorum à nobis deſcripta ſunt, invocationibus inſtituimus ſupra quæ quatuor manſiones ad uſum & formam chori reliquimus, & in una, quæ eſt ſupra Altare ipſius S. Franciſcæ, organum juſſu noſtro collocatum eſt.

In eodem Capellæ loco, unum monumentum Clementi VIII. poſuit, alterum verò ſibi ad ſepulturam reſervavit.

§. 5. Ad dictæ verò Capellæ novæ latera, duo itidem monumenta magnificè, extruximus, quorum alterum ab una parte piæ mem. Clementi Papæ VIII. etiam prædeceſſori noſtro, cum præcipuis ab eo in ſuo Pontificatu geſtis è marmore expreſſis erectum, & alterum è regione memores viæ univerſæ carnis ad noſtram ſepulturam reſervatam extruximus.

In veſtibulo ſanguine ſibi conjunctis ſepulchrum collocavit.

§. 6. Item aliud ſepulchrum in veſtibulo dictæ Capellæ novæ, pro ſanguine nobis conjunctis, & de parentela noſtra pro tempore exiſtentibus ſepeliendis fieri fecimus.

Sacriſtiam ad Capellæ uſum, pluresque ad majorem commoditatem manſiones ædificavit.

§. 7. Sacriſtiam quoque eidem Capellæ novæ annexam ad illius uſum necnon plures manſiones ad majorem commoditatem adjunximus.

Ad ipſam poſtea Capellam dictam Virginis imaginem tranſtulit.

§. 8. Et deinde Capellam novam prædictam, ejuſdem Beatiſſimæ Virginis ope adjuti, plurium annorum Pontificatus noſtri curriculo, omnia adhibita diligentia nullis parcentes expenſis abſolvimus atque perfecimus, & ad ipſius DEI Omnipotentis, & ejuſdem Glorioſiſſimæ Virginis laudem & honorem, ac ergà eam fidelis populi devotionem augendam, ſolemni ritu ſexto Kalend. Februarii ejuſdem Pontificatus Noſtri Anno octavo ſanctam imaginem prædictam, omnium S. R. E. Cardinalium cœtu, & Prælatorum Romanæ Curiæ Capitulique dictæ Baſilicæ, & ferè totius Romani Cleri interventu, ac fidelium utriuſque ſexus multitudine aſtante, ac etiam nobis ipſis in Capella nova prædicta, in una ex quatuor ad chori uſum deſtinatis manſionibus, ſacris ceremoniis præſentibus, pioque affectu cuncta aſpicientibus, debita cum reverentia & religione diligenter è loco ubi priùs aſſervabatur amoveri, & ſolemni proceſſione extrà ipſam Baſilicam per vias, & loca publica deſignata omnibus oſtendendam, Hymnis, & Laudibus decantandis Clero univerſo pſallente circumferri, moxque in eamdem Baſilicam reportatam ad eamdem Capellam novam transferri, & ſuprà Altare in loco ſeu tabernaculo, ut præfertur, in muro alte exciſo, & ad id decenter aptato, inibi ſub diligenti cuſtodia, clauſuráque religioſiſſimè ſervandam collocari etiam mandavimus.

Pro cujus majore veneratione ſacra ibidem & divina officia jugiter celebrari decernit.

§. 9. Quoniam verò maximè convenire cenſuimus, ut in hac Capella nova, ipſa Beatiſſima Virgo, & illius Imago prædicta non ſolùm in marmoribus, lapidibus, figuris, picturiſque, Imaginibus & ornamentis prædictis, ſed etiam & multo magis in Miſſæ ſacrificio, veraque & actuali Corporis & Sanguinis D. N. JESU CHRISTI filii ſui oblatione, diviniſque officiis jugiter honoretur, divinuſque cultus non temporalibus modò, ſed ſpiritualibus quoque ornamentis, & rebus augeatur, in eadem Capella nova, unum Prioratum pro uno Priore, & duodecim Capellanias pro duodecim Capellanis perpetuis, ex quibus unus Sacriſta, & alius Camerarius etiam ſint, necnon quatuor Clericatus pro quatuor Clericis amovibilibus ereximus, & inſtituimus, ac eidem Capellæ novæ diverſa ſæcularia, & forſan regularia beneficia Eccleſiaſtica univimus, illorúmque fructus, redditus & proventus ac emolumenta in dotem aſſignavimus, & infrà.

Aliqua ideò hic enunciata prætermitto, quia aliter ut ſequitur ſtatuta fuerunt.

Propterea unum Prioratum, duodecim Capellanias, & quatuor Clericatus in ea inſtituit, & ex illis Sacriſtam & Camerarium eligi, ac Priorem, locum digniorem habere, eoſque omnes per ſe ipſos deſervire, & aliud beneficium alibi obtinere non poſſe decernit.

§. 10. Et nihilominùs præmiſſa, ut infrà in melius declarantes, corrigentes, mutantes, ac illis addentes, & deſuper de novo diſponentes, in dicta Capella à nobis apud Baſilicam prædictam, ut præfertur extructa, unum Prioratum perpetuum, qui inibi dignitas exiſtat pro uno presbytero Sacerdote ſæculari, etiam alienigena, Priore perpetuo nuncupando, & duodecim perpetuas Capellanias pro duodecim Clericis ſæcularibus etiam alienigenis in presbyteratus ordine, vel ſaltem in ea ætate conſtitutis, ut infrà annum ad dictum ordinem promoveri poſſint & debeant, futuris inibi perpetuis Capellanis, ex quibus etiam unus Sacriſta ſit, ad nutum Patroni pro tempore exiſtentis infraſcripti amovibilis, & alius Camerarius, à Priore & Capellanis prædictis anno quolibet eligatur, & quatuor Clericatus pro quatuor Clericis pariter ſæcularibus, & etiam alienigenis, ac amovibilibus. Quorum ſiquidem Capellanorum, Sacriſtæ, Camerarii & Clericorum dictus Prior caput exiſtat, ac in rebus, negotiis & actibus, tàm publicis quàm privatis, per eos tractandis & faciendis, primum & digniorem locum habeat, idemq; præſit, ac tàm ipſe quàm prædicti Capellani, Sacriſta, Camerarius & Clerici dictæ Capellæ, per ſe ipſos, prout inferiùs dicetur & deſcriptum erit, deſerviant, nec aliud beneficium Eccleſiaſticum per-

ſonalem

ſinalem reſidentiam requirens, in dicta Baſilica vel alibi obtineant, Apoſtolica auctoritate] perpetuò erigimus & inſtituimus.

Pro dote Prioratus, Capellaniarum, ac officiorum Sacriſtæ & Camerarii & Clericatuū, bona & redditus Archipresbyteratus, Canonicatuum & Beneficiorum Eccleſiæ S. Laurentii in Lucina ſuppreſſ. eum applicat.

§. 11. Ipſique Capellæ prò eorumdem Prioratus, ac duodecim Capellaniarum, & quatuor Clericatuum & Sacriſtæ, Camerariique officiorum prædictorum dote, ac illos, illas & illa pro tempore obtinentium ſuſtentatione, onerúmque eis incumbentium ſupportatione, eorumdem Archipresbyteratus, ac ſex Canonicatuum, totidémque præbendarum ac trium Beneficiatorum, necnon Capellaniæ ſub invocatione SS. Philippi & Jacobi in dicta Eccleſia S. Laurentii conſiſtentium, & per nos, ut præfertur, ſuppreſſorum & extinctorum, ac dictæ Capellæ unitorum, prædia, caſalia, ac alia bona ſtabilia & jura quomodolibet nuncupata, ubilibet exiſtentia, illorúmque fructus, redditus, proventus, obventiones & emolumenta univerſa, eidem Capellæ, ut præfertur, aliàs applicata, ita quòd liceat eiſdem Priori, Capellanis & Clericis hujuſmodi per ſe vel alium ſeu alios, eorum & dictæ Capellæ, eorúmque menſæ ſeu maſſæ communis nominibus; illorum omnium & ſingulorum, realem, actualem, & corporalem poſſeſſionem, & ſeu quaſi, propria auctoritate, abſque ſpolii & attentatorum vitio, & cujuſcumque Judicis decreto vel miniſterio, liberè apprehendere, & perpetuò retinere, illáque regere & adminiſtrare, locare & diſlocare, ac omnes & ſingulas pecuniarum, rerum & bonorum ſummas, qualitates & quantitates, necnon fructus, redditus, proventus, obventiones & emolumenta percipere, exigere & levare, ac de exactis & receptis quietare, ad infrà dicendos & deſtinatos uſus convertere, noſtra & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis, Diœceſani loci, vel Almæ Urbis Vicarii ſeu dictæ Baſilicæ Archipresbyteri, aut cujuſvis alterius licentia minimè requiſita, auctoritate Apoſtolica, & tenore prædictis perpetuò damus, concedimus, aſſignamus, applicamus & appropriamus.

Capellæ verò pro illius fabrica, & Sacriſtia Cantoribus, aliiſque neceſſitatibus, reliqua beneficia unita & unienda applicat. Et hanc dotem Capellæ eſſe ſeparatam à menſa communi prædictorum Prioris, Capellanorum, Sacriſtæ, Camerarii, & Clericorum decernit.

§. 12. Rurſus eidem Capellæ, & illius fabricæ & Sacriſtiæ, quas dotem & menſam propriam & particularem, ac ab illa Priori, Capellanis, Sacriſtæ, Camerario & Clericis prædictis, ut præfertur aſſignatam prorſus diſtinctam, & ſeparatam habere volumus & declaramus, pro Capellæ & illius fabricæ & Sacriſtiæ hujuſmodi propria & particulari dote & menſa, ac illarum reparatione, reſtauratione & manutentione, ſalariorúmque Cantorum & Scoparii, ut infrà ab eodem Patrono ad ejus nutum deputandorum præſtatione, ac vini, olei, cerarum & luminum, aliarumque impenſarum & onerum eiſdem Capellæ, fabricæ & Sacriſtiæ nunc & pro tempore incumbentium ſupportatione, omnia & ſingula alia beneficia Eccleſiaſtica, ſæcularia, & quorumvis Ordinum regularia quomodolibet qualificata, quæcumque, quotcumque & qualiacumque eidem Capellæ à nobis, ultrà Archipresbyteratum, Canonicatus, præbendas, Beneficiatus & Capellaniam in dicta Eccleſia S. Laurentii conſiſtentia prædicta, quæ Priori, Capellanis & Clericis prædictis, ut ſuprà reſervata eſſe volumus, hactenùs quomodolibet unita, ac in poſterùm à Nobis vel ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, ſeu noſtra vel eorum auctoritate unienda, ex nunc prout ex tunc, quando unita fuerint, ac illorum omnia, & ſingula prædia, tàm ruſtica quàm urbana, caſalia, domos, proprietates, terras, poſſeſſiones, cenſus, livellos, canones, loca montium, & quæcumque alia bona ſtabilia quomodolibet nuncupata, & ubilibet exiſtentia cum omnibus juribus, actionibus, grangiis, membris, pertinentiis, fructibus, redditibus, proventibus, obventionibus & emolumentis univerſis, cæteriſque rebus & bonis, mobilibus & immobilibus ac ſe moventibus, cujuſcumque qualitatis, quantitatis, pretii & valoris etiam annui exiſtentibus, & ubique locorum conſiſtentibus, eorumque proprietate & dominio, ac omnia & ſingula, tàm in rebus quàm in redditibus, pecuniis, juribus & actionibus hactenùs à nobis quomodolibet data, donata, conceſſa, aſſignata & applicata, quàm etiam in poſterùm à nobis & ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus prædictis, etiam quomodolibet danda, donanda, concedenda, aſſignanda, & applicanda, ſimiliter ex nunc prout ex tunc, quando data, donata, conceſſa, aſſignata & applicata fuerint.

Donata hactenùs, & donanda, ac oblationes, & largitiones factas poſt translationem S. Imaginis, & facienda doti Capellæ applicat.

§. 13. Necnon (cùm infraſcripta tamen declaratione) etiam oblationes, & quæcumque à quibuſvis primodictæ Imagini, & illius Capellæ prædictæ, à dicta die primodictæ Imaginis tranſlationis data, donata ſeu relicta, dandáque, donanda & ſeu relinquenda in futurum.

Patrono Capellæ accipiendi poſſeſſionem propria auctoritate bonorum Capellæ, ut ſuprà unitorum facultatem concedit.

§. 14. Ita quòd liceat nunc & pro tempore exiſtenti ejuſdem Capellæ Patrono infraſcripto, per ſe vel alium ſeu alios, toties quoties ſibi videbitur deputandos & removendos, dictæ Capellæ, illiúſque fabricæ & Sacriſtiæ, earúmque menſæ particularis hujuſmodi nominibus, omnium & ſingulorum, ſicut præfertur, unitorum, aſſignatorum, applicatorum, datorum, oblatorum, donatorum, ceſſorum, conceſſorum & relictorum, ac uniendorum, aſſignandorum, applicandorum, dandorum, offerendorum, donandorum, cedendorum, concedendorum & relinquendorum, poſtquàm unita, aſſignata, applicata, data, oblata, donata, ceſſa, conceſſa, & relicta fuerint, realem, actualem & corporalem poſſeſſionem; & ſeu quaſi, propria auctoritate abſque ſpolii & attentatorum vitio, & cujuſcumque Judicis decreto vel miniſterio, liberè & licitè apprehendere, & perpetuò retinere, illáque regere & adminiſtrare, locare, diſlocare.

Ex redditib. dotis Capellæ ſunt per Patronum faciendæ impenſæ pro vino, oleo, cera, & ſalariis Cantorum, & Scopariis; reſiduum verò Patroni arbitrio in utilitatem Capellæ erit convertendum.

§. 15. Ac omnes & ſingulas pecuniarum, rerum & bonorum ſummas, qualitates & quantitates, necnon fructus, redditus, proventus, obventiones & emolumenta percipere, exigere & levare, ac de exactis & receptis quietare, ac ex illis, inprimis vini, olei, ceræ aliáſque impenſas neceſſarias, necnon Cantorum & Scoparii ſalaria perſolvere ſeu perſolvi facere, & reliquum in ejuſdem Capellæ, ac illius fabricæ & Sacriſtiæ uſum & utilitatem, prout ſibi videbitur & placebit, & ejus mero arbitrio convertere, noſtra & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis, Diœceſani loci, vel Almæ Urbis Vicarii, ſeu dictæ Baſilicæ Archipresbyteri, aut cujuſvis alterius licentia deſuper minimè requiſita, auctoritate Apoſtolica & tenore prædictis perpetuò damus, concedimus, aſſignamus, applicamus & appropriamus.

Servitium incumbens Priori, Sacriſtæ, Camerario, & Capellanis, ac Clericis in Capellâ.

§. 16. Ut autem tàm Prior, Capellani, Sacriſta, Camerarius, Clerici, quàm alii dictæ Capellæ Miniſtri quicumque, certo ſciant, quæ & qualia ſint eorum ſervitium, munia, onera & inſtituta, & in illis à quoquam quovis prætextu minimè impediantur, ſeu ab illis diſtrahantur, motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus declaramus, ſtatuimus & ordinamus, quòd Prior & Capellani prædicti, omnibus diebus Dominicis, ac etiam omnibus ipſis Beatæ MARIÆ Virginis feſtivitatibus, ſinguli ſingulas Miſſas, & intrà quamlibet hebdomadam ſinguli alias duas Miſſas per ſe ipſos, non autèm per alium ſeu alios Sacerdotes celebrare, ac in ſolemnitatibus, in quibus Capitulum & Canonici dictæ Baſilicæ in dicta Capella horas canonicas, & alia divina officia, ut infrà celebrabunt, Cotta ſuperinduti, Miſſis, & horis canonicis, aliiſque divinis officiis, tàm diurnis quàm nocturnis, in ſcamno & loco per Cardinalem Protectorem inſtitutum deſignando, perſonaliter intereſſe teneantur.

Prior & Capellani faciunt Collegium, habentque inſignia Collegialia, habitum aliorum Capellanorum.

§. 17. Ac tàm Prior quàm Capellani prædicti inſimul unum Collegium cum arca, maſſa & ſigillo communibus, aliiſque Collegialibus inſignibus ad inſtar aliorum ſimilium Collegiorum, tàm in prædicta quàm in aliis quibuſcumque dictæ Urbis Baſilicis, & Eccleſiis inſtitutorum conſtituant; inibique habitum per alios Capellanos deferri ſolitum, deferre poſſint.

Sacriſta deputatur à Patrono ad ejus nutum pro cura ſuppellectilium, de quibus inventarium facere, cautionem præſtare, & rationem reddere tenetur.

§. 18. Ex duodecim autem Capellanis hujuſmodi unus à pro tempore exiſtente Patrono deputetur Sacriſta, qui ad ejuſdem Patroni nutum amovibilis exiſtat, & curam celebrationis Miſſarum, necnon cuſtodiam ſacræ ſuppellectilis, ornamentorúmque & paramentorum ad Capellæ prædictæ uſum pro tempore pertinentium, vaſorum, tàm auri & argenti, quàm aliarum rerum, & univerſæ ſuppellectilis ſibi ſub inventario conſignandorum habeat, aliáque Sacriſtæ hujuſmodi officium concernentia gerat, exerceat rationem computum paramentorum, & ſuppellectilis hujuſmodi, & aliorum ejus curæ commiſſorum dictæ Capellæ Patrono ſingulis ſex menſibus, & quoties ab eo fuerit requiſitus fideliter reddat, & de ratione hujuſmodi reddenda, & reliquum conſignando ſe obliget, cautionémque idoneam, ſi eidem Patrono placuerit etiam præſtet, paramenta, ornamenta, vaſa vel alias quaſvis res & bona Capellæ & Sacriſtiæ hujuſmodi, quibuſvis perſonis, Capitulis, Eccleſiis, Monaſteriis aut aliis locis, juxtà formam aliarum literarum deſuper à nobis emanatarum, & ſub in eis contentis pœnis, accommodare non præſumat.

Sacriſtæ prohibetur, ne ornamenta, paramenta, vaſa. & bona Capellæ poſſit cuique accommodare.

§. 19. Item de paramentis, ornamentis, vaſis, totáque ſuppellectili, & rebus omnibus Sacriſtæ, ejus curæ commiſſa, inventarium duplicatum, ab eodem Sacriſta ſubſcriptum conficiat, quorum unum penès Patronum, & alterum penès eum remaneat, quod etiam ſingulis quibuſque ſex menſibus revideatur & renovetur.

Camerarius eligitur à Priore, & Capellanis de gremio ipſorum Capellanorum, & officium duret per annum.

§. 20. Item ſingulis annis ab eiſdem Priore & Capellanis antedictis, in plena eorum Congregatione, unus de numero eorumdem duodecim Capellanorum, Camerarius per ſecreta ſuffragia eligatur, qui duret per annum tantùm.

Camerarius exigit redditus eorum maſſæ, cum onere deponendi pecunias in Banco.

§. 21. Et cum officio Sacriſtæ incompatibilis ſit, ac ipſorum Prioris & Capellanorum, & eorum maſſæ communis Procurator exiſtat, fructúſque, redditus & proventus, ac pecuniarum quantitates omnes eorumdem Prioris, & Capellanorum maſſæ communia exigere, & recuperare, ac tàm Priori quàm unicuique Capellano, & Clerico prædictis portionem ſingulis obvenientem ſtatuto tempore ſolvere, nec pecunias receptas penes ſe retinere, ſed eas in banco ad id ab ipſis Priore & Capellanis eligendo, ſtatim conſignare, clarámque & diſtinctam rationem officii ſui, ac totius adminiſtrationi, necnon recepti & impenſi per eum in plena Congregatione prædicta, ſeu coram ab eadem Congregatione deputatis, ſingulis ſex menſibus, ac etiam quoties eiſdem Priori & Capellanis videbitur, reddere, ſicque ſe in manibus Prioris efficaciter obligare debeat.

Camerarius tenetur per ſeipſum adminiſtrare, præter quam in caſu infirmitatis, vel alterius legitimæ cauſæ, & tunc perſona ſubſtituenda ſit de illorum gremio, & per priorem & Capellanos approbanda.

§. 22. Nec alium loco ſui ſubſtituere poſſit, niſi de licentia Prioris & Capellanorum prædictorum in caſu infirmitatis vel abſentiæ neceſſariæ, ſeu aliàs licitè, quo caſu perſona ſic ſubſtituenda, ſit de numero eorumdem Capellanorum, & à Priore ac Capellanis prædictis approbari debeat, & in manibus Prioris de benè & fideliter adminiſtrando, & rationem reddendo, ac reliquum conſignando, jurare, & ſe obligare, ac ſi eidem Congregationi videbitur, tàm ipſe Camerarius quàm ab eo ſic ſubſtituendus, cautionem dare teneatur. Nec ipſis liceat ipſas pecunias cuiquam mutuo dare, aut in proprios uſus convertere, aliàs ultrà reſtitutionem debitam, etiam pœna arbitrio Congregationis prædictæ infligenda, puniatur.

Scoparius deputari debet per patronum ad ejus nutum amovibilis, cum ſalario 100. ſcutorum monetæ quolibet anno ex redditib. menſæ Capellæ.

§. 23. Præterea unum Laicum, qui pavimentum, ſtatuas, columnas, lampades, candelabra, & alia ornamenta dictæ Capellæ & Sacriſtiæ, ipſarúmque Capellam & Sacriſtiam, illarúmque ædes, & manſiones tergat, vertat, ac deſquillias, pulverem, & alias ſordes auferat, ejiciat Scoparium nuncupandum, ad ejuſdem Patroni nutum amovibilem, ab eodem Patrono toties quoties opus fuerit, ac eidem Patrono videbitur & placuerit deputari ac illi pro ejus ſalario centum ſcuta monetæ de pecuniis propriæ dotis & menſæ dictæ Capellæ, illiúſque fabricæ & Sacriſtiæ, ut præfertur, aſſignatæ, quolibet menſe proportionabiliter, & pro rata perſolvi.

Scopario, & quatuor Clericis fiunt quolibet anno veſtes talares panni violacei ex redditibus menſæ Capellæ.

§. 24. Et tàm ipſi quàm ſingulis quatuor Clericis prædictis, quolibet anno veſtem talarem panni violacei de ejuſdem dotis, & menſæ Capellæ pecuniis, fieri mandamus.

Feſta celebranda in Capella & Litaniæ B. M. Virginis inibi certis diebus decantandæ.

§. 25. Inſuper ad divinum cultum, & piorum devotionem in eadem Capella quantum poſſumus, augendum, ſingulis Sabbathi diebus, ac Beatæ MARIÆ feſtivitatibus, illarúmque vigiliis, ac in feſtivitate Tranſlationis primodictæ Imaginis, quam ultima die Dominica menſis Januarii cujuſlibet anni in eadem Capella celebrari juſſimus ſingulis quibuſque annis, perpetuis futuris temporibus Litanias cum Antiphona pro tempore currenti ejuſdem Beatæ MARIÆ Virginis, cum organo, harmonia & cantu figurato, alternis choris decantandas, iteratu inſtituimus, & ordinamus.

Pro ſalario Cantorum ad nutum Patrono eligendorum, applicantur ſcuta 300. annua juxtà Patroni circumſpectionem diſtribuenda, ex redditib. menſæ Capellæ.

§. 26. Ac pro Cantorum & aliorum Miniſtrorum, ad arbitrium Patroni pro tempore exiſtentis eligendorum, ad ejus nutum amovibilium, ſalario, annua trecenta ſcuta, juxtà providam dicti Patroni pro tempore exiſtentis circumſcriptionem & ordinationem, Cantoribus & Miniſtris prædictis diſtribuenda & eroganda, de pecuniis propriæ dotis & menſæ ipſius Capellæ, fabricæ & Sacriſtiæ ſolvenda, aſſignamus.

Prior, & Capellani tenentur intereſſe Litaniis, poſt Veſperas decantandis.

§. 27. Quibus Litaniis Prior & ſinguli Capellani, cum eorum Cottis ſemper ſaltem alternatim in loco, modóque & ordine per Scipionem Cardinalem Protectorem antedictum præſcribendis debeant intereſſe. Verùm quia Capellani, Toletani nuncupati, ad primodictam Imaginem, & illius Altare inſtituti, ex eorum inſtitutionis hujuſmodi præſcripto, ſeu alias Litanias ipſius Beatæ Virginis ſingulis Sabbathi, & forſan aliis diebus, etiam recitare tenentur, ne ipſorum concurſu Litaniæ à nobis, ut præfertur, inſtitutæ quoquomodo impediantur, ſtatuimus & ordinamus, quòd Capellani Toletani prædicti, de manè ſtatim poſt Miſſarum ſolemnia injunctas eis Litanias hujuſmodi recitare debeant, prout hactenùs conſueverunt, Litaniæ verò à nobis inſtitutæ poſt Veſperas decantetur. Nos enim dicti Cardinalis de Toleto, & quamvis aliam diſpoſitionem quatenùs opus ſit quoad hæc ſufficienter commutamus.

Clerici à Patrono ad ejus nutum deputantur, & ipſi Priori, & Capellanis, & Sacriſtæ in divinis deſervire tenentur.

§. 28. Clerici autem prædicti, qui honeſtæ & bonæ indolis, à pro tempore exiſtente Patrono dictæ Capellæ, ac ad ejus nutum amovibiles deputabuntur, Priori, Capellanis & Sacriſtæ in divinis inſervire, ac obſequia & onera ipſis pro tempore impoſita præſtare teneantur.

Ex maſſa dentur quolibet anno ſcuta 300. Priori, & ſcuta 100. ſingulis Capellanis, necnon ſcuta 50. Sacriſtæ, & aliæ 50. Camerario, & alia 60. cuilibet ex Clericis.

§. 29. Porrò ex fructibus, redditibus & proventibus dictæ Capellæ pro eorumdem Prioris, Capellanorum, & Clericorum dote & ſuſtentatione, ut præfertur, aſſignatis, ſcilicet ex maſſa Eccleſiæ ſuppreſſæ prædictæ tantùm annis ſingulis Prior trecenta, ſinguli verò Capellani centum, & qui fuerit Sacriſta vel Camerarius, alia quinquaginta pro quolibet, ſinguli verò Clerici ſexaginta ſcuta monetæ habeant atque percipiant, & Clericis ſingulis menſibus præciſe, Priori verò & Capellanis, etiam menſtruatim, ſi pecuniæ promptè fuerint, ſin autem in terminis inter eos ſtatuendis, illa perſolvantur.

Et ſi aliquid ſupererit dividatur pro virili inter Priorem, & Capellanos, ac Clericos pro una, alia verò medietas applicetur menſæ Capellæ.

§. 30. Et quicquid ex eorum dote, & menſa ſingulis annis, ſolutis ſummis prædictis, ſupererit, in fine anni in duas æquales portiones dividatur, quarum una inter ipſos Priorem, Capellanos, & Clericos pro virili diſtribuatur, & altera doti, & menſæ propriæ ipſius Capellæ, ac illius fabricæ, & Sacriſtiæ, ad Patroni prædicti omnimodam, & liberam diſpoſitionem, augeatur, & conſignetur.

Prior, Capellani & Clerici, continuò in Urbe reſideant, & obſequia injuncta præſtent, Sacriſta verò ac duo ſaltem ex quatuor Clericis habitent in manſionibus Capellæ.

§. 31. Ac tàm Prior quàm Capellani, & Clerici prædicti ad verè & perſonaliter continuóque in Urbe reſidendum ac debita ſervitia, & obſequia præſtandum; Sacriſta verò cum duobus ſaltem ex quatuor Clericis prædictis, ad continuò in manſionibus dictæ Capellæ habitandum, interdicta omninò Priori, Capellanis & Clericis hujuſmodi ab Urbe abſentia, ac Sacriſtæ, & Clericis prædictis extrà man-

ſiones

ſiones dictæ Capellæ pernoctstione ſub amiſſionis fructuum, aliiſque pœnis per Cardinalem Prorectorem in ſtatutorum editione irrogandis, & declarandis obligati exiſtant.

Officia Capellæ non poſſint reſignari, nec permutari, nec penſionibus gravari.

§. 35. Nec liceat alicui ex Priore, Capellanis, Camerario, Sacriſta, ſeu aliis dictæ Capellæ Miniſtris, Prioratum, Capellanias, ſeu officia, & munia eorum in ſavorem alicujus reſignare vel permutare, neque penſionibus gravare, aut illarum reſervationi conſentire poſſint, tamen ſi velint, illos, illas, & illa purè & ſimpliciter tantùm dimittere ad effectum alios per Patronum præſentandi, eligendi, & deputandi.

Exemptio Prioris, & Capellanorum, & Clericorum à functionibus & ſervitiis, ac etiam Proceſſionibus Baſilicæ.

§. 33. Inſuper, ut Prior, Capellani, & Clerici prædicti ab aliis ſervitiis liberi, promptiùs dictæ Capellæ illiúſque obſequio & cultui, cui eos pia devotione addictos atque adſcriptos eſſe deſideramus, incumbere valeant, eoſdem Priorem, Capellanos, & Clericos, ab omnibus, & ſingulis obſequiis & ſervitiis, Baſilicæ S. MARIÆ Majoris, ejúſque Chori, Capitulique & Cleri, ac ab interventu, & intereſſentia in Miſſis, horis canonicis, & divinis officiis, etiam illis, quæ aliàs dictis Priori, & Capellanis, injunximus, ac à Proceſſionibus, aliiſque ſervitiis, & oneribus, ad quæ fortè alii dignitates habentes, necnon Capellani, & Clerici ejuſdem Bſſilicæ teneatur, omninò eximimus, & liberamus, & nihilominùs tàm ipſi quàm Sacriſta, & Clerici prædicti, ipſam Baſilicam, & Capellam hujuſmodi, quocumque tempore liberè, ſine aliqua Capituli & Canonicorum prædictorum licentia, pro ſervitio ejuſdem Capellæ adire, & ingredi poſſint.

Capitulum, & Canonici obligantur ad celebrationem divinorum in Capella in feſtivitatib. B. Mariæ, ac S. Franciſcæ, & S. Caroli, & tunc Sacriſta tranſmittet alia neceſſaria ad Sacriſtiam Baſilicæ, celebratis divinis recuperanda.

§. 34. Capitulum autem, & Canonicos prædictos in feſtivitatibus Beatiſſimæ Virginis, ad Veſperas ac Miſſas in ejus honorem, ac etiam ſimiles Miſſas in honorem S. Franciſcæ, & S. Caroli prædictorum in eorum feſtivis diebus, cum Prioris & Capellanorum Capellæ prædictæ aſſiſtentia celebrandas, obligamus, & obligatos eſſe decernimus & declaramus, in quibus feſtivitatibus Sacriſta dictæ Capellæ, planetas, tunicellas ac pluvialia tantùm, & ad celebrationem neceſſaria, cum quibus celebrare teneantur ad Sacriſtiam Baſilicæ prædictæ tranſmittere, ut ab ea poſteà Capitulum, & Canonici proceſſionaliter procedendo pro ſolemni officio perficiendo ad Capellam prædictam perveniant.

Canonici ad celebrandum in tribus Altaribus dictæ Capellæ benignè recipiantur.

§. 35. Canonicis autem ad Altare Beatiſſimæ MARIÆ Virginis ſeu alia Altaria dictæ Capellæ, Miſſas privatas celebrare volentibus, in eorum tamen canonicali, & capitulari Sacriſtia planetis, & aliis ſacris veſtibus ex eorum Sacriſtia indutis, humaniter admiſſis, & receptis, omnis commoditas celebrandi, & ſanctum Miſſæ ſacrificium perficiendi, à Sacriſta concedatur. Ità tamen, ut Prior, & Capellani dictæ Capellæ nequaquàm in eorum ſervitio impediantur.

Cuſtodia ſacræ Imaginis datur Capitulo, & Canonicis, qui deputare debent Canonicos qui claves tabernaculi retineant & illud quando erit opus aperiant.

§. 36. Quo verò ad primodictæ Imaginis cuſtodiam, declaramus atque decernimus, quòd non obſtantibus quibuſcumque noſtris, & aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum ordinationibus, etiam per modum concordiæ, & conventionum, ſeu aliàs quomodolibet editis, & ſuprà recenſitis, perpetuis futuris temporibus primodictæ Imaginis cuſtodia, Capitulo, & Canonicis prædictæ Baſilicæ, ubi Capella à Nobis fundata, & etiam primodicta Imago de præſenti repoſita exiſtit ſpectet & ſpectare debeat, quorum cura, & ſollicitudo erit deputare locum & ſingulares Canonicos, ubi & apud quos claves loci ſeu tabernaculi in quo primodicta Imago repoſita eſt aſſervari, & Canonicos, qui primodictam Imaginem aperire, & claudere debeant.

Tabernaculum ſacræ Imaginis non erit aperiendum niſi ex decreto Capituli vel de mandato Protectoris, vel ex inſtantia Patroni, & pro apertione aſſignatur locus tranſitus.

§. 37. Inhibentes tabernaculum hujuſmodi pro primodicta Imagine, populo ſeu aliis Chriſtifidelibus monſtranda, & exhibenda aperiri, niſi ex ipſius Capituli decreto, vel de Protectoris mandato, ſive etiam inſtantia Patroni, tuncque Canonici ab ipſo Capitulo ad aperiendum & claudendum deputati, per oſtium à latere dictæ Capellæ verſus occaſum Solis, intrà dictam Baſilicam conſtructum, introeuntes ac per ſcalam cochlidis aſcendentes, & per deambulationes inibi relictas, & à cellis, ſeu cameris diſtinctas, recto tramite, abſque eo quod per ipſas cellas ſeu cameras, tàm in eundo quàm in redeundo, tranſeant, procedentes ad conclave primodictæ Imaginis, pro ea aperienda, & claudenda, eant, & remeent.

Prohibetur, ne apertio Tabernaculi, ſive acceſſus ad conclave fiat de nocte, nec per alium tranſitum, quàm ſuprà aſſignatam.

§. 38. Volentes oſtium prædictum de die ab illius parte anteriori verſus Baſilicam ſemper poſſe à Canonicis deputatis aperiri, Veſpere autem deſcendente, & de nocte, quando aliæ ejuſdem Baſilicæ fores clauduntur, à parte interiori verſus ejuſdem Capellæ Sacriſtiam, à Sacriſta Capellæ, admoto etiam vecte, ſeu palo ferreo claudi debere, oſtii prædicti apertione, & ad ſacræ Imaginis conclave acceſſione, præterquàm ex Capituli decreto, ſeu Protectoris mandato, ſeu ad inſtantiam Patroni, ut ſuprà, noctis tempore penitùs interdicta. Quòd ſi quis ex Canonicis, ſeu alius ad hoc deputatus, vel ſine licentia Capituli, ſeu cum licentia Capituli, aliundè ad dictum conclave aperiendum auſu temerario accedere, & pervenire tentaverint, pœnam excommunicationis ipſo facto à qua nonniſi à Nobis, & Romano Pontifice ſucceſſore noſtro abſolvi valeat, incurrat.

Cura ornandi ſacram imaginem coronis, & aliis pretioſis, datur Sacriſtæ Capellæ unà cum Canonicis, ita tamen ut circà illius ornatum nihil innovetur abſque Protectoris licentia.

§. 39. Solicitudinem autem curámque primodictam Imaginem coronis, torquibus, gemmis, & pretioſis margaritis ornandi, & eamdem Imaginem conſervandi, Sacriſtæ Capellæ, unà cum Canonicis prædictis demandamus, ità tamen ut circà illius ornatum, & conſervationem nihil à prædictis, ſine conſenſu Protectoris pro tempore exiſtentis innovetur. Et ſi inter Canonicos, & Sacriſtam prædictos, aliqua circà præmiſſum ornatum, & conſervationem controverſia vel diſſenſio oriatur, ſemper idem Cardinalis Protector conſulatur, à quo extrajudicialiter, & omni, & quacumque appellatione, & recurſu remotis, omnis controverſia, & diſſenſio hujuſmodi decidatur, & terminetur.

De lampadibus, & candelis accenſis in Capella tenendis.

§. 40. Præterea ſtatuimus, & ordinamus, quòd lampades ſeptem, quinque ſcilicet ante primodictam Imaginem, & reliquæ duæ ſingulæ ante ſingula Altaria ſanctæ Franciſcæ, & ſancti Caroli hujuſmodi, ubi de præſenti reperiuntur, diu noctúque perpetuò accenſæ permaneant, ac in honorem & venerationem primodictæ Imaginis ultrà dictas lampades, duæ ſiquidem ceræ albæ ſingulæ librarum quatuor, ſemper & perpetuò de die ante Altare in illius angulis ſuper altis candelabris ad eum uſum confectis. In vigiliis verò, ac feſtivitatibus ejuſdem Beatæ Virginis cum octo diebus ſequentibus, dùm primodicta Imago aperta ad populi conſpectum permanebit, ſex aliæ candelæ ſimiles de die etiam perpetuò accenſæ in Altari, & ſuper inibi exiſtentibus candelabris retineantur, omniſque impenſa propterea neceſſaria ex propria dote, & menſa ipſis Capellæ, fabricæ, & Sacriſtiæ, ut præfertur, aſſignata ſubminiſtretur.

Reliquiæ non ſunt portandæ extrà Capellam.

§. 41. Reliquias quoque eorumdem Sanctorum Caroli, & Franciſcæ in Altaribus prædictorum Sanctorum, & alias quaſcumque in dicta Capella, illiúſque Altaribus, & Sacriſtia, nunc, & pro tempore exiſtentes, ab ea amoveri, ſeu extrahi, & alibi aſportari etiam in die quo Capitulum, ſeu Canonici alias dictæ Baſilicæ reliquias populo exhibebunt, omninò prohibemus, ſed tunc in Altaribus dictæ Capellæ, ut inibi à Chriſtifidelibus venerentur, in ſuis capſulis, & receptaculis publicè exponi mandamus.

Legata facta ſacræ Imagini ante tranſlationem,

§. 42. Inſuper ad omnem differentiam, & quæſtionis materiam, quæ inter Capitulum, & Canonicos prædictos ex una, ac Priorem, & Capellanos, alióſque Miniſtros dictæ Capellæ, illiúſque Patronum

Digitized by Google

& Pallia hactenus data relinquuntur Capitulo cum onere tamen accommodandi Pallia pro ornanda Capella.

pro tempore exoriri poſſet tollendam, Capitulo & Canonicis prædictis, tàm legatum bon. mem. Cardinalis Elciurii, quàm alia omnia legata primodictæ Imagini hactenùs ante tranſlationem primodictæ Imaginis prædictam, facta, & etiam cultrices, & ſeu pallia à Camera noſtra quotannis primodictæ Imagini dari, & offerri ſolita, tàm hactenus data, & oblata, quàm danda, & offerenda in futurum, dimittimus, & relaxamus. Ita ramen quòd Capitulum, & Canonici prædicti, cultrices & pallia prædicta pro uſu, & ornamento dictæ Capellæ, toties quoties occaſio tulerit, & fuerint requiſiti commodare, & tradere teneantur.

Oblationes, & aliæ largitiones, de cætero facienda ſacræ Imagini ad quem ſpectent.

§. 43. Oblationes autem, quas manualiter à quibuſvis pro tempore in majori Altari ipſius Capellæ, ſeu altero ex duobus Alraribus S. Caroli, & S. Franciſcæ in dicta Capella exiſtentibus, ſeu in manibus Sacriſtæ, aut alrerius dictæ Capellæ miniſtri, ſeu primodictæ Imagini, vel Capellæ, aut Altaribus prædictis fieri contigerit, ſive ſint in torquibus, jocalibus, margaritis, aureia, & gemmaris coronis, ſive etiam paramentis, aut pretioſis veſtibus, vel in aureis ſeu argenteis votis, cujuſcumque generis & valoris, ſemper, & ſine aliqua diſtinctione ſint, & eſſe debeant ipſius Capellæ, & Altarium prædictorum, ac in ejuſdem Capellæ, ſuæque ſabricæ, Sacriſtiæ, ac menſæ utilitatem omninò converti debeant. Illæ verò quæ mediante teſtamento, legato, donatione, ſeu alia diſpoſitione primodictæ Imagini, vel Capellæ, aut Altaribus in ea exiſtentibus prædictis relinquentur, ſi ad ſuppellectilem eccleſiaſticam ſpectare dignoſcentur, ut ſunt cruces, candelabra, vaſa argentea, aurea, cuſtodiæ pro reliquiis, veſtes, aut alia ejuſdem generis res, & bona eidem Capellæ, & illius Altaribus, ſabricæ ac Sacriſtiæ cedere, & applicari volumus. Si verò hujuſmodi relicta, ſeu aliàs donata, & primodictæ Imagini, vel Capellæ, aut Altaribus prædictis pro tempore dedicata vel dedicanda, domus, caſalia, prædia, aut alia ſtabilia, ſeu etiam pecuniæ ſint, ad Baſilicam ipſam, illiúſque Capitulum ſpectent, ac ſpectare declaramus, & ordinamus, hoc tamen ita ſtatuimus, & declaramus, niſi ex legitimis, & juſtis conjecturis, aut aliàs conſtaret piam diſponentis devotionem eſſe, etiam ſtabilia, & pecunias de quibus ſupra, primodictæ Imagini, ejuſque Capellæ & Altaribus prædictis relinquere, & ordinare, ita ut in primodictæ Imaginis, & Capellæ, dictorúmque Altarium commodum, & honorem converti deberent, tunc enim piam offerentis mentem, & voluntatem, inprimis, & ante omnia ſervari volumus, & mandamus. Ceræ verò quæ in Anniverſariis, & funeralibus ſupererunt, pro duobus Capitulo & Capellanis, pro reliqua verò tertiis partibus Priori. Capellanis, & Clericis ſupradictis diſtribuantur, prout eas diſtribui jubemus. Ipſa autem Anniverſaria, & funeralia quando fieri continget, non intrà Capellam prædictam, ſed extrà eam in dicta Baſilica in loco Patrono infraſcripto beneviſo fieri & celebrari volumus & mandamus.

Priori, Capellanis, & Clericis, eorumque Collegio communicantur omnia privilegia ſimilibus perſonis, & Collegiis competentia.

§. 44. Rurſus Priori, Capellanis, & Clericis prædictis, illorúmque Collegio, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, præeminentiis, prærogativis, favoribus, facultatibus, indultis, & aliis gratiis, tàm ſpiritualibus quàm temporalibus, quibus alii dignitates, Capellanias, & alia beneficia in dicta Baſilica S. Mariæ Majoris, & aliis ejuſdem Urbis Baſilicis, & Eccleſiis pro tempore obtinentes, earúmque Collegia, de jure, vel conſuetudine, aut ex privilegio, vel aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, non ſolùm ad eorum inſtar, ſed æquè, & principaliter, & pariformiter, in omnibus, & per omnia, uti, potiri, & gaudere, liberè, & licitè valeant, Apoſtolica auctoritate, & tenore prædictis indulgemus.

Eximuntur Capella, Prior, Capellani, Clerici, & alii Miniſtri, eorumque bona a juriſdictione correctione, & viſitatione urbis Vicarii, Baſilicæ prædictæ Archipresbyteri, & quorumcumque aliorum Judicum.

§. 45. Prætereà eamdem Capellam, illiuſque fabricam, & Sacriſtiam, necnon Priorem, Capellanos, Sacriſtam, Camerarium, Clericos, & alios Miniſtros, & perſonas ejuſdem Capellæ pro tempore exiſtentes, ipſúmque Collegium, ac prædicta, cæteráque omnia, & quæcumque illius & eorum bona, mobilia, & immobilia, cujuſcumque qualitatis, & quantitatis in dictis Urbe, & locis, & extrà, ac aliàs ubicumque locorum conſiſtentia, ab omni juriſdictione, correctione, viſitatione, dominio, ſuperioritate, & poteſtate, nunc, & pro tempore exiſtentis Urbis Vicarii, & Archipresbyteri dictæ Baſilicæ S. Mariæ Majoris, ejuſque Vicarii, & Capituli, & cujuſvis Ordinarii loci, aliorúmque quorumcumque Judicum & Officialium in ipſa Urbe, vel aliàs ubilibet conſtitutorum, perpetuò eximimus, & liberamus.

Datur Patrono facultas nominandi Cardinalem Protectorem ad ejus libitum & ipſe Protector Capellæ conſtituitur Judex privativè quoad omnes alios.

§. 46. Ac prædictum Scipionem Cardinalem, illius vita durante, & eo vita functo, antiquiorem ejuſdem S. R. E. Cardinalem ex noſtra, ac Franciſci, & Marci Antonii prædictorum familia, & parentela, vel in ejus defectum alium Cardinalem acceptare volentem, quem etiam ex nunc requirimus, & hortamur pro tempore exiſtenti Patrono Capellæ prædictæ beneviſum, ac ad ipſius Patroni libitum & arbitrium, toties quoties opus fuerit nominandum, & eligendum ejuſdem Capellæ, illiúſque ſabricæ, & Sacriſtiæ, necnon Prioris, Capellanorum, Clericorum, Miniſtrorum, perſonarum, rerum, bonorum & jurium privativè, quoad Archipresbyterum prædictum, & Urbis Vicarium, & etiam omnes alios quoſcumque Romanæ Curiæ, & Urbis prædictarum, & alios quoſvis Judices quocumque nomine vocatos, & quacumque præeminentia, etiam Cardinalatus ac etiam Legati de latere, & alio quocumque honore, dignitate, præeminentia, & auctoritate pollentes, Protectorem, ac defenſorem, necnon Judicem irrevocabilem perpetuò conſtituimus, & deputamus. Ac Vicario Urbis, necnon Archipresbytero, & illius Vicario, ac prædictis, & aliis quibuſvis etiam cujuſcumque gradus, conditionis, & præeminentiæ exiſtentibus perſonis, & Urbis, ac Romanæ Curiæ prædictarum, & aliorum locorum Judicibus, ne ſe in Capellam, illiúſque ſabricam, ac ſervitium, ac Priorem, Capellanos, Clericos, Miniſtros, aut alias ejuſdem Capellæ perſonas, ac res, bona, & jura quæcumque ſeu in litium, & differentiarum deſuper, aut illorum occaſione pro tempore ſuſcitatarum, ſeu ortarum cognitionem, etiam ratione cujuſcumque amicabilis compoſitionis, vel concordiæ, aut alias quomodocumque ingerere, ſeu decretum ſuum, vel auctoritatem interponere præſumant, diſtrictiùs inhibemus.

Cardinalis de familia præfertur quoad protectionem cuicumque Cardinali extraneo prius nominato.

§. 47. Prætereà volumus, & declaramus, quòd licèt nullo de noſtra, & Franciſci, ac Marci Antonii prædictorum parentela hujuſmodi exiſtente in Cardinalatus honore conſtituto, alius ad id, ut præfertur, electus, & nominatus Cardinalis munus Protectoris hujuſmodi ſubire, & exercere incepiſſet, nihilominùs ſi poſtmodùm contigerit aliquem ex noſtra familia, & parentela prædicta ad Cardinalatus honorem aſſumi, is in ejuſdem muneris functione, ſeu Protectoris gradu præferri debeat, & electio, nominatio, conſtitutio, & deputatio, de cujuſvis alterius perſona in Protectorem hujuſmodi factæ, eo ipſo ceſſare, & expirare cenſeantur.

Facultas condendi ſtatuta, Protectori conceditur.

§. 48. Necnon eidem Scipioni Cardinali moderno, & pro tempore exiſtenti ejuſdem Capellæ Protectori, quaſcumque opportunas, & neceſſarias conſtitutiones, & ordinationes, ſtatuta, & decreta, juxtà prudentiam eidem à Deo collatam pro primodictæ Imaginis veneratione, ejúſque cultus conſervatione, & augmento, tàm circa tempora ſervitiorum præſtandorum, ipſorumque Prioris, Capellanorum, Clericorum, & aliorum Miniſtrorum felicem directionem, ac onerum eis incumbentium ſupportationem, quam mulctas, punctuationes, & pœnas contrà negligentes, & ſervitia debit. omittentes illarumque applicationem, ac ſuper aliis

omnibus

omnibus quæ in præmiſſis omnibus, & ſingulis, ac præmiſſorum cauſa, & occaſione neceſſaria eſſe judicabit, condendi, componendi, edendi, atque promulgandi, & poſtquàm ſemel edita. & promulgata fuerint, quoad Scipionem aut alios pro tempore exiſtentes Cardinales Protectores, Patronos ex ſe: quo verò ad alios Cardinales Protectores non Patronos de Patroni conſenſu, ſemel edita, & promulgata, prout in domino, ac toties quoties eis expedire videbitur, in parte ſeu etiam io toto mutandi, & corrigendi, ac alia de novo edendi, & promulgandi, quæ ſemper, & perpetuò auctoritate noſtra, ex noncproot ex tunc, & è contrà, valere, & ſervari volumus, decernimus, & mandamus.

Omnes lites committuntur Protectori summariè appellatione remota, cum facultate ab aliis Judicibus avocandi & reassumendi causas, inhibendi &c.

§. 49., Necnon differentias, lites, & contruverſias inter quaſcumque perſonas, tàm Prioris quàm Capellanorum, & miniſtrorum hujuſmodi, ac aliarum perſonarum ejuſdem Capellæ ſervitio vel miniſterio addictarum, & earumdem conſortes, ſeu inter ipſos, & quoſvis alios occaſione perſonarum, & bonorum dictæ Capellæ pro tempore exortas, ſummariè, ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu, & figura judicii, omni, & quacumque contradictione, interpellatione, appellatione, & recurſu, in integrum reſtitutione, ac mora remoris, etiam privativè quoad Archipresbyterum dictæ Baſilicæ, & illius Vicarium, ac etiam Coriæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ, & Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdom Cameræ Clericos, & Theſaurarium generalem, ac ejuſdem Urbis Gubernatorem, Camerarium, & Vicecancellarium, necnon noſtrum, & pro tempore exiſtentem in ipſa Urbe in ſpiritualibus Vicarium generalem, atque omnes alios Curiæ, & Urbis prædictarum, & aliorum locorum quorumcumque ordinarios, & delegatos Judices, nunc, & pro tempore exiſtentes, cognoſcendi, decidendi, definiendi, terminandi, & exequendi, liteſque & cauſas hujuſmodi alibi introductas, motas, ſeu pendentes avocandi, reaſſumendi, ac quos, quibus, & quoties opus ſuerit citandi, ac ſub cenſuris eccleſiaſticis, & pœnis pecuniariis, ejus arbitrio imponendis, & moderandis, inhibendi, pœnáſque & cenſuras hujuſmodi incurriſſe declarandi, ac ſervata forma Concilii Tridentini aggravandi, reaggravandi. invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachii ſæcularis, ac deniquè eamdem prorſus juriſdictionem, ſuperioritatem & poteſtatem in Capellam prædictam, illiúſque fabricam, Sacriſtiam, Altaria, & bona quæcumque ac univerſas & ſingulas perſonas prædictas, in omnibus, & per omnia, quam pro tempore exiſtantes dictæ Baſilicæ S. Mariæ majoris Archipresbyter, ejuſque Vicarius in dictam Baſilicam, illiúſque Altaria, Capitulum, Canonicos Beneficiatos, & Clericos, vel Miniſtros, de jure vel conſuetudine, ac privilegio, vel aliàs quomodolibet exercere poteſt, & debet, ſive in futurum poterit, & debebit, etiam quoad ea univerſa, & ſingula, quæ expreſſionem, & conceſſionem requirerent magis ſpecialem, & quæ io & ſuper generali hujuſmodi concaſſione non comprehenduntur, ſeu non comprehendi dici poſſunt, liberè eaercendi, plenam libetámque damus, & concedimus facultatem,

Facultas Cardinalis Protectoris disponendi de Cameris, mansionibus Capellæ adjacentibus.

§. 50. Ac eidem Scipioni Cardinali, & pro tempore exiſtenti prædictæ Capellæ Protectori, & defenſori, omnes quaſcumque, & ſingulas ſtantias, manſiones, & habitationes eidem Capellæ noſtræ adjacentes, ſeu contiguas, & annexas, quas intus, & ad ambitum vel muros illius exiſtentes ſabricari fecimus ad hoc, ut de illis nunc, & quandocumque ad ejuſdem Scipionis Cardinalis, & pro tempore exiſtentis Protectoris, vel ſamiliarium, & domeſticorum, & ſibi ſervientium, ſeu aliarum perſonarum uſom, & commoditatem ac ſervitium, & aliàs ad beneplacitum, & arbitrium ſuum, liberè, & licitè abſque aliqua recognitione, vel penſione ſeu ſolutione illarum ratione, etiam prædictæ Capellæ, vel Priori, & Capellaois, aliíſque Miniſtris illius, ſeu Baſilicæ hujuſmodi, aut cuivis alii facienda diſponere poſſit, liberúmque earumdem ſtantiarum, manſionum, & habitationum, uſum, commoditatem & ſervitium; ità tamen quòd in illis, tàm in toto quàm in parte nullus præter Scipionem Cardinalem, & pro tempore exiſtentem Protectorem, & deſenſorem hujuſmodi, quovis prætextu, occaſione, vel cauſa, ſeu ullo umquàm tempore ſe ingerere poſſit, perpetuò reſervamus, concedimus, & aſſignamus.

Jurispatronatus Capellæ concessio, & forma succedendi in illo.

§. 51. Inſuper circà Juriſpatronatus, & præſentandi, nominandiqoe, eligendi, & deputandi antedicti, reſervationem, & ſeu Prioratus, ac Capellaniarum, & Clericatuum hujuſmodi, aliorúmque prædictorum diſpoſitionem de novo ſtatuentes, vel ſtatuendum cenſentes, prædicto Scipioni Cardinali prædictum Juſpatronatus Capellæ prædictæ, ac ut ſupra, & inſra præſentandi, eligendique, & deputandi, prædictámque diſpoſitionem quoad vixerit faciendi, necnon eidem Scipioni Cardinali, tamquàm Patrono, & Protectori vita ſibi comite, tàm Prioratus quàm omnium, & ſingularum Capellaniarum hujuſmodi, tàm ea prima vice ab ipſa eorum primæva erectione, & inſtitutione apud Sedem prædictam vacantium, quàoi de eatero quibuſvis modis, & quorumcumque, etiam noſtrorum, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, ſeu cujuſvis Cardinalis etiam viventis, familiarium continuorum commenſalium, ſeu dictæ Curiæ Officialium, aut aliàs quomodolibet reſervationem inducentibus perſonis, ſeu per liberas, vel ex cauſa permutationis, reſignationes, jurium ceſſiones, etiam neceſſarias, vel ſimplices, de illis in dicta Curia, vel extrà eam, etiam in noſtris vel Romani Pontificis pro tempore exiſtentis manibus, etiam in dicta Curia, vel extrà eam quomodolibet ſactas & admiſſas, aut aſſecutinnem alterius beneficii Eccleſiaſtici quavis auctoritate collati, ſeu illa pro tempore obtinentium deceſſum, vel quamvis aliam dimiſſionem, amiſſionem, privationem religionis ingreſſum n a trimonii contractum, ad Cathedralium Eccleſiarum vel Mooaſteriorum, etiam conſiſtorialium, ſeu quamcumque aliam promotionem, aut aliàs quomodolibet, & qualitercumque, etiam apud Sedem prædictam, & in dicta Curia, ſimul vel ſucceſſivè, toties quoties vacaturorum, plenam, & liberam collationem, & proviſionem, ac omoimodam aliam diſpoſitioneu, & inſtitutionem perſonarum in eiſdem Prioratu, & Capellaniis, necnon Sacriſtæ, Clericorum, & Scoparii deputationem per ipſum Scipionem Cardinalem, vel alium ſeu alios, quem vel qnos ad id duxerit deputandum, vel deputandos, quando, & quoties etiamſi eumdem Scipionem Cardinalem ab ipſa Curia, etiam pro ſua voluntate ubilibet, etiam ultrà montes abeſſe contigerit, faciendas concedimus, & reſervamus.

Conceditur Illustriss. D. Card. Burghesio facultas conferendi ut suprà, & in possessionem immittendi provisos.

§. 52. Necnon eidem Scipioni Cardinali hujuſmodi Prioratum & Capellanias, ut præfertur, vacantes, & vacaturas conferendi, & de eis providendi ac diſponendi, necoon de Prioratu, & Capellaniis prædictis ſic pro tempore, & quandocumque proviſos vel inſtitutos, in eorumdem Prioratus ac Capellaniarum ac eorum ſingulorum poſſeſſionem veram, realem, & actualem, etiam eo ipſo abſque aliqua alterius Judicis vel perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, vel aliàs qualificatæ miniſterio ſeu interventu aut præſentia ſeu licentia aliqua, propria auctoritate immittendi, ponendi, inducendi, & manutenendi, quos ſic in poſſeſſionem immiſſos, & inductos in Priorem ac Capellanos hujuſmodi, & io fratres ejuſdem Capellæ, illius Prior & cæteri Capellani reſpectivè recipere, ac ad omnia jura, & tractatus ejuſdem Capellæ admittere teneaotur, plenam, & integram, liberam, & omnimodam facultatem, & auctoritatem, & poteſtatem attribuimus, ſibique deſuper indulgemus. Poſt obitum verò prædicti Scipio-

Digitized by Google

nis Cardinalis, prædictum juſpatronatus dictæ Capellæ, & præſentandi perſonas idoneas etiam alienigenas ad Prioratum, omneſque & ſingulas Capellanias hujuſmodi, quotieſcumque illum, & illas, & illorum aliquos, ut præfertur, ſeu aliàs quomodocumque vacare contigerit, ac Sacriſtam, dictoſque Clericos, & Scopartum ad nutum deputandi, & removendi, ac Protectorem eligendi, & nominandi dicto Marco Antonio Burgheſio Principi Sulmonis, noſtro ex prædicto Jo. Baptiſta ſecundùm carnem Nepoti, ejuſque natis, & deſcendentibus maſculis per lineam maſculinam legitimis, & naturalibus, ex legitimo matrimonio natis, & procreatis.

Ordo primogenituræ in ſucceſſione juriſpatronatus Capellæ.

§. 53. Itàtamen quòd præſentatio, electio, nominatio, & deputatio reſpectivè ſolùm fieri debeat à primogenito, & ipſius primogenito uſque in infinitum, hoc modo videlicet, ſi dictus Marcus Antonius plures filios maſculos habuerit, præſentatio, electio, nominatio, & deputatio reſpectivè, pertineant ad natu majorem tantum, qui ſi etiam plures ſuſceperit filios maſculos, natu major eorum tantum præſentet, & reſpectivè deputet, nominet, & eligat, & ſic jus præſentandi, & reſpectivè deputandi, eligendi, & nominandi hujuſmodi ſemper tranſeat de primogenito in primogenitum uſque in infinitum, & deficiente vel non exiſtente linea maſculorum ex maſculis à dicto primogenito deſcendentibus, tunc præſentatio & reſpectivè deputatio, nominatio, & electio, modo, & forma præmiſſis, ad ſecundogenitum ſi ſuperſtes fuerit, ſin minùs ad natu majorem maſculum ſimiliter uſque in infinitum, & deficiente linea maſculorum ex maſculis deſcendente à ſecundogenito, Juspatronatus præſentandi, deputandi, eligendi, & nominandi hujuſmodi tranſeat ad tertiogenitum, prædicto ordine ſervato, & ſic ſucceſſivè de una linea ad aliam ad omnes deſcendentes maſculos à dicto Marco Antonio. Non exiſtentibus verò filiis vel aliis maſculis ex dicto Marco Antonio, ejuſque poſteris maſculis deſcendentibus, vel illis quandocumque in perpetuum deficientibus, Juſpatronatus, & præſentandi, & reſpectivè deputandi, eligendi, & nominandi hujuſmodi, ad filiam fœminam dicti Marci Antonii, vel ultimi maſculi legitimi ab ipſo Marco Antonio deſcendentis, legitimam, & naturalem ac natu majorem, & poſtmodùm ad ejus filios, & deſcendentes maſculos legitimos, & naturales in perpetuum ordine primogenituræ, ut ſuprà dictum eſt, de deſcendentibus maſculis ſervato, ſpectet, & pertineat. Si verò contigerit lineam maſculinam ex fœminis ex dicto Marco Antonio deſcendentibus penitùs extingui vel non extare, tunc & eo caſu fœminæ ex filiabus vel aliis deſcendentibus fœminis ex dicto Marco Antonio deſcendentes, ordine primogenituræ, ut de Maſculis dictum eſt, ſemper ſervato, ad dictum Juſpatronatus & præſentandi, & reſpectivè deputandi, eligendi, & nominandi ſuccedant. Deficiente verò in totum linea, tàm maſculina quàm fœminina ex dicto Marco Antonio deſcendente vel illa non exiſtente juſpatronatus, & præſentandi, ac reſpectivè deputandi, eligendi & nominandi hujuſmodi tranſeat ad prædictum Franciſcum ejuſque filios, & deſcendentes maſculos, de primogenito in primogenitum, ac eis deficientibus ad fœminas, ut ſuprà dictum eſt de deſcendentibus dicti Marci Antonii. Et tandem ex ipſo Franciſco deſcendentibus maſculis & fœminis deficientibus vel non exiſtentibus ad prædictum Curtium Burgheſium noſtrum ſecundùm carnem hujuſmodi conſanguineum, & poſt eum, ejus primogenitum & aliàs modo præmiſſo de primogenito in primogenitum prout de dicto Marco Antonio ſupradictum eſt, etiam quoad fœminas exindè deſcendentes in infinitum. Deficientibus autem omnibus, & ſingulis maſculis, & fœminis deſcendentibus à Marco Antonio, & Franciſco à Curtio prædictis, tunc ſuccedat in juſpatronatus, & præſentandi, ac reſpectivè deputandi, eligendi & nominandi hujuſmodi, qui nobis fuerit in linea maſculina, & ea deficiente in fœminina ſanguinea proximior, ſervato ſemper in omnibus caſibus ſupradictis ordine primogenituræ, tranſeundo ſcilicet de primogenito ad primogenitum, & præferendo lineam primogeniti lineæ ſecundigeniti & maſculos ex fœminis deſcendentes, natis ex fœminis, ac maſculos ex fœminis, ipſis fœminis, atque aliàs in omnibus, & per omnia, prout in linea filiorum deſcendentium à dicto Marco Antonio ordinatum eſt, ità quòd juſpatronatus, & præſentandi, ac reſpectivè deputandi, eligendi, & nominandi hujuſmodi, ad unum ſolum ſucceſſorem inſolidum, & poſt illum ad alium ſemper deveniat, abſque eo quod inter plures ſucceſſores dividi poſſit.

Patronus præſentat coràm Protectore vel Priore, & quam d. Patronus erit in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutus, poterit conferre.

§. 54. Inſtitutiones autem, collationes, & proviſiones perſonarum, ut præfertur, à Patrono pro tempore præſentatarum, videlicet quoad Prioratum per Cardinalem Protectorē, & ſeu etiam ipſum Priorem prout ipſi Patrono magis placuerit, fieri debeant, ſi verò pro tempore exiſtens Patronus Prioratus & Cappellaniarum hujuſmodi in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutus eſſet, tunc ipſe Patronus in hujuſmodi dignitate conſtitutus non teneatur præſentare, ſed Prioratum ac Capellanias, ac eorum ſingulas, quomodocumque & quandocumque vacantes ut præfertur, pleno jure ac eiſdem modo & forma, & auctoritate, quibus dicto Scipioni Cardinali reſervavimus, & conceſſimus, abſque alicujus præſentatione conferre, & de illis etiam providere ac diſponere, & proviſos in poſſeſſionem immittere, inducere, ponere, & defendere, liberè, & licitè poſſit, motu, & ex certa ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus itidem perpetuò reſervamus, concedimus, & aſſignamus.

Nova reſervatio juriſpatronatus ad abundantiorem cautelam.

§. 55. Præthereà pro potiori Scipionis Cardinalis, & Marci Antonii aliorumque ad juſpatronatus, necnon præſentandi, & reſpectivè deputandi, eligendi, & nominandi, aliorumque prædictorum reſervationem, & conceſſionem per nos factam quomodolibet vocatorum, cautela & ſecuritate, & ſine aliarum donationum, & gratiarum quarumcumque illis, tàm in præmiſſis quàm aliàs quandocumque & quomodocumque factarum aliquo præjudicio, quas præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis haberi, ac quas in omnibus iis quæ præſenti noſtræ diſpoſitioni contraria non ſunt, ſemper ſalvas, validas, & firmas eſſe, & remanere, & ſi quid in aliqua ſeu aliquibus ipſarum deficeret, per aliam ſeu alias ſuppleri, & juvari poſſe, & debere, volumus atque decernimus, dictam Capellam cum Altaribus, ſtatuis, picturis, Sacriſtia, manſionibus, ædificiis illi annexis, commoditatibus, omnique illius ſtructura, & ornatu, ac impenſa, & impenſis, etiam notabiliſſimis cujuſcumque ſummæ extiterint ſeu extent tàm hucuſque quomodolibet factis, quàm in poſterùm faciendis, necnon dotibus, proventibus, introitibus, redditibus, juribus, & emolumentis, ac univerſa ſuppellectili, jocalibus, & rebus, tàm hactenùs quomodolibet datis, donatis, unitis, & aſſignatis, applicatis & conceſſis, quàm in poſterùm à nobis dandis, donandis, uniendis, aſſignandis, applicandis, & concedendis, necnon melioramentis, & augumentis, etiam tàm hactenùs factis quàm faciendis quibuſcumque; illorumque pretium, valorem, & æſtimationem, ac omnes, & ſingulas pecuniarum ſummas, qualitates, & quantitates, à nobis ſeu de mandato noſtro hactenùs erogatas, & erogandas in futurum quaſcumque etiam notabiles, & notabiliſſimas.

Donatio omnium expenſarum factarum, & faciendarum, ac ceſſio jurium Cameræ ſuper illis competentium.

§. 56. Item omnia & ſingula, ac quæcumque jura, & actiones Cameræ noſtræ Apoſtolicæ ſuper præmiſſis omnibus, & ſingulis quibuſcumque, ſeu præmiſſorum cauſa & occaſione, ex quovis jure, cauſa, & occaſione, capite vel prætextu, ingenio vel quæſito colore, etiam in corpore juris clauſis, ac tàm deductis quàm deducendis, cogitatiſque & incogitatis, & quæ deduci, & excogitari quomo-

dolibet

quolibet poſſent, & de quibus in præſentibus mentionem fieri oporteret ſpecialem, aut alias quomodolibet, quomodocumque, & qualitercumque competentia, & competentes, ac competitura, & competituras, ac quæ competere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum dictis Scipioni Cardinali, ac Marco Antonio, & aliis ut ſupra, ad Juſpatronatus, & præſentandi, ac reſpectivè deputandi, eligendi, & nominandi quomodolibet vocatis quibuſcumque, modo, & forma ac ordine ſupràdictis, qui hic ad verbum pro repetitis habeantur, & cenſeantur, perpetuò ac donatione libera, & irrevocabili, quæ fit, & fieri dicitur inter vivos perpetuò valitura donamus, damus, cedimus, concedimus, & elargimur, ac eos omnes, & ſingulos in noſtrum, & ſucceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum, ac Sedis & Cameræ Apoſtolicæ jus, locum, privilegiúmque univerſum quoad prædicta ponimus, ſubſtituimus, & ſubrogamus in verbo Rom. Pont. motu, ſcientia & poteſtate ſimilibus, atteſtantes atque aſſerentes, hanc tàm ab initio ipſius Capellæ fundationis, & conſtructionis quam anteà, & poſteà, ac ſemper fuiſſe & eſſe noſtram mentem, intentionem, & indubitatam voluntatem, ut omnia, & quæcumque in dictæ Capellæ, & novæ Sacriſtiæ dictæ Baſilicæ fundatione, ac conſtructione, & ornatu de noſtris pecuniis exponenda, ac etiam aliundè applicanda cederent ac cedere deberent in acquiſitionem & reſervationem Juriſpatronatus, ac præſentandi, & deputandi, necnon eligendi, & nominandi pro Scipione Cardinale ac Marco Antonio, aliiſque prædicto ordine vocatis, ita ut eiſdem ex vera, & reali fundatione, & conſtructione ac perpetua dotatione Juriſpatronatus, & præſentandi ac deputandi, eligendi, & nominandi, perpetuò acquiſitum foret, & eſſe deberet.

Decernitur Juſpatronatus, & præſentandi eſſe ex vera, & reali fundatione, conſtructione, & dotatione Nobilium & Illuſtrium, ac Principum & ad inſtar Regum.

§. 57. Decernentes Juſpatronatus, & præſentandi, deputandique & eligendi, & nominandi hujuſmodi, laicorum Nobilium, & Illuſtrium, ac Principum, ac in omnibus, & per omnia ad inſtar Regum verè exiſtere, ac Scipioni Cardinali, Marco Antonio, & aliis futuris Patronis prædictis, non ex privilegio, ſed ex veris primæva, reali, actuali, plena, integra, & omnimoda fundatione, & perpetua dotatione, ac etiam ratione ædificationis, ac totalis, & integræ à primis fundamentis originaliſque & perpetuæ conſtructionis, tàm Capellæ quàm Sacriſtiæ prædictarum competere, & ad illos pertinere, & propterea verè Juſpatronatus præſentandi, deputandi, eligendi, & nominandi Laicorum ſeu laicale Nobilium, & Illuſtrium, ac Principum, & ad inſtar Regum eſſe decernimus, declaramus atque pronunciamus.

Juſpatronatus non cadere ſub quacumque revocatione & derogatione, nec illi etiam ratione vocationis apud Sedem, permutationis, devolutionis litis, nec ex quacumque alia cauſa poſſe derogari, etiam de Patronorum conſenſu.

§. 58. Illúdque veram, & propriam ac non fictam naturam Juriſpatronatus præſentandi, deputandi, & nominandi laicalis, ac talem ſubſtantiam, eſſentiam, qualitatem, validitatem & roboris firmitatem, vimque, & effectum habere, & obtinere, ac Scipioni Cardinali, Marco Antonio, & aliis futuris Patronis prædictis, & eorum cuilibet perpetuò ſuffragari debere, in omnibus, & per omnia abſque ulla prorſus differentia, ac ut tale, ſub quacumque derogatione, etiam cum quibuſvis prægnantiſſimis, & efficaciſſimis verbis, clauſulis, ac etiam irritantibus, & aliis fortioribus decretis, etiam cum clauſula, quorum tenores, in quacumque diſpoſitione, etiam per viam conſtitutionis, legis, regulæ Cancellariæ Apoſtolicæ etiam per Nos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pont. etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter pro tempore, etiam in aſſumptionis craſtinum ad ſummi Apoſtolatus apicem quorumcumque Romanorum Pontificum ſucceſſorum noſtrorum, aut aliàs quomodocumque factis, conceſſis, & emanatis, nullatenùs comprehendi, nec illi ullo umquàm tempore, etiam ratione cujuſvis litis pendentiæ, vel vacationis Prioratus, & Capellaniarum hujuſmodi apud Sedem prædictam, etiam ex cauſa permutationis vel devolutionis, ſeu alio quocumque prætextu, & ex quacumque cauſa quantumvis urgenti, & legitima, per nos ſeu quoſcumque alios Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros pro tempore exiſtentes, vel Sedem prædictam, aut illius etiam de latere Legatos, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ſeu cujuſvis intuitu, contemplatione per quaſcumque literas Apoſtolicas, etiam in forma Brevis, & quaſcumque etiam derogatoriarum derogatorias ac fortiores & inſolitas clauſulas, necnon irritantia, & alia contraria decreta quæcumque etiam toto, & integro præſentium tenore inſerto, ac de Patronorum ſeu cujuſvis alterius conſenſu, aut aliàs quomodolibet derogari poſſe vel debere, aut derogatum cenſeri.

Uniones, & applicationes factæ menſæ Prioris, & Capellanorum non poſſint fieri Eccleſiæ, vel loco applicari, aut aliter diſponi, contrariis non obſtantibus quibuſcumque.

§. 59. Minúſque Archipresbyteratum, Canonicatus & præbendas, Capellaniam, & beneficia in Eccleſia S. Laurentii, ut præfertur, ſuppreſſa, & extincta, ac dictæ Capellæ ut ſuprà conſtructæ, in eáque Prioratui, & Capellanis, à Nobis erectis unita, & applicata, ſeu eorum alicui vacatione, ut præfertur, ut alias quomodolibet occurrente, cuiquam conferri, nec aliter de illis, etiam in favorem quarumvis perſonarum vel etiam Eccleſiarum, Hoſpitalium, Capellarum, locorum piorum, aut in alios quoſvis, etiam magis pios, & privilegiatos uſus, & quavis etiam urgente, & urgentiſſima cauſa, etiam de illa tunc obtinenda, ac Prioris, & Capellanorum prædictorum, & ſeu etiam Patronorum, aut Præpoſiti Religioſorum, & totius Congregationis prædictorum, aut aliorum quorumvis conſenſu, etiam formaliter habito, & etiam præſentium facta mentione, & ad verbum inſertione, & derogatione, quomodocumque, & qualitercumque diſponi poſſe neque debere. Ac omnes, & quaſcumque collationes, proviſiones, commendas, præſentationes, inſtitutiones vel alias diſpoſitiones, tàm de Archipresbyteratu, Canonicatibus, præbendis, Capellania, & beneficiis prædictis, ut ſuprà ſuppreſſis, & extinctis, quàm de Prioratu, & duodecim Capellanis, etiam ut ſuprà à nobis erectis, & inſtitutis, ſeu eorum aliqua, contra harum præſentium noſtrarum literarum formam, tenorem, & diſpoſitionem, ſub quibuſvis verborum expreſſionibus, & quomodolibet pro tempore faciendas proceſſúſque deſuper habitos, ac omnes, & quaſcumque collationes, proviſiones, commendas, præſentationes, inſtitutiones vel alias diſpoſitiones de Prioratu & Capellaniis prædictis, ut præfertur, vel alias quovis modo, etiam apud Sedem eandem pro tempore vacantibus, quibuſvis perſonis, & etiam communibus, Collegiis, locis piis, Capellis & alias quam ad præſentationem Patronorum prædictorum, ſub quibuſvis verborum expreſſionibus pro tempore factas ſeu faciendas, proceſſúſque deſuper habitos ſeu habendos, ac inde pro tempore ſequenda quæcumque, nulla, & invalida, nulliúſque roboris vel momenti fore, & eſſe, ac pro nullis & infectis haberi & cenſeri, nec jus aut coloratum titulum poſſidendi cuiquam tribuere, vel per illa acquiri poſſe, ſuppreſſionem, extinctionem ac unionem & applicationem prædictas, & reſpectivè collationes, proviſiones, & alias diſpoſitiones per Scipionem Cardinalem ac Protectorem ſeu Priorem reſpectivè ut ſuprà. Necnon præſentationes per Patronos prædictos reſpectivè pro tempore factas, ſubſecutáſque inſtitutiones validas, & efficaces fore, & eſſe, ſuoſque effectus ſortiri, ipſiſque proviſis præſentatis, & inſtitutis, tale jus in re, vel ad rem acquiri, quale acquiritur præſentatis, & inſtitutis ad beneficia de vero & reali Juſpatronatus Laicorum Nobilium, & Illuſtrium, ratione primævæ & integræ inſtitutionis, ac perpetuæ dotationis ex bonis merè laicalibus, & patri-

monialibus, dumtaxat exiſtentia. Necnon Archipresbyteratum, Canonicatus, & præbendas, Capellaniam & beneficia prædicta, ut præfertur, ſuppreſſa, extincta ac nuita, & applicata, necnon reſpectivè, ut præfertur, erectos & inſtitutos Prioratum, & Capellanias, Sacriſtiam & Clericatus hujuſmodi, ſub quibuſcumque contrariis, vel ſimilibus ſeu diſſimilibus, ſpecialibus vel generalibus reſervationibus, ouionibus, annexionibus, incorporationibus, ſuppreſſionibus, extinctionibus, diſſolutionibus, diſmembrationibus, applicationibus, etiam perperuis vel temporalibns expectativis, & aliis eriam præventivis gratiis, ac uniendi, & applicandi, necnon conferendi, providendi, & aliis facultatibus, conceſſionibus, literis, mandatis etiam de providendo, ac indultis, & diſpoſitionibus quibuſcumque illorum, & illarum revaliditanonibus quibuſvis perſonis, etiam prædictæ S. R. E. Cardinalibus, etiam de latere Legatis, etiam notu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac cum quibuſvis ſuſpenſivis, reſtrictivis, ac etiam derogatotiarum derogatoriis clauſulis, irritantibus, etiam vim contractus inducentibus, aut fortiotibus, & arctioribus decretis atque alias quomodolibet nunc, & pro tempote conceſſis, necnon quibuſvis clauſulis, & decretis quantumvis ampliſſimis, & prægnanriſſimis etiam cum clauſula, quorum tenores, editis & edendis, nullatenùs comprehenſa eſſe aut fore, miniméque comprehendi poſſe aut debere, ſed ſemper ab illis excepta, & excluſa eſſe, & cenſeti debere.

Clauſula quod non poſſit dari de obreptione, ſubreptione, vel intentionis defectu.

§. 60. Ac omnia, & ſingula præmiſſa, necnon jam confectas literas, ac præſentes nullo umquàm tempore de ſubreptionis vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ vel alio quovis defectu, etiam ex eo quod cauſæ propter quas præmiſſa facta ſunt coràm Urbis Vicario, aut Archipresbytero dictæ Baſilicæ Sanctæ MARIÆ Majoris, nunc, & pro temporum exiſtenti, vel ejus Vicario hujuſmodi, aut quocomque locorum, ubi bona prædicta ſita ſunt, Ordinario, etiam tamquàm Sedis prædictæ delegato aut alibi, & coram quibuſvis examinatæ, verificatæ, & ab eis approbatæ, necnon Cardinales titulares Sancti Laurentii in Lucina, & Archipresbyter Baſilicæ Sanctæ MARIÆ Majoris, qui fuerunt, & nunc ſunt, Capitulúmque & Canonici ejuſdem Baſilicæ Sanctæ MARIÆ Majoris, necnon Prior & Capellani prædicti, ac Præpoſitus Religioſi Congregatióque Presbyterorum, necnon Archipresbyteratum, Canonicarus, Præbendas, Capellaniam, & Beneficia prædicta obrinentes, ac Guardiani, & Confratres Archiconfraternitaris Conſalonis, & Confraternitatum Beatæ MARIÆ de Aracœli & ſancti Alberti, ac cæteri ſopradicti, & alii quicumque in præmiſſis quomodolibet jus ſeu intereſſe habentes vel habere prætendentes, ad id vocati, & audiri non fuerint, nec deſuper ſuum conſenſum præſtiterint, ſeu ex quavis alia cauſa vel quocumque prætextu quæſito colore vel ingenio notari, impugnari, invalidari, retractari, & ad terminos juris reduci, ſeu in jus vel controverſiam revocari, aut adverſus illa quodcumque juris facti vel gratiæ remedium impetrari poſſe, nec ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi, ſed ſemper ab illis excepta, & quoties illa emanabont, toties in priſtinum, & eum in quo anteà erant ſtatum reſtituta, repoſita, & plenariè reintegrata, ac etiam de novo ſub poſteriori data per Scipionem Cardinalem, & Protectorem, ac Patronos futuros prædictos quandocumque eligenda conceſſa, validáque & efficacia fore & eſſe, ſuóſque plenarios & integros effectus ſortiti & obtinere, ac perpetuò ſuffragari, præmiſſáque omnia, & ſingula, ac ſuper illis confectas literas prædictas, ac eaſdem præſentes, & in illis contenta quæcumque, etiam ſi in illis ſive eorum aliquo de Sedis & Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, necnon Cardinalium titularium Sancti Laurentii in Lucina, & Archipresbyter Baſilicæ Sanctæ MARIÆ Majoris, ac Capituli, & Canonicorum Capellanorum & Clericorum ejuſdem Baſilicæ, Priorilque & Capellanorum prædictorum, necnon dictos Archipresbyteratum, Canonicatus, & præbendas, Capellaniam, & beneficia ſuppreſſa prædicta obtinentium, ac Præpoſiti, Religioſorum, & Congregationis, necnon Archiconfraternitatis, & Confraternitatum, aliorúmque prædictorom, & aliorum quorumvis etiam ſpeciali nota dignorum, & quantumvis privilegiatorum, & qualificatorum, etiam neceſſario, exprimendorum damno, intereſſe ac præjudicio & etiam quantumvis enormi & enormiſſima læſione ageretur, ſeu ſequeretur, aut ipſum intereſſe, damnum, præjudicium, ipſaque læſio eſſet ſervata, & ad illa aut eorum aliqua prædicti & alii quicumque intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, auditi, citati vel vocati non fuiſſent, minúſque ſuppreſſionem, extinctionem, diſmembrationem, unionem, applicationem, approbationem, donationes, conceſſiones, pecuniarum ſolutiones, aliáque prædicta, ac præſentes juxtà Pii Papæ Quarti prædeceſſoris noſtri de regiſtrandis gratiis editam conſtitutionem infrà terminum in ea præfixum, ſeu unquàm in eadem Camera vel alibi admiſſa, neque etiam juxtà juris & quarumcumque Pontificalium conſtitutionum, ac etiam Statutorum Urbis, & illorum reformationum formam inſinuata, notificata, & etiam in ejuſdem Cameræ libris, ſeu apud acta publica vel alibi admiſſa, & regiſtrata non exiſtant, aut ex quibuſvis nullitatibus aut dictæ conſtitutionis, ſeu noſtræ regulæ de non tollendo jure quæſito, & quibuſvis aliis noſtris, etiam prædeceſſorum noſtrorum conſtitutionibus, legibus, ſtatutis, reformationibus, decretis, & conſuetudinibus, etiam de directo & penitùs contrariis, ſeu aliis quibuſvis obſtaculis, impedimentis, etiam præjudicialibus quibuſcumque, nullatenùs, ſeu minùs ſufficienter derogatum ſit, & quòd in illis certæ formæ certæque ſolemnitates etiam ex forma ipſarum literarum ad donationum, conceſſionum, aliorúmque præmiſſorum aut aliàs de neceſſitate ſervandæ, & quomodolibet requiſitæ, ſervatæ non ſint, nihilominùs ſemper, & perpetuò valere, ac firmitatem & robur obtinere, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri debere volumus, & declaramus. Nos enim prædictos & alios quoſcumque, etiam quantumvis ſubſtantiales atque formales, & de neceſſitate exprimendos defectus, ſi qui in illis aut eorum aliquo vel circà illa quomodolibet interveniſſent, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus ſupplemus, eoſdémque defectus ſanamus, tollimus, & abrogamus. Et nihilominùs pro potiori ipſorum Scipionis Cardinalis, & Marci Antonii, aliorúmque vocatorum, ac Priori, Sacriſtæ, & Capellanorum prædictorum, cautela, perindè ac ſi numquàm præcedentes literæ noſtræ quoad hæc à nobis emanaſſent, de novo de per ſe, ac æquè principaliter, juxtà præſentium formam, continentiam, & tenorem, omnia, & ſingula ſupràdicta facimus, ſtatuimus, decernimus, declaramus, concedimus, damus, donamus, elargimur, ac ut ſuprà volumus, diſponimus, & ordinamus. Decernentes in omnibus, & ſingulis præmiſſis utile per inutile non vitiari, ſed omnia rata, valida & firma omninò per ſe, ſine aliqua dependentia ſeu correſpondentia, exiſtere debere.

Decernitur præſentes literas non eſſe in Camera præſentandas, nec regiſtrandas nec ullibi eſſe in aliquo verificandas, & juſtificandas, nec illis contrariam probationem nocere.

§. 61. Necnon dictum Scipionem Cardinalem, ac Marcum Antonium, & alios vocatos prædictos ſeu quoſvis alios ad prædictas literas, minúſque præſentes, & in illis ac præſentibus narrata, & contenta quæcumque, in Camera noſtra Apoſtolica præſentandum, & in ejus libris admitti, & regiſtrari faciendum, etiam juxtà dictam Pii Quarti prædeceſſoris de regiſtrandis, minúſque illas vel illa in toto vel in aliqua illorum parte, in judicio vel extrà, quavis cauſa, & occaſione exhiben-

dum,

dum, probandum, juſtificandum ſeu verificandum ullo tempore teneri, aut ad id cogi vel compelli ullatenùs poſſe ſeu debere, & etiam ſi eædem literæ non exhiberentur, & nunquàm apparerent nec apparere poſſent, nihilominùs illa pro verificatis haberi debere, præſenteſque abſque aliarum literarum & ſcripturarum prædictarum exhibitione, & illarum præſentiúmque ac in eis contentorum, etiam ulla prorſus probatione, verificatione, & juſtificatione, nihilominùs ad omnia, & ſingula legitimè, & ſufficienter in judicio, & extrà probandum, verificandum, & juſtificandum omninò ſufficere, nec alterius probationis adminiculum requiri, imò quamcumque contrariam probationem illis minimè obeſſe, ac omnia, & ſingula præmiſſa perpetuò valida, firma & efficacia fore, & eſſe ad donationem, & conceſſionem, aliaque prædicta vim validi, & efficacis, ac initi & jurati contractus inter nos, & Sedem, Cameràmque prædictas ex una, & dictum Scipionem Cardinalem, ac Marcum Antonium, alióſque vocatos prædictos ex altera partibus, etiam titulo oneroſo habere, & obtinere, ipſiſque Scipioni Cardinali, & Marco Antonio, aliiſque vocatis prædictis pleniſſimè in omnibus, & per omnia ſuffragari, illoſque præmiſſorum effectu pacificè frui, & gaudere debere. Noſque & Sedem, Cameràmque prædictas, tàm ad eorumdem præmiſſorum plenariam obſervationem, quàm ad ipſius Scipionis Cardinalis, Marci Antonii, & aliorum vocatorum prædictorum, in pacifica eorum poſſeſſione, & uſu, manutentionem perpetuò teneri, ac de omni & quacumque evictione obligatos eſſe, & fore decernimus & declaramus, prout in verbo Rom. Pontif. promittimus, ac Nos & Cameram Apoſtolicam, illiúſque bona quæcumque nominatim, & in ſpecie pro eorumdem præmiſſorum obſervatione, etiam in caſu cujuſcumque evictionis dictorum jurium, tàm de facto quàm de jure, ac quovis caſu, etiam inopinato, & inexcogitabili in ampliori forma Cameræ Apoſtolicæ in ipſorum Scipionis Cardinalis, Marci Antonii, & aliorum vocatorum prædictorum favorem, obligamus, & hypothecamus.

Clauſula ſublata.

§. 62. Sicque noſtræ mentis, intentionis, & incommutabilis voluntatis fuiſſe & eſſe atteſtamur, & ità in omnibus & ſingulis præmiſſis ab omnibus cenſeri, ac per prædictos Cardinales Urbis Vicarios, ac dictæ Baſilicæ S. MARIÆ Majoris, Archipresbyteros, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarios, necnon Theſaurarios, Clericos, Præſidentes Cameræ noſtræ prædictæ, & quoſcumque Judices ordinarios, & extraordinarios, Commiſſarios, necnon Curiæ cauſarum ejuſdem Cameræ, & Palatii noſtri Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Card. etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque & inane quicquid ſecus à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, pariter decernimus, ſtatuimus, & mandamus.

Derogationes conſtitutionum & aliorum contrariorum quorumcumque.

§. 63. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis præmiſſis ac quibuſvis aliis noſtris literis & diſpoſitionibus, necnon ſimilis mem. Symmachi, Calliſti, Gregorii Noni & Decimitertii, Joannis Vigeſimiprimi, Clementis Septimi, Innocentii Sexti & Septimi, Pauli Secundi, Tertii & Quarti, Julii etiam Tertii, Pii ſimiliter Quarti & Quinti, ac Sixti pariter Quinti, & aliorum Romanorum Pont. prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ, & Cameræ prædictæ non alienandis, & malè alienatis recuperandis, ac dicta Pii Quarti etiam prædeceſſoris de regiſtrandis, necnon de jure quæſito non tollendo & de non concedendis gratiis ad inſtar, & de unionibus committendis ad partes vocatis quorum intereſt, ac de exprimendo verò valore, aliiſque noſtris & Cancellariæ noſtræ Apoſtolicæ regulis, necnon Lateranenſis Concilii noviſſimè celebrati, unione perpetuas, niſi in caſibus à jure permiſſis fieri prohibentis, ac Bonifacii Papæ Octavi de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò quis vigore præſentium ultra tres dietas ad judicium non trahatur, aliiſque Apoſtolicis ac in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus vel generalibus conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon dictarum Baſilicæ Sanctæ MARIÆ Majoris, & Eccleſiæ Sancti Laurentii, & aliarum Eccleſiarum juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis pro tempore exiſtentibus dictæ Baſilicæ Archipresbytero, Capitulo, Canonicis, Beneficiatis, Clericis, & Capellanis, necnon Presbytero Cardinali, ſub cujus titulo dicta Eccleſia Sancti Laurentii exiſtit, necnon Camerario, Theſaurario, Auditoribus, Clericis, aliiſque Magiſtratibus, Officialibus, & Judicibus prædictis, ac etiam dilectis filiis Populo Romano contrà forenſes, & alienigenas, necnon Archiconfraternitati, Confraternitatibus, Præpoſito Religioſis & Congregationi Presbyterorum, illorumque Superioribus, necnon Capellæ, aliiſque prædictis omnibus, & ſingulis, ac quibuſvis aliis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, etiam motu pari, & conſiſtorialiter, etiam in fundatione & primæva inſtitutione, ſeu aliàs quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis, etiam ſi in eis caveatur, quòd Capellaniæ, Prioratus, & alia beneficia prædictæ Urbis, nullis niſi civibus Romanis aut civium Romanorum originariorum filiis, & forſan aliis certo inibi expreſſo modo qualificatis conferri poſſint, aut alias de illis, etiam per Sedem prædictam pro tempore factæ proviſiones, & aliæ diſpoſitiones, nullæ ſint, quibus omnibuſque aliis, quæ præſentibus quomodolibet obeſſe poſſent, etiam ſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi etiam veriores, totoſque & integros etiam præſentibus pro expreſſis inſertis, ac de verbo ad verbum regiſtratis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad effectum præſentium, & validitatis omnium, & ſingulorum præmiſſorum hac vice dumtaxat harum ſerie, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis.

§. 64. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis, ſupplementi, ſanationum, abrogationum, declarationum, correctionis, mutationis, addictionis, diſpoſitionis, erectionis, inſtitutionis, conceſſionum, aſſignationum, applicationum, appropriationum, declarationum, ſtatutorum, ordinationum, mandatorum, commutationis, exemptionum, liberationum, decretorum, inhibitionum, dimiſſionis, relaxationis, juſſionis, indultorum, requiſitionis, conſtitutionis, deputationis, reſervationum, donationis, ceſſionis, elargitionum, poſitionis, ſubſtitutionis, ſubrogationis, pronunciationis, ſoblationis, promiſſionis, atteſtationis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis DEI, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Dat. P. A. re. die 28. Octobris.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo quintodecimo, quinto Kal. Novembris, Pont. Noſtri Anno undecimo.

LXXXVII.

Inſtitutio Confraternitatis utriuſque ſexus Chriſtifidelium in Alma Urbe, ſub invocatione SS. Benedicti

Et Scholaſticæ de Nurſia, cum indulgentiarum elargitione, & quotannis unum ex capitali pœna damnatis liberandi facultate.

Iſtam Confraternitatem in Archiconfraternitatem ereait, cum facultate alias Confraternitates aggregandi, Greg. XV. in conſt. 43. Pias Chriſtifidelium, infr. fol. 495.

Edita An.D. 1615.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

PAſtoris æterni, qui pro gregis ſalute, in ara Crucis immolari voluit, vices quamquàm immeritis gerentes in terris, pia Chriſtifidelium vota quæ ad divini cultus augmentum, & ipſorum fidelium ſalutem ſpectant, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, eoſdemque fideles ad religioſa opera exercenda, indulgentiis, & peccatorum remiſſionibus invitamus, ut per operum hujuſmodi exercitium, ad æternæ beatitudinis gaudia pervenire mereantur.

Laërtius Cherubinus, & alii de terra Nurſiæ, unde S. Benedictus oriundus eſt, huic Pontifici ſupplicant pro erectione Confraternitatis SS. Benedicti & Scholaſticæ in Urbe.

§. 1. Cùm itaque ſicut dilecti filii Laërtius Cherubinus J.U.D. in Romana Curia Advocatus, ac Benedictus Paſſerinus etiam J.U.D. necnon Sebaſtianus Maſſaronus, Olympius Ciſtarellus, & Franciſcus enam Paſſerinus nobis nuper exponi fecerunt, ipſi & alii qui à Terra noſtra Nurſiæ, & locis adjacentibus Spoletan. Diœceſis originem ducunt, peculiari devotione ducti, ergà Sanctum Benedictum clariſſimum Nurliæ lumen & decua, & ut ſaluti ſuæ magis conſulant, alioſque Chriſtifideles ad ejuſdem devotionis ſtudium accendant, in Eccleſia S. Euſtachii de Urbe, unam utriuſque ſexus Chriſtifidelium Confraternitatem, ſub invocatione ejuſdem S. Benedicti, & S. Scholaſticæ, ad Dei gloriam animarumque ſuarum ſalutem, per nos erigi ſummoperè deſiderent.

Quam Pont. ipſe erigit.

§. 2. Nos piis dictorum Laërtii ac Benedicti, Sebaſtiani, Olympii, & Franciſci, ac aliorum prædictorum deſideriis hujuſmodi annuere, animarúmque ſaluti paterna charitate proſpicere cupientes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, in prædicta Eccleſia S. Euſtachii, unam utriuſque ſexus Chriſtifidelium Confraternitatem quæ non ſit pro hominibus unius ſpecialis artis, ſub invocatione prædicta, ſine alicujus præjudicio, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuò erigimus, & inſtituimus.

Confratribus illius dat facultatem proceſſionaliter incedendi, divina officia in ſuo oratorio recitandi, ac licita ſtatuta pro Confraternitatis regimine condendi.

§. 3. Necnon Confratribus dictæ Confraternitatis pro tempore exiſtentibus, ut proceſſionaliter incedere, divina officia in ſuo Oratorio recitare, & pro ipſius Confraternitatis negotiis ſe congregare, ac quæcumque ſtatuta, capitula, ordinationes & decreta, pro ſalubri eorum & dictæ Confraternitatis regimine, & directione neceſſaria & opportuna, (licita tamen & honeſta, ſacriſque Canonibus & Concilii Tridentini decretis, ac conſtitutionibus Apoſtolicis non contraria) per dilectum filium noſtrum in Alma Urbe Vicarium in ſpiritualibus generalem examinanda, & approbanda, facere, & edere, illaque pro tempore prout eis videbitur, prævia ſimili examinatione, & approbatione, mutare, alterare, corrigere & in melius reformare.

Et quæcumque eidem Confraternitati bona quomodo acquiſita regendi, & in illius pios uſus convertendi.

Hoc habes in cap. 9. ſeſſ. 22. de reform.

§. 4. Ac inſuper omnia & ſingula legata, relicta, res & bona quomodolibet qualificata, mobilia, & immobilia per quoſcumque Chriſtifideles dictæ Confraternitati per viam teſtamenti, donationis aut aliàs quomodolibet pro tempore elargita, & relicta recipere illáque per eorum Officiales & deputatos regere, gubernare & adminiſtrare, ac in ipſius Confraternitatis, & ejus piorum operum uſus convertere, ità tamen ut de receptis & adminiſtratis per eos eidem Vicario juxtà decreta Concilii Tridentini rationem reddere teneantur.

Indultum etiam quotannis unum capitaliter condemnatum liberandi concedit.

§. 5. Præterea ſingulis annis, unum reum quem petierint, & à dilecto filio moderno & pro tempore exiſtenti dictæ Urbis Gubernatore obtinuerint, capitali pœna, præterquam ob crimen hæreſis, læſæ Majeſtatis, falſificationis monetæ aut literarum Apoſtolicarum, aſſaſſinii aut ſacrilegii, necnon homicidii deliberati, aut extractionis frumentorum vel aliarum frugum, & rerum, contrà Apoſtolicas conſtitutiones extrà Statuum Eccleſiæ) damnatum liberare, dummodò tamen pacem ab offenſis vel eorum hæredibus habuerit, liberè & licitè valeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus, & indulgemus. Mandantes propterea eidem nunc & pro tempore exiſtenti dictæ Urbis Gubernatori, ut ſingulis annis in perpetuum dictis Confratribus, unum ex capitali pœna damnatis, liberum dimittat & concedat, ipſúmque per eoſdem Confratres pro tempore liberatum, ab omni pœna capitali eo ipſo abſolutum, eumque ad patriam, famam, gradus, honores & bona quæcumque, (præterquàm Fiſco incorporata) plenariè reſtitutum, & reintegratum, nec illum ſuper præteritis delictis & exceſſibus ulteriùs moleſtari vel perturbari poſſe decernimus, & declaramus.

Indulgentias quoque infraſcriptas elargitur videlicet Confraternitatem ingredientibus, die prima ingreſſus plenariam.

§. 6. Poſtremò ut dicta Confraternitas majora in dies ſuſcipiat incrementa, de Omnipotentis Dei miſericordia ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, auctoritate confiſi, Omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, qui dictam Confraternitatem in poſterùm ingredientur, die prima eorum ingreſſus, ſi verè pœnitentes, & confeſſi, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint plenariam.

Ac in articulo mortis, etiam plenariam.

§. 7. Necnon tàm ipſis quàm pro tempore deſcribendis in dicta Confraternitate Confratribus, & Consororibus, in cujuſlibet eorum mortis articulo, ſi verè pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra communione refecti, vel quatenùs id facere nequiverint ſaltem verè contriti nomen JESU ore ſi potuerint, ſin autem, corde devotè invocaverint, etiam plenariam.

Et pariter viſitantibus illius Eccleſiam vel oratorium, in diebus feſtis S. Benedicti & etiam S. Scholaſticæ.

§. 8. Ac eiſdem nunc & pro tempore exiſtentibus Confratribus & Consororibus verè pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui prædictæ Confraternitatis Eccleſiam vel Capellam ſeu Oratorium in die feſto eorumdem SS. Benedicti & Scholaſticæ, à primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis diei hujuſmodi, ſingulis annis devotè viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac ſanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem, miſericorditer in Domino concedimus.

Indulgentiam annorum ſeptem & totidem quadragenarum concedit eiſdem Confratribus, pia quædam opera facientibus.

§. 9. Inſuper dictis Confratribus, & Consororibus, etiam verè pœnitentibus & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui prædictam Eccleſiam vel Capellam ſeu Oratorium in Nativitatis, ac ſecundo Paſchatis Reſurrectionis D.N. JESU CHRISTI, necnon Nativitatis & Aſſumptionis B. MARIÆ Virginis feſtis diebus, à primis ſimiliter Veſperis, uſque ad occaſum ſolis dierum hujuſmodi, ſingulis annis devotè viſitaverint, & ibi ut præfertur, oraverint, quo die prædictorum id egerint, ſeptem annos, & totidem quadragenas.

Indulgentiam quoque ſexaginta dierum alia quædam pia opera exercentibus impartitur.

§. 10. Quoties verò Miſſis, & aliis divinis officiis in dicta Eccleſia vel Cappella ſeu Oratorio pro tempore celebrandis & recitandis, ſeu Congregationibus publicis vel privatis ejuſdem Confraternitatis ubivis faciendis interfuerint, aut pauperes hoſpitio ſuſceperint, vel pacem inter inimicos compoſuerint ſeu componi fecerint vel procuraverint, necnon etiam, qui corpora Defunctorum tàm Confratrum, & Consororum dictæ Confraternitatis quàm aliorum ad ſepulturam aſſociaverint, aut quaſcumque proceſſiones de licentia Vicarii prædicti faciendas ſanctiſſimúmque Euchariſtiæ ſacramentum, tàm in proceſſionibus quàm cùm ad infirmos aut aliàs ubicumque, & quomodocumque pro tempore deferretur, comitati fuerint, aut ſi impediti, Campanæ ad id ſigno dato, ſemel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint,

aut

aut etiam quinquies Orationem & Salutationem prædictas pro animabus Defunctorum Confratrum & Conſororum dictæ Confraternitatis recitaverint, aut peccatorem aliquem ad viam ſalutis reduxerint, & ignorantes præcepta Dei, & ea quæ ad ſalutem ſunt, docuerint, aut quodcumque pietatis vel charitatis opus exercuerint toties pro quolibet prædictorum operum ſexaginta dies de injunctis eis ſeu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Indulgentiarum conceſſionem revocat, ſi hæc Confraternitas, alteri Archiconfraternitati uniatur, vel aliàs inſtituatur.

§. 11. Volumus autem quòd ſi prædicta Confraternitas alicui Archiconfraternitati aggregetur, vel alia quavis ratione uniatur, ſeu etiam quomodolibet inſtituatur, præſentes & quævis aliæ literæ Apoſtolicæ, illis nullatenùs quoad indulgentias, & remiſſiones præfatas ſuffragentur, ſed ex tunc eo ipſo prorſus nullæ ſint.

Dat. P.A. 11. die 9. Nov.

Datum Romæ apud Sanctam MARIAM Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 9. Novembris 1615. Pontificatus noſtri Anno undecimo.

LXXXVIII.

Confirmatio, & declaratio Conſtitutionis Sixti V. ſuper pœnis, & confiſcationibus Status Eccleſtici, illarúmque ſolutione Cameræ Apoſtolicæ debita. Et forma de cætero illis perpetuò ſervanda.

Hac Sixti V. conſtitutio habetur ſuprà Tom. 2. fol. 715. Ad Romanum, ejúſque confirmatio à Clemente VIII. promulgata legitur hic ſup. fol. 3. Inter cæteras.

Edita A. D. 1615.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

IN ſuprema Beati Petri Sede (meritis licèt imparibus) à Domino conſtituti, muneris noſtri eſſe cernimus, ut inter paſtorales curas, Populorum noſtræ, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ditioni in temporalibus ſubjectorũ, recto regimini noſtram ſollicitudinem impendamus, ac etiam provideamus, ut juribus Cameræ noſtræ Apoſtolicæ conſulatur, ne ex iis, qui irreperire ſolent abuſus, ipſa Camera Apoſtolica aliquod patiatur detrimentum, & quæ propterea ſedula meditatione à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris ſalubriter conſtituta & ordinata fuiſſe comperimus, quo inviolabilius obſerventur confirmemus, & innovemus, noſtræque auctoritatis munimine roboremus, aliáque diſponamus, quæ in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Sixtus V. edidit Bullam de qua in rubr.

§. 1. Aliàs ſiquidem accepto per fel. rec. Sixtum Papam Quintum prædeceſſorem noſtrum, quod, &c.

Omittitur tenor hujus Bullæ, quia eam habes ſuprà Tom. 2.

Clem. VIII. citatus in rubric. illam confirmavit.

§. 2. Quæ quidem conſtitutio poſtmodùm per recol. mem. Clementem Papam Octavum etiam prædeceſſorem noſtrum, per ſuam Motus proprii cedulam ſub die 22. menſis Aprilis Anni Domini 1592. publicatam, & affixam confirmata fuit.

Hic Pont. illius obſervantiam diſtrictè præcipit.

§. 3. Cùm autem ſicut accepimus ſucceſſu temporis, ut humana fert conditio, Conſtitutiones & Motus proprius hujuſmodi, culpa etiam eorum qui in eodem Statu noſtro temporali juriſdictionem exercent, per eoſdem ac forſan graviores abuſus eludantur, pœnæque, mulctæ, & confiſcationes dictæ Cameræ debitæ ſimiliter intervertantur, & alia incommoda forſan etiam cum delictorum impunitate enaſcantur. Nos his malis opportuna remedia adhibere, eáque de medio tollere, ac dictæ Cameræ noſtræ indemnitati conſulere cupientes, Motu proprio non ad alicujus nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meráque deliberatione noſtris Conſtitutionem prædictam, omniáque & ſingula in ea contenta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, approbamus & innovamus, eámque inviolabilis firmitatis robur obtinere, & inviolabiliter obſervari perpetuis futuris temporibus debere conſtituimus, & ordinamus. Et nihilominùs dilectis filiis noſtris, & Apoſtolicæ Sedis in Provinciis ejuſdem Status noſtri de Latere Legatis, tenore præſentium injungimus, eorúmque Vicelegatis, Præſidibus, Rectoribus, Gubernatoribus, Locatenentibus, Prætoribus, Vicariis, Notariis, Cancellariis & Scribis aliiſque Officialibus, omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, præcipimus, & mandamus, ut eamdem Conſtitutionem inviolabiliter, & ad unguem ſub pœnis in ea contentis, & aliis infraſcriptis obſervent, exequantur, & adimpleant.

Officiáléſque teneri declarat in ingreſſu Officii cum juramento promittere obſervantiam Bullæ Sixti V. & iſtius conſtitutionis & abſque conſenſu Theſaurariorum ſupplicationes, &c. non recipere nec ſignare.

§. 4. Præterea motu, ſcientia, deliberatione & auctoritate paribus decernimus, & ordinamus, quòd Vicelegati, Præſides, Rectores, Notarii, Cancellarii, cætérique Officiales prædicti nunc & pro tempore exiſtentes, cùm primum ſe ad eorum officia exercenda contulerint, teneantur expreſſe jurare, & juramento deſuper præſtando declarare ſe Sixti prædeceſſoris, ac præſentem Conſtitutionem noſtram in omnibus, & per omnia ſub pœnis in ea & noſtra reſpectivè contentis & expreſſis inviolabiliter, & ad unguem obſervaturos, nec illis ſub quovis prætextu, quæſito colore, cauſa vel ingenio contraventuros, quódque nec ipſi minúſque pro tempore exiſtentes noſtri, & dictæ Sedis Legatis, nullo prætextu, titulo, jure, cauſa, & forma ſupplicationes hujuſmodi ipſis vel eorum alicui pro tempore porrigendas, dandas vel dimittendas, taxare, & ſubſcribere, compoſitionéſque facere, decretáque quovis modo gratiam ſeu remiſſionem pœnæ ſeu delicti directè vel indirectè concernentia, interponere, eáſque & illas regiſtrare, & in acta referre, proceſſúſque tàm per viam ſupplicationum decretorum hujuſmodi, quàm gratiæ compoſitionis ſeu tranſactionis vel remiſſionis, & ſimilium, caſſare & abolere non poſſint neque valeant, niſi priùs Theſaurarii aut jurium ac proventuum dictæ Cameræ conductores vel pœnarum Depoſitarii, & ſeu eorum ſubſtituti, juxtà diſpoſitionem, tenorem & formam inſtrumentorum Cameralium cum eis celebratorum expreſsè ſupplicationibus, decretis, gratiis, compoſitionibus, tranſactionibus, & aliarum pœnarum remiſſionibus, abolitionibus, & ſimilibus decretis deſuper faciendis conſenſerint, illorúmque, conſenſum ante aliquam aliam ſubſcriptionem in calce dictarum ſupplicationum, & ſeu decretorum vel abolitionum, aut etiam ad partes etiam propria eorum manu ſubſcriptum præſtiterint.

Alitérque receptas & ſignatas gratias & ſupplicationes irritas declarat.

§. 5. Alioquin compoſitiones, decreta, abolitiones, regiſtrationes, caſſationes, & alia quæcumque contrà præſentium noſtrarum dictorúmque inſtrumentorum Cameralium, & capitulorum in eis appoſitorum formam, continentiam & tenorem, deſuper facienda, & demandanda, nulla & irrita, nulliúſque roboris, & momenti ſint, & eſſe cenſeantur, prout ex nunc illa motu, ſcientia & poteſtate paribus caſſamus, revocamus, & annullamus, viribúſque & effectu evacuamus, ac delinquentibus & condemnatis, & aliis quibuſcumque in proceſſibus aliiſque actis deſuper pro tempore faciendis, vocatis & comprehenſis, & ſeu aliàs intereſſe quomodolibet habentibus, nullatenùs decernimus prodeſſe, quinimò contrà eos pro pœnis incurſis, & ſeu in ſententiis contrà ipſos latis ac promulgatis, & in progreſſu temporis ferendis, & promulgandis contentis, procedi poſſit, & valeat, non ſecùs ac ſi compoſitiones, abolitiones, decreta, ſupplicationes & alia prædicta minimè emanaſſent, & ſeu facta fuiſſent.

Officialibus contravenientibus pœnas infligit.

§. 6. Et nihilominùs Vicelegati, Præſides, Rectores, Notarii, Cancellarii, cæterique Officiales omnes, qui ſecus fecerint, indignationis noſtræ, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis, privationis officiorum, ac mille ducatorum auri, ac

alias etiam graviores arbitrio noſtro, & ejuſdem Romani Pontificis pœnas incurriſſe & incidiſſe intelligantur, & ad illorum ſolutionem cogi omninò poſſint ac debeant.

Compendia harum conſtitutionum vulgari ſermone conſcripta & affigi jubet & publicari, & in locis reſidentiarum affixa retineri.

§. 7. Cæterùm ut præſentes perpetuis futuris temporibus obſerventur, nevè aliquis earum ignorantiam prætendere allegare, aut ſe excuſare poſſit, Volumus, decernimus & mandamus, quòd earumdem præſentium tranſumptus, & ut meliùs intelligantur ipſarum compendia ſive ſummaria vulgati ſermone conſcripta, & annotata in ſingulis Civitatibus, Terris, Oppidis, Caſtellis, Villis, & Burgis Status noſtri prædicti affigantur, & publicentur, ac tàm præſentium quàm ſummarii tranſumpta in Cancellariis criminalibus, & in locis reſidentiæ Gubernatorum, & Officialium affixa perpetuò ſub pœna ſcutorum ducentorum dictæ Cameræ applicandorum conſerventur.

In deputationibus Legatorum earumdem conſt. obſervantiam jungi jubet.

§. 8. In novorum autem Legatorum prædictorum à nobis, & ſucceſſoribus noſtris pro tempore eligendorum & deputandorum, deputationibus ac literis deſuper in quacumque forma quandocumque expediendis, apponi & exprimi omninò debere volumus & mandamus, quòd Legati prædicti eamdem Sixti prædeceſſoris, necnon præſentem noſtram hujuſmodi conſtitutionem obſervare, adimplere, & executioni demandare omninò teneantur, & debeant, aliàs quæcumque per eos contrà illius tenorem facienda, gerenda, & mandanda, nulla, & invalida ſunt eo ipſo, prout ex nunc nulla eſſe itidem decernimus.

Officiales de contentis in dicta Bulla Sixti V. ſyndicari mandat.

§. 9. In diſceſſu verò ſeu ſyndicatu dictorum Vicelegatorum, Gubernatorum, Prætorum, & aliorum Officialium, quomodolibet pro tempore pariter deputandorum & eligendorum, cætera omnia per dictum Sixtum prædeceſſorem ut ſuprà ordinata à Fiſci Procuratoribus ſeu Depoſitariis ac ſubſtitutis, & locorum Syndicis ſub quingentorum aureorum, ut præfertur applicandorum, & aliis pœnis prædictis obſervari, & executioni ſimiliter demandari debeant.

Et ità ac non aliter judicari decernit.

§. 10. Et ità in præmiſſis omnibus & ſingulis, & quolibet eorum, per Legatos, Vicelegatos, Præſides, Gubernatores & Locatenentes, Prætores, Vicarios & alios Officiales antedictos, omnes, & ſingulos, nunc & pro tempore exiſtentes, & quemlibet eorum, necnon omnes alios Judices ordinarios & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane quicquid ſecùs ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria omnia removet.

§. 11. Non obſtantibus omnibus illis, quæ dictus Sixtus prædeceſſor in ſuis literis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi præcipit.

§. 12. Volumus inſuper quòd earumdem præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 11. die 18. Dec.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 18. Decembris milleſimo ſexcenteſimo decimo quinto, Pontificatus Noſtri Anno Undecimo.

Publicatio in Urbe.

Die 22. Menſis Decembris milleſimo ſexcenteſimo decimoquinto retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicæ S. Petri, Cancellariæ ac Cameræ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Ambroſium Paulinum Sanctiſſ. Domini Noſtri Papæ Curſ.

Auguſtinus Bracherius Mag. Curſ.

LXXXIX.

De Abbatiarum, Prioratuum, aliarúmque domorum Congregationis Monachorum B. Mariæ montis Virginis Ordinis S. Benedicti erectione; Abbatúmque, & Priorum, ac aliorum eis perficiendorum electione: Vocalium in Capitulis præfinitione: Novitiorúmque, Converſorum, & aliorum habitu, atque regimine.

Alia de hac Congregatione Pontificia reſcripta indicavi ſuprà in conſt. 3. Cœleſtini III. *Tom.* 1. *fol.* 50. & in conſt. 85. Sixti V. Dudùm, *Tom.* 2. *fol.* 698.

PAULUS PAPA V.

Edita An. D. 1611.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

POſtulat ratio paſtoralis officii, Nobis licet imparibus meritis Divina providentia commiſſi, ut Congregationum ad Divini cultus augumentum, & Religionis propagationem inſtitutarum conſervationi intendentes, illa ſtatuamus, & decernamus, per quæ non ſolùm ipſæ Congregationes conſervari, verùm etiam incrementum ſuſcipere valeant.

Quia decreta delegato Ap. edita circà Monaſteria Congregationis retinenda & reſpectivè dimittenda, exequi minimè opportunum fuit.

§. 1. Cùm itàque ſicut accepimus, aliàs dilectus filius Joannes de Leonardis Clericus Regularis Congregationis lucenſis ad reſtituendam, & augendam regularem diſciplinam Monachorum ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Virginis à fel. rec. Clemente Papa VIII. prædeceſſore noſtro delegatus, decretis Concilii Tridentini inhærens, & in vim facultatum ſibi à dicto Clemente prædeceſſore attributarum, ne major eſſet Monachorum numerus quàm ejuſdem Congregationis redditibus ali poſſet, quædam Monaſteria ordinis, & Congregationis prædictorum perpetuò retinendas alia per modum proviſionis, & ad certum tempus reliqua ſupprimendas decreverit, experientia verò compertum ſit in executione decretorum ipſius Joannis difficultates, & incommoda, & detrimenta varia circà Eccleſiaſticum cultum, reditum, & Monaſteriorum conſervationem, & manutentionem naſci, & proindè dictus Clemens prædeceſſor multa ex illis ſuſtulerit, & immutaverit, multáque alia pro conſervatione, & augumento Ordinis, & Congregationis prædictorum veniant abroganda.

Hic Pontifex decernit quòd Monaſteria 24. ſint cum certo Monachorum numero.

§. 2. Idcircò Nos dictorum decretorum tenores, acſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, matura deliberatione deſuper habita hac noſtra perpetuò valitura Conſtitutione, perpetuò ſtatuimus, & ordinamus, quòd Monaſteria quibus tota Congregatio Montis Virginis conſtare debet, infraſcripta viginti quatuor ſint, & in eiſdem infràſcriptus Monachorum numerus ali debeat, qui neque minui, neque augeri, niſi quatenùs augeatur dictorum Monaſteriorum redditus poſſit.

Quorum Monaſteriorum decem & tria majora, regantur ſingula per Abbates eis præficiendos.

§. 3. Videlicet Monaſterium Montis Virginis de Monte in quo ſint Monachi centum computatis omnibus, tàm Profeſſis quàm Oblatis, & famulis, ità tamen ut dimidia ſaltem pars ſint Sacerdotes, Monaſterium S. Mariæ Montis Virginis de Neapoli, in quo ſint ſexdecim; Et Monaſterium Caſæ Maricanæ in quo quatuordecim, comprehenſis Profeſſis, Oblatis, & famulis, ut ſuprà dictum eſt; Monaſterium Sanctæ Mariæ Virginis de Capua; Sanctæ Mariæ de Gratia Terræ Pintæ; Sanctæ Mariæ Montis Virginis Terræ Candidæ; Sanctæ Mariæ de Gratia Mariliani; S. Mariæ Virginis de Averſa; & S. Agathæ Urbis Romæ; S. Salvatoris de Guieto; S. Agathæ de Apulia; S. Mariæ Lauretanæ montis Falcionis; S. Joannis de Argento, in quibus ſingulis ſint Monachi duodecim, omnibus ſupradictis computatis. Prædicta verò Monaſteria gubernentur ſub titulo Abbatis, iiſque non perficiantur niſi Monachi ſpectatæ virtutis & diſciplinæ.

Alia verò Monaſteria undecim regantur per Priores ad ea eligendos.

§. 4. Monaſteria S. Honufrii Terræ Abbedinæ; Sanctæ Crucis Terræ Palmæ; S. Joannis de Sarno; S. Jacobi in Terra Lauri; S. Benedicti de Ariano; S. Joannis Baptiſtæ de Caſtello; Sancti Joannis Baptiſtæ Nuceriæ; S. Jacobi de Benevento; Sanctæ

Mariæ de Gratia de Carviſcara; Sanctiſſimi Corporis Chriſti Montis Aurei; S. Jacobi Terræ S. Angeli de Scala, in quibus ſint Monachi ſex pro quolibet Monaſterio, neque plures neque pauciores, computatis omnibus ſupradictis; & Monaſteria prædicta gubernantur ſub titulo Prioris.

Qui Priores juxtà eorum merita ſufficiantur in locum decedentium Abbatum.

§. 5. Qui quidem Priores, Abbatibus decedentibus, per gradus perficiantur Monaſteriis majoribus ſupradictis, prout eorum virtutum merita, & adminiſtrationis ratio poſtulare videbuntur.

Et eorum tres coràm Abbate & Definitorib. ab ipſiſmet 11. Prioribus eligendi vocem electivam habeant in Capitulo.

§. 6. Ex numero verò dictorum undecim Priorum, qui erunt ad nutum amovibiles, tres eligantur per vota ſecreta ipſorum tantùm undecim Priorum, fabis albis & nigris in pixidem conjiciendis, & qui plura vota tulerint, ii vocem electivam in ea in Capitulo habeant, ea verò electio celebretur coràm Abbate Generali, & duobus Definitoribus, vel ſaltem uno, ſi alter aliquo impedimento intercedente adeſſe non poterit.

Decanus, Definitores, Procurator generalis, & omnes ſupradicti Abbates vocem habeant in Capitulis, & in electione Abbatis Generalis ac Definitorum.

§. 7. Decanus verò, Definitores, ſeu Viſitatores, Procurator Generalis in Urbe pro tempore exiſtens, necnon ſupradicti omnes Abbates, & Magiſter Novitiorum qui tantùm eſt ad præſens, & Vicarius ſimiliter ad præſens exiſtens Presbyterorum Montis Virginis qui declaretur Abbas, & deinceps eligetur ex ſupradicto numero Abbatum, ſemper vocem habeant activam, & paſſivam in Capitulis Generalibus, & Provincialibus, & in electione Abbatis Generalis, & Definitorum.

Abbates prædicti gaudeant privilegiis Abbatum Ordinis Camald.

§. 8. Omnéſque Abbates ſupradicti gaudeant, & gaudere debeant omnibus privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, & præeminentiis quibus gaudent Abbates Camaldulenſes quocumque jure.

Monachi majores ann. 60. qui Abbates, aut locis prædictis per ann. 10. præfuerint, vocem habeant, ſi Capitulum velit.

§. 9. Monachi quoque ſenes, & ſexaginta annis, majores, cùm fuerint Abbates ad minus decem annis, & ſeu per dictum temporis ſpatium iis locis præfuerint, qui nunc Abbatiæ appellantur, licèt velint cedere officio quod obtinent, habeant pariter vocem activam & paſſivam in omnibus Capitulis & electionibus, ſi tamen ad id conſenſerit Capitulum Generale, & non aliàs.

In aliis 19. Monaſteriis quæ prædictis unita ſunt, collocetur unus Monachus cum Converſo vel Oblato, Sacerdos 40. ann. major, & hi cenſeantur de familia Monaſterii, cui illud in quo degunt Monaſterium unitum erit.

§. 10. In aliis Monaſteriis ſeu domibus & membris quæ prædictis unita & annexa, vel aliter reperiuntur nulla in poſterùm conſtituatur familia, ſed Monachus tantùm unus Sacerdos quadraginta annorum major, ac probatæ vitæ cum uno Converſo, ſeu Oblato collocetur, qui ſint & cenſeantur ex familia, cui domus ſeu membrum illud unitum fuerit, ac in ea Eccleſia celebrent, & bonorum, & redituum curam habeant. Hujuſmodi verò Monaſteria ſeu domus ſunt infraſcriptæ; videlicet Monaſterium Sanctæ Mariæ Magdalenæ de Salerno; Sanctæ Mariæ de Nuie de Trivico; S. Bartholomæi de Troia; S. Joannis Baptiſtæ de Avellino; Annunciatæ Altavillæ; S. Mariæ Annunciatæ de Merculliano; Montis Virginis de Thiano; S. Mariæ de Nuie de Prata; S. Leonardi de Montefuſculo; S. Mariæ de Aſcenſione de Cariffo; S. Mariæ Annunciatæ de Illiceto; S. Donati de Aſculo; S. Mariæ de Tocco; S. Mariæ de Boiano; S. Mariæ Montis Virginis de Altovilla Capacii; S. Catharinæ de S. Martino; S. Mariæ Annunciatæ de Matalona; S. Mariæ de Airola; & S. Rocchi de Baniolo.

In reliquis domibus ſeu membris, alii deputentur ut hic.

§. 11. In Monaſteriis autem feudi, quod ſicut accepimus membrum eſt Monaſterii Montis Virginis, & animarum curam habet, ſint Monachi, quot ſicut pariter accepimus in eo eſſe ſolent, numero quinque, in Monaſterio Puteolano quod ut aſſeritur hoſpitium eſt, & membrum Monaſterii Neapolitani, numero tres, in reliquis domibus ſeu membris, deputetur unus Oblatus Profeſſus ſpectatæ probitatis, & ætatis, qui ſit ex familia Monaſterii cui domus annexa eſt, qui Eccleſiæ ſuppellectilis ædium, & reddituum curam habeat.

Si quæ ad formam Monaſt. redigantur, cum competenti dote quæ alendis 6. Monachis tunc reſtituatur, ſub Abbatis vel Prioris titulo gubernandum.

§. 12. Si verò fortè contigerit, ut aliquod ſeu aliqua ex Monaſteriis prædictis, vel domibus ad formam Monaſterii redigantur, competentérque dotentur, itaut duodecim in eo Monachi, vel ſaltem ſex ali poſſint, ut ſuprà dictum eſt, tunc cum Capituli Generalis conſenſu, & protectoris licentia reſtituantur, ſub Abbatis vel Prioria titulo reſpectivè gubernanda.

Novitiatus in Monaſterio montis Virginis, & S. Agathæ de Urbe eriguntur.

§. 13. Præterea, ad propagationem Congregationis unum in Monaſterio Montis Virginis de Monte, & alterum in Monaſterio S. Agathæ de Urbe Novitiatum, in quibus poſtquàm fabrica, & rebus neceſſariis inſtructi fuerint, Novitii recipi & admitti, ac ſumptibus dictorum Monaſteriorum reſpectivè ali, & manuteneri debeant inſtar aliorum dictæ Congregationis Novitiatuum Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, ſine alicujus præjudicio perpetuò erigimus, & inſtituimus.

Qui aliorum Novitiatuum Congregationis privilegiis omnibus perfruantur.

§. 14. Illiſque ſic erectis & inſtitutis, necnon Novitiis, & aliis perſonis Regularibus profeſſis, in illis pro tempore exiſtentibus, quòd omnibus & ſingulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, prærogativis, antelationibus, favoribus, præeminentiis, indultis, licentiis, aliiſque gratiis, tàm ſpiritualibus quàm temporalibus, quibus aliis ejuſdem Congregationis Novitiatus, & illorum Novitii, ac regulares perſonæ, de jure Statuto, uſu, conſuetudine, privilegio, aut aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poſſint, & poterunt quomodolibet in futurum, ipſi pariter, & pariformiter, ac æquè principaliter, abſque ulla prorſus differentia, in omnibus, & per omnia, acſi illa nominatim, & expreſſè per præſentes conceſſa, & impartita forent, etiamſi talia eſſent quæ ſpecialem, & individuam requirerent mentionem, & ſub generali expreſſione non comprehenderentur, uti, potiri, & gaudere poſſint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis, itidem perpetuò concedimus, & indulgemus.

Quæ verò ad Novitios recipiendos ac regendos, decreta Sedis Apoſt. ſerventur.

§. 15. Quo verò ad uniuſcujuſque loci qualitatem & Novitiatus, ac recipiendorum in Novitios formam ſpectat, eorúmque regimen, decreta ſuper prædictis à Sede Apoſtolica evulgata omninò ſerventur.

Qui & quot Novitii recipiendi ſint.

§. 16. Et quoniam ut ex ſtatu perſonali Monachorum dictæ Congregationis nobis conſtitit, ex quorumdam Superiorum negligentia, ſeu aliquo humano effectu factum eſt, ut ex eadem patria, & etiam ex eadem familia multoties major numerus Monachorum receptus fuerit quàm pareat, ſeu Monaſterii redditibus, qui in eadem patria ſunt, ali poſſit, decernimus non plures Novitios, quàm tres ejuſdem patriæ in poſterùm in Congregatione prædicta recipiendos, niſi in defectum aliorum, quo caſu recipiendi munus hujuſmodi ad Capitulum Generale cum Protectoris licentia ſpectet, & non aliter.

Abbas, Prior vel Cellarius in propria patria non eligatur.

§. 17. Nemo etiam Abbas, Prior vel Cellarius creari poſſint in propria patria.

Novitiatus duo alii arbitrio Capituli generalis inſtituantur.

§. 18. Inſuper duo alii Novitiatus Monachorum profeſſorum arbitratu Capituli generalis conſtituantur, in quibus Novitii profeſſi uſque ad presbyteratus, vel ſaltem ad ſubdiaconatus ordinem, in obſervantia diſciplinæ monaſticæ, ſtudiis incumbant.

Novit. ac Monachorum, Converſorū profeſſorum & non profeſſorum, ac Oblatorum veſtitus diſtinctus ſit.

§. 19. Sicut autem veſtitus Novitiorum à veſtitu Monachorum profeſſorum diſtinctus eſſe debet, ſic Converſorum profeſſorum veſtitus à non profeſſis diſtinctus omninò ſit, & oblatis non profeſſis Tabanus tantùm cum beretto albi coloris concedatur.

Filiationes Monaſteriorum permittuntur huic cōgregationi inſtar Congregationis S. Benedicti.

§. 20. Volumus etiam, & decernimus, ut filiationes Monaſteriorum, uti habent aliæ Congregationes Sancti Benedicti in Congregationem hujuſmodi introducantur.

Abbates, & Priores ubi prædicare poſſint.

§. 21. Et tàm Abbates quàm Priores prædicare verbum Dei in locis viginti quinque milliaribus à ſuis Monaſteriis diſtantibus.

Qui & quan-

§. 22. Et poſtquàm curſum in Theologia peregerint & quinque annos continuos legerint, gradum Do-

ctoratus

do Doctoratus gradum ſuſcipiant.

ctoratus ſuſcipere cum licentia Abbatis generalis, qui nulla tamen gaudeant exemptione, poſſint, & valeant.

Oblati profeſſionem quando emittant, & quo poſteà habitu utantur.

§. 23. Ac omnes Oblati, tàm hactenùs profeſſi quam qui in poſterùm emiſerint profeſſionem, debeant poſt illam emiſſam, deferre ſcapulare parvum, latitudinis palmi, longitudinis uſque ad genua, ac in ima parte ad figuram ovi redactum, cum cuculla rotunda, & ſine cauda ut dicunt, & dicto ſcapulari conſueta, dictaque profeſſio non poſſit ab illis emitti, niſi de vita, & moribus à Religioſis Monaſteriorum ubi ſervierunt, & tunc ſervient fuerint approbati, ac ſervatis decretis à fel. rec. Clemente Papa VIII. prædeceſſore noſtro, conditis, & publicatis, antequàm verò emiſerint dictam profeſſionem, debeant geſtare tunicam oblongam dumtaxat cum mantello, & pileo.

Novitiatumque faciant.

§. 24. Hi autem omnes ſupradicti Oblati teneantur per annum integrum Novitiatum facere, & quæ ſunt neceſſaria addiſcere.

Alii ſervientes quem habitum geſtent.

§. 25. Alii verò qui recipientur ad ſervitia otilia obeunda nec emittent profeſſionem, ſolùm unam veſtem uſque ad genua & non infrà oblongam, unà cum mantello, & pileo ad inſtar laicorum ſæcularium habere debeant.

Clauſulæ hujus conſtitutionis præſervativæ.

§. 26. Decernentes præſentes literas, ac in eis contenta quæcumque nullo umquàm tempore de ſubreptionis, vel obreptionis ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari ſeu impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, vel retractari ſeu invalidari, aut in jus vel controverſiam vocari, aut adverſus eas, & ea quodcumque juris & facti, vel juſtitiæ, & gratiæ remedium intentari, impetrari vel concedi nullatenùs umquàm poſſe, ſed ab omnibus quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum inviolabiliter obſervari debere.

Decretum irritans.

§. 27. Sicque & non aliter, per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, ac Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, ac etiam S. R. E. Cardinales, & de latere Legatos, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio

§. 28. Non obſtantibus noſtra, ac Cancellariæ Apoſtolicæ regula de privilegiis ad inſtar concedendis, ac quibuſvis aliis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Congregationis, & ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium & ſingulorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque, aut ſi aliquibus communiter aut diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

D. P. An. 6. die 19. Martii.

Dat. Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 19. Mart. 1611. Pont. Noſtri Anno 6.

XC.

Quòd Superioribus Ordinum Mendicantium, liceat eorum religioſos etiam per aliam viam quàm per Luſitaniam, ad Japonicas, & alias Indiarum Orientalium regiones, prædicandi aut Chriſtianam fidem docendi cauſa tranſmittere, ſervata in reliquis forma conſtitutionis Clementis VIII.

PAULUS PAPA V.

Ediſ. A. D. 1608.

Univerſis & ſingulis præſentes literas inſpecturis, Salutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Exordium.

SEdis Apoſtolicæ providentia circumſpecta, quæ ratione ſuadente aliquando decrevit, experientia deinde comperto, mutatione indigere, nonnumquàm immittat, prout re maturè diſcuſſa in Domino judicat expedire.

Gregor. xiii. (cujus conſtit. hic non poſui, eo quòd ſufficiant referuntur) prohibuit, ad regiones Chin. & Japon. abſque Sedis Apoſt. licentia proficiſci Evangelii prædicandi, doctrinam Chriſtianam docendi, &c. cauſa, religioſos Societatis Jeſu, in illis locis hæc ſufficere, imponere poſſe credens.

§. 1. Alias ſiquidem fel. rec. Gregor. Papa XIII. prædeceſſor noſter, certis tunc expreſſis cauſis adductus, per ſuas in ſimili forma Brevis literas, ſub Datum die 28. Jan. 1585. Pontificatus ſui anno 13. Omnibus Patriarchis, & Epiſcopis, etiam Provinciæ Chinæ, & Japonis, ſub interdicti Eccleſiaſtici, & ſuſpenſionis ab ingreſſu Eccleſiæ, & Pontificalium exercitio, aliis verò Sacerdotibus, Clericis, & Miniſtris Eccleſiaſticis, tàm ſæcularibus quàm cujuſvis Ordinis regularibus, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis exiſterent, ſub excommunicationis majoris pœnis ipſo facto incurrendis interdixit, & inhibuit, ne ad earum regiones, & provincias Japonicas, Evangelii prædicandi, vel doctrinam Chriſtianam docendi, aut ſacramenta miniſtrandi, aliave munia Eccleſiaſtica obeundi cauſa, ſine ſua, & Sedis Apoſtolicæ expreſſa licentia proficiſci auderent.

Clemens viij. conſt. 74. ſuprà fol. 118. dictos Religioſos non ſufficere, videns omnibus Mendicantium Ordinum Superioribus indulſit, ut ſpectatæ vitæ & conditionis religioſos tranſmitterent per Luſitaniam dumtaxat in Indias, & Civitatem Goan. & Japonicas & finitima loca.

§. 2. Poſtmodùm autem rec. mem. Clemens Papa VIII. ſimiliter prædeceſſor noſter, accepto quod tàm Chinæ, & Japonum, quàm aliæ illis vicinæ & adjacentes Inſulæ, regiones, & provinciæ, ac finitima Regna Indiæ Occidentalis, ampliſſima, & populis refertiſſima erant, & pro tanta animarum multitudine ad fidem Catholicam traducenda, & ſpiritualibus alimentis fovenda, plures operarii, ac Miniſtri neceſſarii erant, quàm ex ſola Religioſorum Societate JESU haberi poterant, omnibus, & ſingulis Mendicantium Ordinum Magiſtris, ſeu Prioribus generalibus, tunc, & pro tempore exiſtentibus indulſit, ut cùm neceſſitas poſtulaſſet, quoſlibet Ordinis ſui ſpectatæ vitæ, & eruditionis religioſos, quos nimirùm ad prædicta officia, & Miniſteria idoneos, & utiles fore in Domino judicarent, per Luſitaniam dumtaxat, & ſuſcepta indè navigatione, in Indias, & Civitatem Goam, atque ad Superiores Ordinum in illis partibus exiſtentes tranſmittere, tàm ipſi ſic tranſmittendi quàm alii ſupradictorum Ordinum Religioſi in eiſdem Indiarum partibus exiſtentes, & ad hoc munus obeundum à ſuis Magiſtris, Miniſtris, vel Prioribus generalibus, ſeu aliis Superioribus electi, & approbati, tàm ad Japonicas prædictas quàm ad alias proximas, & adjacentes, etiam Chinæ, & finitimorum Regnorum, & terræ firmæ Indiæ Orientalis Inſulas, regiones, & provincias accedere poſſent.

Prohibuitque ne ex Inſulis Philippinis, vel alia loca Indiarum Occidentalium, parte in Japonicas vel eis finitimas regiones tranſirent ut in d. ejus conſt. §. 3.

§. 3. Cæterùm omnibus, & ſingulis Religioſis, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis eſſent, ſub excommunicationis majoris, à qua nonniſi à Romano Pontifice, præterquàm in mortis articulo abſolvi poſſent, necnon privationis vocis tàm activæ quàm paſſivæ, ac dignitatum, adminiſtrationum, & officiorum quorumcumque, necnon inhabilitatis ad illa, & alia impoſterùm obtinenda ac exercenda, pœnis ipſo facto abſque ulla declaratione incurrendis interdixit, & prohibuit, ne ex inſulis Philippinis nuncupatis, ſive quaſlibet alia Indiarum Occidentalium vel quæ pro partibus Indiarum Occidentalium tunc habebantur parte ad illas pertinente, in Japonicas, & alias illis proximas adjacentes, & finitimas Inſulas, Provincias, & regiones prædictas, etiam quorumcumque privilegiorum, eis vel ſuis Ordinibus, à dicto Clemente, & Romanis Pontificibus prædeceſſoribus ſuis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, in genere vel in ſpecie, etiam ſuper facultate prædicandi verbum Dei per univerſum Mundum, eatenùs conceſſorum, ſeu in poſterùm

etiam concedendorum, approbandorum, & innovandorum, niſi in illis de prohibitione hujuſmodi, & interdicto, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio, cum ſufficienti derogatione fieret, aut quovis alio prætextu, & quæſito colore proficiſci, & tranſire auderent, vel præſumerent, & ſi quis eatenùs, vel in poſterùm ſecus facerent poſtquàm moniti eſſent, ſtatim ſub eiſdem pœnis, omni mora, & excuſatione ceſſante, ad dictas Inſulas Philippinas, vel alias partes Indiarum Occidentalium reverti & redire omninò tenerentur, & ad id per quoſcumque Judices Eccleſiaſticos, ſub eiſdem & aliis eorum arbitrio infligendis pœnis cogi & compelli poſſent, prout in dictis Gregorii ac prædicti Clementis prædeceſſorum deſuper etiam in forma Brevis, ſub Dat. Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 15. Decembris 1600. Pont. ſui Anno nono, confectis literis pleniùs continetur.

Sed hæc, alias quá per Luſitaniam accedendi ad Indias prohibitio, & inſinuatione Regis Hiſpaniarum, nihil ut credebatur profecit, ideóque ab iſto Pontifice, ut Dei opus liberiùs peragi valeat revocatur, & ad prædicta loca etiam quàm per Luſitaniam (ſervata in reliquis forma d. Conſt. Clementis VIII.) ibi permittitur.

§. 4. Cùm autem ſicut ex inſinuatione Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici accepimus, experientia compertum ſit, quod prohibitio accedendi ad Indias, & Civitatem Goam aliàs quàm per Luſitaniam, nec qui ſperabatur ex eo fructum protulit, neque Catholicæ fidei propagationis negotio utilis fuit, Nos pro paſtoralis officii noſtri debito, ut tantum opus Dei omni ſublato impedimento liberè peragi poſſit, quantum humilitati noſtræ ex alto conceditur providere volentes, dictarumque literarum Gregorii & Clementis prædeceſſorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, omnibus, & ſingulis Mendicantiũ Ordinũ Magiſtris, Miniſtris, ſeu Prioribus generalibus, aut alio quocumque nomine nuncupatis Ordinum Capitibus, nunc & pro tempore exiſtentibus, ut cùm neceſſitas poſtulaverit, quoslibet Ordinis ſui ſpectatæ vitæ, & eruditionis religioſos, quos nimirùm ad prædicta officia, & munia idoneos & utiles fore in Domino judicaverint, ad Superiores Ordinum in illis partibus exiſtentes, etiam per aliam viam quàm per Luſitaniam in Japonicas, & alias illis proximas adjacentes, & finitimas Inſulas, Provincias, & regiones prædictas, ſervata in reliquis dictarum literarum Clementis prædeceſſoris forma, in omnibus, & per omnia, & non aliter, tranſmittere liberè, & licitè valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus.

Contrariisq; derogatur.

§. 5. Non obſtantibus interdicto, & prohibitionibus, ac literis dictorum prædeceſſorum aliiſque præmiſſis, necnon Apoſtolicis, ac in ſynodalibus, provincialibus, & univerſalibus Conciliis editis, ſpecialibus vel generalibus conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon prædictæ Societati JESU, aliarùmque Religionum, Provinciarum, & regionum prædictarum juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis, illis eorùmque Prælatis Superioribus, & perſonis etiam particularibus, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, in genere, vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis, quibus omnibus etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, aliàs de illis, eorùmque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda eſſet, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hac vice ſpecialiter, & expreſsè in quantum noſtris, prohibitioni & interdicto aliiſque præmiſſis adverſentur, harum ſerie derogamus, & derogatum eſſe, & cenſeri, neque illa eis ullatenùs ſuffragari volumus, & declaramus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis hujus Bullæ credi jubetur.

§. 6. Et quia difficile foret præſentes literas ubicumque uſus venerit oſtendi, & publicari, volumus ut earum exemplis etiã impreſſis, manu Notarii publici, vel alicujus dd. Religionum Secretarii ſubſcriptis, & perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, vel cujuſvis ex Generalibus prædictis ſigillo munitis, eadem proſſus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 4. die 11. Jun.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris die 11. Jun. 1608. Pont. noſtri Anno quarto.

XCI.

Inſtitutio Congregationis, Piorum Sacerdotum, Oratorii JESU CHRISTI Domini Noſtri nuncupandæ, in Regno Franciæ, ab Henrico Epiſcopo Pariſienſe, & Maria Francorum Regina, ad reſtituendam augendámque fidem Catholicam promotæ.

Aliam ſed diverſam Oratorii Congregationem inſtituit in Urbe Gregorius XIII. in ejus conſt. 101. Copioſus, Tomo 2. fol. 523.

Ad propagandam Catholicam fidem, Congregationem erexit Gregorius XV. in ſua conſt. 56. Inſcrutabili, inſ. fol. 478. cum duabus ſeqq. Conſtitutionibus, in quarum prima aſſignantur proventus; In ſecunda verò conceditur, quòd literæ, & ſcripturæ omnes pro ipſa Congregatione gratis tradantur Miniſtris ejuſdem.

Edita A. D. 1613.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium

SAcroſanctæ Romanæ Eccleſiæ, quam Dei unigeniti JESU CHRISTI D. N auctor ipſe piorum operum fundavit regimini ſuprema diſpoſitione præſidentes pro nobis commiſſi gregis Dominici proſpero ſtato, & animarum ſalute ſolliciti eſſe compellimur, & ea ſincerè tenemur amplecti quæ ad incrementum Religionis pertinent, & ad virtutum ſpectant ornamentum, ac piæ Chriſtifidelium Congregationes inſtituantur, & exinde uberiores fructus bonorum operum, in illis locis præſertim ubi id magis expedire dignoſcitur, in dies per pia & ſpiritualia exercitia accreſcunt, & iis exercitiis debitè ac Domino famulantes perſonæ, animarum ſuarum ſalutem eodem Domino miſerante faciliùs conſequi, cæteriſque Chriſtifidelibus vitæ ac morum exemplo proficere valeant ad ſalutem.

Henricus Epiſcopus Pariſienſis & Maria Francorum Regina, ad reſtituendam fovẽdamq; Eccleſiaſticam diſciplinam, ſupplicant Pontifici, pro inſtitutione Congregationis Piorum Sacerdotum in eo Regno, ejuſque regimen Petro de Beralle presbytero Pariſienſi committi.

§. 1. Sanè exhibita nobis nuper pro parte venerabilis fratris noſtri Henrici Epiſcopi Pariſien. ac Chariſſimæ in Chriſto filiæ Mariæ Francorum Reginæ, petitio continebat, quod aliàs cum ipſa Maria Regina pro devotionis zelo ducta, ut aliquo devotionis ſuæ monumento, immenſarum gratiarum munera quibus ea bonorum omnium largitor optimus decoravit, teſtari poſſit, diſciplinam Eccleſiaſticam, undique ferè in regno Franciæ hæreſum bellorùmque præteritorum injuria, tùm in Religione, tùm etiam in moribus non parùm depravatam ac corruptam, in primævum & priſtinum ſuum ſtatum, devotioniſque & pietatis ſplendorem ſalubri aliqua ratione reſtitui plurimùm deſideret, & id re ipſa in conſultatione cum viris gravibus & piis, ac præſertim cum d. Henrico Epiſcopo pluries habita maturè diſcuſſa, utilius & fructuoſius quàm ea inſtitutione alicujus Congregationis piorum ſacerdotum, quorum ſtudium & officium ac munus ſacerdotale, juxtà ſanctum atque pium illius inſtitutum debitè exequen. & adimplen. ſit omninò directum, inſtituen. exequi poſſe non videatur, ipſáque Maria Regina unam devotam piorum, ac probatæ vitæ Sacerdotum, quorum principale inſtitutum ſingulas actiones ordini ſacerdotali convenientes & eſſentiales amplecti, exiſtat, Congregationem in ipſo Regno & præſertim in civitate Pariſienſi ubi illa non parùm deſiderari videtur, erigi & inſtitui, curámque erectionis, & inſtitutionis

hujuſmodi dilecto alio Petro de Beralle presbytero Pariſienſi, cujus miniſterium ſelici progreſſui, & directioni ipſius Congregationis maximè profuturum eſſe Domino confidir, per Nos committi & demandari ſummoperè deſideret, pro parte eorumdem Henrici Epiſcopi, & Mariæ Reginæ, Nobis fuir humiliter ſupplicatum, quatenùs Congregationem piorum ac probatæ viræ ſacerdorum perpetuò erigere, & inſtituere, illiúſque curam dicto Petro committere & demandare, ut præfertur, ac aliàs de Apoſtolicæ poteſtatis providentia couſulere dignaremur.

Hic ideò Pontifex Congregationem Oratorii JESU CHRISTI D. N. nuncupandam, pro Piis Sacerdotibus inſtituit.

§. 2. Nos igitur quibus cura & ſollicirudo cordi inſidet fidem, & religionem Catholicam propagare diviniíque cultus augmentum, & ut Chriſtifideles ſinguli per viam ſalutis in hoc ſæculo gradientes, ad cœleſtia Regna pervenire mereantur procurare, præſertim ubi Catholicorum Principum vota id expoſcere, ac in Domino ſalubriter couſpicimus expedire, conſiderantes hujuſmodi inſtirurionem, ſpecialiter ſacerdotes aut perſonas ad ſacerdoralem ſtarum aſpirantes vel ſalrem eorum miniſterio neceſſarias, ac JESUM CHRISTUM Dominum noſtrum ſacerdotalis dignitatis immediarum inſtitutorem tangere & reſpicere, æquum maximè, & rationi conſentaneum judicamus, ut qui hujuſmodi inſtitutum aggrediuntur ultrà communem fidelium devotionem, ſpeciali & particulari devotioni JESU CHRISTI Domini Noſtri addicantur, qui eſt ſacerdos in æternum ſecundùm ordinem Melchiſedech, & fons ſacerdotii in Eccleſia Chriſtiana. Hinc pio, & ſaluhri d. Mariæ Reginæ deſiderio favorabiliter annuere, ac ipſum opus pium muneris Sedis Apoſtolicæ conſolatione conſovere, necnon Chriſtifideles ad pia meritoria, & ſalutaria opera exercenda, eccleſias quoque, & ſacra Dei templa devotionis cauſa viſitanda æternis præmiis, ac ſpiritualibus muneribus, & peccatorum remiſſione invitare volentes, necnon Henricum Epiſcopum & Petrum prædictos, ac eorum quemlibet, à quibuſvis excommunicarionis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, d. Petro apud Nos de religionis zelo, vitæ ac morum honeſtate, aliiſque probitatis, & virtutum meritis multipliciter commendatn, noſtram & dictæ Sedis benedictionem impartientes, ad laudem & gloriam omnipotentis DEI Patris & animarnm ſalutem, unam ſub nomine Oratorii JESU CHRISTI Domini Noſtri Congregationem, in honorem orationum quas in diebus carnis ſuæ fudit, ut ii qui Congregationem ipſam ingrediuntur eumdem JESUM CHRISTUM pro nobis in oratione poſitum, & peruoctantem revereantur, atque etiã inſtituti ad quod vocati ſuut moveautur, & præſertim ſemper hanc præcipuam omuibus communem, & omni tempore congruentem officii eorum partem quæ in orationibus pro populo, ac in Dei laudibus celebrandis verſantur habeanr, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſiue alicujus præjudicio perpetuò erigimus & inſtituimus.

Dictúmque Petrum deputat Præpoſitum d. Congregationis Piorum Sacerdotum, qui inſimul religioſè vivat, eorum ſit præcipuũ inſtitutum, perfectioni ſtatu ſacerdotalis totaliter incumbere.

§. 3. Dictúmque Petrum in Inſtitutorem Præpoſitum generalem hujus piorum ſacerdotum, nulli auteà religioni vnio ſolemui addictorum, necnon & aliorum ad presbyteratus ordinem promoveri cupientium, & reliquorum ad ſamiliaria officia neceſſariorum Congregationis Oratorii JESU CHRISTI Domini Noſtri nuncupantur hujuſmodi, qni ſimnl, & in Societate religioſè vivere, & in humilitatis ſpiritn, & piæ viræ ſtudiis altiſſimo famulatum exhibere, & impendere ſtudeant, quorum principale ac præcipuum inſtitutum ſit, perſectioni ſtatus ſacerdotalis totaliter incnmbere, ſingulâſque actiones ordini ſacerdotali propriè & eſſentialiter convenientes, ſibi ab eorum Ordinariis ubi ſtabilita fuerit præſcribendum, & non aliàs, amplecti ſacerdotium. Inſuper & aliorum ad ſacros ordines aſpiran. inſtructioni, non circà ſcientiam ſed circà uſum ſcieutiæ ritua & mores propriè Eccleſiaſticos ſe addicere volentes.

Dat eidem facultatem, Congregationes ejuſmodi in locis ad quæ vocatus fuerit per Ordinarios, inſtituendi, & ſtatuta pro earum regimine condendi, & alia quæcumque neceſſaria præfiniends.

§. 4. Cum plena & omnimoda facultate, poteſtate & auctoritate eidem Petro per Nos ad id aſſumpto, & à dicta Maria Regina ſummoperè commendato, ut prædictam Congregationem hujuſmodi, tàm in civitate Pariſienſi quàm iu omnibus aliis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis ad quæ à locorum Epiſcopis vocatus fuerit, & non aliàs, inſtituen. ac demùm pro feliti ſtatu, & directione perſonarum, ac bonorum ſpiritualium, & temporalium ejuſdem Congregationis ſeu Congregationum ſic erigen. tàm circà receptionem & admiſſionem, numerum, ætatem, & qualitates in ipſa Congregatione recipien. & admitten. eorúmque inſtructionem & diſciplinam, exercitia, ac modum, & formam divinorum officiorum, precum, & orationum, aliorumque ſuffragiorum recitan. & alia ipſis Congregationibus utilia atque neceſſaria, quæcumque ſtatuta, ordinationes, & capitula, licita & honeſta, ſacriſque Canonibus, & conſtitutionibus Apoſtolicis, necnon Concilii Tridentini decretis minime coutraria, à ſancta Sede Apoſtolica poſtmodùm approbanda, confirmanda, ac per ipſarum Congregarionum Præpoſitum, preshyteros, officiales, miniſtros, & coadjutores, ſub pœnis in eis apponen. adimplen. & obſervan. faciendi, edendi & condendi, factaque edita, & condita, quoties pro illorum ac rerum, & temporum qualitate & viciſſitudine, ſeu aliàs videbitur, corrigen. limitan. immutan. alteran. ac etiam alia ut præfertur examinan. & approban. ac etiam ut præfertur adimplenda, & obſervanda, ex integro ſacien. & conden. aliaque omnia & ſingula à ſimilium Congregationum, necnon quorumcumque Ordinum approbatorum conſtitutoribus, aut aliis Superioribus etiam generalibus, de jure vel conſuetudine, ſive ex privilegio aut aliàs quomodocumque fieri, & exequi ſolita, ſacien. & exequen. dicta auctoritate deputamus, & aſſumimus.

Eas tamen Congregationes, à Congregatione Pariſienſi dependere decernit.

§. 5. Omneſque alias ad inſtar ſupradictæ per Nos ſic erectæ, canonicè erigen. Congregationes, quas ab ea Pariſienſi, & à dicto Præpoſito generali quocumque locorum ſtabilitæ fuerint, in omnibus dependere volumus & intelligimus, ex nunc prout poſtquàm auctoritate prædicta erectæ fuerint, eiſdem auctoritate & tenore perpetuò approbamus, & confirmamus.

Quam Congregationem Pariſien. duodecim ſaltem preſbyteros, aliàs autem decem habere præcipit, cum opportuna redditutum aſſignatione.

§. 6. Ità tamen quòd Congregatio Pariſienſis ſaltem duodecim presbyteris conſtaret, tot redditus annuos habere debeat ex quibus unicuique presbytero hujuſmodi portio annua quadraginta quinque ducatorum auri de Camera obveniri poſſit. Cæteræ verò Congregationes decem ad minùs presbyteros, ac eoſdem redditus annuos, vel quæ Sedis prædictæ Legatus, aut pro tempore exiſtens Nuncius Apoſtolicus, & Epiſcopus loci, ac dictæ Congregationis ſic erectæ Præpoſitus generalis, pro loci qualitate ſufficere judicaverit, habere debeant,

Legatorum & eleemoſynarum receptionem eiſdem Congregationibus concedit.

§. 7. Et poſtremò eiſdem Congregationibus ex nunc prout etiam poſtquàm inſtitutæ & erectæ fuerint ut præfertur, pro illarum dote & dicti Petri uecnon Præpoſiti generalis & presbyterorum eorumdem pro tempore exiſtentium ſuſtentatione, onerumque illis incumbentium ſupportatione, omnia & ſingula, res, bona, fructus, redditus, & legata, ac eleemoſynas tàm per dictam Mariam Reginam quàm alios quoſcumque Chriſtifideles dictis Congregationibus quomodolibet relinquenda, donanda, & elargienda (ità quòd liceat dicto Petro, vel alio Præpoſito generali & presbyteria dictarum Congregationum pro tempore exiſtentibus,

illorum omnium corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem, per ſe vel alium ſeu alios dictarum Congregationum nomine liberè apprehendere, & perpetuò retinere, fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque eorumdem percipere, exigere, levare, recuperare, ac in dictarum Congregationum uſus, & utilitatem convertere, Diœceſani loci vel cujuſvis alterius licentia deſuper minimè requiſita) etiam perpetuò applicamus.

Contrariis derogat quibuſcumque.

§. 8. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus provincialibus & ſynodalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, ac literis Apoſtolicis, quibuſcumque Superioribus, & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus & aliis decretis, in genere vel in ſpecie, per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, & Sedem prædictam, ejuſque Legatos quavis cauſa & occaſione, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac etiam conſiſtorialiter & aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus etiam ſi de illis eorúmque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua mentio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda eſſet, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum & forma in illis tradita obſervata, nihilque penitùs omiſſo inſerti forent, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Indulgentias perſonis d. Congregationis elargitur.

§. 9. Cæterùm ad augend. fidelium devotionem, animarúmque ſaluti conſulen. & ut Christifideles ad hujus inſtituti exercitium animentur atque invitentur, de Omnipotentis DEI miſericordia ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus confiſi, omnibus & ſingulis presbyteris qui perpetuis futuris temporibus dictam Congregationem ingredientur & in ea recipientur, eorumque coadjutoribus, & oblatis aliiſque miniſtris, die eorum & cujuslibet ipſorum ingreſſus receptionis ac profeſſionis, ac in mortis articulo, ſi pœnitentes & confeſſi ac ſacra communione refecti fuerint, plenariam indulgentiam & omnium peccatorum ſuorum remiſſionem, eiſdem auctoritate & tenore miſericorditer in Domino concedimus & elargimur. Poſtremò eiſdem Præpoſito, presbyteris, coadjutoribus oblatis & aliis miniſtris prædictis, qui Congregationibus publicis vel ſecretis, pro quocumque opere pio exercendo interfuerint, aut pium aliquod opus circà functiones ſuas exercuerint, toties pro quolibet præmiſſorum piorum operum, & ut magis ad ſui inſtituti opera animentur & ſuavis ad ea invitentur, ſexaginta dies de injunctis eis, vel aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis, etiam Apoſtolica auctoritate & tenore hujuſmodi miſericorditer relaxamus, necnon tàm ipſis quàm omnibus aliis Criſtifidelibus, qui etiam verè pœnitentes, & confeſſi ac ſacra communione refecti eorumdem presbyterorum Eccleſias, aut Oratoria, in Sanctiſſimi Corporis CHRISTI, & Aſſumptionis B. MARIÆ Virginis feſtivitatum, ac in quo Eccleſiæ ſeu Oratoria dd. presbyterorum in unaquaque diœc. ſeu loco proximo vice populo aperientur diebus devotè viſitaverint, ſimili Apoſtolica auctoritate tenore præſentium etiam Indulgentiam plenariam, & omnium peccatorum ſuorum remiſſionem concedimus, & elargimur, præſentibus perpetuis futuris temporibus duraturis. Nulli ergò &c. Si quis autem &c.

Dat.P. An. 8. die 10. Maji.

Dat. Tuſculi anno à Nativitate D. N JESU CHRISTI 1613. ſexto Idus Maji, Anno octavo.

XCII.

Confirmatio Conſtitutionum Congregationis Clericorum ſæcularium de Oratorio nuncupatæ & à B. Philippo Nerio in Urbe fundatæ. Et prohibitio, ne quævis Congregatio, ordinationes ſub denominatione dicti B. Philippi promulgare, aut ejuſdem Inſtituti, domos in Urbe inſtituere poſſit.

Congregationem iſtam Gregorius XIII. approbavit, ut in ejus conſtit. 101. *Copioſus, hic ſuprà* in *Tom.* 2. *ubi notavi.*

Alia ſed diverſa in Regno Franciæ mox inſtituta eſt Congregatio Oratorii, ut legere eſt in conſtit. præced.

PAULUS PAPA V.

Edita A. D. 1612.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

CHriſtifidelium quorumlibet, præſertim Altiſſimo in humilitatis ſpiritu famulantium votis, quæ fœlicem eorum proſperámque directionem, & gubernium concernunt, libenter annuimus, eáque favoribus proſequimur opportunis, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Congregatio Oratorii in Urbe ſuas ordinationes ſtatuit, & pro confirmatione Papæ ſupplicavit.

§. 1. Exponi ſi quidem nobis nuper fecerunt dilecti filii Præpoſitus, & presbyteri Congregationis Ordinis Oratorii, in eccleſia S. Mariæ in Vallicella nuncupata de Urbe inſtitutæ, quòd ipſi quaſdam conſtitutiones, & ordinationes pro fœlici dictæ Congregationis regimine, & ſpirituali progreſſu conſcripſerunt, illaſque non ſemel examinatas, ac etiam mandato noſtro recognitas, in unum volumen redegerunt, tenoris ſubſequentis.

CAP. I.

De Oratorio, & Oratione.

Declarationem ſeu appendicem ad hoc Caput vide hic infrà poſt cap. 12.

VEre locum orationi deſtinatum Oratorium dicimus; nam familiari, in ipſo nota divini Verbi tractatio, poſt hæc tractanda, jam adulta, & in Eccleſiam noſtram tranſlata nomen minùs accommodarè retinuit Oratorii, in quo ſcilicet tàm exteri quàm noſtri quotidiè veſperi, poſt orationem quam dicimus mentalem, conſuetas Litanias recitant, aut ſingulis ter hebdomadis, quæ eſt voluntaria corporis caſtigatio, ſupplicio flagellorum ſeſe afficiunt. Feſtis idem diebus à Kalendis Novembris, uſque ad ſanctam Chriſti Domini reſurrectionem, non modò ſupplicationibus, ſed etiam familiari cohortatione, & muſico concentu excitantur ad Cœleſtia contemplanda. A Reſurrectione viciſſim Dominica uſque ad Kal. Novembris, poſt officium veſpertinum in eccleſia à noſtris decantatum, & auditum ſermonem in ſuburbanum quempiam locum, vel (ſi per calores æſtivos non liceat) in templum aliquod ad has rerum divinarum tractiones intrà Urbem convenire ſolent. Singulis præthereà diebus Dominicis niſi noſtro ſit in templo concionandum, manè lectis Litaniis, & ſermone opportuno de documentis præſertim Evangelicis familiariter habito, declarantur ex exteris qui ſeptem primarias Urbis eccleſias, ac tres domos infirmorum publicas hoſpitales infrà hebdomadam aliquando viſitent. Harum omnium cura rerum Præfectum attingit Oratorii, è noſtris conſtitutum ſacerdotibus, vel adjutorem, ut alternter his ritibus præſit, ſalutíque confluentium conſulat externorum, quibus etiam præſenti ope pietatis officia, in valetudinariis ergà ægrotos feſtis diebus proponat exercenda. Ex exteris item fratribus idoneos ad certa Oratorii munia deligat, & in primis Rectorem, caveátque ne ulla ex parte conſtitutioni derogetur, quam Congregatio his verbis expreſſam voluit.

Præfectus Oratorii noſtri nullo modo permittat exteris officialibus in eo conſtitutis, ut in aliquid ſe rerum aut negotiorum ingerant ad ipſum locum vel inſtitutum quoquo modo pertinentium, quod ipſe non eis præſcripſerit nullum enim hujuſmodi jus, aut poteſtatem habere poſſunt. Nequid prætereà innovetur, ibi hactenùs obſervatum, de rebus præſertim gravibus ad Oratorium ſpectantibus quibuſcumque Præpoſitum Congregationis noſtræ conſulat, penès quem rerum Oratorii & Congregationis eadem eſt gubernatio.

Hæc ſatis, ut appareat qua via ſint externi frequentiores in Oratorio ad contemplationem, & amorem divinorum promovendi. Noſtris autem ejuſmodi inſtituto magis dediris, id etiam maximè adhibendum quod à B. Philippo partes edocti, ad hunc modum conſtituerunt.

Horas ſuas quilibet babeat meditationibus præſtitutas, in quibus majores quotidiè progreſſus faciat, Deum cœleſtiáque amando, & appetendo, quòd Superiores pro ſua charitate ac prudentia ſæpiùs unumquemque admonere, & qui hujuſmodi ſtudiorum fructus conſter, animadvertere debebunt, habent igitur, quæ orationi & meditationi ſeponant ſtata tempora, & præter hortatorem Præpoſitum quem audiant, etiam ſacerdotem ſacris familiæ noſtræ confeſſionibus audiendis præfectum qui pro ſua quemque prudentia ad hæc divina ſtudia vel ſegniorem incitare ſolet, vel nimis incitato, cùm fuerit conſentaneum moderari.

Cæterùm, ob alias plurimas occupationes ſibi proximiſque ſalutares, aliud nullum manè vel die orandi tempus ac ſpatium ſibi præfinitum capiunt, & conſignatum, quàm quòd arbitratu quiſque ſuo ejuſmodi meditationibus, & ſacris precibus, piè, ſanctéque dederit. Ad Veſperum autem, ſicuti dictum eſt, in Oratorium publicum externis etiam quibuſqus viris patens, & expoſitum ad orationem, unde nomen accepit ſeduli convenire debent. Sed de omni orationis, & flagellorum in Oratorio, ritu & conſuetudine, déque piis externorum officiis, infrà poſt alias conſtitutiones, in bujus capitis appendice agendum eſt.

CAP. II.

Eccleſia & divinis officiis.

Congregationis noſtræ Sacerdotes, utpotè divinorum adminiſtri, in Eccleſia feſtis præſertim diebus frequentes adſunt, alii confluentibus divina myſteria præbent, alii ad ſacras confeſſiones audiendas intenti, à ptima luce ad horam uſque prandii è ſubſelliis ſuis, nonniſi neceſſitate impulſi recedunt. Sacrum omnes quotidiè peragunt, & cæteri inſerviunt, potiſſimum Clerici, qui cùm res ipſa ſacra ſolemniori ritu, & muſico concentu celebranda eſt, bene manè deſcendentes in ſacrarium, ſacerdores pia diligentia ſacris veſtibus ornat, & ſolemui ſacrificio præſentes ac diverſa munera obeuntes, ab ipſa Sacrorum cuſtodia aut eccleſia dum datur divinis opera, numquàm recedunt, de rebus autem ad eccleſiam ſpectantibus hæc ſuot noſtris propoſita decreta.

In eccleſia ooſtra nullæ erunt ſtatuæ vita functorum, ſive ex marmore, ſive ære, ſive gypſo, aut alia materia.

Diebus feſtis ſemper ſolemni apparatu, tàm Miſſa quàm Veſperæ celebrabuntur. Erunt etiam Veſperæ ſolemnes in Vigiliis Corporis CHRISTI, Nativitatis B. MARIÆ Virginis, & Conſecrationis eccleſiæ noſtræ ad x. Kalen. Junii, cujus octavæ redditur officium, & infrà eam gratiſſima nobis recurrit memoria dormitionis B. Philippi Patris noſtri, ad vii. Kal. Junias. Prætereà intra octavam Corporis CHRISTI Veſperas quotidiè decantamus.

Singulis ſimiliter annis iv. Kal Februarii dies feſtus Sanctis Papiæ, & Mauro martyribus, ſolemni apparatu celebratur, & manè ejus diei feſti res ſacra, Diacnno & Subdiacono miniſtris peragitur. Veſperæ in Vigilia & ipſo die feſto, muſico concertu decantantur. Porrò in Vigilia etiam matutinæ laudes antè cœnam, coram ſacris eorum Reliquiis, à Sacerdotibus & Clericos, à Sacerdotibus unà recitantur, ut debitus honor patronis eccleſiæ, & Congregationis exhibeatur.

In translatione verò, quæ contingir iii. Idus Februarii idem ſervatur. Miſſa tamen & Veſperæ ſolemuiter non decantantur.

Dies etiam feſtus S. Gregorii Papæ, Congregationis, & eccleſiæ noſtræ Patroui, iv. Idus Martii, eſt nobis tàm in primis Veſperis quàm io Miſſa admodùm ſolemuis.

Alios item Sanctos, quorum ſacris Reliquiis vel inſignioribus aucti ſumus, Eccleſiaſticis officiis ſingulariter veneramur, nam iv. Nonas Maji Nereum, Achillæum, & Domicillam martyres, duplici.

vii. Nonas Julii Patermuthium, Copretem, & Alexandrum martyres, quibus dicatum eſt Altare, ſemiduplici.

viii. Kal. Auguſti Pantaleonem martyrem, ſemiduplici.

xi. Kal. Novembris Urſulam, & Socias, Virgines & martyres, ſemiduplici.

xix. Kal. Jan. Spiridionem Epiſcopum, & Confeſſorem, ſemiduplici ſimiliter proſequimur.

Quamvis verò noſtri Ecdeſiaſticis officiis, Veſperis dierum ſeſtorum exceptis, Eccleſiam non frequentenr; cùm tamen habetur aliqua ſingularis celebritas anniverſaria, ur die feſto Purificationis B. MARIÆ Virginis ad candelas; in capite jejunii ad Cineres; Dominica Palmarum ad olivas; conſuetis majoris Hebdomatæ diebus ad matutinas, Miſſam, aliáſque ſolemnes ejus temporis ceremonias; die inſupèr feſto omnium Sanctorum ad Veſperas; præter conſuetas etiam defunctorum, item ad matutinas, ſicut manè ad Miſſam; Nocte tandem Nativitatis D, N. JESU CHRISTI ad matutinas, & Miſſam in Chorum Eccleſiæ convenire ſolent.

Sed jam ab hiſce feriis veniamus ad funera.

Cùm enim aliquis è noſtra Congregatione è vita deceſſerir, ſinguli Sacerdotes tres Miſſas celebrabunt pro vita functo, qui verò Sacerdotes non fuerint, novem coronas recitabunt, in loco verò ubi defuncti corpus ſuerit præſens recitabitur, officium defunctorum, ſi manè fuerit celebrabitur Miſſa ſolemnis, ſin minùs ſequenti diu Diacono, & Subdiacono miniſtris, ſex candelis accenſis in Altari, & quatuor facibus juxtà corpus. Abſoluto autem officio, duæ ex illis remaneant uſque ad ſepulturam, quòd ſi abſens obierit privatim recitabitur. Sacerdotibus nocturnum officio defunctorum. Miſſa verò ſolemnis, ut ſuprà, ſingulis item annis infrà octavam omnium Sanctorum, celebrabitur Miſſa ſolemnis pro defunctis noſtræ Congregationis.

Sine conſenſu Præpoſiti & Deputatorum, res ſacra nou celebrabitur ſolemni apparatu pro vita ſunctis exteris, videlicet Diacono & Subdiacono miniſtris, nec id ipſi facilè concedent niſi mortuus Prælatus extiterit, aut certè valdè benemeritus de noſtra Congregatione.

Nullum recipietur à Congregatione noſtra legatum de re ſacra perpetuò peragenda, niſi fortè juſtiſſima cauſa intercedat, & ex conſenſu Patrum expleti decennii.

Quæ autem hoc in loco de ſacris confeſſionibus videntur ponenda hæc habemus. Singulis diebus ferialibus, aliquis ex Sacerdotibus ad boc muneris delectis morari debet in Eccleſia ad confeſſiones audiendas. Feria verò quarta, & ſexta, manè uſque ad horam prandii omnes, & ſeſtis pariter diebus omnes excubare.

Nemo tamen eorum admittitur ad audiendas confeſſiones ſine Patrum conſenſu, qui exegerint decennium in noſtra Congregatione.

CAP. III.

Salutari familiarium ſermonum uſu, tam in Eccleſia quàm in Oratorio.

In Eccleſiæ noſtra, die Sabbato ad vacandum excepto quatuor quotidiè niſi etiam dies feſti ſint, cùm aliquis tantùm unus ſermocinari ſolet, è Sacerdotibus noſtris qui fuerint ad hoc oneris muneriſque delecti, ordinatu ſucceſſione, verba ad vulgi præſertim captum accommodantes, & ad uullam prorſus pompam, vel vanum populi applauſum declinantes, genere dicendi verè fructuoſo audientium, animos paſcunt. Sanctorum præſertim exemplis, ac probatis hiſtoriis ſermonem confirmantes, vitandæ enim ſunt eis quæſtionis difficiles, dogmatum tractatus, & quaſcumque ſcholas decent magis quàm

Ora-

Oratorium. Eſt autem ejus conſuetudiois, qoi providè uegotium id curet ſtato tempore ad eccleſiam deſcendere, & intet alia quæ paranda ſunt, horologium arenarium juxtà ſedem ſermocinautium ponere, & librum aliquem de ſalutaribus ſcriptum præceptis, aur de Sanctorum dictis, & factis, ubi octo, aur decem auditores præſentes viderit lectitare, cùm verò quindecim, vel ut ſummum viginti, ære campano hora conſueta ſignuni dare, quo ille quidem audito cui primo diceudum eſt, ad locum feſtinat, & poſtquàm legentem pauliſper audierit ligneam ſedem ſex vel octo circiter gradum aſcenſu ſublimem cooſcendit, areuarium horologium juxtà poſitum invertit, quòd ſemiboræ ſpartium præfiniar, & nullo uſus prooemio, ab argumento præſertim quod in libro lectum eſt ſermouem orditur. In medio ejus ſermone ſurgit cuſtos ad ſignum eadem grandinri campana iterum dandum, quo habito alter dicturus ſecundo loco huc properat, & tantiſper expectat dùm primus finem dicendi fecerit. Eodem penitùs modo ſecundo ſuccedit tertius, & tertio quartus, nec horum cuiquam ampliùs hora dimidia datur, nec horologio ſolùm, ſed rintinnabulo cùm opus eſt, ad finiendum admonentur.

Sermonibus abſolutis ſacer concenru muſico canitur hymnus, quo expleto is qui dixir ultimus, ad oratinnem Dominicam & Angelicam ſalutationem ter ſecreto recitandam invitat, & concio dimittitur. At Dominicis cæteriſque diebus feſtis, eorum unus quibus ad dicendum ſunt ejuſmodi dies cunſignati, in eccleſia poſt veſpertinum officium decantatum ſermonem habet, cui ſemihoram aliquantulum præterire, non tamen certas jam enarratas dicendi leges, liberum eſſe debet. Eiſdem diebus à Kal. Novembris, uſque ad celeberrimum Chriſti Domini reſurrectionis diem, ſicut etiam Dominicis, manè roto anno ab aliquo ex noſtris ſermo in Oratorio habendus eſt, ſed hac de re alias, nunc ſatis eſt referre noſtras conſtitutiones huc pertinentes.

Ad ſermonem habendum in Oratorio nullus admittetur ex noſtris, abſque conſenſu Patrum qui decennium expleverint in Congregatione.

Ex exteris verò nullus invitandus ad concionem habendam in Oratorio vel eccleſia, niſi ex Præpoſiti, & quatuor Deputatorum conſenſu.

CAP. IV.

Stati Congregationis Oratorii perpetuo.

NUnc ſtatum, & formam Congregationis noſtræ penitùs immutabilem in promptu ponimus dnobus decretis expreſſam. Horum primum bis verbis ſancitum eſt.

Cùm noſtro Congregatio ſolo charitatis mutuæ nexu, neque ullis exſtricta votorum, juramenti, aut promiſſionis hujuſmodi vinculis olim per beatum Patrem Philippum Nerium, fuerit divina inſpiratione inſtituta, atque hæc fuerit ejus, & omnium Congregationis Patrum mens ſemper unanimis, ac ſic, ut ità perſeveret, decretum eſt, ſi quando aliqui ex noſtris putaverint ab hoc ſtatu recedendum, & alligare Patres, fratréſque ullis votorum juriſjurandi aut promiſſionis vinculis, etiam ſi iſti majorem partem conficiant, ut ſit ipſis quidem liberum, quam velint ingredi Religionem, ſed altera pars quamvis uumero longè impar, habet omnia bona Congregationis quocunque loco poſita, quamdiù perſeveraverit in hoc ſtatu, nec alteri qnicquam dare, vel acquiſitum, vel acquirendum teneatur. Sic enim conſervabitur in in Eccleſia DEI circumdara varietate, hactenùs decreti verba, ut indè etiam appareat parentem optimum in CHRISTO noſtrum adduci non potuiſſe, ut ſuos alia via filios duceret, qui pro Chriſtiana charitate religioſos homines tàm religiosè coluit, & pro ſingulari prudentia Sanctiſſima tot Ordinum inſtituta votorum vinculis religare ſe volentibus, eo tempore ad omnem Chriſtianæ diſciplinæ præſtantiam ſatis eſſe ooverit.

Alterum decretum eſt. Ne quis prætextu ampliandæ Congregationis, eam diſſipet, atque ot confuſio viterur, quam multirudu parere ſolet, arctiùſque inter ſe, qui ſunt è Congregatione amoris vinculo colligeutur, quem quotidiana conſuetudo conciliat, ac mores cujuslibet ipſorum ex hoc cognoſci poſſint, & notorum vultus cuncti revereautur, ſtatutum eſt ne Congregatio alibi unum locum recipiat, neque alterius Congregationis regendæ ſuſcipiar onus. Siquæ verò aliorum locorum Collegia, & Congregationes noſtra inſtituta obtinuerint, & ſervare voluerint, uon ſint illa quidem nuſtræ annexa, neque Clerici eorum ſint è Cougregatione Oratorii Romani, quemadmodum eſſe debet inſtituti, & unaquæque domus aut familia, noſtræ formam imitata, ſeparatim ab iis ſe per ſe regat, & moderetur,

CAP. V.

Præpoſiti, & quatuor preſbyterum deputandorum electione, & munere.

AD Congregationis, rerúmque ad ipſam ſpectanrium gubernationem, & curam, Præpoſitus primum eligitur quem etiam Patrem appellamus, deindè quatuor presbyteri deputantur: de quorum omnium electione, & munere ſic decer- uit Congregatio.

Nullus Præpoſitus eligetur, qui in noſtra Congregatioue quindecim anuos uon permanſurit, quo temporis ſpatio Depntati vel Miniſtri ſit functus officio, & qui ætatis ſuæ annum quadrageſimum ſaltem non attigerit.

Electio Præpoſiti pertinebit ad omoes Sacerdotes Cougregationis, qui exacto decenoio fuetiot admiſſi ad jus ſuffragii ferendi. Laici verò certò ſciant, ſe nihil ad electionem Præpoſiti, Deputatorum, Præfectorúmque juris babere, munia aſſiguata ex præſcripto dumtaxat obituri.

Tàm præpoſitus quàm Deputati & cæteri Officiales eligi poſſunt etiam abſentes.

Præeſſe debet in electione, abſentiáque Præpoſiti, quaſi Superior, qui primum è ſacerdotibus noſtris tenet poſt Præpoſitum in Cougregatione locum.

Fiet autem Præpoſiti electio hoc modo. Qui erit à ſecretis, ſingulis electoribus ſchedulas dabit, in quibus ſcriptum vel typis impreſſum ſit nomen eligendorum, ut illas in vas conjiciant, videntibus duobus ad id muneris deputandis. Eductus autem iiſdem duobus cernentibus à Secretario clara voce legetur, & electus is erit Præpoſitus, in cujus electionem convenerint Electores medietare plures, hunc ſanè modum eligendi, donec conſentiant, decies repetere poſſunt, poſt decimum verò ſcrutinium, ſi necdum in unum pars major media conſpiraverint, compromiſſum fiar, ut ſcilicet quinque ſolùm ex electoribus Præpoſitum è duobus tantummodò deligant, in quo plura ſuffragia ex quacúmque diſquiſitione hactenùs collecta concurrerint, quod exemplo declaratur. Si enim duo vel plures octavum, ſibi numerum in ſuffragiis obtinuerint, vel unus aut plures octavum, alii verò ſeptimum; tunc cæteris omnibus rejectis horum tantùm delectus electoribus habendus eſt. Ipſi autem electores quinque compromiſſarii, quibus ſcilicer datum eſt arbitriom deligendi Præpoſitum, in ipſa tunc ſimul Congregarione ità ſunt deputandi, ut ſinguli ad eam electionis poteſtatem plures ſibi ſuffragantes babeant (non enim plura medietate ſuffragia in ipſis deligendis requiruntur) & ex illis conſtituantur, qui non fuerint inter primos eligendos numerati, his enim duobus eo tempore, nulla ad hujuſmodi electionem relinquitur facultas, ſed activa ſimul, ut dicitur, & paſſiva voce privantur.

Siquando tandem ſchedulis eductis compromiſſarii pares extiterint, electus habeatur qoi debito in Congregarione ſibi loco aliis pariter concurrentibus præſtat.

Tres annos duret Præpoſiti munus, & confirmari poſſit tertio quoque anno Congregarionis arbitrio.

Ad eandem menſam unà cum cæteris accedet & aſſidebit, niſi impediat invaletudo.

Nihil ſingulare habeat in Eccleſia, menſa, cubiculo, domi, foríſve præter locum primarium, & laicum ex noſtris à Deputatis aſſignandum qui omnem in ejus obſequium conferat operam.

Circà rem familiarem, & bona Congregationis, adminiſtratione utatur accurata, præſtétque noſtris ad victum, & veſtitum neceſſaria. At verò pauperibus, aut aliis qui non ſunt ex noſtra Congregatione, quolibet menſe nummi aurei ſummam poterit elargiri. In majori quidem ſumma quotieſcumque ejuſmodi largitionum ſe dederit occaſio, quatuor Deputatorum requiret conſenſum, cùm verò decem nummos aureos excedere contigerit, totius Congregationis. Idem in aliis cujuslibet completi operis aut negotii ſervet impenſis extraordinariis, & ad victum aut quotidianum familiæ noſtræ uſum nihil attinentibus.

Totius Congregationis gubernandæ, omniúmque curandorum quæ ad eam ſpectant, prima poteſtas ſit penès Præpoſitum, ad ipſum enim ſolùm pertinebit Congregationem, cùm opus fuerit convocare, tractanda proponere, ritè conſtituta perficienda curare, exigere quoque rationem actorum vel agendorum à ſingulis noſtrorum, quibus eſt aliquod munus vel onus quomodolibet ubique locorum mandatum, & videre, ut ſingula rectè expediantur. Convocabit ad hoc congregationem quatuor Deputatorum ſaltem qualiber hebdomada, ſine quorum conſenſu nihil aget quod ſpectet ad univerſalem gubernationem Domus, & eligendos aut amovendos officiales. A Præpoſito enim, & quatuor Deputatis cæteri officiales, & miniſtri triennium duraturi eligentur, excepto Confeſſario, ad quem eligendum plures ex electoribus convenire debent in ipſa congregatione proximè poſt Præpoſitum, & Deputatos electos, horum enim nullus ei muneri præficiendus eſt.

Domeſticis autem officiis præfecti, quos Officiales dicimus, ſuis nominibus ſatis noti ſunt qui ſequuntur.

Sacerdos à Confeſſionibus.

Corrector ex ſenioribus, qui ſecreto corripiat errantes.

Miniſter, qui rebus domeſticis adminiſtrandis, Præpoſiti ſententia conſulta, & explorata, det operam.

Præfectus Sacrarii, cujus paternæ curæ Sacrarii miniſterio aſſignati committuntur, ſicut Miniſtro cæteri Laici omnes.

Cuſtos Sacrarii.

Præfectus Oratorii, & Adjutor.

Præfectus Sermocinantium in Eccleſia.

Præfectus Ceremoniarum.

Præfectus Muſicæ.

Receptatores hoſpitum duo.

Monitor precum, quas debemus commendari, in menſa Veſperi.

Tyronum Præfectus.

Cuſtos depoſitæ pecuniæ.

Negotiorum domeſticorum Procurator, & adjutores.

Bibliothecarius, & adjutor, qui non permittant è communi Bibliotheca libros extrahi.

Miniſter infirmorum, & adjutores.

Præfectus ædificiorum, & adjutor.

Præfecti corrigendis legentium erroribus in menſa duo.

Aromatariæ Præfectus, & Aromatarius.

Pecuniarum exactor, & Diſpenſator.

Cuſtos Supellectilium.

Cellæ Panariæ cuſtos.

Cellæ Vinariæ Cuſtos.

Cuſtos Triclinii.

Janitores.

Hos præſertim Congregatio ſingulos hujuſmodi conſtitutione voluit admonitos.

Nemo munus à Congregatione, ſeu Præpoſito, & Deputatis demandatum recuſet, ſed omni animi dimiſſione ſuſcipiet, quod ſi aliqua ex cauſa ſibi recuſandum judicabit, poſtquàm ea quæ ſenſerit, debita modeſtia ſemel aut iterum expoſuerit nec Præpoſitus, & Deputati approbaverint, injunctum munus ſine ulla amplius excuſatione accipiet.

De Deputatis autem cum Præpoſito eodem tempore eligendis, hæc habentur.

Poſt electionem Præpoſiti ſtatim, eligentur ei quatuor ex presbyteris, qui decennium transegerint in Congregatione, ex quo ſunt admiſſi ad primam probationem, & jus habeant eligendi à tota Congregatione de quorum conſenſu, ut dictum eſt, cuncta à Præpoſito agentur quæ ad univerſalem Congregationis gubernationem pertinere ipſe judicaverit.

Ab eiſdem ergò presbyteriis omnibus exacti decennii eodem modo quo ſuprà ad tertium ſcrutinium, eligentur quatuor Deputati, ſinguli ſeparatim in eadem Congregatione, poſt tertium vero ſcrutinium, nullo facto compromiſſo duo eligantur, in quos plura fuerint ſuffragia in illa trina diſquiſitione collata, ſi verò plures pariter concurrant eligendi, duo tantùm cæteris rejectis ad electionem pervenire poſſunt, illi ſcilicet qui aliis de more præire debeant in Congregatione, exemplum proponimus. Si ſcrutinio ter peracto, in octavum alter ſuffragiorum numerum pervenerit; alter verò in ſeptimum hos dicimus duos, cæteris omni ſuffragio privatis ad Deputati munus per ſcrutinium provehendos, quòd ſi plures ſeptimum illum numerum obtinerent, ille ex eis ſcrutinio ſimiliter eligendus erit excluſis aliis, qui debeat eis in Congregatione antecedere, ſi rurſus paria duorum fuerint eligendorum ſuffragia, is ſimiliter habeatur Deputatus, qui ex inſtituto alterum inter noſtros ſit ſolitus anteire.

Unus à quatuor Deputatis triennii præteriti (tres enim annos durat, cujuſque munus) aut etiam ſi placebit, duo confirmentur in tres alios annos, qui poſt illos confirmari ampliùs non poſſint.

Ex deputatis item eligetur aliquis à Secretis ex ipſorum conſenſu deputatorum, qui ſingula decreta à Congregatione univerſali, vel à Præpoſito, & quatuor Deputatis, in libro ad hæc conficiendo notabit, & literas ad quos continget, ſcribet. Literæ autem omnes quæ negotia continent, in alio libro ſunt exſcribendæ.

Deputatorum erit præterea cùm Præpoſitus deceſſerit vel finierit ejus munus, ſeniorum prædictum monere qui ejus vice interim fungitur, ut convocet ad electionem Præpoſiti convocandos, quòd ſi ille negligat, ipſi convocabunt.

Si nemine diſſentiente ipſis videbitur ceſſatio muneris concedenda, vel indicenda Præpoſito ob juſtam cauſam, quatuor è Sacerdotibus exacti decennii advocabantur, quòd ſi his videbitur, iidem convocent Congregationem à qua deponatur, & eligatur Novus Præpoſitus, ſicut jam ſupradictum eſt, eo modò tamen ſervato in præpoſito deponendo, qui in ejiciendis tenendus eſt.

Singulis annis menſe Januario, aliquis ex Deputatis cùm altero non deputato, rationem omnium expenſarum quæ toto anno fiunt ſigillatim inibit, eámque initam in publica Congregatione referet, ut appareant omnibus quæ ſuperiori anno factæ ſunt expenſæ, pateátque ſingulis contractum ne ſit æs alienum, & quota ſit ſumma rei familiaris, & bonorum omnium noſtræ Congregationis.

CAP. V.

Admittendis in Congregationem, & ejiciendis ex ea.

NOſtræ Congregationis Patres Beati Philippi Inſtitutoris optimi morem ſecuti, non niſi homines probatæ vitæ, maximè idoneos & quaſi ad inſtitutum natos recipi volunt ad ſuo-

rum numerum aggregandos, etiam ad hunc modum factis decretis.

Minores duo de viginti annis, ac majores quadragintsquinque ad primam probationem non recipiantur, neque iis quos canones ab ordinibus arcent, niſi in ordine laicorum ſint omninò permanſuri non infirmæ valetudinis, non ii qui ingreſſi ſint aliquam Religionem, non niſi bonæ apud omnes famæ, qui Oratorii noſtri frequentes fuerint auditores & orationibus interfuerint, & ſæpiùs alicui ex noſtris Sacerdoribus ſoliti fuerint confiteri, & experimentum ceperint inſtituti noſtri. In his tamen omnibus, ſi ità videatur partibus qui decennium expleverint, in Congregatione poterit.

Duo ex noſtris presbyteris à Congregatione eligentur, qui diligentem adhibeant curam circà eos qui admittendi ſunt in Congregationem, ut vel antequàm admittantur, eorum vita & mores omni ſtudio explorentur, ea propter crebra cum illis inibunt colloquia, unà cum ipſis verſabuntur, nec his contenti, ab illis etiam certiores reddantur qui ejuſdem erunt patriæ, & quibuſcum anteacto tempore quàm recipiantur fuerint verſati. Referre autem debent duo electi ad Congregationem iterum convocandam, quæcumque de illis habuerint, ſi quomodò ſcire interſit, antequàm ſecreto ſuffragia ferantur.

Præter duos patres, quos eligendos ad id muneris diximus, alii etiam patres diligenti cura exquirent quæ hactenùs præfati ſumus & num animo veniant permanendi ſemper uſque ad vitæ obitum in Congregatione, non alio prætextu quàm ut Deo inſerviant, & obſervent noſtræ Congregationis inſtituta ſeu conſtitutiones, quas propterea antequàm recipiantur, legendas patres offerent, quo rem totam maturiori conſilio deliberent.

Quomodò autem oporteat admittendos expeditas habere res ſuas familiares & domeſticas, habetur cap. 8. Antequàm enim per ſecreta ſuffragia admittantur, debent eſſe expediti ad vivendum nobiſcum & habitandum, ne ſic remiſſi extrà Congregationem degant, præter tempus dierum aliquot, ut ad ſummum quindecim.

Admiſſi ad primam probationem non continuò tyronibus aggregabuntur, ſed menſem veluti hoſpites in noſtris ædibus morabuntur, ut interim omnia noſtra cognoſcant, ac maturius deliberat deliberent, & è contrà ipſorum periculum fiat, ſi prompti ſint in omnibus parere, vel in humillimis ac duriſſimis, ſi exercitationibus ſanctarum meditationum, & ſacramentorum ſint à ſe ipſi devoti, non contentioſi, non pertinaces, non ſuperbi ulla omninò in re, adverſus majores aut etiam minores.

Si bonum ſui ſpecimen dederint, poſt menſem eorum nomina in libro ad hæc deſtinato notabuntur, & inde annus primæ probationis incipiet, per quod anni ſpatium ſi fuerint in vitæ laudabilis ratione verſati, in ſecunda probatione biennium conſiſtent, alioquin dimittentur à Præpoſito, & Deputatis quorum eſt manus ad primam & ſecundam probationem admittere. Exacto autem triennio, ſi laudem ſimili modo probatæ vitæ habuerint in convictu, ut eſſe poſſint è Congregatione nominatim decernendum eſt. Aggregabantur ergò per ſecreta ſuffragia, poteruntque deinceps ad omnia miniſteria, excepto Præpoſiti, & Deputati, munere eligi, jus autem ipſi alios eligendi poſt decennium ſolùm habebunt, niſi de conſenſu Deputatorum Præpoſitus hoc jus ex cauſa ſtatuerit differendum.

Quòd ſi quis eorum, alia nulla intercedente cauſa niſi oblivionis aut modeſtiæ, ad tempus non petierit, quòd à Congregatione fuiſſet accepturus, cùm in noſtrorum catalogum admiſſis referetur, ab eo tempore cenſetur aggregatus, quo expletum fuerit conſuetum triennium, vel decennium.

Admittere ad Congregationem, & omnia ſupradicta pertinebit ad Sacerdotes expleti decennii, & ſtabitur majori parti ſuffragiorum, ad primam tamen & ſecundam probationem, ut dictum eſt, ad Præpoſitum & Deputatos.

Nemo poſſit expelli è Congregatione, niſi primùm in unum locum congregati fuerint omnes Presbyteri, qui decennium exegerint in Congregatione, numerandum à die qua ſunt admiſſi ad primam probationem, & ſinguli ſuum ſuffragium dederint, & quòd duæ è tribus paribus ſtatuerint, id fiat. Quòd ſi in tres partes non poterit fieri Presbyterorum æqua diſtributio, tunc ſervabitur ratio, quæ eſt octo tredecim aut quatuordecim, ità ut octo exempli gratia conficiant duas partes, ſive tredecim ſint Presbyteri ſive quatuordecim.

Nemo poſſit expelli è Congregatione, niſi propter iteratam, gravémque pertinaciam, vel grave delictum, ſed qualia ſint ſingula hujuſmodi, ſtabitur judicio duarum partium è tribus, numerandarum ut ſuprà.

CAP. VII.

Tyronum inſtitutione.

ADmiſſi ad primam probationem, ſive Clerici ſive Sacerdotes, donec fuerint expleto triennio noſtris adſcripti, ejus curæ commendantur qui id muneris in Congregatione ſuſtinet. Is ad fructum animorum omnia referens, præter virtutum ſingulare ſtudium, quarum maximè compotes eſſe noſtros oportet, curet alis quædam proponere, quæ ſunt hactenùs obſervata, ut videlicet.

Sacro quotidiè inſerviant.

A ſtudiis literarum Superioris arbitrio abſtineant. Hæc enim moderanda primùm, ut Divina ſapientia imbuti diſcant amare neſciri.

Ad menſam ſigno dato ſine ulla mora conveniant, ibique ex præſcripto, Miniſtratoris vel Lectoris Officio fungantur.

Singuli miniſtrent vel legant ſingulis diebus aut hebdomadis, tàm prima quàm ſecunda prandii vel cœnæ hora, qui verò ex eis Sacerdotes fuerint, ad primam, non niſi manè miniſtrare ſolent.

Lectionem ſimiliter in Eccleſia, ut cuique ſua fuerit conſtituta hebdomada, ſermonibus præmittant, interſint, dùm habentur, atque etiam curent, ne quid omittatur eo tempore quod eſſe ſolet inſtituti. Eam verò miniſtrandi & legendi conſuetudinem, jam aggregati ad decennium uſque retineant vel circiter, Superiorum arbitrio, Præpoſiti ſcilicet & Deputatorum.

Ubi finem ſermones habuerint, quorum quotidiè duos, vel ſaltem unum audierint, ut etiam valetudini quadam ex parte inſerviant, in aliquam ambulationem veniant.

Veſperi ad orationem in Oratorium ſe conferant.

A prandio & cœna, animi recreandi gratia per horæ ſpatium eorum quiſque in unum cum aliis locum adveniat, & omni mitigata ſeveritate, vultu hilatioti, modeſtè tamen ſic ſe gerat, ne alium vel loco tangat.

Si quis eorum per janitorem accenſatur ab aliquo, ſtatim ad portam domus deſcendat, ſe paucis expediat, & neminem externorum in cubiculum ſuum vel omninò in ædes noſtras, inſcio Superiore admittat.

Nec domo, nec ſoli, niſi facultate ab eodem data aliquando exeant.

Nulla externorum negotia vel quæcumque in Congregatione degentibus, ſeu conſuetudine ſive decreto aliquo ſunt denegata, ſine Præpoſiti etiam licentia adminiſtrent aut conficiant.

Ab adminiſtratione Sacrorum, ipſóque Sacrario Feſtis diebus, vix neceſſitate cogente recedant.

Altare cujuſquiſque curam ſuſcepit, ut tempori congruit, ex viciſſitudine Eccleſiaſtici myſterii ornet.

Ter in hebdomada aſſignato Confeſſario peccata ſua confiteantur, &, qui non fuerint Sacerdotes, ejus arbitrio Euchariſtiam accipiant.

Curent, ſi quid erraverint, ut ſpontè ſe correctioni ſubjiciant.

De Congregatione autem ad quam convenientes in aliqua ſe culpa eſſe demouſtrant, extat hujuſmodi noſtroruni conſtitutio.

Congregatio culparum Tyronum, id eſt eorum qui nondum triennium in noſtra Congregatione exegerint, ſive Sacerdotes ſint ſive Clerici, ſingulis fiet hebdomadis, ut ſcilicet ad omnium comunem veniant & ea hebdomada in qua non habetur communis, privatim apud illum cujus curæ ſunt commendati, ad ſuas culpas coarguendas congregẽtur.

Adhibere etiam, loco accuſationis jam dictæ, aliquando ſolent probati cujuſque auctoris lectionem, ex qua ſaluberrimis viciſſim documentis per communicationem & divinoruni collocationem imbui poſſint.

CAP. VIII.

Præcipuis Congregation. obſervationibus.

AD excolendos diviniore diſciplina ſuorum animos, & ad Chriſtianam, veramque pietatem magis conformandos, hæc præſertim interpuſita decreta ſervat Congregatio.

Ter in hebdomada ſua peccata Sacerdoti ad hoc delecto quilibet confiteatur, niſi aliqua interdùm de cauſa permittatur ab ipſo quiſpiam aliter facere. Hanc tamen conſuetudinem à Beato Philippo Patres inſtituti perutilem ad ſalutem æternam volunt & prædicant. Ad Euchariſtiam ſimiliter ſumendam ſe paret, ſumátque ſi videatur eidem cui confeſſus fuerit.

Congregatio (ut dicimus) culparum, decimoquinto quoque die perpetuo fiat, in qua non modò Sacerdotes interernnt, ſed clerici, laicique omnes noſtræ Congregationis, & à noviſſimis ad primos quiſque commiſſam à ſe aliquam in conſuetudine familiari culpam, etiam levem flexis genibus accuſat, & quoquo modo alicujus animum offenderit, petit ab illo veniam. In hac tamen accuſatione puplica, nulla earum rerum mentio eſt, quarum ſecreta apud Sacerdotem debet eſſe confeſſio.

Nemo ex Sacerdotibus alios corrigat, qui decennium Sacerdotii non expleverit in Congregatione.

Statuto igitur die congregatis omnibus, invocato primùm, ut moris eſt, à Præpoſito in Sacris precibus Spiritu Sancto, ille à Sacerdotibus cujus eſt ex ordine alios corrigere, (ſolent enim in hujuſmodi munere ſibi invicem ſuccedere) in ſella ad Præpoſiti dexteram locata vocatus aſſidet, & perbrevi ſermone ad inflammandos in Deum animos utiliter præmiſſo, fungitur in ſpiritu lenitatis Officio Correctoris, ac dum clericos corrigit, & Sacerdotes, caput detegit, quod in laicis corrigendis non ſolet. Præpoſitum inſuper corrigendum detecto capite ſtans admonet.

Laici & clerici ubi ſuas culpas accuſaverint, correcti, & à Præpoſito de aliqua vitioſa conſuetudine emendanda vel laudabili retinenda, quàm breviſſimè etiam admoniti ſimul diſcedunt. Singuli deindè Sacerdotes, qui adhuc infrà triennium approbationem expectant, ſeſe culpant, his pariter abeuntibus remanent cæteri Sacerdotes, quorum accuſatione expleta, & correctione adhibita, Præpoſitus Deo gratias agit precibus conſuetis.

Præſcribetur autem forma, ut dici ſolet, pœnitentiarum, quam in illis conſcribendis nullo modo tranſgredi liceat. In ſchedulis autem ſcriptæ eodem diem quo fuerint accuſatæ culpæ, veſperi in triclinio ſub cœnæ finem per manus è ſacculo ſingulis diſtribuantur.

Hac diſtributione facta, ut ſorte obvenerint, ordinatim & aperte legat coràm omnibus quiſque ſuam.

Eligetur præterea, ut ſuprà diximus, aliquis ex ſenioribus, qui Correctoris Officio fungatur. Hujus erit unumquemque è noſtra Congregatione, etiam Deputatos & Præpoſitum clàm corrigere, quòd tamen munus omni manſuetudine & animi lenitate exequetur, ſeipſum, ut ait Apoſtolus, conſiderans, ne & ipſe tentetur, ita ut ſe potiùs & vitia ſua corrigere videatur, ut hac ratione fratres ad meliorem frugem reducat.

Quod domeſticæ tandem diſciplinæ ſtudium poſtulat, ea hebdomada in qua nulla eſt communis accuſatio culparum, Laici omnes noſtræ Congregationis cujus miniſterio aſſignati, apud Miniſtrum convenire debent, ut ab illo erudiantur, & ad tenendam ſalutis æternæ viam benignè inſtituantur.

Ad hæc, ne noſtri inflammentur avaritia, vel ambitione prolabantur, ne modeſtiam leniter abjiciant, vel temere auctoritatem teneant, his quæ ſequuntur, conſtitutionibus aliqua ex parte cautum eſt.

Quo Deo diviniſque rebus, expeditiſſimè quicumque admittuntur in Congregationem, ſe tradere poſſint, id maximè videbunt inprimis, ne quid litiolum ſit ullo modo in rebus familiaribus quas habent, ſciantque cujuslibet anni redditus, expendendos in bonos, quos ipſi judicaverint uſus, neque quicquam cumulandum, ne quis ſcilicet è noſtra Congregatione ullam curam ponat in divitiis parandis, imò verò ex cenſu pro ſuis cuique facultatibus in commune commodum Congregationis liberè conferendum eſt. Quod à noſtris adeò ſervatum eſt hactenùs, ut ſi quis ob inopiam id non præſtiterit vel præſtare intermiſerit, ſtatim atque de ſuo abundantior quoquomodo factus eſt, pecuniam pro rata portione dare, ac ſolvere non deſtiterit, ita eis conveniens ac conſentaneum ſemper viſum eſt ſtipendiis propriis militare, & à rebus etiam Congregationis tamquàm ab alienis abſtinere, quibus ipſa inprimis non habentes unde vivant ſuſtentare ſuos. Nec properea pecuniam imperat Congregatio, dùm exigit quod ab hilari datore ex inſtituto pro victu offertur, idque etiam prout cujuſque facultates ferunt.

Poſſunt etiam Præpoſitus & Deputati, partem vel totum aſſignatorum proventuum remittere, ſi eis videatur aliqua de cauſa id faciendum.

Omnia ſæcularia negotia interdicuntur noſtris, niſi aliquid juſta de cauſa mandetur expediendum à Præpoſito, & quatuor Deputatis. Nulli ex noſtris, quamvis fuerit requiſitus, profiteri licebit ſub aliqua Congregatione vel Societate extrà Domum, vel aliquod onus ſuſcipere ſine conſenſu Congregationis.

Cùm ſint multi in Eccleſia Dei, qui audiendis Monialium confeſſionibus, aut dant operam aut dare optimè poſſunt, proptereà ne quis ab inſtituto Congregationis noſtræ proprio poſſit abduci, ſtatutum eſt, ne noſtrorum aliquis ſeſe obliget aut dedat confeſſionibus audiendis, moribus reformandis, rebúſque earum gerendis. Idem dicimus de Seminariis, Collegiis, Congregationibus, Societatibus aut aliis Univerſitatibus, rebuſve earum quomodolibet tractandis.

Nemo Epiſcopus, Præſul, aut alia quacumque ea ſit dignitate ornatus, recipiatur in ædes Congregationis, ut in iis unà cum noſtris moraturus habitet, etiam id fiat ad aliquod tempus.

Nulla Eccleſiaſtica beneficia petere aut accipere unquam omninò poſſint, habita olim ſi reſidentiam perſonalem non requirant, poterunt retinere.

Dignitates ullas nemo poſſit accipere, niſi Pontifex jubeat.

Nec licebit, abſque Præpoſiti & quatuor Deputatorum conſenſu, frequentare Curias, neque officia vel beneficia pro ſe vel pro aliis expoſcere.

Nulli ſit proprius famulus, ſi qua aliquem neceſſitas premet, deferret ad Præpoſitum, qui una cum quatuor Deputatis, qui ei opus ſit, curabit.

Nec ſinat quis pueros ingredi cubiculum ſuum, niſi ducantur ab aliis, qui teſtes interſint, reliquos admodùm pareè admittant, ſed vocati deorſum ad illos ſe conferant.

Non admittatur aliquis ad quoſcumque ordines Eccleſiaſticos abſque conſenſu Sacerdotum qui decennium exegerint in noſtra Congregatione eodem modo nec ad ſermones habendos, vel ad confeſſiones audiendas, ſicut alibi dictum eſt.

Nemo librum imprimendum det abſque licentia Præpoſiti, & Deputatorum.

Nulla lex à Sanctiſſimo confirmanda proponatur, niſi priùs in eam conſenſerint Presbyteri exacti in Congregatione decennii.

Quando lex aliqua univerſalis conſtituenda eſt, Sacerdotes omnes interſint qui expleverint triennium, votumque conſultivum habeant, deciſivum verò tantùm qui decennium compleverint.

Cùm aliquid gerendum proponitur, anteà publica & libera de ea re habeatur a Partibus conſultatio deindè aliquod tranſactis diebus ſuffragia erunt ſecreta, niſi fortè rei neceſſitas, utilitas, vel etiam aliquando modicitas, expediti ſtatim poſt conſultationem, de Congregationis ſententia per ſecreta ſuffragia, cogant. Sed ſicut dictum eſt, licet Sacerdotes omnes admittantur qui exegerint triennium in Congregatione, votumque conſultivum habeant, deciſivum tamen ſolummodò illi, qui decennium expleverint.

CAP. IX.

Veſtitu, & conſuetudine familiari.

HAs prætereà conſtitutiones & obſervationes ad externam noſtrorum hominum modeſtiam exhibemus. Ipſi ad interiorem animi virtutem habendam exhibere non negligant.

Nemo ex Fratribus noſtris aut Patribus, ſericum quicquam in ſuis veſtibus gerat, præter breve, preſſumque verticis operculum, confovendo capiti, & velum interiori pileo inſuendum.

Forma item veſtium ſemper ſervabitur conveniens Clericis ſæcularibus.

Noſtri laici gerent veſtem demiſſam uſque ad genua, paulò verò inferiùs pallium.

Qui ex domeſticis impenſis veſtiuntur, quoties opus fuerit, miniſtrum adeant, vel ipſo abſente, Præpoſitum eique proponant quibus indigent, ipſi autem ad ſubveniendum expoſiti, quo charitatis affectu valent, eorum petitionibus ſatisfaciant.

In veſtitu, inceſſu, ſermone, actione, geſtuque omni, decorum ſervent, modeſtiamque omnem ſinguli præſeverant, nulla tamen appareat noſtrorum actio, ut dicitur, ſingularis, à vulgari & communi bonorum & ſimplicium virorum moribus diſcrepans.

Quamquàm verò noſtrorum eſt conſuetudo peculiaris, ut ſe invicem honore prævenientes, & ſibi invicem obſequentes, quiſque velit ad demittendum animum, infimum inter alios tenere locum, ne tamen perturbetur quaſi cujuſdam anteceſſionis aut ætatum ordo, præſertim publicè in ſedendo, & incedendo, aliiſque actibus hujuſmodi, ex Sacerdotibus præcedent illi qui priores fuerint Sacerdotes, ex quo admiſſi ſunt in Congregationem, ita tamen, ut ſi quis ex Clericis exacti triennii, promotus fuerit ad Sacerdotium, tyronibus Sacerdotibus, illis videlicet qui nondùm triennium in Congregatione exegerint, præferantur, Laici autem ſemper Clericis poſtponentur.

Poſt prandium & cœnam, morabuntur omnes noſtræ Congregationis homines in loco deputato per horæ unius ſpatium, quo elapſo omnes in ſuum cubiculum ſeſe conferant.

In electione vacantium cubiculorum, erit optio penès ſeniores Sacerdotes, niſi aliter viſum fuerit Præpoſito & Deputatis.

Domo non egrediatur quiſquam ex noſtris ſine permiſſu Præpoſiti, niſi expleverit decennium in Congregatione, exacto enim trìennio ad hoc uſque tempus, illos vel maximè Sacerdorio nondùm præditos, Præpoſitus per ſe vel per alium peculiari quadam cura ad virtutum progreſſus juvare ſolet.

Invitatus ad prandium vel ad cœnam extrà domum nemo accedat abſque permiſſu Præpoſiti.

Nemo externorum ad prandium vel ad cœnam, inſcio Superiore invitetur, multò etiam minùs hoſpitio, niſi uno omnium conſenſu Præpoſiti & Deputatorum.

Ex exteris aliquem nullus Patrum aut Fratrum invitetur ad prædia quæcumque noſtræ Congregationis, nec recipiet ut ſecum ibi moretur, ſine conſenſu Præpoſiti Congregationis.

Nullus abeſſe ultrà menſem à Congregatione permittatur à Præpoſito, ſive in patriam profecturus ſit ſive alio, niſi de conſenſu etiam Deputatorum.

Nullus è noſtra Congregatione, in baptiſmate aut alio Sacramento quempiam ſuſcipiet.

His aptè congruenterque addenda ſunt etiam nonnulla, quæ diuturna conſuetudine recepta & probata ſtudioſè retinentur à noſtris Litanias enim in Oratorio veſperi ſingulis hebdomadis ſinguli Sacerdotes recitant.

In divinæ Sacrificio Miſſæ, non ſolùm ſinguli quotidiè Clerici Laicique deſerviunt, ſed Sacerdotes complures, laude quidem digni, ſunt adminiſtri.

Menſæ, præter laicos & clericos qui perpetuò miniſtrant alterni, ſinguli etiam Sacerdotes veſpere ſingulis diebus miniſtratores adſunt.

Neque deſunt ex noſtris, qui ſe frequenter ad domos infirmorum hoſpitales conferant, ut opera ſua ægrotantes juvent.

Domi verò cùm quis noſtrum ægrotaverit, omnes frequentes adſunt, ſubveniunt, conſolantur, inſerviunt, confirmant quàm diligentiſſimè.

Cùm autem morti proximus quis fuerit, ſigno dato conveniunt omnes, tàm Sacerdotes quàm cæteri, ut divinam morienti miſericordiam unanimes expoſcant.

Si quando alterum quis verbo offenderit, veſperi inter cænandum, re dubia jam explicata, flexis in medio triclinio genibus, faciens ſi rerum, veniam ab illo petit, quem offenderit. Is verò aſſurgens, idémque faciens, culpam in ſe ſaltem convertit, quod occaſionem dederit, injurioſus autem merita afficitur à Præpoſito pœna, aliquando levi, aliquando nulla.

Pœnæ autem, quæ culpis in Congregatione bis in menſe accuſatis imponi ſolent, ſunt hujus ferè generis. Trium priorum Sacerdotum, aut noviſſimorum pedes in menſa deoſculari. Pſalmum, cujus initium, De profundis, ſubmiſſa voce, extenſis brachiis, vel Pſalmum Miſerere, conjunctis manibus medio in triclinio recitare. In noviſſimo menſæ loco recumbere. Humi ſedendo cibum capere. Auxiliares preces ab ingredientibus triclinium flexis genibus flagitare, vel eaſdem petere ad delenda ante obitum pœnitendo peccata. Ante menſæ accubitum aliquid à ſingulis recumbentibus eleemoſynæ nomine petere. Secundæ menſæ miniſtrare, vel in ea Lectoris officio fungi. Sacram Beatæ MARIÆ Virginis coronam pro ſummo Pontifice, aut pro beneficiis in Congregationem noſtram aut pro mortuis noſtris recitare. Infirmos qui ſunt in domibus hoſpitalibus inviſere, & aliæ his perſimiles.

CAP. X.

Triclinio, & communi menſa.

ASſumenda tandem eſt tractatio menſæ ad pium in Triclinio convictum inſtructæ, ubi ſingulis noſtrum idem genus, eadem portio cibi, potioniſque ſuppetit. Legitur ipſa Italicè, quandoque inter cœnandum, arbitratu Præpoſiti vel miniſtri, hoc ferè ſcripta exemplo.

Cùm primùm prandii aut cœnæ datum fuerit ſignum, unuſquiſque noſtrum in omni prorſus opere, ac negotio ceſſans, ad triclinium ſe confert. Inter eumdem ſilentium facit, etiam dùm à menſa ad locum pervenerit, in quem homines noſtri ad animum recreandum convenire debent.

In ipſo primùm ingreſſu capite inclinato veneratur Imaginem Sacram è conſpectu propoſitam, deinde conſueto reverentiæ ſigno ſalutans alios, modeſtus, ac ſilens propè menſam, ut ſuo ſtat quiſque, loco nec epulas appoſitas, nec alios ingredientes curioſè circumſpicit.

Præpoſitus vel qui ejus abſentis locum obtinet, poſtquàm tantiſper expectaverit, dùm ex cubiculis convenire huc omnes potuerint, clarè, ac diſtinctè

ex præſcripto S. R. E. menſe benedicit, & inprimo loco ipſe Præpoſitus aſſidet, deindè alii, ut quotuſquiſque ſolet in Congregatinne præcedere. Si quis verò tardior, lectione tamen Latina nondùm abſoluta, advenerit, ſtans propè januam orat pauliſper tacitus, & Præpoſito reverentiam exhibens, proximè poſt alios omues aſſidet. Præpoſito enim abſenti, reverentiæ & obſequii cauſa, non autem aliis proprius relinquitur in menſa locus. Poſt latinam tamen menſæ lectionem non ingredietur, donec ad menſam iterum inſtructam conſueto ſigno convocetur, ut ad benedictionem & gratiarum actiones omnes conveniant. Excipiuntur tamen Confeſſarii, quibus præmiſſum eſt feſtis diebus, etiam abſoluta menſæ lectione, ad prandium venire. Menſæ initio donec Præpoſitus ad cibum capiendum ſe expediat (àntequàm enim incipiat, duos ad ſummum verſus lectionis attendit) nemo quicquam attingi in menſa. Cavent etiam ne ſtrepitus à principio nimiùs audiatur.

Singulis ex noſtris, iis contenti erunt quæ ipſis apponuntur in menſa, nihil præterea expoſcentes vel per ſe ipſi deferentes, niſi Præpoſiti vel Miniſtri fruantur licentia, qui & promptiores largientur & providebunt quæ opus eſſe, & expedire unicuique judicaverint. Si earum rerum, quæ in menſam inferri ſolent & apponi, aliquid cuiquam deerit, ipſe quidem per ſe à miniſtris exigec, ejus tamen curæ potiùs erit, qui proprior conſiderat.

Fit in menſa ſilentium ſemper, modò non incurrat exceptio, ſit enim loquendi poteſtas proponenti vel reſpondentibus ad rem dubiam explicandam.

Prætereà denuncianri poſt cœnam noſtrorum precibus commendandos. Præpoſito demùm vel Miniſtro, cùm quid occurrerit quod Lectori committi non potuerit nec differri debeat, alioquin ſilentii lex, qua etiam Præpoſitus aſtringicur, eſt obſervanda.

Nemo in menſa literas legat, nec janitor eas deferat, vel alicui quicquam denunciec comedentium. Quod ſi qua imminens urgeat neceſſitas, negotium cum Præpoſito, aut cum eo qui in illius locum ſuccedit, collatum priùs, exequitur ex conſenſu. Idipſum ſervet, donec ex triclinio eo perventum fuerit, quo animi cauſa noſtri omnes conveniunt.

Poſt epulas ablata menſa ſinguli, ſurgenre Præpoſito, ſurgunt, & egreſſi ita ſtant propè menſam, ut commodè id fieri poſſit, qui ſedentes extremos occupabant locos, ſtantes occupabant medios, & qui ſedebant medii, ſtent extremi, ſinguli recto conſiſtentes ordine. Præpoſitus ſolus dignitatis cauſa paululùm à cæteris disjungitur. His igitur ſitus & ordo, quo Deo optimo maximo gratiæ referuntur. Quibus peractis egrediuntur bini ex triclinio ut qui in menſa primus poſt Præpoſitum ſedebac, ipſi egredienti ſe adjungac, ac cæteri deinceps eodem ordine.

Nemo in Triclinio vel in proximo veſtibulo, ubi ſolùm ad abluendas manus licet conſiſtere, aliquam prætereà moram ſaciat.

CAP. XI.

Lectore, & Lectione ad menſam.

NOn ſolùm corpori, ſed etiam menti proprius ſuppeditari debet in menſa cibus. Sacra igitur antè alins libros leguntur Biblia, deindè pia quæcumque commentaria vel monumenta, poſtremò Superioris arbitrio, liber alius, in quo vel probatæ Sanctorum Hiſtoriæ, vel ſalutaria documenta Italicè habeantur. Lector autem antè prandium vel cœnam, in ſuggeſtu ſe libroſque parat ad legendum, ſtat nudato capite, dùm preces adhibentur ad menſam, & ubi verſum illum protulerit. Jube Domine benedicere, expectaveritque donec omnes conſederint, ipſe etiam ſedens, recto ac recto capite, clara voce, diſtinctè atque explicatè legit. Lectione jam in ſuas partes ſapienter diſtributa, ab ulcima non ceſſat, niſi juſſus à Præpoſito nec eis is jubet, niſi ultrà dimidium prandium vel cœnam. Quod ſupereſt in menſa temporis, in quæſtione, ut moris eſt, ponenda, ac reſponſionibus, declaranda traducitur. Lectoris erit non modò in menſa, quos diximus legere libros, ſed ad rem dubiam ponendam invitare. Singulis item hebdomadis, ſemel, ut minimùm, eorum qui benefici fuerint in noſtros, ſcripta nomina recitare, quæcumque tandem verbis aut ſcriptis à Præpoſito ſeu Miniſtro juſſus fuerit, referre. Nihil enim prætereà legere aut nunciare debet, quàm quod ſibi fuerit ab ipſis impoſitum. Correctus Lector verba correctoris eodem ſyllabarum ſono, quo ille pronunciavit, repetat Corrector autem ad hoc electus, vocabulum ſolum in quo erratum eſt, corrigere modeſtè, nec alia verba interponere curet.

Legendi finem Lector ſaciet, cùm Præpoſitum audierit verba illa pronunciantem. Et reliqua, Tunc ille prolato verſu. Tu autem Domine miſerere nobis, & Sacerdotes clara voce admonito, cui ſit res dubia ex ordine proponenda, deſcendit, & exhibita Præpoſito reverentia aſſidet in menſa ut comedat.

CAP. XII.

Rebus dubiis in menſa proponendis.

POſt lectionem continuò unus aliquis ex Sacerdotibus (id enim ipſi ſinguli, quorum eſt expletum in Congregatione ttiennium, præſtare ſolent) ſingulis diebus manè & veſpere ex literis Sacris, moralis diſciplina vel ex præceptis optimæ mentis & conſcientiæ aliquid proponit, quod poſſit in dubium vel controverſiam venire, cavet tamen, ne quid arduum, obſcurum aut nimis exquiſitum ponat, quo minus valeant ſinguli reſpondere. Si quando tamen aliquis non aliud reſponderit, quàm ſe aliorum communi judicio ſtare, datur id modeſtiæ potiùs quàm inſcitiæ. Is autem cui muneris ejuſmodi dies obvenerit, etiamſi Lector, ut moris eſt, non communefecerit, per ſe proponit. Si quis tamen externorum ad menſam vocatus adſit, non niſi jubente Præpoſito vel alio in ejus locum conſtituto, neque enim tunc Lector, ut alias, ipſum præmonere debet. Abſenti is ad proponendum ſuccedic, qui proximus poſt illum in menſa ſedere conſuevit. Si quis etiam tardior ad proponendum videatur, quod oblivione vel negligentia acceſſerit imparatus, Præpoſiti eſt expoſcere altiori voce, aut vicinioris convivæ ſubmiſſa communefacere. Duæ quidem quæſtiones eſſe ſolent, quæ dubitationem habentes ponuntur in menſa, explicant alterutram ſinguli, ſolus qui proponit, ut omnem dubitationem ultimis tollat, præmeditatus ad utramque reſpondet. Reſpondentium is primus eſſe debet, qui proponenti proximum inſeriorem locum in menſa tenet, deindè alii Sacerdotes expleti in Congregatione triennii eodem ordine. A reſponſis, quæ debent eſſe quàm breviſſima, recedat omnis apparatus, & oſtentatio. Proponitur enim explicandum quod dubium eſt omnium nomine, ut quiſque quaſi diſcipulus à Præceptore interrogatus reſpondeat, etiam is qui propoſuit.

Appendix.

DE ipſis tamen conſtitutionibus hæc habentur. Si quid ambiguum fuerit in noſtris conſtitutionibus, Præpoſitus & Deputati declarabunt, nullo tamen modo poſſint eas immutare, derogare aut aliqua ex parte innovare vel novas condere.

Appendix primi Cap. conſulto ſepoſita.

IN Oratorio noſtro ad Veſperum quotidiè, dato ſigno, lampade ac luminibus accenſis, horologio item arenario ſuper altare poſito antè Sacram Beatæ Virginis MARIÆ Imaginem à ſolemni Chriſti Domini Reſurrectionis die uſque ad Calendas * Novembris hora die xxiv. ex Kal. autem * Novembris ad Sanctum Paſcha prima noctis orationi præfinita eſt. Feſtis verò diebus etiam ſecunda, habetur enim ſermo, fitque concentus muſicus.

* Septembris * à Cal. Novembris.

Eſt autem orandi ritus, ut ibi dimidiam horam taciti in oratione, ut dicitur mentali traduxerit

accenſis,

accenſis ab Æditu reliquis in Altari luminibus, & ſigno dato, Sacerdos, ad quem per hebdomadam pertinet, Litanias incipiat, & præces conſequentes, alternis etiam multitudinis congregatæ vocibus recitandas, ſibi ſolas reſervans orationes. Cùm verò ad pacis orationem pervenerit, cujus eſt initium, Deus, à quo ſancta deſideria, &c. duo confeſtim ex Oratorii ſtatribus vel miniſtris Sacras clementiſſimi JESU, ex Altari ſumentes imagunculas, Sacerdoti primùm genuflexo oſculandas præbent. Exoſculanti autem, dicentique hinc atque indè, Pax tecum, inclinato ipſi capite reſpondent. Et cum ſpiritu tuo. Deindè ſingulis qui ſunt in Oratorio cum Salutatione qua Sacerdos uſus eſt, eas ad oſculum ſanctum offerunt. Cæteris interim orationibus abſolutis, petit ab omnibus clara voce ut a Deo jugem in ejus cultu, & ſervitute perſeverantiam precentur, quinquies ſecreto Orationem Dominicam, & Angelicam Salutationem recitantes, dicit enim, Petamus quæsò nobis in Divinis perſeverantiam, recitantes, &c. His adhibitis precibus, petit iterum ut pro ſummo Pontifice, Cardinalibus, aliiſque Sacerdotum primariis, pro Chriſtianorum Principum concordia, Fidei propagatione, & hæreſum extirpatione, atque improborum hominum obtinenda converſione utramque bis repetant. Tùm inde ſemel pro fratribus Oratorii vita defunctis precantes illis requiem ſempiternam. Poſtea verſu illo prolato, Dominus det nobis ſuam pacem, Antiphonam Beatæ MARIÆ pronunciat, vel Salve Regina, vel aliam tempori magis congruentem. Tandem, qui pacis oſculo per Sacras Imaginem primùm alios, deindè ſeipſos invicem ſalutarunt, quæcumque acceperint eo tempore orationibus commendanda, referunt Sacerdoti, qui omnes adhuc obſecrat, ut velint pro ejuſmodi rebus Orationem Dominicam, & Angelicam Salutationem ſemel repetere, & Sanctiſſimum JESU Nomen quinquies invocare. Ea prece completa, cùm ipſe verſum pronunciaverit, Divinum auxilium maneat ſemper nobiſcum, & ad oſculum uſque terræ ſeſe omnes inclinaverint, Oratorium dimittitur.

Hic perpetuus eſt Orationis uſus, exceptis ſecunda, quarta & ſextæ feriis, tota prætereà majori Hebdomada. His enim diebus ob memoriam flagellorum, quibus innocens pro nobis Chriſtus Dominus cæſus fuit, ſe omnes in Oratorio flagellis cædunt. Eſt autem conſuetudinis & inſtituti (niſi hujuſmodi dies feſti ſint, aut hebdomadæ Reſurrectionis Domini noſtri JESU CHRISTI) ut poſt horæ dimidiæ tacitam orationem, quam mentalem appellant, ſtatim aliqui ex Oratorii Cuſtodibus vel curatoribus, flagella ex funiculis crebris contexta nodis, diſtribuentes, miſſis foras (ſi qui ſint) pueris, januis, feneſtriſque diligenter clauſis, lucernula tantùm accenſa, quæ ſit intrà ejus artificii laternam ſuper Altare tunc poſitam, ut tantùm indè Chriſti cruci affixi nitida, nihil tamen fulgoris emittens appareat imago, cæteris extinctis luminaribus, tenebras obducant. Tunc Sacerdos clara, lugubrique voce pronunciat verſum, Jube Domine benedicere.

Paſſio Domini noſtri JESU CHRISTI ſit ſemper in cordibus noſtris.

Recordemini, Fratres clariſſimi, quòd Dominus noſter JESUS CHRISTUS fuit pro nobis venditus, oſculo traditus, ad Annam primùm, deindè ad Caipham Pontificem ductus, & poſtremò in Prætorium ad Pilatum, ubi fuit ad columnam ligatus & flagellatus, ſpinea corona coronatus, ac veſte purpurea circumdatus, alapis percuſſus atque conſputus, & Judæis traditus, ut crucifigerent, ad Calvariæ locum deductus, & crucifixus, & cum eo crucifixi ſunt latrones duo, unus à dextris, & alter à ſiniſtris, & cùm dixiſſet, Sitio, porrexerunt ei acetum, quod cum accepiſſet, dixit: Conſummatum eſt, & inclinato capite emiſit ſpiritum (Hic ſinguli ſibi pectus pugno tundunt) deindè unus militum lancea latus ejus aperuit, & continuò exivit ſanguis & aqua, & de cruce depoſitus fuit in monumento novo ſepultus, tertia autem die reſurrexit à mortuis. Tu autem Domine miſerere nobis. Reſp. Deo gratias, Sequitur.

Servite Domino in timore, & exultate ei cum tremore. Apprehendite diſciplinam, &c.

Ad hæc verba arreptis funiculis nudatum corpus tamdiù verberant, donec Pſalmi L. nempe Miſerere, cum verſu Gloria Patri, &c. & Pſalmi 129. cujus initium, De profundis, in cujus fine dicunt, Requiem æternam &c. verſus alterni devotè pronuncientur. Inſuper orationes. Fidelium Deus omnium conditor, & redemptor, & Deus qui culpa offenderis, ad cujus finem fit, ſigno dato, flagellorum finis. Sacerdos autem ad orationem Dominicam, & ad ſalutationem Angelicam quinquies repetendam hortatur, deinde bis pro Pontifice, &c. & ſemel pro fidelibus defunctis, &c. ad eumdem plane modum, quo aliis diebus orare ſolent in quibus abſtinent à verberibus. Hoc interim ſpatio ſinguli in tenebris, & ſilentio ſuis ſe veſtibus induunt. Poſt hæc Cantici Simeonis videlicet. Nunc dimittis ſervum tuum Domine, &c. verſus alternos recitant. Parat interim ſe Cuſtos, ut, cùm illa verba audierit, Lumen ad revelationem gentium &c. laternam aperiens, lumina rurſus accendat. Sequitur Sacerdos orans, Da pacem Domine, &c. & oratione illa abſoluta, Deus, à quo ſancta deſideria, &c. offeruntur ad pacis oſculum Imagines Sacræ eodem penitùs ritu, quo aliis feriis. Additis interim orationibus aliis conſequentibus, ſubdit orans, Dominus det nobis ſuam pacem, Reſpondent, Vitam æternam Amen. Poſtremò Sanctam Virginem Deiparam ſalutant Antiphona conſueta, ut anni tempus aptè congruentérque poſtulat, itémque cætera, ut in aliis feriis, in quibus nullus eſt flagellorum uſus.

CAP. XIII.

ÆDituus vel quivis alius Cuſtos, maturè diebus Dominicis fores Oratorii manè aperit. Lector ſuccedit ad lectitandum librum optimi cujuſpiam argumenti ac ſalutaris tractationis, donec frequentiori concurſu facto, Præfectus vel adjutor flexis genibus ad piè meditandum aliquid proponit, poſtea Litanias ac cæteras orationes proſequitur, ſicut Veſperi moris eſt quotidiè facere. His abſolutis, unus aliquis Sacerdotum qui ad audiendas confeſſiones non ſunt deputati, ex Evangelio Sermonem habens ad diem recurrente, ſimplici ſtylo, ad peccata cavenda, ad optimos mores retinendos, ad omnem denique conſervandā pietatem, hora non ampliùs dimidia adhortari ſolet auditores. Sermone habito, & oratione Dominica, Angelicáque Salutatione repetita, interrogat Præfectus, adſit ne aliquis qui noverit quempiam ex fratribus ægrotare, ut ſtatim ad hoc muneris delectos, vel quos maluerit, mittat, qui languentem viſitent, conſolentur, mœrore vel inopia ſublevent, ad peccatorum confeſſionem, atque ad dolorem patienter placidéque ferendum hortentur. Infirmi fratris nomen & habitatio ſcribitur in tabella, ne viſitationis, & orationis prætermittatur officium. Septem deinceps ex fratribus ad ſeptem Urbis Eccleſias, religione & ſacris Pontificum Indulgentiis toto Orbe celebres, ac tres ad tria publica infirmorum hoſpitia mittuntur, ut quiſque ſuam, quæ ſortito obtigerit, vel Eccleſiam vel domum hoſpitalem ſemel infrà hebdomadam viſitet. Feſtis enim diebus ad hæc pietatis officia ferè omnes commeant. In his autem exercitationibus impendunt ferè horam cum dimidia. Die autem Dominica quæcumque ultima menſis erit, præmonentur, ut ad Synaxim ſe præparent, ad Euchariſtiam ſcilicet ſumendam, hoc enim Sacramento prima quavis die menſis Dominica ſe communiunt, & à prandio Oratorio vel in ſchedulis, compendiaria quædam documenta ſcripta, vel Sanctorum Imagines chartaceæ diſtribuuntur, ut ſuum quiſque accipiat, & quid per Sanctum cujus imago ſibi obtigit, à Domino petere debeat, ſubſcriptum in illa cognoſcat.

Exercitationibus, in quibus verſari ſolent Dominicis diebus.

Digitized by Google

CAP. XIV.

Aliis à prandio exerc. ationibus, tàm in Dominicis quàm in aliis feſtis diebus.

POſt officium Veſpertinum feſtis quibuſque diebus in Eccleſia noſtra decantatum, & ſermonem habitum, ſtatim ex Presbyteris noſtris ac Laicis, cum externis Oratorii ſratribus, aliiſque plurimis ad ſuburbanum peculiarem locum frequentes conveniunt, ubi ſuper herbam conſidentes, primum, qui muſici ſunt, pium aliquod ſacrúmve carmen concinunt, deinde quiſpiam ſermonem non minùs pietate quàm eleganria ornatum, ab Oratorii Præfecto in ſcriptis traditum, recitar memoriter. Quo habito rurſus concinunt. Surgit poſt hæc Oratorii Præſectus, vel alius cui ſit à Patribua demandatum, qui aliquod ad piè chriſtianéque vivendum quàm breviſſimè proponens argumentum, alterum, ad diceodum invitat, ac deinceps rertium, imò ſi tempus id poſtuler, etiam quarum, qui omnes ad rem propoſitam pari brevitate ac pietate, ad ſuam & audientium utilitatem ſermocinantur. Cùm fuerit dicendi finis, hymuus concinitur, ac demùm omnes ad propria, vel ad Oratorium revertuntur. Dùm verò per æſtivi caloris moleſtias ad hujuſmodi loca non licet exire, in aliquod Templum ad eas exercitationes ſeſe conferunt. At hyeme ex Kalendis Novembris uſque ad Sanctum Paſcha, Feſtis diebus veſperi ad Salurationis Angelicæ ſignum in Oratorium itur. Durat dimidiam horam mentalis oratio, Litaniæ recitantur, vel à muſicia concinuntur. Orario Dominica, Angelicáque Salutatio ad ſolitum numerum repetuntur. Antiphona Sanctæ Mariæ Virginis pro temporis opportunitate murata canitur, pium aliquod canticum muſicis legibus concinitur. Sacerdoa ex noſtris, quotuſquiſque eſt in ſerie ſermocinantium, Dei verbum adſtanti populo, qua poteſt utilitate ac facilitate, per dimidiæ horæ ſpatium miniſtrat, rurſus concentus efficitur. Ter prece couſueta oratur Deua, Virgoque Deipara ſalutatur, ac cætus dimittitur.

CAP. XV.

Externorum in Oratorio munere.

EX æternis Oratorii Fratribus eligitnr à Præfecto in primis Rector, qui aliorum officiis præſit, Æditui vel cuſtodes duo aut quatuor, qui Oratorium ſcopis verrant, lampades & candelas accendant, flagellorum, horologii & Altaris ornandi curam geraot. Duo item vel quatuor ægrotantium curatores, qui infirmoa ſratres viſitent. Aliqui etiam eliguntur, qui oblatam ſpontè pecuniam, vel ægrotantium fratrum vel domorum hoſpitalium, vel demum Oratorii commodo, ſincerè ac diligenter attribuant, nec omninò accipiant, niſi quam ſciunt ſpontè oblatam, ut illud Apoſtoli dictum revera ſervetur, Non veſtra, ſed vos. A ſecretis etiam aliquis deligitur, qui in libro quæcumque tractantur, notat. Prætereà Lector, qui pias lectiones diebus ſeſtis præmittit orationi. Ad infirmos item qui ſunt in Valetudinariis, quolibet feſto die perferunt corporis reſectioni utilia, Medico probata.

Expenſarum autem, Rectori & Oratorii Præfecto ſingulis menſibus, imò quoties eis libuerit, rationes ex præſcripto reſerant. Nihil enim juris aut poteſtatem eſt hominibus exteris, & laicis in Oratorii rebus, præter adminiſtrationem à Præſecto Oratorii traditam.

CAP. XVI.

Horum ele[illegible] Ordinis.

QUarto quoque menſe eliguntur exteri Fratres ad ejuſmodi munera, hoc planè modo. Oratione Dominica & Salutatione Angelica recitatis, his Præſectus ſolet precibus Divinum auxilium invocare, videlicet. Veni creator Spiritus, reple, &c. Reſpondetur. Et tui amoris, & cæt. Verſ. Emitte ſpiritum tuum, & creabuntur. Reſpondetur. Et renovabis ſaciem terræ. Oratio Deus, qui corda fidelium, &c. Actiones noſtras, &c. Declaratia & publicatis recitatur hymnus. Te Deum, & cæt. Antiphona Beatæ Mariæ, Oratio. Gratiam tuam, &c. Antiphona. Da pacem, &c. Oratio. Deus, à quo ſancta deſideria, &c. Item oratio Dominicæ eo tempore recurrentis, vel Sancti cujus ſeſtum celebrari contingat. Electis pia aliqua documenta aut obſervationes breviſſimè leguntur.

CAP. XVII.

Admonitione Inſtitutoris hujus Congregationis.

CUm ſit Congregationi noſtræ liberum, omnes graviter delinquentes vel ſtatum ejus perturbantes, de convictu & familia ſuorum dimovere ac depellere; cùm ſatis item perſuaſum ſit vix quemquam ſuæ negligentem ſaluris diu permanſurum, ubi & progreſſus ad virtutes & perfectorum pia æmulatio eſſe debet, Beatus Inſtitutor aſſeruit, neminem penitùs has conſtitutiones obligare ad peccatum velle. Ipſe Deus arbiter, prœmia pro pietate daturus æterna, ſit ſua nobis benignitate propitius. Amen.

Qui Pontifex dictas ordinationes approbat.

§. 2. Cùm autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Præpoſitus & Presbyteri prædicti plurimùm cupiant conſtitutiones & inſtitutiones hujuſmodi pro firmiori earum ſubſiſtentia, & inviolabili obſervatione, Apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, quatenùs eorum votis in præmiſſis annuere, aliáſque deſuper opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur deſiderii hujuſmodi juſtitiam attendentes, illoſque ſpecialibus ſavoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis cenſuris & pœnis à jure vel ab homine; quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum dumtaxat præſentium conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, conſtitutiones & ordinationes prædictas, ſicut præſertur, examinatas & recognitas, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque omnibus & ſingulis perpetuæ & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos tàm juris quàm facti, & quoſvis alios etiam quantumvis ſubſtantiales defectus, ſiqui in præmiſſis aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Illáſque omnino ſervari præcipit.

§. 3. Decernentes, modernos & pro tempore exiſtentes Præpoſitos, & Presbyteros dictæ Congregationis, ab eis prout illæ quemlibet eorum adſtringunt, nullo umquam tempore reſilire poſſe aut debere, ſed ad plenariam eorum obſervationem teneri, & obligatos eſſe, & ad id pœnis in conſtitutionibus & ordinationibus hujuſmodi contentis, cogi & compelli poſſe.

Et ita ac non alterius dicari mandat.

§. 4. Sicque per quoſcumque Judices ordinarioa & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere, ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariiſque derogatur.

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis & literis Apoſtolicis, eidem Congregationi, illiúſque Præpoſito & Presbyteris, & quibuſvis aliis Superioribus & perſonis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. An. 6. die 22. Febr.

Dat. Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 24. Februarii 1612. Pont. Noſtri Anno ſeptimo.

Sequitur prohibitio de qua ſuprà in Rubrica.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Congregationis petitio pro prohibitione de qua ſuprà.

§. 1. CUm dilecti filii Præpoſitus & Presbyteri Congregationis Oratorii S. MARIÆ in Vallicella ouncupatæ de Urbe, quibus pridem à Sede Apoſtolica indultum fuit ot pro fœlici regimine dictæ Cougregationis, ſtatuta & ordiuationes ab ipſis obſervan. facere & coucedere valerent, indulto hujuſmodi iuhærentes, ſtatuta & ordinationes condiderint, quæ de mandato noſtro reviſa, & pet nos Apoſtolica auctoritate coofirmata fuerunt. Et ſicut accepimus in diverſis locis aliæ Coogregationes ad inſtar primò dictæ erectæ fuerint, quæ à primò dictæ Congregationis tegulis declioare ooſcuntur.

Pontificis prohibitio.

§. 2. Nos primò dictæ Coogregationis iuſtitutum iu ſuo vigore perpetuò mauere cupientes, Motu proprio oon ad Præpoſiti, & Presbyterorum prædictorum, vel alterius pto eis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia noſtra, déque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Ne de cætero quævis Congregariones ubivis locorum ioſtitutæ, conſtitutiones & inſtituta ſub denominatione B. Philippi Neri primò dictæ Congregationis Fuodatoris, promolgare audeant, minúſque in Urbe aliæ domus ejuſdem ioſtituti abſque prædictorum Præpoſiti & Presbyrerorum licentia inſtitui poſſint, ſub pœnis arbitrio noſtro imponendis, & per contrafacientes ipſo facto incurrendis, tenore præſentium probibemus.

Contrariorum derogatio.

§. 3. Non obſtanribus couſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque iu contrarium facien. quibuſcumque.

Dat. P. An. 8. die 26. Junii.

Dat. Romæ apud S. Marcum ſub annulo Piſcatoris, die 26. Juuii, milleſimo ſexcenteſimo decimoſecundo, Pootificatus ooſtri Anno octavo.

XCIII.

Renovatio Conſtitutionum Clementis Papæ VIII. circà Officium duotum Aſſiſtentium, Prioris generalis Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtiui, unà cum earum declaratiooibus.

De hoc Ordine, habes etiam hic ſuprà conſtit. 80: *Paſtoralis. fol.* 351. *ubi aliàs indicavi.*

Revocatiouem verò omnium gratiarum, exemptionum, Indultorum, ac Privilegiorum quomodolibet conceſſorum Aſſiſtentibus Ulttamontanis abſolutis ab eorum officio, habes infrà in S. D. N. Urban. VIII. Cooſtit. 61, Romanus. tom. 4.

Edita A. D. 1614.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

PRoviſionis noſtræ debet provenire ſubſidio, ot jus ſoum unicuique conſervetur, proindè nos tenorem quarumdam literarum in ſotma Brevis fœl. record. Clementis Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri ſuper deputatione, ac Officio duorum Aſſiſtentium Priotis generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini pro tempore exiſtentium, coofectarum in Secretaria noſtra, tunc ipſius Clementis prædeceſſoris repertum, ex minuta originali de vetbo ad verbum ttanſcribi, & præſentibus annotari fecimus, pro eo quod hujuſmodi tenore Dilecti filii Joaunes Viucentius Spinola Genuenſis, ac Alphonſus Nuntio de Andalucia dicti Ordinis profeſſores, & dilecti etiam filii Nicolai à Sancto Angelo ejuſdem Otdinis Prioris generalis Aſſiſtentes, ſe indigere nobis ſignificari fecerunt, qui quidem tenor talis eſt, videlicet.

Inſeritur hic prima conſtitutio Clem. VIII. quia hodiè tantùm illa haberi potuit.

Clemens Papa Octavus, Ad perpetuam rei memoriam. De proſpero Regularium Ordinum, & perſonarum ſtatu, & regimine, pro noſtri paſtoralis officii debito ſollicitè cogitantes, ad ea libeuter intendimus per quæ recta, & fœlix, quam quærimus gubernandi ratio inducatur.

Exordium d. conſtitutionis Clem. VIII.

Cùm itaque ſacras religioſorum domos io Eccleſia Dei, à Sanctis Patribus piè ſanctéque inſtitutas, quæ unios Soperioris gubernio ſubſunt, majores in via mandatorum Domini progreſſus facturas confidamus, quando eidem Supetiori viri aliqui religionis zelo, morum exemplo, terúmque expertentia præſtantes, ad guberuii onus ſuſtinendum, conſiliarii adjungantur, & adjutores aſſiſtant. Nos qui Religiones ipſas noſtris temporibus, reſtituta in his priſtinæ tegularis diſciplinæ norma, & obſervantia, pietate, charitate, zelo, ſanctitate, aliiſque regularibus virtutibus, fulgere maſimè cupimus, id attentè conſiderantes, & Ordinem Sancti Auguſtini Fratrum Eremitarum nuncupatum, quem iu viſceribus getimus chatitatis, paternè reſpicieutes, ipſius ſuperiori ievamento fore ad ejus Ordinis, qui benedicente Domino quaſi fœcundus ager uberes fructus emitiens, per uoiverſi Chriſtiani Orbis partes copioſè diffuſus eſt, curam gerendam, & regiminis pondus ſuſtioendum, Ordioi verò commodum & utilitatem nou modicam aliquorum Aſſiſteotium, præſtantium ſcilicet Religioſorum, operam allaturam judicavimus.

Inſtitutio duorum aſſiſtentium Prioris generalis.

§. 1. His igitur, & aliis rationalibus de cauſis quas maturè ac diligenter perſcrutati ſumus adducti, hac noſtra quam perpetuò valere volumos conſtitutione, decernimus, ut in ipſo Ordine Sancti Auguſtini duo ex ejuſdem Ordinibus Patribus, in Prioris generalis Aſſiſtentes ouncupati in perpetuum conſtitui, & deputari debeant, Aſſiſtentes (hac prima vice dumtaxat excepta, qua nos ipſi illos, ut infrà depotare voluimus) io Capitulo generali ejuſdem Ordinis deputentur, eorum verò alter Citramontanus, alter Ultramontanus, ſed uterque in ſacra Theologia Magiſter ac Sacerdos, & in quadrageſimo ſaltim ſuæ ætatis anno conſtitutus, vitæque innocentia, rerum uſu, ac doctrina maximè commendatus eſſe debeat, qoorum conſilio Prior generalis, ut faciliùs & accuratiùs univerſa Ordinis negotia, quæ ad ſuum pertinent officiom expedite poſſit, aſſiduè uti debeat, ipſique Aſſiſtentes in decernendis Ordiois oegotiis perpetuò eidem aſſiſtant, illúmque quocumque ierit, comitentur, & aſſocient, & Generalis ipſe abſque eorum conſilio oihil decernere valeat.

Eorum electio ad quem ſpectet.

Tu vide hic infrà §. 17.

§. 2. Ipſorum Aſſiſtentium officiorum ad ſexennium tantùm duret, quo finito alii duo ſimiles in Capitulo generali hujuſmodi, ut prædicitur eligi debeant. Sed ſi iutrà ſexennium Aſſiſtentes prædicti aut alter eorum deceſſeriot, vel ipſorum officium per dimiſſionem vel amiſſionem, aut alias quomodocumque vacare contigerit, tunc aliorum Aſſiſtentium, qui uſque ad tunc futurom generale Capitulum durent, in deficientium locum ſubrogatio, & electio ad Romanum Pontificem, Sedémque Apoſtolicam ſpectet, & reſervata exiſtant.

Sedi Apoſt. immediatè ſunt ſubjecti.

§. 3. Aſſiſtentes hujuſmodi eorum officio durante Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjecti ſint.

De crimine, ut inquirantur.

§. 4. Si verò interim crimen aliqood, quod abſit, commiſerint, propter quod eorum officio de jure privandi ſint, tunc proceſſus informatus contrà illos à Priore generali, de licentia tamen Cardinalis protectoris ipſius Ordinis fieri, & ad Romauom Pontificem pto tempore exiſtentem, Sedémque Apoſtolicam tranſmitti debeat, ad quos ejus cauſæ cognitio, & definitio pettineat, exacto verò Aſſiſtentis officio, Priori generali immediatè ſubjecti remaneant.

Quam auctoritatem habeant.

§. 5. Hi præterea Aſſiſtentes io omnibus prædicti Ordinis oegotiis votum habeant conſultivum. Priorque generalis pro illorum expeditione bis in hebdomada ipſis Aſſiſtentibus negocia hujuſmodi commonicare, eorúmque conſilium ſupet illis requirere debeat. In quibuſdam tamen gravioribus caſibus, veluti in Vicarii Generalis oominatione, Provincialium privatione, aut legum, ſtatutorum, & decretorum, quæ ad univerſum Ordinem ſpectent promulgatione, in Commiſſariis Generalibus alicubi inſtituendis, Viſitatoribus Provinciarum deputandis,

pœna triremium, & carceris ultrà annum, aut exilii ultra biennium irroganda, aut vocis activæ, & paſſivæ privatione, aliiſque ſimilibus, ſi Aſſiſtentes prædicti fuerint concordes, & in voto contrario prædicti Generalis, tunc ſine retardatione executionis voti ipſius Prioris generalis ejus rei cognitio ad Sedem Apoſtolicam devolvatur, ſi verò contingat vota eſſe diverſa, tunc ea ſententia præferatur, quæ in Generali magis probabitur.

Et quam procedentiam. Hoc meliùs hic infrà declaratur.

§. 6. Cæterùm, iidem Aſſiſtentes pro tempore, dùm eo munere funguntur, in quibuſcumque locis & actibus ejuſdem Ordinis locum habeant immediatè, præſente Priore generali antè omnes alios Priores Provinciales, & etiam Procuratorem Generalem Ordinis, abſente Priore generali, locum poſt ipſum Generalem Procuratorem, ſed antè omnes alios habere debeant. Finito verò officio habeant locum immediatè poſt aſſiſtentes pro tempore exiſtentes.

Quòd cum ſtipendium. Ad hoc vide declarationem hic ſeq.

§. 7. Utque pro ejus muneris qualitate congruè ſuſtentari poſſint, eiſdem Aſſiſtentibus dùm in officio fuerint congrua ad eorum ſuſtentationem ſtipendia ex communibus Provinciarum, & domorum ejuſdem Ordinis redditibus, per Cardinalem Protectorem, & Priorem generalem prædicti Ordinis decernendis, & ſtabiliendis aſſignari debeant, & per eos exigi, & in eorum uſus, & utilitatem converti poſſint.

Electio Aſſiſtentium pro hac prima vice.

§. 8. Hac igitur prima vice, dilectos filios Jacobum de Cortona, & Petrum Mantrique ejuſdem Ordinis Profeſſores, & in ſacra Theologia Magiſtros, in prædicti Prioris generalis Aſſiſtentes, Jacobum nimirùm nationis Citramontanæ, & Petrum Ultramontanæ, pro primo ſexennio auctoritate Apoſtolica tenore præſentium conſtituimus, & deputamus.

Præceptum obſervandi ſupradicta.

§. 9. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis, & privationis vocis activæ, & paſſivæ, aliiſque arbitrii noſtri pœnis, moderno & pro tempore exiſtenti dicti Ordinis Priori generali, ac univerſis, & ſingulis aliis Superioribus, & Religioſis, ut præſentes literas, & in eis contenta quæcumque obſervent, & ab omnibus ad quos ſpectat, & obſervari curent, & faciant, nec à quoquam moleſtari patiantur, tàm prædictos à nobis electos, quàm pro tempore futuros Aſſiſtentes hujuſmodi, ſed illos eorum officio fungi, ac omnibus & ſingulis præmiſſis pacificè frui, & gaudere permittant, & faciant.

Derogatio contrariorum.

§. 10. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel ſpecialibus, conſtitutionibus, & ordinationibus dictique Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini, Priori generali, & aliis Superioribus & perſonis in contrarium præmiſſorum quomodolibet, conceſſis, confirmatis, approbatis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 5. Julii, milleſimo quingenteſimo nonageſimo tertio, Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Hujus Paul. V. Pont. renovatio dictæ conſtitutionis.

§. 11. Cæterùm, ut earumdem literarum tenor ſic inſertus omnimodam rei, ſeu facti certitudinem faciat, Apoſtolica auctoritate decernimus, ut illud idem robur, eamdémque vim, eumdem vigorem dictus tenor in omnibus, & per omnia habeat, quem haberent literæ originales prædictæ, ac eadem prorſus eidem tenori fides adhibeatur quandocumque, in judicio ſive alibi, ubi fuerit exhibitus vel oſtenſus, ac illi pariter ſtetur ſicut eiſdem literis originalibus ſtaretur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Per hoc autem nullum jus cuiquam de novo acquiri volumus, ſed antiquum tantummodò conſervari.

Dat. P. A. 10. die 27. Novemb.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 27. Novembris, milleſimo ſexcenteſimo decimoquarto, Pont. noſtri Anno decimo.

Edita A. D. 1615.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

PRoviſionis noſtræ debet provenire ſubſidio, ut jus ſuum unicuique conſervetur, proindè nos tenorem quarumdam literarum in forma Brevis fœl. record. Clementis Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri ſuper deputatione, ac officio duorum Aſſiſtentium Prioris generalis Ordinis fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini pro tempore exiſtentium confectarum, in Secretaria noſtra, tunc ipſius Clementis prædeceſſoris repertum, ex minuta originali de verbo ad verbum tranſcribi, & præſentibus annotari fecimus, pro eo quòd hujuſmodi tenore Dilecti filii Joannes Vincentius Spinula Genuenſis, ac Alphonſus Nunio de Andaluſia dicti Ordinis profeſſores, & dilecti etiam filii Nicolai à ſancto Angelo ejuſdem Ordinis Prioris generalis Aſſiſtentes, ſe indigere nobis ſignificari fecerunt, qui quidem tenor talis eſt, videlicet.

Clemens Papa Octavus, Ad perpetuam rei memoriam.

Inſeritur hic ſervanda conſtitutio Clementis VIII. quæ vix hodiè haberi potuit.

§. 12. Quæ à nobis aliàs providè ſtatuta, & ordinata ſunt, firmiter perpetuò obſervari cupientes, ea cùm opus eſt confirmamus, & innovamus, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire. Cùm itaque alias pro fœliciori regimine Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, decernimus, ut in ipſo Ordine Sancti Auguſtini duo ex ejuſdem Ordinis Patribus in Prioris Generalis Aſſiſtentes nuncupari in perpetuum conſtitui, & deputari deberent, qui, &c.

Omittitur reſiduum relationis, quia ipſa Bulla eſt quæ præcedit ſuprà §. 1. & ſeqq.

Clem. VIII. primam ejus conſt. hic ſuper inſertam omninò exequi mandat.

§. 13. Cùm autem Capitulum generale prædicti Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, in proximè futuro Feſto Pentecoſtes Romæ Deo favente celebrandum ſit. Nos præmiſſa omnia juxtà ordinationem noſtram hujuſmodi, tàm in prædicto Capitulo quàm deinceps in perpetuum, obſervanda eſſe cenſentes, literarúmque prædictarum tenorem, acſi ad verbum insererentur præſentibus pro expreſſo habentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia ac mera deliberatione noſtra, déque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, prædictas literas, ac omnia in illis contenta de novo quatenùs opus ſit, perpetuò confirmamus, approbamus, & innovamus, ac juxtà illarum ſeriem, & tenorem in prædicto futuro, & aliis capitulis generalibus prædictos duos Aſſiſtentes, alterum ex Citramontana, & alterum ex Ultramontana natione eligi, & deputari, aliáque præmiſſa in omnibus, & per omnia obſervari, & executioni demandari ſtatuimus, & ordinamus. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ, Præſidenti ac Definitoribus, & Fratribus vocalibus ejuſdem Capituli generalis, cæteriſque ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit ut præmiſſa omnia obſervent, & obſervari curent, & faciant.

Quibuſcumque non obſtantib.

§. 14. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, ac omnibus illis quæ in prædictis literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. Anconæ ſub annullo Piſcatoris, die 27. Aprilis 1598. Pont. noſtri Anno ſeptimo.

Hujus Pontifici Pauli V. revocatio d. Bullæ Clementis VIII.

§. 15. Cæterùm ut earumdem literarum tenor ſic inſertus, omnimodam rei ſeu facti certitudinem faciat, Apoſtolica auctoritate decernimus, ut illud idem robur eamdémque vim & eumdem vigorem, dictus tenor in omnibus & per omnia habeat,

quem haberent literæ originales prædictæ, ac eadem prorsùs eidem tenori fides adhibeatur, quandocunque, & ubicunque, in judicio ſive alibi ubi fuerit exhibitus vel oſtenſus, ac illi pariter ſtetur, ſicut eiſdem literis originalibus ſtaretur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ, per hoc autem, nullum jus cuiquam de novo acquiri volumus, ſed antiquum tantummodò conſervari.

Dat. P. A. 10. die 17. Novemb.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 17. Novembris 1614. Pontificatus noſtri anno decimo.

Opportunum duxi hic ſubinſerere, quæ circà prædictam primam Clementis VIII. Conſtitutionem, Cardinalis Ordinis Protector conſulto eodem Pontifice declaravit.

Antonius tituli Sancti Stephani S. R. E. Presbyter Cardinalis, Saulius nuncupatus, ac totius Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Protector. Dilectis nobis in Chriſto Patribus, Magiſtro Andreæ Fivizanio Priori Generali, Procuratori totius Ordinis, Provincialibus, Definitoribus, Prioribúſque localibus, ac cæteris omnibus ejuſdem Ordinis Fratribus, Salutem, &c.

[C]ardinalis [S]aulius Protector Ordi[ni]s refert [dec]lationes [pr]ecedentis [co]nſtitutio[ni]s Clemen[ti]s VIII.

§. 16. CUm aliàs menſibus proximè elapſis, Sanctiſſimus Dominus Noſter Clemens Papa VIII. pro bono regimine, ac faciliori totius Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini gubernio, per Breve Apoſtolicum duos viros probos, ac experientia præſtantes dilectos Patres, videlicet Magiſtrum Jacobum Cortonenſem Italum, & Magiſtrum Petrum Manriq. Hiſpanum, Reverendo Patri Priori generali adjunxerit, & in aſſiſtentes deputaverit, quorum conſilio, & voto Prior ipſe Generalis, univerſa Ordinis negotia, quæ ad ſuum pertinent officium, accuratiùs expedire poſſet, & valeret, cum auctoritate, ſtipendio & præeminentia quadam, de quibus in dicto Brevi ſub annulo Piſcatoris confecto die 5. Julii 1593. latiùs continetur, ad quod, &c.

[illegible] etiam [no]nnulla du[bia] ſuper [ex]orta.

§. 17. Cùm ſit etiam, quòd eo publicato, circà nonnulla in dicto Brevi contenta, quæ non modicam perturbationem in toto Ordine generari poſſe videbantur, dubitari contigerit, quæ tùm ipſi perſpeximus, tùm ab aliis admoniti fuimus.

[illegible] modo [con]ſulto [ab] ipſo [Pon]tifice de[clar]at, & re[fer]at pri[mo]n du[bio]n circà [pre]ceden[tiam] Aſſiſten[tiu]m prædi[ctor]um.

§. 18. Et propterea ad tollendas omnes dubitationes, mentéſque ac animos nonnullorum ſedandos, præfatum Sanctiſſimum Dominum Noſtrum conſulendum duximus, ut voluntatem ſuam nobis in omnibus patefaceret. Qui ſpecialiter, in infrà ſcriptis nobis vivæ vocis oraculo mentem ſuam declaravit & expreſſit. Numquàm ſuæ intentionis fuiſſe, nec eſſe, quoad præcedentiam dictorum Aſſiſtentium qui de præſenti ſunt, & in poſterùm erunt, finito eorum officio poſt ſexennium, velle in aliquo præjudicare Priori Generali ipſius officio functo, vel dimiſſo, vel abſoluto ab eo, nec Generali Procuratori totius Ordinis, dùm fuerit in actu ſuæ procurationis, minúſque Provincialibus actu exiſtentibus in ſua Provincia, nec Definitoribus in Definitorio ipſo actu permanentibus, nec etiã Prioribus localibus Conventuum generalium in ſuo Conventu actus Priorales exercentibus. Sed illam clauſulam ibi, Finito autem officio, &c. quoad locum, quem habituri ſunt inter Fratres dicti Aſſiſtentes, ita intelligendam eſſe, ut poſt ſexennium, finito eorum officio, præfati Aſſiſtentes præcedere debeant omnes, & quoſcũque Fratres, cujuſcumque ſint gradus, ordinis, dignitatis, honoris, & conditionis, exceptis ſupradictis, Priore generali ab ejus officio abſoluto, Procuratore totius Ordinis ſuum officium actu exercente, Provincialibus in ſua Provincia cum effectu exiſtentibus, Definitoribus actu in ipſo Definitorio permanentibus, ac Prioribus localibus Conventuum generalium Priorales actus in ſuo Conventu pertractantibus. Qui omnes in occurrenti caſu dictos Aſſiſtentes, eorum officio finito, præcedere debeant, & non aliter. In cæteris omnibus dicto Brevi in ſuo robore inviolabiliter permanente.

Et ſecundùm circà eorum ſtipendium.

§. 19. Quo verò ad ſtipendia, præfatis Aſſiſtentibus pro eorum congrua ſuſtentatione, ex communibus totius Ordinis redditibus aſſignanda, & in ipſorum uſibus convertenda, Idem S. D. N. declaravit, ſuæ intentionis pariter fuiſſe, & eſſe, ne detur locus proprietati, & ad hujuſmodi ſuſpicionem penitùs tollendam, per eoſdem Aſſiſtentes, ea lege & hac conditione dicta ſtipendia exigi poſſe, ac in ſuos uſus utilitatémque dicto ſexennio durante converti, dummodò eorum officio finito, in Capitulo generali de habitis & receptis, expenſiſque per eos factis fidelem computum reddant, cum reliquorum ſatisfactione, & effectuali conſignatione earum quæ ſupererunt, quæve non expenſa, vel malè erogata apparebunt, ad quæ omnia peragenda voluit eoſdem omninò teneri, & obligatos eſſe.

Et hujuſmodi declarationes ſervari præcipit.

§. 20. Hanc igitur S. D. N. voluntatem, declarationem, intentionem, ac mentis ipſius atteſtationem, ne de cætero ſuper his dubitari contingat, vobis omnibus notum fieri cupientes, has noſtras patentes literas manu noſtra ſignatas, & ſigillo parvo munitas, vobis exarandas, ſcribendáſque curavimus. Vobis omnibus auctoritate noſtri officii, imò veriùs S. D. N. vivæ vocis oraculo nobis facto, diſtrictiùs præcipiendo, ut prædicta omnia obſervetis, ac inviolabiliter à cæteris omnibus obſervari mandetis, atque curetis. Valete in Domino.

Datum Romæ in Palatio noſtræ ſolitæ Reſidentiæ, 5. Ibus Novembris Anno Domini 1593.

Decretum Capituli Generalis Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, Recineti Anno Domini 1602. Præſidente Illuſtriſſimo ac Reverendiſſimo Domino Domino Octavio, Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinali Bandino celebrati, circà officium duorum Aſſiſtentium.

Capitulum Generale circà officium Aſſiſtentium decernit ut hic.

§. 21. NE dignitatis memoria poſt officii functionem ſordeſcat, viſis literis Illuſtriſſimi ac Reverendiſſimi Domini Domini Antonii Cardinalis Saulii Ordinis noſtri Protectoris, ad Illuſtriſſimum ac Reverendiſſimum Dominum Dominum octavium Cardinalem Bandinum, ſub 23. Aprilis hujus Anni, declaratur, quòd tàm Reverendiſſimus Pater totius Ordinis Vicarius Generalis Apoſtolicus, quàm Reverendi Patres Aſſiſtentes, poſt abdicationem officiorum, jus habeant ferendi ſuffragium in comitiis generalibus, & loco poſt electos ponantur. Quòd perpetuis temporibus ſervandum decernitur. Nova autem Patrum Aſſiſtentium electio ad Diffinitorium generale pertineat.

XCIV.

Quòd Monaſteria Congregationis Monachorum Cæleſtinorum Ordinis S. Benedicti, obſervata ſuorum redditnum quantitate, per Abbates, aut Priores gubernentur, in eiſque, & non in aliis illorum membris familia conſtituatur.

Iſtam Congregationem inſtituit Cæleſtinus V. ut ſuprà in ejus Conſtit. 1. fol. 169. Tom. 1. ubi alias Conſtit. ſtatum hujus Congregationis concernentes tibi indicavi, præter iſtam, quam hac die 14. Septembris 1616. habere potui.

Edita A. D. 1616.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD ſacram B. Petri Sedẽ, meritis licèt imparibus, Divina Providentia vocati, circà ſtatũ Congregationũ ad Divini cultus augmentum, & Religionis propagationẽ piè inſtitutarũ, ſollicitis ſtudiis inten-

dentes, illa libenter ſtatuimus & decernimus, per quæ Congregationes ipſæ majora tàm in ſpiritualibus, quàm in temporalibus ſuſcipere valeant incrementa.

Decernit hic Pontifex, quæ Monaſteria per Abbates gubernentur.

§. 1. Hinc eſt, quòd nos, felici proſperóque Monachorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Cœleſtinorum ſtatui, & ſalubri directioni, quantum nobis ex Alto conceditur, proſpicere volentes, matura deliberatione deſuper habita, ſupplicationibus etiá nomine totius Congregationis prædictæ, nobis humiliter porrectis inclinati, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione ſtatuimus & ordinamus, quòd omnia prædictæ Congregationis Monaſteria, quorum redditus & proventus ad congruam duodecim Monachorum, computatis tàm profeſſis, quàm oblatis & famulis, ex quibus ſaltem ſex Sacerdotes eſſe debeant, ſuſtentationem ſufficiunt, ab uno ex prædictis Monachis, ſpectatæ tamen virtutis & diſciplinæ, ſub titulo Abbatis.

Quæ verò à Prioribus.

§. 2. Alia verò Monaſteria, ex quorum redditibus ſex dumtaxat, computatis omnibus ut ſuprà, congruè ali, & manuteneri poſſunt, per Priores canonicè eligendos, juxtà dictæ Congregationis inſtituta gobernentur, excepto tamen Monaſterio Sancti Spiritus de Majella, quod primum omnium Monaſteriorum dictæ Congregationis fuiſſe aſſeritur, & idcircò ab Abbate gubernari poſſe volumus, etiamſi prædictum Monachorum numerum non habeat, dummodò non minùs, quàm decem Monachi, ut ſuprà in eo alantur.

Et qui Priores in locum Abbatum decedentium ſuccedant.

§. 3. Priores autem, Abbatibus decedentibus, Monaſteriis majoribus per gradum, prout eorum virtutum merita, & adminiſtrationis ratio poſtulare videbuntur, canonicè ſimiliter, ut prædicitur, præficiantur.

Abbatum & Priorum privilegia declarat.

§. 4. Omnésque Abbates & Priores ſuprà dicti gaudeant omnibus privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus & præeminentiis, quibus gaudent alii Abbates & Priores ejuſdem Congregationis, quocunque jure, ſine tamen præjudicio jurium Abbatis generalis & aliorum, qui Abbatis generalis munere functi fuerunt, eis juxtà dictæ Congregationis ſtatuta competentium, & ita, quòd propter præmiſſa Monaſteriorum ſtatus in aliquo non alteretur.

Alia Monaſteria minora in Capitulo prædictis menſibus uniri mandat, & familiam ibi retineri vetat.

§. 5. Alia verò Monaſteria ſeu Domus, & membra ejuſdem Congregationis prædictis Monaſteriis majoribus unita & annexa ſint & eſſe cenſeantur, juxtà diſtributionem in proximè futuro Capitulo Diffinitoriali faciendam. Et in ipſis minoribus Monaſteriis ſeu domibus ac membris ſic unitis, nulla in poſterùm conſtituatur familia, ſed in illo ſeu illa unus duntaxat Monachus Sacerdos quadraginta annorum major, ac probatæ vitæ cum uno Converſo ſeu Oblato collocetur, qui ſint & cenſeantur ex familia Monaſterii, cui domus ſeu membrum illud unitum & annexum fuerit, ac in ea Eccleſia celebrent, & bonorum ac reddituum curam reſpectivè habeant.

Et ſi ad formam Monaſterii majoris redigentur, ſub titulo Abbatis vel Prioris reſtitui mandat.

§. 6. Si verò fore contigerit, ut aliquod ſeu aliqua ex minoribus Monaſteriis prædictis, vel domibus ad formam Monaſterii majoris redigantur, competenterque dotentur, ita ut duodecim in eo Monachi, vel ſaltem ſex ali poſſint, ut præmittitur, tunc cum Capituli generalis conſenſu, & Protectoris licentia reſtituatur ſub Abbatis vel Prioris titulo reſpectivè gubernanda.

Clauſulas præſervativas apponit.

§. 7. Decernentes præſentes literas, & in eis contenta quæcunque, nullo unquàm tempore de nullitatis vitio notari ſeu impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, vel retractari, ſeu invalidari, aut in jus vel controverſiam vocari nullatenùs poſſe, ſed ab omnibus, quos concernunt & concernent quomodolibet in futurum, obſervari debere.

Decretum irritans addit.

§. 8. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, ac Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariiſque derogat.

§. 9. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis & Congregationis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis, quibuſvis perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cùm quibuſvis clauſulis & decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis, quibus omnibus & ſingulis eorum omnium tenorem præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Aut ſi aliquibus communiter vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Dat. P. A. 11. die 29. Jan.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris die 29. Januarii 1616. Pontificatus noſtri Anno undecimo.

XCV.

Inſtitutio Congregationis Monachorum Ordinis Ciſtercienſis, in Regnis Aragoniæ, Valentiæ, Majoricarum, & Principatu Cataloniæ, & Regno Navarræ, ſub perpetua tamen obedientia Abbatis, & Capituli generalis Ciſtercii.

Hujuſmodi Ordinis Monachorum Ciſtercii erectionem, ejúſque privilegia & alia, indicavi in Conſtitutione 5. Paſchalis II. Deſiderium, Tom. 1. fol. 30.

Edita An. D. 1616.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

PAſtoralis officii cura nobis, meritis licèt imparibus, ex Alto commiſſa, qua ſingulis Eccleſiis, Monaſteriis, & Regularibus locis adſtringimur, nos admonet & inducit, ut circà ſtatum Monaſteriorum, & locorum Regularium prædictorum, ac præſertim eorum, in quibus ex aliquo defectu regularem obſervantiam deformatam eſſe percipimus, ſalubriter dirigendum operoſis ſtudiis jugiter intendamus, & ad ea, per quæ meliori eorum directioni & reformationi, perſonarúmque ibi divinis obſequiis & beneplacitis, dictarum ſaluti & quieti conſulitur nomine vigilantiæ partes, cùm id præſertim per Catholicos Reges deſiderari cognoſcimus, propenſiùs impartimur, prout ſalubriter in Domino conſpicimus expedire.

Capitulum generale apud Ciſtercium celebratum, unam Congregationem Monaſteriorum & locorum Ordinis Ciſtercienſis in Regnis Aragoniæ, Valentiæ, Majoricarum & Principatu Cataloniæ exiſtentia per Vicarium generalem, Viſitatores, & Diffinitores regendam inſtituit.

§. 1. Cùm itaque, ſicut accepimus, multa Monachorum Ciſtercienſis Ordinis Monaſteria in Regnis Aragoniæ, Valentiæ, Majoricarum, ac Principatu Cataloniæ conſiſtentia, tùm propter locorum diſtantiam, tùm etiam propter aliorum dicti Ordinis negotiorum pondus, ratò à ſuo Abbate generali perſonaliter viſiteotur. Idque non mediocrè prædictis Monaſteriis, in quibus propterea regularis minuitur obſervantia, neque, ſicuti decet, ab ipſorum Religioſis Divinus Cultus exercetur, detrimentum contrahere manifeſtum ſit. Et hæc dilecti filii Abbas generalis & Capitulum generale Ciſtercien. de Año Domini 1613. apud Ciſtercium Cabilonenſis Diœceſis celebratum, providè animadvertentes, cupientéſque felix & proſperum Monaſteriorum Regnorum & Principatus prædictorum regimen & gubernium, in iiſque diſciplinæ regularis obſervantiam, ac Divini Cultus augmentum, ubi deciderint, ſalubri ratione reſtitui, viſis priùs in Capitulo generali actis communicationum & deliberationum, quas dilecti pariter filii Abbates & Priores

dictorum

dictorum Monaſteriorum ſuper hujuſmodi negotio in Civitate Cæſarauguſtana coràm Venerabili Fratre Archiepiſcopo Cæſarauguſtano congregari ſub die 27. Januarii, & aliis forſan ſequentibus; diebus Februarii menſium ejuſdem Anni inter ſe habuerant, unam omnium Monaſteriorum, & aliorum regularium locorum dicti Ordinis, in Regnis & Principatu prædictia, Congregationem ab uno Vicario generali, Definitoribus & Viſitatoribus, qui Patres regiminis vocari deberent, regendam, & gubernandam, modis & formis ſequentibus inſtituendam cenſuerit.

Auctoritas tamen Abbatis & Capituli generalis, & quatuor primorum Abbatum Ordinis integra remaneat.

§. 2. Ita videlicet, quòd Congregationis hujuſmodi erectione non obſtante, auctoritas, ſuperioritas & juriſdictio Abbatis & Capituli generalis, & quatuor primariorum Abbatum totius Ordinis Ciſtercienſis pro tempore exiſtentium, in omnibus, & per omnia ſalva & integra remaneret, & Vicarius generalis, Definitores, Viſitatores, Abbates & quicunque dictæ Congregationis Superiores, atque ſubditi pro tempore exiſtentes, Generalem & quatuor primarios Abbates prædictos, necnon Capituli generalis pro tempore deputatos Commiſſarios, Congregationem noviter erigendam hujuſmodi, ſeu ejus Monaſteria & loca, in capite & in membris, in ſpiritualibus & temporalibus reformare volentes, reverenter recipere & admittere tenerentur, eodem planè modo, ac ſi Monaſteria & loca prædicta, nunquàm in Congregationem hujuſmodi reducta forent.

Ipſiuſque Capituli ſtatuta ſervare, contributiones perſolvere, & ad illud duos Abbates, cum ſtatutis interim in Capitulo Provinciali editis, tranſmittere teneantur.

§. 3. Quodque etiam tenerentur ipſius Capituli generalis ſtatuta, & definitiones in omnibus ſervare, & contributiones Ordinis, ſubſidia quoque charitativa pro illius neceſſitatibus per Capitulum generale pro tempore imponenda perſolvere, necnon quoties Capitulum generale hujuſmodi celebrabitur, duos Abbates nomine totius hujuſmodi Congregationis, illius expenſis cum omnibus decretis & ſtatutis, quæ de quadriennio in quadriennium in eorum Capitulo Provinciali pro bono Congregationis regimine conficerent, ut ea ab ipſo Capitulo generali approbarentur & confirmarentur, vel ſi juſtum foret, rejicerentur & abrogarentur, tranſmittere.

Vicarius, Viſitatores, & Definitores prædicti ſtatim electi, Abbati & Capitulo generali nunquàm contraire jurent.

§. 4. Vicarius quoque generalis, Viſitatores & Definitores, prout forent capitulariter electi, illicò publicæ fidelitatis juramentum Ordini, id eſt, Capitulo & Abbati generali Ciſtercienſi, quòd nihil unquàm directè vel indirectè illis contrarium facerent vel fieri procurarent, aut procurari permitterent, præſtare pariter tenerentur.

Eorum officium quadriennio tantum duret, Abbates verò perpetuò ſint.

§. 5. Utque Vicarius generalis, Definitores & Viſitatores prædicti ita eſſent quadriennales, quòd eorum nullus ultrà quadriennium quavis ex cauſa continuare poſſet, Abbates verò omnes perpetui forent.

Eorundemque electio juxtà formam hic præſcriptam fieri debeat.

§. 6. Porrò ut vacatione alicujus hujuſce Congregationis Monaſterii pro tempore adveniente, Vicarius generalis, diffinitores & Viſitatores ſeſe non in vacante, ſed in aliquo alio Monaſterio, vel loco congregare, ibique tres Monachos ex vacantis Monaſterii ejuſdem Congregationis profeſſionis, quos ad vacantem Prælaturam digniores eſſe cognoſcerent, eligere, ſicque electos per aliquem Abbatem ſeu Priorem nihil de perſonis electis ſcientem cum literis clauſis, Conventui & Monachis Monaſterii vacantis capitulariter congregatis, ut ex tribus unum in ſuum Abbatem eligerent, præſentare, ſeu præſentari facere deberent. Conventus verò & Monachi interim inter ſe colloquia habere, aut ex Capitulo diſcedere, donec electio, cui deberet ipſe Abbas ſeu Prior præſidere cum literis clauſis, ut præfertur mittendus, per vota ſeu ſuffragia ſecreta perfecta foret, non permitterentur.

Abbas inſuper generalis, vel quatuor primarii Abbates Ordinis, vel Commiſſarius à Capitulo generali deſtinandus, perſonaliter dicto Capitulo Provinciali præſidere poſſint.

§. 7. Quodque etiamſi contigeret, Abbatem generalem Ciſtercienſem futurum hujuſmodi Congregationem eo tempore, quo Capitulum Provinciale dictæ Congregationis celebrandum eſſet, viſitare liceret, ei ipſi Capitulo præſidere perſonaliter, idque etiam eſſet de quatuor primariis Abbatibus, necnon à Capitulo generali pro tempore deputato Commiſſario, ſi ipſorum aliquem eo tempore in illis partibus adeſſe contingeret.

Aliaſque nonnullas ordinationes dictum Capitulum generale deſuper ſtatuit.

§. 8. Aliaque decreverunt & ordinaverunt, prout in ſcripturis deſuper factis pleniùs dicitur contineri.

His Capituli generalis ſtatutis hic Pontifex diligenter examinatis, ad preces Regis Hiſpaniarum dictam Congregationem modo hic expreſſo erigit.

§. 9. Quare Nos ſupradictis ordinationibus ab Abbate & Capitulo generali prædictis, ut præfertur, præſcriptis, per aliquot ex Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, doctrina, prudentia, pietate & rerum uſu præſtantes, juſſu noſtro diligenter examinatis, ſupplicationibus chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi, Hiſpaniarum Regis Catholici, ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, unam omnium & ſingulorum Monaſteriorum, & aliorum locorum dicti Ordinis Regnorum Aragoniæ, Valentiæ, Majoricarum, ac Principatus Cataloniæ conſiſtentium Congregationem, per unum Vicarium generalem, dignitate tamen Abbatiali inſignitum, ex Monaſteriis dicti Ordinis prædictorum Regnorum ac Principatus, & pro hac prima vice ex Regno Aragoniæ in Civitate Cæſarauguſtana, convocatis prius per dilectum filium Vincentium Longueſpee Monaſterii B. MARIÆ de Laude, Torcacen. Diœceſis, Abbatem [illegible] alium à Generali prædicto deputandum Commiſſarium, pro prima Dominica menſis Octobris Anni ejuſdem Domini 1616. proximè futuri, aut alio commodiori die, omnibus & ſingulis, tam perpetuis quàm triennalibus Abbatibus ac Prioribus & Adminiſtratoribus de Veruela, & Eſcarpe Monaſteriorum dicti Ordinis Tiraſonen. & Illerden. reſpectivè Diœceſis, necnon Procuratoribus omnium & ſingulorum aliorum dicti Ordinis Monaſteriorum Regnorum Aragoniæ, Valentiæ, Principatus Cataloniæ, & Majoricarum, Divino priùs implorato auxilio, auctoritate Abbatis & Capituli generalis Ciſtercien. illis à Sede Apoſtolica attributa, ac ſucceſſivè in Capitulo Provinciali dictæ Congregationis de quadriennio in quadriennium ordine ſucceſſivo in Regno Aragoniæ primò, & deindè in Principatu Cataloniæ, & demùm in Valentiæ Regno prædictis, perpetuis futuris temporibus celebrando, per Vicarium aut Commiſſarium prædictos, ac tres Definitores, unum ex Aragoniæ, ac alium ex Valentiæ Regnis, & reliquum ex Principatu Cataloniæ, poteſtate atque auctoritate æquales, necnon duos Viſitatores Patres regiminis nuncupandos, Abbates vel non Abbates, ſed probatæ vitæ Religioſos ex Conventibus Monaſteriorum Regnorum & Principatus prædictorum per Vincentium aut Commiſſarium hujuſmodi pariter pro hac prima vice, & deindè in ſingulis futuris Capitulis Provincialibus, ut ſuprà celebrandis, per ſchedulas & vota ſecreta ab illius capitularibus ferenda, nominandi, regendi & gubernandi, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, ſine cujuſque præjudicio, & ſalvis infrà ſcriptis erigimus, & inſtituimus.

Abbates ad quadriennium, & certo modo eligendos decernit.

§. 10. Ac inſuper, quod de cætero omnia & ſingula dicti Ordinis Monaſteria in Aragoniæ, & Valentiæ, ac Majoricarum Regnis, ac Principatu Cataloniæ conſiſtentia prædicta, cùm primum illa, & eorum ſingula per ceſſum vel deceſſum, aut quamcunque aliam dimiſſionem vel amiſſionem, ſeu privationem vel promotionem ad alicujus Eccleſiæ regimen, aut aliquam aliam dignitatem, illa ad præſens obtinentium vacare contigerit, nonniſi per Abbates quadriennales per ejuſdem Congregationis Vicarium generalem, & Definitores tantùm nominandos, & modo, quo ſuprà, per Monachos eligendos regi & gubernari debeant, & ad hunc effectum ex nunc prout ex tunc in ſingulis Monaſteriis prædictis cùm vacaverint, ut præfertur, nomen, titulum, & denominationem Abbatum perpetuorum, & triennalium, ità quod de

cætero perpetuis futuris temporibus Monaſteriorum eorumdem Abbates perpetui aut triennales vocari, denominari ſeu cenſeri, aut Monaſteria ipſa alicui in titulum conſerri, vel commendari nullatenùs poſſint, etſi de eiſdem Monaſteriis, & eorum ſingulis aliter, quàm per electionem hujuſmodi de quadriennio in quadriennium, ut præfertur, faciendam pro tempore diſpoſitum fuerit, aut qui in Abbates electi extiterint, electionem ſuam ad vitam ſeu aliud tempus ultrà quadriennium confirmari, aut illis præfici, vel ſibi de illis provideri, aut aliter de eis diſponi contigerit, tunc & eo caſu hujuſmodi electiones, confirmationes, proviſiones, coadjutorum deputationes, & quævis aliæ dictorum Monaſteriorum diſpoſitiones, nullæ, irritæ, & inanes exiſtant, & eſſe cenſeantur, ipſique Vicarius generalis & Diffinitores, quadriennio elapſo, ad novi Abbatis electionem in ſingulis Monaſteriis hujuſmodi, modo quo ſuprà procedere poſſint & debeant. Necnon Monaſteria prædicta & eorum ſingula, illa videlicet; quæ per Abbates triennales ex nunc, alia verò, quæ per Abbates perpetuos regi & gubernari conſueverant, ex nunc prout ex tunc, cùm vacaverint, ut præfertur, itaque, donec vacatio hujuſmodi venerit, cæteris omnibus conditionibus & legibus ejuſdem Congregationis, iidem Abbates perpetui adſtricti ſint, & ſi eos aut eorum aliquem ad alicujus Eccleſiæ regimen, aut aliam dignitatem promoveri contigerit, in Congregatione per præſentes erecta, nullum officium conſequi poſſint, ad quadriennium reducimus.

Congregationem hanc ab obedientia Generalis quovis prætextu diſcedere prohibet.

§. 11. Cæterùm, quòd nullo unquam tempore, quovis quæſito colore, prætextu vel ingenio, etiam ſub ſpecie majoris reformationis, Congregatio per præſentes erecta, ab obedientia Generali ſuo debita diſcedere, aut aliquod ex illius Monaſteriis ab eadem Congregatione ſe ſegregare tentet, ſeu tentare, minuſque Caſtellæ, ſive Portugalliæ Congregationibus dicti Ordinis aut alicui eorum ſe injungere, adhærere, aut uniri ſe facere, vel procurare præſumat.

Commiſſarium à Capitulo generali deputandum, ad deputationes & privationes Prælatorum dictæ Congregationis procedere poſſe concedit.

§. 12. Inſuper quòd à Capitulo generali pro tempore deputatus Commiſſarius, Abbas vel non Abbas, cujuſcunque nationis fuerit, dummodò dictum Ordinem expreſſè profeſſus ſit, in viſitandis hujuſce Congregationis Monaſteriis, & ad deputationes & privationes Prælatorum cauſa cognita, ut licentioſè vivendi tollatur occaſio, procedere valeat.

Monachis dictæ Congregationis ad Generalem Ordinis in rebus gravibus appellare permittit.

§. 13. Quodque, ſiquo ejuſmodi Congregationis per præſentes erectæ Religioſos, aliquando ab illius Superioribus circà res graves, quas primum Generale dicti Ordinis celebrandum Capitulum declarabit, ad Generalem appellare, quodque Generalis ipſis unum vel plures Judices deputare etiam reſpectivè poſſit.

Contributiones à generali Capitulo taxandas, per dictam Congregationem ſolvi præcipit.

§. 14. Prætereà, quòd contributiones prædicto Ordini per prædicta Monaſteria, illorumque Abbates & Conventus pro tempore exiſtentes debitæ, per Capitulum generale, taxentur, & omnes in unam ſummam reducantur, ut ſimul & ſemel in anno ei, qui à Generali mandatum, vel commiſſionem eas recipiendi habuerit, in poſterùm & in perpetuùm à Vicario Congregationis per præſentes erectæ etiam pro tempore exiſtentes, tranſmitti debeant.

Commiſſarium à dicto Capitulo eligendum, dictæ Congregationis Monaſteria ejus ſumptibus viſitare decernit.

§. 15. Ac quòd quotieſcunque hujuſmodi Congregationis Monaſteria, ab aliquo Commiſſario à generali Capitulo prædicto deputando viſitari contigerit, Monaſteriorum Congregationis per præſentes erectæ ſumptibus id fiat.

Congregationem hanc

§. 16. Ad majorem verò unionem hujus Congregationis ſic erectæ, cum capite & aliis membris ejuſdem Ordinis, & ut ſumptibus parcatur minimè neceſſariis, eadem Congregatio in Curia Romana proprium Procuratorem non habebit, ſed opera & miniſterio Procuratoris generalis dicti Ordinis utetur, quem Capitulum generale ſeu Abbas generalis ejuſdem Ordinis nominaverit.

opera Procuratoria generalis Ordinis in Curia Romana uti jubet.

Congregationi ceſſanti ad Capitulum generale unum Abbatem mittere, pœnam imponit.

§. 17. Rurſus, quod ſi ipſa Congregatio Abbatem unum ex ejuſdem Congregationis Monaſteriis, quem loco duorum ex præſcripto prædictarum ordinationum Capituli generalis ſufficere, & eo infirmo, aut quavis alia ratione impedito, alium mittendum eſſe declaramus, ad Capitulum generale, quoties celebrabitur, non mitteret, pœnam triplicatæ contributionis totius ſummæ unius anni ſuis Monaſteriis impoſitæ generali Capitulo acquirendam, ipſo facto abſque alia ejuſdem Capituli declaratione incurrat.

Vicariis & aliis Officialibus in Capitulo Provinciali dictæ Congregationis juramentum fidelitatis Ordinis præſtare ceſſantibus electiones eorum irritas declarat.

§. 18. Poſtremò, quòd ſi in electionibus Abbatum, Vicariorum, Diffinitorum & Secretarii, ipſos Vicarios, Diffinitores, Viſitatores, & Secretarium ſic electos, & Abbates, quorum nominatio ad dictum Philippum Regem ſpectare aſſeritur ex privilegio Apoſtolico, cui non eſt hactenùs in aliquo derogatum, & quemlibet ipſorum fidelitatem dicto Ordini ab eis, ut ſuprà, præſtandam, in manibus Præſidentis in Capitulo Provinciali, ut præfertur, celebrando, ſeu alicujus perſonæ per Vicarium pro tempore exiſtentem nominandæ, non præſtitiſſe ac juraſſe conſtiterit, electiones de ipſorum, & cujuſlibet eorum perſonis factæ, nullæ & irritæ ſint, auctoritate & tenore prædictis perpetuò pariter ſtatuimus, & decernimus & ordinamus.

Ad hanc Congregationem Monaſteria Regni Navarræ unienda, & quartum Diffinitorem eligendum, Vicariumque generalem, &c. indicat.

§. 19. Ac demùm pro meliori Regni Navarræ Monaſteriorum regimine, non intendentes eidem Philippo Regi, nec Monaſteriorum eorundem Abbatum perpetuitati, neque eorum præeminentiis, privilegiis, & prærogativis competentibus per præſentes in aliquo derogare, nec aliquo modo præjudicare, ne ſola remaneant, per Vincentium Abbatem prædictum, ſeu alium Commiſſarium deſtinandum, convocatis omnibus & ſingulis Monaſteriorum dicti Regni Abbatibus & Prioribus in eorum Congregatione in Civitate Cæſaraugustana, aut alio commodiori loco habenda procurabit, ut Congregationem per præſentes erectam ingrediantur ac uniantur, & quòd eandem Congregationem ingreſſi, ac illi uniti, & in ea noſtra auctoritate per dictum Vincentium Abbatem, aut alium Commiſſarium à prædicto Generali deſtinandum recepti, & admiſſi, ſuum etiam quarto loco poſt Regnum Valentiæ, & ordine quartum Diffinitorem habeant, ac ex tunc in ipſa Congregatione quatuor Diffinitores exiſtant, ac Vicarius Generalis, etiam ex Abbatibus, necnon Definitores, aliique Officiales ex Religioſis Monaſteriorum Regni Navarræ hujuſmodi cum conditionibus ſuperiùs pro Monaſteriis Regnorum Aragoniæ, ac Valentiæ, Majoricarum & Principatus Cataloniæ, illorumque Abbatibus, necnon Conventibus præſcriptis, ſine tamen præjudicio juriſpatronatus ejuſdem Philippi Regis, quod ex privilegio pariter Apoſtolico illi competere aſſeritur, cui non eſt in aliquo derogatum, eligi poſſint, ac prætereà Abbates triennales, cæteroſque Officiales, qui nunc in Monaſteriis congregandis inveniuntur, in officiis & dignitatibus ſuis uſque ad adventum Vincentii Abbatis, aut alterius Commiſſarii prædicti, & concluſionem Capituli Provincialis perdurent, poſteà verò officia omnia etiam Monaſteria electiva temporalia vacare etiam decernimus, ita ut ad novam Abbatum electionem modo, quo ſuprà ſecundùm ſuprà dicti Generalis decretum, quo ad fieri poterit, procedi debeat, excepto, quod è tribus per Vicarium & Diffinitores prædictos nominatis in Monaſteriis de Veruela, Rueda, Eſcarpe, & Labaix eorundem Regnorum & Principatus, quæ de jurepatronatus

ejuſdem

ejuſdem Philippi Regis exiſtere, ut ſuprà aſſeritur, idem Philippus & ejus ſucceſſores Hiſpaniarum Reges quem maluerint in Abbatem nominare poſſint, prout & ſicut anteà nominabat.

Vicario, Diffinitoribus & Viſitatoribus d. Congreg. quæcumque pro ejus regimine ſtatuta condendi, in generali tamen Capitulo Ciſtercienſi examinanda, facultatem tribuit.

§. 20. Præterea ut pro felici & proſpera Congregationis prædictæ illiuſque Monaſteriorum & perſonarum directione, regimine & gubernio, Vicarius generalis, Diffinitores & Viſitatores prædicti, in Capitulo generali ſingulo quoque quadriennio celebrando, quæcumque ſtatuta, ordinationes & decreta, ſalubrem Congregationis & illius Monaſteriorum hujuſmodi ſtatum, reformationem & gubernium concernentia, licita tamen & honeſta, ac ſacris Canonibus & Conſtitutionibus Apoſtolicis, necnon Concilii Tridentini decretis, & ipſius Ordinis regularibus inſtitutis minime contraria, & ab omnibus ad quos quomodolibet ſpectabit, inviolabiliter obſervanda, in dicto tamen Capitulo generali Ciſtercienſi præſentanda & examinanda, ac approbanda, condere atque edere, ipſáque ſic condita & edita, pro rerum, temporum & perſonarum qualitate, & viciſſitudine, prout dicto Capitulo generali viſum fuerit immutare, corrigere, & in melius reformare, caſſare, & penitùs ſeu in parte abolere, & illorum loco alia de novo edere & condere liberè & licitè poſſint & valeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus & indulgémus.

Supradicta omnia inviolabiliter obſervari præcipit.

§. 21. Denique ſalvis & infirmis remanentibus per Nos diſpoſitis, ſtatutis & decretis, omnes & ſingulas ordinationes ſuperiùs inſertas, & à Capitulo generali pariter ut præfertur præſcriptas, auctoritate & tenore præmiſſis approbamus & confirmamus, illiſque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omneſque & ſingulos, tam juris quàm facti ac ſolemnitatum, etiam quantumvis ſubſtantialium defectus, ſi qui forſan deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus. Ac ſupradicta omnia, ut præfertur, diſpoſita, ſtatuta, decreta, & ordinata, ab omnibus & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit perpetuò firmiter & inviolabiliter obſervari, & adimpleri debere.

Clauſulas hujus conceſſionis præſervativas apponit.

§. 22. Præſenteſque literas nullo umquam tempore de nullitatis vitio, etiam ex eo quòd cauſæ propter quas emanarunt, coràm locorum Ordinariis aut aliis verificatæ & approbatæ, vel intereſſe habentes vel prætendentes vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari, in jus vel controverſiam vocari, ſeu ad terminos juris, reduci, aut adverſus illas quodcumque juris, gratiæ vel facti remedium impetrari, neque ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, modificationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos vel quoſcumque alios Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, dictámque Sedem etiam in craſtinum aſſumptionis eorumdem ſucceſſorum ad ſummi Apoſtolatus apicem, vel aliàs etiam motu proprio ac etiam conſiſtorialiter, & de Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium pro tempore exiſtentium conſilio, ſub quibuſcumque tenoribus, & verborum formis, ac ex quibuſvis cauſis pro tempore faciendis, etiamſi de illis ac eiſdem præſentibus earumdemque toto tenore ac dat. ſpecialis, ſpecifica & expreſſa, ac de verbo ad verbum mentio fiat, nullatenùs comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum & validiſſimum, & eum in quo antequàm emanarent erant ſtatum reſtitutas, repoſitas & plenariè reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque data per Vicarium, Diffinitores & Viſitatores prædictos, vel quoſcumque alios intereſſe habentes eligenda conceſſas, ſemperque validas & efficaces fore & eſſe, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, ac Vicario, Diffinitoribus & Viſitatoribus, aliiſque intereſſe habentibus prædictis perpetuò ſuffragari.

Decretum irritans decernit.

§. 23. Sicque & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, ac dictæ Sedis Nuncios judicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, &c. attentari decernimus.

Contrariis omnibus derogat.

§. 24. Non obſtantibus præmiſſis, ac Apoſtolicis, necnon in univerſalibus, Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis vel edendis, ſpecialibus vel generalibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac etiam Monaſteriorum & Ordinis prædictorum, etiam juramento, &c. roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini illiuſque Superioribus & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis clauſulis & decretis, etiam per modum ſtatuti perpetui, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam iteratis vicibus, ac etiam cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & efficaciſſimis clauſulis, in genere vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiam ſi in eis caveatur expreſsè, quòd illis etiam per quaſcumque literas Apoſtolicas, & quaſcumque etiam derogatoriarum derogatorias, ac inſolitas clauſulas in ſe continentes, derogari non poſſit, nec derogatum cenſeatur, niſi de eis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium tenores, formas ac data, & decreta in eis appoſita, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Hujus diplomatis tranſumptis credi mandat.

§. 25. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in judicio & extra, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Abbatiarum vacantium quindennia Rev. Cameræ perſolvi jubet.

§. 26. Volumus etiam, quod occurrente vacatione ſingulorum Monaſteriorum, quorum Abbates perpetui exiſtunt, & quadriennales per præſentes fiunt, primò & deindè ſingulis quindecim annis, commune & alia jura debita juxtà illorum taxam in libris Cameræ Apoſtolicæ deſcriptam, cum effectu per eos ad quos ſpectabit reſpectivè perſolvi omninò debeat, alioquin Monaſteria ipſa eo ipſo vacent, & vacare cenſeantur, ipſæque præſentes literæ quoad ea nullæ ſint, nec eis nullo umquàm tempore ſuffragentur.

D. P. An. 11. die 19. April.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, &c. die 19. Aprilis milleſimo ſexcenteſimo decimo ſexto, Anno undecimo.

Joannes Garſia Cardinalis Millinus.
Matellus Cardinalis Senenſis.
Philippus Cardinalis Philonardus.

XCVI.

Unio Congregationis Clericorum Doctrinæ Chriſtianæ in Civitate Avinionis inſtitutæ, Congregationi Clericorum Somaſchæ, ſive S. Majoli Papien. unà cum capitulorum inter eaſdem Congregationes initorum comprobatione.

De hac ſecunda dicta Congregatione, habes in hoc opere, conſt. 21. Paul. III. Tom. 1. fol. 735. ubi alia aliarum Pont. reſcripta illius ſtatum concernentia tibi indicavi, præter conſtit. poſteà ab iſto Pont. editam, quæ eſt hic ſuprà. Illam verò primam Congregationem ſcias Anno 1592. inſtitutam,

& inde à Clemente VIII. die 23. Decembris approbatam fuiſſe, ſed ejus Bullæ authenticum uſque modo habere non potui.

Edita An. D. 1616.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis deſuper Apoſtolicæ ſervitutis officio, ad ea per quæ piorum hominum Congregationes, in militanti Eccleſia præſertim ad legem Chriſtianam rudibus exponendam, providè ſanctèque inſtitutæ, majoribus in dies proficiant incrementis ſedulò intendimus.

Congregatio Clericorum Doctrinæ Chriſtianæ in Civitate Avinionenſi inſtituta volens uniri Congregationi Clericorum Somaſchæ, infraſcripta Capitula cum eiſdem firmavit quæ hic Pont. examinari fecit.

§. 1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii Antoniua Vigeriua Præpoſitus, ac Clerici ſeculares Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ in Civitate Avinionenſi canonicè inſtitutæ, quòd ipſi feliciori ejuſdem Congregationis ſtatui & augmento conſulere volentes, eamdem Congregationem, Congregationi Clericorum Regularium, Congregationis Somaſchæ, aliàs S. Majoli Papien. per nos uniri & incorporari deſiderant, & propterea infraſcripta Capitula cum dilectis etiam filiis Præpoſito & Clericis Regularibus dictæ Congregationis Somaſchæ ſtatuerunt, quæ à Venerabilibus fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, negotiis Regularium præpoſitis recognita & approbata fuerunt, tenoris ſequentis videlicèt.

Quarum tenor hic inſeritur.

§. 2. Conventiones firmatæ ac ſtabilitæ inter Clericos Regulares Congregationis de Somaſcha, & Patres Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ in Regno Galliæ, pro unione facienda utriuſque Congregationis. Quod quidem negotium à Sanctiſſimo D. N. fuit commiſſum Sacræ Congregationi Illuſtriſſimorum DD. Cardinalium, negotiis Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum.

CAP. I.

Patres Doctrinæ Chriſtianæ Galliæ retineant conſuetudinem eam docendi.

IN primis igitur, Doctrinæ Chriſtianæ Patres, eorumque ſucceſſores in perpetuum ſecum retinebunt inſtitutum docendi Doctrinam Chriſtianam parvam, mediocrem & magnam, juxtà laudabilem eorum conſuetudinem, quam inviolabiter ſervabunt, & in iis Domibua quas nunc poſſident, & in iis quas in poſterùm poſſidebunt in toto Regno Galliæ.

CAP. II.

Pater Cæſar de Bus habeatur pro inſtitutione hujus inſtituti docens Doctrinam Chriſtianam in Regno Galliæ.

REverendiſſime Pater Cæſar de Bua, vir pietaria eximiæ Congregationiſque Patrum Doctrinæ Chriſtianæ in Regno Galliæ, primua parens & inſtitutur, habeatur in religione pro authore, ut revera fuit, bujus ſanctiſſimi inſtituti Doctrinam Chriſtianam in dicto Regno Galliæ Populos edocendi.

CAP. III.

Patres dictæ doctrinæ Chriſtianæ vocentur Patres Doctrinæ Chriſtianæ Congregationis Somaſchæ.

PAtres Doctrinæ Chriſtianæ in Gallia, vocari deinceps poſt factam unionem debebunt Patres Doctrinæ Chriſtianæ Congregationia Somaſchæ ſeu Sancti Majoli Papiæ, & privilegia omnia erunt communia.

CAP. IV.

Vivant ſub obedientia Præpoſiti generalis Somaſchæ qui ſingulis triennis eos viſitabit. Et regentur in Regno Galliæ à Provinciali Gallo eligendo in Capitulo generali Somaſcha, ex tribus nominàdis à Capitulo Provinciali Galliæ.

SUB obedientia vivent Præpoſiti generalis de Somaſcha, qui ſemel ſingulis trienniis per ſe vel per alium ab eo deſtinandum eos viſitabit. Cæterum eorum regimen & Gubernatio in toto Regno Galliæ, in domibua tàm acquiſitis quàm acquirendis, ſit penès Superiores Gallos, & Provincialis ſimiliter Gallus eligendua per Capitulum generale de Somaſcha eis inſtituatur. Qui quidem erit unus ex duobua vel tribus Patribus nominatis, ſive propoſitis à Capitulo Provinciali ipſiua Provinciæ Galliæ, tempore debito congregato.

CAP. V.

Provincialis prædicti ejuſque Socii munus, & authoritas hic præſcribitur.

CUjus Provincialis auctoritas erit, de loco ad locum perſonas mutare. Novitioa per ſe vel per locorum Superiores ad profeſſionem admitmittere. Concionatoribus concionandi facultatem concedere, dummodò ab Epiſcopis locorum licentiam ſeu benedictionem ad formam Concilii Tridentini obtineant, & alia facere, quæ Viſitatoribus dictæ Congregationis Somaſchæ conceduntur. In reliquis autem tanta ſit ejus auctoritas, quanta à Capitulo Provinciali conceditur eidemmet. Debebit tamen Præpoſitum generalem ubi commodè poterit conſulere, vel ſaltem de ſingulis magni momenti rebus certiorem facere. Provincialis ſtatim atque erit electus, cenſeatur eſſe, & ſit ipſo facto de gremio Capituli generalis, in quo vocem activam, & paſſivam habeat. Ejus officium per triennium durabit. Ad Capitulum generale cùm accedet, ſocium unum ſeu Diſcretum, anteà à Capitulo Provinciali electum deducet, qui quidem ſocius in Capitulo generali interveniet cum utraque voce.

CAP. VI.

Provinciali decedente quis ſuccedet.

QUod ſi contingat Provincialis obitus, eo caſu Superior, profeſſione ſenior, cenſeatur electus.

CAP. VII.

Ad Capitulum Provinciale quæ ſpectant.

AD Capitulum Provinciale ſpectabit, cum majori parte votorum nova loca, prævio tamen Epiſcoporum conſenſu, & ſervata forma Clementis Octavi, recipere; Recepta deſerere, Superiores locales eligere vel deponere, Reos ſi qui erunt punire, aut innocentes abſolvere, curam Monialium ordinariam pro Confeſſionibua audiendis, de conſenſu & licentia eorumdem Epiſcoporum recipere, bona in univerſum in toto Regno Galliæ ipſi Congregationi relicta alicui loco particulari aſſignare, Novitios quadrageſimum annum excedentes, vel qui alterius Religionis habitum habuerint, & debitam tranſeundi facultatem à Sede Apoſtolica obtinuerint, ad probationem admittere, exemptiones diuturnas maximè Senibus & Studentibus, ad tempus non autem perpetuò, & ex cauſa impertiri, locum pro Capitulo Provinciali proximè congregando determinare.

CAP. VIII.

Qui ad dictum Capitulum accedent.

INſuper Capitulo Provinciali quod menſe Septembris præcedente Capitulum generale convocandum erit, præter Provincialem, intereſſe debebit quilibet Superior localis unà cum Socio ſeu Diſcreto à Capitulo Conventuali ejuſdem loci; dummodò ſex ſaltem ibi reſideant, eligendo.

Et modò Papa prædictam unionem, & Capitula approbat, & ab omnibus Regulas Congregat. Somaſchæ ſervari præcipit, excepto quod Provinciales exemptiones diurnas non niſi ex cauſa concedant.

§. 3. Quare pro parte primodictæ Congregationis fuit nobis humiliter ſupplicatum, quatenùs unionem & incorporationem hujuſmodi facere, & eis in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos piia Clericorum prædictorum votis quantum cum Domino poſſumus annuere, illoſque ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis, &c. cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibua inclinati, de eorumdem Cardinalium conſilio dictam Congregationem Doctrinæ Chriſtianæ in prædicta Civitate Avenionenſi inſtitutam, Congregationi Somaſchæ prædictæ, ita ut unum corpus Congregationis efficiant, ac Clerici dictæ Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ, regulas & conſtitutiones ſecundò dictæ Congregationis Somaſchæ ab Apoſtolica Sede approbataa ſervent, & profiteantur, necnon Capitula prædicta adimpleantur & etiam ſerventur, ſalvis tamen limitationibus & modificationibua infraſcriptis videlicèt, quod provincialis prædictus exemptiones diuturnas hujuſmodi, nonniſi ex cauſa alicujus impedimenti concedere poſſit aut debeat, Apoſtolica au-

ctoritate

ctoritate tenore præſentium perpetuò unimus & incorporamus.

Ut profeſſio emitti debeat, declarat.

§. 4. Necnon cum dicto Antonio, ut infrà quatuor menſes à die cœptæ probationis numerandos, integro non expectato probationis anno profeſſionem per dictos Clericos Congregationis Somaſchæ hujuſmodi emitti ſolitam expreſsè emittere liberè & licitè valeat, auctoritate & tenore prædictis indulgemus, ac cum eodem deſuper diſpenſamus. Cæteros verò primodictæ Congregationis Clericos, antequàm profeſſionem hujuſmodi emittant, annum probationis integrè complere debere.

In Statu Eccleſiaſtico Regni Galliæ, etiam ſi non ſint Galli, Superiores eſſe permittit.

§. 5. Ac Clericos ſecundò dictæ Congregationis in Galliam pro inſtructione dictorum Presbyterorum mittendos, in Statu Eccleſiaſtico Regni Galliæ locorum Superiores, etiamſi non ſint Galli, eligi poſſe ſtatuimus.

Clauſulæ præſervativa, & decretum irritans.

§. 6. Decernentes præſentes literas validas, firmas & efficaces exiſtere & fore, ſuóſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac ab omnibus ad quos ſpectat inviolabiliter ob●ervari debere, ac irritum & inane ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 7. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac utriuſque Congregationis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenores, præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 8. Volumus etiam, ut præſentium tranſumptis manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P.A. 11. die 11. Apr.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, &c. die 11. Aprilis milleſimo ſexcenteſimo decimoſexto, Anno undecimo.

XCVII.

Innovatio Conſtitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione B. MARIÆ Virginis editarum. Impoſitióque majorum pœnarum in tranſgreſſores, à locorum Ordinariis, & hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus puniendos.

Attende quæ notavi infrà ad hujus Pont. Conſtit. 105. Sanctiſſimus. fol. 400.

Edita A. D. 1616.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium.

REgis pacifici, quamquàm nullo noſtro merito divina diſpenſatione vices gerentes in terris, ex muneris noſtri debito, pacis & concordiæ inter Chriſtifideles, præſertim Eccleſiaſticas perſonas, quæ aliis in viam pacis dirigendis & in unitate ſpiritus continendis ſunt præpoſitæ, conſervationi ſedulò invigilare cupientes, ea quæ à Prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus ad ſcandalorum ſemina tollenda ſalubriter conſtituta ſunt, cùm hoſtis antiqui inſidiis, qui ab initio diſſidia ſerere cœpit, minimè obſervari, aut variis modis eludi dignoſcuntur, ut inviolata ſerventur, opportunis remediis, quantum cum Domino poſſumus, providemus.

Sixtus IV. conſtitutionem edidit contrà affirmantes, hæreticum eſſe aut peccatum mortale credere vel tenere B. MARIAM Virginem jam ſua conceptione à peccati originalis macula præſervatam fuiſſe vel non fuiſſe, cùm nondum id eſſet à Sede Apoſt. & Romana Eccleſia deciſum.

Hanc conſt. Sixti IV. vide in cap. 2. de Reliq. & Vener. Sanctorum inter Extravag. conciones.

§. 1. Olim ſiquidem per felicis recordationis Sixtum Papam Quartum Prædeceſſorem noſtrum, accepto quòd nonnulli diverſorum Ordinum Prædicatores, in ſuis ſermonibus ad populum publicè per diverſas Civitates & Terras affirmare non erubuerant, & quotidiè prædicare non ceſſabant, omnes illos qui tenebant aut aſſerebant glorioſam & immaculatam DEI Genitricem abſque originalis peccati macula fuiſſe conceptam, mortaliter peccare, vel eſſe hæreticos, ejuſdémque immaculatæ Conceptionis officium celebrantes, audientéſque ſermones illorum qui eam ſine hujuſmodi macula conceptam eſſe affirmabant, graviter peccare, ſed & prædictis prædicationibus non contenti, confectos ſuper eiſdem ſuis aſſertionibus libros in publicum ediderant, ex quorum aſſertionibus & prædicationibus non levia ſcandala in mentibus fidelium exorta erant, & majora meritò exoriri formidabantur indies, Idem Sixtus prædeceſſor hujuſmodi temerariis auſibus, & perverſis aſſertionibus & ſcandaloſis, quæ exindè in Dei Eccleſia exoriri poterant, obviare volens, hujuſmodi aſſertiones Prædicatorum eorumdem, & aliorum quorumlibet, qui affirmare præſumerent, eos, qui crederent aut tenerent eamdem Dei Genitricem ab originalis peccati macula in ſua conceptione præſervatam fuiſſe, propterea alicujus hæreſis labe pollutos fore, vel mortaliter peccare, aut hujuſmodi officium conceptionis celebrantes, ſeu hujuſmodi ſermones audientes alicujus peccati reatum incurrere, utpotè falſas & erroneas, & à veritate penitùs alienas, editóſque deſuper libros prædictos id continentes, quoad hoc reprobavit & damnavit, ac ſtatuit & ordinavit, quòd Prædicatores verbi Dei, & quicumque alii cujuſcumque ſtatus, gradus, aut ordinis & conditionis eſſent, qui auſu temerario præſumerent in eorum ſermonibus ad populum, ſeu alias quomodolibet affirmare, hujuſmodi ſic per eum improbatas & damnatas aſſertiones veras eſſe, aut dictos libros pro veris legere, tenere vel habere, excommunicationis ſententiam eo ipſo incurrerent, à quo ab alio quàm à Romano Pontifice, niſi in mortis articulo, nequirent abſolutionis beneficium obtinere. Similibuſque pœnis & cenſuris ſubjecit eos, qui auſi eſſent aſſerere contrariam opinionem, tenentes videlicèt, Glorioſam Virginem MARIAM cum originali peccato fuiſſe conceptam, hæreſis crimen, vel peccatum incurrere mortale, cùm nondum id eſſet à Romana Eccleſia & Apoſtolica Sede deciſum.

Eam innovavit Conc. Trid. ſeſſ. 5. de Peccat. orig. in fin.

§. 2. Hanc verò Sixti prædeceſſoris Conſtitutionem Oecumenica Tridentina Synodus poſteà innovavit.

Pius V. prohibuit de hoc articulo in popularibus concionibus diſputare, vulgari ſermone ſcribi vel dictari, ut in ejus conſt. 114. Super ſpeculam, fol. 343. Tom. 2.

§. 3. Ac deindè ſimilis recordationis Pius Papa Quintus etiam Prædeceſſor noſter, ſtatuit, ordinavit & mandavit, quatenùs nemo cujuſcumque ordinis, vel dignitatis exiſteret, in popularibus concionibus, vel ubicumque promiſcua virorum & mulierum multitudo convenire ſolet, de hujus controverſiæ alterutra parte diſputare rationibus vel Doctorum auctoritate, aſſerendo propriam ſententiam & contrariam refellendo vel impugnando, aut de hac ipſa quæſtione cujuſvis pietatis aut neceſſitatis prætextu vulgari ſermone ſcribere vel dictare præſumeret, qui contrafaceret ſuſpenſionis pœnam à divinis abſque nova declaratione ipſo facto incurreret, ſi modò eſſet in ſacris conſtitutus, & quocumque præterea gradu ſive dignitate vel adminiſtratione fungeretur, illis omnibus foret ipſo jure privatus, & ad eadem vel ſimilia munera obtinenda vel obeunda perpetuæ inhabilitatis cenſuræ, ipſo etiam facto obnoxius foret, ſuper quibus niſi à Romano Pontifice pro tempore exiſtente diſpenſari, ſive abſolvi non poſſet, & nihilominus aliis pœnis, ſi opus foret, à proprio Prælato pro delicti menſura infligendis ſubjectus eſſet, prout ſubjecit.

Sed ſolummodò in Academiis & Capitulis, ubi nulla ſcandali occaſio ſubeſſet permiſit.

§. 4. Cæterùm, quamdiu per Apoſtolicam Sedem altera pars diffinita non eſſet, oppoſitáque ſententia condemnata, liceret viris doctis in publicæ Academiæ diſputationibus, ſive Generalium aut Provincialium Capitulorum, vel ubi aliàs intereſſent qui rem capere poſſent, nec ſcandali ulla ſubeſſet occaſio, de illa quæſtione diſſerere & argumentis utramlibet

pꝛrtem aſſerere vel impugnare, dùm tamen neutra veluti erronea prædicaretur. ſervarentúrque illa omoia, quæ à dicto Sixto prædeceſſore ſtatuts ſunt, qoorum ſingula eriam quantum ad alias pœnas duxit innovanda & innovavit, prout in Siati & Pii prædeceſſorum literis deſuper confectis pleniùs continetur.

Qpia tamen ſuper prædictæ ſic ut ſuprà ſtatutis novæ quæſtiones exortæ ſunt.

§. 5. Verùm licèt hæc providè ſtatuta ſint, nihilominùs ſicut accepimus, nonnulli in diverſis Chriſtiani Orbis partibus, interminatis quæſtionibus nimis intenti, diſſenſionum hujuſmodi, jampridem Eccleſiæ diſciplinæ vigore reciſa germina coaleſcere procurant, indéque contentiones & rixæ non ſine Dei offenſa & ſcandalo plurimorum exortæ ſunt, & graviores in dies ne exoriantur periculum eſt, niſi à oobis opportunè provideatur.

Hic Pontifex prædictas Sixti IV. & Pii V. conſtitutiones innovat, & inviolabiliter obſervari præcipit.

§. 6. Quamobrem motu proprio non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, conſtitutionum Sixti & Pii prædeceſſorum hujuſmodi veriores tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, eaſdem Conſtitutiones Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, & etiam quoad earum pœnas quaſcumque etiam abſulutionis reſervationem innovamus, & inviolabiliter ab omnibus, etiam regularibus cujuſcumque Ordinis & inſtituti, & aliis quibuſcumque tàm Eccleſiaſticis quàm ſecularibus perſonis, cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, & cooditionis aut dignitatis tàm eccleſiaſticæ quàm ſæcularis, etiamſi ſpecialis, ſpecifica & individua earum eſſet neceſſario facienda mentio, obſervari præcipimus & mandamus, donec à Romana Apoſtolica Sede hujuſmodi cooverſia fuerit diffinita.

Tranſgreſſoribus pœnas auget.

§. 7. Ac prætereà ſi quis quovis modo contravenerit, præter ſupradictarum conſtitutionum pœnas reſpectivè ipſo facto incurrendas, etiam concionandi, publicè legendi ſeu docendi, & interpretandi facultate, ac voce activa & paſſiva ioquibuſcumque electionibus eo ipſo abſque alia declaratione, privatus exiſtat, necnou ad concionandi & publicè legendi, docendi & interpretandi perpetuæ inhabilitatis pœnas ſimiliter ipſo facto incurrat, abſque alia declaratione à quibus nonniſi à Nobis ipſis vel ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pariter abſolvi, ſeu ſuper iis diſpenſari poſſit, & nihilominùs aliis pœnis noſtro & eorumdem Romanorom Pontificum ſucceſſorum noſtrorum arbitrio infligendis, ſubjiciatur, prout eum ſubjicimus per præſentes.

Et contrà eos, Epiſcopis, & cæt. ac hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus facultatem procedendi tribuit.

§. 8. Et contrà hujuſmodi transgreſſores, etiam regulares cujuſvis Ordinis & inſtituti, etiam quomodolibet exemptos, & alias quaſcumque Eccleſiaſticas & ſæculares perſonas cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis aut dignitatis, tàm eccleſiaſticæ quàm ſæcularis, ut præfertur tàm Epiſcopi & Prælati, Superiores, aliíque Ordinarii locorum quam hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquiſitores procedant & inquirant, atque in eos ſeverè animadvertant. Nos enim iis & eorum cuilibet, contrà eoſdem tranſgreſſores procedendi & inquirendi, ac pœnis coërcendi & puniendi liberam facultatem & auctoritatem iiſdem auctoritate & tenore tribuimus & impartimur, eóſque, ut præfertur, procedere, ioquirere & punire præcipimus & mandamus.

Contrariis derogat.

§. 9. Non obſtantibus omnibus iis, & ſingulis, quæ tàm Sixtus quàm Pius Prædeceſſores prædicti in literis ſuis hujuſmodi, voluerunt non obſtare. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibos pro plenè & ſufficienter expreſſis, & verbum ioſertis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Publicationem Romæ factam ubique ligare decernit.

§. 10. Et ne præmiſſorum ignorantià quoquam prætendi poſſit, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quòd præſentes literæ ſeu illarum exempla, ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixa, omnes ità arctent & afficiant, perindè ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Tranſumptiſque credi jubet.

§. 11. Quódque præſentium tranſomptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in digoitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. II. die 6. Julii.

Datom Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 6. Julii, milleſimo ſexcenteſimo decimo ſexto, Pontificatûs noſtri Anno duodecimo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini noſtri Jeſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo decimo ſexto, Indictione decima quinta, die verò nona menſis Julii, Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & Domini Noſtri D. PAULI Divina providentia Papæ V. Anno duodecimo, retroſcripta literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, per me Auguſtinum Bracherium Curſorem.

Silverius Pentitolus Mag. Curſor.

XCVIII.

Inhibitio, ne Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis Cœleſtinorum dignitates, gradus & officia, ſæculari favore, & illicitis viis procurent, pluribus in eos eorúmque fautores pœnis indictis.

De hac Congregatione habes aliam hujuſmet Pont. conſtit. 94. hic ſuprà. ubi cæteras indicavi.

PAULUS PAPA V.

Edita An. D. 1616.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

QUoniam nemo debet aſſumere ſibi honorem niſi vocatus à Deo tamquàm Aaron, & à regularis vitæ inſtituto valdè alienum eſt, ut religioſi viri, quos honorum & dignitatum gradus, ſanctitate vitæ, ac aliis religioſis virtutibus potiùs promereri, quàm appetere, eóſque gradus cum ad eos aſſumuntur, obedienter ſuſcipere, ſuſceptóſque humiliter adminiſtrare decet, mendicatis ſæcularium præſertim perſonarum ſtudiis, ad eos ſibi aditum patefacere contendant, unde magna in Eccleſia Dei ſcandala & damna exoriri ſolent.

Prohibitio officia religionis conquiſitis extrà eam favoribus, illicitiſque viis procurandi ſub multis pœnis in eos, & eorum fautores inflictis.

§. 1. Nos qui pro muneris noſtri debito in hoc potiſſimùm laborare non deſiſtimus, ut Eccleſiaſtica regulariſque diſciplina priſtinæ obſervantiæ reſtituatur, hunc malum è Congregatione Cœleſtinorum Ordinis Sancti Benedicti, cujus proſperum regimen, & incrementum ad Eccleſiæ ſanctæ utilitatem ſinceris deſideramus affectibus, propellere cupientes, Motu proprio & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnes & ſingulos Monachos dictæ Congregationis, cojuſcumqne gradus, ſtatus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis exiſtentes, qui de cætero ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones & alia officia dictæ Congregationis aſſequenda intenti, ad Principum ac Prælatorum, & aliarum quarumcumque perſonarum, tàm ſæcularium quàm Eccleſiaſticarum, de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque ſæculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium favores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliiſque viis illicitis directè vel indirectè, palàm vel occultè ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones & alia officia præfata obtinenda aſpiraverint, vel aliis minùs legitimis & honeſtis rationibus ea obtinere quæſiverint, aut etiam ſpontè oblatis, & minimè conquiſitis uſi fuerint, illorúmq; cōplices & fautores, vinculo excommunicationis

Digitized by Google

latæ ſententiæ, à qua non niſi per Nos aut Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, præterquàm in mortis articulo conſtituti, abſolvi queant, innodamus, ipſóſque & eorum quemlibet ad quaſcumque Prælaturas, dignitates, officia, gradus, honores, adminiſtrationes, & munera in ipſa Congregatione obtinenda, perpetuò inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, adminiſtrationibus, functionibus, & officiis hujuſmodi eo ipſo privamus, ac privatos voce tàm paſſiva quàm activa carere decernimus & declaramus.

Prohibitione Superiores d. Congregationis, favoribus extra ejus gremium attentis aliquem ad officia admittant.

§. 2. Atque in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis etiam latæ ſententiæ pœna, omnibus dictæ Congregationis Monachis, Superioribúſque & Prælatis quocumque titulo nuncupatis, etiam Abbati Generali, præſentibus, & futuris, præcipimus, diſtrictéque mandamus, ne quempiam ullo tempore precibus, literis vel favoribus adducti, vel aliàs ad inſtantiam ſeu requiſitionem vel contemplationem Principum ſeu Prælatorum, aut aliorum quorumcumque tàm ſecularium quàm Eccleſiaſticorum extra dictum gremium exiſtentium præfatorum, ad cujuſvis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones & officia dictæ Congregationis promovere audeant ſeu præſumant.

Declaratio quòd electiones, & promotiones aliter factæ ſint invalidæ.

§. 3. Decernentes electiones & promotiones ad Monaſteria, & Prioratus vel officia dictæ Congregationis contra præſentium diſpoſitionem, quod abſit, quandocumque faciendas, & pro tempore obtinendas, nullas prorſus invalidáſque fore & eſſe, ac omnes & ſingulos in præmiſſis delinquentes ſententias & pœnas præmiſſas irremiſſibiliter eo ipſo incurrere.

Et ita non aliter judicetur.

§. 4. Et ità per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, judicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§. 5. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon Ordinis & Congregationis hujuſmodi etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis eorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteríſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi prædictis Monachis vel quibuſvis aliis, communiter aut diviſim, ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Formam publicationis hujus Bullæ præſcribit.

§. 6. Ut autem harum literarum notitia ad omnes Congregationis hujuſmodi Monachos faciliùs deveniat, volumus illas pro hac prima vice in ſingulis dictæ Congregationis domibus regularibus, deindè in ſingulo quoque Capitulo Generali, ſeu dieta dictæ Congregationis publicè legi, illáſque, ut præfertur lectas ſic omnes arctare, ac ſi unicuique intimatæ fuiſſent.

Ejuſdem exemplis credi jubet.

§. 7. Illarúmque exemplis, etiam impreſſis, manu Scribæ dictæ Congregationis vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Abbatis Generalis ipſius Congregationis, vel alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eamdem prorſus fidem haberi, quæ præſentibus haberetur ſi eædem exhiberentur.

Dat. P.A. 12. die 21. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 27. Auguſti, milleſimo ſexcenteſimo decimoſexto, Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

XCIX.

Confirmatio nonnullarum Conſtitutionum, ſeu Ordinationum à Fratribus Eremitis Ordinis S. Auguſtini Congregationis Siciliæ, pro feliciori ejuſdem gubernio editarum. Nec non approbatio Unionis ipſius Congregationis prædicto Ordini anteà factæ.

Horum Fratrum materiam vide in ſecunda rubr. ad Conſtit. 6. Alex. IV. Licet Eccleſia, Tom. 1. fol. 110. & etiam infrà ad conſt. 30. S.D.N. URBAN. VIII. Romanus Pontifex. Tom. 4.

PAULUS PAPA V.

Edita An. D. 1617.

Ad perpetuam rei memoriam.

De anno 1581. unita fuit Ordini Eremitarum S. Auguſtini Congregatio Siciliæ ejuſdem Ord. ab ejus Vicario Generali Apoſtolico.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Antonius de Caſtroiamne, & Paulus de Sancto Philippo Eremitæ Congregationis Siciliæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini. Quòd aliàs quondam Thaddæus Peruſinus, tunc Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini hujuſmodi Vicarius Generalis Apoſtolicus, eamdem Congregationem prædicto Ordini univit, & incorporavit, prout in patentibus literis dicti Thaddæi, ſub die 8. Aprilis Anni 1581. deſuper expeditis, pleniùs dicitur contineri.

Subindè d. Congregatio nonnullas ordinationes pro feliciori ipſius ſtatu edidit, prout infrà.

§. 2. Subindè verò Eremitæ prædicti proſpero ejuſdem Congregationis regimini, & felici ſtatui conſulere cupientes, infraſcriptas ordinationes in prædicta Congregatione hactenùs obſervatas, & quas de cætero obſervare intendunt, tenoris ſubſequentis videlicet.

De his quæ tenentur obſervare fratres profeſſi in d. Congregatione.

§. 3. Congregatio ipſa, & Fratres in illa profeſſi omnibus legibus, ordinationibus, & conſtitutionibus, quæ in univerſo Ordine obſervantur, ſubjecti ſint, & inviolabiliter obſervent.

De Privilegiis, immunitatibus, &c.

§. 4. Quòd Fratres Congregationis omnibus privilegiis, immunitatibus, indulgentiis, & gratiis, tàm ſpiritualibus, quàm temporalibus Ordini Eremitarum S. Auguſtini conceſſis & in poſterum concedendis, fruantur, & potiantur, dummodò ſint in uſu, neque ſacris Canonibus, aut Concilii Tridentini decretis repugnent.

De receptione, ac fundatione novorum locorum.

§. 5. Quòd poſſint nova loca recipere & Conventus fundare tàm in Regno Siciliæ, quàm per totam Italiam, ſervatis tamen decretis, & conſtitutionibus Apoſtolicis, & de licentia Prioris Generalis, & Ordinariorum locorum.

De Vicario gen. Congregationis.

§. 6. Quòd Congregatio gubernetur per Vicarium Generalem, in Capitulo Congregationis ab iiſdem Fratribus eligendum, qui nullius Superioris Regularis juriſdictioni ſubjaceat, ſed tantùm Priori Generali ſit immediatè ſubjectus.

De auctoritate, & juriſdictione, Vicarii Generalis ſuper totam Congregationem.

§. 7. Quòd Vicarius electus habeat eamdem auctoritatem, & juriſdictionem ſuper totam Congregationem, quam habent ſinguli Provinciales in ſua Provincia.

De confirmatione Vicarii Generalis.

§. 8. Quòd Vicarius generalis electus legitimè, & canonicè, abſque repulſa à Priore Generali confirmari debeat, & Vicarius eligi ſemper debeat unus ex Congregatione, qui ejus vitæ aſperitatem profiteatur.

De facultate Congregationi conſervanda eligendi Vicarium Generalem.

§. 9. Quòd Prior Generalis facultatem, quam habet Congregatio eligendi Vicarium, inviolatam conſervet, neque in Capitulo generali aliquid innovetur, quod ad ſubſtantiam dictæ facultatis eligendi pertineat, niſi priùs conſulta Sede Apoſtolica, ad quam Fratres, ubi ſe gravatos ſenſerint, recurſum habere poterunt.

De exercitiis corporalibus Fratr.

§. 10. Quòd horis, quibus vacant ab exercitiis ſpiritualibus, corporalibus exercitiis incumbant, intrà tamen Monaſterii ſeptà, & prout decet viros Religioſos pro vitæ ſuſtentatione: Quæ ſunt

arte

arte elaborata, vendantur ab aliquo Converſo, ſeu Laico, cui Prior injunxerit, & pretium in commune redigatur.

De tranſitu ad alias Congregationes, & de receptione fratrum Ordinis ad hanc Congregationem.

§. 11. Quòd nullus Frater Congregationis poſſit ad alias Congregationes ejuſdem Ordinis tranſire, ſine licentia Prioris Generalis; & quòd in Congregatione nullus Frater Ordinis recipiatur, qui eamdem vitæ aſperitatem profiteri nolit, per Capitulum Conventus approbandus.

De facultate Prioris Gen. Ord. viſitandi Congreg.

§. 12. Quòd Prior Generalis pro tempore exiſtens, Congregationem, & ejus Conventus per ſe, vel per aliam perſonam viſitare poſſit.

De Jejuniis.

§. 13. Quòd Fratres Congregationis præter dies ab Eccleſia ordinatos, jejunent quarta, & ſexta feria, exceptis diebus feſtis Paſchatis, Pentecoſtes, & Nativitatis Domini, S. P. Auguſtini, & omnium Sanctorum.

De his qui jejunare non poſſunt.

§. 14. Quòd ſi quis ob aliquam cauſam jejunare non poterit, à carnibus, ovis, & lacticiniis abſtineat, niſi Superiori Conventus de conſilio Medicinæ aliter videatur.

De locis Eremitoriis lege à Civitatibus conſtruendis.

§. 15. Quòd loca Eremitoria, in quibus Fratres habitant, ſint ad minùs per unum milliare diſtantia à Civitatibus, Oppidis, vel aliis locis habitatis.

De veſtibus.

§. 16. In veſtibus tàm intraneis, quàm extraneis ſervetur omnimoda uniformitas, ita tamen, ut ſemper fiant ex vilioribus, quæ in locis, ubi fuerint Monaſteria, repetiuntur, &c.

De victu, & aliis præſtandis Priori Generali Viſitanti, aut alteri de ejus mandato.

§. 17. Quòd Prior Generalis, ſivè Viſitator ab eo miſſus, præter victum quotidianum, nihil ultrà petere, vel recipere poſſit, exceptis tarenis duodecim, qui Priori Generali ſingulo quoque anno exhibentur pro ſua collecta, &c.

Poſteà inſteterunt Pont. ut prædicta approbaret.

§. 18. Cùm autem (ſicut eadem expoſitio ſubjungebat) Eremitæ de præſenti plurimùm cupiant, tàm unionem, quàm ordinationes hujuſmodi, pro majori eorum validitate & ſubſiſtentia, Apoſtolicæ confirmationis robore communiri: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſuper præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui unionem anteà dictam ac ordinationes præinſertas confirmat, prohibendo tamen, ut nova loca extrà Regnum Siciliæ abſque Sedis Apoſt. expreſſa licentia recipere, aut fundare non poſſint.

§. 19. Nos Eremitas prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis cenſuris & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis; ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; De Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpoſitorum conſilio, Unionem, & Ordinationes hujuſmodi, ita tamen, ut Eremitæ de præſenti nova extra Regnum Siciliæ abſque expreſſa Sedis Apoſtolicæ licentia fundare, vel accipere nullatenùs poſſint; Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Defectus ſupplet.

§. 20. Ac omnes, & ſingulos tàm juris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſulas præſervativas cum decreto irritanti ſuperaddit.

§. 21. Decernentes, præſentes literas ſemper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ab omnibus, & ſingulis præfatæ Congregationis Eremitis, & aliis, ad quos ſpectat inviolabiliter obſervari debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quocumque quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 22. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, & juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 12. die 25. Jan.

Dat. Romæ apud S. M. Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 25. Januarii 1617. Pontificatus Noſtri Anno Duodecimo.

C.

Congregationis Fratrum Joannis Dei in Italia pridem inſtitutæ, & Hoſpitalia Germaniæ, Galliæ, & Poloniæ comprehendentis, in veram Religionem erectio ſub tribus votis ſubſtantialibus, & quarto de juvandis Infirmis, & Regula S. Auguſtini.

Similem erectionem hic idem Paulus fecit de alia eorumdem Fratrum Congregatione Hiſpaniæ ut ſuprà in ejus conſtitutione 69. ſup. fol. 193. Et confirmationem Conſtitutionum ab ipſa Religione editarum inf. in conſtitutione 5. Ea quæ, & in alia Conſt. Romanus. præfinivit Juriſdictionem Ordinariis locorum in iſtos Fratres quam habes inf. num. 15.

De inſtitutione autem, & toto ſtatu horum Fratrum Joannis Dei vide quæ ſuprà ſunt notata ad conſt. 143. Pii V. Licèt. Tom. 2. pag. 378. Communicationemque Privilegiorum Ordinibus Mendicantium conceſſorum huic Religioni feciſſe S. D. N. Urb. VIII. vide inf. Conſt. 18. Sacroſanctum. *Tom. 4. fol. 54.*

PAULUS PAPA V.

Edita An. D. 1617.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex circà ſacrarum Religionum, & Congregationum, ac etiam Hoſpitalium, & aliorum piorum locorum ſalubrem directionem, & felicem progreſſum ex demandatæ ſibi Apoſtolicæ ſervitutis officio intentus, ea, quæ deſuper à Prædeceſſoribus ſuis facta comperit, partim approbat, & confirmat, partim verò aliis juſtis ita ſuadentibus cauſis alterat, & immutat, aliáſque officii ſui partes interponit, prout rerum, locorum, temporum, & perſonarum qualitate penſata conſpicit ſalubriter in Domino expedire.

Refert quod ſtatuerat circa regimen hujus Congregationis in Italia Clemen. 8. ſuprà in ſua conſt. 44. pag.

§. 1. Aliàs ſiquidem cùm pridem Congregatio Joannis Dei in Urbe, ac diverſis Italiæ partibus Apoſtolica auctoritate recepta, & confirmata, cujus Confratres pauperes infirmos, graviterque laborantes hoſpitio ſuſcipere, eiſque inſervire conſueverunt, valdè aucta eſſet, illique diverſa privilegia, & indulta ab Apoſtolica Sede, Romaniſque Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, præſertim quòd per unum ex ipſis Confratribus Majorem nuncupatum Congregatio ipſa regeretur, quódque ab Ordinariis locorum exempti eſſent, atque illius Religioſi profeſſionem emittere, ac ad ſacros ordines promoveri poſſent, conceſſa fuiſſent; fel. rec. Clemens Papa VIII. prædeceſſor noſter accepto, quòd ejuſdem Congregationis Confratres à primævo ſuo inſtituto paulatim recedebant, ac opus hoſpitalitatis eorum pauperum infirmorum, cui in primis incumbere tenebantur, intermittebatur, & multi Confratrum literarum ſtudiis intendebant, & ſacris ordinibus initiari, ut à ſervitio hoſpitalium excuſarentur, procurabant, per ſuas ſub die 12. Februarii MDXCII. in ſimili forma Brevis expeditas literas ſtatuit, & ordinavit, quòd omnes, & ſinguli Confratres prædicti locorum Ordinariis ſubeſſe deberent, quódque ab hoſpitalibus in quibus profeſſionem eatenùs quilibet emiſiſſet, numquàm amoveretur, niſi ob incorrigibilitatem, ac de Ordinariorum, quibus dicta hoſpitalia ſubeſſent, nec etiam transferrentur de uno hoſpitali ad aliud, niſi pariter de Ordinariorum licentia, ac tàm hoſpitalis, à quo, quàm Ordinarii ad quem transferretur, ac de cætero votum tantùm inſerviendi ipſis hoſpitalibus ſub prædicta Ordinarii obedientia emitterent: Subindè verò cum experientia compertum fuiſſet, Congregationis prædictæ hoſpitalia, & loca pia in Italia exiſtentia ſic ad invicem ſeparata, & alicujus communis Superioris, qui ea corúmque Confratres ad primævi inſtituti obſervantiam reſtitueret, & eoſdem in ipſa conſervaret, regimine deſtituta, gravia incommoda, & damna paſſa fuiſſe, & indies pati, ita ut niſi de aliqua regiminis forma eis provideretur, facilè evenire poſſet, ut Congregatio ipſa in totum

Aliàs 13.

extin-

Digitized by Google

extingueretur, & corrneret; dictus Clemens prædeceſſor per alias ſimiles ſuas ſub die 9. Seprembris MDXCVI. expeditas lireras, eidem Congregationi Joannis Dei, ac ſingulis ejus hoſpitalibus, & locis in Italia jam receptis, & in futurum recipiendis, eorúmque Confratribus, & perſonis tunc, & pro tempore exiſtentibus, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, gratiis, facultatibus, indultis, & indulgentiis à fel. record. Pio V. Gregorio XIII. & Sixto V. aliiſque Romanis Pontificibus Congregationis Hoſpitalibus, & locis Hiſpaniarum, ac Hoſpitali Sancti Joannis Calabitæ in Inſula S. Bartholomæi de Urbe ejuſdem Congregationis Joannis Dei in genere vel in ſpecie conceſſis, & confirmatis, citra tamen facultatem profeſſionem emittendi, & ſacros ordines ſuſcipiendi, & citrà exemptionem à juriſdictione Ordinariorum locorum, quibus eos omninò ſubeſſe voluit, perpetuò, uti, frui, potiri, & gaudere in omnibus, & per omnia poſſent, & valerent, perindè ac ſi ipſis nominatim, & æquè principaliter conceſſa fuiſſent, ità tamen, ut Confratres in quocumque Italiæ loco jam recepti ſtatim, & deinceps recipiendi in Congregatione prædicta debito tempore votum inſerviendi eorum hoſpitalibus ſub Ordinarii loci obedientia in manibus ejuſdem Ordinarii, aut Majoris Confratris emittere, ac hoſpitalitatem pro iis infirmis, quos recipere, & curare conſueverant, quatenùs fieri potuiſſet, exercere tenerentur, útque unus Confrater in Majorem ab omnibus Prioribus quorumcumque Hoſpitalium, & locorum dictæ Congregationis in Italia exiſtentium Romæ in Hoſpitali S. Joannis Calabitæ prædicto per ſecreta ſuffragia majoris partis vocalium eligeretur, cujus officium ad ſexennium tantùm durare deberet, ita ut finito ſexennio, iterum eligi, aut confirmari, niſi lapſo altero ſexennio, minimè poſſet, Duo item Conſiliarii, & duo Viſitatores in eodem loco, ac eiſdem modo, & forma eligerentur, quorum Conſiliariorum, & Viſitatorum, necnon etiam ſingulorum Priorum officium ad triennium tantùm duraret, & finito dicto triennio, ad idem officium nemo poſſet iterum eligi, vel in eo confirmari niſi alterum triennium intercederet. Prætereà quòd Confratres hujus Congregationis Sacerdotes, aut in ſacris ordinibus conſtituti eſſe non poſſent, nec ad hujuſmodi ſacros ordines promoveri valerent, ſed juxtà primævum eorum inſtitutum in ſimplicitate pauperibus infirmis, ut præfertur, inſervire deberent, etiam ſtatuit, & ordinavit. Et ſubindè pro parte Confratrum ejus Congregationis Nobis expoſito, quòd omnes Domus regulares Congregationis prædictæ magna incommoda, & damna patiebantur, ex eo quòd Confratribus prædictis aſcenſus ad ſacros ordines, ut præfertur, interdictus eſſet.

Et quid iſtemet Paulus decrevit in ſua conſt. 55. ſuprà fol. 274.

§. 2. Nos ſupplicationibus eorumdem Confratrum nobis humiliter porrectis inclinati, per ſimiles noſtras ſub die 1. Julii MDCIX. expeditas literas, quod in qualibet Domo dictæ Congregationis unus Confrater dumtaxat arbitrio tunc pro tempore exiſtentis ejuſdem Congregationis apud Nos, & Apoſtolicam Sedem Protectoris ad omnes etiam ſacros, & Presbyteratus ordines à ſuo Ordinario, vel de ejus licentia, à quocumque maluiſſet Catholico Antiſtite gratiam, & communionem prædictæ Sedis habente ad titulum Hoſpitalitatis hujuſmodi promoveri, & promotus in illis etiam in altaris miniſterio miniſtrare, dummodò tamen, prævio diligenti examine, ad hoc idoneus repertus foret, neque aliud ei obſtare canonicum impedimentum, & ante ſex annos ſaltem Congregationis hujuſmodi regulam profeſſus fuiſſet, liberè, & licitè valeret, Apoſtolica auctoritate licentiam conceſſimus, & indulſimus, utque ſic promoti nullum officium, munus, aut adminiſtrationem in dicta Congregatione gerere, aut exercere poſſent, ſed Miſſis celebrandis, aut Sacramentis miniſtrandis tantummodò vacare deberent, & ſi eorum aliquem, ſuis ita exigentibus demeritis, dictæ Congregationis habitu poſteà privari contigiſſet, ipſo facto, & abſque ulla declaratione ab ordinum hujuſmodi exercitio ſtatim ſuſpenſus eſſet, & eſſe cenſeretur, eadem auctoritate ſtatuimus, & aliàs prout in dicti Clementis prædeceſſoris & noſtris literis prædictis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur.

Et modo eamdem Congregatione Italiæ in Religionem, erigit ſub tribus votis ſubſtantialibus, & quarto de juvandis infirmis ſub Regula S. Auguſtini & juriſdictione Ordinariorum.

Hæc juriſdictio declaratur, ut hic infrà conſt. 15. Romanus.

§. 3. Cùm autem ſicut dilecti filii Frater Major, ac Conſiliarii Provinciales, & Priores ejuſdem Congregationis Italiæ nobis nuper exponi fecerunt, ipſi pro feliciori ejuſdem Congregationis ſtatu atque directione, ac etiam ut Congregatio ipſa majoribus in dies ad divini numinis laudem, & gloriam, pauperúmque infirmorum ſolamen, atque ſubſidium proficiat incrementis, ad emiſſionem trium votorum ſubſtantialium religionis, ultrà quartum de juvandis infirmis hujuſmodi per Nos admitti, & ut infrà ſibi indulgeri, ac aliàs ſtatui, & ordinari ſummoperè deſiderent, Nos qui ſimilia opera pia, & merita Deo accepta miniſterio noſtri paſtoralis officii libenter promovemus, piis Fratris Majoris, ac Conſiliariorum, Provincialium, & Patrum prædictorum votis benignè annuere, illóſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat, conſequendum, harum ſeriè abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, De venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. Eccleſiæ Cardinalium ſacri Concilii Tridentini Interpretum, quibus hujuſmodi negotium diligenter examinandum, & Nobis referendum commiſimus, conſilio, & nobis attributæ poteſtatis plenitudine, præſentium tenore, perpetuò ſtatuimus & ordinamus, ut quotquot in poſterùm ipſam Congregationem Italiæ nuncupatam ingredi voluerint, anno probationis expleto ac aliàs juxta ſacrorum Canonum, & Decretorum ejuſdem Concilii Tridentini præſcriptum tria vota ſubſtantialia, Obedientiæ, Caſtitatis, & Paupertatis, ac prætereà quartum de juvandis Infirmis in ſuorum Superiorum manibus ſolemniter emittere, vel à Congregatione prædicta ejici debeant, qui verò in eadem Congregatione ad præſens reperiuntur, ad vota, ut præfertur, emittenda minimè cogi poſſint, ſed ſit in cujuſque optione, aut vota hujuſmodi emittere, aut cum primo voto de infirmis juvandis in dicta Congregatione perſeverare, hujuſmodi autem perſonas, quæ elapſo probationis anno quatuor vota prædicta ſolemniter emiſerint, verè ac propriè religioſos, ac proprios, & veros regulares eſſe, ac pro talibus ab univerſis Chriſtifidelibus habendos, & recipiendos, illámque veram, & propriam ſub Regula Sancti Auguſtini Religionem eſſe, ac inter reliquas Eccleſiæ Catholicæ Religiones ſine cujuſque præjudicio eſſe connumerandam, eámque ac ejus tàm in Italia, quàm ſub juriſdictione Fratris Majoris prædictæ Congregationis in Germania, Gallia, & Polonia erecta, & de cætero erigenda Hoſpitalia, quæ ſub eadem Congregatione Italiæ comprehenduntur, juriſdictioni Ordinariorum perpetuò ſubeſſe debere, ſalva tamen illius apud Nos, Apoſtolicam Sedem Protectoris juxta illius facultates, ac Fratris Majoris pro tempore exiſtentium auctoritate, & juriſdictione.

Conſiliariorum officium ad ſexennium durare ſtatuit.

§. 4. Prætereà, quod Conſiliariorum prædictorum, tàm in Capitulo generali ultimo celebrato electorum, quàm de cætero eligendorum officium ad ſexennium duret, & finito ſexennio hujuſmodi ad idem officium nemo poſſit iterum eligi, vel in eo confirmari, niſi alterum ſexennium intercedat, ſalvis aliàs, & illæſis remanentibus, & per omnia tàm Clemêtis prædeceſſoris, quàm noſtris literis prædictis.

§. 5. Præ-

Clauſulas præſervativas & Decretum irritans apponit.

§. 5. Præſentes verò literas, & in eis contenta quæcumque nullo unquam tempore de nullitatis vitio notari, impugnari, aut in jus, vel controverſiam revocari poſſe, ſed ſemper validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ubique judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his, à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Contrariiſque derogat.

§. 6. Non obſtantibus inſtitutionibus Hoſpitalium, & locorum hujuſmodi necnon Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibúſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibúſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 12. die 13. Febr.

Datum Romæ apud Sanctam MARIAM Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 13. Februarii MDCXVII. Pontificatus noſtri Anno Duodecimo.

CI.

Erectio Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum ad pauperes Scholares piè, & abſque ullo præmio docendos, & erudiendos.

Hoc opus erudiendi, & docendi pauperes Scholares demandaverat hic idem Paulus Congregationi Clericorum ſæcularium B. Mariæ ſuprà in ejus conſtit. 81. fol. 352. ſed cùm poſteà d. Congregatio renuiſſet regimen ſuſcipere, Ideò erigit hanc Congregationem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, eique d. opus commiſit. Quam Congregationem poſteà Greg. XV. erexit in veram Religionem, ut inf. in ejus conſtit. 14. In ſupremo, ubi alia notabo.

Edita A. D. 1617.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD ea, per quæ Chriſtifideles piis moribus, & doctrina maturè imbuantur, ſolicitæ conſiderationis dirigentes intuitum, ea, quæ proinde interdùm facta ſunt, juſtis ita ſuadentibus cauſis, immutamus, ac aliàs, ut pium, & maximè laudabile opus pauperes erudiendi & inſtruendi hujuſmodi indies magis ad Dei gloriam promoveatur, officii noſtri partes ſavorabiliter interponimus, prout perſonarum, & temporum qualitatibus penſatis conſpicimus ſalubriter in Domino expedire.

Hic Pont. regimen Scholarum Piarum in Urbe erectarum, & erigendarum delegavit Congregationi Clericorum ſæcularium B. Mariæ in conſtit. cit. in rubr.

§. 1. Aliàs ſiquidem cùm accepiſſemus, quod opus Scholarũ piarum à Nobis in Urbe noſtra ad pauperes erudiendos, & inſtruendos erectarum, uberes fructus ferebat, Nos feliri ejuſdem operis progreſſui conſultum eſſe cupientes, curam, regimen, & adminiſtrationem dictarum in Urbe erectarum, & aliarum Piarum Scholarum pro tempore erigendarum dilectis filiis Præpoſito Generali, & Clericis ſæcularibus Congregationis Beatæ Mariæ cum certis tunc expreſſis conventionibus inter eos, & dilectum etiam Filium Præfectum Scholarum hujuſmodi, de conſenſu Venerabilis fratris noſtri Benedicti Epiſcopi Præneſtin. Cardinalis Juſtiniani nuncupati, earumdem Scholarum Protectoris initis, commiſimus, & demandavimus, & aliàs prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis ſub die quarta Januarii 1614. expeditis literis, quarum ten. præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis haberi volumus, pleniùs continetur.

§. 2. Cùm autem, ſicut accepimus, Clerici ſæculares præfati bonorum ſtabilium poſſeſſione ſe abdicari nolint, propterea quòd aliis muneribus, & exercitiis juxtà regularia ejuſdem Congregationis inſtituta, Apoſtolica auctoritate confirmata, ne vacent, impediri ſe ſentiant, & hujuſmodi exercitiis potiùs operam dare, quàm prædictas Scholas regere malint, Nos, ne tàm pium, ac præſertim pauperum liberorum Chriſtianæ educationi, & eruditioni proficuum opus aliquod propterea detrimentum patiatur, quantum cum Domino poſſumus, providere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, literas noſtras prædictas, omniáque, & ſingula in illis contenta, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium revocamus, caſſamus, & annullamus, ac revocatas, caſſatas, & annullatas, nulliúſque roboris, vel momenti eſſe, & fore decernimus, & declaramus.

Congregationémque ſpecialem, Pauperum Matris Dei nuncupandam, & ab uno Præfecto regen. erigit, ut hic & non ultra 20. milliar à ab Urbe voluit extendi. Et ingredientium eorumque qui ingreſſi ſunt inſtitutum recenſet.

§. 3. Præterea in domo earumdem Scholarum Urbis prædictæ unam Congregationem Scholarum piarum ab uno Præfecto regendam, gubernandam, quæ de cætero perpetuis futuris temporibus Paulina pauperum Matris Dei Scholarum piarum nuncupari, nec ultrà viginti ab Urbe milliaria extendi, neque ullum locum, in quo Scholæ piæ non ſint, domibus Novitiorum exceptis, habere, & qui eidem Congregationi nomen dare voluerint, finitis duobus probationis annis, omnes tàm ad ſacros etiam Presbyteratus ordines promoti, & clericalis charactere dumtaxat inſigniti, quàm fratres operarii tria ſimplicia vota Paupertatis videlicet, ac Caſtitatis, & obedientiæ, ſuper quibus à nemine, præterquàm à Romano Pontifice pro tempore exiſtente diſpenſari poſſit, emittere, ac gratis, & nullo ſtipendio, mercede, ſalario, aut honorario accipien. pueros in primis elementis, Grammatica, Computo, ac præcipuè in fidei Catholicæ rudimentis erudiendos, bonis & piis moribus imbuendos, ac demùm Chriſtiano more educandos operam, laborem, ac ſtudium conſerre debeant, ſine alicujus præjudicio de novo erigimus, & inſtituimus, ita verum, quòd qui ſimplex paupertatis votum, ut præfertur, emiſerint, quãdiu in prædicta Congregatione permanſerint, cujuſcũque dominii, juris, & proprietatis incapaces ſint, idémque paupertatis votum ſummam in iis paupertatem inducat, tàm in particulari, quàm in communi, ita ut nihil omninò juris habeant, ſed nec habere, aut acquirere quovis titulo poſſint in bonis, ſeu ad bona, quæ vocantur immobilia, vel quæ pro immobilibus habentur; Huic verò paupertati omnia ad eorum uſum pertinentia, cibos, veſtes, ſupellectilem tàm ſacram, quàm profanam ſtatui, & inſtituto convenientia. domos verò, hortos contiguos domibus, Eccleſias, Sacriſtias, Oratoria, ac Scholas, & hujuſmodi immobilia, quæ pariter uſui eorum deſtinantur, ſimiliter convenientia, ut præfertur, & præterea in dominio Romani Pontificis pro tẽpore exiſtentis; Mobilia verò in dominio ipſorum; in communi tamen eſſe debere ſimiliter decernimus, & declaramus; Dictarum verò in Urbe, & extrà eam infrà viginti milliaria erectarum, & pro tempore erigendarum piarum Scholarum, & Congregationis prædictæ ſic erectæ Præfecturam, curam, regimen, & adminiſtrationem dilecto filio Joſepho Calaſantio, Scholarum prædictarum nunc Præfecto, ad noſtrum beneplacitum committimus, & demandamus, ità quòd liceat Joſepho, & Congregationi hujuſmodi, earũdem, & aliarum Scholarũ hujuſmodi, ſimul atque erectæ fuerint, bonorũ corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem præſentium vigore capere, & apprehendere, & illa in Scholarum prædi-

ctarum

ctarum beneficium poſſidere. Inſuper duodecim ejuſdem Congregationis Clericis, qui votum paupertatis, ut præfertur, emiſerint, ut arbitrio nunc, & pro tempore exiſtentis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam earundem Scholarum Protectoris ad omnes, etiam ſacros, & Presbyteratus Ordines, à quocumque maluerint Catholico Antiſtite gratiam, & communionem ejuſdem Sedis habente ad titulum paupertatis hujuſmodi promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, dummodò tamen ad hoc idonei reperti fuerint, neque aliud illis canonicum obſtet impedimentum, ita tamen, quòd ſi ex dicta Congregatione exire, ſive emitti contigerit, tamdiù ſuſpenſi ab executione Ordinum ſuſceptorum remaneant, quamdiù in redditibus tantum habuerint, quantum ad congruam eorum ſuſtentationem ſufficiat.

Eidem Congregationi facultatem tribuit Conſtitut. pro ejus regimine, condendi & immutandi. Quæ deindè præfinita fuerunt, & à Greg. XV. corroborata, ut infrà in ejus conſtit. 14. In ſupremo.

§. 4. Inſuper Joſepho, & Congregationi hujuſmodi de conſenſu dicti Benedicti Epiſcopi, & Cardinalis, ac pro tempore exiſtentis Protectoris, ut pro felici Congregationis prædictæ, illiúſque domorum, & Scholarum regimine quæcumque Statuta, capitula, ordines, & decreta neceſſaria, & opportuna, licita tamen & boneſta, ſacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis non contraria per Apoſtolicam Sedem approbanda, & confirmanda facere, & edere, illáque pro tempore, prout eis videbitur, & expediens fuerit, prævia ſimili approbatione, & confirmatione, mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare, liberè & licitè valeant, auctoritate, & tenore paribus concedimus, & indulgemus.

Decretum quòd hæc Bulla perpetuò duret.

§. 5. Decernentes præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſemper, & perpetuò valida, firma, efficacia fore, & eſſe, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Præfecto ejúſque ſociis prædictis in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari.

Decretum irritans contrariorum.

§. 6. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio obſtantium.

§. 7. Non obſtantibus literis noſtris prædictis, ac quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. Pont. An. 12. die 6. Martii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 6. Martii MDCXVII. Pontificatus Noſtri Anno Duodecimo.

CII.

Quòd Fratres Minores Conventuales Ordinis S. Franciſci ſemel in Menſe, prima die non impedita alio feſto, novem lectionum Officium de ipſo Sancto Franciſco, prout recitatur in die feſto ejuſdem recitare poſſint, & valeant.

Iſtum Franciſcum Sanctorum Catalogo adſcripſit Greg. IX. ut ſup. Conſt. 2. Mira, Tom. 1. pag. 72. Ejúſque feſtum de præcepto ac ſub ritu duplici ſervari juſſit poſteà Sixtus IV. ut conſtitut. 3. Præclara. ubi ſup. in Tomo 1. Ordines verò ab iſto Sancto inſtitutos tibi adnotavi in Rubr. ad Conſt. 5. Honor. 3. Solet. ubi ſup. fol. 66. Tom. 1.

Hujuſmodi Fratribus iſtummet Paul. ambitum interdixiſſe videas inf. Conſtitut. 117. Admonemur. Collegiúmque in inſula Melevitana pro eiſdem ſtudentibus inſtituiſſe in Conſtitut. 121. In ſupereminenti. Et aliud pariter Collegium in Civitate Pragæ deinde inſtitutum fuit à Greg. XV. ut inf. Conſtitut. 21. In ſuperem.

Edita A. D. 1617.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DOmini noſtri JESU CHRISTI, qui Confeſſores ſuos æternæ Gloriæ præmio donat in cœlis vices quamquàm immeriti gerentes in terris, ex injuncti Nobis paſtoralis officii debito, ut eorumdem Chriſti Confeſſorum nomen amplioribus in dies honoribus decoretur, libenter procuramus, & Chriſtifidelium, præſertim ſub piis illorum inſtitutis DEO militantium, quæ peculiarem erga illos cultum reſpiciunt, votis libenter annuimus, eáque favoribus proſequimur opportunis.

Supplicatio facta Pont.

§. 1. Cùm itaque, ſicut dilectus filius Frater Bonaventura à Carpanzano Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Conventualium à Sancto Franciſco ad decorem, & utilitatem domus DEI univerſæ fundati, Nobis nuper exponi fecit, Fratres dicti Ordinis pro ſingulari, quem ergà dictum ſanctum Franciſcum ejuſdem Ordinis, ut præfertur, Fundatorem, gerunt devotionis affectu, Officium de eodem Sancto Franciſco, ut infrà, recitare poſſe ſummoperè deſiderent.

Conceſſio de qua in Rubr.

§. 2. Nos piis eorumdem Fratrum deſideriis in præmiſſis benignè annuere, illáſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, Supplicationibus dicti Bonaventuræ Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; De Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, ſacris Ritibus præpoſitorum, conſilio. Eiſdem Fratribus Minoribus Conventualibus, ut Officium de eodem Sancto Franciſco, ſemel in menſe, prima die non impedita alio Feſto novem lectionum, prout ab ipſis recitatur in die feſto ejuſdem Sancti Franciſci recitare liberè, & licitè poſſint, & valeant, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, licentiam, & facultatem perpetuò concedimus, & impartimur.

Contrariorum abrogatio.

§. 3. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. An. 12. die 20. Mart.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 20. Martii MDCXVII. Pontificatus noſtri Anno Duodecimo.

CIII.

Confirmatio Conſtitutionum Religionis Fratrum Joannis Dei Ordinis Sancti Auguſtini.

Iſtas Conſtitutiones non poſui, quia jam ſunt impreſſæ in libro particulari, quas denuò imprimere ſupervacaneum cenſui.

Hujuſmodi Congregationem approbaverat antea Pius V. in ejus Conſtitut. 145. Licèt ſup. t. 2. pag. 378. eamque poſtea in Religionem erexit hicmet Pont. ut in conſtit. 2. Romanus. hic ſup. pag. 394. ubi vide alia quæ notavi.

Edita An. D. 1617.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

EA, quæ pro Congregationum in Eccleſia Dei, ad illius laudem, & gloriam, pauperúmque ſolamen, atque ſubſidium providè, ſanctéque inſtitutarum felici directione, ac gubernio ab eorum Superioribus in Capitulis generalibus facta, & ordinata fuiſſe dicuntur, ut firma, & illibata perſiſtant, libenter cùm à Nobis petitur, Apoſtolicæ confirmationis robore communimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Iſti Fratres condiderunt nonnullas Conſtitut. pro Congregationis re-

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt Dilecti filii Frater Major, & Conſiliarii Congregationis Joannis Dei Italiæ, quòd in Capitulo generali ejuſdem Congregationis in illius Hoſpitali ſancti Joannis Colavitæ de Urbe noviſſime celebrato, quædam

gimine in Capitulo generali.

Conſtitutiones, ſeu Statuta, proſperum ipſius Congregationis ſtatum ac regimen concernentia, edita, & facta fuerunt.

Quas ſupplicant Pont. ut confirmare dignetur.

§. 2. Quæ pro majori eorum firmitate, & obſervantia Apoſtolicæ confirmationis robore communiri plurimùm deſiderant, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſuper præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui modo eas approbat, & confirmat.

§. 3. Nos igitur Fratrem Majorem, ac Conſiliarios prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cēſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Conſtitutiones ſeu Statuta hujuſmodi, dummodò ſint in uſu, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, noſtriſque, & Roman. Pontt. prædeceſſorum Conſtitutionibus, regularibúſque dictæ Congregationis inſtitutis non adverſentur, nec revocata, aut ſub aliquibus revocationibus comprehenſa ſint, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis firmitatis robur adjicimus.

Supplétque defectus.

§. 4. Ac omnes, & ſingulos tàm juris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Ac eas ſervari mandat in Congr.

§. 5. Ac Conſtitutiones, ſeu Statuta hujuſmodi in eadem Congregatione perpetuò obſervari.

Ità, & non aliter judicari decernit.

§. 6. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Contraria tollit.

§. 7. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P.A. 12. 15. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctam MARIAM Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 15. Aprilis MDCXVII. Pontificatus noſtri Anno Duodecimo.

CIV.

Jubilæi indictio ad Divinam opem in præſentibus Eccleſiæ neceſſitatibus implorandam.

Similem indictionem fecit poſteà iſtemet Pont. pro aliis tunc adſtantibus neceſſitatibus, ut hic inf Conſt. 115. Dominus. Aliámque pro imminentium in Europa Anno Sancto 1625. neceſſitatum acceſſione plenariam peccatorum indulgentiam viſitantibus Baſilicam S. Petri, & Eccleſiam Sanctæ Mariæ Transtiberim conceſſit S. D. N. Urb. VIII. in conſt. 39. Divinæ, ubi indicabo indictionem generalem Jubilæi pr. d. Anno Sancto. Aliud quoque Jubilæum indixit anno 1628. ut in ejus Conſt. 82. Quod ab initio. Vide in Tomo 4.

Indictionem verò Jubilæi pro Divino auxilio expetendo initio ſuorum Pontificatuum unuſquiſque Pont. edere ſolet, ut notavit Genitor meus ſup. ad Conſt. 1. Sixti V. T. 2. & 1. hujus Pauli in hoc T. 3. Præter quas etiam habes aliam Greg. XV. ut in ejus conſt. 2. Spiritus, & alteram ſub forma Orationis quadraginta horarum à S. D. N. Urbano VIII. editam in Conſt. 7. Æternus. infrà in Tomo 4.

Edita An. D 1617.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis, Salutem, & Apoſt. bened.

Cauſæ hujus Conſt.

Ecce tribulationes apprehenderunt nos. Diaboli tentamenta graſſantur in nobis; Quapropter meritò nos tenet timor Divinæ iræ: Intelligimus enim, preſſuras, & anguſtias ſecundùm peccata noſtra venire; tantóque magis hæc Nos formido conturbat, quod non ſemel vidimus gregis curæ noſtræ commiſſi mala; ac perſonare Nobis aſſiduè videntur aures noſtræ divinis illis, per Hieremiam pronunciatis vocibus: Fruſtrà percuſſi filios veſtros, & diſciplinam non receperunt, iteraverunt vias ſuas, & malitiæ eorum non ſunt conſumptæ. Ita ut verendum ſit, ne aggravet juſtus Dominus ſuper nos manum ſuam, & cognoſcamus, quàm amarum ſit eum in iniquitatibus provocare. Quamobrem placemus Dominum in amaritudine animarum noſtrarum, & offerentes Deo ſacrificium contriti cordis, & ſpiritus humiliati, amplectemur in jejuniis, & lacrymis veram pœnitentiam, concludamus eleemoſynam in ſinu pauperis, ut hæc pro nobis exorent ad Dominum; Ipſe enim viſitat facinora in virga, & in flagellis delicta, miſericordiam verò ſuam non diſpergit à nobis. Hanc miſericordiam ut conſequamur, ad tribunal Gratiæ cum fiducia adire nos oportet unanimi oratione; memores multum poſſe apud Deum Patrem Domini noſtri JESU Chriſti, Patrem miſericordiarum, unanimes voluntates, & concordes preces; Dominum enim dixiſſe novimus, Si duo ex vobis conſenſerint ſuper terram, de omni re, quamcumque petierint, fiet illis à Patre meo, qui in Cœlis eſt. Hoc autem ut fructuoſius, & majori cum ſpiritus ardore peragatur, ex veteri Eccleſiæ Romanæ, omnium Matris, & Magiſtræ, more, in præſentibus neceſſitatibus ad ejuſdem Eccleſiæ Theſauri largam diſpenſationem pro noſtro paſtorali officio confugiendum duximus.

Hortatur Chriſtianos ad hoc Jubilæum aſſequendum.

§. 1. Itaque ex parte Omnipotentis DEI Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, omnes, & ſingulos utriuſque ſexus Chriſtifideles tàm in Alma Urbe noſtra, quàm alibi ubique locorum conſtitutos, auctoritate Apoſtolica paternè, enixéque requirimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infraſcripta devotè peragendum & adimplendum, & ad pias, ac fervidas ad Altiſſimum preces effundendum, ut per viſcera miſericordiæ ſuæ Eccleſiam ſuam exaltare, eámque ab hoſtium conatibus, & inſidiis defendere, hæreſim extirpare, Principibus Chriſtianis pacem, & veram concordiam donare, ac præſentibus Eccleſiæ neceſſitatibus ſubvenire dignetur.

Præſentibus Proceſſionibus hic deſcriptis indulgentias elargitur, ſervatis hic ſervandis.

§. 2. Nos enim de Omnipotentis Dei miſericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ex illa ligandi, atque ſolvendi poteſtate, quam nobis Dominus, meritis licèt minimè ſuffragantibus, contulit, Univerſis, & ſingulis Chriſtifidelibus in Alma Urbe prædicta degentibus, qui ſolemnibus proceſſionibus, quas à Capella noſtra publica Palatii Apoſtolici ad Eccleſiam S. Petri in Vaticano feria quarta, & ab Eccleſia S. Mariæ Angelorum ad Eccleſiam S. Mariæ Majoris feria ſexta præſentis hebdomadæ unà cum Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, Chriſtianorúmque Regum, & Principum apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Oratoribus, omnibúſque Prælatis, & Proceribus, univerſóque Clero, & populo agemus, interfuerint, vel qui præſenti, ut præfertur, vel ſequenti hebdomada eaſdem ſancti Petri, & Sanctæ Mariæ Majoris Eccleſias, vel illarum alteram ſaltem ſemel viſitaverint, ibíque devotè ut ſuprà, Deum oraverint, ac feria quarta, & ſexta, ac Sabbato ejuſdem præſentis, vel ſequentis hebdomadæ jejunaverint, & peccata ſua confeſſi in primo die Dominico, vel ſecundo, vel ſaltem alio dictarum hebdomadarum die Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum reverenter ſuſceperint, & eleemoſynas ad libitum, prout charitas ſingulis ſuggeſſerit, fecerint.

Extrà Urbem verò normam tribuit illud aſſequendi.

§. 3. Cæteris verò omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus extrà Urbem exiſtentibus in quibuſvis Civitatibus, Terris, & locis, qui proceſſioni ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, ſeu Officialibus,

vel

vel de eorum mandato, & ipſis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima, vel ſecunda hebdomada, poſtquàm ad eorum notitiam hæ noſtræ literæ pervenerint, indicendæ, & agendæ interfuerint, vel Eccleſiam, ſeu Eccleſias per eoſdem deſignandas ſaltem ſemel viſitaverint, ibíque, ut ſuprà, Deum oraverint, ac feria quarta, ſexta, & Sabbato alterius ex duabus hebdomadis ab eiſdem deputandis jejunaverint, paritérque peccata ſua confeſſi, ac Sanctiſſima Communione refecti fuerint, & eleemoſynas ſimiliter pro arbitrio ſuo fecerint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem, ſicut in anno Jubilæi viſitantibus certas Eccleſias intrà, & extrà Urbem concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus & elargimur.

Ac etiam pro itinerantibus.

§. 4. Navigantes verò, aut iter agentes, ut cùm primùm ad ſua ſeſe domicilia receperint, ſuprà dictis omnibus peractis, ut ſuprà, eamdem indulgentiam conſequi poſſint & valeant.

Necnon pro Regularibus infirmis, carceratis, & ſimilibus.

§. 5. Regularibus autem perſonis utriuſque Sexus in Clauſtris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuſcunque, tàm Laicis, quàm Religioſis ſæcularibus, ſeu Regularibus in carcere, aut captivitate exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate, ſeu alio quocunque impedimento detentis, qui ſuprà expreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiverint, ut Confeſſarius, quem, ut infrà elegerint, prædicta omnia & ſingula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare poſſit, eáque injungere, quæ ipſi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus.

Una cum facultate eligendi ſibi Confeſſarium cum poteſtate abſolvendi ab hic explicatis caſibus. De Approb. Confeſſ. vide notata ad Conſt. 133. Pii V, Romani. ſup. Tom. 2. fol. 368.

§. 6. Cupientes autem omnes Chriſtifideles participes fieri hujus pretioſiſſimi theſauri, univerſis & ſingulis utriuſque Sexus, tàm Laicis, quàm Eccleſiaſticis, Sæcularibus, & Regularibus cujuſvis Ordinis, Congregationis & Inſtituti licentiam concedimus, & facultatem damus, ut ſibi ad hunc effectum eligere poſſint quemcunque Presbyterum Confeſſarium, tàm ſæcularem, quàm cujuſvis Ordinis Regularem ex approbatis à locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis Eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris à jure, vel ab homine, quavis cauſa latis ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, ſive Nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam in Literis die Cœnæ Domini legi ſolitis contentis, atque aliàs per quaſcunque Romanorum Pontificum, Prædeceſſorum noſtrorum, conſtitutiones quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocunque reſervatis in foro conſcientiæ, & hac vice tantùm abſolvere & liberare valeant.

Votáque commutandi præter Religionem & Caſtitatem.

§. 7. Et inſuper vota quæcunque (Religionis, & Caſtitatis exceptis) in alia pia & ſalutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in ſuprà dictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, aliuſque ejuſdem Confeſſarii arbitrio injungendis.

Mandat hanc Conſtit. publicari à Prælatis.

§. 8. Quapropter tenore præſentium, in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè præcipimus & mandamus omnibus & quibuſcunque Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, & quibuſcunque Ordinariis locorum, eorúmque Vicariis & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præſentium literarum tranſumpta, aut exempla acceperint, illa ſtatim abſque ulla mora, retardatione vel impedimento per ſuas Eccleſias, & Diœceſes, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, & Cleris, ac populis ſibi ſubjectis ſolemnes proceſſiones, & ſupplicationes indicant, & celebrent, Eccleſiámque, ſeu Eccleſias viſitan. deſignent.

Excipit nonnullos caſus, in quibus non intelligit poſſe diſpenſari.

§. 9. Non intendimus autem per præſentes ſuper aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, ſeu inhabilitate quoquo modo contracta, diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, ſeu habilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſcientiæ.

Publicè denunciatis hoc Jubilæum non ſuffragari declarat.

§. 10. Neque etiam iis, qui à Nobis, & Sede Apoſtolica, vel ab aliquo Prælato, ſeu Judice Eccleſiaſtico excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, ſeu alias in ſententias & cenſuras incidiſſe declarati, vel publicè denuntiati fuerint, niſi infrà tempus celebrationis hujuſmodi Jubilæi ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe, aut debere.

Contraria removet.

§. 11. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus facultas abſolvendi in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti, reſervatur, ut nec etiam ſimiles, vel diſſimiles Jubilæi Indulgentiarum & facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant, necnon regula noſtra de non concedendis indulgentiis ad inſtar, ac quorumcunque Ordinum, & Congregationum, ſive Inſtitutorum Regularium, juramento, &c. roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, & Congregationibus, atque inſtitutis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis, eorúmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, aut expreſſio habenda, vel quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis, ac forma eorum tradita pro ſervata habentes hac vice duntaxat ſpecialiter, nominatim, & expreſsè habentes ad effectum præſentium derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi præcipit.

§. 12. Ut autem præſentes noſtræ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, ut earumdem præſentium tranſumptis, vel exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, ubique locorum, & gentium, eadem prorsùs fides habeatur, quæ haberetur ipſis literis, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. Pont. An. 13. die 12. Junii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCXVII. Pridie Idus Junii, Pontificatus Noſtri Anno 13.

Publicatio.

Anno è Nativitate Domini N. JESU Chriſti 1617. Indictione 15. die verò 12. Junii, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. Pauli, Divina Providentia Papæ V. Anno XIII. Retroſcripta literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & S. Joannis Lateranenſis, ac Cancellaria Apoſtolica, in acie Campi Floræ, ac aliis locis ſolitis Urbis, per nos Auguſtum Braccherium, & Paulum Bartoccium Apoſt. Curſ.

Silverius Pontirolus Magiſter Curſ.

CV.

Prohibitio, quòd in actibus publicis aſſeratur, Beatiſſimam MARIAM Virginem in peccato originali fuiſſe conceptam.

Ad hac aliam ediderat ſanctionem Sixtus IV. in cap. 2. inter Extravag. Commun. de Reliq. & Veneratione Sanctorum comprobatam à Concilio Tridentino ſeſſione 5. de Peccato Originali in fine. Et alteram Pius V. in ejus Conſt. 114. Super ſpecula, Tom. 2. fol. 343. Et eas innovaverat hic idem Paulus, ut in ſua Conſt. 97. Regis. ſup. fol. 391. Quas omnes poſteà confirmavit, & dictam Prohibitionem extendit, & ampliavit etiam ad actus privatos Greg. XV. in Conſt. 29. Sanctiſſimus, inf. fol. 477. Quam poſteà declaravit non comprehendere Fratres S. Dominici in alia Conſtit. Eximii, ſub dicta Conſtitut. Sanctiſſimus, poſteà.

Edita Anno Dom. 1617.

In Generali Congregatione S. Romanæ, & univerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico in

Monte Quirinali coràm S. D. N. D. Paulo, Divina Providentia Papa V. feria quinta, die 31. Auguſti, Anno à Nativitate D. N. Jeſu Chriſti 1617.

Proœmium.

SAnctiſſimus D. N. poſt longam & maturam diſcuſſionem, auditis votis Illuſtriſſimorum. & Reverendiſſimorum DD. Cardinalium contrà hæreticam pravitatem Generalium Inquiſitorum, re accuratè ac diligenter perpensâ, providè conſiderans, quod quamvis in Conſtitutione ſel. record. Sixti IV. ſuper Conceptione Beatiſſimæ Virginis MARIÆ, pro ſubmovendis inter Chriſtifideles ſcandalis, rixis, & contentionibus edita, à ſancta Tridentina Synodo innovata, & deindè in alia Conſtitutione ſanctæ memoriæ Pii V. ſuper eadem re, quas ſimiliter Sanctitas ſua innovavit cum quibuſdam proviſionibus, & adjectionibus pœnarum pro efficaciori earum obſervatione relinquatur unicuique libera facultas tenendi, & etiam aſſerendi utramque partem, quòd ſcilicet fuerit, vel non fuerit concepta cum peccato originali, dùm tamen neutra, veluti erronea, aut hæretica damnetur.

Cauſa hujus Conſtitut.

§. 1. Nihilominùs ex occaſione aſſertionis affirmativæ in publicis Concionibus, Lectionibus, Concluſionibus, & actibus publicis, quòd eadem Beatiſſima Virgo fuerit cum peccato originali concepta, oriuntur in populo Chriſtiano, cum magna Dei offenſa, ſcandala, jurgia, & diſſenſiones:

Prohibitio aſſerendi in actibus publicis B. V. Mariam fuiſſe conceptam in peccato originali.

§. 2. Propterea volens hujuſmodi ſcandalis ex debito ſui muneris providere, decrevit, & præcepit, ac præſentis Decreti virtute mandat & præcipit omnibus & ſingulis cujuſvis Ordinis & Inſtituti Regularibus, & aliis quibuſcunque, tàm Eccleſiaſticis, quàm ſæcularibus perſonis, cujuſvis conditionis, ſtatus, gradus, ordinis, aut dignitatis, tàm Eccleſiaſticæ, quàm ſæcularis, etiamſi ſpecialis, ſpecifica, & individua earum eſſet neceſſariò mentio facienda; ut in poſterùm, donec articulus hujuſmodi à Sancta Sede Apoſtolica fuerit definitus, vel per Sanctitatem ſuam, & Sedem Apoſtolicam fuerit aliter ordinatum, non audeant in publicis Concionibus, Lectionibus, Concluſionibus, & aliis quibuſcunque actibus publicis aſſerere, quòd eadem Beatiſſima Virgo fuerit concepta cum peccato originali.

Impoſitio pœnarum in contrafacientes.

§. 3. Contrafacientes autem, eadem Sanctitas ſua voluit, & declaravit ſubjacere debere, & ſubjecit cenſuris & pœnis contentis in ſuprà dictis Conſtitutionibus ſuorum Prædeceſſorum, & ſua, ipſo facto incurrendis.

Permiſſio opinionis contrariæ.

§. 4. Per hujuſmodi tamen proviſionem Sanctitas ſua non intendit reprobare alteram opinionem, nec ei ullum prorsùs præjudicium inferre, eam relinquens in eiſdem ſtatu, & terminis, in quibus de præſenti reperitur, præterquàm quoad ſuprà diſpoſita.

Prohibitio illam in actibus publicis impugnandi.

§. 5. Ulteriùs ſub eiſdem cenſuris & pœnis mandans, quòd negativam opinionem, videlicet, quòd non fuerit concepta cum peccato originali in prædictis publicis actibus aſſerentes, aliam opinionem non impugnent, nec de ea aliquo modo agant, ſeu tractent.

Præſervatio dictarum Conſtitut. extra hos caſus actuum publicorum.

§. 6. Inſuper voluit, & expreſſè mandavit, ut extrà hos caſus expreſſos publicorum actuum, in reliquis omnibus ſuprà dictæ Conſtitutiones firmæ & illæſæ remaneant, & exactè obſerventur perindè, ac ſi præſens decretum non emanaſſet.

Obſervantia hujus Conſtitut. & derogatio contrariorum.

§. 7. Et ita decrevit, & mandavit ubique inviolabiliter obſervari, non obſtantibus in hac parte ſuprà dictis Conſtitutionibus, & aliis omnibus in contrarium facientibus.

Juriſdictio Ordinariorum, & Inquiſitorum in tranſgreſſores etiam exemptos.

§. 8. Volens, & decernens pro obſervatione, & executione præſentis decreti, & omnium in eo contentorum, quòd contrà hujuſmodi tranſgreſſores etiam Regulares cujuſvis Ordinis & Inſtituti, etiamquomodolibet exemptos, & alias quaſcunque Eccleſiaſticas & ſæculares perſonas cujuſcumque ſtatus, conditionis, gradus, ordinis, aut dignitatis, tàm Eccleſiaſticæ, quàm ſæcularis, tàm Epiſcopi & Prælati, Superiores, aliique Ordinarii locorum, quàm hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquiſitores procedant, & in eos ſeverè animadvertant, tribuens eis & eorum cuilibet liberam facultatem, & auctoritatem contra eoſdem tranſgreſſores procedendi, ac pœnis coërcendi, & puniendi.

Publicatio in Urbe omnes afficiat.

§. 9. Voluit demùm, ne præmiſſorum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, quòd præſens Decretum, ſeu illius exempla ad Valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant perindè, ac ſi unicuique perſonaliter intimata fuiſſent.

Fides Tranſumptorum.

§. 10. Quòdque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Andreas de Pettinis Sanctæ Romanæ, & univerſalis Inquiſitionis Notarius.

Publicatio P. Anno 13. die 12. Septembris.

Anno à Nativitate D. N. JESU Chriſti 1617. Indictione 15. die verò 12. menſis Septembris, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Pauli Divina Providentia Papæ V. Anno 13. præſens Decretum affixum & publicatum fuit ad Valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & in acie Campi Floræ, per me Franciſcum de Clericis Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſorem.

Silverius Pontirolus Mag. Curſ.

CVI.

Bulla erectionis, & conceſſionis Monaſterii pro Congregatione Monachorum Silveſtrinorum Ordinis S. Benedicti in Civitate Auximana, cum approbatione Sanctitatis, & miraculorum S. Silveſtri Abbatis Fundatoris ejuſdem Congregationis.

Iſtam Congregationem approbaſſe ſcito Innocentium IV. Conſtit. 5. Religioſam, Tom. 1. fol. 88. Ac de electione Priorum nonnulla ſtatuiſſe Paulum III. ut Conſt. 38. Expoſcit, Tom. 1. fol. 769. Et denique hunc Pontificem dictam Congregationem omnibus privilegiis, & gratiis Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium communiviſſe, & ornaſſe, vide hic infrà in Conſtitut. ſequenti Religioſorum, quam modò poſui tanquàm hujus Pontificis hic indicatam.

Edita A. D. 1617.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Venerabili Fratri Epiſcopo Auximano, ſive dilecto filio ejus Vicario in Spiritualibus Generali Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Proœmium.

SAnctorum Virorum, qui, dùm in terris agerent, perfectum, ac pium Altiſſimo exhibuere famulatum, virtutes, ac merita non ſolùm in Cœlis à Domino æternum conſequi præmium meruerunt, verùm etiam in terris ab Eccleſia Catholica quotidiè magis ac magis glorioſo laudum præconio celebrari conſueverunt.

Recenſet merita, ac laudes S. Silveſtri Abbatis fundatoris Monachorum Silveſtrinorum.

§. 1. Et in cæteros Cœli Cives non mediocri laude dignus habetur Sanctus SILVESTER CUZOLINUS, nobilis Auximanus, Congregationis Monachorum Silveſtrinorum Inſtitutor, quem cùm multis virtutibus, & miraculorum inſignibus in Eccleſia celebretur, meritò Auximana Civitas Civem ſuum in Cœlis glorioſum, etiam in terris præcipua devotione colere, & venerari, novúmque Templum, ac Cœnobium ad ejus honorem erigere contendit. Undè nos conſiderantes, cujus, quantíque meriti apud Deum, & homines Sanctus hic Abbas extitetit, qui ſupernæ adſpirationem vocationis ſequens, & ad propoſitum ſibi bravium infatigabiliter

currens,

currens, honores Mundi ſpernens, ac gloriam, aſperam Montis Fani incoluit Eremum, ut uni Deo, ſibique vacaret, è qua poſteà divino afflatus Spiritu exiens, Brevi eos progreſſus fecit, ut ejus nomine per univerſum Picenum, & alias Provincias propagata, divini etiam Numinis gloriam amplificaverit. Novimus enim, quanto pietatis ſtudio, quantoque cœleſtis amoris æſtu mortales ad omnia pietatis officia excitaverit, quibus virtutibus, humilitate animi manſuetudine, in proximos charitate, abſtinentia, caſtitate, patientia, aliiſque multis floruerit; quæ & quot miracula per eum ille, qui mirabilis eſt in Sanctis ſuis, patraverit, ſervi ſui merentia, & ſanctitatem ſignis innumeris atteſtando. Nam de Sancto hoc viro, etiam Prophetiæ ſpiritu prædito, illud verè dici poterat, quod de ſe Chriſtus Dominus prædicabat, Cœci vident, Claudi ambulant, Surdi audiunt, Leproſi mundantur; ut fortaſſe nihil mirum ſit, quod illi DEI mater MARIA ſua ipſa manu, novo inauditoque, ſed indubitato, poſt hominum memoriam gratiæ genere, Filium ſuum ſub auguſtiſſimo Euchariſtiæ Sacramento latentem, porrexerit. Quapropter multa illi poſteà Templa erecta, & innumera ad ejus ſepulchrum vota ſuſpenſa ſunt, ut non immeritò felicis recordationis Clemens Papa VIII. prædeceſſor noſter, Sanctum hunc virum Martyrologio Romano juſſerit adſcribi, & Nos in ſanctorum Monachorum Abbatum numerum, retulimus. Ejus verò memoria uſque ad hæc ſæcula in benedictione eſt, & hæreditas ſancta Nepotes ejus, eo quod prædictam venerabilem Monachorum Congregationem de ſuo nomine Silveſtrinorum nuncupatam, ſub Regula Sancti Benedicti inſtituens, per piæ memoriæ Innocentium Papam IV. etiam prædeceſſorem noſtrum approbatam, quam etiam Nos communicatione privilegiorum tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium communivimus, ejus alumni religioſam, ac laudabilem agentes vitam, in agro Dominico operam ſuam ſtrenuè collocant, Chriſtianam pietatem, ſana doctrina, & virtutum exemplis promoventes.

Hæc Innoc. Conſtitut eſt ſup. Tom. 1.

Hanc Paul. hujus Conſt. habes hic ſubſequentem.

Cauſa hujus Conſt.

§. 2. Pia igitur conſideratione hujuſmodi ad ea libenter intendimus, per quæ fabricarum Eccleſiæ, ac Monaſterii in eadem Civitate ad honorem ipſius Sancti SILVESTRI noviter erigendi perfectioni ac perſonarum in eo ſub ſuavi Religionis jugo altiſſimo famulantium, ut bonarum artium, & Theologiæ Studiis vacare poſſint, commoditati, & utilitati, cum divini cultus augmento, valeat ſalubriter provideri.

Hic Pontif. reſervavit ſibi omnia Beneficia vacatura.

§. 3. Dudùm ſiquidem omnia beneficia Eccleſiaſtica, cum cura, & ſine cura apud Sedem Apoſtolicam tunc vacantia, & in anteà vacatura, collationi, & diſpoſitioni noſtræ reſervavimus, decernentes ex tunc irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et poſteà ei liberè reſignata fuit Parochialis Eccleſia S. Andreæ à D. Jo. Bapt. illius Rectore.

§. 4. Cùm itaque poſtmodùm Parochialis Eccleſiæ Sancti Andreæ Auxim. Per liberam reſignationem dilecti filii Joannis Baptiſtæ Blaxini, nuper ipſius Eccleſiæ Rectoris, de illa, quam tunc à triennio, & ultrà obtinebat, in manibus noſtris ſponte factam, & per Nos admiſſam, apud Sedem eamdem vacaverit, & vacet ad præſens, nulluſque de illa præter Nos hac vice diſponere potuerit, ſive poſſit, reſervatione, & decreto obſiſtentibus ſupradictis.

Quam dicti Monachi ſupplicarunt Pontif. applicari ipſorum Monaſterio, ex cauſis hic expreſſis, & curam illius transferri in vicinam Parochialem Eccleſiam.

§. 5. Et ſicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Sebaſtiani Fabrini Generalis, & Maximi de Ubaldis Procuratoris Generalis Monachorum Silveſtrinorum hujuſmodi, petitio continebat, dilecti Filii, Communitas, & homines, ac populus Civitatis Auximanæ prædictæ, ob maximum pietatis, & devotionis ſtudium, quo Sanctum SILVESTRUM Abbatem Concivem ſuum, & Congregationis hujuſmodi auctorem, atque inſtitutorem ſemper proſecuti ſunt, diù, multumque exoptaverunt, eoſdem Silveſtrinos Monachos intrà ſua mœnia evocare; atque complecti, & coacti inopia eorum Religioſorum hominum Monachorum, præcipue quorum apud illos nulla extant Monaſteria, qui ſtudeant ſpiritualibus exercitationibus, concionibus, & ſermonibus de rebus divinis inſtituendis, conſcientiæ caſibus explanandis, Scripturæ ſacræ declarandæ, quique etiam operam collucent in Philoſophiæ, & Theologiæ diſciplinis tradendis, ac explicandis. Nemo enim in tanta Civitate eſt ſive Secularium, ſive Regularium, qui hujuſmodi munia obeant, & qui propterea dies, ac noctes Eccleſiæ pſallendo, Miſſarum ſolemnia celebrando, adoleſcentium animis Chriſtiana Doctrina imbuendis, & tùm Confeſſionum audiendarum, tùm etiam Euchariſtiæ Sacramentis adminiſtrandis, ea, quæ par eſt, religione & diligentia inſerviant. Undè cùm nullus nec capacior, nec commodior locus exiſteret, proximum Parochiali Eccleſiæ prædictæ ſupradictis Monachis Monaſterium à fundamentis extruxerunt, & in eo ſex eorumdem Monachorum Religioſi ſub Prioris regimine, Regularique obſervantia degentes, maxima cum populi frequentia, ac Religionis progreſſu omnia ſupradicta munia peragunt, & proſequuntur, aliiſque pietatis, & charitatis operibus ſe exercent, & de cætero exercere, magiſque indies augeri, & ampliari ad Dei Omnipotentis gloriam, & animarum ſalutem deſiderant. Verùm, quia habitationes Monaſterii hujuſmodi anguſtæ, & minùs capaces ſunt, ut ibi prædicti aliique Monachi, eorum numero cupientes aggregari, recipi poſſint, pium hoc, & laudabile propoſitum ſatis commodè exequi, & adimplere nequeunt, niſi eis aliundè provideatur. Cùm autem ſicut eadem petitio ſubjungebat, ſi Parochialis Eccleſia prædicta cum ejus domo rectorali, quæ anguſtiſſimæ exiſtunt, & maxima reparatione indigent, & intrà ambitum ipſius Monaſterii comprehenduntur, Abbati, ſeu Priori, & Monachis prædictis, quibus illarum jam uſus conceſſus eſt, perpetuò concederetur, ac illius cura Parochialis, quæ viginti domorum circiter extitit, ad aliam Parochialem Auximanam vicinam, & tibi bene viſam transferretur, ac alia quæ ſequuntur fierent, ex hoc profectò dictorum Monachorum commoditatibus in tot piis, & laudabilibus operibus exercendis, illorumque hujuſmodi Congregationis augumento, & ſtabilimento, cum Dei laude, & ſervitio plurimum conſuleretur, pro parte Sebaſtiani Generalis, & Maximi prædictorum aſſerentium, dictum Joannem Baptiſtam Eccleſiam Parochialem hujuſmodi à triennio, & ultrà obtinuiſſe, ut præfertur, & aliundè cum inſtaſcriptis commode vivere valere; fructus verò, redditus, & proventus ejuſdem Parochialis Eccleſiæ vigintiquatuor ducatorum auri de Camera, ſecundùm communem æſtimationem valorem annuum non excedere. Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus ipſius Parochialis Eccleſiæ decori, & divini cultus in ea incremento, inſtitutique regularis ipſius Congregationis propagationi opportuna ratione conſulere, ac aliàs in præmiſſis opportunè providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Ideò Pontif. mandat, dictam Eccleſiam ſupprimi, & extingui.

§. 6. Nos igitur certam de præmiſſis notitiam non habentes, ipſoſque Sebaſtianum Generalem, & Maximum, ac eorum quemlibet à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi, ac Communitatis, & hominum, ac populi prædictorum ſupplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ, Frater Epiſcope, ſeu Diſcretioni tuæ, fili Vicari, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenùs conſtito priùs tibi de præmiſſis, in Parochiali Eccleſia prædicta ſive præmiſſo, ſive alio quovis modo, aut ex

alterius cujuſcumque perſonæ, ſeu per ſimilem, vel alia-n, vel liberam reſignarionem dicti Joannis Baptiſtæ, vel cujuſvis alrerius de illa in Romana curia, vel extrà eam etiam coram Notario publico, & teſtibus ſponrè factam, aut conſtitutionem recolendæ memoriæ Joannis Papæ XXII. ſimiliter prædeceſſoris noſtri, quæ incipit, Execrabilis; vel aſſecutionem alterius beneficii Eccleſiaſtici quavis auctoritate collati, vacet; etiam ſi ſi tanto tempore vacaverit, quod ejus collatio juxta Lateranenſis Sratuta Concilii ad Sedem prædictam legitimè devnluta, ipſaque Parochialis Eccleſia diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter, vel aliàs generalirer reſervata eaiſtat, & ſuper ea inrer aliquos lis, cujus ſtatum præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendeat iodeciſa; dummodò ejus diſpoſitio ad Nos hac vice pertinear, nomen, ritulum & denominationem Rectoris perpetuò dicta auctoritare noſtra ſupprimas, & extinguas.

Curámque animarum transferri in aliam Eccleſiam cum aſſignatione emolumentorum, & ex illi cura provenientium.

§. 7. Illiſque ſic ſuppreſſis, & exrinctis, & ad hoc, ut Eccleſiæ, illiuſque domus Rectoralis uſus perpetuò Abbati, ſeu Priori, & Conventui Monaſterii hujuſmodi liber omninò, & abſolutus remaneat ab ipſa Eccleſia Sancti Andreæ omnem curam animarum dilectorum filiorum illius Parochianorum ounc, & pro tempore exiſtentium, illiuſque exercitium, & uſum etiam perpetuò eadem auctoritate ooſtra abdices, & ſepares, necnon curam, & ecercitium hujuſmodi ad aliam Parochialem Eccleſiam Auximanam vicinam, & opportunam ac tibi benè viſam, accedente ramen dilectorum filiorum, illius Rectoris, & Parochianorum conſenſu, ita ut illi, & ejus Rectori pro tempore exiſtenti de cætero ſubſint, & dictus Joannes Baptiſta ea nunc ab ipſius Eccleſiæ Sancti Andreæ ſervitio, & reſidentia apud eam facienda, ac omnibus, & ſingulis functionibus, officiis, exercitiis, oneribus, & obligationibus Parochialibus tuta conſcientia liber atque expenſus cenſeatur; ſimiliter perpetuò prædicta auctoritate noſtra transferas; ac eidem Eccleſiæ, ad quam prædicta cura transferri contigerir, ex nunc prout ex tuoc, & è contrà, poſtquàm cura prædicta tranſlata fuerit, omnia, & ſingula emolumenta incerta ea curæ animarum exercitio io primò dicta Eccleſia provenientia, & lucrari ſolita, ac etiam decimas, poſt obitum tamen dicti Joannis Baptiſtæ, quæ illi ejus vita durante reſervatæ ſint, & eſſe cenſeantur; ita quòd liceat illius Rectori pro tempore exiſtenti per ſe, vel per alium ſeu alios ſuo, ac ſecundò dictæ Eccleſiæ nomine, emolumenta incerta ex nunc & poſt obitum dicti Joannis Baptiſtæ decimas hujuſmodi, quæ valorem annuum ſeptem ducatorum ſimilium, vel circà, ut etiam aſſeritur, conſtituunt, percipere, exigere, & levare, ac in ſuos uſus, & utilitatem convertere, parirer perpetuo auctoritate ooſtra prædicta applices, & appropries.

Eámque ſine cura prædicta unà cum domo Rectorali Reliquiis, ac ſupellectilibus tàm ſacris, quàm profanis, dictis Monachis dicto Monaſterio concedi, & aſſignari.

§. 8. Eccleſiam vero Sancti Andreæ ſine cura remanentem, cum illius domo rectorali hujuſmodi, cujus quidem domus valor in proprietare quinquaginta ducatorum hujuſmodi ſummam oon excedit, & ex qua, ſi locaretur, uſque ad ſex ducatos hujuſmodi quotannis, ut pariter aſſeritur, perciperentur, Abbati, & Conventui prædictis, cum paramentis, & ornamentis Eccleſiæ primo dictæ, illiuſque Sactiſtiæ, ac omni & quacumque ſacra, profanaque ſuppellectili, Sanctorum corporibus, & aliis Reliquiis, quanrumvis inſignibus, & principalibus, cæteriſque rebus, io primu dicta Eccleſia, illiuſque Sacriſtia eaiſtentibus, pro eorum uſibus, & exercitiis, itidem perpetuo eadem auctoritate noſtra concedas, & aſſignes, ita qood liceat Abbati, & Conventui Monaſterii, nunc, & pro rempore eaiſteutibus, Eccleſiæ Sancti Andreæ, ac domus, aliorúmque præmiſſorum hujuſmodi corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem per ſe, vel per alium, ſeu alios, eorum, & Congregationis hujuſmodi oomine apprehendere, & perpetuo retinere, illiſque uti, & gaudere, Diœceſani loci, vel cujuſvis alterius licentia deſuper minimè requiſita.

Verumque Beneficium ſimplex in illa, ſeu alia Eccleſia pro uno Presbytero ſæculari ad ſubeunda onera prædictæ Eccleſiæ ſuppreſſa inſtitui jubet.

§. 9. Præterea in prædicta Sancti Andreæ, ſeu alia Eccleſia tibi benè viſa unum perpetuum ſimplex, & perſonalem reſidentiam non requirens beneficiom ſub ejuſdem Sancti Andreæ, ſeu alia iovocatione, pro uno Clerico, ſeu Presbytero ſæculari, perpetuo furuto illius beneficiaro, qoi reliqua primo dictæ Eccleſiæ, illiuſque Rectoris, præter curæ animarum, & Sacramentorum Eccleſiaſticorum adminiſtrationis, incumbentia onera ſupporrare teneatur, eriam perpetuò, ſine tamen alicujus præjudicio, prædicta auctoritate noſtra erigas, & inſtituas.

Pro ejus dote aſſignanda omnia prædicta Eccleſiæ emolumenta præter tranſlata.

§. 10. Illique ſic erecto, & inſtituto pro ejus dote, & futuri beneficiati, onerúmque illi incumbentium ſupportatione, omnia, & ſingula alia primò dictæ Eccleſiæ hona, fructus, reddirus, proventus, jura, & actiones, præterquam abdicata, & tranſlata, & conceſſa, & aſſignata, à primo dicta Eccleſia diſmembrando, & ſeparando in perpetuum, auctoritate noſtra hujuſmodi applices, & appropries: Ira quod futurus beneficiatus prædictus eorum poſſeſſionem eriam apprehendere, illaque habere, percipere, & conſequi, ac in ſuos uſus, & urilitatem convertere abſque alicujus alterius licentia liberè poſſit, & valeat.

Et hujuſmodi Beneficium dicto Joan. Bapt. ſi idoneus extiterit, cum ſuis honoribus, & oneribus conferri.

§. 11. Et nihilominus beneficium prædictum, cujus, & illi forſan annexorum fructus, reddirus, & proventus, quatuordecim ducatorum parium ſecundùm æſtimationem prædictam valurem annuum, ut pariter aſſeritur, non excedunt, à primæva erectiooe, & inſtitutinne hujuſmodi vacans, dicto Joanoi Baptiſtæ, poſtquàm tamen per diligentem examinationem dictum Joanoem Baptiſtam ad boc idoneum eſſe repereris, ſuper quo conſcientiam tuam oneramus, prædicta auctoritate noſtra conferas, & aſſigues, inducens per te, vel alium, ſeu alios, eumdem Joannem Baptiſtam, vel Procurarorem ſuum ejus nomine, in corporalem poſſeſſionem beneficii, ac aoneaorum, juriumque & pertineotiarum prædictorum, ac defendens inductum, amoto exindè quolibet illicito detentore, ac faciens, Joannem Baptiſtam, vel pro eo Procuratorem prædictum ad beneficium hujuſmodi, ut eſt moris, admitti, ſibique de illius, ac annexorum eorumdem fructibus, reddiribus, provenribus, juribus, & obventionibus uoiverſis integrè reſpondere, contradictores auctoritare noſtra prædicta, appellatione poſtpoſira compeſcendo.

In contrarium facientibus derogat.

§. 12. Non obſtanribus præmiſſis, & noſtra de exprimendo vero annuo valore ſecundùm æſtimationem prædictam, tàm beneficii uniendi, quàm illius, cui ſit unio, necnon piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. ſimiliter prædeceſſoris noſtri, aliiſque conſtitutionibus, & ordinatiooibus Apoſtolicis contrariis quibuſcumque, aut ſi aliqui ſuper proviſionibus ſibi faciendis de hujuſmodi, vel aliis beneficiis Eccleſiaſticis in illis parribus ſpeciales, vel generales dictæ Sedis, anr Legatorum ejos literas impetrarint, etiam ſi per eas ad inhibitionem, reſervationem, & decretum, vel aliàs quomodolibet ſit proceſſum, quas quidem literas, & proceſſus habitos per eaſdem, ac inde ſecuta quæcumque ad prædictam Eccleſiam Sancti Andreæ volumus non extendi, ſed nullum per hoc eis quoad aſſecutionem beneficiorum aliorum præjudicium generari.

Clauſulas præſervativas adjungit.

§. 13. Nos enim quoad reſignationem, proot eſt ſi attentatum forſan eſt hactenùs, vel in poſterum, & quoad illam, & alia præmiſſa hujuſmodi, dictuſqoe Joannes Baptiſta ad hoc repertus foerir idoneus, ex nunc perinde irritum decrevimus, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritare ſcienter, vel ignoranter, contigerir attentari, ac ſi die datæ earumdem præſentium dicto Joan. Bapt. ad id reperto idoneo, de beoeficio hujuſmodi mandaviſſemus provideri.

Datum

Dat. P. A. 13. die 23. Sept.

Datum Tuſculi Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Sexcenteſimo Decimo ſeptimo, Nono Kalendas Octobris, Pontificatus Noſtri Anno Tertiodecimo.

Sequitur extenſio cujuſcumque gratiæ, & privilegii Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium, ad prædictam Congregationem cum omnibus reſtrictionibus.

Edita An. D. 1606.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Religioſorum virorum altiſſimo famulantium profectui, quantum cum Domino poſſumus, paterna charitate proſpicere cupientes, privilegia, & gratias aliorum Ordinum, & Congregationum Regularium Religioſis conceſſa, libenter illis communicamus, & ad eos extendimus, cùm id conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Cauſa hujus Conſtit.

§. 1. Cùm itaque, ſicut dilecti filii Jacobus Mercatus Magiſter Generalis, & Monachi Congregationis Silveſtrinorum Ordinis S. Benedicti Nobis nuper exponi fecerunt, Congregatio præfata nulla, aut pauca privilegia, gratias, & indulta, quibus ipſius Congregationis Religioſi fruuntur, habeat, & propterea, ut majori cum ſpiritus fervore, & animorum quiete Deo ſervire poſſit, cupiant Magiſter Generalis, & Monachi prædicti privilegia, gratias, & indulta hujuſmodi, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium Ordinibus, & Congregationibus, ac eorum Monaſteriis, domibus, locis, & perſonis per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, quomodolibet conceſſa, ad eorum Silveſtrinorum Congregationem, illiúſque Monachos, & perſonas extendi, illaque eis communicari. Ideò pro parte dicti Jacobi Magiſtri Generalis, & Monachorum prædictorum Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenùs in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Communicatio omnium gratiarum, & non alterum, cujuſcumque Ordin. Mendicantium, & non Mendicantium, cum tribus reſtrictionibus.

§. 2. Nos igitur Congregationem Silveſtrinorum prædictam, ejúſque Monachos, & perſonas quaſcumque, ob eorum regularem diſciplinam, ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, ac ſingulorum privilegiorum, & gratiarum, & literarum deſuper confectarum hujuſmodi tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, & quemlibet eorumdem Religioſorum à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis á jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de conſilio Venerab. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſuper conſultationibus, & negotiis Epiſcoporum, & Regularium deputatorum, omnia & ſingula privilegia, prærogativas, conceſſiones, facultates, exemptiones, immunitates, indulta, cæteráſque gratias ſpirituales, & temporales, ac tàm conjunctim, quàm diviſim, & aliàs quomodolibet, quibuſvis Mendicantium, & non Mendicantium Ordinum Congregationibus, ac tàm virorum, quàm mulierum Monaſteriis, domibus, & regularibus locis, in quibuſcumque Mundi partibus conſiſtentibus, illorúmque Superioribus, Fratribus, Monachis, & perſonis, per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros hujuſmodi, ac Nos, & Sedem eamdem, & per viam communicationis, vel extenſionis, aut aliàs conceſſa, ac quibus ſingulæ Congregationes prædictæ, earúmque Monaſteria, domus, & loca, ac Superiores, Fratres, & Monachi, & perſonæ hujuſmodi de jure, uſu, conſuetudine, vel privilegio, aut conceſſione Apoſtolica, vel alia quavis auctoritate, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum (quatenùs ſint in uſu, & non ſint revocata, neque ſub aliquibus revocationibus comprehenſa, ac ſacris canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ſeu particularibus Conſtitutionibus ejuſdem Congregationis Silveſtrinorum non contrarientur) ad prædictam Silveſtrinorum Congregationem, ita ut illa, ejúſque tàm virorum, quàm mulierum Hoſpitalia, Conventus, ſeu regulares domus, illarumque Priores, Superiores, Officiales, Fratres, Miniſtri, & aliæ perſonæ nunc, & pro tempore exiſtentes, præmiſſis omnibus, & ſingulis æquè, ac pariformiter, & ſine ulla prorsùs differentia uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè poſſint, & valeant, ac ſi in illa dictæ Silveſtrinorum Congregationis, illiúſque Monaſteriis, Hoſpitalibus, Conventibus, & domibus regularibus, ac Superioribus, Officialibus, Fratribus, Miniſtris, & aliis perſonis prædictis ſpecialiter, & expreſsè, ac principaliter, non autem ad inſtar, conceſſa, ac præſentibus de verbo ad verbum inſerta fuiſſent, auctoritate, & tenore prædictis perpetuò extendimus, illáque omnia, & ſingula dictæ Silveſtrinorum Congregationi, illiúſque Monaſteriis, Hoſpitalibus, Conventibus, ac regularibus domibus, necnon Prioribus, Superioribus, Officialibus, Fratribus, Miniſtris, & perſonis prædictis quibuſcumque (exceptis tamen Privilegiis Monachorum S. Benedicti, per quæ eidem Ordini indulgentiæ conceduntur, ac etiam excepta facultate eligendi, & deputandi Conſervatores Religionis, & Monachorum) communicamus.

Prima reſtrictio dictæ communicationis.

Secunda reſtrictio.

Tertia reſtrictio.

Clauſulæ ſublatæ cum decreto irritanti.

§. 3. Decernentes, ſic, & non aliter, per quoſcumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid ſecùs ſuper his à quocumque, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Mandat Protectori, ut faciat ea omnia obſervari omnibus opportunis remediis appellatione poſtpoſita, etiam invocato auxilio brachii ſecularis.

§. 4. Quocircà dilecto filio moderno, & pro tempore exiſtenti dictæ Silveſtrinorum Congregationis Protectori, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ſolemniter publicans, ac dictæ Silveſtrinorum Congregationis Monachis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens, faciat auctoritate noſtra præſentes, & in eis contenta hujuſmodi firmiter obſervari, ac ſingulos, quos ipſæ literæ concernunt, illis pacificè frui, & gaudere; non permittens, eos, vel eorum aliquem deſuper contra præſentium tenorem per quoſcumque, etiam locorum Ordinarios, quomodolibet indebitè moleſtari, perturbari, vel impediri; Contradictores quoſlibet, & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias, & cenſuras Eccleſiaſticas, ac etiam pecuniarias pœnas, aliáque opportuna juris, ac facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcen., invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & in Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon Mendicantium, & non Mendicantium Ordinum, Congregationum, Monaſteriorum, & regularium domorum, & juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis illis, eorúmque ſuperioribus, & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis ac irritantibus & aliis decretis in genere vel in ſpecie, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus

omnibus, illorum omnium tenores, ac ſi de verbo ad verbum exprimerentur, ac infererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaaat harum ſerie ſpecialiter, & eapreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 6. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo dictæ Silveſtrinorum Congregationis, vel illius Protectoris obſignatis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 2. die 23. Nov.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Novembris 1606. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

CVII.

Quòd Fratres Capuccini Ordinis Minorum S. Franciſci in publicis proceſſionibus ubique locorum Crucem propriam deferre poſſint.

Horum Fratrum Inſtitutionis approbationem edidit Clemens VII. in ſua Conſtitut. 21. Religionis. ſuprà Tom. 1. fol. 673. ubi de eorum materia plenè notatum eſt. Et prohibitionem deferendi ipſorum habitum, vel conſimilem edidit Gregorius XV. ut infrà, in ejus Conſtitut. 15. Ex injuncto. fol. 449. ubi aliam ſimilem Gregorii XIII. Conſtitut. habes inſertam. Quòd verò iſti Fratres ſint verè Fratres Minores ex Ordine S. Franciſci, declaraverunt iſtemet Paul. in Conſtitut. 54. Eccleſiæ. hic ſuprà, fol. 274. & S. D. N. Urb. VIII. in Conſt. 68. Salvatoris. hic inf. ubi notabo, in Tomo 4. fol. 133.

Edita A. D. 1617.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis officii, quo divina diſpenſatione nullo noſtro merito fungimur, ratio poſtulat, ut Religioſorum, maximè ſtrictioris Obſervantiæ, paci, & quieti, quantum Nobis ex alto conceditur, opportunè conſulamus.

Cauſa Conſtitut.

§. 1. Cùm itaque, ſicut dilectus filius Procurator generalis Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, nonnullæ rixæ, & diſſenſiones inter Fratres dicti Ordinis, & dilectos etiam filios Fratres Ordinis Fratrum Minorum Conventualium S. Franciſci, dum primò dicti Fratres in proceſſionibus publicis ſub eorumdem Fratrum Minorum Conventualium Cruce incedunt, interdum oriantur.

Indultum horum Fratrum deferendi Crucem propriam in proceſſionibus.

§. 2. Nos omnem rixarum, & diſſenſionum prædictarum materiam ſubmovere volentes, dictóſque Fratres Minores Capuccinos nuncupatos ſpecialibus ſavoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, De Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpoſitorum conſilio, eiſdem Fratribus Minoribus Capuccinis nuncupatis, quòd ubique locorum in publicis Proceſſionibus hujuſmodi, Crucem propriam ad formam conſtitutionis fel. record. Gregorii Papæ XIII. prædeceſſoris noſtri, quæ incipit, Exposcit Paſtoralis officii &c. deferre poſſint, & valeant, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Iſta Gregor. XIII. Conſt. eſt 84. Tom. 2. Bullar. fol. 501.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes, præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon utriuſque Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 13 die 12. Oct.

Datum Tuſculi ſub Annulo Piſcatoris, die 12. Octobris 1617. Pontificatus Noſtri Anno 13.

CVIII.

Innovatio, & declaratio conſtitutionum Sixti Quinti, & Clementis VIII. De non alienandis bonis in Forenſes, ac Caſtris, & aliis Juriſdictionalibus, tàm in Forenſes, quàm in Subditos, abſque præcedente Sedis Apoſtolicæ licentia in ſcriptis obtinenda.

Hujus Sixti Conſtitut. eſt ſuprà Tom. 2. fol. 528. & Clementis VIII. hic ſuprà fol. 135.

Iſtorum Pontificum conſtitutiones noviſſimè confirmavit, innovavit, declaravit, & extendit etiam ad Caſtra diruta, tenutas, & Prædia etiam non Juriſdictionalia, in confinibus loci Juriſdictionalis, & ad bona in Statu Eccleſiaſtico in confinio Principum exterorum ſita, necnon ad eorum locationes, aut cenſuum annuorum ſuper præmiſſis impoſitiones, vel jam impoſitorum venditiones, S. D. N. Urbanus VIII. infrà in ſua Conſtitut. 65. Decernens. Ubi etiam notabo, in Tomo 4. fol. 125.

Edita An. D. 1617.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

PAſtorale munus, quod infirmitatem noſtram gerere divina clementia voluit, Nos admonet, ut ſicut rationis exigit ordo, Nos qui aliis ſua tribui procuramus, Sedis etiam Apoſtolicæ jura tueamur, & ſtatus, ac Subditorum noſtrorum utilitati, & tranquillitati conſulamus, ac proinde, ut ea, quæ à Rom. Pontif. prædeceſſoribus noſtris providè conſtituta comperimus, illibata perpetuò perſeverent, omnem ea eludenti viam Apoſtolicis declarationibus, ac novis diſpoſitionibus præcludimus, & Apoſtolico munimine roboramus, ac aliàs diſponimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Sixtus ut in rub. prohibuit abſque licentia Sed. Apoſt. bona in ſtatu Eccleſiaſtico exiſtentia alienari in forenſes, & caſtra, fortalitia ac feudalia & juriſdiction. alienari in quaſcumque.

§. 1. Siquidem licèt olim fel. record. Sixtus Papa V. prædeceſſor noſter, ut ditionis temporalis Sedis Apoſtolicæ, ejúſque Subditorum conſervationi, & commodo proſpiceret, Civitates, Oppida, Caſtra, Feuda, Juriſdictiones, ſe bona quæcumque ſtabilia, vel immobilia in ſtatu Eccleſiaſtico exiſtentia, abſque ſua & Sedis Apoſtolicæ licentia, quibuſcumque forenſibus, & extraneis eidem Sedi non ſubditis, vendi, permutari, ultrà triennium locari, in emphyteuſim, feudum, livellum, pignus, ſeu precarium concedi. Necnon Civitates, Caſtra, & Oppida, multóque magis fortalitia, ac feudalia, & juriſdictiones in eodem ſtatu Eccleſiaſtico conſiſtentia, & conſiſtentes, tàm in exteros, vel forenſes, quàm in alios quoſcumque, etiam ſubditos, niſi de expreſſa præcedente ſua, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis licentia, vendi, permutari, vel donari, prohibuerit, ac alia ſtatuerit, & ordinaverit, prout in ſuis

ſub dat. Romæ apud Sanctum Marcum, anno Incarnationis Dominicæ 1585. Kal. Julii, Pontificatus ſui anno primo, expeditis literis pleniùs continetur.

Clemens VIII. ut in rubr. eam lege declaravit, & extruxit.

§. 2. Ac ſubindè à rec. mem. Clemente Papa VIII. ſimiliter Prædeceſſore noſtro emanaverint literæ tenoris ſubſequentis, videlicet.

CLEMENS Epiſcopus, Servus ſervorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam. Romanum decet Pontificem, &c.

Tenor eſt ſuprà inſertus in part. 3. Bullarii.

Illæ tamen malè interpretabantur.

§. 3. Nihilominùs, quia poſtmodùm experientia compertum fuit, ampliùs providendum eſſe, ne tàm ab extraneis, & forenſibus, quàm à ſubditis noſtris prohibitiones, ac conſtitutiones, & literæ eorumdem Sixti, & Clementis prædeceſſorum variis, & alienis ab eorum mente interpretationibus ſubverti, & diverſis conventionibus, etiam palliatis, in iis, quæ circà alienationem Civitatum, Caſtrorum, Oppidorum, & locorum juriſdictionalium, nonniſi præcedente noſtra, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis licentia facienda, diſponuntur, fraudibus eludi poſſint.

Illas ideò hic Pontif. approbat, & innovat.

§. 4. Nos tàm ex iis, quæ in conſtitutionibus prædictis continentur, quàm ex aliis juſtis & rationabilibus cauſis animum noſtrum moventibus, præmiſſis, & aliis infraſcriptis opportunis remediis occurrere volentes, necnon præfatarum Sixti, & Clementis prædeceſſorum hujuſmodi literarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes; Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, déque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione eaſdem literas Sixti, & Clementis prædeceſſorum approbamus, & confirmamus, illaſque innovamus, ac inviolabiliter obſervari mandamus.

Declarátque & ampliat in permutationibus, donationibus, etiam reſervato beneplacito Sedis Apoſtolicæ, &c.

§. 5. Præthereà eaſdem conſtitutiones, quatenùs etiam in ſubditis bona alienari abſque Sedis Apoſtolicæ licentia vetant, declarantes, & quatenùs opus ſit, etiam extendentes, conſtitutiones hujuſmodi in venditionis, permutationis, & donationis contractibus, etiam cum pacto de retrovendendo, ſeu retrocedendo, vel etiam reſervato noſtro, & Apoſtolicæ Sedis beneplacito, aut etiam correſpectivis, ſeu connexis, vel ſub locationis, aut alterius contractus nomine palliatis, ſuper præfatis Civitatibus, Caſtris, Oppidis, & multò magis Fortalitiis, & quibuslibet locis juriſdictionalibus, vel feudalibus, intrà limites Status Eccleſiaſtici conſiſtentibus, illorúmque dominio, & poſſeſſione, juriſdictionéque, ac juriſdictionis exercitio quomodolibet, & quavis occaſione, prætextu, vel cauſa, etiam neceſſaria, etiam ſubhaſtationis, adjudicationis, & dationis in ſolutum, etiam judicialis faciendis obtinere, & inviolabiliter obſervandas eſſe, ità videlicet, quòd noſtra, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis expreſſa licentia priùs in ſcriptis impetrari, & in actu celebrationis contractus realiter apud Notarium exhiberi, & dimitti debeat, & non aliàs, decernimus, ſtatuimus, & ordinamus.

Contravenientibus pœnam infligit, & contractus annulat.

§. 6. Quòd ſi quis ad aliquam alienationem devenerit contrà formam præſentis conſtitutionis, alienatio, ſeu contractus ſint ipſo jure nulli, nullúmque ſortiantur effectû, & nihilominus alienans, ac contrahens pœnam præfatæ Clementis prædeceſſoris conſtitutionis incurrat, nempe cadat ab omni jure ſuo, & intelligatur ipſo jure abſque alia declaratione privatus omni ſua poſſeſſione, ejúſque vita durante, fructus, & commoditas, ut ſuprà, alienatæ rei, tranſlatæ, aut gravatæ, ſpectent pleno jure ad Sedem, & Cameram Apoſtol.; ità quòd eo ipſo Camera Apoſtolica poſſit bona præfata propria auctoritate capere, & penès ſe retinere, viventibus ità contrahentibus; ipſis verò defunctis, eadem Caſtra, Oppida, & Juriſdictiones, aliáque ſupradicta ad eos, ad quos de jure, ſi diſponentes ab inteſtato deceſſiſſent, vel contractus hujuſmodi facti non fuiſſent, pervenire deberent, omninò perveniant.

Notariis harum alienationum inſtrumenta conficientibus pœnas imponit.

§. 7. Tabelliones verò, & Notarios, etiam de numero participantium, & alios quoſcumque, inſtrumenta, & ſcripturas hujuſmodi conficientes, & formam hujuſmodi non ſervantes, ſeu illas Sedi, & Cameræ Apoſtolicæ non revelantes, nec exhibentes, pœnam falſi, ac privationis nedum exercitii, ſed officii, & tituli Tabellionatus, ac Notariatus, aliorúmque Officiorum, quæ obtinent, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, & alia in poſterum exercenda, eo ipſo incurrere decernimus.

Et ità & non aliter judicari mandat.

§. 8. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid ſecùs ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Obſervantiam hujus legis Officialibus injungit.

§. 9. Injungentes, & mandantes eiſdem Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, ac Judicibus, nunc, & pro tempore in toto ſtatu Eccleſiaſtico exiſtentibus, & eorum cuilibet, ut declarationem, extenſionem, decretum, inhibitionem, præceptum, mandatum, ſtatutum, & ordinationem noſtram hujuſmodi in eodem ſtatu Eccleſiaſtico ab omnibus, ad quos ſpectat, & ſpectabit, perpetuò obſervari mandent, & faciant; Contradictores quoſcumque opportunis juris, & facti remediis, appellatione poſtpoſita, compeſcendo.

Contrariiſque derogat.

§. 10. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis, quæ præfati Sixtus, & Clemens prædeceſſores in ſuis literis præfatis voluerunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Publicationem Bullæ, & ejus effectum ſubnectit.

§. 11. Volumus autem, ut præſentes, poſtquàm in valvis Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, necnon in acie Campi Floræ affixæ, & publicatæ fuerint, quoſcumque tàm præſentes, quàm abſentes, & ubicumque etiam extrà ſtatum noſtrum Eccleſiaſticum exiſtentes, perinde obligent, & arctent, acſi unicuique eorum nominatim intimatæ fuiſſent.

Tranſumptis credi jubet.

§. 12. Ac etiam volumus, ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu Notarii publici, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique locorum in judicio, & extrà habeatur, quæ ipſiſmet præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctionem pœnalem ſubjungit.

§. 13. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam noſtrorum confirmationis, innovationis, declarationis, extenſionis, decretorum, inhibitionis, præcepti, mandatorum, voluntatum, ſtatuti, & ordinationis infringere, vel eis auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. P. A. 13. die 20. Novemb.

Datum Romæ apud S. Mariam majorem, anno Incarnationis Dominicæ 1617. 12. Kalendas Decembris, Pontificatus Noſtri anno 13.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jeſu Chriſti 1617. Indictione 15. die verò 29. menſis Decembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. Noſtri. D. Pauli Divina providentia Papæ V. Anno ejus decimotertio, ſupradictæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicarum S. Joan. Lateranenſis & S. Petri Principis Apoſtolorum de Urbe, necnon in acie Campi Floræ per nos Auguſtinum Bracherium, & Pompilium Corſettum Apoſtolicos Curſores,

Silverius Pontirolus Mag. Curſor.

Conſit-

Digitized by Google

CIX.

Confirmatio Statutorum, ſen Capitulorum Confraternitatis Coqnorum, ac Paſticeriorum, ſub invocatione Annunciationis beatiſſimæ Mariæ Virginis in Eccleſia ſanctorum Vincentii, & Anaſtaſii de Urbe.

De forma aggregandi Confraternitates habes ſuprà in Clem. VIII. Conſtitut. 115. Quacumque, hic ſuprà pag. 182.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PIas Chriſti fidelium Confraternitates ad pietatis, & Chriſtianæ caritatis opera exercenda canonicè inſtitntas, ut in eorumdem piorum operum exercitio confoveantur, ſpecialibus gratiis libenter proſequimur, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Narratur quòd ab iſta Conſt. edita fuerunt nonnulla Statuta pro felici ipſius directione eorúmque approb. à Vic. Urbis obtinuerunt.

§. 1. Sanè nomine dilectorum filiorum Officialium, ac Confratrum Confraternitatis Coquorum, ac Paſticeriorum nuncupatæ, ſub invocatione Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis in Eccleſia SS. Vincentii, & Anaſtaſii Regionis Arenulæ de Urbe canonicè inſtitutæ, Nobis nuper expoſitum fuit, quòd ipſi pro felici, proſperáque Confraternitatis hujuſmodi directione nonnulla ſtatuta condiderunt, illáque in nnum volumen compilata, à dilecto filio noſtro in Urbe Vicario in ſpiritualibus Generali approbari, & confirmari obtinuerunt, tenoris ſubſequentis, videlicet.

Tenor Cap. eſt hic ſubſequens.

Capitoli de la Venerabile Compania de, Cuochi, e Paſticcieri di Roma.

Omittitur tenor Statutorum, quia poteris reperire apud ipſos Confratres.

§. 2. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Officiales, & Confratres prædicti ſtatuta hujuſmodi, pro firmiori eorum ſubſiſtentia, ac validitate, Apoſtolicæ noſtræ confirmationis patrocinio communiri plurimùm deſiderent. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut eorum votis in præmiſſis annuere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur Officiales, & Confratres prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequend. harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſtatuta prædicta Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos, tàm juris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Ac clauſula perpetua obſervantiæ & decreto irritanti.

§. 3. Ipſáque ſtatuta in eadem Confraternitate à modernis, & pro tempore exiſtentibus illius Confratribus perpetuò obſervari debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Cum derogatione contrariorum.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. An. 13. die 20. Decembr.

Datum Romæ apud S. Mariam majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Decembris 1617. Pontificatus Noſtri Anno 13.

CX.

Extenſio Indulti recitandi Officium beati Philippi Benitii Florentini Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Profeſſoris pro Regularibus, & Sæcularibus civitatis Tudertinæ.

Hunc Philippum pro Beato venerari, ac ejus feſtum ſub duplici Officio die 23. Auguſti quotannis celebrari poſſe conceſſerat Fratribus dicti Ordinis Leo X. Ut conſt. ſeq. Et poſteà Lectiones proprias in Matutinis dies feſti dicti Beati recitandas approbavit iſte Paul. hic in Conſtitut. ſeq. Eximia. Ac deinde hujuſmodi conceſſionem ampliavit, & extendit ad omnes tàm Regulares, quàm Seculares perſonas Civitatis Florentiæ, ut in Conſtitut. ſubſeq. Domini noſtri. Quas omnes Conſtitut. hic poſui, tùm quia opportunas cenſui, tùm quia nondùm antea reperiri potuerunt.

PAULUS PAPA V.

Edita An. D. 1618.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

§. 1. DOmini Noſtri Jeſu Chriſti, qui ſervos ſuos æternæ gloriæ præmio donat in Cœlis, vices quamqnam immeriti gerentes in terris, ex injuncto Nobis paſtoralis officii debito, libenter procuramus, ut eorumdem ſervorum Chriſti honos, & veneratio in terris promoveatur; ideóque fidelium votis, quæ peculiarem ergà illos cultum reſpiciunt, favorabiliter annuimus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Interſteterunt inſuper eidem Pont. ipſe Ordo Servorum & Commun. Tud. pro licentia recitandi Officium de dicto Beato Philippo in Civitate Tud. ubi ejus corpus requieſcit.

§. 2. Sanè nomine dilectorum filiorum Communitans, & hominum Civitatis noſtræ Tudertin. ac Aurelii Raphaelis Ordinis Fratrum Servorum B. Mariæ Procuratoris generalis, Nobis nuper expoſitum fuit, quòd ipſi ex ſingulari, quem erga B Philippum Benitium ejuſdem Ordinis Profeſſorem gerunt, devotionis affectu, ac aliàs ad augendum fidelium erga illum devotionem, Officium de eodem B. Philippo, aliàs à Nobis per noſtras in ſimili forma Brevis ſub die 12. Octobris 1606. expeditas literas approbatum, in prædicta Civitate, ut infrà, recitari poſſe ſummoperè deſiderant, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut de opportuna ſibi in præmiſſis licentia providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Quam ipſe Pontif. concedit pro omnibus Regularibus & Sæcularibus.

§. 3. Nos igitur piis Communitatis, & hominum, necnon Aurelii Raphaëlis Procuratoris votis hujuſmodi annuere, illóſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolven. & abſolutos fore cenſen. hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Vener. Fr. noſtrorum S. R. E. Card. Sacris Ritibus Præpoſitorum conſilio, ut in Civitate prædicta tantùm, ubi ejuſdem B. Philippi corpus, ut aſſeritur, aſſervatur, Officium de dicto B. Philippo per Nos, ut præmittitur approbatum, ab omnibus, tàm Sæcularibus, quàm Regularibus perſonis publicè privatímque in die ejus obdormitionis in Domino recitari, liberè & licitè valeat, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, licentiam, & facultatem perpetuò concedimus, & impartimur.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. An. 14. die 14. Octobr.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 14. Octobris 1618. Pontiſ. Noſtri Anno 14.

Sequitur Indultum, quòd Fratres Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis pro Beato venerari poſſint Philippum Benitium dicti Ordinis olim Profeſſorem, ejúſque feſtum die 23. Auguſti ſub duplici officio quotannis celebrare.

LEO PAPA X.

Edita An. D. 1516.

Dilectis filiis Priori generali, & Fratribus Ordinis Beatæ Mariæ Servorum, ſub Regula S. Auguſtini, Salutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Expoſuit

B. Philip. Benit. Fr. Ord. Serv. B. Mariæ, ante & poſt obitum miraculis claruit.

EXpoſuit Nobis noper dilectus filius noſter Antonius tit. S. Praxedis presbyter Cardinalis, Ordinis veſtri Protector, ex parte veſtra, quòd tempore, quo inſtitutus fuit Ordo veſter Fratrum B. Mariæ Servorum ſub regula S. Auguſtini, B. Philippus patria Florentinus, ex gente Benitia, trans Atnum, tunc Prior generalis ejuſdem Ordinis, velut gemma rutilans, doctrina, bumilitate, moribus, jejuniis, abſtinentia, plurimiſque miraculis Ordinem ipſum illuſtravit, tàm eo in humanis xgente, quàm etiam vita functo, ob plurima miracula, quæ (ut creditur) intercesſione ipſius B. Philippi, pluribus in locis operatus eſt Altiſſimus, & præſertim Tudetti, obi ejus corpua ſumma cum veneratione quieſcit, & pro Beato habitus eſt, & ad præſens habetur, & colitur.

Ideò ſupplic. huic Pont. ut Ordo in ſuis Eccleſiis poſſit ejus officia celebrare tamquàm Beati.

§. 1. Et proptereà pro devotionis affectu, ſummopetè deſideratis, inſtantétque efflagitatis, in veſtris Eccleſiis, & Oratoriis utrioſque ſexûs d. Philippum pto Beato, ac Deo dilecto, orationibus, & officiis, ac Milatum celebrationibus tàm publicè, quàm privatim venerari, xc preces effundere, ut apud Deum pro vobis intercedere dignetur.

Ac in die obitus duplex feſtum illd. celebrare.
Hoc feſtum eſt in die 23. Auguſti, ut mox declaratur.

§. 2. Acetiam, qnòd in die obitus d. B. Philippi, liceat vobis à primis Veſpetis uſque ad ſecundas Veſperas incluſivè per omnes Eccleſias, & monaſteria, ſeu domos Fratrum, & Monialinm dicti Ordinis veſtri, ipſi B. Philippo, feſtum duplex cum campanis, & luminibus, & aliis cæremoniis in feſto duplici fieri ſolitis, celebrare, ſeu celebrari facere poſſe, abſque ſuperſtioone, ſen quaſi idololatriæ nora.

Hic modò Pont. utrumque concedit.

§. 3. Quare idem Cardinalis, qui ot præfertur Ordinis veſtri Protector exiſtit, & de præmiſſis ex mandato noſtro ad plenum ſe infotmavit, & Nobis retulit, ac humiliter ſupplicavit, ut veſtro pio deſiderio annuere dignaremur. Nos itaque ejuſdem Antonii Cardinalis & veſtri in hac parte ſupplicationibus inclinati, vobis, nt donec ad Canonizationem ipſius Philippi deventum fuerit, cui ad præſens, diverſis arduis negotiis præpediti, vacare non poſſumus, in quibuſcumque Eccleſiis, domibus, Monaſteriis Monialium, Oratoriis utriuſque ſexûs totins Ordinis veſtri tantùm, tàm in Italia, quàm extrà, in quibuſcumque locis conſiſtentibus (liceat vobis abſque aliqua ſuperſtitionis vel quaſi idololatriæ nota, ac conſcientiæ ſcrupulo venerari, & in Eccleſiis domorum ad eumdem Philippum, ut pro vobis apud Deum interceſſor exiſtat, in orationibus, & officiis, ac Miſſarnm ſolemniia, preces tàm publicas quàm privatas, ſeu ſecretas fundere, vóſque ipſius orationibus commendare, ac etiam quod à primis Veſperis ad ſecundas Veſperas incluſivè diei ipſius Philippi obitus, qui erit dies 23. menſis Auguſti, ſub duplici feſto Confeſſoris, cnm Candelis, Campanis, Antiphonis, Verſiculis, Orationibus, cæteriſque cæremooiis in feſto duplici fieri ſolitis adhibitis, celebrare poſſitis, & valeatis, auctoritate Apnſtolica, tenore præſentium de ſpecialia dono gratiæ concedimus.

Quinimò Paulus V. latiùs in hoc diſponit ut notatum eſt ſuprà in rub.

Contrariis derogat.

§. 4. Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, præſertim ſel. record. Alexandri Tertii, & Innocentii Tertii prædeceſſorum noſtrornm, cæteriſque in cootrarium facientibus, non obſtantibus quibuſcomque.

Exemplis hujus conſt credi jubet.

§. 5. Et quooiam difficile foret, præſentes literas ad diverſas Mundi partes tranſmittere, volumus, & earumdem præſentium tenore decernimus, qnòd illarum tranſumptis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo Protectoris dicti Ordinis, aut Prioris generalis ejuſdem muoitia, ea prorsùs fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi exhibitæ forent, vel oſtenſæ.

Declaratio quòd hæc licentia non habeat vim Canonizationis.

§. 6. Volomus autem, quòd per præmiſſa præfatua Philippos in Catalogo Sanctorum annumeratus, & canonizatus publicè minimè ceoſeatur.

Datom Florentiæ, ſub annulo Piſcatoris, die 24. Januarii 1516. Pontificatus noſtri Anno tertio.

Dat. P. A. 3. die 24. Jan.

Sequitur ampliatio dicti Indulti, ſcilicèt quòd Lectiones proprias dicti Beati in Matutinis recitare poſſint, & conceſſio ſolemniter Officium de ipſa B. Virgine celebrandi ſingulis diebus Sabbati non impeditis.

PAULUS PAPA V.

Edita A. D. 1606.

Dilectis filiis Priori generali, ac Fratribus Ordinis Servorum B. Mariæ, Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

EXimia Ordinis veſtri in Deum pietas, & ſingularis devotio, qnam in primis ergà Beatiſſimam Virginem, cujos obſeqoiis ex prædicti veſtri Ordinis inſtituto præcipnè obſtricti eſtis, deindè ergà beatum Philippum, qui ejuſdem Ordinis, dùm vixit, Prior extitit generalis, & illnm, qua fuit vitæ ſanctitate, ſuo nomine illuſtrat, ac decorat, vos gerere accipimus, xc Venerabilis fratris noſtri Hieronymi Epiſcopi Albanenſis Cardinalis Aſculani nuncupat. dicti Ordinis apud Nos, & Apoſtolicam Sedem Protectoris, preces, ac merita juſtè poſtulant, ut in his, quæ xd ipſius Beatiſſimæ Virginis venerationem augendam, & ad Beati quoque Philippi memoriam in veſtro Ordine honorificentiùs recolendam pertinent, piis voòs veſtris libenter annuamus.

Leo X. conceſſit Ordini quòd ſub duplici officio ipſius B. Philippi Benitii celebrare poſſit, ut ſuprà in ejus conſtit. antè expoſuit.

§. 1. Cùm itaque vobis fel. record. Leo Papa Decimus Prædeceſſor noſter, eumdem Beatum Philippum honorare ſtudens, duplex de eodem officium vos agere voloerit. Nos eumdem beatum Virum ampliùs honorificare cupientes, ſupplicationibus veſtro nomine per dictum Hieronymum Epiſcopum, & Cardinalem Nobis humiliter porrectis inclinati.

Et hic Pont. indulget, ut lectiones proprias dicti Beati in matutinis recitare poſſint.
Iſtæ mox ſubjiciuntur.

§. 2. Vobis, ot in quibuſcumque veſtri Ordinis Eccleſiis in Maturinis, Officii, quod de beato Philippo ex indulto dicti Leonis Prædeceſſoris recitare ſoletis, lectiones proprias inſraſcriptas, ex vita ipſius beati Philippi per approbatos Auctores deſcripta, deſumptas, ac juſſu noſtro per Venerabilem Fratrem Hieronymum prædictum Aſculannm, ac dilectos filios noſtos Cæſarem Barooium, Robertum Bellarminum, & Hieronymum Pampbilium nuncupatos, S. R. E. Cardinales, examinatas, & approbatas, recitare liberè, & licitè poſſitis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium coocedimus, & indulgemus.

Utque in diebus Sabbati non impeditis, ſolemne Officium de Beatiſſ. Virg. augere valeat.

§. 3. Ac prætereà qoonlam, ut dictæ preces pariter continebant, Officium Beatiſſimæ Virginis ex antiquo veſtri Ordinis more, uſqne ad reformationem Brevarii fel. record. Pii Papæ Quinti prædeſſoris noſtri juſſu factam, recitare conſueviſtis, & eamdem laudabilem conſnetudinem renovare deſideratis, religioſis deſideriis veſtris hujuſmodi annuentes, ot diebus Sabbati, aliquo feſto duplici, aut vigilia de præcepto non impeditis, & exceptis Sabbatis Adventua, & Quadrageſimæ, Officium ſolemne cum novem lectionibus de beatiſſima Virgine agere, & illud agendo, divini Officii obligationi ſatisfacere, perindè ac ſi Officium Sabbati ageretis, ſimiliter liberè, & licitè valeatis, auctoritate, & tenore præſeotis pariter concedimus, & indulgemus.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac novi Breviarii Romani editione, cæteriſque cootrariis qnibuſcumqoe.

Exemplorum fides.

§. 5. Volumns autem, ut præſentium tranſumptis, manu Prioris, ſeu Vicarii generalis, ac ſigillo veſtri Ordinis obſignatis, eadem fides, quæ ipſia præſeotibus haberetur, ubique locorum habeatur.

Datum Romæ apud S. Marcum die 12. Octobris 1606. Anno ſecundo.

Dat. P. A. 2. die 12. Oct.

Subſequitur extenſio prædicti Indulti recitandi Officium de dicto Beato ad omnes tàm Regulares, quàm ſæculares in Civitate Florentina.

Edita An. D. 1615.

PAULUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei.

Exordium.

DOmini noſtri Jeſu Chriſti, qui ſervos ſuos æternæ gloriæ præmio donat in Cælis, vices quamquàm immeriti gerentes in terris, ex injuncto Nobis paſtoralis officii debito, ut eorumdem ſervorum Chriſti honos, & veneratio promoveatur, libenter procuramus, & Chriſtifidelium votis, quæ peculiarem ergà illos cultum reſpiciunt, libenter annuimus, ut conſpicimus ſalubriter in Domino expedire.

Leo X. Ord. Fr. Servorum B. Mariæ conceſſit, quòd in omnibus dicti Ordinis Eccleſiis Officium de B. Philippo Benitio Florentino celebrari poſſet in die ſui obitus.

§. 1. Sanè nomine dilecti filii Aurelii Raphaelis Ordinis Servorum beatæ Mariæ Procuratoris generalis, Nobis nuper expoſitum fuit, quòd alias fel. record. Leo Papa Decimus Prædeceſſor noſter Fratribus Ordinis præfati indulſit, ut in omnibus dicti Ordinis Eccleſiis Officium de Beato Philippo Benitio Florentino, olim dicti Ordinis Profeſſore, in die ejus obdormitionis in Domino celebrare poſſent, & valerent, prout in dictis Leonis prædeceſſoris deſuper expeditis in ſimili forma Brevis literis pleniùs continetur.

Coſmus poſteà M. Dux Hetruriæ juxtà deſiderium Ferdinandi prædicti piè defuncti, & alii hic nominati inſteterunt huic Pontifici pro feſti celebratione & extenſione dicti indulti ad omnes perſonas Eccleſiaſticas Civitatis Florentiæ, unde ipſe ortundus eſt.

§. 2. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, bo. mem. Ferdinandus, dùm vixit, deſideravit, ac dilectus filius nob. vir Coſmus Hetruriæ ſibi ſubject. Magni Duces, ac dilectæ in Chriſto filiæ nobiles mulieres Chriſtierna dicti Ferdinandi vidua relicta, ipſiuſque Coſmi mater, ac Maria Magdalena Archiduchiſſa Auſtriæ, ejuſdem Coſmi uxor, necnon Venerabilis Frater Alexander Archiepiſcopus Florentinus plurimùm cupiant, indultum hujuſmodi ad alias omnes tàm regulares, quàm ſæculares perſonas Eccleſiaſticas civitatis Florentinæ in qua dictus beatus Philippus natus, & educatus fuit, extendi, ac diem feſtum celebrari poſſe.

Idem ergò Pont. illas hic concedit, & feſtum die 23. Aug. celebrari poſſe indulget.

§. 3. Nos pium Coſmi Magni Ducis, & Chriſtiernæ Magnæ Duciſſæ viduæ, ac Mariæ Magdalenæ Archiduciſſæ, necnon Alexandri Archiepiſcopi præfatorum deſiderium plurimùm in Domino commendantes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum conſilio, omnibus, & ſingulis Eccleſiaſticis perſonis, tàm ſecularibus, quàm regularibus, ut in die obdormitionis in Domino d. B. Philippi, qui ut aſſeritur, eſt 23. menſis Auguſti, ejus feſtum celebrare, & Officium de d. B. Philippo ſub ritu ſimplici juxtà formam, & rubricas Breviarii Romani in Civitate Florentina præfata tantùm, peragi libere, & licitè poſſint, & valeant, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, licentiam, & facultatem perpetuò concedimus, & impartimur.

Derogátque contrariis.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. An. 11. die 31. Julii.

Datum Romæ apud S. Mariam majorem, ſub annulo Piſcatoris, die ultima Julii 1615. Pontificatus noſtri Anno undecimo.

CXI.

Beatificatio Paſchalis Baylon ex Diſcalceatis Ordinis Minorum Regularis Obſervantiæ, Provinciæ S. Joannis Bapſtiſtæ Regni Valentiæ. Cum indulto recitandi Officium, & celebrandi Miſſam pro Fratribus hujus Ordinis in Regno Valentiæ prædicto, ac in Oppido Villæ Regalis ejuſdem Regni, ubi ejus Corpus requieſcit.

Edita An. D. 1618.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Sede Principis Apoſtolorum, nullis licèt noſtris ſuffragantibus meritis, à Domino conſtituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in ſervis ſuis honorificatur, libenter annuimus, eáque favoribus proſequimur opportunis.

Inſtantiæ factæ Pont. pro hujus Viri Beatificat.

§. 1. Sanè pro parte dilectorum filiorum Miniſtri generalis, & aliorum Superiorum, necnon Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum, Nobis nuper expoſitum fuit, quòd bon. mem. Paſchalis Baylon, ejuſdem Ordinis dum vixit Profeſſor, multis & eximiis virtutum, gratiarum, ac miraculorum donis à Domino illuſtratus fuit, quapropter non ſolùm univerſus Ordo prædictus, ſed etiam chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus Hiſpaniarum Rex Catholicus, ac dilecti filii Noſtri Franciſcus S. R. E. Cardinalis Lermæ nuncupatus, necnon totius Regni Valentiæ Proceres, Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut donec Canonizationis honorem, quem dicto Paſchali Baylon ob ejus excellentia merita aliquando divina adſpirante gratia, habitum iri ſperant, ab Apoſtolica Sede impetrent, idem Paſchalis Baylon Beatus vocari, ac de eodem Officium, & Miſſa, ut infrà, recitari poſſit.

Qui declarat ex Voto S. Rituum Congr. quòd ipſe Paſchalis de cætero Beatus poſſit nuncupari, ac die 17. Maji ab omnibus ſui Ordinis Fratribus in Regno Valentiæ Miſſa, & Officium celebrari, & in Eccleſia Oppidi Villæ Regalis Miſſa à Presbyteris celebrari ſimiliter poſſe.

§. 2. Quare Nos, re priùs per Venerabiles Fratres Noſtros S. R. E. Cardinales, Sacris Ritibus Præpoſitos, quibus eam examinandam mandavimus, maturè diſcuſſa, de eorumdem Cardinalium conſilio hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; Ut ipſe bo. mem. Paſchalis Baylon in poſterum Beatus nuncupari, atque de eo ſingulis annis die 17. Maii, quo obdormivit in Domino, à Fratribus ejuſdem Ordinis in Regno Valentiæ commorantibus, tamquàm de Confeſſore non Pontifice, juxtà Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani Officium recitari, & Miſſa celebrari, necnon in Eccleſia Fratrum ejuſdem Ordinis Oppidi Villæ Regalis in eodem Regno Valentiæ exiſtentis, ubi ejus Corpus requieſcere aſſeritur, ab omnibus Presbyteris, tàm ſæcularibus, quàm regularibus Miſſa, ut ſuprà, ſimiliter celebrari liberè, & licitè poſſit, & valeat, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Cum derogatione contrariorum.

§. 3. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenùs opus ſit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 14. die 29. Oct.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 29. Octobr. 1618. Pontificatus Noſtri Anno decimo quarto.

Sequitur extenſio conceſſionis præinſerti Indulti pro univerſis Religioſis utriuſque ſexus ejuſdem Ordinis in Hiſpaniæ Regnis utriuſque Coronæ Caſtellæ, & Aragoniæ: & pro cuncto Clero in Oppidis, ubi dicti Beati Corpus requieſcit, & natus fuit.

Edita An. D. 1620.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Refertur tenor præinſertæ conſt. ac indulti recitandi Officium, & Miſſam celebrandi.

ALiàs pro parte dilectorum filiorum Miniſtri generalis, & aliorum Superiorum, necnon Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum, Nobis expoſito: Quòd bo. mem. Paſchalis Baylon ejuſdem Ordinis, dùm vixit, Profeſſor, multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illuſtratus fuerat, & idcircò non ſolùm univerſus Ordo prædictus, ſed etiam chariſſimus in Chriſto filius noſter, Philippus Hiſpaniarum Rex Catholicus, ac dilecti filii noſter Franciſcus S. R. E. Cardinalis Lermæ nuncupatus, necnon totius Regni Valentiæ Proceres, Nobis humiliter ſupplicari fecerant, ut, donec Canonizationis honorem (quem dicto Paſchali Baylon ob ejus excellentia merita, aliquando divina adſpirante gratia, habitum iri ſperabant) ab Apoſtolica Sede impetrarent: idem Paſchalis Baylon Beatus

vocati, ac de eodem Officium, & Miſſa recitari poſſet; Nos, re priùs per Venerabiles Fratres noſtros ejuſdem S. R. E. Cardinales, Sacris Ritibus Præpoſitos, quibus eam examinandam mandaveramus, maturè diſcuſſa, de eorumdem Cardinalium conſilio, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut ipſe bonæ memoriæ Paſchalis Baylon in poſterùm Beatus nuncupari, atque de eo ſingulis annis die 17. Maji, quo obdormivit in Domino, à Fratribus ejuſdem Ordinis in Regno Valentiæ commorantibus, tamquàm de Confeſſore non Pontifice, juxtà rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani Officium recitari, & Miſſa celebrari, necnon in Eccleſia Fratrum ejuſdem Ordinis Oppidi Villæ Regalis, in eodem Regno Valentiæ exiſtentis, ab omnibus Presbyteris, tàm ſæcularibus, quàm regularibus Miſſa, ut ſuprà ſimiliter, celebrari liberè, & licitè poſſet, & valeret, Apoſtolica auctoritate conceſſimus, & indulſimus, prout in aliis Noſtris in ſimili forma Brevis ſub die 29. Octobris anni 1618. expeditis literis, quarum tenor præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur.

Quod modò ſupplicatur Pont. ut extendere dignetur, ut hic.

§. 2. Cùm autem, ſicut dictus Philippus Rex, ac dilecti filii Miniſter Generalis, necnon alii Superiores, & Fratres ejuſdem Ordinis S. Franciſci de Obſervantia Nobis nuper exponi fecerunt, ipſi pro eo, quem ergà ipſum Beatum Paſchalem gerunt, devotionis affectu, plurimùm cupiant, conceſſionem, & indultum, ac deſuper confectas literas hujuſmodi ad univerſum Ordinem Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia hujuſmodi, ac etiam ad prædictum Villæ Regalis, ubi ejuſdem Beati Paſchalis Corpus requieſcere, necnon Turris Formoſæ Seguntin. diœceſis, unde idem Beatus Paſchalis oriundus eſſe aſſeritur, reſpectivè Oppida, per Nos, ut infrà extendi; Nobis idcircò humiliter ſupplicari fecerunt, ut eorum votis in præmiſſis annuere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui illud extendit.

§. 3. Nos igitur de eorumdem Cardinalium conſilio poſterioribus hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, conceſſionem, & indultum, ac deſuper confectas literas hujuſmodi ad omnes utriuſque ſexûs Religioſos dicti Ordinis Minorum Regularis obſervantiæ in Regnis Caſtellæ, & Aragoniæ commorantes, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium extendimus, & ampliamus. Necnon ut in Villæ Regalis (ubi ejuſdem Beati Paſchalis Corpus requieſcete) ac Turris Formoſæ, ubi idem beatus Paſchalis, ut præfertur, natus, & educatus eſſe aſſeritur, Oppidis prædictis ab omnibus utriuſque ſexûs Regularibus, ac etiam Presbyteris, & Clericis ſæcularibus, de eodem beato Paſchale juxtà rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani hujuſmodi, de communi Confeſſoris non Pontificis, Officium recitari, & Miſſa celebrari reſpectivè valeat, auctoritate, & tenore prædictis concedimus pariter, & indulgemus.

Contrariiſq; derogat.

§. 4. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Ac tranſumptis fidem mandat.

§. 5. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 15. die 10. Febr.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 10. Februarii 1620. Pontificatus Noſtri Anno 15.

CXII.

Magiſtrorum Cæremoniarum, aliorúmque Officialium S. R. E. Cardinalium Collegii Emolumentis, & Privilegiis.

Hujuſmodi Emolumenta pro mercede provenienda ex Creatione, & Obitu dictorum Cardinalium aſſignaſſe ſcito Pium IV. cujus conſtitutionem, modò reperii, & quia eſt opportuna, hic ſubſequentem poſui.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1619.

Exordium.

Fides, & diligentia Magiſtrorum Cæremoniarum, ac Clericorum, & Officialium Sacri Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Collegii, eorúmque aſſidui labores in rebus, & negotiis ejuſdem Sacri Collegii procurandis, eorúmque præſertim, qui nunc in officio ſunt, a Nobis meritò requirunt, ut eorum jura, & privilegia, quibus ex antiqua, & approbata conſuetudine potiuntur, & gaudent, noſtro patrocinio benignè tueamur.

Recenſet ſummam pecuniarum à S. R. E. Cardinalibus ſolvi ſolitarum Magiſtris Cæremoniarum, Secretario, Clerico, & Computiſtæ in creatione, & obitu eorumdem.

§. 1. Sanè cum dilecti filii Magiſtri noſtri Cæremoniarum, centum: Secretarius verò, ac Clericus, & Computiſta ejuſdem Collegii Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, ſeptuaginta quinque ducatos auri de Camera à ſingulis Cardinalibus in promotionibus eorum ad Cardinalatus honorem; quinquaginta videlicèt pro quolibet Magiſtrorum Cæremoniarum hujuſmodi, ac vigintiquinque pro quolibet aliorum trium Officialium, ſeu Miniſtrorum præfatorum; in obitu autem ipſorum Cardinalium iidem Magiſtri Cæremoniarum quinquaginta, Secretarius verò, ac Clericus, & Computiſta præfati ſimiliter ſeptuaginta quinque ducatos hujuſmodi; videlicèt viginti quinque pro quolibet Magiſtrorum Cæremoniarum, ac pariter viginti quinque pro quolibet eorumdem trium Officialium, ſeu Miniſtrorum ab ipſorum Cardinalium hæredibus accipere, & exigere conſueverint, dictíque centum in promotione, & quinquaginta in obitu præfatis Magiſtris, ac ſeptuaginta quinque ducati ſimiles in obitu eorumdem Cardinalium aliis tribus Officialibus, ſeu Miniſtris, ut præfertur ſolvi debeant.

Cauſæ hujus Conſt.

§. 2. Nihilominùs Nos, ne ex eo, quòd literæ Apoſtolicæ pro omnibus hujuſmodi Officialibus hactenùs nullæ emanaverint, ſive ex eo, quòd ad Cardinalatus honorem promoti poſt illorum promotionem Romam nondùm venerint, ſive ex eo, quòd Cardinales ipſi extrà Romanam Curiam deceſſerint, vel aliàs, Magiſtris, & Officialibus, ſeu Miniſtris præfatis dictas ſummas illis, ut præfertur, debitas ſolvere recuſent, ſeu longiùs differant in eorum grave præjudicium: attendentes, præfatos Cardinales officio Magiſtrorum, ac trium Officialium, ſeu Miniſtrorum præfatorum egere, & uti; dictámque ſummam à Romanis Pontificibus tamquàm mercedem, ſeu pro mercede illorum ab immemorabili tempore conſtitutam eſſe.

Quam prædictam ſummam à dicta S. R. E. Cardinalibus & ejus hæredibus reſpectivè omnimodè ſolvi debere ſtatuit.

§. 3. Et propterea indemnitatibus eorum conſulere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, præfatis Cæremoniarum Magiſtris, centum, ac Secretario, & Clerico, ac Computiſtæ, ſeptuagintaquinque in promotione ad Cardinalatus honorem; necnon eiſdem Magiſtris, quinquaginta, ac Secretario, Clerico, & Computiſtæ ſimiliter ſeptuaginta quinque ducatos auri de Camera præfatos poſt obitum ſingulorum Cardinalium hujuſmodi, etiamſi ad Cardinalatus honorem promoti Romam nondùm venerint, & ſive in Romana Curia, vel extrà eam, & ubicumque decedere contigerit, in ſupplementum mercedis ordinariæ eorumdem Officialium, ſeu Miniſtrorum deberi, illiſque conjunctim per pro tempore exiſtentes Cardinales præfatos, ſeu eorum agentes, & hæredes reſpectivè, & aliàs, ut præfertur, abſque mora ſolvi, & ex eis conſignari debere, ſine tamen præjudicio quorumcumque jurium Cameræ Apoſtolicæ quomodolibet debitorum, ac ſolvendorum, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò ſtatuimus, & ordinamus.

Executores deputat.

§. 4. Injungentes propterea dilectis filiis ejuſdem S. R. E. Collegii dictorum Cardinalium moderno, & pro tempore exiſtenti Camerario, necnon Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ noſtræ generali Audi-

tori, quatenùs infrà menſem à die promotionis eorumdem Cardinalium computandum, etiamſi iidem Cardinales nondùm, ut præfertur, Romam venerint, per dicti Collegii Depoſitarium, vel alias, prout meliùs expedire videbitur, centum, Magiſtris Cæremoniarum, ac ſeptuaginta quinque Secretario, Clerico, & Computiſtæ; in obitu autem, ſeu poſt obitum præfatorum Cardinalium, ſive in dicta Curia, ſive extrà eam, & ubicumque decedere contigerit, quinquaginta eiſdem Magiſtris, ac pariter ſeptuagintaquinque ducatos præfatos Secretario, Clerico, & Computiſtæ præfatis ab hæredibus eorumdem Cardinalium, quibuſvis appellationibus, ſubterfugiis, & cavillationibus remotis, ut præfertur, perſolvi curent, & etiam cum effectu faciant, ac ſummarium, & expeditum jus illis adminiſtrent, omnibúſque remediis opportunis ſibi benè viſis, etiam cum invocatione auxilii brachii ſæcularis, cogant, & compellant.

Contraria removet.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ſtatutíſque, & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis præfatis Cardinalibus, & quibuſvis aliis, ſub quibuſcumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium quomodolibet conceſſis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorúmque totis tenoribus, ſpecialis, & expreſſa mentio habenda foret, eorúmque tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteríſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 14. die 3. Jan.

Datum Romæ apud S. Mariam majorem ſub annulo Piſcatoris, die 3. Januarii 1619. Pontificatus Noſtri Anno 14.

Sequitur Aſſignatio dictorum Emolumentorum proveniendorum ex Creatione, & Obitu S. R. E. Cardinalium.

PIUS PAPA IV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa hujus Conſtitutionis.

Licèt, ſicut Nobis conſtat, & dùm in minoribus eſſemus ſæpè vidimus, & ipſimet experti ſumus, dilecti filii Magiſtri Noſtri Cæremoniarum à ſingulis S. R. E. Cardinalibus in promotionibus eorum ad Cardinalatus honorem centum, & in obitu, ſeu poſt obitum ipſorum Cardinalium ab hæredibus eorum quinquaginta ducatos auri de Camera habere, & conſequi conſueverint, dictique centum in promotione, & quinquaginta ducati in obitu hujuſmodi præfatis Magiſtris ſolvi debeant: Nihilominùs nonnulli ex dictis Cardinalibus, ſeu eorum Agentes, & ſucceſſores, neſcitur quo prætextu, dictam ſummam per eos, ut præfertur, debitam, eiſdem Magiſtris ſolvere recuſant, in eorum grave præjudicium.

Statuit centum in promotione ad Cardinalat. & quinquaginta ducatos auri de Camera in obitu ſingulorum Cardinalium Cæremoniarum Magiſtrorum omninò ſolvi debere.

§. 1. Nos igitur attendentes, præfatos Cardinales officio dictorum magiſtrorum egere, & uti, dictámque ſummam à Romanis Pontificibus tanquàm mercedem, ſeu pro mercede eorumdem Magiſtrorum ab immemorabili tempore citrà conſtitutam fuiſſe, & eſſe, & propterea indemnitatibus eorum opportunè conſulere volentes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, centum in promotione ad Cardinalatus honorem, & quinquaginta ducatos auri de Camera prædictos in obitu, ſeu poſt obitum ſingulorum Cardinalium hujuſmodi, ſive in Romana Curia, ſive extra eam, ubicumque deceſſerint, vel decedere contigerit, præfatis Magiſtris deberi, ac ſibi per modernos, qui illos ſolvere recuſant, & pro tempore exiſtentes S. R. E. Cardinales, ſeu eorum Agentes, & hæredes reſpectivè ſolvi, & eis conſignari debere, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò ſtatuimus, volumus, & ordinamus.

Executores iſtius conſt.

§. 2. Mandantes propterea dilectis filiis, Guidoni Aſcanio, ſanctæ Mariæ in Via lata, Diacono Cardinali de Sancta Flora nuncupato, noſtro, & ejuſdem Romanæ Eccleſiæ Collegii dictorum Cardinalium moderniis, & pro tempore exiſtentibus Camerariis, quatenùs eiſdem Magiſtris Cæremoniarum de dictis ducatis ſic debitis, & ſolvi recuſatis, per Cardinales, ſeu eorum Agentes, & hæredes præfatos reſpectivè, plenariè, & integrè reſponderi faciant.

Mandat ſolvi omnimodè dictis Magiſtris infrà menſem, appellationib., ſubterfugiis, cæteríſque cavillationibus remotis.

§. 3. Et nihilominùs de cætero pro potiori cautela, infrà menſem à die promotionis eorumdem Cardinalium computandum, per dicti Collegii Depoſitarium, vel aliàs, prout melius expedire videbitur; centum: quinquaginta verò ducatos hujuſmodi in obitu, ſeu poſt obitum præfatorum Cardinalium, ſive in dicta Curia, ſive extrà eam, & ubicumque deceſſerint, vel decedere contigerit, ut præfertur, ab hæredibus eorumdem Cardinalium, quibuſvis appellationibus, ſubterfugiis, & cavillationibus remotis, ipſis Magiſtris Cæremoniarum perſolvi curent, & cum effectu faciant, & ad id illos omnibus remediis opportunis ſibi benè viſis, etiam cum invocatione auxilii brachii ſæcularis, cogant, & compellant.

Contrariorum derogatio.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ſtatutíſque & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, literis Apoſtolicis præfatis Cardinalibus, & quibuſcumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium quomodolibet conceſſis, quibus omnibus, etiamſi de illis, eorúmque totis tenoribus ſpecialis, & expreſſa mentio habenda foret, eorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteríſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. An. 4. die 10. Maji.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 10. Maji 1563. Pontificatus noſtri Anno quarto.

CXIII.

Declaratio Juriſdictionis Ordinariorum in Fratres Congregationis Joannis Dei, ac ſpecialis ipſius præfinitio.

Iſtam Congregationem Ordinariorum juriſdictioni ſuppoſuerant Pius V. ut in ſua conſt. 143. Licèt. ſuprà Tom. 2. pag. 378. & Clem. VIII. ut conſt. 44. Romani. hic ſuprà pag. 65.

Inſtitutionem verò hujus Congregationis habes ſuprà in dicta conſt. 143. Pii V. ubi tibi indicatæ ſunt Erectiones in Religionem tàm Congregationis Italiæ, quàm Hiſpaniæ, necnon de eorumdem Majoris electione, ac privilegiorum conceſſione, ubi vide, ac pariter alia nonnulla ad conſt. 64. pag. 185. & conſt. 100. hujus Pont. hic ſuprà pag. 394.

Edita An. D. 1619.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex ex ſupremo diſpoſitionis arbitrio ad hoc potiſſimùm ſollicitudinis ſuæ nerva intendit, ut Religionum omnium præſertim ad curam infirmorum, & miſerabilium perſonarum inſtitutarum, indemnitati conſulat, exemptionéſque & alias gratias illis, intuitu Charitatis, & laborum per Sedem Apoſtolicam conceſſas, à noxiis, & obſtaculis quibuſlibet præſervet, aliáſque officii ſui partes ſolerter impendat, ſtatuat, & declaret, prout rerum, temporum, & perſonarum qualitatibus debitè penſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

§. 1. Du-

Congregatio Fratrum Joannis Dei in ſerviendis Infirmis multum profecit, & ideò variis privilegiis à Sede Apoſtolica donata fuit.

§. 1. Dudùm ſiquidem, cùm Congregatio Joannis Dei, ſub Regula S. Auguſtini in Republica Chriſtiana iotroducta, & ſubindè Apoſtolica auctoritate recepta, atque admiſſa fuiſſet, & Gratia cooperaote Divina, per vatias Mundi partes, multiplicatis illius Fratribus, mirabiliter propagaretur, & quamplurima Hoſpitalia, tàm in Italia, quàm in Hiſpaniis, aliiſque partibus ex congeſtis Chriſtifidelium eleemoſynis conſtruerentur, in eiſque innumerabiles Chriſti pauperes utriuſque Sexus, videlicet ſenes, mente captos, membrorum & vitium impotentia, atque debilitate laborantes, aliáſque miſerabiles perſonas pro eorum morbis & infirmitatibus, etiam incurabilibus ſublevandis, reſovendis, & ſanandis continuè reciperet, diverſi Romani Pontifices, Prædeceſſores noſtri, præfatæ Congregationi nonnulla privilegia, gratias, & indulta benignè conceſſerunt. Volentes tamen, quòd Hoſpitalia, & alia loca, ac Fratres in eis pro tempore degentes, ſub obedienna Ordinariorum locorum, in quibus Hoſpitalia, & loca hujuſmodi conſiſterent, perpetuò ſubeſſent, & ſubjacerent.

Eámque univit cum diſtinctione Provinciarum.

§. 2. Et cùm plerique Fratrum dictæ Congregationis tria vota ſubſtantislia, & quartum de juvando Infirmos emitterent, Generalem tamen, ac Conſtitutiones, aut certum vivendi modum non haberent, felicis recordationis Sixtus Papa V. etiam Prædeceſſor noſter, omnia Hoſpitalia Joannis Dei nuncupsta, tàm in Italia, quàm in cæteris quibuſvis provinciis etiam Tranſalpinis exiſtentia, invicem univit, & ex eis unam Congregationem Confratrum Joannis Dei nuncupandam erexit, Provinciáſque diſtinxit.

Clemens VIII. juſſit emittere votum inſervien. Hoſpitalibus. Hæc Conſtitutio, ut ſup. Tom. 3. Roman. p. 65. §. 3.

§. 3. Subindè piæ memoriæ Clemens Papa VIII. etiam Prædeceſſor noſter, inter alia perpetuò ſtatuit & ordinavit, quòd de cætero Fratres dictæ Congregationis unum dumtaxat inſerviendi prædictis Hoſpitalibus ſub obedienoa Ordinarii votum emitterent.

Hic Pont. dictam Congregationem ſuppoſuit Ordinis jurisdictioni tum aliquibus Ordinibus. Iſtam conſtit. habes in hoc dicto Tomo, Roman. & aliam Pii V. Licet. ut ſup. Tomo 2. fol. 378. §. 4.

§. 4. Poſtremò Nos ad ſummi Apoſtolatus apicem Divina favente Clementia aſſumpti, etiam ſtatuimus, & ordinamus, quòd ex tunc deinceps perpetuis futuris temporibus in Hoſpitalibus, & locis Regnorum Hiſpaniarum, quæ proprium Conſratrem Majorem eorum regimini & adminiſtrationi, ſub juriſdictione tamen & viſitatione Ordinarii loci, Præfectum habere conſueverant, Fratres ejuſdem Congregationis anno eorum probationis elapſo, aut aliàs juxtà Sacrorum Canonum, & decretorum Concilii Tridentioi præſcriptum tria vota antedicta, videlicèr Obedientiæ, Caſtitatis, & Paupertatis, & inſuper quartum votum ſerviendi Infirmis in ſuorum Superiorum manibus ſolemniter omninò emittere tenerentur, & ſubindè eos, qui ſic profeſſi forent, propriè Religioſos, ac proprios & veros Regulares eſſe, & fore, ac pro talibus ab univerſis Chriſtifidelibus habendos & recipiendos, ac Congregationem hujuſmodi veram ac propriam ſub Regula S. Auguſtini Religionem, & inter reliquas Eccleſiæ Catholicæ Religiones eſſe connumerandam.

Prætereà, eiſdem Hoſpitalibus dictorom Regnorum, ut deinceps in eorum ſingulis duo Fratres manere, & ali poſſent, qui confeſſiones tàm infirmorum, quàm aliorum Conſratrum, & Miniſtrorum ejuſdem Congregationis audire, & injuncta pœnitentibus pœnitentia ſalutari, eos à peccatis ſuis abſolvere, illiſque Sanctiſſimum Eucharistiæ, & Extremæ Unctionis Sacramenta miniſtrare liberè, & licitè valerent, conceſſimus & indulſimus, ac omnia Hoſpitalia & loca dictorum Regnorum, illorumque perſonas, & Superiores, etiam quòd perſonæ Religioſæ eſſent, ac etiam dictum Conſratrem Majorem, & quemcunque alium pro tempore exiſtentem juriſdictioni, ſuperioritati, & correctioni Ordinariorum locorum perpetuò ſubeſſe, dictoſque Ordinarios in loca, & perſonas hajuſmodi quoad cauſas civiles & criminales, ac mixtas, & tàm in viſitatione, quàm extrà, plenam facultatem & auctoritatem perpetuis futuris temporibus habere, ac rationem omnium & ſingulorum bonorum, proprietatum, & rerum tàm mobilium, quàm immobilium, decimas, primitias, novalia, & alia onera quomodolibet nuncupata, ſolita, & conſueta quibuſcunque locorum Ordinariis, Monaſteriis, Domibus, Capitulis, Hoſpitalibus, Parochialium Eccleſiarum Rectoribus, aliiſque perſonis, & locis, quibus ea colligen. jus competit, ſolvere teneri, & ad id per opportuna juris remedia (niſi privilegio, vel legitima præſcriptione eatenùs obſervata munirentur) cogi, & compelli, nec deinceps contrà juriſdictionem, & Superioritatem Ordinariorum, vel ſolutionem decimarum, primitiarum, novalium, & aliorum onerum præmiſſorum ullo unquàm tempore quantumvis longiſſimo præſcribere, aut præſcripſiſſe dici, vel cenſeri, quin imò, ſi quando in Hoſpitalibus, & locis ſuprà dictis Hoſpitalitas deficeret, eoſdem Ordinarios illa, eorumque bona per Fratres hujuſmodi, aut alias perſonas etiam ſæculares adminiſtrare, ita quod Hoſpitalia & loca præſata, eorumque bona nullatenùs unquàm dictæ Congregationi incorporarentur, committere & mandare poſſe, ac etiam debere, voluimus, & decrevimus. Voleotes etiam, quod dum dictorum Hoſpitalium adminiſtrario ad Fratres dictæ Congregationis pertineret, & ſingulis annis ſuæ adminiſtrationis rationem Ordinario ad præſcriptum Concilii Tridentini reddere tenerentur.

Poſtremò pariter ſtatuimus, & ordinavimus, ut quotquot in poſterùm dictam Congregationem Italiæ nuncupstam ingredi vellent anno probationis expleto, ac aliàs juxtà ſacrorum Canonum & Decretorum Concilii Tridentini præſcriptum tria vota ſubſtantialia hujuſmodi, ac prætereà quartum de juvandis Infirmis, in ſuorom Superiorum manibus ſolemniter emittere, vel à Congregatione præſata ejici deberent, eos verò ſic profeſſos proprios & veros Regulares eſſe, ipſámque Congregationem, ac ejus tàm in Italia, quàm ſub juriſdictione Fratris Majoris ejuſdem Congregationis in Germania, Gallia & Polonia erecta, & de cætero erigenda Hoſpitalia, quæ ſub eadem Congregatione Italiæ comprehenduntur, juriſdictione Ordinariorum, ſalva tamen ejuſdem Congregationis apud nos, & præſatam Sedem Protectoris juxtà illius facultates, ac Fratris Majoris pro tempore exiſtentium auctoritate, & juriſdictione perpetuò ſubeſſe debere, ac aliàs prout in diverſis tàm noſtris, quàm ſuprà dictorom Prædeceſſorum noſtrorum deſuper confectis literis pleniùs continetur.

Et quia de Ordin. hujuſmodi juriſdictionem nimis extendebat.

§. 5 Cùm autem, ſicut accepimus, nonnulli locorum Ordinarii, in quibus dicti Fratres introducti reperiuntur, prætextu obedientiæ, cui iidem Fratres, ac Hoſpitalia, tàm Italiæ, quàm Hiſpaniæ Proviociarum hujuſmodi, ut præfertur, ſubjecta exiſtunt, latè nimis ſe extendentes nedùm circà regimen, & gubernium Hoſpitalium ipſis Fratribus commiſſorum, ac Sacramentorum Eccleſiaſticorum in eis adminiſtrationem, atque in eiſdem Hoſpitalibus receptorum, & expoſitorum rationis redditionem, ſeu receptionem, verùm etiam privatam dictorum Fratrum correctionem, & diſciplinam Regularem, omnémque in eos juriſdictionem exercere conſueverint, Superioréſque dictæ Congregationis, ac Presbyteros, ſeu Cappellanos, qui dictis Hoſpitalibus in Divinis inſerviant, eligere, ac Medicos, Chirurgos, & alios Miniſtros, ac Officiales gubernio, & regimini ipſorum Hoſpitalium neceſſarios deputare, Novitioſque recipere, ac generaliter omnia, & ſingula, quæ ad Regularem diſciplinam, ac correctionem dictorum Fratrum ſpectant, quæque juxtà Regularia Inſtituta dictæ Congregationis à præfata Sede approbata, per Superiores ejuſdem Congregationis peragi debent, facere & exequi intendant, ipſorum-

que Fratrum quietem circà præmiſſa diverſimodà perturbent, ob idque Superiorum dictæ Congregationis auctoritas, ac illius Regularis Inſtituti obſervantia evaneſcat, dictáqua Hoſpitalia, ac Fratres in illis degentes in ſpiritualibus, & temporalibus non levia ſuſtinaant incommoda, ob idque operæ pretium ſit, ut tot, tantiſque incommodis aliquo opportuno, & ſalubri remedio provideatur.

Illam modo terminat & declarat.

§. 6. Nos igitur cupientes, ut omnis diffieultatis & ambiguitatis materia, quæ daſuper otiri poſſet, prorsùs tollatur, ac Congregationis hujuſmodi ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure vel ab bomine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſiqnibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad affectum præſentium dumtaxat conſequendum, barum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, necnon ſingulatinm literarum Apoſtolicarnm tàm à præſatis, quàm quibuſvis aliis Romanis Pontificibus Prædecaſſoribus noſtris, & Nobis ad favorem ejuſdem Congregationis emanatarum, necnon quorumcunque privilegiorum, & indultorum illi per Sedem prædictam quomodolibet conceſſorum veriores, & totos tenores, ac datis præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſèrtis habentes. Motu proprio, non ad ipſius Congregationis, vel ejus Superiorum, aut alicujus alrerius pro eis Nobis deſuper oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex mera deliberatione, ac ſcientia noſtris, déque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudina, ax Voto tamen Congregationis S. R. E. Cardinalinm negotiis Epiſcoporum, & Regularium Præpuſitorum, quibus negotium hujuſmodi maturè diſcutiandum, & referendum commiſimus, Congregationem Joannis Dei bujuſmodi, ac omnes & ſingulos ipſius Congregationis domos, Superiores, etiam Majorem, ac Fratres, & perſonas, ac miniſtræntes, tàm in Italia, quàm Hiſpaniis, aliiſque Mundi parribus conſiſtentia, & tàm hactenùs fundata, quàm de cætero ſundanda, in his duntaxat, quæ Regularia Inſtituta, juxtà Conſtitutiones dictæ Congregationis Joannis Dei a Sede Apoſtolica approbatas, & confirmatas concernunt. à Snperioritate, viſitatione, correctiona, ac etiam obedientia Ordinariorum locorum, ita ut Religioſis Congregarionis Joannis Dei hujuſmodi Regularibus Inſtitutis ſuis ſe conformare debeant, ſalvis in reliquis, tàm ſacrorum Canonum, & Concilii Tridentini decretis, quàm Noſtris, aliqnorúmque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum literis in favorem Ordinariorum emanatis, quibus nullatenùs derogara, quinimò eas in ſuo robore, & firmitate permanere intendimus, penitùs, & omniuò Apoſtulica auctoritate tenore præſentium perpetuò eximimus, abſolvimus, & liberamus, ac eos in præmiſſis dumtaxat ab omnimoda Ordinatiorum locorum juriſdictione perpetuò exemptos fore, & eſſe deelaramus, ipſiſque Ordinariis, & eorum cuilibet, etiamſi Cardinalatus honore præſulgeant, ne deinceps in his, quæ obſervantiam, diſciplinam, & Inſtituta regularia Congregationis Joannis Dei hujuſmodi, ut præfertur, concernuut, præterquàm in caſibus ſacris Canonibus, & Concilio Tridentino, & litetis Apoſtolicis præfatis quomodolibet contentis, ſe immiſcere, aut intromittere valeant, ſeu præſumant, diſtictè præcipimus, & inhibemus.

Clauſulas præſervativas apponit.

§. 7. Decernentes, præſentes literas, etiam ex eo, quòd Ordinarii locorum, ſeu quicunque alii quavis auctoritate, dignitate, officio, ac etiam Cardinalatus honore fungentes, ac in præmiſſis quomodolibet intereſſa babentes, ſeu habere prætendentes, ad hoc vocati, & cauſæ, propter quas præmiſſa emanarunt, quomodolibet examinatæ, juſtificatæ, vel approbatæ non fuerint, nec præmiſſis conſenſerint, validas & efficaces ſore, ſicque, & non aliter cenſeri, & ita per quoſcunque Judices quavis auctoritate fungautes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos in quavis cauſa, & inſtantia judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, ſi secùs ſuper bis à quoquam quavis auctoritata ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores hujus Conſtitutionis deputat.

§. 8. Quocircà Venerabili Fratri noſtro Epiſcopo Hoſtienſi, & dilectis filiis noſtro, & Sedis Apoſtolicæ Nuncio in partibus Hiſpaniarum commorantibus, ac Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori motu pari per præſentes committimus, & mandamus, quatenùs ipſi vel duo, aut unus eorum pet ſe, vel alium, ſeu alios præſentes noſtras literas, & in eis contenta quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Majoris, & Snperiorum, ac Fratrum Congregationis Joannis Dei hujuſmodi, ſeu alicujus eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra, literas præſatas, & in eis contenta quæcunque bujuſmodi inviolabilitet obſervari, ac Fratres Congregationis Joannis Dei hujuſmodi illis pacificè frui & gaudere, non permittentes, eos deſuper pet Ordinarios locorum, ſeu quoſvis alios contrà præſentium tenorem quomodolibet moleſtari, aut inquietari. Contradictores quoſlibet & rebelles per cenſuras Eccleſiaſticas, & pœnas etiam pecuniarias, aliáque juris & facti remedia auctoritate noſtra prædicta, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, auxiliúmque brachii ſæcularis ad hoc, ſi opus fuerit, invocando.

Contrariis omnibus derogat.

§. 9. Non obſtantibus præmiſſis, ac ſingulis literis præfatis, necnon felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri da una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodò non ultrà tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium trahatur, aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Congregationis Joannis Dei, & Ordinis S. Auguſtini bujuſmodi juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis dictæ Congregationis Joannis Dei, illiuſque Superioribus, & perſonis, ac quibuſvis aliis ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritanóbúſque, & aliis decretis, etiam motu ſimili, ac aliàs quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter, ac de verbo ad verbum, nibil penitùs omiſſo expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, contrariis quibuſcunque; aut ſi dictis Ordinariis, ſeu quibuſvis aliis communiter aut diviſim ab eadem ſit Seda indultum, quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Transſumptis fidem dari jubet.

§. 10. Cæterùm, quia difficile foret, præſentes literas ad ſingula quæque loca, in quibus opus fuerit, deferri; volumus, ac etiam præfata Apoſtolica auctoritate decernimus, quòd earumdam præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio & extrà adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 14. die 16. Martii.

Datum Romæ apod Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris dia 16. Martii 1619. Pontificatus noſtri anno decimo quarto.

De ambitu Fratribus Minoribus de Obſervantia Ordinis S. Franciſci, eorùmque Superioribus interdicto.

Simi-

Similem prohibitionem ſecit hic idem Pontifex Fratribus Conventualibus S. Franciſci, ut infrà in ejus Conſt. 116. Admonemur, fol. 415. & de tota Religione Franciſcana notavi ſuprà ad Conſtitut. 5. Honorii III. Tom. 1. fol. 66.

Edita An. D. 1619.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Admonemur Paſtoralis Officii noſtri debito diligentiùs proſpicere, ne Religioſis, qui Regularem vitam profeſſi, ſæculo renuntiarunt, ad dignitates, & officia per emendicata ſuffragia ambitioſus pateat acceſſus.

Prohibitio ambitus, de quo in rubr.

§. 1. Quocircà motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine; dilectis filiis Miniſtro Generali, ac Provincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, Prælatis nunc, & pro tempore exiſtentibus in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis pœna ipſo facto incurrenda præcipimus, mandamus, ne ad inſtantiam, & requiſitionem quarumcunque perſonarum, tàm Laicarum, quam Eccleſiaſticarum extrà dictum Ordinem conſtitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacunque ſæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cuivis prædicti Ordinis Religioſo, ullam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, ſeu gradus, honores, dignitates, officia & adminiſtrationes, functiones, & Prælaturas ejuſdem Ordinis concedere audeant, quinimò dicti Ordinis Fratres, & Religioſos, qui contrà decreta, hac via, & his mediis per conquiſitos favores, & ſuffragia aliquid ſibi procuraverint, ad talia, & ſimilia, ac etiam majora in eodem Ordine conſequenda perpetuò inhabiles declaramus. Inſuper dictis Religioſis & Fratribus ejuſdem Ordinis quibuſcumque ſub eiſdem pœnis præcipimus, & expreſsè interdicimus, ut non ſolùm in præmiſſis omnibus favores hujuſmodi minimè procurare, ſed nec etiam ſpontè oblatos, aut ab eis minimè procuratos recipere, & ſimiliter, ne ad hunc effectum munera aliqua prædictis perſonis exhibere audeant, ſeu præſumant.

Contrariorum derogatio.

§. 2. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, dictique Ordinis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Aut ſi eidem Ordini, & Fratribus prædictis communiter, aut diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, & quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Tranſumptorum fides.

§. 3. Volumus autem, quòd præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. Pont. A. 14. die 18. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 18. Aprilis 1619, Pontificatus noſtri anno decimo quarto.

CXV.

Jubilæi indictio ad Divinam opem in præſentibus Eccleſiæ neceſſitatibus implorandam.

Non diſſimilem habes ſuprà in hujuſmet Pontificis Conſtitut. 104. Ecce, ubi notavi fol. 398. aliámque in exordio ſui Pontificatus hic ſuprà fol. 195. Quod in omni, ut ab omnibus Pontificibus ſolet fieri pro Divina ope initio Pontificatus imploranda, quam etiam fecit Gregorius XV. ut Conſt. 2. Spiritus, hic infrà, & Sanctiſſimus Dominus Noſter Urbanus VIII. ſub forma Orationis quadraginta Horarum, ut Conſtitut. 7. Æternus, ubi pariter alia tibi indicabo in Tom. 4.

Edita An. D. 1619.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis, Salutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Exordium.

Dominus ac Deus noſter excelſus, qui in omnibus operibus ſuis juſtus eſt, & miſericors, juſto licèt judicio viſitet in virga iniquitates noſtras, & in verberibus peccata noſtra, miſericordiam tamen ſuam non amovet à nobis: Temporalia enim immittens flagella, immenſa benignitate, & charitate ſua revocat nos ab iniquitatibus noſtris, ut ad pœnitentiam adducamur.

Cauſa Indictionis hujus Jubilæi.

§. 1. Id verò nos cogitantes, ſicut pro noſtra paſtorali cura maximo cordis dolore afficimur cernentes, tantis, ac tàm gravibus procellis interdùm, ac præcipuè hoc tempore in inclita Germania, & vicinis Provinciis agitari Eccleſiam Dei, ita etiam ſperamus in Domino, quòd ſi eum, preſſuris nos in vias ſuas revocantem audierimus, dignos fructus agentes pœnitentiæ, de tribulationum procellis populum ſuum educet, & tranquillitatem Eccleſiæ ſuæ reſtituet. Hoc verò ut impetrare valeamus, in corde contrito, & humiliato orationibus ad Deum adeamus; ſcriptum eſt enim: Orabitis me, & ego exaudiam vos, quæretis me, & invenietis, cùm quæſieritis in toto corde veſtro: Nec deſint orationi jejunia, eleemoſynæ, & alia pia opera, memores Danielis, cujus verba, ex quo die appoſuit cor ſuum, ut ſe affligeret in conſpectu Dei, exaudita fuerunt, nam quod attinet ad eleemoſynas, eas peccata purgare, ac facere, ut inveniatur miſericordia, ſatis etiam Divinis eloquiis admonemur. Quocircà ut, quantum cum Domino poſſumus, fideles ad hæc alacriùs peragenda invitemus, pro noſtro paſtoralis officii munere, ex ſolemni Eccleſiæ Catholicæ more, ejuſdem Eccleſiæ theſauros, quorum, licèt nullis noſtris meritis, à Domino diſpenſatores conſtituti ſumus, proferre & largiſſimè erogare decrevimus.

Hortatur ad aſſecutionem hujus Jubilæi.

§. 2. Itaque ex parte Omnipotentis DEI Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, omnes & ſingulos utriuſque Sexus Chriſtifideles, tàm in Alma Urbe noſtra, quàm alibi ubique locorum conſtitutos, Apoſtolica auctoritate paternè enixèque requirimus, monemus, & in Domino adhortamur, ad infràſcripta devotè peragendum, & adimplendum, ac ad Deum Patrem miſericordiarum orandum, ut per viſcera miſericordiæ ſuæ fidem Catholicam protegere, ab hoſtium conatibus, & inſidiis defendere, hæreſim extirpare, Principibus Chriſtianis pacem, & veram concordiam donare, ac præcipuè præſentibus Eccleſiæ neceſſitatibus ſubvenire dignetur.

Jubilæum prædictum concedit iis, qui interfuerint Proceſſionibus hic enumeratis, ac fecerint alia ut hic.

§. 3. Quamobrem de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, auctoritate confiſi, ex illa ligandi, atque ſolvendi poteſtate, quam nobis Dominus, meritis minimè ſuffragantibus, contulit, Univerſis & ſingulis Chriſtifidelibus in Alma Urbe prædicta degentibus, qui ſolemnibus proceſſionibus, quas ab Eccleſia Sanctæ Mariæ Angelorum nuncupata ad Baſilicam Sanctæ Mariæ Majoris, & ab Eccleſia Sanctæ Mariæ ſuprà Minervam ad Eccleſiam Sanctæ Mariæ de Anima, pariter nuncupatam, Feria quarta, & ſexta Nos ſequenti hebdomada unà cùm Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, Chriſtianorúmque Regum & Principum apud Nos, & Apoſtolicam Sedem Oratoribus, omnibuſque Prælatis, & Proceribus, univerſóque Clero, & Populo agemus, interfuerint, aut qui præ-

dicta, vel illam ſequenti hebdomada eaſdem Eccleſias, vel duas illarum ſaltem ſemel viſitaverint, ibique devotè, ut ſuprà, Deum oraverint, ac Feria quarta, & ſexta, ac Sabbato ejuſdem, vel ſequentis hebdomadæ jejunaverint, & peccata ſua confeſſi fuerint, atque in primo die Dominico, vel ſecundo, ſeu ſaltem alio dictarum hebdomadarum die Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum reverenter ſuſceperint, & eleemoſynas ad libitum, prout charitas ſingulis ſuggeſſerit, fecerint.

Abſentibus formam conſequendi praſcribit.

§. 4. Cæteris verò omnibus, & ſingulis fidelibus extrà Urbem exiſtentibus, in quibuſvis Civitatibus, Terris & locis, qui proceſſioni ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, ſeu Officialibus, vel de eorum mandato, & ipſis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima vel ſecunda hebdomada, poſtquàm ad eorum notitiam hæ noſtræ literæ devenerint, indicendæ & agendæ interfuerint, vel Eccleſiam ſeu Eccleſias per eoſdem deſignandas ſaltem ſemel viſitaverint, ibique, ut ſuprà, Deum oraverint, ac Feria quarta, ſexta & Sabbato alterius ex duabus hebdomadis ab eiſdem deputandis jejunaverint, pariterque peccata ſua confeſſi, ac Sanctiſſima Communione refecti fuerint, & eleemoſynas ſimiliter pro arbitrio ſuo fecerint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, ſicut in Anno Jubilæi viſitantibus certas Eccleſias intrà, & extrà Urbem concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus & elargimur.

Eámque ad Navigantes extendit.

§. 5. Navigantes verò, aut iter agentes, ut cùm primùm ad ſua ſeſe domicilia receperint, ſuprà ſcriptis omnibus peractis, ut ſuprà, eandem Indulgentiam conſequi poſſint, & valeant.

Necnon ad Regulares, Infirmos, Carceratos, & ſimil. ut hic.

§. 6. Regularibus autem perſonis utriuſque Sexus, in Clauſtris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuſcunque tàm Laicis, quàm Religioſis Sæcularibus, ſeu Regularibus in carcere, aut in captivitate exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate, ſeu alio quocunque impedimento detentis, qui ſuprà expreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiverint, ut Confeſſarius, quem ut infrà elegerint, prædicta omnia & ſingula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare poſſit, eáque injungere, quæ ipſi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Facultatem eligendi Confeſſarium approbatum cum poteſtate abſolvendi à caſibus reſervatis, ut hic etiam elargitur. De Confeſſario approbato vide Concilium Tridentinum Seſſione 23. cap. 15. & Conſt. 135. Pii V. ſuprà Tom. 2. fol. 308. cum ibi notatis.

§. 7. Cupientes autem omnes Chriſtifideles participes fieri hujus pretioſiſſimi Theſauri, Univerſis & ſingulis utriuſque Sexus tàm Laicis, quàm Eccleſiaſticis ſæcularibus, & Regularibus, cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti licentiam concedimus, & facultatem damus, ut ſibi ad hunc effectum eligere poſſint quemcunque Presbyterum Confeſſarium, tàm Sæcularem, quàm cujuſvis Ordinis Regularem, ex approbatis à locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis Eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris à jure vel ab homine quavis cauſa latis, ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, ſive Nobis & Sedi Apoſtolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi ſolitis contentis, & aliàs per quaſcunque Romanorum Pontificum, Prædeceſſorum noſtrorum, conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocunque reſervatis, in foro conſcientiæ, & hac vice tantùm abſolvere, & liberare valeant.

Et commutandi Vota Religionis, & Caſtitatis exceptis.

§. 8. Et inſuper vota quæcunque, Religionis, & Caſtitatis exceptis, in alia pia & ſalutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in ſuprà dictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, aliiſque ejuſdem Confeſſarii arbitrio injungendis.

Juſſio hoc Jubilæum publicandi.

§. 9. Quapropter tenore præſentium in virtute ſanctæ Obedientiæ diſtrictè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuſcunque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, ac quibuſcunque Ordinariis locorum, eorúmque Vicariis & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cùm præſentium literarum tranſumpta, aut exempla acceperint, illa ſtatim abſque ulla mora, retardatione, vel impedimento per ſuas Eccleſias, & Diœceſes, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, & Cleris, ac Populis ſibi ſubjectis ſolemnes proceſſiones & ſupplicationes indicant, & celebrent, Eccleſiámque, ſeu Eccleſias viſitandas deſignent.

Declarat dictam facultatem, circà aliquos caſus.

§. 10. Non intendimus autem per præſentes ſuper aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, ſeu inhabilitate quoquo modo contracta diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, ſeu habilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi etiam in foro conſcientiæ.

Denunciatoſque Jubilæum prædictum non aſſequi poſſe.

§. 11. Neque etiam iis, qui à Nobis, & Apoſtolica Sede, vel ab aliquo Prælato, ſeu Judice Eccleſiaſtico excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, ſeu alias in ſententias, & cenſuras incidiſſe declarari, vel publicè denunciati fuerint, niſi infrà tempus celebrationis hujuſmodi Jubilæi ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe, aut debere.

Clauſulas derogatorias apponit.

§. 12. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus facultas abſolvendi in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles, vel diſſimiles, Jubilæi, Indulgentiarum, ac facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant, necnon regula noſtra de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, ac quorumcumque Ordinum & Congregationum ſive Inſtitutorum Regularium juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, & Congregationibus, atque Inſtitutis quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis, eorúmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, aut expreſſio habenda, vel quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac formam eorum traditam pro ſervata habentes, hac vice ſpecialiter, & nominatim, & expreſsè ad effectum præſentium derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Et tranſumptorum fidem addit.

§. 13. Ut autem præſentes noſtræ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, ut earundem præſentium tranſumptis, vel exemplis etiam impreſſis, manu alicujus publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsùs fides habeatur, quæ haberetur ipſis literis, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P.A. 14. die 13. Jan.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1619. Idibus Januarii, Pontificatus noſtri Anno decimo quarto.

CXVI.

De Ambitu Fratribus Minoribus Conventualibus Ordinis Sancti Franciſci, eorúmque Superioribus interdicto.

Similem prohibitionem fecit hic idem Paulus Fratribus de Obſervantia Sancti Franciſci, ut in ejus Conſti-

tut.

tut. 124. Admonemur. hic ſup. pag. 413. Conſtitutiones Urbanas horum Conventualium noviter in Capitulo generali compilatas approbavit S.D.N. Urbanus VIII. ut inf. conſtit. 88. Militantis. Tom. 4. fol. 155. & de tota Religione Franciſcana habes ſup. ad conſt. 5. Honor. Tertii, Tom. 1. pag. 66.

Edita An. D. 1619.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ADmonemur Paſtoralis officii noſtri debito, diligentiùs proſpicere, ne Religioſis, qui regularem vitam profeſſi, ſæculo renuntiarunt, ad dignitates, & officia per emendicata ſuffragia ambitioſus pateat acceſſus.

Prohibitio ambitus Conventualibus S. Franciſci facta.

§. 1. Quocircà Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, déque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, dilectis filiis, Miniſtró Generali, ac Provincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Minorum Conventualium S. Franciſci Prælatis nunc, & pro tempore exiſtentibus, in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac ſub excommunicationis pœna ipſo facto incurrenda præcipimus, & mandamus, ne ad inſtantiam, & requiſitionem quarumcumque perſonarum tàm laicarum, quàm Eccleſiaſticarum extrà d. Ordinem conſtitutarum, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque ſæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cujuſvis d. Ordinis Religioſo ullam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, ſeu gradus, honores, dignitates, officia, adminiſtrationes, & Prælaturas ejuſdem Ordinis concedere audeant.

§. 2. Quinimò d. Ordinis Fratres, & Religioſos, qui contrà decreta, hac via, & his mediis per conquiſitos favores, & ſuffragia, aliquid ſibi procuraverint, ad talia, & ſimilia, ac etiam majora in eodem Ordine conſequenda perpetuò inhabiles declaramus.

Inſuper dd. Religioſis, & Fratribus ejuſdem Ordinis quibuſcumque ſub eiſdem pœnis præcipimus, & expreſsè interdicimus, ut non ſolùm in præmiſſis omnibus favores hujuſmodi minimè procurare, ſed nec etiam ſpontè oblatos, aut ab eis minimè procuratos recipere, & ſimiliter ne ad hunc effectum munera aliqua prædictis perſonis exhibere audeant, ſeu præſumant.

Contrariorum derogatio.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, dictique Ordinis ſtatutis, & Conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæteriſque contrariis, Aut ſi eidem Ordini, & Fratribus prædictis communiter, vel diviſim, ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Fides tranſumptorum.

§. 4. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 15. die 4. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 4. Septembris MDCXIX. Pontificatus Noſtri Anno Decimoquinto.

CXVII.

Contrà Superiores Ord. Fratrum Minorum S. Franciſci de Paula, qui favores extrà ſuum Ordinem attendentes, officia, dignitates, ac gratias concedunt, & contrà Fratres, dictos favores conquirentes.

Congregationis iſtorum Fratrum approbationem fecit Sixt. IV. ut ſup. in ejus conſtit. 5. Sedes. Tom. 1. pag. 390. Regulam verò ipſorum confirmavit Jul. II. ut conſtit. 10. Dudum ad, Tom. I. pag. 474. Tranſitúmque ad Capuccinos, & è contrà prohibuit Pius V. in conſtitut. 45. Sedis. Tom. 2. pag. 257. Qui etiam poſteà d. Ordinem inter Mendicantium Ordines connumeravit in conſt. 49. Apoſtolicæ. pag. 260. Et poſteà Capitulum generale quolibet ſexennio celebrari, Officialiúmque durationis tempus ſtatuit iſtemet Paul. in conſt. 6. Cùm ſicut, hic ſuprà pag. 206.

Hunc verò Franciſcum de Paula inter Sanctorum numerum habemus fuiſſe relatum à Leone Decimo, ut ſuprà in ejus Conſt. 38. Excelſus. Tom. 1. pag. 602. Ejúſque feſtum deindè ſub duplicis Officii ritu quotannis celebrari juſſit Sixtus Quintus, ut in ejuſdem conſt. 8. In cœli. Tom. 2. fol. 536.

Edita An. D. 1619.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

ADmonemur paſtoralis officii noſtri debito, diligentiùs proſpicere, ne Religioſis, qui regularem vitam profeſſi ſæculo renunciarunt, ac dignitates, & officia per emendicata ſuffragia ambitioſus pateat acceſſus.

Prohibitio ambitus de quo in Rubrica.

§. 1. Quocircà Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, dilectis filiis, Correctori generali, ac Provincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Sancti Franciſci de Paula Minorum nuncupatorum Prælatis nunc, & pro tempore exiſtentibus, in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis pœna ipſo facto incurrenda præcipimus, & mandamus, ne ad inſtantiam & requiſitionem quarumcumque perſonarum, tàm Laicarum, quàm Eccleſiaſticarum, extrà dictum Ordinem conſtitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacumque ſæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cujus dicti Ordinis Religioſo ullam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, ſeu gradus, honores, dignitates, officia, adminiſtrationes, functiones, & Prælaturas ejuſdem Ordinis concedere audeant, quinimò dicti Ordinis Fratres, & Religioſos, qui contrà decreta, hac via, & his mediis per conquiſitos favores, & ſuffragia aliquid ſibi procuraverint, ad talia, & ſimilia, ac etiam majora in eodem Ordine conſequenda perpetuò inhabiles declaramus. Inſuper dictis Religioſis, & Fratribus, ejuſdem Ordinis quibuſcumque ſub eiſdem pœnis præcipimus, & expreſsè interdicimus, ut non ſolùm in præmiſſis omnibus favores hujuſmodi minimè procurare, ſed nec etiam ſpontè oblatos, aut ab eis minimè procuratos recipere, & ſimiliter ne ad hunc effectum munera aliqua prædictis perſonis exhibere audeant, ſeu præſumant.

Abrogatio Contrariorum.

§. 2. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, dictiſque Ordinis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi Ordini, & Fratribus prædictis communiter, aut diviſim, ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Fides tranſumptorum.

§. 3. Volumus autem, quòd præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 15. die 6. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 6. Septembris MDCXIX. Pontificatus noſtri Anno Decimoquinto.

CXVIII.

Beatificatio Thomæ à Villanova, Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Profeſſoris, & Archiepiſcopi Valentini, cum Officio, & Miſſa de communi Confeſſoris Pontificis.

Hujus B. Thomæ feſti celebrationem ampliavit Gregorius XV. ut infrà in ejus conſt. 5. Aliàs à fel. record.

Edita An. D. 1619.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN ſupremo Apoſtolatus ſolio, meritis licèt inſufficientibus, divina diſpoſitione conſtituti, ad ea, per quæ ſervorum Chriſti honor, & veneratio in terris promovearur, juxtà creditum Nobis deſuper Apoſtolicæ ſervitutis officium, libenter intendimus, & piis Chriſtifidelium, præſertim Catholicorum Regum ad exoptantium, votis libenter annuimus, eáque ſavoribus proſequimur opportunis, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Ad preces Ordinis Eremit. S. Auguſt. & Regis Cathol.

§. 1. Aliàs ſiquidem nomine dilectorum filiorum, Prioris generalis, & aliorum Superiorum, necnon Fratrum Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Nobis expoſito, quòd hon. mem. Thomas à Villanova, ejuſdem Ordinis dum vixit Profeſſor, ac Archiepiſcopus Valentinus multis & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illuſtratus fuerat, & propterea non ſolùm univerſus Ordo prædictus, ſed etiam chariſſimus in Chriſto filius noſter, Philippus Hiſpaniarum Rex Catholicus, ac Venerabilis frater Iſidorus Archiepiſcopus Valentin., necnon dilecti filii, Capitulum, & Canonici Eccleſiæ Valentin., ac Deputati, Electi, & Syndici Regni, & Civitatis Valentiæ Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut donec Canonizationis honor dicto Thomæ à Villanova ab Apoſtolica Sede haberetur, idem Thomas à Villanova Beatus vocari & de eodem Officium, & Miſſa, ut infrà, recitari poſſet.

Hic Pont. concedit Thomam à Villanova Beatum nuncupari, & 18. Sept. à d. Ordine Officium recitari & Miſſam celebrari.

§. 2. Nos, re prius per Venerabiles Fratres noſtros, S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus præpoſitos, quibus eam examinandam mandaveramus, maturè diſcuſſa, de eorumdem Cardinalium conſilio, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut ipſe bon. mem. Thomas à Villanova in poſterùm Beatus nuncupari, atque ſingulis annis die 18. Septembris in toto Regno Valentiæ à Religioſis ejuſdem Ordinis Sancti Auguſtini tàm fratribus, quàm monialibus, & in dicta Civit. Valentin., ubi ejus corpus requieſcere aſſerebatur, & diœceſi Valentin., cujus per undecim annos Archiepiſcopus fuit, ut præfertur, ab omnibus utriuſque ſexus Regularibus perſonis, ac etiam Presbyteris, & Clericis Sæcularibus de eo tamquàm de Beato juxtà rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani de communi Confeſſoris Pontificis Officium recitari, & Miſſa celebrari reſpectivè poſſet, Apoſtolica auctoritate perpetuò conceſſimus, & indulſimus, prout in aliis noſtris in ſimili forma Brevis deſuper expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Et ad alias eorumdem preces.

§. 3. Cùm autem, ſicut pro parte Prioris gen. ac Superiorum, & Fratrum prædictorum denuò Nobis nuper expoſitum fuit, tàm dictus Philippus Rex, quàm Ordo prædictus, necnon dicti Deputati, Electi, & Syndici conceſſionem & indultum prædicta ad univerſum Ordinem S. Auguſtini hujuſmodi, ac etiam ad Oppidum Villanovæ de los Infantes nuncupat. Toletanen. diœceſis, undè dictus Thomas oriundus eſſe aſſeritur, per Nos auctoritate Apoſtolica extendi ſummoperè deſiderent.

Conceſſionem prædictam ampliat.

§. 4. Nos ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc iterùm porrectis inclinati, de eorumdem Fratrum conſilio, quod de cætero perpetuis futuris temporibus ab omnibus utriuſque ſexus ejuſdem Ordinis Sancti Auguſtini Religioſis in Hiſpania, nempe in Regnis Caſtellæ, Aragoniæ, & Cataloniæ commorantibus, necnon in Oppido de Villanova de los Infantes prædictos, ubi dictus Thomas natus, & educatus eſſe aſſeritur, ab omnibus, etiam utriuſque ſexus regularibus, ac etiam Presbyteris, & Clericis ſæcularibus Officium, & Miſſa de eodem Thoma à Villanova, ſervata aliàs in omnibus, & per omnia literarum prædictarum forma, & tenore, recitari, & celebrari reſpectivè, liberè. & licitè poſſit, & valeat, auctoritate prædicta tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in eiſdem literis noſtris volumus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi mandat.

§. 6. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 15. die 4. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 24. Septembris 1619. Pontificatus Noſtri Anno Decimoquinto.

CXIX.

Beatificatio Franciſci Xaverii, Sacerdotis Societatis Jeſu, cum facultate recitandi Officium, ac celebrandi Miſſam de communi Confeſſoris non Pontificis, quotannis die 2. Decembris.

Iſtum Beatum Franciſcum unà cum BB. Ignatio Loiola, d. Societatis Fundatore, Iſidoro Agricola Hiſpano, Thereſia Virgine, fratrum, monialiumque Carmelitarum Diſcalceatorum Fundatrice, ac Philippo Nerio, Congregationis Oratorii ſimiliter Fundatore, in Sanctorum numerum fuiſſe relatos, ſcito à Greg. XV. die 12. Menſis Martii, Anni 1622. Attamen Bullas hujuſmodi Canonizationum non omnes habere potui, eas verò, quas habui poſui, videlicet D. Thereſiæ, quam expedivit d. Gregorius XV. ut inf. in ejus conſt. 20. Omnipotens. S. S. Ignatii Loiolæ, & Philippi Nerii ob mortem d. Greg. expedivit deſuper literas S. D. N. Urb. VIII. ut in Conſtit. 2. Rationi. & Conſtit. 3. Rationi, Tom. 4. Alias verò duas S. Iſidori, & hujus S. Franciſci non adhuc habere potui.

De Societate Jeſu vide ubertimè notata ad Conſt. 25. Paul. III. Regimini. ſuprà Tom. 1. fol. 743.

Edita An. D. 1619.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Sede Principis Apoſtolorum, nullis licèt noſtris ſuffragantibus meritis, à Domino conſtituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in ſervis ſuis honorificatur, libenter annuimus, eáque ſavoribus proſequimur opportunis.

Clerici Soc. Jeſu ſupplicarunt huic Pont. pro Beatif. Franciſci Xaverii d. Soc. Profeſſoris.

§. 1. Sanè pro parte dilectorum filiorum, Præpoſiti Generalis, ac Presbyterorum Societatis JESU Nobis nuper expoſitum fuit, quòd bo. me. Franciſcus Xaverius, ejuſdem Societatis, dùm vixit Presbyter, multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illuſtratus fuit. Quapropter Præpoſitus; & Presbyteri prædicti Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut donec Canonizationis honorem, quem dicto Franciſco Xaverio, ob ejus excellentia merita, aliquando, divina adſpirante gratia, habitum iri ſperant, ab Apoſt. Sede impetrent, idem Franciſcus Xaverius Beatus vocari ac de eodem Officium, & Miſſa, ut infrà, recitari, & celebrari reſpectivè poſſit.

Quid d. Franciſcum de cætero Beatum nuncupari, ac die 2. Decembris de eo offic. recitari, & Miſſam celebrari poſſe indulget.

§. 2. Quare Nos, re priùs per Venerabiles Fratres noſtros S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus præpoſitos, quibus eam examinandam mandavimus, maturè diſcuſſâ, de eorumdem Cardinalium conſilio, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut ipſe bo. me. Franciſcus Xaverius in poſterùm Beatus nuncupari; atque de eo die ſecunda Decembris, qua obdormivit in Domino, ab omnibus Religioſis dictæ Societatis ubique terrarum exiſtentibus, in eorum Eccleſiis, necnon in omnibus Regnis Indiæ Orientalis, in quibus per undecim continuos annos

Chriſtianam Religionem diſſeminavit, ac longè, latéque propagavit. Item & in Oppido Xavier nuncupato, Pamphilonen. diœc. undè ipſe Franciſcus Xaverius oriundus eſſe aſſeritur, ab omnibus utriuſque ſexus regularibus, ac etiam Presbyteris, & Clericis Sæcularibus juxtà rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani de communi Confeſſ. non Pontif. Officium recitari, & Miſſa celebrari reſpectivè, liberè, & licitè valeat, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptiſque d. Conceſſionis fidem dari præcipit.

§. 4. Volumus autem, quòd præſentium literarum tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D.P. An. 15. die 25. Oct.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſimaquinta Octobris, milleſimo ſexcenteſimo decimonono, Pontificatus noſtri Anno decimoquinto.

CXX.

Confirmatio Conſtitutionum Fratrum Eremitarum Ordinis Sancti Auguſtini Congregationis Diſcalceatorum Italiæ.

Tenorem Conſtitutionum hujuſmodi ſedulò non pono, quia meum non eſt, Religionum Conſtitutiones, & Statuta compilare, niſi fortè eſſet aliquid peculiare.

Iſtam Congregationem approbaſſe Clementem VIII. vide ſuprà in hoc tom. conſt. 61. Decet. fol. 99. habitúmque determinaſſe, tranſitúmque declaraſſe ad aliam Religionem, vide ibidem Conſtit. 3. Paſtoralis. fol. 2. Et tamdem ſcias, in d. Congregatione Provincias inſtituiſſe S. D. N. Urbanum Octavum, ut inf. in ejus Conſtit. 58. Ad uberes, ubi alia notabo, in Tomo 4. fol. 114.

Edita A.D. 1620.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcri Apoſtolatus miniſterio per abundantiam Divinæ gratiæ, nullo licèt merito noſtro, præpoſiti, ad ea, per quæ Chriſtifidelium, præſertim ſub ſuavi Religionis jugo, & in humilitatis ſpiritu Altiſſimo famulantium felici, proſperæque directioni conſulitur, libenter intendimus, & iis, quæ propterea facta fuiſſe dicuntur, ut ab omnibus, quos illa concernunt, inviolabiliter obſerventur, Apoſtolici muniminis adjicimus firmitatem, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Iſti fratres nonnullas conſtitutiones & ordinationes condiderunt quarum approbationem modò petunt ab iſto Pont.

§. 1. Cùm itaque pro felici dilectorum filiorum Fratrum Eremitarum Ordinis S. Auguſtini Congregationis Diſcalceatorum Italiæ regimine nonnullæ conſtitutiones editæ, & illæ juſſu noſtro recognitæ, & examinatæ, ac in unum volumen compilatæ ſint, tenoris ſequentis, videlicet.

Omittitur tenor ipſarum Conſtitutionum, quas in unoquoque Cœnobio ipſorum Patrum videre poteris.

Qui eas approbat & confirmat ſupplendo omnes defectus ſi qui ſunt.

§. 2. NOs inviolabili earumdem conſtitutionum obſervationi quantum cum Domino poſſumus, conſulere volentes, conſtitutiones præfatas, omniáque, & ſingula in eis contenta, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ, ac inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omnéſque, & ſingulos, tàm juris, quàm facti, & quoſvis alios defectus, ſi qui in præmiſſis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Illáſque omninò ſervari decernit.

§. 3. Decernentes, modernos, & pro tempore exiſtentes dictæ Congregationis Fratres ad plenariam earumdem conſtitutionum obſervationem, prout illæ eos concernunt, teneri, & obligatos eſſe, & fore, ac ad id etiam ſub cenſuris Eccleſiaſticis, & aliis in conſtitutionibus prædictis contentis, pœnis cogi, & compelli poſſe.

Et ità & non aliter judicari mandat.

§. 4. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obſtante felic. recordat. Julii Secundi, ſub data die 24. Septembris MDVIII. ac Leonis X. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, ſub data 10. Julii MDXXXIII. ac quibuſvis aliis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio habenda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis, habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P.A. 15. die 5. Maii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, Die 5. Maji MDCXX. Pontificatus Noſtri Anno Decimoquinto.

CXXI.

Inſtitutio Collegii S. Antonii de Padua in Inſula Melevitana, & Domo regulari Fratrum Minorum Conventualium Ordinis S. Franciſci pro Studentibus ejuſdem Ordinis.

Aliud pro ſtudentibus ejuſdem Ordinis nuper erexit Greg. XV. in Civitate Pragæ, ut hic infrà in ſua conſt. 21. In ſupereminenti: fol. 469. Et de tota Religione Franciſcana notavi ſuprà ad Conſt. 5. Honor. 3. tom. 1. pag. 66.

Edita An. D. 1620.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN ſupereminenti Apoſtolicæ Sedis ſpecula, meritis licèt imparibus, diſponente Domino, conſtituti, & intra mentis noſtræ Arcana revolventes, quantum ex literarum ſtudiis Catholica fides augeatur, divini nominis cultus protendatur, veritas agnoſcatur, ac juſtitia colatur, ad ea, per quæ literarum ſtudia hujuſmodi ubilibet excitentur, libenter intendimus, & in his ſolicitudinis noſtræ partes propenſiùs impartimur, prout locorum qualitate penſata, conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Collegium ſtudii Philoſophiæ, & Theologiæ, ad petitionem Ordinis Fratrum Conventualium & Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani pro d. Ordinis Profeſſoribus & in domo regulari ipſius in Inſula Melevitana ſub invocatione S. Antonii de Padua eodem Ordine profeſſionis inſtituit, ad inſtar Col-

§. 1. Cùm itaque, ſicut dilectus filius Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, in domo regulari ejuſdem Ordinis in Inſula Melevitana quamplures d. domus Fratres uberes in vinea Domini fructus producere noſcantur, ac in eadem domo cum ob Inſulæ hujuſmodi celebritatem, manſionémque ſatis perſpicuam, tum propter Turcarum, & Infidelium vicinitatem, unius Collegii ſtudii pro ejuſdem Ordinis in prædicta domo profeſſoribus, qui literis, & præſertim Sacræ Theologiæ operam navent, erectio, & inſtitutio perutilis futura ſit, Nobis propterea tàm Miniſter prædictus, quàm dilectus filius Alophius de Vignacourt, Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani

Magnus

legit in Urbe à Sixt. V. in domo regulari eodem Ordine inſtitut.

Magnos Magiſter humiliter ſupplicari fecerunt, quatenus Collegium hujuſmodi cum facultate aliquot Profeſſores ejuſdem Ordinis idoneos, gradus Magiſterii in Sacra Theologia decorand., & alias, ut infrà, erigere, & inſtituere, ac deſuper opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Hanc Sixti Conſtitutionem habes hic ſuprà.

§. 2. Nos piis, & laudabilibus Miniſtri, ac Aloyſii Magni Magiſtri prædictorum votis quantum cum Domino poſſumus, annuere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis Regularium præpoſitorum conſilio, ad Omnipotentis DEI laudem & gloriam, necnon Militantis Eccleſiæ exaltationem, Divinique cultus, & Orthodoxæ Fidei augmentum, ac Religioſorum prædictorum commoditatem, atque profectum in prædicta domo unum Collegium ſub invocatione Sancti Antonii de Padua, ejuſdem Ordinis Minorum Conventualium Profeſſorum, ad inſtar Collegii Sancti Bonaventuræ per felicis recordationis Sixtum Papam Quintum, Prædeceſſorem noſtrum, in Domo Regulari Sanctorum duodecim Apoſtolorum de Urbe, ejuſdem Ordinis, ſub Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1587. Kalend. Januarii, Pontificatus ſui Anno tertio erecti, & inſtituti, ita tamen, ut ſex dumtaxat primò dictæ Domûs Religioſi à prædicto Miniſtro generali eligendi, ad Magiſterii hujuſmodi gradum, niſi poſtquàm per debitum tempus Philoſophiæ, & Sacræ Theologiæ in Collegio per præſentes erecto operam dederint, & prævio rigoroſo examine ad id idonei reperti fuerint, ac aliquo diſputationum publicarum ſolemni actu, reliquiſque muniis ſolitis, & ex inſtituto dicti Ordinis adimpletis, ſervatiſque aliis ſervandis, & non aliàs, ad Magiſterii in eadem Sacra Theologia gradum promoveri valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò erigimus & inſtituimus.

Clauſulas hujus Inſtitutionis præſervativas ſubjicit.

§. 3. Decernentes, præſentes literas ſemper, & perpetuò validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ſicque per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere. ac irritum & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariiſque derogat.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P.A. 16. die 10. Julii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die decima Julii MDCXX. Pontificatus noſtri Anno decimo ſexto.

GREGORIUS XV. PONTIFEX CCXXXVIII.

ANNO DOMINI MDCXXI.

GREGORIUS Decimus quintus, Bononienſis, Alexander anteà dictus, Pompei de Ludoviſiis filius, Presbyter Cardinalis Tituli Sanctæ Mariæ in Tranſpontina, & Archiepiſcopus Bononienſis, Creatus die 8. Februarii, & die 14. Coronatus, Anno Domini 1621. Vixit annos duos, menſes quinque, diem unum. Creavit Cardinales undecim. Obiit Romæ die Sabbati 8. Julii 1623. Corpus ejus in Vaticana Baſilica Principis Apoſtolorum temporario in tumulo repoſitum. Vacavit Sedes dies 21.

Privilegia, & Indulta pro Conclaviſtis, qui interfuerunt Conclavi, in quo iſte Pontifex electus fuit. I.

Similia Privilegia etiam conceſſerunt Conclaviſtis illius temporis Clemens VIII. ut in Conſtitut. 16. Æquitati, ſuprà fol. 22. Paulus V. Conſtitut. 3. Romanum, ubi ſuprà fol. 199. & noviſſimè S. D. N. Urbanus VIII. ut in Conſtitut. 1. Circumſpecta, hic infrà Tom. 4.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Edita An. D. 1621.

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex ex ſua circumſpecta providentia eas conſuevit perſonas condignis præcipuè complecti favoribus & gratiis, quas ſibi, & Apoſtolicæ Sedi devotas & obſequioſas, ac plurimis cognoſcit meritis, adjuvari.

Cauſa hujus Conſtitut.

§. 1. Hinc eſt, quòd Nos dilectos filios Conclaviſtas, qui in Conclavi, in quo Divina favente Clementia, ad ſummi Apoſtolatûs apicem aſſumpti fuimus, Nobis & Fratribus noſtris, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, uti familiares, & continui commenſales inſerviendo, interfuerunt, quique ea de cauſa labores, vigilias, & incommoda plura ſubierunt, habita ratione obſequiorum, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuſcumque meritis exornare volentes.

Abſolutio à Cenſuris, ac donatio decem millium ſcutatorum aureorum pro Conclaviſtis.

§. 2. Ipſóſque Conclaviſtas, & quemlibet eorum à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſâ latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, etiamſi in illis per annum continuum inſorduerint, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio, non ad ipſorum Conclaviſtarum, ſeu alicujus eorum, vel alterius pro eis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex noſtra mera liberalitate Conclaviſtis prædictis ſcuta decem millia auri in auro ſtampatum, per tres ex prædictis Cardinalibus ſingulatim in quolibet ordine antiquiores inter ipſos Conclaviſtas, & per capita ſingulorum Conclaviſtarum, non autem per ſingulas cellulas æquis portionibus diſtribuenda, gratioſè, & irrevocabiliter Apoſtolica auctoritate tenore præſentium donamus.

Creantur Nobiles Cives, ac Familiares Papæ.

§. 3. Ipſóſque Conclaviſtas in veros, indubitatos, & non fictos familiares, continuos commenſales noſtros, ac eos, qui ex illis Clerici exiſtunt, ſeu militiæ Clericali adſcribi deſiderant, quóſque tres hujuſmodi Cardinales gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in noſtros, & Apoſtolicæ Sedis Notarios, ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, recipimus; ac tàm illos, quàm alios Conclaviſtas ſingulos, qui ſigillatim ab eiſdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, ſacri Palatii & Aulæ Lateranenſis Comites, & Milites, ac tàm illos, quàm omnes & quoſcumque alios Conclaviſtas indiſtinctè, qui Nobiles non ſunt, Nobiles quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio, & dictæ Romanæ Eccleſiæ mediatè, vel immediatè ſubjectis Cives eſſe voluerint, ſingulos in ea ipſa Civitate, quam ſigillatim quiſque eorum elegerit, & ad quam ab eiſdem tribus Cardinalibus ſe admitti petierit, veros Cives ad inſtar, & nulla prorsùs differentia inter eos, & ſingulos alios veros, originarios, & antiquiſſimos etiam Nobiles, & participantes Cives ipſius Urbis, vel Civitatis, ita ut ipſum jus Civitatis ad quoſcumque illorum hæredes eodem modo tranſeat, creamus, conſtituimus, & aſſignamus, & Nobilitatis, & Civilitatis titulo, honore, & inſignibus decoramus, aliorúm-

que

que familiarum, continuurum commenſalium Nobis actu in Palatio noſtro Apoſtolico inſervientium, ac illius Tinello comedentium, & bibentium, ac noſtrorum, & Sedis prædictæ Norariorum, Palatiique, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Civium hujuſmodi originariorum numero & conſortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commenſalibus, ac Notariis noſtris, Comitibus, Militibus, & Civibus deinceps haberi, & reputari volumus, ac mandamus.

Eorúmque Privilegiis ac indultis donantur cum privilegio, ut literæ ſub his nominibus impetrata ſubreptionis vitio careant.

§. 4. Eiſque, ut in quibuſcumque impetrationibus, conceſſionibus, & literis, tàm gratiam quàm juſtitiam concernentibus, ſe familiares, continuos Commenſales noſtros, Comites, Milites, Nobiles, & Cives etiam originarios nominare, nec propterea impetrationes, conceſſiones, & literæ ipſæ ſubreptionis vitio ſubjaceant; ſed validæ, & efficaces, exiſtant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuſcumque, ac prorsùs ſimilibus antelationum antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, ſuſpenſionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii noſtri familiares tempore dictæ aſſumptionis noſtræ ad Summi Apoſtolatus apicem, ac quibus alii ejuſdem Sedis Notarii etiam de numero participantium exiſtentes, etiam ſi habitum, & Rochettum Notariorum ipſius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ præfatorum Comites, Milites, & Nobiles etiam originarii, ac antiquiſſimi Cives ejuſdem Urbis, vel Civitatis, quàm, ut præfertur elegerint, quique ex utroque parente verè nobili, & Cive originario, & antiquiſſimo procreati de jure, ſtatuto, conſuetudine, vel aliàs ex aliquo ſpeciali privilegio, ſeu alias quomodolibet, etiam quoad aſſecutionem quorumcumque Beneficiorum, etiam Eccleſiaſticorum, etiam per quaſcumque literas, ſeu Conſtitutiones Apoſtolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in Judicio, & extrà, ſine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant, realiter, & integrè in omnibus, & per omnia, etiamſi in Urbe, & civitate hujuſmodi non habitaverint, perindè ac ſi de verè nobili genere ex utroque parente, nobili originario, & antiquiſſimo cive procreati forent, & hujuſmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, conceſſiones, indulta, & jura, quæ pro aliis nobilibus, & civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & Civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eiſdem Conclaviſtis in ſpecie emanaſſent, ſeu emanarent, & eis naturaliter de jure, ſtatuto, conſuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, auctoritate, & tenore ſimilibus indulgemus.

A ſolutione Decimarum liberat, & eximit.

§. 5. Singulóſque Conclaviſtas prædictos à ſolutione, & exactione decimarum Eccleſiaſticarum ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentiſſima, & inexcogitabili cauſa, & occaſione, etiam ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum, etiam Venetiarum, ac quorumcumque aliorum Principum impoſitarum, & imponendarum pro tempore, liberamus, & eximimus, liberóſque, & exemptos fore, & eſſe decernimus.

Remittit fructus malè perceptos ob non recitationem horarum Canonicarum.

§. 6. Ipſiſque Conclaviſtis ſingulis quoſcumque fructus, redditus, & proventus Eccleſiaſticos, etiam occaſione penſionum annuarum, ipſis vel eorum alicui reſervatarum, ratione omiſſionis recitationis Horarum canonicarum indebitè perceptos, cujuſcumque quantitatis fuerint, gratiosè remittimus, & condonamus.

Diſpenſátque ſuper inhabilitate ad ſacros Ordin.

§. 7. Ac eùm eis ſuper inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quòd cenſuris hujuſmodi ligati Miſſas, & alia Divina officia, dummodò tamen non in contemptum clavium, celebraverint, aut aliàs in divinis ſe immiſcuerint, ut illa, & aliis præmiſſis non obſtantibus ad omnes, etiam Sacros, & Presbyteratus ordines aliàs ritè promoveri, & in illis, ac in ſuſceptis per eos alios ritè ordinibus, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, etiam liberè, & licitè valeant, diſpenſamus.

De ætate, & qualitate promovendorum ad Ordines habes in Concilio Trident. ſeſſ. 23. cap. 11. & 12.

Legitimatio Conclaviſtarum baſtardorum.

§. 8. Ac eoſdem Conclaviſtas, ſi qui eorum defectum Natalium ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamſi ex nobiliſſimis parentibus, & vilibus fœminis forſan procreati ſint, etiamſi legitimati alias exiſtant, legitimamus, omnémque ab illis genituræ hujuſmodi maculam, ſive notam abſtergimus, & abolemus, ac Natalibus reſtituimus.

Ac habilitatio ad ſucceſſiones, & hæreditates bonorum. De ſucceſſionibus, vel teſtam. ad favorem illegitimorum vide in Conſtitut. 117. Pii V. Quæ ordini, Tom. 2. pag. 346.

§. 9. Et eum eorum ſingulis, ut in quibuſcumque bonis paternis, & maternis, & aliorum conſanguineorum, ſeu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, ſine tamen præjudicio venientium ab inteſtato vel ex fideicommiſſo, ſeu aliàs de jure valida diſpoſitione, ſuccedere, & alia donationis, vel alio quovis titulo conſequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis ſuccedere, eos ad omnia jura, legitimas ſucceſſiones ex teſtamento, vel ab inteſtato, hæreditates, legata, libertates reſtituendo, & reintegrando, realiter, & cum effectu.

Necnon ad honores, & dignitates vide prohibitionem Gregor. XI. ut Conſtitut. 8. Et ſi. ſuprà Tom. 1. pag. 268. Quo verò ad qualitates promovendorum ad hujuſmodi dignitates, vide Concil. Trident. ſeſſ. 14. cap. 2. de reformat.

§. 10. Ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia ſæcularia publica, vel privata, etiam aſſumi, illáque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac ſi de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obſtante, ſi aliud canonicum eis non obſiſtat, aut clericali charactere, qui illo nondùm inſigniti, ac ad omnes etiam ſacros, & presbyteratus ordines, ſi nondùm ad illos promoti ſint, promoveri ac poſtmodùm charactere, & ordinibus hujuſmodi, illorúmque privilegiis uti, ac in eiſdem ordinibus, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & ſine cura beneficia Eccleſiaſtica, etiamſi perſonatus, adminiſtrationes, & officia, etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Eccleſiis, ſeu parochiales Eccleſiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates, non tamen principales in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi fuerint, ſi ſibi alias canonicè conferantur, aut ipſi eligantur, præſententur, vel aliàs aſſumantur ad illa, & inſtituantur in eiſdem, recipere, & retinere, liberè, & licitè valeant.

Expeditio literarum Apoſtolicarum pro dictis Conclaviſtis gratis fiat.

§. 11. Omnéſque, & quæcumque gratiæ, proviſiones, commendæ, & quævis aliæ literæ Apoſtolicæ, etiam in forma Brevis, pro illis expediendis, gratis ubique expediantur, tàm de capienda poſſeſſione nomine Cameræ Apoſtolicæ, quàm in forma literarum Apoſtolicarum, ubi illis ſuper proviſionibus quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum dari poterunt, prout noſtris familiaribus, continuis commenſalibus, etiam gratis dentur, & concedantur, ac dari, & concedi omninò præcipimus, & mandamus.

Indulta Conclaviſtarum circa penſiones transferendas uſque ad ſummam ſcutorum centum auri de Camera.

§. 12. Ac eiſdem Conclaviſtis, & eorum ſingulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitani, ſeu aliarum Eccleſiarum, aut perſonæ quæcumque Eccleſiaſticæ, tàm in Romana Curia, quàm extrà eam ad id per eos, & eorum ſingulos eligendi ſeu eligendæ, quaſcumque penſiones annuas, eis, & eorum ſingulis ſuper quibuſcumque fructibus, redditibus, & proventibus quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura, ſæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, ſeu fructus, redditus, & proventus hujuſmodi beneficiorum reſervatos ſeu reſervandos, etiamſi aliàs ſemel, vel pluries tranſlatæ, ſeu tranſlati fuerint, uſque ad ſummam centum ducatorum auri de Camera ſimilium in toto vel in parte, ac etiam in mortis articulo caſſare, & extinguere, & poſtquam caſſatæ & extinctæ fuerint, aliàs ſimiles penſiones annuas, ſeu fructus, redditus, &

proven-

proventus hujuſmodi, uſque ad ſummam prædictam uni, vel pluribus aliis perſonis Eccleſiaſticis per eoſdem Conclaviſtas, & eorum ſingulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qusliacumque beneficia Eccleſiaſtica obtinenobus, & exſpectantibus, ſimiliter eis, qunad vixerint, vel eorum Procuratotibus legitimis eiſdem modo, & forma, quibus eiſdem Conclaviſtis reſervatæ ſeu reſervati fuerint, etiam abſque beneficia ipſa obtinentium conſenſu, integrè perſolvendas, ac per eos prnpria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, reſervare, conſtituere, concedere, & aſſignare valeanr, atque in poſſeſſiones dictas penſiones exigendi, in qua ipſi Conclaviſtæ tempore tranſlationis per eos præſentium vigore faciendæ, exiſtebanr, in omnibus, & per omnia ſubrogsti eſſe cenſeantur, etiam concedimus, & indulgemus, etiamſi ſimilem gratiam à Prædeceſſoribus noſtris alias forſan obtinuerint, ſeu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulativè eos gaudere, & potiri volumus; Decernentes, ipſas tranſlationes, & novas reſervationes, conſtitutiones, & aſſignariones penſionum, ſeu fructuum, reddituum, & proventuum hujuſmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipſóſque beneficia, ſuper quorum fructibus, redditibus, & proventibus reſervatæ fuerint, obtinentes, ad illas perſolvendas efficaciter obligatos fore.

Habitum & Clericalem geſtare non teneantur ob dictas penſiones ſummam 200. ſcut. non excedentes, imò etiam ſi ſemel contraherent, poſſe retinere diſpenſat. De habitus geſtatione eorum qui penſiones obtinent, & beneficia Eccleſiaſt. vide in Conſt. 2. Sixt. V. ſuprà Tom. 2. & Concil. Trid. ſeſſ. 14 cap. 6. & ſeſſ. 23. cap. 6. & 17.

§. 13. Ac cum eiſdem Conclaviſtis, quòd ratione qusrumcumque penſionum annuarum eis, & eorum cuilibet ſuper quibuſcumque beneficiis Eccleſiaſticis, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet qualificatis, non tamen ultrà ſummsm ducentorum ducatorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reſervatarum, & reſervandarnm, habitum, & tonſursm clericales geſtare, & in illis, dummodò aliàs, ipſi habirum decentem, honeſtum deferant, incedere minimè debeant, nec ad id à quoquam deſuper cogi, ſeu compelli, minuſque aliquas ſententias, cenſuras etiam privationis, ſeu ceſſationis ipſarum penſionum pœnas occaſione præmiſſorum incurrere poſſint, ſed eaſdem penſiones ad prædictam ſummam ducentorum ducatorum aſcendentes, & reſervatas, ut præfertur, etiamſi matrimonium contraxerint, cum unica tamen, & virgine, recipere, & retinere.

Spolia de ipſorum bonis fieri prohibet ſed hæredes ſuccedere in dictis bonis concedit. Civibus, & incolis Urbis hoc conceſſerat Paul. V. in ſua Conſt. 18. In eminenti, ſuprà Tom. 4. pag. 226. Ubi plenè notavi de materia ſpoliorum.

§. 14. Poſtremò, quòd bona quæcumque ad dictos Conclaviſtas, & eorum quemlibet ſpectantia, & per eos etiam ratione quacumque beneficiorum Eccleſiaſticorum, etiam Canonicatuum & Præbendsrum, ac dignitatum, etiam msjorum, & principalium etiam ſpeciali nota, & expreſſione dignarum quarumcumque per eos aliàs obrentorum, & obtinendorum, sut aliàs quomodolibet, & quovis quæſito colore, vel ingenio, ſeu eorum Induſtria, licitè tamen acquiſita, & acquirenda, etiam in Urbe, ejúſque diſtrictu, & ubique exiſtentium, ſpoliis minimè ſubjaceanr, ſed Conclaviſtæ præfati, etiamſi Religionis alicujus Militiæ, etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani adſcripti fuetint, de illis in favorem quarumcumque perſonarum, etiamſi curiales eſſe deſietint, & in quocumque locn, quantumvis remoto eos decedere contigerit, teſtati, & aliàs diſponere, iiſque ab inteſtato decedentibus, legitimè eorum hæredes quicumque ſuccedere liberè, & licitè valeant, ſimili modo concedimus, & indulgemus.

Executores deputat.

§. 15. Præcipientes, sc mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore exiſtentibus S. R. E. Camerario, Theſaurario, Præſidentibus, Clericis Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, & quibuſvis aliis ſpoliorum hujuſmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum præſatarum Officialibus, aut Prinribus, ne in hujuſmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclaviſtarum deſuper moleſtare, audeant, ſeu præſumant, ac etiam decernentes donationes per viam teſtamenti, & codicillorum per ipſos Conclaviſtas, de eorum bonis hujuſmodi faciendas, ſemper, & perpetuò validas, & efficaces fore.

Regiſtrationem in Camera remittit.

§. 16. Nec eoſdem Conclaviſtas eorumvè aliquem ad præſentes literas in dicta Camera inſinuandum, sut admitti, & regiſtrari perendum teneri, nec illas, etismſi illæ intrà tempus legitimum inſinuatæ, admiſſæ, ſeu regiſtratæ non fuerint, propterea minùs validas cenſeri, ſed ſuos plenarios effectus ſortiri debere.

§. 17. Ac eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſub quibuſvis revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificstionibus, decretis, & conſtitutinnibus Apoſtolicis ſimilium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, ſeu moderarent, quæ à Nobis & dicta Sede pro tempore, & ex quibuſvis cauſia, etiam urgentiſſimis, etiam in ſavurem fidei, ac divini cultus augumentum, etiam conſiſtorialiter, vel aliàs quavis auctoritate hactenùs, vel in poſterùm emanaverint, minimè comprehenſas eſſe, ſed quoties illæ emanabunt, toties eaſdem præſentes in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & reintegratas eſſe, & cenſeri.

Clauſulas præſervativas apponit.

§. 18. Sicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ubique judicari, & definiri debere, irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Juſſio quòd dictæ literæ gratis expediantur.

§. 19. Et inſuper dilectis filiis Reſcribendario, & Computatori literarum Apoſtolicsrum, & sliis, ad quos ſpectat, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pæna indignationis noſtræ, Motu ſimili, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine per Apoſtolica ſcripta mandamus, ut literas Apoſtolicas prædictas ſuper præmiſſis omnibus, & ſingulis, tàm conjunctim, quàm ſeparatim, ac pro ſingulis quibus conceſſa fuerunt, ac ſeorſim, & ſeparatim cum omnibus & quibuſcumque derogationibus, decretis, & clauſulis in eis contentis grstis, de mandato noſtro ubique, in omnibus officiis, etiam Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, Plumbique, & Regiſtri, abſque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compoſitionis facienda, omni contradictione, & dilatione ceſſantibus, ſignent, expediant, & expediri faciant.

Contrariis derogat.

§. 20. Nnn obſtantibus præmiſſis, ac decreto eorumdem Notariorum numero, etiamſi ad illum nondum ſit deventum, cui per hoc aliàs non intendimus derogare, ac una de inſordeſceotibus, & altera noſtris de præſtando conſenſu in penſionibus, ac felicis recordaoonis Pii IV. de ſimilibus, vel diſſimilibus gratiis in Camera Apoſtolica infrà tres menſes præſentandis, & regiſtrandis, ac Pii V. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum contrà illegitimos, necnon Pictavienſis Concilii, & aliis Apoſtolicis, ac etiam in Univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis, ſpecialibus, vel generalibus, conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, ac etiam Urbis Romæ, & alisrum Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Cameræ prædictæ, ac quarumvis Univerſitatum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, naturis, decretis, etiam novis reformationibus, & legibus, tàm Pontificiis, quàm Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, & Sacris canonibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, illis eorumque Superioribus, & perſonis, ac locis quibuſcumque in genere, vel in ſpecie ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibúſque, & aliis decretis, etiam in vim contractus, & ſtatuti perpetui continen-

tibus,

tibus, ac etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialirer, & aliàs in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, illis præſertim, quibus inter alia caveri dicitur eapreſsè, quod Beneficia Urbis nonniſi perſonis, ſub certis modo, & forma inibi qualificatis, & oriundis ea certis locis, ac trium Ordinum, & Militiarum expreſsè profeſſis conferri, & commendari poſſint diſponentibus, quibus omnibus, etiamſi de illis, eorúmque rotis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, espreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, renores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitùs omiſſo, & formâ in illis traditâ, inſerti forent, præſentibus pro espreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter, & expreſsè derogamus, contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquis communiter aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas, non facientes plenam, & expreſſam mentionem, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Fides Tranſumptorum. §. 21. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, & ſigillo, ac manu alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & ſubſcriptis, eadem fides tàm in judicio, quàm extrà adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nomina autem Conclaviſtarum, qui in Conclavi hujuſmodi interfuerunt, ſunt hac, videlicet,

VEnerabilis Frater noſter Joannes Vincentius Spinola Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini Epiſcopus Tagaſtenſis Sacrilta, & dilecti filii Paulus Alaleo Canonicus, Joannes Baptiſta etiam Alalen, & Carolus Antonius Vaccarius Clerici reſpectivè nuncupati beneficiati. Beneficiatus, & Clericus reſpectivè nuncupati Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & Petrus Ciammariconus perpetuus Beneficiatus Eccleſiæ Lateranenſis Magiſtri Ceremoniarum, Mutius Riccerius Camerinenſis Canonicus Eccleſiæ S. Angeli in foro piſcium Collegii S. R. E. Cardinalium Secretarius, Raphaël Pinchiarius Presbyter Bononienſis, & Livius Sonantius Reatinus clericus noſtri etiam dum Cardinalatus honore ſungebamur. Stephanus Racanus Spoletanus, Hortenſius Baleſtrerius Fanenſis diœceſis Presbyter, & Joannes Cæſar Trojanus de Palliano Clericus, ſeu Laicus Antonii Oſtienſis Saulii. Franciſcus Fuccius Tiſernas, & Joannes Jacobus Baldinus de Apiro Camerinenſis diœceſis Clerici Benedicti Portuenſis Juſtiniani. Matthæus de Zanis laicus Bononienſis, & Angelus Orius Clericus Anconitanus, Franciſci Mariæ Præneſtinus à Monte. Sebaſtianus Bruſſatus Clericus Caſalenſis, & Cambius Artoſinus Forolivienſis Miles Militiæ Sanctorum Mauritii, & Lazari, Franciſcus Tuſculanenſis Sfortiæ. Cæſar Melottus Canonicus Eceleſiæ Sancti Laurentii in Damaſo de Urbe, & Rodulphus Mancinus Clericus Peruſinæ diœceſis, Alexandri Albanenſis de Monte Alto Venerabilium Fratrum noſtrorum Epiſcoporum. Alphonſus Caraudinus Clericus conjugatus Mutinenſis, & Miles Militiæ JESU CHRISTI, Petrus de Caſtro Tolleranus, & Tobias Aldinus Cæſenatenſis Clerici Odoardi nuper S. Mariæ in Via lata Farneſii. Franciſcus Cavalcantes perpetuus commendatarius Monaſterii Sancti Petri de Laderchia, aliàs de Riolo Imolenſis diœceſis, & Joannes Baptiſta Buttus Clericus Aſſiſienſi Octavii Sancti Laurentii in Lucina Bandini. Hieronymus Signorellus perpetuus Commendatarius Monaſterii S. Petri Vallis Daſinæ Nucerinæ diœceſis. Juſtinus Jacoponus Camerinenſis & Palmerius de Palmeriis Tiburtinenſis diœceſis Clerici Bartholomæi S. Mariæ in Tranſtiberim Cœſii, Petrus Calabrinus Mutinenſis & Stephanus de Roſis Cathaceoenſis Presbyter, Boniſacii S. Petri ad Vincula Bevilacquæ. Badinus de Nores Nicoſienſis, Antonius Doctus Ferarienſis, & Auguſtinus Mongardus Clerici Montis Politiani, Roberti Sanctæ Praxedis Bellarmini. Fabius Tanianus Piſtorienſis. Gerhardus Ghetardus Urbevetanus, & Nicolaus Accurſinus de Sancta Flora Clerici, Joannes Baptiſta Sanctorum Marcellini, & Petri Deti, Emilius Sperellus Aſſiſienſis, & Franciſcus Thedeſchius Laicis Imolenſi Dominici Sanctorum duodecim Apoſtolorum Gimnaſii, Joannes de Zunega Pacenſis, & Gabriel Prarus Clerici Aſtenſis Antonii Sanctæ Balbinæ Zapatæ. Jacobus Antonius Rigottus Canonicus Tridentinus, & Jacobus Franciſchinus Clerici Veronenſis Caroli S. Cæſarei Madrutii, Jacobus Benedictus Nicoſienſis, & Julius Saraceuus Vicentinus Presbyteri, ac Franciſcus Lambertus Clericus Florentinus Joannis S. Marci Delphini. Octavius Baccius Canonicus Eccleſiæ S. Mariæ Majoris etiam de Urbe, & Carolus Falcinellus Presbyter Peruſinus Scipionis S. Chryſogoni Burgheſii. Franciſcus Adrianus Ceva Montis Regalis, & Antunius Criſolinus Clerici à Sancta Sophia, Maphæi Sancti Honuphrii Barberini, Franciſcus Ferentillus nullius, ſeu Spoletanæ diœceſis, & Petrus Roncius Clerici à Campagnano Nepeſinæ diœceſis. Joannes Garziæ Sanctorum quatuor Coronatorum Millini, Joannes Ferrarinus Regienſis, & Franciſcus Baruſfaldus Clerici Cremonenſes Marcelli SS. Quirici, & Julitæ Lantis. Claudius Ruiby Biſuntinæ diœceſis, & Blaſius Factorius Presbyteri Ariminenſes Michaëlis Angeli S. Bartholomæi in Inſula Nazareth. Alexander Biſſius Florentinus, & Joannes Criſentus laici Corrigienſes. Fabritii Sancti Auguſtini Veralli. Claudius Suſannius perpetuus Commendatarius Monaſterii Sancti Michaëlis de Pola Polenſis diœceſis S. Benedicti, ſeu alterius Ordinis, & Franciſcus Landus Presbyter Tyburtinus Joannis Baptiſtæ Sanctæ Cæciliæ Leuii. Aleſander Viola presbyter Aquilanenſis, & Joannes Paulus Leonardus Clericus, ſeu Laicus Beneventanus, Decii SS. Joann. & Pauli Caraffæ. Auguſtinus Jojoſius Presbyter Sancti Severini, & Gaſpar Morellus Romanus. Dominici S. Martini in Montibus Rivarolæ. Sigiſmundus Thadeus Florentinus, & Joſephus Trullier Lingenſis, & Carolus Gurgas Clerici Bitterrenſes. Joannis S. Euſebii. Bonſii Bernardinus Zampa Clericus de Sarnano Camerinenſis diœceſis & Lauretus de Franchis Presbyter Neapolitanus Philippi Sanctæ Mariæ de Populo Philonardi, Cornelius Henricus Notmanus Leodinenſi, & Bartholomæus Junchettus de Mutiliano Clerici Faventinæ diœceſis Petri Pauli SS. Nerei, & Achillei Creſcentii, Joannes Alphonſius Presbyt. Januenſis, & Joannes Antonius Paſiadeſcus Laicus, ſeu Clericus Albinganenſis diœceſis. Jacobi S. Mariæ de Pace Serræ, Rainaldus Magnus Sarſinatenſis. Canonicus prædictæ Eccleſiæ Sancti Laurentii in Damaſo, & Petrus Antonius Pugliolus Presbyter Mutinenſis. Auguſtini S. Mariæ in Araceli de Araceli. Didacus de Savedra Canonicus Compoſtellanus, & Joannes de Rojas Clericus Seguntinus. Gaſparis Sanctæ Crucis in Hieruſalem Borgiæ. Franciſcus Maria Coſtacutus Januenſis, & Petrus Riccius Presbyteri Romani. Fœlicis Sancti Laurentii in Pane, & Perna de Aſculo. Alexander Minerbetus Florentinus, & Horatius Piccinardus Clerici Romani. Roberti Sanctæ Pudentianæ Ubaldini. Timotheus Vannius Viterbienſis, & Aurelius Martignonus Clerici Mediolanenſes. Tyberii S. Priſcæ Muti, Petrus Palla Reatinenſis diœceſis, & Paulus Vicarellus Clerici Urbevetani. Julii S. Sabinæ Sabellii. Michaël Angelus Auchianus Clericus Lucenſis, & Antonius Botta Clericus, ſeu laicus Camerinenſis. Petri S. Thomæ in Parione Camporei. Simon Brunus Nonantulanus. Sanctes Foroſo Clerici Veronenſes & Tyberius Fonſius Laicus Eugubinus. Matthæi Sancti Hieronymi Illiricorum

Priuli, Gaſpar Luſiganus Conſtantinopolitanus, & Delius Corniees Clerici Narnienſis diœceſis, Scipionis S. Suſannæ Cobellutii. Antonius Benedellus Presbyter Nonantulanus, & Joannes Thomas Guglielmus Laicus, ſeu Clericus Piſaurenſis diœceſis. Petri Sancti Salvatoris in Lauro Valerii, Bernardinus Saracinellus Urbevetanus, & Petrus Franciſcus Buſca Laici, ſeu Clerici. Julii S. Mariæ ſuprà Minervam Romæ. Antonius Graſſellus Clericus Nucerinæ diœceſis, & Flaminius Maggius Laicus, Cæſaris S. Petri in Monte Aureo Gherardi. Lazarus Caraſinus Cremonenſis, & Joannes Bonua Clerici Aſtenſis. Deſiderii S. Clementis Scaliæ. Dionyſius Damianus Narnienſis, & Franciſcus Bevolus Clerici Tifernates Stephani Sanctæ Mariæ in Via titulorum Presbyterorum Pignatelli nuncuparorum. Petrus Franciſcus Bonioannes Presbyter Firmanus prædictæ Eccleſiæ Sanctæ Mariæ Majoria Præpoſitus, & Franciſcus Fracaſſinus Laicus Urbevetanus. Andreæ Sanctæ Mariæ in Via lata Peretri. Joſephus Fontarella Regienſis, & Petrus Paulus Mecis Clerici conjugatus Campanenſis diœceſia. Alexandri Sancti Euſtachii Eſtenſis, Clemens Merlinus Clericus Forolivienſi, & Paulus Boſcus Laicus, ſeu Clericus Bononienſis. Caroli Emanuelis Sancti Nicolai in Carcere Pii, Joannes Reſtius Raguſinua, & Petrus Paulus Palmurius Laiei, ſeu Cleriei Tudertini. Aloyſii Sancti Angeli in foro piſcium Caponii. Everardus Medices Florentinus, & Octavianus de Lotto Clerici conjugatus, & Miles prædictæ Militiæ Sancti Stephani Caroli Sanctæ Mariæ in Dominica Medices. Dominicus Fedinus Canonicus prædictæ Eccleſiæ Sanctæ Mariæ Majoris, & Emilius Fcus Miles ejuſdem militiæ Sancti Stephani. Alexandri Sanctæ Mariæ in Coſmedino Urlini Diaconorum S. R. E. Cardinalium etiam nuncuparorum. Laurentius Bernardinus Lucenſis. Bernardinus de Lupis de ſancto Oreſto Presbyteri nullius diœceſis, & Augelus Colius Laicua, ſeu Clericus Senenſis bon. mem. Petri Epiſcopi Sabinenſis Aldobrandini. Urbanus Paleonus Civitatis Realis Reatinenſis diœceſis, & Gregorius de Benedictis Clerici Maceratenſes. Jacobi Sancti Stephani in Monte Celio Sanneſii. Franciſcus Maria Sinibaldus Foroſempronienſis. Antonius Ghirlandarius Florentinos, & Pompejus Normilla Clerici conjugatus Venafrenſis Ladiſlai nuper ejuſdem Sanctæ Mariæ ſuprà Minervam Aquini ſimiliter titulorum ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyterorum Cardinalium defunctorum. Frater Chriſtophorus Fucciarinus Peruſinus Ordinis Sancti Auguſtini Magiſter in Theologia cum dicto Joanne Vicentio Epiſcopo, Frater Ferdinandus Aſtoricenſis diœceſis de Matre Dei Ordinis Carmelitarum diſcalceatorum Confeſſarius. Cynthius Clemens Senogallienſis Canonicus prædictæ Eccleſiæ Lateranenſis, & Camillus Gorus Clericus conjugatus Phyſici. Proſper Cecchinus Chirurgus. Cæſar Magnolus Aromatarius, Joannes Baptiſta Gallus Urbinatenſis, & Joannes Maria Lolius Urbevetanus ejus Adjutores. Linus Blaſinus de ſancto Oreſto nullius diœceſis, Cuſtoa Fonria, Gabriel Renzouna Feſulanæ diœceſis, Secrerarii ejuſdem Collegii Adjutor. Antonius Pacificus Campleſis diœceſis, Magiſtrorum Ceremoniarum Adjutor. Blaſius Zucchios, & Riccius Tonſius Barbitonſores, Andreas Boccalinus, & Alexius Mollia eorum Adjutores, Antonius Bernaſconus Cementarius, Joannes Volpetra Faber Lignarius, Joannes Auguſtini Mediolanenſis. Joannes Sorcius, Joannea ad Rotundam, Joannes de Remedio, Antonius Mecus, Dominicus Covaja, Hieronymus Tamauſinus, & Felicionus ſcopatores Conclavis.

Decretum pœnale.

§. 25. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, donationis, receptionis, creationis, conſtitutionis, aſſignationis, decorationia, aggregationis, liberationia, exemptionis, remiſſionis, condonationis, diſpenſationis, legitimationis, abſterſionis, abolitionis, reſtiturionis, decretorum, conceſſionum, indultorum, præceptorum, mandatorum, derogationis, voluntatum infringere, vel ei auſu remerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei ac BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1621. Idibus Martii, Pontificatus Noſtri Anno primo. Dat. P. An. 1. die 15. Mart.

II.

Indictio univerſalis Jubilæi ad divinum auxilium initio ſui Pontificatus pro ſalutari Catholicæ Eccleſiæ regimine implorandum.

Similem indictionem omnes ferè Pontifices proferre ſolent, ut dixi ſuprà in Conſtitut. 1. Sixti V. Tom. 2. Eamque etiam poſtea promulgavit ſub Oratione quadraginta Horarum S. D. N. Urbanus VIII. ut infrà in ejus Conſtitut. 7. Æternus. Tom. 4.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Edita An. D. 1621.

Servus Servorum Dei. Univerſis Chriſti fidelibus, ad quos præſentes literæ pervenerint, Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Causæ indict. hujus Jubil.

SPiritus Domini, cujus inenarrabili providentia regimur, & gubernamur, ſe neminem ſuorum ſpernere, hoc tempore præcipuè demonſtravit; cum abundantiam miſericordiæ ſuæ in humilitatem noſtram derivare dignatua, in ſuprema Beati Petri Sede nos collocando, univerſi gregia ſui curam, nullo meritorum ſuffragio nobis commiſit. In quo, ut divina agnoſcimus dona, ita etiam formidamus judicia. Quoties enim creditum munus mentis oculo circumſpicimus, toties oneris gravitas nos terret, virium noſtrarum infirmitatis conſcientia conturbat, Gregem ſiquidem innomerabilem, per univerſum Orbem ſparſum, nobis creditum cernimus, & gregem quidem non auro, aut argento, ſed æterni Patri unigeniti JESU CHRISTI Domini noſtri ſanguinis pretio acquiſitum, non paucis in locis non ſolùm Paſtoribus, ſed paſcuia etiam deſtitutum, hinc luporum inſidiæ non ceſſantes, illinc prædonum, & hoſtium violentia, mactare, & perdere admitentium. Quapropter ad Dominum cum Propheta clamare compellimur: Exaltatus humilitatua ſum, & conturbatua, terrores tui conturbaverunt me, circumdederunt me, ſicut aqua tota die, circumdederunt me ſimul, ac niſi ejus auxilium, qui noſtris humeris tantum pondus impoſuit, Nobis ad futurum conſideremus, animum planè deſponderemus; Sed quoniam benignus eſt Dominus, & non derelinquit ſperantes in ſe, infirmitatem noſtram, licèt tanto oneri longè imparem, gratiæ ſuæ virtute confortabit, ac tribuet, ut ſufficere valeamus. Id verò ut impetrare ab æterno Paſtore mereamur, ad veſtras orationes, & bona opera confugere ex more Roman. Pontif. Prædeceſſorum noſtrorum decrevimus. Vos enim, quibus noſtra Paſtoralis impendenda eſt ſollicitudo, apud Deum pro Nobia intercedendo, non veſtram minùs, quàm noſtram procurabitis ſpiritualem utilitatem. Quamobrem, ut majori cum fructu adminiſtrationi noſtri officii ſuffragari ad divinum auxilium conſequendum poſſitis, de Theſauro Eccleſiæ, cujus Nos Diſpenſatores ſumus, abundanter erogando, ad veram pœnitentiam, & pia opera vos incitandos duximus. Dignos itaque fructus pœnitentiæ faciamus, animas noſtras coram Domino humiliemus, & in hoc ſacro Quadrageſimali tempore, ubi eo durante, publicatæ hæ noſtræ literæ fuerint, ad penſum ſanctæ inſtitutionis aliquid addamus, corda noſtra ſcindamus, & in oratione, jejunio, cæteriſque pietatis operibus unanimiter perſeveremus.

§. 1. Quapropter in hac Alma Urbe noſtra à Capella noſtra publica Palatii Apoſtolici ad Baſilicam Principis Apoſtolorum in Vaticano, necnon ab Eccleſia S. Mariæ Angelorum nuncupata, ad Baſilicam Sanctæ Indict. Jobil. de quo in rubrica.

Mariæ Majoris proxima hebdomada, quæ erit poſt quartam Dominicam Quadrageſimæ, quarta & ſexta feria reſpectivè ſolemnes Proceſſiones de more indicimus, ad quas Baſilicas Nos unà cum Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, necnon Pacriarchis, Archiepiſcopis, atque Epiſcopis, quos in Romana Curia adeſſe contigerit, ac Chriſrianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos exiſtentibus, aliiſque Prælatis, atque Officialibus Romanæ Curiæ, vniverſóque Clero, & Populo comitante, accedere, dictáſque Proceſſiones celebrare ſtatuimus. Ut autem divinam opem efficaciùs imploremus, & ſimul effuſis multorum precibus fructuoſius exaudiamur, omnes, & ſingulos utriuſque ſexus Chriſti fideles, obique exiſtentes, enixè in Domino hortamur, & paterna charitate monemus, ut qui in hac Alma Urbe ſunt, dicta hebdomada, aut ſaltem altera ſequenti, qui verò extrà Urbem in quibuſvis orbis Terrarum locis exiſtunt, proxima, aut altera ſequenti hebdomada poſt præſentium notitiam, pias ad Deum preces effundant, ut Eccleſiam ſuam Sanctam tueatur, & protegat, hæreſes undique evellere, & extirpare, Fidem ſanctam Carholicam adaugere, & propagare, pacem, & veram concordiam largiri dignetur; Nobis verò vires tribuat, quibus ſuſceptum onus ad ejus nominis gloriam, fideliúmque & animæ noſtræ ſalutem adminiſtrare valeamus, & ii quidem, qui in eadem Urbe hic præſentes ſunt, prædictas Principis Apoſtolorum, ac Sanctæ Mariæ Majoris Baſilicas, vel unam ex eis, quam maluerint, qui verò alibi extrà Urbem erunt, Eccleſiam, ſeu Eccleſias per locorum Ordinarios ſeu eorum Vicarios, aut de eorum mandato, aut iis deficientibus per eos, qui inibi curam exercent animarum, deputandam, ſeu deputandas, quocumque ſibi beneviſo ejuſdem hebdomadæ die, vel diebus, ſaltem ſemel devotè viſitent, omnes prætereà quarta, & ſexta Feria, Sabbato ejuſdem, vel alterius ſequentis hebdomadæ jejunent, & quantum, pro ſuo quiſque arbitrio judicaverit, eleemoſynas erogenr, atque intrà hoc ipſum rempus Sacerdotibus ab Ordinario approbatis peccata ſua confiteantur, & die Dominico dictum Sabbati diem proximè ſubſequente, vel alio dictæ ſequentis hebdomadæ die, arbitrio Confeſſarii, Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum devotè percipiant, qui autem in navigatione, vel itinere fuerint, eo peracto, hæc ipſa faciant, & exequantur, qui verò Regulares utrinſque ſexus in clauſtris perpetuò degunt, vel in carcere, aut aliud quodcumque impedimentum, ſuperiùs expreſſa, ſeu eorum aliqua facere, ſeu adimplere nequiverint, Sacerdotis Confeſſarii approbati ab Ordioario, quem elegerunt, arbitrio, prædicta omnia, & ſingula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud, proximum tamen tempus, differte valeant.

Conceſſit plenar. Indulg.

§. 2. Quæ omnia, ut eò libentiùs præſtare ſtudeant, quò uberiùs ſpiritualibus muneribus, & gratiis à Nobis ſe refectos cognoverint; De Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Perti, & Pauli Apoſtolorum ejus, auctoritate confiſi, ex illa ligandi, atque ſolvendi poteſtare, quam Deus Nobis licèt indignis contulit, omnibus, & ſingulis prædictis, qui prædicta adimpleverint, pleniſſimam peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, ficut in Anno Jubilæi, viſitantibus certas Eccleſias intrà, & extrà Urbem concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus & elargimur. Necnon eiſdem fidelibus, etiam cujuſcumque Ordinis, Congregationis & Inſtituti Regularibus utriuſque ſexus facultatem impartimur, eligendi ſibi Presbyterum Confeſſarium tàm Secularem, quàm cujuſvis Ordinis, vel Inſtituti Regularem, ex approbatis ab Ordinariis locorum, qui eos ab omnibus excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris, à jure, vel ab homine, quovis modo, vel cauſa latis, ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam in caſibus tàm locorum Ordinariis, quàm Nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi conſuetis, atque alias etiam per quaſcumque Roman. Pontiſ. prædeceſſorum noſtrorum conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodolibet reſervatis, in ſoro tantùm conſcientiæ, hac vice dumtaxat abſolvere. Et inſuper vota quæcumque (religionis, & caſtitatis tantummodò exceptis) in alia pia & ſalutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in ſupradictis caſibus pœnitentia ſalutari, ac aliis injungendis, poſſint, & valeant.

Juſſit ubique publicari d. Jubilæum.

§. 3. Mandantes inſuper Venerabilibus Fratribus noſtris Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis & aliis quibuſcumque Eccleſiarum Prælatis, & locorum Ordinariis in virtute ſanctæ obedientiæ, ut cùm harum literarum tranſumpta, aut exempla acceperint, illa ſtatim per ſuas provincias, Eccleſias, Diœceſes publicent, & publicare faciant, Cleróque & populo ſibi ſubjecto ſolemnes Proceſſiones, ſicut Nos in prædicta Urbe indiximus, indicant, & celebrent. Per præſentes autem, ſuper aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitare, aur inhabilitate quomodolibet contracta non intendimus, uec etiam in ſoro conſcientiæ, diſpenſare, neque ullam facultatem tribuere diſpenſandi. Ac declaramus has ipſas præſentes, quoad abſolutionem in ſoro conſcientiæ, & pœnitentiali tantùm, non autem in ſoro ſori, ſeu contentioſo conſequendam, neque etiam quoad dictum forum conſcieotiæ iis, qui ab aliquo Judice excommunicari, ſuſpenſi, vel interdicti, ſeu in alias ſententias, & cenſuras incidiſſe declarari, vel publicè denunciati fuerint, niſi intrà tempus celebrationis hujuſmodi Jubilæi ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, neque pariter hæreticis, aut ſchiſmaticis ſpecialiter declaratis, ſeu condemnatis, ullo modo ſuffragari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus abſolvendi facultas in certis tunc expreſſis caſibus, ita ſpecialiter Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles, vel diſſimiles Jubilæi, Indulgentiarum, aut facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari valeat, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, & inſtitutorum regularium juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, Congregationibus, & Inſtitutis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis eorúmque totis tenoribus licèt ſpecialis, ſpecifica & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, aur expreſſio habenda, vel quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illarum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac formam in illis traditam penitùs pro ſervata, habentes, hac vice ſpecialiter & expreſsè ad effectum præſentium derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, vel exemplis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique gentium, & locorum adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 1. die 27. Mait.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ptimo, 6. Kalendas Aprilis, Pontificatus noſtri Anno ptimo.

Digitized by Google

Confirmatio Unionis Congregationis Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Eremitarum S. Auguſtini in Regno Siciliæ anteà erectæ, Congregationi Italiæ eorumdem Fratrum.

Multa hic opportuna tibi poſui ſubſequentia, videlicet conceſſionem Eccleſiæ B. Mariæ de Catena Civitatis Panormitanæ Fratribus hujus Congregationis Siciliæ, necnon quædam vivæ vocis oracula, ac literas Card. Protectoris ſuper dicta Unione.

Hujus Congregationis inſtitutionem habes ſuprà in Clement. VIII. Conſt. 63. Tom. 3. pag. 99. & tranſitum ad arctiorem Religionem, & ad quam, in Conſtit. 65. ubi ſuprà pag. 99. Confirmationem autem Conſtitutionum Ordinis habes in Paul. V. Conſtitut. 120. Sacri. hic ſuprà pag. 417. Et poſteà ab iſtomet Gregor. XV. fuit diviſa Provincia S. Auguſtini Hiſpaniarum in quatuor Provincias cum approbatione multarum Ordinationum pro eiſdem conditarum, ut infrà Conſtitut. 36. Ad ſacram. Et noviſſimè S. D. N. Urban. VIII. erexit in Congregationem Italiæ horum Fratrum quatuor Provincias, ut infrà in ejus Conſtitut. 58. Ad uberes. Poſtquàm tibi inſerui nonnulla Decreta à Sacra Congregatione Apoſtolicæ Viſitationis, eorumdem ſtatum continentia, emanata. De electione Provincialium, quaſdam conſtitutiones, ſeu ordinationes pro Congregatione Italiæ iſtorum Fratrum edidit infrà Conſtitut. 81. Alàs pro parte. Ac poſtremò ſtatuta pro Congregatione Galliæ approbavit in alia Conſtitut. 90. Ex injuncti.

Edita An. D. 1621.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

PAſtoralis officii Nobis (meritis licèt imparibus) deſuper commiſſi cura poſtulat, ut ad ea, per quæ fidelium quorumlibet, præſertim Religioſorum, eorum maximè, quos una Religio, & unum profeſſionis vinculum invicem copulavit, quieti conſulitur, ad hoc, ut nulla eos diſſenſio diſſecet, nullavè immutatio perturbet, ſed ipſi mutua charitate conjuncti cæteris exemplo proficiant, libenter intendamus, ac ea, quæ propterea providè decreta fuiſſe comperimus, ut firma perpetuò, & illibata perſiſtant, cùm à nobis petitur, Apoſtolico munimine roboremus.

Narrat introductam eſſe hanc Congregat. in Regno Siciliæ à nonnull. Fr. hujus Ord. quibus Paul. V. conceſſit Eccleſ. S. Mariæ de Catena Panorm. Ac nonnulla ordinavit circà Conſt. conceſſ. hujus Eccleſ. habes hic ſequentem.

§. 1. Cùm itaque, ſicut exhibita nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Religioſorum Congregationis Fratrum Diſcalceatorum Italiæ nuncupatorum, Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini petitio continebat, quòd cum aliàs nonnulli Religioſi Ordinis Fratrum Eremitarum ejuſdem S. Auguſtini reformationem, & obſervationem regularem ad regulæ ipſius S. Auguſtini, necnon Decretorum felicis recordat. Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri ſuper reformatione dicti Ordinis editorum præſcriptum in Regno Siciliæ introducere intenderent, recol. mem. Paulus Papa V. etiam Prædeceſſor noſter ipſis, & aliis Regularibus hujuſmodi ſub reformatione, & obſervantia prædictis vitam acturis, Eccleſiam S. Mariæ de Catena nuncupatæ Panormitan. quæ per beneficiatos ad nominationem Communitatis, & hominum Civitatis Panormitanæ quolibet anno mutari ſolitos regi conſueverat, cum illius ædibus rectoralibus, ac juribus, & pertinentiis ſuis univerſis, ad effectum ædes prædictas ad formam domus regularis Obſervantium Eremitarum ejuſdem S. Auguſtini reformatorum nuncupandorum reducendi, accedente tamen conſenſu Ordinarii, & quorumcumque intereſſe habentium, perpetuò conceſſit, ipſiſque Religioſis, ut juxtà inſtituta regularia Ordinis hujuſmodi Novitios abſque licentia Ordinariorum ad habitus ſuſceptionem, & profeſſionis emiſſionem, ſervatis in reli-

Novitior. recep.

quis decretis dicti Clementis Prædeceſſoris deſuper editis, admittere, & in quibuſvis Regnis, ac Provinciis Eccleſias, & ædes quaſcumque eis oblatas, de licentia Ordinariorum locorum pro fabricandis novis domibus regularibus reformatorum juxtà conſtitutionis, & Decretorum hujuſmodi formam, & non aliàs, non autem domos jam fundatas, ſeu inſtitutas alterius Provinciæ, vel Congregationis, quamvis ejuſdem Ordinis exiſterent, abſque expreſſa Prioris generalis dicti Ordinis licentia acceptare poſſent, & valerent, dicta auctoritate permiſit, & etiam conceſſit, cum declaratione tamen, quòd Religioſi hujuſmodi ſub obedientia, & correctione Prioris generalis prædicti Ordinis in perpetuò remanerent, & calceati incederent, prout in literis Apoſtolicis deſuper ſub die vigeſima tertia menſis Maji Anni Domini Milleſimi ſexcenteſimi octavi confectis pleniùs continetur.

Domorum Regul. ædificationem & aliter judicandi facultatem tollit.

Obedientiam.

§. 2. Succeſſivè cum in vim dictarum literarum S. Nicolai Tolentini, & S. Gregorii, ac aliquæ aliæ domus regulares Ordinis Reformatorum S. Auguſtini hujuſmodi in prædicto Regno erectæ fuiſſent, illarumque Religioſi unam Congregationem ſub invocatione S. Mariæ de Succurſu nuncupatæ, Regni Siciliæ facientes, ſub obedientia tamen ejuſdem Prioris generalis Deo famulari cœpiſſent.

Poſteà in vim Conſt. dicti Pauli plures domus in dicto Regno fuerunt erectæ, facientes unam Congregat. ſub invocatione S. Mariæ de Succurſu Regni Siciliæ.

§. 3. Et deindè quamplures, & ferè omnes Religioſi Congregationis, & Regni Siciliæ hujuſmodi, ut perfectius Deo inſerviant, Procuratores ad effectum præfatam eorum Congregationem dictæ congregationi Fratrum Diſcalceatorum Italiæ nuncupatorum, uniri petendum deputaſſent.

Multi verò ejuſd. Congregat. Fr. ad petendum uniri hujuſmodi Congregat. dictæ Congregat. Italiæ plures deputarunt Procurat.

§. 4. Ac Venerabilis Frater noſter Antonius Epiſcopus Oſtienſis Cardinalis Saulius nuncupatus, totius Ordinis S. Auguſtini Eremitarum apud Sedem Apoſtolicam Protector, vivæ vocis oraculo à prædicto Paulo Prædeceſſore habito, Congregationem Regni Siciliæ de conſenſu dictorum Procuratorum Congregationi Italiæ hujuſmodi univiſſet, & incorporaviſſet, Vicariumque generalem Diſcalceatorum Italiæ hujuſmodi ad ſupradictum effectum ad Regnum Siciliæ miſiſſet, illumque Fratres Siculi cum honore, & obedientia, tamquàm ſuum Superiorem recepiſſent, & quamplures eorum in Capitulis generalibus dictæ Congregationis Italiæ ſuffragia tuliſſent, ac in Priores, Definitores, Viſitatores generales, & alios Officiales tàm intrà, quàm extrà Provinciarum Siciliæ electi fuiſſent, ac etiam Habitum, Profeſſiones, Conſtitutiones, Cæremonias, Viſitationes, Correctiones, & omnia alia, tamquàm verè incorporari, & uniti dictæ Congregationi Italiæ circà octo annos recepiſſent, & obſervaviſſent.

Quorum opera à Cardin. Protect. habito vivæ vocis orac. à dicto Paulo fuit unita, & incorporata dictæ Congregat. Italiæ, & illius Vicar. gen. ad Reg. Sicil. tranſmiſſus uti Superior fuit ab illis Fr. receptus, atque ita fuit reſervatus octo An. ſpatio.

§. 5. Tandem nonnulli memoratæ Congregationis Siciliæ Religioſi Procuratores fines eorum mandati exceſſiſſe, majoremque partem Religioſorum Congregationis Siciliæ Deputationi, & Conſtitutioni præfatorum Procuratorum non interveniſſe, nonnulláque alia neceſſaria ad id adhibita non fuiſſe, prætendentes, unionémque præfatam nullam eſſe aſſerentes, ſe ei oppoſuerunt.

Hoc vivæ vocis oraculum habes hic ſeq. Tandem à nonnullis Fr. Congreg. Sicil. fuit objectum de nullitate ipſius unionis.

§. 6. Quare negotio hujuſmodi ab eodem Paulo Prædeceſſore ad Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Epiſcoporum, & Regularium Præpoſitorum, remiſſo, in eáque diù, maturéque diſcuſſo, partibus ipſis videlicet dilectis filiis Fratribus præfatarum Congregationum Italiæ, & Siciliæ, ac etiam dilecto filio Priore generali totius Ordinis S. Auguſtini eorúmque Procuratoribus & Advocatis ſemel, & pluries auditis, bonæ memoriæ Joanne tituli S. Clementis presbytero Cardinale Bonſio nuncupato referente.

Quare dictus Paulus hujuſmodi negotium examinandum remiſit Congregat. Card. dictor. negotiis Regular. præpoſitorum.

§. 7. Eadem Sacra Congregatio Unionem Congregationis Siciliæ Congregationi Religioſorum S. Auguſtini Diſcalceatorum Italiæ, ut præfertur, factam, validam eſſe cenſuit, eámque confirmavit, atque declaravit, ſupradictas literas fundationis, &

Qui dictam unionem validam eſſe cenſuit eamque confirmavit, & alia declaravit ut hic.

erectio-

erectionis Congregationis Siciliæ ejuſdem Pauli Prædeceſſoris ſub eadem die vigeſima tertia Maji milleſimi ſexcenteſimi octavi hujuſmodi per dictam unionem expiraſſe, nulliúſque rnboris eſſe, & ſore, & Fratres Siciliæ, ac Italiæ hujuſmodi Congregationis Diſcalceatorum S. Auguſtini unam, eandemque Congregationem facere ſub eadem Obedientia, Legibus, Conſtitutionibus, Statutis, Juribus, Privilegiis, & quibuſcumque aliis ſine aliqua differentia, neque particularitate in perpetuum eſſe, & fore, quibuſcunque non obſtantibus. Ita tamen, ut omnes & ſinguli Congregationis Siciliæ hujuſmodi Religioſi, qui in ea ante unionem præfatam profeſſionem emiſerunt, ad ſex menſes duntaxat à notificatione facta, vel facienda, juxtà Decretum dictæ Congregationis ſub ultima Novembris Milleſimi ſexcenteſimi noni, & ejus literis ſub decima nona Decembris menſium diebus milleſimi ſexcenteſimi vigeſimi annorum ejuſdem Domini, ad alias ejuſdem Ordinis Congregationes ſub Obedientia ejuſdem Prioris generalis tranſire, in eiſque de cætero vivere, & illorum Regularia Inſtitura obſervare teneantur. Illi verò hujuſmodi Profeſſi ante unionem, qui talem tranſitum facere noluerint, & aliis, qui poſt unionem præfatam in Congregatione Diſcalceatorum Italiæ ſub eodem Vicario generali profeſſionem emiſerunt, in ea perpetuò ſimiliter remanere debeant, ac etiam teneantur, ac Snperioritati, Juriſdictioni, & Obedientiæ Superiorum Congregationis Diſcalceatorum S. Auguſtini Italiæ hujuſmodi ſubjacere cogantur, ac aliàs, prout in Decreto dictæ Congregationis, cujus tenores præſentibus baberi volumus pro expreſſis, etiam pleniùs continentur.

Hoc decretum, & has literas habes inferiùs poſitas.

Nunc verò Congregatio ſupplicat Pontifici, ut Decretum Congregationis Cardinalium approbare velit.

§. 8. Cùm autem, ſicut eadem petitio ſubjungebat, ea, quæ à Nobis, & Sede præfata confirmantur, & approbantur, firmiùs ſubſiſtant, & ab omnibus inviolabiliùs obſerventur, pro parte Religioſorum primò dictæ Congregationis Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenùs Decretum prædictum approbare, & confirmare, aliiſque in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui modò illud approbat & confirmat cum omnibus indè ſecutis, necnon ſupplet defectus, ſi qui deſuper intervenerint.

§. 9. Nos igitur, qui Chriſtifidelium quorumlibet Altiſſimo, præſertim ſub ſuavi Religionis jugo famulantium vota inviolabiliter obſervari, ac in eis cum animi tranquillitate perſeverari ſinceris deſideramus affectibus, primò dictam Congregationem, ac omnes & ſingulos illius Religioſos, & Profeſſores ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, eoſdemque Religioſos, & Profeſſores, ac eorum quemlibet, necnon primò dictæ Congregationis ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis, ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos ſore cenſentes, ejuſdemque Decreti, ac quarumcunque aliarum ſcripturarum deſuper quomodolibet confectarum veriores, & totos tenores, ac Dat. cum indè legitimis ſecutis quibuſcunque, necnon litis, & cauſæ, ratione oppoſitionis unioni hujuſmodi ſtatus, & merita præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ex voto ejuſdem Sacræ Congregationis omnia, & quæcunque in eodem Decreto contenta, & inſerta, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, omnéſque & ſingulos, tàm juris, quàm facti, ac ſolemnitatum tàm de jure, uſu, conſuetudine, aut aliàs quomodolibet requiſitarum, in præmiſſis forſan omiſſarum, defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Ac etiam domos Regulares in dicto Regno jam erectas Congregationi Italiæ annectit, & de novo incorporat.

§. 10. Et nihilominùs ad tollendas omnes lites, dictas domos Regulares S. Nicolai, & S. Gregorii Congregationi Diſcalceatorum Italiæ hujuſmodi, non obſtantibus prætenſionibus, & reclamationibus Prioris generalis totius Ordinis prædicti, auctoritate, & tenore præfatis, quatenùs opus ſit, de novo unimus, annectimus, & incorporamus.

Clauſulas præſervativas apponit.

§. 11. Decernentes, confirmationem, approbationem, defectuum ſuppletionem, novam unionem, annexionem, & incorporationem hujuſmodi, ac præſentes literas ſemper, & perpetuò validas & efficaces exiſtere, ſuóſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere, aut ab omnibus inviolabiliter obſervari, nec ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, derogationibus, Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, aut aliis contrariis diſpoſitionibus à Nobis, vel aliis Romanis Pontificibus, Succeſſoribus noſtris, ſub quibuſvis juſtiſſimis cauſis, etiam ad Prioris Generalis dicti Ordinis, aut quorumcumque aliorum inſtantiam, intuitum, vel contemplationem, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam conſiſtorialiter, ac aliàs quomodolibet emanatis, & emanandis nullatenùs comprehenſas, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emánabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam ſub poſteriori data per Religioſos Congregationis Italiæ hujuſmodi eligenda, conceſſas eſſe, & cenſeri.

Aliter indicandi & decernendi facultatem tollit.

§. 12. Sicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinales judicari, & definiri debere, irritúmque & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 13. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, & Congregationis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis, præſertim felicis recordationis Sixti IV. & Julii II. ac Leonis X. necnon Julii III. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, quorum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, eidem Ordini, ac illius Priori Generali, necnon quibuſvis illius Fratribus, & Religioſis, ſeu aliis perſonis in genere, vel in ſpecie ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis, quibus omnibus etiamſi de illis, eorúmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice duntaxat harum ſerie ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Sanctionémque pœnalem adjungit.

§. 14. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmationis, defectuum ſuppletionis, unionis, annexionis, incorporationis, decreti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. P. A. 1. die 12. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo primo, pridie Idus Februarii, Pontificatus noſtri Anno primo.

Sequitur Conceſſio Eccleſiæ Beatæ Mariæ de Catena in Civitate Panormitana exiſtentis, iſtis Fratribus Congregationis Siciliæ nuper in eo Regno inſtitutæ.

Edita An. D 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

COllapſæ Regularis diſciplinæ reſtitutioni pro Paſtoralis officii noſtri debito aſſiduè invigilantes, omnem adhibemus operam, ut Religioni primævus Sanctitatis ordo reſtituatur.

Dionyſius de Neapoli, & alii Fratres hujus Ordinis Obſervantiam, ac Reformationem juxtà B. Auguſtini Regulas in Regnis Siciliæ introducere intendunt.

§. 1. Cùm itaque (ſicut accepimus) dilectus filius Dionyſius de Neapoli in ſacra Theologia Magiſter, & nonnulli ejus Socii Ordinis S. Auguſtini Fratrum Eremitarum expreſsè profeſſi reformationem, & obſervantiam Regularem ad præſcriptum Regulæ S. Auguſtini, & Decretorum felicis recordationis Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri ſuper reformationem dicti Ordinis Eremitarum S. Auguſtini editorum, in Siciliæ Regnum introducere intendant.

Pro cujus rei effectu Pontifex concedit S. Mariæ de Catena, Civitatis Panormitanæ, unà cum omnibus Rectoralibus, aliiſque pertinentiis &c. de conſenſu tamen Ordinarii, & aliorum intereſſe habentium.

§. 2. Et nos dicti Ordinis decus, integritatem, ſuique priſtini candoris reſtitutionem ſincero conſiderantes affectu, Dionyſio, & aliis Fratribus ſub reformatione & obſervantia prædictis vitam agentibus Eccleſiam S. Mariæ de Catena nuncupatam Panormitanam, quæ (ut accepimus) per Beneficiatos ad nominationem Communitatis, & hujuſmodi Civitatis Panormitanæ quolibet anno mutari ſolitos regi conſuevit, cum illius ædibus Rectoralibus, ac Juribus, & pertinentiis ſuis univerſis, ad effectum ædes prædictas ad formam Domus Regularis Obſervantium Eremitarum S. Auguſtini nuncupandæ reducendas, accedente tamen conſenſu Ordinarii, & quorumcumque intereſſe habentium, perpetuò concedimus.

Et permittit, ut Novitios ad habitum & profeſſionem ſine Ordinariorum licentia poſſint admittere ſervata in reliqua conſtit. 63. Clem. VIII. ſup. To. 3. fol. 99.

§. 3. Ac Dionyſio, & Fratribus prædictis, ut juxtà Regularia Inſtituta Ordinis hujuſmodi Novitios abſque licentia Ordinariorum ad habiti ſuſceptionem, & profeſſionis emiſſionem, ſervatis in reliquis Decretis dicti Clementis Prædeceſſoris deſuper editis, admittere.

Ac novas domos, non autem jam fundatas de Ordinariorum licentia accipere pro fabricandis eorum Monaſteriis.

§. 4. Et in quibuſvis Regnis, & Provinciis Eccleſias, & Ædes quaſcunque eis oblatas de licentia Ordinariorum pro fabricandis novis domibus Reformatorum juxtà formam ſimiliter Conſtitutionis dicti Clementis Prædeceſſores, & non aliàs, non autem domos jam fundatas, ſeu conſtructas alterius Provinciæ, vel Congregationis abſque expreſſa dicti Prioris generalis licentia accipere poſſint, & valeant auctoritate Apoſtolica tenore præſentium permittimus & licentiam damus.

Declarat eos remanere ſubjectos Priori generali, nec poſſe aliquem gradum ſuſcipere, ſed nuda habeant officia exponendi, legendi, & ſimilia.

§. 5. Cum declaratione tamen, quod Priori Generali prædicto ſubjecti remaneant, & aliquem gradum quovis nomine nuncupatum ſuſcipere non poſſint, ſed juxtà tenorem Conſtitutionum Apoſtolicarum habeant gradus abſolutè ad Jus exponendum, legendum, interpretandum, & concionandum, & nomen Regentis, Reſpondentis, Magiſtri, Audientium, & Lectoris ſolus ipſe actus legentibus, diſputantibus, reſpondentibus, & argumentantibus Fratribus tribuat, & eo in actu tantùm hujuſmodi nominibus frui & gaudere poſſint, ſed omnes communi nomine Fratrum Reformatorum nuncupatorum, & ſi Magiſterii, aut alio gradu inſigniti dictam Reformationem, ſeu obſervantiam ingredi petierint, aut voluerint nomine, tantùm Fratris appellentur.

Statuit Superiores Refor. ab ipſis Reformatoribus, ſeu Obſervantibus eligi debere & à Generali confirmari, & ſi numerus domorum excreverit, Vicarium eligendum.

§. 6. Inſuper perpetuò ſtatuimus & ordinamus, quòd Superiores ipſorum Reformatorum, ſeu Obſervantium ab ipſiſmet Reformatoribus, ſeu Obſervantibus tantùm, (ſervata tamen forma Conſtitutionum Ordinis prædicti) eligantur à Priore Generali totius Ordinis pro tempore exiſtente confirmentur, quódque ſi numerus domorum Reformatorum, ſeu Obſervantium hujuſmodi excreverit, Vicarius hujus Reformationis juxtà Conſtitutiones prædictas eligatur, & in quibuſvis Capitulis eorum Prior primæ domus, in quam primùm Reformatio, ſeu Obſervantia regularis introducetur, vel primus Definitor, eorum quilibet pro ſuo biennio, quod à Priore Generali confirmatur, Præſidens exiſtat, liberum autem ſit Priori generali in certis caſibus Præſidentem nominare, & mittere non ſolùm ex prædicta Reformatione, ſed quemcunque alium, non tamen Regni Siciliæ, cùm pro quiete Fratrum Reformationis hujuſmodi ita expedire in Domino viſum fuerit.

Aliaque ſtatuit de habitu, & calceamentis in reliquo ſervanda conſtitut. 5. dicti Clementis ſuprà Tomo 5. fol. 2.

§. 7. Omnes autem calceati incedant, ac panno groſſo, & vilis pretii, ſeu ferendina, ut vocant, etiam craſſa, juxtà formam Conſtitutionum Ordinis prædicti, non autem alio panno ſubtiliori utantur, & in reliquis Conſtitutiones, Decreta, & Ordinationes à dicto Clemente Prædeceſſore edita, præſertim quæ Fratres dicti Ordinis nominatim concernunt, obſervent.

Ita die, qua accipi poſſeſ. d. Eccl. ipſis Fr. ut invicem ſe poſſint abſolvere ab omnibus caſibus, etiam Sedi Apoſtolicæ reſervatis (hæreſi excepta) facultatem tribuit. Et viſitantibus ipſam Eccleſiam dicta die confeſſis, ac ſacra Communione refectis plenariam indulgentiam elargitur.

§. 8 Denique, ut Reformatio hujuſmodi cum puritate cordis introducatur, Fratribus reformatis prædictis, ut ea die, qua poſſeſſionem dictæ Eccleſiæ accipient, ſeſe invicem à quibuſvis peccatis, erroribus, & exceſſibus etiam Sedi Apoſtolicæ reſervatis, non tamen hæreſi, injuncta pro modo culpæ pœnitentia ſalutari, abſolvere poſſint, & valeant, auctoritatem & facultatem concedimus.

§. 9. Ac tàm ipſis, quàm aliis utriuſque Sexus Chriſtifidelibus verè pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui eodem die eamdem Eccleſiam viſitaverint, ac ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, Hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione preces ad Deum pias effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus.

Contraria tollit.

§. 10. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſtitutionibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini, illiúſque Superioribus, & quibuſvis aliis perſonis ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ac etiam Motu proprio, vel conſiſtorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſáque, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita, obſervata, inſerti forent præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 3. die 23. Maji.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 23. Maji 1608. Pontificatus noſtri anno 3.

Sequitur vivæ vocis oraculum, factum Cardinali Protectori ab iſtomet Paulo ſuper unione atque incorporatione Congregationum Italiæ, & Siciliæ iſtorum Fratrum.

Antonius Cardinalis Saulius, Congregationis Reformatorum Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Diſcalceatorum Italiæ nuncupatorum Protector.

CUm Reverendus Pater Frater Joſephus à Meſſana; unus ex Congregatione Diſcalceatorum illius Regni, qui Fratres Reformati Diſcalceati Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, Sanctæ Mariæ de Succurſu nuncupantur, Romam ex Panormo venerit, mandatum Procuræ ſecum afferens, ut Fratrum illorũ omniũ nomine unionem, & incorporationem

cum

cum Reformatorum ejuſdem Ord. Eremitarum S. Auguſtini Diſcalceatorum Italiæ nuncupatorum Congregatione, ut ſic uniti, ac incorporati Deo humilius, & ferventiùs poſſent inſervire, peteret, Nos noſtræ Protectionis munere fungentes, eorúmque hujuſmodi piæ petitioni favere volentes, verbum hac de re cum S. D. N. Paulo Papa V. fecimus, ſua verò Sanctitas cùm annuerit, Nos auctoritate ob noſtram eamdem Protectionem nobis à Sanctitate ſua conceſſa ſuprà dictos Siciliæ Fratres Reformatos Diſcalceatos cum Fratrum Italiæ Diſcalceatorum Reformatorum Congregatione omnibus cum clauſulis neceſſariis atque opportunis unimus, atque incorporamus. Deum Optimum Maximum precantes, ut hoc fidelium bono, & ſui ipſius nominis fieri cum gloria velit. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Romæ in ædibus noſtris die 7. menſis Maii 1611.
Antonius Cardinalis Saulius Ordinis Protector.

Sequitur aliud vivæ vocis oraculum ſuper dicta unione confirmatorium primi cum ſupplemento quorumcumque defectuum, ſi qui deſuper intervenerint.

Antonius Cardinalis Saulius totius Ordinis S. Auguſtini Protector.

NOvem jam prope abierunt anni, cùm ſic volentibus, atque poſcentibus Reverendis Nobis dilectis Fratribus in Sicilia Reformatis Diſcalceatis Eremitis S. Auguſtini Sanctæ Mariæ de Succurſu nuncupatis, eos Nos cum Reformatorum ejuſdem Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Diſcalceatorum Italiæ nuncupatorum Congregatione, facto hac de re verbo cum S. D. N. Papa Paulo V. qui annuit, univimus, atque incorporavimus; Nuper extitere tamen ex Siculis Fratres nonnulli, qui iſtam Congregationum conjunctionem dirimere, atque etiam tollere cogitarint, invalidam illam, ac nullam eſſe jactantes. Ajunt namque Procurationis mandatum ad ipſam hanc Congregationum unionem, atque incorporationem obtinendum ex Sicilia, allatum, non ritè, neque eo quod debuit modo, hoc eſt, non omnibus convocatis Fratribus, neque per campanæ (ut dicitur) ſonum fuiſſe confectum: Propterea nullas etiam eſſe habitus ſuſceptiones, & profeſſiones ab incorporatis ante lapſum probationis annum emiſſas. Nos omnia hæc S. D. N. narravimus: Sua verò Sanctitas diſſentiones, & lites tollens omnes tàm præſentes, quàm futuras, & defectus (ſi qui fuerunt) tàm juris, quàm facti ſuper præmiſſo Procurationis mandato, ſuper etiam habitus ſuſceptionibus, ac profeſſionibus prædictis ab incorporatis emiſſas, aliiſque omnibus nobis ſatis cognitis, juſtis de cauſis hic non expreſſis, ſupplet, ipſarúmque Congregationum unionem, atque incorporationem manere voluit: Itaque Nos ex auctoritate nobis, qui totius Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Protectoris munus gerimus, à Sanctitate ſua vivæ vocis oraculo conceſſa eam confirmamus (& quatenùs opus ſit) denuò facimus perpetuiſque futuris temporibus in omnibus juxta voluntatem, ac juſſum Sanctitatis ſuæ obſervari mandamus. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus ſancti. Amen.

Romæ die 5. Martii 1619.
Antonius Cardinalis Saulius protector.

Subſequuntur Decretum, ac Literæ, quibus conceditur facultas dd. Fratribus in domibus S. Nicolai, ac S. Gregorii Panormit. ante d. Unionem profeſſis, tranſeundi ad alias domos Conventuales extrà d. Regnum per Priorem Generalem aſſignandas, infrà ſex menſes à notitia præſentium decurrendas.

Ex Audientia Sanctiſſimi die ultima Novemb. 1619.

SAnctiſſimus Dominus Noſter confirmationem hujuſmodi Unionis ab Illuſtriſſimo Cardinali Saulio factam probavit, ac (quatenùs opus ſit) denuò uniri mandavit, cum Decreto, quòd Religioſi, qui in Sancti Nicolai de Tolentino, ac S. Gregorii Panormitani domibus ante ſupradictam Unionem profeſſionem emiſerunt, ſi Congregationem Italiæ ingredi, illiuſque Reformationem, ac Regularia Inſtituta accipere noluerint, ac alias domos Conventuales, etiam extrà dictum Regnum Siciliæ, eis per Priorem Generalem ejuſdem Ordinis deſignandas, ad ſex menſes dumtaxat à die notificationis præſentium inchoandos, tranſire poſſint, & valeant, literáſque ſub annulo Piſcatoris deſuper expediri mandavit.

Ex Audientia Sanctiſſimi die 19. Decemb. 1621.

Sancto Auguſtino Scalci d'Italia. Al Generale. Napoli.

HAvendo fatto ſupplicare alla Santità di N. S. li Scalzi di coteſta Religione che ſono in Sicilia, e che ſi trovano Profeſſi prima che da Noi col vivo oracolo della Santità Sua foſſero uniti alla Congregatione delli Scalzi d'Italia del medeſimo Ordine, di paſſare ad alcune di quelle Congregationi dell'isteſso Ordine, che più piacerà loro, M'ha la Santità Sua ordinato di ſcrivere à V. P. che à tutti quelli Scalzi ſudetti, che dentro à ſei meſi da cominciarſi dalla notitia della preſente vorranno paſſare à qualſivoglia delle Congregationi di coteſta Religione, dia loro licenza di poterlo fare, con pigliare l'abito della medeſima Congregatione, alla quale paſſaranno, e reſtando ferma nel reſto l'Unione ſudetta conforme al Decreto della S. Congregatione, per quelli, che non ſi curano di fare ſimile tranſito, e per quelli, ch'hanno profeſſato doppo la ſudetta Unione, à quali reſtaranno anco li Conventi di Palermo, E Dio &c.

Privilegia, Indulta, Gratiæ, Facultates, Exemptiones conceſſæ Cubiculariis, qui Sanctitati Suæ inſerviebant. IV.

Horum Cubiculariorum Collegium unà cum alio Collegio Scutiferorum Apoſtolicorum erexit Leo X. in ſua conſt. 14. Romanus, ſuprà in Bullar. antiq. tom. 1. ubi nova ſufficienter habes de ea materia. Sed poſteà in Bullar. novo conſultò prætermiſſa eſt.

GREGORIUS EPISCOPUS, Edita A. D. 1621.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

VEnerabili fratri Galeatio Archiepiſcopo Barenſi, Domus, & Palatii noſtri Præfecto, ac dilectis filiis, Petro Pavonio Ariminen. Cubiculi noſtri Præfecto; Clementi Leoni Bononien. Pincernæ; Franciſco Volparæ Bononien. Dapifero; Marco Antonio Goazadino Bononien. Mario Bovio Bononien. Eleemoſynario Secreto; Attilio Arioſto Bononien. Fratri Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani, Forerio Majori; Carolo Lilio Romano; Joſepho Simoni Lucan. Bernardino Caſtellano Alben. Medico, Franciſco Cecchino Romano, Paulo Alaleoni Romano, Joanni Antonio Pavonio Ariminen. Erneſto Adalberto ab Harrach Viennenſi, Raphaeli Pinchiaro Bononien. Caudatario; Stephano Pinchiaro Bononien. Hippolyto Boncompagno Romano, Michaeli Angelo Caſtello Bononien. Capellanis Secretis; Livio Sonantio Reatin. Thomæ Scribanario Bononien. Jacobo Domenichino Bononien. conjugato; Auguſtino Mirono Tiburtin. diœceſ. etiam conjugato, necnon Gaſpari Polonio Romano, Secretario noſtro domeſtico; ac reſpectivè Cubiculariis, & familiaribus, continuis commenſali

bus noſtris Clericis Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Circumſpecta Romani Pontificis gratiarum Diſpenſatoris Providentia devotos, & fideles ſuos, illos præſertim, qui grata familiaritatis obſaquia jugirer ei impendunt, ac quos ad id aliàs propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitarum titulis decorare, & ornare, necnon ſpecialis benevolantiæ favotibus amplecti ſolet, prout petſonarum qualitatibus conſpicir convenire.

Pont. iſtis Cubiculariis concedit privilegia ſubſequentia, ſcilicet Eos creat Notarios Sedis Apoſtolicæ ſine præjudicio participantium.

§. 1. Hinc aſt, quòd Nos ad grata familiaritaris obſequia, quæ vos, qui eriam continui commenſales noſtri eaiſtitis, & quilibet veſtrum oobis hactenùs impendiſtis, & adhuc ſolicitis ſtudiis impendere non déſiſtitis, necnon viræ, ac motum honeſtas, aliáque laudabilia probitatis, & virturum merita, quibus perſunas veſtras etiam familiari eaparientia juvari percapimus, condignam rationem hsbentes, ac proptareà eaſdem perſonas veſtras peculiaris favoris gratia, ac ſpecialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo ſublimare volentes, Vos, & quemlibet veſtrum à quibuſvis aacommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſqua Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodari exiſtitis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſetie abſolventes, & abſolutos ſore cenſentes; Motu proprio, non ad veſtram, vel alterius pro vobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera liberalitate, & certa ſcientia noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis planitudine.

Comites, Nobiles, & Equites.

Vos, & quemlibet veſtrum reſpectivè in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notatios (ſine tsmen præjudicio dilectorum filiorum noſtrorum Notariorum de numaro participantium) Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium recipimus.

Eorúmque privilegiis prter hic deſcripta etiam ſi habitum non deferant, utantur.

§. 2. Ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranenſis Comites, necnon Auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, omniúmque & ſingularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Eccleſiæ mediatè ſubjectorum Cives, cum omnibus juribus, juriſdictionibus, prærugativis, & inſignibus debitis, & conſuetis creamus, ac conſtituimus, ac in numerum, & conſortium aliorum noſtrorum, & ejuſdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujuſmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, alinrumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictorum reſerimus & conſcribimus.

§. 3. Vobiſque, etiam ſi habitum, & Rochertum Notariorum dictæ Sedis juatà decreta Lateranenſis Coocilii nuviſſimè celebrati, non deferatis, aur Civitates hujuſmodi non incolueritis, nec unquàm io eiſdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuſcumque privilegiis, facultatibus, exemprionibus, immunitatibus, libertatibus, ſavoribus, gratiis, & indultis, quibus cætari omnes Notarii noſtri eriam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citrà tamen exemptionem à Concilio Tridentino ſublatam) ac ſacultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, ſeu Tabelliones creandi, aliáque hujuſmodi privilegia à Notariis, & Comitibus præſatis prætenſa, ità ut illis uri nullibi valeatis, ac irritum, & inane esiſtat quicquid ſecùs per vos, aut quamlibet veſtrum reſpectivè attentari contigerir.

Etiam in aſſecutione Beneficiorum Eccleſiaſticorum.

§. 4. Necnun Cives originarii, etiam in dignitatum, beoeficiorum, & officiorum Eccleſiaſticorum, ac Seculatium atiam ex perſonis Romanorum Civium originariorum vacantium aſſecutione, & exercitio, tàm in Urbe, quàm in Civitatibus prædictis, & aliàs ubique locorum, & gentium, necnon Seſſionum, & Convantuum ututur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunr quomodolibet in futurum; non ſolùm ad eorum inſtar, ſed pariſormiter, & æquè principaliter, ae ſi privilegia, facultates, eaemptiones, gratiæ, & indulta hujuſmodi pro vobis emanaiſſenc, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & ſingulis Apoſtoliais, aliiſque literis, inſtrumentis, & ſcripturis publicis, & privatis daincep nomine veſtro conficiendis, vos Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex urroque parente procreatos, necnon Roman. & aliarum Civitatum, & Terrarum prædictarum Cives, prout libuerit, inſcribere, & vos illis ſubſcribere valestis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque, qualecumque illud fuerit, cum iis expreſſionibus ſubreptitium, sut obreptitium, vel invalidum; ſed illud idem efficaa in omnibus canſeatur, necnon honoris cauſa inſignia gentis noſtræ, ſivè integrè, ſivà cum veſtris reſpectivè compoſita, geſtare poſſitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Exemptio à decimis, & aliis impoſitionibus.

§. 5. Et inſuper vos, veſtráque beneficia, & officia Eccleſiaſtica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque illorum fructus, res, & jura, ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitaribus, Terris, & locis eidem Romanæ Eccleſiæ mediatè, val immediatè ſubjectis conſiſtentia, prædia, domos, poſſeſſiones, & bona pattimonialia, aliáque temporalia mobilia, & immobilia, ac ſe moventia, necnon actiones, & jura præſenria, & futura cujuſcumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cujuſvis etiam annui valoris fructus, reddirus, & proventus hujuſmodi ſint, vel fuerinr, ac etiam quæcumque à vobis vendenda, ac pro veſtris, & familiarum veſtrarum uſibus emenda ab omnibus, & quibuſcumque decimis, quartis, & dimidiis partibus ſubſidiis etiam charitativis, necnon vectigalibus, porreriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio modo nuncupstis, angariis, perangariis, cæteriſque oneribus, & contributionibus, tàm urbanis, quàm ruſticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, perſonalibus, & mixtis, etiam rarione munitionum Mœniorum, & Pontium, Portarum, Moliturarum, & mercium cujuſcumque generis, tranſitus, ſeu paſſus, & vecturæ, eriam in aliud territorium, ſeu Provinciam, Terra, Mari, & Flumine, necnon equorum mortuorum, ſtabulaiionum Militum, inſtitutionis Seminsrii Eccleſiaſtici, aur quacumque alia quantumvis gravi, etiam graviſſima cauſa (pro ſubventione contrà infideles dumtsaat excepta) nunc & pro tempore impoſitis; itàquòd vos, & quemlibet veſtrum nibil omninò horum, aut aliorum ſimilium ſubire tenaamini, nec per Cameræ Apoſtolicæ, aut alios Commiſſarios, ſeu vectigalium, & tributorum hujuſmndi Redemptores, Conductores, & Exactores, quocumque privilegio, exemptione, & facultate ſuffultos, aliàs quàm, ut præfertur, valeatis coarctari, (quamdiù ſervitiis noſtris inſteretitis dumtaxat) eaimimus, & liberamus.

Diſpenſatio ad duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis.

§. 6. Ad hæc vobiſcum, & cum quolibet veſtrum reſpectivè, ut quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilis, ſub ſingulis tribus tectis quarumcumque trium Cardinalium, etiam Metropolitanarum, aur aliarum Eccleſiarum conſiſtentia, atiam ſi unum ea illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam major, & principalis, Canonicatus, & Præben., perſonatus, adminiſtratio vel officium ſuerir, & ad dignitatem, perſonatum, adminiſtrationem, vel officium hujuſmodi conſueverit, quis per electionem aſſumi, eíque curam etiam juiſdictionalis immineat animatum, ſi alicui veſtrum aliàs canonicè conferantur, aut quiſqua vaſtrum eligatur, præſentetur, aut aliàs aſſumatur ad illa, & inſtituatur io eis recipere, & dummodo illa omnia (uno escepto) perſonalem reſidentiam oon requirant, inſimul quoad viaeritis retinere.

§. 7. Nec-

Necnon à reſidentia durante ſervitio Pont. cum perceptione omnium fructuum, diſtributionibus, quotidianis exceptis.

§. 7. Necnon etiam quandiù nobis inſervieritis tantùm in Beneficiis Eccleſiaſticis, etiam Curatis, non tamen Parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum, per vos pro tempore reſpectivè obtentis, etiam de jure, ſtatuto, fundatione, vel privilegio perſonalem reſidentiam requirentibus, etiamſi dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis majores, ac Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi principales fuerint, perſonaliter reſidere non teneamini. nec ad id per locorum Ordinarios, aut Eccleſiarum earumdem Capitula, ſeu quoſvis alios ad reſidendum interim in illis inviti compelli poſſitis, omnéſque, & ſingulos veſtrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante ſervitio prædicto, cum ea integritate (diſtributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis, ſi in eiſdem Eccleſiis ſive locis perſonaliter reſideretis, percipere, exigere, & levare.

Facultas recipiendi Ordines etiam ſacros à quocumque Catholico Antiſtite, etiam extrà tempora, & ſine licentia Ordinarii.

§. 8. Ac interim, vel poſtmodum, ſi volueritis, hic in Romana Curia, vel extrà eam, à quocumque malueritis, Catholico Antiſtite, gratiam, & communionem ejuſdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes etiam ſacros, & Presbyteratus ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis Feſtivis diebus, etiam extra tempora à jure ſtatuta proprii Ordinarii, aut cujuſvis alterius licentia deſuper minimè requiſita. ſi aliàs idonei ad id reperti fueritis, ſuper quo Antiſtitis conſcientiam oneramus, promoveri, & in illis promoti etiam in Altaris miniſterio miniſtrare.

Indultum audiendi leges, & eas docendi, necnon Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in cauſis Eccleſiaſticis civilibus tantùm exercendis.

§. 9. Necnon etiam ſi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & officia obtinueritis, leges, & jura Civilia, etiam publicè in ſcholis, & Univerſitatibus ſtudiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigeſimum ætatis annum non exceſſeritis, audire, & ſi habiles, & ſufficientès reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujuſmodi facultate vos promoveri facere, ipſáque jura etiam publicè docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in cauſis Eccleſiaſticis civilibus tantùm exercere, liberè, & licitè poſſitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus.

Licentia eligendi ſibi Confeſſarium cum facultate eos ab omnibus hic expreſſis abſolvendi.

§. 10. Liceat quoque vobis, & cuilibet veſtrum aliquem idoneum, & ab Ordinario approbatum Presbyterum Secularem, vel cujuſvis Ordinis Regularem in veſtrum eligere Confeſſorem, qui vita ejus comite vos, & quemlibet veſtrum à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, & per vos incurſis, & quibus vos etiam Apoſtolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamſi abſolutio Nobis, & ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus ſpecialiter, vel generaliter reſervata exiſtat, & quorumcumque votorum, & Eccleſiæ præceptorum tranſgreſſionibus, homicidii caſualis, manuum violentarum in quaſvis perſonas etiam Eccleſiaſticas (non tamen Epiſcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus ſeu conſilii, vel favoris ad id præſtationibus, jejuniorum omiſſionibus (non tamen recitationis Horarum Canonicarum, aliorúmque divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuſcumque aliis veſtris peccatis, criminibus, & exceſſibus, ac delictis, quantumcumque gravibus & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò conſulenda foret, videlicet à contentis in literis die Cœnæ Domini publicari conſuetis, ſemel tantùm in vita, & mortis articulo; in reliquis verò dictæ Sedi quomodocumque reſervatis, aliiſque quibuſvis caſibus ſemel in anno, confeſſionibus veſtris diligenter auditis (ſine tamen alicujus præjudicio) prædicta auctoritate Apoſtolica abſolvere, & vobis pro commiſſis pœnitentiam injungere ſalutarem.

Ac vota commutandi.

§. 11. Necnon vota quæcumque (viſitationis liminum ultramarinorum, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, Caſtitatiſque, ac Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare.

Indultum transferendi penſiones etiam in mortis articulo uſque ad ſummam 300. ducatorum auri de Camera.

§. 12. Vobiſque ulteriùs, & cuicumque veſtrum reſpectivè, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, ſeu aliarum Eccleſiarum, aut perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tàm in dicta Curia, quàm extrà eam ad id per vos reſpectivè coràm Notario, & teſtibus fide dignis eligendi, ſeu eligendæ quaſcumque penſiones annuas vobis ſuper menſarum Abbatialium, ſeu Capitularium, ac Epiſcopalium, & Archiepiſcopalium, ac quorumcumque aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura Secularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum Regularium, etiam Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum, fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus, etiam quotidianis, ſeu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, diſtributiones, & pro tempore aſſignata, & reſervata, ac reſervanda, pro ſumma videlicèt trecentorum ducatorum auri de Camera, quoad ſingulos veſtrum, quandocumque alicui veſtrum reſpectivè placuerit, ſimul, vel ſucceſſivè, in toto, vel in parte, etiam in cujuſlibet veſtrum mortis articulo caſſare, & extinguere, ac poſtquàm caſſatæ, & extinctæ fuerint, aliàs ſimiles penſiones annuas ſuper eiſdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus, ſeu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, diſtributiones, & emolumenta hujuſmodi uſque ad ſummam, & quantitatem præfatam uni, vel pluribus aliis perſonis, etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus, ſeu clericali charactere inſigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus ad id ab eis ſpeciale mandatum habentibus, iiſdem modo, & forma, quibus vobis aſſignatæ, aut reſervari, ſeu aſſignari conceſſæ, ſeu conceſſi fuerint, etiam abſque conſenſu eaſdem penſiones ſolvere debentium, etiamſi illas, vel illa aliàs caſſari, & reſervari de novo faciendo facultatem non habueritis, ac penſiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac diſtributiones, & emolumenta hujuſmodi eiſdem pluries caſſatæ, & de novo aſſignatæ fuerint, uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apoſtolicis ſuper reſervationibus, & aſſignationibus hujuſmodi non confectis ac aliàs cum omnibus, & quibuſcumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clauſulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam cenſuris, & pœnis, in prioribus reſervationibus hujuſmodi conceſſis, & contentis, integrè perſolvendas reſervare, conſtituere, & aſſignare valeatis, auctoritate, & tenore prædictis, de ſpeciali gratia indulgemus.

Facultas teſtandi ad favorem etiam conſanguineorum vel aliorum etiam per privatam ſcripturam uſque ad ſummam ſex millium ducatorum auri de Camera.

§. 13. Necnon etiam vobis, ut de omnibus, & ſingulis domibus, prædiis, poſſeſſionibus, terris, & locis, ac juriſdictionibus, cæteriſque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non ſint Altaris, vel Altarium Eccleſiarum vobis commiſſarum miniſterio, ſeu alicui ſpeciali earumdem Eccleſiarum divino cultui, ſeu uſui deputata, ſéque moventibus, cujuſcumque qualitatis, quantitatis, valoris, ſpeciei, pretii, & conditionis exiſtentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Eccleſiarum, etiam Cathedralium, etiam Metropolitanarum quibus vos præeſſe forſan contigerit, necnon Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum, cum cura, & ſine cura Secularium, & quorumvis Ordinum Regularium, quæ etiam ea quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſatio-

nibus

nibus Apoſtolicis in titulum, Commendam, Adminiſtrationem, ac aliàs quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redditunm, & proventuum Eccleſiarum loco penſionum annuarum ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, & proventibus vobis reſervatorum, & aſſignatarum, ac reſervandorum, & aſſignandarum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, & aliàs quomodolibet ſpectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & penſionibus annuis, necnon veſtra, & cujnſlibet veſtrum induſtria,& labore quomodolibet, & undecumque, licitè tamen acquiſitis, & acquirendis, ac aliàs etiam de muneribus, & officiis, quæ eaercueritis, & vos exercere contigerit, & alia quavis occaſione vel cauſa, ſeu contemplatione ad vos perventuris, etiamſi in pecunia numerata, & jocalibus, gemmis, aliiſque pretioſioribus rebus conſiſtant, tàm in dicta Curia, quàm extrà eam ubiqne locorum, & penès beneficia ipſa exiſtentibus, quorum omnium qualitares, & veros etiam annuos valores, etiamſi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & ſuppellectilium non venirent; ſed ſpecialibus indigerent vocabulis præſentibus, ac ſi ſpecificè, & ſigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro ſufficienter eapreſſis, & declaratis haberi volumus, uſque ad ſummam ſea millium ducatorum auri de Camera, ac etiam de ipſis fructibus, redditibus, & proventibus, & penſionibus debitis, & debendis, ac nondùm perceptis, & exactis, etiamſi illorum ſolutionis, aut perceptionis terminus nondùm advenerit, pro illa rata, quæ vobis debita erit, Conſtitutione, & declaratione ſnper fructibus, & pecuniis non eaactis, quæ forſan ad ſucceſſores in ipſis beneficiis ſpectare, & pertinere debeant, oon obſtantibus, etiam cumulativè cum quibuſvis aliis ſimilibus, vel diſſimilibus facultatibus habitis & habendis, uſque ad ſummam quadringentorum ducatorum ſimilium dumtaxat, tàm pro decentibus, & honeſtis impenſis funebribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus ſervierint, etiam ultrà ſervitii meritum, ac in veſtrorum conſanguineorum, & affininm, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & uſum aliàs pro arbitrio, & voluntate veſtris, & cujuſlibet veſtrum abſolutis teſtari, & teſtamento, codicillis, fideicommiſſis, legatis, donationibus tàm inter vivos, quàm cauſa mortis, & aliis quibuſcumque modis, & titulis, ſcriptura etiam minùs ſolemni, coram duobus, vel tribus teſtibus, aut etiam cedulâ ſola manu veſtra ſcriptâ, vel ſubſcriptâ, & aliàs in omnia, prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipſa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta menrione præſentis, vel aliarum vobis pro tempore conceſſarum ſimilium facultatum, aut quòd in vim illarum teſtari, ſeu diſponere velitis, & intendatis, ſemel atque iterum, aut pluries diſponere, ſtatuere, & ordinare; ita ut quicquid teſtatum, geſtum, aut ordinatum, ſeu aliàs diſpoſitum à vobis fuerit, etiam in vim ſimplicis diſtributionis, ac aliàs omni meliori modo valear, & ſervari debeat, ipſáque teſtamenta, codicillos, diſpoſitiones, ordinationes, donationes, legata, & ſtatuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo edere liberè, & licitè valeatis, auctoritate Apoſtolica, & tenore præmiſſis, plenam, & liberam concedimus facultatem.

Supplementum omnium defectuum ſuper his ſequutorum vel ſequendorum.

§. 14. Et inſuper ſtatuimus, ordinamus, vobiſque indulgemus, quod ſi contigerit, vos ab inteſtato, & ſine ulla, vel minùs valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum, & proventuum præfatorum diſpoſitione, in dicta Curia, vel extrà eam, ac etiam extrà veſtra beneficia, vel alia loca debitæ à vobis reſidentiæ perſonalis, etiam nulla ſubſiſtente cauſa, ab humanis decedere, omnia, & ſingula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, necnon ſpolia cujuſcumque quantitatis, & valoris eaiſtentia, etiam ex præfatis, & aliàs undecumque provenientia, ad Cameram Apoſtolicam, ſeu in dictis beneficiis ſucceſſores non pertineant, ſed ad hæredes veſtri ſanguinis integrè deveniant, & illis deficientibus inter familiares veſtros, arbitrio perſonæ, ſeu perſonarum, quas ad id ſcripto nominaveritis, diſtribuantur, niſi de alia diſpoſitione, vel intentione veſtra, ſcriptura etiam minùs ſolemni, ſecùs appareret, quam tunc velut efficacem ipſæ perſonæ, vel alii Judices ſeu eaecutores omninò exequi & adimplere, illique ſeſe conformare in omnibus, & per omnia debeant; Et nihilominùs quæcumque hujuſmodi teſtamenta, legata, donationes, diſpoſitiones, & alia forſan aliàs à vobis, etiam nulla, aut minùs ſufficienti facultate ſuffultis, de hujuſmodi bonis, juribus, ac actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliiſque rebus ſupradictis, etiam in favorem conſanguineorum, & affinium prædictorum, & aliàs quomodolibet facta, cum omnibus inde ſecutis, ac etiam ea quæ per vos in futurum quomodolibet fieri, ex nunc, prout ea runc, & è contrà approbamus, & confirmamus, omnéſque, & ſingulos juris, & facti, ac ſolemnitatum omiſſarum, & omittendarum, necnon ſubſtantiales, alioſque defectus quoſcumque, ſi qui intervenerint, aut intervenerunt in eiſdem, etiamſi tales ſint, vel fuerint, quòd ſpecialis, & ſpecifica de illis mentio præſentibus habenda eſſet, ſupplemus.

Inhibitio contrà moleſtantes.

§. 15. Diſtrictiùs inhibentes quibuſvis Archiepiſcopis, Epiſcopis, aut aliis Eccleſiarum Prælatis, necnon Cameræ præfatæ Præſidentibus, & Clericis, ac eorum, necnon fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & Cruciatæ ſanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæteriſque cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus, etiam quavis auctoritate, & poteſtate fungentibus, ſub eacommunicationis majoris, aliiſque Eccleſiaſticis, ſententiis, cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, ne Univerſitates, Collegia, ac Loca, & Legatarios, hæredes, & perſonas, necnon teſtamentorum, voluntatum, & ordinationum hujuſmodi Executores præfatos directè, vel indirectè, quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare audeant quoquo modo, vel perturbare.

Clauſulæ reſervativæ.

§. 16. Ac decernentes prædicta omnia, & ſingula, præſentéſque literas, & teſtamenta, donationes, codicillos, fideicommiſſa, legata, ordinationes, derogationes, diſpoſitiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmiſſis facta ſunt, aut fieri contigerit, tàm vigore præſentis, quàm etiam aliarum conceſſionum vobis factarum, ac deinceps in genere, & in ſpecie faciendarum, cùm indè ſecutis, & ſecuturis, etiamſi vos intrà Curiam, aut quacumque alia Mundi parte extrà Eccleſias, & beneficia perſonalem reſidentiam requirentia, qualitercumque qualificata, per vos nunc & pro tempore obtenta, etiam pro veſtra ſola voluntate, & nulla ſubſiſtente cauſa reſidentes, ab humanis decedere contigerit ſub literis fel. rec. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris noſtri contrà quoſcumque Epiſcopos, Archiepiſcopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Eccleſiarum Rectores, cæteróſque reſidentiæ perſonali prædictæ adſtrictos, extrà illam quomodocumque decedentes, 7. Kalendas Decembris, Pontificatus ſui Anno 5. aut alio veriori tempore, emanatis, & ſub quibuſcumque aliis conſtitutionibus, aut revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apoſtolicis, Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, ex quibuſvis cauſis quantumcumque maximis, urgentibus, & incogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum; ac conſiſtorialiter, etiam à Nobis, & Sede præfata hactenùs, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minimè com-

prehen-

prehendi, ſed ſemper ab illis excepta, & quoties emanata ſuerint, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum, & etiam ſub data poſteriori, etiam cum derogationibus, & regulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibúſque, & aliis decretis per vos eligenda apponendis, & latiſſimè ſpecificandis, repoſita, reſtituta, & plenariè reintegrata, ac de novo conceſſa, validáque & efficacia fore, necnon perpetua firmitate ſubſiſtere, ſuóſque plenarios, & omnes effectus, qui de jure, ſtylo, conſuetudine, aut aliàs quomodocumque ſortiri poterunt, aut vim, veri, legitimi, jurati, ſtipulati, validi, & efficacis contractus inter vos, ex una, ac Nos, & Cameram prædictos ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Eccleſiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut tranſlationem, vel aliam ſtatus, & perſonæ veſtræ mutationem, nec per ſimiles, vel diſſimiles gratias vobis conceſſas, & concedendas confundi, ſed ipſis cumulativè in omnibus, & per omnia uti, & ſi quid in una ex facultatibus hujuſmodi defecerit, per aliam ſuppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca ad quos, ſeu quæ bona, jura, & actiones devenient, vel quibus relinquentur, aut Executores prædictos ad tertiam, ſeu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatoriis præfatis liberaliter concedimus, & donamus; Cameræ, vel fabricæ, aut beneficiis præfatis, etiam pro expeditione contrà infideles, & quibuſvis aliis quantumlibet piis uſibus ſolvendum, ac cum iis deſuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, ſive indultum, aut informationem præſentium à Nobis, vel Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia ſimili gratia, ſive ejus confirmatione vobis quomodocumque concedenda de præſenti mentionem aliquam faciendam minimè teneri, nec ad id ulla unquam neceſſitate cogi poſſe.

Clauſula ſublata.

§. 17. Et ſic in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Palatii Apoſtolici cauſarum Auditores, & ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, necnon pro tempore exiſtentem ejuſdem Cameræ Camerarium, Præſidentes, & Clericos, in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executorum hujus conſtitutionis deputatio.

§. 18. Quocircà Venerabilibus Fratribus noſtris Archiepiſcopo Bononienſi & Epiſcopo Ariminenſi & dilecto filio Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per Apoſtolica ſcripta mandamus Motu ſimili, quatenùs ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte veſtra deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, vobíſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi firmiter obſervari, ac vos illis omnibus pacificè frui, & gaudere, non permittentes vos per quoſcumque quavis auctoritate fungentes contrà præſentium earumdem tenorem, quomodolibet indebitè moleſtari, inquietari, vel perturbari, contradictores quoſlibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, ac alia opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis, ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contrariorum derogatio.

§. 19. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis vigore præſentium ad judicium non trahatur, necnon Lateranenſis Concilii, etiam noviſſimè celebrati, & de certo Notariorum numero, etiamſi ad illum nondùm deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogatum non intendimus, ac de conſenſu præſtando in penſionibus, & quibuſcumque aliis, etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in poſterùm edendis Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, ac ſtylo in ſimilibus hactenùs obſervato, ac recolendæ memoriæ Alexandri VI. tertiam partem bonorum Eccleſiaſticorum Cameræ præfatæ deberi inter alia diſponente, necnon ejuſdem Bonifacii VIII. per quam conceſſiones, & fructus in abſentia percipiendi ſine præfinitione temporis fieri prohibentur, necnon piæ etiam memoriæ Pii Papæ IV. etiam Prædeceſſoris noſtri de gratiis qualecumque intereſſe Cameræ Apoſtolicæ concernentibus in dicta Camera infrà certum tunc expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, ità quòd præſentes in eadem Camera nullo unquàm tempore regiſtrare teneamini, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, & quibuſvis aliis Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon legibus, etiam Imperialibus, & aliis municipalibus, tàm Urbis, quàm aliarum Civitatum, & locorum in quibus Cives originarii creati exiſtitis, & quorumvis Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, & Hoſpitalium prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Cameræ præfatorum, juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, etiamſi de illis ſervandis, & non impetrandis literis Apoſtolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet conceſſis utendo vos per vos vel Procuratores veſtros præſtiteritis forſan hactenùs, vel vos in poſterùm præſtare contigerit juramentum, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis dictis Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & Hoſpitalibus, illorúmque Præſulibus, ſeu Oratoribus, & Superioribus, ac Magiſtris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliiſque prædictis, illorum Communitatibus, & Univerſitatibus, aliiſque perſonis, & particularibus, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum Exactoribus, & Appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus, necnon Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliorum Ordinariis, etiam eiſdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorúmque Collegiis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam conſiſtorialiter, ac de eorumdem Cardinalium conſilio, etiam per modum Statuti, & Conſtitutionis perpetuorum, ac Motu, & ſcientia ſimilibus, déque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vel ad Imperatoris Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum inſtantiam, ſeu illorum Contemplatione in genere, vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis, etiamſi in eis, ac ſtatutis, & ſtabilimentis præfatis caveatur expreſſè, vel tacitè, quòd Urbis niſi originarii Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quódque nonnullarum Eccleſiarum beneficia, niſi per perſonas illuſtres ſeu nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expreſſè qualificatis obtineri non poſſint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujuſmodi admitti, ſeu illarum privilegiis uti poſſint, niſi priùs in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris,

& locis

& locis per certum tempus habitaverint, ſeu etiam in illis bona etiam ſtabilia forſan ad certum valorem aſcendentia poſſederint, ipſique Exactores, & Appaltarores decimas, pedagie, & onera hujuſmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad ſolutionem, ſeu contributionem cogere, & compellere poſſint, ſeu debeant; Quódque Præceproriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hoſpitalis, tàm ex ejus inſtitutione, quàm ex ſtabilimentorum prædictorum diſpoſitione penſionibus Clericis ſæculeribua, & aliis perſonia, etiam Apoſtolica auctoritate reſervandis gravari non poſſint; quódque ſtabilimentis, & privilegiis præfatis, etiam vigore implicitæ derogarinnis lariſſimè extendendæ, etiamſi per quaſcumque literas Apoſtolicas, & quaſvis eriam derogetoriarum derogatoriaa, efficaciores, & inſolitas clauſulas derogari non poſſir, nec derogatum cenſeatur, niſi derogetio hujuſmodi de conſilio Cardinelium eorumdem fiar, & tùm demùm ad id Magiſtri, & Conventus prædictorum ad id accedar aſſenſus; ſintque literæ derogarionis hujuſmodi etiam per dictum Magiſtrum ſubſcriptæ, ac illi, & prædictis Conventui per diverſas in forma Brevis, aut elies literas diverſis temporibus, cum certis intervallis præſentaias intimatæ, & non aliàs, nec alio modo, & ſemper in omnibus, quæ ſic fient, etiam de ſimili conſilio derogationes, ſeu appoſita clauſule, quòd illorum effectum ſortiantur de conſenſu Magiſtri, & Conventus prædictorum, & non aliàs, & nec alio modo. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac ſi de verbo ad verbum insererentur, præſenribus pro expreſſis habenres illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumraxat, in genere, & in ſpecie, ad effectum præſentium ſufficienter, & expreſsè derogamus, & derogarum eſſe decernimus: Quódque vos primem non feceritia in Eccleſiis hujuſmodi perſonalem teſidentiam conſuetam, cæteriſque contreriis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 20. Volumus eutem, ut præſentium tranſumptis, etiem impreſſis, manu alieujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo elieujua perſonæ in dignirate Eccleſiaſtica conſtitutæ muniris, eadem prorsùs fides in judicio, & extrà illud adhibeerur, quæ ipſis præſenribus adhiberetur, ſi forent exhibiræ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 1. die 31. Mart.

Datum Romæ epud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 31. Martii 1621. Pontif. noſtri Anno 1.

V.

Extenſio Solemnizationis feſti cum Officio, & Miſſa Beari Thomæ à Villanova, Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Profeſſoris, & Archiepiſcopi Valentini, pro univerſo Ordine prædicto utriuſque ſexus ubique Terrarum.

Hunc Thomam beatificavit Paul. V. ſuprà in ejus conſt. 118. In ſupremo. pag. 416.

Edita An. D. 1621.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs à fel. rec. Paulo Papa Quinto Prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis, videlicet; In ſupremo &c.

Omittitur reſiduum, quia ipſa conſt. Paul. eſt ſuprà pag 416.

Paul. V. edidit conſt. quæ eſt ſuprà pag. 416.

§. 1. Cùm autem ſicut pro parte claræ memoriæ dicti Philippi Regis tunc in bumanis agentis, ac Prioris Generalis, necnon Superiorum, & Fratrum, ac Depurarorum, Electorum, & Syndicorum prædictorum Nobis nuper fuit expoſitum, ipſi pro eo, quem ergà dictum Beatum Thomam gerunt reſpectivè devotionis affectu, plurimùm cupiant conceſſiones, & indulta prædicta ad omnes utriuſque ſexus Religioſos ejuſdem Ordinis ubique terrarum exiſtentes per Nos, ut infrà extendi.

§. 2. Nos piis eorum votis in præmiſſis annuete, illóſque emplioribus ſavoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, eliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis è jure, vel eb homine, quavis occaſione, vel cauſa laria, ſi quibus quomodolibet innodaiæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtexat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibua eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; de eorumdem Cardinalium conſilio, Quòd eb omnibus utriuſque ſexus Religioſis ejuſdem Ordinis ubique terrarum exiſtentibus, Officium, & Miſſa de eodem Bearo Thoma à Villanova, ſervatâ alias in omnibus, & per omnia literarum prædictarum formâ, & tenore recitari, & celebrari reſpectivè liberè ſimiliter, & licitè poſſit, & valeat, eadem auctoritare Apoſtolica tenore præſentium, etiam concedimus & indulgemus.

§. 3. Non obſtannibus omnibus illis, quæ dictus Peulus Prædeceſſor in ſuis literis prædictis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Contrariis derogat.

§. 4. Volumus ſimiliter, quòd præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitere Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem protsùs fides edhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi foreut exhibitæ, vel oſtenſæ. Tranſumptis credi jubet.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 14. Maji 1621. Pontificatus noſtri Anno primo. Dat. P An. 1. die 14. Maji.

Erectio Hoſpitii, & Collegii Gregoriani in Urbe pro univerſis Monachis, ſub Regule S. Benedicti militanribus, unà cum privilegiorum conceſſione. VI.

De materia Monachorum diverſarum Congregationum Ordinis S. Benedicti, perquire multas Pontificias Conſlitutiones indicatas in Repertorie 5. Monachi. Et de Confraternitate Laicorum ſub invocatione SS. Benedicti, & Scholaſtica inſtituta, habes ſuprà in Paul. V. conſt. 87. Paſteris. Tom. 3. pag. 366. & infrà in hujus Pont. conſt. 109. Pias Chriſtifidelium. fol. 406.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Edita An. D. 1621.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

SAlvatoris noſtri JESU CHRISTI, Dei Parris Unigeniti, qui ut Nus, Religione claris vitæ probatæ exemplis comprobata, cœleſtis patriæ cultores efficerer, de ſummis cælorum in hujus Mundi infima deſcendere, & in ara venerandiſſimæ Crucis in pretium immolari non abnuit, vices licèt immeriti gerentes in terris, inter mulriplices curas, quæ Nobis ex Apoſtolarus officio incumbere dignoſcuntur illam, per quam Religio ipſa, præſertim Sancti Benedicti, quæ longa, & coutinuata multorum ſæculorum ſerie effloruir, mulriplicatis illius culroribus, quorum eſſiduis præcibus, & fructuoſis operibus Deus ipſe propitiatur, noſtris temporibus amplificetur, ejúſque Religioſi ad Almam Urbem noſtram pro negotiis confluentes ab inopia, & indecenti quæſtu revocentur, quantum cum Deo poſſumus, libenter emplectimur, & ut feliciter id ſubſequi valeat, ejuſdem officii partes, ut piiſſimi Paſtoris eſt, favorabilirer impartimur: prout etiam Nobis, & Apoſtolicæ Sedi devotarum perſonarum ejuſdem Religionis pia vota ad hoc rendere, & in Deo conſpicimus ſalubriter expedire.

Cauſæ erectionis hujus Hoſpitii, & Collegii.

§. 5. Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte dilecti filii Conſtanrini Caletani, Abbatis Monaſterii Sancti Baronri, Ordinis Sancti Benedicti, Piſtorienſis diœceſis, Congregat. Caſinenſis familiaris continui

commen-

commenſalis Noſtri, petitio continebat: quòd licèt inter omnes diſciplinæ regularis Ordines is maximè conſpicuus eſſe dignoſcatur, qui à Sancto Benedicto Abbate fundatus, ſaluberrimiſque Inſtitutis excultus eſt, & quem olim tot Imperatores, tot Reges, tot Duces, tot Principes, Regalibus ſceptris, Regnorúmque, & Provinciarum gubernaculis depoſitis, ingreſſos fuiſſe, vitámque monaſticam in eo duxiſſe: ac ex quo tot Religioſos in Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & Prælatos aſſumptos: totque ad Summi Apoſtolatus apicem evectos fuiſſe conſtat, ut longa, & continuata multorum ſæculorum ſerie Eccleſia ipſa, nullos alios, quam familiæ Benedictinæ Alumnos, Summos Pontifices habuerit; ex eóque jam ab antiquiſſimis temporibus admirabili doctrina, & ſanctitate præditi viri propè innumerabiles prodierunt; Nihilominùs omnes Monachi ſub vexillo dicti Ordinis Sancti Benedicti militantes, non uni, & eidem Superiori ſubſunt, ſed in aliquibus Regionibus, particularium Monaſteriorum Abbatibus, & Prioribus, in aliis verò, Caſinen. etiam, in aliis aliarum Congregationum Superioribus ſubſunt. Et hinc fit, ut cùm in Alma Urbe noſtra nullum præfati Ordinis niſi præfatæ Congregationis Caſinenſis, Cœnobium, ſeu Regularis locus exiſtat, ejuſdem Ordinis Monachi, qui ad illam devotionis, ſeu peregrinationis, ac liminum Apoſtolorum viſitandorum, ſeu etiam negotiorum, vel ſtudiorum cauſa, ex omnibus Chriſtiani orbis partibus inceſſanter confluunt, ſi præfatæ Congregationis Caſinenſis, non modò ſæcularium perſonarum more, eiſque promiſcui, in publicis Hoſpitiis, atque etiam privatorum ædibus vivant, quin etiam plerique conſumptis in longinquis itineribus, & peregrinationibus, ſive negotiis, quas aſportaverant, pecuniis, ad inopiam redacti, ſeu morbo aliquo correpti, oſtiatim, & ad ſingula privatarum ædium veſtibula cum maxima monachalis habitus, atque ſtatus indecentia, Sacerdotaliſque dignitatis vilipendio mendicare cogantur. Alii etiam, quod pejus eſt, ex rubore, & verecundia proprii ſtatus, & mendicitatis religioſum habitum non ſine gravi laicorum ſcandalo deponant. Quorum infelicem ſtatum dictus Conſtantinus Abbas ſic in Alma Urbe noſtra reſidens, fraterna, atque Chriſtiana charitate miſeratus, tandem animi cogitationem ad operoſiorem, & diuturniorem, imò verò perpetuam extraneorum illorum Monachorum, Confratrum ſuorum ſubventionem attollens, his incommodis opportuna ratione remedium afferri poſſe cogitavit: ſi in dicta Urbe aliquod Hoſpitium, ſeu Collegium, in quo omnes Monachi dicti Ordinis quarumcumque exterarum Regionum Romam devotionis, ſeu negotiorum, vel ſtudiorum cauſa adventantes recipiantur, & convivant, inſtituatur.

Facultas ampla data ad effectum conſtituendi quorumcumque Benedictinorum Hoſpitium in Urbe D. Conſtantino Abbati Cajetano à Cardinali Montalto uti Congreg. Caſinenſis Protect. per ſuas Patentes literas.

§. 2. Hócque ſuo conſilio Venerabilibus Fratribus noſtris, Alexandro Epiſcopo Albanenſi Montalto, præfatæ Congregationis Caſinenſis, necnon Octavio Epiſcopo Præneſtin. Bandino, nuncupatis, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, Congregationis Burſfaldenſis in Germania ejuſdem Ordinis, reſpectivè Protectoribus, communicato, cùm eos non approbatores modò, ſed pii hujuſce ſui propoſiti laudatores habuiſſet, in eam rem alacriori ſtudio ſibi incumbendum ratus, ab eodem Alexandro Epiſcopo Cardinale, Literas Patentes obtinuit: quibus idem Alexander Epiſcopus Cardinalis, ei, reſervato tamen Sedis Apoſtolicæ beneplacito, ut in quocumque dictæ Urbis loco, & ſitu commodo, & decenti ſibi benè viſo, Hoſpitium, ſeu Collegium ad effectum recipiendi quoſcumque Monachos ex omnibus Mundi partibus ad eamdem Urbem devotionis, & negotiorum cauſa accedentes, conſtruere poſſet, facultatem conceſſit: ac omnia, & quæcumque Inſtrumenta ſuper acquiſitione ſitus ad id neceſſarii celebrata, & celebranda approbavit: ac Collegio, ſeu Hoſpitio ſic conſtruendo omnia bona, res, proprietates, & eleemoſynas ei relicta, & relinquenda applicavit, & appropriavit: ipſúmque Conſtantinum Abbatem Collegii, ſeu Hoſpitii hujuſmodi ſic erigendi, illiúſque fabricæ Miniſtrum, & Curatorem, cum facultate illius redditus tunc præſentes, ſi qui eſſent, & futuros exigendi, citrà tamen illius bonorum alienationem: illiúſque lites, & cauſas defendendi, & ad illas unum, vel plures Procuratores ſubſtituendi, conſtituit, & deputavit.

Qui Abbas diverſas domos, ſitus, & ædificia emit, ſuam ſupellectilem, & libros aliáque ſuprà d. Hoſpitio, & Collegio donat.

§. 3. Atqui dictus Conſtantinus Abbas, hac licentia fultus, ſanctum hoc opus pia meditatione conceptum, re ipſa aggredi ſtatuit: datáque ſibi certa ſpe, & fiducia, quòd ſi opus inſtitutionis dicti Hoſpitii, ſeu Collegii inchoaretur, quamplurimi Italiæ, Galliæ, Hiſpaniæ, Germaniæ, Portugalliæ, atque Poloniæ, necnon Lotharingiæ, Flandriæ, aliarúmque Regionum, & Provinciarum Abbates, ad quorum notitiam dicti Conſtantini Abbatis intentio, nonnullorum Monachorum in Urbe degentium relatione, devenerat, fabricæ opus promovere, & pro ſtabilienda illius dote adjutrices manus porrigere intendebant, diverſas domos, & ædificia, necnon ſitus acquiſivit à dilectis in Chriſto filiabus, Victoria, Laura, & Lucretia quondam Laurentii de Caſtellanis, ac dilecto filio Tiberio quondam Pauli Arberini, tàm per viam emptionis, quam perpetuæ conductionis emphiteoticæ de pecuniis ex parſimonia, atque induſtria ſua licitè acquiſitis ad opus dicti Hoſpitii, ſeu Collegii. Ad quod, ſi inſtituatur, omnem ſuam ſupellectilem, omnéſque libros, quos magna in quantitate, magnique valoris habet; ut Monachi pro tempore in eo degentes ſtudere, rudioréſque ab eruditioribus, juxtà cujuſque captum, ſeu capacitatem, tàm publicè, quàm privatim doceri poſſint: aliáque omnia ſua tranſportare, illáque ei donare, & relinquere intendit: & ex nunc, prout poſtquàm dictum Collegium, ſeu Hoſpitium inſtitutum fuerit, donat, & relinquit.

Quidam Chriſtifideles ceſſerunt juribus ſibi competentibus in quadam domo.

§. 4. Et dilecti filii, Joannes Baptiſta, & Paulus fratres, quondam Marſilii de Mancinis, ſola pii hujuſce operis, licèt nondùm inchoati fama ad charitatem excitati, jura ſibi competentia ſuprà una eorum domo contigua, in eumdem Conſtantinum Abbatem, nomine dicti Ordinis, ceſſionis titulo, gratis, & tàm laudabilis operis intuitu tranſtulerunt; prout in diverſis publicis Inſtrumentis, ſeu aliis ſcripturis dicitur contineri.

Hic Pont. approbat contractus emptionis, donat., & cæt. ac defectus ſupplet.

§. 5. Quare pro parte dicti Conſtantini Abbatis, aſſerentis, ſe dictum Ordinem in Monaſterio S. Nicolai de Arena Catanien. expreſsè profeſſum, & ex Civitate Syracuſana oriundum exiſtere, ac primo dicto Monaſterio præeſſe, Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenùs Hoſpitium, ſeu Collegium hujuſmodi inſtituere, ac aliàs in præmiſſis opportunè providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur, quibus nihil umquam accidere poteſt optatius, nihil jucundius, quàm dùm intelligimus hiſce noſtris temporibus Religioſos aliquos emergere, qui de ea, quam profeſſi ſunt, Religione non propaganda modò, ſed & exornanda ſolliciti ſunt, ſanctum inprimis, & laudabile dicti Conſtantini Abbatis propoſitum plurimùm in Domino, gratiarum omnium auctore, commendantes; ipſúmque Conſtantinum Abbatem à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, eúmque paterna benevolentia complectentes, ac ſperantes, quòd ſi dictum Hoſpitium, ſeu Collegium inſtituatur, illius inſtitutio non ſolùm in divini cultus augmentum, præfatique Ordinis ornamentum, ac illius Monachorum ſubventionem, ſed etiam in dictæ Urbis noſtræ ornatum, ac Chriſtifidelium ſpiritualem conſolationem

ceſſura ſit. Necnon ſituum, ædificiorum, & locorum emptorum, conductorum, donatorum, & ceſſorum reſpectivè, ſituationes, confines, vocabula, & denominationes, præſentibus pro expreſſis habentes; necnon contractus emptionum, & conductionum, atque donationes, ſeu ceſſiones, ut præfertur, factas: ac etiam emptiones, & acquiſitiones aliorum ſituum, & bonorum ad uſum fabricæ dicti Hoſpitii, ſeu Collegii pro tempore faciendas, ea nunc, prout poſtquàm factæ fuerint, ea approbantes, & confirmantes: omnéſque tàm juris, quàm facti, ac ſolemnitarum quantumvis ſubſtantialium, & circà præmiſſa requiſitarum, ſeu requirendarum defectus, ſi qui jam intervenerint, aut pro tempore interveniſſe apparuerint, harum ſerie ſupplentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati.

Facultatem D. Conſtantino Abbati concedit, ut poſſit conſtruere Hoſpitium, & Collegium Gregorianum nuncupandum pro Monachis totius Ordinis S. Benedicti ad Urbem accedentibus.

§. 6. Eidem Conſtantino Abbati, ut in dicta Urbe, ac ſitibus, ædificiis, & domibus à dilecto filio noſtro in dicta Urbe, ejúſque diſtrictu Vicario in ſpiritualibus generali, & dicto Alexandro Epiſcopo Cardinale, priùs approbandis, & viſitandis, unum Hoſpitium, ſeu Collegium pro receptione Monachorum extraneorum totius Ordinis Sancti Benedicti, & ſub ejus Regula militantium, ad Urbem devotionis, ſeu negotiorum, vel ſtudiorum cauſa pro tempore accedentium, unà cum refectorio, dormitorio, cellis, & partibus neceſſariis, conſtruere, ſeu conſtrui facere, liberè, & licitè poſſit, & valeat, licentiam, & facultatem Apoſtolica auctoritate concedimus, & impartimur.

Collegii Superiorem erigit in Abbatem præſidentem, ejúſque Vicesgerentem nuncupari præpoſitum jubet.

§. 7. Illúdque ex nunc prout ex tunc & è contrà, poſtquàm conſtructum, & ad convenientem formam, ità ut in eo Monachi recipi, & habitare poſſint, reductum fuerit in Hoſpitium, ſeu Collegium Monachorum extraneorum dicti Ordinis, Gregorianum nuncupandum: in quo adſit unus Superior, qui Abbas Præſidens, unúſque Vicepræſidens, qui Præpoſitus, vocentur, & in quo Monachi dicti Ordinis ad eamdem Urbem devotionis, ſeu ſtudiorum, vel negotiorum cauſa accedentes, recipi, ibique (durante eorum in dicta Urbe manſione) habitare, pernoctare, & quoad illius redditus ferre poterunt, charitativè tractari, eorum neceſſitates ſublevari, & in caſu infirmitatis curari poſſint & debeant. Et quamdiù ibibi fuerint, Theologiæ, & Juris Canonici, aliiſque Liberalium Artium Studiis, ſub aliquibus ejuſdem Hoſpitii, ſeu Collegii Profeſſoribus, tàm publicè, quàm privatim vacare poſſint. Et ſub cura, gubernio, & obedientia dicti Abbatis Præſidentis, qui in eos, aliaſque dicti Hoſpitii, ſeu Collegii perſonas, & ſervientes Superioritatem exerceat: illiúſque bona gubernet, ac de redditibus in illius uſum diſponat, vivant: illique uti Superiori obedientiam præſtent, & aliàs ad inſtar quorumcumque aliorum Hoſpitiorum, ſeu Collegiorum quorumvis Ordinum tàm in dicta Urbe, quàm in quacumque alia Mundi parte, & regione inſtitutorum, perpetuò ſine alicujus præjudicio erigimus, & inſtituimus.

Quædam bona per dictum Conſtantinum Abbatem relicta, & per alios Chriſtifideles relinquenda pro onerum ſupportatione applicat.

§. 8. Illique ſic erecto, & inſtituto pro onerum illi incumbentium ſupportatione, omnia, & ſingula, res, proprietates, & bona, in quibuſvis rebus conſiſtentia, illi tàm per dictum Conſtantinum Abbatem jam relicta ad valorem annuum centum ſcutorum monetæ circiter aſcendentia, quàm deinceps per quoſcumque alios dicti Ordinis Abbates, & Conventus, ac alios Chriſtifideles quocumque intuitu, etiam per viam teſtamenti, codicillorum, donationis, etiam inter vivos, & cauſa mortis, ſeu cujuſcumque alterius diſpoſitionis, ac etiam in eleemoſynam, vel aliàs quandocumque, & qualitercumque relinquenda, elargienda, donanda, & eroganda, ea nunc, prout ex tunc, & è contrà poſtquàm relicta, elargita, donata, & erogata fuerint: ità quòd liceat pro tempore exiſtenti dicti Hoſpitii, ſeu Collegii Abbati Præſidenti, & ab eo deputatis, illorum omnium corporalem poſſeſſionem per ſe, vel alium, ſeu alios, nomine dicti Hoſpitii, ſeu Collegii, propria auctoritate liberè apprehendere, & perpetuo retinere: fructúſque, jura, obventiones, & emolumenta exindè provenientia, necnon oblationes, & eleemoſynas eidem Collegio, ſeu Hoſpitio elargiendas percipere, colligere, levare, arrendare, & locare: ac in dicti Hoſpitii, ſeu Collegii, & Monachorum in eo pro tempore degentium uſus, & utilitatem, ac neceſſitates convertere (Vicarii Urbis hujuſmodi cujuſvis alterius licentiâ deſuper minimè requiſitâ) dicta auctoritate etiam perpetuò applicamus, & appropriamus.

Collegium, Abbatem Præſidentem, Monachos, & alias perſonas à juriſdictione, correctione, &c. Vicarii Urbis, & Superiorum Congregationis Caſinenſis eximit.

§. 9. Necnon Hoſpitium, ſeu Collegium, ac ejus Abbatem-Præſidentem, Præpoſitum, & Monachos, aliáſque perſonas, & bona tàm mobilia, quàm immobilia cujuſcumque qualitatis, & quantitatis exiſtentia, ac ubilibet conſiſtentia ab omni juriſdictione, correctione, viſitatione, dominio, ſuperioritate, & poteſtate præfati noſtri, & pro tempore exiſtentis in eadem Urbe Vicarii, ad inſtar aliorum locorum Regularium in dicta Urbe exiſtentium, ac Ordinis, ſeu Congregationis Caſinenſis hujuſmodi Superiorum: Ità tamen, quòd ſingulis annis ab uno, ſeu duobus ex Procuratoribus generalibus Congregationum dicti Ordinis in Urbe præfata degentibus (qui ſi quid correctione, aut reformatione dignum invenerint, ejuſdem Hoſpitii, ſeu Collegii Protectori pro tempore exiſtenti quamprimùm referant) per turnum viſitari debeat.

Collegium liberat à contributione, & ſolutione decimarum, aliorúmque onerum.

§. 10. Necnon à præſtatione, contributione, & ſolutione decimarum, & quorumcumque aliorum onerum ordinariorum, & extraordinarium ex quacumque cauſa impoſitorum, & imponendorum, penitùs, & omninò eximimus, & liberamus.

Sub Sedis Apoſtolicæ protectione ſuſcipit, ac correctioni & omnimodæ juriſdictioni in ſpiritualibus, & temporalibus Cardin. Montalti, & pro tempore exiſtentis protectoris ſubmittit.

§. 11. Et ſub Beati Petri Apoſtoli, ac noſtra, & Sedis Apoſtolicæ protectione inviolabili conſervatione ſuſcipimus: ac correctioni, & omnimodæ juriſdictioni in ſpiritualibus, & temporalibus dicti Alexandri Epiſcopi Cardinalis, & Protectoris pro tempore exiſtentis: Qui etiam illius Defenſor, Conſervator, ac Judex Ordinarius exiſtat: & coràm quo, ſeu Prælato ab eo in Viceprotectorem deputando dumtaxat, omnes, & ſingulæ lites, quæſtiones, & moleſtiæ civiles, & criminales, ac mixtæ ſuper Hoſpitii, ſeu Collegii hujuſmodi bonis, rebus, juribus, actionibus, & perſonis movendæ cum omnibus earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totóque negotio principali, privativè quoad omnes alios dictæ Urbis Judices ordinarios, eorúmque tribunalia cognoſci, & decidi debeant, ſubmittimus, & ſubjicimus.

Statuit Abbatem Præſidentem eligendum unum ex Monachis ejuſdem Collegii, vel ex locis aliis Ordinis S. Benedicti ad quinquennium, hac prima vice tantùm excepta, quâ d. D. Conſtantin. Abb. ad vitam deputat. illéque privil. &c. Abbat. omnium Ordin. S. Benedicti fruatur.

§. 12. Statuentes, & ordinantes, quòd dicti Hoſpitii, ſeu Collegii Abbas-Præſidens à Monachis in eo pro tempore degentibus, ex eorum gremio, ſeu ex quocumque alio ejuſdem Ordinis Monaſterio, in perpetuum, ſervatis de jure ſervandis, èligi: ejúſque Officium ad quinquennium tantùm durare: ac perpetuis futuris temporibus, omnibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, & indultis, quibus præfati Ordinis, & Congregationum, ac præſertim Caſinenſis, Abbates utuntur, fruuntur, & gaudent, ſimiliter, & æquè principaliter, & abſque ulla prorſùs differentia, uti, frui, & gaudere debeat; hac prima vice dumtaxat excepta, qua eumdem Conſtantinum Abbatem uti Fundatorem, & pii hujus operis Auctorem, in gratiam fundationis hujuſmodi, & laborum, quos illius cauſa ſuſcepit, ut peculiari quadam prærogativa ſe è Nobis cohoneſtatum fuiſſe lætetur, tenore præſentium in perpetuum Præſidentem, & Superiorem dicti Hoſpitii, ſeu Collegii ad ejus vitam, etiam cum facultatibus, privilegiis, atque honoribus, quibuſcumque aliis ſimilium locorum, & Hoſpitiorum, ſeu Collegiorum Superioribus conceſſis, & competentibus, eadem auctoritate conſtituimus, & deputamus.

§. 13. Ipſi-

Dat facultatem Protectori, quòd poſſit cogere convicinos ad venditionem domorum & ſituum, ſoluto illorum pretio tantum.

§. 13. Ipſique, ac pro tempore exiſtenti dicti Hoſpitii, ſeu Collegii Protectori, ut attento, quod illius conſtructio non ſolùm in divini cultus augmentum, ſed etiam in ornatum Urbis cedit; ſi pro perfectione, & ampliatione illius fabricæ aliis ſitibus, & ædificiis, ſeu fundis contiguis opus fuerit; ipſorum ſituum, fundorum, & ædificiorum dominos ad illorum venditionem, ſibi ad effectum illa dictæ fabricæ incorporandi, faciendam mediante ſolutione pretii à peritis æſtimandi, & non ultra, cogere poſſint, facultatem impartimur.

Collegium, illius quæſitus, & ædificium à fideicom. hypothecis, &c. eximit, illiſque derogat.

§. 14. Et ne contingat tempore procedente, Hoſpitium, ſeu Collegium præfatum, vel ipſum Conſtantinum Abbatem, & pro tempore exiſtentes illius Abbates Præſidentes, & Monachos, occaſione ſituum, & bonorum pro dicta fabrica acquiſitorum, & acquirendorum, aliqua damna, ſeu moleſtias pati, omnia & ſingula, ſitus, domos, fundos, ædificia, & loca in dictam cauſam empta, & emenda, ab omnibus, & quibuſcumque fideicommiſſis, ſubſtitutionibus, devolutionibus, hypothecis, & vinculis, tàm notis, quàm non notis, purificatis, & purificandis, ſi quibus quomodolibet ſubjecta ſint, aut eſſe, dici, cenſeri, vel apparere poſſint, penitùs, & omninò eximimus, & liberamus. Ipſiſque fideicommiſſis ad effectum præmiſſum, cum hoc, quòd pretia bonorum emendorum in emptionem tot bonorum ſtabilium, ſeu locorum Montium non vacabilium de Urbe convertantur, & loco bonorum fideicommiſſariorum ad favorem inſtitutorum, ſubſtitutorum, & aliàs quomodolibet vocatorum ſuccedant, & fideicommiſſum, ſeu hypothecam, aut alia jura, ſuper dictis bonis pro dicta fabrica emptis, & emendis habentes, aut prætendentes, non ad illa, ſed ad bona, aut loca Montium ex illorum pretiis emenda agere, & actiones ſuas dirigere poſſint, ſpecialiter, & expreſsè derogamus.

Card. Montaltum Collegii deputat Protectorem cum facultate decidendi cauſas, abſolvendi à cenſuris, condendi ſtatuta quæcumque.

§. 15. Cæterùm, eumdem Alexandrum Epiſcopum Cardinalem, ac pro tempore exiſtentem Protectorem dicti Ordinis, in eorum, & dicti Hoſpitii, ſeu Collegii Protectorem, qui omnes illorum cauſas antedictas audiat, & decidat, cum facultate quos, quibus, ubi, quando, & quoties opus fuerit, citandi, & inhibendi, ſub cenſuris Eccleſiaſticis, ac pecuniariis pœnis, aliiſque neceſſaria, & opportuna faciendi: Necnon quæcumque ſtatuta, & ordinationes, Capitula, & decreta ipſius Hoſpitii, ſeu Collegii, illiúſque bonorum, & perſonarum directionem, adminiſtrationem, gubernium, & receptionem Monachorum extraneorum, eorumque vivendi normam concernentia, ac aliàs utilia, & neceſſaria, licita tamen, & honeſta, ac ſacris Canonibus, decretiſque Concilii Tridentini, & Inſtitutis ipſius Ordinis minimè contraria, faciendi, & condendi: ac quoties pro rerum, temporum, & perſonarum qualitate, ſeu aliàs expediens videbitur, immutandi, corrigendi, alterandi, moderandi, reformandi, & alia etiam ex integro condendi, quæ poſtquàm correcta, & condita fuerint, eo ipſo Apoſtolica auctoritate approbata, & confirmata eſſe cenſeantur, pari auctoritate deputamus.

Indulget dicto Hoſpitio, & Collegio, ut poſſit gaudere privilegiis univerſi Ord. S. Bened. ejuſque Congregationibus & præcipuè Caſinen. conceſſis ad eorum inſtar.

§. 16. Denique eidem Collegio, ſeu Hoſpitio, ejuſque Abbati Præſidenti, & perſonis, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, conceſſionibus, indultis, indulgentiis, peccatorum remiſſionibus, cæteriſque gratiis tàm ſpiritualibus quàm temporalibus, quibuſvis aliis Ordinis præfati, & Congregationum, præſertim Caſinen. hujuſmodi Hoſpitiis, Collegiis, & Monaſteriis tàm in prædicta Urbe, quàm in quibuſcumque aliis Mundi partibus, Civitatibus, & locis exiſtentibus, eorumque perſonis in genere, vel ſpecie, etiam per viam ſimplicis communicationis, ac aliàs quomodolibet nunc, & pro tempore conceſſis, & quibus illa, & illæ de jure, uſu, ſtatuto, conſuetudine, privilegio, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent; ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſint; non ſolùm ad eorum inſtar, ſed pariter, & pariformiter, ac æquè principaliter, & abſque ulla prorſus differentia in omnibus, & per omnia, perindè ac ſi illa dicto Hoſpitio, ſeu Collegio, illiuſque perſonis ſpecialiter, & expreſsè, ac in individuo conceſſa eſſent, æque perpetuò indulgemus.

Dat facultatem aggregandi quæcumque Benedictinorum loca, iiſque ea ipſa omnia privilegia communicandi.

§. 17. Illiſque, ut quæcumque alia dicti Ordinis Hoſpitia, ſeu Collegia, Monaſteria, & Regularia loca, Hoſpitio, ſeu Collegio per præſentes erecto, de licentia illius Protectoris pro tempore exiſtentis, aggregare, illiuſque omnia, & ſingula, gratias, indulta, & privilegia eis per præſentes conceſſa, & deinceps tàm principaliter, quàm extenſivè, & communicative concedenda, communicare poſſint, dicta auctoritate concedimus.

Inhibet ne libri amoveantur à Collegii Bibliotheca.

§. 18. Poſtremò autem tàm præfato Conſtantino Abbati, quàm pro tempore exiſtenti Hoſpitii ſeu Collegii Abbati-Præſidenti, cæteriſque perſonis tàm Regularibus, quàm Secularibus ſub excommunicationis majoris pœna, ne ullo unquàm tempore, libros aliquos, qui tàm ab ipſo Conſtantino Abbate, quàm quibuſvis aliis eidem Hoſpitio, ſeu Collegio pro illius Monachorum uſu donati, & aſſignati, ſeu empti, & in particulari Inventario, quod deſuper fieri debeat, deſcripti, & annotati fuerint, ex illius Bibliotheca, Aniciana nuncupanda, mutare, vendere, aut quoquomodo diſtrahere audeant, ſeu præſumant, diſtrictiùs inhibemus.

Decretum præſervativum.

§. 19. Decernentes, præſentes Literas ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, per Nos, vel alios Romanos Pontifices, Succeſſores noſtros, ſub quibuſcumque verborum expreſſionibus, & formis, etiam Motu proprio, ſeu ad quorumvis Imperatorum, Regum, aut aliorum Principum inſtantiam pro tempore factis, minime comprehendi, ſed tamquàm pro loci pii ad divini cultus, & piorum operum augmentum erectione conceſſas, ab illis exceptas; & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum, in quo anteà quomodolibet erant ſtatum, reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo, etiam ſub Dat. per Cardinalem pro tempore Protectorem, necnon Collegii, ſeu Hoſpitii hujuſmodi Abbatem-Præſidentem, & Monachos quandocumque eligenda, de novo conceſſas eſſe, & fore, ſuumque plenarium effectum ſortiri debere, ſicque ab omnibus cenſeri, atque ità & non aliàs per quoſcumque Judices, etiam Palatii Apoſtolici cauſarum Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales judicari, & definiri debere.

Derogatio contrariorum.

§. 20. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtris, de Indulgentiis, & gratiis ad inſtar non concedendis, & ſi opus ſit, de unionibus committendis ad partes vocatis, quorum intereſt, exprimendoque vero valore, ac Lateranenſis Concilii noviſſimè celebrati uniones perpetuas, niſi in caſibus à jure permiſſis, fieri prohibentis: ac felicis recordat. Gregorii Papæ XIII. de ſolvendo Augmento ex cauſa Retractus, vel Juris congrui, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Urbis, & Ordinis præfatorum, illiuſque Monaſteriorum, & Regularium Locorum, ac Urbis præfatæ & quorumvis illius Tribunalium, juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, reformationibus, uſibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, dilectis filii Ordinis, illiuſque Monaſteriorum, Regulariúmque locorum hujuſmodi Superioribus, ac etiam Urbi, & Senatori, Populóque Romano, necnon Vicario, Gubernatori, Senatori, Conſervatoribus, Auditori Cameræ ejuſdem noſtræ Urbis, eorumque Locatenentibus, Vicegerenti, Vicariis, Officialibus, & quibuſvis aliis Judicibus ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque

efficaciſſimis

efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie per quoſcumque Romanos Pontifices, etiam Prædeceſſores noſtros, ac Nos, & Sedem præfatam, Motu ſimili, ac etiam conſiſtorialiter, etiam iteratis vicibus in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorúmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, harum ſerie ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 21. Volumus autem, quod præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii ſubſcriptis, & ſigillo Protectoris pro tempore exiſtentis ejuſdem Hoſpitii ſeu Collegii munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & extrà illud, ac ubique locorum, quæ ipſis originalibus adhiberetur ſi oſtenſæ, vel exhibitæ forent.

Decretum irritans.

§. 22. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, confirmationis, approbationis, defectuum ſuppletionis, conceſſionum, impartitionis, erectionis, inſtitutionis, applicationis, appropriationis, exemptionis, liberationis, ſuſceptionis, conſtitutionis, deputationis, derogationum, indulti, inhibitionis, decreti, & voluntatis, infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Dat. P. A. 1. die 18. Maji.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo primo, quintodecimo Kalendas Junii, Pontificatus Noſtri Anno primo.

VII.

Erectio Officii perpetui ad inſtar aliorum Officiorum Romanæ Curiæ vacabilis pro uno Notario ſpecialiter deputato ad formandum, privativè quoad alios quoſcumque Notarios, proceſſus coram, S. R. E. Cardinalibus ſuper qualitatibus promovendorum à Summo Pontifice ad Cathedrales Eccleſias, & Monaſteria Conſiſtorialia, eorúmque ſtatu. Ac dicti Officii conceſſio in perſonam Odoardi Tibaldeſchi cum privilegiorum, & gratiarum elargitione.

Conſervationem hujuſmodi proceſſuum in partibus formatorum, & ad Romanam Curiam tranſmiſſorum, addixit huic Officio poſtea iſtemet Pontifex. Ut in Conſtitut. ſeq. Pridem.

De forma autem promovendi ad hujuſmodi Eccleſias, & dignitates, & qualitatibus promovendorum ultrà diſpoſita per ſacros Canones in Conſtitut. Cùm in cunctis, de Election. Et Concilii Tridentini Decreta, ſeſſ. 7. cap. 1. & ſeſſ. 25. cap. 1. de Reform. vide etiam in Conſtitut. 6. Greg. XIV. Onus, ſuprà in Tomo 2. fol. 762. ubi alias Conſtitut. indicatas habes.

Edita An. D. 1621.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Conſuevit Romanus Pontifex in ſupremo Apoſtolicæ poteſtatis ſolio ex præpotentis Dei, cujus vices in inferiore Orbe hoc gerit, providentia conſtitutus, qui ſuos actus provida moderatione dirigit, ſi quid in publicum, vel privatum præjudicium aliquando proceſſiſſe, ac etiam ex defectu debitæ proviſionis, & animadverſionis inveteraſſe comperit, id de medio tollere, ac in literis etiam nonnumquàm per novorum Officiorum, viris fide, ingenio, induſtria, ſolertia & diligentia pollentibus, qui officia ipſa fideliter, ut convenit, exercere, & ſuo muneri reſpondere ſciant, velint, & valeant committendorum, ex debito ſui Paſtoralis officii providere, & in his quoque ejuſdem officii ſui partes interponere, prout, rerum, temporum, & perſonarum qualitatibus debitè penſatis, conſpicit, in Domino ſalubriter expedire.

Cauſæ hujus erectionis.

§. 1. Cùm itaque, ſicut Nobis innotuit, anteà in formandis, & inſtruendis proceſſibus, eis ſuper qualitatibus promovendorum per Romanum Pontificem pro tempore exiſten. ad quarumcumque Cathedralium Eccleſiarum Paſtorum ſolatio deſtitutarum, ac Monaſteriorum conſiſtorialium pro tempore vacantium regimina, ac Eccleſiarum, & Monaſteriorum hujuſmodi ſtatu hic in Curia coràm S. R. E. Cardinalibus etiam pro tempore exiſtentibus, formari, & inſtrui conſueverunt, quod tamen maxime neceſſarium videtur, nullus certus hactenùs deputatus, ſeu deſtinatus fuerit Notarius; ſed ad hoc munus Notarii plerumque in eo parùm experti, qui promovendorum ad Eccleſiarum, & Monaſteriorum hujuſmodi regimina debito adhibiti fuerint.

Erectio officii de quo in Rubrica.

§. 2. Nos, cui ab ipſo noſtri Pontificatus initio cordi fuit, abuſus quoſcumque, ab ipſa præſertim Romana Curia, quantum in nobis eſſet, extirpare, atque evellere, & circà ea provida animadverſione, etiam per novorum Officiorum, viris fide, ingenio, induſtria, ſolertia, & diligentia, ut præfertur, pollentibus, committendorum, ubi id opportuuum, & conveniens fore cenſeremus, proſpicere. Motu proprio, non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & mera deliberatione Noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine unum perpetuum Notariatus Officium ad inſtar aliorum Rom. Cur. Officiorum vacabile, cujus conceſſio, & omnimoda alia diſpoſitio, quoties illud per obitum, reſignationem, privationem, aut aliàs quovis modo vacare contigerit, ad Nos & Rom. Pontif. prò tempore exiſtentem ſpectet, & pertineat, pro uno Notario, qui privativè quoad alios quoſcumque Notarios, in formandis, & inſtruendis proceſſibus, quos ſuper qualitatibus promovendorom per Nos, & Roman. Pontificem pro tempore exiſtentem ad quarumcumque Cathedralium Eccleſiarum, Paſtorum ſolatio etiam pro tempore deſtitutarum; necnon Monaſteriorum quorumcumque Conſiſtorialium, ſimiliter pro tempore vacantium, regimina, ac Eccleſiarum, & Monaſteriorum hujuſmodi ſtatu hic in Curia coram S. R. E. Cardinalibus, aut eorum Auditoribus formari, & inſtrui deinceps perpetuis futuris temporibus contigerit, ipſis Cardinalibus, ſeu eorum Auditoribus aſſiſtere, & teſtium dicta, & depoſitiones in ſcriptis, per ſe, vel Subſtitutum idoneum redigere teneantur, ac debeat, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium erigimus, & inſtituimus.

Dotis aſſignatio.

§. 3. Illique ſic erecto, & inſtituto, pro ejus congrua dote omnia, & ſingula emolumenta, regalia, & jura per alios Notarios, qui anteà in formandis hujuſmodi proceſſibus eiſdem Cardinalibus, ſeu eorum Auditoribus, ut præfertur, aſtiterunt, ac dicta, & depoſitiones teſtium in ſcriptis redegerunt, percipi ſolita, & conſueta, eiſque propterea debita perpetuò applicamus, & appropriamus.

Privilegiorum & gratiarum conceſſio.

§. 4. Et inſuper Officium Notariatus hujuſmodi pro tempore obtinenti, ut in quibuſcumque ſeſſionibus, proceſſionibus, necnon equitationibus, etiam ſolemnibus Rom. Pont. & aliis quibuſcumque una cum cæteris Rom. Cur. Notariis, cujuſcumque gradus, & conditionis exiſtentibus, intereſſe, ac omnibus, & ſingulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, antelationibus, aliiſque prærogativis, & gratiis, tàm ſpiritualibus, quàm temporalibus, quibus Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Notarii de jure, uſu,

couſue-

conſuetudine, ſeu privilegio, aut aliàs etiam quoad exemptionem vectigalium, gabellarum, & pedagiorum quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum ſimiliter, & pariformiter, non ſolùm ad eorum inſtar, ſed æqualiter & principaliter, ac ſine ulla prorsùs differentia, uti, frui, & gaudere liberè & licitè poſſit, & valeat, perindè, ac ſi illa ſibi per præſentes ſpecialiter conceſſa fuiſſent, auctoritate, & tenore præmiſſis perpetuò concedimus & indulgemus.

Electio Odoardi Tibaldeſchi ad dictum officium.

§. 5. Et inſuper cupientes Officium prædictum, ſic per Nos erectum, perſonæ idoneæ cum primùm concedere, de fide, induſtria, ſolertia, & diligentia, & non vulgari in arte Notariatus hujuſmodi peritia dilecti filii Odoardi Tibaldeſchi Clerici Spoletan. Diœceſis, fide dignis teſtimoniis certiorati Motu ſimili, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, Officium prædictum à primæva illius erectione hujuſmodi vacans, cum omnibus & ſingulis illius honoribus, oneribus, ſalariis, & emolumentis univerſis, ordinariis & extraordinariis, undecunque ex illius exercitio provenientibus, & illi propterea debitis, prædicto Odoardo, qui ob urgentes, quibus premimur, neceſſitates, in noſtram, & Sedis Apoſtolicæ ſubventionem ſummam ſcutorum mille perſolvit, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & aſſignamus, ipſúmque ad Officium hujuſmodi, illiúſque liberum exercitium, honores, & onera per eos, ad quos ſpectat, & pertinet, ſpectaréque & pertinere poterit, recipiendum, & admittendum fore, & eſſe, eíque de ejuſdem Officii juribus, regaliis, ſalariis, & emolumentis ſolitis, & conſuetis integrè reſponderi debere decernimus.

Clauſulæ præſervativæ.

§. 6. Præſentéſque ad probandum plenè, quòd eadem ſumma in noſtram, & Sedis Apoſtolicæ ſubventionem converſa fuerit, aliáque præmiſſa ubique tàm in judicio, quam extrà ſufficere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri, neque ipſum Odoardum, ejuſque in dicto Officio ſucceſſores ad eaſdem præſentes in Camera noſtra Apoſtolica, juxtà Conſtitutionem piæ memoriæ Pii Papæ IV. Prædeceſſoris noſtri, ſub Dat. Octavo Idus Auguſti, Pontificatus ſui anno ſexto editam, inter alia diſponentem, quòd impetrantes gratias intereſſe dictæ Cameræ quomodolibet concernentes, illas in eadem Camera infrà certum inibi expreſſum tempus præſentare, ſeu regiſtrari facere debeant, teneri, neque ad id ulla unquàm neceſſitate cogi, nec propterea ipſas literas viribus carere: ſed eidem Odoardo, ejúſque Succeſſoribus prædictis in omnibus, & per omnia perindè, ac ſi juxtà conſtitutionem prædictam præſentatæ, ſeu regiſtratæ, ac inſinuatæ, ac omnia ad id neceſſaria adimpleta fuiſſent, ſuffragari, necnon eaſdem præſentes literas ſub ea, per quam in principio Pontificatus cujuſvis Romani Pontificis caſſantur facultates, percipiendo pretium quorumvis Romanæ Curiæ officiorum in toto, vel parte, ac quævis diſpoſitiones per quemcunque Romanum Pontificem Prædeceſſorem, de officiis vacantibus, etiam in vim contractus, & ex titulo oneroſo, ac ſub quacunque verborum forma pro tempore factæ, & omninò ſub aliis quibuſvis conſtitutionibus, revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, modificationibus, decretis, & declarationibus generalibus, & ſpecialibus, etiam per Nos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices, ac Sedem prædictam, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac etiam conſiſtorialiter, & aliàs quandocumque, & ex quibuſvis cauſis, etiam pro tempore factis, minimè comprehendi, ſed ab illis ſemper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de novo conceſſas eſſe, ac Odoardo, & Succeſſoribus prædictis ſuffragari, necnon quemcunque de non tollendo jure quæſito, aliiſque conſtitutionibus, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis editis, & edendis, cæteriſque beneficiis, quorum poſſeſſores longi temporis aliàs gaudere poſſunt, ac debent, & ſolent, pleniſſime gaudere, præſentéſque vim validi, & efficacis contractus ſolemni ſtipulatione interveniente, inter eos, & dictam Sedem, Succeſſoréſque noſtros, & Cameram prædictam ex una, necnon prædictum Odoardum ex altera partibus, etiam ex cauſa oneroſa initi habere, nec illas, etiam ex eo, quòd dictus Odoardus, aut alii quicunque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, aut alias quovis etiam enormis, vel enormiſſimæ læſionis prætextu, occaſione, vel cauſa, etiam graviſſima, & urgentiſſima, ac de neceſſitate exprimenda revocari, nec etiam pro eo, quòd dicti Officii pretium juxtà currentem illius valorem præſtitum, vel ſolutum, aut ex alia quacunque cauſa de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ, aut alio quocunque defectu notari, neque propterea, ſeu aliàs ad viam juris reduci poſſe.

Decretum irritans.

§. 7. Sicque & non aliter per quoſcunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam Camerarium, & ejuſdem Cameræ Præſidentes, & Clericos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contrariorum derogatio.

§. 8. Non obſtantibus, quatenùs opus ſit, noſtra de non tollendo jure quæſito, aliiſque quibuſvis conſtitutionibus, & ordinat. Apoſt., necnon Urbis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roborata ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

D. P. An. 1. die 16. Julii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 16. Julii 1621. Pontificatus noſtri Anno primo.

Sequitur Deputatio hujus Notarii ad conſervandum dictos proceſſus in partibus formatos, & ad Romanam Curiam tranſmiſſos, cum emolumentorum aſſignatione.

De hoc vide S. D. N. Urbani VIII. Conſt. 53. Admonet, quam omninò ſuper hoc attendere debes. Tom. 4.

GREGORIUS PAPA XV.

Edita An. D. 1621.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium, & enarratio Erectionis Officii Notariatus, de quo in rubr.

PRidem cum in formandis, & inſtruendis proceſſibus, qui ſuper qualitatibus promovendorum per Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem, ad Eccleſiarum Cathedralium Paſtorum ſolatio deſtitutarum, ac Monaſteriorum conſiſtorialium pro tempore vacantium regimina, ac Eccleſiarum, & Monaſteriorum hujuſmodi ſtatu hic in Curia coràm S. R. E. Cardinalibus formari, & inſtitui conſueverunt, nullus certus eatenùs deputatus, ſeu deſtinatus fuiſſet Notarius, ſed ad hoc munus Notarii plerumque parùm experti adhiberentur, Nos huic incommodo opportuna ratione providere volentes. Motu proprio non ad alicujus ſuper hoc nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & mera deliberatione noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine unum perpetuum Notariatus Officium ad inſtar aliorum Romanæ Curiæ Officiorum vacabile, cujus conceſſio, & omnimoda alia diſpoſitio, quoties illud per obitum, reſignationem, privationem, aut aliàs quovis modo vacare contingeret, ad Nos, & Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem, ſpectare pro uno Notario, qui privativè quoad alios quoſcunque in formandis, inſtruendíſque proceſſibus, quos ſuper qualitatibus promovendorum ad Eccleſiarum Cathedralium, & Monaſteriorum conſiſtorialium regimina, ac Eccleſiarum, & Monaſteriorum hujuſmodi ſtatu hic in

Curia coràm S. R. E. Cardinalibus, aut eorum Auditoribus ſormari, & inſtirui deinceps perpetuis futuris temporibus contingeret, ipſis Cardinalibus, ſeu eorum Auditoribus aſſiſtere, & teſtium dicta & depoſitiones in ſcriptis per ſe, vel ſubſtitutum idoneum redigere teneretur, ac deberet, Apoſtolica auctoritate ereximus, ac inſtituimus.

Fi dotis ei aſſignatæ.

§. 1. Illique ſic erecto, & inſtituto pro ejus congrua dote omnia, & ſingula emolumenta, regalia, & jura per alios Notarios, qui anteà in formandis hujuſmodi proceſſibus eiſdem Cardinalibus, ſeu eorum Auditoribus, ut præfertur, aſtiterunt, ac dicta, & depoſitiones teſtium in ſcriptis redegerunt, percipi ſolita, & conſueta, eiſque propterea debita, perpetuò applicavimus, & appropriavimus.

Privilegiorumque illi conceſſorum.

§. 2. Et inſuper Officium Notariatus hujuſmodi pro tempore obtinenti, ut quibuſcunque ſeſſionibus, necnon poſſeſſionibus, equitationibus, & ſolemnibus Rom. Pont., & aliis quibuſcunque unà cum cæteris Romanæ Curiæ Notariis cujuſcunque gradus, & conditionis exiſtentibus intereſſe, ac omnibus & ſingulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, antelationibus, aliiſque prærogativis, & gratiis, tàm ſpiritualibus, quàm temporalibus, quibus Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Notarii de jure, uſu, conſuetudine, privilegio, aut aliàs etiam quoad exemptionem vectigalium, gabellarum, & pedagiorum quomodolibet utebantur, fruebantur, potiebantur & gaudebant, ac uti, frui, potiri & gaudere poterant quomodolibet in futurum ſimiliter, & pariformiter, non ſolùm ad eorum inſtar, ſed æqualiter, & principaliter, ac ſine ulla prorsùs differentia, uti, frui, & gaudere, liberè, & licitè poſſet, & valeret, perindè ac ſi illa ſibi per præſentes conceſſa fuiſſent, ſpecialiter conceſſimus & indulſimus.

Conceſſiones quoque de dicto officio factæ Odoardo Tibaldeſcho.

§. 3. Et inſuper cupientes Officium prædictum ſic per Nos erectum, perſonæ idoneæ eum primùm concedere, fide, & induſtria, ſolertia, & diligentia, & non vulgari in arte Notariatus hujuſmodi peritia dilecti filii Odoardi Tibaldeſchi Clerici Spoletan. Diœc., fide dignis teſtimoniis teſtiorati, Motu ſimili, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris Officium prædictum à primæva illius erectione hujuſmodi vacans cum omnibus & ſingulis illius honoribus, oneribus, ſalariis, & emolumentis univerſis ordinariis, & extraordinariis undecunque ex illius exercitio provenientibus, & illi propterea debitis prædicto Odoardo, qui ob urgentes, quibus premebamur, neceſſitates, in noſtram, & Sedis Apoſtolicæ ſubventionem ſummam ſcutorum mille perſolverat, ſimili auctoritate conceſſimus, & aſſignavimus, ipſúmque ad officium hujuſmodi, illiúſque liberum exercitium, honores, & onera per eos, ad quos ſpectabat, & pertinebat, ſpectaréque & pertinere poterat, recipiendum, & admittendum fore, & eſſe, eíque de ejuſdem Officii regalis, juribus, & emolumentis ſolitis, & conſuetis integrè reſponderi debere decrevimus, prout in noſtris in forma Brevis, ſub Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die decima ſexta Julii 1621. Pontificatus noſtri anno primo, confectis literis pleniùs continetur.

Modò eidem officio annectitur curam conſervandi proceſſus de partibus de quibus in rubric.

Ad hoc vide S. D. N. Urbani VIII. conſtit. 53. Admonet. Tom. 4. fol. 108.

§. 4. Cúmque à tempore erectionis, & inſtitutionis Officii hujuſmodi experientia docuerit, Nobiſque conſtet ex illius exercitio, non ſolùm meliori proceſſuum hujuſmodi inſtructioni, ſed etiam illorum conſervationi, cujus in tanta Notariorum varietate, nulla anteà ratio habebatur, conſultum eſſe, Nobis verò, & quidem non ſine animi noſtri diſplicentia innotuerit, proceſſus, qui extrà dictam Curiam in Germania, Gallia, Hiſpania, aliiſque Chriſtiani Orbis Provinciis, & Regionibus ſuper qualitatibus promovendorum ad illarum partium Eccleſiarum Cathedralium, & Monaſteriorum conſiſtorialium regimina, ipſarumque Eccleſiarum, & Monaſteriorum ſtatu in partibus ipſis formantur, & ad eandem Curiam pro literarum Apoſtolicarum expeditione tranſmittuntur, expeditione facta, nullam prorsùs rationem haberi, ſed illos uti nullius uſus, aut conſiderationis, cartulas, vilipendi, diſtrahi, & deperdi ſolere. Nos conſiderantes, maximè expedire dictorum proceſſuum conſervationi providere, ut ſucceſſivis temporibus ſemper de illis, eorúmque continentia apparere, & ad illos, juxtà caſuum occurrentiam, recurſus, & relatio haberi poſſit: id autem nulla convenientiori ratione fieri poſſe videatur, quàm ſi hæc Cura prædictum Officium obtinenti demandetur, hocque proceſſuum conſervandorum onus, & munus eidem Officio annectatur, ut penès unum, & eundem omnes omnium partium hujuſmodi proceſſus, quandocunque opus fuerit, reperiri poſſint. Motu ſimili, non ad ipſius Odoardi, aut alterius Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus volumus, & ſimiliter Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus, omnes & ſinguli proceſſus, quos extrà dictam Curiam, tàm in Germania, Gallia, Hiſpania, cæteriſque Chriſtiani orbis Regnis, Provinciis, & Regionibus ſuper qualitatibus promovendorum ad quarumcunque Cathedralium Eccleſiarum nunc, & pro tempore Paſtoris ſolatio deſtitutarum, & Monaſteriorum conſiſtorialium, ubivis conſiſtentium, & quovis modo vacantium & vacaturorum regimina, ac Eccleſiarum & Monaſteriorum hujuſmodi ſtatu formari, & ad dictam Curiam tranſmitti contigerit, poſtquàm ab ejuſdem S. R. E. Cardinalibus ipſarum Nationum Protectoribus, Comprotectoribus, ſeu Viceprotectoribus, ſeu qui Eccleſias, & Monaſteria hujuſmodi in noſtro, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis Conſiſtorio, ut moris eſt, & fuerit, propoſuerint, & ab Ordinum Capitibus viſi, recogniti, approbati, & ſubſcripti fuerint, ab ipſis Cardinalibus, ſeu eorùm Auditoribus, & iis, ad quos ſpectaverit, ante cedulæ conſiſtorialis ſubſcriptionem, ſeu ſaltem illius partibus conſignationem prædicto Odoardo, quamdiu prædictum Officium obtinuerit, ejúſque in illo Succeſſoribus ad effectum illos conſervandi, tradi, & conſignari, ipſi verò Odoardus, & Succeſſores illos ſic ipſis conſignatos, tamquàm prædicti Officii proceſſus, & ſcripturas benè & fideliter conſervare, & illorum durabilitati, & quoad fieri poteſt, & humana patitur conditio, perpetuitati providere, bonámque, fidelem, & diligentem illorum curam gerere, & ad effectum illorum, dum opus fuerit, facilioris perquiſitionis, & repetitionis notam, ſeu, ut vocant, rubricellam in libro ad hunc particularem effectum retinendo facere debeant, & ad id obligati exiſtant, & hoc conſervationis proceſſuum onus, curam, & munus prædicto Officio Notariatus per Nos, ut præfertur, erecto, imponimus, & annectimus.

Mercedem duorum ducatorum pro ſingulis proceſſibus ejuſmodi per promovendos eidem Odoardo præſtari decernit.

§. 5. Et quia ſua labori merces debetur, eidem Odoardo, ejúſque in dicto Officio Succeſſoribus, ratione laboris eis ex dicto conſervationis proceſſuum accreſcentis, & pro illius ſalario, & mercede, juribus, & regalibus Officii prædicti duos ducatos auri de Camera, pro ſingulo proceſſu ad dictam Curiam pro expeditione tranſmittendo, & eis in conſervationem tradendo, & conſignando, ipſis à quolibet ex promovendis ad Eccleſias, & Monaſteria hujuſmodi, ſeu Sollicitatoribus in dicta Curia tales expeditiones proſequentibus, realiter, & cum effectu, & abſque mora, ſeu dilatione aliqua ſolvendos aſſignamus, ipſiſque, ut mercedem, ſeu ſalarium, ac jura, vel regalia duorum ducatorum pro quolibet proceſſu hujuſmodi ab ipſis promovendis, ſeu eorum agentibus, vel eorum nomine expeditiones in prædicta Curia proſequentibus, qui ad illorum ſolutionem omnibus juris & facti remediis opportunis cogi, & compelli poſſint, petere, exige-

re,

re, & conſequi valeant, atque etiam debeant, licentiam, facultatem, & auctoritatem concedimus.

Togam violaceam ipſum deferre indulget.

§. 6. Cæterùm, pro majori Officii prædicti decore, & ut illud obtinentes peculiari aliqua prærogativa gaudeant, eidem Odoardo, ejúſque Succeſſoribus, ot quamdiu Officium prædictum obtinuerint, veſtem, ſeu togam violaceam deferre, ac violaceo colore induti quandocunque, & in quibuſcunque, tàm publicis, quàm privatis actibus incedere poſſint, ſimili auctoritate indulgemus.

Clauſulas præſervativas apponit.

§. 7. Præſentes verò, etiam ex eo, quòd intereſſe forſan habentes, ſeu habere prætendentes, ad hoc vocati non fuerint, ſeu quibuſvis ex cauſis ſubreptionis, vel obreptionis vitio notari, impugnari, aut invalidari, ſeu ad viam, & terminos juris reduci, aut adversùs illas, quodcunque juris, facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, vel ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, ſuſpenſionibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus editis, & edendis comprehendi non poſſe, ſed ſemper uti ex titulo oneroſo conceſſas ab illis excipi, & quoties illa revocari, ſeu annullari, aut alias contrarias diſpoſitiones emanare contigerit, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum repoſitas, reſtitutas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam ſub quacunque poſteriori data per Odoardum, & Succeſſores prædictos quandocunque eligenda, conceſſas eſſe & fore.

Decretum irritans adjungit.

§. 8. Sicque per quoſcunque Judices ordinarios & delegatos, & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & diffiniri debere, irritumque, & inane, quidquid ſecùs ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari, pari Apoſtolica auctoritate decernimus.

Contrariis derogat.

§. 9. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon conſuetudinibus, uſibus etiam, naturis, ac omnibus illis, quæ in dictis literis volumus non obſtare, quæ etiam hic præſentibus pro repetitis, ac de verbo ad verbum inſertis habemus, & haberi volumus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Dat. P. An. 1. die 7. Dec.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 7. Decembris 1621. Pontificatus noſtri Anno primo.

VIII.

Præfinitio nonnullarum Ordinationum pro feliciori gubernio Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia Reformatorum in Italia.

Gregorii Decimitertii hic eaunciatam Conſtitut. habes in Tom. 2. fol. 460. & Clem. VIII. habes Tom. 3. fol. 67. ubi vide, & alia tibi indicabo ad Conſtitut. 13. S. D. N. Urbani VIII. Romanus. Tom. 4. fol. 41.

Edita An. D. 1621.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

ONeroſa Paſtoralis Officii ſolicitudo, meritis licèt inſufficientibus, nobis ex Alto commiſſa, crebrò nos admonet, ac inducit, ut ad ſtatum Chriſtifidelium quorumlibet, præſertim Regularem vitam profitentium, ſalubriter dirigend., operoſis ſtudiis intendentes, ea, quæ felici eorum gubernio, proſperæque directioni profutura noſcuntur, providè ſtatuamus, & ordinemus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Solus Cuſtos Reformatorum accedat ad Capitulum Provinciale, & vocem habeat activam.

§. 1. Ut igitur Ordo Fratrum Minotum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, per totam Italiam felicioribus in dies augeatur progreſſibus, Motu proprio, non ad ipſorum Fratrum Reformatorum inſtantiam, ſed de mera noſtra maturæ deliberatione volumus, & mandamus, ut ultrà ea, quæ diſponuntur in conſtitutionibus felic. recordat. Gregorii XIII. & Clementis VIII. Romanorum Pontificum, Prædeceſſorum noſtrorum, circa modum vivendi Reformatorum, Fratres Obſervantes Reformati ampliùs ad Capitulum Provinciale non accedant, niſi ſolùm ipſorum Cuſtos, qui etiam ſolus vocem activam tantùm habeat.

Tranſitus Reformatorum ad Obſervantes, &c. contrà quomodo & quando datur.

§. 2. Non habeant in futurum præfati Reformati inter Obſervantes, ſeu de familia aliquam dignitatem, ſeu officium: & ſi aliqui de familia ob aliquam cauſam, & ob quodcunque privilegium, ſeu facultatem tranſierint ad Reformationem, nullum officium, & dignitatem habere poſſint, niſi per ſex annos inter eos permanſerint, & laudabiliter cum eis vixerint, & illi, qui tranſire voluerint à familia ad Reformatos, debeant hoc obtinere in Congregatione, ſeu Capitulo, prout modò obſervatur, & illi, qui talem licentiam obtinebunt, debeant facere annum Novitiarûs integrum, prout alii Reformati faciunt. Intimetur omnibus Reformatis in Congregatione, ſeu Capitulo Provinciali ad deducendas cauſas, propter quas velint ad familiam tranſire, quibus aſſignetur annus ad deliberandum, quo elapſo, nullus poſteà Reformatus ob quamcunque cauſam à Reformatis ad familiam tranſire poſſit.

Juriſdictio Miniſtri generalis Reformatorum præſervatur.

§. 3. Quoad juriſdictionem Miniſtri generalis in Reformatos, ſervetur Conſtitutio ejuſdem Gregorii Prædeceſſoris.

Procurator, & Viſitatores Reformatorum à Cardinale Protectore eligendi Regularem obſervantiam curent.

§. 4. Procurator Reformatorum eligatur à Cardinale Protectore pro tempore exiſtente, qui debeat etiam deputare quatuor Viſitatores per totam Italiam de triennio in triennium, qui curent obſervari literas piæ memoriæ Nicolai III. & Clementis V. Romanorum Pontificum, etiam Prædeceſſorum noſtrorum, concernentes Obſervantiam regularem, & delinquentes corrigant, & puniant, prout eis magis expedire videbitur, certioréſque faciant Cardinalem Protectorem, & Procuratorem generalem Reformatorum, ut & ipſi, quod neceſſarium fuerit ad animarum ſalutem, procurent obſervari.

Miniſtri Provinciales Obſervantium Superioritatem non habeant in Reformatos.

§. 5. Miniſtri Provinciales Fratrum de familia nullam habeant juriſdictionem, poteſtatem, & ſuperioritatem in Reformatos.

Præmiſſa inviolabiliter obſerventur.

§. 6. Decernentes præmiſſa omnia & ſingula, perpetua, valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, & per præfatos Fratres Reformatos perpetuò obſervari debere.

Clauſulæ præſervativæ.

§. 7. Præſentes quoque literas nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ defectu notari, argui, ſeu impugnari, aut ſub quibuſvis revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi poſſe, ſed ſemper ab illis exceptas eſſe, & fore; & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas cenſeri. Sicque per quoſcunque Judices & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Auditores, & S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executorum deputatio.

§. 8. Quocircà Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis, aliiſque locorum Ordinariis per præſentes committimus, & mandamus, quatenùs quicunque illorum per ſe, vel per alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum Reformatorum fuerint requiſiti, ſolemniter poblicantes, ipſiſque Fratribus Reformatis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſten., faciant auctoritate noſtra illos eorundem præmiſſorum effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos deſuper à quoquam, quavis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari. Contradi-

ctores quoſlibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obſtantibus quibuſvis Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæteríſque contrariis quibuſcunque.

Fides tranſumptorum.

§. 10. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides prorsùs adhibeatur, quæ ipſis originalibus literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 1. die 1. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 1. Septembris 1621. Pontificatus noſtri anno primo.

IX.

Revocatio quarumcumque electionum de Judicibus Conſervatoribus hactenùs factarum, & nova de eis, eorúmque electionibus in poſterùm faciendis diſpoſitio.

De hac materia vide diſpoſitionem Bonifacii VIII. in capite 11. de reſcript. in 6. & etiam capite 1. & 15. de Officiis deleg. in 6. necnon Concil. Tridentin. Seſſione 14. capite 5. de ref. & Clem. VII. Conſtit. 6. Tom. 1. fol. 651. & Clementis VIII. Conſtitut. 3. ſuprà Tom. 3. fol. 5.

Scias ſuper nonnullis verbis hujus Conſtitutionis exortum fuiſſe dubium, quod declaratum fuit per Congregationis Concilii Tridentini Interpretes in quodam Decreto, quod hic ſubſequitur.

Edita An. D. 1621.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus noſter D. Gregorius, Divina Providentia Papa XV. ex certis rationabilibus cauſis animum ſuum moventibus, & de voto Venerabilium Fratrum ſuorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, partim felic. record. Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris ſui veſtigiis inhærendo.

Hujus Clementis Conſtit. eſt ſuprà Tom. 3. pag. 2. Hic Pontifex revocat omnes, & quaſcunque electiones Conſervatorum hactenùs factas.

§. 1. Revocavit, ac nullas, & invalidas decrevit omnes, & quaſcunque Judicum Conſervatorum electiones, nominationes, ſeu deputationes, tàm in vim literarum Conſervatoriarum, juxtà formam in quinterno Cancellariæ deſcriptam, quàm in vim quorumcunque privilegiorum perpetuò, vel ad tempus nondùm elapſum, Apoſtolica auctoritate conceſſorum, ſeu aliàs quocunque jure, vel titulo hactenùs factas, pro quibuſcunque Conventibus, Capitulis, Militiis, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, Congregationibus, Collegiis, Ordinibus, Monaſteriis, Hoſpitalibus, aut aliis quibuſvis piis, tàm ſæcularibus, quàm cujuſvis Ordinis, etiam Mendicantium, ſeu Inſtituti, vel Societatis Regularibus, locis quantumvis exemptis, etiam de neceſſitate exprimendis, ſeu illorum perſonis, cujuſvis qualitatis ſeu conditionis exiſtant.

Statuit hujuſmodi electiones de cætero fieri, ut hic.

§. 2. In futurum verò Sanctitas ſua hac generali, & perpetuò valitura conſtitutione ſtatuit, & decrevit, ut Judices Conſervatores hujuſmodi, ſive principales, ſive ſubrogati, eligi, nominari, aut deputari non poſſint, niſi non ſolùm habeant qualitates requiſitas, & deſcriptas in Conſtitutione ſimilis record. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædeceſſoris ſui, quæ incipit, Statutum; ita ut vel dignitate Eccleſiaſtica præditi, vel perſonatum obtinentes, vel Eccleſiarum Cathedralium Canonici exiſtant, ſed etiam in Conciliis Provincialibus, aut diœceſanis; juxtà Decretum Concilii prædicti, Judices electi, ſeu deſignati ſint.

1 Deindè Bonifacii VIII. Conſtitut. ſtatutum eſt in 6. Decreto Trident. reſcript.

Ac Conſervatores aliter eligendos irritat.

§. 3. Quódque deinceps literæ Conſervatoriæ per Sedem Apoſtolicam concedendæ ſuprà ſcriptis tantùm dirigantur, & ſi quæ literæ aliter expediantur, illæ, ac deputationes hujuſmodi, omniáque exinde ſequenda nullius ſint roboris, vel momenti.

Eligentibúſque pœnas infligit.

§. 4. Et nihilominùs qui ſecùs, quàm juxta formam ſuperius præſcriptam, Conſervatores hujuſmodi cum effectu eligere, nominare, ſeu deputare, aut electis, nominatis, ſeu deputatis uti auſi fuerint, Regulares quidem voce activa, & paſſiva ſint ipſo jure privati, adeò, ut habilitationem à nemine, prætetquàm à Romano Pontifice conſequi valeant, reliqui verò aliis pœnis arbitrio Sanctitatis ſuæ coërceantur, & prædictorum omnium Conventus, Monaſteria, ac loca hujuſmodi, eorúmque perſonæ, ac bona careant Conſervatore ad annum, ita ut illorum cauſæ intereà coràm locorum Ordinariis dumtaxat cognoſci, ac definiri debeant.

Conſervatores in Synodis Provincialibus ab Ordinariis certo modo eligi decernit.

§. 5. Cæterùm, ut latiùs pateat Conſervatorum hujuſmodi deligendorum facultas, Sanctitas ſua admonitos voluit omnes locorum Ordinarios, ut in Synodis Provincialibus, aut Diœceſanis quamplures perſonas ex habentibus qualitates in prædicta Conſtitutione ejuſdem Bonifacii Prædeceſſoris contentas, & alioquin ad id aptas deſignari procurent, & ſi aliquem interim ex deſignatis mori contigerit, ſubſtituat Ordinarius loci cum conſilio Capituli alium in ejus locum, uſque ad futuram Provincialem, aut Diœceſanam Synodum.

Tempus ad eligendos hujuſmodi Conſervatores præfinit.

§. 6. Inſuper Sanctitas ſua, inhærendo hac in parte Decreto ſimilis recordationis Gregorii Papæ XIII. etiam Prædeceſſoris ſui, ſtatuit, & ordinavit, ut Regulares, ac perſonæ hujuſmodi in Italia infrà duos, extrà Italiam verò infrà ſex menſes à die publicationis in Urbe præſentis Conſtitutionis inchoandos, debeant ſibi eligere, ſeu aſſumere Conſervatores juxtà formam ſuperiùs propoſitam.

Electionéſque factas in Curiis Ordinariorum in actis exhiberi mandat.

§. 7. Ejúſque electionis, ſeu aſſumptionis documentum infrà tempus hujuſmodi penès Acta Curiæ Ordinariorum exhibere & dimittere teneantur; alioquin eo termino elapſo, quamdiu Conſervatores ſecundùm formam præſentis Conſtitutionis non elegerint, coram eiſdem Ordinariis conveniantur.

Necnon electos infrà quinquennium non mutari præcipit.

§. 8. Quódque Conſervatores hujuſmodi ſemel legitimè deputati, niſi ex legitima cauſa à Sede Apoſtolica, aut locorum Ordinariis, prout iiſdem Regularibus, & aliis ſuprà dictis libuerit, approbanda, durante quinquennio à die deputationis, amoveri, aut mutari nullatenùs poſſint, aut valeant.

Conſervatorum juriſdictionem declarat.

§. 9. Ad hæc ſtatuit Sanctitas ſua, ut coràm ipſis Conſervatoribus Regulares, ac perſonæ ſuprà ſcriptæ conveniri quidem, aut trahi debeant, ſed alios convenire, aut trahere non poſſint, ita ut memorati Conſervatores in cauſis, in quibus Regulares, & alii actores fuerint, nullam prorsùs juriſdictionem habeant, ſed in iis tantùm, in quibus rei extiterint, neque extrà Civitates, ſeu Diœceſes, in quibus fuerint deputati, contrà quoſcunque procedere præſumant.

Conſervatores hujuſmodi à manifeſtis injuriis deferri de jure poſſe regul. declaravit Congregatio Concil. Trid. in quodam Decreto ſub Anno 1624. & hic ſubſequitur.

Controverſias inter Conſervatores & Ordinarios per arbitros decidi jubet.

§. 10. Si qua verò inter Judices Conſervatores, hujuſmodi, & locorum Ordinarios controverſia ſuper competentia juriſdictionis orta fuerit, nequaquam in cauſa procedatur, donec per arbitros in forma Juris electos ſuper juriſdictionis competentia fuerit judicatum.

Conſervatorum & litigantium ſuos limites excedentium juxtà Bonif. VIII. conſtit. pœnas declarat. Hæc Bonifacii Conſtit. eſt cap. 15.

§. 11. Quòd ſi qui Conſervatores, ſive in hac parte, ſive aliàs quomodolibet ſuos limites exceſſerint, per annum ab Officio Conſervatoris hujuſmodi ſuſpenſi ſint, & pars, quæ hoc fieri procuraverit, ſententiam excommunicationis incurrat, juxtà formam alterius Conſtitutionis ejuſdem Bonifacii Prædeceſſoris, quæ incipit: Hac Conſtitutione; quam Sanctitas ſua in omnibus, quæ præſenti Conſtitutioni non adverſantur, innovavit, & innovat.

§. 12. Per hoc tamen non intendit Sanctitas ſua prohibere, quò minùs Regulares, & alii ſuprà dicti in caſibus à jure permiſſis petant Judicem non ſuſpectum à Principibus, ſeu Magiſtratibus ſæcularibus; dùm tamen hæc tria copulativè concurrant: videlicet, ut Regulares, & alii prædicti ſint actores, non autem rei; utque agat contra Laicum, non autem contrà

Eccle-

de Offic. deleg. in 6. Eccleſiaſticum, vel aliàs à juriſdictione ſæculari exemptum; atque ut cauſa, in qua Judex deputatur, fuerit profana, non autem Eccleſiaſtica, & in ea juxtà ſacrorum Canonum diſpoſitionem Laicus, ut præfertur, eligendus, Judex competens exiſtat.

Judices non ſuſpecti, ut quando à princip. peti poſſint explicat.

Obſervantiam præmiſſorum præcipit cum Decr. irritanti.

§. 13. Quæ omnia & ſingula in præſenti Conſtitutione contenta Sanctitas ſua voluit inviolabiliter obſervari; decernentes ſic in iis, cæteriſque omnibus præmiſſis per quoſcumque &c. etiam Sacri Palatii Apoſtolici Auditores, necnon S. R. E. Cardinales, ſublata &c. judicari &c. necnon irritum, & inane &c.

Contrariis quibuſcumque pleniſſ. derogat.

§. 14. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac literis conſervatoriis, quas omnes ad formam præſentis Conſtitutionis reduxit, in favorem quorumcumque Ordinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum, aut cujuſvis alterius Inſtituti etiam neceſſariò exprimendi, Collegiorum, Capitulorum, Eccleſiarum, Monaſteriorum, ac piorum quorumcumque, tàm Secularium, quàm Regularium locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, etiam ex cauſa, & titulo oneroſo indultis, & literis Apoſtolicis, etiam Mari magno, ſeu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorúmque tenoribus, & formis ſpecialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſervanda eſſet, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitùs omiſſo, & formâ in illis traditâ obſervata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogavit, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Hanc legem in locis ſolitis, & in Cancellaria publicari, & in illius Quinterno deſcribi mandat.

§. 15. Cæterùm, ut præſens Conſtitutio faciliùs omnibus innoteſcat, Sanctitas Sua voluit, & mandavit, ut non ſolùm in Cancellaria Apoſtolica, ſed etiam ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ publicetur, illiuſque exempla in iiſdem locis affixa dimittantur, ac in Quinterno Cancellariæ inter Conſtitutiones perpetuas deſcribatur, & annotetur.

Papæ ſubſcriptio.

Placet, publicetur & deſcribatur A.

Publicatio in Cancell. die 20. Sept. 1621.

Lecta, & publicata fuit ſupradicta Conſtitutio in Cancellaria Apoſtolica ab altero ex Rev. P.D. Majoris Præſidentiæ Abbreviatoribus, die vigeſima menſis Septembris, Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoprimo, Pontificatus verò prælibati Sanctiſſimi Domini Noſtri D. Gregorii Papæ Decimiquinti, Anno Primo.

Deſcriptio in illius Quinterno.

Et poſtmodùm die, & anno ſupradictis in Quinterno ejuſdem Cancellariæ inter alias Conſtitutiones Apoſtolicas deſcripta, & annotata fuit.

Nicolaus Urſinus Procuſtos.

Publicatio in Urbe die 20. Septembris 1621. P. A. 1.

In Dei nomine. Amen. Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti Milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo primo, Indictione quarta, die verò vigeſimo Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini D. N. Gregorii Divinâ Providentiâ Papæ Decimiquinti, Pontificatus ſui Anno Primo, retroſcripta Conſtitutio Apoſtolica affixa, ac publicata fuit in Valvis Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, per me Auguſtinum Bracherium, Apoſtolicum Curſorem.

Octavius Spada Magiſter Curſorum.

Sequitur aliquod Dubium ſuper iſta Conſtitutione exortum, cum ſua declaratione.

Dubium. In Conſtitutione de Conſervatoribus, edita à Sanct. mem. Gregorio Decimoquinto, ex ſententia Sacræ Congregationis Concilii inter cætera ſtatutum eſt, ut coram Conſervatoribus Regulares conveniri quidem, aut trahi debeant, ſed alios convenire, aut trahere non poſſint, ita ut memorati Conſervatores in cauſis, in quibus Regulares, & alii Actores fuerint, nullam prorſus juriſdictionem habeant, ſed in iis tantùm, in quibus rei extiterint.

Dubitatur nunc, An per hæc verba ſublata ſit facultas, quam habent Conſervatores defendendi Regulares, & alios à manifeſtis injuriis, & violentiis, quæ illis de facto inferuntur, dùm à ſuis poſſeſſionibus dejiciuntur, & propriis bonis uti, ac frui impediuntur.

Reſponſio d. Dubio. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum cenſuit, ejuſmodi verbis minime ſublatam fuiſſe facultatem, quam habent Conſervatores defendendi Regulares à manifeſtis injuriis, ac violentiis, dummodò obſervent formam præſcriptam Conſtitutionibus Innocentii Quarti, & Boniſacii Octavi relatis in cap. 1. & fin. de offic. Deleg. in 6.

C. Card. de Torres.

Proſper Fagnanus S. Cong. Secr.

X.

Indultum pro Religioſis Societatis Jeſu Officium recitandi, ac Miſſam celebrandi de Communi Confeſſoris non Pontificis die 21. Junii de B. Aloyſio Gonzaga d. Societatis Profeſſore.

Edita An. D. 1621.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN Sede Principis Apoſtolorum, nullis licèt noſtris ſuffragantibus meritis à Domino conſtituti piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in ſervis ſuis honorificatur, libenter annuimus, eáque favoribus proſequimur opportunis.

Ad preces Societatis Jeſu. §. 1. Sanè pro parte dilectorum filiorum Præpoſiti Generalis, ac Presbyterorum Societatis Jeſu Nobis nuper expoſitum fuit, quod ipſi pro eo, quem ergà Beatum Aloyſium Gonzagam ejuſdem Societatis, dum vixit, religioſum, gerunt, devotionis affectu, Officium, & Miſſam de eo, ut infra recitari poſſe ſummoperè deſiderant. Quare Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut eorum votis hujuſmodi annuere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Hic Pont. concedit Religioſis dictæ Societatis Officium, & Miſſam B. Aloyſii Gonzagæ. §. 2. Nos igitur Præpoſitum Generalem, ac Presbyteros prædictos ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibusvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum conſilio, ut de dicto B. Aloyſio Gonzaga die 21. Junii, quo ex hac vita migravit ad Cœlum, ab omnibus ejuſdem Societatis Religioſis ubique terrarum exiſtentibus juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani de communi Confeſſoris non Pontificis Officium recitari, & Miſſa celebrari reſpectivè liberè, & licitè valeat, necnon

etiam

etiam confluentibus eo die ad eorumdem Religioſorum Eccleſias Miſſam in illis de eodem B. Aloyſio Gonzaga ut ſuprà, celebrare liceat, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi mandat.

§. 4. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, Secretarii ipſius Societatis, vel Notarii publici manu ſubſcriptis, & perſonæ alicujus in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, vel pro tempore exiſtentis Præpoſiti, aut Vicarii Generalis ejuſdem Societatis ſigillo munitis, eadem prorſùs fides in judicio, & extrà illud ubique locorum adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 1. die 2. Octob.

Datum Tuſculi ſub Annulo Piſcatoris, die 2. Octobris 1621. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XI.

Suppreſſio, & extinctio Parochialis Eccleſiæ Sanctæ Cæciliæ de Urbe in Monte Jordano, cum animarum curæ tranſlatione ad Eccleſias circumvicinas, & ex ejus proventibus duorum Canonicatuum in Eccleſia Sancti Laurentii in Damaſo erectione, ac ejuſdem reductio ad profanos uſus; Necnon ejuſdem Conceſſio facta Congregationi Clericorum de Oratorio Urbis pro ampliori Sacriſtiæ, ac Oratorii ædificatione, & propriæ Domus dilatatione.

His duobus Canonicatibus, & duabus Præbendis ex fructibus hujus Eccleſiæ erectis hic idem Pont. poſteà applicavit etiam fructus ex altera Parochiali Eccleſia S. Nicolai in Agone ſuppreſſa provenientes, ut videre potes inf. conſt. 38. Dum ad Sacram.

Iſtorum Clericorum Congregationem à Sancto Philippo Nerio inſtitutam approbaverat antea Greg. XIII. eique conceſſerat Parochialem Eccleſiam B. Mariæ in Vallicella de Urbe, in ejus Conſt. 101. Copioſus. in Tomo 2. fol. 523. Et hujus Sancti Bullam Canonizationis ab iſto Pontifice factæ expeditam habes à S. D. N. Urb. VIII. ut inf. Conſt. 2. Rationi. Tom. 4.

Edita An. D. 1621.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dilecto filio Noſtro in Urbe, ejúſque Diſtrictu Vicario in ſpiritualibus Generali Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

CUm ad uberes fructus, quos Presbyteri Congregationis Oratorii in agro militantis Eccleſiæ producere non deſiſtunt, noſtræ conſiderationis dirigimus intuitum, dignum ducimus, ut ea quæ pro dictæ Congregationis, illiúſque domorum, & Oratoriorum ornatu, uſibus neceſſaria eſſe noſcuntur, favorabiliter concedamus, & alias deſuper noſtri officii partes, etiam per conceſſionem Eccleſiarum interponamus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Supplicatio horum Clericorum facta Pont. pro obtinenda licentia de qua in Rubr. ex cauſis hic enunciatis.

§. 1. Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Præpoſiti, & Presbyterorum Congregationis Oratorii in Eccleſia Beatæ Mariæ Virginis, & Sancti Gregorii in Vallicella de Urbe dudùm à Beato Philippo Nerio fundatæ petitio continebat, Quòd ipſe Præpoſitus, & Presbyteri amplioris loci ſpatio pro eorum Oratorii, Sacriſtiæ, & etiam propriæ domus dilatatione, aut nova conſtructione indigentes, in vim facultatis à fel. record. Paulo Papa Quinto Prædeceſſore Noſtro eis conceſſæ, omnes ferè domos in utraque Inſula, majori videlicet, & minori Montis Jordani intùs plateam dicti Montis, & Eccleſiam prædictam ſitas, magnâ eorum impensâ emerunt, & alias in ipſis inſulis per eos nondùm emptas domos vigore ejuſdem facultatis emere, ibique amplam ædificationem eorum uſibus, & neceſſitatibus congruentem, quamprimùm facere propoſuerunt. Cùm autem ſicut eadem petitio ſubjungebat, in dicto ſitu Parochialis Eccleſia Sanctæ Cæciliæ poſita, & à tribus partibus, ſeu lateribus ab eiſdem domibus hinc indè circumſpecta reperiatur, & ea propter dictæ ædificationis operi, & ornatui haud parùm incommodum, & impedimentum allatum ſit, huicque incommodo, & impedimento aliàs quàm per dictæ Eccleſiæ Sanctæ Cæciliæ demolitionem provideri non poſſit: Ipſa autem fonte baptiſmali careat, & in ſuis ſtricturis ſatis anguſta, & curam animarum illi imminens non valdè numeroſa exiſtat: curáque hujuſmodi ad alias Parochiales Eccleſias circumvicinas transferri, & ab earum Rectoribus commodè exerceri poſſit: pro parte Præpoſiti, & Presbyterorum hujuſmodi Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenùs in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Quibus permotus Pont. mandat Card. Vicario, ut ab Eccleſia S. Cæciliæ animarum curâ, proprietates, fructus, & ſimilia (exceptis Juribus Parochialibus Parocho modo obtinenti d. Eccl. reſervanda) cum conſenſu Diac. Card. S. Laurentii in Damaſo abdicet, ſeparet, ac diſmembret.

§. 2. Nos igitur, qui dudùm inter alia voluimus, quòd petentes beneficia Eccleſiaſtica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret; idémque ſervaretur in quibuſvis diſmembrationibus, conceſſionibus, & applicationibus de quibuſcumque fructibus, & bonis Eccleſiaſticis prædictis. Præpoſitum, ejúſque ac Presbyterorum hujuſmodi ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, necnon aliarum conceſſionum, & aſſignationum præfatæ Congregationis hactenùs quomodolibet factarum, tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; Circumſpectioni tuæ per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenùs vocatis, qui fuerint evocandi, te de præmiſſis diligenter informes, & ſi per informationem eamdem ità eſſe repereris, à dicta Eccleſia Sanctæ Cæciliæ, quæ ab Eccleſia Sancti Laurentii in Damaſo de dicta Urbe, tamquàm ejus Matrice dependit, & quam dilectus filius Angelus Baldus ipſius Eccleſiæ Sanctæ Cæciliæ Rector ad præſens obtinet; cujúſque fructus, redditus & proventus centum & viginti ducatorum auri de Camera, ſecundùm communem æſtimationem, valorem annuum non excedunt, ut aſſeritur, ex nunc, prout ex tunc, & è contrà poſtquàm illa per ceſſum, etiam permutationis cauſa, etiam in manibus Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, vel deceſſum, ſeu privationem, vel amiſſionem aliam quamcumque, aut Religionis ingreſſum dicti Angeli, ſeu aliàs quovis modo, etiam apud Sedem Apoſtolicam, etiam in aliquo ex menſibus Nobis, & eidem Romano Pontifici pro tempore exiſtenti, Sedíque præfatæ, per quaſcumque conſtitutiones Apoſtolicas, aut Cancellariæ Apoſtolicæ regulas editas, & edendas nunc, & pro tempore reſervatis, aut Collatoribus Ordinariis, etiam per eaſdem, vel quaſvis alias conſtitutiones, aut regulas, ſeu literas alternativarum, vel alia privilegia, & indulta hactenùs conceſſis, & impoſterùm concedendis, aut jure ordinario, vel aliàs competentibus, vacare contigerit, ſeu ſi in aliquo ex præmiſſis, vel alio quovis modo, & ex alterius cujuſcumque perſona, ſeu per liberam reſignationem dicti Angeli, vel cujuſvis alterius de illa in Romana Curia, vel extrà eam, etiam coràm Notario publico, & teſtibus ſpontè factam, aut Conſtitutionem piæ mem. Joannis Papæ XXII. etiam Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit, Execrabilis; vel aſſecutionem alterius beneficii Eccleſiaſtici, quavis auctoritate collativa, & etiam ſi tanto tempore

vacaverit,

vacaverit, quod ejus collatio juxta Lateranenſis ſtatuta Concilii ad Sedem prædictam legitimè devoluta, ipſáque Eccleſia Sanctæ Cæciliæ diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter, vel generaliter reſervata exiſtat, & ſuper ea inter aliquos lis, cujus ſtatum etiam præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendeat iodeciſa, omnimodam animarum dilectorum filiorum illius Parochianorum curam, aliáque jura, officia, & onera parochialia univerſa, & illorum exercitium, necnon etiam omnia, & ſingula illius proprietates, fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque, in quibuſvis rebus conſiſtentia, & undecumque provenientia, de conſenſu dilecti filii noſtri Alexandri Sancti Laurentii in Damaſo Diaconi Cardinalis de Montalto nucupati, ſine tamen aliquo dicti Angeli præjudicio, præſertim quoad univerſa jura Parochialia ipſius Eccleſiæ Sanctæ Cæciliæ, liberámque, & omnimodam, tam illius, quam bonorum ejuſdem Adminiſtrationem, quæ præfato Angelo, quoad vixerit, eamdem Eccleſiam Sanctæ Cæciliæ obtinuerit, plenè cedere, & competere valeant, auctoritate Noſtra perpetuò abdices, ac reſpectivè ſepares, ac diſmembres.

Diſtributionémque onerum Parochialium Eccleſiis circumvicinis arbitrio d. Card. S. Laurentii faciendam curet.

§. 3. Necnon curam, jura, officia, & onera Parochialia, illorúmque exercitium hujuſmodi cum utriuſque ſexus Parochianis prædictis, pro ea parte videlicet, quæ ambas Inſulas prædictas complectitur, ad dictam Eccleſiam Beatæ Mariæ, & S. Gregorii, pro reſiduo vero ad alias Parochiales Eccleſias circumvicinas juxta diſtributionem a dicto Alexandro Cardinali, ſeu pro tempore exiſtente ipſius Sancti Laurentii in Damaſo Diacono Cardinali, deſuper pro libero, & abſoluto ejus voluntatis arbitrio faciendam.

Ac præcipiat his Clericis, ut d. Eccleſiam S. Laurentii tamquàm Matricem ſingulis annis recognoſcerent modo hic deſcripto.

§. 4. Ita quòd ipſa Eccleſia B. Mariæ, & Sancti Gregorii, & prædicti moderni, ac pro tempore exiſtentes Præpoſitus, & Presbiteri dictæ Congregationis Eccleſiam Sancti Laurentii prædictam ratione Parochianorum dictas duas Inſulas pro tempore incolentium dumtaxat in Matricem ad inſtar aliarum ſimilium Eccleſiarum recognoſcere, & ad illam perpetuis futuris temporibus in ſignum recognitionis hujuſmodi ſingulis annis die Sabbati Hebdomadæ Sanctæ Parochum, ſeu alium Presbyterum, qui ibi ad Olei Sancti benedictionem, ut moris eſt, aſſiſtat, mittere teneantur, dicta auctoritate etiam perpetuo transferas.

Necnon duos Canonicatus ad inſtar aliorum Canonicatuum in d. Eccleſia S. Laurentii cum conſenſu Capituli ac duas præbendas ſacerdotales erigat & inſtituat.

§. 5. Ac in dicta Eccleſia Sancti Laurentii duos Canonicatus, & duas Præbendas Sacerdotales pro totidem Canonicis, qui apud eamdem Eccleſiam Sancti Laurentii perſonaliter reſidere, ac ſtallum in Choro, locúmque, & vocem in Capitulo habere, ac omnibus, & ſingulis privilegiis, quibus alii ejuſdem Eccleſiæ Sancti Laurentii Canonici utuntur, ſimiliter uti poſſint, & valeant, de conſenſu dictorum filiorum Capituli prædictæ Eccleſiæ S. Laurentii dictâ auctoritate erigas, & inſtituas.

Cum dotis aſſignatione hic deſcripta.

§. 6. Illiſque ſic erectis, & inſtitutis, pro illorum dote, ac illos pro tempore obtinentium ſuſtentatione omnia, & ſingula dictæ Parochialis Eccleſiæ Sanctæ Cæciliæ proprietates, fructus, redditus, & proventus, bona, cannnes, cenſus, & alia quæcumque, non tamen emolumenta ex exercitio curæ animarum provenientia, & exceptis tot bonis ſtabilibus, ſeu legatis pro celebratione infraſcriptarum Miſſarum, & Anniverſariorum eidem Eccleſiæ Sanctæ Cæciliæ, ſeu ipſius Rectoris factis, ſeu relictis, ex quibus centum ſcuta monetæ annuatim percipi poſſint, quæ Eccleſiis, ad quas Miſſas, & Anniverſaria infraſcripta transferri contigerit, applicari debeant, auctoritate prædicta applices, & appropries.

Facultatem quoque concedat d. S. Laurentii Diac. Card. ut omnes Miſſas, preces, orationes & alia ſuffragia quæcumque in d. Eccl. S. Cæciliæ quomodolibet fundata ad alias Eccleſias ſibi beneviſas transferat.

§. 7. Cæterum quia, ut aſſeritur, in dicta Eccleſia Sanctæ Cæciliæ ſeptingentæ Miſſæ, vel forſan plures celebrandæ à diverſis fidelibus fundatæ reperiuntur; eidem Alexandro, ſeu pro tempore exiſtenti Sancti Laurentii in Damaſo Diacono Cardinali, tam Miſſas hujuſmodi, cujuſcumque numeri illæ exiſtant, & etiamſi aliquæ earum in cantu celebrari debeant, quàm omnia, & quæcumque Anniverſaria, orationes, preces & alia ſuffragia in eadem Eccleſia Sanctæ Cæciliæ hactenùs quomodolibet fundata, ad quaſlibet alias Eccleſias tibi beneviſas transferendi, & illis pro arbitrio ſuo applicandi, dummodo tamen piæ ipſorum fundatorum diſpoſitiones indè in aliquo non lædantur, licentiam, & facultatem impartiaris.

Ipſámque Eccleſiam S. Cæciliæ ab omnibus oneribus liberam, ac ſine bonis d. Congregationi ac Clericis concedat, & aſſignet.

§. 8. Porrò ipſam Eccleſiam Sanctæ Cæciliæ ſic ab hujuſmodi cura, officiis, oneribus, & exercitiis Parochialibus, Miſſarumque, Anniverſariorum, precum, orationum, & aliorum ſuffragiorum hujuſmodi celebrationibus, & recitationibus liberam, & exemptam, ac ſine bonis, & fructibus remanentem, dictæ Congregationi, ita quod liceat illius Præpoſito, & Presbyteris prædictis nunc, & pro tempore exiſtentibus, corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem ipſius Eccleſiæ Sanctæ Cæciliæ apprehendere, & apprehenſam perpetuò retinere, cujuſvis licentiâ deſuper minimè requiſita, de conſenſu ejuſdem Alexandri Cardinalis, itidem eadem auctoritate ſimiliter perpetuò concedas, & aſſignes.

Modò Card. Vicario licentiam tribuit d. Eccleſiæ S. Cæciliæ (ſublatis priùs defunctorum oſſibus, ac in Eccleſia S. Mariæ, & S. Gregorii collocatis) profanandi.

§. 9. Poſtremò autem tibi pro tempore exiſtenti dictæ Urbis Vicario, quotieſcumque, & quandocumque poſt factum abdicationi, diſmembrationi, conceſſioni, & aſſignationi, aliiſque præmiſſis locum à Præpoſito, & Presbyteris dictæ Congregationis deſuper requiſito fueritis, ipſam Eccleſiam Sanctæ Cæciliæ, extractis tamen priùs ex ea omnibus defunctorum ibi ſepultorum oſſibus, & corporibus, iiſdemque ad dictam Eccleſiam B. Mariæ, & Sancti Gregorii tranſlatis, & in ea decenter reconditis, ſervatis de jure ſervandis, profanandi, & ad profanos, non tamen ſordidos uſus, reducendi.

Et Clericis prædictis eam demoliendi ac de novo ædificandi.

§. 10. Præpoſito verò, & Presbyteris eiſdem illam ſic profanatam demoliendi, & ligna, lapides, aliaque rudera, & materialia inde provenientia in novas ædificationes prædictas aut alios quoſcumque eorum uſus convertendi, & in & ſuper ſolo, ſeu ſitu ipſius Eccleſiæ Sanctæ Cæciliæ ſic profanatæ, & demolitæ, fabricari faciendi.

Cum obligatione tamen, ut in Oratorio de novo conſtruendo Altare majus ſub invocatione S. Cæciliæ & S. Philippi Nerii, & illius Icone d. Sanctæ Imago collocari debeat.

§. 11. Cùm hoc tamen, quòd in ſignum profanatæ, & demolitæ Eccleſiæ hujuſmodi, in Oratorio per dictam Congregationem de novo conſtruendo Altare majus in honorem, & ſub invocatione Sanctæ Cæciliæ, ac B. Philippi Nerii fieri, illius icone Imago ejuſdem Sanctæ Cæciliæ à parte dextra collocari debeat, licentiam pariter, & facultatem eadem auctoritate tenore præſentium tribuimus, & impartimur.

Clauſulæ præſervativæ hujus Conſt.

§. 12. Decernentes, præſentes literas ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, ſeu alios Romanos Pontifices Succeſſores noſtros ſub quibuſcumque verborum expreſſionibus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine pro tempore quomodolibet factis, minimè comprehendi, ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant ſtatum, reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de novo, etiam ſub quacumque poſteriori data, per Præpoſitum, & Presbyteros ejuſdem Congregationis quadocumque eligenda, conceſſas, ac ſemper, & perpetuò validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos nunc quomodolibet ſpectat, & ſpectare poterit in futurum perpetuò, firmiter, ac inviolabiliter obſervari, & adimpleri.

Decretum irritans.

§. 13. Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios vel Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, & de Latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, necnon irri-

tum,

rum, & inane quicqnid ſecus ſuper bis à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum abrogatio.

§. 14. Non nbſtantibus priori voluntate noſtra, & ſingulis præmiſſis, ac Lateranenſis Concilii noviſſimè celebrati uniones perpetuas niſi in caſibus à jure permiſſis fieri prohibentes, aliiſque Apoſtolicis, ac in Provincialibus, Synodalibus, & Univerſalibus Conciliis editis, ſpecialibus, vel generalibus Conſtirntionibus, & ordinationibus, dictæque Eccleſiæ Sanctæ Cæciliæ, ac Miſſarum, oratinnum, precum, & ſuffragiorum hujuſmodi ſundationibus, ejuſdemque Urbis, quatenùs opus ſit juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſtitutionibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D.P. An. 1. die 26. Octo.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1621. ſeptimo Kal. Novembris, Pontificatus noſtri Anno primo.

XII.

Quòd votum, ac juramentum, quæ Clerici Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ de Urbe in ea perpetuò manendi emittunt, Romano Pontifici reſervata de cætero ſint.

Iſtam Congregationem unà cùm Confraternitate Laicorum ſub invocatione Doctrinæ Chriſtianæ erexit Paul. V. in Conſt. 36. Ex credito. ſuprà pag. 253. ubi vide.

Edita A. D. 1621.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

EX incumbenti Nobis deſuper paſtoralis officii debito, ad ea libenter intendimus, per quæ piorum Chriſtifidelium Congregationes ad divini nominis laudem, & gloriam, animarùmque ſalutem piè, & rectè inſtitutæ, ſub ſalubribus eorum Regulis, & Inſtitutis perſeverent, & majoribus indies proficiant incrementis.

Clerici Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ elapſo novitiatus anno ſponte emittunt Votum, ac juramentum perpetuo manendi in d. Congregatione. Et tamen cùm nonnulli putent ſuper his licitum eſſe diſpenſare & commutare. Ideo Pont. commutationem, & diſpenſationem ſuper Votu, ac Juramentu prohibet, & Rom. Pont. de cætero reſervat.

§. 1. Cùm itaque, ſicut dilecti filii Præpoſitus, & Clerici Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ in Eccleſia Sanctæ Agathæ Tranſtyberim de Urbe inſtitutæ, Nobis nuper exponi ſecerunt, Clerici ejuſdem Congregationis elapſo Novitiatus anno, votum cum juramento in eadem Congregatione perpetuò manendi libera, & ſpontanea voluntate emittant.

§. 2. Nonnulli verò ſuper voto, ac juramento præfatis, invita etiam Congregatione hujuſmodi, diſpenſare, & illa commutare licitum putent, & de facto in ejuſdem Congregationis præjudicium diſpenſent, & commutent.

§. 3. Nos præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, obviare, dictóſque Præpoſitum, & Clericos ſpecialibus ſavoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas ſore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Quòd de cetero cum Clericis ejuſdem Congregationis ſuper voto, & juramento præfatis, niſi per Nos, aut Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem, diſpenſari, aut votum, & juramentum præfata commutari nullatenùs poſſint, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium decernimus, & ordinamus, & facultatem ſuper voto, & juramento præfatis diſpenſandi, ſeu eadem vota commutandi Nobis, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervamus.

Privilegia ipſius Congregationis non revocata approbat, & confirmat.

§. 4. Inſuper omnia, & ſingula dictæ Congregationis privilegia, quatenùs ſint in uſu, & non ſint revocata, neque ſub aliquibus revocationibus comprehenſa, neque Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis adverſentur, auctoritate, & tenore præfatis approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos tàm juris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Diſpenſationes, vel commutationes prædictas contra harum tenorem faciendas irritat.

§. 5. Decernentes, quaſcumque voti, ſeu juramenti præfatorum diſpenſationes, ſeu voti, & juramenti eorumdem commutationes, contrà præſentium tenorem quandocumque faciendas, nullas, irritas, & inanes, nulliuſque roboris, vel momenti.

Clauſulas præſervativas adjungit.

§. 6. Præſentes verò literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, inviolabiliter obſervari debere, irritumque, & inane quidquid ſecus ſuper bis à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. A. 1. die 12. Novembris.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die duodecima Novembris, 1621. Pontificatus Noſtri anno primo.

XIII.

De Electione Summi Romani Pontificis.

Alias de hac materia Electionis Papæ à diverſis Pontificibus hactenus editæ erant Conſtitutiones, quarum nonnullæ ſunt in Corpore Juris ut videre poteris diſpoſitionem Symmachi relatam in cap. 2. diſt. 79. Nicol. II. c. 1. diſt. 23. & Alexand. III. in cap. 6. de electien. Necnon Greg. X. in cap. 3. eod. tit. lib. 6. ac Clement. V. in Clem. 2. Ne Romani, eod. tit. Aliæ vero, quæ ſunt extra Juris Corpus, omnes ſunt tibi indicatæ in Conſt. 63. Pii IV. ſup. tom. 2. pag. 97. Quoniam vero circa uſum, obſervantiam, & executionem hujus Gregorianæ ſanctionis, multæ excitari poterant difficultates; Ideo hic idem Pontifex ad eas præcidendas, ac pro faciliori ejuſdem Conſt. obſervantia edidit Cæremoniale, ritus hujuſmodi electionis continens, ſerie obſervandum, & nequaquam immutandum, ut hic inf. conſt. 19. Decet. Quæ omnia noviſſime approbavit, & confirmavit Sanctiſſ. D. N. Urban. VIII. ut in ejus Conſt. 45. Ad Romani, Tom. 4.

Edita A. D. 1621.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exactiſſima cura & diligentia adhibenda eſt in Electione ſummi Rom. Pontif. & ideo aliquot Rom. Pontifices, & ſanctorum Patrum decreta pro ritè, & rectè peragenda Electione edita fuerunt. Sed ſalubriori remedio Pontifex iſte locum eſſe cognovit, proptereà plenius deſuper ut infra diſpoſuit.

AEterni Patris Filius, Magiſter, & Legiſlator noſter Chriſtus Dominus, cujus omnis actio, noſtra eſt inſtructio, licet portaret omnia verbo virtutis ſuæ, nec eſſet quicquam abſconditum ab oculis ejus, tamen priuſquam ad Apoſtolatus munus duodecim Apoſtolos eligeret, & nominaret, quod alias nnquam feciſſe in ſcripturis non legimus, pernoctare voluit in oratione Dei: & antequam B. Petro ovium ſuarum curam committeret, tertium repetita interrogatione, trinam extare æterni amoris ejus profeſſionem: Nos ſcilicet erudiens quanta diligentia, cautione, & cura in omnium Paſtorum electione adniti debeamus, ut boni eligantur, & fideles, præſertim vero in Beati Petri Succeſſoris, qui Orbis eſt lumen, Doctor gentium, & Paſtor Paſtorum. Quapropter ſatis etiam admonemur, nihil eorum, quæ ad Electionis Romani Pontificis negotium cautius, & melius tranſigendum conducunt, omitti debere: Salus enim non unius membri, ſed totius corporis agitur, cum de Capite conſulitur. Igitur & ſi diverſis fel. rec. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, & Sanctorum Patrum decretis ſalubriter proviſum eſt, ut ejus electio rite, & recte peragatur, & in ea non caro, & ſanguis, aut humana ſapientia, quæ ſtultitia eſt apud

Deum

Deum, dominetur, ſed Spiritus Sancti gratia omnia dirigantur, & gubernentur: nihilominùs, ut dies diei eructat verbum, & nox nocti indicat ſcientiam: experientia compertum eſt, ſalubriori remedio locum non deeſſe. Nos igitur, quos poſuit Dominus, licèt nullis ſuffragantibus meritis, regere Eccleſiam ſuam, ne in extremo die prætermiſſi officii in re tanti momenti à Nobis ratio à diſtricto Judice exigatur; quod multorum etiam votis, & poſtulationibus multum expetitum eſt, Sancti Spiritus adſpirante gratia, faciendum decernimus.

Tres tantum electionis Papæ normas fieri poſſe decernit, ſcilicet per ſcrutinium, per compromiſſum, & per quaſi inſpirationem.

§. 1. Matura itaque cum Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus deliberatione habita, de eorumdem Fratrum conſilio pariter, & aſſenſu, hac noſtra perpetuò valitura Conſtitutione, ſtatuimus, decernimus, & declaramus, in poſterùm electionem Romani Pontificis fieri aliter non poſſe, quàm Conclavi, & eo clauſo, ac poſt celebratum in eo prima die Sacroſanctum Miſſæ ſolitum Sacrificium, cui Cardinales intereſſe, & in eo communicare conſueverunt, ac per Secreta Schedularum ſuffragia duarum ex tribus partibus Cardinalium in Conclavi præſentium; præterquàm ſi omnes, & ſinguli Cardinales ſimiliter in Conclavi præſentes, nemine diſſentiente, aliquibus ex eorumdem Collegio Cardinalium committerent eligendi poteſtatem, ut vice omnium Eccleſiæ Catholicæ providerent de Paſtore: aut niſi communiter ab omnibus, & ſingulis Cardinalibus, qui itidem in Conclavi præſentes erunt, nemine pariter diſſentiente, quaſi per inſpirationem, nullo præcedente de perſona ſpeciali tractatu, per verbum, ELIGO, intelligibili voce prolatum, aut ſcripto, ſi voce fieri non potuerit, expreſſum, fuerit celebrata.

Et neminem per viam ſcrutinii, vel ſcrutinii & acceſſus, & per viam compromiſſi, ſeipſum eligere poſſe.

§. 2. Numerum autem Suffragiorum duarum ex tribus partibus Cardinalium in Conclavi præſentium, ut electio per viam Scrutinii, ſive Scrutinii & acceſſus valida ſit, decernimus, & declaramus ità eſſe cenſendum, ut in duabus tertii partibus Suffragium electi non numeretur, nec quiſquam, ſive Scrutinii, ſive Scrutinii & acceſſus, ſive compromiſſi via procedatur, ſe ipſum eligere, ſeu ſuffragium ſibi dare ullatenùs poſſit: Electi tamen perſona, ſi in Conclavi ſit, debeat in numerum Cardinalium computari.

In ſcrutinio, vel ſcrutinio & acceſſu neceſſariam eſſe ſuffragiorum publicationem.

§. 3. Rurſus nemo per viam Scrutinii, ſeu Scrutinii & acceſſus habeatur pro electo, niſi publicatis omnibus ſuffragiis, & electi, ſi numerum tantummodò duarum ex tribus partibus habuiſſe compertum ſit, etiam ſchedulis apertis.

In ſuffragiorum paritate neminem electum eſſe, & in imparitate electum dici, qui ultrà duas partes in uno ſuffragio ſuperior erit.

§. 4. Ac ſi contingat plures in ſchedulis nominatos, duas tertias partes ſuffragiorum tuliſſe, in ſuffragiorum paritate neuter ſit electus, in imparitate verò, qui numero ſuffragiorum ſuperior erit dummodò duas tertias partes, etiam in uno ſuffragio excedat, electus cenſeatur.

Juramenti à quolibet Cardin. inferendo ſuffragio præſtandi formam præſcribit.

§. 5. Inſuper in uno quoque Scrutinio antequàm Schedula in calicem mittatur, à quolibet Cardinale juramentum alta, & intelligibili voce fiat his verbis. TESTOR CHRISTUM DOMINUM, QUI ME JUDICATURUS EST, ME ELIGERE QUEM SECUNDUM DEUM JUDICO ELIGI DEBERE, ET QUOD IDEM IN ACCESSU PRÆSTABO. Et hoc juramentum à nullo omittatur.

Qualitatem quoque, inſcriptionem, & ſchedularum ſigna pro ſuffragiis.

§. 6. Suffragiorum autem Schedulæ hujuſmodi tàm Scrutinii, quàm acceſſus, ubi fieri potuerit, impreſſæ omninò eſſe debeant, ubi non potuerit, unius tantùm manu ſcriptæ ſint, ità videlicet, ut tàm impreſſæ, quàm ita ſcriptæ, ea omnia, quæ in Schedulis hujuſmodi exprimi ſolent, contineant, præter ſola nomina, ſeu denominationes eligentis, & electi, & infraſcripta ſigna; quæ omnia manu ejuſdem eligentis ſcribantur: & nomen quidem eligentis in prima parte Schedulæ, electi verò in ſequenti, & rurſus electi, quantum fieri poterit charactere alterato, ità ut cognoſci non poſſit: eaque Schedulæ pars, in qua erit eligentis nomen, claudetur, ac ſigillo ad hoc parato ac ſecretè habito, non autem eo quo quiſque uti ſolet, obſignetur. Ut autem videri poſſit, ne qui alicui acceſſit, eidem in Scrutinio ſuffragium dederit, Schedulæ omnes duobus aliis ſignis in ultima parte ſignentur, numero nempe aliquo, & brevi dicto ſacræ Scripturæ, vel alio hujuſmodi, quæ ſigna in utraque Schedula tàm Scrutinii, quàm acceſſus eadem ſint.

Complicationémque, obſignationem, & apertionem dictarum ſchedularum.

§. 7. Poſteà verò pars illa Schedulæ, ubi hæc ſigna erunt, etiam complicetur, & obſignetur, ne à Scrutatoribus videri poſſit, niſi poſtquàm fuerit per Scrutinium & acceſſum electio perfecta; quo caſu Schedulæ acceſſus à Scrutatoribus ea in parte, ubi duo prædicta ſunt ſigna, aperiantur, iiſque inſpectis, & earum ſigillis, aliæ Schedulæ cum iiſdem ſignis notatæ, & in Scrutinio datæ reperiantur, ut videlicet an duo hæc ſigna, & ſigillum eadem ſint cognoſcatur, & indè duo ſuffragia ab eodem Cardinali uni data non fuiſſe appareat.

Quando ſuffragium acceſſus nullum ſit declarat, & quando ſchedulæ aperiantur in ea etiam parte, ubi eſt nomen eligentis.

§. 8. At ſi inter Schedulas Scrutinii nulla reperietur iiſdem ſignis notata, quibus ſchedula acceſſus ſignata erit, aut ſi quis eidem acceſſerit, quem in Scrutinio nominaverit, utroque caſu ſuffragium acceſſus nullum ſit. Subſcriptio autem, ſeu nomen eligentis reſignari non poſſit, niſi contingat, ut ſigillum, & alia duo prædicta ſigna ſint eadem cum ſignis, & ſigillo alicujus alterius Cardinalis, aut alia difficultate cogente.

Nomen electi quomodo in ſchedulis ſcribendum. & ubi debeat fieri ſchedularum inſcriptio declarat.

§. 9. Quod autem attinet ad nomen electi, illud eo modo à Cardinalibus ſcribatur, quomodo in folio impreſſo, ubi in Conclavi notari ſuffragia ſolent. Prætereà ut ſecreto cautius conſulatur, Schedulæ ſuffragiorum conficiantur, una ſeu pluribus in menſis, in media Capella conſtitutis, ità è Cardinalibus remotis, & circumſpectis, ut quid ſcribatur ab aliis videri non poſſit. Si quis verò ad menſam accedere, impeditus valetudine non poterit, is ſuffragium ſuum in loco ſuo ſecretè conficere debeat, & ad illud accipiendum ultimus Scrutatorum accedat.

Ac quando ſit locus acceſſui & quando & quomodo fieri debeat.

§. 10. Et ut acceſſus ſecretè etiam peragatur, Scrutinio publicato, ſi electio per conſenſum duarum partium in eo non fuerit celebrata, ſtatim antequàm ad alios actus deveniatur, Cardinales Schedulam pro acceſſu formatam prædictis in menſis conficere, ſicut in Scrutinio teneantur. Porro uſus Schedularum pro acceſſu talis erit. Qui accedere alicui ex nominatis in Scrutinio voluerit, ejus nomen ſcribet, qui noluerit, ne cognoſci poſſit eum nulli accedere, in loco nominis ſcribat NEMINI.

Tam in Scrutinio quàm in acceſſu plures nominare poſſe vetat. Et de acceſſo cui fieri poſſe ſubjungit.

§. 11. Nulli autem tàm in Schedula Scrutinii, quàm acceſſus plures nominare liceat, alioquin ſuffragium in quo plures fuerint nominati, nullum ſit, accedere tamen uni ex nominatis à ſe in dicta Schedula; vel alii, dummodo aliquod aliud ſuffragium in eodem Scrutinio tulerit, non prohibeatur, & in numerum Cardinalium in Conclavi præſentium numeretur.

Semel accedere in uno ſcrutinio, & per acceſſum non recedi a nominato decernit.

§. 12. Neque in quolibet Scrutinio, niſi ſemel accedere liceat; neque per acceſſum ab alterius nominatione, in Scrutinii Schedula facta recedi, decernimus, & declaramus.

Numeratio Schedularum quomodo fiat, & quid ſi numero Cardinalium illa non reſpondeant declarat.

§. 13. Inſuper antequàm Schedulæ, ſive Scrutinii, ſive acceſſus à Scrutatoribus aperiantur, omnes ab iis diligentiſſimè palàm numerentur: & ſi plures repertæ fuerint, quàm ſint Cardinales in Conclavi præſentes omnes comburantur, & iterum ad ſuffragia ſtatim deveniatur.

Aliquid de prædictis non obſervanti, excommunicationis pœnam infligit.

§. 14. Si quis autem aliquid ex ſuprà expreſſis non ſervaverit, aut quomodocumque directè, vel indirectè in aliquo contravenerit, ſententiam excommunicationis ipſo facto incurrat.

Suffragia à Card. infirmis in Scrutinio, & acceſſu quomodo ferant ordinat.

§. 15. Prætereà ſtatuimus, & ordinamus, quod ſi aliquem infirmitas impediverit ad Scrutinium venire, ad eum adire debeant tres Cardinales, forte ante Scrutinium, ut infrà ad hanc rem ex

omnibus Cardinalibus per ultimum Diaconorum extracti, cum capſula perforata, ſed inani, & palàm à Scrutatoribus clauſa, cujus clavis ſuper altare remaneat, & Schedulam impreſſam illi deferre, ipſéque illam, ſicut alii Cardinales, prævio juramento ſupraſcripto, ſecretè conficere teneatur, deindè in capſulam conjiciat, eáque per eoſdem Cardinales relata, & aperta, in calicem Schedula mittatur. Publicato deindè Scrutinio, ſi acceſſus faciendus erit, ut etiam infirmi accedere poſſint, unum ex foliis in quibus nomina Cardinalium, & ſuffragiorum numerus notantur, à tribus Cardinalibus prædictis ſumatur, & palàm recognito numero ſuffragiorum, quæ quiſque in Scrutinio tulerit ad infirmum una cum alia impreſſa Schedula, pro acceſſu parata, & cum eadem capſula ab iis deferatur. Infirmus verò alicui accedere, vel nemini accedere debeat, omniáque, & ſingula ſerventur, quæ de Scrutinii Schedula ſuprà ordinata ſunt, ſub eadem excommunicationis latæ ſententiæ pœna. At ſi quis ſcribere valetudine impeditus, per alium prævio juramento, ab eo qui ſcribet præſtando, de ſervando ſecreto, quod ſub eadem excommunicationis pœna ſervari mandamus, ſubſcribere liberè poſſit.

Et quomodo Scrutatores, & Deputati pro ſuſcipiendis votis infirmorum, Recognitores quo extrahantur, & quam pœnam incurrant, ſi quid ſecreti revelent. Et de officio Recognitorum, & combuſtione ſchedularum.

§. 16. Ad hæc Scruratores tres, ſicut & tres alii Cardinales, qui ad infirmorum ſuffragia deferenda proficientur, ex omnibus Cardinalibus præſentibus in Conclavi, nulla ordinis ſervata diſtinctione, ſorte immediatè ante quodlibet Scrutinium per ultimum Diaconorum extrahantur, & qui ſemel extracti fuerint in vas iterum eonjiciantur; alioqnin ſi quis contrafecerit, ſicut ſi Scrutatores, vel recognitores aliquid ſecreti in exercendo ſuo officio cognoverint, & illud revelaverint, eamdem latæ ſententiæ excommunicationem incurrant. Finito Scrutinio, & acceſſu, ſive electio ſequuta ſit, ſive non ſit, tres alii Cardinales, ſorte pariter ut ſuprà extrahendi, Schedulas omnes recognoſcere debeant, ſigillo tamen, & duobus aliis ſignis, ſi aperta non fuerint, intactis remanentibus. Quæ omnes, & ſingulæ Schedulæ, ſive ſequuta, ſive non ſequuta electione, poſtmodum ſtatim palam comburantur.

Et etiam quoties in die, & quando fieri debeat ſcrutin. vel compromiſſum. Necnon quam pœnam incurrant non obſervantes.

§. 17. Similiter ne electio protrahatur, ſtatuimus, & ordinamus, ut ſub ſimili excommunicationis pœna eo ipſo incurrenda, Scrutinium bis ſingulis diebus peragatur, ità ut etiam perficiatur, manè ſcilicet poſt ſolitam Miſſam, & prima quidem die tantùm poſt Cardinalium ſacram peractam communionem, & pomeridiano tempore hora opportuna, poſt Hymnum, Veni Creator Spiritus, & orationem de Spiritu Sancto: idémque ſi compromiſſi via eligatur, obſervari debeat: atque ad Scrutinium, cùm tertium pulſata per loca ſolita Conclavis campanula de more fuerit, omnes, & ſinguli Cardinales convenire debeant, valetudine non impediti, ſub eadem excommunicationis latæ ſententiæ pœna.

Factiones promiſſiones, ſigna, & alia tam reſpectu incluſionis, quàm excluſionis, &c. ſub pœna excommunic. prohibet.

§. 18. Cardinales præterea omninò abſtineant ab omnibus pactionibus, conventionibus, promiſſionibus, intendimentis, condictis, fœderibus, aliiſque quibuſcumque obligationibus, minis, ſignis, contraſignis ſuffragiorum, ſeu Schedularum, aut aliis tàm verbo, quàm ſcripto, aut quomodocumque dandis, aut petendis, tàm reſpectu incluſionis, quàm excluſionis, tàm unius perſonæ, quàm plurium aut certi generis, veluti creaturarum, aut hujuſmodi, ſeu de ſuffragio dando, vel non dando: quæ omnia, & ſingula, ſi de facto intervenerint, etiam juramento adjecto, nulla, & irrita, neque ad eorum obſervantiam quemquam teneri, aut ex tranſgreſſione notam incurrere fidei non ſervatæ decernimus, & declaramus; & contrafacientes ex nunc excommunicationis pœna innodamus: tractatus tamen pro electione habendos vetare non intelligimus.

Quæ Electionem Rom. Pontif.

§. 19. Quòd ſi electio hujuſmodi alibi celebrata fuerit, quàm in Conclavi clauſo, vel aliter quàm per ſecreta Schedularum ſuffragia duarum ex tribus partibus Cardinalium in Conclavi præſentium in Scrutinio, ſeu Scrutinio & acceſſu, electi ſuffragio non computato, vel per viam compromiſſi, ab omnibus Cardinalibus ſimiliter in Conclavi præſentibus, nemine diſſentiente, initi, & ità ut nemo ſeipſum elegerit: vel quaſi per inſpirationem nullo præcedente de perſona ſpeciali tractatu, omnium pariter Cardinalium, præſentium in Conclavi, communiter, nemine itidem diſſentiente, per verbum ELIGO, intelligibili voce prolatum aut ſcripto, ſi voce non potuerit, expreſſum, nulla ſit, & invalida eo ipſo, abſque ulla declaratione, & ita electo nullum jus tribuat: quinimò is non Apoſtolicus, ſed Apoſtaticus ſit, & tàm ipſe, quàm eligentes, ejúſque fautores, & complices ſententiam excommunicationis, & anathema, aliaſque cenſuras, & pœnas invaſoribus Sedis Apoſtolicæ à ſacris Canonibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis impoſitas, pariter ipſo facto incurrant, à qua, ſicut ab alia quacumque, in hac Conſtitutione impoſita, & irrogata, ſeu infrà imponenda, & irroganda pœna excommunicationis tàm ipſi, quàm quilibet alius, ſive S. R. E. Card. ſive alia perſona cujuſcumque gradus, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ à nullo, neque etiam à Majori Pœnitentiario, cujuſcumque facultatis vigore prætterquàm à Romano Pont. niſi in mortis articulo abſolvi poſſit, & tàm ipſe ejuſque complices, & fautores, quàm alii quicumque, etiam S. R. E. Cardinales hujus Conſtitutionis in aliquo tranſgreſſores aliis graviſſimis pœnis teneantur, futuri Pontificis canonicè intrantis arbitrio irrogandis.

nullam reddant, Pœnaſque eligentium, & electorum contrà hujus conſt. formam tradit.

Secretum in electione Papæ obſervari præcipit: Et mutationem aut alterationem hujus conſtit. Cardd. prohibet.

§. 20. Poſtremò ſtatuimus, & diſtrictè præcipiendo mandamus, ut S. R. E. Cardinales, quæcumque ſecretum violare quomodolibet poterunt, omnia evitare, & cavere omninò teneantur, cùm intentio, & mens noſtra ſit electionis hujuſmodi tàm ſanctum negotium, ſi fiat per Scrutinium, ſeu ſcrutinium & acceſſum, ut præfertur, ſecretiſſime tranſigatur: ac proindè, iiſdem omnibus, & ſingulis S.R.E. Cardin. & eorum ſacro Collegio inhibemus, ne contra hæc, vel horum aliquod ſtatuere, diſponere, vel ordinare, ſeu in aliquo corrigere, alterare, mutare, ſeu aliquo modo facere, tractare, moliri, vel attentare præſumant quovis prætextu, cauſa, vel exquiſito colore ſub eadem excommunicationis pœna ipſo facto incurrenda.

Hujus conſt. executores Card. deputat.

§. 21. Ut autem hujuſmodi noſtra Conſtitutio inviolabiliùs obſervetur, tres Cardinales, qui ſingulis diebus Congregationibus agendis præpoſiti ſunt, & cum iis S. R. E. Camerarius illam in omnibus, & per omnia obſervari procurent, & faciant.

Cardinales cenſuris irretitos ab electione Papæ non excludi decernit.

§. 22. Volumus etiam, & decernimus cenſurarum, & excommunicationum prædictarum, & aliarum quarumcumque prætextu, vel cauſa Cardinales à ſummi Pont. electione activa, & paſſiva excludi nullo modo poſſe, quas quidem cenſuras, & excommunicationes ad effectum hujuſmodi electionis tantùm, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſuſpendimus: decernentes, eaſdem excommunicationes & cenſuras eos ſolùm afficere qui deliquerint, non autem alios, Conclavi durante, qui cum iis converſati fuerint.

Quæ in hujuſmodi electione advertere debent Cardd. admonet.

§. 23. Cæterùm, & ſi opus non eſſe in Domino confidimus, tamen pro officii noſtri debito, & rei de qua agitur gravitate, admonemus, hortamur, & in Domino obſecramus S. R.E. Cardinales, ut attentè conſiderent perſonæ, quam ſuſtinent, officium, & dignitatem, quam Sacrum præterea, & quanti momenti ſit opus, quod tractant; & nihil quod ſe non deceat, nihil à re alienum committant, ſed cogitent, quàm pernicioſum futurum ſit univerſæ Eccleſiæ, Chriſti ſanguine acquiſitæ, ſi malè adminiſtretur; ac proindè exuant omnes mundanas curas, & induant ſolum Dominum noſtrum JESUM Chriſtum: memores, nihil prodeſſe homini,

ſi univerſum Mundum lucretur, animæ verò ſoæ detrimentum patiatur. Denique animum advertant, ſe in Conclavi clauſos edititſſima in ſpecula conſtitutos eſſe, & factos ſpectaculum DEO, & hominibus, à Domino, cujus negotium gerunt, ſupplicii, vel gloriæ ſempiternæ retributionem citiſſimè laturos.

Conſt. & aliis huic Conſtit. contrariis expreſsè derogat. Vide reſtrictionem hic infrà §. 26.

§. 24. Non obſtan. quatenùs opus ſit, ſel. rec. Alexandri Papæ III. præd. noſtri in Concilio Lateranenſi edita, quæ incipit. Licèt de vitanda, & aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, etiam in Conciliis generalibus promulgatis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, etiam in corpore Juris clauſis, quibus omnibus, & ſingulis, quatenùs pariter opus ſit, eorum omnium, & ſingulorum tenores, perindè ac ſi ad verbum exprimerentur, pro expreſſis, & inſertis habentes, pro hac vice dumtaxat, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter, & expreſaè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Quomodo, & quando juranda ſit per Card. iſta Conſt. ſtatuit.

§. 25. Volumus quoque, præſentes noſtras coram omnibus in prima Congregatione poſt obitum Pontificis fieri ſolita, & deindè poſt Conclavis ingreſſum, & cùm quis ad Cardinalatus honorem promotus fuerit, cum aliis ſimilibus Conſtitutionibus legi, & juramentum ſuper illius obſervatione præſtari: & ità præcipimus, & mandamus.

Derogat. de qua in §. 24. reſtringit, obſervantiamque hujus Conſt. ſuc. eſſ. Pont. indicat.

§. 26. Quibus Conſtitutionibus, & pœnis in eis contentis, niſi in ſuperius expreſſis per hanc noſtram derogare non intendimus, ſed eas in ſui roboris firmitate relinquere. Sperantes etiam Roman. Pontiſ. qui pro tempore canonicè eligentur, omni ſtudio curaturos, ut quæ noſtris hujuſmodi, & in eis ſalubriter ſtatuta ſunt, inviolabiliter, ac etiam ſi opus fuerit, per pœnarum ipſarum contrà tranſgreſſores executionem, obſerventur.

Public. hujus conſt. in Urbe fieri, & factam quocumque Card. etiam abſen. & futuros, & alios quoſcumque ligare præcipit.

§. 27. Denique volumus, eaſdem præſentes in Valvis Baſilicarum Sancti Joannis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in Acie Campi Floræ per Curſores noſtros affigi & publicari, ac eorum exempla ibidem affixa dimitti, & deindè omnes, & ſingulos Cardinales, tàm abſentes, quàm præſentes, modernos, & qui pro tempore erunt, & alios quoſcumque quorum intereſt, vel intereſſe poterit quomodolibet in futurum, afficere, & ligare, nullámque harum ignorantiam prætendere poſſe, ac ſi eis perſonaliter intimatæ forent; præmiſſis cæteriſque contrariis quibuſcumque non obſtantibus.

Sanctionémque pœnalem adjungit.

§. 28. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam noſtrorum Statutorum, Decretorum, Declarationum, Mandatorum, Innodationis, Voluntatis, Admonitionis, Hortationis, Obſecrationis, Inhibitionis, Derogationis, Præcepti, & ſuſpenſionis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis DEI, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Dat. P. An. 1. die 15. Novemb.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoprimo, decimoſeptimo Kalen. Decembris, Pontificatus Noſtri anno primo.

Papæ ſubſcriptio.

† Ego Gregorius Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Card. ſubſcriptiones.

† Antonius Card. Saolius, Epiſc. Oſtien. promitto, voveo, & juro.
† Franciſcus Maria Cardinalis à Monte, Epiſc. Portuen. promitto, voveo, & juro.
† Franciſcus Cardinalis Sfortia, Epiſcopus Tuſculanus, promitto, voveo, & juro.
† A. Cardinalis Montaltus, Epiſcopus Albanen. S. R. E. Vicecancellarius, promitto, voveo, & juro.
† Odoardus Cardinalis Farneſius, Epiſcopus Sabinen. promitto, voveo, & juro.
† Octavius Cardinalis Bandinus, Epiſcopus Præneſtinus, promitto, voveo, & juro.
†
† Andreas Cardinalis Perettus, promitto, voveo, & juro.
† B. Cardinalis Bevilacqua, promitto, voveo, & juro.
†
† F. tit. S. Praxedis, presb. Card. de Sourdis, promitto, voveo, & juro.
† Ego Jo. Baptiſta tit. SS. Marcellini, & Petri, Card. Detus, promitto, voveo, & juro.
† Ego Dominicus SS. Apoſtolorum, presb. Card. Gymnaſius, promitto, voveo, & juro.
†
† Ego Carolus tit. S. Cæſarei, presb. Card. Madrutius, promitto, voveo, & juro.
†
† Ego S. tit. S. Chryſogoni, presb. Card. Borgheſius, Major Pœnitentiarius, promitto, voveo, & juro.
† Ego M. tit. S. Onuphrii, presb. Card. Barberinus, promitto; voveo, & juro.
† Ego Jo. Garſia tit. SS. Quatuor Coronatorum, presb. Cardin. Millinus, promitto, voveo, & juro.
† Ego M. tit. SS. Quirici, & Juliæ, presb. Card. Lantes, promitto, voveo, & juro.
† Ego M. Angelus Tontus tit. S. Petri ad Vincula, presb. Cardinalis Nazarenus, promitto, voveo, & juro.
† Ego F. tt. S. Auguſtini, presb. Verallus, promitto, voveo, & juro.
† Ego Jo. Bapt. tt. S. Cæciliæ, presb. Card. Lenus, promitto, voveo, & juro.
† Ego Dominicus tit. S. Martini in Montibus, presb. Card. Rivarola, promitto, voveo, & juro.
† Ego P. tt. S. Mariæ de Populo, presb. Card. Philonardus, promitto, voveo, & juro.
† Ego P. Paulus tt. SS. Nerei, & Achillei, presb. Card. Creſcentius, promitto, voveo & juro.
†
†
† Ego Gaſpar tit. S. Crucis in Hieruſalem, presb. Card. Borgia, promitto, voveo, & juro.
† Ego Robertus tt. S. Alexii, presb. Card. Ubaldinus, promitto, voveo, & juro.
† Ego Tiberius tt. S. Priſcæ, presb. Card. Mutus, promitto, voveo, & juro.
† Ego Gabriel tit. S. Pancratii, presb. Card. de Treio, promitto, voveo, & juro.
†
†
†
† Ego Petrus tit. S. Thomæ in Parione, presb. Card. Campoteus, promitto, voveo, & juro.
† Ego Matthæus tt. S. Marci, presb. Card. Priolus, promitto, voveo, & juro.
† Ego S. presb. Cardinalis S. Suſannæ, S. R. E. Biblioth. promitto, voveo, & juro.
†
†
†
† Ego Guido tit. S. Joannis ante portam Latinam, presb. Cardin. Bentivolus, promitto, voveo, & juro.
† Ego Petrus tit. S. Salvatoris in Lauro, presb. Card. promitto, voveo, & juro.
† Ego It. Federicus, presb. Cardinalis de Zolrelen, promitto, voveo, & juro.
† Ego Cæſar tit. S. Petri in Monte Aureo, presb. Card. Gherardus, promitto, voveo, & juro.
† Ego Fr. Deſiderius tit. S. Clementis, presb. Card. de Cremona, promitto, voveo, & juro.

† Ego Stephanus tit. S. Mariæ io Via, presb. Card. Pignattellus, promitto, voveo, & juro.
† Ego L. Card. Ludoviſius, tit. S. Mariæ de Tranſpontina S. R. E. Cam. promitto, voveo, & juro.
† Ego Franciſcus tt. S. Matthæi in Merulana, presb. Cardinalis Sacratus, promitto, voveo, & juro.
† Ego M. Ant. ot. S. Euſebii, presb. Card. Gozadinus, promitto, voveo, & juro.
† Ego Alexander S. Mariæ in via lata Diaconus Cardinalis Eſten. promitto, voveo, & juro.
†
†
†
†
†
†
†
† Ego Franciſcus S. Angeli in Foro piſcium, Diaconus Cardinalis Boncompagnus, promitto, voveo, & juro.
† Ego Hippolytus S. Mariæ Novæ, Diac. Card. Aldobrandinus, promitto, voveo, & juro.
†

Publicatio hujus in Urbe.

Anno à Nativitate D. N. Jeſu Chriſti Milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoprima, Indictione quarta, die verò vigeſima ſexta Menſis Novembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorii divina providentia Papa XV. Pontificatus ſui primo. Introſcripta literæ Apoſtolicæ publicatæ, & affixæ fuerunt ad Valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, & in Acie Campi Floræ, dimiſſis ibidem earumdem literarum originalibus appenſis per aliquod temporis ſpatium, & exindè amotis, deindè dimiſſis earumdem literarum copiis affixis, ut moris eſt, per nos Auguſtinum Bracherium, & Brandimartem Latinum prælibati S. D. N. Papæ Curſares.

Octavius Spada Magiſter Curſorum.

XIV.

Erectio Congregationis Clericorum ſæcularium Scholarum Piarum in Religionem Clericorum Regularium cum emiſſione trium Votorum ſolemnium.

Hanc Congregationem ad pauperes ſcholares piè, & ſine ulla mercede erudiendos, erexiſſe Paul V. vides in ſua Conſtitut. 101. *Ad ea, ſup. fol.* 396. *ubi notavi. Et poſteà iſte Pontif. confirmavit Conſtitutiones ab ipſa Congregatione editas, ut Conſt.* 17. *Sacri, inf. fol.* 451. *Elegitque Joſephum à Matre DEI in Miniſtrum Generalem, ut conſtit.* 25. *Apoſtolici, infrà fol.* 471.

Ac demùm eidem communicavit omnia Privilegia, & quaſcumque gratias Religioſis Mendicantibus conceſſa, & concedenda in Conſt. ſeq. Ad uberes. Necnon poſteà conceſſit Eccleſiam S. Pantaleonis de Urbe, ſublata priùs animarum cura, ut Conſt. 45. Regimini: noviſſimè verò eos à Proceſſionibus, & aliis actibus publicis exemit: S. D. N. Urb. VIII. inf. Conſt. 100. Debitum. Tom. 4. fol. 170.

Edita An. D. 1621.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN ſupremo Apoſtolatus ſolio, meritis licèt imparibus, divina diſpoſitione conſtituti, & ad ea vigilantiæ noſtræ partes libenter interponimus, per quæ piæ Clericorum Congregationes in Eccleſia DEI ad illius laudem, & gloriam providè ſanctéque inſtitutæ, in perſeverantia laudabilium operum incitentur, ac majoribus in dies proficiant incrementis.

Joſeph à Matre Dei Præfectus Congreg. Cleric.

§. 1. Cum itaque, ſicut dilectus filius Joſephus de Matre Dei, Præfectus Generalis Congregationis Clericorum Pauperum Matris DEI Scholarum Piarum de Urbe, Nobis nuper exponi fecit, Clerici ejuſdem Congregationis tria ſimplicia, Paupertatis ſcilicet, Caſtitatis, & Obedientiæ vota emittant. Cumque perfectioris vitæ ſtudio ducti, ſimplicia vota prædicta per Nos ſolemnia declarari, Nobis humiliter ſupplicaſſent.

Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum ſupplicari Papæ quod votis ſolemnibus.

§. 2. Venerabiles Fratres noſtri S. R. E. Cardinales negotiis Epiſcoporum, & Regularium præpoſiti, quibus negotium hujuſmodi maturè examinan. & Nobis referen. commiſimus, prædictam Congregationem nuncupatam Pauperum Matris Dei, olim Romæ fel. rec. Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri auctoritate erectam, per ſanctæ memoriæ Paulum Papam V. Prædeceſſorem noſtrum confirmatam, & propè Eccleſiam ſancti Pantaleonis de Urbe modo degentem, in Religionem trium votorum ſolemnium approbari poſſe cenſuerint, prout in decreto deſuper ſub die xxxi. Auguſti proximè præteriti facto dicitur contineri.

Et iiſe id Cardd. negotiis Epiſcop. & Regulari Præp commiſit, ipſique d. Cong. in Relig. trium votorum ſol. approbari cenſuerunt in quodam Decreto.

§. 3. Nos piis Joſephi & Clericorum prædictorum votis hujuſmodi, quantum cum Domino poſſumus, benignè annuere, eoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cen. & pœnis à jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum prædictum Apoſtolica auctoritate ten. præſentium approbamus, & confirmamus, illique perpetuæ & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tàm juris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Quod Decr. hic Pont. approbat, ſupplétque omnes defectus, ſi qui eſſent.

§. 4. Decernentes, præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Joſepho, & Clericis prædictis in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari.

Clauſulas præſervativas.

§. 5. Atque ità per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Irritámque Decret. appoṅit.

§. 6. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac univerſalibus, provincialibúſque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon quatenus opus ſit, dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariis quoque derogat.

Dat. Romæ, apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 18. Novembris 1621. Pontificatus Noſtri Anno primo.

Dat. P. An. 1. die 18. Nov.

Sequitur Elargitio, & communicatio Congregationi Clericorum Regularium Pauperum Matris DEI Scholarum Piarum, omnium exemptionum, indultorum, & privilegiorum quibuſcumque Ordinibus Mendicantium, eorúmque locis, & perſonis quomodolibet conceſſorum, & concedendorum.

Edita An. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

AD uberes fructus, quos dilecti filii Miniſter Generalis, & Clerici Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum in Militanti Eccleſia, cujus regimini divina diſponente clementia præſidemus, in dies afferunt, mentis noſtræ aciem convertentes, ac uberiores ex ipſa Congre-

gatione

gatione fructus in dies proventuros eſſe ſperantes, ad ea meritò libenter intendimus, per quæ Congregatio ipſa feliciotibus in dies proficiat incrementis.

Elargitio, & communic. privileg. & gratiarum de qua in rubrica.

§. 1. Ut igitur Miniſter & Clerici prædicti eo ſerventius in ſuo laudabili inſtituto perſeverent, quo majoribus ſe viderint ſavoribus, & gratiis munitos, providere volentes, ac ſingulares Miniſtri, & Clericorum prædictorum perſonas à quibuſvis excommunicationis, luſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunr, ad effectum præſentium dumtaxar conſequentet, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Congregationi prædictæ, illiuſque Miniſtro, & Cleticis, aliiſque perſonis ut omnibus, & ſingulis privilegiis, immunitatibus, libertaribus, ſacultatibus, exemptionibus, aliiſque gratiis, & indultis tàm ſpiritualibus, quàm temporalibus Ordinibus Mendicantium, illorúmque Supetioribus, Profeſſoribus, necnon Eccleſiis, Monaſteriis, Regularibus locis, etiam per viam communicationis, vel extenſionis, aut aliàs quomodolibet per quoſcumque Rom. Pontifices Prædeceſſores Noſtros, ac etiam Nos quomodolibet conceſſis, & quibus ipſi, necnon Eccleſiæ, Monaſteria, & Regularia loca hujuſmodi de jure, uſu, conſuetudine, privilegio, aut conceſſione Apoſtolica in geuere, vel in ſpecie, ac tàm conjunctim, quam diviſim, ſeu aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in ſuturum, dummodò tamen ſint in uſu, & non ſint revocata, aut ſub aliquibus revocationibus comprehenſa, nec ſacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis aut Conſtitutionibus Apoſtolicis repugnent, pari modo non ſolùm ad eorum inſtar, ſed pariformiter, & æque principaliter, perindè ac ſi illis nominatim, & in ſpecie conceſſa fuiſſent, uti, frui, & gaudere liberè, & licitè valeant, Apoſtolica auctoritare tenore præſentium perpetuò concedimus, & indulgemus; dictaque privilegia, immunitates, libertates, ſaculrares, exemptiones, gratias, & indulta eis communicamus, illáque ad eos extendimus.

Clauſulas præſervativas apponit.

§. 2. Decernentes, præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Præpoſito, & Clericis prædictis in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari.

Et Decretum irritans.

§. 3. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariiſq; derogatur.

§. 4. Non obſtan. noſtra de gratiis ad inſtar non conceden. ac quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenùs opus ſit, Ordinum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & ſingulis, eorum ten. præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 2. die 15. Octobris.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 15. Octobris MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

XV.

Confirmatio, & Innovatio Conſtitutionum Greg. XIII. & Greg. XIV. ſuper prohibitione delationis habitus Fratrum Capuccinorum, vel conſimilis habitus per alios Regulares. Nec non commiſſio, & demandatio Ordinariis locorum Regnorum Hiſpaniæ, Franciæ, aliorumque Regnorum, & Provinciarum Italiæ, ne aliis quibuſvis Religioſis cujuſcumque Ordinis, Societatis, & Inſtituti Regularibus ſub quovis prætextu in poſterum, Nomen, vel Habitum ipſorum Fratrum Capuccinorum ſibi vendicare, vel uſurpare permittant, ſed ipſas editas Conſtitutiones per Eccleſiaſticas cenſuras, & pœnas obſervari faciant.

Horum Fratrum Regulæ approbationem cum habitus præfinitione habes in Clem. VII. Conſt. 21. Religionis, ſup. t. 1. p. 673. ubi videas quæ notavit Genitor meus.

GREGORIUS PAPA XV.

Edita An. D. 1621.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

EX injuncto Nobis Apoſtolicæ ſervitutis Officio, ad ea, per quæ Chriſtifidelium, quorumlibet præſertim ſub ſuavi Religionis jugo Altiſſimo famulantium quieti, paci opportunè conſulitur, libenter intendimus, ac in his Officii Noſtri partes interponimus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Greg. XIII. & Greg. XIV. infertus citati prohibuerunt delationem habitus ſimilis vel Capituli Frat. Capuccinorum.

§. 1. Aliàs ſiquidem à ſel. rec. Gregorio XIII. & Gregorio XIV. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris emanarunt Literæ tenoris ſubſequentis, videlicet.

Gregorius Papa XIII. Ad perpetuam rei memoriam. Regularium perſonarum, præſertim exemplarem vitam in humilitatis, & paupertatis ſpiritu ducentium, quieti, ac indemnitati pro commiſſo Nobis Paſtoralis Officii debito conſulere cupientes, ad ea removenda, quæ ipſis præjudicium adſerre, & ſcandali materiam præſtare dignoſcuntur, curam noſtram libenter intendimus. Accipimus ſiquidem, quod licèt aliàs fel. rec. Paulus Papa XIII. Prædeceſſor Noſter, per ſuas literas inter alia diſtrictiùs inhibuerit quibuſvis perſonis cujuſcumque conditionis exiſterent, ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna eo ipſo incurrenda, ne Habitum per Fratres Ordinis Minorum Capuccinorum nuncupatorum, geſtari ſolitum, niſi ſub pro tempore exiſtentis Vicarii Generalis ejuſdem Ordinis obedientia, & cura permanerent, geſtare quoquo modo præſumerent, & piæ mem. Pius Papa IV. etiam Prædeceſſor Noſter literas Pauli Prædeceſſoris hujuſmodi, ità quod nullus, cujuſcumque conditionis exiſteret, non ſolum habitum præfatum juxtà literarum Pauli prædeceſſoria hujuſmodi tenorem, verùm etiam nec ità conſimilem, quod propter eum credi Frater eorum Congregationis, niſi ſub præfati Vicarii Generalis pro tempore exiſtentis obedientia, & cura permaneret, ſub ſimili pœna excommunicationis latæ ſententiæ quoquo modo geſtare præſumeret, per alias ſuas literas confirmaverit, & approbaverit, ac etiam ad id extenderit: nihilominùs multi Fratres Tertiarii nuncupati, Ordinis Minorum Conventualium S. Franciſci nuncupatorum, in Regno Siciliæ degentes, Habitum ejuſdem panni, & coloris, quo ipſi Fratres Capuccini utuntur, geſtare, & ſalvo quod Capuccium rotundum more Fratrum Conventualium hujuſmodi deferunt, in reliquis ità conſimiles eiſdem Fratribus Capuccinis incedere præſumunt, ut paſſim à populo pro Capuccinis habeantur, & repetantur, ac illis tamquàm talibus eleemoſynæ, & oblationes elargiantur, non ſine eorumdem Capuccinorum, qui ea ratione eleemoſynis hujuſmodi ab aliis ſuo nomine interceptis fruſtrati remanent, præjudicio, & incommodo, ſed etiam gravi dictæ plebis offenſione, & ſcandalo, dùm quos diſciplinæ regulari ipſorum Fratrum Capuccinorum mancipatos credit, eis pecuniarum uſum, ac rerum commercium permitti intuetur. Quocircà Nos rationi conſonum eſſe rati, ut qui in obſervantia vitæ re-

Iſta Pauli Conſt. eſt ſup. t. 1. p. 720. num. 11.

Conſt. hujus Pii habes not. ad conſ. Greg. XIV. ſignatu in Rubr.

gularis uniformes non ſunt, iidem atiam habitus delatione diſtinguantur, in præmiſſis ad evitandas confuſiones, & contentiones, quæ niſi habitus utrinque diſtinguantur, oriri poſſent, providere volentes, ac ſingulas literas Prædeceſſorum hujuſmodi, & in eis contenta quæcumque pro expreſſis habentes & harum ſerie approbantes, & confirmantes atque etiam innovantes, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra ſtatuimus, & ordinamus, quòd ex nunc de cætero perpetuis futuris temporibus hujuſmodi Fratres Tertiarii nuncupati dicti Ordinis Fratrum Minorum Conventualium in Regno Siciliæ exiſtentes, & ſub obedienria, & cura dicti Vicarii Generalis Capuccinorum pro tempore exiſtentis non permanentes, ad inſtar aliorum Fratrum ejuſdem Ordinis Minorum Conventualium ibidem degentium, non ſolum Capuccium rotundum, ut præſertur, ſed etiam habitum ejuſdem coloris, cujus eſt habitus dictorum Fratrum Conventualium, videlicet berrettini nuncupati, ut propterea à Capuccinis Fratribus facilè diſcernantur, deferre debeant, & teneantur, alioquin ſi ſecus fecerint, poſt ſex menſes ab intimatione præſentium, pœnas Conſtitutionum Pauli, & Pii prædictorum incurrant eo ipſo. Decernentes, præſentes literas de ſubreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu, etiam ex eo quòd intereſſe habentes vocati non fuerint, ſeu quocumque alio prætextu notari, impugnari, retractari, aut in jus, vel controverſiam revocari, ſeu adverſus eas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullo umquàm tempore poſſe; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, vel delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritum quoque & inane ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Et nihilominùs univerſis, & ſingulis dicti Regni locorum Ordinariis, in quorum diœceſibus Fratres Tertiarii Ordinis Minorum Conventualium hujuſmodi pro tempore degent, per præſentes committimus, & mandamus, ut per ſe, vel alium, ſeu alios, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Capuccinorum prædictorum, vel aliorum quorum intererit, fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, faciant auctoritate Noſtra literas, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus ad quos ſpectat, & ſpectabit quomodolibet in futurum, ſublato quocumque exemptionis privilegio, inviolabiliter obſervari; contradictores quoſlibet, & rebelles per prædictas, aliáſque ſententias, cenſuras, pœnas, aliáque juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, ipſas ſententias, cenſuras, & pœnas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis. Non obſtantibus præmiſſis, ac Apoſtolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon ſtatutis, & indultis, & literis Apoſtolicis, etiam ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, in genere, vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis, quæ omnia adverſus præmiſſa nullatenùs ſuffragari volumus, contrariis quibuſcumque; aut ſi Fratribus Tertiariis prædictis, vel quibuſvis aliis communiter, vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſubſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides ubique in judicio & extrà adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Tuſculi ſub annulo Piſcatoris, die 4. Octobris MDLXXXI. Pontificatus Noſtri Anno Decimo. Gregorius Papa XIV. Ad perpetuam rei memoriam. Beati Franciſci Confeſſoris Sodalitas.

Omittitur reſiduum, quia illud habes in Tom. 2. fol. 770. num. 11.

Fr. iſti ſupplicat Pont. ut dd. conſt. obſervari mandaret.

§. 2. Cùm itaque, ſicut dilectus filius Procurator Generalis eorumdem Fratrum Capuccinorum totius Ordinis hujuſmodi nomine Nobis nuper exponi fecit, nonnulli in Hiſpaniarum, Galliæ, & aliorum fortaſſe Regnorum, & Provinciarum, necnon in aliquibus Italiæ partibus nomen, habitum eorumdem Fratrum Capuccinorum ſibi vendicent.

Qui modò jubet locorum Ord. ut ipſas obſervari faciant.

§. 3. Nos præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, obviare volentes, ſupplicationibus ejuſdem Procuratoris nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, De Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium Præpoſitorum conſilio, locorum Ordinariis in eiſdem Regnis, & Provinciis exiſtentibus per præſentes committimus & mandamus, ne nomen, vel habitum præfatorum Fratrum Capuccinorum ab aliis quibuſvis Religioſis, ſeu cujuſcumque Ordinis, Societatis, vel Inſtituti Regularibus, ſub quovis prætextu in poſterùm ſibi vendicare, aut uſurpare permittant, ſed Conſtitutiones Apoſtolicas dictorum Gregorii XIII. & Gregorii XIV. Prædeceſſorum hujuſmodi per Eccleſiaſticas cenſuras, & pœnas obſervari faciant.

Contraria removendo.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis fidem præſtari mandat.

§. 5. Volumus autem quòd præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides ubique in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 1. die 9. Decembr.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 9. Decembris MDCXXI. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XVI.

Ampliatio, & extenſio facultatis conceſſæ Fratribus Minoribus Ordinis ſancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum in Regnis Hiſpaniarum commorantium, nova loca erigendi, ſervata forma Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini, cæteris non obſtantibus, ad Fratres ejuſdem Ordinis citrà montes degentes.

Hujuſmodi facultatis conceſſionem habes ſup. in Pauli V. Conſtit. 26. Ad uberes, fol. 539. ubi notavi alia, ſed pleniùs cernas tibi aſſignata ad Conſt. Approbationis Religionis dd. Fratrum per Clem. VII. Conſt. 21. Religionis, tom. 1. fol. 673. factam. Sed revocationem hujuſmodi licentiarum (earum tamen qua effectum ſuum non ſunt ſortitæ) vide habitam per S. D. N. Urb. VIII. inf. in ſua Conſt. 25. Romanus, Tom. 4. ubi notavi Canones praſcribentes formam erectionis novorum locorum Regularium.

GREGORIUS PAPA XV.

Edita An. D. 1621.

Ad perpetuam rei memoriam.

Paul. V. conceſſit his Fr. in Regno Hiſpan. facult. recipiendi

ALiàs fel. rec. Paulus Papa V. prædeceſſor noſter per ſuas in ſimili forma Brevis ſub die 5. Septembris 1606. expeditas literas, Motu proprio,

nova loca ſervata forma ſacror. Can. & Conc. Trid. ſeſſ. 25. c. 3. de Regular.

Hæc Conſtit. eſt ſuprà num. 27. Ad Uberes fol. 259.

& ex certa ſcientia, ac mera deliberatione ſuis, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalciatorum, ſeu Recollectorum nuncupatorum ſuperioribus, ut ubique locorum domos, & monaſteria, ſervata forma ſacrorum Canonum, & Conc. Trid. de ſola licentia Ordinariorum, nullo aliarum perſonarum cujuſvis Ordinis Regularium requiſito conſenſu, concedere, fundare, & erigere valerent, licentiam, & facultatem conceſſit, & indulſit; prout in dictis literis, quarum tenor præſentibus pro expreſſis haberi volumus pleniùs continetur.

Hic Pont. præd. facultatem dictis Fr. in Hiſpaniis commoran. conceſſam ad Fr. citrà montes degentes extendit cum omnibus gratiis & privilegiis eiſdem à dicto Paulo conceſſis.

§. 2. Nunc Nos ad uberes, & ſuaves fructus, quos citrà montes commorantes in militanti Eccleſia, cujus regimini divina diſponente clementia præſidemus, in dies afferunt, mentis noſtræ aciem convertentes, ad ea, quæ eorumdem Fratrum citrà montes commorantium, domorum, & locorum Regularium augumento conducere poſſunt, libenter intendimus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire. Itaque ultimò dictos Fratres Reformatos citrà montes hujuſmodi ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes. Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Literas Pauli prædeceſſoris hujuſmodi cum omnibus in eis contentis clauſulis, decretis, ac derogationibus ad prædictos Fratres Reformatos citrà montes commorantes, ut præfertur, tenore præſentium, extendimus, eorumdémque Fratrum citrà montes commorantium Superioribus, ut ubique locorum citrà montes domos, & monaſteria, ſervata forma ſacrorum Canonum, & Conc. Trid. de ſola Ordinariorum licentia, nullo aliarum perſonarum cujuſvis Ordinis Regularium requiſito conſenſu, concedere, fundare, & erigere liberè, & licitè valeant, auctoritate Apoſtolica earumdem tenore præſentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariiſq; derogat.

§. 3. Non obſtantibus omnibus illis, quæ idem Paulus Prædeceſſor in ſuis literis prædictis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 1. die 23. Decembris.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 23. Decembris 1621. Pontificatus Noſtri Anno primo.

XVII.

Confirmatio Conſtitutionum, & Ordinationum à Congregatione Clericorum Pauperum Matris DEI Scholarum Piarum pro felici ejus regimine editarum.

Iſtius Congregationis materiam vide indicatam hic ſup. conſt. 14. In ſupremo. fol. 448.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

SAcri Apoſtolatus miniſterio per abundantiam divinæ gratiæ, nullo licet merito noſtro præpoſiti, ad ea, per quæ Chriſtifidelium, præſertim ſub ſuavi Religionis jugo, & in humilitatis ſpiritu altiſſimo famulantium, felici, proſperæque directioni conſulitur, libenter intendimus, & his, quæ propterea facta eſſe dicuntur, ut ab omnibus quos illa concernunt, inviolabiliter obſerventur, Apoſtolici muniminis firmitatem adjicimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

§. 1. Cùm itaque, ſicut dilecti filii Præpoſitus, & Clerici Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum Nobis nuper exponi fecerunt, ipſi pro felici, & proſpero ejuſdem Congregationis ſtatu, atque regimine diverſas conſtitutiones fecerint, illáſque in unum volumen redegerint, tenoris ſubſequentis, videlicet.

Omittitur tenor earum Conſtitutionum, quia illæ ſunt impreſſa in libro particulari, qui aſſervatur in Archivio hujus Congregationis, & in quolibet illius Monaſterio habetur.

Demum Capitulum generale ſupradictas Conſtitutiones immutare, aut infringere, niſi ex ſex Capituli partibus quinque concurrant, non poſſe, volumus, atque ſtatuimus, ad Omnipotentis Dei gloriam, & proximorum utilitatem.

Confirmat conſtitutiones, & regularis Congreg. Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum piarum editas.

§. 2. Nos inviolabili dictarum Conſtitutionum obſervationi, quantum cum Domino poſſumus, conſulere, dictóſque Præpoſitum, & Clericos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, De Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, Conſtitutiones prædictas, omniáque, & ſingula in eis contenta Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omnéſque, & ſingulos tam juris, quàm facti, & quoſvis alios defectus, ſi qui in præmiſſis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Omnéſque hujus Religionis perſonas prædictas conſtitutiones obſervare debere decernit.

§. 3. Decernentes, modernos, & pro tempore exiſtentes dictæ Congregationis Præpoſitum, & Clericos, aliáſque perſonas ad plenariam earumdem Conſtitutionum obſervationem, prout illæ eos concernunt, teneri, & obligatos exiſtere, & fore, & ad id ſub cenſuris Eccleſiaſticis, & aliis in Conſtitutionibus prædictis contentis pœnis cogi, & compelli poſſe, ſicque per quoſcumque judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis hujus Bullæ credi jubet.

§. 5. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 1. die 31. Jan.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 31. Januarii 1622. Pontificatus Noſtri Anno primo.

XVIII.

De Exemptorum privilegiis circà animarum curam, & Sacramentorum adminiſtrationem, Sanctimonialium monaſteria, & prædicationem Verbi Dei.

Tu ſcias nonnulla dubia ſuper iſta Conſtitutione exorta fuiſſe, ſuper quibus emanatæ ſunt declarationes Sacræ Congregationis Cardd. Concilii Tridentini Interpretum, ab iſtomet Gregor. & S. D. N. Urb. VIII. ejus ſucceſſore reſpectivè approbata, quæ hic ſubſequuntur.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa hujus conſtitut.

INſcrutabili Dei providentia univerſalis Eccleſiæ regimini, meritis licèt imparibus, præſidentes, paſtoralis noſtræ ſolicitudinis partes eſſe dignoſcimus, in eam curam præcipuè incumbere, ut à dignis, & probatis tantùm ſacerdotibus ſanctè adminiſtrentur Eccleſiaſtica Sacramenta; atque ut virginum Deo ſacrarum Monaſteria diligentiſſimè cuſtodiantur; & viri aſſumantur idonei ad prædicationis officium ſalubriter exequendum.

Concil. Trid. ſeſſ. 23. c. 15. circa Confeſſorum idoneitatem & approbationem diſponit.

§. 1. Sanè Tridentinæ Synodi decretis providè cautum eſt, nullum Presbyterum, etiam regularem, poſſe Confeſſiones ſæcularium, etiam Sacerdotum, audire, nec ad id idoneum reputari, niſi aut parochiale beneficium habeat, aut ab Epiſcopis per examen, ſi illis videbitur eſſe neceſſarium, aut aliàs idoneus judicetur, & approbationem, quæ gratis detur, obtineat.

Et ſeſſ. 25. c. 11. & c. 5. circa ſanctimoniales ſtatuit.

§. 2. Necnon ut in monaſteriis, ſeu domibus virorum, ſeu mulierum, quibus imminet animarum cura perſonarum ſæcularium, præter eas, quæ ſunt de illorum Monaſteriorum, ſeu locorum familia, perſonæ tàm regulares, quàm ſæculares ejuſmodi curam exercentes, ſubſint immediatè in iis, quæ ad dictam curam, & Sacramentorum adminiſtrationem pertinent, juriſdictioni, viſitationi, & correctioni Epiſcopi, in cujus diœceſi ſunt ſita. Itémque ut Epiſcopi univerſi ſub obteſtatione Divini judicii, & in terminatione maledictionis æternæ in omnibus monaſteriis ſibi ſubjectis Ordinaria, in aliis verò Sedis Apoſtolicæ authoritate clauſuram ſanctimonialium, ubi violata fuerit, diligenter reſtitui, & ubi inviolata eſt, conſervari maximè procurent inobedientes, atque contradictores per cenſuras Eccleſiaſticas, aliáſque pœnas, quacumque appellatione poſtpoſita, compeſcentes.

Et ſeſſ. 24. cap. 4. circà prædicatores Verbi Dei.

§. 3. Atque ut regulares in Eccleſiis ſuorum Ordinum prædicare volentes, ſe coràm Epiſcopis præſentare, & ab eis benedictionem petere teneantur; in Eccleſiis verò, quæ ſuorum Ordinum non ſunt, nullo modo prædicare poſſint ſine Epiſcopi licentia: contradicente autem Epiſcopo, nulli, etiam in ſuorum Ordinum Eccleſiis, prædicare præſumant.

Hic autem Pont. ſuper hujuſmodi Decr. multas adjungit quoad exempt. privil. circà animar. curam, & Sacram. adminiſtr.

§. 4. Verùm, quia experientia compertum eſt, Eccleſiaſtici regiminis rationes poſtulare, ut decretis ejuſmodi aliquid adjungatur: matura deliberatione noſtra, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac generali, ac perpetuò valitura Conſtitutione decernimus, ſtatuimus, & declaramus, ut deinceps tàm regulares, quàm ſæculares, quomodolibet exempti, ſive animarum curam perſonarum ſæcularium monaſteriis, ſeu domibus regularibus, aut quibuſvis aliis Eccleſiis, vel beneficiis ſive regularibus, ſive ſæcularibus incumbentem exerceant; ſive aliàs Eccleſiaſtica Sacramenta, aut unum ex illis miniſtrent prævia Epiſcopi licentia, & approbatione; ſive quoquomodo in dictæ curæ exercitio, aut in eorumdem Sacramentorum, vel alicujus ex illis adminiſtratione de facto, abſque ulla auctoritate ſe ingerant: in his, quæ ejuſmodi curam, ſeu adminiſtrationem concernunt, omnimodæ juriſdictioni, viſitationi, & correctioni diœceſani Epiſcopi, tamquàm Sedis Apoſtolicæ delegati, plenè in omnibus ſubjiciantur. Ad hæc tàm regulares, quàm ſæculares hujuſmodi nullis privilegiis, aut exemptionibus tueri ſe poſſint, quominùs, ſi deliquerint circà perſonas intrà ſepta degentes, aut circà clauſuram, vel circà bonorum adminiſtrationem Monaſteriorum Monialium, etiam regularibus ſubjectarum, ab Epiſcopo loci ſimiliter tamquam ad hoc Sedis Apoſtolicæ delegato, quoties, & quando opus fuerit, puniri, & corrigi valeant.

Et quoad Confeſſores.

§. 5. Confeſſores verò, ſive ſæculares quomodocumque exempti, tàm ordinarii, quàm extraordinarii, ad Confeſſiones Monialium, etiam regularibus ſubjectarum, audiendas nullatenùs deputari valeant, niſi priùs ab Epiſcopo diœceſano idonei judicentur, & approbationem, quæ gratis concedatur, obtineant. Sed & Adminiſtrantes bona ad ejuſdem Monaſteria Sanctimonialium, ut præfertur, etiam regularibus ſubjectarum, pertinentia, ſive regulares extiterint, ſive ſæculares, quomodolibet exempti, Epiſcopo loci, adhibitis etiam Superioribus regularibus, ſingulis annis rationes adminiſtrationis, gratis tamen exigendas, reddere teneantur ad idque juris remediis cogi, & compelli queant. Liceátque Epiſcopo, ex rationabili cauſa Superiore, regulares admonere, ut ejuſmodi Confeſſores, atque Adminiſtratores amoveant: iiſque Superioribus id facere detrectantibus, aut negligentibus, habeat Epiſcopus facultatem prædictos Confeſſores, & Adminiſtratores amovendi quoties, & quando opus eſſe judicaverit. Ac ſimiliter poſſit Epiſcopus, unà cum ſuperioribus regularibus, quarumcumque Abbatiſſarum, Prioriſſarum, Præfectarum, vel Præpoſitarum earumdem Monaſteriorum, quocumque nomine appellentur, electionibus per ſe, vel per alium intereſſe, ac præſidere, abſque ulla tamen ipſorum Monaſteriorum impenſa.

Et etiam quoad Prædicatores.

Ad hæc omnia vide declarat. quæ hic ſubjiciuntur.

§. 6. Ac demùm habeat Epiſcopus, tamquàm dictæ Sedis delegatus, auctoritatem coërcendi, ac puniendi quoſcumque exemptos tàm ſæculares, quàm regulares, qui in alienis Eccleſiis, aut quæ ſuorum Ordinum non ſunt, abſque Epiſcopi licentia; & in Eccleſiis ſuis, aut ſuorum Ordinum, non petita illius benedictione, aut ipſo contradicente, prædicare præſumpſerint. Ita ut Epiſcopi in ſuprascriptis caſibus, in prænominatas perſonas, in præmiſſis omnibus, & ſingulis, aut circà ea quoquomodo delinquentes, quoties, & quando opus fuerit, etiam extrà viſitationem, per cenſuras Eccleſiaſticas, aliáſque pœnas, uti ejuſdem Sedis delegati, procedere, omnémque juriſdictionem exercere liberè, & licitè valeant.

Et ità, non aliter judicari poſſe decernit.

§. 7. Decernentes, ſic per quoſcumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam Sacri Palatii Auditores, necnon Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; Irritum quoque & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis omnibus plenè derogat.

§. 8. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in favorem quarumcumque perſonarum, atque Ordinum tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuſvis alterius inſtituti, etiam neceſſariò, & in individuo exprimendi, Monaſteriorum, Conventuum, Capitulorum, Eccleſiarum, & aliorum quorumcumque tàm ſæcularium, quàm regularium locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, vel Conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis, etiam in corpore juris clauſis, aut ex cauſa, & titulo oneroſo, vel in limine fundationis conceſſis, etiam Mari Magno, ſeu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis; Conſervatorum deputationibus, eorúmque, atque aliis inhibitionibus, quibus Epiſcopi deferre minimè teneantur; & quibuſvis aliis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet,

etiam

etiam per viam communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis; etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus, & formis ſpecialis & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſervanda eſſet: tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, quibus quoad ea, quæ eiſdem præſentibus adverſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter, & expreſsè derogamus; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Publicationem Romæ factam omnes ligare ſtatuit.

§. 9. Cæterùm, quia difficile foret præſentes literas ad ſingula quæque loca deferri, ut eæ tamen omnibus innoteſcant, mandamus illas ad valvas Lateranen., & Principis Apuſtolorum de Urbe Baſilicarum, atque Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ publicari, & inibi affigi, & per aliquod temporis ſpatium dimitti, eíſque detractis, earum exempla eo in loco relinqui.

Tranſumpt. credi mandat.

§. 10. Ac volumus, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Prælati, ſeu perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, in judicio, & extrà illud, ubi opus fuerit, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctionem pœnalem ſubjicit.

§. 11. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam noſtrorum Statuti, declarationis, decretorum, derogationis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Dat. P. An 1. die 5. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXII. Nonis Februarii, Pontificatus Noſtri Anno I.

IN Nomine Domini Amen. Anno à Nativitate Domini noſtri Jeſu Chriſti 1622. indictione ſexta, die verò octava Menſis Februarii; Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini noſtri D. Gregorii Divina providentia Papæ XV. anno ſecundo, retroſcripta literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicarum Sancti Joannis Lateranen. Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, dimiſſis ibidem earumdem literarum originalibus appenſis per aliquod tempore ſpatiam, & exindè remotis, deindè dimiſſis earumdem literarum copiis affixis, ut moris eſt, per nos Coſmum Modiam, & Alexandrum de Rocchis Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Curſores.

Octavius Spada Magiſter Curſorum.

Subſequuntur hîc aliquot dubia ſuper iſta Conſtitutione exorta; Quorum reſolutiones mox ſubjicientur.

Poſita Conſtitutione ſel. rec. Gregorii XV. de exemptorum privilegiis, &c. Dubitatur.

j. AN liceat Epiſcopis viſitare Altaria regularium Eccleſiarum, quibus cura animarum perſonarum ſæcularium non incumbit, aut loca, ubi in iiſdem Eccleſiis aſſervatur ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, vel ubi audiuntur Confeſſiones perſonarum ſæcularium.

ij. An Epiſcopi poſſint Regularibus præſcribere, ut certis tantùm in locis, ac temporibus, aut certarum perſonarum Confeſſiones audiant, vel aliàs illorum privilegia reſtringere, ac moderari in ſacramentis adminiſtrandis?

iij. An facultas Epiſcopis per Conſtitutionem attributa in exemptos tàm ſæculares, quàm regulares, intelligatur etiam tributa in perſonas nullius diœceſis?

iv. An eadem facultas competat inferioribus Prælatis proprium territorium, ac juriſdictionem quaſi Epiſcopalem habentibus.

v. An per eamdem Conſtitutionem in illis verbis, poſſit Epiſcopus unà cum ſuperioribus regularibus quarumcumque Abbatiſſarum, &c. electionibus per ſe, vel per alium intereſſe, ac præſidere; jus Abbatiſſas confirmandi Epiſcopis attributum cenſeatur.

vj. An Confeſſores Monialium antè editam Conſtitutionem deputati, debeant ab Epiſcopo examinari, & approbari?

vij. An ſuperiores Regulares ſimiliter antè ipſius Conſtitutionis publicationem electi, ſeu deputati, alia indigeant Epiſcopi approbatione pro Confeſſionibus ſanctimonialium ſibi ſubjectarum audiendis.

viij. An Confeſſiones, quas audiunt ſuperiores Regulares electi, ſeu deputati vel confirmati poſt publicationem, & ſcientiam tenoris dictæ Bullæ, non obtenta Epiſcopi approbatione, ſint nullæ, atque irritæ, necne?

ix. An Regulares generaliter ab Epiſcopo approbati ad Confeſſiones perſonarum ſæcularium audiendas, cenſeantur etiam approbari, ad audiendas Confeſſiones Monialium ſibi ſubjectarum.

x. An Regularis ad audiendas Confeſſiones Monialium unius Monaſterii ab Epiſcopo approbatus, Confeſſiones Monialium alterius Monaſterii audire poſſit?

xj. An Confeſſores Regulares extraordinarii ſemel ab Epiſcopo deputati, & approbati ad audiendas Monialium Confeſſiones pro una vice infrà annum ad præſcriptum ſacri Concilii Tridentini, poſſint, virtute dictæ approbationis, pluries tamquàm Confeſſores extraordinarii, earumdem Confeſſiones audire abſque nova Epiſcopi licentia?

xij. Cùm in eadem Conſtitutione ſtatutum ſit, ut liceat Epiſcopo ex rationabili cauſa ſuperiores Regulares admonere, ut amoveant Confeſſores Monialium, atque Adminiſtratores bonorum ad earumdem Monialium Monaſteria pertinentium; iiſque ſuperioribus id facere detrectantibus, habeat Epiſcopus facultatem prædictos Confeſſores, & Adminiſtratores amovendi quoties, & quando opus eſſe judicaverit: An ejuſmodi cauſam Epiſcopus ſuperioribus Regularium ſignificare teneatur?

xiij. An eadem Conſtitutio qua parte ſupponit Epiſcopi juriſdictioni Regulares delinquentes circà perſonas degentes intrà ſepta Monaſteriorum Monialium, aut circà clauſuram, vel bonorum adminiſtrationem eorumdem Monaſteriorum, habeat locum in omnibus delictis, an verò ſolùm in notoriis, & cum ſcandalo populi?

Subſequuntur declarationes ad ſupradicta dubia à Congregatione Cardd. S. Concilii Tridentini Interpretum datæ, & ab iſto, & Urb. VIII. ejus ſucceſſore reſpectivè approbatæ.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum cenſuit, Conſtitutionem ſanct. mem. Gregorii XV. de exemptorum privilegiis, nequaquam ſubjicere Regulares exemptos, quibus cura animarum perſonarum ſæcularium non incumbit, Epiſcoporum juriſdictioni in his, quæ Sacramentorum adminiſtrationem concernunt, niſi cùm in Sacramentis perſonis ſæcularibus adminiſtrandis iidem Regulares delinquunt: ac propterea.

AD primum dubium reſpondit, Epiſcopis non licere in vim ejuſdem Conſtitutionis viſitare Altaria Eccleſiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura perſonarum ſæcularium, nec

loca,

loca, ubi in iiſdem Eccleſiis aſſervatur Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, vel ubi Confeſſiones perſonarum ſæcularium audiuntur.

Ad ij. Hac in parte Conſtitutionem nihil novi juris induxiſſe, nec ullam novam auctoritatem Epiſcopia in Regulares attribuiſſe: Ideóque in vim ipſius Conſtitutionis non poſſe Epiſcopoa Regularibus præſcribere, ut certis tantùm in locis, ac temporibus, aut certarum perſonarum Confeſſiones audiant, vel aliàs illorum privilegia in Sacramentis adminiſtrandis reſtringere, aut moderari. Quòd ſi aliundè Epiſcopis hujuſmodi facultas competat, illam non fuiſſe ab eadem Conſtitutione ſublatam.

Ad iij. Cenſuit ejuſmodi facultatem non intelligi tributam Epiſcopis in perſonas nullius diœceſis.

Ad iv. Non competere.

Ad v. Jus confirmandi Abbatiſſas minimè fuiſſe Epiſcopis per Conſtitutionem attributam.

Ad vj. Confeſſores quidem extraordinarios Monialium nullatenùs poſſe poſt Conſtitutionem illarum Confeſſiones audire, niſi priùs ab Epiſcopo diœceſano idonei judicentur, & approbentur. Ordinarios verò Confeſſores antè Conſtitutionis publicationem deputatos poſſe, durante triennio ab eorum deputatione inchoando, pergere in Confeſſionibus Sanctimonialium audiendis abſque alio examine, & approbatione Epiſcopi. Quòd ſi contingat, ut illorum facultas à Sede Apoſtolica ultrà triennium prorogetur, tunc debere eos ab Epiſcopo examinari, & approbari.

Ad vij. Superiores Regulares electos, ſeu deputatos antè ipſius Conſtitutionis publicationem, quibus alioquin facultas competat audiendi Confeſſiones Monialium ſibi ſubjectarum, poſſe, durante eorum officio, pergere ſine alia Epiſcopi approbatione in Confeſſionibus audiendis illarum tantùm, quæ ſpontè, ac proprio motu id ab eis petierint. At verò eos, qui poſt Conſtitutionem eligentur, aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum officiis, ſeu dignitatibus, expleto jam tempore à Conſtitutionibus cujuſque Ordinis, vel aliàs legitimè præfinito, ad aliud tempus confirmabuntur, nequaquàm poſſe Sanctimonialium Confeſſiones audire, niſi priùs à diœceſano Epiſcopo idonei judicati, atque approbati fuerint.

Ad viij. Confeſſiones hujuſmodi nullas atque irritas eſſe.

Ad ix. Regulares generaliter ab Epiſcopo approbatos ad Confeſſiones perſonarum ſæcularium audiendas, nequaquàm cenſeri approbatos ad audiendas Confeſſiones Monialium ſibi ſubjectarum, ſed egere quoad hoc ſpeciali Epiſcopi approbatione.

Ad x. Regularem ad audiendas Confeſſiones Monialium unius Monaſterii ab Epiſcopo approbatum, minimè poſſe audire Confeſſiones Monialium alterius Monaſterii.

Ad xj. Confeſſores extraordinarios ſemel deputatos, atque approbatos ab Epiſcopo ad Monialium Confeſſiones pro una vice audiendas, haud poſſe pluries in vim approbationis ejuſmodi illarum Confeſſiones audire: ſed ab Epiſcopo toties eſſe approbandos, quoties caſus deputationis contigerit.

Ad xij. Non teneri ejuſmodi cauſam ſignificare Superioribus Regularibus; ſed hoc relinqui arbitrio, & prudentiæ Epiſcoporum, quorum conſcientiam Sacra Congregatio ſerio oneravit, ne facultate ſibi hac in parte attributa quoquo modo abutantur, ejus rei in diſtricto Dei judicio rationem reddituri.

Ad xiij. Conſtitutionem habere locum in omnibus delictis, non autem in notoriis tantùm, & cum populi ſcandalo.

Quæ Sacra Congregationis reſponſa ad ſe relata fel. record. Greg. XV. & S. D. N. Urbanus VIII. in omnibus approbarunt.

A. Card. Caetanus,

Proſper Fagnanus S. Congr. Secr.

Subſequuntur alia duo Dubia, ab eadem Congregatione declarata, & à Sanctiſſ. D. N. approbata.

AN Regularis abſque legitima licentia accedens ad Monaſterium Monialium Regularibus ſubjectarum, ibique in loco colloquiis deſtinato cum Moniali colloquens, à diœceſano Epiſcopo, tamquàm Sedis Apoſtolicæ delegato, coërceri, & puniri poſſit? Dub.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum cenſuit, Poſſe. Quam Congregationis ſententiam Sanctiſſimus Dominus Noſter URBANUS VIII. ad ſe relatam approbavit. Reſolutio d. Dub.

AN liceat Epiſcopo in vim Conſtitutionis ſanct. mem. Greg. XV. de exemptorum privilegiis, punire Regulares, qui ad Abbatiſſæ electionem procedunt antè tempus ipſi Epiſcopo ſignificatum, aut die electionis eidem nullatenùs prænunciata? Dub.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum reſpondit; Regulares ex eadem Conſtitutione ita demùm teneri Epiſcopo ſignificare diem electionis Abbatiſſæ, eúmque uſque ad præfinitum tempus expectare, ſi anteà ipſe expreſsè declaraverit, ſe uti velle facultate ſibi hac in parte attributa, Abbatiſſarumque electionibus per ſe, vel per alium intereſſe, ac præſidere. Poſt eam verò declarationem licere Epiſcopo animadvertere in Regulares, qui antè tempus ſignificatum, aut die electionis eidem non prænunciata, ad Abbatiſſæ electionem procedunt. Declaratio d. Dub.

Coſ. Card. de Torres.

Proſper Fagnanus S. Congr. Secr.

XIX.

Approbatio Cæremonialis continentis uſus electionis ſummi Romani Pontificis ſeriò obſervandi, & nullo pacto immutandi.

Pleniſſimam diſpoſitionem feciſſe huncmet Pont. de hujuſmodi electione vide ſup. in ſua conſt. 13. Æterni, fol. 345. pro cujus obſervantia poſteà editum fuit Cæremoniale cujus tenorem habes hîc inſertum.

Noviſſimè autem tàm Conſtitutionem de Electione, quàm hujuſmodi Cæremoniale approbavit, & confirmavit S. D. N. Urbanus VIII. ut infrà in Conſt. 45. Ad Romani. Tom. 4.

GREGORIUS EPISCOPUS, Edita An. D. 1622.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

DEcet Romanum Pontificem, quæ ad Eccleſiæ Catholicæ felix regimen, ſalubriter à ſe ſtatuuntur, ut quàm facillimè obſerventur, Paſtorali ſollicitudinè providere, & ea, per quæ à ſe decreta debitum ſortiuntur effectum, ſtabilire. Si quidem poſtquàm novam Conſtitutionem de Romani Pontificis electione, ob cauſas in ea expreſſas, divina aſpirante gratia edidimus; ne ejus uſus, & obſervantia, veteri Rituali Eccleſiæ Romanæ ferè inutili ob eamdem Conſtitutionem reddito, proprii Cæremonialis directione deſtitueretur; novum, prout ſequitur, confici mandavimus. Quòd cum poſt nonnullorum S. R. E. Cardinalium, quibus negotium commiſimus, diligens, ut res poſtulabat, adhibitum examen, confectum fuerit, & à Nobis approbatum; ut illud cum omnibus, & ſingulis in eo contentis, inviolabiliter obſervetur, Cauſa hujus Conſtitutionis.

ex Noſtri Paſtoralis Officii debito, providendum cenſuimus. Tenor autem illius eſt, qui ſequitur.

CÆREMONIALE.

De Exequiis Romani Pontificis.

ROmano Pontifice vita functo, Cardinales, præſtito in prima Congregatione juramento de obſervanda Conſtitutione Gregorii Papæ XV. de reformatione conclavis, unà cum aliis Conſtitutionibus, quæ legi, & jurari in ea hactenùs conſueverunt, exequias pro ejus anima, juxtà ritum hucuſque obſervatum, per novem continuos dies facere debent, niſi fortè in illis novem diebus aliquod feſtum ex præcipuis, & magnis incideret, propter cujus obſervantiam, exequias intermitti debere Cardinalibus videretur; hoc enim caſu in numero quidem novem dierum exequiarum intermiſſarum dies computantur: verùm impenſa quæ in omiſſis exequiis facienda eſſet, in pauperes Chriſti juxtà Pii IV. Conſtitutionem diſtribuenda eſt:

Impenſis exequiarum.

Qua etiam Conſtitutione, ut exequiarum impenſis, quæ jam in immenſum excreverant, modus, & finis aliquis eſſet, cautum eſt, ne impenſæ illorum novem dierum, decem ducatorum millium ſummam, computatis omnibus, præter regalia Populo Romano præſtari ſolita, excederent, & ut earum impenſarum diſtributio juſtè fieret, tribus ex antiquioribus Cardinalibus, uni ſcilicet ex quolibet Ordine, ac S. R. E. Camerario, commiſſa fuit.

Miſſa Spiritus Sancti in Baſilica S. Petri.

Exequiis defuncti Pontificis completis, & interim conclavi opportuno præparato, Cardinales in Baſilica S. Petri, vel alibi pro temporis, & loci opportunitate conveniunt, ubi per Decanum ſacri Collegii, vel eo impedito, per alium ex antiquioribus Cardinalibus, Miſſa de Spiritu ſancto celebratur, & in fine per aliquem Prælatum, aut alium virum doctum habetur oratio, in qua monentur, ut ſepoſitis omnibus privatis affectibus, ſolum Deum præ oculis habentes, Sanctæ Romanæ, & univerſali Eccleſiæ de Paſtore ſufficienti, & idoneo providere, omni qua poſſunt brevitate, & diligentia curent, ad Apoſtolicarum Conſtitutionum, & ſacrorum Conciliorum præſcriptum.

Ingreſſus Conclavis.

Re divina peracta, Clericus cæremoniarum capit Crucem Papalem, & procedit, quem Cardinales ſequuntur, Epiſcopi primùm, deindè Presbyteri, poſtremò Diaconi cum ſuis cappis violaceis: Crucem præcedunt familiares Cardinalium, & immediatè Cantores (Hymnum, Veni Creator Spiritus, cantantes) poſt Cardinales ſequuntur Prælati, atque ità proceſſionaliter procedentes, conclave ingrediuntur, & cum ad capellam pervenerint, Cardinalium Decanus apud Altare dicit orationem (Deus qui corda fidelium) qua finita leguntur, & jurantur per Cardinales Conſtitutiones de Romani Pontificis electione, & unà cum eis Conſtitutio noviſſima Gregorii XV. Deindè Cardinales poſt ſermonem habitum per Decanum, quo eos convenientibus verbis ad electionis negotium ritè, & rectè peragendum hortatur, ad cellas ſorte inter eos juxtà Conſtit. Pii IV. diſtributas, divertunt, & poſt prandium omnes rurſus ſimul congregantur officiales conclavis, & alii præſtant Sacro Collegio juramenta conſueta.

Horis claud. Concl.

Cardinales autem ingreſſi conclave non exeant, veſpere reverſuri, ſed in ipſo omninò permaneant. Ipſumque conclave, poſt ter juſſu Cardinalis Decani perſonatam campanulam, videlicet prima vice circà primam horam noctis, ſecunda circà ſecundam, & tertia circà tertiam, excluſis omnibus, qui in conclavi remanere non debent, intùs, & extrà claudatur, & claves S. R. E. Camerario, ac Magiſtro cæremoniarum, & Prælatis cuſtodibus conclavis juxtà ſolitum aſſignentur.

Conclaviſtis.

Deindè accenſis funalibus, tres Cardinales capita ordinum, & Camerarius unà cum Magiſtro cæremoniarum latebras, & angulos omnes conclavis diligenter perquirunt, ne quis ex iis qui eſſe in conclavi prohibentur, intùs remanſerit. In conclavi autem eſſe poſſunt familiares Cardinalium, & alii officiales, & miniſtri conclavis, qui in Conſtitutione Pii IV. recenſentur, quibus adduntur duo alii, unus famulus pro Magiſtris cæremoniarum, & alius pro Secretario ſacri Collegii, hac tamen conditione adjecta, ut famulus Magiſtrorum cæremoniarum, actu, uni ex illis inſerviat, & per ſex menſes antè fuerit ejus continuus commenſalis, quæ conditio in famulo ſecretarii ſimiliter exigitur: omnium autem iſtorum conclaviſtarum, poſt prandium diei ſequentis fit recognitio, ne quis inter illos fortè eſſet ex iis, qui in conclavi eſſe non poſſunt, quæ recognitio ut certiùs fiat, jubentur conclaviſtæ omnes intrare capellam, & poſteà ſigillatim recenſentur.

Colloquiis, literis, cibis, & veſtibus.

Clauſo conclavi, ſervari debent omnia, quæ de colloquiis, literis, & cibis, & quæ de non ingredientibus Cardinalibus, aut iiſdem, aut eorum familiaribus poſtquàm ingreſſi ſunt, exeuntibus, in Conſtitutione Pii IV. ſancita ſunt. Quod verò attinet ad veſtes, non ſolùm cùm ad electionem Cardinales procedunt, croceis uti debent, ſed juxtà vetus cæremoniale, cum aliquid collegialiter agendum eſt.

Capit. ante elect. & de voce activa Cardinalium.

Porrò capitula, quæ antè electionem fieri ſolent à ſingulis Cardinalibus ſubſcribenda, etiam ad favorem conclaviſtarum fieri poterunt, vel antè ingreſſum conclavis, vel poſt ingreſſum, dummodò per ea non retardetur, aut differatur ingreſſus, vel electio. Quoniam autem juxtà Conſtitutionem Pii IV. Cardinales, qui ſaltem in ordine Diaconatus conſtituti non ſunt, ad electionem Romani Pontificis non admittuntur, inſpiciendum erit antequàm ad electionis negotium procedatur, an aliqui ex Cardinalibus præſentibus ordine prædicto careant, nam ſi careant, à ſuffragio ferendo excludendi erunt, niſi privilegio Pontificio muniti ſint. De Cardinali autem, cui antè mortem Pontificis, os fuit clauſum, aliquando dubitatum eſt, verùm à Pio V. fuit hæc dubitatio ſopita per ejus decretum editum 26. Januarii 1571. quo declaravit hujuſmodi oris clauſuram cæremoniam quamdam eſſe ea de cauſa introductam, ut Cardinales, antequàm in Conſiſtoriis, & Congregationibus ſuffragium ferant, de modeſtia, quæ ab ipſis in his, & aliis actibus adhiberi debet, quodammodò admoneamur, non autem pertinere ad præcipuam Cardinalium facultatem, quæ circa ſummi Pontificis electionem verſatur, quæ declaratio Pii V. ſemper hucúſque obſervata fuit.

Modo præcavendi nullitates electionis ab executoribus Conſt. Gregorianæ.

Quoniam autem ex Gregoriana Conſtitutione, ad actum electionis ſub pœna nullitatis devenire non poſſunt Patres, niſi clauſo conclavi: tres Cardinales, & Camerarius ejuſdem Conſtitutionis executores deputati providebunt, ut ſtatim poſt clauſum conclave, diligens per aliquos fiat inquiſitio ſuper ipſa clauſura, eáque in effectu reperta, curabunt, ut de ea publicum fiat documentum per Magiſtrum cæremoniarum rogandum, & poſt hujuſmodi documentum, etiam ſi conclave in totum, vel pro parte de facto apertum fuiſſe reperiatur, ſemper tamen clauſum, & pro clauſo cenſeri, & haberi debet ad effectum validitatis electionis, donec de conſenſu duarum partium Cardinalium præſentium, per ſecreta ſuffragia apertum eſſe declaretur. Hæc tamen declaratio, electioni, quæ antè ipſam facta fuerit, nullatenùs præjudicare debet, neque ob ipſam declarationem, præcedens electio impugnari poteſt.

Forma electionis.

Manè ſequenti poſt clauſum præcedenti nocte conclave, poſt ſolitum campanulæ ſonum conve-

niunt Cardinales in eo præſentes, qui infirmitate non ſunt impediti, ad Capellam Paulinam, & ibi celebrata conſueta Miſſa, & facta Cardinalium communione, ſtatim ad negotium electionis procedere debent, quod quidem hodie ex Greg. Conſtitutione, uno tantùm ex tribus modis, ſive formis peragendum eſt, alioquin electio, nullitatis vitio ſubjacet.

Prima forma eligendi Papam per inſpirationem.

Primus modus eſt, qui quaſi per inſpirationem vocatur, quando ſcilicet omnes Cardinales, quaſi afflati Spiritu Sancto, aliquem unanimiter, & viva voce Summum Pontificem proclamant; circà quem modum, ex Conſtitutione Gregoriana, infraſcripta notari poſſunt.

Primùm, hæc forma electionis practicari poteſt ſolùm in conclavi, & eo clauſo. Secundò, debet fieri electio ſecundùm hanc formam ab omnibus, & ſingulis Cardinalibus in conclavi præſentibus. Tertiò, communiter, & nemine eorum diſſentiente. Quartò, nullo præcedente de perſona tractatu, & per verbum (eligo) intelligibili voce prolatum aut ſcripto expreſſum, ſi voce non poſſit proferri, exemplum autem hujus poteſt eſſe hujuſmodi. Si aliquis Patrum, clauſo conclavi, nullo, ut præfertur præcedenti ſpeciali tractatu, diceret, Reverendiſſimi Domini: perſpecta ſingulari virtute, & probitate Reverendiſſimi D.N. judicarem illum eligendum eſſe in ſummum Pontificem, & ex nunc ego ipſum eligo in Papam. Deinde hoc audito, ſi cæteri Patres, nemine excepto, ſequentes primi ſententiam, eodem verbo (eligo) intelligibili voce prolato, aut ſi non poteſt, in ſcriptis expreſſo, eumdem N. de quo nullus ſpecialis tractatus præceſſit, communiter eligerent, ipſe N. eſſet canonicè electus, & verus Papa ſecundùm hanc electionis formam, quæ dicitur per inſpirationem.

Secunda forma eligendi per compromiſſum.

Secundus modus eſt per compromiſſum, quando ſcilicet Cardinales ad electionem per hanc formam ſeu viam procedere volentes, committerent aliquibus ex Patribus eligendi poteſtatem, ut vice omnium, Eccleſiæ Catholicæ provideant de Paſtore, cujus formæ praxis poteſt eſſe hujuſmodi. Primò omnes, & ſinguli Cardinales in conclavi præſentes, nemine eorum diſſentiente, in aliquos ex Patribus compromiſſum faciunt, exempli gratia in hanc formam. In nomine Domini, Amen. Anno ab ejuſdem &c. Menſe &c. Die &c. Nos Epiſcopi, Presbyteri, & Diaconi S.R.E. Cardinales omnes, & ſinguli in conclavi exiſtentes, videlicet N. N. (& ſigillatim omnes nominentur Cardinales) elegimus, & eligimus per viam procedere compromiſſi, & unanimiter, & concorditer, nemine diſcrepante, elegimus compromiſſarios N. N. & N. Cardinales &c. quibus damus plenariam facultatem, & poteſtatem providendi S. R. E. de Paſtore, ſub hac forma videlicet (Hic optimum erit, ut Cardinales compromittentes exprimant modum, & formam, ſecundùm quam compromiſſarii debebunt eligere, & ſecundùm quam electus debet cenſeri verus, & legitimus Papa, ut putà, ſi electi ſint tres compromiſſarii, declarandum eſt, an ad hoc, ut electio ſit valida, priùs proponere debeant ſacro Collegio perſonam, vel perſonas ab ipſis nominandam, vel nominandas ad Pontificatum, an verò abſolutè debeant electionem peragere; an omnes tres debeant convenire in unam perſonam, an verò ſufficiat, quòd duo in unam concordent, & an debeant nominare aliquem de Collegio, vel etiam aliquem extrà Collegium, & alia his ſimilia.) His autem, vel aliis ſimilibus expreſſis, addi compromiſſio ſolet tempus, ad quod uſque volunt Cardinales, poteſtatem compromiſſarios habere eligendi, & poſteà ſubjungitur hæc verba. Et promittimus Nos illum pro Romano Pontifice habituros, quem D. D. compromiſſarii ſecundùm formam prædictam duxerint eligendum, vel alia ad formam compromiſſariis præſcriptam accommodata.

Secundò, completo hujuſmodi mandato, compromiſſarii ad partem in aliquo loco ſeparato ſe conferunt, & de electione facienda tractant, & ſolet inter eos præmitti proteſtatio, quòd per quamcumque prolationem verborum, ſuum dare conſenſum non intelligunt, niſi in ſcriptis illum expreſsè ponant. Et hæc proteſtatio videtur neceſſaria inter compromiſſarios, ut verbis humanis, & reverentialibus inter ſe ſine præjudicio uti poſſint.

Tertiò, facta per compromiſſarios electione ſecundùm formam eis præſcriptam, & ſervatis iis quæ Gregorius XV. in ſua Conſtitutione juſſit, electus per hujuſmodi viam compromiſſi, eſt canonicus, & verus Papa.

Tertia forma eligen. per ſimplex Scrutinium, vel cum acceſſu.

Tertius modus, ſeu forma electionis Romani Pontificis eſt, quæ vocatur per Scrutinium, vel per Scrutinium & Acceſſum, cujus formæ ritus ſecundùm Gregorianam Conſtitutionem, quæ vult non ſolùm Scrutinium fieri ſecretum, ſed etiam Acceſſum, continet tres actiones, alteram, quæ Anteſcrutinium, alteram, quæ Scrutinium, & tertiam, quæ Poſtſcrutinium appellari poteſt.

Anteſcrutinii actus ſunt quinque, videlicet Præparatio Schedularum Scrutinii, & Acceſſus; Extractio Scrutatorum, & deputatorum pro votis infirmorum per ſortem; Scriptio ſchedularum Scrutinii; Earum complicatio, & obſignatio.

Schedularum præparatio ad Magiſtros cæremoniarum pertinet, qui eas impreſſas, ubi fieri poterit, alioquin unius manu ſcriptas ſecundum formam inferiùs deſcribendam accipient, tàm pro Scrutinio, quàm pro Acceſſu, & ponent in duobus diſcis vulgò (bacili) nuncupatis, quos in menſa antè Altare collocabunt, ut indè poſſint Cardinales, cùm opus fuerit, ſchedulas ſumere.

Forma Schedularum Scrutinii.

Forma autem ſchedulæ Scrutinii quoad ejus figuram attinet, erit altera parte longior, hoc eſt plus longa, quàm lata; longitudo ejus erit ferè palmi, latitudo autem dimidii palmi. Quo verò ad contenta in ea, in anteriori ejus parte, quæ brevitatis gratia facies nominari poteſt, tria continere debet; Primò in ſuperiori parte ſecundùm ejus latitudinem, duo hæc verba (Ego Card.) cum tanta ab invicem diſtantia, ut inter ipſa, nomen proprium Cardinalis eligentis ſcribi poſſit, & paulò inferiùs duos circulos parvos, ad loca ſigillorum indicanda.

Secundò, in medio continere debet hæc verba. Eligo in ſummum Pontificem Reverendiſſ. D. meum D. Cardinalem.

Forma Schedulæ Acceſſus.

Tertiò, in parte inferiori alios duos parvos circulos, ad loca ſigillorum ſimiliter demonſtranda. Forma verò ſchedulæ Acceſſus, eadem prorſus eſt, quæ Scrutinii, niſi quòd in medio ejus, loco verborum (Eligo in ſummum Pontificem Reverendiſſ. D. meum Card.) ponuntur hæc verba (Accedo Reverendiſſ. D. meo D. Cardinali.) Verùm faciliùs, quæ dicta ſunt, percipientur ex infraſcriptis figuris, & exemplis.

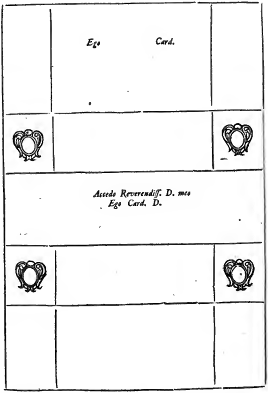
EXEM-

EXEMPLUM FACIEI SCHEDULÆ SCRUTINII.

Ego *Card.*

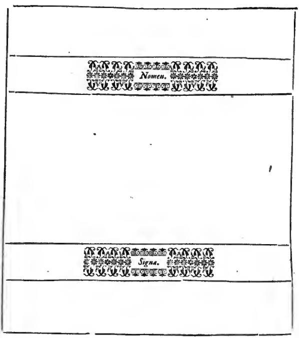
Eligo in ſummum Pontificem Rev. D. meum D. Cardin.

EXEMPLUM FACIEI SCHEDULÆ ACCESSUS.

In exteriori autem parte ſchedularum tàm Scrutinii, quàm Acceſſus, quæ tergum nominari poteſt, duo ſunt imprimendi limbi ex illis, quos ad ornatum librorum impreſſores adhibent, & vulgari vocabulo, *fregi*, nuncupant, quorum primum circà ſui medium continet hoc verbum, *Nomen*, impreſſum ſecundùm longitudinem ipſius limbi; alterum verò continet hoc verbum, *Signa*, ſimiliter impreſſum, ut præcedens. Hi autem limbi excogitati ſunt ad obſcurandum diaphanum paginarum, ne ſcilicet ad lumen, nomina, & ſigna eligentium conſpici poſſint, ubi verò impreſſoris copia non fuerit, limborum defectus, lineis ſuppleri poterit; Sed hæc fient clariora per infrà poſitam figuram tergi ſchedularum Scrutinii, & Acceſſus,

EXEMPLUM TERGI SCHEDULARUM Scrutinii, & Acceſſus.

De Scrutatoribus, & Infirmariis.

Secundus actus Anteſcrutinii eſt extractio Scrutatorum, & Deputatorum pro votis infirmorum; quæ extractio antequàm ad Scrutinium procedatur, fortè facienda eſt, hoc modo. In uno ſacculo, aut vaſe, publicè ponantur tot ſchedulæ, vel ſi magis placet, ſpherulæ ligneæ palàm numeratæ, quot ſunt Cardinales præſentes in Conclavi, cum eorum nominibus: deindè per ultimum Diaconum extrahantur primò Scrutatores tres, & poſteà tres Deputati pro votis infirmorum, qui brevitatis gratia infirmarii appellari poſſunt, de quorum omnium officio inferiùs ſuo loco ſcribetur, quòd ſi in extractione Scrutatorum, & Infirmariorum, ac etiam Recognitorum, de quibus ſuo loco dicetur, extracti fuerint Cardinales, qui ob infirmitatem, aliudvè impedimentum muneribus prædictis ſatisfacere non poſſint, alii non impediti, loco illorum extrahantur; Peracta verò extractione, ſchedulæ, ſeu ſpherulæ eorum, qui extracti fuerunt in ſacculum, ſeu in vas iterum conjiciantur.

Tertius actus Anteſcrutinii, eſt ſchedularum Scrutinii ſcriptio, quæ fiet hoc modo. Ad duas, vel plures parvas menſas, quæ erunt cum atramento, & calamis paratæ in loco capellæ apto, ut qui ſcribunt conſpici poſſint, quid verò ſcribitur, non poſſit, accedent Cardinales per ordinem, incipiendo à Decano, & ibi ſedentes in ſcabellis paratis, ſchedulam quiſque ſuam acceptam priùs ex diſco, ſcribet hoc modo. Primò in prima parte in ſpatio inter verba (Ego Card.) ſcribet proprium nomen; deindè in ſecunda parte, nomen illius, quem eligit, charactere tamen, quantum fieri poteſt, alterato, ut manus ſcribentis cognoſci non poſſit; & caveat, ne plures in ſchedula ſcribat, quia ſuffragium juxtà Gregorianam conſtitutionem eſſet nullum. In tertia verò parte ſigna, hoc eſt numerum aliquem, & dictum aliquod Scripturæ, ſeu verbum, aut aliquid hujuſmodi; ut in exemplo, pro faciliori intelligentia oculis ſubjecto, videre eſt,

EXEMPLUM SCHEDULÆ SCRUTINII SCRIPTÆ.

Ego Bonifacius Card. Cajetanus.

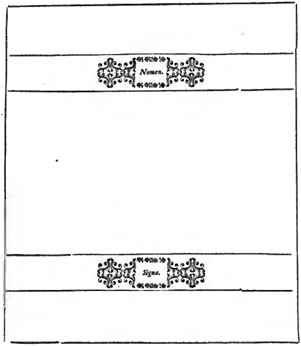
Eligo in ſummum Pontificem Rev. D. meum Card. Baronium.

18. *Gloria in excelſis.*

Ego Robertus Card. Bellarminus.

Eligo in ſummum Pontificem Rev.
D. meum Cardin. Baronium.

18. *Gloria in excelſis.*

De plicatione ſchedulæ.

Quartus actus Anteſcrutinii, eſt ſchedularum complicatio, quæ, ut expeditius peragi à Cardd. valeat, poterit à Cæremoniariis Magiſtris, cùm eas præparant, fieri in hunc, qui ſequitur modum. Binæ fient plicaturæ ex utraque parte cujuſque ſchedulæ, ita ut nomen eligentis, & ſigna cùm fuerint ſcripta, maneant tecta ex utraque parte à limbis; deindè quod reliquum eſt, ita complicetur, ut ſchedula ferè ad latitudinem pollicis redigatur, prout ex complicata ſchedula, quæ hic exempli gratia ponitur, conſpici poteſt.

Hic poni debet exemplum ſchedulæ complicatæ.

Cæterùm, Magiſtri Cæremoniarum ſchedulas, non complicatas ut ſuprà, ſed explicatas, & cum cera rubra in parvis circulis, ponent in diſcis; & Cardinales poſtquàm eas ut ſuprà ſcripſerint, eò uſque ſolùm plicabunt, quò nomen, & ſigna eligentis tegantur, reliquas autem plicaturas tunc facient, cùm ſchedulas, ut infrà dicetur, obſignaverint.

Obſignatione ſchedulæ.

Quintus, & poſtremus actus Anteſcrutinii eſt ſchedularum obſignatio, quæ ab uno quoque Cardinali facienda erit in tergo ſchedularum cum ſigillo ad hoc parato in loco parvorum circulorum, ubi cera fuerit poſita. Porrò ſigillum non debet eſſe ſolitum Cardinalis, ſed aliud, & ſecretè habitum, & ita ſimplex, ut facilè notari poſſit, veluti, ſi in ſigillo ſculpantur aut tres numeri, aut tres literæ, vel literæ, numeri, vel una tantùm imago, & hæc de Anteſcrutinio ſufficiant; Cæterùm, quod attinet ad Cardinales infirmos, aut aliter impeditos, inferiùs ſuo loco dicetur.

Scrutinio, & ejus actibus.

Sequitur ſecunda actio, quæ nomine Scrutinii appellata fuit. Octo ſunt hujus actionis actus, videlicet, Delatio ſchedulæ, Juramenti præſtatio, Poſitio ſchedulæ in calicem Schedularum mixtio, earum numeratio, Scrutinii publicatio, Schedularum in filum inſertio, Earúmque depoſitio ſeorſum.

Delatione ſchedulæ in calicem, & juramento.

Delatio ſchedulæ, & duo ſequentes actus, qui melius ſimul deſcribuntur ob eorum connexitatem, hoc modo fient. Quilibet Cardinalis propriam ſchedulam, poſtquàm illam ſcripſerit, obſignaverit, & complicaverit; duobus primis digitis ſumet, ac elevata manu palàm deferre ad altare, penès quod ſtant Scrutatores, in quo eſt calix magnus ad recipiendas ſchedulas paratus, & patena coopertus, ibique genuflectens, aliquantulum orabit; deindè ſurgens, alta, & intelligibili voce, jurabit in hanc formam, quæ in tabella ſuper Altari poſita deſcripta habetur. TESTOR CHRISTUM DOMINUM, QUI ME JUDICATURUS EST, ME ELIGERE, QUEM SECUNDUM DEUM JUDICO ELIGI DEBERE, ET QUOD IDEM IN ACCESSU PRÆSTABO. Poſt hæc, ſchedulam in patenam ponet, & per patenam mittet in calicem; quo facto, inclinabit ſe ad altare, &

Impeditis valetudine. ad ſuum locum revertetur. Et hæc ſervanda erunt, ſi Cardinalis ad altare pergere poſſit, nam ſi ob infirmam valetudinem non poſſit, & præſens in capella ſit, ultimus Scrutator diſcum cum ſchedulis ad eum deferet, ea quo Cardinalis infirmus, unam accipiens, eam in loco ſuo ſecretè, ut ſuprà dictum eſt, conficiet; deindè prævio juramento prædicto, ſchedulam obſignatam, & complicatam, eidem Scrutatori tradet, qui eam palàm deferret ad altare, & ſine oratione, & juramento in patenam ponet, & per eam in calicem mittet; quæ omnia obſervanda erunt per ultimum Scrutatorem erga eos Cardinales, qui in Capella præſentes, ob valetudinem ad altare pergere non poterunt: Si verò aliqui Cardinales infirmi ſint in ſuis cellis, tres Card. Infirmarii, ut ſuprà eatracti, ad eos accedent cum capſula altitudine unius palmi, in cujus ſuperiori parte ſit rima, ſeu foramen, ejus magnitudinis, ut per illud ſchedula complicata poſſit per ſuam latitudinem intùs capſulam tranſmitti; quam capſulam, antequàm Scrutatorès Infirmariis tradant, palàm aperient, ut cæteri Cardinales poſſint eam inanem, & vacuam conſpicere, deindè claudent, & clavem ponent ſuper altare: deindè Infirmarii cum capſula clauſa, & cum parvo diſco tot ſchedulas continente, quot ſunt infirmi Cardinales, ad unumquemque eorum accedent; & infirmi acceptas ex diſco ſchedulas, ſecretè ſcribent, obſignabunt, & complicabunt, & prævio jam dicto juramento, in capſulam per rimam mittent; quòd ſi infirmi ſcribere non poſſint, alii eorum arbitrio deligendi, præſtito de ſecreto ſervando in manibus Infirmariorum juramento, prædicta facient: atque hi advertere debent, quòd non ſolùm juramenti vinculo tenentur ſervare ſecretum, ſed etiam in excommunicationem latæ ſententiæ, ſi contrà fecerint, incurrent. His peractis, Infirmarii ad capellam revertentur cum capſula, quam Scrutatores aperient, & ſchedulas in ea contentas, palàm numerabunt, & tot repertas, quot ſunt infirmi, ponent ſigillatim in patenam, & per patenam ſimul omnes in calicem. Ne autem nimis in longum protrahatur Scrutinii actio, Infirmarii poterunt proprias ſchedulas poſt Decanum conficere, & in calicem ponere, deindè dùm cæteri Cardd. Scrutinium agunt, ad infirmos pergere ad accipienda eorum ſuffragia, eo modo, quo proximè ante dictum eſt.

Infirmis.

Monitiones.

Mixtione ſchedularum. Quartus actus Scrutinii, eſt ſchedularum permiatio, quæ fiet per primum Scrutatorem, calice, in quo ipſæ ſchedulæ poſitæ fuerunt, patena cooperto, pluries agitato.

Numeratione ſchedularum. Quintus actus, eſt numeratio ſchedularum, quæ palàm fiet per ultimum Scrutatorem, capiendo ſigillatim unamquamque ſchedulam ex calice, eámque ponendo in alium, qui ad hoc paratus ſit, calicem vacuum. Quòd ſi numerus ſchedularum non reſpondeat numero Card. omnes comburendæ ſunt, & iterum, id eſt ſecunda vice, ad ſuffragia ſtatim eſt deveniendum; Si verò numerus ſchedularum, numero Cardd. reſpondeat, proſequendi ſunt alii actus Scrutinii.

Publicatione Scrutinii. Seatus actus, eſt publicatio Scrutinii, quæ per Scrutatores, qui ſedent ad menſam ante altare poſitam, fiet hoc modo: Primus Scrutator accipiet unam ſchedulam, eamque intactis ſigillis eaplicabit, & viſo in eo ſchedula, electi nomine, eam tradet ſecundo Scrutatori, qui pariter, eodem electi nomine perſpecto, eamdem tradet tertio, qui illam alta, & intelligibili voce perleget, ut omnes Cardinales præſentes notare poſſint ſuffragium in folio impreſſo, quod penès ſe habebunt cum nominibus omnium Cardd. notabit autem juatà nomen Cardd. ea ſchedula recitati: Idem faciendum erit de cæteris ſchedulis in calice poſitis, uſque ad ultimam; Quòd ſi in Scrutinii publicatione, inveniant Scrutatores duas ſchedulas ita complicatas, ut ab uno tantùm datas fuiſſe appareàt, ſi quidem unus & idem in utraque electus fuerit, ſchedulæ prædictæ habebuntur, & notabuntur pro unu ſuffragio; ſi verò diverſi fuerint nominati, neutrum ſuffragium validum erit, prout in Bulla Gregoriana ſtatuitur de illa ſchedula, in qua plures nominati ſunt; Scrutinium tamen neutro caſu vitiatur. Cæterùm, ſuffragia prædicta, finita ſcrutinii publicatione, poterunt à Patribus juxtà nomina Cardinalium, qui ea obtinuerunt, in unam ſummam redigi, vel in ſeparato folio notari, hoc modo. Reverendiſſimus D. Cardinalis A habet ſuffragia 10. & Reverendiſſimus D. Cardinalis B. habet ſuffragia 15. & ſic de aliis; quod fit, ne Cardinales, cùm opus eſt, cogantur ſemper numerare ſuffragia, quæ juatà nomina Cardinalium notarunt.

Schedularum in filum inſertione. Septimus actus Scrutinii, eſt ſchedularum in filum inſertio, quæ, ut ſchedulæ ipſæ cautiùs conſervari poſſint, excogitata fuit. Hæc autem inſertio fiet per ultimum Scrutatorem; inſerendo ſchedulam unamquamque, poſtquàm eam perlegerit, acu cum filo ad hunc effectum parato, in loco ubi eſt verbum, ELIGO.

Poſtſcrutinio & ejus actibus. Octavus, & poſtremus Scrutinii actus, eſt depoſitio ſchedularum ſeorſum, quæ ſimiliter fiet per ultimum Scrutatorem, qui, finita inſertione omnium ſchedularum in filum, capita fili nodo junget, & ſchedulas omnes ita colligatas, in alium calicem vacuum, vel in menſa ſeorſum ponet.

Acceſſus. Sequitur tertia, & poſtrema actio, quæ Poſtſcrutinium appellata fuit, cujus actus, ſi ſecuta ſit electio per ſcrutinium, tres tantùm ſunt, videlicet, Numeratio ſchedularum, Recognitio ſuffragiorum, & ſchedularum combuſtio; de quibus inferiùs ſuis locis dicetur. Si verò per Scrutinium non ſit ſecuta electio, actus ſunt ſeptem, videlicet; Acceſſus; Sigillorum & ſignorum aperitio; Eorum annotatio; Suffragiorum eaamen; Suffragiorum ſcrutinii, vel ſcrutinii & acceſſus numeratio; Eorum recognitio; Et ſchedularum combuſtio.

Differentiis ſchedularum Acceſſus, & Scrutinii. Primus itaque actus, eſt Acceſſus, qui immediatè poſt ſcrutinium, hoc eſt, poſt depoſitas ſeorſum ſcrutinii ſchedulas fiet, niſi fortè in ſcrutinio fuerit creatus Papa; tunc enim nullus fieri debet acceſſus; In quo quidem acceſſu eadem omnia ſervanda ſunt à Cardinalibus, quæ dicta ſunt ſervari debere in ſcrutinio peragendo tàm in ſchedularum ſcriptione, obſignatione, complicatione, delatione, & poſitione in calicem, quàm in earum numeratione, publicatione, notatione ſuffragiorum, & inſertione in filum, ac depoſitione ſeorſum; exceptis tamen infràſcriptis. Primò quòd Cardinales, ſchedulas pro acceſſu, ſumere debent ex diſco ſchedularum acceſſus; Secundò in ſchedularum acceſſus ſcriptione ſi Cardinalis nemini velit accedere, debet in media ſchedulæ parte, loco nominis Cardinalis, qui ſcribendus eſſet, ſi ad eum fieret acceſſus, ſcribere, NEMINI, Schedula autem acceſſus ſcribi, & obſignari debet cum eiſdem ſigillis, & ſignis ſchedulæ ſcrutinii, ſub pœna nullitatis ſuffragii ipſius acceſſus; Tertiò, quòd non poteſt acceſſus fieri ad eum Cardinalem, qui in ſcrutinio ſaltem unum ſuffragium non obtinuerit, neque ad eom, qui ab ipſomet Cardinali fuit in ſcrutinio nominatus; Quartò, quamvis in acceſſu non liceat plures nominare, ſicut non licet in ſcrutinio plures eligere, ſub pœna nullitatis ſuffragii, tàm in acceſſu, quàm in ſcrutinio; nibilominùs licebit accedere uni ex pluribus nulliter à ſe nominatis in ſcrutinio, dummodò ei ab alio aliquod ſuffragium, non tamen nulliter, ut præfertur, in ipſo ſcrutinio datum fuerit; Quintò, quod in acceſſu non præſtatur juramentum, de quo ſuprà, quia in ſcrutinio fuit jam præſtitum per illa verba: (Et quod idem in acceſſu præſtabo.) Seatò, denique Infirmarii deferre debent ad infirmos ſchedulas acceſſus, & ſimul etiam unum folium impreſſum, in quo ſit notatus ſuffragiorum numerus palàm recognitus, quæ quiſque Card. in ſcrutinio nominatus, obtinuerit.

Secundus, tertius, & quartus actus Poſtſcrutinii

ſunt Sigillorum, & Signorum aperitio, Eorum annotatio, Suffragiorum examen, qui tunc ſolùm locum habere poſſunt, quando ſecuta eſt electio per ſcrutinium & acceſſum: fieri autem debent hoc modo.

Inſpectione, apertione, & nullatione, ſeu annotatione ſchedularum.

Primus Scrutator ſchedulas acceſſuum, quos obtinuit electus, in ea parte ſolùm, quæ ſigna continet, aperiet, & inſpectis diligenter earum ſigillis, & ſignis, apertas, ac in filo, ut erant, inſertas, tradet ſecundo Scrutatori, & ſecundus, eadem inſpectione ſacta porriget tertiò, qui alta, & intelligibili voce, ſigilla & ſigna prædictarum ſchedularum enunciabit, & annotabit in latere ſiniſtro ſolii impreſſi, ad hunc effectum parati, ſub verbis (Sigilla, & Signa Acceſſuum) quam etiam annotationem ſacient cæteri Cardinales, ſi voluerint, in ſimili folio impreſſo.

Examine ſuffragiorum.

Deindè primus Scrutator, reliquis Scrutatoribus inſpicientibus, pro acceſſuum prædictorum examine capiet ſchedulas ſcrutinii, & incipiens ab uno capite fili, in quo inſertæ ſunt, ſigillum primæ ejus ſchedulæ quæret in ſigillis acceſſuum notatis, ut ſuprà in ſolio impreſſo, & ſi illud in eo non invenerit, omiſſa prima ſcrutinii ſchedula, capiet ſecundam, ejúſque ſigillum ſimiliter quæret; quòd ſi etiam non invenerit, capiet tertiam, & deinde ſequentes ſigillatim, donec ſigillum alicujus earum inveniant, eóque invento, ſcrutinii ſchedulam in ea parte, ubi ſigna ſunt, aperiet, & ſi non invenerit, ſigna hujus ſchedulæ concordare cum ſignis acceſſus, ſchedulam illam omittet, & aliam capiet, ſicut paulò antè de ſchedulis non concordantibus in ſigillo dictum eſt; ſi verò invenerit ſigna concordare, oſtendet illa ſecundo & tertio Scrutatoribus, qui unà cum ipſis, poſt diligens examen ſuper identitate ſigillorum, & ſignorum ambarum ſchedularum, ſcrutinii ſcilicet, & acceſſus, inſpiciet, an idem, vel diverſi in utraque ſchedula ſint nominati; & ſi idem nominatus ſit, ſuffragium acceſſus, nullum cenſebitur; ſi verò diverſi nominati ſint, ſuffragium acceſſus pro valido habebitur, & hoc caſu, tertius Scrutator ſigillum, & ſigna ſchedulæ ſcrutinii, ac etiam nomen electi, qui in ea continetur, alta, & intelligibili voce enunciabit, & annotabit in latere dextero prædicti ſolii impreſſi, ſub verbis (Sigilla, & Signa ſcrutinii reſpondentia acceſſibus) notabit autem ea, ex adverſo acceſſus concordantis in ſigillo, & ſignis; quam annotationem cæteri quoque Cardinales, ſi voluerint, in ſimili ſolio impreſſo ſacient.

Sed hujuſmodi actus, qui explicatione difficiliores ſunt, quàm operatione, exemplo meliùs percipientur.

EXEMPLUM

Folii impreſſi, in quo Acceſſus, & Scrutinii, Sigilla, ac Signa concordantia annotantur.

Literæ Alphabeti indicant Sigillū.

Sigilla, & Signa Acceſſuum	*Sigilla, & Signa Scrutinii, Acceſſibus reſpondentia.*	*Cardinales nominati in Scrutinie.*
ACD.45.Deus.	BRF. 55. Bonitas.	Card. S. Euſeb.
BRF. 32. Bonitas.	RGI. 50. Beatitudo.	Card. S. Sixti.
RGI. 50. Beatitudo.		
NSP.26.Gloria.		

Monitio ad Scrutatores.

Quòd ſi fortaſſe in iſta inquiſitione contingat, duas, vel plures ſchedulas Scrutinii, reperiri cum eiſdem ſigillis, & ſignis alicujus ſchedulæ acceſſus, tunc ſi in earum aliqua, electus nominatus fuerit, in alia verò alius, primus Scrutator, reliquis Scrutatoribus ſimiliter inſpicientibus, Scrutinii ſchedulas hujuſmodi, & ſchedulam acceſſus, in ea etiam parte, in qua eſt nomen eligentis, & accedentis aperiret, ut conſtare poſſit ſecūdùm Gregorianam Conſtitutionem, de validitate, vel invaliditate acceſſus; ſi verò in aliqua hujuſmodi ſchedularum Scrutinii concordantium cum acceſſu, non ſit nominatus electus debent ex ſchedulæ omitti, & ad ſubſequens procedendum erit.

De Numeratione ſuffragiorum.

Quintus actus Poſtſcrutinii, eſt numeratio ſuffragiorum, vel Scrutinii ſolius, vel Scrutinii & acceſſus, quæ fiet per Scrutatores ſemper, ſive ſit electio, ſive non, & ſi quidem ſecuta non ſit electio; ut ſciatur, quòd in eo Scrutinio, vel Scrutinio & acceſſu, non habetur Papa: ſi verò ſecuta ſit, ut conſtet de canonica Pontificis electione, fiet autem hæc numeratio ſuffragiorum hoc modo. Scrutatores in unam ſummam redigent ſuffragia, quæ quilibet nominatus in Pontificem obtinuit, ſive in Scrutinio ſolo, ſive in Scrutinio & acceſſu ſimul; & ſi invenerint, nullum ex nominatis ad duas tertias partes ſuffragiorum perveniſſe, non habetur Papa in illo Scrutinio, ſive Scrutinio & acceſſu; Si verò invenerint aliquem ex nominatis, duas tantùm partes ſuffragiorum obtinuiſſe, aperirent electi ſchedulam, etiam in parte, in qua eſt nomen eligentis; & ſi quidem ex ea apparuerit, electum alii ſuffragatum fuiſſe, electio ejus erit canonica; ſi verò conſtiterit, ſibi ſuffragium dediſſe, ejus electio ex diſpoſitione Gregorianæ Conſtitutionis nulla erit, ob defectum unius ſuffragii. Si denique plures invenerint, duas tertias partes ſuffragiorum obtinuiſſe, vel etiam ultrà duas tertias, tunc in ſuffragiorum paritate, nullus erit electus; in imparitate verò, ille eſt canonicus Papa, qui ſuperat alium, etiam in uno ſuffragio.

Recognitione, & Recognitorum extractione.

Sextus actus Poſtſcrutinii, eſt Recognitio, quæ per Recognitores, ſive ſecuta ſit electio, ſive non, fiet; inſpiciendo tàm ſchedulas ſcrutinii & acceſſus, quàm ſuffragiorum annotationes ſactas per Scrutatores, ut per hujuſmodi recognitionem conſtare poſſit, an Scrutatores ſincere, & fideliter muneri ſuo ſatisſecerint: Recognitores autem extrahentur ſorte, ut Scrutatores, & Infirmarii, ſtatim quidem poſt ſcrutinium, ſi ſecuta ſit in eo electio; ſi verò non ſit ſecuta, poſt ſcrutinium & acceſſum, cùm ſcilicet Scrutatores ſuum impleverint munus per numerationem ſuffragiorum, & hæc extractio fiet, ſive ſecuta ſit electio in ſcrutinio & acceſſu, ſive non.

Combuſtione ſchedularum.

Septimus, & poſtremus actus poſtſcrutinii, eſt combuſtio omnium ſchedularum, quæ ſemper, & palàm per Scrutatores fiet, ac ſtatim poſt recognitionem, ſive electio ſit ſecuta, ſive non. Et hæc omnia, quæ de ſcrutinii ritibus ſunt expoſita, ſervanda erunt diligenter à Cardinalibus in omnibus ſcrutiniis; ſive fiant manè poſt Miſſam, ſive veſpere poſt Hymnum (Veni Creator Spiritus). Atque hi ſunt Ritus ex præſcripto conſtitutionis Gregorii Papæ XV. in electione Romani Pontificis obſervandi.

Approbatio inſerti Cæremonialis.

Motu itaque proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & ſingula in prædicto Cæremoniali ordinata, & quomodolibet contenta, tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus; illiſque omnibus, & ſingulis, perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Juſſio illud omninò obſervandi, & in nihilo immutandi.

§. 2. Eáque à Venerab. Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, omnibúſque, & ſingulis aliis, ad quos ſpectat, & ſpectare quomodolibet poterit in futurum, omninò obſervari præcipimus, & mandamus; ac Cæremoniale hujuſmodi, in totum, vel in parte mutari, vel ei aliquid addi prohibemus.

Ac non aliter judicandi, aut interpretandi.

§. 3. Decernentes, ſic, & non aliter per quoſcumque, ac eoſdem S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obſtan. omnibus illis, quæ in primodicta conſtitutione volumus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Nulli

Sanctio pœnalis.

§. 5. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ approbationis, confirmationis, adjectionis, præcepti, mandati, prohibitionis, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Dat. P. An. 2. die 12. Mart.

Dat. Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1622. quarto Idus Martii, Pontificatus noſtri anno ſecundo.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. JESU CHRISTI 1622. Indictione 5. die verò 2. menſis Aprilis, Pontificatus SS. in Chriſto Patris, & D. Noſtri D Gregorii Divina providentia Papæ XV. Anno ejus ſecundo, introſcriptæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranen. & Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, dimiſſis ibidem earumdem literarum originalibus appenſis per aliquod temporis ſpatium, & exindè amotis, deindè dimiſſis earumdem literarum copiis affixis, ut moris eſt, per nos Auguſtinum Bracherium, & Brandimartem Latinum Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſores.

Octavius Spada Mag. Curſor.

XX.

Canonizatio S. Thereſiæ Virginis, tàm Fratrum, quàm Monialium Carmelitarum Diſcalceatorum Fondatricis: Ejúſque relatio in numerum Sanctarum Virginum, & ſuæ feſtivitatis inſtitutio die quinta menſis Octobris quotannis celebrandæ.

De primæva inſtitutione Carmelitarum, & ſucceſſiva illius Regularum mitigatione, ac poſtremò Diſcalceatorum reformatione, attende quæ notavi ſuprà ad Honor. III. conſt. 8. Tom. 1. fol. 70. & Greg. XIII. conſt. 64. Pii. in Tom. 2. fol. 476.

Edita An. D. 1622.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

OMnipotens ſermo Dei, cùm de ſinu Patris, ad hæc inferiora deſcendiſſet, ut erueret nos de poteſtate tenebrarum, completo diſpenſationis ſuæ tempore, tranſiturus de hoc Mundo ad Patrem, ad propagandam per totum terrarum orbem electorum ſuorum Eccleſiam, quam ſanguine ſuo acquiſiverat, eamque verbo vitæ erudiendam, ad confundendam ſapientiam ſapientium, & deſtruendam omnem altitudinem, quæ adverſus Deum extollebatur, non multos nobiles elegit, nec multos ſapientes, ſed contemptibiles mundi; qui non in ſublimitate ſermonis, nec in humanæ ſapientiæ verbo, ſed in ſimplicitate, & veritate miniſterium ſuum, ad quod à diebus æternitatis prædeſtinati erant, adimplerent.

Tereſia Virgo in diebus noſtris à Deo ſuſcitata, theſaurisque ſuæ gratiæ & miraculorum gloriæ illuſtrata eſt.

§. 1. In ſequentibus verò generationibus, cùm juxtà præordinata tempora, plebem ſuam per ſervos ſuos fideles viſitare dignatus eſt, plerúmque parvulos, & humiles aſſumpſit; per quos Catholicæ Eccleſiæ ingentia præſtaret beneficia: quibus ipſe juxtà verbum ſuum, abſcondita à ſapientibus, & prudentibus regni cœleſtis myſteria revelaret; eóſque ſupernorum chariſmatum donis adeò illuſtraret, ut omnium virtutum, ac bonorum operum exemplis Eccleſiam foverent, ac ſignorum gloria clarificarent; in diebus verò noſtris fecit ſalutem magnam in manu fœminæ: ſuſcitavit enim in Eccleſia ſua, veluti novam Debboram, Tereſiam Virginem; quæ poſtquam mirabili victoria carnem ſuam perpetua virginitate, mundum admirabili humilitate, & cunctas adinventiones diaboli multis, maximiſque virtutibus ſuperaſſet, excelſiora moliens, & virtutem ſexus animi magnitudine ſupergreſſa, accinxit fortitudine lumbos ſuos, & roboravit brachium ſuum, & inſtruxit exercitus fortium; qui pro domo Dei Sabaoth, & pro lege ejus, & pro mandatis ejus armis ſpiritualibus decertarent, quam Dominus ad tantum opus peragendum abundanter implevit Spiritu ſapientiæ, & intellectus; & theſauris gratiæ ſuæ adeò illuſtravit, ut ſplendor ejus, tamquam ſtella in Firmamento, fulgeat in domo Dei in perpetuas æternitates.

Et ideò uti Sancta venerari debet, ut cognoſcant omnes Deum etiam his temporibus amicos ſuos, qui ejus Eccleſiæ protegant multiplicare.

§. 2. Dignum igitur, & congruum exiſtimavimus, ut quam Deus, & unigenitus Filius ejus Dominus noſter Jeſus Chriſtus, quaſi ſponſam ornatam corona, & decoratam monilibus ſuis, in gloria miraculorum plebi ſuæ manifeſtare dignatus eſt, Nos quoque pro Paſtorali ſollicitudine noſtra in univerſali Eccleſia; cui, licet meritis minimè ſuffragantibus, præſidemus; tamquàm ſanctam, & electam Dei, colendam, & venerandam, Apoſtolica auctoritate decreverimus, ut omnes populi confiteantur Domino in omnibus mirabilibus ejus, & cognoſcat omnis caro, quoniam non defecerunt in diebus noſtris miſerationes ejus: qui, quamvis peccatis noſtris exiſtentibus, viſitet nos in virga indignationis ſuæ, non tamen continet in ira ſua miſericordias ſuas: dùm in afflictionibus noſtris novis nos præſidiis munit, & amicos ſuos multiplicat, qui Eccleſiam ſuam meritorum, & interceſſionum ſuffragiis protegant, ac defendant.

Tereſ. anno 1515. parentibus, & genere præclaris orta, vitæ integritate emicuit, & ſuæ ſanctitatis ſpecimen dedit.

§. 3. Atque ut univerſi Chriſtifideles intelligant, quàm abundè in ancillam ſuam effuderit Deus de Spiritu ſuo, ac propterea erga ipſam devotio in dies augeatur, inſigniores quaſdam ejus virtutes, & aliqua ex magnalibus, quæ in manu ejus operatus eſt Dominus, his literis duximus inſerenda. Nata eſt Tereſia Abulæ in regno Caſtellæ, anno ſalutis humanæ milleſimo quingenteſimo quinto decimo, parentibus ut genere præclaris, ità etiam vitæ integritate conſpicuis; à quibus in timore Domini educata, admirandum futuræ ſanctitatis in tenerrima adhuc ætate ſpecimen dedit: nam cùm Martyrum Acta perlegeret, adeò Sancti Spiritus igne cor ejus intrà eam concaluit, ut cum fratre germano etiam puero domo aufugerit, ut in Africam trajiceret, ubi ſanguinem, ac vitam pro teſtimonio Jeſu Chriſti profunderet. Sed occurſu patrui revocata, cùm optimam ſortem ſibi ereptam eſſe, jugibus lacrymis deploraret, ardens martyrii deſiderium eleemoſynis, aliiſque operibus compenſavit.

Ad 20. annum perventa ſponſam ſe Chriſto dicavit, inter Moniales S. Mariæ de Monte Carmelo profeſſa eſt, & graviſſimis morbis, multiſque vexata tentationibus, omnia ſuſtinuit.

§. 4. Sed cùm ad vigeſimum ætatis annum perveniſſet, Chriſto ſe totam deſpondit, & vocationem, qua ab eo vocata erat, aggreſſa, ad Moniales Sanctæ Mariæ de monte Carmelo Ordinis Mitigati ſe contulit, ut plantata in domo Domini, in atriis domus Dei noſtri floreret: profeſſione itaque in eo monaſterio emiſſa, cùm per duo de viginti annos graviſſimis morbis, ac variis præterea tentationibus vexata eſſet, nulliſque ſupernis conſolationibus reficeretur, adeò invictè, adjuvante Domino, omnia pertulit, ut probatio fidei illius omni pretioſior auro, quod per ignem probatur, inventa fuerit, in laudem, & gloriam, & honorem, in revelationem Jeſu Chriſti.

Chriſti Corpus in Euchariſtia mentis oculis intuita, gratiæ gaudia recolens, mente exceſſit.

§. 5. Et quoniam ad erigendum ſublime Chriſtianarum virtutum ædificium, fidei fundamentum ponendum fuit, illud adeò ſtabile, ac inconcuſſum Tereſia collocavit; ut juxtà verbum Domini, comparanda ſit viro ſapienti, qui ædificavit domum ſuam ſuprà petram: ea etenim firmitate Sacroſancta Eccleſiæ Sacramenta, cæteráque Catholicæ religionis dogmata credebat, & venerabatur, ut majorem; at ipſa ſæpiùs teſtificabatur; de qualibet re certitudinem habere non poſſet: hac fidei lucerna illuminata, Domini Noſtri Jeſu Chriſti corpus in Sacratiſſima Euchariſtia mentis oculis adeò clarè intuebatur, ut aſſereret, nihil eſſe quod inviderer eorum beatitudini, qui corporeis oculis Dominum conſpexiſſent, tantum autem vivæ ſpei in Domino collocaverat, ut jugiter deploraret, quòd tamdiù in præſenti mortali vita detineretur, quæ ſibi impedimentum afferret; quo minùs ſemper cum Domino eſſet, nec raro dum in corde ſuo cœleſtis patriæ gaudia recogitabat mente excedebat, & ad eorum fruitionem in carne capiebatur.

§. 6.

Divini amoris flamma exarſit, ejúſque incendio, vita exceſſiſſe dixit.

§. 6. Sed inter cæteras Tereſiæ virtutes, præcipuè emicuit dilectio Dei; quæ adeò in corde ejus exarſit, ut Confeſſarii ipſius Tereſiæ caritatem, tamquàm non hominis, ſed Cherubini propriam, admirarentur, & celebrarent, quam etiam Dominus Noſter Jeſus Chriſtus multis viſionibus, ac revelationibus mirabiliter auxit: quandoque enim data dextera, clavóque oſtenſo, illam in ſponſam ſuam adoptavit, atque his verbis alloqui dignatus eſt: deinceps ut vera ſponſa meum zelabis honorem; jam ipſe ſum totus tuus; & tu tota mea, aliquando etiam Angelum vidit, ignito jaculo ſibi præcordia tranſverberantem, ex quibus cœleſtibus donis divini amoris flamma in ejus corde adeò exæſtuabat, ut maximè arduum votum à Deo edocta emiſerit, efficiendi ſemper quicquid perfectius eſſe, & ad majorem Dei gloriam pertinere intelligeret, quin etiam poſt mortem cuidam Moniali per viſum manifeſtavit, ſe non vi morbi, ſed ex intolerabili divini amoris incendio vita exceſſiſſe.

Caritate proximum mirabiliter dilexit, ejúſque ſalutem ardenti deſiderio deſideravit.

§. 7. Sed quàm perpetua caritate proximum dilexerit, multis argumentis manifeſtum fuit, ſed præſertim ex ardenti deſiderio, quo animarum ſalutem deſiderabat. Infidelium enim, & Hæreticorum tenebras perpetuis lacrymis deflebat, ac pro eorum illuminatione non ſolùm juges ad Deum preces fundebat, ſed & jejunia, flagellationes, ac alias carnis macerationes offerebat. Propoſuit etiam S. Virgo in corde ſuo, nullum diem ſine caritatis officio tranſigere; in quo etiam Deus ipſi auxilium præſtitit: numquàm enim ei defuit, ipſo largiente, exercendæ charitatis occaſio.

In dilectione inimicorum mirabiliter Chriſtum imitata eſt.

§. 8. Mirabiliter autem imitata eſt Dominum Noſtrum Jeſum Chriſtum in dilectione inimicorum: nam cùm ingentes pateretur perſecutiones, & adverſitates, diligebat tamen perſequentes, & orabat pro his, qui oderant ſe: quinimò detrimenta, & offenſiones, quas perpetiebatur, amoris, & charitatis ipſi eſcam miniſtrabant, adeò ut viri graves dicere ſolerent: qui amari à Tereſia vellet, damno, aut injuria, ut eam afficeret, oportere.

Et ſpirit. humilitate admirabiliter prætulit.

§. 9. Vota verò, quæ in profeſſione Religionis Deo voverat, maxima cura, ac diligentia reddidit: nec enim tantummodò omnes exteriores actus ſuperiorum arbitrio maxima cum habilitate ſpiritus perficiebat; ſed firmiter etiam in corde ſuo conſtituit, eorum voluntati omnes etiam cogitationes ſuas ſubjicere; cujus etiam rei egregia exempla reliquit, nam Dominum Jeſum Chriſtum ſibi ſæpiùs apparentem aliquando à confeſſariis juſſa, qui deluſam ab Angelo tenebrarum ſuſpicabantur, humiliter irriſit, ſprevitque, ſed non ſine magno tàm profundæ obedientiæ premio, quin etiam volumen, quod in Cantica Canticorum inſigni pietate refertum, ſcripſerat, ut confeſſario obtemperaret, flammis injecit, dicere autem ſolebat, ſe in diſcernendis viſionibus, ac revelationibus decipi poſſe, in obedientia verò ſuperioribus præſtanda falli non poſſe.

Paupertatem omnimodam dilexit.

§. 10. Paupertatem adeò dilexit, ut non ſolùm labore manuum ſuarum victum ſibi compararet; ſed ſi quam monialem vilioribus indutam veſtimentis conſpexiſſet, illicò ſua cùm illius commutaret, ac ſi quando ſibi neceſſaria deficerent, mirificè lætaretur, & exultaret, gratiáſque Deo ageret, tamquàm inſigne aliquod conſecuta beneficium.

Integerrima caritate excelluit.

§. 11. Sed inter cæteras ejus virtutes, quibus quaſi ſponſa à Deo ornata, mirificè excelluit, integerrima effulſit caſtitas: quam adeò eximiè coluit, ut non ſolùm propoſitum virginitatis ſervandæ à pueritia conceptum, uſque ad mortem perduxerit, ſed omnis expertem maculæ, angelicam in corpore, & corde ſervaverit puritatem.

Divinis Chariſmatibus anima ejus impinguata fuit.

§. 12. Quas adeò inſignes virtutes mirifica humilitate cordis ornabat, cùm etenim in dies divinis chariſmatibus anima ejus impinguaretur, ſæpiùs exclamabat ad Dominum, ut beneficiis in eam ſuis terminum ſtatueret, nec tàm citò ingentium ſcelerum obliviſceretur.

Contumelias ardentiſſimè ſitivit, honoréſque abhorruit.

§. 13. Contumelias verò, & irriſiones ardentiſſimè ſitiebat, ac non ſolùm humanos honores, ſed noſci quoque ab hominibus adhorrebat.

Invictæ patientiæ fuit.

§. 14. Invictam autem hujus Sanctæ Virginis patientiam illa vox atteſtatur, quæ ſæpiùs ad Dominum exclamabat: Domine, aut pati, aut mori.

Spiritu intelligentiæ illuſtrata Theologia libellos edidit.

§. 15. Præter hæc omnia divinæ beneficientiæ munera, quibus hanc dilectam ſuam, quaſi pretioſis monilibus decoratam eſſe voluit Omnipotens, aliis etiam gratiis, & donis abundè ipſam locupletavit, adimplevit enim eam Spiritu intelligentiæ, ut non ſolùm bonorum operum in Eccleſia Dei exempla relinqueret, ſed & illam cœleſtia ſapientiæ imbribus irrigaret, editis de miſtica Theologia, aliiſque etiam multa pietate refertis libellis, ex quibus fidelium mentes uberrimos fructus percipiunt, & ad ſupernæ patriæ deſiderium maximè excitantur.

Ord. Carmelitano virorum mulierúmque præſtitit.

§. 16. Quibus cœleſtibus inſtructa, ac illuſtrata muneribus, opus aggreſſa eſt maximum quidem, & cuicumque difficillimum, ſed Eccleſiæ Chriſti perquàm utile, ac proficuum: reformationem enim exorſa eſt Ordinis Carmelitani, illúdque non ſolùm in mulieribus, ſed & in viris egregiè præſtitit.

Monaſteria adverſitatibus ſæculi ſuperatis multa extruxit.

§. 17. Ædificatis non modò per univerſas Hiſpanias, ſed & per alias etiam Chriſtiani Orbis partes tàm virorum, quàm mulierum monaſteriis, ſine pecunia, ſine proventibus, de ſola Dei miſericordia præſumens, nec modò omnibus humanis deſtituta auxiliis, ſed adverſantibus plerumque, ac contradicentibus Principibus, & poteſtatibus ſæculi: quæ tamen, Domino opus ſuum confirmante, radices miſerunt, incrementum ſuſceperunt, & demùm in domo Dei uberes proventus fructificarunt.

Miraculis multis, ea vivente, emicuit, quorum aliqua hic inferuntur.

§. 18. Tantas virtutes Tereſiæ, plurimis, dùm adhuc in humanis ageret, miraculis Deus illuſtravit: quorum nonnulla præſentibus literis duximus inſerenda. Cùm in Conchenſi diœceſi maxima eſſet frumenti penuria, atque in monaſterio de Villa Nova de Xara vix tantùm farinæ reperiretur, ut per integrum menſem ad victum decem & octo monialium ſatis eſſet; hujus Sanctæ Virginis meritis, & interceſſione, Deus Omnipotens, qui ſperantes in ſe enutrit, eam adeò abundare fecit, ut quamvis per ſex menſes ex ea affatim panes ad refectionem ancillarum Dei fierent, numquàm tamen uſque ad novas fruges diminueretur. Gravi eryſipilate in vultu ac febri affictabatur Anna à Trinitate, monialis conventus Medinæ de Campo, cui Tereſia primùm blandita, deindè læſa membra leviter attrectans, Bono animo, inquit, ſis filia, Deus, ut ſpero, te hoc modo liberabit, ſtatimque febris, omniſque morbus ab ea abſceſſit. Alberta ejuſdem monaſterii Prioriſſa, pleuritide, ac febre, non abſque vitæ periculo, laborabat; at Sancta Virgo Tereſia, tacto latere, quod morbo urgebatur, eam ſanam eſſe pronunciavit, ac ſurgere juſſis, illa perfectè ſanata ſtatim è lecto exiliit, laudans Deum.

Tereſia tandem ſororibus ſuis paupertatem, obedientiamque commendans, Euchariſtia, ac extrema unctione receptis, Crucifixi effigiem manutenens obiit.

§. 19. Adveniente demùm tempore, quo pro tot laboribus pro divino honore exhauſtis, ac tot bonis operibus in Eccleſiæ utilitatem perpetratis, coronam decoris de manu Dei eſſet receptura, gravi morbo Albe decumbens, cum toto infirmitatis tempore frequentes, ac plenè admirabiles de divina charitate cum ſororibus ſermones habuiſſet ſæpiùs gratias Deo agens, quòd ſe Catholicæ Eccleſiæ aggregaſſet, commendans, tamquàm præcipua bona, paupertatem, ac debitam præpoſitis obedientiam, accepto humillimè ac cum cœleſti prorſus charitate ſacro peregrinationis ſuæ viatico ac extremæ unctionis Sacramento, Chriſti Crucifixi effigiem manutenens, ad cœleſtem patriam evolavit.

Et tunc mirabilia gloriæ Tereſiæ ſigna viſa fuerunt.

§. 20. Pluribus verò ſignis manifeſtavit Deus quam ſublimem gloriæ gradum Tereſiæ elargitus in cœlis eſſet, multæ etenim moniales, religioſæ, ac timentes Deum, viderunt decorem gloriæ ejus. Alia etenim conſpexit ſuprà tectum Eccleſiæ, & in Choro, & ſuper decumbentis cubiculum multitudinem cœleſtium luminarium, alia Chriſtum Domi-

num

num magno coruſcantem ſplendore, & ingenti Angelorum frequentia circumdatum, ejus lecto aſſiſtentem, alia plurimos albis amictos veſtibus ipſius cellam ingredientes, ac cubili circumfuſos, quædam etiam in ipſo tranſitus momento candidam columbam ex ipſius ore in Cœlum evolantem, alia, ſplendorem, cryſtalli inſtar, feneſtra egredientem vidit, quin etiam quædam arbor calce, ac macerie obſtructa, ac jamdudùm arida, quæ cubiculo proxima erat, præter omnem temporis, & naturæ rationem, repente floribus onuſta, in ipſa tranſitus hora apparuit, corpus exanime, ſpecioſiſſimum, ac nulla ruga contractum, ac miro decoratum candore apparuit, ac una cum veſtibus, ac linteolis, quibus ægra uſa erat, omnibus admirantibus, mirificè ſpirans odorem. Multa etiam magnalia, quæ meritis ancillæ ſuæ operatus eſt Deus, ipſius in Paradiſum tranſitum exultabilem reddiderunt, quædam etenim monialis dudùm capitis, & oculorum infirmitate laborans, apprehenſa mortuæ Virginis manu, ac capiti, oculiſque admota, ſtatim convaluit; altera item ejus exoſculatis pedibus, ſenſum odoratus amiſſum recuperavit, & corporaliter odorem unguentorum, quo ſacroſanctum ejus corpus à Domino perfuſum erat, percepit, corpus ejus abſque ullo prorſus medicamine ligneo loculo incluſum, altè efoſſa ad ſepulturam humo, ac ingentibus lapidibus, & calce oppleta ſcrobe ſepultum eſt, ſed è ſepulchro ejus odor adeò ingens, ac mirificus emanabat, ut decretum fuerit, ſacrum corpus exhumare, atque illud ſanè integrum, ac incorruptum, ac flexibile, ac ſi nuper tumulatum fuiſſet, repertum fuit, odorato liquore circumfuſum, quo perenniter uſque in præſentem diem, Deo ancillæ ſuæ ſanctitatem jugi miraculo atteſtante, deſudat, quare aliis veſtibus indutum, novâque arca incluſum, cùm priora computruiſſent, eodem loco conditum fuit, lapſóque triennio, cùm rurſus ipſius monumentum aperiretur, ut ſacrum pignus Abulam aſportaretur, ac deinceps frequenter juſſu Delegatorum Apoſtolicorum inviſeretur, ſemper incorruptum, ac tractabile, eodem odore, ac liquore perfuſum apparuit.

Miraculiſque aliis claruit poſt mortem ipſius.

§. 21. Sed, & procedentibus temporibus manifeſtavit Deus hominibus gloriam ſuam, præſtitis per interceſſionem ancillæ ſuæ frequentibus beneficiis his, qui ſe fideliter ejus precibus commendaſſent, puer etenim quidam quadriennis adeò contractus, ac detortus erat, ut nec pedibus inſiſtere, nec cùm jaceret, movere poſſet, eáque infirmitas, cùm illi à nativitate fuiſſet, nullúmque afferret doloris ſenſum, incurabilis prorſus videbatur, cúmque per novem dies ad cubiculum, quod vivens Sancta Virgo inhabitaverat, allatus fuiſſet, ſenſit in ſe virtutem venientem, ac repentè ſanus, ac validus, ac ſuis pedibus ambulans, ſtupentibus cunctis, cœpit diffamare, ſe à matre Tereſia de JEſu perfectam ſanitatem fuiſſe conſecutum. Seviſſimis doloribus per biennium cruciabatur Anna à Sancto Michaële monialis, tribus cancris pectus ejus adeò affligentibus, ut non ſolùm ſolemni expers eſſet, ſed nec collum flectere, nec brachia poſſet attollere, cúmque particulam reliquiarum Sanctæ Tereſiæ, ſuper pectus appoſuiſſet, & toto cordis affectu ſe ejus patrocinio commendaſſet, non ſolùm omnis evanuit plaga à corpore ejus, ſed & alia etiam, quam in corde diu habuerat, infirmitate, libera momento temporis effecta eſt. Adeò vexabatur Franciſcus Perex parochialis Eccleſiæ Rector apoſtemate, quod in os pectoris inſederat, ut brachio etiam contracto, à celebratione ſacroſancti Miſſæ ſacrificii per quinque menſes impediretur, humaniſque remediis deficientibus, ad divina confugit, & ad montes Dei elevans oculos, ſalutem conſecutus eſt, epiſtolam enim, Virginis Tereſiæ manu exaratam, pectori admovens, conſecutus eſt ejus partis ſanctitatem; cumque deindè ſepulchrum Virginis viſitaſſet, ejúſque brachium, quod Albæ aſſervatur, proprio brachio, quod adhuc contractum erat, admoviſſet, in eo etiam divinam virtutem expertus eſt, reſtituta ſibi perfecta valetudine. Joannes de Leyna magno gutturis morbo adeò affligebatur, ut omnis reſpirationis via ferè interclusa eſſet, tamque morti proximus animam agebat, cùm ſudarium, quod Sanctæ Tereſiæ fuerat, ad morbi locum magna cum fiducia appoſuit, ſomnóque captus, ac paulò poſt experrectus, ſe meritis Beatæ Tereſiæ curatum eſſe repentè ſanus exclamavit.

§. 22. Cùm igitur per univerſas jam gentes, & nationes ſanctitas Tereſiæ celebraretur, & nomen ipſius ad Chriſtifideles magno in honore eſſet, operante Domino per interceſſionem ejus tot mirabilia, quæ etiam in dies unà cum ipſius veneratione augebantur, fuerunt auctoritate Apoſtolica in multis Hiſpaniæ partibus formati proceſſus, ac ad ſanctam hanc Sedem tranſmiſſi.

Thereſiæ ideò Sanctitas magna in veneratione fuit, & in Hiſpania multi deſuper fuerunt formati proceſſus & ad Sedem Apoſtolicam tranſmiſſi.

§. 23. Et inſtanter agente claræ memoriæ Philippo III. Hiſpaniæ Rege Catholico, negotio tàm in Sacra Rituum Congregatione, quàm in Rota diligenter diſcuſſo, fel. record. Paulus V. prædeceſſor noſter indulſit, ut in ejus honorem tamquàm de B. Virgine divinum officium in toto Fratrum Carmelitanorum Ordine poſſet celebrari. Cúmque idem Philippus Rex iterum apud prædictum Paulum ſimiliter prædeceſſorem noſtrum, pro Canonizatione B. Virginis Tereſiæ ſupplicaſſet, idem Paulus iterum negotium commiſit Cardinalibus Sac. Rituum Congregationis, qui novos proceſſus auctoritate Apoſtolica conficiendos decreverunt, atque ad id munus peragendum bon. mem. Bernardum Cardinalem de Roias Archiepiſcopum Toletanum, & venerabiles Fratres Epiſcopos Abulen. & Salmatin. eadem auctoritate deputarunt, qui cùm diligenter de mandato negotio perfuncti eſſent, omnia Acta eidem Paulo V. prædeceſſori noſtro tranſmiſerunt.

Inſtanteque Philippo III. Hiſpaniarum Rege Paul. V. divinum officium de ipſa B. Virgine celebrari indulſit, & canonizationis negotium Congregationi rituum commiſit, novique proceſſus deſuper formati & ad eumdem Paulum tranſmiſſi fuerunt.

§. 24. Qui, tribus Apoſtolici Palatii cauſarum Auditoribus Franciſco Archiepiſcopo Damaſceno Locumtenenti, nunc S. R. E. Cardinali, Joanni Baptiſtæ Coccino Decano, & Alphonſo Manzanedo dedit in mandatis, ut ſumma cum diligentia dicta Acta examinarent, & quæ eorum ſententia eſſet, ad ipſum referrent. Qui, omnibus accuratè, prout rei magnitudo poſtulabat, perpenſis, eidem Paulo V. prædeceſſori retulerunt, plenè juſtificari vitæ ſanctitatem, ac miracula Beatæ Virginis Tereſiæ, omniáque abundè conſtare, quæ pro Canonizatione ejuſdem à Sacr. Canonibus requiruntur, poſſéque ad ulteriora procedi.

Quod iterum juſſit examinari per Auditores Rotæ.

§. 25. Utque ea maturitate, quæ rem tantam decebat, negotium tranſigeretur, idem Paulus dilectis filiis noſtris S. R. E. Cardinalibus Sacris Ritibus præfectis ordinavit, ut prædictos proceſſus quàm diligentiſſimè rurſus inſpicerent, ac de tota cauſa accuratè recognoſcerent.

Et etiam per Cardd. Congregationis ſacrorum Rituum.

§. 26. Cùm verò idem Paulus humanæ peregrinationis viam complevißet, Nóſque (nullis licèt noſtris meritis) ſola divinæ gratiæ dignatione ad Eccleſiæ gubernacula vocati eſſemus, ad augumentum divini honoris, & Sanctæ Eccleſiæ utilitatem pertinere arbitrati ſumus, ut hujuſmodi negotium promoveretur, plurimum etiam ad præſentium temporum calamitatem levandam intereſſe exiſtimavimus, ſi Chriſtifidelium devotio ergà Sanctos, & electos Dei, qui pro nobis in tantis neceſſitatibus intercederet, augerentur, mandavimus itaque prædictis Cardinalibus, ut quod illis à prædeceſſore noſtro prædicto fuerat injunctum quamprimùm exequerentur.

Paulo defuncto iſte Pont. iiſdem Card. juſſum Pauli exequendum mandavit.

§. 27. Quod cùm illi ea diligentia, qua decebat, perferiſſent, ac pro S. Virginis Canonizatione omnes unanimiter cenſuiſſent, venerabilis Frater noſter Franciſcus Maria Epiſc. Portuen. Cardinalis à Monte, totius proceſſus ſummam, ac ſuam, Collegarúmque ſententiam coram Nobis in Conſiſtorio noſtro expoſuit, quibus auditis, reliqui Cardinales, qui aderant ad ulteriora fore procedendum communi ſuffragio pronuntiarunt.

Et ab eis ad ulteriora procedendum fore accepit.

Et in publico Conſiſtorio multis hic enunciatis rite, & rectè completis, Tereſiam ſanctam eſſe diffinifit, & Sanctarum Virginum catalogo adſcripſit, ejuſque feſtum die 5. Octobris quot annis celebrari decrevit.

§. 28. Igitur cùm in publico Conſiſtorio dilectus filius Joannes Baptiſta Melinus, Conſiſtorialis aulæ noſtræ Advocatus, pro ejus Canonizatione peroraſſet, ac nomine chariſſimi in Chriſto filii noſtri, Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici, ut ad eam procedere dignaremur, humiliter ſupplicaſſet, Nos de re tanta venerabiles fratres noſtros S. R. E. Cardinales, & Epiſcopos in curia præſentes conſultores eſſe reſpondimus, atque interim Cardinales, atque Epiſcopos præſentes vehementer in viſceribus Chriſti hortati ſumus, ut orationibus inſtantes, in jejuniis, & eleemoſynis animas ſuas coràm Deo nobiſcum humiliantes, preces à Deo Patre luminum expoſcerent, ut ex alto ſuper nos lucem ſuam, & veritatem ſuam emitteret, quæ nos ad voluntatem, & beneplacitum ejus cognoſcendum, & perficiendum deduceret, itaque cum ſemipublico Conſiſtorio, quod conſequenter celebratum eſt, vocatis non modò Cardinalibus, ſed Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis in curia noſtra exiſtentibus, præſentibus etiam noſtris, ac Sedis Apoſt. Notariis, ac Sacri Palatii Apoſt. cauſarum Auditoribus, cùm plura à Nobis de eximia ſanctitate ancillæ Dei, ac miraculorum frequentia, & celebritate, populorùmque ergà eam per univerſas Chriſtianas nationes devotione, commemorata fuiſſent, expoſitis etiam inſtantiis, quæ coràm Nobis non modo nomine maximorum Regum, ſed etiam chariſſimi in Chriſto filii noſtri, Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi, aliorùmque complurium Chriſtianorum Principum fiebant omnes concorditer, ac uno ore benedicentes, Deum, amicos ſuos honorificantem, Beatam Thereſiam canonizandam eſſe, atque inter Sanctas Virgines adſcribendam cenſuerunt, quorum omnium audito conſenſu, intimo cordis affectu exultavimus in Domino, & jubilavimus in ſalutari ejus, gratias agentes Deo & Filio ejus Domino noſtro Jeſu Chriſto, quòd Eccleſiam miſericorditer reſpexiſſet, ac tanta gloria illuſtrare decteviſſet, canonizationis itaque publicavimus diem, eoſdemque fratres, ac filios noſtros monuimus, ut in orationibus, & eleemoſynis perſeverarent, ut in tanto opere exequendo ſplendor Domini Dei noſtri eſſet ſuper Nos, qui opus manuum noſtrarum ad perficiendam ejus voluntatem dirigeret. Demùm peractis omnibus, quæ ex ſacris conſtitutionibus, ac Romanæ Eccleſiæ conſuetudine peragenda erant, hodiè in Sacroſancta Principis Apoſtolorum Baſilica cum venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, Romanæque Curiæ Prælatis, Officialibus, & Familiaribus noſtris, clero ſæculari, & regulari, ac maxima populi frequentia, convenimus, ubi repetitis pro Canonizationis Decreto petitionibus nomine ejuſdem chariſſimi in Chriſto Filii noſtri, Philippi Regis Catholici, à dilecto Filio noſtro Ludovico tit. Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ Cardinali Ludoviſio nuncupato, noſtro ſecundùm carnem nepote, per Nicolaum Zambeccarium, Conſiſtorialis Aulæ noſtræ Advocatum prædictum, decantatis ſacris Precibus, & Litaniis, ac Spiritus ſancti gratia humiliter implorata; Ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, & Fidei Catholicæ exaltationem, auctoritate Omnipotentis Dei patris, & Filii, & Spiritus ſancti, B. Apoſtolorum, ac noſtra, de venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſc. Epiſcop. in Romana curia præſentium conſilio, ac unanimi conſenſu bon. mem. Tereſiam Virginem de Abula, de cujus vitæ ſanctitate, fidei ſinceritate, & miraculorum excellentiâ plenè conſtabat, & conſtat, ac Sanctam eſſe diffinivimus, ac Sanctarum Virginum catalogo adſcribendam decrevimus, prout præſentium tenore definimus, decernimus, & adſcribimus, illámque univerſos Chriſtifideles tamquàm verè Sanctam honorare, & venerari mandavimus, & mandamus, ſtatuentes, ut ab univerſali Eccleſia in ejus honorem Eccleſiæ, & altaria, in quibus ſacrificia Deo offerantur, ædificari, & conſecrari, & ſingulis annis die quinta Octobris, quoad cœleſtem gloriam tranſlata eſt, ejus Officium ut de Sancta Virgine ad præſcriptum Romani Breviarii celebrari poſſit.

Indulgentias ejus ſepulchrum viſitantibus conceſſit.

§. 29. Eadémque auctoritate omnibus Chriſtifidelibus verè pœnitentibus, & confeſſis, qui annis ſingulis eodem feſto die ad ſepulchrum in quo corpus ejus requieſcit, viſitandum acceſſerint, unum annum, & unam quadragenam, iis verò, qui in ejuſdem feſti octava, quadraginta dies de injunctis eis, ſeu quomodolibet debitis pœnitentiis miſericorditer in Domino relaxavimus, ac relaxamus.

Omnibúſque qui hujuſmodi Canonizationi præſentes fuerunt.

§. 30. Poſtremò gratiis Deo actis, quòd Eccleſiam ſuam inſigni hoc, novóque luminari illuſtrare dignatus eſſet, decantata in Sanctæ Tereſiæ honorem ſolemni ſanctarum Virginum oratione, ad Altare Principis Apoſtolorum Miſſam celebravimus cum ejuſdem Sanctæ Virginis commemoratione, omnibúſque Chriſtifidelibus tunc præſentibus plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam conceſſimus.

Hortatur demùm omnes ad benedicẽdum & glorificandum Deum ob hujuſmodi peractam canonizationem.

§. 31. Decet igitur, ut pro tàm inſigni beneficio omnes cum omni humilitate benedicamus, & glorificemus eum, quem decet omnis benedictio, & honor, & gloria, & poteſtas in ſæcula ſæculorum aſſiduis precibus ab eo poſtulantes, ut per interceſſionem electæ ſuæ à peccatis noſtris faciem ſuam avertens, miſereatur noſtri, & reſpiciat nos, & oſtendat nobis lucem miſericordiarum ſuarum, & immittat timorem ſuum ſuper gentes, quæ non cognoverunt eum, ut cognoſcant, quia non eſt alius Deus niſi Deus noſter.

Exemplis hujus Bullæ ubique fidem dari jubet.

§. 32. Cæterùm, quia difficile foret, præſentes noſtras literas ad ſingula loca, ubi opus eſſet, deferri, volumus, ut earum exemplis etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Sanctionemque pœnalẽ adjungit.

§. 33. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtrorum definitionis, decreti, adſcriptionis, mandati, ſtatuti, ralaxationis & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Dat. P. A. 2. die 12. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, quarto Id. Martii, Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Papæ ſubſcriptio.

† Ego Gregorius Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus,

Cardinalium ſubſcriptiones.

† Ego Antonius Cardinalis Saulius Decanus.

† Ego Franciſcus Maria Cardinalis à Monte, Epiſcopus Portuenſis.

† Ego Franciſcus Sfortia Cardinalis Epiſcopus Tuſculanus.

† Ego Alexand. Cardinalis Montaltus, Epiſcopus Albanen. S. R. E. Vicecancellarius.

† Ego Octavius Epiſcopus Præneſtinus Cardinalis Bandinus.

† Ego Andreas tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Perettus.

† Ego Jo. Baptiſta tit. SS. Petri, Marcellini, Presbyter Cardinalis Detus.

† Ego Dominicus Card. SS. Apoſtolorum, Gymnaſius.

† Ego Carolus tit. S. Cæſarei Card. Madrutius.

† Ego S. tit. S. Chryſogoni presbyt. Card. Burgheſius.

† Ego M. tit. S. Onuphrii presb. Card. Barberinus.

† Ego Jo. Garſia tit. SS. Quatuor Coronatorum presbyter Cardinalis Millinus.

† Ego M. tit. SS. Quirici, & Julitæ presb. Card. Lantes.

† Ego

† Ego Fabritius tt. S. Auguſtini presb. Card. Verallus.
† Ego Jo. Bapt. tt. S. Cæciliæ presb. Card. Lenius.
† Ego Dominicus tit. S. Martini in Montibus, presb. Cardinalis Rivarola.
† Ego Gaſpar. Card. Borgia, tit. S. Crucis in Hieruſalem.
† Ego Robertus tit. S. Alexii presb. Card. Ubaldinua.
† Ego Tiberius tit. S. Priſcæ, presb. Card. Mutus.
† Ego Gabriel tit. S. Bartholomæi in Iuſula, preſbyter Cardinalis de Treio.
† Ego S. Presbyt. Cardinalis S. Suſannæ, S. R. E. Biblioth.
† Ego Guido tit. S. Mariæ de Populo presb. Card. Bentivolius.
† Ego Petrus tit. S. Salvatoris io Lauro, presbyt. Card. Valerius.
† Ego It. Federicus tit. S. Laurentii in Pauiſperna Cardinalis de Zolleren.
† Ego Julius S. Mariæ ſuprà Minervam Cardin. Roma.
† Ego Fr. Deſiderius tit. S. Clementis, Card. de Cremuns.
† Ego Stephanus tit. S. Mariæ in Via, Card. Pignattellus.
† Ego Franciſcus tit. S. Matthæi iu Merulana, preſbyter Cardinalis Sacratus.
† Ego M. Aut. tit. S Euſebii, presb. Card. Gozadinus.
† Ego Alexander tit. S. Mariæ in via lata Cardinalis Eſtenſis.
† Ego Carolus Emanuel S. Nicolai iu carcere Tulliano Cardinalis Pius.
† Ego Mauritius S. Euſtachii Disconus Card. de Sabaudia.
† Ego Carolus S. Mariæ in Dominica Card. Medices.
† Ego Ludovicus tit. S. Hadriani Cardinalis de la Vallette.
† Ego Frsnciſcns S. Angeli in Foro piſcium, Diaconus Cardinalis Boncompagnus.
† Ego Hippolytus S. Mariæ Novæ, Card. Aldobrandinus.

XXI.

Inſtitutio Collegii S. Bonaventuræ in civitate Pragæ pro ſtudentibus Fratrum Minorum Conventualium ordinis S. Franciſci cum applicstione annui redditus, ab Imperstore Ferdiuando II. eis aſſignati.

Aliud pro ſtudentibus ejuſdem Ordinis erexit Paul. V. iu Inſula Melevitana quam habes ſup. tom. 3. Conſt. 121. In ſupereminenti. fol. 417. Et de tota Religioue Franciſcana lege ſuprà ad conſt. 5. Honor. III. tom. 1. pag. 66.

Edita An. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN ſupereminenti Sedis Apoſtolicæ ſpecula, meritis licet impsribus, diſponeute Domino, conſtituti, & intrà mentis noſtræ arcana revolvente, quantum ex literarum ſtudiis Catholica fides augeatur, divini uominis cultus protendatur, veritas agnoſcatur, ac juſtitia colatur, ad ea, per quæ literarum ſtudia bujuſmodi ubilibet excitentur, libenter intendimus, & in hia ſollicitudinis noſtræ partes propenſius impartimur, prout, locorum qualitate peuſata, conſpicimus ſalubriter expedire.

Imperator Ferdinandus II. annuum redditum aſſignavit pro Collegio in Domo regulari S. Jacobi Pragen. Ordinis Fratrum Conventualium S. Franciſci, erigen. pro collegialibus ejuſdem Ordinis profeſſoribus ab iſto Pont. qui ad ejuſdem Imperatoris petitionem illud ſub invocatione S. Bonaventuræ cum Privilegiis ſimili collegio S. Bonaventuræ in Urbe inſtituto erigit.

§. 1. Cùm itaque, ſicut dilecti filii Jacobi de Bagnacavallo, Ordiuis Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium nuncuparorum Miniſtri Generalis nomine Nobis ouper expoſitum fuit, chariſſimus in Chriſto filius noſter Ferdinandus Romanorum Rex in Imperatorem electus, mille & ducentos taleros annuos monetæ illarum partium pro duodecim Baccalaureorum in domo regulari S. Jacobi Pragenſis, ejuſdem Ordinis manutentione aſſignaverit: & propterea dictus Ferdinandus Rex in Imperatorem electus, tàm ad Fratrum dicti Ordinis in prædicta domo ſtudentium commodum, & profectum, quàm etiam ad militantis Eccleſiæ exaltationem, ipſiuſque civitatis decorem in prædicta domo unum Collegium ſtudii pro uno Regente nuncupan., ac duodecim Baccalaureis, ſeu Collegialibus ejuſdem Ordinis profeſſoribus per Nos erigi, & inſtitui aliáſque ut iuſrà indulgeri, ſummoperè deſideret. Nos piis, & laudabilibus dicti Ferdinandi Regis in Imperatorem electi, votis in præmiſſis annuere volentes, ſupplicationibus ejus nomiue ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Ad Omuipotentis Dei laudem, & gloriam, necnon militantis Eccleſiæ exaltationem, divinique cultus, & orthodoxæ fidei augumentum, ac Religioſorum prædictorum commoditatem, & profectum, in prædicta domo unum Collegium ſub invocatione S. Bonaventuræ, & ejuſdem Ordinis profeſſoris, cum omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, & indultis Collegio S. Bonaventuræ ejuſdem Ordinis de Urbe conceſſis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò erigimus, & inſtituimus.

Illique dictum annuum redditum perpetuò applicat.

§. 2. Illique ſic erecto, & inſtituto, pro ejus dote, ac unius Regentis, & duodecim Baccalaureorum, ſeu Collegialium inibi pro tempore exiſtentium ſuſtentatione, & onerum eis incumbentium ſupportatione, mille & ducentos taleros hujuſmodi, ità quod liceat eis corporalem, realem, & actualem illorum poſſeſſionem ſuo, & dicti Collegii nominibus propria auctoritate liberè apprehendere, & retinere, ac in ipſius Collegii uſus, & utilitatem convertere, auctoritate & tenore prædictis etiam perpetuò applicamus, & appropriamus.

Clauſulas hujus electionis ſubjicit.

§. 3. Decernentes, præſentes literas ſemper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, neque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariiſq; derogat.

§. 4. Non obſtan. conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 2. die 5. April.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 5. Aprilis 1622. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

XXII.

Confirmatio privilegiorum, gratiarum, & indultorum tàm ſpiritualium, quàm temporalium conceſſorum Ordini, & Fratribus Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

Hujus Ordinis inſtitutionem, ac approbationem Regula, cum omnibus aliis ipſum concernentibus, babes ſignatas ad conſtit. 1. Innoc. III. Operante, ſup. tom. 1. pag. 52.

Edita An. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

INjuncti Nobis Apoſtolici muueris ratio poſtulat, ut Sacrarum Religionum, in militari Eccleſia ſuaves in Domino fructus aſſiduè præſtantium, paternam curam gerentes, privilegia, gratias & indulta illis à Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, & Apoſtolica Sede conceſſa, quo validiùs perpetuò ſubſiſtant, noſtræ confirmationis robore muniamus.

Iſti Fratres ſupplicarunt Pont. pro confirmatione privilegiorum tàm confirmatorum à Clem. VIII. & Paul. V. iſtorum Conſt. habes ſuprà t. 3. pag. 177. & pag. 236.

§. 1. Exponi ſi quidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus Petit Magiſter Generalis Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quòd variæ gratiæ, conceſſiones, libertates, prærogativæ, favores, immunitates, exemptiones, facultates, & indulta dicto Ordini, illiúſque Superioribus, Fratribus Monialibus, perſonis, domibus, Eccleſiis, & locis nunc & pro tempore exiſtentibus, à diverſis Rom. Pont. Prædeceſſoribus Noſtris olim conceſſa, & à fel. rec. Clem. VIII. & noviſſimè Paulo V. Rom. Pont. ſimiliter Prædeceſſoribus Noſtris confirmata fuerunt. Cùm autem majorem obtineant roboris firmitatem, ea quæ Apoſt. auct. ſæpiùs muniuntur, & propterea dictus Ludovicus Magiſter Generalis, privilegia, gratias, indulta, aliaque prædicta per nos Apoſtolica auctoritate etiam confirmari, & approbari plurimum deſideret, nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui modò ea omnia confirmat ſupplendo omnes tàm juris, quàm facti defectus.

§. 2. Nos igitur Ordinem prædictum, ex quo uberrimi fructus in Eccleſia Dei ad illius laudem, & Chriſtianæ Reipublicæ, necnon Captivorum commodum, & utilitatem, ſicut accepimus, in dies proveniunt, ſpecialis gratiæ favore proſequi volentes, ac eumdem Magiſtrum Generalem, & prædicti Ordinis ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnia, & ſingula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, facultates, gratias, conceſſiones, & indulta, tàm ſpiritualia, quam temporalia, eidem Ordini, illiúſque Eccleſiis, Superioribus, Fratribus, Monialibus, & Sororibus, & perſonis, necnon Eccleſiis, domibus, ac locis, bonis, & rebus quibuſcumque ut ſuprà conceſſa, & confirmata, dummodò tamen privilegia, & indulta, & alia prædicta omnia, in uſu, nec revocata, aut ſub aliquibus revocationibus, & abolitionibus comprehenſa ſint, & Sacri Concilii Tridentini decretis, & conſtitutionibus, & ordination. Apoſtol dictique Ordinis Regularibus inſtitutis non adverſentur, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robore communimus, ſupplentes omnes, & ſingulos, tàm juris, quàm facti & quarumque ſolemnitatum & de jure, neceſſitate, aut aliàs quomodolibet requiſitarum, forſan omiſſarum, & quoſcumque alios, ſi qui deſuper in eis quomodolibet intervenerint ſupplemus.

§. 3. Quocircà Venerabil. Fratribus Archiepiſcopo Burgen. & Epiſcopo Pariſien. ac dilecto filio Curiæ cauſarum Cam. Apoſt. Generali Auditori, per præſentes committimus, & mandamus, quatenùs ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædicti Ludovici Magiſtri Generalis, ac omnium, & ſingulorum, quos concernunt fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque omnibus, & ſingulis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos omnes, & ſingulos, effectu earumdem præſentium pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos deſuper à quocumque quavis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari; contradictores quoſcumque cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contraria removet.

§. 4. Non obſtan. piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. pariter Prædeceſſoris Noſtri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad Judicium non trahatur, aliiſque Apoſt. ac in univerſalibus, provincialibus, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſvis perſonis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Tranſumptis fidem dari mandat.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 18. Aprilis, milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoſecundo Pontificatus noſtri anno ſecundo. D. P. An. 2. die 18. April.

Beatificatio Servi Dei Fr. Petri de Alcantara Ord. Min Strictioris Obſervantiæ Diſcalceatorum Profeſſoris, Provinciæ S. Joſephi in Regno Caſtellæ Fundatoris, cum Officio, & Miſſa unius Confeſſoris non Pontificis, die 19. Octobris celebrando à tota Religione dictorum Minorum. XXIII.

De hujuſmodi Fratribus vide tibi pleniſſimè ſignata ad Conſt. 35. Clem. 7. In ſuprema, ſuprà tom. 2. pag. 689.

GREGORIUS PAPA XV.

Edita An. D. 1622.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Sede Principis Apoſtolorum, nullis, licèt noſtris ſuffragantibus meritis, à Domino conſtituti piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in ſervis ſuis honorificatur, libenter annuimus, eáque favoribus proſequimur opportunis. Exordium.

Philippo III. & IV. Regibus Hiſp. Inſtantibus Cardinales Congregationis Sacrorum Rituum examinato proceſſu Fr. Petri de Alcantara canonizari poſſe, per hunc Pont. cenſuerunt.

§. 1. Cùm itaque, inſtantibus non ſolùm claræ memoriæ Philippo III. & chariſſimo in Chriſto filio noſtro Philippo IV. Hiſpaniarum Regibus Catholicis, ſed etiam ferè omnibus Hiſpaniæ Regnis, Venerabiles fratres noſtri S. R. E. Cardinales ſacris Ritibus præpoſiti, de mandato noſtro cauſam ſervi Dei Petri de Alcantara Ord. Minorum Strictioris Obſervantiæ, Diſcalceatorum nuncupatorum, ac Provinciæ S. Joſephi ejuſdem Ordinis Fundatoris, juxtà ſeriem relationis trium cauſarum Palatii Apoſt. Auditorum ad effectum canonizationis pluries examinaverint, ac multis deſuper habitis ſeſſionibus referente dilecto filio noſtro Marco Antonio tituli S. Euſebii presbytero Cardinale Gonzzadino nuncupato, pleniſſimè conſtare de validitate proceſſuum fama Sanctitatis, fide, puritate, cæteriſque virtutibus non in genere ſolùm, ſed etiam in ſpecie, reliquiarum ac ſepulchri veneratione, pluribuſque tandem miraculis prononciaverint, cenſueritque poſſe Nos, quandocumque voluerimus, eumdem Dei ſervum, juxtà Catholicæ Eccleſiæ ritum, Sanctum atque in Cœlis regnantem declarare omnibuſque fidelibus ſolemni canonizatione proponere venerandum.

§. 2. Prædictus verò Philippus IV. Rex, & dilecti filii Miniſter Generalis, & Fratres Ord. prædicti Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut donec Philippus IV. inſtetit. Officium & Miſſam celebra-

ri interim poſſe ad Religionem.

ad Canonizationem dicti Petri deveniatur, idem Petrus Beatus nuncupari, ac de de eo tamquàm de Confeſſore non Pont. Miſſa, ac Officium ut infrà celebrari, recitari reſpectivè poſſit, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui Pontifex id concedit.

§. 3. Nos ſupplicationibus hujuſmodi inclinati, de eorumdem Cardinalium conſilio ut idem Dei ſervus Petrus de Alcantara in poſterùm Beatus nuncupari, atque de eo tamquàm de confeſſore non Pontifice die 19. Octobris, qua ipſius obitus memoria celebrabitur ubique terrarum ab univerſa Religione Minorum Obſervantium utriuſque ſexus reſpectivè Miſſa celebrari, atque Officium recitari poſſit.

In Oppido verò de Alcantara nullius diœceſis ubi natus atque in altero de Arenas Abulen. diœceſis, ubi corpus ejuſdem requieſcere accepimus, omnibus tàm regularibus quàm ſæcularibus Clericis, ſub ritu tamen ſemiduplici, eidem omninò liceat.

Ac demùm in provincia prædicta Sancti Joſephi, cujus auctor extitit, ab ipſis dicti Ordinis Diſcalceatorum Fratribus, etiam cum octava veluti de Patrono, Officium pariter ac Miſſa juxtà Breviarii, ac Miſſalis Romani rubricas celebrari poſſint. Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

Quæcumque obſtantia tollit.

§. 4. Non obſtan. Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 2. die 18. April.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo piſcatoris, die 18. Aprilis 1622. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

XXIV.

Quod Feſtum S. Annæ Matris Mariæ Virginis, de præcepto ubique obſervetur.

Hoc feſtum ſub duplici Officio, & die 26. Julii, celebrari decreverat Gregorius XIII. ſup. in ſua conſt. 87. to. 2. p. 504. Quinimò iſte Pontifex feſtũ S. Joachimi Patris ejuſdem B. Mariæ Virginis, ſub duplici Officio juſſit obſervari, ut infrà in ejus conſt. 39. Apoſtolatus. Et mox S. R. E. Cardinales Sacrorum Rituum die 8. Maji 1621. decreverunt, etiam feſtum S. Joſephi Sponſi ejuſdem B. Virginis, de præcepto deinceps celebrari. Et hic idem Pontifex illud approbavit, quod decretum apud hos Reverendæ Cameræ Impreſſores excuſum legitur.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium cum enarratione meritorum, & venerationis S. Annæ Matris Beatiſſimæ Virginis Mariæ.

HOnor laudis, & cultus venerationis, quem Sanctæ Dei Genitricis parenti Beatæ Annæ in Sancta tribuitur Eccleſia, quam meritò fuerit ſpiritu Dei dictante, cujus providentia Eccleſia regitur, & gubernatur, variis temporibus actus, inenarrabilis Sanctiſſimæ ejus Filiæ dignitas, & celſitudo ſatis ſupérque declarant, cùm enim coronet parentes gloria liberorum tanti dono partus à Domino dignatam matrem, tamquam honoris, & gratiæ cœleſtis abundantia ſimiliter decoratam, univerſa Eccleſia tàm in Occidente, quam in Oriente, præcipuo cultu, & religione proſecuta eſt, nec ſine magno credentium fructu, & religionis incremento, ut in Domino ſperare debemus, exhibitus, & amplificatus eſt hic honor, creſcente enim in eam fidelium devotione, etiam patrocinium, quod apud Deum per ſeipſam, & per Cœli Reginam ejus filiam gerit, eorumdem augeri merito credimus, ſicut in glorioſæ parentis veneratione gloriſiſſimam ejus filiam honorari non dubitamus, tantóque magis ejus tutelam, & interceſſionem apud unigenitum filium Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum non promereri, quantò majoribus honoribus per noſtram ergà ejus parentem reverentiam eam veneramur, & colimus.

Propter quæ, & præcipuam, quam hic Pont. erga eam devotionem gerit.

§. 1. Hæc Nos nobiſcum cogitantes, & peculiari etiam in Beatam Annam devotione incitati, Prædeceſſorum noſtrorum quoque in ejus augendo cultu religionem in Domino æmulantes, & gregis Nobis à Domino crediti, ſpiritualis utilitatis augmento conſulere, noſtri paſtoralis Officii debito cupientes, Beatæ Annæ Feſtum in univerſali Eccleſia Dei ampliùs honorandum cenſuimus.

Feſtum ejus de præcepto decernit obſervari.

§. 2. Itáque hac noſtra perpetuò valitura Conſtitutione, Feſtum Sanctæ Annæ ab omnibus Chriſtifidelibus, ſicut alia Feſta de præcepto celebrari, & obſervari, ab omnique illicito opere abſtineri, & ſub præcepto obſervationis feſtorum comprehendi volumus, præcipimus, & mandamus.

Contrariis derogat.

§. 3. In contrarium facien. non obſtan. quibuſcumque.

Tranſumptis credi jubet.

Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 2. die 23. April.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Aprilis MDCXXII. Pont. Noſtri Anno ſecundo.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, Milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoſecundo, Indictione quinta, die verò vigeſimatertia menſis Aprilis, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris & D. N. D. Gregorii, divina providentia Papæ XV. Anno ejus ſecundo, retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt in acie Campi Floræ, ac aliis locis conſuetis Urbis, ut moris eſt, per me Auguſtinum Braccherium Apoſt. Curſ.

Pro Mag. Curſ. Brandimartes Latinus Curſ.

XXV.

Electio, & deputatio Joſephi à Matre Dei in Miniſtrum Generalem totius Congregationis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, ut una cum quatuor hic deſcriptis Sociis vocem habeat activam, & paſſivam, totúmque corpus Religionis ad novennium repræſentet.

De iſta Congregatione, & toto ejus ſtatu vide notata ad iſtius Pont. Conſt. 14. In ſupremo. hic ſuprà fol. 448.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

APoſtolici muneris ſolicitudo, divina diſpenſatione, nullo licèt merito noſtro, Nobis impoſita, poſtulat, ut circà ſtatum religioſarum perſonarum quarumlibet invigilantes, ad ea, per quæ religioſæ perſonæ hujuſmodi in laudabili earum inſtituto perſeverare valeant, ſedulò intendamus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Electio, & Deputatio Miniſtri Generalis & quatuor ejus Sociorum, pro regimine Congregat. Clericorum pauperum Matris Dei Scholarum Piarum.

§. 1. Hinc eſt, quòd Nos proſpero felici dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum de Urbe regimini, quantum cum Domino poſſumus, conſulere, eoſdemque Clericos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis

ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſoluras fore cenſentes, ſupplicationibus illarum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, De Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpoſitorum conſilio, dilectum filium Joſephum à Matre Dei ejuſdem Congregationis Clericum, in Miniſtrum Generalem ipſius Congregationis ad novennium tantùm, qui cum dilectis etiam filiis Petro à Nativitate, Viviano ab Aſſumptione, Franciſco à Purificatione, ac Paulo ſimiliter ab Aſſumptione, dictæ Congregationis pariter Clericis, ſociis ſuis, vocem activam, & paſſivam habeat, ac corpus Religionis repræſentet, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium facimus, conſtituimus, & deputamus.

Ac facultatis conceſſio his prædictis, emittendi Vota in manu alicujus Prælati.

§. 2. Necnon eidem Joſepho, ut tàm ipſe, quàm ſui ſocii prædicti vota ſolemnia in manibus alicujus Prælati Eccleſiaſtici, eorum arbitrio eligendi, emittere, liberè, & licitè valeant, auctoritate, & tenore prædictis licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Clauſulæ præſervativæ.

§. 3. Decernentes præſentes literas, validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Joſepho, & aliis prædictis in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari.

Decretum irritans.

§. 4. Irritúmque & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 5. Non obſtantib. Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibúſque & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus ac quatenùs opus ſit, dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 2. die 28. April.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 28. April. MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

XXVI.

Erectio Sacræ Congregationis S. R. E. Cardinalium, necnon Prælatorum, ac Regularium virorum de Fide Catholica propaganda, unà cum proventuum aſſignatione, privilegiorúmque conceſſione, & præcipuè quòd Scripturæ gratis dentur.

Poſteà pro ſubventione dictæ Congregationis, omnes ſcripturas ejus ſtatum, aut res concernentes, gratis ipſius Miniſtris tradi decrevit hic idem Pont. ut ſua Conſt. ſeq. Cùm inter.

Edita An. D. 1622.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Enarrat hic Pont. ſui Paſtoralis officii munus eſſe quòd oves errantes Dominum gregis agnoſcant.

INſcrutabili divinæ providentiæ arcano, ad Chriſti Eccleſiæ regenda gubernacula, nullis noſtris meritis, à Spiritu ſancto vocati, præcipuas noſtri paſtoralis muneris partes eſſe intelligimus, ſedulò invigilandi, & quantum Nobis ex alto conceditur, intentis ſtudiis admittendi, ut oves miſerabiliter errantes, ad Chriſti ovile adducantur, ac Dominum gregis agnoſcant, & paſtorem.

Omnémque adhibere curam in adductione animarum ad Eccleſiam Chriſti, qui pro earum redemptione ſe ipſum exinanivit uſque ad mortem.

§. 2. Quo ſcilicet, divina adſpirante gratia, deſinant, per infelicia paſcua infidelitatis, & hæreſum vagari, & aqua mortifera peſtilentiæ potari, ſed in loco paſcuæ veræ Fidei, ac ſalutaris doctrinæ collocentur & adducantur ad vitæ fontes aquarum. Et verò quis non intelligit, omnem noſtram ſollicitudinem deſiderare, omnemque conatum à Nobis exigere, opus adductionis animarum ad Eccleſiam Chriſti? quippe quod tanti fecerit Deus Mundi ſalutem, ut ipſum Unigenitum ſuum daret, Unigenitum illum, qui cum eſſet ſplendor gloriæ, & figura ſubſtantiæ ejus, portans omnia verbo virtutis ſuæ, exinanivit ſemetipſum, formam ſervi accipiens, factus obediens uſque ad mortem, mortem autem Crucis, ut ſua nimia charitate ſervos, & malos ſervos Dominus redimeret pretio ſanguinis ſui.

Cujus Chriſti charitatis imitatores eſſe debent omnes Chriſtiani.

§. 3. Inæſtimabilis hujus charitatis imitatores eſſe profectò omnes debent, qui Chriſtiano nomine fideliter gloriantur, & membra Chriſti effecti ſunt, ut ejus verbi factores ſint, non auditores tantùm: nam & per ſanctum Apoſtolum ſuum monet: Eſtote imitatores ſicut filii chariſſimi, & ambulate in dilectione ſicut Chriſtus dilexit nos, & tradidit ſemetipſum pro nobis.

Et præſertim Epiſcopi ipſi, qui paſtores ſunt.

§. 4. Quòd ſi hæc ad unumquemque Chriſtianorum ſcripta ſunt quanto magis ad eos, qui in ſortem, & militiam Chriſti vocati, poſiti ſunt Epiſcopi regere Eccleſiam ſuam, quibus ſæpè per Prophetas ſuos gravibus verbis comminatur, ſi paſcentes ſemetipſos, gregem non paſcunt, & quod craſſum eſt occidentes, infirmum non conſolidant, ægrotum non ſanant, confractum non alligant, abjectum non reducunt, perditum non quærunt.

Multóque magis ſummus Pontif. qui paſtoribus ipſis præpoſitus eſt, Petro enim principaliter mandavit Deus, ut paſceret oves ſuas.

§. 5. Quæ profectò voces ut omnes Eccleſiarum Rectores valdè ſollicitos habere debent, licèt in partem ſollicitudinis ſint vocati; ità multò vehementiùs Nos urgent, qui in plenitudinem electi, non ſolùm univerſo gregi, ſed etiam paſtoribus præpoſiti ſumus. Quocircà quod Apoſtolis omnibus à Domino mandabatur, ut prædicarent Evangelium omni creaturæ, principaliter Petro incumbebat, quibus præſtabat prærogativa Principatus, & cui ſoli injunctum fuerat à Domino, ut paſceret oves ſuas.

Et ipſe, ac aliis ejus ſucceſſores de omnibus mundi partibus inſipientes, & errantes converterent ad Deum.

§. 6. Quapropter & uni Petro vas illud quaſi linteum oſtenditur, quatuor initiis de cœlo ſubmitti in terram in quo erant omnia quadrupedia, & ſerpentia terræ, & volatilia cæli, quódque illa vox ſecuta eſt: Surge, Petre, occide, & manduca; ut præfiguraretur Petri, & Succeſſorum ejus munus ex quatuor Mundi partibus homines, varia impietate inſipientes, congregandi, quò eos quaſi occidendo, hoc eſt, veteri via exuendo, & exutos manducando, id eſt in ſua membra, qui viſibile erat caput Eccleſiæ, convertendo, etiam membra Chriſti redderet, inviſibilis Eccleſiæ capitis; atque ita adipiſcerentur participationem generationis Chriſti, eamque adepti, quæ Chriſti ſunt, ſaperent, quæ Chriſti ſunt operarentur, ac demùm per gratiam Spiritus ſancti ejus in æterna paſcua transferrentur, potandi torrente inexhauſto voluptatis Dei.

Et cum his temporibus magnus ſit diſperſarum ovium numerus.

§. 7. Quantum verò his calamitoſis temporibus excreverit errantium, & diſperſarum ovium numerus, qui Eccleſiam Sanctam ejus Catholicam Chriſti ovile, vel numquàm cognoverunt, vel cognitam Sathanæ dolis deſeruerunt, ſine lacrimis commemorari non poteſt. Si enim mentis noſtræ aciem convertimus ad innumerabilem populorum multitudinem, jam tot ſæculis Agarenorum impuriſſima dementia captam, inſanique erroris, ac mendacii tenebris obcœcatam, miſeratione commoventur viſcera noſtra, cernentes, tàm multis, ac variis cœleſtibus donis olim celebres nationes, per ignorantiæ, & peſtilentis perſuaſionis ſtuporem, humanitatem in beſtiarum naturam ferè mutaſſe, atque ad æterna incendia, Diabolo, & Angelis ejus parata, ali, ac propagari. Et licèt inter eas aliquæ ſint gentes in juſtitia detentæ, quæ Chriſti nomen invocant; tamen ità antiquarum hæreſum veneno ſunt infectæ, ut ſinceram veritatem pauciſſimæ agnoſcant, ac ferè omnes, in multis, nedùm in uno, peccantes, factæ ſint omnium reæ. Ubi verò peccatis noſtris facientibus, inimicus homo ſuper bonum ſemen in Septentrionalibus partibus ſemi-

navit hæreſum zizania, ita dira contagia graſſata ſunt, ut animas innumerabiles jamdiù perdiderit, ac Provincias, & Regna Chriſto per ſummam injuriam erepta, ſuæ tyrannidi mancipaverit.

Ideò ut hic Pont. ejuſque ſucceſſores majori curent vigilantia Catholicæ fidei propagationem erigit Congreg. quorumdam Cardd. & Prælatorum ſemel in menſe coràm eo, ac etiam Religioſorum virorum pro fidei Catholicæ propagatione cum ampliſſ. poteſtate.

§. 8. Quamobrem, etſi à fel. record. Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, paſtorali vigilantia, ope, ſtudio, & induſtria elaboratum fuerit, ne tàm multæ meſſi deeſſent operarii, & negotiatio hæc ſancta non negligeretur: nihilominùs Nos, ut majori cum vigilantia, cura, & fervore, opus proſequi poſſimus, & in poſterùm ſucceſſores noſtri poſſint; nonnullorum Venerabil. fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium peculiari ſollicitudini negotium committendum duximus, prout tenore præſentium committimus, & demandamus. Volentes, ut in unum congregati, adhibitis etiam aliquot Romanæ Curiæ Prælatis, & Religioſis viris, ac Secretario, prout Nos hac prima vice eos adhiberi voluimus, & nominavimus, in commune conſulant, tantæque rei nobiſcum invigilent, ac tàm Sancto, & Divinæ Majeſtati maximè grato operi, quanto meliùs fieri poterit, incumbant, quòd ut commodiùs præſtari poſſit, ſemel coràm Nobis, ac bis ſaltem in domo antiquioris eorum, quolibet menſe congregentur, omniaque & ſingula negotia ad Fidem in univerſo Mundo propagandam pertinentia cognoſcant, & tractent, & graviora, quæ in prædicta domo congregari tractaverint, ad Nos referant: alia verò per ſe ipſos decidant, & expediant pro eorum prudentia. Miſſionibus omnibus ad prædicandum, & docendum Evangelium, & Catholicam doctrinam ſuperintendant, miniſtros neceſſarios conſtituant, & mutent: Nos enim eis, tàm præmiſſa, quàm omnia, & ſingula alia deſuper neceſſaria, & opportuna, etiam ſi talia fuerint, quæ ſpecialem, ſpecificam, & expreſſam requirant mentionem, faciendi, gerendi, tractandi, agendi, & exequendi, plenam, liberam, & amplam facultatem, auctoritatem, & poteſtatem, Apoſtolica auctoritate, earumdem tenore præſentium concedimus, & impartimur.

Et illis annuos redditus aſſignare, & adminiſtrationem Cardd. committere velle aſſeverat.

§. 9. Ut verò res tanti momenti, in quam magnos ſumptus fieri neceſſe eſt, per temporalium cum ſpiritualibus felicem commutationem, nullo retardata impedimento, faciliùs, & celeriùs procedat; ultrà ea, quæ ex arca noſtra privata ſuppeditari jam mandavimus, & piorum fidelium liberalitate collata ſunt, & in poſterùm non defutura ſubſidia in Domino confidimus, cùm noſtrum, & hujus ſanctæ Sedis proprium ſit negotium, certos huic operi redditus ex Camera noſtra Apoſtolica in perpetuum attribuemus, eorúmque adminiſtrationem iiſdem Cardinalibus committemus, prout in aliis noſtris expediendum literis pleniùs continebitur.

Cardinales modò enunciat.

§. 10. Cardinales autem, quos ſancto huic negotio præfecimus, ſunt qui ſequuntur; Antonius Oſtien. Saulius, Odoardus Sabinen. Farneſius Octavius Præneſtinus Epiſcopus Bandinus, Franciſcus S. Praxedis de Surdis, Maphæus S. Onuphrii Barberinus, Joannes Garſias, SS. Quatuor Coronatorum Millinus, Gaſpar S. Crucis in Hieruſalem Borgia, Robertus S. Alexii Ubaldinus, Scipio S. Suſannæ, Petrus S. Salvatoris in Lauro Valerius, Itelius Fridericus S. Laurentii in pane & perna de Zolleren, Ludovicus S. Mariæ Tranſpontinæ Ludoviſius, & Franciſcus S. Matthæi Titulorum Presbyteri Cardinalis Sacratus nuncupati.

Prælatóſque & Religioſos viros.

§. 11. Prælati verò, dilecti filii Joan. Baptiſta Vives in utraque Signatura noſtra Referendarius, & Joan. Baptiſta Agucchius Secretarius noſter, ac Sedis Apoſtolicæ Notarius, & Dominicus à JESU MARIA Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum Profeſſor, & Vicarius Generalis.

Et Secretarium.

§. 12. Secretarius verò à Nobis pariter deputatus dilectus filius Franciſcus Ingulus presbyter Ravennas U. J. D.

Clauſulas præſervativas hujus erectionis apponit.

§. 13. Decernentes, præſentes literas, ac omnia, & ſingula in eis contenta, ſemper, & perpetuò valida, firma, & efficacia eſſe, ac ab omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter perpetuò obſervari debere.

Decretum irritans addit.

§. 14. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria quæcumque removet.

§. 15. Non obſtantibus quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſvis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & inſtitutis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctionem pœnalem adjungit.

§. 16. Nulli ergo omninò hominum liceat, hanc paginam noſtrorum commiſſionis, demandationis, voluntatum, decretorum, conceſſionis, impartitionis, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Dat. P. An. 2. die 22. Jun.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam majorem, anno Incarnationis Dominicæ 1622. decimo Kalendas Julii, Pontificatus noſtri anno ſecundo.

Subſequitur Conceſſio emolumenti Annulorum Cardinalium pro ſubventione dictæ Congregationis.

Hoc emolumentum eſt ducatorum quingentorum, ut videre eſt ſuprà in princ. conſt. 7. Julii Tertii, Tom. 1. fol. 793.

Edita An. D. 1622.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanum decet Pontificem ex Paſtoralis Officii debito, ad ea, per quæ Congregationum quarumlibet, præſertim ad fidei Catholicæ propagationem inſtitutarum neceſſitatibus, & indigentiis occurritur, libenter intendere, ac in his ejuſdem officii ſui partes favorabiliter interponere, prout conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Cam. Apoſt. ſolvi ſolita Emolumenta annulorum S. R. E. Cardinalium defunctorum hic Pont. ad certum tempus Baſilicæ S. Jo. Later. applicavit.

§. 22. Aliàs ſiquidem Nos certis rationabilibus de cauſis emolumenta ratione Annulorum Cardinalitiorum, per hæredes S. R. E. Cardinalium vita functorum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ ſolvi ſolita, Baſilicæ Sancti Joannis Lateranen. de Urbe ad certum tunc expreſſum, & nondum elapſum tempus, Apoſtolica auctoritate conceſſimus, & elargiti ſumus, prout in literis Apoſtolicis ſub annulo Piſcatoris deſuper confectis pleniùs continetur.

Illa modò applicat Congregationi, ut in pios ejus uſus, & neceſſitates convertantur.

§. 33. Nunc verò attendentes Congregationem Venerabilium fratrum Noſtrorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium, per Nos hodiè pro fidei Catholicæ propagatione inſtitutam, ſufficientibus redditibus, & proventibus ad opus tàm pium neceſſariis, & opportunis minimè ſuffultam reperiri; ac illi;

ut onera hujuſmodi faciliùs perferri valeant, de alicnjus ſubventionis auxilio providere volentes, necnon emolumentorum hujuſmodi quantitates, ac valores etiam annuos ſcripturarúmque ſuper præmiſſis confectarum veriores, ac totos tenores, ac datas præſenrihus pro expreſſis habentes. Motu proprio, non ad alicujus inſtantiam, ſed de certa ſcientia, & mera liberalitate, ac matura deliberatione noſtris, & de Apoſtolicæ poteſtaris plenitudine, omnes, & ſingulas donationes, elargitiones, applicationes, & conceſſiones, ſeu quaſvis alias diſpoſitiones de dictis emolumcnris, ſeu eorum juribus prædictæ, ſeu quibuſvia aliis Baſilicis, vel aliis locis piis qnomodolibet qualificatis, & nuncupatis hactenùs quomodolibet & ſub quorumvis verbnrum expreſſionibus, & formis perpetuò, vel ad tempus per Nos, ſen quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros, etiam Motu ſimili, ac Conſiſtnrialirer factas, aliáque jura illis, ſeu etiam aliis Urbis Baſilicis, vel locis piis hujuſmodi, ex prædicta donatione, vel alia etiam quantumvis juſta, & rationabili cauſa, vel occaſione competentia, ac quaſcumqne literas Apoſtolicas forſan deſuper confectas, & in eis contenra quæcumque, quorum omnium tenores præſentibus pro expreſſis, & inſertis haberi volnmus, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò revocamus, caſſamus, extinguimus, & annullamus, nullíuſque roboris, vel momenti fore eſſe declaramus, necnon emolumenta Annulorum Cardinaliriorum hnjuſmodi, quæ Cameræ noſtræ Apoſtolicæ ſive iis, quibus applicata fuerant, ab hæredibus Cardinalium defunctorum debebantur, & ſolvebantur, prædictæ Cnngregationi cum omnibus, & ſingulis juribus, & actionibus in perperuùm donamus, concedimus, & applicamus: Ita ut liceat S. R. E. Cardinalibus nunc, & pro tempore exiſtentibus Congregationis hujuſmodi, ſeu ab illis Deputatis, vel eorum Miniſtris præfata emolumenta propria auctoritate, etiam per mandata ab antiquiore Congregationis hujuſmodi Cardinali, ſimpliciter, & de plano, ac ſine ſtrepitu & figura judicii, ac manu Regia, decernenda, & relaxanda, exigere, levare, ac illa penès Montem Pietatis deponere, ſeu in tot locis Montium non vacabilium, aut aliàs quovis modo arbitrio dictæ Congregationia ad effectum illa in pios uſus, & neceſſitates ipſius Congregationis ſimiliter ejus arbitrio, & prout ipſis meliùs videbitur expendcuda, & eroganda, inveſtire.

Solutionem dictorum proventuum à viventibus Cardinalibus factam eorumdem hæredes nequaquam deſuper moleſtari poſſe decrevit.

§. 24. Inſuper ut Venerabiles Fratres noſtri Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, qui nunc vivunt, hoc pium, & laudabile opus adjuvare poſſint, volumus, & ſimiliter Apoſtolica auctnrirate decernimus, & declaramus, quòd ſi aliqui ex dictis Cardinalibus in eorum vita emolumenta rarione ſui Annuli Cardinalitii, prædictæ Congregationi realiter, & cum effectu tradiderint, vel qui de cætero tradent, & aſſignabunt, hæredes, Cardinalis ipſius vira functi, ſeu cauſam ab eo habentes, vel habituri, ad eorumdem emnlumentorum præſtationem, vel ſolutionem minimè teneantur, nec ad id obligati ſint, minúſque ad id cogi, vel compelli poſſint, quinimò pro majori illorum ſecuritare, dilecti filii S. R. E. Camerarius, Theſanrarius, aut alii officiales Cameræ Apoſtolicæ pro tempore exiſtentes, ad quos ſpectabit, ſtarim atque ipſis conſtiterit, Cardinales, ſeu hæredes hujuſmodi emolumenra prædicta eidem Congregationi, ut præfertur, ſolviſſe, eoſdem Cardinales, ſeu hæredes per cedulam publicam, etiam in ampliſſima forma ejuſdem Cameræ, etiam perindè ac ſi emnlumenta hujuſmodi ſibi perſolura fuiſſent, de ſolutis quietare; & in eventum coluſcumque moleſtationia, eamdem Cameram ad pecuniarum eorumdem emolumentnrum ratione ſolutarum, reſtitutionem obligare debeant: Nos enim eos ab alia emolumentorum hujuſmodi aſſignatione, tradirione, & effectuali conſignarione abſolvimus, & quietamus, mandantes, & in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè præcipiendo inhibentes dilectis filiis modernis, & pro tempore exiſtenribus ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario, Vicecamerario, Theſaurario, ac Clericia Præſidenribus, necnon Cameræ Apoſtolicæ Commiſſario, & Officialibus, ne ex emolumentis hujuſmodi ullam pecuniarum quantitatem ad certam rationem pro quolibet centenario, & anno per eos forſan percipi ſolita, aut regalia ut vocant, vel quicquam aliud quovis prætextu, colore, vel ingenio etiam ratione ſtipendii, ſeu ſalarii prætendere, habere, conſequi, aut exigere poſſint, ſed ut eaſdem præſentes literas firmiter, & inviolabilirer obſervent, ac ab omnibus incnncuſſè obſervari faciant, & procurent: Imò ſemper, & quandocumque illis conſtiterit, prædictos Cardinales, ſeu ipſorum hæredes hujuſmodi emolumenta Annuli prædictæ Congregationi ſolviſſe, ſtatim, ſi petatur, quietantia in ampliſſima forma tamqoàm ſi eidem Cam. Apoſt. ſoluta eſſent, expedire debeant, & ipſa Camera in caſu moleſtiæ, ut præfertur, ad reſtitutionem ipſis Cardinalibua, ſeu eorum hæredibus faciendam teneatur: Non permitrentes, ipſam Congregationem, illiuſque perſonas, & Miniſtros ſuper dictorum emolumentorum conſecutione à quoquam publicè, vel occultè, directè, vel indirectè quovis quæſito colore, vel ingenio impediri, moleſtari, aut inquietari.

Clauſulæ præſervativæ.

§. 25. At decernentes, præſentes literas, etiam ex eo quòd Capirulum, & Canonici dictæ Baſilicæ Lateranen. vel quicumque alii in præmiſſis, quomodolibet intereſſe habenres ſeu habere prætendentes, vel alii ad quos forſan ſpectat, & pertinet, ſeu pro tempore ſpectabit, & pertinebit, ad boc vocati, & audiri non fuerint, neqne præmiſſis conſenſetint, ſeu conſentiant, imò forſan illis contradicturi ſint, ſeu quibuſvis aliis quantumvis juſtis, juſtiſſimis, & rationabilibus cauſia, de ſubreptionis, vel obreptionia, ſeu nullitatis vitio, aut intenrionis noſtræ, vel quopiam alio defectu cogirato, vel inexcogitato notari, impngnari, retractari, annullari, in jus, vel controverſiam revocari, aut adverſus eas quodcumque juria vel facti, aut gratiæ remedium impetrari, vel ſub quibuſcumque conſtitutionibus, & literis Apoſtolicis in cnntrarium, etiam Motu pari, & Conſiſtorialirer emanatis, & emanandis, vel quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium grariarum revocationibus, ſuſpenſionihus, limitarionibus, aut aliia contrariis diſpoſirionibus nullatenùs unquàm comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum, ac eum, in quo antè præmiſſa quomodolibet erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data, per perſonas Congregationis bujuſmodi pro tempore exiſtentes; eligenda, conceſſas, ſemper, & perpetuò validas, & efficaces eſſe & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri & obtinere, ac ab omnibus, ad qnos nunc quomodolibet ſpectat, & pro tempore ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter obſervari, & adimpleri debere, ſicque & non aliter per quoſcumqne judices ordinarios vel delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ac ipſius S. Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncioa, ac etiam Theſaurarium, Clericos Præſidentes, ac Commiſſarios, aliquoſque Cameræ hujuſmodi Officiales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis alirer judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritare, in qualibet inſtantia judicari, & definiri debere, irritúmque & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit atrentari auctoritare Apoſtolica decernimus.

§. 26. Quo-

Executorum deputatio.

§. 26. Quocircà Venerabilibus Fratribus noſtri Oſtien. & Portuen. Epiſcopis, ac dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ prædictæ generali Auditori per Apoſtolica ſcripta Motu ſimili mandamus, quatenùs ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, quando, & quoties pro parte dictæ Congregationis, ſeu pro ea agentium requiſiti fuerint, præſentes literas, & in ea contenta quæcumque, ubi, quando, & quoties opus fuerit, faciant integraliter obſervari: Non permittentes, dictam Congregationem, ſeu pro ea Agentes hujuſmodi deſuper quomodolibet indebitè moleſtari, perturbari, aut inquietari, contradictores, & rebelles quoſlibet per cenſuras Eccleſiaſticas, aliáque juris, & facti remedia compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, brachii ſæcularis auxilio.

§. 27. Non obſtantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris Noſtri, quatenùs opus ſit, de una, ac Concilii generalis de duabus dietis, dummodò aliquis extrà ſuam civitatem, & diœceſim, ultrà tres dietas ad Judicium non trahatur, necnon Simmachi, & Pauli II. ac aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, ac Pii IV. de gratiis intereſſe Cameræ Apoſtolicæ quomodolibet concernentibus infrà certum tunc expreſſum tempus in eadem Camera regiſtrandis, & in illius libris inſinuandis: Ità quòd Congregatio hujuſmodi, aut alii ejus Miniſtri, ad illas inſinuandum non teneantur, & nihilominùs præſentes literæ eamdem firmitatem obtineant, ac ſi in dicta Camera infrà tempus ad id præfixum inſinuatæ, & regiſtratæ fuiſſent. Necnon noſtra, & Cameræ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon prædictæ Lateranen. ac quarumvis aliarum Urbis Baſilicarum, vel piorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, illis, illarúmque Capitulis, & Canonicis, ac aliis Superioribus, & perſonis, etiam Conſiſtorialiter, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, ac aliis efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, approbatis, & confirmatis ac innovatis. Quibus omnibus etiamſi de illis, eorúmque totis tenoribus, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, latiſſimè hac vice harum ſerie derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Cardd. creandi ſi præſentes fuerint, ſtatim, ſi verò abſentes ſuſcepto bireto rubeo dicta emolumenta ſolvere teneantur.

§. 28. Volumus autem, & Apoſtolica auctoritate decernimus, quòd quicumque de cætero perpetuis futuris temporibus in Sacrum Collegium dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium per Nos, & Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros cooptabuntur, ſi præſentes fuerint, ſtatim, ſi verò à Curia abſentes, poſt ſuſceptionem bireti rubei, jura, quæ ratione annuli Cardinalitii, poſt eorum obitum Cameræ Apoſtolicæ debebantur, prædictæ Congregationi, ſeu ab ea Deputatis realiter, & cum effectu perſolvere teneantur.

Sanctio pœnalis.

§. 29. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam noſtrorum revocationis, caſſationis, extinctionis, annullationis, donationis, conceſſionis, aſſignationis, declarationum, abſolutionis, inhibitionis, decretorum, mandatorum, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Dat. P. An. 2. die 22. Jun.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, decimo Kal. Julii, Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Die Lunæ 8. Menſis Auguſti 1622.

Publicatio.

Supràdicta literæ Apoſtolicæ in plena Camera Apoſtolica exhibitæ, & præſentatæ fuerunt, & de ipſius Cameræ decreto commiſſæ Perilluſtri, & Reverendiſſimo D. Hieronymo Serlupio, ejuſdem Cameræ Decano, & ſubſequenter die Mercurii 14. ejuſdem menſis camera ipſa, citato prius admodum Illuſtri, & Reverendiſſimo D. Joanne Benio, Sanctiſſimi D. N. & prædictæ Cameræ Generali Commiſſario, referente eodem Reverendiſſimo D. Decano illa admiſit, & in ejuſdem Cameræ libris regiſtrari mandavit, prout regiſtrata fuerunt lib. 2. ſignat. Sanctiſſimi D. N. Gregorii Papæ XV. ſub fol. 53. penès me infràſcript. ejuſdem Cameræ Apoſtolicæ Notarium.

Joannes Ferrinus.

Sequitur indultum pro d. Sacra Congregatione, quòd literæ, & ſcripturæ suaes tradantur gratis Miniſtris ejuſdem Congregat.

GREGORIUS PAPA XV.

Edita An. D. 1622.

Ad perpetuam rei memoriam.

Narrat iſte Pont. aliam inſtituiſſe Congreg. ad propagandam fidem ac diſſeminandam, & cauſas hujus conſt.

CUm inter multiplices, & graviſſimas Apoſtolatus noſtri curas, quibus aſſiduè premimur, illa Nos præ cæteris maximè ſollicitos jugiter habeant, ut extirpatis hæreticarum pravitatum erroribus, Catholica fides ubique conſervetur, & propagetur, eáque de cauſa negotium propagandæ in univerſo Mundo ejuſdem fidei nonnullorum, Venerab. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, qui in unum congregati tantæ rei Nobiſcum invigilent, peculiari ſollicitudini, juxtà creditum nobis deſuper Apoſtolicæ ſervitutis officium, nuper commiſerimus, & demandaverimus, dignum, quin potiùs debitum reputamus, ea Congregationi hujuſmodi concedere, per quæ faciliori onerum illi incumbentium ſupportationi opportunè conſulatur.

Literas, Inſtrumenta, Chirographa ac quaſcumque ſcripturas d. Congregationem, vel ejus intereſſe tangentes gratis, & abſque ulla mercede expediri indulget.

§. 2. Motu itaque proprio, & ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine. Quòd de cætero perpetuis futuris temporibus quæcumque patentes, ſeu alio quovis nomine nuncupentur literæ, chirographa, inſtrumenta, teſtamenta, & aliæ quæcumque ſcripturæ quocumque nomine cenſeantur, necnon quæcumque literæ Apoſtolicæ, tàm ſub plumbo, quàm in ſimili forma Brevis, earumdémque literarum Apoſtolicarum ſupplicationes ſuper quibuſcumque negotiis, rebúſque, & bonis, tàm mobilibus, quàm immobilibus ad ipſam Congregationem quomodolibet ſpectantibus, & pertinentibus, ac demum quocumque intereſſe eamdem Congregationem quovis modo, & ex quavis cauſa concernente, pro tempore conficiendæ, & regiſtrandæ; necnon ſimiliter quæcumque literæ, quæ ex omnibus Mundi partibus eidem Congregationi ſcribentur, ac illæ, quæ ejuſdem Congregationis nomine extrà Almam Urbem noſtram mittentur, gratis omninò, & abſque ulla mercede, aut alicujus rei, etiam quantumvis minimæ, ſolutione expediri, confici, regiſtrari, relaxari, tradi, & mitti debeant, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Contrafacientibus pœnas injungit.

§. 3. Ac in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ, & in aliis arbitrii noſtri pœnis præcipimus, & mandamus dilectis filiis Reſcribendario, ac Computatori literarum Apoſtolicarum; necnon Secretariis Apoſtolicis, & Brevium Apoſtolicorum Magiſtro, ac Scriptoribus, & Regenti Montium, Notariis, Tabellionibus, Poſtarum Magiſtris, aliiſque Officialibus, & Miniſtris quocumque nomine nuncupatis, etiam ſi officia titulo, & cauſa merè oneroſis obtineant, ut literas prædictas, ac chirographa, inſtrumenta, & alias ſcripturas hujuſmodi ſuper præmiſſis omnibus, &

ſingulis, tàm conjunctim, quam diviſim gratis de mandato noſtro ubique in omnibus, etiam Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, plumbique, & regiſtri, ac aliis quibuſvis Officiis abſque aliqua pecuniarum exactione, etiam quantumvis minima, etiam per viam compoſitionis faciendæ omni contradictione, & dilatione ceſſantibus, ſignent, expediant, regiſtrent, mittantque, & relaxent, ac ſignari, expediri, regiſtrari, mittique, & relaxari curent, & faciant realiter, & cum effectu.

Clauſulas præſervativas apponit.

§. 4. Decernentes, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque nullo unquàm tempore, etiam ex eo quod prædicti & quicumque alii in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, ſeu alio quocumque prætextu, cauſa, & occaſione, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, redargui, infringi, ad jus, vel controverſiam revocari, neque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, vel aliis contrariis diſpoſitinnibus ullatenùs comprehendi poſſe, ſed ſemper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere.

Aliter judicandi poteſtate tollit.

§. 5. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria removet.

§. 6. Non obſtant. fel. record. Pii Papæ IV. prædeceſſoris noſtri de gratiis qualecumque intereſſe Cam. Apoſtolicæ quomodolibet concernentibus, in eadem Camera infra certum tunc expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, necnon quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac regula noſtra de jure quæſito non tollendo, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi de illis, eorúmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis fidem dare decernit.

§. 7. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Secretarii dictæ Congregationis, aut perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, vel extrà illud adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 2. die 14. Dec.

Dat. Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 14. Decemb. 1622. Pontificatus Noſtri anno ſecundo.

XXVII.

Revocatio quarumcumque conceſſionum vivæ vocis oraculo factarum, excepris oraculis factis S. R. E. Cardinalibus, & eorum manu firmatis.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex in ſpecula militantis Eccleſiæ divina providentia conſtitutus, gratias, & indulta à ſe, & prædeceſſoribus ſuis conceſſa, juſtis interdum ſuadentibus cauſis, juxtà creditum ſibi Paſtoralis Officii debitum moderatur, aut revocat, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè penſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Revocatio de qua in Rubr.

§. 1. Itaque Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine; Omnia, & ſingula indulta, facultates, privilegia, gratias, & conceſſiones quaſcumque ſpirituales, & Eccleſiaſticas, tàm ad forum interius, quàm ad exterius ſpectan. ac tàm ad ſupplicationem partium, quàm motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, à Sede Apoſtolica, quæ tamen vivæ vocis oraculo hactenùs quantocumque, & qualitercumque, ex quavis, etiam de neceſſitate exprimenda cauſa, quibuſvis Collegiis, Capitulis, Ordinibus, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Societatibus, etiam Societatis JESU, ac Congregationibus quibuslibet, ſive eorum, & earum reſpectivè Præpoſitis, Decanis, Magiſtris, Miniſtris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus generalibus, vel Provincialibus quocumque nomine nuncupatis, Superioribus, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi prædictæ immediatè ſubjectis, cujuſcumque dignitatis, præeminentiæ, aut quovis privilegio munitis, non tamen ad ſupplicationem Regum conceſſas, in iis, videlicet quæ non ſunt ſortita effectum, tenore præſentium revocamus, caſſamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac revocata, caſſa, ſublata, abrogata, & annullata, viribúſque, & effectu vacua perpetuò fore, & eſſe, neque in poſterùm cuiquam ſuffragari poſſe, vel debere, neque aliquem iis de cætero uti ullo modo poſſe, etiamſi expreſſa, & ſpecifica mentio, etiam de verbo ad verbum de iis facienda eſſet, decernimus, & declaramus.

Exceptio de quibus in Rubrica ſimiliter dicitur.

§. 2. Firmis tamen, & in ſuo robore permanen. omnibus indultis, & aliis conceſſionibus prædictis, vivæ vocis oraculo S. R. E. Cardinalibus ad ipſorum, vel aliorum quorumcumque favorem, propria S. R. E. Cardinalium manu firmatis, pro ipſis, vel aliis factis, & de quibus iidem S. R. E. Card. teſtimonium in ſcriptis præbuerunt.

Clauſularum præſervativarum adjunctio.

§. 3. Decernentes, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, ac hoc vocari, & auditi non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, ſeu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, ad jus vel controverſiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adverſus illas, quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenùs poſſe, ſed illas ſemper validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere.

Clauſula ſublata.

§. 4. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 5. Non obſtant. præmiſſis, ac quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorúmque Præpoſitis, Decanis, Magiſtris, Miniſtris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, & aliis Superioribus prædictis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritan. & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſuf-

ficienti

cienti derogatione de illis eorúmque mtis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenore hujuſmodi, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habend., illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 6. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & extrà illud, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Publicatio in Urbe omnes ligare decernit.

§. 7. Quódque eædem præſentes literæ, ſeu illarum exempla ad valvas Baſilicarum S. Joan. Lateranen. ac Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ità arctent, & afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Dat. P. A. 2. die 2. Julii.

Datum Romæ apud S.Mariam majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 2. Julii 1622. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jeſu Chriſti 1622. Indictione quinta, die verò prima menſis Septemb. Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorii divina providentia PP. XV. anno ejus ſecundo, retroſcripta Conſt. affixa, & publicata fuit ad Valvas Baſilicarum S. Joan. Lateranen. Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Brandimartem Latinum Apoſt. Curſorem.

Octavius Spada Mag. Curſ.

XXVIII.

Contrà hæreticos in locis Italiæ, & inſularum adjacentium quovis prætextu commorantes, eorumque fautores.

Edita An.D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis Beati Petri Apoſtolorum Principis ſucceſſoris munus exigit, ut pro incumbente Dominici gregis cura, & ſolicitudine, Prædeceſſorum ſuorum Conſtitutiones, eas præſertim quæ ad Sacroſanctæ Fidei Catholicæ conſervationem pertinenti, quo ſuum perpetuum ſortiantur effectum, & inviolabiliter obſerventur, innovet, & extendat, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè compenſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Clem. VIII. edidit conſt. quæ eſt ſup. fol. 63.

§. 1. Aliàs ſiquidem à fel. record. Clemente Papa VIII. prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis, videlicet. Cùm ſicut non ſine, &c.

Omittitur reſiduum qui habes ſuprà fol.63.

Hic Pont. illam omninò præcipit obſervari.

§. 2. Nos inviolabili dictarum Clementis literarum, & in eis contentorum quorumcumque obſervationi, quantum Nobis ex Alto conceditur, providere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Clementis prædeceſſoris literas, cum omnibus & ſingulis in eis contentis, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illáſque innovamus, ac inviolabiliter obſervari mandamus.

Et plenius modo diſponit contrà Hæreticos.

§. 3. Inſuper ne ullus hæreticus in locis Italiæ, & inſularum adjacentium, neque etiam ſub commercii, mercimonii, aut alio quovis prætextu domicilium contrahere, ſeu domum apertam habere propriam, vel conductam, aut gratis conceſſam, ſeu habitari, aut morari poſſit, earumdem tenore præſentium prohibemus, ac reſpectivè ſtatuimus, & ordinamus.

Contravenientibus pœnas infligit.

§. 4. Contrà prohibitioni autem, ac ſtatuto, & ordinationi noſtris hujuſmodi non parentes, ſeu contravenientes, cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis, tàm Eccleſiaſticæ, quàm ſæcularis exiſtentes, juxtà formam juris procedatur, & puniantur.

Illorum fautores uti hæreticos puniri jubet.

§. 5. Et ſimili modo eos, qui hæreticos prædictos receptaverint, eiſque quoquomodo contrà præſentium literarum tenorem, favorem, opem, ſeu auxilium præbuerint, uti fautores, & receptatores hæreticorum puniri.

Et ita & non aliter judicari mandat.

§. 6. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, & de latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§. 7. Non obſtant. conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Publicationem in Urbe omnes ligare decernit.

§. 8. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in judicio & extrà, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ, quódque eædem præſentes poſt duos menſes à die illarum publicationis computandos, omnes, & ſingulos ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perindè ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Dat. P. A. 2. die 2. Julii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 2. Julii 1622. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. JEſu Chriſti 1622. Indictione 5. die verò prima menſis Sept. Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorii divina providentia Papa XV. Anno ejus ſecundo, retroſcripta Conſtitutia affixa & publicata fuit ad valvas Baſilicarum S. Joan. Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Brandemartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.

Octavius Spada Mag. Curſ.

XXIX.

Ampliatio, & declaratio prohibitionis afferendi B. Mariam Virginem conceptam fuiſſe in peccato originali.

Ad hæc vide quæ ſuperiùs notavi in conſtit. 97. Pauli V. in hoc Tom. 3. fol. 391.

Edita A. D. 1622.

In generali Congregatione Sanctæ Romanæ & Univerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico in Monte Quirinali coràm S. D. N. Gregorio divina providentia PP. XV. ac Illuſtriſſ. & Reverendiſſ. DD. S. R. E. Cardd. adverſus hæreticam pravitatem Inquiſitoribus generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis, feria 3. *die* 24. *Maji, Anno à Nativitate D. N. JEſu Chriſti* 1622.

SAnctiſſimus D. N. auditis votis Illuſtriſſimorum, & Reverendiſſimorum DD. Cardinalium contrà hæreticam pravitatem Generalium Inquiſitorum, decretum aliàs editum à fel. rec. Paulo V. ejus prædeceſſore tenoris ſequentis, videlicet.

Paulus V. decreto.

Sanctiſſimus Dominus Noſter poſt longam, & maturam diſcuſſionem audiris voris Illuſtriſſimorum, & Reverendiſſimorum DD. Cardinalium contra hæreticam pravitatem Generalium Inquiſitorum, re accuratè, ac diligenter perpenſa, providè conſiderans, quòd quamvis in Conſtitutione fel. rec. Sixti IV. ſuper CONCEPTIONE Beatiſſimæ Virginis MARIÆ pro ſubmovendis inter Chriſtifideles ſcandalis, rixis, & contentionibus edita, à S. Tridentina Synodo innovata, & deindè in alia conſtitutione San. mem. Pii V. ſuper eadem re, quas ſimiliter Sanctitas ſua innovavit cum quibuſdam proviſionibus, & adjectionibus pœnarum pro efficaciori eorum obſervatione, relinquatur unicuique libera facultas tenendi, & etiam aſſerendi utramque partem, quòd ſcilicet fuerit, vel non fuerit concepta cum peccato originali, & dùm tamen neutra, veluti erronea, aut hæretica damnetur, nihilominùs ex occaſione aſſertionis affirmativæ in publicis concionibus, lectionibus, concluſionibus, & actibus publicis, quòd eadem Beatiſſima Virgo fuerit cum peccato originali concepta, oriuntur in populo Chriſtiano, cum magna Dei offenſa, ſcandala, jurgia, & diſſenſiones. Propterea volens hujuſmodi ſcandalis ex debito ſui muneris providere, decrevit, & præcepit, ac præſentis decreti virtute mandat, & præcipit omnibus, & ſingulis cujuſvis Ordinis, & Inſtituti regularibus, & aliis quibuſcumque, tàm Eccleſiaſticis, quàm ſæcularibus perſonis cujuſvis conditionis, ſtatus, gradus, ordinis, aut dignitatis, tàm Eccleſiaſticæ, quàm ſæcularis, etiam ſi ſpecialis, ſpecifica, & individua earum eſſet neceſſariò mentio facienda, ut in poſterùm, donec articulus hujuſmodi à Sancta Sede Apoſtolica fuerit diffinitus, vel per Sanctitatem ſuam, & Sedem Apoſtolicam fuerit aliter ordinatum, non audeant in publicis concionibus, lectionibus, concluſionibus, & aliis quibuſcumque actibus publicis aſſerere, quòd eadem Beatiſſima Virgo fuerit concepta cum peccato originali; Contrafacientes autem eadem Sanctitas ſua voluit, & declaravit ſubjacere debere, & ſubjecit cenſuris, & pœnis contentis in ſupradictis conſtitutionibus ſuorum prædeceſſorum, & ſua ipſo facto incurrendis: Per hujuſmodi tamen proviſionem Sanctitas ſua non intendit reprobare alteram opinionem, nec ei ullum prorſus præjudicium inferre, eam relinquens in eiſdem ſtatu, & terminis, in quibus de præſenti reperitur, præterquàm quoad ſuprà diſpoſita. Ulterius ſub eiſdem cenſuris, & pœnis mandans, quòd negativam opinionem, videlicet quòd non fuerit concepta cum peccato originali, in prædictis publicis actibus aſſerentes, aliam opinionem non impugnent, nec de ea aliquo modo agant, ſeu tractent. Inſuper voluit, & expreſsè mandavit, ut extrà hos caſus expreſſos publicorum actuum, in reliquis omnibus ſupradictæ conſtitutiones firmæ, & illæſæ remaneant, & exactè obſerventur perindè, ac ſi præſens decretum non emanaſſet. Et ità decrevit, & mandavit ubique inviolabiliter obſervari, non obſtantibus in hac parte ſupradictis conſtitutionibus, & aliis omnibus in contrarium facientibus &c.

Prohibuit in actibus publicis aſſerere B. Virginem conceptam fuiſſe in peccato originali, ut in conſt. indic. in rubr.

§. 2. Hoc ſuo præſenti decreto ex eiſdem cauſis evitanda ſcandala, diſſenſiones, atque diſcordias in Populo Chriſtiano, quæ pari ratione oriri poſſunt, &, ut accepit, in aliquibus Regionibus jam ortæ ſunt ex ſermonibus privatis occaſione aſſertionis affirmativæ, extendit, & ampliavit etiam ad privata colloquia, & ſcripta, mandans, & præcipiens omnibus, & ſingulis ſupradictis, ne de cætero, donec articulus hujuſmodi à Sede Apoſtolica definitus, vel per Sanctitatem ſuam, & Sedem Apoſtolicam fuerit aliter ordinatum, neque etiam in ſermonibus, & ſcriptis privatis audeant aſſerere, quòd eamdem Beatiſſima Virgo fuerit concepta cum peccato originali, nec de hac opinione affirmativa aliquo modo agere, ſeu tractare, exceptis tamen quibus à Sancta Sede Apoſtolica fuerit ſuper hoc ſpecialiter indultum. Per hoc tamen Sanctitas ſua non intendit reprobare hanc opinionem, nec ei ullum prorſus præjudicium inferre, eam relinquens in eiſdem ſtatu, & terminis, in quibus reperitur, præterquàm quoad in ſupradicto fel. record. Pauli V. & hoc ſuo decreto diſpoſita.

Quod hic Pont. extendit etiam ad actus privatos.

§. 3. Eademque Sanctitas Sua voluit, & expreſsè mandavit, ut in reliquis omnibus, ubi hujuſmodi decretis non adverſantur, conſtitutiones Sixti IV. Alexandri VI. & Pii V. ac Pauli V. ejus prædeceſſorum ſuper Conceptione Beatiſſimæ Virginis firmæ, & illibatæ remaneant, ac exactè obſerventur perindè, ac ſi hujuſmodi decretum non emanaſſet.

Et in reliquis ſervandas eſſe aliorum Pont. conſtit.

§. 4. Et inſuper eadem Sanctitas Sua, cùm Sancta Romana Eccleſia de Beatiſſ. Virginis Conceptione Feſtum ſolemniter, & Officium celebret, omnibus, & ſingulis perſonis Eccleſiaſticis, tàm ſæcularibus, quàm cujuſvis Ordinis, & Inſtituti regularibus mandat, ac præcipit, ut in Sacroſancto Miſſæ ſacrificio, ac divino Officio celebrandis, tàm publicè, quàm privatim, non alio, quàm Conceptionis nomine uti debeant. Contravenientes autem Sanctitas ſua voluit, & declaravit ſubjacere debere, & ſubjecit cenſuris, & pœnis contentis in ſupradictis conſtitutionibus, ac præfato decreto ſuorum prædeceſſorum ipſo facto incurren. Et ità decrevit, & mandavit ubique inviolabiliter obſervari.

Et in divinis officiis celebran. non alio quàm Conceptionis nomine uti debere.

§. 5. Non obſtan. in hac parte conſtitutionibus ſupraſcriptis, decreto præfato Pauli V. conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, necnon omnibus, & ſingulis, quæ prædeceſſores prædicti voluerunt non obſtare, ac aliis quibuſcumque in contrarium facientibus.

Contrariis abrogat.

§. 6. Volens, & decernens pro obſervatione, & executione præſentis decreti, & omnium in eo contentorum, quòd contra hujuſmodi tranſgreſſores etiam regulares, cujuſvis Ordinis, & Inſtituti, etiam quomodolibet exemptos, & alias quaſcumque Eccleſiaſticas, & ſæculares perſonas cujuſcumque ſtatus, conditionis, gradus, ordinis, aut dignitatis, tàm Eccleſiaſticæ, quàm ſæcularis, tàm Epiſcopi, & Prælati Superiores, aliique Ordinarii locorum, quàm hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquiſitores procedant, & in eos ſeverè animadvertant, tribuens eis, & eorum cuilibet liberam facultatem, & auctoritatem contrà eoſdem tranſgreſſores procedendi, ac pœnis coercendi, & puniendi.

Executores deputat contrà omnes.

§. 7. Voluit demùm, ne præmiſſorum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, quòd præſens decretum, ſeu illius exempla ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ità arctent, & afficiant perindè, ac ſi unicuique perſonaliter intimata fuiſſent; quódque præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi fuerint exhibitæ, vel oſtenſæ.

Publicationem in Urbe decerniti, omnes ligare debere.

Andreas de Pettinis S. R. & univerſ. Inquiſ. Not.

Anno à Nativitate D. N. JEſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, Indict. v. die verò ſecunda menſis Junii, Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorii divina providentia Papæ XV. Anno ejus ſecundo, ſupradictum decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Brandimartem Latinum S. D. N. Papæ Curſ.

Publicatin in Urbe P.A. 2. die 2. Junii 1622.

Sequi-

Sequitur declaratio ſupradicti decreti.

Edita An. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

EXimii, atque ſingulares fructus, quos dilecti filii Fratres Ordinis Prædicatorum in militanti Eccleſia, eujus regimini, divina diſponente clementia, præſidemus, attolerunt, & in dies afferunt, promerentur, ut eoſdem Fratres, ſpecialibus favoribus, & gratiis, quantum cum Domino poſſumus, libenter proſequamur.

Paul. V. edidit decretum quod eſt hic ſuprà fol. 385.

§. 8. Aliàs fœl. rec. Paulus Papa V. Prædeceſſor noſter.

Omittitur reſiduum decreti hujus, quia eſt hic ſuprà fol. 385.

Hic Pont. illud amplıat ut in §§. præcedentibus.

§. 9. Nuper verò nos ſub die videlicet 24. Maji 1622. in Generali Congregatione.

Hoc decretum eſt quod præcedit.

Et modò illud declarat.

§. 10. Nunc autem Nos ejuſdem Fratres Ordinis Prædicatorum, quos in viſceribus gerimus charitatis, ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, & interdicti, aliíſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet inno latæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, omnibus, & ſingulis dicti Ordinis Prædicatorum Fratribus, ut de cætero in quibuſcumque privatis eorum colloquiis, ſeu conferentiis, inter ſe dumtaxat, & non inter alios, aut cum aliis, de materia ejuſdem Conceptionis B. MARIÆ Virginis diſſerere, & tractare, abſque ullo pœnarum in dictis decretis contentarum incurſu, liberè, & licitè poſſint, & valeant, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, licentiam concedimus, & impartimur.

Et ità & non aliter judicari decernit.

§. 11. Decernentes, Fratres præfatos à quoquam quavis auctoritate deſuper moleſtari, perturbari, vel inquietari nullatenùs poſſe, aut debere, ſicque & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§. 12. Non obſtantibus ſingulis præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. An. 2. die 28. Julii.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 28. Julii 1622. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

XXX.

Quòd in excommunicationem, & cenſuras Eccleſiaſticas non incurrant, qui frumenta, & alias hujuſmodi Annonæ ſpecies, extrà Statum Eccleſiaſticum certis caſibus extrahunt.

Contrà hujuſmodi frumenta extrahentes extant nonnulla prædeceſſ. Pont. leges, quas tibi indicavi ſuprà in conſtit. 12. Paul. V. fol. 216.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis providentia circumſpecta, ea quæ juſtas ob cauſas interdum ſtatuta ſunt, cùm temporum ratio, & ipſa rerum experientia ſuadet, moderatur, & immutat, prout conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Paul. V & alii prædeceſſ. contrà hos extrahentes frumenta plures leges ediderunt, ut videre eſt ſup. in d. Paul. conſtitut. 12. fol. 216. cujus ideò tenor hic omittitur.

§. 1. Aliàs ſiquidem à fel. rec. Paulo Papa Quinto prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis videlicet.

Inter graviſſimas curas, quas pro noſtro munere aſſiduè ſuſtinemus, illa poſtrema non eſt, in quam Nobis totis viribus incumbendum eſſe ducimus, ut nimirùm Almam Urbem noſtram, & univerſam Eccleſiaſticam ditionem Annonæ charitate jam diu, graviterque laborantem, quantum cum Domino poterimus, liberemus, &c.

Idem Paul. aliam addidit conſtit. ut ibid. fol. 216. Cujus propterea tenor prætermittitur.

§. 2. Subindè verò per eumdem Paulum Prædeceſſorem, accepto, à nonnullis dubitari, an per præinſertas ſuas, aliáſque literas, & proviſiones ſupradictas etiam prohiberetur, ne frumenta, blada, legumina, & ad id Annonæ genus, etiam ſi in propriis bonis in ſtatu Eccleſiaſtico exiſtentibus, eſſent recollecta, à locis Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjectis, ad loca eidem Sedi mediatè ſubjecta, & a dictis locis ſic mediatè ſubjectis ad alia loca extra dictum Statum aſportarentur, & conducerentur, & idem Paulus Prædeceſſor Motu proprio, &c.

Hic modò Greg. juſtis de cauſis excommunic. & cenſuras contrà illos impoſitas caſibus hic expreſſis non incurrere decernit.

§. 3. Cum autem, ſicut accepimus, nonnullorum locorum Status noſtri Eccleſiaſtici Nobis immediatè ſubjecti perſonæ frequens admodum commercium cum perſonis ejuſdem Status Nobis mediatè ſubjecti, & è contra propter locorum vicinitatem, ſeu alias habeant, propterea eaſdem perſonas ſæpè cenſuris, & pœnis hujuſmodi in eorum perniciem animarum variis modis illaqueati contingat. Nos earumdem perſonarum conſcientiarum ſecuritati, & animarum ſaluti, commodiſque paterna charitate, quantum cum Domino poſſumus, proſpicere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine.

Primus caſus.

Quòd de cætero omnes, & quæcumque perſonæ, quæ Annonæ in conſtitutionibus prædictis extrahi prohibitæ, etiam ſolummodò quantitatem, quæ ad neceſſariam ſuſtentationem ſuam, & familiarum ſuarum, unius anni, ſive uſque ad novam meſſem ſufficiat, extra Statum noſtrum Eccleſiaſticum hujuſmodi Nobis, & S. R. E. immediatè ſubjectum ad Statum mediatè ſubjectum.

Secundus caſus.

Necnon quòd pauperes, qui faſciculos ſpicarum in agris relictarum, unius diei labore collectos, pro victu, & neceſſitate tantùm ſua diurna.

Tertius caſus.

Ac ſimiliter quòd religioſi mendicantes, qui granum, & alia ſimilia pro eleemoſyna data, pro victu Conventuum ſuorum communi.

Quartus caſus.

Ac præterea quòd ruſtici, & pauperes operarii, qui mercedem diurnam, nonniſi in grano, aut aliis Annonæ generibus hujuſmodi conſequi poſſunt.

Quintus caſus.

Quique ad mercatus pullos, ova, fructus vel alia ſimilia in parva quantitate ferunt, & ex pretio rerum prædictarum panem, farinam, & ſimilia pro ſuo, & familiarum ſuarum uſu, & neceſſitate dumtaxat ex locis Status prædicti immediatè ſubjecti ad loca Status Nobis mediatè ſubjecti aut etiam extrà Statum noſtrum Eccleſiaſticum extraxerint, & aſportaverint, dummodò omnis dolus, & fraus abſit, ac mercatura; excommunicationis pœnam, ac cenſuras Eccleſiaſticas non incurrant, decernimus, ſtatuimus, & ordinamus.

Contrariiſq; derogat.

§. 4. Non obſtantibus prædictis Pauli Prædeceſſoris, & aliorum Rom. Pont. ejuſdem Pauli expreſſis literis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Admonemus autem, & in Domino hortamur omnes Chriſtifideles, ad quos ſpectat, ut noſtro hujuſmodi Paſtoralis indulgentiæ beneficio minimè abutantur, & agi meminerint de diſpendio ſalutis æternæ.

Tranſ. quoque credi mandat.

§. 5. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate

Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur.

Dat. P. A. 2. die 30. Julii.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 30. Julii MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Noſtri JEſu Chriſti Milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, indictione quinta, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorii divina providentia PP. XV. ejus Anno II. die verò tertia menſis Auguſti, Retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Cancellariæ Apoſtolicæ, & in Acie Campi Floræ, per nos Julium Marzitellium, & Brandimartem Latinum S. D. N. Papæ Curſores.

Octavius Spada Mag. Curſ.

XXXI.

Confirmatio, & ampliatio Conſtitutionis Clem. VIII. circà novorum Conventuum Regularium erectiones editæ.

Pleniorem diſpoſitionem in hoc decrevit Urban. VIII. ut infrà in ejus conſtit. 25. Romanus, Tom. 4. fol. 62. Quæ propterea omninò ſervari debet.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Enunciatur tenor conſt. 96. Clem. viij. quæ eſt ſuprà in 3. tom. fol. 160.

§. 1. Cum aliàs fel. rec. Clemens Papa Octavus decreverit, Ordinarios locorum licentiam ad novos conventus cujuſcumque, præſertim Mendicantium, Ordinis, in Civitatibus, & locis eorum ordinariæ juriſdictioni ſubjectis erigendos, impartiri non poſſe, niſi vocatis, & auditis aliorum in eiſdem Civitatibus, & locis exiſtentium Conventuum Prioribus, ſeu Procuratoribus, & aliis intereſſe habentibus, & cauſa ſervatis ſervandis cognita, in eiſdem Civitatibus, & locis novos hujuſmodi erigendos Conventus, ſine aliorum detrimento, commodè ſuſtentari poſſe conſtiterit. Si verò ab eorum ſententiis ad Sedem Apoſtolicam provocari, & appellari contigerit, ipſos Ordinarios tamdiù erectionem novorum Conventuum ſuſpendere debere, quamdiù à dicta Sede in ea cauſa pronuntiatum extiterit, ne aliàs prout in decreto hujuſmodi pleniùs continetur.

Quam Congreg. Cardinalium Præpoſita negotiis Regul. juſſu hujus Greg. innovavit.

§. 2. Verùm per piæ mem. Paulum Papam Quintum accepto, pleróſque ex Ordinariis prædictis, favore, vel nimis expoſcentium importunitate ad novos Conventus, ſeu Domus, præter, & contrà tenorem prædicti decreti erigendos, plerúmque adduci, quo fit, ut, non habita debita eleemoſynarum, ſeu reddituum cujuſcumque Monaſterii, Conventus, ſeu Domus ratione, Monachi, ſeu Fratres, aut Religioſi ibi degentes, manuteneri nequeant, & ad tàm exiguum numerum reducantur, ut cultus divinus in eorum Eccleſiis deſtituatur, ibique regularis diſciplina, ut convenit, conſervari non valeat. Sacra Congregatio Illuſtriſſimorum DD. Cardinalium negotiis Regularium Præpoſitorum, ad quos idem Paulus Papa V. negotium hujuſmodi rejecerat, tot incommodis obviam ire, eíſque aliquod opportunum remedium adhibere cupiens, decreti hujuſmodi veriores, ac totos tenores præſentibus, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, pro plenè, & ſufficienter expreſſis habens, vivæ vocis oraculo à S. D. N. Gregorio Papa XV. habito, decretum prædictum, quatenùs opus ſit, innovat, & in uſum reducit.

Ampliavitq; & extendit. Hæc idem fecit poſteà S. D. N. Urban. VIII. infrà in conſtit. 41.

§. 3. Volens, quòd de cætero Monaſterium, Conventus, Domus, Congregatio, vel Societas Religioſorum, ſeu Regularium cujuſcumque, etiam Mendicantium, Ordinis, Societatis, & Inſtituti, quocumque nomine nuncupentur, etiam ſi de illis particularis, expreſſa, & ſpecifica mentio habenda eſſet, in quacumque Civitate, vel Oppido, ſeu quocumque alio loco non erigantur, niſi in eo ſaltem duodecim Fratres, aut Monachi, ſeu Religioſi inhabitare, ac ex redditibus, & conſuetis eleemoſynis ſuſtentari valeant, ac Priores, ſeu Procuratores aliorum Monaſterium, Conventuum, ſeu Domorum aliarum Religionum, vel Congregationum, aut Societatum, ſeu Inſtitutorum hujuſmodi non ſolùm in prædictis, ſed etiam in aliis per quatuor millia paſſuum circumvicinis locis, ad id vocati, & auditi fuerint, ac tali erectioni conſenſerint, vel aliàs Ordinariis locorum conſtiterit, Religioſos Monaſterii, Conventus, ſeu Domus regularis ſic erigendi, ſeu erigendæ, abſque detrimento Religioſorum in Monaſteriis, ſeu Domibus anteà in Civitatibus, ſeu locis hujuſmodi erectis degentium, ibi in numero duodecim commodè, & congruè manuteneri, & ali poſſe. Si verò novi Conventus, Domus, Congregatio, vel Societas hujuſmodi inſtituendæ erunt, nullique alii Regulares inibi reperiantur, Ordinarii locorum nihilominùs diligenter inquirant, ac locorum incolæ, & habitatores, quorum & conſenſum requirant, ac adhibeant, hujuſmodi duodecim Religioſos in Conventibus, ut præmittitur inſtituendis, commodè alere, & manutenere valeant.

Appellationem à decretis deſuper ſien. per locorum Ordinarios ad d. Congreg. ſpectare eáque pendente nihil innovare decrev.

§. 4. Si verò à decreto, ſeu decretis per Ordinarios prædictos in cauſis hujuſmodi ferendis legitimè appellari contigerit, ex nunc prout ex ea die, qua appellatio interponetur, ea ad eamdem Sacram Congregationem unà cum toto negotio principali devoluta cenſeatur, appellationéque hujuſmodi pendente, nihil innovandum eſſe, irritúmque & inane quicquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernens, quibuſcumque in contrarium facien. non obſtantibus.

D. P. An. 2. die 17. Aug.

Romæ 17. Auguſti 1622.

Ant. Card. Sanlius.

XXXII.

Privilegia, & Indulta Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Capella Sanctitatis ſuæ Aſſiſtentium.

Non diſſimilia privilegia conceſſit hujuſmodi Aſſiſtentibus Jul. III. ut Conſt. 12. Romanus, ſup. tom. 1. fol. 800.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Circumſpecta Romani Pontificis, gratiarum diſpenſatoris, providentia, eas conſuevit perſones condignis præcipuè favoribus, & gratiis proſequi, quas ſibi, & Apoſtolicæ Sedi devotas, & obſequioſas, ac plurimis cognoſcit meritis adjuvari.

Prælatos Capellæ Papæ aſſiſten. Nobiles etiam de Nobili comitum genere creat eóſque Indultis, Privilegiis donat.

§. 1. Hinc eſt, quòd Nos, venerabiles Fratres, Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos, Prælatos domeſticos noſtros, & in Capella noſtra Aſſiſtentes, eorum meritis, & obſequiis exigentibus, condignis favoribus, & gratiis proſequi, tituliſque & honoribus decorare volentes: Motu proprio, non ad ipſorum Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, vel aliorum pro eis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera noſtra liberalitate, & certa ſcientia, eoſdem Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos, ac eorum ſingulos reſpectivè, Nobiles Apoſtolica auctoritate tenore præſentium creamus, & facimus, ac nobilitamus, Nobilitatiſque titulis & inſignibus decoramus, necnon aliorum nobilium numero, & conſortio favorabiliter aggregamus, ac pro nobilibus haberi, & nominari, ac reputari volumus, & mandamus, eiſque ut omnibus, & ſingulis privilegiis, immunitatibus, libertatibus, exemptionibus, derogationibus, mandatis, diſpenſationibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus alii nobiles, etiam de nobili Comitum genere, etiam qui illuſtres reputantur, etiam

ex utro-

ex utroque parente procreati, de jure vel conſuetudine, ac alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, etiam uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè poſſint, & valeant verè, & non fictè in omnibus, & per omnia ac ſi de illuſtri genere ex utroque parente procreati forent, ità quòd inter eos, & ipſos Illuſtres, quoad nobilitatem, & alia ad illam neceſſaria, nulla penitùs ſit differentia, nec fictio locum habeat, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Exemptio à ſolutione vectigalis vini pro ſex vegetibus.

§. 2. Necnon eos, & eorum ſingulos, dùm in Curia præſentes erunt, à ſolutione vectigalis vini pro ſex vegetibus pro quolibet dumtaxat de quibus eorum, & cujuſlibet ipſorum arbitrio diſponere valeant ad inſtar Cameralium, eiſdem, auctoritate, & tenore eximimus, & liberamus, ac liberos & exemptos eſſe volumus.

Paniſque portionem dietim à Palatio Apoſtol. habendam aſſignat.

§. 3. Inſuper eiſdem Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, & eorum ſingulis unam portionem panis, honoris nuncupati, ex Palatio Apoſt. dietim habendam, percipiendam, & conſequendam, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & aſſignamus.

Notarios creandi facultatem tribuit.

§. 4. Ac illis & eorum ſingulis, ut tres viros, vitæ, ac morum probitate, aliiſque virtutum donis commendatos, qui noſtris, & Sedis Apoſtolicæ obſequiis inſiſtere proponant, in noſtros, & ejuſdem Sedis Notarios auctoritate noſtra Apoſtolica recipiendi, & admittendi, ac aliorum noſtrorum, & Sedis prædictæ Notariorum numero, & conſortio favorabiliter aggregandi.

Eorúmque privilegiis (exceptis hic deſcriptis,) gaudere etiam abſque delatione habitus indulget.

§. 5. Illiſque, ut, etiamſi habitum, & rochettum non deferant, nihilominùs omnibus, & ſingulis favoribus, honoribus, privilegiis, gratiis, indultis, præeminentiis, exemptionibus, & prærogativis, quibus alii noſtri, & dictæ Sedis Notarii, tàm de jure, quam de conſuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ſimiliter uti, frui, & gaudere poſſint, & valeant. Sine tamen aliorum noſtrorum, & ejuſdem Sedis Notariorum de numero participantium præjudicio, & citrà exemptiones à Sacro Concilio Tridentino ſublatas, ac facultates legitimandi, ad gradus promovendi, ac Notarios, ſeu Tabelliones creandi, aliáque ſimilia privilegia eiſdem Notariis de numero participantium conceſſa, ſeu ab eis prætenſa, quibus Notarii ab illis vigore præſentium creandi nullibi uti valeant, & ſi ſecùs ab eis fieri contigerit, irritum, & inane exiſtat, indulgendi.

Nec non Milites Auratæ militiæ cum ſuis privilegiis.

§. 6. Necnon etiam alios octo viros habiles, & idoneos, ac qualitatibus ad hoc requiſitis præditos, Auratæ militiæ Equites, eadem auctoritate, creandi, & deputandi, illóſque aliorum militiæ hujuſmodi Equitum numero, & conſortio favorabiliter aggregandi, ac eiſdem ut torquem aureum, ac enſem, & aurata calcaria geſtare, omnibúſque, & ſingulis privilegiis, gratiis, indultis, & prærogativis, quibus alii Equites hujuſmodi utuntur, potiuntur, & gaudent, ſimiliter uti, potiri, & gaudere valeant, citra tamen exemptiones à dicto Concilio ſublatas, concedendi; facultatem auctoritate, & tenore præmiſſis impartimur.

Collegii facultas condendi, & immutandi ſtatuta ipſius Collegii.

§. 7. Ac ulteriùs eiſdem Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & eorum ſingulis, ut in his, quæ ad eorum Collegium pertinere judicabunt, quæcumque Statuta, Capitula, & Ordinationes, licita tamen, & honeſta, ac ſacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis non contraria, facere, & edere, illáque pro tempore prout expedire cognoverint, mutare, corrigere, & in melius reformare.

Indultum celebrandi, & aud. Miſſam in Oratoriis ad hoc deſtinatis, vel deſtinandis, cum declaratione ſatisfacien. præcepto audiendi Miſſam in Eccleſiis.

§. 8. Necnon pro ſpirituali eorum conſolatione, in privato domus cujuſlibet illorum, etiam in Alma Urbe noſtra exiſtentis, Oratorio ad hoc decenter muro extructo, & ornato, ſeu extruendo, & ornando ab omnibus domeſticis uſibus libero, per dilectum filium noſtrum in eadem Urbe Vicarium in Spiritualibus generalem prius viſitando, & approbando, unam Miſſam pro unoquoque die, & dummodò in domo hujuſmodi celebrandi licentia alteri conceſſa non fuerit, per ſeipſos celebrare, ſeu per quemcumque ſacerdotem approbarum ſæcularem, vel de Superiorum ſuorum licentia regularem, ſine tamen quorumcumque jurium parochialium præjudicio; ac quoad eos, qui extrà Urbem fuerint, Paſchatis Reſurrectionis, Pentecoſtes, & Nativitatis Domini noſtri JESU CHRISTI, aliiſque ſolemnioribus anni feſtis diebus exceptis, in ſua ac cujuſlibet eorum familiæ præſentia celebrari facere, ita tamen ut familiares eorum ſervitiis non neceſſarii ibidem Miſſæ intereſſentes, ab obligatione audiendi Miſſam in Eccleſia diebus de præcepto minimè liberi cenſeantur.

Aliud Indultum circà reſignationes, & permutationes beneficiorum ad ſummam quingentorum ducatorum auri de Cam. non excedentium.

§. 9. Præterea eiſdem Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & eorum ſingulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, ſeu aliarum Cathedralium Eccleſiarum, aut perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tàm in Romana Curia, quàm extrà eam ad id per eos reſpectivè coram Notario, & Teſtibus fide dignis eligendi, ſeu eligendæ, quaſcumque penſiones annuas illis, & eorum ſingulis ſuper menſarum Abbatialium, ſeu Capitularium, ac Epiſcopalium, & Archiepiſcopalium, ac quorumcumque aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſæcularium, ac quotumvis ordinum, & militiarum regularium, etiam Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, ac diſtributionibus, etiam quotidianis, ipſis nunc, & pro tempore reſervatas, aſſignatas, ac reſervandas, & aſſignandas, pro ſumma videlicet quingentorum ducatorum auri de Camera, quoad ſingulos eorum quandocumque alicui eorum reſpectivè placuerit ſimul, vel ſucceſſivè, in toto, vel in parte, etiam in cujuſlibet eorum mortis articulo caſſare, & extinguere, ac poſtquàm caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas ſuper eiſdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam, uni, vel pluribus aliis perſonis, etiam per eos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus, ſeu clericali ſaltem charactere inſignitis, & aliàs penſionum hujuſmodi capacibus; etiam eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus ad id ab eis ſpeciale mandatum habentibus, iiſdem modo, & forma, quibus eiſdem Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac eorum ſingulis reſervatæ, & aſſignatæ fuerint; etiam abſque conſenſu eaſdem penſiones ſolvere debentium deſuper præſtando, uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apoſtolicis ſuper reſervationibus, & aſſignationibus hujuſmodi non confectis, ac aliàs cum omnibus, & quibuſcumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clauſulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam cenſuris, & pœnis in prioribus reſervationibus hujuſmodi conceſſis, & contentis, integrè perſolvendas reſervare, conſtituere, & aſſignare valeant, eiſdem auctoritate, & tenore de ſpeciali gratia indulgemus.

De forma reſignandi Beneficia, reſignationeſque publicandi, habes ſuprà conſtit. 85. Gregor. XIII. Humano. Tom. 2. fol. 502.

Facultas diſponendi de quibuſcumque bonis uſque ad ſummam mille ducatorum auri de Camera ad favorem hic deſcriptorum.

§. 10. Necnon eiſdem Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac eorum ſingulis, ut de omnibus, & ſingulis domibus, prædiis, poſſeſſionibus, terris, & locis ac juriſdictionibus, cæteriſque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non ſint altaris, vel altarium Eccleſiarum illis, & eorum cuilibet pro tempore commiſſarum, ſeu alicui ſpeciali earum ſervitio, vel miniſterio, aut aliàs divino cultui, vel uſui dedicata, ſeu ad ejus uſum confecta, ſeque moventibus, cujuſcumque qualitatis, quantitatis, valoris, ſpeciei, pretii, &

conditionis exiſtentibus, ac juribus, & actionibus ad eos ratione quarumcumque Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Patriarchalium Eccleſiarum, quibus hactenùs præfuerunt, & ad præſens præſunt, necnon ad quas eos forſan deinceps transferri, & quibus eos præfici, & præeſſe contigerit, necnon Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, dignitatum, ac aliorum quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſæcularium, & quorumvis ordinum regularium, quæ etiam ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus Apoſtolicis in titulum, commendam, adminiſtrationem, ac alias quomodolibet obtinuerunt, obtinent, & obtinebunt, ac fructuum, reddituum, & proventuum Eccleſiaſticorum, necnon penſionum annuarum ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, & proventibus eiſdem Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac eorum ſingulis reſervatorum, & aſſignatorum, ac reſervatarum, & aſſignatarum, reſervandorum, & aſſignandorum, reſervandarúmque, & aſſignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, ac aliàs quomodolibet ſpectantibus, & pertinentibus, necnon eorum, & cujuſlibet eorum induſtria, & labore quomodolibet, & undecumque, licitè tamen acquiſitis & acquirendis, ac aliàs, etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerunt, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occaſione, vel cauſa, ſeu contemplatione ad eos perventis, & perventuris, etiam ſi in pecunia numerata, ac jocalibus, gemmis, aliiſque pretioſioribus rebus conſiſtant, tam in dicta Curia, quàm extrà eam ubique locorum, & penès beneficia ipſa exiſtentibus, quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamſi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & ſuppellectilium non venirent, ſed ſpecialibus indigerent vocabulis, præſentibus, ac ſi ſpecificè & ſigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro ſufficienter expreſſis, & declaratis haberi volumus, uſque ad ſummam mille ducatorum auri de Camera, tàm pro decentibus, & honeſtis impenſis funeribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui illis viventibus inſervierint, etiam ultrà ſervitii meritum, ac in eorumdem Patriarcharum, Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, & eorum ſingulorum conſanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & uſum, & aliàs pro arbitrio, & voluntate eorum, & cujuſlibet eorum, abſolutis, priùs tamen de omnibus bonis prædictis ære alieno, & iis, quæ pro reſtaurandis domibus, ſeu ædificiis conſiſtentibus in locis Eccleſiarum, vel beneficiorum per eoſdem Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos, ac eorum ſingulos obtentorum culpa, aut negligentia eorumdem Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, ac eorum ſingulorum, aut illorum procuratorum deſtructis, vel deterioratis, necnon recuperandis aliis juribus earumdem Eccleſiarum, vel beneficiorum deperditis ex culpa, vel negligentia ſupradictis, fuerint opportuna, deductis, & ſine præjudicio literarum, ſeu conſtitutionum Apoſtolicarum ſuper reſidentia editarum, & jurium Cameræ Apoſtolicæ, quoad bona juriſdictionalia, teſtari, ac teſtamento, codicillis, fideicommiſſis, legatis, donationibus, tàm inter vivos, quàm cauſa mortis, ac aliis quibuſcumque modis, & titulis, ſcriptura, etiam minùs ſolemni coràm duobus, vel tribus teſtibus, aut etiam cedula ſola manu illorum ſcripta, vel ſubſcripta, ac aliàs in omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodùm eis videbitur, etiam in ipſa Curia, & in mortis articulo, & nulla facta mentione præſentis, vel aliarum illis pro tempore conceſſarum ſimilium facultatum, aut quòd in vim illarum teſtari, ſeu diſponere velint, & intendant, ſemel, atque iterùm, aut pluries ſtatuere, diſponere, ac ordinare, ità ut quicquid teſtatum, geſtum, aut ordinatum, vel aliàs diſpoſitum ab eis fuerit, etiam in vim ſimplicis diſtributionis, ac aliàs omni meliori modo valeat, & ſervari debeat, ipſáque teſtamenta, codicillos, diſpoſitiones, ordinationes, donationes, legata, & ſtatuta pluries, ac toties, quoties eis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia, de novo edere liberè, & licitè valeant, auctoritate, & tenore præmiſſis plenam, & liberam concedimus facultatem.

Defectus ſuper eiſdem diſpoſitionibus tàm locutos, quàm ſequendos ſupplet.

§. 11. Et nihilominùs quæcumque hujuſmodi teſtamenta, legata, donationes, diſpoſitiones, & alia de hujuſmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliiſque rebus ſupradictis, etiam in favorem conſanguineorum, & affinium prædictorum, ac aliàs quomodolibet ab eiſdem Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & eorum ſingulis facta, cum omnibus indè ſecutis, ac etiam ea, quæ per illos in futurum quomodolibet fient, ea nunc prout ex tunc, & è contra approbamus, & confirmamus, omnéſque, & ſingulos juris, & facti, ac ſolemnitatum omiſſarum & omittendarum, necnon ſubſtantiales, alioſque defectus quoſcumque, ſi qui intervenerint, aut intervenerunt in eiſdem, etiamſi tales ſint, vel fuerint, quòd ſpecialis, & ſpecifica de illis mentio præſentibus habenda eſſet, ſupplemus.

Inhibitio contrà moleſtantes.

§. 12. Diſtrictiùs inhibentes quibuſvis Archiepiſcopis, Epiſcopis, aut aliis Eccleſiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præſidentibus, & Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cruciatæ ſanctæ, ac aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæteriſque cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus, etiam quavis auctoritate, & poteſtate fungentibus, ne Univerſitates, Collegia, ac loca, legatarios, hæredes, & perſonas, necnon teſtamentorum, voluntatum, & ordinationum hujuſmodi executores prædictos, directè, vel indirectè quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare audeant quoquomodo, vel perturbare.

Clauſulæ præſervativa.

§. 13. Ac decernentes, prædicta omnia, & ſingula, præſenteſque literas, ac omnia, & ſingula in illis contenta, necnon teſtamenta, donationes, codicillos, fideicommiſſa, legata, ordinationes, derogationes, diſpoſitiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmiſſis facta ſunt, aut earumdem præſentium vigore fieri contigerit, tàm vigore, præſentis, quàm aliarum conceſſionum illis factarum, ac deinceps in genere, & in ſpecie faciendarum cum indè ſecutis, & ſecuturis, valida, firma, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate ſubſiſtere, ſuóſque plenarios, ac omnes effectus ſortiri, & obtinere, nec etiam per tranſlationem ad Metropolitanas, vel Patriarchales Eccleſias, vel quamlibet aliam ſtatus, & perſonæ ipſorum Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, ac eorum ſingulorum reſpectivè mutationem, nec per ſimiles, vel diſſimiles gratias illis conceſſas, & concedendas confundi, ſed ipſis cumulativè in omnibus, & per omnia uti, & ſi quid in una ex facultatibus hujuſmodi defecerit, id per aliam ſuppleri debere, nec hæredes legatarios, ac loca, ad quos, ſeu quæ, bona jura, & actiones devenient, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam, ſeu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc illis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contrà infideles, & quibuſlibet aliis quantumlibet piis uſibus ſolvendum, aut cum iis deſuper componendum, vel ipſos Patriarchas, Archiepiſcopos, & eorum ſingulos, ad aliam particularem licentiam, ſive indultum, aut confirmationem præſentium à Nobis, vel Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia ſimili gratia, ſive ejus confirmatione illis quomodocumque concedenda de præſenti mentionem aliquam faciendum teneri, nec ad id ullla umquam neceſſitate cogi poſſe.

§. 14. Et

Decretum irritans.

§. 14. Et ſic in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S.R.E. Cardinales necnon pro tempore exiſtentes ejuſdem Cameræ Camerarium, Præſidentes, & Clericos in quavis cauſa, & inſtantia judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores iſtius conſt. deputat.

§. 15. Quocircà Venerabilibus Fratribus noſtris Oſtien. & Portuen. Epiſcopis, ac dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per præſentes committimus, & mandamus, quatenùs ipſi vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte ipſorum Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, ſeu alicujus eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcumque firmiter obſervari, ac eos illis omnibus pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos per quoſcumque quavis auctoritate fungentes contrà præſentium earumdem tenorem quomodolibet indebitè moleſtari, inquietari, vel perturbari, contradictores quoſlibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſos, & iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contraria tollit.

§. 16. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, necnon Lateranen. Concilii noviſſimè celebrati de certo eorumdem Notariorum numero, etiamſi ad illum nondùm deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogatum non intendimus, & de conſenſu præſtando in penſionibus, & quibuſcumque aliis, etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in poſterùm edendis Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, ac ſtylo in ſimilibus hactenùs obſervato, ac recolendæ memoriæ Alexandri VI. tertiam partem bonorum Eccleſiaſticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia diſponente, ac quarumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, ac quibuſvis aliis Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus conſtitutionibus & ordinationibus, necnon quorumvis Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, Collegiorum, Militiarum, & Officiorum dictæ Curiæ, ac Urbis, aliarúmque Civitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis dictis Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & Hoſpitali, illorúmque Præſulibus, ac Superioribus, Magiſtris, Præceptoribus, ac Militibus, Capitulis quoque, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliiſque prædictis, necnon illorum Communitatibus, ac etiam vectigalis vini hujuſmodi Exactoribus, & Appaltatoribus, ſeu redemptoribus, & quibuſvis aliis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam etiam conſiſtorialiter, etiam de eorumdem Cardinalium conſilio, etiam per modum ſtatuti, & conſtitutionis perpetuorum, ac Motu, & ſcientia ſimilibus, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum inſtantiam, ſeu illorum contemplatione in genere, vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis, etiamſi in eis ac ſtatutis prædictis caveatur expreſsè, quòd Exactores, & Appaltatores vectigalis prædicti, vectigal hujuſmodi etiam ab exemptis exigere, ac illos ad ſolutionem, ſeu contributionem cogere, & compellere poſſint, ſeu debeant; quódque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hoſpitalis, tàm ex eorum inſtitutione, quam ex ſtabilimentorum diſpoſitione penſionibus, Clericis ſæcularibus, & aliis perſonis etiam Apoſtolica auctoritate reſervandis, gravari non poſſint, quódque ſtabilimentis, ac privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latiſſimè extendendæ, etiamſi per quaſcumque literas Apoſtolicas, ac quaſvis, etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & inſolitas clauſulas, derogari non poſſit, nec derogatum cenſeatur, niſi derogatio hujuſmodi de conſilio Cardinalium eorumdem fiat, & tùm demùm Magiſtri, & Conventus prædictorum ad id accedat aſſenſus, ſintque literæ derogationis hujuſmodi, etiam per dictum Magiſtrum ſubſcriptæ, ac illi, & prædictis Conventui per diverſas in forma Brevis, & alias literas diverſis temporibus cum certis intervallis præſentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & ſemper in omnibus, quæ ſic fient, etiam de ſimili conſilio derogationes, ſit appoſita clauſula, quod illarum effectum ſortiantur, de conſenſu Magiſtri, & Conventus prædictorum, & non aliàs, nec alio modo; Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat in genere, vel in ſpecie ad effectum præſentium ſufficienter, & expreſsè derogamus, ac derogatum eſſe decernimus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Nomina Aſſiſtentium Capellæ quibus hæc privilegia ſuffragari decernit.

§. 17. Volumus autem, & Apoſtolica auctoritate decernimus, quòd privilegia hujuſmodi infraſcriptis Aſſiſtentibus dumtaxat ſuffragentur. Nomina autem Aſſiſtentium prædictorum ſunt hæc, videlicet, Aſcanius Conſtantinopolitanus, & Deiphebus Hieroſolymitanus Patriarchæ, Petrus Ardmacan. Galeatius olim Baren. Attilius Athenarum, Ulpianus olim Theatin. Paulus Æmilius Amalphitan. Dominicus Januen. Philibertus Taurinen. Andreas Meſſanen. & Alphonſus Rhodien. Archiepiſcopi, Marius Brixien. Paulus olim Iſernien. Berlingerius olim Ariminen. Jacobus Vercellen. Antonius Vigilien. Petrus Antonius Trojan. Joannes Baptiſta Nolan. Antonius Caſertan. Alphonſus Anglonen. & Joannes Vincentius Tagaſten. Tiberius Eſin. Iſidorus Aſten. & Carolus Montis regalis Epiſcopi.

Tranſumptis fidem dari mandat.

§. 18. Volumus etiam, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extrà illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus, adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 2. die 17. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 17. Auguſti MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno II.

Publicatio in Camera Apoſt.

Die quinta Septembris 1622. ſupradictæ literæ Apoſtolicæ in forma Brevis expeditæ, exhibitæ fuerunt in Camera Apoſtolica, & ex illius decreto commiſſæ Per illuſtr. & Reverendiſſ. D. Hieronymo Vidono ejuſdem Cameræ Clerico, & die 19. ejuſdem Menſis, citato priùs R. P. D. Antonio Cicalorio prædictæ Cameræ Generali Commiſſario, ex decreto ejuſdem Reverendiſſimi Domini Vidoni deſuper facto admiſſæ pro ducatis mille, ut in eis, quoad facultatem teſtandi, quo verò ad prætenſam exemptionem pro ſex vegetibus vini cum clauſula, quatenùs aliàs habeant ſimilem exemptionem, & exiſtant in illius quaſi poſſeſſione; & quoad facultatem diſponendi de bonis juriſdictionalibus, ſine præjudicio jurium Cameræ, & præcedente tamen

licentia Sedis Apoſtolicæ juxtà formam Bullæ Sixo Quinti, & aliorum Summorum Pontificum, & non aliter, &c. ac aliàs, juxta formam proteſtationis dicti Domini Commiſſarii deſuper factæ, ad quam, &c. & regiſtratæ in libris ipſius Cameræ penès me illius Notarium exiſtentibus, nempe libro diverſorum fol. 95. & ſeqq. Et in fidem, &c.

Joannes Baptiſta Cennus, &c.

XXXIII. Confirmatio Privilegiorum omnium, & Indultorum tàm per viam extenſionis, quàm alias conceſſorum, Ac Communicatio ſingularum gratiarum, tàm ſpiritualium, quàm temporalium, quibus Congregationes Caſinenſis, & Canonicorum Regularium S. Salvatoris Bononienſis fruuntur, & gaudent, Congregationi Lateranenſi Canonicorum Regularium Ordinis S. Auguſtini.

De Congregatione Lateranenſi iſtorum Canonicorum vide quæ fuiſſe notavit Genitor meus ad Conſt. 2. Paſchal. 2. Quandò, ſuprà Tom. 1. fol. 31. Et de Congregatione Canonicorum Regularium S. Salvatoris vide ad Greg. XII. Conſt. 2, Excitat, ubi ſuprà, fol. 285. Tom. 1.

Edita An. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis Apoſtolici muneris ratio poſtulat, ut Sacrarum Religionum gratos Domino fructus aſſiduè præſtantium paternam curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis à Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris conceſſa, quo validiùs perpetuò conſiſtant, Apoſtolicæ confirmationis robur libenter communicamus.

Huic Congr. à diverſis Pont. nonnulla privilegia conceſſa fuerunt.

§. 1. Exponi ſi quidem Nobis nuper fecit dilectus filius Jacobus à Bononia Procurator Generalis Canonicorum Regularium Congregationis Lateranenſis Ordinis S. Auguſtini; quòd nonnulla Monachorum Congregationis Caſinenſis Ordinis S. Benedicti, & alia diverſa privilegia, gratiæ, & indulta à diverſis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, eidem Congregationi Lateranenſi, tàm per viam communicationis, & extenſionis, quàm aliàs conceſſa fuerint.

Pro quorum confirmatione, & aliorum Congr. Caſinenſi hucuſque conceſſorum communicatione ſupplicarunt Pont.

§. 2. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Jacobus prædictus plurimùm cupiat, privilegia, gratias, & indulta hujuſmodi pro eorum majori validitate, & ſubſiſtentia, Apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri; & alia privilegia eidem Congregationi Caſinenſi hucúſque conceſſa, dictæ Congregationi Lateranenſi concedi: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut ſuper præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui omnia privileg. tàm per viam communicationis quàm aliàs conceſſa eidem Congr. approbat, & confirmat, ut quatenùs opus ſit, de novo concedit, dummodò ſint in uſu, nec revocata, vel ſub revocationibus comprehenſa, nec ſacrorum Canonum, vel Conc. Trid. decreti adverſentur.

§. 3. Nos igitur Jacobum prædictum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, ipſumque, ac ſingulares dictæ Congregationis perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati: Omnia, & ſingula privilegia, gratias, & indulta prædicta per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros eidem Congregationi Lateranenſi, tàm per viam communicationis, & extenſionis, quàm aliàs (ut præfertur) conceſſa, dummodò tamen ſint in uſu, & non ſint revocata, neque ſub aliquibus revocationibus comprehenſa, Sacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, & Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, ac noſtris conſtitutionibus non adverſentur, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò approbamus; & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac (quatenùs opus ſit) dictæ Congregationi Lateranenſi de novo concedimus.

Aliaq; Congregationibus Caſinenſium, ac Canonicorum Regularium S. Salvatoris quomodolibet conceſſa, eidem communicat.

§. 4. Præterea eidem Congregationi Lateranenſi, illiſque Abbatibus, Superioribus, Canonicis, aliiſque perſonis quòd in omnibus, & ſingulis aliis privilegiis, gratiis, & indultis tàm ſpiritualibus, quàm temporalibus, tàm eidem Congregationi Caſinenſi in hunc uſque diem, quàm Congregationi Canonicorum Regularium Sancti Salvatoris Bononienſis, illarumque Abbatibus, Superioribus, & perſonis quibuſcumque, etiam, ut præfertur, aut aliàs quomodolibet per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac etiam Nos conceſſis, ac quibus utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodò ſimiliter ſint in uſu, & non ſint revocata, neque ſub aliquibus revocationibus comprehenſa, nec Sacris Canonibus, ac Concilii prædicti decretis, aut conſtitutionibus Apoſtolicis repugnent, pari modo uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant, auctoritate, & tenore præſentis etiam concedimus, & indulgemus.

Clauſulas præſervativas ponit.

§. 5. Decernentes, præſentes literas perpetuò validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ac primo dictæ Congregationi, aliiſque prædictis in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari.

Aliter judicanda irritat.

§. 6. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria non obſtare decernit.

§. 7. Non obſtante noſtra de gratiis ad inſtar non concedendis, aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenùs opus ſit, Ordinis, & Congregationis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenore præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus: cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 2. die 23. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 23. Auguſti MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno II.

XXXIV. Confirmatio, & ampliatio Conſtitutionis Pii Quarti editæ contrà Sacerdotes in confeſſionibus Sacramentalibus Pœnitentes ad turpia ſollicitantes.

Hæc Pii Conſt. eſt 31. Tom. 2. fol. 48. ubi eſt à me indicata alia conſimilis conſtitutioni Pauli Secundi.

Edita An. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

UNiverſi Dominici gregis curam quamquam immeriti, cœleſti diſpoſitione gerentes, ſedulò invigilare tenemur, ut ab omnibus pravis contagiis conſervetur immunis, multóque majori ſtudio providere, ut omnis peſtis ab iis avertatur, quibus alios ſanandi officium eſt commiſſum, ne quod Evangelica ſcripta Nos admonent, ſale infatuato non ſit in quo ſaliatur, & ad nihilum proſit ultrà, niſi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus.

Pont. contrà ſollicitantes ad turpia pœnitentes, leges edixerunt.

§. 1. Quoniam autem à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris quibuſdà in locis proviſum fuit, ut impium, ac neſandum ſcelus, quod non ſolùm inter Chriſtifideles non eſſe, ſed nec etiam nominari debet, procul ab iis arceatur, videlicet ut aliquis Sacerdos ad ſacras audiendas confeſſiones deputatus, ſacroſancto Pœnitentiæ Sacramento, ſol-

licitando

licitando pœnitentes ad turpia, abutatur, ac pro medieina venenum, pro pane aſpidem porrigat, & ex cœleſti medico infernalis veneficus, ex patre ſpiritnali proditor execrabilis animarum reddatur: idcircò Nos ea, quæ his pernicioſiſſimis diaboli inſidiis arcendis certis locis ſalubriter conſtituta ſunt, ut nullibi deſiderentur, quantum ex alto conceditur, providendum duximus.

PiusIV. ſuam deſuper edidit conſtit. quæ eſt ſuprà tom. 2. fol. 48.

§. 2. Aliàs ſiquidem à fel. ree. Pio Papa IV. prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis, videlicet: Pius Papa IV. Venerabili Fratri Archiepiſcopo Hiſpalenſi, in Regnis Hiſpaniarum hæreticæ pravitatis Inquiſitori generali, Cùm ſicut nuper &c.

Omittitur reſiduum, quia ipſa conſtit. eſt ſuprà Tom. 2. fol. 48.

HicPont. illam præcipit inviolabiliter obſervari.

§. 3. Igitur ut literæ prædictæ perpetuis futuris temporibus, & ubique locorum inviolabiliter obſerventur, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtra, ac de conſilio Venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium contrà hæreticam pravitatem generalium Inquiſitorum præinſertas literas hujuſmodi, ac omnia, & ſingula in eis contenta Apuſtolica, auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque omnibus, & ſingulis inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, illáſque non ſolùm in prædictis Hiſpaniarum Regnis, ſed in quibuſvis Chriſtiani orbis partibus firmiter, & inviolabiliter obſervari præcipimus, & mandamus.

Imò pleniùs contrà hujuſmodi ſollicitantes in confeſſionibus, & earum occaſione diſponit.

§. 4. Ac præthereà ne in futurum de pœna his delinquentibus imponenda, & de modo contrà eoſdem procedendi ab aliquo dubitari poſſit, ſtatuimus, decernimus, & declaramus, quòd omnes, & ſinguli Sacerdotes tàm ſæculares quàm quorumvis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjectorum, Ordinum, Inſtitntorum, Societatum, & Congregationum regulares cujuſcumque dignitatis, & præeminentiæ, aut quovis privilegio muniti exiſtant qui perſonas, quæcumque illæ ſint, ad inhoneſta, ſive inter ſe, ſive cum aliis quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confeſſionis, ſive anteà vel poſt immediatè, ſeu occaſione, vel prætextu confeſſionis hujuſmodi etiam ipſa confeſſione non ſecuta, ſive extrà occaſionem confeſſionis in confeſſionario aut in loco quucumque ubi confeſſiones Sacramentales audiantur ſeu ad confeſſionem audiendam electo, ſimulantes ibidem confeſſiones audire, ſollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhoueſtos ſermones, ſive tractatus habuerint, in officio Sanctæ Inquiſitionis ſeveriſſimè, ut infrà, puniantur. Et præthereà omnes hæreticæ pravitatis Inquiſitores, & locorum Ordinarios omnium Regnornm, Provinciarum, Civitatum, Dominiorum, & locorum univerſi orbis Chriſtiani in ſuis quemque Diœceſibus, & Territoriis per has noſtras literas*, etiam privativè quoad omnes alios ſpecialiter, ac perpetuò Judices delegamus, ut ſuper his contrà prædictos, ſimul, vel ſeparatim in omnibus, prout in cauſis fidei, juxtà Sacrorum Canonum formam, necnon Officii Inquiſitionis hujuſmodi conſtitutiones, privilegia, conſuetudines, & decreta diligenter inquirant, & procedant: & quos in aliquo ex hujuſmodi nefariis exceſſibus culpabiles repererint; in eos pro criminum qualitate, & circumſtantiis, ſuſpenſis ab executione ordinis, privationis beneficinrum, dignitatum, & officiorum quorumcumque ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, necnon vocis activæ, & paſſivæ, ſi regulares fuerint, exilii, damnationis ad triremes, & carceres etiam in perpetuum abſque ulla ſpe gratiæ, aliáſque pœnas decernant, eos quoque ſi pro delicti enormitate graviores pœnas meruerint, debita præcedente degradatione, Curiæ ſæcularis puniendos tradant.

Cardinalibus Inquiſitorib.

§. 5. Dantes etiam facultatem Venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus generalibus Inquiſitoribus, ne delictum tàm enorme, & Eccleſiæ Dei tàm pernicioſum, remaneat, ob probationum defectum, impunitum, cùm difficilis ſit probationis, teſtibus etiam ſingularibus concurrentibus præſumptionibus, indiciis, & aliis adminiculis, delictum probatum eſſe arbitrio ſuo judicandi & Curiæ ſæculari, ut præfertur, reum tradendum eſſe, pronunciandi.

generalibus arbitrium circà probationes & pœnas conceait.

§. 6. Non obſtantibus omnibus, quæ dictus prædeceſſor in ſuis literis prædictis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Obſtantia tolluntur.

§. 7. Mandantes omnibus Confeſſariis, ut ſuos pœnitentes quos noverint fuiſſe ab aliis ut ſuprà ſollicitatos, moneat de obligatione denunciandi ſollicitantes, ſeu ut præfertur tractantes, Inquiſitoribus ſeu locorum Ordinariis prædictis: quòd ſi hoc officium prætermiſerint, vel pœniteutes docuerint non teneri ad denunciandum Confeſſarios ſollicitantes, ſeu tractantes, ut ſuprà; iidem locorum Ordinarii, & Inquiſitores illos pro modo culpæ punire non negligant.

Confeſſores ſcientes ab aliis pœnitentes fuiſſe ſollicitatos moneant eos ut Inquiſitoribus vel Ordinariis denuncient.

§. 8. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extrà ubique habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptis credendum.

§. 9. Quòdque eædem præſentes literæ ſeu illarum exempla ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranen. ac Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ità arctent, & afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Publicatio in Urbe omnes afficit.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die xxx. Auguſti MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Dat. P. An. 2. die 30. Aug.

Anno à Nativitate D. N. Jeſu Chriſti Milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoſecundo, Indictione quinta, die prima menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorii, Divina Prov. Papæ XV. Anno ejus Secundo, retroſcripta literæ Apoſtol. affixæ fuerunt ad Valvas S. Joan. Lateran. & Principis Apoſtolorum Baſilicarum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Brandimartem Latinum, Apoſtolicum Curſorem.

Publicatio.

Octavius Spada Magiſter Curſorum.

XXXV.

Indultum Congregationis Fratrum Jeſuatorum S. Hieronymi, quòd à locorum Ordinariis approbati poſſint in parochialibus Eccleſiis domorum Regularium ipſius Congregationis dumtaxat parochianorum confeſſiones audire.

Alia de hac Congregatione indicavi ſuprà ad Conſt. XI. Martini V. Tom. 1. p. 307. & Conſt. 16. Pauli V. ſuprà p. 221. ubi videas. Quibus nunc addo quod S. D. N. Urb. VIII. his Fratribus conceſſit, ut abjecto Caputio albi coloris, quod hactenùs ſuper humeros geſtarunt, aliud coloris eorum habitus, ac forma, qua cæteri Mendicantes utuntur, geſtare poſſint hic infrà Conſt. 31. Onerosa. Tom. 4. fol. 79.

GREGORIUS PAPA XV.

Edita An. D. 1622.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis deſuper Apoſtolicæ ſervitutis officio, Chriſtifidelium ſub ſuavi Religionis jugo Altiſſimo famulantium votis, iis præſertim, quæ ad divini cultus augumentum, & fidelium animarum ſalutem faciunt, libenter annuimus, eáque favoribus proſequimur opportunis, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Indultum de quo in ſubr.

§. 1. Volentes itaque dilectos filios Viſitatores generales, ac Fratres Congregationis Jeſuatorum S. Hieronymi ſub regula S. Auguſtini favore proſequi gratiæ ſpecialis, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſt. ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt

ad effectum dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis per dilectum filium Joannem Antonium Gallum Cremonenſem dicti Ordinis Procuratorem generalem, ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & ſingulis ejuſdem Congregationis Fratribus, qui à locorum Ordinariis approbati fuerint, ut in parochialibus Eccleſiis domorum regularium ipſius Congregationis dumtaxat parochianorum earumdem Eccleſiarum ſacramentales confeſſiones audire, ac illis injunctis injungendam abſolutionem impendere ſalutarem liberè, & licite valeant, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium concedimus, & indulgemus, ac licentiam, & facultatem impartimur.

Derogatio contrariorum.

§. 2. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis quibuſvis quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium ten. præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Transſumptorum fides.

§. 3. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 2. die 30. Aug.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 30. Auguſti MDCXXII. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

XXXVI. Confirmatio diviſionis Provinciæ S. Auguſtini Fratrum Recollectorum Diſcalceatorum Hiſpaniarum in quatuor Provincias; ac electionis Vicarii generalis, multarumque Conſtitutionum, & Ordinationum per dictos Fratres in Capitulo emanatarum.

Scias, iſtam Congregationem Fratrum Recollectorum Diſcalceatorum S. Auguſtini Provinciæ Caſtellæ, eorúmque bona, & Conventus diviſa, ac ſeparata fuiſſe à gubernio, & ſuperioritate Provincialis, & Fratrum Eremitarum Calceatorum d. Ordinis ejuſdem Provinciæ, auctoritate Clem. VIII. & videre eſt in ipſius conſt. quæ in principio iſtius conſt. refertur. Et huic congreg. nonnullas domos Regulares Provinciarum novi Regni Granat. ac Quiten. eorumdem Fratrum univit S. D. N. Urbanus VIII. infrà conſtit. 101. Univerſalis, Tom. 4. fol. 172.

Vide etiam ea quæ tibi indicavi ac Conſtitut. 3. hujus Pontificis quæ incipit, Paſtoralis, hic ſuprà Necnon ad Conſt. 58. Ad Uberes, pag. 424. S. D. N. Urbani VIII. hic infrà in Tomo 4. pag. 114.

Edita An. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD ſacram Beati Petri Sedem, meritis licèt imparibus, divina providentia vocati, ad ea, per quæ Chriſtifideles ſub ſuavi Religionis jugo, & ſtrictioris obſervantiæ regulis Altiſſimo famulantes, in laudabili eorum inſtituto perſeverare valeant, libenter intendimus, atque ea quæ propterea provide facta fuiſſe dicuntur, ut firma, & illibata perſiſtant, Apoſtolicæ confirmationis robore communimus, aliáſque diſponimus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Clem. VIII. edidit Conſtitutionem tenoris ſubſequentis videlicet.

§. 2. Aliàs ſiquidem à fel. rec. Clemente Papa Octavo prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis, videlicet.

Edita An. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

APoſtolici muneris Nobis licèt immeritis divina diſpoſitione commiſſi ratio poſtulat, ut Religioſos quoſcumque eorum præſertim, qui ſub ſtrictiori Regulæ obſervantia Altiſſimo famulari ſtudent, quieti, & proſpero regimini libenter conſulamus, eóſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequamur, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Archiepiſc. Sipontinus auctoritate hujus Pont. diſmembravit, ac ſeparavit Fratres Recollectos, ſeu Diſcalceatos Ordin. Eremit. S. Aug. Provinc. Caſtel. eorúmque Conv. res & bona à ſuperioritate & gubernio Provincialis, & Fr. Er. Calceator. dicti Ordinis ejuſdem Provinciæ.

§. 1. Cùm itaque, ſicut accepimus, Venerabilis frater Dominicus Archiepiſcopus Sipontinus, noſter, & Apoſtolicæ Sedis Nuncius, vigore commiſſionis, & facultatis per Nos ſibi ad hoc per noſtras in forma Brevis literas ſub Dat. die 14. Martii 1601. expeditas, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, attributæ, aſſentientibus. & petentibus dilectis filiis Priore Provinciali, & Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Calceatis Provinciæ Caſtellæ ab eorum Provincia, dilectos etiam filios Definitores, & Fratres Recollectos, ſeu Diſcalceatos ejuſdem Ordinis Eremitarum ſancti Auguſtini in prædicta Provincia Caſtellæ exiſtentes, eorumque Conventus Matritii, Talaveræ, Nabæ, Portilli, & Toveſi, ac alios fundatos, & fundandos, necnon res, & bona quæcumque perpetuò ſeparaverit, & ſegregaverit, ac à gubernio, & ſuperioritate Provincialis, & Fratrum Calceatorum prædictorum exemerit, & liberaverit, ac alios circa ſtatum, & gubernium eorumdem Fratrum Recollectorum Diſcalceatorum diſpoſuerit, & ordinaverit, prout in ipſius Dominici Archiepiſcopi, & Nuncii patentibus literis deſuper expeditis, quarum etiam tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, pleniùs dicitur contineri.

Pont. inſtantibus prædictis fr. dd. ſeparationem, ac diviſionem approbat, & confirmat, ſupplétque defectus ac quatenus opus ſit de novo dividit.

§. 2. Nos eorumdem Fratrum Recollectorum Diſcalceatorum quieti, & proſpero ſtatui ampliùs conſulere, eóſque, ut ſtrictiorem regularem obſervantiam, quam profitentur, ad Dei laudem, & Chriſtifidelium ædificationem, & animarum ſalutem, ut decet retinere, & obſervare poſſint ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, necnon Definitorem, & ſingulares Fratres Recollectos Diſcalceatos hujuſmodi à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine per dilectum filium Joannem de S. Hieronymo eorum Procuratorem generalem in Romana Curia reſidentem Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ſeparationem, & diviſionem ipſorum Definitoris, & Fratrum Recollectorum Diſcalceatorum Ordinis Eremitarum S. Auguſtini in quacumque Regnorum Hiſpaniarum parte exiſtentium à Provinciale, & Fratribus Provinciæ Caſtellæ Ordinis Fratrum Calceatorum Eremitarum S. Auguſtini à prædicto Dominico Archiepiſcopo, & Nuncio factas, & prout illas concernunt literas patentes ejuſdem Dominici Archiepiſcopi, & Nuncii deſuper expeditas, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tàm juris, quàm facti defectus, ſi qui in eiſdem intervenerint, ſupplemus: & nihilominùs Definitorem, & Fratres Recollectos Diſcalceatos Regnorum Hiſpaniarum prædictos, eorúmque Conventus, res & bona quæcumque à Provincia, Provinciali, & Fratribus Calceatis d. Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, tàm

Provinciæ

Provinciæ Caſtellæ, quàm aliarum quarumcumque Provinciarum, eorúmque cura, gubernio, & ſuperioritate, auctoritate, & tenore prædictis, quatenùs opus ſit, de novo dividimus, & ſeparamus, ac eaimimus, & liberamus.

Eoſque ſic ſeparatos cum ſuis Conventib. In Provinc. S. Aug. Fr. Recollectorum diſcalceat. Hiſpan. noncupandam inſtituit.

§. 3. Ipſóſque Definitorem, & Fratres Recollectos Diſcalceatos, eorúmque Conventus, tàm hactenùs recepros, quàm deindè recipiendos in Regnis Hiſpaniarum eaiſtentes, in Provinciam S. Auguſtini nuncupandam Fratrum Recollectorum Diſcalçeatorum Hiſpaniarum perpetuò erigimus, & inſtituimus.

Et Prælatum d. Provinc. PriorémProvinc. denominari, ejuſque electionem in Capit. Provinc. ſingulis triennis juxtà ipſorum inſtituta Regularia fieri mandat.

§. 4. Ejuſque Provinciæ ſic erectæ, & inſtirutæ Prælatum de cætero Priorem Provincialem, ejúſque Provinciæ S. Auguſtini denominari, & in Capitulo Provinciali, tàm hac prima vice, quàm deinceps quandocumque opus ſuerit de triennio in triennium, juata regularia eorumdem Fratrum Recollectorum inſtituta, canonicè eligi debere volumus, & declaramus.

Provinciam iſtam ſic erectam omnib. privil. &c. fratribusEre. Ord. S. Aug. conceſſis, & præſertim Provinciæ Caſtellæ gaudere indulget.

§. 5. Ipſis verò futuro Provinciali, ac cæteris Superiorihus, Fratribus & Conventibus ejuſdem Provinciæ S. Auguſtini, ut omnibus & ſingulis privilegiis, & gratiis, indultis, eaemptionibus, libertatibus, immunitatibus, favoribus, conceſſionibus, & indulgentiis, quibus aliæ Provinciæ, aut Provinciales, Cooventus, & Fratres dicti Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, & præſertim quibus dicta Provincis Caſtellæ, ejúſque Provincialis, atque Conventus, & Fratres, uti, frui, potiri, & gaudere ſolent, & poſſuot, ac poterunt quomodolibet in ſururum (ſalva regulari eorumdem Fratrum Recollectorum Diſcalceatorum obſervantia) uti, frui, potiri, & gaudere poſſint, & valeant, concedimus, & indulgemus.

Eámque necnon Prior. Provinc. Conventus & fratres juriſdict. correctioni, & reform. Prioris Gen. totius Ord. Erem. S. Aug immediatè ſubjicit, & ſupponit.

§. 6. Hane aurem Provinciam S. Auguſtini Fratrum Recollectorum Diſcalceatorum Hiſpaniarum, eiúſque Priorem Provincialem. Conventus, & Fratres nunc, & protempore exiſtentes, juriſdictiooi, viſitationi, correctioni, & reformationi dilecti filii Prioris generalis totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini immediatè ſubjicimus, & ſupponimus, ac ab ipſomet Priore generali perſonaliter viſitari, & reformari poſſe, qui Prior generalis in viſitatione hujuſmodi unum Definitorem eorumdem Fratrum Recollectorum, ea antiquioribus, & alterum religioſum magis idoneum ea eiſdem Fratribus Recollectis, qui illum de ſtatu totius Provinciæ S. Auguſtini hujuſmodi informare poſſint, & debeaot, aſſumere teneantur.

Cum prohibitione tamen concedendi aliquam exceptionem, aut libertatem Fratr. Recollectis aut eorumdem conſtitutionib. derogandi.

§. 7. Verùm tamen ipſum Priorem generalem neque antè, neque poſt hujuſmodi viſitatiooem, neque in ipſo actu viſitationis ipſis Fratribus Recollectis aliquam eaemptionem, aut libertatem concedere, neque conſtitutionibus, & regularibus inſtitutis ejuſdem Provinciæ S. Auguſtini derogare, ſed illorum transgreſſores caſtigare, ac pœnis in eiſdem conſtitutionibus inflictis afficere poſſe.

Vel aliquem non profeſſum Recollectorum habitum induendi ſub excommunicationis majoris pœna.

§. 8. Inſuper oeminem, qui profeſſionem per eoſdem Fratres Recollectos Diſcalceatos emitti ſolitam, non emiſerit, eorum habitum ſub eacommunicatiooìs majoris pœna induere poſſe.

Hujuſm. habitu indutum à quoquam privari poſſe decernit.

§. 9. Et ſi quem nun profeſſum hujuſmodi eo habitu indutum reperiri contingat, ipſo habitu exui, & privari à quocumque licitè poſſe.

Tranſitum à Diſcalcea. ad Calceatos. ſive ad alium laxioremOrdinem interdicit.

§. 10. Neque etiam cuicumque Fratri Recollecto Diſcalceato profeſſo ad Fratres Calceatos ejuſdem Ordinis, ſive ad quemcumque alium Ordinem laxiorem ſine ſpeciali Sedis Apoſtolicæ licentia tranſire licitum eſſe: & ſecùs facientes, pœnas per Apoſtolicas conſtitutiones, & regularia ejuſdem Ordinis inſtituta inflictas, eo ipſo incurrere.

Aliter judicandi poteſtatem ſubtrahit.

§. 11. Sicque & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſt. Audit. ac Sedis Apoſt. Nuncios, etiam de latere Legatos judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quidquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & ordinamus.

Provinciámque prædictam in aliis præter hic expreſſa juxta ejuſdem inſtituta, & conſtitutiones gubernari debere ſtatuit.

§. 12. Cæterùm circà alia, quæ præſentibus non ſunt expreſſa, Provinciam prædictam S. Auguſtini eorúmque Conventus, & Fratres juatà regularia inſtituta, & conſtitutiones in Capitulis Provincialibus, ejuſdem Provinciæ canonice faciendas, gubernari debere ſtatuimus.

Executores hujus Sanctionis deputat.

§. 13. Quocircà prædicto Dominico Archiepiſcopo nunc, & pro tempore exiſtenti noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in eiſdem Regnis Hiſpaniarum Nuncio, ac Venerabili Fratri Archiepiſcopo Toletano, necoon dilecto filio Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per præſentes committimus, & mandamus, quatenùs ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Provincialis & Fratrum Recollectorum Provinciæ S. Auguſtini fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant, auctoritate noſtra, præmiſſa omnia, & ſingula inviolatè perpetuò obſervari, & Provincialem, & Fratres dictæ Provinciæ S. Auguſtini eorumdem præmiſſorum effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes, eos deſuper à quoquam quavis auctoritate, quomodolibet indebitè moleſtari; contradictores quoſcumque per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contraria removet.

§. 14. Non obſtantibus fel. rec. Bonif. Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis ac ejuſdemOrdinis FratrumEremitarum S. Auguſtini & dictæ Provinciæ Caſtellæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini ac Provinciæ, necnon Generali, Provinciali, cæteriſque perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, & confirmatis, & approbatis; Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi de illis, eorúmque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, eapreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia eapreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro ſufficienter eapreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaaat ſpecialiter, & eapreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P.A. 11. die 11. Febr.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 11. Febr. 1602. Pontificatus Noſtri Anno undecimo.

Poſteà d. Provinc. S. Aug. ob numerum Conventuum in plures Provincias dividi poſſe, ac expedire, ut gubernaret, ab uno illius Vicario gener. expoſuerunt huic Pont.

§. 15. Subindè verò pro parte tunc exiſtentis Procuratoris generalis ejuſdem Congregationis Nobis expoſito, quòd numerus domorum, ſeu conventuum, & aliorum regularium locorum dictæ Provinciæ S. Auguſtini (benedicente Domino) excreverint, ut Provincia S. Auguſtini in plures Provincias dividi poſſit, & ſi dictæ Congregationis futurum foret, ſi illa de cætero per unum illius Vicarium generalem regeretur, & gubernaretur.

Qui diviſionem dictarum Provinciarum arbitrio Card. Saulii d Ord. Protectoris.

§. 16. Nos ſupplicationibus ejuſdem Procuratoris generalis nomine Nobis ſuper boc humiliter porrectis inclinati, dilectis filiis nunc eaiſtenti Priori Provinciali, ac aliis ſuperioribus, & Fratribus dictæ Congregationis, prædictam S. Auguſtini in plures Provincias, prout domorum, Conventuum, & aliorum regularium locorum opportunitas ſuaſiſſet, arbitrio tamen Venerabilis fratris noſtri Antonii Epiſcopi Oſtienſis, Cardinalis Saulii nuncupati,

dicti Ordinis apud Nos, & Apoſtolicam Sedem Protectoris, dividere.

Electionémque Vic. Gen. ejuſdem Congreg. ſine præjudicio tamen ſuperioritat. Prioris Gen. d. Ordin. fieri poſſe indulget.

§. 17. Necnon unum Vicarium generalem ejuſdem Congregationis, qui ipſi Congregationi præeſſet, eámque regeret, & gubernaret, canonicè eligere, liberè, & licitè poſſent; ità tamen, ut nullatenùs præjudicarent ſuperioritati, & auctoritati Prioris generalis dicti Ordinis, ſed eidem Vicarius Provincialis, & Fratres Diſcalceati prædicti ſubjecti remanerent in omnibus, & per omnia ſicut priùs erant, Apoſtolica auctoritate licentiam, & facultatem conceſſimus & impartiti ſumus, prout in noſtris in ſimili forma Brevis ſub die 5. Jun. 1621. expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur.

Præd. Card. mandato celebratum fuit Capit. Gen.

§. 18. Cùm autem ſicut accepimus prædictus Antonius Epiſcopus & Card. in vim, & executionem literarum noſtrarum hujuſmodi, Capitulum generale deſuper celebrari mandaverit, & dilectum filium Gabrielem de conceptione ejuſdem Congregationis Procuratorem generalem in hujuſmodi Capituli generalis Præſidentem elegerit, conſtituerit, & deputaverit, dans illi auctoritatem dividendi Provincias, prout Capitulo generali prædicto expedire viſum fuiſſet; prout in ipſius Antonii Epiſcopi, & Card. deſuper confectis patentibus literis pleniùs dicitur contineri.

In quo Provincia S. Aug. in quatuor Provincias diviſa fuit. Et Vic. Gen. Provincialeſque dictarum Provinciarum & alii officiales neceſſarii electi fuerunt.

§. 19. In Capitulo autem generali hujuſmodi dilectus filius Hieronymus de Reſurrectione, ipſius Congregationis profeſſor, in ejuſdem Congregationis Vicarium generalem electus fuerit, ac prædicta S. Auguſtini in quatuor Provincias videlicet S. Auguſtini in Regnis Caſtellæ novæ, & veteris, B. Mariæ de Pilar in Regnis Aragoniæ, & Cataloniæ, Beati Thomæ de Villanova in Regnis Valentiæ, & Bethicæ, ac S. Nicolai de Tolentino in Indiis Philippinis diviſa, necnon quatuor Provinciales, aliique Officiales neceſſarii electi.

Poſtmodùm in Capit. multa edita fuerunt decreta prout infrà.

§. 20. Et poſtmodùm pro felici, ac proſpero ipſius Congregationis regimine, & progreſſu conſtitutiones, & decreta edita reſpectivè fuerint, tenoris ſubſequentis videlicet.

De Officialium electione, & ubi facienda.

§. 21. Quòd omnes electiones tàm Vicarii generalis, Definitorum, & Procuratorum generalium Romanæ Curiæ, ac Regiæ, & Secretarii generalis, quàm Priorum Provincialium, & Conventuum, Rectorùmque Collegiorum, fiant in Capitulis generalibus tàm ex præſentibus, quàm ex abſentibus Congregationis.

De Vic. Gen. in totam Congregationem auctoritate.

§. 22. Item, quòd Vicarius generalis toti Congregationi præſit, eamque regat, atque gubernet cum omnimoda poteſtate, ſicut habet Reverendiſſimus Generalis in toto Ordine tàm ex jure, quàm ex privilegiis, ſine tamen præjudicio ejuſdem Patris Generalis, & facultatum ſibi in dictam Congregationem conceſſarum, & competentium.

De duratione officii Vicariatus Generalis.

§. 23. Quòd officium, & poteſtas Vicarii generalis per ſex annos duret, quibus finitis, eo ipſo illius poteſtas, & auctoritas abſque alia renunciatione expiret, & novus Vicarius generalis eligatur, & niſi intermiſſo alio ſexennio, iterùm in Vicarium generalem non eligatur.

De Præſidente Capituli Generalis.

§. 24. Item, quòd Definitor primus omnibus Capitulis generalibus dictæ Congregationis, quando eligendus eſt novus Vicarius generalis præſideat uſque ad electionem novi Vicarii generalis.

De Diffinitoribus.

§. 25. Quòd non fiant Definitores Provinciales, ſed tantùm quatuor Definitores generales, ſinguli ex ſingulis Provinciis, quorum conſilio, & interventu, ipſe Vicarius generalis, uti debeat tùm in gravioribus controverſiis, cauſis, & appellationibus univerſæ Congregationis, & ſingulorum Fratrum expediendis, tùm in Provinciarum, ſingulorum Monaſteriorum, & domorum reformatione ac ſingulari obſervantia dirigenda.

De Vic. Generalis ac Definitoris generalis ſimul poteſtate.

§. 26. Item, quòd Vicarius generalis ſine conſilio, & conſenſu Definitorii generalis nullum Religioſum ad pœnas graviſſimas, vel privationem habitus, & alia hujuſmodi condemnare poſſit.

De negotiis, ſingulis quibuſcumque ſex menſib. expediendis.

§. 27. Item, quòd Vicarius generalis ad minus ſingulis ſex menſibus convocare, & congregare debeat quatuor Definitores generales ad diſcernendas, & judicandas cauſas Fratrum, & Conventuum, & ad tractandum de ſtatu, & reformatione totius Congregationis, & officia tunc temporis vacantia providenda, quæ uſque ad proximum Capitulum generale perdurabunt.

De Definitorum Gen. Priorúmque Provincialium duratione.

§. 28. Item, quòd Definitores generales, & Priores Provinciales triennales ſint, & in eiſdem, vel ſimilibus officiis, niſi tranſacto altero triennio, eligi non poſſint.

De Priorum, Rectorum, Procur. & Secretariorum Provincialium duratione.

§. 29. Item, quòd Priores Conventuum, ac Rectores Collegiorum, Procuratores, & Secretarii Provinciales etiam durent ad tres annos, & niſi intermiſſo anno cum dimidio, in eiſdem vel ſimilibus officiis eligi non poſſint, niſi novem Patribus Definitorii generalis, pro altero triennio eligi, convenire videbitur.

De Secretariorum, & Procuratorum Generalium duratione.

§. 30. Item, quòd Secretarii, & Procuratores generales tàm Curiæ Romanæ, quàm Regiæ, etiam durent ad tres annos, niſi Pater Vicarius generalis, & Definitores generales eſſe convenient judicaverint, ut pro altero triennio eligantur.

De Capituli generalis celebratione.

§. 31. Item, quòd Capitulum generale Congregationis tertio quoque anno celebretur Dominica tertia poſt Paſcha Reſurrectionis, illudque in ſingula triennia indicendum, & convocandum Vicarius generalis curam habeat.

De Officialium in d. Capitulo eligendorum numero.

§. 32. Atque in eodem Capitulo ſingulis trienniis novi Definitores generales, Priores provinciales, & Conventuales, Rectores Collegiorum, Procuratores generales, ac Secretarius generalis, necnon Procuratores, & Secretarii Provinciales eligantur, ſicque ſexto quoque anno in Capitulo generali novus Vicarius generalis eligi debeat, qui ſtatim confirmetur à Præſidente Capituli abſque præjudicio conſtitutionis faciendæ à Patre Generali.

De iis, qui convenire debent ad Capitulum generale, ac habentibus vocem in electione Vicarii generalis.

§. 33. Item, quòd ad Capitulum generale dictæ Congregationis convenire teneantur præter Vicarium generalem præſentem, & abſolutum illius ſexennii tantùm, quatuor Definitores generales, Procurator generalis Regiæ Curiæ, & Secretarius generalis, & ex unaquaque Provincia Provincialis cum Definitore, & Diſcreto; electio in Capitulis Provincialibus, quæ fieri debeant ſuo tempore infrà ultimum annum triennii, antequàm celebretur Capitulum generale, qui omnes ſolummodò vocem habebunt ad eligendum Vicarium generalem, quatuor Definitores generales, Secretarium, ac Procuratores generales, & Priores Provinciales.

De his, qui habent vocem in electionibus Priorum, Rectorum, Procuratorum, & Secretariorum Provincialium.

§. 34. Item, quòd ad eligendum Priores Conventuum, Rectores Collegiorum, Procuratores, ac Secretarios Provinciales ſolùm conveniant, & habeant vocem novem Patres, ſcilicet Vicarius generalis præſes, & abſolutus illius ſexennii, quatuor Definitores generales abſoluti, & Provincialis abſolutus illius triennii ſimul cum Definitore, & Diſcreto illius Provinciæ cujus officio fuerint, quæ providenda ſunt, quia majorem notitiam habebunt de ſtatu Provinciarum.

De eo, quod agendum eſt in caſu mortis Vicarii generalis, vel abſolutionis ab Officio antè expletum tempus ſui muneris.

§. 35. Item, quòd ſi Vicarius generalis antè finitum tempus ſui muneris à vita migraverit, vel ab officio amotus fuerit, Vicarius abſolutus, & eo deficiente, Provincialis, in cujus Provincia mortuus fuerit, toti Congregationi præſideat, locum, & poteſtatem Vicarii generalis habeat uſque ad Dominicam tertiam poſt Paſcha Reſurrectionis proximè futuram; in qua celebrari faciat Capitulum generale pro electione novi Vicarii generalis, & tunc noviter electus, munus ſuum exerceat non ſolùm uſque ad Capitulum, in quo faciendæ ſunt omnes electiones, ſed etiam per ſequens triennium.

De pœnis Vicario Gen. irreligioſè viventi aut malè adminiſtrandi infligendis.

§. 36. Item, quòd ſi Vicarius generalis irreligioſè vixerit, vel in ſui officii adminiſtratinne malè ſe geſſerit, ad Definitorium generale in Capitulis generalibus ejus culpas enrrigere, & caſtigare pertineat.

De auctoritate Priorum Provin. talium in tota Provinc. durante ſuo officio.

§. 37. Item, quòd Priores provinciales (durante ſuo officjn) eam auctoritatem, & poteſtatem habeant in tota Provincia, quàm cæteri Provinciales habere conſuevarunt, dummodò Inſtitutis dictæ Congregationis non adverſentur, vel à Capitulo generali ejus poteſtas non fuerit limitata.

De Officialibus in Provincia Indiarum Philippinarum eligendis.

§. 38. Item, quòd in Provincia Indiarum Philippinarum propter magnam loci diſtantiam in ſuis Capitulis Provincialibus, quæ fieri debent ſingulis triennis, eligantur Provincialis, quatuor Definitores provinciales, Printes Conventuum, & alii officiales, qui in ſimilibus Capitulis Provincialibus eligi ſolent, niſi aliter aliquando Capitulo generali videbitur expedire, ſervata ſemper couſtitutione generali totius Congregationis.

De laicis Congreg. ad Ordinem ſeu Clericatum nou promovendis.

§. 39. Item, quòd nullus Religioſus laicus torius Congregationis poſſit aſcendere ad aliquem Ordinem, neque ad Clericatum abſque licenria Summi Pontificis, ſed quòd ſèper maneát in ſui profeſſione.

Nunc iſte Pont. electionem Vic. Gener. diviſionem Provinciarum, ac decreta præinſerta omnia approbat, & confirmat, ſuppletque defectus deſuper interventus.

§. 40. Nos ad uberes, & ſuaves fructus, quos ejuſdem Congregationis profeſſores in militanti Eccleſia in dies afferunt, paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, & ut eadem Congregatio majoribus proficiat incrementis, ac omnia, & ſingula præmiſſa ab omnibus, ad quos ſpectat, firmiter, & inviolabiliter obſerventur, quantum cum Domino poſſumus, providere, ac Gabrielem, & Fratres prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præmiſſorum dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, electionem Vicarii generalis, ac diviſionem Provinciarum in Capitulo generali, ut ſupra ſactas, necnon conſtitutiones, decreta præinſerta hujuſmodi, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & ſingulos tàm juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Ae prædictas quatuor Provincias, in unam Provinc. S. Aug nuncupandam (quare non opus ſit) de novo erigit & inſtituit.

§. 41. Et inſuper has quatuor Provincias, ſicut præfertur, diviſas, in unam Congregationem Fratrum Diſcalceatorum S. Auguſtini nuncupandam, & per unum illius Vicarium generalem, modo, & forma præmiſſis, regendam, & gubernandam, cum omnibus, & ſingulis privilegiis, facultatibus, & indultis eiſdem Fratribus tàm in genere, quàm in ſpecie, ac aliàs quomodolibet tàm per Nos, quàm per alios quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros conceſſis, auctoritate, & tenore prædictis de novo, quatenùs opus ſit, erigimus & inſtituimus.

Privilegia confirmat, ac gratiis, & indultia aliis fratr. S. Aug. conceſſis ipſos gaudere pari modo indulget.

§. 42. Necnon eiſdem Fratribus Diſcalceatis, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, & indultis tam ſpiritualibus, quàm temporalibus, dummodò ſint in uſu, & non ſint revocata, neque ſub aliquibus revocationibus comprehenſa, ac ſacri Concilii Tridentini decretis, & conſtitutionibus Apoſtolicis non adverſentur, & quibus alii Ordinis S. Auguſtini Fratres utuntur, potiuntur, & gaudent, pari modo uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Clauſulas præſervativas addit.

§. 43. Decernentes, præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore; ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere: ac Congregationi, & Fratribus prædictis in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſoffragari.

Ac ità, & non aliter definiri ſtatuit.

§. 44. Sicque ab omnibus cenſeri, & ità per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatoa, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria aufert.

§. 45. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in dictis literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi præcipit.

§. 46. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 2. die 31. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 31. Auguſti MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

XXXVII.

Declaratio, & approbatio Privileg. Not. Archiconfratern. Charitatis de Urbe circà tranſmiſſiones Commiſſariorum in cauſis extra Urbem; ac regiſtrationem Compoſitionum, liberationum, ac quarumcumque gratiarum à Sacra Conſulta conceſſarum.

Approbationem hujus Confraternitatis, cum aliis Conſtitutionibus ipſius materiam tangentibus, videre poteris in Leo. X. conſt. 37. Illius, ſuprà Tom. 1. pag. 600.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

EXigit creditum Nobis deſuper Apoſtolicæ ſervitutis officium, ut ad ea, per quæ litibus, & controverſiis inter Chriſtifideles quoſlibet, præſertim in Alma Urbe noſtra degentes, vertentibus occurritur, libenter intendamus, ac deſuper ejuſdem officii partes favorabiliter interponamus, prout conſpicimus ſalubriter expedire.

Privilegium circà commiſſiones cauſarum extrà Urbem, & aſſignationes Notariorum emanatum per nonnulla decreta.

§. 1. Cùm itaque ſicut accepimus, propoſita aliàs ſub die 10. Decembris Anni Domini 1621. in Congregatione Venerabil. Fratrum noſtrorum S. R. E. Card. negotiis Status noſtri Eccleſiaſtici Præpoſitorum, cauſa privilegiorum Archiconfraternitatis S. Hieronymi Charitatis nuncupat. de Urbe, inter cætera ſub die 9. Martii præſentis Anni decretum fuerit, quòd Commiſſarii, ſive per literas in ſimili forma à Rom. Pont. pro tempore exiſtente, ſive per literas patentes ejuſdem Congregationis tranſmiſſi, teneantur aſſumere Notarium d. Archiconfrat. quódque in poſterùm non committantur cauſæ alicui Tribunali, niſi poſt tranſmiſſionem Commiſſariorum, & viſo proceſſu per eos ſabricato: & poſtmodùm Venerabilis frater noſter Octavius Epiſcop. Præneſtin. Bandinua, & dilectus filius noſter Petrus Paulus tit. SS. Nerei, & Achillei, Presb. Card. Creſcentius nuncupati à Nobis in omnibus controverſiis occaſione præmiſſorum ortis, & oriundis ſpecialiter deputati, infraſcripta decreta ediderint, tenoris ſubſequentis videlicet. Sanxerunt, quòd ad ſingulos infraſcriptos Commiſſarios jam tranſmiſſos, amotis Notariis aliorum Tribunalium, quos ipſi ſecum duxerunt, accedant Notarii officii Charitatis, qui apud eos in commiſſionibus ſcribant cum perceptione viaticorum & aliorum ſolitorum emolumentorum à die quo iſtæ Commiſſiones inceperunt, videlicet ad Bulgarellum in cauſa Saxoferrati vulnerum, in alia Britonorien. exemptionis è manibus Curiæ, & in tertia Aſſiſien. homicidii de Sorbellis, pro quibus ſecum duxit juvenem ex officio Lucæ de Carolis Aud. Cam. Notarii. Et ad Colangelum, qui pariter ducto ſecum alio juvene ax officio ejuſdem Lucæ de Carolis, Beneventum profectus eſt in cauſa Beneventana homicidii. Prætereà ſtatuerunt, quòd nullatenùs cenſeatur illatum aliquod præjudicium privilegiis Charitatis, circà tranſmiſſionem Notar. cum Commiſſariis tàm per Breve, quàm per literas S. Conſultæ hactenùs

expeditis

expeditis, etiamſi conſtaret hujuſmodi Commiſſarios aliqoando ſecum duxiſſe alium Notarium, qoàm Notarium officii Charitatis.

Aliud Privilegium circà gratias S. C. concedendas.

§. 2. Inſuper decreverunt, quòd regiſtrentur in actis Notarii Charitatis juxta morem conſuetum ſalvicondoctus, arreſta, compoſitiones, tranſactiones, liberationes, & gratiæ quæcumque remigantibus, aliiſve perſonis faciendæ per S.Conſultam cum omnibus ſcripturis ad prædicta facientibus, niſi tamen cauſæ reorum, quorum occaſione præmiſſa facienda ſont, reperiantur introductæ io Tribunali Auditoris Cameræ; aliàs omnia, & ſingula præmiſſa per alium Notarium rogata, & regiſtrata reſpectivè, nulla ſint.

Pont. modo approbat Decreta dd. Privilegiorum.

§. 3. Nos inviolabili decretorom hujuſmodi obſervationi, quantum com Domino poſſumus, proſpicere volentes, Motu proprio, & ea certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, decreta prædicta Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Jubétque illa obſervari.

§. 4. Decernentes, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ab omnibua, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, inviolabiliter obſervari.

Sublata aliter judicandi poteſtate.

§. 5. Sicque & non aliter per quoſcomque Jodices ordinatios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditnres jodicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogando.

§. 6. Noo obſtantibos Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſqoe contrariis qoibuſcumqoe.

Dat. P. A. 2. die 20. Sept.

Dat. Romæ apod S.Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 20. Sept. MDCXXII. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Publicatio.

Die Lunæ 10. Octobris 1622. Hujoſmodi Breve Apnſtolicum fuit in Camera Apoſtolicà præſentatum, & die Veneris vigeſima prima ejuſdem Menſis, refereote Admodùm Illoſtriſſ. & Reverendiſſ. D. Federico Cornelio dictæ Cameræ Clerico, & Judice citato etiam ad hoc Reverendiſſ. D. Antonio Cicalotto Cameræ prædictæ generali Commiſſario, Camera ipſa illud admiſit, & in libris ejuſdem Cameræ regiſtrari mandavit, prout per me ejuſdem Cameræ Notarium infraſcriptum, regiſtratum fuit in libro diverſorum nuncupato, fol. 52. & io fidem, &c.

Aſtulphus de Tarano.

XXXVIII.

Extinctio Curiæ Animatum Parochiali Eeclesiæ Sancti Nicolai in Agone incumbentis, ejuſdémque applicatio Parochialibus Eccleſiis circumvicinis, ac ipſius Eccleſiæ cum Cameris Rectoralibus, & univerſa ſuppellectili tàm ſacra, quàm profana conceſſio Confraternitati ſub invocatione SS. Nicolai, & Catharinæ Nationis Lotharingorum, anteà in Capella ipſorom Sanctorum nominibus dedicata in Eccleſia S. Ludovici de Urbe Nationis Gallicanæ, ad pia opera exercenda inſtitutæ.

Fructus omnes ac redditus hujus Eccleſiæ (præter venientes ex exercitio Parochiali) approbavit in §. 11. duobus Canonicatibus ac totidem præbendis anteà erectis in Eccleſia S. Laurentii in Damaſo, ex aliis redditibus Eccleſiæ Parochialis S. Cæciliæ de Monte Jordano nuper ſuppreſſæ, & Clericis de Oratorio Urbis tradita, pro dilatione Sacriſtiæ ac domus, ut ſuprà in conſt. 15. Cùm uberes. pag. 442.

Edita An. D. 1622.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa hujus conſtitut.

DUm ad ſacram beati Petri Sedem inſcrutabili ſuperni Patris prudentia, in plenitudinem poteſtatis, meritis licèt imparibus aſſumpti, mentis noſtræ dirigimus aciem erga grata, & accepta ſinceræ fidei, & propenſæ devotionis obſequia, quæ inter cæteras univerſi Orbis ad Almam Urbem noſtram confluentes, & in conſpectu noſtro degentes Nationes Dilecti filii Lotharingi veteris Auſtraſiæ Regni genus in Rnmana Curia pro illios, & Sedis Apoſtolicæ decore jam ab immemorabili ferè tempore eaimia etiam integritate, & indefeſſa ſedulitate præſtare conſueveront, dignum, quin potiùs debitum arbitramur, ut eorum preces, illæ præſertim, quæ prodire dignoſcuntur ea intimo devotionis affectu, quem erga glorioſum Dei Confeſſorem Beatum Nicolaum Epiſcopum Lotharingiæ, ut accepimus, & Barriducis Ducatum Protectorem, & Tutelarem gerunt apud Nos, & dictam Sedem, ad eaaoditionis gratiam benignè admittantur, ipſique locum opportunum, & cognitum pro eorum Confraternitatis, & ſpiritualium exercitiorum commoditatibus in dicta Urbe ad inſtar aliarum Nationum in ea verſantiom, ea noſtræ, & ejuſdem Sedis munificentia, & liberalitate, dictorum obſequiorum intuitu, & aliorum meritorum, quibus abundè eos ornatos eſſe Nobis cooſtat, contemplatione conſequantur.

Enarrat Pont. vacare Parochialem Eccleſiam S. Nicolai in Agone per obitum illius Rectoris quæ ab Eccl. S. Laurentii in Damaſo tamquàm ejus Matrice dependet.

§. 1. Cùm itaqne Parochialis Eccleſia S. Nicolai in Agone ouncupari de Urbe, quæ ab Eccleſia S. Laurentii in Damaſo de dicta Urbe tamquàm ejus Matrice dependet, & illi immediatè ſubjecta eſt, cujuſque dùm pro tempore vacat, collatio, & omnimoda diſpoſitio ad pro tempore exiſtentem ejuſdem S. Laurentii Diaconum, ſeu Presbyterum Cardinalem ſpectat, & quam quondam Joh. Baptiſta Bellobonus ipſius Eccleſiæ S. Nicolai Rector, dùm viveret obtinebat, per obitum ipſius Joh. Baptiſtæ, qui hodie, ſeu nuper in dicta Curia diem clauſit extremum, vacaverit, & vacet ad præſens.

Ac ſupplicatum fuiſſe à Confratribus Confraternitatis ſub invocatione SS Nicolai, & Catharinæ Nationis Lotharingiæ olim in una Capella Eccleſiæ S. Ludovici Nationis Gallicanæ inſtitutæ, ut eidem Confraternitati ipſam Eccl. S Nicolai prævia cura animarum tranſlatione pro eorum commoditate concedere velit.

§. 2. Et ſicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum modernorum Rectorum & Confratrum Coofraternitatis ejuſdem S. Nicolai Lotharingorum petitio continebat, dicta Eccleſia S. Nicolai ſeptoaginta domos, ſeu familias, vel circa dumtaxat ſub ſua cura, & Parochia habeat, & ad exercitium curæ aoimarum dilectorum filiorum illius Parochianorum, & officiorom, as onerum Parochialiom valdè anguſta, & obſcura exiſtat, & in actu illius viſitationis præteritis annis factæ pro tali habita, & relata fuerit, dictique Parochiani, qui numerum quadringentorum, & nonaginta, vel circà non excedunt, pro Miſſis, & aliis divinis officiis audiendis paſſim ad alias vicinas Eccl. accedere conſueverint, & proindè expediat ipſam animarum curam indè ad aliquam, ſeu aliquas ex vicinis commodioribus Parochialibus Eccl. transferre, & dictam Eccl. S.Nicolai alicui Congreg. ſeu Confraternitati, cujus cura in decenti ſtatu conſtruetur, & divinus in ea cultus manuteneatur, concedere. A longo tempore vero quamplurimi honeſtæ conditionis viri ea Lotharingiæ, & Barri Ducatibus oriundi io præd. Curia cum multa tùm fidei, & probitatis, tùm etiam pietatis, ac propenſæ erga Sedem prædictam devotionis laude verſati fuerint, & eorum multi diverſis Datariæ, & Cancell. Apoſt. muneribus, & officiis ſecundæ peritiæ, fidelitatis, & integritatis fama præfuerint, continuóque & etiam nunc in ipſa Cura nonpaucì ea dictis Ducatibus repertantur, qui anteceſſorum ſuorum veſtigiis ſedulò inſiſtentes, parem cum eis laudem promoveri indefeſſi animi, & corporis ſtudio felici æmulatione contendant, & qoi præceſſerunt, perpetuum pietatis, & religionis ſui monumètum poſteris relinquere volentes, unam utrioſque ſexus Chriſtifidelium ex ejuſdem Ducatibus oriundorum Coofraternitatem ſub invocatione SS. Nicolai, & Catharinæ in Capella ejoſdem S. Nicolai io Eccleſia S. Ludovici Nationis Gallicanæ de eadem Urbe ſita, Apoſt. auct. erigi, & inſtitui obtinuerint, & Confratres ipſius Confraternitatis pro tempore exiſtentes inter alia pietatis opera per eos eaerceri ſolita,

pauperes

pauperes puellas dotare, & egenos ad dictam Urbem ex ejuſdem Ducatibus pro tempore accedentes eleemoſynis juvare, dictáque Capella, quæ marmoreis lapidibus, & picturis inſignibus eleganter ornata, ac cruce, & candelabris argenteis, aliáque ſupellectili ſacra abundè inſtructa eſt per duos Capellanos, conſtituto eis menſtruo ſalario competenti in divinis deſerviri facere conſueverint, aliquem verò locum nec in dicta Eccleſia S. Ludovici, illiúſque Sacriſtia, & ædificiis, nec alibi habeant, in quo pro negotiis dictæ Confraternitatis pertractandis congregari poſſint, & ea hoc non leve incommodum eaperiantur, Rectores autem, & Confratres prædicti ſpeciali devotionis affectu ergà ipſum S. Nicolaum, quem uti tutelarem, & Patronum omnis Lotharingiæ Provincia inſigni venerationi cultu proſequitur, permoti, dictam Eccleſiam S. Nicolai, præcedente tranſlatione curæ animarum hujuſmodi, Confraternitati prædictæ concedi ſummoperè deſiderent, & ex boc dictæ Conſtaternitatis commodis, & ipſius Eccleſiæ S. Nicolai manutentioni, & ornatui, divinique cultus in ea augmento opportuna ratione conſultum futurum ſit.

Et negotio prudenter diſcuſſo à Card. Vice-Cancellario d. Eccleſiam concedendam cenſuit applicatis tamen priùs ipſius emolumentis duobus Canonicatibus, & duobus præbendis nuper in Eccl. S. Laurentii erectis.

§. 1. Et Venerabilis frater noſter Alexander Epiſcopus Albanenſis Cardinalis Montaltus nuncupatus & S. R. E. Vicecancellarius negotio ipſo priùs de ejus mandato maturè & prudenter diſcuſſo ad translationem curæ animarum, & conceſſionem Eccleſiæ Sancti Nicolai hujuſmodi utiliter deveniti poſſe judicaverit, illiſque ipſe (dummodò tamen bona, & proprietates, ac fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta univerſa ejuſdem Eccleſiæ Sancti Nicolai duobus Canonicatibus, & totidem præbendis nuper in dicta Eccleſia S. Laurentii Apoſtolica auctoritate erectis, ut infrà applicentur) conſentire propoſuerit.

Nunc verò Pont. ab Eccleſia S. Nicolai curam animarum aliaque onera & officia Parochialia omnia abdicat.

§. 4. Quare pro parte Rectorum, & Confratrum hujuſmodi aſſerentium, fructus, redditus, & proventus dictæ Eccleſiæ Sancti Nicolai centum, & quinquaginta ducatorum auri de Camera ſecundùm communem æſtimationem, valorem annuum non excedere, Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenùs eis in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur, qui dudùm inter alia voluimus, quòd petentes beneficia Eccleſiaſtica aliis uniri, tenerentur eaprimere verum valorem ſecundùm exiſtimationem prædictam etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur; alioquin unio hujuſmodi non valeret; & ſemper in unionibus commiſſio fieret ad partes vocatis quorum intereſſet. Idémque obſervaretur in quibuſvis applicationibus de quibuſvis fructibus, & bonis Eccleſiaſticis; quíque divini cultus, ac piorum operum ſtudio incumbentium propagationem, & incrementum, præſertim in Alma Urbe noſtra vigere ſinceris exoptamus affectibus, ipſos Rectores, ac Confraternitatis hujuſmodi ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati eaiſtant ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ea nunc à dicta Eccleſia S. Nicolai, ſive præmiſſo, ſive alio quovis modo, aut ea alterius cujuſcumque perſona, ſeu per liberam reſignationem d. Jo. Baptiſtæ, vel cujuſvis alterius de illa in d. Curia, vel eatrà eam etiam coràm Notario publico, & teſtibus ſpontè factam, aut Conſtit. fel. rec. Joannis PP. XXII. prædeceſſoris noſtri, quæ incipit Eaecrabilis; vel aſſecutionem alterius beneficii eccleſiaſtici quavis auctoritate collati vacet, etiamſi tanto tempore vacaverit, quòd ejus collatio juatà Lateranen. ſtatuta Concilii eſt ad Sedem prædictam legitimè devoluta, ipſáque Eccleſia S. Nicolai diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter, vel generaliter reſervata exiſtat, & ſuper ea inter aliquos lis, cujus ſtatum præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendeat indeciſa, omnimodam curam animarum parochianorum hujuſmodi, ac officia, & onera parochialia illi quomodolibet incumbentia, illorúmque jus, & exercitium univerſum Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò abdicamus.

Abdicatáque prædicta ad alias paroch. Eccl. arbitrio d. Card. cum ſuis juribus transfert.

§. 5. Sicque abdicata ad aliquam, ſeu aliquas parochiales Eccleſias circumvicinas arbitrio d. Alexandri Epiſcopi & Card. ità quòd ipſius eccleſiæ S. Nicolai nunc, & pro tempore eaiſten. deinceps in perpetuum ad eccleſiam, ſeu eccleſias, ad quam, ſeu quas illos transferri contingerit tamquàm propriam, ſeu proprias eorum parochialem eccleſiam ſeu parochiales Eccleſias pro Miſſis, & aliis divinis officiis audiendis, ac Sacramentis Eccleſiaſt. percipien. tamquàm veri, certi, & indubitati ejus ſeu earum parochiani accedere, & ad curam animarum in eccleſia, ſeu eccleſiis, ad quam, ſeu quas tranſlati fuerint hujuſmodi, canonicè deputatum, ſeu deputatos Rectorem, ſeu Rectores pro tempore uti verum, & proprium parochum, ſeu veros, & proprios Parochos recognoſcere, & obſervare, ac illi, ſeu illis debitam obedientiam, & reverentiam exhibere; ac jura parochialia, & conſueta præſtare debeant, & teneantur, dicta auctoritate Apoſtol. etiam perpetuò transferimus.

Ac denominationem, & tit. parochiale d. Eccleſiæ ſupprimit.

§. 6. Et in ipſa Eccleſia S. Nicolai nomen, titulum, & denominationem, ac eſſentiam parochialis eccleſiæ illiuſque Rectori, ſimiliter perpetuò ſupprimimus & eatinguimus.

Ipſam verò Eccleſ. ſic liberam cum Cam. Rectoralibus, aliaque ſuppellectili omni tam ſacra, quam profana aſſignat, & concedit d. Confraternitati.

§. 7. Ipſam verò Eccleſiam S. Nicolai àb omni cura, officiis, oneribus parochialibus liberam, & exemptam, & de cætero non collativam effectam, illiúſque cameras Rectorales ſuper ea conſtructas, ex quibus ſi locarentur, decem ducati auri de Cam. ſimiles, vel circà, ut etiam accepimus, annuatim perciperentur, cum Sanctorum, & quibuſvis aliis reliquiis, ac omnibus, & ſingulis paramentis, & ornamentis, calicibus, crucibus, candelabris, campanis, libris, vaſis, univerſáque alia ſupellectili tàm ſacra, quàm profana, etiam ex auro, & argento, ac aliis rebus quibuſcumque in d. Eccleſia S. Nicolai ad præſens exiſten. & ad illius uſum comparatis, prædictæ Confraternitatis, ità quod liceat ipſius Rectoribus & Confratribus nunc, & pro tempore exiſten. corporalem, & actualem Eccleſiæ S. Nicolai, ac camerarum prædictarum poſſeſſionem per ſe, vel alium, ſeu alios eorum, ac de Confraternitatis nomine propria auctoritate apprehendere, & apprehenſam perpetuò retinere.

Eíque à presbyt. idoneis, ab ipſo ponendos deſerviri facere.

§. 8. Dictæque Eccleſiæ S. Nicolai in divinis per presbyt. idoneos à Rectoribus, & Confratr. prædictis nunc, & pro tempore eaiſten. ponendos, & pro libero, & abſoluto eorum arbitrio amovend. deſerviri facere.

Necnon dilatare, & in aliam formam reducere ut poſſint indulget.

§. 9. Illámque quotieſcumque, & quandocumque illis benè viſum fuerit dilatare, & ampliare, immutare, ac etiam in aliam formam reducere.

Quotannis cereum anum 4. librarum in feſto S. Laurentii d. Card. in ſignum recognitionis ſolvare obligat.

§. 10. Ipſi tamen Rectores, & Confratres ſingulis annis in perpetuum, cereum unicum ceræ albæ ponderis quatuor librarum die feſto S. Laurentii d. Alexandro, & pro tempore eaiſtenti ejuſdem eccleſiæ S. Laurentii diacono, ſeu presbyt. Card. in ſignum recognitionis tradere teneantur, dilecti filii noſtri moderni, & pro tempore exiſtentis Urbis prædictæ Vicarii aut cujuſcumque alterius licentia deſuper minimè requiſita ejuſdem Alexandri Epiſcopi, & Card. expreſſo, dilecti verò filii moderni Rectoris ſeu dilectorum filiorum modernorum Rectorum eccleſiæ, ſeu eccleſiarum, ad quam, ſeu ad quas curam animarum hujuſmodi transferri contigerit, ad hoc accedente conſenſu auctoritate, & tenore præmiſſis, ut idem perpetuò concedimus, & aſſignamus.

§. 11. Poſtremò dictis duobus Canonicatibus, & duabus Præbendis noviter in d. eccleſia S. Laurantii ex fructibus, redditibus, & proventibus olim parochialis eccleſiæ S. Cæciliæ in monte Jordano de eadem Urbe, dictáque Apoſt. auctoritate erectis pro uſu, & augumento diſtributionum quotidianarum

inter

& conceſſit d. Confrat.) duobus Canonic. ac duabus præb. jam erectis in Eccl. S.Laur. ex fructib & reddit. Eccl. paroch. S. Cæciliæ in monte Jordano olim ſuppreſſæ modo applicat & appropriat.

HujusEccleſ. S. Cæciliæ ſuppreſſionis Bullam vide hic ſuprà. Cum uberes.

inter dictos duos Canonicatus, & præbendas noviter erecta, & ſuo tempore ubtinentes, ac horis Canonicis, aliiſque divinis officiis in d. Eccleſia S. Laurentii ſuis loco, & tempore intereſſentes, æquis portionibus, & ratis dividendarum, ità quòd uno eorũ abſente,& non intereſſente, ejus portio, & rata alteri præſenti,& intereſſenti tantùm accreſcat, & accreſcere eo ipſo cenſeatur, omnia, & ſingula d.Eccleſiæ S. Nicolai, & illi annexorum quorumcumque proprietates, prædia, domos, apothecas, canones, cenſus, rationes, aliáque bona & jura univerſa in quibuſvis rebus conſiſtentia,& undecumque provenientia, ac quomodolibet, & quovis nomine nuncupata, cameris tamen, & bonis mobilibus; aliiſque ſic ut præmittitur d. Confraternitati conceſſis tantummodò exceptis, quæ ſub hujuſmodi applicatione, & appropriatione comprehendi, aut venire non debeant, neque etiam cenſeantur, prævia illorum, quatenùs opus ſit, ab eadem Eccleſia S.Nicolai opportuna diſmembratione, & ſeparatione, ità quòd liceat dictos duos Canonicatus,& præbendas pro tempore obtinentibus, & eorum cuilibet per ſe ipſos, ſeu eorum alterum, eorum, ac dd. Canonicatuum, & præbendarum noviter erectorum nominibus, corporalem, realem, & actualem illorum omnium poſſeſſionem, cujuſvis licentia etiam deſuper minimè requiſita,propria auctoritate liberè apprehendere,& apprehenſam perpetuò retinere,fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque eaindè quomodolibet provenientia percipere, exigere, levare, recuperare, locare, diſlocare, arrendare, & adminiſtrare eiſdem auctoritate, & ten. pariter, & perpetuò ex nunc applicamus, & appropriamus.

Clauſulas præſervativas apponit.

ſ. 12. Decernentes præſentes literas,etiam ex eo quòd quicumque in præmiſſis intereſſe habentes,aut habere prætendentes, illis non conſenſerint,ad eaque vocati; & cauſæ propter quas illa fiant vel facta ſint, coràm prædicto Vicario Urbis, vel aliàs examinatæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, ſeu aliàs ex quocumque alio capite,vel cauſa quantumvis legitima vel juridica, de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, annullari, vel invalidari, ſeu in jus, vel controverſiam vocari, aut ad viam, & terminos juris reduci, ſeu adverſus illas quodcumque juris,gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut concedi nullatenùs poſſe, ſed illas ſemper, & perpetuò validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, neque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos,& ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, Sedemque prædictam ſub quibuſcumque verborum expreſſionibus & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis pro tempore quomodolibet factis comprehendi,vel confundi,ſed ab illis ſemper excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de novo, & ſub quacumque poſteriori Dat. per Rectores, & Confratres dictæ Confraternitatis pro tempore exiſtentes quandocumq; eligenda conceſſas eſſe.& fore.

Aliter judicandi facultatem tollit.

§. 13. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, commiſſarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ac ejuſdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane quidquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores hujus conſt. deputat.

ſ. 14. Quocircà Venerabilibus fratribus noſtris Oſtien. & Portuen. Epiſcopis, ac dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per Apoſt. ſcripta mandamus; quatenùs ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte nunc, & pro parte exiſtentium Rectorum, & Confratrum d. Confraternitatis, ſeu alicujus eorum fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus, ad quos nunc ſpectat, & ſpectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter obſervari; ipſóſque Rectores,& Confratres Eccleſia S. Nicolai, ac illius cameris Rectoralibus, necnon omnibus, & ſingulis paramentis, & ornamentis, calicibus, Crucibus, candelabris, campanis, libris, vaſis, univerſáque alia ſupellectili, tàm ſacra, quàm profana eidem Confraternitati conceſſis; dictos duos verò Canonicatus, & præbendas pro tempore obtinen. omnibus & ſingulis fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis univerſis, ac aliis eiſdem duobus Canonicatibus, & præbendis, ut præfertur, applicatis, prædictis pacificè frui, & gaudere non permittentes eos, ſeu eorum quemlibet deſuper per quoſcumque quomodolibet indebitè moleſtari;contradictores auctoritate noſtra prædicta,appellatione poſtpoſita compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis, ſervandis proceſſibus, illos ſententias,cenſuras & pœnas hujuſmodi incurriſſe, ſervata forma Concilii Tridentini, declarando, illóſque etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit, brachii ſæcularis auxilio.

Contraria tollit.

ſ. 15. Non obſtan. priori voluntate noſtra prædicta, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædeceſſoris noſtri, necnon quibuſvis aliis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenùs opus ſit, d. Urbis juramento, confirmatione Apoſtolica,vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & cõſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctionem pœnalem addit.

§. 16. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, abdicationis, tranſlationis, ſuppreſſionis, extinctionis, conceſſionis, aſſignationis, applicationis, appropriationis, decreti, & mandati infringere, vel ei auſu temerario contraire.Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri,& Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

D. P. An. 2. die 5. Oct.

Datum Tuſculi, Anno Incarnationis Dominicæ 1622. tertio Nonas Octobris, Pontificatus Noſtri anno ſecundo.

XXXIX.

Inſtitutio feſtivitatis S. Joachimi parentis Beatiſſ. MARIÆ Virginis ſub duplici officio die 20. Martii quotannis celebrandæ, & in Breviario, & Miſſali, & Calend. in poſterùm imprimendis, deſcribendæ.

Hic idem Pont. ſtatuit, etiam feſtum S. Annæ Matris ejuſdem B. MARIÆ Virg. de præcepto obſervari debere, ut ſuprà in conſt. 24. Honor. fol. 471. & anteà illud ſub die 26. Julii, ſub dupl. officia agi juſſerat Greg. XIII. in ſua conſt. 87. in Tom. 2. fol. 504.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

APoſtolatus officium, nullo licèt meritorum ſuffragio, Nobis ex alto commiſſum, poſtulat, ut ad ea, per quæ ſancti Joachimi glorioſiſſimæ Dei Genitricis MARIÆ parentis omni laude digniſſimi cultus, & veneratio in dies magis augeatur, mentis noſtræ aciem ſedulò intendamus.

Juſſio celebrandi feſtum S. Joachimi ſub dupl. officio.

§. 1. Motu itaque proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine; Quòd de cætero perpetuis futuris temporibus, ejuſdem S. Joachimi feſtus dies, die 20. Martii celebrari ſolitus: Officio ſub ritu duplici, juxtà rubricas Breviarii Romani, per univerſum Orbem ab omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, tàm ſæcularibus, quàm regularibus, qui divinum officium recitare tenentur celebrari; atque idcircò in Breviario, Miſſali, & Calendario in poſterùm imprimendis, ejuſdem S. Joachimi feſtum duplex deſcribi reſpectivè debeat, tenore præſentium perpetuò ſtatuimus, & ordinamus.

Deputatio executorum.

§. 2. Quocircà Venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, cæteriſque Eccleſiarum Prælatis in univerſo terrarum Orbe conſtitutis, præcipimus, & mandamus, ut in ſuis quiſque Eccleſiis, Provinciis, & diœceſibus præſentes noſtras literas ſolemniter publicari, & ab omnibus Eccleſiaſticis perſonis ſæcularibus, & quorumvis Ordinum regularibus omninò obſervari faciant.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides Tranſumptorum.

§. 4. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 2. die 2. Decembris.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 2. Decembris 1622. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

XL.

Revocatio quarumcumque licentiarum legendi, & habendi quomodolibet libros prohibitos, quibuſcumque perſonis ab omnibus, etiam Romanis Pontificibus conceſſarum.

Libri autem prohibiti qui ſint, vide in Indice deſuper edito, de quo ſuprà in conſtit. 77. Pii IV. Tom. 2. fol. 110.

Edita An. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

APoſtolatus officium Nobis, nullo licèt meritorum ſuffragio, divina providentia commiſſum poſtulat, ut ad ea vigilantiæ noſtræ partes propenſiùs intendamus, per quæ religio Catholica, ubi divina gratia illæſa viget, conſervetur, & ubi reſtitutione indiget, reſtituatur.

Prohibitio habendi & legendi libros prohibitos.

§. 1. Quapropter cùm librorum prohibitorum lectio magno eſſe ſinceræ fidei cultoribus detrimento noſcatur, & ſicut accepimus, licentiæ libros hujuſmodi legendi nimis excreverint: Nos, ut huic malo maturè occurratur, & in poſterùm quàm cautiſſimè licentiæ hujuſmodi concedantur, quantum cum Domino poſſumus, providere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & ſingulas licentias legendi, & habendi libros quoſcumque ob hæreſim, vel falſi dogmatis ſuſpicionem, vel aliàs quomodolibet prohibitos, quibuſcumque perſonis cujuſcumque gradus, & conditionis exiſtentibus etiam per literas Apoſtolicas ad tempus, ſeu ad vitam, & aliter quomodocumque, & ex quacumque cauſa, tàm per literas in forma Brevis, quàm aliter quomodocumque à Nobis, ſeu prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, ſeu ab habentibus à Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem conceſſas, earum tenorem præſentibus pro expreſſis habentes, tenore præſentium revocamus, caſſamus, & annullamus, ac pro revocatis, caſſis, & annullatis haberi, nullique in poſterum ſuffragari.

Contravenientibus pœnas imponit.

§. 2. Quinimò libros per licentias hujuſmodi permiſſos legentes, aut habentes, pœnas in ſacris Canonibus, conſtitutionibus Apoſtolicis, & Indicibus librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

Hanc legem Pont. publicatam omnes ligare decernit.

§. 3. Decernentes, ut præſentes literæ poſtquàm in valvis Baſilicarum S. Joannis Lateranen. ac Principis Apoſtolorum de Urbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, infrà duos menſes ex tunc proximos, omnes, & ſingulos ad quos ſpectat, arctent & afficiant, perindè ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent, quodque dictis duobus menſibus durantibus, ii, qui libros prohibitos hujuſmodi habuerint, eos ad Epiſcopum, ſeu Inquiſitorem, qui illos quantocitiùs comburere debeat, deferre, quique aliquos ſimiles libros prohibitos habere ſciverint, eos denunciare teneantur, neque de cætero ſimiles licentiæ niſi à Congregatione Sancti Officii, quæ ſingulis hebdomadis coràm Nobis haberi ſolet, concedantur.

Ejuſque tranſumptis fidem dari mandat.

§. 4. Ac quòd earumdem præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 2. die 30. Decembris.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 30. Decembris MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini N. Jeſu Chriſti Milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo tertio, Indictione ſexta, die verò ſecunda menſis Januarii, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorii divina providentia Papæ XV. Anno ejus ſecundo. Retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ affixæ fuerunt ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranen. & Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in Acie Campi Floræ ut moris eſt, per me Brandimartem Latinum Apoſtol. Curſ.

Octavius Spada Mag. Curſ.

XLI.

Revocatio quarumcumque præcedentiarum, ſeu paternitatum Fratribus Minoribus S. Franciſci de Obſervantia, præter conſtitutiones Ordinis auctoritate Apoſtolica confirmatas, conceſſarum.

Hoc poſteà fuit etiam in vim hujus conſt. decretum in Capitulo generali Romæ celebrato, & à S. D. N. Urbano VIII. confirmato, ut in Statutis pro Ciſmontana familia poſitis poſt conſt. 49. Sacroſanctum, Tom. 4.

Iſtorum Fratrum circà Prælatorum electiones nonnulla ſtatuiſſe Pium V. & Gregorium XIII. ſcias, quorum conſtitutiones indicatas habes ad conſt. 23. Leon. X. Ite & vos. ſup. Tom. 1. fol. 583. ubi videas alias conſt. adnotatas.

Edita An. D. 1623.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis officii Nobis divinitus injuncti aſſidua ſollicitudo nos admonet, ut omni cura, & vigilantia ad ea ſemper intendamus, per quæ regularium perſonarum, quæ relicto ſæculo, Dei obſequio ſeſe dedicarunt, quieti, felicique ſtatui, ac regularis diſciplinæ conſervationi conſulitur, ut regulares ipſæ perſonæ juxtà regularia ſuorum Ordinum inſtituta tranquillis mentibus gratum Altiſſimo impendere poſſint famulatum.

Revocatio de qua in rubr.

§. 1. Cùm itaque, ſicut accepimus, ex nimia privilegiorum, prærogativarum, atque exemptionum Fratribus Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, qui in dicto Ordine aliqua munia obierunt, ſeu aliàs tàm à Sede Apoſtolica, quàm ab ejuſdem Ordinis Superioribus conceſſarum multitudine, non lævia inconvenientia oriantur, in regularis obſervantiæ, & diſciplinæ detrimentum. Nos inconvenientibus hujuſmodi, quantum cum Domino poſſumus obviare cupientes, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes & ſingulas Paternitates, & Præcedentias, quibuſvis dicti Ordinis Fratribus ex pri-

vilegio ràm per Sedem Apoſtolicam, quàm dicti Ordinis Superiores ex quacumque cauſa, & ſub quibuſcumque verborum tenore, & formis quomodolibet conceſſas, ſalvis tamen, & in ſuo robore remanentibus iis, quæ Fratribus prædictis ex diſpoſitione Statutnrum dicti Ordinis Apoſtolica auctoritate confirmatorum conceſſa ſunt, tenore præſentium revocamus, caſſamus, & abrogamus, ac revocatas, caſſatas, & abrogatas eſſe, & fore, nec illas de cætero cuiquam ſuffragari poſſe.

Clauſula ſublata.

§. 2. Sicque & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegaros, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus, & declaramus.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 3. Non obſtantihus præmiſſis, ac conſtitutionihus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, dicti Ordinis etiam juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia rnboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque conrrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 4. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Noratii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtituræ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 2. die 2. Febr.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annnlo Piſcatnris, die 2. Febr. 1623. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

XLII.

Communicatio, & extenſio privilegiorum, immunitatum, & exemptionum, gratiarum, indultorum, ràm in ſpiritualibus, quàm in temporalibus quibuſvis aliis, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium Ordinibus, per quoſcumque Romanos Pontifices conceſſorum, & in futurum concedendorum ad Sacrum Ordinem Carthuſien.

De hoc Ordine & ejus approbatione vide ſuprà in conſt. 7. Alex. III. Cùm vot, Tom. 1. fol. 45. Et inſtitutionem feſtivitatis S. Brunonis Confeſſoris d. Ordinis Inſtitutoris, ac Officii ſub ritu ſemiduplici celebrandi habes hic infrà conſt. 44. Domini Noſtri.

Edita An. D. 1623.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

AD uberes, & ſuaves fructus, quos dilecti filii Prior generalis, & Monachi Ordinis Carthuſienſis in militanti Eccleſia, cujus regimini divina diſponente clementia præſidemus, in dies afferunt, mentis noſtræ aciem convertentes, ac uberiores ex ipſo Ordine fructus proventuros eſſe ſperantes, ad ea meritò libenter intendimus, per quæ Ordo hujuſmodi felicioribus in dies proficere valeat incrementis.

Communicatio de qua in rubr.

§. 1. Ut igitur Prior generalis, & Monachi prædicto eo ferventiùs in ſuo laudabili inſtituto perſeverent, quo majoribus ſe viderint favoribus, & gratiis munitos, providere volentes; ac ſingulares Prioris generalis, & Monachorum prædictorum perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes; Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Ordini prædicto illiúſque Priori generali, & Monachis, aliiſque perſonis, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, gratiis, & indultis, tàm ſpiritualibus, quam temporalibus, quibuſvis aliis, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Ordinibus, illarúmque Superioribus, Abbatibus, Monachis, aliiſque Regularibus perſonis, necnon Eccleſiis, Monaſteriis, & regularibus locis, etiam per viam communicationis, vel extenſionis, aut alias quomodolibet per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac etiam quomodolibet conceſſis, & in futurum concedendis, & quibus ipſi, necnon Eccleſiæ, Monaſteria, & regularia loca hujuſmodi de jure, uſu, conſuetudine, privilegio, aut conceſſione Apoſtolica in genere, vel in ſpecie, ac tàm conjunctim, quàm diviſim, ſeu alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum; dummodò tamen ſint in uſu, & non ſint revocata, aut ſub aliquibus revocationibus comprehenſa, ſacriſque canonibus, & Concilii Tridentini decretis, aut conſtitutionibus Apoſtolicis non repugnent; pari modo, non ſolùm ad eorum inſtar, ſed pariformiter, & æquè principaliter, perinde ac ſi illis nominatim, & in ſpecie conceſſa fuiſſent, uti, frui, & gaudere liberè, & licitè valeant, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuò concedimus, & indulgemus; dictaque privilegia, immunitates, exemptiones, gratias & indulta primodicto Ordini, illiúſque Priori generali, & Monachis aliiſque perſonis, necnon eorum Eccleſiis, Monaſteriis, & regularibus locis communicamus, illáque ad eos, & illa extendimus.

Clauſulæ præſervativæ hujus conſt.

§. 2. Decernentes, præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac primodicto Ordini, illiúſque Priori generali, & Monachis, ac perſonis hujuſmodi in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari.

Clauſulæ ſublatæ.

§. 3. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 4. Non obſtan. noſtra de gratiis ad inſtar non conceden. ac quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenùs opus ſit, Ordinum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 2. die 3. Febr.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, ſub die 3. Febr. MDCXXIII. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

XLIII.

Confraternitatem SS. Benedicti, & Scholaſticæ à Paulo V. erectam, ob ejus incrementa in exercitio operum Charitatis erigit in Archiconfraternitatem cum facultate alias Confraternitates aggregandi, illiſque Indulgentias, & gratias ſpirituales communicandi.

Erectionem hujus Confraternitatis factam per Paul. V. habes ſuprà in dicti Pontificis conſtit. 87. Paſtoris, pag. 366.

Edita An. D. 1623.

GREGORIUS PAPA XV.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

PIas Chriſtifidelium Confraternitates, ad pietatis, & charitatis opera exercenda, præſertim in Alma Urbe noſtra, canonicè inſtitutas, ut in eorumdem piorum operum exercitio magis accendantur, & confoveantur, titulis, & gratiis amplioribus libenter decoramus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Confraternitatem à Paulo V. erectam ſuprà in ejus conſt. 87. Paſtoris, pag. 366.

§. 1. Cùm itaque, ſicut accepimus, in Eccleſia S. Euſtachii de Urbe, una pia utriuſque ſexus Chriſtifidelium Confraternitas ſub S. Benedicti, & S. Sholaſticæ invocationibus per felicis recordationis Paulum Papam V. prædeceſſorem noſtrum, Apoſtolica auctoritate erecta, & inſtituta fuerit, ac dilecti filii illius Officiales, & Confratres in quamplurimis pietatis, & charitatis operibus ſeſe exercere conſueverint, & in dies magis Deo dante exercere intendant.

Hic Pont. in Archiconfraternitatem erigit.

§. 2. Nos Confraternitatem prædictam, quo majora in dies ſuſcipere valeant incrementa, hoc ſpirituali dono illuſtrare, ac Officiales, & Confratres prædictos ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium, dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Confraternitatem prædictam ſicut præfertur erectam, & inſtitutam, in Archiconfraternitatem (ſine tamen cujuſquam præjudicio) Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium erigimus, & inſtituimus, ac in poſterum Archiconfraternitatem S. Benedicti, & Sanctæ Scholaſticæ nuncupari poſſe decernimus.

Cum facultate alias Confraternitates aggregandi, ac Indulgentias, & gratias ſpirituales illis communicandi.

§. 3. Prætereà Officialibus, & Confratribus prædictis nunc, & pro tempore exiſtentes, ut quaſcumque alias Confraternitates ejuſdem denominationis, & inſtituti canonicè erectas aggregare, illiſque omnes, & ſingulas Indulgentias, ac gratias ſpirituales, eorum Archiconfraternitati hujuſmodi dicta Apoſtolica auctoritate conceſſas, ſervata tamen forma Conſtitutionis piæ mem. Clem. Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri, deſuper editæ, ac ſine cujuſquam pariter præjudicio, communicare, liberè, & licitè valeant auctoritate, & tenore præſcutis facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. An. 2. die 4. Febr.

Dat. Romæ, apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 4. Februarii MDCXXIII. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

XLIV.

Inſtitutio feſtivitatis S. Brunonis Confeſſoris Fundatoris Ord. Carthuſianorum ſub ſemiduplici ritu, die 6. Octobris ubique terrarum celebrandæ; & in Breviario, Miſſali, & Calendariis impoſterùm imprimendis apponendæ.

De hujus Ordinis approbatione, & aliis eum concernentibus vide conſt. 7. Alexandri III. Cum vos, tom. 1. pag. 45. & communicationem Privilegiorum Mendicantium, & non Mendicantium vide hic ſup. conſt. 42. Ad uberes, pag. 494.

Edita An. D. 1623.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DOmini noſtri Jeſu Chriſti, qui ſervos ſuos æternæ gloriæ præmio donat in Cœlis, vices, quamquàm immeriti, gerentes in terris, ex injuncto Nobis paſtoralis officii debito procurare tenemur, ut eorumdem ſervorum Chriſti debita veneratio in dies magis promoveatur, & laudetur Dominus in Sanctis ſuis: Quamobrem fidelium quorumlibet præſertim verò ſub ſuavi religionis jugo Altiſſimo famulantium votis, quæ peculiarem Sanctorum hujuſmodi cultum, & venerationem reſpiciunt, libenter annuimus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Inſtitutio feſtivitatis S. Brunonis die 6. Octob. celebrandæ, ſub ritu ſemiduplici.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii D. Bernardi Gazzi Ordinis Carthuſienſis Procuratoris generalis Nobis humiliter porrectis inclinati. De Venerab. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſacris Ritibus præpoſitorum conſilio; Quod de cætero perpetuis futuris temporibus feſtum S. Brunonis ejuſdem Ordinis Fundatoris die 6. Octobris, qua in cœlùm evolavit, in Miſſali, & Breviario Romano reponi, Officiùmque de eo ſemiduplex ab omnibus ubique fidelibus recitari libere, & licitè poſſit, & valeat, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Deputatio executorum.

§. 2. Quocircà Venerabilib. Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, cæteriſque Eccleſiarum Prælatis in univerſo terrarum orbe conſtitutis præcipimus, & mandamus, ut in ſuis quibuſque Eccleſiis, Provinciis, & Diœceſ. præſentes literas ſolemniter publicari, & ab omnibus Eccleſiaſticis perſonis ſæcularibus, & quorumvis Ordinum regularibus omninò obſervari faciant.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 4. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 3. die 17. Febr.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 17. Februarii MDCXXIII. Pontificatus noſtri Anno tertio.

XLV.

Suppreſſio curæ Animarum in Parochiali Eccleſia Sancti Pantaleonis de Urbe exiſtentis, & illius applicatio Eccleſiæ S. Euſtachii, de cujus menſa Capitulari extat dicta Eccleſia S. Pantaleonis; ejùſque conceſſio Congregationi Clericorum Regularium pauperum Matris Dei Scholarum Piarum de Urbe, ut in ea liberiùs Inſtitutum ſuum exercere poſſint.

Uſum perpetuum dictæ Eccleſiæ ſine tamen Rectoris pro tempore exiſtentis præjudicio conceſſerat eidem Congregationi Paul. V. ut in conſtit. ſeq. ſed advertendum eſt, quòd tunc iſta Congregatio erat Clericorum Secularium B. Mariæ nuncupatorum, cui d. Paul. hoc opus erudiendi Scholares demandaverat in conſtit. 81. ſuprà tom. 3. pag. 351. Quæ cùm poſteà renuiſſet d. opus adminiſtrare, ideò idem Paul. erexit aliam Congregationem Clericorum Regularium, cui d. opus commiſit, ut in conſtit. 101. d. Paul. Ad ea, ſup. in hoc tomo 3. pag. 396. quam poſteà iſte Pont. multis gratiis decoravit, ut in conſt. 14. In ſupremo, ſup. pag. 448. ubi vide quæ ſignavi.

Edita An. D. 1623.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

REgimini univerſalis Eccleſiæ meritis licèt imparibus, diſponente Domino, præſidentes, votis illis per quæ Congregationum, & aliorum locorum piorum quorumlibet præſertim in Alma Urbe noſtra ſtudio piorum operum vacantium proſpero ſtatui, & opportunæ ſubventioni cum divini cultus augumento, ac ipſa ſpirituali fidelium conſolatione

valeat ſalubriter provideri, libenter annuimus, eaque ſavoribus proſequimur opportunis, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Narratur reſervatio omnium Beneficiorum cum cura & ſine cura vacantium, & vacaturorum Sedi Apoſt.

§. 1. Dudùm ſiquidem omnia beneficia Eccleſiaſtica cum cura, & ſine cura apud Sedem Apoſtolicam, tunc vacantia, & in anteà vacatura, collationi, & diſpoſitioni noſtræ reſervavimus, decernentes ex tunc irritum, & inane, ſi ſecùs ſuprà his à quoquã quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et ad præſens Eccleſiæ S. Pantaleonis in Regione Parionis de Urbe exiſtentis, vacantis per reſignationem Alexandri Lutii nuper Vicarii dictæ Eccleſiæ ſponte in manu Pont. factam.

§. 2. Cùm itaque poſtmodùm perpetua Vicaria parochialis Eccleſiæ S. Pantaleonis Regionis Parionis de eadem Urbe, cujus dùm pro tempore vacat, nominatio perſonæ idoneæ ad dilectos filios Capitulum, & Canonicos Eccleſiæ S. Euſtachii de dicta Urbe, cujus menſæ Capitulari ipſa Eccleſia S. Pantaleonis perpetuò unita exiſtit, expectare dignoſcitur; per liberam reſignationem dilecti filii Alexandri Lutii nuper dictæ Eccleſiæ S. Pantaleonis perpetui Vicarii, de illa, quam tunc obtinebat, in manibus noſtris ſpontè factam, & per Nos admiſſam, apud Sedem eamdem vacaverit, & vacet ad præſens nullùſque de illa præter Nos hac vice diſponere potuit, ſive poſſit, reſervatione, & decreto obſiſtentibus ſupradictis, & extinguimus.

Cujus Eccleſiæ uſum, jam anteà conceſſerat Paul. V. ut in conſt. tibi indicata in rubr. his Clericis pro Scholarium commoditate.

§. 3. Et ſicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum, Præpoſiti generalis, & Clericorum Congregationis Matris DEI nuncupatæ de d. Urbe, petitio continebat, quòd d. Eccleſia S. Pantaleonis in regione Scholarum Piarum in eadem Urbe, dudum inſtitutarum, ſita ſit: proindè quod aliàs fel. rec. Paulus Papa V. prædeceſſor noſter præpoſiti, & Clericorum hujuſmodi, quibus cura, & adminiſtratio dictarum Scholarum jam anteà ab ipſo prædeceſſore perpetuò commiſſa, & demandata fuerat, ac Scholarium eaſdem ſcholas frequentantium commodis, & opportunitatibus, quo piis eorum exercitiis faciliùs vacare poſſent, providere volens, perpetuum uſum ipſius Eccleſiæ S. Pantaleonis Præpoſito, & Clericis prædictis conceſſerit, & aſſignaverit, prout in ſuis literis deſuper in forma Brevis confectis pleniùs continetur.

In qua tamen ob curæ animarum exercitium varia & non modica oriuntur impedimenta, præſertim in exercitiis ſpiritualibus ipſorum Clericorum.

§. 4. Præpoſitus verò, & Clerici prædicti ipſa Eccleſia S. Pantaleonis ratione curæ animarum, quæ illi incumbit, & ibi exercetur, & prout eorum, & Scholarium prædictorum neceſſitas exigit, minimè uti poſſint, & ex hujuſmodi curæ exercitio varia paſſim impedimenta, & incommoda, præſertim in exercitiis eorum ſpiritualibus obeundis, pati, & experiri ſoleant.

Quibus provideretur ſi dicta cura auferretur ab ipſa Eccleſia S. Pantaleonis, ac uniretur, ſeu transferretur ad Eccleſiam S. Euſtachii cujus menſæ capitulari addicta eſt Eccleſia S. Pantaleonis.

§. 5. Si igitur dicta Vicaria, cujus fructus & proventus in portione ſexaginta ſcutorum monetæ per Capitulum, & Canonicos prædictos annuatim perſolvi ſolita, ultrà emolumenta ratione exercitii, curæ, & adminiſtrationis Sacramentorum provenientia conſiſtunt, perpetuò ſupprimeretur, & extingueretur, ac ab ipſa Eccleſia S. Pantaleonis omnimoda animarum hujuſmodi cura abdicaretur, ſicque abdicata ad prædictam Eccleſiam S. Euſtachii, quæ etiam parochialis exiſtit, in ea modo, & forma inferiùs expreſſis exercenda, transferretur, & alia fierent, quæ ſequuntur: procul dubio incommoda, & impedimenta hujuſmodi opportuna, & ſalubri ratione magno Scholarum, & Congregationis prædictarum bono tollerentur, & cura animarum prædictarum nullatenùs negligeretur, ſed æque benè, vel etiam meliùs, & fructuoſiùs quàm anteà exerceretur, divinùſque cultus indè in dicta Eccleſia S. Pantaleonis non modicum augeretur.

Pro cujus appreſſione d. Clerici ſupplicarunt huic Pontifici.

§. 6. Quare pro parte Præpoſiti, & Clericorum prædictorum aſſerentium fructus, redditus, & proventus d. Vicariæ quinquaginta ducatorum auri de Camera, ſecundùm communem æſtimationem, valorem annuum non excedere. Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenùs dictæ Eccleſiæ S. Pantaleonis uſum eidem Congregationi concedere, & aſſignare, aliiſque in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui modo curam præd. ac tituli denominationem ſupprimit, & extinguit.

§. 7. Nos igitur, qui dudùm inter alia voluimus, quòd petentes beneficia Eccleſiaſtica aliis uniri, tenerentur exprimere verũ annuum valorem, ſecundùm æſtimationem prædictam, etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, & ſemper in unionibus commiſſio fieret ad partes, vocatis quorum intereſſet, idemque obſervaretur in quibuſvis applicationibus de quibuſvis fructibus, & bonis Eccleſiaſticis, quique divini cultus augumentum, & popagationem ſinceris exoptamus affectibus: ipſum Præpoſitum, ac Congregationis hujuſmodi ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectũ præſentium dumtaxat conſequendum harũ ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; Vicariam prædictã, ſive præmiſſo, ſive alio quovis modo, aut ex alterius cujuſcumque perſonæ, ſeu per ſimilem reſignationem dicti Alexandri, vel cujuſvis alterius de illa in Romana Curia, vel extrà eam etiam coràm Notario publico, & teſtibus ſpontè factam, aut conſtitutionem piæ mem. Joannis Papæ XXII. etiã prædeceſſoris noſtri, quæ incipit, Execrabilis, vel aſſecutionem alterius beneficii Eccleſiaſtici, quavis auctoritate collati vacet, etiam ſi tanto tempore vacaverit, quòd illius collatio, juxtà Laterani Statuta Concilii, eſt ad Sedem prædictam devoluta legitimè, ipſáque Vicaria diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter, vel alias generaliter reſervata exiſtat, & ſuper ea inter aliquos lis, cujus ſtatum præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendi indeciſa, dummodò illius diſpoſitio ad Nos hac vice pertineat; illiúſque ac in ipſa Eccleſia S. Pantaleonis perpetui Vicarii titulus, & denominationes Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuò ſupprimimus.

Hæc extravagans execrabilis eſt in Tit. de præbend. & dignit. num. 4.

Curamque ipſam applicat Eccleſiæ ſuprad. S. Euſtachii.

§. 8. Illiſque ſic ſuppreſſis, & extinctis, ab eadem Eccleſia S. Pantaleonis omnimodam animarum illius parochianorum curam, aliáque jura, officia, & onera parochialia univerſa, & illorum exercitium etiam perpetuò applicamus, ac illa omnia etiam, unà cum utriuſque ſexus parochianis prædictis ad dictam Eccleſiam S. Euſtachii in ea, ut infrà exercenda, & obeunda, ſimiliter perpetuò transferimus.

Et Eccleſiam hujuſmodi S. Pantaleonis cum illius ædibus, & ſtantiis Parochialibus ad uſum d. Congregationi concedit.

§. 9. Dictam autem Eccleſiam S. Pantaleonis ſic ab hujuſmodi cura, juribus, officiis, oneribus, & exercitiis parochialibus liberam, & exemptam, illiuſque ædes, ſeu ſtantias parochiales pro dicti Vicarii habitatione deſtinatas, & eidẽ contiguas, & cohærentes, quoad liberum, & perpetuum illarum uſum dumtaxat dictæ Congregationi, ità quòd liceat illius Præpoſito, & Clericis, nunc, & pro tempore exiſtentibus corporalem, realem, & actualẽ poſſeſſionem, quoad uſum hujuſmodi tantùm per ſe, vel alium, ſeu alios eorum, ſeu prædictæ Congregationis nomine propria auctoritate ex nunc apprehendere, & apprehenſam perpetuò retinere, Vicarii dictæ Urbis, vel alterius cujuſvis licentia minimè requiſita.

Cum facultate ibidem ſacra faciendi, ac alia omnia ſecundùm ejuſdem Cong. inſtitutum.

§. 10. Necnon in ipſa Eccleſia S. Pantaleonis Miſſas, aliaque divina officia quæcumque celebrare, & decantare, ac ſpiritualia exercitia per Clericos ipſius Congregationis fieri ſolita ſimiliter facere, & aliàs eidem in divinis ex inſtituto ejuſdem Congreg. deſervire auctoritate, & tenore præmiſſis pariter perpetuò concedimus & aſſignamus.

Necnon reſtaurandi, ac etiam de novo à fundamentis conſtruendi.

§. 11. Et inſuper pro felici, proſperáque omnium præmiſſorum executione, directione, & complemento, quòd Præpoſitus, & Clerici dictæ Congregationis nunc, & pro tempore exiſtentes, dictam Eccleſiam S. Pantaleonis quandocumque, & quotieſcumque voluerint, & illis beneviſum fuerit pro libera, & abſoluta eorum voluntate, & arbitrio inſtaurare, reparare, accomodare, ampliare, ac in quâmcumque aliam formam immutare, & etiam de novo à fundamentis conſtruere liberè, & licitè valeant.

Cum obligatione ſolvendi quotannis in ſignum recognitionis hujus Conceſſionis an. libras ceræ venetæ, & duodecim ſcuta monetæ ipſæ Eccleſiæ S. Euſtachii.

§. 12. In ſignum tamen recognitionis præſentis conceſſionis quotannis in perpetuum Capitulo, & Canonicis prædictis in die feſto S. Euſtachii viginti libras ceræ Venetæ, & XII. ſcuta monetæ ſolvere.

Proviſio cir-

§. 13. Vicarius autem perpetuus dictæ Eccleſiæ S.

Eu-

[…]tà curæ animarum exercitium Capitulo, & Canonicis S. Euſtachii demandatur.

Euſtachii nunc, & pro tempore exiſtens, curam animarum dictorum parochianorum, officiáque & onera ſic translata exercere, & obire; Capitulum verò, & Canonici prædicti illi de coadjurore idoneo, & ad cutam animarum exercendam ab ipſo Urbis præfatæ Vicario examinato, & approbato, qui ad nutum eorumdem Capituli, & Canonicorum amovibilis ſit, ipſúmque Vicarium perpetuum Eccleſiæ S. Euſtachii in exercitio curæ animarum illi incumbentis, & præſertim in caſibus animas parochianorum infrà limites, ubi de præſenti Parochia S. Pantaleonis dictæ Eccleſiæ exiſtit pro tempore habitanrium concernentibus, coadjuvet, providere teneantur.

Calices, & alia ſupellectilia Sacriſtiæ S. Pantaleonis reſervantur Capitulo & Canonicis S. Euſtachii, eum exemptione ab expenſis. etiam quoad Salarium Vicarii perpetui d. Eccleſiæ S. Pantaleonis.

§. 14. Omniáque paramenta, calices, & alia ſupellectilia ad Sacriſtiam ejuſdem Eccleſiæ S. Pantaleonis pertinentia Capitulo, & Canonicis cedere, & eiſdem poſt dicti Alexandri ab ipſa Eccleſia Sancti Pantaleonis diſceſſum conſignare, ac prædicta portio annua ſexaginta ſcutorum monetæ Vicario perpetuò dictæ Eccleſiæ S. Pantaleonis, ut præſertur ſolvi, & omnes aliæ expenſæ per dictos Capitulum, & Canonicos in ipſa Eccleſia S. Pantaleonis quomodocumque fieri ſolitæ penitùs, & omninò ceſſare, illæque ad liberam diſpoſitionem eorumdem Capituli, & Canonicorum tamquàm proprii, & peculiares eorum redditus remanere debeant.

Canonicis, ut poſſint Clericorum officiis intereſſe, & aſſiſtere facultatem tribuit.

§. 15. Et quotieſcumque Capitulum, & Canonici prædicti in die feſto ipſius S. Pantaleonis, primis Veſperis, & Miſſæ ſolemni in dicta Eccleſia S. Pantaleonis decantandis, ut illis mos eſt, intervenerint, Clerici dictæ Congregationis pro tempore exiſtentes illos honorificè recipere, & tamquàm Dominos recognoſcere teneantur.

Juriſdictióq; & dominium d. Eccleſiæ S. Pantaleonis, cum ſuis juribus ipſis Canonicis reſervatur.

§. 16. Præterea dominium, & juriſdictionem dictæ Eccleſiæ Sancti Pantaleonis ad præſens dicti Capitulum, & Canonici habent eiſdem Capitulo, & Canonicis etiam unà cum omnibus redditibus, proventibus, & emolumentis, quæ dictus Alexander in ea tamquàm perpetuus Vicarius ipſius Eccleſiæ S. Pantaleonis percipit, & aliis juribus quibuſcumque præſentibus, & futuris, quæ ad ipſos Capitulum, & Canonicos expectant firmè, & continuatè remanere cenſeantur.

Eccleſia ſi de novo ædificabitur, ut debeat fieri.

§. 17. Et ſi dictam Eccleſiam S. Pantaleonis in toto, vel parte fabricare contigerit, etiam ſi facies ejus non immutetur, in ea tamen inſignia, & arma S. Euſtachii in lapide marmoreo collocari.

Reliquiarum cuſtodia, ut fienda, & à quibus.

§. 18. Et Reliquiæ, quæ de præſenti in dicta Eccleſia S. Pantaleonis reperiuntur, apud eamdem de cætero remanere, & in ea benè, & decenter ſub duabus clavibus, quarum unam Clerici dictæ Congregationis, alteram verò Capitulum, & Canonici prædicti habeant, cuſtodire, & obſervare; piáque & devota conſuetudo præbendi aquam bibendam, in quam Reliquiæ ejuſdem S. Pantaleonis remiſſæ ſint ipſa Eccleſia S. Pantaleonis hucuſque recepta, etiam inpoſterùm in eamdem retineri, & ſervari.

Expenſa verò pro conſervatione d. Eccleſiæ ad dd. Clericos omnimodè pertinere declarat.

§. 19. Omnes verò, & ſingulæ expenſæ, quas tàm in aptando dictam Eccleſiam S. Pantaleonis, quàm in tectorum, murorum, ſtatutorum, elatere, & ſilice pavimentorum manutenſione, & aliàs circa dictam Eccleſiam S. Pantaleonis, fieri contigerit, ad dictam Congregationem in omnibus, & per omnia pertinere debeant, illiuſque Præpoſitus, & Clerici nunc, & pro tempore exiſtentes, neque ob id, neque ex cauſa, contributionis, vel quarumcumque aliarum impenſarum, quas in paramentis, patenis, calicibus, linteaminibus, cera, oleo, & quibuſvis aliis rebus pro uſu, & ſervitio d. Eccleſiæ S. Pantaleonis neceſſariis, & decentibus ſubire opus fuerit, aliquid à Capitulo, & Canonicis prædictis prætendere.

Cum prohibitione ſi[…]

§. 20. Minúſque cuiquam ullum ſitum, aut locum quantumvis minimum ejuſdem Eccleſiæ S. Pantaleonis, aut Capellas, vel Altaria in illa exiſtentia Confraternitatibus, ſeu Congregationibus, aut quibuſcumque aliis ſine dictorum Capituli, & Canonicorum licentia concedere, nec quidquam aliud, quod ullo umquam tempore juriſdictioni, & directo dominio Capituli, & Canonicorum prædictorum, directè, vel indirectè, præjudicare, vel obeſſe poſſit, facere queant, & ſi quid tale fecerint, id nullum, & invalidum eſſe cenſeatur eo ipſo, dictique Capitulum, & Canonici illud propria auctoritate revocare poſſint, & Capellæ, quæ in ipſa Eccleſia S. Pantaleonis fundatæ reperiuntur, ſive ſint de jure patronatus ſive non ſint, in primævis earum juribus remanere, & diſpoſitioni Ordinariæ ſubjacere.

[…]rum ut Capellas alicui quomodolibet concedendi, ſine d. Canonicorum licentia.

Sepulturarum, & ſepeliendorum modus, & jus decernitur.

§. 21. Eiſdémque Capitulo, & Canonicis jus ſepeliendi mortuos in dicta Eccleſia S. Pantaleonis competere debeat, dicta verò Congregatio, illiúſque Præpoſitus, & Clerici pro tempore exiſtentes ibidem ſuas ſepulturas habere, in eiſque corpora, tàm ſuorum pro tempore defunctorum, quam aliorum, qui ibi ex particulari devotione condi voluerint ſepulchra facere, & lapides cum ſcriptionibus hujuſmodi tantùm ſuperimponere valeant, & ſimiliter, qui jus ſepulturarum in dicta Eccleſia S. Pantaleonis habent, illud eis reſervatum, & ſalvum eſſe cenſeatur.

In caſu receſſus d. Clericorum ab ipſa Eccl. S. Pantaleonis eamdem denuò unitam eſſe d. Menſæ Capitulari S. Euſtachii, cum omnibus ſtructuris, & ornamentis in ea factis ſtatuit.

§. 22. Et ſi Congregatio, illiuſque Præpoſitus, & Clerici præfati à dicta Eccleſia Sancti Pantaleonis receſſerint, illámque ex quacumque cauſa reliquerint, tunc, & eo caſu, illa etiam quoad uſum etiam una cum omnibus fabricis, & ſtructuris, ac ornamentis in ea factis menſæ Capitulari præfatæ, ut priùs, unita, & incorporata ſit, & eſſe cenſeatur; ac Congregatio, illiúſque Præpoſitus, & Clerici præfati ratione illorum quidquam prætendere, vel petere non poſſint, itidem perpetuò ſtatuimus, & ordinamus.

Clauſulæ præſervativæ hujus Conſt.

§. 23. Decernentes, præſentes literas ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, Sedémque præfatam ſub quibuſcumque verborum expreſſionibus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis pro tempore quomodolibet factis, comprehendi, vel confundi, ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data, per Præpoſitum, & Clericos dictæ Congregationis pro tempore exiſtentes, quandocumque eligenda, conceſſas eſſe, & fore, eiſdémque perpetuò ſuffragari.

Decretum irritans.

§. 24. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 25. Non obſtan. Lateranen. Concilii noviſſimè celebrati, uniones perpetuas, niſi in caſibus à jure permiſſis, fieri prohibentis, aliíſque quibuſvis Apoſtolicis, necnon in ſynodalibus, provincialibúſque, & univerſalibus Conciliis editis, ſpecialibus, vel generalibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon, ſi in aliquo obſtent, Vicariæ perpetuæ per præſentes ſuppreſſæ, & extinctæ erectione, & inſtitutione, aliàs per recolendæ mem. Pium Papam V. ſimiliter prædeceſſorem noſtrum Motu proprio factis, ac dictæ Eccleſiæ S. Pantaleonis fundatione, & dotatione, illiúſque, ac dictæ Eccleſiæ S. Euſtachii juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, conſuetudinibus, cæteríſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis.

§. 26. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, ſuppreſſionis, extinctionis, abdicationis, tranſlationis, conceſſionis, aſſignationis, ſtatuti, ordinationis, decretorum, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis DEI, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Dat. P. An. 3. die 23. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXIII. vii. Kal. Martii, Pontificatus noſtri Anno III.

Sequitur Conceſſio uſus perpetui dictæ Eccleſiæ facta per Paulum V. Congregationi Clericorum Secularium B. Mariæ.

Edita An. D. 1614.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CHriſtifidelium quorumlibet, præſertim ſub ſuavi Religionis jugo Altiſſimo famulantium votis, quæ ad promovendam, exercitandámque eorum, & aliorum fidelium devotionem pertinere dignoſcuntur, libenter annuimus, eáque favoribus proſequimur opportunis.

Demandavit curam dd. Scholarum Congr. Matris Dei.

§. 1. Cùm itaque Nos nuper curam, regimen, & adminiſtrationem in Urbe erectarum Piarum Scholarum dilectis filiis Præpoſito, & Clericis Congregationis Matris DEI nuncupatæ, Apoſtolica auctoritate perpetuò commiſerimus, & demandaverimus, prout in noſtris indè confectis in ſimili forma Brevis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur.

Eidémque modo concedit perpetuum uſum Eccleſiæ S. Pantaleonis ſine præjudicio illius Rectoris.

§. 2. Nos ut Præpoſitus, & Clerici, ac dictarum Scholarum Scholares piis eorum exercitiis, ſuo tempore faciendis, meliùs, & faciliùs vacare poſſint, providere volentes, ſupplicationibus dilecti filii Alexandri Bernardini dictæ Congregationis Præpoſiti generalis, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati: perpetuum uſum Eccleſiæ parochialis S. Pantaleonis, quæ è regione dictarum Scholarum Piarum in Urbe exiſtit, Præpoſito, & Clericis prædictis, ſine tamen moderni, & pro tempore exiſtentis dictæ Eccleſiæ Rectoris, ac cujuſquam præjudicio, & dummodò ad id dilecti filii noſtri Odoardi Sancti Euſtachii Diaconi Cardinalis Farneſii nuncupati expreſſus accedat aſſenſus, dicta auctoritate tenore præſentium perpetuò concedimus, & aſſignamus.

Super his moleſtari prohibet.

§. 3. Decernentes, Præpoſitum, & Clericos prædictos, deſuper à quocumque, quavis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari nullatenùs poſſe.

Contrariiſq; derogat.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. An. 9. die 13. Junii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 13. Junii MDCXIV. Pontificatus Noſtri Anno X.

XLVI.

Contrà Maleficos, & Sortilegos cum Diabolo pactum facientes, à fideque apoſtatando alios lædentes.

De hac materia habes ſuprà conſtitut. 1. Innocentii Octavi, Summis, fol. 429. Tom. 1. Leon. X. conſtit. 43. Honeſtis, fol. 617. Hadriani VI. conſtit. 2. Dudùm, fol. 625. ibidem, & Sixtus V. conſt. 17. Cœli, Tom. 2. fol. 533.

Edita An. D. 1623.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

OMnipotentis DEI Salvatoris noſtri, qui, ut hominem à laqueis Diaboli liberaret, Crucem ſubire dignatus eſt, vices, quamquàm immeriti, gerentes in terris, in id ſummo ſtudio, juxtà creditum Nobis deſuper Apoſtolicæ ſervitutis officium, incumbimus, ut gregem Dominicum, ineſtimabili pretio redemptum, adverſus Sathanæ fraudes defendamus, ejuſdem officii partes deſuper interponendo, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Maleficos, & Sortilegos de quibus in Rubr. deteſtatur.

§. 1. Sanè nonnulli ſuæ conditionis obliti, & ſolemnis ſponſionis ab iis factæ, cùm in Chriſti gregem, per ſacrum regenerationis lavacrum adſciti fuerunt, Sathanæ, cui renunciarunt artibus, maleficiis, ſuperſtitionibus, ac nefariis inventis operam dare non verentur, quinimò magiſtrum imitantes, qui capitali odio, quo humanum genus proſequitur, hominibus inſidiari numquàm ceſſat, proximum variis modis lædere, animas verò ſuas perdere, non timent.

Graviſſimas eis pœnas infligit.

§. 2. Quapropter, ut tàm exitioſa ſcelera à Chriſtifidelibus arceantur, gravioribus pœnis vindicanda duximus. Motu itaque proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, déque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium decernimus, præcipimus, & mandamus, ut conſtito, quòd aliquis pactum cum Diabolo fecerit, & à fide apoſtatando, maleficiis, ſive ſortilegiis unam, ſeu plures perſonas, ità læſerit, ut ex maleficio, vel ſortilegio mors ſecuta ſit, etiam primo lapſu, Curiæ ſæculari tradatur, debitis pœnis puniendus; Qui verò, ſimiliter apoſtatando, pactum cum Diabolo, ut præfertur fecerit, & maleficium, ſeu ſortilegium commiſerit, licèt mors ſecuta non ſit, infirmitas tamen, divortia, impotentia generandi, ſive animalibus, frugibus, vel aliis fructibus damnum notabile provenerit, muro claudi, ſive perpetuis carceribus, in Sancto Inquiſitionis officio, ubi ille exiſtit, fabricandis, mancipari debeat.

Delinquentes iſtos Epiſcopo, vel Inquiſitori denunciari mandat.

§. 3. Qui verò ſimilium delinquentium notitiam habuerint, eos Epiſcopo, ſive Inquiſitori denunciare teneantur.

Contraria tollit.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi jubet.

§. 5. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Hanc legem in Urbe publicatam omnes ubique ligare declarat.

§. 6. Quòdque eædem præſentes, poſtquàm in valvis Baſilicarum Sancti Joannis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Urbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perindè ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Dat. P. An. 3. die 20. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo

Piſca-

Dat. P. A. 3. die 20. Martii.

lo Piſcatoris die 20. Martii MDCXXIII. Pontificotus noſtri Anno Tertio.

Publicatio.

Anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſima tertio, Indictione ſexta, die verò vigeſimatertia menſis Martii, Pontificatus S. D. N. D. Gregorii divina Providentia Papæ XV. anno ejus Tertio, retroſcripta litera Apoſtalica affixa, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicarum Sancti Joannis Lateranenſis, Principis Apoſtolotum de Urbe, Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, per me Brandimartem Latinum Aſtoſtolicum Curſorem, &c.

XLVII.

Abdicatio curæ Animarum à parochiali Eccleſia Sancti Audreæ de Funariis de Urbe, ac ejus tranſlatio od aliam parochialem Eccleſiam Sancti Nicolai ſimiliter de Funariis, ſeu alteram viciniorem Eccleſiam; ejúſque cooceſſio Confraternitati Sculptorum, & Lapicidarum, ſub invocatione Sanctorum Quatuor Coronatorum io Urbe olim inſtitutæ.

Formam conferendi parochiales Eccleſias præſcriptam habes in Conc. Trid. ſeſſ. 7. cap. 13. & ſeſſ. 24. cap. 18. de Reformat. quam ſervari voluit, ac contrà eam collatas damnavit Pius V. ut ſuprà in Conſt. 33. In conferendis, tom. 2. fol. 234.

Edita An. D. 1623.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

REgimini oniverſalis Eccleſiæ, meritis licèt imparibus diſponente Domioo præſidentes, votis illis, per quæ Confraternitatum, & aliorum piorum locorum quorumliber proſpero ſtatui, & opportunæ obventioni, eum divini cultus augumento, ac Chriſtifidelium ſpirituali conſolatione valeat ſolubriter provideri, libenter aonuimus, eaqoe favoribus proſequimur opportunis, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Pont. reſervavit ſibi omnia beneficia cum cura, & ſine cura vacantia, & vacatura.

§. 1. Dudùm ſiquidem omnia beneficia Eccleſiaſtica cum cura, & ſine cura, apud Sedem Apoſtolicam tunc vacantia, & in anteà vacatura, collationi, & diſpoſitioni ooſtræ reſervavimus, decernentes ex tunc irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper bis à quoqnam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Modo Eccleſia parochialis S. Andreæ de Funariis ab ejuſdem Rectore libere reſignata fuit Pont.

§. 2. Cùm itaque poſtmodùm parochialis Eccleſia Sancti Andreæ de Funeriis nuncupata de urbe, quæ ab Eccleſia S. Marci de eadem Urbe, tamquàm ejus matrice dependet, per liberam reſignationem dilecti filii Pompilii Salveſtrii presbyteri perpetui beoeficiati in Eccleſia Senenſi & nuper primodictæ Eccleſiæ Rectoris de illa, quam tunc obtinebat in maoibus noſtris ſpontè factom, & per Nos admiſſam apud Sedem eamdem vacaverit, & vacet ad præſens, nullúſque de illa præter Nos, hoc vice diſponere potuerit, ſive poſſit, reſervatione, & decreto obſiſtentibus ſuprà dictis.

Ac Confratres Sanctorũ Quatuor Coronatorum aſſerunt habere unam Eccleſiam anguſtam propè Monaſterium Monialium dd. Sanctorum Quatuor Coronatorum pro eorum functionibus obeundis incommodam.

§. 3. Et ſicut exhibita Nobis, nuper pro parte dilectorum filiorum modernorum Gubernatoris, & Coofratrum Confreternitatis Sanctorum Quatuor Coronatorum de dicta Urbe petitio continebat, quòd primodicta Eccleſia fonte baptiſmale careat, & in ſuis ſtructuris, & ædificiis ſatis anguſta, curáque animarum illi incumbens exigua erat, & ad circumvicinas Eccleſias transferri, & ab illius Rectoribus pro tempore exiſtentibus commodè exerceri poſſit, Gubernator verò, & Confratres prædictæ Confraternitatis ex Sculptoribus, & Lapicidis coaggregatis unicam Eccleſiam, ſeu Capellam dumtoxat pro omnibus eorum functionibus obeundis hobeant, ipſáque Eccleſia, ſeu Capello in ſuis ſtructuris etiam anguſta exiſtat, ac monaſterio Monialium Sanctorum Quatuor Coronatorum adjaceat, ipſique Confratres commodè ad illam propter illius diſtantiom, tùm devotionis cauſa, tùm etiam pro negotiis eorum pertractaod. accedere nequeant.

Aliámque Eccleſiam S. Leonardi eis aliàs conceſſam fuiſſe, tandemque demolitam, ac palatio de Patritiis incorporatam reperiri.

§. 4. Et alia Eccleſia S. Leonardi de eadem Urbe dictæ Confraternitati aliàs conceſſa, prævia illins profanatione demolito, & palatio dilecti filii noſtri magiſtri Conſtontii Patriti Cameræ Apoſtolicæ Theſaurarii incorporata reperiatur.

Necnon velle alteram Eccleſiam d. S. Leonardi nomini dedicare ex quadam pecuniarum ſumma ut hic.

§. 5. Ipſique Gubernator, & Confratres certam pecuniarum ſummam pro pretio dictæ Eccleſiæ S. Leonardi in alterius Eccleſiæ divo Leonardo dicatæ, ſeu dicandæ acquiſitionem convertendam receperint, ſeu recipere debeant. Si igitur primodicta Eccleſio Guberoarori, & Confratribus prædictis, ut infra concederetur, curáque animarum bujuſmodi transferretur, ex hoc proculdubio; ejuſdem Confraternitatis commodis, & utilitatibus, ac primodictæ Eccleſiæ ornarui, divinique cultus iu ea augumenro opportuna ratione conſuleretur, nec parochiani illius quicquam detrimenti paterentur.

Quare ſupplicarunt Pont. ut d. Eccleſiam S. Andreæ ipſis Confratribus concedere, & ex fructibus unum ſimplex Beneficium inſtituere, & alia opportuna providere dignetur.

§. 6. Quare pro parte Gubernatoris, & Confratrum prædictorum aſſerentium fructus, redditus, & proventus primodictæ Eccleſiæ, ſuper quibus penſio annua 92. ducatorum auri de Camera dilecto filio Joanni Margarino Clerico Romano, illam annuotim percipieoti, Apoſtolica auctoritate reſervato reperitur, centum & ſexaginta ducatorum ſimilium, ſecundùm communem æſtimationem, valorem annuum non excedere, Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenùs primodictam Eccleſiam eiſdem Confraternitati concedere & aſſignare, ac unom perpetuum ſimplex beneficium Eccleſiaſticum, ut infrà erigere, & inſtituere, aliáſque in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui modò ab ea Eccleſia animarum curam, proventus, necnon onera omnia, & alia jura ſeparat, ac diſmembrat.

§. 7. Nos igitur, qui dudùm inter alia voluimus, quòd petentes beneficia Eccleſiaſtica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem ſecundùm æſtimationem præfatam etiam beneficii, cui alia uniri peteretur, alioquin unio non valeret: quique divini cultus augumentom, & propagatiooem ſinceris exoptamus effectibus, ipſum Gubernatorem, ac Confraternitatis hujuſmodi ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine qoavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtoxar conſeqoendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes hujuſmodi ſupplicotiooibus inclinati, primodictam Eccleſiam ſive præmiſſo, ſive alio quovis modo, aut ex alterius cujuſcumque perſona, ſeu per ſimilem reſignationem dicti Pompilii, vel cujuſvis alterius de illa in Romana Curia vel extrà eam, etiam coràm Notario publico, & teſtibus ſpontè factam, aut conſtitutiooem fel. rec. Joannis Papæ Vigeſimiſecundi Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit, Execrabilis, vel aſſecutionem alterius beneficii Eccleſiaſtici quavis auctoritate collati vacet, etiam ſi tanto tempore vacaverit, quòd ejus collatio juxtà Lateranenſis ſtatuta Concilii ad ſedem prædictom legitimè devoluta, ac primodicta Eccleſia diſpoſitiooi Apoſtolicæ ſpecialiter, vel aliàs generaliter reſervata exiſtat, & ſuper ea inter aliquos lis cujus ſtatum præſentibus haberi volumus pro expreſſo pendeat indeciſa dommodò ejus

De præben. & dignit. 4. eſt hæc Joan. XXII. conſt. vel extravagans.

 Anno 1623.

diſpoſitio ad Nos hac vice petineat: omnimodam illius parochiannrum curam, aliáque jura, officia, & onera patochialia univerſa, & illorum exercitium, necnon omnia, & ſingula illius proprietates, fructus, redditus, proventus, jura, ohventiones, & emolumenta quæcumque in quibuſvis rebus conſiſtentia Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuò abdicamus, ſeparamus, ac diſmembramus.

Ex animar. curam ad Eccleſiam S. Nicolai de Funariis, ſi acceptare eam voluerit ipſius Rector aliàs ad viciniorem Eccleſiam cum ſuis juribus parochialibus conſuetis transfert.

§. 8. Necnon curam ipſam, jura, officia, & onera, illorumque exercitium hujuſmodi ad Eccleſiam Sancti Nicolai de Funariis etiam nuncupatorum primodictæ viciniorem, quatenùs verò dilectus filius, modernus Rector dictæ Eccleſiæ S. Nicolai curam hujuſmodi acceptare nolit, ad aliam ſimiliter prædictæ Eccleſiæ Sancti Andreæ viciniorem cujus Rector curam hujuſmndi acceptare contentus ſit, ità quod parochiani primodictæ Eccleſiæ nunc, & pro tempore exiſtentes ad præfatam Sancti Nicolai, ſeu aliam Eccleſiam, ad quam cura hujuſmodi transferri contigerit, tamquàm propriam eorum parochialem Eccleſiam pro Miſſis, & aliis divinis officiis audiendis, ac Sacramentis Eccleſiaſticis percipiendis, tamquàm veri, certi, & indubitati illius parochiani accedere, ac illius Rectorem uti verum, & proprium parochum, & animarum ſuſrum paſtorem recognoſcere, & obſervare, illiſque debitam obedientiam, & reverentiam exhibere, necnon jura patochialia ſolita, & conſueta præſtare debeant, & teneantur, dummodò ipſius Eccleſiæ Sancti Nicolai, ſeu alterius in ejus reſervationem viciniotis primodictæ Eccleſiæ parochi, & dilectorum filiorum modernorum primodictæ Eccleſiæ parochianorum ad id accedat aſſenſus dicta auctoritate earumdem tenore præſentium perpetuò transferimus, cùm ipſa Eccleſia S. Andreæ nomen, titulum, & denominationem, ac eſſentiam patochialis Eccleſiæ Sancti Andreæ, illiúſque Rectoris ſimiliter perpetuò ſupprimimus, & extinguimus.

Prædictamq; Eccl. S. Andreæ ſic ab omnibus liberam cum Sanctorum reliquiis, ac univerſa tàm ſacra, quàm profana ſuppellectili, nec non domo rectorali ipſo rectore vita functo eidem confraternit. concedit.

§. 9. Et inſuper ipſam Eccleſiam Sancti Andreæ ſic ab hujuſmodi cura, officiis, juribus, & exercitiis parochialibus liberam, & exemptam, ac ſine bonis, & fructibus remanentem cum Sanctorum, & quibuſcumque aliis reliquiis, ac omnibus, & ſingulis paramentis, & ornamentis, calicibus, Crucibus, candelabris, campanis, libris, univerſaque ſacra, & profana ſuppellectili, ex auro, & argento, & aliis rebus quibuſcumque in primodicta Eccleſia ad præſens exiſten. ex nunc prout poſtquàm dictus Pompilius fuerit vita functus, domo, cameris Rectoralibus, & horto, & arca in ea exiſtente ex quibus, ſi locarentur, octo ducati pares, vel circà, ut accepimus, annuatim perciperentur, prædictæ Confraternitati pro illius Eccleſia ad inſtar aliarum dictæ Urbis Confraternitatum regenda, & adminiſtranda, ità quòd liceat Gubernatori, & Confratribus prædictis pro tempore exiſten. primodictæ Eccleſiæ ædium, & ſuppellectilis hujuſmodi corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem per ſe, vel per alium ſeu alios eorum, & dictæ Confraternitatis nomine propria auctoritate apprehendere, & apprehenſam perpetuò retinere.

In ſignum verò Eccleſiæ S. Leonardi demolitæ mandat, ut in ycone Altaris majoris Eccleſia S. Andreæ iſtorum Sanctorum Imagines apponantur.

§. 10. Ac in ſignum demolitæ Eccleſiæ Sancti Leonardi hujuſmodi, ac in ſatisfactionem obligationis, aliam ſub invocatione ejuſdem S. Leonardi Eccleſiam ex pretio ipſius Eccleſiæ demolitæ recuperando in ycone Altaris majoris Eccleſiæ Sancti Andreæ Imagines Sancti Andreæ, & Sancti Leonardi patronorum collocare, Vicarii Urbis, vel cujuſalterius licentia deſuper minimè requiſita.

Nec non ſolvant unum cenſum redimibilem annuum ut hic.

§. 11. Ipſique Gubernator, & Confratres cenſum annuum, & redimibilem 200. ſcutorum in ſumma principali, redditus autem annui 12. ſcutorum monetæ Romanæ ſuper bonis primodictæ Eccleſiæ eadem auctoritate creatum, & impoſitum, ex pecuniis redactis, ſeu redigendis ex pretio demolitæ Eccleſiæ hujuſmodi redimere, & extinguere, ac fructus hactenùs decurſos, & non ſolutos ad ſummam 30. ſcutorum parium vel circà aſcendentes ſolvere debeant, & teneantur, itidem perpetuò concedimus, & aſſignamus.

Modò unum ſimplex beneficium in dicta Eccleſia S. Andreæ, ac ſub ejuſdem ſancti denominatione erigit & instituit.

§. 12. Cæterum, in primodicta Eccleſia unum perpetuum ſimplex, & perſonalem reſidentiam non requirens beneficium Eccleſiaſticum ſub invocatione ejuſdem ſancti Andreæ pro uno clerico, ſeu presbytero ſeculari futuro in primodicta Eccleſia perpetuò beneficiato eiſdem auctoritate, & tenore ſine alicujus præjudicio perpetuò erigimus, & inſtituimus.

Dotémque congruam aſſignat.

§. 13. Illique ſic erecto, & inſtituto pro congrua, & competenti ejus dote, & illud pro tempore obtinentis ſuſtentatione omnia, & ſingula primodictæ Eccleſiæ fructus, redditus, proventus, bona, & alia emolumenta quæcumque (non tamen ex exercitio curæ animarum quæ pro tempore exiſtentem Eccleſiæ primodictæ Eccleſiæ viciniotis ad quam animarum curam prædictam transferri contigerit Rectorem, ſeu Superiorem pro cura ſic transferenda ſpectare debeant provenientia, & exceptis domo, & cameris Rectoralibus prædictis, quæ ſub hujuſmodi applicatione comprehendi non debeant, prævia illorum à primodicta Eccleſia, quatenus opus ſit, diſmembratione) auctoritate, & tenore præmiſſis, perpetuò applicamus, & appropriamus.

Has literas perpetuò validas, & efficaces eſſe decernit.

§. 14. Decernentes præſentes literas ſemper, & perpetuò validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, neque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, unionum effectum ſuum non ſortitarum revocatoriis, aut aliis contrariis diſpoſitionibus per Nos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, quomodolibet conceſſis, ac in poſterùm concedendis, comprehendi, ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum in quo anteà quomodolibet erant ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de novo ſub quacumque poſteriori data per Gubernatorem, & Confratres præfatos pro tempore exiſtentes quandocumque eligenda, conceſſas eſſe, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere.

Sicque per quoſcumque Judices definiri debere mandat.

§. 15. Sicque per quoſcumque Judices etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, & etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere; irritum quoque & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantia removet.

§. 16. Non obſtant. præmiſſis, ac Lateranenſis Concilii noviſſimè celebrati uniones perpetuas niſi in caſibus à jure præmiſſis fieri prohiben. ac Apoſtolicis, necnon in provincialibus, ſynodalibus, univerſalibuſque conciliis editis, ſpecialibus, vel generalibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenùs opus ſit, Urbis, & Confraternitatis prædictarum juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus contrariis quibuſcumque.

Decretumque pœnale ſuperaddit.

§. 17. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ abdicationis, ſeparationis, diſmembrationis, tranſlationis, ſuſpenſionis, extinctionis, conceſſionis, aſſignationis, erectionis, inſtitutionis, applicationis, approbationis, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire; ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationē Omnipo-

ten-

tentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. P. A. 3. die 20. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1623. 13. Kal. Aprilis, Pontificatus noſtri Anno tertio.

XLVIII.

Juriſdictiones, & facultates Scipionis Cardinalis Burgheſii, aliorúmque pro tempore Cardd. Protectorum Venerabilis Hoſpitalis Pauperum Dementium de Urbe, cauſas cognoſcendi; necnon Officialium, & Miniſtrorum ſuorum.

Hoſpitale hoc ad egenos dementes charitativè recipiendos, & alendos, inſtituit Pius IV. ut ſuprà in ſua Conſt. 37. tom. 2. fol. 54.

Edita A. D. 1623.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex injuncto Nobis deſuper Apoſtolicæ ſervitutis officio, votis, per quæ piorum locorum quorumlibet, præſertim in Alma Urbe noſtra inſtitutorum utilitatibus, & commodis conſulitur libenter annuimus, eáque favoribus proſequimur opportunis.

Deputatio Card. pro tempore Protectoris Hoſpitalis Dementium in Urbe ejus, ſuorúmque Officialium cauſas quaſcumque Civiles criminales & mixtas ſummariè &c cognoſcendi.

§. 1. Volentes itaque ne dilecti filii Adminiſtratores, & alii Officiales Hoſpitalis Pauperum Dementium de Urbe per diverſa Tribunalia litigare cogantur, providere, ipſóſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpen. & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolven. & abſolutas fore cenſen. ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Omnes, & ſingulas lites, quæſtiones, cauſas, & controverſias, tàm civiles, criminales, prophanas, ſpirituales, meras, & mixtas, inter Hoſpitale prædictum, ſeu illius Adminiſtratores, & Officiales hujuſmodi, ipſoſque Dementes, ſeu quemcumque eorum ex una, & quaſcumque alias perſonas, cujuſcumque gradus, dignitatis, ordinis, conditionis, & præeminentiæ exiſtent, ſeu Univerſitates, Societates, Congregationes, & Monaſteria, aut alia loca pia ex altera partibus, coràm quibuſvis Judicibus ordinariis, & extraordinariis, etiam delegatis, & S. R. E. Cardd. ac Cam. Apoſt. generali Auditore, Præſidentibus, & Clericis, necnon Vicario, Gubernatore, & Senatore Urbis prædictæ, illorúmque Locatenen. hucuſque motas, & pendentes de & ſuper ſtatu, & bonis Hoſpitalis, & Dementium prædictorum, necnon quibuſcumque aliis rebus, juribus, & actionibus, ac Hoſpitale prædictum, illiúſque Adminiſtratores, & Officiales prædictos, tàm conjunctim, quàm diviſim, ac tàm activè, quàm paſſivè ſpectantibus, & pertinentibus in quacumque inſtantia, in ſtatu, & terminis in quibus reperiuntur, ad Nos avocantes illas omnes, & ſingulas, necnon quas in futurum moveri de novo contigerit, tàm activè, quàm paſſivè, cum omnibus, & ſingulis ſuis incidentibus, dependen., emergen., annexis, & connexis, totóque negotio principali dilecto filio noſtro Scipioni tit. S. Chryſogoni presbyt. Card. Burgheſio nuncupato, moderno, & pro tempore exiſtenti Hoſpitalis, & Dementium prædictorum apud Nos, & Sedem Apoſt. Protectori ſummariè, ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu, & figura judicii, ſola facti veritate inſpecta, & quatenùs opus ſit, executivè, & manu regia abſque terminis ſubſtantialibus, ac aliquo juris relæ judiciariæ obſervatione, quacumque appellatione remota, etiam frivola, audiendas, cognoſcendas, decidendas, & fine debito terminandas, committimus, & cum poteſtate citandi, ac in Romana Curia, & extra eam per edictum publicum, conſtito ſummariè de non tuto acceſſu, ac quibuſvis inhibendum fuerit, inhibendi, etiam ſub cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, atque etiam pecuniariis, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis, & ſuper quibus plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem eidem Scipioni Cardinali moderno, & pro tempore exiſtenti Protectori hujuſmodi concedimus.

Derogatio contrariorum.

§. 2. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis ac quibuſvis etiam juramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, uſibus, ſtylis, reformationibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum ten. præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 3. die 1. April.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 1. Aprilis 1623. Pontificatus Noſtri Anno tertio.

XLIX.

Extenſio, & nova conceſſio privilegiorum omnium, & facultatum à Gregorio XIV. Capellanis Romani Pontificis tunc exiſtentibus conceſſarum pro Capellanis hujus Pontificis.

Gregorii Decimiquarti conſtitutionem, in qua continentur dicta privilegia, habes hic ad verbum relata.

Edita A. D. 1623.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Ad futuram rei memoriam.

Cauſa hujus conſtitut.

Grata familiaritatis obſequia, quæ dilecti filii Carolus Antonius Vicarius Bononienſis, Cæſar Ferrarinus etiam Bononienſis, Joannes Bernardinus ſimiliter Bononienſis, Simon Fabrius Nocerin., Joan. Franciſcus Sangiorgius Caſalenſis, Fauſtus Polius Spoletanus, Robertus Pavonius etiam Spoletanus, Fabritius Badeſius Romanus, Claudius Thomaſius Vetulanus, & Paulus Majus Cephaludenſis reſpectivè Civitatum, & diœceſum moderni Capellæ noſtræ Pontificiæ Capellani Nobis, & Apoſtolicæ Sedis hactenùs impenderunt, & adhuc ſollicitis ſtudiis impendere non deſiſtunt, necnon vitæ, ac morum honeſtas, aliáque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus eorum perſonas, tàm familiari experientia, quàm etiam fidedignorum teſtimoniis juvari percepimus: Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales.

Greg. XIV. edidit conſtit. tenoris ſubſequentis in qua conceſſit Capellanis multa privilegia, & indulta ut hic.

§. 1. Aliàs ſiquidem à felicis recordationis Gregorio XIV. prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis, videlicet. Gregorius Papa XIV. Ad perpetuam rei memoriam. Circumſpecta Romani Pontificis gratiarum diſpenſatoris providentia ſingulorum merita debita meditatione conſiderans, illos, prout æquum eſt potioribus favoribus, & gratiis efficaciter proſequitur, & condignis honoribus attollit, quos ſibi devotos, & obſequioſos, & amplioribus agnoſcit meritis adjuvari. Ut quamprimùm antehac Romani Pontifices intimos Capellanos, & familiares ſuos privilegiis, & muneribus Apoſtolicis, uti temporum, & perſonarum conditio tulit, in primis honeſtarunt, ita Nos ad

Digitized by Google

præcipua virtutum merita, necnon ergà Nos, & Romanam Eccleſiam devotionis affectum, ac grata familiaritatis obſequia, quæ infraſcripti Capellani, qui familiares, ac continui commenſales noſtri exiſtunt, Nobis hactenùs impenderuot, & adhuc ſolicitis ſtudiis impendere non deſiſtunt, & quæ in noſtro, ac Sedis Apoſtolicæ cooſpectu & familiari experientia, ac famæ laudabilis commendatione clarè dignoſcuntur: debitum reſpectum habentes, ac propterea perſonas eorum condigni favoris gratia, & ſpecialis honoris, ac excellentiæ dignitatis titulo ſublimare volentes, ac dilectos Filios Petrom Fulvium Romanum J. U. D. Petrum Mariam Anſelmum Cremonenſem, Petrum Aotonium Poggiolum Mutinenſem, Thomam Oldoioum Cremonenſem, Benedictum Giorgeſcum Burgi S. Sepulchri J.U.D. Fauſtinum Fachinetrum Patavinuin, Cornelium Cantarinum Fanenſem, Joaonem Bapoſtam Fortunam Foroſempronienſem, Jacobum Mitium Barenſem, Nicolaum Farmianum Ferrarienſem, Cæſarem Gorum de Setia Terracinenſem, & Bernardinum Salvaranum Regieoſem, reſpectivè Civitatum, & diœceſum Capellanos, ac familiares coutiouos commenſales noſtros, eorum meritis, & obſequiis ſic exigentibus, condignis buuoribus, & gratiis, ac favoribus proſequi cupientes, ipſoſque & eorum ſingulos à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſentenöis, cenſuris, & pœnis à jure, sel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio non ad ſupradictorum Petri, Petri Mariæ, Petti Antooii, Thomæ, Benedicti, Fauſtini, Cornelii, Joannis Baptiſtæ, Jacobi, Nicolai, Cæſaris, & Bernardini, vel alicujus ipſorum, aut aliorum pro eis ſuper boc Nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera deliberatione, ac certa ſcientia Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium Petrum, Petrum Mariam, Petrum Antonium, Thomam, Benedictum, Fauſtinum, Cornelium, Joannem Baptiſtam, Jacobum, Nicolaum, Cæſarem, & Bernardinum ſupradictos, & illorum ſingulos in noſtros, & Apoſtolicæ Sedis Notarios recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateraneu. Comites, ſine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participaotium præjudicio, necnon auratæ Militiæ eqoites, ac nobiles Romanos & Urbis Romæ, omniúmque & ſingularum aliarum Civitatum, terrarum, & locorum S. R. E. mediatè, vel immediatè ſubjectorum Cives creamus, & conſtituimus, ac in numerum, & conſortium aliorum noſtrorum, & ejuſdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ Comitum, Equitum & nobilium Romanorum, aliorúmque Civium, Civitatum, & Oppidorum prædictorum referimus, & conſcribimus, ipſique etiam ſi habitum, & rochettum Notariotum d. Sedis juxtà decreta Lateranenſis Concilii noviſſimè celebrati non deferant, aut Civitates hujuſmodi non incoluerint, nec unquam in eiſdem Civitatibus domicilium habuerint, ut omnibus, & quibuſcumque privilegiis, facultatibus, exemptionibus, immuoitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii noſtri, etiam de numero participantium, necnon Comites, Equites, & Nobiles, necnon Cives originarii, etiam in dignitatum beneficiorum Eccleſiaſticorum & ſæcularium, etiam ex perſonis Romanorum originariorum vacantium aſſecutione, & exercitio, tàm in Urbe, quàm Civitatibus prædictis, & aliis ubique locorum, & gentium, necnon ſeſſionum, & conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non ſolùm ad illorum inſtant. ſed pariformiter, & æquè principaliter. ac ſi privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta pro ipſis emanaſſent (citrà tamen exemptionem à Concilio Tridentino ſublatam, ac facultates legitimandi, ad gradus promovendi, & Notarios, ſeu Tabelliones creandi, aliáque hujuſmodi privilegia à Notariis Sedis Apoſtolicæ, & Comitibus Palatinis prætenſa, ut illis ſupranominati Capellani familiares noſtri nullibi uti valeant, ac irritum, & inane exiſtat, ſi ſecùs ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari) uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & ſingulis Apoſtolicis, aliiſque literis, inſtrumentis, & ſcripturis publicis, & privatis, deinceps eorum nomine conficiendis ſeſe Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere, ex utroque parente procreatos, necnon Romanos, & aliarum civitatum Cives, ut libuerit, inſcribere, & ſe illis ſubſcribere, valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeantur, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iis expreſſionibus ſubreptitium, obreptitium, aut invalidum, ſed illud idem efficax in omnibus, & per omnia cenſeatur. Et inſuper Petrum, Petrum Mariam, Petrum Autonium, Thomam, Benedictum, Fauſtinum, Corneliom, Joannem Baptiſtam, Jacobum, Nicolaum, Cæſarem, & Bernardinum prædictos, ac eorum ſingulos, ipſorúmque beneficia, & officia Eccleſiaſtica quæcumque, quotcumque & qualiacumque illorúmque fructus, res, & jura, ubicumque locorum, Reguorum, & Provinciarum, necnon io Urbe civitatibus, terris, & locis eidem Romanæ Eccleſiæ mediatè, vel immediatè ſubjectis conſiſtentia prædia, domox, poſſeſſiones & bona patrimonialia, aliáque temporalia, mobilia, immobilia, & ſemoventia, necuon actiones, & jura præſentia, & ſutura cujuſcumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac quanticumque etiam annui valotis, fructus, redditus, & proventus hujuſmodi ſint, vel fuerint: ac etiam quæcumque ab ipſis vendenda, & pro eorum, & familiæ uſibus emenda ab omnibus, & quibuſcumque decimis, quartis, dimidiis, fructibus, ſubſidiis, etiam charitativis, necnon vulgaribus portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio modo nuncupatis angariis, perangariis, cæteriſque oneribus, & contributionibus, tàm urbanis, quàm ruſticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, perſonalibus, & mixtis, etiam ratione munioonum, & pontium, portarum, moliturarum, mercium cujuſvis generis, tranſitus, ſeu paſſus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, ſeu Provinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, ſtabulationum, militum, inſtitutionis Seminarii Eccleſiaſtici, aut quacumque alia quantomvis gravi etiam urgentiſſima cauſa (pro ſubventione contrà Infideles dumtaxat excepta,) nuoc, & pro tempore impoſitis, Ita quòd ipſi nihil omninò horum, aut aliorum hujuſmodi ſubire teneantur, nec per Cameræ Apoſtolicæ, aut alios Commiſſarios, ſeu vectigalium, & tribotorum hujuſmodi redemptores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate ſuffultos, aliàs quàm ut præfertur, valeant coarctari, quamdiù ſervitiis noſtris inſteterint dumtaxat eximimus, & liberamus; ad hæc cum eiſdem, ut quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, vel aliarum Eccleſiarum conſiſtentia, etiamſi unum ex illis omnibus cum cura; aut dignitas etiam major, & principalis canonicatus, & præbenda, perſonatus, adminiſtratio, sel officium fuerit; & ad dignitatem, perſonarum, adminiſtrationem, vel officium hujuſmodi conſueverit, quis per electionem aſſumi, eique cura etiam juriſdictionalis immineat animarum, ſi eis aliàs canonicè conferantur, aut eligantur, præſententur, vel aliàs aſſumantur ad illa, & inſtituantur in eis recipere, & dummodò illa omnia, uno excepto, perſonalem reſidentiam non requirant, inſimul, quoad vixerint, retinere; necnon etiam quamdiù Nobis inſervierint tantùm in beneficiis Eccleſiaſticis etiam curatis non tamen parochialibus, nec curatis cura animarum parochianorum per eos

Abſolutio à quacumque excom municatione.

Protonotariatus, Comites, Equites auratæ Militiæ.

Nobilitas cum indulto utendi eiſdem privilegiis, quibus verè Nobiles etiam in aſſecutione beneficiorum Eccleſiaſticorum utuntur.

Exemptio à decimis, & aliis impoſitionibus.

Diſpenſatio ad duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis.

pro

pro tempore obtentis, etiam de jure, ſtatuto, fundatione, vel privilegio perſonalem reſidentiam requirentibus, etiamſi dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus majores, ac in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi principales fuerint, perſonaliter reſidere non teneantur, nec ad id per locorum Ordinarios, aut Eccleſiarum earumdem Capitula, ſeu quoſvis alios ad reſidendum interim in illis inviti compelli poſſint, omnéſque & ſingulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus durante ſervitio prædicto, cum ea integritate (diſtributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperent, ſi in eiſdem Eccleſiis, ſive locis perſonaliter reſiderent, percipere, exigere, & levare; necnon etiamſi presbyteri fuerint, ac dignitates, & officia obtinuerint, leges, & jura civilia etiam publicè in Scholis, & Univerſitatibus ſtudiorum generalium ad quinquennium: dumtaxat, dummodò iidem trigeſimum ætatis annum non exceſſerint, audire, & ſi habiles, & ſufficientes reperti fuerint etiam ad Doctoratus gradum, in hujuſmodi facultate ſe promoveri facere, ipſáque jura etiam publicè docere, atque judicis, Advocati, & Procuratoris officium in cauſis Eccleſiaſticis, civilibus tantùm, exercere liberè, & licitè poſſint, & valeant, de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus. Liceat quoque ipſis, ac eorum ſingulis aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum presbyterum ſæcularem, vel cujuſvis Ordinis regularem in ſuum eligere confeſſorem, qui vita eis comite, eos, & ipſorum ſingulos à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque ſententiis, cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, & per eos incurſis, & quibus ipſos pro tempore illaqueari contigerit, etiam ſi abſolutio ad Nos, & ſucceſſores Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes ſpecialiter, vel generaliter reſervata exiſtat, & quorumcumque votorum, Eccleſiæ præceptorum tranſgreſſionibus, homicidii caſualis, manuum violentarum in quaſvis perſonas etiam Eccleſiaſticas, non tamen Epiſcopos, vel alios Superiores Prælatos de præterito injectionibus, ſeu conſilii, vel favoris, ad id præſtationibus jejuniorum, omiſſionibus, non tamen recitationibus horarum canonicarum, aliorúmque divinorum officiorum, & denique ab omnibus, & quibuſcumque aliis eorum peccatis, criminibus, exceſſibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò conſulenda foret, videlicet contentis in literis die Cœnæ Domini publicari conſuetis ſemel tantùm in vita, & mortis articulo, in reliquis verò dictæ Sedi quomodocumque reſervatis, aliiſque quibuſvis caſibus ſemel in anno confeſſionibus illorum diligenter auditis, ſine tamen alicujus præjudicio prædicta auctoritate Apoſtolica abſolvere, ac illis pro commiſſis pœnitentiam injungere ſalutarem; necnon vota quæcumque ultramarina, viſitationis liminum Beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli, caſtitatis, & religionis votis dumtaxat exceptis, in alia pietatis opera commutare. Ac etiam eiſdem, eorúmque ſingulis, quicumque locorum Ordinarii, vel Canonici Metropolitan. ſeu aliarum Cathedralium Eccleſiarum, aut perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tàm in dicta Curia, quàm extrà eam, etiam ad id per eos, aut eorum ſingulos coram Notario, & teſtibus fide dignis eligendi, ſeu eligendæ, quaſcumque penſiones annuas eis, & eorum ſingulis ſuper menſuram Abbatialium, ſeu Epiſcopalium, aut Archiepiſcopalium, & quorumcumque aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſæcularium, ac quorumvis Ordinum regularium etiam S. Joannis Hieroſolymitani, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus, etiam quotidianis, ſeu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, diſtributiones, & emolumenta ſibi tunc, & pro tempore aſſignata, & reſervata quandocumque ſimul vel ſucceſſivè in toto, vel in parte, uſque ad ſummam trecentorum ducatorum auri de Camera de eorumdem Capellanorum, vel cujuſlibet ipſorum conſenſu in toto vel parte, etiam in mortis articulo caſſare, & extinguere, & poſtquàm caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas ſuper fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, diſtributionibus, ſeu illorum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta hujuſmodi etiam uſque ad ſummam prædictam uni, vel pluribus aliis perſonis etiam per eoſdem Capellanos, & eorum ſingulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, expectantibus, ſeu clericali charactere inſigniri volentibus, ſimiliter eis quoad vixerint, pro eorum procuratoribus legitimis eiſdem modo, & forma, quibus eiſdem Capellanis aſſignatæ, aut reſervatæ, ſeu aſſignari conceſſæ, ſeu conceſſi fuerint, etiam abſque conſenſu eaſdem penſiones ſolvere debentium, etiam ſi iidem Capellani illa aliàs caſſari, & reſervari de novo faciendi facultatem non habuerint, ac penſiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac diſtributiones, & emolumenta hujuſmodi, etiamſi pluries caſſatæ, & de novo aſſignatæ fuerint uſque ad ſummam, & quantitatem præfatam, & literis Apoſtolicis ſuper reſervationibus, & aſſignationibus hujuſmodi non confectis, ac aliàs cum omnibus, & quibuſcumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clauſulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam cenſuris, & pœnis in prioribus reſervationibus hujuſmodi conceſſis, & conventis integrè perſolvendis reſervare, conſtituere, & aſſignare; necnon ut iidem Capellani, & eorum quilibet de omnibus, & ſingulis domibus, prædiis, poſſeſſionibus, terris, & locis etiam juriſdictionalibus, cæteriſque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non ſint altaris, vel altarium Eccleſiarum ipſis Capellanis noſtris prædictis commiſſarum Miniſterio, ſeu alicui ſpeciali earumdem Eccleſiarum divino cultui, ſeu uſui deputata, ſeq. moventibus cujuſcumque qualitatis, quantitatis, valoris, ſpeciei, pretii, & conditionis exiſten. ac juribus, & actionibus ad eos ratione Eccleſiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſæcularium, & quorumvis ordinum regularium, quæ ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus Apoſtolicis, in titulum, commendam, adminiſtrationem, ac aliàs quomodolibet obtinuerint, obtinent, & obtinebunt; ac fructuum, redditnum, & proventuum Eccleſiaſticorum loco penſionum annuarum, penſionúmque annuarum ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, & proventibus eis reſervatorum, & aſſignatarum, ac reſervandorum, & aſſignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum, quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, ac aliàs quomodolibet ſpectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis fructibus, redditibus, proventibus, & penſionibus annuis, necnon eorum induſtria, ac labore quomodolibet, & undecumque, licitè tamen acquiſitis, & acquirendis, ac aliàs, etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerint, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occaſione, vel cauſa, ſeu contemplatione ad eoſdem perventis, & perventuris, etiamſi in pecunia numerata, & jocalibus, gemmis, aliiſque pretioſioribus rebus conſiſtant, tàm in dicta Curia, quàm extrà eam ubique locorum, etiam penès beneficia ipſa exiſtentibus quorum omnium qualitates, & veros annuos valores etiam ſi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, vel ſupellectilium non veniant, ſed ſpecialibus indigerent vocabulis, præſentibus, ac ſi ſpecificè, & ſigillatim exprimerentur, ac denotarentur, pro ſufficienter expreſſis, &

Diſpenſatio à reſidentia durante ſervitio Papæ, cum perceptione omnium fructuum, exceptis diſtributionibus quotidianis.

Indultum audiendi, & docendi leges Judicis. Advocati, & Procuratoris officium exercendi.

Confeſſionale.

Facultas ſolvendi.

Commutan. votæ.

Facultas transferendi penſiones etiam in morti articulo uſque ad ſumma 300. ducat.

Facultas teſtandi uſque ad ſummam 100. ducat. etiam per privatam ſcripturam, ac cumulativè, &c.

declara-

declaratia haberi volumus: Ac etiam de ipſia proventibus, & penſionibus debiria, & debendis, nc nondum perceptis, & exactia, etiam ſi eorum ſolutionis, nut perceptionis terminus nondùm advenerit, pro illa rata, quæ illis debita erir, cooſtitutione declaratoria ſuper fructibus, & pecuniis noo eaſctis, quæ forſan ad ſucceſſores in ipſis beneficiis ſpectare, & pertinere debeant, non obſtante, etiam accumulaovè cum quibuſvis aliis ſimilibus, vel diſſimilibus facultaobus habitis, & habendis uſque ad ſummam duceotorum docatorum auri ſimiliom dumtaxat tàm pro decentibus, & honeſtis impenſis funebribus, quàm etiam pro temuneratione illorum, qui eis viventibua ſerviermi, etiam oltrà ſervitii meritum, nc in ipſorum conſanguiocorom, & affiniom, & quorumcumque piorum locorum favorem, uſum, nc aliàs pro eorum arbitrio, & voluntate abſnlutè teſtari, aé teſtamento, codicillis, fideicommiſſis, legatis, donationibus, tàm inter vivos, quàm cauſa mortis, & alua quibuſcumque modis, & titulis t ſcriprura etiam minùs ſolemni, etiam coràm duobus, vel tribus teſtibus, aut etiam cedula ſola eorum manu ſcripta, vel ſubſcripta, & aliàs in omnibus, & per omnia, prout, & qoemadmodùm eis videbirur, etiam in ipſa Coria, & io nrticulo, oulla facta mentione præſentis, vel aliarum eis pro tempore conceſſarum ſimilium facultatum, aut quòd in vim illarum teſtari, ſeu diſponere velint, aut intendant ſemel atque iterùm, & pluries diſponere, ſtatuere, & ordinare, ita ut quicquid teſtatum, geſtom, ordinatum, ſeu aliàs diſpoſitum ab ipſis fuerit, etiam in vim ſimplicis diſtriburionia, ac aliàs omni meliori modo valeat, & ſervari omninò debeat, ipſáque teſtamenta, codicillos, diſpoſitiones, ordinationes, donationes, legata, & ſtaruta, etiam pluties, ac toties quoties eis videbitur moderare, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo edere, etiam liberè, & licitè valeant, plenam & liberam conecdimus facultatem. Statuentes nihilominùs, & ordinantes, eiſque pariter indulgentes, quòd ſi contingeret ipſos ab inteſlato, & ſi ulla, vel minùs valida bonorum, & rerum, ae fructuum, & teddituum, proventuum prædictorum diſpoſitione in dicta Curia, vel extrà eam, ac etiam eatrà ſua beneficia, aut alia loca debitæ ab eis teſidentiæ perſonalis, etiam nulla ſubſiſtenre cauſa, ab humanis deeedere, omnia, & ſingula eorum bona, res, & jura, etiam ut præſertur qoalificata, necnon Spolia cujuſcumque quantitatis, & valntis exiſtentia, etiam ex prædictis, ac aliàs undecumque providenria ad Cameram Apoſtolicam, ſeu in dictis beneficiis ſueceſſores non pertineant, ſed ad hæredes ſanguinis eorumdem integrè deveniant; & illis deficieotibus, inter eorum familiares arbitrio perſonæ, ſeu perſonarum, quas ad id ipſi ſcripto nominaverinr, diſtribuantur, niſi de illa diſpoſitione, vel intentione eorumdem ſcriptura, etiam minùs ſolemni, ſecùs appareret; quam tune velut efficacem ipſæ perſonæ, vel alii Judices, ſeu eaecotnres omoinò exequi & adimplere, illiſque ſe ſe conformare in omnibus, & per omnia debeant: Et nihilominùs quæcumque hujuſmodi teſtamenta, dnnationes, legara, diſpoſitiones, & alia forſan, aliàs ab ipſis etiam nulla, aut minùs ſufficienti facultate ſuffultis, de bujoſmodi bonis, juribus, actionibus, fmctibos, pecuoiis, jocalibus, aliiſqoe rebos ſupradictia, etiam in favorem conſanguineorum, & affinium præfarorum, ac aliàs quomodolibet facta, cum omnibus indè ſecutis, ae etiam ea, quæ per ipſos in futurum quomodolibet fient, & nuoc, prout ex tuoc, & è contrà, approbamus, & confirmamus, omneſque, & ſingulos juris, & facti, ac ſolemniratum ouuſſarum, & omittendarum, oecnon ſubſtantiales, aliòſque defectua quoſcumque ſi qui intervenerint in eiſdem, etiamſi tales ſint, vel fuerint, quod ſpecialis, & ſpecifica, de ipſis mentio habenda eſſet, ſupplemus. Diſtrictiùs inhibentes quibuſvis Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, necnoo ſabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, aut Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, Subcollectoribus, cæteriſque cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, & condi- Inhibitio.
rionis exiſtentibus, & quavis auctoritate, & poteſtare ſungentibus, ſub excommunicationis majoris, aliiſque ſententiis, cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticia, ne Univerſitates, Collegia, & loca, ac legararios, hæredes, & perſonas, necnon teſtamenti, voluntatum, & ordinationum hujuſmodi eaecutores præfatoa directè, vel indirectè, qoovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare audeant quoquomodo, vel perturbare, ac decernentes prædicta omnia, & ſingula, præſentéſque literas, ac teſtamenta, donationes, codicillos, fidaicommiſſa, legata, ordinationes, erogationes, & diſpoſitiones, ac alia quæcumque, necnon quæ in præmiſſis facta ſont, aut fieri contigerit, tàm vigore præſentium, quàm etiam aliarum cooceſſionum eis factarum, ac deinceps in geoete, & in ſpecie ſaciendarum cum indè ſecutis, & ſecuturis, etiam ſi ipſos in prædicta Curia, aut quacumque alia Mundi parte, extrà Eccleſias, & loca beneficiorum ſuorum perſonalem reſidentiam tequireatium qualitercumque qualificatorom per eos nunc, & pro tempore etiam pro ſola voluntate, & nulla ſubſiſtente cauſa reſidentes ab humanis decedere, contigerit, ſub literis felicis recordationis Pii Papæ IV. Prædeceſſoris noſtri, contrà quoſcumque Epiſcopos, Archiepiſcopos, & alios Prælatos, necnon parochialium Eccleſiarum Rectores, cæteróſque reſidentiæ perſonali prædictæ adſtrictos, extrà illam quomodocumque decedentes, ſeptimo Kal. Decembris, Pontificatus ſui anno Quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & ſub quibuſcumque aliis conſtitutionibus, aot revocationibos, ſoſpeoſiooibus, limitationiboa, modificationibus, decretis, declarationibus Apoſtolicis, Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, ex quibuſvis caoſis quantumcumque maaimis, & urgentibus, & ioexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentom, ac conſiſtorialiter etiam à Nobis, & Sede prædicta hactenùs, vel nunc, aut pro tempore factis, & editis, minimè comptehendi, ſed ſemper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum; ac etiam ſub data poſteriori, etiam cum derogationibus, & clauſulis etiam derogaroriarum derogatoriis, irritantibúſq; & aliis decretis; per eoſdem Capellanos, & eorum ſingulos eligenda, apponenda, & latiſſimè ſpecificanda, repoſita, reſtituta, & plenariè reinregrata, ae de novo conceſſa, ac valida, & efficacia fore, necnon perpetoa firmitate ſobſiſtere, ſuoſqoe plenarios, & omnes omninò effectua, qui de jure, ſtylo, conſuetudine, ac aliàs quomodocumque ſortiri poterunt, ſortiri, ac vim veri, legitimi, jurati, ſtipulati, ac validi, & efficacis contractus inter eoſdem Capellanos ex una, ac Nos, & Sedem præfatam, & Cameram Apoſtolicam ex altera partibus habere, nec etiam per promotiones ad Eccleſiam Cathedralem, etiam Metropolitan. aot tranſlationes, vel alios ſtatos, & perſonarum motationes, nec per ſimiles, vel diſſimiles gratias ipſis conceſſas, & concedendas, confundi, ſed ipſis accumulativè in omnibus, & per omnia uti, & ſi quid in una ex facultatibus hujuſmodi defuerit, per aliam ſuppleri debere; nec hæredes, legatarios, & loca ad quos, ſeu qoæ bona, jura, & actiones hujuſmodi devenerint, vel eis relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam, ſeu aliam illorum partem, quam etiam ex nunc eis, ac locis, hæredibus, legatariis, & dnnatariis, liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel fabricæ, aut beneficiis præfatis, etiam pro expeditione contrà Infideles, & quibuſlibet aliis quantumlibet piis uſibus ſolvendum, ac cum eis deſuper componendum, vel eos ad aliam particolarem licenriam, ſive indultum, aut confirmationem præſentium à Nobis, vel ſucceſſoribus

noſtris

noſtris Romanis Pontificibus petendum, vel impetrandum, aut etiam alia ſimili gratia ſine ejus confirmatione ipſis quomodocumque concedenda de præſenti mentionem aliquam faciendam minime teneri, nec ad id ulla umquàm neceſſitate cogi poſſe: Et ſic in præmiſſia omnibus, & ſingulis per quoſcumque judices ordinarios, & delegaros etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & ejuſdem S.R.E. Cardinales, necnon pro rempore exiſtentem ejuſdem Eccleſiæ Camerarium, Præſidentes, & Clericos præfatos in quavis cauſa, & inſtantia, ſublara eis, & eorum cuilibet quavis alirer judicandi, & interpretandi facultare, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; irritum qnoque, & inane ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Mandatum de expediengratis.

Mandantes dilectis filiis noſtru Alexandro S. Laurenrii in Damaſo Diacono Cardinali Montalto nuncupato literarum Apoſtolicarum Summatori, plumbique & regiſtri noſtri magiſtris, ſecrerariis, & cæteris ad quos pertinet, ſub ſuſpenſione ab emolumenris ſuorum cujuſque officiorum, quam eo ipſo cenſeri volumus incurriſſe, ut nullo alio deſuper mandato, vel ordinarione, aur juſſione expectatis, aut ſigni, vel contraſigni exhibitinne, quibuſcumque excuſationibus, & dilationibus poſtpoſitis, literas Apoſtolicas ſuper præmiſſis omnibus, & ſingulis ràm conjunctim, quàm diviſim pro omnibus, & ſingulis Capellanis ſupradictis quocumque tempore eriam in forma Ratinni congruir, gratis ubique eriam ſine ſubſcriptione literarum earumdem Scriptorum, Abbreviarorum, Secrerariorum, aut aliorum Cancellariæ, & Cameræ Officialium, omni contradictióne ceſſante, ſignent & expediant, ac expediri faciant. Quocircà venerabilibus fratribns noſtris Oſtienſi & Portuenſi, ac Tuſculanenſi Epiſcopis, Motu ſimili per Apoſtolica ſcripta etiam mandamus, quatenùs ipſi vel duo, aut unus eorum per ſe vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus ſuerit, ac quoties pro parte Petti, Petri Mariæ, Petri Antonii, Thomæ, Benedicti, Fauſtini, Cornelii, Joannis Baptiſtæ, Jacobi, Nicolai, Cæſaris, & Bernardini præfatorum, vel alicujus eorum deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, ac eis præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra præſentes literas, & in eis contenta quæcumque firmiter obſervari: necnon eiſdem Capellanis, vel eorum procuratoribus, fructus, redditus & proventus prædictos, juxtà indulti de illis percipiendis in abſenria, tenorem integrè miniſtrari; non permittentes eos deſuper per locorum Ordinarios, ac dilectos filios Capitula, & Capitulares perſonas Eccleſiarnm, in quibus beneficia hujuſmodi ſorſan ſuerint, ſeu quoſcumque alios, quavis auctoritate ſnngentes, contrà præmiſſa, ant eorum aliqua quomodolibet indebitè moleſtari; Conttradictotes quoſlibet, & rebelles per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, appellarione poſtpoſita, compeſcendo, legirimisque ſuper bis habeudis ſervaris proceſſibus, cenſuras & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis, non obſtantibus præmiſſis à ſelicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de nna, & in Concilio generali edita de duabus dieris, ac alia ejuſdem Bonifacii, qua caverur, ne quis extrà Civitatem vel Diœceſim io quibus deputari fnerint, ad judicium non rrahatur,

Deputatio Judicum executorum.

Clauſulæ derogat.

necnon Pii Papæ IV. ſimilitet prædeceſſoris noſtri de gratiis intereſſe Cameræ Apoſtolicæ quomodocumque concernentibus, infrà certum, tunc expreſſum tempus in eadem Camera præſentandis & regiſtrandis: ità ut præſentes ooſtræ literæ etiam ſi nunquàm in eadem Camera regiſtrentut, perpetuò tamen valeaot & ſubſiſtanr: ac Lateranenſis Concilii, etiam noviſſimè celebrati, eriam de certo Notariorum numero, etiamſi ad illud nondùm deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogatum non intendimus, & de couſenſu præſtando in penſionibus, & quibuſvis aliis etiam per Nos, & Sedem præfaram qnomodolibet editis, & in poſterùm edendis Cancellariæ præfatæ regulis, ac ſtylo in ſimilibus hactenùs ſervato: & piæ mem. Alexandri Papæ VI. etiam prædeceſſoris noſtri tertiam partem bonorum Eccleſiaſticorum Cameræ præfatæ deberi inter alia diſponente, necnon ejuſdem Bonifacii prædeceſſoris, per quam conceſſiones de fructibus in abſentia percipiendis ſine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum Ponrificum, eriam prædeceſſorum noſtrorum, & quibuſvis aliis Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliia editis, ſpecialibus vel generalibus Conſtiturionibus, & ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus ràm Urbis, qnàm quarumvia aliarum Civitatum & locorum, eriam in quibus Cives originarii creati ſunt, ac quarumvis Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, & Hoſpitalis præfati, necnon quorumvis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, ac Regnurum, Provinciarum & Urbis, ac aliarum Civitatum, & lncorum, ac præfatæ Cameræ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel qnavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, ſtabilimenris, uſibus & naturis, etiam ſi de illis ſervandis, & non impetrandis literis Apoſtolicis contrà ea, nec etiam ab alio, vel aliis imperratis, aut aliàs quomodolibet conceſſis utendo, ipſi Capellani, per ſe, vel eorum procuratores præſtiterinr, forſan hactenùs, vel in poſterùm ens præſtare contigerir juramentum, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis dd. Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & Hoſpitali S. Joannis Hieroſnlymirani, illorúmque Præſulibus, ſeu Adminiſtratoribus & Superioribus, ac Magiſtris, Præceproribus, Prioribus, Militibus etiam Ancianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus & locis, aliíſque perſonis, & particularibus, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appalratoribus, aliorúmqne onerum Redemptoribus, necnon Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, etiam ejuſdem S. R. E. Cardinalibus, ac dictæ Curiæ officialibus, illorúmqne Collegiis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliíſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſnliris clauſulia, irritantibúſque & aliis decretis pet quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac etiam Nos, & Sedem præfatam etiam Conſiſtorialiter, & de ejnſdem S. R. E. Cardinalium conſilio, & per modum ſtatuti, & conſtitutionis perpetuorum, ac Motu, & ſcientia paribns, déque Apoſtolicæ poreſtatis plenitudine ad Imperatoris, ac Regum, & Reginarum, Ducum, Marchionnm, & aliorum Principnm inſtantiam, ſeu illorum contemplatione in genere vel in ſpecie, aut alias qnomodolibet, eriam iteratis vicibns, conceſſis, confirmatis & innovatis, & in poſterùm concedendis, confirmandis, & innovandis, etiam ſi in iis, ac ſtatutis, & ſtabilimentis præfatis caveatur expreſsè vel racitè, quòd Urbis, nonniſi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis, aliarum verò partium beneficia, niſi per perſonas illuſtres, ſeu nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expreſſo qualificatos obtineri, aut conferri poſſint, & nullus in Civem Urbis, aut Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum bujuſmodi admitti, ſeu illorum privilegiis uti poſſir, niſi priùs in dictis Civitatibus, Oppidia, Terris, & locis per certum tempus habitaverir, ſeu etiam in illis bona etiam ſtabilia forſan ad certum valorem aſcendentia poſſidear, ipſique Exactores, & Appaltarores decimas, pedagia, & onera bujnſmodi etiam ab exemptis exigere, & illos ad ſolutionem, ſeu contributionem cogere, & compellere poſſint ſeu debeanr, quódque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcum-

que d. Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani, tàm ex ejus inſtitutione, quàm ex ſtabilimentorum præfatorum diſpoſitione, non in titulum perpetuorum beneficiorum conſerri, ſed in commendam ad vitam concedendam, revocabiliter concedi debeant, & ſic penſionibus, Clericis ſæcularibus, aut aliis perſonis Apoſtolica auctoritate reſervandis, gravari non poſſint, quódque ſtabilimentis, & privilegiis præfatis etiam vigore clauſulæ implicitæ derogationis latiſſimè extendendæ, etiam per quaſcumque literas Apoſtolicas, & quaſvis etiam derogatoriarum derogatorias; efficaciores, & inſolitas clauſulas derogari non poſſint, nec derogatum, cenſeatur, niſi derogatio hujuſmodi de conſilio dd. Cardinalium fiat, & etiam tunc demùm ad id Magiſtri, & Conventus præfatorum expreſſus accedat aſſenſus, ſintque literæ derogationis hujuſmodi etiam per dictum Magiſtrum ſubſcriptæ, ac eis, & prædictis Conventui, per diverſas in forma Brevis, aut alias literas diverſis temporibus cum certis intervallis præſentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo ſemper in hujuſmodi, quæ ſic fient etiam de ſimili conſilio, & derogatione, appoſita clauſula, quòd illa effectum ſortiantur, de conſenſu Magiſtri, & Conventus prædictorum, & non aliàs, aliter, nec alio modo. Quibus omnibus, & eorum ſingulis; etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione aliàs de illis, eorúmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut certa exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, & in eis caveatur expreſsè, quod illis nullatenùs derogari poſſint, quódque clauſula implicitæ derogationis in reſcripto etiam Motu proprio emanato appoſita, aliter in litteris exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat harum ſerie in genere, & in ſpecie ad effectum præmiſſum ſufficienter, expreſsè; Motu, & ſcientia ſimilibus derogamus, & derogatum eſſe decernimus, quódque prædicti Capellani primam non fecerint in Eccleſiis hujuſmodi perſonalem reſidentiam conſuetam, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Cæterùm, quia difficile foret, præſentes literas ad ſingula, in quibus de eis forſan fides facienda fuerit, loca deferre: volumus, & eadem Apoſtolica auctoritate decernimus, quòd ipſarum tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Curiæ, aut perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides etiam in Judicio, vel alibi, ubi opus fuerit, adhibeatur, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris, die x. Septembris MDXCI. Pontificatus noſtri Anno Primo.

Quæ omnia modo iſte Pont. confirmat, & de novo concedit, indulget ſuis Capellanis.

§. 2. Nunc autem nos Carolum Antonium Cæſarem, Joannem, Simonem, Joannem Franciſcum, Fauſtum, Robertum, Fabritium, Claudium, & Paulum præfatos, qui etiam, familiares continui Commenſales noſtri exiſtunt, ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes. Motu proprio non ad illorum, vel aliorum pro eis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, ac certa ſcientia, omnia, & ſingula privilegia, facultates, conceſſiones, & indulta in præinſertis literis contenta, quatenùs tamen ſint in uſu, Carolo, Antonio, Cæſari, Joanni, Simoni, Joann. Franciſco, Fauſto, Roberto, Fabritio, Claudio, & Paulo præfatis Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſimiliter concedimus, & indulgemus.

Clauſulas præſervativas adjungit.

§. 3. Decernentes privilegia, facultates, conceſſiones, & indulta præfata, ac præſentes literas valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, necnon eiſdem Carolo, Antonio, Cæſari, Joanni, Simoni, Joanni Franciſco, Fauſto, Roberto, Fabritio, & Paulo in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari.

Aliter judicandi ſublata facultate.

§. 4. Sicque per quoſcumque judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et contrariis remotis.

§. 5. Non obſtantibus omnibus illis, quæ dictus Gregorius prædeceſſor in præinſertis literis ſuis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 3. die 11. April.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die xi. Aprilis MDCXXIII. Pontificatus Noſtri Anno tertio.

L.

Comprobatio Erectionis Novitiatus Fratrum Congregationis Jeſuatorum S. Hieronymi in domo regulari SS. Joannis, & Pauli de Urbe à Petro Card. Aldobrandino illius Protectore pro regularis diſciplinæ reſtitutione, & conſervatione nuper inſtituti.

Scias alia de hac Congregatione multa me indicaſſe ad conſtit. xi. Martini V. tom. 1. pag. 307. & conſtit. 16. Pauli V. ſuprà pag. 221. ubi videre poteris Et etiam in alia hujus Pont. conſt. 35. Ex injuncto, hic ſup. pag. 415.

Edita An. D. 1623.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter multiplices paſtoralis officii curas, quibus aſſiduè premimur; illa Nos præ cæteris maximè ſollicitos habet, ut regularis diſciplinæ obſervantia in quibuſlibet Monaſteriis, & locis regularibus conſervetur; & ubi collapſa eſt, modis quantum cum Domino fieri poteſt, reſtituatur opportunis.

P. Card. Aldobrand. Cong. Jeſuatarum Protector, Novitiatus inſtituit in Domo regulari SS. Joan. & Pauli de Urbe, undè multi fructus provenerint.

§. 1. Cùm itaque, ſicut accepimus, bonæ memoriæ Petrus Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Aldobrandinus nuncupatus, Congregationis Jeſuatorum ſub regula S. Auguſtini, dùm vixit apud Nos, & Apoſtolicam Sedem Protector, pro regularis diſciplinæ in prædicta Congregatione reſtitutione, & conſervatione in domo SS. Joannis, & Pauli de Urbe ejuſdem Congregationis unum Novitiatum octo abhinc annis circiter ſub cura, & gubernio, ac regimine unius Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum nuncupat. profeſſoris erigi, & inſtitui obtinuerint: ex erectione autem, & inſtitutione Novitiatus hujuſmodi non mediocres in eadem Congregatione Jeſuatorum fructus cum divini cultus incremento prodierint.

Hic Pont. d. Inſtitutionem comprobat, & perpetuæ firmitatis robur adjicit.

§. 2. Nos inviolabili erectionis, & inſtitutionis Novitiatus hujuſmodi firmitati, ſimúlque proſpero, & felici ejuſdem Congregationis Jeſuatorum ſtatui, quantum Nobis ex alto conceditur, conſulere volentes, Motu proprio, non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, erectionem, & inſtitutionem Novitiatus hujuſmodi tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos, tàm juris, quàm

facti, & quoſvis alios etiam quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Et nihilominùs Novitiatum prædictum in dicta domo regulari modo, & forma quibus erectus, & inſtitutus fuit Apoſtolica auctoritate earumdem tenore præſentium quatenùs opus ſit, de novo erigimus, & inſtituimus,

Protectori certam dat facultatem circa Priorem, & lectores d. Novitiatus.

§. 3. Inſuper quòd in novis domibus regularibus ejuſdem Congregationis Jeſuatorum, ad quas infraſcriptos Novitios profeſſos mitti contigerit Prior, ſive Lector eorumdem Novitiorum profeſſorum hujuſmodi, ſive alii ejuſdem Congregationis profeſſores abſque expreſſo dilecti filii noſtri Hippolyti S. Mariæ Novæ Diaconi Cardinalis Aldobrandini nuncupati moderni, & pro tempore exiſtentis ejuſdem Congregationis Jeſuatorum apud Nos, & Sedem eamdem Protectoris conſtitui, ſive deputari, aut amoveri nullatenùs poſſint ſeu debeant, & in eventum, in quem Prior, ſeu Lector hujuſmodi abſque ejuſdem Hippolyti Cardinalis conſenſu deputatus ſit, ſeu eos deputari contingat, ab eorum officiis hujuſmodi per eumdem Hippolytum Cardinalem, amoveri, & alii in eorum loca ſubrogari poſſint, & valeant, auctoritate & tenore prædictis ſtatuimus, & ordinamus, necnon eidem Hippolyto Cardinali unam ejuſdem Congregationis domum regularem ſibi beneviſam, quæ à ſua, & pro tempore exiſtentis dictæ Congregationis Protectoris auctoritate immediatè dependeat, eligendi in eámque Novitios, qui in prædicto Novitiatu educati fuerint, poſt annum circiter ab emiſſione profeſſionis per eos facta computandum, prout per multos annos fieri conſuevit, mittendi, in eiſdémque domibus regularibus, & earum qualibet Superiores cujuſvis patriæ, ſive Provinciæ conſtituendi, & deputandi plenam, & amplam facultatem, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impartimur.

Conſervationem d. Novitiatus

§. 4. Inhibentes propterea ſub excommunicationis, & aliis arbitrio dicti Hippolyti Cardin. infligendis pœnis, omnibus, & ſingulis dictæ Congregationis Jeſuatorum profeſſoribus, nec contra erectionem, & inſtitutionem Novitiatus hujuſmodi, aut regularis diſciplinæ obſervantiam per dictum Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum profeſſorem in d. Novitiatu introductam, & quam in aliis ejuſdem Congregationis Jeſuatorum locis regularibus, benedicente Domino introduci contigerit, quovis quæſito colore, ingenio, vel prætextu venire, aut quicquam machinari, ſive attentare audeant, ſeu præſumant.

& regularis diſciplinæ obſervantiam ſervari præcipit.

Clauſulas præſervativas ſubdit.

§. 5. Necnon decernentes præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſemper, & perpetuo valida, & efficacia exiſtere & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, inviolabiliter obſervari; ſicque & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariiſque omnibus derogat.

§. 6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Congregationis Jeſuatorum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. An. 3. die 22. Apr.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die xxii. Aprilis MDCXXIII. Pontificatus Noſtri Anno tertio.

FINIS TOMI TERTII.

2-45
vol III (3)

Digitized by Google

005661429

Digitized by Google

d.p.Restauro s.n.c.

Intervento di restauro, segnatura 2-45 Vol III

- collazione
- rammendo alla piega e imbrachettatura (velina giapponese Vang 25502 e 25508)
- integrazione lacune e strappi (carta giapponese Vang 25502 e Japico 632660)
- spianamento a umido
- cucitura su 6 nervi (filo in cotone, corda di canapa)
- fogli di guardia struttura F (carta Vang 20231)
- prima indorsatura (carta Vang 25517)
- capitelli (lino naturale, cotone colorato)
- seconda indorsatura lino e cuoio sfiorato
- piatti (cartone fibrato tipo Avana)
- compensazioni in cartoncino durevole per la Conservazione Fabriano
- coperta in tutta pelle (capra a concia vegetale)
- doratura diretta
- collanti per operazioni di rattoppo, imbrachettatura e indorsatura Tylose MH300P al 4% e 6%
- collanti per la legatura Tylose MH300P al 6% (80%) e Plextol B500 (20%)

Digitized by Google

Digitized by Google